

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-අට්ඨකථා

(පට්ඨමො භාගො)

ගන්ථාරම්භකථා

කරුණාසීතලහදයං, පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං;
සනරාමරලොකගරුං, චන්දෙ සුගතං ගතිවිමුක්තං.

බුද්ධොපි බුද්ධභාවං, භාවෙන්වා වෙව සච්ඡිකත්වා ච;
යං උපගතො ගතමලං, චන්දෙ තමනුක්තරං ධම්මං.

සුගතස්ස ඔරසානං, පුත්තානං මාරසෙනමථනානං;
අට්ඨන්තම්පි සමුහං, සිරසා චන්දෙ අරියසඬ්ඨං.

ඉති මෙ පසන්නමතිනො, රතනත්තයචන්දනාමයං පුඤ්ඤං;
යං සුවිහතන්තරායො, හුත්වා තස්සානුභාවෙන.

මජ්ඣිමපමාණසුත්තඬ්ඨකිතස්ස ඉධ මජ්ඣිමාගමවරස්ස;
බුද්ධානුබුද්ධසංචණ්ණිකස්ස පරවාදමථනස්ස.

අත්ථජ්ජකාසනත්ථං, අට්ඨකථා ආදිතො වසිසතෙහි;
පඤ්චහි යා සඬ්ඨිතා, අනුසඬ්ඨිතා ච පච්ඡාපි.

සීහළදීපං පන ආහතාථ වසිතා මහාමහින්දෙන;
ධම්මා සීහළභාසාය, දීපවාසිනමත්ථාය.

අපනෙත්ථාන තතොහං, සීහළභාසං මනොරමං භාසං;
තන්තිනයානුව්ඡවිකං, ආරොපෙන්තො විගතදොසං.

සමයං අවිලොමෙන්නො, ථෙරානං ථෙරවංසදීපානං;
සුනිපුණවිනිච්ඡයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසිනං.

හිත්වා පුනජ්ජනාගතමත්ථං, අත්ථං පකාසයිස්සාමි;
සුජනස්ස ච තුට්ඨත්ථං, චිරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්ස.

සීලකථා ධුතධම්මා, කම්මට්ඨානානි වෙව සබ්බානි;

වරියාවිධානසහිතො, ක්‍රියාසමාපත්තිවිත්ථාරො.

සබ්බා ච අභිඤ්ඤායො, පඤ්ඤාසංකලනනිව්ඡයො චෙව;
ඛන්ධාධාතායතනින්ද්‍රියානි අරියානි චෙව චත්තාරි.

සච්චානි පච්චයාකාරදෙසනා සුපරිසුද්ධනිපුණනායා;
අවිමුක්තතත්තිමග්ගා, විපස්සනාභාවනා චෙව.

ඉති පන සබ්බං යස්මා, විසුද්ධිමග්ගෙ මයා සුපරිසුද්ධං;
චුත්තං තස්මා භියොයා, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි.

“මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො, එස චතුත්තම්පි ආගමානඤ්ඡි;
යත්වා පකාසයිස්සති, තත්ථ යථාභාසිතමත්ථං”.

ඉච්චෙව කතො තස්මා, තම්පි ගහෙත්වාන සද්ධිමේතාය;
අට්ඨකථාය විජානට්, මජ්ඣිමසංගීතියා අත්ථන්ති.

නිදානකථා

1. තත්ථ මජ්ඣිමසංගීති නාම පණ්ණාසතො මූලපණ්ණාසා මජ්ඣිමපණ්ණාසා උපරිපණ්ණාසානි පණ්ණාසත්තයසංගහා. වග්ගො ඵකෙකාය පණ්ණාසාය පඤ්ච පඤ්ච වග්ගෙ කත්වා පන්තරසවග්ගසමායොගා. සුත්තො දියඨිසුත්තසතං ද්වෙ ච සුත්තන්තා. පදො තෙවිසුත්තරපඤ්චසතාධිකානි අසීතිපදසහස්සානි. තෙනාහු පොරාණා –

“අසීතිපදසහස්සානි, භියොයා පඤ්චසතානි ච;
පුන තෙවිසති චුත්තා, පදමෙවං චචත්ථිත”න්ති.

අක්ඛරතො සත්ත අක්ඛරසතසහස්සානි චත්තාලිසඤ්ච සහස්සානි තෙපඤ්ඤාසඤ්ච අක්ඛරානි. භාණුවාරතො අසීති භාණුවාරා තෙවිසපදාධිකො ච උපඨිසභාණුවාරො. අනුසන්ධිතො පුච්ඡානුසන්ධි-අජ්ඣාසයානුසන්ධි-යථානුසන්ධිවසෙන සංඛ්ඛෙපතො තිවිධො අනුසන්ධි. විත්ථාරතො පනෙත්ථ තිණි අනුසන්ධිසහස්සානි නච ච සතානි භොන්ති. තෙනාහු පොරාණා –

“තිණි සන්ධිසහස්සානි, තථා නචසතානි ච;
අනුසන්ධිතයා එතෙ, මජ්ඣිමස්ස පකාසිතා”ති.

තත්ථ පණ්ණාසාසු මූලපණ්ණාසා ආදි, වග්ගෙසු මූලපරියායවග්ගො, සුත්තෙසු මූලපරියායසුත්තං. තස්සාපි “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පටමමභාසංගීතිකාලෙ චුත්තං නිදානමාදි. සා පනෙසා පටමමභාසංගීති සුමඤ්චලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය ආදිමිහි විත්ථාරිතා. තස්මා සා තත්ථ විත්ථාරිතතයෙනෙව චෙදිතබ්බා.

1. මූලපරියායවග්ගො

1. මූලපරියායසුත්තවණ්ණනා

1. යං පනෙනං ‘‘එවං මෙ සුත’’න්තිආදිකං නිදානං. තත්ථ එවන්ති නිපාතපදං. මෙතිආදීනි නාමපදානි. උක්කට්ඨායං විහරතීති එත්ථ චීති උපසග්ගපදං, හරතීති ආධ්‍යාතපදන්ති ඉමිනා තාව නයෙන පදවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අත්ථනො පන එවං-සද්දො තාව

උපමුපදෙසසම්පහංසනගරහණවචනසම්පටිග්ගභාකාරනිදස්සනාවධාරණාදිඅනෙක ත්ථප්පහෙදො. තථාහෙස – ‘‘එවං ජාතෙන මව්චෙන කත්තබ්බං කුසලං බහු’’න්ති එවමාදීසු (ධ. ප. 53) උපමායං ආගතො. ‘‘එවං තෙ අභික්කම්මිතබ්බං, එවං තෙ පටික්කම්මිතබ්බං’’න්තිආදීසු (අ. නි. 4.122) උපදෙසෙ. ‘‘එවමෙනං භගවා, එවමෙනං සුගතා’’තිආදීසු (අ. නි. 3.66) සම්පහංසනෙ. ‘‘එවමෙවං පනායං වසලී යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං භාසතී’’තිආදීසු (සං. නි. 1.187) ගරහණෙ. ‘‘එවං හන්තෙති බො තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චස්සොසු’’න්තිආදීසු (ම. නි. 1.1) වචනසම්පටිග්ගහෙ. ‘‘එවං ඛ්‍යාබො අහං, හන්තෙ, භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමී’’තිආදීසු (ම. නි. 1.398) ආකාරෙ. ‘‘එහි ත්වං, මාණවක, යෙන සමණො ආනන්දො තෙනුපසඨකම, උපසඨකම්මිත්වා මම වචනෙන සමණං, ආනන්දං, අප්පාබාධං අප්පාතඨකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡ – ‘සුභො මාණවො තොදෙය්‍යපුත්තො, භවන්තං ආනන්දං, අප්පාබාධං අප්පාතඨකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡතී’ති, එවඤ්ච වදෙහි සාධු කිර භවං ආනන්දො යෙන සුභස්ස මාණවස්ස තොදෙය්‍යපුත්තස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඨකමතු අනුකම්පං උපාදායා’’තිආදීසු (දී. නි. 1.445) නිදස්සනෙ. ‘‘තං කිං මඤ්ඤථ, කාලාමා, ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා වාති? අකුසලා, හන්තෙ. සාවජ්ජා වා අනවජ්ජා වාති? සාවජ්ජා, හන්තෙ. විඤ්ඤගරහිතා වා විඤ්ඤප්පසත්ථා වාති? විඤ්ඤගරහිතා, හන්තෙ. සමත්තා සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති නො වා, කථං වො එත්ථ භොතීති? සමත්තා, හන්තෙ, සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, එවං නො එත්ථ භොතී’’තිආදීසු (අ. නි. 3.66) අවධාරණෙ. ස්වායම්ධ ආකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ ආකාරට්ඨෙත එවංසද්දෙන එතමත්ථං දීපෙති – නානානයනිපුණං අනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධගම්හිරං සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපථමාගච්ඡන්තං තස්ස භගවතො වචනං සබ්බජ්ජකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමතං ජනෙත්වාපි එවං මෙ සුතං, මයාපි එකෙනාකාරෙන සුතන්ති.

නිදේසනටියෙන “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං සවිජ්ඣත” න්ති අත්තානං පරිමොචෙන්තො එවං මෙ සුතං, මයාපි එවං සුතන්ති ඉදානි චත්තබ්බං සකලං සුත්තං නිදේසෙති.

අවධාරණටියෙන “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමන්තානං, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො” ති (අ. නි. 1.219-223) එවං භගවතා, “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො ධම්මකුසලො බ්‍යඤ්ජනකුසලො නිරුත්තිකුසලො පුබ්බාපරකුසලො” ති (අ. නි. 5.169) එවං ධම්මසෙනාපතිනා ච පසත්ථභාවානුරූපං අත්තනො ධාරණබලං දස්සෙන්තො සත්තානං සොතුකම්‍යතං ජනෙති “එවං මෙ සුතං, තඤ්ච බො අත්ථනො වා බ්‍යඤ්ජනනො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව න අඤ්ඤා දට්ඨබ්බ” න්ති.

මෙ-සද්දො තිසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා භිස්ස “ගාථාභිගීතං මෙ අහොජනෙය්‍ය” න්තිආදීසු (සු. නි. 81) මයාති අත්ථො. “සාධු මෙ, භන්තෙ භගවා, සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු” තිආදීසු (සං. නි. 4.88) මය්‍හන්ති අත්ථො. “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවතා” තිආදීසු (ම. නි. 1.29) මමාති අත්ථො. ඉධ පන “මයා සුත” න්ති ච “මම සුත” න්ති ච අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

සුතන්ති අයං සුත-සද්දො සඋපසග්ගො ච අනුපසග්ගො ච ගමන-විස්සුත-කිලින්ත-උපචිතානුයොග-සොතවිඤ්ඤෙය්‍යා-සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතාදිඅනෙකත්ථජ්ජහෙදො. තථා භිස්ස “සෙනාය පසුතො” තිආදීසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො” තිආදීසු (උදා. 11) විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො, “අවස්සුතා අවස්සුතස්සාති” ආදීසු (පාවි. 657) කිලින්තා කිලින්තස්සාති අත්ථො. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක” න්තිආදීසු (බු. පා. 7.12) උපචිතන්ති අත්ථො. “යෙ කුමනපසුතා ධීරා” තිආදීසු (ධ. ප. 181) කුමනානුයුත්තාති අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුත” න්තිආදීසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤෙය්‍යන්ති අත්ථො. “සුතධරො සුතසන්නිවයො” තිආදීසු (ම. නි. 1.339) සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්ථො. ඉධ පනස්ස සොතද්වාරානුසාරෙන “උපධාරිත” න්ති වා “උපධාරණ” න්ති වාති අත්ථො. මෙ-සද්දස්ස භි මයාති අත්ථෙ සති “එවං මයා සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිත” න්ති යුජ්ජති. මමාති අත්ථෙ සති “එවං මම සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරණ” න්ති යුජ්ජති.

එවමෙනෙසු තිසු පදෙසු එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිච්චනිදේසනං. මෙති චුත්තවිඤ්ඤාණසමඛිගිපුග්ගලනිදේසනං. සුතන්ති අස්සවනභාවජ්ජට්ඨකපතො අනුනානධිකාවිපරිතග්ගණනිදේසනං. තථා එවන්ති තස්සා සොතද්වාරානුසාරෙන පචත්තාය විඤ්ඤාණවිථියා නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පචත්තිභාවජ්ජකාසනං. මෙති අත්තප්පකාසනං. සුතන්ති ධම්මප්පකාසනං. අයඤ්ඤත්ථ සඬබ්බෙපො “නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ

පවත්නය විඤ්ඤාණවිටියා මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන කතං, අයං ධම්මො සුතො''ති.

තථා එවන්ති නිද්දිසිතබ්බජපකාසනං. මෙති පුග්ගලජපකාසනං. සුතන්ති පුග්ගලකිව්චජපකාසනං. ඉදං චුත්තං හොති - යං සුත්තං නිද්දිසිස්සාමි, තං මයා එවං සුතන්ති.

තථා එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරජපවත්තියා නානත්ථ්වයාඤ්ජනග්ගණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො. එවන්ති හි අයං ආකාරපඤ්ඤත්ති, මෙති කත්තුනිද්දෙසො, සුතන්ති විසයනිද්දෙසො. එත්තාවතා නානාකාරජපවත්තෙන චිත්තසන්තානෙන තංසමඛිගිනො කත්තුච්ඡයෙ ගහණසන්තිට්ඨානං කතං හොති.

අථ වා එවන්ති පුග්ගලකිව්චනිද්දෙසො. සුතන්ති විඤ්ඤාණකිව්චනිද්දෙසො. මෙති උභයකිව්චයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො. අයං පනෙත්ථ සඛිබ්බෙපො - මයා සවනකිව්චවිඤ්ඤාණසමඛිගිනා පුග්ගලෙන විඤ්ඤාණවසෙන ලද්ධසවනකිව්චවොහාරෙන සුතන්ති.

තත්ථ එවන්ති ච මෙති ච සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. කිඤ්ඤෙත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථී, යං එවන්ති වා මෙති වා නිද්දෙසං ලභෙථ? සුතන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. යඤ්ඤි තමෙත්ථ සොතෙන උපලද්ධං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානන්ති.

තථා එවන්ති ච මෙති ච තං තං උපාදාය චත්තබ්බතො උපාදාපඤ්ඤත්ති. සුතන්ති දිට්ඨාදීනි උපනිධාය චත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤත්ති. එත්ථ ච එවන්ති වචනෙන අසම්මොහං දීපෙති. න හි සම්මුල්ලො නානජපකාරපට්ඨෙධසමත්ථො හොති. සුතන්ති වචනෙන සුතස්ස අසම්මොසං දීපෙති. යස්ස හි සුතං සම්මුට්ඨං හොති, න සො කාලන්තරෙන මයා සුතන්ති පටිජානාති. ඉච්චස්ස අසම්මොහෙන පඤ්ඤාසිද්ධි, අසම්මොසෙන පන සතිසිද්ධි. තත්ථ පඤ්ඤා පුබ්බඛගමාය සතියා බ්‍යාඤ්ජනාවධාරණසමත්ථතා, සතිපුබ්බඛගමාය පඤ්ඤාය අත්ථපට්ඨෙධසමත්ථතා, තදුභයසමත්ථතායොගෙන අත්ථ්වයාඤ්ජනසම්පන්නස්ස ධම්මකොසස්ස අනුපාලනසමත්ථතො ධම්මහණ්ඩාගාරිකත්තසිද්ධි.

අපරො නයො - එවන්ති වචනෙන යොනිසො මනසිකාරං දීපෙති, අයොනිසො මනසිකරොතො හි නානජපකාරපට්ඨෙධාභාවතො. සුතන්ති වචනෙන අවික්ඛෙපං දීපෙති, වික්ඛිත්තචිත්තස්ස සවනාභාවතො. තථා හි වික්ඛිත්තචිත්තො පුග්ගලො සබ්බසම්පත්තියා චුච්චමානොපි ''න මයා සුතං, පුන හණථා''ති හණති. යොනිසො මනසිකාරෙන චෙත්ථ අත්තසම්මාපණ්ඩං පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතං සාධෙති, සම්මා අපණ්ණිත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා තදභාවතො. අවික්ඛෙපෙන පන සද්ධම්මස්සවනං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ච සාධෙති. න හි වික්ඛිත්තචිත්තො සොතුං සක්කොති, න ච සප්පුරිසෙ අනුපස්සයමානස්ස සවනං අත්ථීති.

අපරො නයො – යස්මා එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරජ්ජවත්තියා නානත්ථබ්බාඤ්ජනග්ගහං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසොති චුත්තං. සො ච එවං හද්දකො ආකාරො න සම්මා අප්පණ්හිතත්තනො පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා හොති, තස්මා එවන්ති ඉමිනා හද්දකෙන ආකාරෙන පච්ඡිමචක්කද්වයසම්පත්තිං අත්තනො දීපෙති, සුතන්ති සවනයොගෙන පුරිමචක්කද්වයසම්පත්තිං. න හි අප්පතිරූපදෙසෙ වසතො සප්පුරිසුපනිස්සයවිරහිතස්ස වා සවනං අත්ථි. ඉච්චස්ස පච්ඡිමචක්කද්වයසිද්ධියා ආසයසුද්ධි සිද්ධා හොති. පුරිමචක්කද්වයසිද්ධියා පයොගසුද්ධි. තාය ච ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්බත්තිසිද්ධි, පයොගසුද්ධියා ආගමබ්බත්තිසිද්ධි. ඉති පයොගාසයසුද්ධස්ස ආගමාධිගමසම්පන්නස්ස වචනං අරුණුග්ගං විය සුරියස්ස උදයතො යොනියොමනසිකාරො විය ච කුසලකම්මස්ස අරහති භගවතො වචනස්ස පුබ්බභිගමං භවිතුන්ති යානෙ නිදානං යපෙන්නො එවං මෙ සුතන්තිආදිමාහ.

අපරො නයො – එවන්ති ඉමිනා නානජ්ජකාරපට්ඨෙධදීපකෙන වචනෙන අත්තනො අත්ථපට්ඨානපට්ඨසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙති. සුතන්ති ඉමිනා සොතබ්බහෙදපට්ඨෙධදීපකෙන ධම්මනිරුත්තිපට්ඨසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං. එවන්ති ච ඉදං යොනියොමනසිකාරදීපකං වචනං භාසමානො – “එතෙ මයා ධම්මා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා” ති දීපෙති. සුතන්ති ඉදං සවනයොගදීපකං වචනං භාසමානො – “බහු මයා ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පරිචිතා” ති දීපෙති. තදුභයෙනපි අත්ථබ්බාඤ්ජනපාරිසුරිං දීපෙන්නො සවනෙ ආදරං ජනෙති. අත්ථබ්බාඤ්ජනපරිපුණ්ණඤ්ඤා ධම්මං ආදරෙන අස්සුණන්නො මහතා හිතා පරිබාහිරො හොතිති ආදරං ජනෙත්වා සක්කච්චං ධම්මො සොතබ්බොති.

“එවං මෙ සුත” ත්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ආයස්මා ආනන්දො තථාගතජ්ජවෙදිතං ධම්මං අත්තනො අදහන්නො අසප්පුරිසභූමිං අතික්කමති, සාවකත්තං පට්ඨානන්තො සප්පුරිසභූමිං ඔක්කමති. තථා අසද්ධම්මා චිත්තං චුට්ඨාපෙති, සද්ධම්මෙ චිත්තං පතිට්ඨාපෙති. “කෙවලං සුතමෙවෙනං මයා තස්සෙව පන භගවතො වචන” ත්ති දීපෙන්නො අත්තානං පරිමොචෙති, සත්ථාරං අපදිසති, ජිනවචනං අප්පෙති, ධම්මනෙත්තිං පතිට්ඨාපෙති.

අපිච “එවං මෙ සුත” ත්ති අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පට්ඨානන්තො පුරිමවචනං විවරන්නො “සම්මුඛා පටිග්ගහිතමිදං මයා තස්ස භගවතො චතුර්වෙසාරජ්ජවිසාරදස්ස දසබලධරස්ස ආසභට්ඨානට්ඨායිනො සිහනාදනාදිනො සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මාධිපතිනො ධම්මදීපස්ස ධම්මසරණස්ස සද්ධම්මවරචක්කවත්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස වචනං, න එත්ථ අත්ථෙ වා ධම්මෙ වා පදෙ වා බ්බාඤ්ජනෙ වා කඬ්ඛා වා විමති වා කත්තබ්බා” ති සබ්බදෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මෙ අස්සද්ධියං විනාසෙති, සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙතීති. තෙනෙනං වුවචති –

“විනාසයති අස්සද්ධං, සද්ධං වඬ්ඨෙති සාසනෙ;

එවං මෙ සුතම්චිචෙවං, වදං ගොතමසාවකො’’ති.

එකන්ති ගණනපරිච්ඡේදනිද්දෙසො. සමයන්ති පරිච්ඡන්තනිද්දෙසො. එකං සමයන්ති අනියම්තපරිදීපනං. තත්ථ සමයසද්දො –

සමවායෙ ඛණේ කාලෙ, සමුහෙ හෙතුදිට්ඨිසු;
පටිලාහෙ පහානෙ ව, පටිච්චෙධෙ ව දිස්සති.

තථා හිස්ස ‘‘අප්පෙව නාම ස්වෙපි උපසඬ්ඤාමයාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායා’’ති එවමාදීසු (දී. නි. 1.447) සමවායො අත්ථො. ‘‘එකොව ඛො, හික්ඛවෙ, ඛණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මවරියවාසායා’’තිආදීසු (අ. නි. 8.29) ඛණො. ‘‘උණ්හසමයො පරිලාහසමයො’’තිආදීසු (පාටි. 358) කාලො. ‘‘මහාසමයො පවනස්මි’’න්තිආදීසු සමුහො. ‘‘සමයොපි ඛො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි, හගවා ඛො සාවත්ථියං විහරති, හගවාපි මං ජානිස්සති, ‘හද්දාලි, නාම හික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය න පරිපූරකාරි’’ති, අයම්පි ඛො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි’’තිආදීසු (ම. නි. 2.135) හෙතු. ‘‘තෙන ඛො පන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩිකාපුත්තො සමයප්පවාදකො තිත්ථුකාවීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසති’’තිආදීසු (ම. නි. 2.260) දිට්ඨි.

‘‘දිට්ඨෙ ධම්මෙ ව යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරායිකො;
අත්ථාහිසමයා ධිරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති’’ති. –

ආදීසු (සං. නි. 1.129) පටිලාහො. ‘‘සම්මා මානාහිසමයා අත්තමකාසි දුක්ඛස්සා’’තිආදීසු (ම. නි. 1.24) පහානං. ‘‘දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො සඬ්ඛනට්ඨො සන්තාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො අහිසමයට්ඨො’’තිආදීසු (පටි. ම. 3.1) පටිච්චෙධො. ඉධ පනස්ස කාලො අත්ථො. තෙන සංවච්ඡර-උතු-මාසඬ්ඤාමාස-රත්ති-දිව-පුබ්බණ්හ-මජ්ඣන්තික-සායන්හ- පට්ඨමජ්ඣිමපච්ඡිමයාම-මුහුත්තාදීසු කාලප්පහෙදභූතෙසු සමයෙසු එකං සමයන්ති දීපෙති.

තත්ථ කිඤ්චාපි එතෙසු සංවච්ඡරාදීසු සමයෙසු යං යං සුත්තං යම්හි යම්හි සංවච්ඡරෙ උතුම්හි මාසෙ පක්ඛෙ රත්තිභාගෙ දිවසභාගෙ වා චුත්තං, සබ්බං තං ථෙරස්ස සුවිදිතං සුවචත්ථාපිතං පඤ්ඤාය. යස්මා පන ‘‘එවං මෙ සුතං අසුකසංවච්ඡරෙ අසුකඋතුම්හි අසුකමාසෙ අසුකපක්ඛෙ අසුකරත්තිභාගෙ අසුකදිවසභාගෙ වා’’ති එවං චුත්තෙ න සක්කා සුඛෙන ධාරෙතුං වා උද්දිසිතුං වා උද්දිසාපෙතුං වා, බහු ව චත්තබ්බං හොති, තස්මා එකෙනෙව පදෙන තමත්ථං සමොධානෙත්වා ‘‘එකං සමය’’න්ති ආහ.

යෙ වා ඉමෙ ගබ්භොක්කන්තිසමයො ජාතිසමයො සංවෙගසමයො අහිනික්ඛන්තසමයො දුක්කරකාරිකසමයො මාරවිජයසමයො අහිසම්බොධිසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙසනාසමයො පරිනිබ්බානසමයොති එවමාදයො

හගවතො දෙවමනුස්සෙසු අතිවිය සුප්පකාසා අනෙකකාලප්පහෙදා එව සමයා, තෙසු සමයෙසු දෙසනාසමයසඬිබාතං එකං සමයන්ති දීපෙනි. යො වායං
ඤාණකරුණාකිව්වසමයෙසු අරුණාකිව්වසමයො,
අත්තභිතපරභිතපට්ඨපත්තිසමයෙසු පරභිතපට්ඨපත්තිසමයො, සන්තිපතිතානං
කරණියද්වයසමයෙසු ධම්මිකථාසමයො, දෙසනාපට්ඨපත්තිසමයෙසු දෙසනාසමයො,
තෙසුපි සමයෙසු අඤ්ඤතරං සන්ධාය “එකං සමය”න්ති ආහ.

තස්මා පනෙත්ථ යථා අභිධම්මෙ “යස්මිං සමයෙ කාමාවචර”න්ති ච ඉතො
අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු “යස්මිං සමයෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු විවිච්චෙව කාමෙහි”ති ච
භුම්මවචනෙන නිද්දෙසො කතො, විනයෙ ච “තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා”ති
කරණවචනෙන, තථා අකත්වා “එකං සමය”න්ති උපයොගවචනනිද්දෙසො
කතොති. තත්ථ තථා ඉධ ච අඤ්ඤා අත්ථසම්භවතො. තත්ථ හි අභිධම්මෙ ඉතො
අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු ච අධිකරණත්ථො භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො ච සම්භවති.
අධිකරණඤ්ඤි කාලත්ථො ච සමුහත්ථො ච සමයො, තත්ථ චූත්තානං
එස්සාදිධම්මානං ඛණසමවායහෙතුසඬිබාතස්ස ච සමයස්ස භාවෙන තෙසං භාවො
ලක්ඛියති, තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං තත්ථ භුම්මවචනනිද්දෙසො කතො.

විනයෙ ච හෙතුඅත්ථො කරණත්ථො ච සම්භවති. යො හි සො
සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිසමයො සාරිපුත්තාදීහිපි දුබ්බිඤ්ඤෙයො, තෙන සමයෙන
හෙතුභූතෙන කරණභූතෙන ච සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො
සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ඤ ආපෙක්ඛමානො හගවා තත්ථ තත්ථ විභාසි, තස්මා
තදත්ථජොතනත්ථං තත්ථ කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

ඉධ පන අඤ්ඤස්මිඤ්ඤ ඵලංජාතිකෙ අව්චන්තසංයොගත්ථො සම්භවති. යඤ්ඤි
සමයං හගවා ඉමං අඤ්ඤං වා සුත්තන්තං දෙසෙසි, අව්චන්තමෙව තං සමයං
කරුණාවිහාරෙන විභාසි, තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං ඉධ උපයොගවචනනිද්දෙසො
කතොති.

තෙනෙතං වුච්චති –

“තං තං අත්ථමපෙක්ඛිත්වා, භුම්මෙන කරණෙන ච;
අඤ්ඤත්ව සමයො චූත්තො, උපයොගෙන සො ඉධා”ති.

පොරාණා පන වණ්ණයන්ති – “තස්මිං සමයෙ”ති වා – “තෙන සමයෙනා”ති
වා – “එකං සමය”න්ති වා අභිලාපමත්තහෙදො එස, සබ්බත්ථ භුම්මමෙව
අත්ථොති. තස්මා “එකං සමය”න්ති චූත්තෙපි “එකස්මිං සමයෙ”ති අත්ථො
වෙදිතබ්බො.

හගවාති ගරු. ගරුඤ්ඤි ලොකෙ “හගවා”ති වදන්ති. අයඤ්ඤ
සබ්බගුණවිසිට්ඨතාය සබ්බසත්තානං ගරු, තස්මා “හගවා”ති වෙදිතබ්බො.
පොරාණෙහිපි චූත්තං –

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;
ගරුගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන වුච්චති” ති.

අපිව –

“භාග්‍යවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ව විභත්තවා;
භත්තවා වත්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො” ති. –

ඉමිස්සා ගාථාය වසෙනස්ස පදස්ස චිත්ථාරතො අත්ථො වෙදිතඛිබො. සො ව
විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ වුත්තොයෙව.

එත්තාවතා චෙත්ථ එවං මෙ සුතන්ති වචනෙන යථාසුතං ධම්මං දස්සෙන්තො
භගවතො ධම්මසරීරං පච්චක්ඛං කරොති. තෙන – “නයිදං අතික්කන්තසත්ථුකං
පාවචනං, අයං වො සත්ථා” ති සත්ථු අදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතං ජනං සමස්සාසෙති.

එකං සමයං භගවාති වචනෙන තස්මිං සමයෙ භගවතො අවිජ්ජමානභාවං
දස්සෙන්තො රූපකායපරිනිබ්බානං සාධෙති. තෙන “එවංවිධස්ස නාම
අරියධම්මස්ස දෙසකො දසබ්බධරො වජීරසඬ්ඝාතසමානකායො, සොපි භගවා
පරිනිබ්බුතො, කෙන අඤ්ඤෙන ජීවිතෙ ආසා ජනෙතඛිබා” ති ජීවිතමදමත්තං ජනං
සංවෙජෙති, සද්ධම්මෙ වස්ස උස්සාහං ජනෙති.

එවන්ති ව භණන්තො දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දියති. මෙ සුතන්ති
සාවකසම්පත්තිං. එකං සමයන්ති කාලසම්පත්තිං. භගවාති දෙසකසම්පත්තිං.

උක්කට්ඨායං විහරතීති එත්ථ උක්කාති දීපිකා, තඤ්ච නගරං “මඬගලදිවසො
සුබ්බො සුනක්ඛත්තං මා අතික්කමී” ති රත්තිමපි උක්කාසු ඨිතාසු මාපිතත්තා
උක්කට්ඨාති වුච්චති. දණ්ඩදීපිකාසු ජාලෙත්වා ධාරියමානාසු මාපිතත්තාති වුත්තං
හොති, තස්සං උක්කට්ඨායං. සම්පත්ථෙ චෙතං භූමිමච්චනං. විහරතීති අවිසෙසෙන
ඉරියාපට්ඨිබ්බුම්භූමිඅරියවිහාරෙසු අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්භිපරිදීපනමෙතං. ඉධ පන
යානගමනානිසින්තසයනප්පහෙදෙසු රියාපට්ඨෙසු
අඤ්ඤතරඉරියාපට්ඨසමායොගපරිදීපනං. තෙන ඨිතොපි ගච්ඡන්තොපි නිසින්තොපි
සයානොපි භගවා විහරතිච්චෙව වෙදිතඛිබො. සො හි භගවා එකං ඉරියාපට්ඨාධනං
අඤ්ඤෙන ඉරියාපට්ඨෙව විච්ඡින්නිදිත්වා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරති පවත්තෙති,
තස්මා විහරතීති වුච්චති.

සුභගවනෙති එත්ථ සුභගත්තා සුභගං, සුන්දරසිරිකත්තා සුන්දරකාමත්තා වාති
වුත්තං හොති. තස්ස හි වනස්ස සිරිසම්පත්තියා මනුස්සා අන්තපානාදීනි ආදාය
දිවසං තත්ථෙව ඡණ්ඩසමජ්ජඋස්සවෙ කරොන්තා හොගසුඛං අනුභොන්ති,
සුන්දරසුන්දරෙ චෙත්ථ කාමෙ පත්ථෙත්ති “පුත්තං ලභාම, ඨිතරං ලභාමා” ති,
තෙසං තං තථෙව හොති, එවං තං සුන්දරසිරිකත්තා සුන්දරකාමත්තා ව සුභගං. අපිව
බ්‍රහ්මජනකත්තායපි සුභගං. වනයතීති වනං, අත්තසම්පදාය සත්තානං භත්ති.

කාරෙති, අත්තනි සිනෙහං උප්පාදෙතීති අත්ථො. වනුතෙ ඉති වා වනං,
නානාවිධකුසුම-ගන්ධසම්මොදමත්තකොකිලාදිවිහඬිගමාහිරුතෙහි
මන්දමාලුතවලිතරුක්ඛසාබාවිටපපල්ලවපලාසෙහි ව “එථ මං පරිභුඤ්ජයා”ති
සබ්බපාණිනො යාවති වියාති අත්ථො. සුභගඤ්ච තං වනඤ්චාති සුභගවනං. තස්මිං
සුභගවනෙ. වනඤ්ච නාම රොපිමං, සයංජාතන්ති දුට්ඨං. තත්ථ
වෙච්චනපෙතවනාදීනි රොපිමානි. අන්ධවනමභාවනඅඤ්ජනවනාදීනි සයං ජානාති.
ඉදම්පි සයංජාතන්ති වෙදිතබ්බං.

සාලරාජමූලෙති එත්ථ සාලරුක්ඛොපි සාලොති වුවිචති. යථාහ “සෙය්‍යථාපි,
භික්ඛවෙ, ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා අවිදුරෙ මහන්තං සාලවනං, තඤ්චස්ස
එළණ්ඨෙහි සඤ්ජන්ත”න්ති (ම. නි. 1.225) “අන්තරෙන යමකසාලාන”න්ති ව (දී.
නි. 2.195) වනජපතිපෙට්ඨකරුක්ඛොපි. යථාහ –

“තවෙව දෙව විජිතෙ, තවෙවුය්‍යානභූමියා;
උජුචංසා මහාසාලා, නිලොභාසා මනොරමා”ති. (ජා. 2.19.4);

යො කොච්චි රුක්ඛොපි. යථාහ “අථ ඛො තං, භික්ඛවෙ, මාලුවඛීජං
අඤ්ඤතරස්මිං සාලමූලෙ නිපතෙය්‍යා”ති (ම. නි. 1.469). ඉධ පන
වනජපතිපෙට්ඨකරුක්ඛො අධිජපෙතො. රාජසද්දො පනස්ස තමෙව පෙට්ඨකභාවං
සාධෙති. යථාහ “සුජපතිට්ඨිතස්ස ඛො බ්‍රාහ්මණ ධම්මික නිග්‍රොධරාජස්සා”ති (අ.
නි. 6.54). තත්ථ ද්වෙධා සමාසො, සාලානං රාජානිපි සාලරාජා, සාලො ව සො
පෙට්ඨකට්ඨෙත රාජා ව ඉතිපි සාලරාජා. මූලන්ති සමීපං. අයඤ්චි මූලසද්දො,
“මූලානි උද්ධරෙය්‍ය, අන්තමසො උසිරනාලිමත්තානිපි”තිආදීසු (අ. නි. 4.195)
මූලමූලෙ දිස්සති. “ලොභො අකුසලමූල”න්තිආදීසු (දී. නි. 3.305)
අසාධාරණහෙතුමිහි. “යාව මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ ඡායා ඵරති, නිවාතෙ පණ්ණානි
පතන්ති, එත්තාවතා රුක්ඛමූල”න්තිආදීසු සමීපෙ. ඉධ පන සමීපෙ අධිජපෙතො,
තස්මා සාලරාජස්ස සමීපෙති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

තත්ථ සියා – යදි තාව භගවා උක්කට්ඨායං විහරති, “සුභගවනෙ
සාලරාජමූලෙ”ති න වත්තබ්බං, අථ තත්ථ විහරති, “උක්කට්ඨාය”න්ති න
වත්තබ්බං, න හි සක්කා උභයත්ථ එකං සමයං විහරිතුන්ති. න ඛො පනෙතං එවං
දට්ඨබ්බං.

නනු අවොචුමිහ “සමීපත්ථෙව වෙතං භූමිමවචන”න්ති. තස්මා යථා
ගඬිගායමුනාදීනං සමීපෙ ගොයුථානි වරන්තානි “ගඬිගාය වරන්ති, යමුනාය
වරන්ති”ති වුවිචන්ති, එවම්ධාපි යදිදං උක්කට්ඨාය සමීපෙ සුභගවනං සාලරාජමූලං,
තත්ථ විහරන්තො වුවිචති “උක්කට්ඨායං විහරති සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ”ති.
ගොවරගාමනිදස්සනත්ථඤ්චිස්ස උක්කට්ඨාවචනං,
පබ්බජිතානුරූපනිවාසට්ඨානනිදස්සනත්ථං සෙසවචනං.

තත්ථ උක්කට්ඨාකීත්තනෙන ආයස්මා ආනන්දො භගවතො
 ගහට්ඨානුග්ගහකරණං දස්සෙති, සුභගවනාදිකීත්තනෙන පබ්බජිතානුග්ගහකරණං.
 තථා පුරිමෙන පච්චයග්ගහණතො අත්තකිලමථානුයොගවිච්ඡන්තං, පච්ඡිමෙන
 චත්ථකාමස්පහානතො කාමසුඛල්ලිකානුයොගවිච්ඡන්තපායදස්සන්තං. පුරිමෙන ච
 ධම්මදෙසනාභියොගං, පච්ඡිමෙන විවෙකාධිමුත්තිං. පුරිමෙන කරුණාය උපගමන්තං,
 පච්ඡිමෙන පඤ්ඤාය අපගමන්තං. පුරිමෙන සත්තානං භික්ෂුඛනිජ්ඣාදනාධිමුත්තන්තං,
 පච්ඡිමෙන පරභික්ෂුඛකරණෙ නිරුපලෙපන්තං. පුරිමෙන
 ධම්මිකසුඛාපරිච්චාගනිමිත්තං ඵාසුචිහාරං, පච්ඡිමෙන
 උත්තරිමනුස්සධම්මානුයොගනිමිත්තං. පුරිමෙන මනුස්සානං උපකාරබහුලන්තං,
 පච්ඡිමෙන දෙවානං. පුරිමෙන ලොකෙ ජාතස්ස ලොකෙ සංවඩ්ඪිභාවං, පච්ඡිමෙන
 ලොකෙන අනුපලිත්තන්තං. පුරිමෙන “එකපුග්ගලො, භික්ඛවෙ, ලොකෙ
 උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති බහුජනභිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අත්ථාය
 භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානං. කතමො එකපුග්ගලො, තථාගතො අරහං
 සම්මාසම්බුද්ධො”ති (අ. නි. 1.170) වචනතො යදත්ථං භගවා උප්පන්නො,
 තදත්ථපරිනිජ්ඣාදනං, පච්ඡිමෙන යත්ථ උප්පන්නො, තදනුරූපචිහාරං. භගවා භි
 පඨමං ලුම්ඛිනිවනෙ, දුතියං බොධිමණ්ඩෙති ලොකීයලොකුත්තරාය උප්පත්තියා
 වනෙයෙව උප්පන්නො, තෙනස්ස වනෙයෙව චිහාරං දස්සෙතීති එවමාදිනා
 නයෙනෙත්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා.

තත්ත්වානි දෙසකාලපරිදීපන්තං. තඤ්ඤි යං සමයං විහරති, තත්ත්ව සමයෙ. යස්මිඤ්ච
 සාලරාජමූලෙ විහරති, තත්ත්ව සාලරාජමූලෙති දීපෙති. භාසිතබ්බයුත්තෙ වා දෙසකාලෙ
 දීපෙති. න භි භගවා අයුත්තෙ දෙසෙ කාලෙ වා ධම්මං භාසති. “අකාලො බො තාව
 බාහියා”ති (උදා. 10) ආදිවෙත්ථ සාධකං. බොති පදපුරුණමත්තෙ අවධාරණෙ
 ආදිකාලත්ථෙ වා නිපාතො. භගවාති ලොකගරුදීපන්තං. භික්ඛුති
 කථාසවනයුත්තපුග්ගලවචනං. අපිවෙත්ථ, “භික්ඛකොති භික්ඛු, භික්ඛාවරියං
 අජ්ඣුපගතොති භික්ඛු”තිආදිනා (පාරා. 45) නයෙන වචනත්ථො වෙදිතබ්බො.
 ආමන්තෙසීති ආලපි අභාසි සම්බොධෙසීති අයමෙත්ථ අත්ථො. අඤ්ඤත්ව පන
 ඤාපනෙපි භොති. යථාහ “ආමන්තයාමි වො, භික්ඛවෙ, පටිවෙදයාමි වො,
 භික්ඛවෙ”ති. පක්කොසනෙපි. යථාහ “එහි ත්වං භික්ඛු මම වචනෙන සාරිපුත්තං
 ආමන්තෙහි”ති (අ. නි. 9.11).

භික්ඛවොති ආමන්තනාකාරදීපන්තං. තඤ්ච භික්ඛනසීලතාදිගුණයොගසිද්ධත්තා
 වුත්තං. භික්ඛනසීලතාගුණයුත්තොපි භි භික්ඛු භික්ඛනධම්මතාගුණයුත්තොපි.
 භික්ඛනෙ සාධුකාරිතාගුණයුත්තොපිති සද්දවිදු මඤ්ඤන්ති. තෙන ච නෙසං
 භික්ඛනසීලතාදිගුණයොගසිද්ධෙන වචනෙන භිතාධිකජනසෙවිතං වුත්තිං.
 පකාසෙන්නො උද්ධතදීනභාවනිග්ගහං කරොති. භික්ඛවොති ඉමිනා ච
 කරුණාවිජ්ජාරසොම්මහදයනගනිපාතපුබ්බධිගමෙන වචනෙන තෙ අත්තනො
 මුඛාභිමුඛෙ කරොති. තෙනෙව ච කට්ඨකමාසතාදීපකෙන වචනෙන නෙසං
 සොතුකමාසතං ජනෙති. තෙනෙව ච සම්බොධනට්ඨෙන සාධුකං සවනමනසිකාරෙපි
 නෙ නියොජෙති. සාධුකසවනමනසිකාරායත්තා භි සාසනසම්පත්ති.

අපරෙසුපි දෙවමනුස්සෙසු විජ්ජමානෙසු කස්මා භික්ඛුයෙව ආමන්තෙසීති වෙ. ජෙට්ඨසෙට්ඨාසන්තසදාසන්තිහිතභාවතො. සබ්බපරිසසාධාරණා හි භගවතො ධම්මදෙසනා. පරිසාය ව ජෙට්ඨා භික්ඛු, පයමුප්පන්නත්තා. සෙට්ඨා, අනගාරියභාවං ආදිං කත්වා සත්ථුවරියානුවිධායකත්තා සකලසාසනපටිග්ගාභකත්තා ව. ආසන්නා, තත්ථ නිසින්තෙසු සත්ථුසන්තිකත්තා. සදාසන්තිහිතා, සත්ථුසන්තිකාවචරත්තාති. අපිව තෙ ධම්මදෙසනාය භාජනං, යථානුසිට්ඨං පටිපත්තිසබ්භාවතො. විසෙසතො ව එකච්චෙ භික්ඛුයෙව සන්ධාය අයං දෙසනාතිපි තෙ එව ආමන්තෙසී.

තත්ථ සියා – කිමත්ථං පන භගවා ධම්මං දෙසෙන්තො පයමං භික්ඛු ආමන්තෙසී, න ධම්මමෙව දෙසෙතීති. සතිජනනත්ථං. භික්ඛු හි අඤ්ඤං වින්තෙන්තාපි වික්ඛිත්තවිත්තාපි ධම්මං පච්චචෙක්ඛන්තාපි කම්මට්ඨානං මනසිකරොත්තාපි නිසින්තා භොන්ති, තෙ අනාමන්තෙත්වා ධම්මෙ දෙසියමානෙ – “අයං දෙසනා කිත්තිදානා කිංපච්චයා කතමාය අට්ඨුප්පත්තියා දෙසිතා” ති සල්ලක්ඛෙනුං අසක්කොත්තා දුග්ගහිතං වා ගණ්භෙය්‍යං, න වා ගණ්භෙය්‍යං. තෙන නෙසං සතිජනනත්ථං භගවා පයමං ආමන්තෙත්වා පච්ඡා ධම්මං දෙසෙති.

භදන්තෙති ගාරවච්චනමෙතං, සත්ථුතො පටිච්චනදානං වා, අපිචෙත්ථ භික්ඛවොති වදමානො භගවා තෙ භික්ඛු ආලපති. භදන්තෙති වදමානා තෙ භගවන්තං පච්චාලපන්ති. තථා භික්ඛවොති භගවා ආභාසති. භදන්තෙති තෙ පච්චාභාසන්ති. භික්ඛවොති පටිච්චනං දාපෙති, භදන්තෙති පටිච්චනං දෙන්ති. තෙ භික්ඛුති යෙ භගවා ආමන්තෙසී. භගවතො පච්චස්සොසුන්ති භගවතො ආමන්තනං පටිඅස්සොසුං, අභිමුඛා හුත්වා සුඤ්ඤ සම්පට්ඨිඤ්ඤ පටිග්ගහෙසුන්ති අත්ථො. භගවා එතදවොචාති භගවා එතං ඉදානි වත්තබ්බං සකලං සුත්තං අවොච.

එත්තාවතා ව යං ආයස්මතා ආනන්දෙන කමලකුචලයුප්පලවිමලසාදුරසසලිලාය පොක්ඛරණියා සුඛාවතරණත්ථං නිම්මලසිලාතලරචනවිලාසසොහිතරතනසොපානං විජ්ජකිණ්ණමුත්තාතලසදිසවාලිකාකිණ්ණපණ්ඩරභූමිභාගං තිත්ථං විය සුවිහත්තහිත්තිවිචිත්‍රවෙදිකාපරික්ඛිත්තස්ස නක්ඛත්තපථං පුසිතුකාමතාය විය, විජ්ජිතසමුස්සයස්ස පාසාදවරස්ස සුඛාරොහණත්ථං දන්තමය-සණ්ඨමුදුඵලක-කඤ්චනලතාවිනද්ධ- මණිගණ්ණප්පභාසමුදයුප්පලසොභං සොපානං විය, සුවණ්ණවලයානුපුරාදිසඬ්ඨිසට්ඨනසද්දසම්මිස්සිතකථිතහසිතමධුරස්සරගෙහජනවිවරි තස්ස උළාරඉස්සරියවිභවසොහිතස්ස මහාසරස්ස සුඛප්පචෙසනත්ථං සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාපවාලාදිජුතිවිස්සරවිජ්ජොතිත-සුප්පතිට්ඨිතවිසාලද්ධාරබාහං මහාද්ධාරං විය ව අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නස්ස බුද්ධානං දෙසනාඤ්ඤාණගම්භීරභාවසංසුචකස්ස ඉමස්ස සුත්තස්ස සුඛාවගාහණත්ථං කාලදෙසදෙසකවත්ථුපරිසාපදෙසපටිමණ්ඩිතං නිදානං භාසිතං, තස්ස අත්ථවණ්ණනා සමත්තා.

සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා

ඉදානි “සබ්බධම්මමුලපරියායං වො” තිආදිනා නයෙන භගවතා නික්ඛිත්තස්ස සුත්තස්ස වණ්ණනාය ඔකාසො අනුප්පත්තො. සා පනෙසා සුත්තවණ්ණනා යස්මා සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වා වුච්චමානා පාකටා හොති, තස්මා සුත්තනික්ඛෙපං තාව විචාරයිස්සාම. චත්තාරො හි සුත්තනික්ඛෙපා අත්තජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො පුච්ඡාවසිකො අට්ඨප්පත්තිකොති.

තත්ථ යානි සුත්තානි භගවා පරෙහි අනජ්ඣට්ඨො කෙවලං අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කටෙසි. සෙය්‍යථිදං, ආකඨබ්බෙය්‍යසුත්තං, චත්ථසුත්තං, මහාසතිපට්ඨානසුත්තං, මහාසළායතනවිභඨගසුත්තං, අරියවංසසුත්තං, සම්මජ්ජධානසුත්තන්තහාරකො, ඉද්ධිපාදඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣංගමග්ගඨගසුත්තන්තහාරකොති එවමාදීනි. තෙසං අත්තජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

යානි පන “පරිපක්කා බො රාහුලස්ස විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා, යංනුනාහං රාහුලං උත්තරි ආසවානං බයෙ විනෙය්‍ය”න්ති (සං. නි. 4.121) එවං පරෙසං අජ්ඣාසයං බන්තිං මනං අභිනිහාරං බුජ්ඣනභාවඤ්ච අවෙක්ඛිත්වා පරජ්ඣාසයවසෙන කථිතානි. සෙය්‍යථිදං, චූළරාහුලොවාදසුත්තං, මහාරාහුලොවාදසුත්තං, ධම්මවක්කජ්ජවත්තනං, ධාතු විභඨගසුත්තන්ති එවමාදීනි. තෙසං පරජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

භගවත්තං පන උපසඬකමිත්වා චතස්සො පරිසා චත්තාරො වණ්ණා නාගා සුපණ්ණා ගන්ධබ්බා අසුරා යක්ඛා මහාරාජානො තාවතිංසාදයො දෙවා මහාබ්‍රහ්මානි එවමාදයො “බොජ්ඣංගිහා බොජ්ඣංගිහා”ති, හන්තෙ, වුච්චන්ති. “නීවරණා නීවරණා”ති, හන්තෙ, වුච්චන්ති. ඉමෙ නු බො, හන්තෙ, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. “කිං සුඛ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්තිආදිනා (සු. නි. 183) නයෙන පඤ්භං පුච්ඡන්ති. එවං පුට්ඨෙත භගවතා යානි කථිතානි බොජ්ඣංගසංයුත්තාදීනි. යානි වා පනඤ්ඤානිපි දෙවතාසංයුත්ත-මාරසංයුත්ත-බ්‍රහ්මසංයුත්ත-සක්කපඤ්භ-චූළවෙදල්ල-මහාවෙදල්ල-සාමඤ්ඤඵල- ආලවක-සුවිලොම-බරලොමසුත්තාදීනි, තෙසං පුච්ඡාවසිකො නික්ඛෙපො.

යානි පනෙතානි උප්පත්තං කාරණං පටිච්ච කථිතානි. සෙය්‍යථිදං, ධම්මදායාදං චූළසිහනාදං චන්ද්‍රපමං පුත්තමංසුපමං දාරුක්ඛන්ධුපමං අග්ගික්ඛන්ධුපමං ඵෙණපිණ්ඩුපමං පාරිච්ඡත්තකූපමන්ති එවමාදීනි. තෙසං අට්ඨප්පත්තිකො නික්ඛෙපො.

එවම්මෙසු චතුසු නික්ඛෙපෙසු ඉමස්ස සුත්තස්ස අට්ඨප්පත්තිකො නික්ඛෙපො. අට්ඨප්පත්තියඤ්චි ඉදං භගවතා නික්ඛිත්තං. කතරාය අට්ඨප්පත්තියා? පරියත්තිං නිස්සාය උප්පන්නො මානෙ. පඤ්චසතා කිර බ්‍රාහ්මණා තිණ්ණං වෙදානං පාරගු අපරභාගෙ භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං සම්පස්සමානා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා නවිරස්සෙව සබ්බං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා පරියත්තිං නිස්සාය මානං උප්පාදෙසු “යං යං භගවා

කළුති, තං තං මයං ඛිජ්ජමෙව ජානාම, හගවා හි තිණි ලිඬිගානි වත්තාරි පදානි සත්ත විහත්තියො මුඤ්චිත්වා න කිඤ්චි කළුති, එවං කලීතෙ ව අම්භාකං ගණ්ඨිපදං නාම නත්ථි”ති. තෙ හගවති අගාරවා හුත්වා තතො පට්ඨාය හගවතො උපට්ඨානම්පි ධම්මස්සවනම්පි අභිණ්භං න ගච්ඡන්ති. හගවා තෙසං තං චිත්තවාරං ඤත්වා “අභබ්බා ඉමෙ ඉමං මානබ්ලං අනුපහච්ච මග්ගං වා ඵලං වා සච්ඡිකාතු”න්ති තෙසං සුතපරියත්තිං නිස්සාය උප්පන්නං මානං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා දෙසනාකුසලො හගවා මානහඤ්ජනත්ථං සබ්බධම්මමූලපරියායන්ති දෙසනං ආරභී.

තත්ථ සබ්බධම්මමූලපරියායන්ති සබ්බෙසං ධම්මානං මූලපරියායං. සබ්බෙසන්ති අනවසෙසානං. අනවසෙසවාචකො හි අයං සබ්බ-සද්දො. සො යෙන යෙන සම්බන්ධං ගච්ඡති, තස්ස තස්ස අනවසෙසනං දීපෙති. යථා, “සබ්බං රූපං අනිච්චං සබ්බා වෙදනා අනිච්චා සබ්බසක්කායපරියාපන්නෙසු ධම්මෙසු”ති. ධම්ම-සද්දො පනායං පරියත්ති-සච්ච-සමාධි-පඤ්ඤා-පකති-සභාවසුඤ්ඤානා-පුඤ්ඤාපත්ති-ඤ්ඤායාදීසු දිස්සති. “ඉධ භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති සුත්තං ගෙය්”න්තිආදීසු (අ. නි. 5.73) හි ධම්මසද්දො පරියත්තියං වත්තති. “දිට්ඨධම්මො විදිතධම්මො”තිආදීසු (දී. නි. 1.299) සච්චෙසු. “එවං ධම්මා තෙ හගවත්තො”තිආදීසු සමාධිමිති.

“යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද යථා තච;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අනිවත්තති”ති. —

ආදීසු (ජා. 1.1.57) පඤ්ඤාය.

“ජාතිධම්මා ජරාධම්මා, අපො මරණධම්මිනො”තිආදීසු පකතියං. “කුසලා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. 1.තිකමාතිකා) සභාවෙ. “තස්මිං බො පන සමයෙ ධම්මා හොන්ති”තිආදීසු (ධ. ස. 121) සුඤ්ඤායං. “ධම්මො සුචිණ්ණො සුබ්බමාචහාති”තිආදීසු (ජා. 1.10.102) පුඤ්ඤෙ. “ද්වෙ අනියතා ධම්මා”තිආදීසු (පාරා. 443) ආපත්තියං. “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස හගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡන්ති”තිආදීසු ඤෙය්සා. ඉධ පනායං සභාවෙ වත්තති. තත්ත්වං වචනත්ථො — අත්තනො ලක්ඛණං ධාරෙන්නීති ධම්මා. මූල-සද්දො විත්ථාරිතො ඵව. ඉධ පනායං අසාධාරණහෙතුමිහි දට්ඨබ්බො.

පරියායසද්දො “මධුපිණ්ඩිකපරියායොති නං ධාරෙහි”තිආදීසු (ම. නි. 1.205) දෙසනායං වත්තති. “අත්ථි ඛිවෙස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො, යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්ස අකිරියවාදො සමණො ගොතමො”තිආදීසු (පාරා. 3) කාරණෙ. “කස්ස නු බො, ආනන්ද, අජ්ජ පරියායො භික්ඛුනියො ඔවදිතු”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.398) වාරෙ. ඉධ පන කාරණෙපි දෙසනායම්පි වත්තති. තස්මා “සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ සබ්බෙසං ධම්මානං අසාධාරණහෙතුසඤ්ඤිකං කාරණන්ති වා සබ්බෙසං ධම්මානං කාරණදෙසනන්ති වා එවං අත්ථො දට්ඨබ්බො. නෙය්සත්ථත්තා වස්ස සුත්තස්ස, න චතුර්මකාපි සභාවධම්මා සබ්බධම්මාති

වෙදිතබ්බා. සක්කායපරියාපන්නා පන තෙභූමකා ධම්මාව අනවසෙසනො
වෙදිතබ්බා, අයමෙත්ථ අධිජ්ජායොති.

වොති අයං වො-සද්දො

පච්චත්තඋපයොගකරණසම්පදානසාම්චවනපදපුරණෙසු දිස්සති. “කච්චි පන වො,
අනුරුද්ධා, සමග්ගා සම්මොදමානා” තිආදීසු (ම. නි. 1.326) හි පච්චත්තෙ දිස්සති.
“ගච්ඡං, භික්ඛවෙ, පණාමෙමි වො” තිආදීසු (ම. නි. 2.157) උපයොගෙ. “න වො
මම සන්නිකෙ වත්ථබ්බ” තිආදීසු (ම. නි. 2.157) කරණෙ. “වනපත්ථපරියායං
වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි” තිආදීසු (ම. නි. 1.190) සම්පදානෙ. “සබ්බෙසං වො,
සාරිපුත්ත, සුභාසිත” තිආදීසු (ම. නි. 1.345) සාම්චවනෙ. “යෙ හි වො අරියා
පරිසුද්ධකායකම්මන්තා” තිආදීසු (ම. නි. 1.35) පදපුරණමත්තෙ. ඉධ පනායං
සම්පදානෙ දට්ඨබ්බො.

භික්ඛවෙති පතිස්සවෙන අභිමුඛිභූතානං පුනාලපනං. දෙසෙස්සාමිති
දෙසනාපටිජානනං. ඉදං චුත්තං හොති, භික්ඛවෙ, සබ්බධම්මානං මූලකාරණං
තූම්භාකං දෙසෙස්සාමි, දුතියෙන නයෙන කාරණදෙසනං තූම්භාකං දෙසෙස්සාමිති.
තං සුඤ්ඤාථාති තමත්ථං තං කාරණං තං දෙසනං මයා චුච්චමානං සුඤ්ඤාථ. සාධුකං
මනසි කරොථාති එත්ථ පන සාධුකං සාධුති එකත්ථමෙතං. අයඤ්ච සාධු සද්දො
ආයාචනසම්පට්ච්ඡනසම්පහංසනසුන්දරදල්භිකම්මාදීසු දිස්සති. “සාධු මෙ හන්තෙ
හගවා, සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු” තිආදීසු (සං. නි. 4.95) හි ආයාචනෙ දිස්සති.
“සාධු, හන්තෙති ඛො සො භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා
අනුමොදිත්වා” තිආදීසු (ම. නි. 3.86) සම්පට්ච්ඡනෙ. “සාධු, සාධු
සාරිපුත්තා” තිආදීසු (දී. නි. 3.349) සම්පහංසනෙ.

“සාධු ධම්මරුචී රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමද්දුබ්බො, පාපස්සාකරණං සුඛ” ති.

ආදීසු (ජා. 2.18.101) සුන්දරෙ. “තෙන හි, බ්‍රාහ්මණ, සාධුකං සුඤ්ඤාමි” තිආදීසු
(අ. නි. 5.192) සාධුකසද්දොයෙව දල්භිකම්මෙ, ආණත්තියන්තිපි චුච්චති. ඉධාපි අයං
එත්ථෙව දල්භිකම්මෙ ව ආණත්තියඤ්ච අත්ථො වෙදිතබ්බො. සුන්දරත්ථෙපි
වත්තති. දල්භිකරණත්ථෙත හි දල්භම්මං ධම්මං සුඤ්ඤාථ සුග්ගහිතං ගණ්හන්තා.
ආණත්තියත්ථෙත මම ආණත්තියා සුඤ්ඤාථ. සුන්දරත්ථෙත සුන්දරම්මං හද්දකං
ධම්මං සුඤ්ඤාථාති එවං දීපිතං හොති.

මනසි කරොථාති ආවජ්ජෙථ, සමන්තාහරොති අත්ථො, අවික්ඛිත්තචිත්තා
හුත්වා නිසාමෙථ චිත්තෙ කරොථාති අධිජ්ජායො. ඉදානෙත්ථ තං සුඤ්ඤාථාති
සොතින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණමෙතං. සාධුකං මනසි කරොථාති මනසිකාරෙ
දල්භිකම්මනියොජනෙන මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණං. පුරිමඤ්චෙත්ථ
බ්‍රාහ්මණවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං, පච්ඡිමං අත්ථවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං. පුරිමෙන
ව ධම්මස්සවනෙ නියොජෙති, පච්ඡිමෙන සුත්තානං ධම්මානං ධාරණුපපරික්ඛාදීසු.

පුරිමෙන ව සබ්බඤ්ජනො අයං ධම්මො, තස්මා සවතීයොති දීපෙති. පච්ඡිමෙන සාත්ථො, තස්මා මනසි කාතබ්බොති. සාධුකපදං වා උභයපදෙහි යොජෙත්වා යස්මා අයං ධම්මො ධම්මගම්භීරො දෙසනාගම්භීරො ව, තස්මා සුණාථ සාධුකං, යස්මා අත්ථගම්භීරො පටිවෙධගම්භීරො ව, තස්මා සාධුකං මනසි කරොථාති එවං යොජනා වෙදිතබ්බො.

භාසිස්සාමීති දෙසෙස්සාමි. “තං සුණාථා”ති එත්ථ පටිඤ්ඤාතං දෙසනං න සංඛිත්තතොව දෙසෙස්සාමි, අපිච ඛො විත්ථාරතොපි නං භාසිස්සාමීති වුත්තං හොති, සඬබ්බෙපවිත්ථාරවාචකාති හි එතාති පදාති. යථාහ වඬ්ඨිසත්ථෙරො –

“සංඛිත්තෙනපි දෙසෙති, විත්ථාරෙනපි භාසති;
සාළිකායිච නිග්ඝොසො, පටිභානං උදිරයි”ති. (සං. නි. 1.214);

එවං වුත්තෙ උස්සාහජාතා හුත්වා එවං හත්තෙති ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චස්සොසුං සත්ථු වචනං සම්පට්ඨිංසු, පටිග්ගහෙසුන්ති වුත්තං හොති. අථ නෙසං හගවා එතදවොච එතං ඉදාති වත්තබ්බං ඉධ භික්ඛවොතිආදිකං සකලං සුත්තං අවොච. තත්ථ ඉධාති දෙසාපදෙසෙ නිපාතො. ස්වායං කත්ථවි ලොකං උපාදාය වුච්චති. යථාහ – “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති”ති (දී. නි. 1.190). කත්ථවි සාසනං. යථාහ – “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො”ති (අ. නි. 4.241). කත්ථවි ඕකාසං. යථාහ –

“ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතො;
පුනරායු ච මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිසා”ති. (දී. නි. 2.369);

කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙව. යථාහ “ඉධාහං – භික්ඛවෙ, භුත්තාවී අස්සං පචාරිතො”ති (ම. නි. 1.30). ඉධ පන ලොකං උපාදාය වුත්තොති වෙදිතබ්බො.

2. භික්ඛවෙති යථාපටිඤ්ඤාතං දෙසනං දෙසෙතුං පුන භික්ඛු ආලපති.
උභයෙනාපි, භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං ලොකෙති වුත්තං හොති. අස්සුතවා පුටුප්ජනොති එත්ථ පන ආගමාධිගමාභාවා ඤෙය්‍යො අස්සුතවා ඉති. යස්ස හි ඛන්ධධාතුආයතනසච්චපච්චයාකාරසතිපට්ඨානාදීසු උග්ගහපරිපුච්ඡාවිනිච්ඡයරහිතත්තා මඤ්ඤනාපටිසෙධකො නෙව ආගමො, පටිපත්තියා අධිගන්තබ්බස්ස අනධිගතත්තා නෙව අධිගමො අත්ථි. සො ආගමාධිගමාභාවා ඤෙය්‍යො අස්සුතවා ඉති. ස්වායං –

පුටුනං ජනනාදිහි, කාරණෙහි පුටුප්ජනො;
පුටුප්ජනත්තොගධත්තා, පුටුවායං ජනො ඉති.

සො හි පුටුනං නානප්පකාරානං කිලෙසාදීනං ජනනාදිහි කාරණෙහි පුටුප්ජනො. යථාහ – පුටු කිලෙසෙ ජනෙන්නිති පුටුප්ජනා, පුටු අවිහතසක්කායදිට්ඨිකාති පුටුප්ජනා, පුටු සත්ථාරානං මුඛමුල්ලොකිකාති පුටුප්ජනා, පුටු සබ්බගතිහි

අවුට්‍රිකානි පුටුප්පනා, පුටු නානාහිසඩ්බාරෙ අහිසඩ්බරොන්තිනි පුටුප්පනා, පුටු නානාඔසෙහි වුය්හන්තිනි පුටුප්පනා, පුටු නානාසන්තාපෙහි සන්තප්පන්තිනි පුටුප්පනා, පුටු නානාපරිලාහෙහි පරිදය්හන්තිනි පුටුප්පනා, පුටු පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස රත්තා ගිද්ධා ගධිකා මුච්ඡිකා අප්ඤ්ඤාසන්තා ලග්ගා ලගිතා පලිබ්බද්ධානි පුටුප්පනා, පුටු පඤ්චහි නිවරණෙහි ආවුටා නිවුතා ඔවුතා පිහිතා පටිච්ඡන්තා පටිකුප්පිතානි පුටුප්පනානි (මහානි. 51). පුටුනං වා ගණනපටමතිතානං අරියධම්මපරමමුඛානං නිවධම්මසමාවාරානං ජනානං අන්තොගධත්තාපි පුටුප්පනා. පුටු වා අයං, විසුංයෙව සඩ්ධං ගතො, විසංසට්ඨො සීලසුතාදිගුණයුත්තෙන අරියෙහි ජනොතිපි පුටුප්පනො. එවමෙනෙහි “අස්සුතවා පුටුප්පනො”ති ද්විතිපි පදෙහි යෙන –

දුවෙ පුටුප්පනා වුත්තා, බුද්ධොනාදිවච්චන්ධුතා;
අන්ධො පුටුප්පනො එකො, කල්‍යාණෙකො පුටුප්පනොති. –

ද්වෙ පුටුප්පනා වුත්තා. තෙස්ස අන්ධපුටුප්පනො වුත්තො හොතිති වෙදිතබ්බො. අරියානං අදස්සාවීතිආදීස්ස අරියානි ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනායෙ නඉරියනතො, අයෙ ඉරියනතො, සදෙවකෙන ව ලොකෙන අරණියතො බුද්ධා ව පච්චෙකබුද්ධා ව බුද්ධසාවකා ව වුච්චන්ති, බුද්ධා එව වා ඉධ අරියා. යථාහ “සදෙවකෙ, හික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... තථාගතො අරියොති වුච්චති”ති (සං. නි. 5.1098). සප්පුරිසානි එත්ථ පන පච්චෙකබුද්ධා තථාගතසාවකා ව “සප්පුරිසා”ති වෙදිතබ්බො. තෙ හි ලොකුත්තරගුණයොගෙන සොහනා පුරිසානි සප්පුරිසා. සබ්බෙව වා එතෙ ද්වෙධාපි වුත්තා. බුද්ධාපි හි අරියා ව සප්පුරිසා ව, පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධසාවකාපි. යථාහ –

“යො වෙ කතඤ්ඤා කතවෙදි ධීරො,
කල්‍යාණමිත්තො දළ්භහත්ති ව හොති;
දුබ්බස්ස සක්කච්ච කරොති කිච්චං,
තථාවිධං සප්පුරිසං වදන්ති”ති. (ජා. 2.17.78);

කල්‍යාණමිත්තො දළ්භහත්ති ව හොතිති එත්තාවතා හි බුද්ධසාවකො වුත්තො, කතඤ්ඤානාදීහි පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධානි. ඉදානි යො තෙසං අරියානං අදස්සනසීලො, න ව දස්සනෙ සාධුකාරී, සො අරියානං අදස්සාවීති වෙදිතබ්බො. සො ව චක්ඛුතා අදස්සාවී ඤාණෙන අදස්සාවීති දුට්ඨො, තෙස්ස ඤාණෙන අදස්සාවී ඉධ අධිප්පෙනො. මංසචක්ඛුතා හි දිබ්බචක්ඛුතා වා අරියා දිට්ඨාපි අදිට්ඨාව හොන්ති. තෙසං චක්ඛුතං චණ්ණමත්තග්ගහණතො, න අරියභාවගොචරතො. සොණසිඬ්ගාලාදයොපි ව චක්ඛුතා අරියෙ පස්සන්ති. න ව තෙ අරියානං දස්සාවිතො.

තත්‍රිදං වත්ථු – චිත්තලපබ්බතවාසිතො කිර ඛිණාසවත්ථෙරස්ස උපට්ඨාකො වුඬ්ඪපබ්බජිතො එකදිවසං ථෙරෙන සද්ධිං පිණ්ඩාය වරිත්වා ථෙරස්ස පත්තච්චරං ගහෙත්වා පිට්ඨිතො ආගච්ඡන්තො ථෙරං පුච්ඡි “අරියා නාම, හන්තෙ, කිදිසා”ති. ථෙරො ආහ “ඉධෙකච්චො මහල්ලකො අරියානං පත්තච්චරං ගහෙත්වා වත්තපට්ඨන්ති. කත්වා සභවරත්තොපි තෙව අරියෙ ජානාති, එවං දුප්පානා,

ආවුසො, අරියා” ති. එවං චුත්තෙපි සො නෙව අඤ්ඤාසි. තස්මා න චක්ඛුනා දස්සනං දස්සනං, ඤාණෙන දස්සනමෙව දස්සනං. යථාහ “කිං තෙ, චක්කලි, ඉමිනා පුත්තිකායෙන දිට්ඨෙත, යො ඛො, චක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති” ති (සං. නි. 3.87). තස්මා චක්ඛුනා පස්සන්තොපි ඤාණෙන අරියෙහි දිට්ඨං අනිච්චාදිලක්ඛණං අපස්සන්තො අරියාධිගතඤ්ච ධම්මං අනාධිගච්ඡන්තො අරියකරධම්මානං අරියභාවස්ස ච අදිට්ඨත්තා “අරියානං අදස්සාවි” ති වෙදිතඛිබ්බො.

අරියධම්මස්ස අකොවිදොති සතිපට්ඨානාදිහෙදෙ අරියධම්මෙ අකුසලො. අරියධම්මෙ අවිනිතොති එත්ථ පන –

දුට්ඨො විනයො නාම, එකමෙකෙත්ථ පඤ්චධා;
අභාවතො තස්ස අයං, “අවිනිතො” ති වුච්චති.

අයඤ්ඤි සංවරවිනයො පභානවිනයොති දුට්ඨො විනයො. එත්ථ ච දුට්ඨෙපි විනයෙ එකමෙකො විනයො පඤ්චධා හිජ්ජති. සංවරවිනයොපි හි සීලසංවරො සතිසංවරො ඤාණසංවරො ඛන්තිසංවරො වීරියසංවරොති පඤ්චවිධො. පභානවිනයොපි තද්ධිගපභානං වික්ඛම්භනපභානං සමුච්ඡේදපභානං පටිප්පස්සද්ධිපභානං නිස්සරණපභානන්ති පඤ්චවිධො.

තත්ථ “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො” ති (විභ. 511) අයං සීලසංවරො. “රක්ඛති චක්ඛුන්ද්‍රියං චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති” ති (දී. නි. 1.213; ම. නි. 1.295; සං. නි. 4.239; අ. නි. 3.16) අයං සතිසංවරො.

“යානි සොතානි ලොකස්මිං, (අජිතානි භගවා)
සති තෙසං නිවාරණං;
සොතානං සංවරං බුමි,
පඤ්ඤායෙන පිට්ඨෙරො” ති. (සු. නි. 1041);

අයං ඤාණසංවරො. “ඛමො හොති සීතස්ස උණ්භස්සා” ති (ම. නි. 1.23; අ. නි. 4.114; 6.58) අයං ඛන්තිසංවරො. “උජ්ජන්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති” ති (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.114; 6.58) අයං වීරියසංවරො. සඛ්ඛොපි වායං සංවරො යථාසකං සංවරිතඛ්ඛානං විනෙතඛ්ඛානඤ්ච කායදුච්චරිතාදීනං සංවරණතො “සංවරො”, විනයනතො “විනයො” ති වුච්චති. එවං තාව සංවරවිනයො පඤ්චධා හිජ්ජතිති වෙදිතඛිබ්බො.

තථා යං නාමරූපපරිච්ඡේදාදීසු විපස්සනාඤාණසු පටිපක්ඛභාවතො දීපාලොකෙනෙව තමස්ස, තෙන තෙන විපස්සනාඤාණෙන තස්ස තස්ස අනත්ථස්ස පභානං. සෙය්‍යාපීදං, නාමරූපච්චත්ථානෙන සක්කායදිට්ඨියා, පච්චයපරිග්ගහෙන අහෙතුච්ඡිසමහෙතුදිට්ඨිනං, තස්සෙව අපරභාගෙන කඬ්ඛාවිතරණෙන කථංකථිභාවස්ස, කලාපසම්මසනෙන “අභං මමා” ති ගාහස්ස, මග්ගාමග්ගච්චත්ථානෙන අමග්ගෙ මග්ගසඤ්ඤාය, උදයදස්සනෙන

උච්ඡේදදිට්ඨියා, වයදස්සනෙන සස්සතදිට්ඨියා, භයදස්සනෙන සහයෙ අභයසඤ්ඤාය, ආදීනවදස්සනෙන අස්සාදසඤ්ඤාය, නිබ්බිදානුපස්සනාය අභිරතිසඤ්ඤාය, මුච්චිතුකමායාඤ්ඤානෙහි අමුච්චිතුකමායාය, උපෙක්ඛාඤ්ඤානෙහි අනුපෙක්ඛාය, අනුලොමෙන ධම්මට්ඨිතියං නිබ්බානෙ ව පටිලොමභාවස්ස, ගොත්‍රභූතා සඛ්ඛාරනිමිත්තග්ගාහස්ස පහානං, එතං තදඛිගපහානංනාම.

යං පන උපචාරජ්ජනාහෙදෙන සමාධිතා පවත්තිභාවනිචාරණතො සට්ඨපහාරෙතෙව උදකපිට්ඨෙ සෙවාලස්ස තෙසං තෙසං නීවරණාදිධම්මානං පහානං, එතං වික්ඛම්භනපහානං නාම.

යං චතුත්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තංතංමග්ගවතො අත්තනො අත්තනො සන්තානෙ “දිට්ඨිගතානං පහානායා”තිආදිනා (ධ. ස. 277) නයෙන චුත්තස්ස සමුදයපක්ඛිකස්ස කිලෙසගණස්ස අවිචන්තං අප්පවත්තිභාවෙන පහානං, ඉදං සමුච්ඡේදපහානං නාම. යං පන ඵලක්ඛණෙ පටිජ්ජස්සද්ධත්තං කිලෙසානං, එතං පටිජ්ජස්සද්ධිපහානං නාම. යං සබ්බසඛිකනිස්සටත්තා පහීනසබ්බසඛිකනං නිබ්බානං එතං නිස්සරණපහානං නාම. සබ්බම්පි වෙතං පහානං යස්මා වාගට්ඨෙන පහානං, විනයනට්ඨෙන විනයො, තස්මා “පහානවිනයො”ති වුවචති. තංතංපහානවතො වා තස්ස තස්ස විනයස්ස සම්භවතොපෙතං “පහානවිනයො”ති වුවචති. එවං පහානවිනයොපි පඤ්චධා භිජ්ජතිති වෙදිතබ්බො.

එවමයං සඛ්බෙපතො දුට්ඨො, හෙදතො ව දසට්ඨො විනයො භින්නසංවරත්තා පහාතබ්බස්ස ව අප්පහීනත්තා යස්මා එතස්ස අස්සුතවතො පුටුජ්ජනස්ස නත්ථි, තස්මා අභාවතො තස්ස අයං අවිනීතොති වුවචතිති. එස නයො සප්පුරිසානං අදස්සාවි සප්පුරිසධම්මස්ස අකොවිදො සප්පුරිසධම්මෙ අවිනීතොති එත්ථපි. නින්තානාකරණඤ්ඤි එතං අත්ථතො. යථාහ “යෙව තෙ අරියා, තෙව තෙ සප්පුරිසා. යෙව තෙ සප්පුරිසා, තෙව තෙ අරියා. යො එව සො අරියානං ධම්මො, සො එව සො සප්පුරිසානං ධම්මො. යො එව සො සප්පුරිසානං ධම්මො, සො එව සො අරියානං ධම්මො. යෙව තෙ අරියවිනයා, තෙව තෙ සප්පුරිසවිනයා. යෙව තෙ සප්පුරිසවිනයා, තෙව තෙ අරියවිනයා. අරියෙති වා සප්පුරිසෙති වා, අරියධම්මෙති වා සප්පුරිසධම්මෙති වා, අරියවිනයෙති වා සප්පුරිසවිනයෙති වා එසෙසෙ එකෙ එකත්ථෙ සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ තඤ්ඤොවා”ති.

“කස්මා පන භගවා සබ්බධම්මමුලපරියායං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි”ති වත්වා තං අදෙසෙත්වා ව “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුටුජ්ජනො අරියානං අදස්සාවි”ති එවං පුටුජ්ජනං නිද්දිසිති? පුග්ගලාධිට්ඨානාය ධම්මදෙසනාය තමත්ථං ආවිකාතුං. භගවතො හි ධම්මාධිට්ඨානා ධම්මදෙසනා, ධම්මාධිට්ඨානා පුග්ගලදෙසනා, පුග්ගලාධිට්ඨානා පුග්ගලදෙසනා, පුග්ගලාධිට්ඨානා ධම්මදෙසනාති ධම්මපුග්ගලවසෙනෙව තාව චතුබ්බිධා දෙසනා.

තත්ථ, “තිස්සො ඉමා, භික්ඛවෙ, වෙදනා. කතමා තිස්සො? සුඛා වෙදනා දුක්ඛා වෙදනා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා. ඉමා ඛො, භික්ඛවෙ, තිස්සො වෙදනා”ති (සං. නි. 4.250) එවරුපි ධම්මාධිට්ඨානා ධම්මදෙසනා වෙදිතබ්බො. “ඡ ධාතුයො අයං පුතිස්සො ඡ එස්සායතනො අට්ඨාරස් මනොපච්චාරො චතුරාධිට්ඨානො”ති (ම. නි. 3.343) එවරුපි ධම්මාධිට්ඨානා පුග්ගලදෙසනා. “තයොමෙ, භික්ඛවෙ, පුග්ගලා සන්තො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. කතමෙ තයො? අන්ධො එකචක්ඛු ද්විචක්ඛු. කතමො ච, භික්ඛවෙ, පුග්ගලො අන්ධො”ති? (අ. නි. 3.29) එවරුපි පුග්ගලාධිට්ඨානා පුග්ගලදෙසනා. “කතමඤ්ච, භික්ඛවෙ, දුග්ගතිභයං? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති, කායදුච්චරිතස්ස ඛො පාපකො විපාකො අභිසම්පරායං...පෙ.... සුද්ධමත්තානං පරිහරති. ඉදං වුච්චති, භික්ඛවෙ, දුග්ගතිභය”න්ති (අ. නි. 4.121) එවරුපි පුග්ගලාධිට්ඨානා ධම්මදෙසනා.

ස්වායං ඉධ යස්මා පුපුජ්ජනො අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකො, අපරිඤ්ඤාමූලිකා ච ඉධාධිජ්ජෙතානං සබ්බධම්මානං මූලභූතා මඤ්ඤනා හොති, තස්මා පුපුජ්ජනං දස්සෙත්වා පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය තමත්ථං ආවිකාතුං, “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුපුජ්ජනො අරියානං අදස්සාවි”ති එවං පුපුජ්ජනං නිද්දිසිති වෙදිතබ්බො.

සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨිචාරවණ්ණනා

එවං පුපුජ්ජනං නිද්දිසිත්වා ඉදානි තස්ස පට්ඨිචාරදීප්පු වත්ථුසු සබ්බසක්කායධම්මජනිතං මඤ්ඤනං දස්සෙත්තො, පට්ඨිං පට්ඨිතොතිආදිමාහ. තත්ථ ලක්ඛණපට්ඨි සසම්භාරපට්ඨි ආරම්මණපට්ඨි සම්මුතිපට්ඨිති චතුබ්බිධා පට්ඨි. තාසු “කතමා ච, ආවුසො, අජ්ඣත්තිකා පට්ඨිධාතු? යං අජ්ඣත්තං පච්චත්තං කක්ඛළං බරිගත”න්තිආදීසු (විභ. 173) චුත්තා ලක්ඛණපට්ඨි. “පට්ඨිං බණ්ණෙය්‍ය වා බණ්ණාපෙය්‍ය වා”තිආදීසු (පාචි. 85) චුත්තා සසම්භාරපට්ඨි. යෙ ච කෙසාදයො විසති කොට්ඨාසා, අයොලොභාදයො ච බාහිරා. සා හි වණ්ණාදිහි සම්භාරෙහි සද්ධිං පට්ඨිති සසම්භාරපට්ඨි. “පට්ඨිකසිණමෙකො සඤ්ජානාති”තිආදීසු (දී. නි. 3.360) ආගතා පන ආරම්මණපට්ඨි, නිමිත්තපට්ඨිතිපි වුච්චති. පට්ඨිකසිණජ්ඣානලාභී දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො ආගමනවසෙන පට්ඨිදෙවතාති නාමං ලභති. අයං සම්මුතිපට්ඨිති වෙදිතබ්බො. සා සබ්බාපි ඉධ ලබ්භති. තාසු යංකඤ්චි පට්ඨිං අයං පුපුජ්ජනො පට්ඨිතො සඤ්ජානාති, පට්ඨිති සඤ්ජානාති, පට්ඨිභාගෙන සඤ්ජානාති, ලොකචොභාරං ගහෙත්වා සඤ්ඤාවිපල්ලාසෙන සඤ්ජානාති පට්ඨිති. එවං පට්ඨිභාගං අමුඤ්චන්තොයෙව වා එතං “සත්තොති වා සත්තස්සා”ති වා ආදිනා නායෙන සඤ්ජානාති. කස්මා එවං සඤ්ජානාතිති න චත්තබ්බං. උම්මත්තකො විය හි පුපුජ්ජනො. සො යංකිඤ්චි යෙන කෙනචි ආකාරෙන ගණ්භාති. අරියානං අදස්සාවිතාදිහෙදමෙව වා එත්ථ කාරණං. යං වා පරතො “අපරිඤ්ඤාතං තස්සා”ති වදන්තෙන භගවතා ච චුත්තං.

පථවිං පථවිතො සඤ්ඤත්වානි සො තං පථවිං එවං විපරිතසඤ්ඤාය සඤ්ඤානින්වා, “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා”ති (සු. නි. 880) වචනතො අපරභාගෙ ථාමපත්තෙහි තණ්හාමානදිට්ඨිපපඤ්චෙහි ඉධ මඤ්ඤනානාමෙන චුත්තෙහි මඤ්ඤති කප්පෙති විකප්පෙති, නානප්පකාරතො අඤ්ඤථා ගණ්හාති. තෙන චුත්තං “පථවිං මඤ්ඤති”ති. එවං මඤ්ඤතො වස්ස තා මඤ්ඤනා ඔළාරිකනයෙන දස්සෙතුං “යා අයං කෙසා ලොමා”තිආදිනා නයෙන වීසතිහෙදා අප්ඤ්ඤානිකා පථවී චුත්තා. යා වායං විහඬ්ගෙ “තත්ථ කතමා බාහිරා පථවීධාතු? යං බාහිරං කක්ඛලං ධරිගතං කක්ඛලත්තං කක්ඛලභාවො ඛනිද්ධා අනුපාදින්නං. සෙය්‍යාපීදං, අයො ලොහං තිපු සිසං සප්ඤ්ඤා මුත්තා මණි වෙළුරියං සඬ්ඛො සිලා පවාලං රජතං ජාතරූපං ලොහිතඬ්ඛකො මසාරගල්ලං තිණං කට්ඨං සක්ඛරා කඨලං භූමි පාසාණො පබ්බතො”ති (විභ. 173) එවං බාහිරා පථවී චුත්තා. යා ච අප්ඤ්ඤාතාරමමණත්තිකෙ නිමිත්තපථවී, තං ගහෙත්වා අයමත්ථයොජනා වුවුවති.

පථවිං මඤ්ඤති තිහි මඤ්ඤනාහි අහං පථවීති මඤ්ඤති, මම පථවීති මඤ්ඤති, පරො පථවීති මඤ්ඤති, පරස්ස පථවීති මඤ්ඤති, අථ වා අප්ඤ්ඤානිකං පථවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති, මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති, දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. කථං? අයඤ්ඤි කෙසාදීසු ඡන්දරාගං ජනෙති කෙසෙ අස්සාදෙති අහිනන්දති අහිවදති අප්ඤ්ඤාසාය තිට්ඨති. ලොමෙ, නබ්බෙ, දන්තෙ, තවං, අඤ්ඤතරං වා පන රජ්ජනීයවත්ථුං. එවං අප්ඤ්ඤානිකං පථවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. ඉති මෙ කෙසා සියුං අනාගතමද්ධානං. ඉති ලොමාතිආදිනා වා පන නයෙන තත්ථ නන්දිං සමන්තානෙති. “ඉමිනාහං සිලෙන වා...පෙ.... බ්‍රහ්මවරියෙන වා එවං සිනිද්ධමුදුසුබ්බමනීලකෙසො හවිස්සාමි”තිආදිනා වා පන නයෙන අප්පට්ඨිද්ධානං පටිලාභාය චිත්තං පණිදහති. එවමපි අප්ඤ්ඤානිකං පථවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

තථා අත්තතො කෙසාදීනං සම්පත්තිං වා විපත්තිං වා නිස්සාය මානං ජනෙති, “සෙය්‍යොහමස්මිති වා සදිසොහමස්මිති වා හිනොහමස්මිති වා”ති. එවං අප්ඤ්ඤානිකං පථවිං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “තං ජීවං තං සරීරං”න්ති (ම. නි. 2.187) ආගතනයෙන පන කෙසං “ජීවො”ති අහිනිවිසති. එස නයො ලොමාදීසු. එවං අප්ඤ්ඤානිකං පථවිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

අථ වා “යා වෙව බො පනාවුසො, අප්ඤ්ඤානිකා පථවීධාතු, යා ච බාහිරා පථවීධාතු, පථවීධාතුරෙවෙසා, තං නෙතං මමා”ති (ම. නි. 1.302) ඉමිස්සා පවත්තියා පච්චනිකනයෙන කෙසාදිහෙදං පථවිං එතං මම එසොහමස්මි එසො මෙ අත්තාති අහිනිවිසති. එවමපි අප්ඤ්ඤානිකං පථවිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. එවං තාව අප්ඤ්ඤානිකං පථවිං තිහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති.

යථා ච අප්ඤ්ඤානිකං එවං බාහිරමපි. කථං? “අයඤ්ඤි අයලොහාදීසු ඡන්දරාගං ජනෙති. අයලොහාදීති අස්සාදෙති අහිනන්දති අහිවදති අප්ඤ්ඤාසාය තිට්ඨති. මම අයො මම ලොහන්තිආදිනා නයෙන අයාදීති මමායති රක්ඛති ගොපයති, එවං

බාහිර පටවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. ඉති මෙ අයලොභාදයො සියුං අනාගතමද්ධානන්ති වා පනෙත්ථ නන්දිං සමන්තානෙති, ඉමිනාහං සිලෙන වා වනෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මවරියෙන වා එවං සම්පන්නඅයලොභාදිඋපකරණො භවිස්සාමි”ති අප්පට්ඨලද්ධස්ස පට්ඨානාය චිත්තං පණ්දහති. එවම්පි බාහිර පටවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

තථා අත්තනො අයලොභාදීනං සම්පත්තිං වා විපත්තිං වා නිස්සාය මානං ජනෙති “ඉමිනාහං සෙය්‍යාස්මිති වා, සදිසොස්මිති වා හිනොස්මිති වා”ති (විභ. 832) එවං බාහිර පටවිං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අයෙ ජීවසඤ්ඤී හුත්වා පන අයං “ජීවො”ති අහිනිවිසති. එස නයො ලොභාදියු. එවං බාහිර පටවිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

අථ වා “ඉධෙකච්චො පටචිකසිණං අත්තනො සමනුපස්සති. යං පටචිකසිණං, සො අහං. යො අහං, තං පටචිකසිණන්ති පටචිකසිණඤ්ච අත්තඤ්ච අද්වයං සමනුපස්සති”ති (පටි. ම. 1.131) පටිසම්භිදායං චුත්තනයෙනෙව නිමිත්තපට්ඨං “අත්තා”ති අහිනිවිසති. එවං බාහිර පටවිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. එවම්පි බාහිර පටවිං තීහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති. එවං තාව “පටවිං මඤ්ඤති”ති එත්ථ නිස්සොපි මඤ්ඤනා වෙදිතබ්බා. ඉතො පරං සඬබ්බෙපෙනෙව කට්ඨස්සාම.

පටචියා මඤ්ඤතීති එත්ථ පටචියාති භූමිමච්චනාමෙතං. තස්මා අහං පටචියාති මඤ්ඤති, මය්හං කිඤ්චනං පලිබොධො පටචියාති මඤ්ඤති, පරො පටචියාති මඤ්ඤති, පරස්ස කිඤ්චනං පලිබොධො පටචියාති මඤ්ඤතීති අයමෙත්ථ අත්ථො.

අථ වා ය්වායං “කථං රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සති? ඉධෙකච්චො වෙදනං... සඤ්ඤං... සඬබ්බාරං... විඤ්ඤාණං අත්තනො සමනුපස්සති, තස්ස එවං හොති, අයං බො මෙ අත්තා, සො බො පන මෙ අත්තා ඉමස්මිං රූපෙනි එවං රූපස්මිං වා අත්තානං සමනුපස්සති”ති (පටි. ම. 1.131) එතස්ස අත්ථනයො චුත්තො, එතෙනෙව නයෙන වෙදනාදිධම්මෙ අත්තනො ගහෙත්වා තතො අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරාසු පටචියු යංකිඤ්චි පටවිං තස්සොකාසභාවෙන පරිකප්පෙත්වා සො බො පන මෙ අයං අත්තා ඉමිස්සා පටචියාති මඤ්ඤන්තො පටචියා මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස අත්තනි සිනෙහං තබ්බත්ථුකඤ්ච මානං උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බා. යදා පන තෙනෙව නයෙන සො බො පනස්ස අත්තා පටචියාති මඤ්ඤති, තදා දිට්ඨිමඤ්ඤනා එව යුජ්ජති. ඉතරායොපි පන ඉච්ඡන්ති.

පටචිතො මඤ්ඤතීති එත්ථ පන පටචිතොති නිස්සක්කච්චනං. තස්මා සඋපකරණස්ස අත්තනො වා පරස්ස වා යථාචුත්තප්පහෙදතො පටචිතො උප්පත්තිං වා නිග්ගමනං වා පටචිතො වා අඤ්ඤො අත්තාති මඤ්ඤමානො පටචිතො මඤ්ඤතීති වෙදිතබ්බො, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බා. අපරෙ ආහු පටචිකසිණං පරිත්තං භාවෙත්වා

තනො අඤ්ඤං අප්පමාණං අත්තානං ගහෙත්වා පඨවිනො බහිද්ධාපි මෙ අත්තාති
මඤ්ඤමානො පඨවිනො මඤ්ඤතිති.

පඨවිං මෙනි මඤ්ඤතිති එත්ථ පන කෙවලඤ්ඤි මහාපඨවිං තණ්හාවසෙන
මමායතීති ඉමිනා නයෙන පවත්තා එකා තණ්හාමඤ්ඤනා එව ලබ්භතීති වෙදිතබ්බා.
සා වායං මම කෙසා, මම ලොමා, මම අයො, මම ලොහන්ති එවං.
යථාචුත්තප්පහෙදාය සබ්බායපි අප්ඤ්ඤාතිකබාහිරාය පඨවියා යොජෙතබ්බාති.

පඨවිං අභිනන්දතීති චුත්තප්පකාරමෙව පඨවිං තණ්හාදීහි අභිනන්දති,
අස්සාදෙති, පරාමසති වාති චුත්තං හොති. “පඨවිං මඤ්ඤති” ති එතෙනෙව එතස්මිං
අත්ථෙ සිද්ධෙ කස්මා එතං චුත්තන්ති වෙ. අවිචාරිතමෙතං පොරාණෙහි. අයං පන
අත්තනො මති, දෙසනාවිලාසනො වා ආදීනවදස්සනනො වා. යස්සා හි ධම්මධාතුයා
සුප්පට්ඨිද්ධත්තා නානානායවිචිත්‍රදෙසනාවිලාසසම්පන්නො, අයං සා භගවතා
සුප්පට්ඨිද්ධා. තස්මා පුබ්බෙ මඤ්ඤනාවසෙන කිලෙසුප්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි
අභිනන්දනාවසෙන දස්සෙත්තො දෙසනාවිලාසනො වා ඉදමාහ. යො වා පඨවිං
මඤ්ඤති, පඨවියා මඤ්ඤති, පඨවිනො මඤ්ඤති, පඨවිං මෙනි මඤ්ඤති, සො යස්මා
න සක්කොති පඨවීතිස්සිතං තණ්හං වා දිට්ඨිං වා පහාතුං, තස්මා පඨවිං
අභිනන්දතියෙව. යො ච පඨවිං අභිනන්දති, දුක්ඛං සො අභිනන්දති, දුක්ඛඤ්ච
ආදීනවොති ආදීනවදස්සනනොපි ඉදමාහ. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා “යො, හික්ඛවෙ,
පඨවිධාතුං අභිනන්දති, දුක්ඛං සො අභිනන්දති, යො දුක්ඛං අභිනන්දති, අපරිමුත්තො
සො දුක්ඛස්මාති වදාමි” ති.

එවං පඨවිචත්ථුකං මඤ්ඤනං අභිනන්දනඤ්ච වත්වා ඉදානි යෙන කාරණෙන
සො මඤ්ඤති, අභිනන්දති ච, තං කාරණං ආවිකරොත්තො ආහ තං කිස්ස හෙතු,
අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමිති. තස්සත්ථො, සො පුට්ඨප්පනො තං පඨවිං කිස්ස හෙතු
මඤ්ඤති, කෙන කාරණෙන මඤ්ඤති, අභිනන්දතීති වෙ. අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති
වදාමිති, යස්මා තං චත්ථු තස්ස අපරිඤ්ඤාතං, තස්මාති චුත්තං හොති. යො හි පඨවිං
පරිජානාති, සො තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති ඤාතපරිඤ්ඤාය තීරණපරිඤ්ඤාය
පහානපරිඤ්ඤායාති.

තත්ථ කතමා ඤාතපරිඤ්ඤා. පඨවිධාතුං පරිජානාති, අයං පඨවිධාතු
අප්ඤ්ඤාතිකා, අයං බාහිරා, ඉදමස්සා ලක්ඛණං, ඉමානි
රසපච්චුපට්ඨානපද්ධානානීති, අයං ඤාතපරිඤ්ඤා. කතමා තීරණපරිඤ්ඤා? එවං
ඤාතං කත්වා පඨවිධාතුං තීරෙති අනිච්චතො දුක්ඛතො රොගතොති
ද්වාචත්තාලියාය ආකාරෙහි, අයං තීරණපරිඤ්ඤා. කතමා පහානපරිඤ්ඤා? එවං
තීරයිත්වා අග්ගමග්ගෙන පඨවිධාතුයා ඡන්දරාගං පජහති, අයං පහානපරිඤ්ඤා.

නාමරූපවචත්ථානං වා ඤාතපරිඤ්ඤා.
කලාපසම්මසනාදිඅනුලොමපරියොසානා තීරණපරිඤ්ඤා. අරියමග්ගෙ ඤාණං
පහානපරිඤ්ඤාති. යො පඨවිං පරිජානාති, සො ඉමාහි තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති,

අස්ස ව පුටුප්පනස්ස තා පරිඤ්ඤායො නත්ථී, තස්මා අපරිඤ්ඤාතත්තා පථවිං මඤ්ඤති ව අභිනන්දති වාති. තෙනාහ භගවා - ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුටුප්පනො...පෙ.... පථවිං මඤ්ඤති, පථවියා මඤ්ඤති, පථවිතො මඤ්ඤති, පථවිං මෙති මඤ්ඤති, පථවිං අභිනන්දති. තං කිස්ස හෙතු? අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමි''ති.

පථවිවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආපොචාරාදිවණ්ණනා

ආපං ආපතොති එත්ථාපි ලක්ඛණසසම්භාරාරම්මණසම්මුතිවසෙන චතුබ්බිධො ආපො. තෙසු “තත්ථ, කතමා අප්ඤ්ඤාතිකා ආපොධාතු. යං අප්ඤ්ඤාතං පච්චත්තං ආපො ආපොගතං, සිනෙහො සිනෙහගතං බන්ධනත්තං රූපස්ස අප්ඤ්ඤාතං උපාදින්න”න්තිආදීසු (විභ. 174) චුත්තො ලක්ඛණආපො. “ආපොකසිණං උග්ගණ්හන්තො ආපස්මිං නිමිත්තං ගණ්හාති”තිආදීසු චුත්තො සසම්භාරාපො. සෙසං සබ්බං පථවියං චුත්තසදිසමෙව. කෙවලං යොජනානයෙ පන “පිත්තං සෙම්භ”න්තිආදීනා නයෙන චුත්තා ද්වාදසහෙදා අප්ඤ්ඤාතිකා ආපොධාතු, “තත්ථ, කතමා බාහිරා ආපොධාතු? යං බාහිරං ආපො ආපොගතං, සිනෙහො සිනෙහගතං බන්ධනත්තං රූපස්ස බහිද්ධා අනුපාදින්නං. සෙය්‍යථිදං, මූලරසො බන්ධරසො තවරසො පත්තරසො පුප්ඵරසො ඵලරසො බීරං දධි සප්පි නවතීතං තෙලං මධු එාණිතං භූමිමානි වා උදකානි අන්තලික්ඛානි වා”ති (විභ. 174) එවං චුත්තා ව බාහිරා ආපොධාතු වෙදිතබ්බො, යො ව අප්ඤ්ඤාතාරම්මණත්තිකෙ නිමිත්තආපො.

තෙජං තෙජතොති ඉමස්මිං තෙජොචාරොපි චුත්තනයෙනෙව විත්ථාරො වෙදිතබ්බො. යොජනානයෙ පනෙත්ථ “යෙන ව සන්තප්පති, යෙන ව ජීරීයති, යෙන ව පරිච්ඡින්නති, යෙන ව අසිතපිතබාසිතසායිතං සම්මා පරිණාමං ගච්ඡති”ති (විභ. 175) එවං චුත්තා චතුප්පහෙදා අප්ඤ්ඤාතිකා තෙජොධාතු. “තත්ථ කතමා බාහිරා තෙජොධාතු? යං බාහිරං තෙජො තෙජොගතං උස්මා උස්මාගතං උසුමං උසුමගතං බහිද්ධා අනුපාදින්නං. සෙය්‍යථිදං, කට්ඨග්ගි පලාලග්ගි තිණග්ගි ගොමයග්ගි ථුසග්ගි සඬකාරග්ගි ඉන්ද්‍රග්ගි අග්ගිසන්නාපො සූරියසන්නාපො කට්ඨසන්නිවයසන්නාපො තිණසන්නිවයසන්නාපො ධඤ්ඤසන්නිවයසන්නාපො හණ්ඩසන්නිවයසන්නාපො”ති (විභ. 175) එවං චුත්තා ව බාහිරා තෙජොධාතු වෙදිතබ්බො.

වායං වායතොති ඉමස්ස වායවාරස්සාපි යොජනානයෙ පන “උද්ධඬගමා වාතා අධොගමා වාතා කුච්ඡිසයා වාතා කොට්ඨාසයා වාතා අඬගමඬගානුසාරිතො වාතා සත්ථකවාතා බුරකවාතා උප්පලකවාතා අස්සාසො පස්සාසො”ති එවං චුත්තා අප්ඤ්ඤාතිකා වායොධාතු. “තත්ථ කතමා බාහිරා වායොධාතු? යං බාහිරං වායො වායොගතං ථම්භිතත්තං රූපස්ස බහිද්ධා අනුපාදින්නං. සෙය්‍යථිදං, පුරත්ථිමා වාතා පච්ඡිමා වාතා උත්තරා වාතා දක්ඛිණා වාතා සරජා වාතා අරජා වාතා සීතා වාතා

උණ්භා වාතා පරිත්තා වාතා අධිමත්තා වාතා කාලවාතා වෙරම්භවාතා පක්ඛවාතා සුපණ්ණවාතා තාලවණ්ටවාතා විධුපනවාතා”ති (විහ. 176) එවං චුත්තා ව ඛාහිරා වායොධාතු වෙදිතඛිබ්බා. සෙසං චුත්තන්තයමෙවාති. එත්තාවතා ව ය්වායං –

“චුත්තම්භි එකධම්මෙ, යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා තෙන;
චුත්තා භවන්ති සඛිබ්බෙ, ඉති චුත්තො ලක්ඛණො භාරො”ති. –

එවං නෙත්තියං ලක්ඛණො නාම භාරො චුත්තො, තස්ස වසෙන යස්මා චතුසු භූතෙසු ගහිතෙසු උපාදාරූපම්පි ගහිතමෙව භවති, රූපලක්ඛණං අනතීත්තතා. යඤ්ච භූතොපාදාරූපං සො රූපක්ඛන්ධො. තස්මා “අස්සුතවා පුපුඡ්ඡනො පථවිං ආපං තෙජං වායං මඤ්ඤති”ති වදන්තෙන අත්ථනො රූපං අත්තනො සමනුපස්සතීති චුත්තං හොති. “පථවියා ආපස්මිං තෙජස්මිං වායස්මිං මඤ්ඤති”ති වදන්තෙන රූපස්මිං වා අත්තානං සමනුපස්සතීති චුත්තම්පි හොති. “පථවිනො ආපනො තෙජනො වායනො මඤ්ඤති”ති වදන්තෙන රූපනො අඤ්ඤො අත්තාති සිද්ධත්තා රූපවත්තං වා අත්තානං අත්තති වා රූපං සමනුපස්සතීති චුත්තං හොති. එවමෙනා චතස්සො රූපවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨිමඤ්ඤනා වෙදිතඛිබ්බා. තත්ථ එකා උච්ඡෙදදිට්ඨි, තිස්සො සස්සතදිට්ඨියොති ද්වෙව දිට්ඨියො හොන්තීති අයම්පි අත්ථවිසෙසො වෙදිතඛිබ්බො.

ආපොචාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භූතචාරාදිවණ්ණනා

3. එවං රූපමුඛෙන සඛිබ්බරවත්ථුකං මඤ්ඤනං වත්වා ඉදානි යෙ සඛිබ්බරෙ උපාදාය සත්තා පඤ්ඤපියන්ති, තෙසු සඛිබ්බරෙසු සත්තෙසුපි යස්මා පුපුඡ්ඡනො මඤ්ඤනං කරොති, තස්මා තෙ සත්තෙ නිද්දිසන්තො භූතෙ භූතනො සඤ්ජානාතීති ආදිමාහ. තත්ථායං භූතසද්දො පඤ්චක්ඛන්ධඅමනුස්සධාතුවිජ්ජමානවිණාසවසන්තරුක්ඛාදීසු දිස්සති. “භූතමිදන්ති, හික්ඛවෙ, සමනුපස්සථා”ති ආදීසු (ම. නි. 1.401) හි අයං පඤ්චක්ඛන්ධෙසු දිස්සති. “යානිධ භූතානි සමාගතානි”ති (සු. නි. 224) එත්ථ අමනුස්සෙසු. “චත්තාරො ඛො, හික්ඛු, මහාභූතා හෙතු”ති (ම. නි. 3.86) එත්ථ ධාතුසු. “භූතස්මිං පාචිත්තිය”න්ති ආදීසු (පාචි. 69) විජ්ජමානෙ. “යො ව කාලසසො භූතො”ති (ජා. 1.10.190) එත්ථ ඛිණාසවෙ. “සඛිබ්බෙ නික්ඛිපිස්සන්ති භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති (දී. නි. 2.220) එත්ථ සත්තෙසු. “භූතගාමපාතබ්බතායා”ති (පාචි. 90) එත්ථ රුක්ඛාදීසු. ඉධ පනායං සත්තෙසු වත්තති, නො ව ඛො අවිසෙසෙන. වාතුමහාරාජිකානං හි හෙට්ඨා සත්තා ඉධ භූතාති අධිජ්ජෙතා.

තත්ථ භූතෙ භූතනො සඤ්ජානාතීති ආදි චුත්තන්තයමෙව. භූතෙ මඤ්ඤතීති ආදීසු පන තිස්සොපි මඤ්ඤනා යොජෙතඛිබ්බා. කථං? අයඤ්චි “සො පස්සති ගහපතිං වා ගහපතිපුත්තං වා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතං සමඛිගිභූත”න්ති (අ. නි. 7.50)

වුත්තනයෙන භූතෙ සුභා සුඛිතාති ගහෙත්වා රජ්ජති, දිස්වාපි නෙ රජ්ජති, සුත්වාපි, සායිත්වාපි, සායිත්වාපි, ඵ්ඨිත්වාපි, ඤත්වාපි. එවං භූතෙ තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “අහො වතාහං ඛත්තියමහාසාලානං වා සහබ්බතං උපපජ්ජෙය්‍ය”න්තිආදිනා (දී. නි. 3.337) වා පන නයෙන අප්පට්ඨද්ධස්ස පටිලාභාය චිත්තං පණිදහති, එවම්පි භූතෙ තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අත්තනො පන භූතානඤ්ච සම්පත්තිවිපත්තිං නිස්සාය අත්තානං වා සෙය්‍යං දහති. භූතෙසු ව යංකිඤ්චි භූතං භීතං අත්තානං වා භීතං, යංකිඤ්චි භූතං සෙය්‍යං. අත්තානං වා භූතෙන, භූතං වා අත්තනා සදිසං දහති. යථාහ “ඉධෙකච්චො ජාතියා වා...පෙ.... අඤ්ඤතරඤ්ඤතරොන වත්ථුනා පුබ්බකාලං පරෙහි සදිසං අත්තානං දහති. අපරකාලං අත්තානං සෙය්‍යං දහති. පරෙ භීතො දහති, යො එවරූපො මානො ...පෙ.... අයං වුව්චති මානාතිමානො”ති (විහ. 876-880). එවං භූතෙ මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

භූතෙ පන “නිච්චා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා”ති වා “සබ්බෙ සත්තා සබ්බෙ පාණා සබ්බෙ භූතා සබ්බෙ ජීවා අවසා අබලා අවිරියා නියතිසඛගතිභාවපරිණතා ඡස්වෙචාභිජාතීසු සුබදුක්ඛං පටිසංවෙදෙන්ති”ති (දී. නි. 1.168) වා මඤ්ඤමානො දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. එවං භූතෙ තීභි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති.

කථං භූතෙසු මඤ්ඤති? තෙසු තෙසු භූතෙසු අත්තනො උපපත්තිං වා සුඛුප්පත්තිං වා ආකඬ්ඛති. එවං තාව තණ්හාමඤ්ඤනාය භූතෙසු මඤ්ඤති. භූතෙසු වා උපපත්තිං ආකඬ්ඛමානො දානං දෙති, සීලං සමාදියති, උපොසථකම්මං කරොති. එවම්පි භූතෙසු තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. භූතෙ පන සමුහග්ගාහෙන ගහෙත්වා තත්ථ එකච්චෙ භූතෙ සෙය්‍යතො දහති, එකච්චෙ සදිසතො වා භීතතො වාති. එවං භූතෙසු මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. තථා එකච්චෙ භූතෙ නිච්චා ධූවාති මඤ්ඤති. එකච්චෙ අනිච්චා අධූවාති, අහම්පි භූතෙසු අඤ්ඤතරොස්මීති වා මඤ්ඤති. එවං භූතෙසු දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

භූතතො මඤ්ඤතීති එත්ථ පන සඋපකරණස්ස අත්තනො වා පරස්ස වා යතො කුතොචි භූතතො උප්පත්තිං මඤ්ඤමානො භූතතො මඤ්ඤතීති වෙදිතබ්බො, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බො. භූතෙ මෙති මඤ්ඤතීති එත්ථ පන එකා තණ්හාමඤ්ඤනාව ලබ්භති. සා වායං “මම පුත්තා, මම ධීතා, මම අපෙළකා, කුක්කුටසුකරා, හත්ථිගවස්සවළවා”ති එවමාදිනා නයෙන මමායතො පවත්තතීති වෙදිතබ්බො. භූතෙ අභිනන්දතීති එතං වුත්තනයමෙව. අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති එත්ථ පන යෙ සඬ්ඛාරෙ උපාදාය භූතානං පඤ්ඤත්ති, තෙසං අපරිඤ්ඤාතත්තා භූතා අපරිඤ්ඤාතා භොන්තීති වෙදිතබ්බො. යොජනා පන වුත්තනයෙනෙව කාතබ්බො.

එවං සඬබෙපනො සඬබාරවසෙන ව සත්තවසෙන ව මඤ්ඤනාවත්ථුං දස්සෙත්වා ඉදානි භූමිවිසෙසාදිනා හෙදෙන චිත්ථාරතොපි තං දස්සෙත්තො දෙවෙ දෙවතොතිආදිමාහ. තත්ථ දිබ්බන්ති පඤ්චහි කාමගුණෙහි අත්තනො වා ඉද්ධියාති දෙවා, කිළින්ති ජොතෙන්නි වාති අත්ථො. තෙ තිව්ධා සම්මුතිදෙවා උපපත්තිදෙවා විසුද්ධිදෙවාති. සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො දෙවියො රාජකුමාරා. උපපත්තිදෙවා නාම වාතුමහාරාජිකෙ දෙවෙ උපාදාය තතුත්තරිදෙවා. විසුද්ධිදෙවා නාම අරහත්තො බිණ්ණාසවා. ඉධ පන උපපත්තිදෙවා දට්ඨබ්බා, නො ව බො අවිසෙසෙන. පරනිමිතිවසවත්තිදෙවලොකෙ මාරං සපරිසං යපෙත්වා සෙසා ඡ කාමාවචරා ඉධ දෙවාති අධිජ්ජෙතා. තත්ථ සබ්බා අත්ථවණ්ණනා භූතවාරෙ චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

පජාපතින්ති එත්ථ පන මාරො පජාපතිති වෙදිතබ්බො. කෙච්ඡි පන “තෙසං තෙසං දෙවනං අධිපතීනං මහාරාජාදිනමෙතං අධිවචන”න්ති වදන්ති. තං දෙවග්ගහණෙනෙව තෙසං ගහිතත්තා අයුත්තන්ති මහාඅට්ඨකථායං පටික්ඛිත්තං, මාරොයෙව පන සත්තසඬබාතාය පජාය අධිපතිභාවෙන ඉධ පජාපතිති අධිජ්ජෙතො. සො කුහිං වසති? පරනිමිතිවසවත්තිදෙවලොකෙ. තත්ත භි වසවත්තිරාජා රජ්ජං කාරෙති. මාරො එකස්මිං පදෙසෙ අත්තනො පරිසාය ඉස්සරියං පවත්තෙත්තො රජ්ජපච්චන්තෙ දාමරිකරාජපුත්තො විය වසතීති වදන්ති. මාරග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ මාරපරිසායපි ගහණං වෙදිතබ්බං. යොජනාන යො චෙත්ථ පජාපතිං වණ්ණවන්තං දීඝායුකං සුඛබහුලං දිස්වා වා සුත්වා වා රජ්ජන්තො තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “අහො වතාහං පජාපතීනො සහබ්බතං උපපජ්ජෙය්‍ය”න්තිආදිනා වා පන නයෙන අජ්ජට්ඨද්ධස්ස පටිලාභාය චිත්තං පණ්දහන්තොපි පජාපතිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. පජාපතිභාවං පන පත්තො සමානො අභමස්මි පජානම්ස්සරො අධිපතීති මානං ජනෙත්තො පජාපතිං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “පජාපති නිව්චො ධූවො”ති වා “උච්ඡිජ්ජිස්සති විනස්සිස්සති”ති වා “අවසො අබලො අවිරියො නියතිසඬගතිභාවපරිණතො ඡස්ථෙවාවහිජාතීසු සුඛදුක්ඛං පටිසංවෙදෙති”ති වා මඤ්ඤමානො පන පජාපතිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතීති වෙදිතබ්බො.

පජාපතිස්මිත්ති එත්ථ පන එකා දිට්ඨිමඤ්ඤනාව යුජ්ජති. තස්සා එවං පවත්ති වෙදිතබ්බා. ඉධෙකච්චො “පජාපතිස්මිං යෙ ව ධම්මා සංවිජ්ජන්ති, සබ්බෙ තෙ නිව්චා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා”ති මඤ්ඤති. අථ වා “පජාපතිස්මිං නත්ථි පාපං, න තස්මිං පාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්ති”ති මඤ්ඤති.

පජාපතීතොති එත්ථ තිස්සොපි මඤ්ඤනා ලබ්භන්ති. කථං? ඉධෙකච්චො සඋපකරණස්ස අත්තනො වා පරස්ස වා පජාපතීනො උජ්ජන්තිං වා නිග්ගමනං වා මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ඤ උජ්ජාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බා. පජාපතිං මෙති එත්ථ පන එකා තණ්හාමඤ්ඤනාව ලබ්භති. සා වායං “පජාපති මම සත්ථා මම සාමී”තිආදිනා නයෙන මමායතො පවත්තතීති වෙදිතබ්බා. සෙසං චූත්තනයමෙව.

බ්‍රහ්මං බ්‍රහ්මතොති එත්ථ බ්‍රහ්මිනො තෙහි තෙහි ගුණවිසෙසෙහිති බ්‍රහ්මා. අපිච
බ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රහ්මාපි වුවචති, තථාගතොපි බ්‍රාහ්මණොපි මාතෘපිතරොපි සෙට්ඨමිපි.
“සහස්සො බ්‍රහ්මා ද්විසහස්සො බ්‍රහ්මා”තිආදීසු (ම. නි. 3.165-166) හි මහාබ්‍රහ්මා
බ්‍රහ්මාති වුවචති. “බ්‍රහ්මාති ඛො, හික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙතං අධිවචන”න්ති එත්ථ
තථාගතො.

“තමොනුදො බුද්ධො සමන්තවක්ඛු,
ලොකන්තගු සබ්බහවාතිවත්තො;
අනාසවො සබ්බදුක්ඛජ්ජහිනො,
සච්චවිහයො බ්‍රහ්මෙ උපාසිතො මෙ”ති. (වුළුති. 104) –

එත්ථ බ්‍රාහ්මණො.

“බ්‍රහ්මාති මාතෘපිතරො, පුබ්බාවරියාති වුවචරෙ”ති. (ඉතිවු. 106; ඡා.
2.20.181) –

එත්ථ මාතෘපිතරො. “බ්‍රහ්මවක්කං පවත්තෙති”ති (ම. නි. 1.148; අ. නි. 5.11) එත්ථ
සෙට්ඨං. ඉධ පන පඨමාහිනිබ්බත්තො කජ්ජායුකො බ්‍රහ්මා අධිජ්ජෙතො.
තග්ගහණෙනෙව ච බ්‍රහ්මපුරොහිතබ්‍රහ්මපාරිසජ්ජාපි ගහිතාති වෙදිතබ්බො.
අත්ථවණ්ණනා පනෙත්ථ පජාපතිවාරෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

ආහස්සරාවාරෙ දණ්ඩදීපිකාය අච්චි විය එතෙසං සරීරතො ආහා ඡිජ්ජිත්වා
ඡිජ්ජිත්වා පතන්ති විය සරති විසරතිති ආහස්සරා. තෙසං ගහණෙන සබ්බාපි
දුතියජ්ඣානභූමි ගහිතා, එකතලවාසිනො එව වෙතෙ සබ්බෙපි පරිත්තාහා
අජ්ජමාණාහා ආහස්සරාති වෙදිතබ්බො.

සුභකිණ්ණවාරෙ සුභෙන ඔකිණ්ණා විකිණ්ණා සුභෙන සරීරජ්ජහාවණ්ණෙන
එකග්ගනා සුවණ්ණමඤ්ජුසාය ධ්වනසම්පජ්ජලිතකඤ්චනපිණ්ඩසස්සිරිකාති
සුභකිණ්ණා. තෙසං ගහණෙන සබ්බාපි තතියජ්ඣානභූමි ගහිතා. එකතලවාසිනො
එව වෙතෙ සබ්බෙපි පරිත්තසුභා අජ්ජමාණසුභා සුභකිණ්ණාති වෙදිතබ්බො.

වෙහජ්ජලාවාරෙ, විපුලා ඵලාති වෙහජ්ජලා. චතුත්ථජ්ඣානභූමි බ්‍රහ්මානො
වුවචන්ති. අත්ථනයයොජනා පන ඉමෙසු තීසුපි වාරෙසු භූතවාරෙ වුත්තනයෙනෙව
වෙදිතබ්බො.

අභිභූවාරෙ අභිභවීති අභිභූ. කිං අභිභවි? චත්තාරො ඛන්ධෙ අරුපිනො.
අසඤ්ඤභවස්සෙතං අධිවචනං. අසඤ්ඤසත්තා දෙවා වෙහජ්ජලෙහි සද්ධිං
එකතලායෙව එකස්මිං ඔකාසෙ යෙන ඉරියාපටෙන නිබ්බත්තා, තෙනෙව
යාවතායුකං තිට්ඨන්ති චිත්තකම්මරූපසදිසා හුත්වා. තෙ ඉධ සබ්බෙපි අභිභුවචනෙන
ගහිතා. කෙච් අභිභූ නාම සහස්සො බ්‍රහ්මාති එවමාදිනා නයෙන තත්ථ තත්ථ
අධිපතිබ්‍රහ්මානං චණ්ණයන්ති. බ්‍රහ්මග්ගහණෙනෙව පන තස්ස ගහිතත්තා

අයුත්තමෙතන්ති වෙදිතබ්බං. යොජනානායො වෙන්ථ අහිභූ වණ්ණවා දීසායුකොති සුත්වා තත්ථ ඡන්දරාගං උප්පාදෙන්තො අහිභූ. තණ්හාමඤ්ඤායාය මඤ්ඤති. “අහො වතාහං අහිභූතො සහබ්බානං උපපජ්ජෙය්‍යා” න්තිආදිනා පන නයෙන අප්පට්ඨල්ඛස්ස පටිලාභාය චිත්තං පණ්දහන්තොපි අහිභූ. තණ්හාමඤ්ඤායාය මඤ්ඤති. අත්තානං භීතතො අහිභූ. සෙය්‍යාතො දහන්තො පන අහිභූ. මානමඤ්ඤායාය මඤ්ඤති. “අහිභූ නිච්චො ධූවො” න්තිආදිනා නයෙන පරාමසන්තො අහිභූ. දිට්ඨිමඤ්ඤායාය මඤ්ඤතිති වෙදිතබ්බො. සෙසං පජාපතිවාරෙ චුත්තනයමෙව.

භූතවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආකාසානඤ්ඤායතනවාරාදිවණ්ණනා

4. එවං භගවා පටිපාටියා දෙවලොකෙ දස්සෙන්තොපි අහිභූවචනෙන අසඤ්ඤභවං දස්සෙන්වා ඉදානි යස්මා අයං වට්ටකථා, සුද්ධාවාසා ව විවට්ටපක්ඛෙ ධීතා, අනාගාමිබ්ණාසවා එව හි තෙ දෙවා. යස්මා වා කතිපයකප්පසහස්සායුකා තෙ දෙවා, බුද්ධුප්පාදකාලෙයෙව හොත්ති. බුද්ධා පන අසඬ්ඛෙයෙපි කප්පෙ න උප්පජ්ජන්ති, තදා සුඤ්ඤාපි සා භූමි හොති. රඤ්ඤො ඛන්ධාවාරට්ඨානං විය හි බුද්ධානං සුද්ධාවාසභවො. තෙ තෙනෙව ච කාරණෙන විඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසවසෙනපි න ගහිතා, සබ්බකාලිකා පන ඉමා මඤ්ඤනා. තස්මා තාසං සදාවිජ්ජමානභූමිං දස්සෙන්තො සුද්ධාවාසෙ අතික්කමිත්වා, ආකාසානඤ්ඤායතනන්තිආදිමාහ. තත්ථ ආකාසානඤ්ඤායතනන්ති තබ්බුමිකා චත්තාරො කුසලවිපාකකිරියා ඛන්ධා. තෙ ච තත්ත්වපත්තායෙව දට්ඨබ්බා භවපරිච්ඡේදකථා අයන්ති කත්වා. එස නයො විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනාදීසු. අත්ථයොජනා පන චතුසුපි එතෙසු වාරෙසු අහිභූවාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. මානමඤ්ඤානා වෙන්ථ පජාපතිවාරෙ චුත්තනයෙනාපි යුජ්ජති.

ආකාසානඤ්ඤායතනවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දිට්ඨසුතවාරාදිවණ්ණනා

5. එවං භූමිවිසෙසාදිනා හෙදෙන විත්ථාරතොපි මඤ්ඤනාවත්ථුං දස්සෙන්වා ඉදානි සබ්බමඤ්ඤනාවත්ථුභූතං සක්කායපරියාපන්නං තෙභූමකධම්මහෙදං දිට්ඨාදිහි චතුහි සඬ්ඛණ්හිත්වා දස්සෙන්තො, දිට්ඨං දිට්ඨතොතිආදිමාහ.

තත්ථ දිට්ඨන්ති මංසවක්ඛුනාපි දිට්ඨං, දිබ්බවක්ඛුනාපි දිට්ඨං. රූපායතනස්සෙතං අධිවචනං. තත්ථ දිට්ඨං මඤ්ඤතිති දිට්ඨං තිහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති. කථං? රූපායතනං සුභසඤ්ඤාය සුඛසඤ්ඤාය ව පස්සන්තො තත්ථ ඡන්දරාගං ජනෙති, තං අස්සාදෙති අහිනන්දති. චුත්තමිපි හෙතං භගවතා “ඉත්ථීරුපෙ, හික්ඛෙව, සත්තා රත්තා ගිද්ධා ගධිතා මුච්ඡිතා අජ්ඣොසන්නා, තෙ දීසරත්තං සොචන්ති ඉත්ථීරුපවසානුගා” ති (අ. නි. 5.55). එවං දිට්ඨං.

තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “ඉති මෙ රූපං සීයා අනාගතමද්ධානන්ති වා පනෙත්ථ නන්දිං සමන්තානෙනි, රූපසම්පදං වා පන ආකඬ්ඛමානො දානං දෙනී” ති විත්ථාරො. එවම්පි දිට්ඨං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අත්තනො පන පරස්ස ව රූපසම්පත්තිං විපත්තිං නිස්සාය මානං ජනෙති. “ඉමිනාහං සෙය්‍යාස්මී” ති වා “සදිසොස්මී” ති වා “භිනොස්මී” ති වානි එවං දිට්ඨං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. රූපායතනං පන නිව්චං ධූවං සස්සතන්ති මඤ්ඤති, අත්තානං අත්තනියන්ති මඤ්ඤති, මඬ්ගලං අමඬ්ගලන්ති මඤ්ඤති, එවං දිට්ඨං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. එවං දිට්ඨං තිහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති. කථං දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤති? රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සනනයෙන මඤ්ඤන්තො දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤති. යථා වා ධනෙ ධඤ්ඤෙ. එවං රූපස්මිං රාගාදයොති මඤ්ඤන්තොපි දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤති. අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිඤ්ඤෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ චත්ථස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතඛ්ඛා. එවං දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤති. සෙසං පථවීවාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛ්ඛං.

සුතන්ති මංසසොතෙනපි සුතං, දිඛ්ඛසොතෙනපි සුතං, සද්දායතනස්සෙතං අධිවචනං.

මුතන්ති මුත්වා මුතිත්වා ච ගහිතං, ආහව්ච උපගන්ත්වාති අත්ථො, ඉන්ද්‍රියානං ආරම්මණානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤසංසිලෙසෙ විඤ්ඤාතන්ති චුත්තං හොති, ගන්ධරසථොට්ඨඛ්ඛායතනානමෙතං අධිවචනං.

විඤ්ඤාතන්ති මනසා විඤ්ඤාතං, සෙසානං සත්තන්තං ආයතනානමෙතං අධිවචනං ධම්මාරම්මණස්ස වා. ඉධ පන සක්කායපරියාපන්නමෙව ලඛිහති. විත්ථාරො පනෙත්ථ දිට්ඨිවාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛ්ඛං.

දිට්ඨසුත්තවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එකත්තවාරාදිවණ්ණනා

6. එවං සඛ්ඛං සක්කායහෙදං දිට්ඨාදීහි චතුහි දස්සෙත්වා ඉදානි තමෙව සමාපන්නකවාරෙන ච අසමාපන්නකවාරෙන ච ද්විධා දස්සෙත්තො එකත්තං නානත්තන්ති ආදිමාහ.

එකත්තන්ති ඉමිනා හි සමාපන්නකවාරං දස්සෙති. නානත්තන්ති ඉමිනා අසමාපන්නකවාරං. තෙසං අයං චචතත්ථො එකභාවො එකත්තං. නානාභාවො නානත්තන්ති. යොජනා පනෙත්ථ සමාපන්නකවාරං චතුහි ඛන්ධෙහි, අසමාපන්නකවාරඤ්ච පඤ්චහි ඛන්ධෙහි හින්දිත්වා “රූපං අත්තනො සමනුපස්සති” ති ආදිනා සාසනනයෙන පථවීවාරාදීසු චුත්තෙන ච අට්ඨකථානයෙන යථානුරූපං වීමංසිත්වා වෙදිතඛ්ඛං. කෙච්ච පන එකත්තන්ති එකත්තනයං වදන්ති නානත්තන්ති නානත්තනයං. අපරෙ “එකත්තසඤ්ඤී අත්තා හොති අරොගො පරං

මරණා, නානත්තසඤ්ඤී අත්තා හොති” ති එවං දිට්ඨාහිනිවෙසං. තං සබ්බං ඉධ නාධිප්පෙතත්තා අයුත්තමෙව හොති.

එවං සබ්බං සක්කායං ද්විධා දස්සෙත්වා ඉදානි තමෙව එකධා සම්පිණ්ඨෙත්වා දස්සෙත්තො සබ්බං සබ්බතොති ආදිමාහ. යොජනාන යො පනෙත්ථ සබ්බං අස්සාදෙන්තො සබ්බං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “මයා එතෙ සත්තා නිම්මිතා” ති ආදිනා න යෙන අත්තනා නිම්මිතං මඤ්ඤන්තො සබ්බං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “සබ්බං පුබ්බෙකතකම්මහෙනු, සබ්බං ඉස්සරනිම්මානහෙනු, සබ්බං අහෙනු අපච්චයා, සබ්බං අත්ථී, සබ්බං නත්ථී” ති ආදිනා න යෙන මඤ්ඤන්තො සබ්බං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතිති වෙදිතබ්බො. කථං සබ්බස්මිං මඤ්ඤති? ඉධෙකච්චො එවං දිට්ඨිකො හොති “මහා මෙ අත්තා” ති. සො සබ්බලොකසන්තිවාසං තස්සොකාසභාවෙන පරිකප්පෙත්වා සො බො පන මෙ අයං අත්තා සබ්බස්මිත්ති මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිං යෙව පනස්ස අත්තනි සිනෙහං තබ්බත්ථුකඤ්ච මානං උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බො. සෙසං පථව්වාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

එවං සබ්බං සක්කායං එකධා දස්සෙත්වා ඉදානි අපරෙතපි න යෙන තං එකධා දස්සෙත්තො නිබ්බානං නිබ්බානතොති ආහ. තත්ථ නිබ්බානන්ති “යතො බො, හො, අයං අත්තා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතො සමච්ඡිභූතො පරිවාරෙති. එත්තාවතා බො, හො, අයං අත්තා පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානං පත්තො හොති” ති ආදිනා න යෙන පඤ්චධා ආගතං පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානං වෙදිතබ්බං. තත්ථ නිබ්බානං අස්සාදෙන්තො තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. තෙන නිබ්බානෙන “අහමස්මි නිබ්බානං පත්තො” ති මානං ජනෙත්තො මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අනිබ්බානං යෙව සමානං තං නිබ්බානතො නිව්වාදිතො ව ගණ්හන්තො දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතිති වෙදිතබ්බො.

නිබ්බානතො පන අඤ්ඤං අත්තානං ගහෙත්වා සො බො පන මෙ අයං අත්තා ඉමස්මිං නිබ්බානෙති මඤ්ඤන්තො නිබ්බානස්මිං මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිං යෙව පනස්ස අත්තනි සිනෙහං තබ්බත්ථුකඤ්ච මානං උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බො. එස න යො නිබ්බානතො මඤ්ඤනායපි. තත්ථ හි නිබ්බානතො අඤ්ඤං අත්තානං ගහෙත්වා “ඉදං නිබ්බානං, අයං අත්තා, සො බො පන මෙ අයං අත්තා ඉතො නිබ්බානතො අඤ්ඤො” ති මඤ්ඤන්තො නිබ්බානතො මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිං යෙව පනස්ස අත්තනි සිනෙහං තබ්බත්ථුකඤ්ච මානං උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බො. “අහො සුඛං මම නිබ්බාන” න්ති මඤ්ඤන්තො පන නිබ්බානං මෙති මඤ්ඤතිති වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙව. අයං පනෙත්ථ අනුගීති –

යාදිසො එස සක්කායො, තථා නං අවිජානතො;
පුපුඡ්ජනස්ස සක්කායෙ, ජායන්ති සබ්බමඤ්ඤනා.

ජෙගුවිජො හිදුරො වායං, දුක්ඛො අපරිණායකො;
තං පච්චනීකතො බාලො, ගණ්භං ගණ්භාති මඤ්ඤනං.

සුභතො සුඛතො චෙව, සක්කායං අනුපස්සතො;
සලහස්සෙව අග්ගිමිහි, හොති තණ්භාය මඤ්ඤනා.

නිච්චසඤ්ඤං අධිට්ඨාය, සම්පත්තිං තස්ස පස්සතො;
ගුරාදී විය ගුරුස්මිං, හොති මානෙන මඤ්ඤනා.

අත්තා අත්තනියො මෙති, පස්සතො නං අබුද්ධිනො;
ආදාසෙ විය බොන්ධිස්ස, දිට්ඨියා හොති මඤ්ඤනා.

මඤ්ඤනාති ච නාමෙතං, සුබ්බමං මාරබන්ධනං;
සිලීලං දුප්පමුඤ්ඤවඤ්ඤව, යෙන බද්ධො පුපුජ්ජනො.

බහුං විජ්ජන්දමානොපි, සක්කායං නාතිවත්තති;
සමුස්සිතං දළ්භත්ථම්භං, සාව ගද්දුලබන්ධනො.

ස'සො සක්කායමලීනො, ජාතියා ච ජරාය ච;
රොගාදීහි ච දුක්ඛෙහි, නිච්චං හඤ්ඤති බාළ්භසො.

තං වො වදාමි හද්දන්තෙ, සක්කායං අනුපස්සථ;
අසාතතො අසුභතො, හෙදතො ච අනත්තතො.

එසො සභාවො හෙතස්ස, පස්සං එවමිමං බුද්ධො;
පහාය මඤ්ඤනා සබ්බා, සබ්බදුක්ඛා පමුවිවතීති.

එකත්තවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුපුජ්ජනවසෙන චතුර්විසතිපබ්බා පට්මනායකථා නිට්ඨිතා.

සෙක්ඛවාරදුතියනායවණ්ණනා

7. එවං භගවා පථවීආදීසු වත්ථුසු සබ්බසක්කායධම්මමුලභූතං පුපුජ්ජනස්ස පවත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙස්සෙව වත්ථුසු සෙක්ඛස්ස පවත්තිං දස්සෙත්තො යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙක්ඛොතිආදිමාහ. තත්ථ යොති උද්දෙසවචනං. සොති නිද්දෙසවචනං. පිකාරො සම්පිණ්ඩනත්ථො අයම්පි ධම්මො අනියතොතිආදීසු විය. තෙන ච ආරම්මණසභාගෙන පුග්ගලං සම්පිණ්ඩෙති, නො පුග්ගලසභාගෙන, හෙට්ඨතො හි පුග්ගලා දිට්ඨිවිපන්නා, ඉධ දිට්ඨිසම්පන්නා, න තෙසං සභාගතා අත්ථි. ආරම්මණං පන හෙට්ඨා පුග්ගලානම්පි තදෙව, ඉමෙසම්පි තදෙවාති. තෙන චුත්තං “ආරම්මණසභාගෙන පුග්ගලං සම්පිණ්ඩෙති නො පුග්ගලසභාගෙනා”ති. යොපි

සොති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ඉදානි වත්තබ්බං සෙක්ඛං දස්සෙතිති වෙදිතබ්බො. භික්ඛවෙ, භික්ඛුති ඉදං වුත්තනයමෙව.

සෙක්ඛොති කෙනටියෙන සෙක්ඛො? සෙක්ඛධම්මප්පට්ඨානො සෙක්ඛො. වුත්තඤ්ඤෙනං ‘‘කිත්තාවතා නු ඛො, හන්තෙ, සෙක්ඛො භොතිති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙක්ඛාය සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො භොති...පෙ.... සෙක්ඛෙන සම්මාසමාධිතා සමන්තාගතො භොති. එත්තාවතා ඛො භික්ඛු, සෙක්ඛො භොති’’ති (සං. නි. 5.13). අපිව සික්ඛතීතිපි සෙක්ඛො. වුත්තඤ්ඤෙනං ‘‘සික්ඛතීති ඛො භික්ඛු තස්මා සෙක්ඛොති වුවචති. කිඤ්ච සික්ඛති? අධිසීලම්පි සික්ඛති, අධිවිත්තම්පි සික්ඛති, අධිපඤ්ඤම්පි සික්ඛති, සික්ඛතීති ඛො භික්ඛු තස්මා සෙක්ඛොති වුවචති’’ති (අ. නි. 3.86).

යොපි කල්‍යාණපුපුඡ්ඡනො අනුලොමපට්පදාය පරිපූරකාරී සීලසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භොජනෙ මත්තඤ්ඤ ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො පුබ්බරත්තාපරරත්තං බොධිපක්ඛියානං ධම්මානං භාවනානුයොගමනුයුත්තො විහරති – ‘‘අජ්ජ වා ස්වෙ වා අඤ්ඤතරං සාමඤ්ඤඵලං අධිගම්ස්සාමී’’ති, සොපි වුවචති සික්ඛතීති සෙක්ඛොති. ඉමස්මිං පනත්තං පටිවෙධස්පත්තොව සෙක්ඛො අධිප්පෙනො, නො පුපුඡ්ඡනො.

අප්පත්තං මානසං එතෙනාති අප්පත්තමානසො. මානසන්ති රාගොපි විත්තම්පි අරහත්තම්පි. ‘‘අන්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො’’ති (මහාව. 33; සං. නි. 1.151) එත්ථ හි රාගො මානසං. ‘‘විත්තං මනො මානසං’’න්ති (ධ. ස. 65) එත්ථ විත්තං. ‘‘අප්පත්තමානසො සෙක්ඛො, කාලං කයිරා ජනෙසුතා’’ති (සං. නි. 1.159) එත්ථ අරහත්තං. ඉධාපි අරහත්තමෙව අධිප්පෙනං. තෙන අප්පත්තාරහත්තොති වුත්තං භොති.

අනුත්තරන්ති සෙට්ඨං, අසදිසන්ති අත්ථො. වතුහි යොගෙහි බෙමං අනනුයුත්තන්ති යොගක්ඛෙමං, අරහත්තමෙව අධිප්පෙනං. පත්ථයමානොති ද්වෙ පත්ථනා තණ්හාපත්ථනා ව, ඡන්දපත්ථනා ව. ‘‘පත්ථයමානස්ස හි පජ්ජිතාති, පවෙධිතං වාපි පකජ්ජිතෙසු’’ති (සු. නි. 908) එත්ථ තණ්හාපත්ථනා.

‘‘ඡින්නං පාපිමනො සොතං, විද්ධස්තං විනළිකතං;
පාමොජ්ජබහුලා භොථ, බෙමං පත්තත්ථ භික්ඛවො’’ති. (ම. නි. 1.352) –

එත්ථ කත්තුකමානා කුසලවිජන්දපත්ථනා. අයමෙව ඉධාධිප්පෙනා. තෙන පත්ථයමානොති තං යොගක්ඛෙමං පත්තුකාමො අධිගන්තුකාමො තන්තින්තො තප්පොණො තප්පබ්භාරොති වෙදිතබ්බො. විහරතීති අඤ්ඤං ඉරියාපට්ඨක්ඛං අඤ්ඤෙන ඉරියාපටෙන විච්ඡින්නදිත්වා අපරිපතන්තං කායං හරති. අථ වා ‘‘සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චාති අධිමුච්චන්තො සද්ධාය විහරතී’’තිආදිනාපි නිද්දෙසනයෙනත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. පථවිං පථවිතො අභිජානාතීති පථවිං.

පථවිභාවෙන අභිජානාති, න පුපුඡ්ඡනො විය සබ්බකාරවිපරිත්තාය සඤ්ඤාය සඤ්ජානාති. අපිව ඛො අභිවිසිට්ඨොන ඤාණෙන ජානාති, එවං පථවීති එතං පථවිභාවං අධිමුච්චන්තො එව නං අනිච්චාතිපි දුක්ඛාතිපි අනත්තාතිපි එවං අභිජානාතීති වුත්තං හොති. එවඤ්ච නං අභිඤ්ඤත්වා පථවිං මා මඤ්ඤීති වුත්තං හොති. මඤ්ඤතීති මඤ්ඤී. අයං පන මඤ්ඤී ව න මඤ්ඤී ව න චත්තබ්බොති. එතස්මිඤ්භි අත්ථෙ ඉදං පදං නිපාතෙන්වා වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. කො පනෙත්ථ අධිජ්ජායොති. වුච්චතෙ, පුපුඡ්ඡනො තාව සබ්බමඤ්ඤානානං අජ්ජහීනත්තා මඤ්ඤතීති වුත්තො. බිණ්ණාසවො පහීනත්තා න මඤ්ඤතීති. සෙක්ඛස්ස පන දිට්ඨිමඤ්ඤානා පහීනා, ඉතරා පන තනුභාවං ගතා, තෙන සො මඤ්ඤතීතිපි න චත්තබ්බො පුපුඡ්ඡනො විය, න මඤ්ඤතීතිපි න චත්තබ්බො බිණ්ණාසවො වියාති.

පරිඤ්ඤායාං තස්සාති තස්ස සෙක්ඛස්ස තං මඤ්ඤනාවත්ථු ඔක්කන්තනියාමත්තා සම්බොධිපරායණත්තා ච තිභි පරිඤ්ඤාභි පරිඤ්ඤායාං, අපරිඤ්ඤායාඤ්ච අපරිඤ්ඤාතඤ්ච න හොති පුපුඡ්ඡනස්ස විය, නොපි පරිඤ්ඤාතං බිණ්ණාසවස්ස විය. සෙසං සබ්බත්ථ වුත්තනයමෙව.

සෙක්ඛවසෙන දුතියනයකථා නිට්ඨිතා.

බිණ්ණාසවාරතනියාදිනයවණ්ණනා

8. එවං පථවීආදීසු වත්ථුසු සෙක්ඛස්ස පචත්තිං දස්සෙන්වා ඉදානි බිණ්ණාසවස්ස පචත්තිං දස්සෙන්තො යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහන්තිආදිමාහ. තත්ථ යොජිති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන ඉධ උභයසභාගතාපි ලබ්භතීති දස්සෙති. සෙක්ඛො භි බිණ්ණාසවෙන අරියපුග්ගලත්තා සභාගො, තෙන පුග්ගලසභාගතා ලබ්භති, ආරම්මණසභාගතා පන වුත්තනයා එව. අරහන්ති ආරකකිලෙසො, දුරකිලෙසො පහීනකිලෙසොති අත්ථො. වුත්තඤ්චෙතං භගවතා “කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං හොති? ආරකාස්ස හොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා සංකිලෙසිකා පොනොබ්භවිකා සදරා දුක්ඛවිපාකා ආයතිං ජාතිජරාමරණියා. එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං හොති”ති. (ම. නි. 1.434) බිණ්ණාසවොති චත්තාරො ආසවා කාමාසවො...පෙ.... අවිජ්ජාසවො, ඉමෙ චත්තාරො ආසවා අරහතො බිණ්ණා පහීනා සමුච්ඡින්නා පටිජ්ජස්සද්ධා, අභබ්බුජ්ජත්තිකා ඤාණග්ගිනා දඩ්ඨා, තෙන වුච්චති බිණ්ණාසවොති.

වුසිතවාති ගරුසංවාසෙපි අරියමග්ගසංවාසෙපි දසසු අරියවාසෙසුපි වසි පරිවසි වුත්ථො පරිවුත්ථො, සො වුත්ථවාසො විණ්ණවරණොති වුසිතවා කතකරණියොති පුපුඡ්ඡනකල්‍යාණකං උපාදාය සත්ත සෙක්ඛා චතුභි මග්ගෙහි කරණියං කරොන්ති නාම, බිණ්ණාසවස්ස සබ්බකරණියාති කතාති පරියොසිතාති, නත්ථි තස්ස උත්තරි කරණියං දුක්ඛක්ඛයාධිගමායාති කතකරණියො. වුත්තම්පි හෙතං -

“තස්ස සම්මා විමුත්තස්ස, සන්තචිත්තස්ස භික්ඛුනො;

කතස්ස පට්ඨයො නත්ථි, කරණියං න විජ්ජති''ති. (ථෙරගා. 642);

ඔභිතභාරොති තයො භාරා ඛන්ධභාරො කිලෙසභාරො අභිසඬ්ඛාරභාරොති,
තස්සිමෙ තයො භාරා ඔභිතා ඔරොපිතා නික්ඛිත්තා පාතිතා, තෙන වුච්චති
ඔභිතභාරොති. අනුප්පත්තසදන්ථොති අනුප්පත්තො සදන්ථං, සකත්ථන්ති වුත්තං
හොති. කකාරස්සායං දකාරො කතො, සදන්ථොති ච අරහත්තං වෙදිතබ්බං. තඤ්ඤි
අත්තුපතිඛන්ධනට්ඨෙන අත්තානං අවිජ්ජනට්ඨෙන අත්තනො පරමත්ථට්ඨෙන ච
අත්තනො අත්ථො සකත්ථොති වුච්චති.

පරික්ඛිණ්ණභවසංයොජනොති භවසංයොජනානීති දස සංයොජනානි
කාමරාගසංයොජනං

පටිසමානදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාසීලබ්බතපරාමාසභවරාගඉස්සාමච්ඡරියසංයොජනං
අවිජ්ජාසංයොජනං. ඉමානි හි සත්තෙ භවෙසු සංයොජනේති උපනිඛන්ධන්ති, භවං
වා භවෙන සංයොජනේති, තස්මා ‘‘භවසංයොජනානී’’ති වුච්චන්ති. ඉමානි
භවසංයොජනානි අරහතො පරික්ඛිණානි පභීනානි ඤාණගිනා දඩ්ඨානි, තෙන
වුච්චති ‘‘පරික්ඛිණ්ණභවසංයොජනො’’ති. සම්මදඤ්ඤා විමුත්තොති එත්ථ
සම්මදඤ්ඤාති සම්මා අඤ්ඤාය. කිං වුත්තං හොති – ඛන්ධානං ඛන්ධට්ඨං,
ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං ධාතූට්ඨං, දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨං, සමුදයස්ස
පභවට්ඨං, නිරොධස්ස සන්තට්ඨං, මග්ගස්ස දස්සනට්ඨං, සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චාති
එවමාදිං වා හෙදං සම්මා යථාභූතං අඤ්ඤාය ජානිත්වා තීරයිත්වා තුලයිත්වා
විභාවෙත්වා විභූතං කත්වාති.

විමුත්තොති ද්වෙ විමුත්තියො චිත්තස්ස ච විමුත්ති නිබ්බානඤ්ච. අරහා
සබ්බකිලෙසෙහි විමුත්තචිත්තත්තා චිත්තවිමුත්තියාපි විමුත්තො. නිබ්බානං
අධිමුත්තත්තා නිබ්බානෙපි විමුත්තො. තෙන වුච්චති ‘‘සම්මදඤ්ඤා විමුත්තො’’ති.
පරිඤ්ඤාතං තස්සාති තස්ස අරහතො තං මඤ්ඤානාවත්ථු තිහි පරිඤ්ඤාහි
පරිඤ්ඤාතං. තස්මා සො තං වත්ථුං න මඤ්ඤති, තං වා මඤ්ඤනං න මඤ්ඤතිති
වුත්තං හොති, සෙසං වුත්තනයමෙව.

නිබ්බානවාරෙ පන ඛයා රාගස්සාතිආදයො තයො වාරා වුත්තා. තෙ
පථවීවාරාදීසුපි චිත්ථාරෙතබ්බා. අයඤ්ච පරිඤ්ඤාතවාරො නිබ්බානවාරෙපි
චිත්ථාරෙතබ්බො. චිත්ථාරෙන්තෙන ච පරිඤ්ඤාතං තස්සාති සබ්බපදෙහි
යොජෙත්වා පුන ඛයා රාගස්ස චිත්තරාගත්තාති යොජෙතබ්බං. එස නයො ඉතරෙසු.
දෙසනා පන එකත්ථ වුත්තං සබ්බත්ථ වුත්තමෙව හොතීති සංඛිත්තා.

ඛයා රාගස්ස චිත්තරාගත්තාති එත්ථ ච යස්මා බාහිරකො කාමෙසු චිත්තරාගො, න
ඛයා රාගස්ස චිත්තරාගො. අරහා පන ඛයා යෙව, තස්මා වුත්තං ‘‘ඛයා රාගස්ස
චිත්තරාගත්තා’’ති. එස නයො දොසමොහෙසුපි. යථා ච ‘‘පරිඤ්ඤාතං තස්සාති
වදාමී’’ති වුත්තෙපි පරිඤ්ඤාතත්තා සො තං වත්ථුං තං වා මඤ්ඤනං න මඤ්ඤතිති

අත්වො හොති, එවමිධාපි චිතරාගත්තා සො තං වත්ථුං තං වා මඤ්ඤානං න මඤ්ඤාතීති දට්ඨබ්බො.

එත්ථ ව පරිඤ්ඤාතං තස්සාති අයං වාරො මග්ගභාවනාපාරිසුරිදස්සනත්ථං වුත්තො. ඉතරෙ පන ඵලසච්ඡිකිරියාපාරිසුරිදස්සනත්ථන්ති වෙදිතබ්බො. ද්විති වා කාරණෙහි අරහා න මඤ්ඤාති වත්ථුස්ස ව පරිඤ්ඤාතත්තා අකුසලමූලානඤ්ච සමුච්ඡින්නත්තා. තෙනස්ස පරිඤ්ඤාතවාරෙන වත්ථුනො වත්ථුපරිඤ්ඤං දීපෙති, ඉතරෙහි අකුසලමූලසමුච්ඡෙදන්ති. තත්ථ පච්ඡිමෙසු තීසු වාරෙසු අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො, තීසු හි වාරෙසු රාගෙ ආදීනවං දිස්වා දුක්ඛානුපස්සි විහරන්තො අප්පණ්හිතවිමොක්ඛෙන විමුත්තො ඛයා රාගස්ස චිතරාගො හොති. දොසෙ ආදීනවං දිස්වා අනිච්චානුපස්සි විහරන්තො අනිමිත්තවිමොක්ඛෙන විමුත්තො ඛයා දොසස්ස චිතදොසො හොති. මොහෙ ආදීනවං දිස්වා අනත්තානුපස්සි විහරන්තො සුඤ්ඤාතවිමොක්ඛෙන විමුත්තො ඛයා මොහස්ස චිතමොහො හොතීති.

එවං සන්තෙ න එකො තීහි විමොක්ඛෙහි විමුච්චතීති ද්වෙ වාරා න වත්තබ්බො සියුන්ති වෙ, තං න. කස්මා? අනියමිතත්තා. අනියමෙන හි වුත්තං “යොපි සො, හික්ඛවෙ, හික්ඛු අරහ”න්ති. න පන වුත්තං අප්පණ්හිතවිමොක්ඛෙන වා විමුත්තො, ඉතරෙන වාති, තස්මා යං අරහතො යුජ්ජති, තං සබ්බං වත්තබ්බමෙවාති.

අවිසෙසෙන වා යො කොපි අරහා සමානෙපි රාගාදික්ඛයෙ විපරිණාමදුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා රාගස්ස චිතරාගොති වුච්චති, දුක්ඛදුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා දොසස්ස චිතදොසොති. සඬ්ඛාරදුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා මොහස්ස චිතමොහොති. ඉට්ඨාරම්මණස්ස වා පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා රාගස්ස චිතරාගො. අනිට්ඨාරම්මණස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා දොසස්ස චිතදොසො. මජ්ඣිමනිකායෙ පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා මොහස්ස චිතමොහො. සුඛාය වා වෙදනාය රාගානුසයස්ස සමුච්ඡින්නත්තා ඛයා රාගස්ස චිතරාගො, ඉතරාසු පටිසමොභානුසයානං සමුච්ඡින්නත්තා චිතදොසො චිතමොහො වාති. තස්මා තං විසෙසං දස්සෙන්නො ආහ “ඛයා රාගස්ස චිතරාගත්තා...පෙ.... චිතමොහත්තා”ති.

බිණාසවචසෙන තතියචතුත්ථපඤ්චමජට්ඨනයකථා නිට්ඨිතා.

තථාගතවාරසත්තමනයවණ්ණනා

12. එවං පට්ඨිආදීසු වත්ථුසු බිණාසවස්ස පවත්ති. දස්සෙත්වා ඉදානි අත්තනො පවත්ති. දස්සෙන්නො තථාගතොපි, හික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ තථාගතොති අට්ඨන්ති කාරණෙහි භගවා තථාගතොති වුච්චති – තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථාලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථාධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො, තථාදස්සිතාය තථාගතො, තථාචාදිතාය තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨෙන තථාගතොති.

කථං භගවා තථා ආගතොති තථාගතො? යථා සබ්බලොකහිතාය
උස්සුක්කමාපන්නා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා ආගතා, යථා විපස්සී භගවා ආගතො,
යථා සිඛී භගවා, යථා වෙස්සභු භගවා, යථා කකුසන්ධො භගවා, යථා
කොණාගමනො භගවා, යථා කස්සපො භගවා ආගතොති. කිං චුත්තං හොති? යෙන
අභිනිභාරෙන එතෙ භගවන්තො ආගතා, තෙනෙව අම්භාකම්පි භගවා ආගතො.

අථ වා යථා විපස්සී භගවා...පෙ.... යථා කස්සපො භගවා දානපාරමී පුරෙත්වා,
සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාචරියබන්තිසච්චඅධිට්ඨානමෙත්තාඋපෙක්ඛාපාරමී පුරෙත්වා,
ඉමා දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති, සමතිංස පාරමියො
පුරෙත්වා, අභිගපරිච්චාගං නයනධනරජ්ජපුත්තදාරපරිච්චාගන්ති ඉමෙ පඤ්ච
මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤාතත්ථවරියාදයො
පුරෙත්වා, බුද්ධිවරියාය කොටිං පත්වා ආගතො, තථා අම්භාකම්පි භගවා ආගතො.

යථා ව විපස්සී භගවා...පෙ.... යථා කස්සපො භගවා චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ
සම්මෙජ්ජධානෙ ඉද්ධිපාදෙ පඤ්චන්ද්‍රියානි පඤ්ච බලානි සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ අරියං
අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙත්වා බුහෙත්වා ආගතො, තථා අම්භාකං භගවාපි
ආගතොති තථාගතො.

යථෙව ලොකම්පි විපස්සීආදයො,
සබ්බඤ්ඤභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තථා අයං සකාමුනීපි ආගතො,
තථාගතො චුච්චති තෙන චක්ඛුමාති.

එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො. යථා සම්පතිජාතො විපස්සී භගවා
ගතො...පෙ.... කස්සපො භගවා ගතො. කථංඤ්ච සො ගතොති, සො හි
සම්පතිජාතොව සමෙහි පාදෙහි පථවියං පතිට්ඨාය උත්තරාහිමුබ්බො
සත්තපදවිනිභාරෙන ගතො. යථාහ – සම්පතිජාතො, ආනන්ද, බොධිසත්තො සමෙහි
පාදෙහි පථවියං පතිට්ඨහිත්වා උත්තරාහිමුබ්බො සත්තපදවිනිභාරෙන ගච්ඡති සෙතම්පි
ජත්තෙ අනුධාරීයමානෙ, සබ්බා ව දිසා අනුච්චලොකෙති, ආසහිඤ්ච වාවං භාසති
“අග්ගොහමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොහමස්මි
ලොකස්ස, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනබ්බවො”ති (ම. නි. 3.207).

තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි අවිතථං අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං
පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. යඤ්ච සො සම්පතිජාතොව සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨහි,
ඉදමස්ස චතුර්දධිපාදපට්ලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. උත්තරාහිමුබ්බාතො පන
සබ්බලොකුත්තරභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං. සත්තපදවිනිභාරො
සත්තබොජ්ඣංගරතනපට්ලාහස්ස. “සුචණ්ණදණ්ඩා වීතිපතන්ති වාමරා”ති (සු.
නි. 693) එත්ථ චුත්තො වාමරුක්ඛෙපො සබ්බතිත්ථියනිම්මට්ඨස්ස.
සෙතච්ඡත්තධාරණං අරහත්තවිමුත්තිවරවිමලසෙතච්ඡත්තපට්ලාහස්ස.

සබ්බද්දිසානුවිලෝකනං සබ්බඤ්ඤානානාවරණඤ්ඤාපටිලාභස්ස. ආසභීවාචාභාසනං අප්පට්චන්තියවරධම්මවක්කප්පවත්තනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. තථා අයං භගවාපි ගතො. තඤ්ඤවස්ස ගමනං තථං අහොසි අවිතථං තෙසඤ්ඤෙව විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. තෙනාහු පොරාණා –

“මුහුත්තජාතොව ගවම්පතී යථා,
සමෙහි පාදෙහි ඵ්ඨි වසුන්ධරං;
සො වික්කමී සත්ත පදානි ගොතමො,
සෙනඤ්ඤ ඡත්තං අනුධාරයුං මරු.

ගන්ත්වාන සො සත්ත පදානි ගොතමො,
දිසා විලෝකෙසි සමා සමන්තතො;
අට්ඨඨිගුපෙතං ගිරමඛුදිරසී,
සීහො යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො” ති. –

එවං තථා ගතොති තථාගතො.

අථ වා යථා විපස්සී භගවා...පෙ.... යථා කස්සපො භගවා, අයම්පි භගවා තථෙව නෙක්ඛම්මෙන කාමච්ඡන්දං පහාය ගතො. අබ්‍යාපාදෙන බ්‍යාපාදං, ආලෝකසඤ්ඤාය ථීනමිද්ධං, අවික්ඛෙපෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං, ධම්මවචන්ථානෙන විචිකිච්ඡං පහාය, ඤාණෙන අවිජ්ජං පදාලෝචා, පාමොජ්ජෙන අරතිං විනොදෙන්වා, පයමජ්ඣානෙන නීවරණකවාටං උග්ගාටෙන්වා, දුතියජ්ඣානෙන විතක්කවිචාරධූමං වූපසමෙන්වා, තතියජ්ඣානෙන පීතිං විරාජෙන්වා, චතුත්ථජ්ඣානෙන සුඛදුක්ඛං පහාය, ආකාසානඤ්ඤායතනසමාපත්තියා රූපසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤානානත්තසඤ්ඤායො සමතික්කමිත්වා, විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනසමාපත්තියා ආකාසානඤ්ඤායතනසඤ්ඤං, ආකිඤ්ඤායතනසමාපත්තියා විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනසඤ්ඤං, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා ආකිඤ්ඤායතනසඤ්ඤං සමතික්කමිත්වා ගතො.

අනිච්චානුපස්සනාය නිච්චසඤ්ඤං පහාය, දුක්ඛානුපස්සනාය සුඛසඤ්ඤං, අනත්තානුපස්සනාය අත්තසඤ්ඤං, නිබ්බිදානුපස්සනාය නන්දිං, විරාගානුපස්සනාය රාගං, නිරෝධානුපස්සනාය සමුදයං, පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාය ආදානං, බ්‍යානුපස්සනාය සන්තසඤ්ඤං, ව්‍යානුපස්සනාය ආයුහනං, විපරිණාමානුපස්සනාය ධූවසඤ්ඤං, අනිමිත්තානුපස්සනාය නිමිත්තං, අප්පණ්ණිතානුපස්සනාය පණ්ණිං, සුඤ්ඤානානුපස්සනාය අභිනිවෙසං, අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනාය සාරාදානාභිනිවෙසං, යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනෙන සම්මොභාභිනිවෙසං, ආදීනවානුපස්සනාය ආලයාභිනිවෙසං, පටිසඬ්ඛානුපස්සනාය අප්පට්ඨිං, විචට්ඨානුපස්සනාය සංයොගාභිනිවෙසං, සොතාපත්තිමග්ගෙන දිට්ඨෙකට්ඨෙ කිලෙසෙ හඤ්ජිත්වා, සකදාගාමිමග්ගෙන ඔළාරිකෙ කිලෙසෙ පහාය,

අනාගාමී මග්ගෙන අණුසහගතෙ කිලෙසෙ සමුග්ඝාටෙන්වා, අරහත් තමග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ සමුච්ඡින්නදිත්වා ගතො. එවම්පි තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො. පථව්ඨාතුයා කක්ඛලන්තලක්ඛණං තථං අවිතථං. ආපොධාතුයා පග්ගරණලක්ඛණං. තෙජොධාතුයා උණ්හත්තලක්ඛණං. වායොධාතුයා විත්ථම්භනලක්ඛණං. ආකාසධාතුයා අසම්ප්ලිට්ඨලක්ඛණං. විඤ්ඤාණධාතුයා විජානනලක්ඛණං.

රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං. වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං. සඤ්ඤාය සඤ්ජානනලක්ඛණං. සඬ්ඛාරානං අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණං. විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං.

විතක්කස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං. විචාරස්ස අනුමජ්ජනලක්ඛණං. පීතියා ඵරණලක්ඛණං. සුඛස්ස සාතලක්ඛණං. විත්තෙකග්ගතාය අවික්ඛෙපලක්ඛණං. එස්සස්ස ඵුසනලක්ඛණං.

සද්ධිත්ත්වියස්ස අධිමොක්ඛලක්ඛණං. චිරිසිත්ත්වියස්ස පග්ගහණලක්ඛණං. සතිත්ත්වියස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං. සමාධිත්ත්වියස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං. පඤ්ඤිත්ත්වියස්ස පජානනලක්ඛණං.

සද්ධාබලස්ස අස්සද්ධියෙ අකම්පියලක්ඛණං. චිරියබලස්ස කොසජ්ජෙ. සතිබලස්ස මුට්ඨස්චිචෙ. සමාධිබලස්ස උද්ධචිචෙ. පඤ්ඤාබලස්ස අවිජ්ජාය අකම්පියලක්ඛණං.

සතිසම්බොජ්ඣ්ඣාසස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං. ධම්මච්චයසම්බොජ්ඣ්ඣාසස්ස පච්චයලක්ඛණං. චිරියසම්බොජ්ඣ්ඣාසස්ස පග්ගහණලක්ඛණං. පීතිසම්බොජ්ඣ්ඣාසස්ස ඵරණලක්ඛණං. පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣ්ඣාසස්ස උපසම්මලක්ඛණං. සමාධිසම්බොජ්ඣ්ඣාසස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං. උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣ්ඣාසස්ස පටිසඬ්ඛානලක්ඛණං.

සම්මාදිට්ඨියා දස්සනලක්ඛණං. සම්මාසඬ්ඛකප්පස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං. සම්මාචාචාය පරිග්ගාහලක්ඛණං. සම්මාකම්මන්තස්ස සමුට්ඨානලක්ඛණං. සම්මාආජීවස්ස වොදානලක්ඛණං. සම්මාචායාමස්ස පග්ගහණලක්ඛණං. සම්මාසතියා උපට්ඨානලක්ඛණං. සම්මාසමාධිස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං.

අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණලක්ඛණං. සඬ්ඛාරානං වෙනනාලක්ඛණං. විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං. නාමස්ස නමනලක්ඛණං. රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං. සලායතනස්ස ආයතනලක්ඛණං. එස්සස්ස ඵුසනලක්ඛණං. වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං. තණ්හාය හෙතුලක්ඛණං. උපාදානස්ස ගහණලක්ඛණං. භවස්ස ආයුහනලක්ඛණං. ජාතියා නිබ්බන්තිලක්ඛණං. ජරාය ජීරණලක්ඛණං. මරණස්ස චුතිලක්ඛණං.

ධාතුනං සුඤ්ඤතාලක්ඛණං. ආයතනානං ආයතනලක්ඛණං. සතිපට්ඨානානං උපට්ඨානලක්ඛණං. සම්මප්පධානානං පදහනලක්ඛණං. ඉද්ධිපාදානං ඉජ්ඣනලක්ඛණං. ඉන්ද්‍රියානං අධිපතිලක්ඛණං. බ්‍රාහ්මණං අකම්මියලක්ඛණං. බොජ්ඣංගිගානං නියානලක්ඛණං. මග්ගස්ස හෙතුලක්ඛණං.

සච්චානං තථලක්ඛණං. සමථස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං. විපස්සනාය අනුපස්සනාලක්ඛණං. සමථවිපස්සනානං එකරසලක්ඛණං. යුගනන්ධානං අනනිවත්තනලක්ඛණං.

සීලවිසුද්ධියා සංවරලක්ඛණං. චිත්තවිසුද්ධියා අවික්ඛෙපලක්ඛණං. දිට්ඨිවිසුද්ධියා දස්සනලක්ඛණං.

බයෙඤ්ඤාණස්ස සමුච්ඡෙදලක්ඛණං. අනුප්පාදෙ ඤාණස්ස පස්සද්ධිලක්ඛණං. ඡන්දස්ස මූලලක්ඛණං. මනසිකාරස්ස සමුට්ඨානලක්ඛණං. එස්සස්ස සමොධානලක්ඛණං. වෙදනාය සමොසරණලක්ඛණං. සමාධිස්ස පමුඛලක්ඛණං. සතියා ආධිපතෙයාලක්ඛණං. පඤ්ඤාය තතුත්තරිලක්ඛණං. විමුත්තියා සාරලක්ඛණං. අමනොගධස්ස නිබ්බානස්ස පරියොසානලක්ඛණං. තථං අවිතථං. එවං තථලක්ඛණං ඤාණගතියා ආගතො අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො අනුප්පත්තොති තථාගතො, එවං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො.

කථං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො? තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි. යථාහ “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. කතමානි චත්තාරි, ඉදං දුක්ඛන්ති, භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං අනඤ්ඤථමෙත”න්ති (සං. නි. 5.1050) විත්ථාරො. තානි ච භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මා තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතොති වුච්චති. අභිසම්බුද්ධත්ථො හි එත්ථ ගතස්ද්දො. අපිච ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො...පෙ.... සඬ්ඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො. තථා අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො. සඬ්ඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස පච්චයට්ඨො...පෙ.... ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො. තං සබ්බං භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මාපි තථානං ධම්මානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතොති වුච්චති. එවං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො.

කථං තථදස්සිතාය තථාගතො? භගවා යං සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාථං ආගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී. තං සබ්බාකාරතො ජානාති, පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා ච තෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානකපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං, යං රූපං චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය චණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පිතක”න්ති (ධ. ස. 616) ආදීනා නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහි විහජ්ජමානං තථමෙව හොති, විතථං නත්ථී. එස නයො සොතද්ධාරාදීසුපි

ආපාටමාගවිජන්තෙසු සද්දාදීසු. චුත්තඤ්චෙනං භගවතා “යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තමහං ඡානාමි, ...තමහං අභිඤ්ඤාසිං, තං තථාගතස්ස විදිතං, තං තථාගතො න උපට්ඨාසි”ති (අ. නි. 4.24). එවං තථදස්සිතාය තථාගතො. තත්ථ තථදස්සිඅත්ථෙ තථාගතොති පදසම්භවො වෙදිතබ්බො.

කථං තථාවාදිතාය තථාගතො? යං රත්තිං භගවා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලඬකෙ නිසින්නො තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං යමකසාලානමත්තරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි, එත්ථත්තරෙ පඤ්චවත්තාලිසවස්සපරිමාණෙ කාලෙ පයමබොධියාපි මජ්ඣිමබොධියාපි පච්ඡිමබොධියාපි යං භගවතා භාසිතං සුත්තං ගෙයාං...පෙ.... වෙදල්ලං, තං සබ්බං අත්ථතො ච බ්‍යඤ්ජනතො ච අනුපවජ්ජං අනුනමනධිකං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං රාගමදනිම්මදනං දොසමොහමදනිම්මදනං, නත්ථී තත්ථ වාලග්ගමත්තමිති පක්ඛලිතං, සබ්බං තං එකමුද්දිකාය ලඤ්ඡිතං විය, එකනාළියා මිතං විය, එකතුලාය තුලිතං විය ච තථමෙව හොති අවිතථං. තෙනාහ – “යඤ්ච, චුත්තං, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධකි, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසති, යං එතස්මිං අත්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව හොති නො අඤ්ඤථා. තස්මා තථාගතොති චුච්චති”ති (අ. නි. 4.23). ගදඅත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දො. එවං තථාවාදිතාය තථාගතො. අපිච ආගදනං ආගදො, චචනන්ති අත්ථො. තථො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති එවමෙතස්මිං අත්ථෙ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

කථං තථාකාරිතාය තථාගතො? භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා. තස්මා යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී ච හොති. එවංභූතස්ස වස්ස යථා වාචා, කායොපි තථාගතො පවත්තොති අත්ථො. යථා ච කායො, වාචාපි තථා ගතා පවත්තාති තථාගතො. තෙනාහ “යථාවාදී, භික්ඛවෙ, තථාගතො තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී. ඉති යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී, තස්මා තථාගතොති චුච්චති”ති (අ. නි. 4.23). එවං තථාකාරිතාය තථාගතො.

කථං අභිභවනට්ඨෙන තථාගතො? උපරි භවග්ගං හෙට්ඨා අවිචිං පරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ අභිභවති, සීලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුත්තියාපි විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනපි, න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථී, අතුලො අප්පමෙයොසා අනුත්තරො රාජරාජො දෙවදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. තෙනාහ “සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤදත්ථු දසො වසවත්ති. තස්මා තථාගතොති චුච්චති”ති.

තත්‍රෙවං පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො, අගදො විය අගදො. කො පනෙස? දෙසනාවිලාසමයො වෙච පුඤ්ඤස්සයො ච. තෙන හෙස මහානුභාවො භිසක්කො

දිබ්බාගදෙන සජ්ජෙ විය සබ්බපරප්පවාදිනො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති, ඉති සබ්බලොකාභිභවතෙ තථො අවිපරිනො දෙසනාවිලාසමයො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව අගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙන තථාගතො.

අපිව තථාය ගතොතිපි තථාගතො, තථං ගතොතිපි තථාගතො. ගතොති අවගතො, අතීතො, පත්තො, පටිපත්තොති අත්ථො. තත්ථ සකලං ලොකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අවගතොති තථාගතො. ලොකසමුදයං පහානපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො. ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො පත්තොති තථාගතො. ලොකනිරොධගාමීනිං පටිපදං තථං ගතො පටිපත්තොති තථාගතො. තෙන යං වුත්තං භගවතා “ලොකො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො. ලොකසමුදයො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකසමුදයො තථාගතස්ස පභීනො. ලොකනිරොධො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකනිරොධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො. ලොකනිරොධගාමීනී පටිපදා, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා, ලොකනිරොධගාමීනී පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා. යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං, තස්මා තථාගතොති වුච්චතී”ති (අ. නි. 4.23). තස්ස එවමිපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉදමිපි ව තථාගතස්ස තථාගතභාවදීපනෙ මුඛමත්තමෙව. සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොව තථාගතස්ස තථාගතභාවං වණ්ණෙය්‍යා.

අරහං සම්මාසම්බුද්ධොති පදද්වයෙ පන ආරකත්තා අරීනං, අරානඤ්ච භතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවාති ඉමෙහි තාව කාරණෙහි අරහන්ති වෙදිතබ්බො.

සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා පන සම්මාසම්බුද්ධොති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරතො පනෙතං පදද්වයං විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිවණ්ණනායං පකාසිතං.

පරිඤ්ඤාතත්තං තථාගතස්සාති එත්ථ පන තං මඤ්ඤනාවත්ථු පරිඤ්ඤාතං තථාගතස්සාතිපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරිඤ්ඤාතත්තං නාම පරිඤ්ඤාතපාරං පරිඤ්ඤාතාවසානං අනවසෙසතො පරිඤ්ඤාතන්ති වුත්තං භොති. බුද්ධානඤ්චි සාවකෙහි සද්ධිං කිඤ්චාපි තෙන තෙන මග්ගෙන කිලෙසප්පභානෙ විසෙසො නත්ථී, පරිඤ්ඤාය පන අත්ථී. සාවකා හි චතුත්තං ධාතුනං එකදෙසමෙව සම්මසිත්වා නිබ්බානං පාපුණන්ති. බුද්ධානං පන අණුප්පමාණමිපි සඬබ්බාරගතං ඤාණෙන අදිට්ඨමතුලිතමතීරිතමසච්ඡිකතං නත්ථී.

තථාගතවාරසත්තමනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තථාගතවාරඅට්ඨමනයවණ්ණනා

13. නන්දී දුක්ඛස්ස මූලන්තිආදීසු ව නන්දීති පුරිමතණ්හා. දුක්ඛන්ති පඤ්චක්ඛන්ධා. මූලන්තිආදි. ඉති විදිත්වාති තං පුරිමභවනන්දිං “ඉමස්ස දුක්ඛස්ස මූල”න්ති එවං ජානිත්වා. භවාති කම්මභවතො. ජාතීති විපාකක්ඛන්ධා. තෙ හි යස්මා ජායන්ති, තස්මා “ජාතී”ති වුත්තා. ජාතිසීසෙන වා අයං දෙසනා. එතම්පි “ඉති විදිත්වා”ති ඉමිනා යොජෙතබ්බං. අයඤ්ඤි එත්ථ අත්ථො “කම්මභවතො උපපත්තිභවො හොතීති එවඤ්ච ජානිත්වා”ති. භූතස්සාති සත්තස්ස. ජරාමරණන්ති ජරා ව මරණඤ්ච. ඉදං වුත්තං හොති – තෙන උපපත්තිභවෙන භූතස්ස සත්තස්ස ඛන්ධානං ජරාමරණං හොතීති එවඤ්ච ජානිත්වාති.

එත්තාවතා යං බොධිරුක්ඛමූලෙ අපරාජිතපල්ලඬකෙ නිසින්තො සම්මසින්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො, තස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස පටිච්චො මඤ්ඤනානං අභාවකාරණං දස්සෙන්නො චතුසඬබ්බෙපං තිසන්ධිං තියද්ධං වීසනාකාරං තමෙව පටිච්චසමුප්පාදං දස්සෙති.

කථං පන එත්තාවතා එස සබ්බො දස්සිතො හොතීති. එත්ථ හි නන්දීති අයං එකො සඬබ්බෙපො. දුක්ඛස්සාති වචනතො දුක්ඛං දුතියො, භවා ජාතීති වචනතො භවො තතියො, ජාතිජරාමරණං චතුත්ථො. එවං තාව චත්තාරො සඬබ්බො වෙදිතබ්බො, කොට්ඨාසාති අත්ථො. තණ්හාදුක්ඛානං පන අන්තරං එකො සන්ධි, දුක්ඛස්ස ව භවස්ස ව අන්තරං දුතියො, භවස්ස ව ජාතියා ව අන්තරං තතියො. එවං චතුත්තං අඬගුලීනං අන්තරසදිසා චතුසඬබ්බෙපන්තරා තයො සන්ධි වෙදිතබ්බො.

තත්ථ නන්දීති අතීතො අද්ධා, ජාතිජරාමරණං අනාගතො, දුක්ඛඤ්ච භවො ව පච්චුප්පන්නොති එවං තයො අද්ධා වෙදිතබ්බො. අතීතෙ පන පඤ්චසු ආකාරෙසු නන්දීච්චනෙන තණ්හා එකා ආගතා, තාය අනාගතාපි අවිජ්ජාසඬබ්බාරඋපාදානභවා පච්චයලක්ඛණෙන ගහිතාව හොන්ති. ජාතිජරාමරණච්චනෙන පන යෙසං ඛන්ධානං තජ්ජාතිජරාමරණං, තෙ වුත්තා යෙවති කත්වා ආයතිං විඤ්ඤාණනාමරූපසලායතනඑස්සවෙදනා ගහිතාව හොන්ති.

එවමෙන “පුරිමකම්මභවස්මිං මොහො අවිජ්ජා, ආයුහනා සඬබ්බාරා, නිකන්ති තණ්හා, උපගමනං උපාදානං, චෙතනා භවො ඉති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා පුරිමකම්මභවස්මිං ඉධ පටිසන්ධියා පච්චයා. ඉධ පටිසන්ධි විඤ්ඤාණං, ඔක්කන්ති නාමරූපං, පසාදො ආයතනං, චුට්ඨො එස්සො, වෙදයිතං වෙදනා ඉති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ඉධුපපත්තිභවස්මිං පුරෙකතස්ස කම්මස්ස පච්චයා. ඉධ පරිපක්කත්තා ආයතනානං මොහො අවිජ්ජා, ආයුහනා සඬබ්බාරා, නිකන්ති තණ්හා, උපගමනමුපාදානං, චෙතනා භවො ඉති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ඉධ කම්මභවස්මිං ආයතිං පටිසන්ධියා පච්චයා. ආයතිං පටිසන්ධි විඤ්ඤාණං, ඔක්කන්ති නාමරූපං, පසාදො ආයතනං, චුට්ඨො එස්සො, වෙදයිතං වෙදනා ඉති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ආයතිං උපපත්තිභවස්මිං ඉධ කතස්ස කම්මස්ස පච්චයා”ති එවං නිද්දිට්ඨලක්ඛණා වීසති ආකාරා ඉධ වෙදිතබ්බො. එවං “නන්දී දුක්ඛස්ස මූලන්ති ඉති විදිත්වා භවා ජාති,

භූතස්ස ජරාමරණ”න්ති එත්තාවතා එස සබ්බොපි චතුසඨ්ඛෙපො තිසන්ධි තියද්ධො විසතාකාරො පටිච්චසමුප්පාදො දස්සිතො හොතීති වෙදිතබ්බො.

ඉදානි තස්මා තිහ, භික්ඛවෙ...පෙ.... අභිසම්බුද්ධොති වදාමීති එත්ථ අපුබ්බපදවණ්ණනං කත්වා පදයොජනාය අත්ථනිගමනං කර්ස්සාම. තස්මා තිහානි තස්මා ඉච්චෙව චුත්තං හොති. තිකාරහකාරා හි නිපාතා. සබ්බසොති අනවසෙසවචනමෙතං. තණ්හානන්ති නන්දීති එවං චුත්තානං සබ්බතණ්හානං. බයාති ලොකුත්තරමග්ගෙන අවචන්තක්ඛයා. විරාගාදීනි බයවෙච්චනානෙව. යා හි තණ්හා බීණා, විරත්තාපි තා භවන්ති නිරුද්ධාපි චත්තාපි පටිනිස්සට්ඨාපි. බයාති වා චතුමග්ගකිච්චසාධාරණමෙතං. තතො පයමග්ගෙන විරාගා, දුක්ඛයෙන නිරොධා, තතියෙන වාගා, චතුත්ථෙන පටිනිස්සග්ගාති යොජෙතබ්බං. යාහි වා තණ්හාහි පථවිං පථවිතො සඤ්ජානෙය්‍යා, තාසං බයා. යාහි පථවිං මඤ්ඤෙය්‍යා, තාසං විරාගා. යාහි පථවියා මඤ්ඤෙය්‍යා, තාසං නිරොධා. යාහි පථවිතො මඤ්ඤෙය්‍යා, තාසං වාගා. යාහි පථවිං මෙති මඤ්ඤෙය්‍යා, තාසං පටිනිස්සග්ගා. යාහි වා පථවිං මඤ්ඤෙය්‍යා, තාසං බයා...පෙ.... යාහි පථවිං අභිනන්දෙය්‍යා, තාසං පටිනිස්සග්ගාති එවමෙත්ථ යොජනා කාතබ්බා, න කිඤ්චි විරුජ්ඣති.

අනුත්තරන්ති උත්තරවීරහිතං සබ්බසෙට්ඨං. සම්මාසම්බොධිත්ති සම්මා සාමඤ්ච බොධිං. අථ වා පසත්ථං සුන්දරඤ්ච බොධිං. බොධීති රුක්ඛොපි මග්ගොපි සබ්බඤ්ඤාඤාණමපි නිබ්බානමපි. “බොධිරුක්ඛමුලෙ පයමාහිසම්බුද්ධො”ති (මහාව. 1; උදා. 1) ව “අත්තරා ව බොධිං අත්තරා ව ගය”න්ති (මහාව. 11; ම. නි. 1.285) ව ආගතට්ඨානෙහි රුක්ඛො බොධීති වුවවති. “චතුසු මග්ගෙසු ඤාණ”න්ති (චූළනි. 121) ආගතට්ඨානෙ මග්ගො. “පජ්ජොති බොධිං වරභූරිමෙධසො”ති (දී. නි. 3.217) ආගතට්ඨානෙ සබ්බඤ්ඤාඤාණං. “පත්ථාන බොධිං අමතං අසඬ්ඛත”න්ති ආගතට්ඨානෙ නිබ්බානං. ඉධ පන භගවතො අරහත්තමග්ගඤාණං අධිජ්ජෙතං. අපරෙ සබ්බඤ්ඤාඤාණන්තිපි වදන්ති.

සාවකානං අරහත්තමග්ගො අනුත්තරා බොධි හොති න හොතීති. න හොති. කස්මා? අසබ්බගුණදායකත්තා. තෙසඤ්ඤි කස්සචි අරහත්තමග්ගො අරහත්තඵලමෙව දෙනි, කස්සචි තිස්සො විජ්ජා, කස්සචි ඡ අභිඤ්ඤා, කස්සචි චතස්සො පටිසම්භිදා, කස්සචි සාවකපාරමීඤාණං. පච්චෙකබුද්ධානමපි පච්චෙකබොධිඤාණමෙව දෙනි. බුද්ධානං පන සබ්බගුණසම්පත්තිං දෙනි අභිසෙකො විය රඤ්ඤො සබ්බලොකිස්සරියභාවං. තස්මා අඤ්ඤස්ස කස්සචිපි අනුත්තරා බොධි න හොතීති.

අභිසම්බුද්ධොති අභිඤ්ඤාසි පටිච්ඡිකම්, පත්තො අධිගතොති චුත්තං හොති. ඉති වදාමීති ඉති වදාමි ආචික්ඛාමි දෙසෙමි පඤ්ඤපෙමි, පට්ඨපෙමි විචරාමි විභජාමි උත්තානීකරොමීති. තත්‍රායං යොජනා – තථාගතොපි, භික්ඛවෙ...පෙ.... පථවිං න මඤ්ඤති...පෙ.... පථවිං නාහිනන්දති. තං කිස්ස හෙතු, නන්දී දුක්ඛස්ස මූලං, භවා ජාති, භූතස්ස ජරාමරණන්ති ඉති විදිත්වාති. තත්ථ ඉති විදිත්වාති ඉතිකාරො

කාරණත්වො. තෙන ඉමස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස විදිත්තා පටිච්චද්ධත්තානි චුත්තං හොති. කිඤ්ච භියො – යස්මා ච එවමිමං පටිච්චසමුප්පාදං විදිත්වා තථාගතස්ස යා නන්දීති චුත්තතණ්හා සබ්බප්පකාරා, සා පභිනා, තාසඤ්ච තථාගතො සබ්බසො තණ්හානං ඛයා...පෙ.... අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො. තස්මා පථවිං න මඤ්ඤති...පෙ.... පථවිං නාභිනන්දතීති වදාමිති එවං අභිසම්බුද්ධත්තා න මඤ්ඤති නාභිනන්දතීති වදාමිති චුත්තං හොති.

අථ වා යස්මා “නන්දී දුක්ඛස්ස මූල” ත්තිආදිනා නයෙන පටිච්චසමුප්පාදං විදිත්වා සබ්බසො තණ්හා ඛයං ගතා, තස්මා තිහ, භික්ඛවෙ, තථාගතො සබ්බසො තණ්හානං ඛයා...පෙ.... අභිසම්බුද්ධොති වදාමි. සො එවං අභිසම්බුද්ධත්තා පථවිං න මඤ්ඤති...පෙ.... නාභිනන්දතීති. යත්ථ යත්ථ හි යස්මාති අවත්වා තස්මාති චුච්චති, තත්ථ තත්ථ යස්මාති ආනෙන්වා යොජෙතබ්බං, අයං සාසනායුත්ති. එස නයො සබ්බත්ථ.

ඉදමවොච භගවාති ඉදං නිදානාවසානතො පභූති යාව අභිසම්බුද්ධොති වදාමිති සකලසුත්තන්තං භගවා පරෙසං පඤ්ඤාය අලබ්භණෙය්‍යපතිට්ඨං පරමගම්භිරං සබ්බඤ්ඤාතඤාණං දස්සෙන්තො එකෙන පුට්ඨජනවාරෙන එකෙන සෙක්ඛවාරෙන චතුභි බ්‍රිණාසවවාරෙහි ද්විභි තථාගතවාරෙහිති අට්ඨහි මහාවාරෙහි එකමෙකස්මිඤ්ච වාරෙ පථවිආදීහි චතුච්ඡතියා අන්තරවාරෙහි පටිමණ්ඩෙන්වා ද්වෙභාණවාරපරිමාණාය තන්තියා අවොච.

එවං විචිත්‍රනයදෙසනාවිලාසයුත්තං පනෙතං සුත්තං කරවිකරුදමඤ්ජුනා කණ්ණසුබ්බෙන පණ්ඩිතජනහදයානං අමතාභිසෙකසදිසෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන භාසමානස්සාපි. න තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දන්ති තෙ පඤ්චසතා භික්ඛු ඉදං භගවතො වචනං නානුමොදිංසු. කස්මා? අඤ්ඤාණකෙන. තෙ කිර ඉමස්ස සුත්තස්ස අත්ථං න ජානිංසු, තස්මා නාභිනන්දිංසු. තෙසඤ්භි තස්මිං සමයෙ එවං විචිත්‍රනයදෙසනාවිලාසයුත්තමිති එතං සුත්තං සනපුට්ඨලෙන දුස්සපට්ටෙන මුඛෙ බන්ධං කත්වා පුරතො ඨපිතමනුඤ්ඤභොජනං විය අභොසි. නනු ච භගවා අත්තනා දෙසිතං ධම්මං පරෙ ඤාපෙතුං කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි පාරමියො පුරත්තවා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො. සො කස්මා යථා තෙ න ජානන්ති, තථා දෙසෙසීති. චුත්තමිදං ඉමස්ස සුත්තස්ස නික්ඛෙපවිචාරණායං එව “මානභඤ්ජනත්ථං සබ්බධම්මමූලපරියායන්ති දෙසනං ආරභී” ති, තස්මා න ශ්‍රීධ පුන චත්තබ්බමත්ථි, එවං මානභඤ්ජනත්ථං දෙසිතඤ්ච පනෙතං සුත්තං සුත්තවා තෙ භික්ඛු තංයෙව කිර පථවිං දිට්ඨිගතිකොපි සඤ්ජානාති, සෙක්ඛොපි අරභාපි තථාගතොපි සඤ්ජානාති. කින්තාමිදං කථං නාමිදන්ති වින්තෙන්තා පුබ්බෙ මයං භගවතා කථිතං යංකිඤ්චි බ්‍රිජ්ජමෙව ජානාම, ඉදානි පනිමස්ස මූලපරියායස්ස අත්තං වා කොට්ඨං වා න ජානාම න පස්සාම, අහො බුද්ධා නාම අප්පමෙය්‍යා අතුලාති උද්ධට්ඨායා විය සප්පා නිම්මදා හුත්වා බුද්ධුපට්ඨානඤ්ච ධම්මස්සවනඤ්ච සක්කච්චං ආගමංසු.

තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු ධම්මසභායං සන්නිසින්නා ඉමං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “අහො බුද්ධානං ආනුභාවො, තෙ නාම බ්‍රාහ්මණපබ්බජිතා තථා මානමදමන්නා භගවතා මූලපරියායදෙසනාය නිභතමානා කතා”ති, අයඤ්චරහි තෙසං භික්ඛූනං අන්තරාකථා විජ්ජකතා. අථ භගවා ගන්ධකුටියා නික්ඛමිත්වා තඬ්ඛණානුරූපෙන පාටිභාරියෙන ධම්මසභායං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා තෙ භික්ඛු ආහ – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති. තෙ තමත්ථං භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා එතදවොච – “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි අහං ඉමෙ එවං මානපග්ගහිතසිරෙ විවරන්තෙ නිභතමානෙ අකාසි”න්ති. තතො ඉමිස්සා අට්ඨුජ්ජත්තියා ඉදං අතීතං ආනෙසි –

භූතපුබ්බං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරො දිසාපාමොක්ඛො බ්‍රාහ්මණො බාරාණසියං පට්ටසති තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සතිසණ්ටුකෙටුභානං සාක්ඛරජ්ජහෙදානං ඉතිභාසපඤ්චමානං පදකො වෙය්‍යාකරණො ලොකායතමභාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො, සො පඤ්චමත්තානි මාණවකසතානි මන්තෙ වාවෙති. පණ්ඩිතා මාණවකා බහුඤ්ච ගණ්හන්ති ලහුඤ්ච, සුට්ඨු ච උපධාරෙන්නි, ගහිතඤ්ච තෙසං න විනස්සති. සොපි බ්‍රාහ්මණො ආචරියමුට්ඨිං අකත්වා සටෙ උදකං ආසිඤ්චන්තො විය සබ්බමිපි සිජ්ජං උග්ගණ්හාපෙත්වා තෙ මාණවකෙ එතදවොච “එත්තකමිදං සිජ්ජං දිට්ඨධම්මසම්පරායහිත”න්ති. තෙ මාණවකා – “යං අමිභාකං ආචරියො ජානාති, මයමිපි තං ජානාම, මයමිපි දානි ආචරියා එවා”ති මානං උජ්ජාදෙත්වා තතො පභූති ආචරියෙ අගාරවා නික්ඛිත්තවත්තා විහරිංසු. ආචරියො ඤත්වා “කරිස්සාමි නෙසං මානනිග්ගහ”න්ති වින්තෙසි. සො එකදිවසං උපට්ඨානං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසින්නෙ තෙ මාණවකෙ ආහ “තාතා පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි, කච්චිත්ථ සමත්ථා කටෙතු”න්ති. තෙ “පුච්ඡථ ආචරිය, පුච්ඡථ ආචරියා”ති සහසාව ආහංසු, යථා තං සුතමදමත්තා. ආචරියො ආහ –

“කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව සහත්තනා;
යො ච කාලසසො භූතො, ස භූතපවතිං පථි”ති. (ජා. 1.10.190) –

විස්සජ්ජෙථ තාතා ඉමං පඤ්ඤන්ති.

තෙ වින්තෙත්වා අජානමානා තුණ්හි අහෙසුං. ආචරියො ආහ “අලං තාතා ගච්ඡථජ්ජ, ස්වෙ කටෙය්‍යාථා”ති උය්‍යාපෙසි. තෙ දසපි වීසතිපි සමිපිණ්ඩිතා හුත්වා න තස්ස පඤ්ඤස්ස ආදිං, න අන්තමද්දසංසු. ආගන්ත්වා ආචරියස්ස ආරොවෙසුං “න ඉමස්ස පඤ්ඤස්ස අත්ථං ආජානාමා”ති. ආචරියො තෙසං නිග්ගහත්ථාය ඉමං ගාථමහාසි –

“බහුනි නරසීසානි, ලොමසානි බ්‍රහානි ව;
භීවාසු පටිමුක්කානි, කොවිදෙවෙත්ථ කණ්ණවා”ති. (ජා. 1.10.191) –

ගාථායත්ථො – බහුනි නරානං සීසානි දිස්සන්ති, සබ්බානි ච තානි ලොමසානි සබ්බානි ච මහන්තානි ගීවායමෙව ච යපිතානි, න තාලඵලං විය හත්ථෙත ගහිතානි, නත්ථී තෙසං ඉමෙහි ධම්මෙහි නානාකරණං. එත්ථ පන කොච්ඡෙව කණ්ණවානි අත්තානං සන්ධායාහ. කණ්ණවානි පඤ්ඤවා. කණ්ණවිජ්ජිදං පන න කස්සචි නත්ථී, තං සුත්ථා තෙ මාණවකා මඬිකුභූතා පත්තක්ඛන්ධා අධොමුඛා අඬිගුලියා භූමිං විලිඛන්තා තුණ්හි අහෙසුං.

අථ තෙසං අභිරික්ඛාචං පස්සිත්ථා ආචරියො ‘උග්ගණ්හථ තාතා පඤ්ඤ’ න්ති පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි. කාලොති පුරෙහත්තකාලොපි පච්ඡාහත්තකාලොපිති එවමාදි. භූතානීති සත්තාධිවචනමෙතං. කාලො හි භූතානං න වම්මමංසාදීනි බාදති, අපිච ඛො තෙසං ආයුචණ්ණබලානි ඛෙපෙත්තො යොබ්බඤ්ඤං මද්දන්තො ආරොග්ගං විනාසෙත්තො සසති බාදතීති වුවචති. සබ්බානෙව සහත්තනානි එවං සසන්තො ච න කිඤ්චි වජ්ජෙති, සබ්බානෙව සසති. න කෙවලඤ්ච භූතානියෙව, අපිච ඛො සහත්තනා අත්තානම්පි සසති. පුරෙහත්තකාලො හි පච්ඡාහත්තකාලං න පාපුණාති. එස නයො පච්ඡාහත්තකාලාදීසු. යො ච කාලසසො භූතොති ඛිණ්ණසවස්සෙතං අධිවචනං. සො හි ආයතිං පටිසන්ධිකාලං ඛෙපෙත්ථා බාදිත්ථා යීතත්තා ‘කාලසසො’ ති වුවචති. ස භූතපවතිං පථිති සො යායං තණ්හා අපායෙසු භූතෙ පවති, තං ඤාණග්ගිතා පටි දය්හි භස්මමකාසි, තෙන ‘භූතපවතිං පථි’ ති වුවචති. ‘පජනි’ න්තිපි පායො. ජනිකං නිබ්බන්තිකන්ති අත්ථො.

අථ තෙ මාණවකා දීපසහස්සාලොකෙන විය රත්තිං සමච්ඡමං ආචරියස්ස විස්සජ්ජනෙන පඤ්ඤස්ස අත්ථං පාකටං දිස්වා ‘ඉදානි මයං යාවජීවං ගුරුවාසං වසිස්සාම, මහන්තා එතෙ ආචරියා නාම, මයඤ්ඤි බහුස්සුතමානං උප්පාදෙත්වා චතුප්පදිකගාථායපි අත්ථං න ජානාමා’ ති නිහතමානා පුබ්බසදිසමෙව ආචරියස්ස චත්තජ්ජට්ඨන්ති. කත්ථා සග්ගපරායණා අහෙසුං.

අහං ඛො, භික්ඛවෙ, තෙන සමයෙන තෙසං ආචරියො අහොසිං, ඉමෙ භික්ඛු මාණවකා. එවං පුබ්බෙපාහං ඉමෙ එවං මානපග්ගහිතසිරෙ විචරන්තෙ නිහතමානෙ අකාසිත්ති.

ඉමඤ්ච ජාතකං සුත්ථා තෙ භික්ඛු පුබ්බෙපි මයං මානෙනෙව උපහතානි භියොයාසොමත්තාය නිහතමානා හුත්ථා අත්තනො උපකාරකකම්මට්ඨානපරායණා අහෙසුං.

තතො භගවා එකං සමයං ජනපදචාරිකං චරන්තො වෙසාලිං පත්ථා ගොතමකෙ චෙතියෙ විහරන්තො ඉමෙසං පඤ්චසතානං භික්ඛූනං ඤාණපරිපාකං විදිත්ථා ඉමං ගොතමකසුත්තං කථෙසි –

‘අභිඤ්ඤායාහං, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙමි නො අනභිඤ්ඤාය, සනිදානාහං...පෙ.... සප්පාටිභාරියාහං, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙමි නො අප්පාටිභාරියං. තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙ, අභිඤ්ඤාය ධම්මං දෙසයතො...පෙ.... නො

අප්පාටිභාරියං. කරණියො ඔවාදො, කරණියා අනුසාසනී. අලඤ්ච පන වො,
 හික්ඛවෙ, තුට්ඨියා අලං අත්තමනතාය අලං සොමනස්සාය. සම්මාසම්බුද්ධො භගවා,
 ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුඡ්පට්ඨන්තො සඬ්ඝොති. ඉදමවොච භගවා, ඉමස්මිඤ්ච
 පන වෙය්‍යාකරණස්මිං භඤ්ඤමානෙ දසසහස්සිලොකධාතු අකම්පිත්ථා''ති (අ. නි.
 3.126).

ඉදඤ්ච සුත්තං සුත්වා තෙ පඤ්චසතා හික්ඛු තස්මිංයෙවාසනෙ සහ පටිසම්භිදාහි
 අරහත්තං පාපුණිංසු, එවායං දෙසනා එතස්මිං යානෙ නිට්ඨමගමාසීති.

තථාගතවාරඅට්ඨමනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මූලපරියායසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනා

14. එවං මෙ සුතං...පෙ.... සාවත්ථීයන්ති සබ්බාසවසුත්තං. තත්‍රායං
 අපුබ්බපදවණ්ණනා – සාවත්ථීති සවත්ථස්ස ඉසිනො නිවාසට්ඨානභූතා නගරී, යථා
 කාකන්දී මාකන්දී කොසම්බිති එවං තාව අක්ඛරවින්තකා. අට්ඨකථාවරියා පන
 භණන්ති ‘‘යංකිඤ්චි මනුස්සානං උපභොගපරිභොගං සබ්බමෙත්ථ අත්ථීති සාවත්ථී.
 සත්ථසමායොගෙ ච කිං භණ්ඩමත්ථීති පුච්ඡිතෙ සබ්බමත්ථී’’ති වචනමුපාදාය
 සාවත්ථී.

‘‘සබ්බදා සබ්බුපකරණං, සාවත්ථීයං සමොහිතං;
 තස්මා සබ්බමුපාදාය, සාවත්ථීති පවුච්චති.

කොසලානං පුරං රම්මං, දස්සනෙය්‍යාං මනොරමං;
 දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තං, අන්තපානසමායුතං.

වුද්ධිං වෙපුල්ලතං පත්තං, ඉද්ධං ජීතං මනොරමං;
 අළකමන්දාව දෙවානං, සාවත්ථීපුරමුත්තම’’න්ති.

තස්සං සාවත්ථීයං. ඡෙතවනෙති එත්ථ අත්තනො පච්චත්ථිකජනං ජිනාතිති
 ඡෙතො, රඤ්ඤා වා අත්තනො පච්චත්ථිකජනෙ ජිතෙ ජානොති ඡෙතො,
 මඬගලකම්‍යතාය වා තස්ස එවංනාමමෙව කතන්ති ඡෙතො, ඡෙතස්ස වනං
 ඡෙතවනං. තඤ්ඤි ඡෙතෙන රාජකුමාරෙන රොපිතං සංවද්ධිතං පරිපාලිතං, සො ච
 තස්ස සාමී අභොසි. තස්මා ඡෙතවනන්ති වුච්චති, තස්මිං ඡෙතවනෙ.
 අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙති එත්ථ සුදත්තො නාම සො ගහපති මාතෘපිතුහි
 කතනාමවසෙන. සබ්බකාමසම්ඥ්ඨිතාය පන විගතමලමච්ඡෙරතාය
 කරුණාදිගුණසමඬ්භිතාය ච නිච්චකාලං අනාථානං පිණ්ඩමදාසී, තෙන

අනාථපිණ්ඩිකොති සඬ්ඛං ගතො. ආරමන්ති එත්ථ පාණිනො විසෙසෙන වා පබ්බජිතාති ආරාමො, තස්ස පුජ්ඵලාදියොභාය නාතිදුරනව්වාසන්නාදිපඤ්චවිධසෙනාසනඬ්ගසම්පත්තියා ව තතො තතො ආගම්ම රමන්ති අභිරමන්ති අනුක්කණ්ඨිතා හුත්වා නිවසන්තීති අත්ථො. චුත්තජ්ජකාරාය වා සම්පත්තියා තත්ථ තත්ථ ගතෙපි අත්තනො අබ්භන්තරංයෙව ආනෙත්වා රමෙතීති ආරාමො. යො හි අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා ජෙනස්ස රාජකුමාරස්ස හත්ථනො අට්ඨාරසහි හිරඤ්ඤකොට්ඨි කොට්ඨන්ථරෙන කීණ්ත්වා අට්ඨාරසහි හිරඤ්ඤකොට්ඨි සෙනාසනාති කාරාපෙත්වා අට්ඨාරසහි හිරඤ්ඤකොට්ඨි විහාරමහං නිට්ඨාපෙත්වා එවං චතුපඤ්ඤාසහිරඤ්ඤකොට්ඨිවච්චාගෙන බුද්ධජම්බුකස්ස සඬ්ඝස්ස නියාදිතො. තස්මා ‘අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො’ති වුවවති. තස්මිං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ.

එත්ථ ව ‘ජෙනවනෙ’ති වචනං පුරිමසාම්පරිකිත්තනං. ‘අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ’ති පවිජ්මසාම්පරිකිත්තනං. කිමෙනෙසං පරිකිත්තනෙ පයොජනන්ති. පුඤ්ඤකාමානං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනං. තත්ත හි ද්වාරකොට්ඨකපාසාදමාපනෙ භූමිවික්කයලද්ධා අට්ඨාරස හිරඤ්ඤකොට්ඨියො අනෙකකොට්ඨිඅභිසන්තා රුක්ඛා ව ජෙනස්ස පරිච්චාගො, චතුපඤ්ඤාස කොට්ඨියො අනාථපිණ්ඩිකස්ස. ඉති තෙසං පරිකිත්තනෙන එවං පුඤ්ඤකාමා පුඤ්ඤාති කරොන්තීති දස්සෙන්නො ආයස්මා ආනන්දො අඤ්ඤෙපි පුඤ්ඤකාමෙ තෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙ නියොජෙති.

සබ්බාසවසංවරපරියායං වො, භික්ඛවෙති කස්මා ඉදං සුත්තමහාසි? තෙසං භික්ඛූනං උපක්කිලෙසවිසොධනං ආදිං කත්වා ආසවක්ඛයාය පටිපත්තිදස්සනත්ථං. තත්ථ සබ්බාසවසංවරපරියායන්ති සබ්බෙසං ආසවානං සංවරකාරණං සංවරභූතං කාරණං, යෙන කාරණෙන තෙ සංවරිතා පිදහිතා හුත්වා අනුජ්ජාදනිරොධසඬ්ඛානං ඛයං ගච්ඡන්ති පහියන්ති නජ්ජපවත්තන්ති, තං කාරණන්ති අත්ථො. තත්ථ ආසවන්තීති ආසවා, වක්ඛුතොපි...පෙ.... මනතොපි සන්දන්ති පවත්තන්තීති චුත්තං හොති. ධම්මතො යාව ගොත්රභූං ඔකාසතො යාව භවග්ගං සවන්තීති වා ආසවා, එතෙ ධම්මෙ එතඤ්ච ඔකාසං අන්තො කරිත්වා පවත්තන්තීති අත්ථො. අන්තොකරණත්ථො හි අයං ආකාරො. චිරපාරිවාසියට්ඨෙන මදිරාදයො ආසවා, ආසවා වියාතිපි ආසවා. ලොකස්මිඤ්ඤි චිරපාරිවාසිකා මදිරාදයො ආසවාති වුවවන්ති. යදි ව චිරපාරිවාසියට්ඨෙන ආසවා, එතෙයෙව භවිතුමරහන්ති. චුත්තඤ්ඤෙතං ‘පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, ඉතො පුබ්බෙ අවිජ්ජා නාහොසි’තිආදි (අ. නි. 10.61). ආයතං වා සංසාරදුක්ඛං සවන්ති පසවන්තීතිපි ආසවා. පුරිමාති වෙත්ථ නිබ්බවනාති යත්ථ කිලෙසා ආසවාති ආගච්ඡන්ති, තත්ථ යුජ්ජන්ති, පවිජ්මං කම්මෙපි. න කෙවලඤ්ච කම්මකිලෙසායෙව ආසවා, අපිච ඛො නානජ්ජකාරකා උජ්ජද්දවාපි. සුත්තෙසු හි ‘නාහං, චුන්ද, දිට්ඨධම්මිකානංයෙව ආසවානං සංවරාය ධම්මං දෙසෙමි’ති (දී. නි. 3.182) එත්ථ විවාදමූලභූතා කිලෙසා ආසවාති ආගතා.

‘යෙන දෙවූපපත්තස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬ්ගමො;

යක්බත්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍යං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපෙ;
තෙ මය්හං ආසවා බිණා, විද්ධස්සා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36); –

එත්ථ තෙභුමකඤ්ච කම්මං අවසෙසා ච අකුසලා ධම්මා. “දිට්ඨධම්මිකානං
ආසවානං සංවරාය සම්පරායිකානං ආසවානං පටිඝාතායා”ති (පාරා. 39) එත්ථ
පරුපවාදවිජ්ජපටිසාරවධබන්ධාදයො චෙව අපායදුක්ඛභූතා ච නානප්පකාරා උපද්දවා.
තෙ පනෙනෙ ආසවා යත්ථ යථා ආගතා, තත්ථ තථා වෙදිතබ්බා.

එතෙ හි විනයෙ තාව “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය, සම්පරායිකානං
ආසවානං පටිඝාතායා”ති ද්වෙධා ආගතා. සළායතනෙ “තයොමෙ ආවුසො ආසවා,
කාමාසවො භවාසවො අවිජ්ජාසවො”ති (අ. නි. 6.63) තිධා ආගතා. අඤ්ඤෙසු ච
සුත්තන්තෙසු අභිධම්මෙ ච තෙයෙව දිට්ඨාසවෙන සහ චතුධා ආගතා.
නිබ්බේධිකපරියායෙ – “අත්ථි, හික්ඛවෙ, ආසවා නිරයගාමිනියා, අත්ථි ආසවා
තිරවිජානායොනිගාමිනියා, අත්ථි ආසවා පෙත්තිවිසයගාමිනියා, අත්ථි ආසවා
මනුස්සලොකගාමිනියා, අත්ථි ආසවා දෙවලොකගාමිනියා”ති (අ. නි. 6.63)
පඤ්චධා ආගතා. ඡක්කනිපාතෙ – “අත්ථි, හික්ඛවෙ, ආසවා සංවරා
පහාතබ්බා”තිආදිනා නයෙන ඡධා ආගතා. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ තෙයෙව
දස්සනාපහාතබ්බෙහි සද්ධිං සත්තධා ආගතාති. අයං තාව ආසවපදෙ වචනත්ථො
චෙව පහෙදො ව.

සංවරපදෙ පන සංවරයතීති සංවරො, පිදහති නිවාරෙති පචත්තිතුං න දෙතීති
අත්ථො. තථා හි “අනුජානාමි, හික්ඛවෙ, දිවා පටිසල්ලියන්තෙන ද්වාරං සංවරිත්වා
පටිසල්ලියිතු”න්ති (පාරා. 77), “සොතානං සංවරංබුලාමි, පඤ්ඤායෙන
පිට්ඨයරෙ”ති (සු. නි. 1041) ච ආදීසු පිධානට්ඨෙන සංවරමාහ. ස්වායං සංවරො
පඤ්චවිධො භොති සීලසංවරො සතිඤ්ඤාණ ඛන්ති වීරියසංවරොති. තත්ථ “ඉමිනා
පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො”ති (විහ. 511) අයං සීලසංවරො.
පාතිමොක්ඛසීලඤ්ඤි එත්ථ සංවරොති චුත්තං. “චක්ඛුන්ද්‍රියෙ
සංවරමාපජ්ජති”තිආදීසු (දී. නි. 1.213) සතිසංවරො. සති භෙත්ථ සංවරොති චුත්තා.
“සොතානං සංවරං බුමි, පඤ්ඤායෙන පිට්ඨයරෙ”ති අයං ඤාණසංවරො.
ඤාණඤ්ඤෙත්ථ පිට්ඨයරෙති ඉමිනා පිධානට්ඨෙන සංවරොති චුත්තං. “බමො භොති
සීතස්ස...පෙ..., උජ්ජන්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති”තිආදිනා (ම. නි. 1.24-26)
පන නයෙන ඉධෙව ඛන්තිවීරියසංවරා ආගතා. තෙසඤ්ච
“සබ්බාසවසංවරපරියාය”න්ති ඉමිනා උද්දෙසෙන සඬගහිතත්තා සංවරභාවො
වෙදිතබ්බො.

අපිච පඤ්චවිධොපි අයං සංවරො ඉධ ආගතොයෙව, තත්ථ ඛන්තිවීරියසංවරා
තාව චුත්තායෙව. “සො තඤ්ච අනාසනං තඤ්ච අගොවර”න්ති (ම. නි. 1.25) අයං
පනෙත්ථ සීලසංවරො. “පටිසඬ්ඛා යොනිසො චක්ඛුන්ද්‍රියසංවරසංවුතො”ති (ම. නි.
1.22) අයං සතිසංවරො. සබ්බත්ථ පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරො. අග්ගහිතග්ගහණෙන
පන දස්සනං පටිසෙවනා භාවනා ච ඤාණසංවරො. පරියායන්ති එතෙන ධම්මාති

පරියායො, උප්පත්තිං නිරොධං වා ගච්ඡන්තීති වුත්තං හොති. එත්තාවතා
“සබ්බාසවසංවරපරියාය”න්ති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං වුත්තං හොති.

15. ඉදානි ජානතො අහන්තිආදීසු ජානතොති ජානන්තස්ස. පස්සතොති
පස්සන්තස්ස. ද්වෙපි පදානි එකත්ථානි, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. එවං සන්නෙපි
ජානතොති ඤාණලක්ඛණං උපාදාය පුග්ගලං නිද්දිසති, ජානනලක්ඛණඤ්ඤි ඤාණං.
පස්සතොති ඤාණප්පභාවං උපාදාය, පස්සනප්පභාවඤ්ඤි ඤාණං. ඤාණසමඬ්ඨිගී
පුග්ගලො වක්ඛුමා විය වක්ඛුනා රූපානි ඤාණෙන විවට්ඨෙව ධම්මෙ පස්සති. අපිච්ඡ
යොනියොමනසිකාරං උප්පාදෙත්‍ව ජානතො, අයොනියොමනසිකාරො යථා න
උප්පජ්ජති, එවං පස්සතොති අයමෙත්ථ සාරො. කෙච්ඡනාවරියා බහු පපඤ්චෙ
භණන්ති, තෙ ඉමස්මිං අත්ථෙ න යුජ්ජන්ති.

ආසවානං බයන්ති ආසවප්පභානං ආසවානං අවිචන්තක්ඛයසමුප්පාදං
බිණාකාරං නත්ථිභාවන්ති අයමෙව හි ඉමස්මිඤ්ච සුත්තෙ, “ආසවානං බයා
අනාසවං වෙතොවිමුත්ති”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.438) ව ආසවක්ඛයත්ථො. අඤ්ඤත්ථ
පන මග්ගඵලනිබ්බානානිපි ආසවක්ඛයොති වුවිචන්ති. තථා හි –

“සෙබස්ස සික්ඛමානස්ස, උජුමග්ගානුසාරිනො;
බයස්මිං පඨමං ඤාණං, තතො අඤ්ඤා අනන්තරා”ති. (ඉතිවු. 62) –

ආදීසු මග්ගො ආසවක්ඛයොති වුත්තො,

“ආසවානං බයා සමණො හොති”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.438) ඵලං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්ස, නිච්චං උජ්ඣානසඤ්ඤිනො;
ආසවා තස්ස වඩ්ඪන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයා”ති. (ධ. ප. 253) –

ආදීසු නිබ්බානං “ආසවක්ඛයො”ති වුත්තං.

නො අජානතො නො අපස්සතොති යො පන න ජානාති න පස්සති, තස්ස නො
වදාමිති අත්ථො. එතෙන යෙ අජානතො අපස්සතොපි සංවරාදීහියෙව සුද්ධිං වදන්ති,
තෙ පටික්ඛිත්තා හොන්ති. පුරිමෙන වා පද්ද්වයෙන උපායො වුත්තො, ඉමිනා
අනුපායපටිසෙධො. සඬ්ඛෙපෙන චෙත්ථ ඤාණං ආසවසංවරපරියායොති දස්සිතං
හොති.

ඉදානි යං ජානතො ආසවානං බයො හොති, තං දස්සෙතුකාමො කිඤ්ච,
භික්ඛවෙ, ජානතොති පුච්ඡං ආරහි, තත්ථ ජානනා බහුවිධා. දබ්බජාතිකො එව හි
කොච්ඡි කිඤ්ච ඡන්තං කාතුං ජානාති, කොච්ඡි විචරාදීනං අඤ්ඤතරං, තස්ස ඊදිසානි
කම්මානි වත්තසීසෙ යත්වා කරොන්තස්ස සා ජානනා මග්ගඵලානං පදට්ඨානං න
හොතීති න වත්තබ්බා. යො පන සාසනෙ පබ්බජිත්වා වෙජ්ජකම්මාදීනි කාතුං
ජානාති, තස්සෙව ජානතො ආසවා වඩ්ඪන්තියෙව, තස්මා යං ජානතො පස්සතො ව

ආසවානං ඛයො හොති, තදෙව දස්සෙන්තො ආහ යොනියො ච මනසිකාරං
අයොනියො ච මනසිකාරන්ති.

තත්ථ යොනියො මනසිකාරො නාම උපායමනසිකාරො පථමනසිකාරො,
අනිච්චාදීසු අනිච්චන්ති ආදිනා එව නයෙන සච්චානුලොමිකෙන වා චිත්තස්ස
ආවට්ටනා අන්වාචට්ටනා ආහොගො සමන්තාහාරො මනසිකාරො, අයං වුච්චති
යොනියො මනසිකාරොති.

අයොනියො මනසිකාරොති අනුපායමනසිකාරො උප්පථමනසිකාරො. අනිච්චෙ
නිච්චන්ති දුක්ඛෙ සුඛන්ති අනත්තති අත්තාති අසුභෙ සුභන්ති අයොනියො
මනසිකාරො උප්පථමනසිකාරො. සච්චප්පට්ඨකුලෙන වා චිත්තස්ස ආවට්ටනා
අන්වාචට්ටනා ආහොගො සමන්තාහාරො මනසිකාරො, අයං වුච්චති අයොනියො
මනසිකාරොති. එවං යොනියො මනසිකාරං උප්පාදෙතුං ජානතො, අයොනියො
මනසිකාරො ච යථා න උප්පජ්ජති, එවං පස්සතො ආසවානං ඛයො හොති.

ඉදානි ඉමස්සෙවත්ථස්ස යුත්තිං දස්සෙන්තො ආහ අයොනියො,
භික්ඛවෙ...පෙ.... පභියන්තීති. තෙන කිං වුත්තං හොති, යස්මා අයොනියො
මනසිකරොතො ආසවා උප්පජ්ජන්ති, යොනියො මනසිකරොතො පභියන්ති, තස්මා
ජානිතඛිං යොනියො මනසිකාරං උප්පාදෙතුං ජානතො, අයොනියො මනසිකාරො
ච යථා න උප්පජ්ජති, එවං පස්සතො ආසවානං ඛයො හොතීති, අයං තාවෙත්ථ
සඛිබ්බෙපවණ්ණනා.

අයං පන චිත්ථාරො – තත්ථ ‘‘යොනියො අයොනියො’’ති ඉමෙහි තාව ද්විති
පදෙහි ආබද්ධං හොති උපරි සකලසුත්තං. වට්ටච්චට්ටවසෙන හි උපරි සකලසුත්තං
වුත්තං. අයොනියො මනසිකාරමූලකඤ්ච වට්ටං, යොනියො මනසිකාරමූලකඤ්ච
ච්චට්ටං. කථං? අයොනියො මනසිකාරො හි වඬ්ඪමානො ද්වෙ ධම්මෙ පරිපූරෙති
අවිජ්ජඤ්ච භවතණ්හඤ්ච. අවිජ්ජාය ච සති ‘‘අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා...පෙ....
දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති. තණ්හාය සති තණ්හාපච්චයා උපාදානං...පෙ....
සමුදයො හොති’’ති. එවං අයං අයොනියො මනසිකාරබහුලො පුග්ගලො
වාතචෙගාහිසාතෙන විජ්ජනට්ඨනාවා විය ගඬ්ඨාවට්ටෙ පතිතගොකුලං විය
චක්කයන්තෙ යුත්තබලිබද්දො විය ච පුනස්පුනං
භවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසෙසු ආවට්ටපරිවට්ටං කරොති, එවං තාව
අයොනියො මනසිකාරමූලකං වට්ටං.

යොනියො මනසිකාරො පන වඬ්ඪමානො – ‘‘යොනියො
මනසිකාරසම්පන්නස්සෙතං, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඬ්ඛං, අරියං අට්ඨඬ්ඛිකං
මග්ගං භාවෙස්සති, අරියං අට්ඨඬ්ඛිකං මග්ගං බහුලිකරිස්සති’’ති (සං. නි. 5.55)
චචනතො සම්මාදිට්ඨිපමුඛං අට්ඨඬ්ඛිකං මග්ගං පරිපූරෙති. යා ච සම්මාදිට්ඨි, සා
විජ්ජාති තස්ස විජ්ජුප්පාදා අවිජ්ජානිරොධො, ‘‘අවිජ්ජානිරොධා
සඬ්ඛාරනිරොධො...පෙ.... එවං එතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො

හොඳි” ති (මහාව. 1) එවං යොනියො මනසිකාරමුලකං චිවට්ටං වෙදිතබ්බං. එවං ඉමෙහි ද්විති පදෙහි ආබද්ධං හොති උපරි සකලසුත්තං.

එවං ආබද්ධෙ චෙත්ථ යස්මා පුබ්බෙ ආසවස්පහානං දස්සෙත්වා පච්ඡා උප්පත්ති වුවිචමානා න යුජ්ජති. න හි පහිනා පුන උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නානං පන පහානං යුජ්ජති, තස්මා උද්දෙසපටිලොමතොපි “අයොනියො, හික්ඛවෙ, මනසිකරොතො” ති ආදිමාහ.

තත්ථ අයොනියො මනසිකරොතොති වුත්තප්පකාරං අයොනියො මනසිකාරං උප්පාදයතො. අනුප්පන්නා වෙච ආසවා උප්පජ්ජන්ති එත්ථ යෙ පුබ්බෙ අප්පටිලද්ධපුබ්බං චීවරාදිං වා පච්චයං උපට්ඨාකසද්ධිවිහාරිකඅත්තෙවාසිකානං වා අඤ්ඤතරං මනුඤ්ඤං වත්ථුං පටිලහිත්වා, තං සුභං සුඛන්ති අයොනියො මනසිකරොතො, අඤ්ඤතරඤ්ඤතරං වා පන අනනුභූතපුබ්බං ආරම්මණං යථා වා තථා වා අයොනියො මනසිකරොතො ආසවා උප්පජ්ජන්ති, තෙ අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති වෙදිතබ්බා, අඤ්ඤථා හි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනුප්පන්නා නාම ආසවා න සන්ති. අනුභූතපුබ්බෙහි ච වත්ථුමිති ආරම්මණෙ වා යස්ස පකතිසුද්ධියා වා උද්දෙසපටිප්ඵිභාවයත්තිතවකම්මයොනියොමනසිකාරානං වා අඤ්ඤතරවසෙන පුබ්බෙ අනුප්පජ්ජිත්වා පච්ඡා තාදිසෙන පච්චයෙන සහසා උප්පජ්ජන්ති, ඉමෙපි අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති වෙදිතබ්බා. තෙසුයෙව පන වත්ථාරම්මණෙසු පුනස්පුනං උප්පජ්ජමානා උප්පන්නා පවඩ්ඨන්ති වුවිචන්ති. ඉතො අඤ්ඤථා හි පටිප්පන්නානං වඩ්ඨි නාම නත්ථි.

යොනියො ච බො, හික්ඛවෙති එත්ථ පන යස්ස පකතිසුද්ධියා වා සෙය්‍යාථාපි ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස හද්දාය ච කාපිලානියා, උද්දෙසපටිප්ඵිභාවී වා කාරණෙහි ආසවා නුප්පජ්ජන්ති, සො ච ජානාති “න බො මෙ ආසවා මග්ගෙන සමුග්ගානං ගතා, හන්ද නෙසං සමුග්ගානාය පටිපජ්ජාමි” ති. තතො මග්ගභාවනාය සබ්බෙ සමුග්ගාතෙති. තස්ස තෙ ආසවා අනුප්පන්නා න උප්පජ්ජන්ති වුවිචන්ති. යස්ස පන කාරකස්සෙව සතො සතිසම්මොසෙන සහසා ආසවා උප්පජ්ජන්ති, තතො සංවෙගමාපජ්ජිත්වා යොනියො පදහන්තො තෙ ආසවෙ සමුච්ඡින්නති, තස්ස උප්පන්නා පහියන්ති වුවිචන්ති මණ්ඩලාරාමවාසිමහාතිස්සභූතත්ථෙරස්ස විය. සො කිර තස්මිංයෙව විහාරෙ උද්දෙසං ගණ්හාති, අපස්ස ගාමෙ පිණ්ඩාය වරතො විසභාගාරම්මණෙ කිලෙසො උප්පජ්ජි, සො තං විපස්සනාය වික්ඛම්භෙත්වා විහාරං අගමාසි. තස්ස සුපිනන්තෙපි තං ආරම්මණං න උපට්ඨාසි. සො “අයං කිලෙසො වඩ්ඨිත්වා අපායසංවත්තනිකො හොති” ති සංවෙගං ජනෙත්වා ආචරියං ආපුච්ඡිත්වා විහාරා නික්ඛම්ම මහාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ රාගපටිපක්ඛං අසුභකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගුම්ඛන්තරං පවිසිත්වා පංසුකුලචීවරං සන්ථරිත්වා නිසජ්ජ අනාගාමිමග්ගෙන පඤ්චකාමගුණිකරාගං ඡින්දිත්වා උට්ඨාය ආචරියං වන්දිත්වා පුනදිවසෙ උද්දෙසමග්ගං පාපුණි. යෙ පන වත්තමානුප්පන්නා, තෙසං පටිපත්තියා පහානං නාම නත්ථි.

16. ඉදානි “උප්පන්නා ච ආසවා පභියන්ති” ති ඉදමෙව පදං ගහෙත්වා යෙ තෙ ආසවා පභියන්ති, තෙසං නානප්පකාරතො අඤ්ඤමිපි පභානකාරණං ආවිකාතුං දෙසනං විත්ථාරෙන්නො අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආසවා දස්සනා පභාතඛිබ්බාතිආදිමාහ යථා තං දෙසනාපභෙදකුසලො ධම්මරාජා. තත්ථ දස්සනා පභාතඛිබ්බාති දස්සනෙන පභාතඛිබ්බා. එස නයො සබ්බත්ථ.

දස්සනාපභාතඛිබ්බාසවචණ්ණනා

17. ඉදානි තානි පදානි අනුපුබ්බතො බ්‍යාකාතුකාමො “කතමෙ ව, භික්ඛවෙ, ආසවා දස්සනා පභාතඛිබ්බා” ති පුච්ඡං කත්වා මූලපරියායචණ්ණනායං වුත්තනයෙනෙව “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුපුජ්ජනො” ති පුග්ගලාධිට්ඨානං දෙසනං ආරභි. තත්ථ මනසිකරණියෙ ධම්මෙ නප්පජානාතීති ආවජ්ජිතඛිබ්බෙ සමන්තාහරිතඛිබ්බෙ ධම්මෙ න පජානාති. අමනසිකරණියෙති තඛිබ්බපරිතෙ. එස නයො සෙසපදෙසුපි. යස්මා පන ඉමෙ ධම්මා මනසිකරණියා, ඉමෙ අමනසිකරණියාති ධම්මතො නියමො නත්ථි, ආකාරතො පන අත්ථි. යෙනා ආකාරෙන මනසිකරියමානා අකුසලුප්පත්තිපදට්ඨානා භොන්ති, තෙනාකාරෙන න මනසිකාතඛිබ්බා. යෙන කුසලුප්පත්තිපදට්ඨානා භොන්ති, තෙනාකාරෙන මනසිකාතඛිබ්බා. තස්මා “ය”ස්ස, භික්ඛවෙ, ධම්මෙ මනසිකරොතො අනුප්පන්නො වා කාමාසවො” තිආදිමාහ.

තත්ථ ය’ස්සාති යෙ අස්ස අස්සුතවතො පුපුජ්ජනස්ස. මනසිකරොතොති ආවජ්ජයතො සමන්තාහරන්තස්ස. අනුප්පන්නො වා කාමාසවොති එත්ථ සමුච්චයත්ථො වාසද්දො, න විකප්පත්ථො. තස්මා යථා “යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා...පෙ.... තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති” ති (ඉතිවු. 90) වුත්තෙ අපදා ව ද්විපදා වාති අත්ථො, යථා ව “භූතානං වා සත්තානං ධීතියා සම්භවෙසීනං වා අනුග්ගහායා” ති (ම. නි. 1.402) වුත්තෙ භූතානඤ්ච සම්භවෙසීනඤ්චාති අත්ථො, යථා ව “අග්ගිතො වා උදකතො වා මිටුභෙදතො වා” ති (උදා. 76) වුත්තෙ අග්ගිතො ව උදකතො ව මිටුභෙදතො වාති අත්ථො, එවමිධාපි අනුප්පන්නො ව කාමාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව කාමාසවො පවඬ්ඨතීති අත්ථො දට්ඨබ්බො. එවං සෙසෙසු.

එත්ථ ව කාමාසවොති පඤ්චකාමගුණිකො රාගො. භවාසවොති රූපාරූපභවෙ ඡන්දරාගො, කුමානනිකන්ති ව සස්සතුව්ඡෙදදිට්ඨිසහගතා. එවං දිට්ඨාසවොපි භවාසවෙ එව සමොධානං ගච්ඡති. අවිජ්ජාසවොති චතුසු සච්චෙසු අඤ්ඤාණං. තත්ථ කාමගුණෙ අස්සාදතො මනසිකරොතො අනුප්පන්නො ව කාමාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව පවඬ්ඨති. මහග්ගතධම්මෙ අස්සාදතො මනසිකරොතො අනුප්පන්නො ව භවාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව පවඬ්ඨති. තිසු භූමිසු ධම්මෙ චතුච්ඡල්ලාසපදට්ඨානභාවෙන මනසිකරොතො අනුප්පන්නො ව අවිජ්ජාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව පවඬ්ඨතීති වෙදිතඛිබ්බො. වුත්තනයපච්චතීකතො සුක්කපක්ඛො විත්ථාරෙතඛිබ්බො.

කස්මා පන තයො එව ආසවා ඉධ වුත්තාති. විමොක්ඛපටිපක්ඛතො.
 අප්පණ්හිතවිමොක්ඛපටිපක්ඛො හි කාමාසවො,,
 අනිමිත්තසුඤ්ඤතවිමොක්ඛපටිපක්ඛා ඉතරො. තස්මා ඉමෙ තයො ආසවෙ
 උප්පාදෙන්තා තිණ්ණං විමොක්ඛානං අභාගිනො භොන්ති, අනුප්පාදෙන්තා
 භාගිනොති එතමත්ථං දස්සෙන්තෙන තයො එව වුත්තාති වෙදිතඛ්ඛා. දිට්ඨාසවොපි
 වා එත්ථ වුත්තො යෙවාති වණ්ණිතමෙතං.

තස්ස අමනසිකරණියානං ධම්මානං මනසිකාරාති මනසිකාරහෙනු, යස්මා තෙ
 ධම්මෙ මනසි කරොති, තස්මාති වුත්තං භොති. එස නයො දුතියපදෙපි.
 “අනුප්පන්නා වෙව ආසවා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ව ආසවා පවඬ්ඨන්ති” ති
 හෙට්ඨා වුත්තආසවානංයෙව අහෙදතො නිගමනමෙතං.

18. එත්තාවතා යො අයං පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය දස්සනා පභාතඛ්ඛෙ
 ආසවෙ නිද්දිසිතුං අස්සුතවා පුටුප්පනො වුත්තො, සො යස්මා “අයොනිසො,
 හික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුප්පන්නා වෙව ආසවා උප්පජ්ජන්ති” ති එවං
 සාමඤ්ඤතො වුත්තානං අයොනිසො මනසිකාරපච්චයානං කාමාසවාදීනම්පි
 අධිට්ඨානං, තස්මා තෙපි ආසවෙ තෙනෙව පුග්ගලෙන දස්සෙන්වා ඉදානි දස්සනා
 පභාතඛ්ඛෙ ආසවෙ දස්සෙන්තො සො එවං අයොනිසො මනසි කරොති, අභොසිං නු
 ඛො අහන්තිආදිමාහ. විචිකිච්ඡාසිසෙන වෙත්ථ දිට්ඨාසවම්පි දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං
 ආරහි.

තස්සත්ථො, යස්ස තෙ ඉමිනා වුත්තනයෙන ආසවා උප්පජ්ජන්ති, සො
 පුටුප්පනො, යො වායං “අස්සුතවා” තිආදිනා නයෙන වුත්තො, සො පුටුප්පනො
 එවං අයොනිසො අනුපායෙන උප්පටෙන මනසි කරොති. කථං? අභොසිං නු
 ඛො...පෙ....සො කුහිං ගාමී හවිස්සතිති. කිං වුත්තං භොති, සො එවං අයොනිසො
 මනසි කරොති, යථාස්ස “අහං අභොසිං නු ඛො” තිආදිනා නයෙන වුත්තා
 සොළසවිධාපි විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජතිති.

තත්ථ අභොසිං නු ඛො නනු ඛොති සස්සතාකාරඤ්ච
 අධිච්චසමුප්පත්තිආකාරඤ්ච නිස්සාය අතීතෙ අත්තනො විජ්ජමානතං
 අවිජ්ජමානතඤ්ච කඬ්ඛති. කිං කාරණන්ති න වත්තඛ්ඛං. උම්මත්තකො විය හි
 බාලපුටුප්පනො යථා වා තථා වා පවත්තති. අපිව අයොනිසො
 මනසිකාරොයෙවෙත්ථ කාරණං. එවං අයොනිසො මනසිකාරස්ස පන කිං
 කාරණන්ති. ස්වෙව පුටුප්පනභාවො අරියානං අදස්සනාදීනි වා. නනු ව පුටුප්පනොපි
 යොනිසො මනසි කරොතිති. කො වා එවමාහ න මනසි කරොතිති. න පන තත්ථ
 පුටුප්පනභාවො කාරණං, සද්ධම්මස්සවනකල්‍යාණමිත්තාදීනි තත්ථ කාරණානි. න
 හි මච්ඡමංසාදීනි අත්තනො අත්තනො පකතියා සුගන්ධානි, අභිසඬ්ඛාරපච්චයා පන
 සුගන්ධානිපි භොන්ති.

කිං නු බො අහොසින්ති ජාතිලිඛිගුපපත්තියො නිස්සාය ඛත්තියො නු බො අහොසිං, බ්‍රාහ්මණවෙස්සසුද්දගහට්ඨපබ්බජිතදෙවමනුස්සානං අඤ්ඤතරොති කඛිබ්බති.

කථං නු බොති සංශ්ඨානාකාරං නිස්සාය දීඝො නු බො අහොසිං, රස්සඛදාතකණ්භජ්ජමාණිකඅජ්ජමාණිකාදීනං අඤ්ඤතරොති කඛිබ්බති. කෙච් පන ඉස්සරනිම්මානාදිං නිස්සාය කෙන නු බො කාරණෙන අහොසින්ති හෙතුතො කඛිබ්බතීති වදන්ති.

කිං හුත්වා කිං අහොසින්ති ජාතිආදීනි නිස්සාය ඛත්තියො හුත්වා නු බො බ්‍රාහ්මණො අහොසිං...පෙ.... දෙවො හුත්වා මනුස්සොති අත්තනො පරම්පරං කඛිබ්බති. සබ්බත්ථෙව පන අද්ධානන්ති කාලාධිවචනමෙතං.

භවිස්සාමී නු බො නනු බොති සස්සතාකාරඤ්ච උච්ඡේදාකාරඤ්ච නිස්සාය අනාගතෙ අත්තනො විජ්ජමානතං අවිජ්ජමානතඤ්ච කඛිබ්බති. සෙසමෙත්ථ චුත්තනයමෙව.

එතරහි වා පච්චුජ්ජන්තමද්ධානන්ති ඉදානි වා පටිසන්ධිං ආදිං කත්වා චුතිපරියන්තං සබ්බමිපි වත්තමානකාලං ගහෙත්වා. අජ්ඣත්තං කථංකථී හොතීති අත්තනො ඛන්ධෙසු විචිකිච්ඡො හොති. අහං නු බොස්මීති අත්තනො අත්ථිභාවං කඛිබ්බති. යුත්තං පනෙතන්ති? යුත්තං අයුත්තන්ති කා එත්ථ චිත්තා. අපිචෙත්ථ ඉදං වත්ථුමිපි උදාහරන්ති. චූළමාතාය කිර පුත්තො මුණ්ඩො, මහාමාතාය පුත්තො අමුණ්ඩො, තං පුත්තං මුණ්ඩෙසු. සො උට්ඨාය අහං නු බො චූළමාතාය පුත්තොති චිත්තෙසි. එවං අහං නු බොස්මීති කඛිබ්බා හොති.

නො නු බොස්මීති අත්තනො නත්ථිභාවං කඛිබ්බති. තත්‍රාපි ඉදං වත්ථු – එකො කිර මච්ඡෙ ගණ්හන්තො උදකෙ විරට්ඨානෙන සිතිභූතං අත්තනො උග්ගං මච්ඡොති චිත්තෙත්වා පහරි. අපරො සුසානපස්සෙ ඛෙත්තං රක්ඛන්තො භීතො සඬකුටිතො සයි. සො පටිබුජ්ඣත්වා අත්තනො ජණ්ණකානි ද්වෙ යක්ඛාති චිත්තෙත්වා පහරි. එවං නො නු බොස්මීති කඛිබ්බති.

කිං නු බොස්මීති ඛත්තියොව සමානො අත්තනො ඛත්තියභාවං කඛිබ්බති. එස නයො සෙසෙසු. දෙවො පන සමානො දෙවභාවං අජානන්තො නාම නත්ථී. සොපි පන “අහං රුපී නු බො අරුපී නු බො”තිආදීනා නයෙන කඛිබ්බති. ඛත්තියාදයො කස්මා න ජානන්තීති වෙ. අපච්චක්ඛා තෙසං තත්ථ තත්ථ කුලෙ උජ්ජත්ති. ගහට්ඨාපි ව පොත්ථලිකාදයො පබ්බජිතසඤ්ඤිතො. පබ්බජිතාපි “කුජ්ජං නු බො මෙ කම්ම”න්තිආදීනා නයෙන ගහට්ඨසඤ්ඤිතො. මනුස්සාපි ව රාජානො විය අත්තනි දෙවසඤ්ඤිතො හොන්ති.

කථං නු බොස්මීති චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්චෙත්ථ අබ්භන්තරෙ ජීවො නාම අත්ථිති ගහෙත්වා තස්ස සංශ්ඨානාකාරං නිස්සාය දීඝො නු බොස්මි,

රස්සවතුරංසජලංසඅට්ඨංසසොළසංසාදීනං අඤ්ඤතරජපකාරොති කඨිඛන්තො කථං නු බොස්මීති කඨිඛතීති වෙදිතඛිබ්බො. සරීරසංශ්ඨානං පන පච්චුප්පන්තං අජානන්තො නාම නත්ථි.

කුතො ආගතො, සො කුභිං ගාමී භවිස්සතීති අත්තභාවස්ස ආගතිගතිට්ඨානං කඨිඛති.

19. එවං සොළසජපහෙදං විචිකිච්ඡං දස්සෙත්වා ඉදානි යං ඉමිනා විචිකිච්ඡාසීසෙන දිට්ඨාසවං දස්සෙතුං අයං දෙසනා ආරද්ධා. තං දස්සෙත්තො තස්ස එවං අයොනිසො මනසිකරොතො ඡන්තං දිට්ඨිනන්තිආදිමාහ. තත්ථ තස්ස පුග්ගලස්ස යථා අයං විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති, එවං අයොනිසො මනසිකරොතො තස්සෙව සවිචිකිච්ඡස්ස අයොනිසො මනසිකාරස්ස ථාමගතත්තා ඡන්තං දිට්ඨිනං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජතීති වුත්තං හොති. තත්ථ සබ්බපදෙසු වාසද්දො විකප්පත්ථො, එවං වා එවං වා දිට්ඨි උප්පජ්ජතීති වුත්තං හොති. අත්ථි මෙ අත්තාති චෙත්ථ සස්සතදිට්ඨි සබ්බකාලෙසු අත්තො අත්ථිතං ගණ්හාති. සච්චතො ථෙතතොති භූතතො ව ථීරතො ව, “ඉදං සච්ච”න්ති භූතතො සුට්ඨු දළ්භභාවෙනාති වුත්තං හොති. නත්ථි මෙ අත්තාති අයං පන උච්ඡෙදදිට්ඨි, සතො සත්තස්ස තත්ථ තත්ථ විභවග්ගහණතො. අථ වා පුරිමාපි තිසු කාලෙසු අත්ථිති ගහණතො සස්සතදිට්ඨි, පච්චුප්පන්තමෙව අත්ථිති ගණ්හන්තො උච්ඡෙදදිට්ඨි. පච්ඡිමාපි අතීතානාගතෙසු නත්ථිති ගහණතො භස්මන්තාහුතියොති ගතිතදිට්ඨිකානං විය, උච්ඡෙදදිට්ඨි. අතීතෙ එව නත්ථිති ගණ්හන්තො අධිච්චසමුප්පත්තිකස්සෙව සස්සතදිට්ඨි.

අත්තභාව අත්තානං සඤ්ජානාමීති සඤ්ඤාක්ඛන්ධසීසෙන ඛන්ධෙ අත්තාති ගහෙත්වා සඤ්ඤාය අවසෙසක්ඛන්ධෙ සඤ්ජානතො ඉමිනා අත්තනා ඉමං අත්තානං සඤ්ජානාමීති හොති. අත්තභාව අනත්තානන්ති සඤ්ඤාක්ඛන්ධංයෙව අත්තාති ගහෙත්වා, ඉතරෙ චත්තාරොපි අනත්තාති ගහෙත්වා සඤ්ඤාය තෙසං ජානතො එවං හොති. අනත්තභාව අත්තානන්ති සඤ්ඤාක්ඛන්ධං අනත්තාති. ඉතරෙ චත්තාරො අත්තාති ගහෙත්වා සඤ්ඤාය තෙසං ජානතො එවං හොති, සබ්බාපි සස්සතථුච්ඡෙදදිට්ඨියොව.

වදො වෙදෙය්‍යානිආදයො පන සස්සතදිට්ඨියා එව අභිනිවෙසාකාරා. තත්ථ වදතීති වදො, වචිකම්මස්ස කාරකොති වුත්තං හොති. වෙදයතීති වෙදෙය්‍යා, ජානාති අනුභවති වාති වුත්තං හොති. කිං වෙදෙතීති, තත්‍ර තත්‍ර කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකං පටිසංවෙදෙති. තත්‍ර තත්‍රාති තෙසු තෙසු යොනිගතිට්ඨිතීතිවාසනිකායෙසු ආරම්මණෙසු වා. නිච්චොති උප්පාදවයරහිතො. ධූවොති ථීරො සාරභූතො. සස්සතොති සබ්බකාලිකො. අච්ඡරිණාමධම්මොති අත්තතො පකතිභාවං අච්ඡහනධම්මො, කකණ්ටකො විය නානජපකාරනං නාපජ්ජති. සස්සතිසමන්ති චන්දසුරියසමුද්දමභාපථවිපබ්බතා ලොකවොහාරෙන

සස්සතියොති වුවුවන්ති. සස්සතීහි සමං සස්සතියමං. යාව සස්සතියො තිට්ඨන්ති,
තාව තට්ඨෙව යස්සතීති ගණ්හතො ඵලංදිට්ඨි හොති.

ඉදං වුවුවති, භික්ඛවෙ, දිට්ඨිගතන්තිආදීසු. ඉදන්ති ඉදානි චත්තබ්බස්ස
පච්චක්ඛන්තිදස්සනං. දිට්ඨිගතසම්බන්ධෙන ච ඉදන්ති චුත්තං, න දිට්ඨිසම්බන්ධෙන.
ඵත්ථ ච දිට්ඨියෙව දිට්ඨිගතං, ගුථගතං විය. දිට්ඨිසු වා ගතමිදං දස්සනං
ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිඅන්තොගධත්තාතිපි දිට්ඨිගතං. දිට්ඨියා වා ගතං දිට්ඨිගතං. ඉදඤ්ඤි
අත්ථි මෙ අත්තාතිආදි දිට්ඨියා ගමනමත්තමෙව, නත්තෙත්ථ අත්තා වා නිව්චො වා
කොච්ඡි චුත්තං හොති. සා වායං දිට්ඨි දුන්නිග්ගමනට්ඨෙයන ගහනං.
දුරතික්කමට්ඨෙයන සප්පට්ඨයට්ඨෙයන ච කන්තාරො,
දුබ්බික්ඛකන්තාරවාළකන්තාරාදයො විය. සම්මාදිට්ඨියා විනිවිජ්ඣනට්ඨෙයන
විලොමනට්ඨෙයන වා විසුඤ්ඤං. කදාපි සස්සතස්ස, කදාපි උච්ඡෙදස්ස ගහණතො විරූපං
ඵන්දිතන්ති විජ්ඣන්දිතං. බන්ධනට්ඨෙයන සංයොජනං. තෙනාහ
“දිට්ඨිගහනං...පෙ.... දිට්ඨිසංයොජන”න්ති. ඉදානිස්ස තමෙව බන්ධනත්ථං
දස්සෙන්නො දිට්ඨිසංයොජනසංයුත්තොතිආදිමාහ. තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො. ඉමිනා
දිට්ඨිසංයොජනෙන සංයුත්තො පුට්ඨජ්ජනො ඵතෙහි ජාතිආදීහි න පරිමුච්චති. කිං
වා බහුනා, සකලවට්ඨකුක්ඛතොපි න මුච්චති.

20. ඵලං ඡප්පහෙදං දිට්ඨාසවං දස්සෙත්වා යස්මා සීලබ්බතපරාමාසො
කාමාසවාදිවචනෙනෙව දස්සිතො හොති. කාමසුඛත්ථඤ්ඤි
භවසුඛභවවිසුද්ධිඅත්ථඤ්ඤි අවිජ්ජාය අභිභූතා ඉතො බහිද්ධා සමණබ්බාග්ගමණා
සීලබ්බතානි පරාමසන්ති, තස්මා තං අදස්සෙත්වා දිට්ඨිග්ගහණෙන වා තස්ස
ගහිතත්තාපි තං අදස්සෙත්වා ඉදානි යො පුග්ගලො දස්සනා පහාතබ්බෙ ආසවෙ
පජ්ඣති, තං දස්සෙත්වා තෙසං ආසවානං පහානං දස්සෙතුං පුබ්බෙ වා අයොනියො
මනසිකරොතො පුට්ඨජ්ජනස්ස තෙසං උජ්ජත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි තබ්බිපරිතස්ස
පහානං දස්සෙතුං සුතවා ච බො, භික්ඛවෙතිආදිමාහ.

තස්සත්ථො, යාව “සො ඉදං දුක්ඛ”න්ති ආගච්ඡති, තාව හෙට්ඨා චුත්තනයෙන
ච චුත්තපච්චනිකතො ච වෙදිතබ්බො. පච්චනිකතො ච සබ්බාකාරෙන අරියධම්මස්ස
අකොච්චාචිනිතපච්චනිකතො අයං “සුතවා අරියසාවකො අරියධම්මස්ස කොච්චො
අරියධම්මෙ සුචිනිතො”ති වෙදිතබ්බො. අපිව බො සිබාපත්තවිපස්සනතො පහුති
යාව ගොත්රභූ, තාව තදනුරූපෙන අත්ථෙත අයං අරියසාවකොති වෙදිතබ්බො.

21. “සො ඉදං දුක්ඛන්ති යොනියො මනසි කරොති”තිආදීසු පන අයං
අත්ථවිභාවනා, සො චතුසච්චකම්මට්ඨානිකො අරියසාවකො තණ්හාවජ්ජා
තෙභුමකා බන්ධා දුක්ඛං, තණ්හා දුක්ඛසමුදයො, උභින්නං අජ්ජවත්ති නිරොධො,
නිරොධසම්පාපකො මග්ගොති ඵලං පුබ්බෙව ආවරියසන්තිකෙ
උග්ගහිතචතුසච්චකම්මට්ඨානො අපරෙන සමයෙන විපස්සනාමග්ගං සමාරුළ්ලො
සමානො තෙ තෙභුමකෙ බන්ධෙ ඉදං දුක්ඛන්ති යොනියො මනසි කරොති,
උපායෙන පටෙන සමන්තාහරති චෙව විපස්සති ච. ඵත්ථ හි යාව

සොනාපත්තිමග්ගො, තාව මනසිකාරසීසෙනෙව විපස්සනා වුත්තා. යා පනායං තස්සෙව දුක්ඛස්ස සමුට්ඨාපිකා පභාවිකා තණ්හා, අයං සමුදයොති යොනිසො මනසි කරොති. යස්මා පන දුක්ඛඤ්ච සමුදයො ව ඉදං යානං පත්වා නිරුජ්ඣන්ති නප්පවත්තන්ති, තස්මා යදිදං නිබ්බානං නාම, අයං දුක්ඛනිරොධොති යොනිසො මනසි කරොති. නිරොධසම්පාපකං අට්ඨඨිගිකං මග්ගං අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදානි යොනිසො මනසි කරොති, උපායෙන පටෙන සමන්තාහරති වෙව විපස්සති ව.

තත්‍රායං උපායො, අභිනිවෙසො නාම වට්ටෙ හොති, විවට්ටෙ නත්ථී. තස්මා “අයං අත්ථී ඉමස්මිං කායෙ පට්ඨිධාතු, ආපොධාතු” තිආදිනා නයෙන සකසන්තතියං වත්තාරි භූතානි තදනුසාරෙන උපාදාරූපානි ව පරිග්ගහෙත්වා අයං රූපක්ඛන්ධොති වචන්ථපෙති. තං වචන්ථාපයතො උප්පන්නෙ තදාරම්මණෙ චිත්තවෙනසිකෙ ධම්මෙ ඉමෙ වත්තාරො අරූපක්ඛන්ධාති වචන්ථපෙති. තතො ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා දුක්ඛන්ති වචන්ථපෙති. තෙ පන සඨ්ඛෙපතො නාමඤ්ච රූපඤ්චාති ද්වෙ භාගායෙව හොන්ති. ඉදඤ්ච නාමරූපං සහෙතු සප්පච්චයං උප්පජ්ජති. තස්ස අයං හෙතු අයං පච්චයොති අවිජ්ජාභවතණ්හාකම්මාභාරාදිකෙ හෙතුපච්චයෙ වචන්ථපෙති. තතො තෙසං පච්චයානඤ්ච පච්චයුප්පන්නධම්මානඤ්ච යාථාචසරසලක්ඛණං වචන්ථපෙත්වා ඉමෙ ධම්මා අභුත්වා හොන්තිති අනිච්චලක්ඛණං ආරොපෙති, උදයබ්බයපිළිතත්තා දුක්ඛාති දුක්ඛලක්ඛණං ආරොපෙති. අවසවත්තනතො අනත්තාති අනත්තලක්ඛණං ආරොපෙති. එවං තිණි ලක්ඛණානි ආරොපෙත්වා පටිපාටියා විපස්සනං පවත්තෙත්තො සොනාපත්තිමග්ගං පාපුණාති.

තස්මිං බණෙ වත්තාරි සච්චානි එකපට්ඨෙධෙතෙව පටිච්ඡික්ඛති, එකාභිසමයෙන අභිසමෙති. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාපට්ඨෙධෙන පටිච්ඡික්ඛති, සමුදයං පභානපට්ඨෙධෙන, නිරොධං සච්ඡිකිරියාපට්ඨෙධෙන, මග්ගං භාවනාපට්ඨෙධෙන. දුක්ඛඤ්ච පරිඤ්ඤාභිසමයෙන අභිසමෙති...පෙ.... මග්ගං භාවනාභිසමයෙන අභිසමෙති, නො ව බො අඤ්ඤාමඤ්ඤෙන ඤාණෙන. එකඤාණෙනෙව හි එස නිරොධං ආරම්මණතො, සෙසානි කිච්චතො පටිච්ඡික්ඛති වෙව අභිසමෙති ව. න භිස්ස තස්මිං සමයෙ එවං හොති – “අහං දුක්ඛං පරිජානාමි” ති වා...පෙ.... “මග්ගං භාවෙමි” ති වා. අපිච්ච ඛිවස්ස ආරම්මණං කත්වා පට්ඨෙධවසෙන නිරොධං සච්ඡිකරොතො එවං තං ඤාණං දුක්ඛපරිඤ්ඤාකිච්චමපි සමුදයපභානකිච්චමපි මග්ගභාවනාකිච්චමපි කරොතියෙව. තස්සෙවං උපායෙන යොනිසො මනසිකරොතො තිණි සංයොජනානි පභියන්ති, විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි, අට්ඨවත්ථුකා විචිකිච්ඡා, “සීලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි” ති සීලබ්බතානං පරාමසනතො සීලබ්බතපරාමාසොති. තත්ථ චතුසු ආසවෙසු සක්කායදිට්ඨිසීලබ්බතපරාමාසා දිට්ඨාසවෙන සඨ්ගහිතත්තා ආසවා වෙව සංයොජනා ව. විචිකිච්ඡා සංයොජනමෙව, න ආසවො. “දස්සනා පභාතබ්බා ආසවා” ති එත්ථ පරියාපන්නත්තා පන ආසවාති.

“ඉමෙ වුවුවන්ති...පෙ.... පහතබ්බා” ති ඉමෙ සක්කායදිට්ඨිආදයො දස්සනා පහතබ්බා නාම ආසවාති දස්සෙන්නො ආහ. අථ වා යා අයං ඡන්තං දිට්ඨිනං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජතිති එවං සරූපෙනෙව සක්කායදිට්ඨි විහත්තා. තං සන්ධායාහ “ඉමෙ වුවුවන්ති, හික්ඛවෙ” ති. සා ව යස්මා සහජාතපහානෙකට්ඨෙහි සද්ධිං පභීයති. දිට්ඨාසවෙ හි පභීයමානෙ තංසහජාතො චතුසු දිට්ඨිසම්පයුත්තවිත්තෙසු කාමාසවොපි අවිජ්ජාසවොපි පභීයති. පහානෙකට්ඨො පන චතුසු දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තෙසු නාගසුපණ්ණාදිසම්ද්ධිපත්ථනාවසෙන උප්පජ්ජමානො භවාසවො. තෙනෙව සම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවොපි, ද්වීසු දොමනස්සවිත්තෙසු පාණාතිපාතාදිනිබ්බත්තකො අවිජ්ජාසවොපි, තථා විචිකිච්ඡාවිත්තසම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවොපිති එවං සබ්බථාපි අවසෙසා තයොපි ආසවා පභීයන්ති. තස්මා බහුවචනනිද්දෙසො කතොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. එස පොරාණානං අධිජ්ජායො.

දස්සනා පහතබ්බාති දස්සනං නාම සොතාපත්තිමග්ගො, තෙන පහතබ්බාති අත්ථො. කස්මා සොතාපත්තිමග්ගො දස්සනං? පයමං නිබ්බානදස්සනතො. නනු ගොත්‍රභූ පයමතරං පස්සතීති? නො න පස්සති. දිස්වා කත්තබ්බකිච්චං පන න කරොති සංයොජනානං අප්පහානතො. තස්මා පස්සතීති න චත්තබ්බො. යත්ථ කත්ථවි රාජානං දිස්වාපි පණ්ණාකාරං දත්වා කිච්චනිජ්ජත්තියා අදිට්ඨන්තා “අජ්ජාපි රාජානං න පස්සාමි” ති වදන්තො ගාමවාසී පුරිසො වෙන්ථ නිදස්සනං.

දස්සනාපහතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සංවරාපහතබ්බආසවවණ්ණනා

22. එවං දස්සනෙන පහතබ්බො ආසවෙ දස්සෙත්වා ඉදානි තදනන්තරුද්දිට්ඨෙ සංවරා පහතබ්බො දස්සෙතුං, කතමෙ ව, හික්ඛවෙ, ආසවා සංවරා පහතබ්බාති ආහ. එවං සබ්බත්ථ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. ඉතො පරඤ්ඤි අත්ථමත්තමෙව වණ්ණයිස්සාම.

නනු ව දස්සනෙන භාවනායාති ඉමෙහි ද්වීහි අප්පහාතබ්බො ආසවො නාම නත්ථි, අථ කස්මා විසුං සංවරාදිහි පහතබ්බො දස්සෙතීති. සංවරාදිහි පුබ්බභාගෙ වික්ඛම්භිතා ආසවා චතුහි මග්ගෙහි සමුග්ගානං ගච්ඡන්ති, තස්මා තෙසං මග්ගානං පුබ්බභාගෙ ඉමෙහි පඤ්චභාකාරෙහි වික්ඛම්භනප්පහානං දස්සෙන්නො එවමාහ. තස්මා යො වායං චුත්තො පයමො දස්සනමග්ගොයෙව, ඉදානි භාවනානාමෙන වුවිච්ඡන්ති තයො මග්ගා, තෙසං සබ්බෙසම්පි අයං පුබ්බභාගපටිපදාති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ ඉධානි ඉමස්මිං සාසනෙ. පටිසඬ්ඛාති පටිසඬ්ඛාය. තත්ථායං සඬ්ඛාසද්දො ඤාණකොට්ඨාසපඤ්ඤත්තිගණනාසු දිස්සති. “සඬ්ඛායෙකං පටිසෙවති” තිආදීසු (ම. නි. 2.168) හි ඤාණෙ දිස්සති. “පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛා සමුදාවරන්ති” තිආදීසු (ම. නි. 1.201) කොට්ඨාසෙ. “තෙසං තෙසං ධම්මානං සඬ්ඛා සමඤ්ඤා” තිආදීසු (ධ.

ස. 1313) පඤ්ඤාත්තියං. “න සුකරං සඬබ්බාතු” ත්තිආදීසු (සං. නි. 2.128) ගණනායං. ඉධ පන ඤාණෙ දට්ඨබ්බො.

පටිසඬබ්බා යොනිසොති හි උපායෙන පටෙන පටිසඬබ්බාය ඤාත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වාති අත්ථො. එත්ථ ච අසංවරෙ ආදීනවපටිසඬබ්බා යොනිසො පටිසඬබ්බාති වෙදිතබ්බො. සා වායං “වරං, හික්ඛවෙ, තත්තාය අයොසලාකාය ආදිත්තාය සම්පජ්ජලිතාය සජොතිභූතාය චක්ඛුන්ද්‍රියං සම්පලිමට්ඨං, න ත්වෙව චක්ඛුවිඤ්ඤායොසු රූපෙසු අනුබ්‍යාඤ්ජනසො නිමිත්තග්ගාහො” ත්තිආදිනා (සං. නි. 4.235) ආදිත්තපරියායනායෙන වෙදිතබ්බො. චක්ඛුන්ද්‍රියසංවරසංවුතො විහරතීති එත්ථ චක්ඛුමෙව ඉන්ද්‍රියං චක්ඛුන්ද්‍රියං, සංවරණතො සංවරො, පිදහනතො ථකනතොති වුත්තං හොති. සතියා එතං අධිවචනං. චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරො චක්ඛුන්ද්‍රියසංවරො. තිත්ථකාකො ආවාටකච්ඡපො වනමහිංසොතිආදයො විය.

තත්ථ කිඤ්ඤාපි චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරො වා අසංවරො වා නත්ථී. න හි චක්ඛුපසාදං නිස්සාය සති වා මුට්ඨසච්චං වා උප්පජ්ජති. අපිච යදා රූපාරම්මණං චක්ඛුස්ස ආපාථං ආගච්ඡති, තදා භවඬගෙ ද්වික්ඛත්තුං උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධෙ කිරියමනොධාතු ආවජ්ජනකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣති, තතො චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං, තතො විපාකමනොධාතු සම්පට්ච්ඡනකිච්චං, තතො විපාකාහෙතුකමනොවිඤ්ඤාණධාතු සන්තීරණකිච්චං, තතො කිරියාහෙතුකමනොවිඤ්ඤාණධාතු වොට්ඨබ්බනකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣති. තදනන්තරං ජවනං ජවති.

තත්ථපි නෙව භවඬගසමයෙ, න ආවජ්ජනාදීනං අඤ්ඤතරසමයෙ සංවරො වා අසංවරො වා අත්ථී. ජවනක්ඛණෙ පන සවෙ දුස්සීලායං වා මුට්ඨසච්චං වා අඤ්ඤාණං වා අක්ඛන්ති වා කොසජ්ජං වා උප්පජ්ජති, අයං අසංවරො හොති. එවං හොන්තොපි සො චක්ඛුන්ද්‍රියෙ අසංවරොති වුච්චති. කස්මා? තස්මිඤ්ච සති ද්වාරම්පි අගුත්තං හොති, භවඬගම්පි ආවජ්ජනාදීනි වීථිචිත්තානිපි. යථා කිං, යථා නගරෙ වතුසු ද්වාරෙසු අසංවුතෙසු කිඤ්ඤාපි අන්තො සරකොට්ඨකගබ්භාදයො සුසංවුතා, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං අරක්ඛිතං අගොපිතමෙව හොති. නගරද්වාරෙත හි පවිසිත්වා වොරා යදිච්ඡන්ති, තං කරෙය්‍යං, එවමෙව ජවනෙ දුස්සීලායාදීසු උප්පන්තෙසු, තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරම්පි අගුත්තං හොති, භවඬගම්පි ආවජ්ජනාදීනි වීථිචිත්තානිපි.

තස්මිං පන සීලාදීසු උප්පන්තෙසු ද්වාරම්පි ගුත්තං හොති, භවඬගම්පි ආවජ්ජනාදීනි වීථිචිත්තානිපි. යථා කිං? යථා නගරද්වාරෙසු සුසංවුතෙසු කිඤ්ඤාපි අන්තො සරාදයො අසංවුතා, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං සුරක්ඛිතං සුගොපිතමෙව හොති. නගරද්වාරෙසු හි පිහිතෙසු වොරානං පවෙසො නත්ථී, එවමෙව ජවනෙ සීලාදීසු උප්පන්තෙසු ද්වාරම්පි සුගුත්තං හොති, භවඬගම්පි ආවජ්ජනාදීනි වීථිචිත්තානිපි. තස්මා ජවනක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානොපි චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරොති වුත්තො. ඉධ වායං සතිසංවරො අධිජ්ජෙතොති වෙදිතබ්බො.

චක්ඛන්ද්‍රියසංවරෙන සංවුතො චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසංවුතො, උපෙනොති වුත්තං හොති. තථා හි, පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතොති ඉමස්ස විහඩ්ගෙ “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙනො හොති...පෙ.... සමන්තාගතො”ති (විහ. 511) වුත්තං. තං එකජ්ඣං කත්වා චක්ඛන්ද්‍රියසංවරෙන සංවුතොති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

අථ වා සංවරීති සංවුතො, ථකෙසි පිදහීති වුත්තං හොති. චක්ඛන්ද්‍රියෙ සංවරසංවුතො චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසංවුතො, චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසඤ්ඤිතං සතිකවාටං චක්ඛුද්ද්වාරෙ, සරද්ද්වාරෙ කවාටං විය සංවරි ථකෙසි පිදහීති වුත්තං හොති. අයමෙව චෙත්ථ අත්ථො සුන්දරතරො. තථා හි “චක්ඛන්ද්‍රියසංවරං අසංවුතස්ස විහරතො සංවුතස්ස විහරතො”ති එතෙසු පදෙසු අයමෙව අත්ථො දිස්සති.

විහරතීති එවං චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසංවුතො යෙන කෙනචි ඉරියාපථවිහාරෙන විහරති. යඤ්ඤිස්සාතිආදිමිහි යං චක්ඛන්ද්‍රියසංවරං අස්ස භික්ඛුතො අසංවුතස්ස අථකෙත්වා අපිදහිත්වා විහරන්තස්සාති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා, යෙ-කාරස්ස යන්ති ආදෙසො. භිකාරො ව පදසුරුණො, යෙ අස්සාති අත්ථො.

උප්පජ්ජෙය්‍යුන්ති නිබ්බත්තෙය්‍යුං. ආසවා විසාතපරිලාභාති චත්තාරො ආසවා ව අඤ්ඤෙ ව විසාතකරා කිලෙසපරිලාභා විපාකපරිලාභා ව. චක්ඛුද්ද්වාරෙ හි ඉට්ඨාරම්මණං ආපාඨගතං කාමස්සාදවසෙන අස්සාදයතො අභිනන්දතො කාමාසවො උප්පජ්ජති, ඊදිසං අඤ්ඤස්මිම්පි සුගතිහවෙ ලභිස්සාමීති හවපත්ථනාය අස්සාදයතො හවාසවො උප්පජ්ජති, සත්තොති වා සත්තස්සාති වා ගණ්හන්තස්ස දිට්ඨාසවො උප්පජ්ජති, සබ්බෙහෙව සහජාතං අඤ්ඤාණං අවිජ්ජාසවොති චත්තාරො ආසවා උප්පජ්ජන්ති. තෙහි සම්පයුත්තා අපරෙ කිලෙසා විසාතපරිලාභා, ආයතිං වා තෙසං විපාකා. තෙපි හි අසංවුතස්සෙව විහරතො උප්පජ්ජෙය්‍යුන්ති වුවිචන්ති.

එවංස තෙති එවං අස්ස තෙ. එවං එතෙන උපායෙන න හොන්ති, නො අඤ්ඤාති වුත්තං හොති. එස නයො පටිසඬ්ඛා යොනියො සොතින්ද්‍රියසංවරසංවුතොතිආදීසු.

ඉමෙ වුවිචන්ති, භික්ඛවෙ, ආසවා සංවරා පහාතබ්බාති ඉමෙ ඡසු ද්වාරෙසු චත්තාරො චත්තාරො කත්වා චතුච්ඡති ආසවා සංවරෙන පහාතබ්බාති වුවිචන්ති. සබ්බත්ථෙව චෙත්ථ සතිසංවරො එව සංවරොති වෙදිතබ්බො.

සංවරාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පටිසෙවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

23. පටිසඬ්ඛා යොනියො විවරන්තිආදීසු යං චත්තබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ සිලකථායං වුත්තමෙව. යඤ්ඤිස්සාති යං විවරපිණ්ඩපාතාදීසු වා අඤ්ඤතරං අස්ස. අප්පටිසෙවතොති එවං යොනියො අප්පටිසෙවන්තස්ස. සෙසං වුත්තනයමෙව.

කෙවලං පනිධ අලද්ධං චීවරාදිං පත්ථයතො ලද්ධං වා අස්සාදයතො කාමාසවස්ස උප්පත්ති වෙදිතබ්බා. ඊදිසං අඤ්ඤස්මිම්පි සම්පත්තිභවෙ සුගතිභවෙ ලභිස්සාමීති භවපත්ථනාය අස්සාදයතො භවාසවස්ස, අහං ලභාමි න ලභාමීති වා මය්හං වා ඉදන්ති අත්තසඤ්ඤං අධිට්ඨහතො දිට්ඨාසවස්ස උප්පත්ති වෙදිතබ්බා. සබ්බෙහෙව පන සහජාතො අවිජ්ජාසවොති එවං චතුත්තං ආසවානං උප්පත්ති විපාකපරිලාභා ච නවවෙදනුප්පාදනතොපි වෙදිතබ්බා.

ඉමෙ වුවචන්ති, භික්ඛවෙ, ආසවා පටිසෙවනා පහාතබ්බාති ඉමෙ එකමෙකස්මිං පච්චයෙ චත්තාරො චත්තාරො කත්වා සොළස ආසවා ඉමිනා ඤාණසංවරසඬ්ඛාතෙන පච්චවෙක්ඛණපටිසෙවනෙන පහාතබ්බාති වුවචන්ති.

පටිසෙවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අධිවාසනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

24. පටිසඬ්ඛා යොනිසො ඛමො හොති සීතස්සාති උපායෙන පථෙන
පච්චවෙක්ඛිත්වා ඛමො හොති සීතස්ස සීතං ඛමති සහති, න අවිරජුරියො විය අප්පමත්තකෙනපි සීතෙන චලති කම්පති කම්මට්ඨානං විජහති. අපිච ඛො ලොමසනාගත්ථෙරො විය අනප්පකෙනාපි සීතෙන චුට්ඨො න චලති න කම්පති, කම්මට්ඨානමෙව මනසි කරොති. ථෙරො කිර චෙතියපබ්බතෙ පියඬ්ගුගුහායං පධානසරෙ විහරන්තො අන්තරට්ඨකෙ හිමපාතසමයෙ ලොකන්තරිකනිරයෙ පච්චවෙක්ඛිත්වා කම්මට්ඨානං අවිජහන්තොව අබ්භොකාසෙ චිතිනාමෙසි. එවං උණ්හාදිසුපි අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා.

කෙවලඤ්ඤි යො භික්ඛු අධිමත්තමපි උණ්හං සහති ස්වෙව ථෙරො විය, අයං “ඛමො උණ්හස්සා”ති වෙදිතබ්බො. ථෙරො කිර ගිම්භසමයෙ පච්ඡාහත්තං බහිවඬ්කමෙ නිසිදි. කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තො සෙදාපිස්ස කච්ඡෙහි මුවචන්ති. අථ නං අන්තෙවාසිකො ආහ “ඉධ, හන්තෙ, නිසිදථ, සීතලො ඔකාසො”ති. ථෙරො “උණ්හහයෙනෙවමිහි ආවුසො ඉධ නිසින්තො”ති අවිච්චිහානිරයං පච්චවෙක්ඛිත්වා නිසිදියෙව. උණ්හන්ති චෙත්ථ අග්ගිසන්තාපොව වෙදිතබ්බො. සූරියසන්තාපවසෙන පනෙතං චත්ථු චුත්තං.

යො ච ද්වෙ තයො වාරෙ හත්තං වා පානීයං වා අලභමානොපි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අත්තතො පෙත්තිවිසයුපපත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා අවෙධෙත්තො කම්මට්ඨානං න විජහතියෙව. අධිමත්තෙහි ඩංසමකසවාතාතපසම්ඵස්සෙහි චුට්ඨො වාපි තිරච්ඡානුපපත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා අවෙධෙත්තො කම්මට්ඨානං න විජහතියෙව. සරීසපසම්ඵස්සෙන චුට්ඨො වාපි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ සීහබ්ග්ගාදිමුඛෙසු අනෙකවාරං පරිචන්තිතපුබ්බභාවං පච්චවෙක්ඛිත්වා අවෙධෙත්තො කම්මට්ඨානං න විජහතියෙව පධානියත්ථෙරො විය. අයං “ඛමො ජීසවිජාය...පෙ.... සරීසපසම්ඵස්සාන”න්ති වෙදිතබ්බො.

ථෙරං කිර ඛණ්ඩවෙලවිහාරෙ කණ්කාරපධානියසරෙ අරියවංසං සුණන්තං
සොරවිසො සප්පො ඩංසි. ථෙරො ජානිත්වාපි පසන්නචිත්තො නිසින්නො
ධම්මංයෙව සුණාති. විසවෙගො ථද්ධො අහොසි. ථෙරො උපසම්පදමණ්ඩලං ආදිං
කත්වා සිලං පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිසුද්ධසිලොහමස්මිති පිතිං උප්පාදෙසි. සහ
පිතුප්පාදා විසං නිවත්තිත්වා පථවිං පාවිසි. ථෙරො තත්ථෙව විත්තෙකග්ගතං
ලභිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි.

යො පන අක්කොසවසෙන දුරුත්තෙ දුරුත්තත්තායෙව ච දුරාගතෙ අපි
අන්තිමචත්ථුසඤ්ඤිතෙ වචනපථෙ සුත්වා ඛන්තිගුණංයෙව පච්චවෙක්ඛිත්වා න
වෙධති දීඝභාණකඅභයත්ථෙරො විය. අයං “ඛමො දුරුත්තානං දුරාගතානං
වචනපථාන”න්ති වෙදිතඛිබ්බො.

ථෙරො කිර පච්චයසන්නොසභාවනාරාමතාය මහාඅරියවංසප්පට්පදං කථෙසි,
සඛිබ්බො මහාගාමො ආගච්ඡති. ථෙරස්ස මහාසක්කාරො උප්පජ්ජති. තං අඤ්ඤතරො
මහාථෙරො අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො දීඝභාණකො අරියවංසං කථෙමිති
සඛිබ්බරත්තිං කොලාහලං කරොසිතිආදීහි අක්කොසි. උහොපි ච අත්තනො
අත්තනො විහාරං ගච්ඡන්තා ගාචුතමත්තං එකපථෙන අගමංසු. සකලගාචුතමිපි සො
තං අක්කොසියෙව. තතො යත්ථ ද්විත්තං විහාරානං මග්ගො භිජ්ජති, තත්ථ යත්වා
දීඝභාණකත්ථෙරො තං වන්දිත්වා “එස, භන්තෙ, තුම්භාකං මග්ගො”ති ආහ. සො
අසුණන්තො විය අගමාසි. ථෙරොපි විහාරං ගන්ත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා නිසිදි.
තමෙනං අන්තෙවාසිකො “කිං, භන්තෙ, සකලගාචුතං පරිභාසන්තං න කිඤ්චි
අවොචුත්ථා”ති ආහ. ථෙරො “ඛන්තියෙව, ආචුසො, මය්භං භාරො, න අක්ඛන්ති.
එකපදුද්ධාරෙපි කම්මට්ඨානවියොගං න පස්සාමි”ති ආහ. එත්ථ ච වචනමෙව
වචනපථොති වෙදිතඛිබ්බො.

යො පන උප්පන්නා සාරිරිකා වෙදනා දුක්ඛමනට්ඨෙත දුක්ඛා, ඛහලට්ඨෙත
තිඛිබ්බා, ඵරුසට්ඨෙත බරා, තිබ්බිණට්ඨෙත කටුකා, අස්සාදචිරහතො අසාතා, මනං
අවඩ්ඪනතො අමනාපා, පාණහරණසමත්ථතාය පාණහරා අධිවාසෙතියෙව, න
වෙධති. එවං සභාවො හොති විත්තලපඛිබ්බතෙ පධානියත්ථෙරො විය. අයං
“උප්පන්නානං...පෙ.... අධිවාසනජාතිකො”ති වෙදිතඛිබ්බො.

ථෙරස්ස කිර රත්තිං පධානෙන විනිනාමෙත්වා යීතස්ස උදරවාතො උප්පජ්ජි.
සො තං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො ආවත්තති පරිවත්තති. තමෙනං
වඩ්ඪකමපස්සෙ යීතො පිණ්ඩපාතියත්ථෙරො ආහ “ආචුසො, පඛිබ්බිතො නාම
අධිවාසනසිලො හොති”ති. සො “සාධු, භන්තෙ”ති අධිවාසෙත්වා නිව්චලො සයි.
වාතො නාහිතො යාව හදයං එාලෙති. ථෙරො වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා විපස්සන්තො
මුහුත්තෙන අනාගාමී හුත්වා පරිනිබ්බාසිති.

යඤ්චිස්සාති සීතාදීසු යංකිඤ්චි එකධම්මමිපි අස්ස. අනධිවාසයතොති
අනධිවාසෙත්තස්ස අක්ඛමන්තස්ස. සෙසං චුත්තනයමෙව. ආසචුප්පත්ති පනෙත්ථ
එවං වෙදිතඛිබ්බො. සීතෙන චුට්ඨස්ස උණ්භං පත්ථයන්තස්ස කාමාසවො උප්පජ්ජති,

එවං සබ්බත්ථං. නත්ථි නො සම්පත්තිභවෙ සුගතිභවෙ සීතං වා උණ්භං වාති භවං පත්ථයන්තස්ස භවාසවො. මය්භං සීතං උණ්භන්ති ගාහො දිට්ඨාසවො. සබ්බෙහෙව සම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවොති.

“ඉමෙ වුව්වන්ති...පෙ.... අධිවාසනා පහාතබ්බා”ති ඉමෙ සීතාදීසු එකමෙකස්ස වසෙන වත්තාරො වත්තාරො කත්වා අනෙකෙ ආසවා ඉමාය ඛන්තිසංවරසඬ්ඛාතාය අධිවාසනාය පහාතබ්බාති වුව්වන්තිති අත්ථො. එත්ථ ව යස්මා අයං ඛන්ති සීතාදිධම්මෙ අධිවාසෙති, අත්තනො උපරි ආරොපෙත්වා වාසෙතියෙව. න අසහමානා හුත්වා නිරස්සති, තස්මා “අධිවාසනා”ති වුව්වන්ති වෙදිතබ්බා.

අධිවාසනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පරිවජ්ජනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

25. පටිසඬ්ඛා යොනිසො චණ්ඩං හත්ථිං පරිවජ්ජෙතිති අභං සමණොති
චණ්ඩස්ස හත්ථිස්ස ආසන්නෙ න යාතබ්බං. තතොනිදානඤ්ඤි මරණම්පි සියා මරණමත්තම්පි දුක්ඛන්ති එවං උපායෙන පටෙන පච්චයෙන පච්චවෙක්ඛිත්වා චණ්ඩං හත්ථිං පරිවජ්ජෙති පටික්කමති. එස නයො සබ්බත්ථං. චණ්ඩන්ති ව දුට්ඨං, වාළන්ති වුත්තං හොති. බාණුන්ති බදිරබාණුආදිං. කණ්ටකට්ඨානන්ති කණ්ටකානං යානං, යත්ථ කණ්ටකා විජ්ජන්ති, තං ඔකාසන්ති වුත්තං හොති. සොබ්හන්ති සබ්බතො පරිවජ්ජන්තතං. පජාතන්ති එකතො ඡින්නතං. වන්දනිකන්ති උච්ඡිට්ඨොදකගබ්බමලාදීනං ඡඩ්ඛනට්ඨානං. ඔළිගල්ලන්ති තෙසංයෙව සකද්දමාදීනං සන්දනොකාසං. තං ජණ්ණුමත්තම්පි අසුචිහරිතං හොති, ද්වෙපි චෙතානි යානානි අමනුස්සදුට්ඨානි හොන්ති. තස්මා තානි වජ්ජෙතබ්බාති. අනාසනෙති එත්ථ පන අයුත්තං ආසනං අනාසනං, තං අත්ථතො අනියතවත්ථුකං රහොපට්ඨිජන්තාසනන්ති වෙදිතබ්බං. අගොචරෙති එත්ථපි ව අයුත්තො ගොචරො අගොචරො, සො වෙසියාදිහෙදතො පඤ්චවිට්ඨො. පාපකෙ මිත්තෙති ලාමකෙ දුස්සිලෙ මිත්තපතිරූපකෙ, අමිත්තෙ වා. හජන්තන්ති සෙවමානං. විඤ්ඤ සබ්බමචාරීති පණ්ඩිතා බුද්ධිසම්පන්නා සබ්බමචාරයො, භික්ඛුනමෙතං අධිවචනං. තෙ හි එකකම්මං එකුද්දෙසො සමසික්ඛතාති ඉමං බ්‍රහ්මං සමානං වරන්ති, තස්මා සබ්බමචාරීති වුව්වන්ති. පාපකෙසු යානෙසුති ලාමකෙසු යානෙසු. ඔකජ්ජෙය්‍යුන්ති සද්දහෙය්‍යුං, අධිමුච්චෙය්‍යුං “අද්ධා අයමායස්මා අකාසි වා කරස්සති වා”ති.

යඤ්ඤිස්සාති හත්ථිආදීසු යංකිඤ්චි එකම්පි අස්ස. සෙසං වුත්තනයමෙව. ආසවුප්පන්ති පනෙත්ථ එවං වෙදිතබ්බා. හත්ථිආදිනිදානෙන දුක්ඛෙන ථුට්ඨස්ස සුඛං පත්ථයතො කාමාසවො උප්පජ්ජති. නත්ථි නො සම්පත්තිභවෙ සුගතිභවෙ ඊදිසං දුක්ඛන්ති භවං පත්ථෙත්තස්ස භවාසවො. මං හත්ථි මද්දති, මං අස්සොති ගාහො දිට්ඨාසවො. සබ්බෙහෙව සම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවොති.

ඉමෙ වුවුවන්ති...පෙ.... පරිවජ්ජනා පහාතඛිබාති ඉමෙ හත්ථිආදීසු එකෙකස්ස වසෙන චත්තාරො චත්තාරො කත්වා අනෙකෙ ආසවා ඉමිනා සීලසංවරසඛිබාතෙන පරිවජ්ජනෙන පහාතඛිබාති වුවුවන්තිති වෙදිතඛිබා.

පරිවජ්ජනාපහාතඛිබආසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විනොදනාපහාතඛිබආසවචණ්ණනා

26. පටිසඛිබා යොනියො උජ්ජන්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙතිති ‘‘ඉති පායං විතක්කො අකුසලො, ඉතිපි සාවජ්ජො, ඉතිපි දුක්ඛවිපාකො, සො ච බො අත්තඛ්‍යාබාධාය සංවත්තති’’තිආදිනා නයෙන යොනියො කාමචිතක්කෙ ආදීනවං පච්චචෙක්ඛිත්වා තස්මිං තස්මිං ආරම්භණෙ උජ්ජන්තං ජාතමභිනිබ්බත්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති, චිත්තං ආරොපෙත්වා න වාසෙති, අඛිහන්තරෙ වා න වාසෙතිතිපි අත්ථො.

අනධිවාසෙන්නො කිං කරොතිති? පජ්හති ඡඩ්ඛෙති.

කිං කචචරං විය පිටකෙනාති? න හි, අපිච බො නං විනොදෙති තුදති විජ්ඣති නිහරති.

කිං බලිබද්දං විය පතොදෙනාති? න හි, අථ බො නං බ්‍යන්තිකරොති විගතන්තං කරොති. යථාස්ස අත්තොපි නාවසිස්සති අත්තමසො භඩ්ගමත්තම්පි, තථා නං කරොති.

කථං පන නං තථා කරොතිති? අනභාවං ගමෙතිති අනු අනු අභාවං ගමෙති, වික්ඛම්භනජ්ජහාතෙන යථා සුචික්ඛම්භිතො හොති, තථා කරොතිති චුත්තං හොති. එස නයො බ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කෙසු.

එත්ථ ච කාමචිතක්කොති ‘‘යො කාමපට්ඨංගුත්තො තක්කො විතක්කො මිච්ඡාසඛිකජ්ජො’’ති විහඬිගෙ (විහ. 910) චුත්තො. එස නයො ඉතරෙසු. උජ්ජන්තූජ්ජන්තෙති උජ්ජන්තෙ උජ්ජන්තෙ, උජ්ජන්තමත්තෙයෙවාති චුත්තං හොති. සකිං වා උජ්ජන්තෙ විනොදෙත්වා දුතියවාරෙ අජ්ඣුපෙක්ඛිතා න හොති, සතක්ඛත්තුම්පි උජ්ජන්තෙ උජ්ජන්තෙ විනොදෙතියෙව. පාපකෙ අකුසලෙති ලාමකට්ඨෙන පාපකෙ, අකොසල්ලතාය අකුසලෙ. ධම්මෙති තෙයෙව කාමචිතක්කාදයො සබ්බෙපි වා නව මහාවිතක්කෙ. තත්ථ තයො චුත්තා එව. අවසෙසා ‘‘ඤාතිවිතක්කො ජනපදවිතක්කො අමරවිතක්කො පරානුද්දයතාපට්ඨංගුත්තො විතක්කො ලාභසක්කාරසීලොකපට්ඨංගුත්තො විතක්කො අනවඤ්ඤත්තිපට්ඨංගුත්තො විතක්කො’’ති (මහානි. 207) ඉමෙ ඡ.

යඤ්චිස්සාති එතෙසු විතක්කෙසු යංකිඤ්චි අස්ස, සෙසං චුත්තනයමෙව.
කාමවිතක්කො පනෙත්ථ කාමාසවො එව. තබ්බිසෙසො භවාසවො. තංසම්පයුත්තො
දිට්ඨාසවො. සබ්බවිතක්කෙසු අවිජ්ජාසවොති එවං ආසවුප්පත්තිපි වෙදිතබ්බා.

ඉමෙ වුවචන්ති...පෙ.... විනොදනා පහාතබ්බාති ඉමෙ කාමවිතක්කාදිවසෙන
චුත්තප්පකාරා ආසවා ඉමිනා තස්මිං තස්මිං විතක්කෙ
ආදීනවපච්චවෙක්ඛණසහිතෙන වීරියසංවරසඬාතෙන විනොදනෙන පහාතබ්බාති
වුවචන්තිති වෙදිතබ්බා.

විනොදනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භාවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

27. පටිසඬා යොනිසො සතිසම්බොජ්ඣාදිගං භාවෙතීති අභාවනාය ආදීනවං,
භාවනාය ව ආනිසංසං උපායෙන පටෙන පච්චවෙක්ඛිත්වා සතිසම්බොජ්ඣාදිගං
භාවෙති, එස නයො සබ්බත්ථං. එත්ථ ව කිඤ්චාපි ඉමෙ
උපරිමග්ගත්තයසමයසම්භූතා ලොකුත්තරබොජ්ඣාදිගා එව අධිප්පෙතා, තථාපි
ආදිකම්මිකානං බොජ්ඣාදිගෙසු අසම්මොහත්ථං ලොකීයලොකුත්තරමිස්සකෙන
නෙසං නයෙන අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාමි. ඉධ පන ලොකීයනයං පහාය
ලොකුත්තරනයො එව ගහෙතබ්බො. තත්ථ සතිසම්බොජ්ඣාදිගන්තිආදීනා නයෙන
චුත්තානං සත්තන්තං ආදිපදානංයෙව තාව –

අත්ථතො ලක්ඛණාදීහි, කමතො ව විනිච්ඡයො;
අනුනාධිකතො වෙව, විඤ්ඤාතබ්බො විභාවිතා.

තත්ථ සතිසම්බොජ්ඣාදිගෙ තාව සරණට්ඨෙත සති. සා පනෙසා
උපට්ඨානලක්ඛණා, අපිලාපනලක්ඛණා වා. චුත්තම්පි හෙතං “යථා, මහාරාජ,
රඤ්ඤො භණ්ඩාගාරිකො රඤ්ඤො සාපතෙය්‍යං අපිලාපෙති, එත්තකං, මහාරාජ,
හිරඤ්ඤං, එත්තකං සුචණ්ණං, එත්තකං සාපතෙය්‍යන්ති, එවමෙව බො, මහාරාජ,
සති උප්පජ්ජමානා කුසලාකුසලසාවජ්ජානවජ්ජහීනපණිතකණ්ඨසුක්කසජ්ජපටිභාගෙ
ධම්මෙ අපිලාපෙති. ඉමෙ චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති (මි. ප. 2.1.13) විත්ථාරො.
අපිලාපනරසා. කිච්චවසෙනෙව හිස්ස එතං ලක්ඛණං ථෙරෙන චුත්තං.
අසම්මොසරසා වා. ගොචරාහිමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා. සති එව සම්බොජ්ඣාදිගො
සතිසම්බොජ්ඣාදිගො. තත්ථ බොධියා බොධිස්ස වා අඬිගොති බොජ්ඣාදිගො.

කිං චුත්තං හොති? යා හි අයං ධම්මසාමග්ගී, යාය
ලොකීයලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානාය ලීනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුහන-
කාමසුඛත්තකිලමථානුයොග-උච්ඡේදසස්සතාහිතිවෙසාදීනං අනෙකෙසං
උපද්දවානං පටිපක්ඛභූතාය
සතිධම්මවිචයවීරියපීතිපස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසඬාතාය ධම්මසාමග්ගියා
අරියසාවකො බුද්ධිකීති කත්වා “බොධි”ති වුවචති. බුද්ධිකීති

කිලෙසසන්තානනිද්දාය උට්ඨහති, චත්තාරි වා අරියසච්චානි පටිච්ඡක්කති,
නිබ්බානමෙව වා සච්ඡිකරොතිති චුත්තං හොති. යථාහ “සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ
භාවෙන්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො”ති. තස්සා
ධම්මසාමග්ගිසංඛාතාය බොධියා අභිගොතිපි බොජ්ඣංගිගො,
ක්කානඤ්ඤාමග්ගිගාදයො විය.

යොපෙස යථාචුත්තජපකාරාය එතාය ධම්මසාමග්ගියා බුජ්ඣතිති කත්වා
අරියසාවකො “බොධි”ති චුච්චති, තස්ස බොධිස්ස අභිගොතිපි බොජ්ඣංගිගො,
සෙනඤ්ඤාමග්ගිගාදයො විය. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “බුජ්ඣනකස්ස පුග්ගලස්ස
අභිගාති වා බොජ්ඣංගිගා”ති. අපිච “බොජ්ඣංගිගාති කෙනට්ඨෙන බොජ්ඣංගිගා?
බොධාය සංවත්තන්තිති බොජ්ඣංගිගා, බුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣංගිගා, අනුබුජ්ඣන්තිති
බොජ්ඣංගිගා, පටිබුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣංගිගා, සම්බුජ්ඣන්තිති
බොජ්ඣංගිගා”තිආදිනා (පටි. ම. 3.17) පටිසම්භිදානායෙනාපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.
පසත්ථො සුන්දරො වා බොජ්ඣංගිගාති සම්බොජ්ඣංගිගො. එවං සති එව
සම්බොජ්ඣංගිගා සතිසම්බොජ්ඣංගිගො. තං සතිසම්බොජ්ඣංගිගං. එවං තාව
එකස්ස ආදිපදස්ස අත්ථතො ලක්ඛණාදිහි ව විනිච්ඡයො විඤ්ඤාතබ්බො.

දුතියාදිසු පන චතුසච්චධම්මෙ විචිනාතිති ධම්මවිචයො. සො පන
විචයලක්ඛණො, ඔභාසනරසො, අසම්මොහපච්චුපට්ඨානො. වීරභාවතො විධිනා
රීරයිතබ්බතො ව වීරියං. තං පග්ගහලක්ඛණං, උපත්ථම්භනරසං,
අනොසිදනපච්චුපට්ඨානං. පිණයතිති පිති. සා ඵරණලක්ඛණො, තුට්ඨිලක්ඛණො වා,
කායචිත්තානං පිණනරසා, තෙසංයෙව ඔදග්ගපච්චුපට්ඨානා.
කායචිත්තදරුපස්සම්භනතො පස්සද්ධි. සා උපසමලක්ඛණො,
කායචිත්තදරුප්පිමද්දනරසා, ආයචිත්තානං
අපරිප්පන්දනභූතසීතිභාවපච්චුපට්ඨානා. සමාධානතො සමාධි. සො
අවික්ඛෙපලක්ඛණො, අවිසාරලක්ඛණො වා, චිත්තවෙතසිකානං සම්පිණ්ඩනරසො,
චිත්තට්ඨිතිපච්චුපට්ඨානො. අජ්ඣුපෙක්ඛනතො උපෙක්ඛා. සා
පටිසංඛානලක්ඛණො, සමවාහිතලක්ඛණො වා, උනාධිකතානිවාරණරසා,
පක්ඛපාතුපච්ඡෙදරසා වා, මජ්ඣන්තභාවපච්චුපට්ඨානා. සෙසං චුත්තනයමෙව. එවං
සෙසපදානම්පි අත්ථතො ලක්ඛණාදිහි ව විනිච්ඡයො විඤ්ඤාතබ්බො.

කමතොති එත්ථ ව “සතිඤ්ච බ්වාහං, හික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති (සං. නි.
5.234) වචනතො සබ්බෙසං සෙසබොජ්ඣංගිගානං උපකාරකත්තා
සතිසම්බොජ්ඣංගිගොව පට්ඨං චුත්තො. තතො පරං “සො තථා සතො විහරන්තො
තං ධම්මං පඤ්ඤාය පවිචිනාති”තිආදිනා (විහ. 469) නයෙන සෙසබොජ්ඣංගිගානං
පුබ්බාපරියවචනෙ පයොජනං සුත්තෙයෙව චුත්තං. එවමෙත්ථ කමතොපි
විනිච්ඡයො විඤ්ඤාතබ්බො.

අනුනාධිකතොති කස්මා පන භගවතා සත්තෙව බොජ්ඣංගිගා චුත්තා අනුනා
අනධිකාති. ලීනුද්ධච්චපටිපක්ඛතො සබ්බත්ථිකතො ව. එත්ථ හි තයො

බොජ්ඣංගා ලීනස්ස පටිපක්ඛා. යථාහ - “යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං විත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣංගස්ස භාවනාය, කාලො වීරියසම්බොජ්ඣංගස්ස භාවනාය, කාලො පීතියම්බොජ්ඣංගස්ස භාවනායා”ති (සං. නි. 5.234). තයො උද්ධව්වස්ස පටිපක්ඛා. යථාහ - “යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ උද්ධතං විත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධියම්බොජ්ඣංගස්ස භාවනාය, කාලො සමාධියම්බොජ්ඣංගස්ස භාවනාය, කාලො උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගස්ස භාවනායා”ති (සං. නි. 5.234). එකො පනෙත්ථ සබ්බත්ථිකො. යථාහ - “සතිඤ්ච බ්වාහං, භික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති. “සබ්බත්ථක”න්තිපි පාඨො, ද්විත්තමපි සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බන්ති අත්ථො. එවං ලීනුද්ධව්වපටිපක්ඛතො සබ්බත්ථිකතො ච සත්තෙව බොජ්ඣංගා චූත්තා අනුනා අනධිකාති, එවමෙත්ථ අනුනාධිකතොපි විනිච්ඡයො විඤ්ඤාතබ්බො.

එවං තාව “සතිසම්බොජ්ඣංග”න්තිආදිනා නයෙන චූත්තානං සත්තන්තං ආදිපදානංයෙව අත්ථවණ්ණනං ඤත්වා ඉදානි භාවෙති විවෙකනිස්සිතන්තිආදීසු එවං ඤාතබ්බො. භාවෙතීති වඩ්ඪෙති, අත්තනො විත්තසත්තානෙ පුනස්පුනං ජනෙති අභිනිබ්බත්තෙතීති අත්ථො. විවෙකනිස්සිතන්ති විවෙකෙ නිස්සිතං. විවෙකොති විචිත්තතා. ස්වායං තද්ධගවිවෙකො වික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදපටිපස්සද්ධි නිස්සරණවිවෙකොති පඤ්චවිධො. තස්ස නානත්තං “අරියධම්මෙ අවිනීතො”ති එත්ථ චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයමෙව හි තත්ථ විනයොති චූත්තො. එවං එතස්මිං පඤ්චවිධෙ විවෙකෙ.

විවෙකනිස්සිතන්ති තද්ධගවිවෙකනිස්සිතං සමුච්ඡෙදවිවෙකනිස්සිතං නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතඤ්ච සතිසම්බොජ්ඣංගං භාවෙතීති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. තථා හි අයං බොජ්ඣංගභාවනානුයුත්තො යොගී විපස්සනාක්ඛණෙ කිච්චතො තද්ධගවිවෙකනිස්සිතං, අජ්ඣාසයතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතං, මග්ගකාලෙ පන කිච්චතො සමුච්ඡෙදවිවෙකනිස්සිතං, ආරම්මණතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතං සතිසම්බොජ්ඣංගං භාවෙති. පඤ්චවිධවිවෙකනිස්සිතන්තිපි එකෙ, තෙ හි න කෙවලං බලව්විපස්සනාමග්ගඵලක්ඛණෙසු එව බොජ්ඣංගගෙ උද්ධරන්ති, විපස්සනාපාදකකසිණජ්ඣානආනාපානාසුභවුග්ගවිහාරජ්ඣානෙසුපි උද්ධරන්ති. න ච පටිසිද්ධා අට්ඨකථාවරියෙහි. තස්මා තෙසං මතෙන එතෙසං ඥානානං පවත්තික්ඛණෙ කිච්චතො එව වික්ඛම්භනවිවෙකනිස්සිතං. යථා ච “විපස්සනාක්ඛණෙ අජ්ඣාසයතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිත”න්ති චූත්තං, එවං පටිපස්සද්ධිවිවෙකනිස්සිතමපි භාවෙතීති වත්තුං වට්ටති. එස නයො විරාගනිස්සිතාදීසු. විවෙකට්ඨා එව හි විරාගාදයො.

කෙවලඤ්ඤෙත්ථ වොස්සග්ගො දුට්ඨො පරිච්චාගවොස්සග්ගො ච පක්ඛන්දනවොස්සග්ගො වාති. තත්ථ පරිච්චාගවොස්සග්ගොති විපස්සනාක්ඛණෙ ච තද්ධගවසෙන, මග්ගක්ඛණෙ ච සමුච්ඡෙදවසෙන කිලෙසජ්ජහානං. පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති විපස්සනාක්ඛණෙ තන්තිත්තභාවෙන, මග්ගක්ඛණෙ

පන ආරම්භකරණෙන නිබ්බානපක්ඛන්දනං. තද්දුහයම්පි ඉමස්මිං
 ලොකියලොකුත්තරම්ස්සකෙ අත්ථවණ්ණනානායෙ වට්ටති. තථා හි අයං
 සතිසම්බොජ්ඣාදිගො යථාචුත්තෙන පකාරෙන කිලෙසෙ පරිච්චජති, නිබ්බානඤ්ච
 පක්ඛන්දති. වොස්සග්ගපරිණාමීන්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන
 වොස්සග්ගත්තං පරිණාමන්තං පරිණතඤ්ච පරිපච්චන්තං පරිපක්කඤ්චාති. ඉදං
 චුත්තං හොති ‘‘අයඤ්චි බොජ්ඣාදිගභාවනානුයුත්තො භික්ඛු යථා
 සතිසම්බොජ්ඣාදිගො කිලෙසපරිච්චාගවොස්සග්ගත්තං
 නිබ්බානපක්ඛන්දනවොස්සග්ගත්තඤ්ච පරිපච්චති, යථා ච පරිපක්කො හොති, තථා
 නං භාවෙති’’ති. එස නයො සෙසබොජ්ඣාදිගෙසු.

ඉධ පන නිබ්බානංයෙව සබ්බසංඛිතෙනහි විචිත්තත්තා විවෙකො, සබ්බෙසං
 විරාගභාවතො විරාගො, නිරොධභාවතො නිරොධොති චුත්තං. මග්ගො එව ච
 වොස්සග්ගපරිණාමී, තස්මා සතිසම්බොජ්ඣාදිගං භාවෙති විවෙකං ආරම්භං
 කත්වා පවත්ති යා විවෙකනිස්සිතං. තථා විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං. තඤ්ච බො
 අරියමග්ගක්ඛණ්ණප්පත්ති යා කිලෙසානං සමුච්ඡෙදතො පරිච්චාගභාවෙන ච
 නිබ්බානපක්ඛන්දනභාවෙන ච පරිණතං පරිපක්කන්ති අයමෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො.
 එස නයො සෙසබොජ්ඣාදිගෙසු.

යඤ්චිස්සාති එතෙසු බොජ්ඣාදිගෙසු යංකිඤ්චි අස්ස. සෙසං චුත්තනයමෙව.
 ආසච්ඡප්පත්තියං පනෙත්ථ ඉමෙසං උපරිමග්ගත්තයසම්පයුත්තානං බොජ්ඣාදිගානං
 අභාවිතත්තා යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යුං කාමාසවො භවාසවො අවිජ්ජාසවොති තයො
 ආසවා, භාවයතො එවංස තෙ ආසවා න හොන්තීති අයං නයො වෙදිතබ්බො.

ඉමෙ චුච්චන්ති...පෙ.... භාවනා පභාතබ්බාති ඉමෙ තයො ආසවා ඉමාය
 මග්ගත්තයසම්පයුත්තාය බොජ්ඣාදිගභාවනාය පභාතබ්බාති චුච්චන්තීති වෙදිතබ්බො.

28. ඉදානි ඉමෙහි සත්තභාකාරෙහි පභීනාසවං භික්ඛුං ථොමෙත්තො
 ආසවප්පභානෙ වස්ස ආනිසංසං දස්සෙත්තො එතෙහෙව ච කාරණෙහි
 ආසවප්පභානෙ සත්තානං උස්සුක්කං ජනෙත්තො යතො බො, භික්ඛවෙ...පෙ....
 අන්තමකාසි දුක්ඛස්සාති ආහ. තත්ථ යතො බොති සාමීච්චනෙ තොකාරො, යස්ස
 බොති චුත්තං හොති. පොරාණා පන යස්මිං කාලෙති වණ්ණයන්ති. යෙ ආසවා
 දස්සනා පභාතබ්බාති යෙ ආසවා දස්සනෙන පභාතබ්බා, තෙ දස්සනෙනෙව පභීනා
 හොන්ති, න අප්පභීනෙසුයෙව පභීනසඤ්ඤී හොති. එවං සබ්බත්ථ විත්ථාරො.

සබ්බාසවසංවරසංචුතොති සබ්බෙහි ආසවපිධානෙහි පිහිතො, සබ්බෙසං වා
 ආසවානං පිධානෙහි පිහිතො. අවිජ්ජෙවජී තණ්හන්ති සබ්බමිපි තණ්හං ඡින්දි, සංඡින්දි
 සමුච්ඡින්දි. විචත්තයි සංයොජනන්ති දසවිධමිපි සංයොජනං පරිචත්තයි
 නිම්මලමකාසි. සම්මාති හෙතුනා කාරණෙන. මානාහිසමයාති මානස්ස
 දස්සනාහිසමයා පභානාහිසමයා ව. අරහත්තමග්ගො හි කිච්චවසෙන මානං පස්සති,

අයමස්ස දස්සනාහිසමයො. තෙන දිට්ඨො පන සො තාවදෙව පභියති දිට්ඨවිසෙන දිට්ඨසත්තානං ජීවිතං විය. අයමස්ස පහානාහිසමයො.

අන්තමකාසි දුක්ඛස්සාති එවං අරහත්තමග්ගෙන සම්මා මානස්ස දිට්ඨත්තා පභිනත්තා ව යෙ ඉමෙ “කායබන්ධනස්ස අන්තො ජීරති (වුළුව. 278). හරිතත්තං වා”ති (ම. නි. 1.304) එවං චුත්තඅන්තිමමරියාදන්තො ව, “අන්තමිදං, භික්ඛවෙ, ජීවිකාන”න්ති (ඉතිවු. 91; සං. නි. 3.80) එවං චුත්තලාමකන්තො ව, “සක්කායො එකො අන්තො”ති (අ. නි. 6.61) එවං චුත්තකොට්ඨාසන්තො ව, “එසෙවන්තො දුක්ඛස්ස සබ්බපච්චයසංඛයා”ති (සං. නි. 2.51) එවං චුත්තකොටන්තො වාති එවං චත්තාරො අන්තා, තෙසු සබ්බස්සෙව වට්ඨදුක්ඛස්ස අන්තං චතුත්ථකොට්ඨසංඛාරං අන්තිමකොට්ඨසංඛාරං අන්තමකාසි පරිච්ඡේදං පරිවට්ඨමං අකාසි. අන්තිමසමුස්සයමත්තාවසෙසං දුක්ඛං අකාසිති චුත්තං හොති.

අත්තමනා තෙ භික්ඛුති සකමනා තුට්ඨමනා, පිතිසොමනස්සෙහි වා සම්පයුත්තමනා හුත්වා. භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති ඉදං දුක්ඛස්ස අන්තකිරියාපරියොසානං භගවතො භාසිතං සුකථිතං සුලපිතං, එවමෙනං භගවා එවමෙනං සුගතාති මත්ථකෙන සම්පට්ඨ්ඡන්තා අබ්භතූමොදිංසුති.

සෙසමෙත්ථ යං න චුත්තං, තං පුබ්බෙ චුත්තත්තා ව සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා ව න චුත්තං. තස්මා සබ්බං චුත්තානුසාරෙන අනුපදෙසො පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

භාවනාපහාතබ්බආසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සබ්බාසවසුත්තචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ධම්මදායාදසුත්තචණ්ණනා

29. එවං මෙ සුතන්ති ධම්මදායාදසුත්තං. යස්මා පනස්ස අට්ඨුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො, තස්මා තං දස්සෙත්වා වස්ස අපුබ්බපදචණ්ණනං කර්ස්සාම. කතරාය ව පනිදං අට්ඨුප්පත්තියා නික්ඛිත්තන්ති. ලාභසක්කාරෙ. භගවතො කිර මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී. යථා තං චත්තාරො අසංඛාරෙය්‍යො පුරිතදානපාරමීසඤ්චයස්ස. සබ්බදිසාසු යමකමහාමෙසො වුට්ඨහිත්වා මහොසං විය සබ්බපාරමියො එකස්මිං අත්තභාවෙ විපාකං දස්සාමාති සම්පිණ්ඩිතා විය ලාභසක්කාරමහොසං නිබ්බත්තයිංසු. තතො තතො අන්තපානානාවත්ථමාලාගන්ධවිලෙපනාදිහත්ථා ඛත්තියබ්‍රාහ්මණාදෙයො ආගන්ත්වා – “කහං බුද්ධො, කහං භගවා, කහං දෙවදෙවො, නරාසහො, පුරිසසීහො”ති භගවත්තං පරියෙසන්ති. සකටසතෙහිපි පච්චයෙ ආහරිත්වා ඔකාසං අලභමානා සමන්තා ගාචුතප්පමාණමිපි සකටධුරෙන සකටධුරමාහව්චතිට්ඨන්ති වෙව අනුබන්ධන්ති ව. අත්ඨකචින්දබ්‍රාහ්මණාදෙයො විය. සබ්බං ඛන්ධකෙ තෙසු

තෙසු සුත්තෙසු ව ආගතනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. යථා ව භගවතො, එවං
භික්ඛුසඤ්ඤාසි.

වුත්තම්පි චෙතං – “තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා සක්කතො හොති
ගරුකතො මානිතො පූජිතො අපචිතො ලාභී
වීරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරානං, භික්ඛුසඤ්ඤාසි
ඛො සක්කතො හොති...පෙ.... පරික්ඛාරාන”න්ති (උදා. 14). තථා –
“යාවතා ඛො, වුත්ද, එතරහි සඤ්ඤා වා ගණො වා ලොකෙ උප්පන්නො,
නාහං, වුත්ද, අඤ්ඤං එකසඤ්ඤාසි සමනුපස්සාමි, එවං ලාභග්ගයසග්ගපත්තං,
යථරිච, වුත්ද, භික්ඛුසඤ්ඤාසි”ති (දී. නි. 3.176).

ස්වායං භගවතො ව භික්ඛුසඤ්ඤාසි ව උප්පන්නො ලාභසක්කාරො එකතො
හුත්වා ද්විත්තං මහානදීතං උදකම්ච අප්පමෙය්‍යා අහොසි. කමෙන භික්ඛු
පච්චයගරුකා පච්චයබාහුලිකා අහෙසුං. පච්ඡාහත්තම්පි තෙලමධුථාණිකාදීසු
ආහටෙසු ගණ්ඨිංයෙව පහරිත්වා “අම්භාකං ආචරියස්ස දෙථ, උපජ්ඣායස්ස
දෙථා”ති උච්චාසද්දමභාසද්දං කරොන්ති. සා ව නෙසං පවත්ති භගවතොපි පාකටා
අහොසි. තතො භගවා අනනුවච්ඡිකන්ති ධම්මසංවෙගං උප්පාදෙත්වා චිත්තෙසි –

“පච්චයා අකප්පියාති න සක්කා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙතුං. පච්චයපට්ඨද්ධා හි
කුලපුත්තානං සමණධම්මවුත්ති. හන්දාහං ධම්මදායාදපට්ඨපදං දෙසෙමි. සා
සික්ඛාකාමානං කුලපුත්තානං සික්ඛාපදපඤ්ඤත්ති විය හවිස්සති නගරද්වාරෙ
යපිතසබ්බකායිකආදාසො විය ව, යථා හි නගරද්වාරෙ යපිතෙ සබ්බකායිකෙ
ආදාසෙ චත්තාරො චණ්ණා අත්තතො ඡායං දිස්වා වජ්ජං පහාය නිද්දොසා හොන්ති,
එවමෙව සික්ඛාකාමා කුලපුත්තා පයොගමණ්ඩනෙන අත්තානං මණ්ඩෙතුකාමා
ඉමං සබ්බකායිකාදාසුපමං දෙසනං ආවජ්ජිත්වා ආමිසදායාදපට්ඨපදං වජ්ජෙත්වා
ධම්මදායාදපට්ඨපදං පුරෙත්තා බිජ්ජමෙව ජාතිජරාමරණස්ස අත්තං කරිස්සන්ති”ති.
ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා ඉදං සුත්තං අහාසි.

තත්ථ ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවථ, මා ආමිසදායාදාති ධම්මස්ස මෙ
දායාදා, භික්ඛවෙ, භවථ, මා ආමිසස්ස. යො මය්‍හං ධම්මො, තස්ස පටිග්ගාහකා
භවථ, යඤ්ච ඛො මය්‍හං ආමිසං, තස්ස මා පටිග්ගාහකා භවථාති වුත්තං හොති.
තත්ථ ධම්මොපි දුට්ඨො – නිජ්ජපරියායධම්මො, පරියායධම්මොති. ආමිසම්පි දුට්ඨං –
නිජ්ජපරියායාමිසං, පරියායාමිසන්ති. කථං? මග්ගඵලනිබ්බානහෙදො හි නවට්ඨොපි
ලොකුත්තරධම්මො නිජ්ජපරියායධම්මො නිබ්බන්තිතධම්මො, න යෙන කෙනචි
පරියායෙන කාරණෙන වා ලෙසෙන වා ධම්මො. යං පනිදං විචට්ඨපනිස්සිතං කුසලං,
සෙය්‍යථිදං, ඉධෙකච්චො විචට්ඨං පත්ථෙත්තො දානං දෙති, සීලං සමාදියති,
උපොසථකම්මං කරොති, ගන්ධමාලාදිහි වත්ථුපුජං කරොති, ධම්මං සුභාති දෙසෙති
ඤානසමාපත්තියො නිබ්බන්තෙති, එවං කරොන්තො අනුපුබ්බෙන
නිජ්ජපරියායධම්මං අමතං නිබ්බානං පටිලහති, අයං පරියායධම්මො. තථා වීරාදයො
චත්තාරො පච්චයා නිජ්ජපරියායාමිසමෙව, න අඤ්ඤෙන පරියායෙන කාරණෙන වා

ලෙසෙන වා ආමිසං. යං පනිදං වට්ටගාමිකුසලං, සෙය්‍යාපීදං, ඉධෙකච්චො වට්ටං පත්ථෙත්තො සම්පත්තිහවං ඉච්ඡමානො දානං දෙති...පෙ.... සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, එවං කරොත්තො අනුපුබ්බෙන දෙවමනුස්සසම්පත්තිං පටිලහති, ඉදං පරියායාමිසං නාම.

තත්ථ නිජ්ජරියායධම්මොපි හගවතොයෙව සන්තකො. හගවතා හි කථිතත්තා භික්ඛු මග්ගඵලනිබ්බානානි අධිගච්ඡන්ති. චුත්තම්පි වෙතං “සො හි බ්‍රාහ්මණ හගවා අනුජ්ජන්තස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා, අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනෙනා, අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතා, මග්ගඤ්ඤ මග්ගවිදු මග්ගකොච්චො. මග්ගානුගා ව පන එතරහි සාවකා විහරන්ති පච්ඡා සමන්තාගතා”ති (ම. නි. 3.79) ව – “සො භාචුසො, හගවා ජානං ජානාති, පස්සං පස්සති වක්ඛුභූතො ඤාණභූතො ධම්මභූතො බ්‍රහ්මභූතො වත්තා පවත්තා අත්ථස්ස නින්තෙනා අමතස්ස දාතා ධම්මස්සාමි තථාගතො”ති (ම. නි. 1.203) ව. පරියායධම්මොපි හගවතොයෙව සන්තකො. හගවතා හි කථිතත්තා එවං ජානන්ති “විවට්ටං පත්ථෙත්වා දානං දෙන්තො...පෙ.... සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්තො අනුක්කමෙන අමතං නිබ්බානං පටිලහති”ති. නිජ්ජරියායාමිසම්පි ව හගවතොයෙව සන්තකං. හගවතා හි අනුඤ්ඤාතත්තායෙව භික්ඛුහි ජීවකවත්ථුං ආදිං කත්වා පණිතවිවරං ලද්ධං. යථාහ “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, ගහපතිවිවරං. යො ඉච්ඡති, පංසුකුලිකො හොතු, යො ඉච්ඡති, ගහපතිවිවරං සාදියතු. ඉතරිතරෙනපාහං, භික්ඛවෙ, සන්තුට්ඨියෙව වණ්ණෙමි”ති (මහාව. 337).

පුබ්බෙ ව භික්ඛු පණිතපිණ්ඩපාතං නාලත්ථුං. සපදානපිණ්ඩියාලොපහොජනා එවාහෙසුං. තෙහි රාජගහෙ විහරන්තෙන හගවතා – “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, සඬ්ඝහත්තං උද්දෙසහත්තං නිමන්තනං සලාකහත්තං පක්ඛිකං උපොසථිකං පාටිපදික”න්ති (චූළව. 325) එවං අනුඤ්ඤාතත්තායෙව පණිතහොජනං ලද්ධං. තථා සෙනාසනං. පුබ්බෙ හි අකතපබ්භාරරුක්ඛමුලාදිසෙනාසනායෙව භික්ඛු අහෙසුං. තෙ “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්ච ලෙණානි”ති (චූළව. 294) එවං හගවතා අනුඤ්ඤාතත්තායෙව විහාරො අධිසයොගො පාසාදො හම්මියං ගුහානි ඉමානි සෙනාසනානි ලභිංසු. පුබ්බෙ ව මුත්තහරිතකෙනෙව හෙසජ්ජං අකංසු. තෙ හගවතායෙව – “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්ච හෙසජ්ජානි, සෙය්‍යාපීදං, සජ්ජි, නවනිතං, තෙලං, මධු, ථාණිත”න්ති (මහාව. 260) එවමාදිනා නයෙන අනුඤ්ඤාතත්තා නානාහෙසජ්ජානි ලභිංසු.

පරියායාමිසම්පි හගවතොයෙව සන්තකං. හගවතා හි කථිතත්තා යෙව ජානන්ති – “සම්පත්තිහවං පත්ථෙත්තො දානං දත්වා සීලං...පෙ.... සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අනුක්කමෙන පරියායාමිසං දිබ්බසම්පත්තිං මනුස්සසම්පත්තිං පටිලහති”ති. තදෙව, යස්මා නිජ්ජරියායධම්මොපි පරියායධම්මොපි නිජ්ජරියායාමිසම්පි පරියායාමිසම්පි හගවතොයෙව සන්තකං, තස්මා තත්ථ අත්තනො සාමිභාවං දස්සෙන්තො ආහ – “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, හවථ මා ආමිසදායාදා”ති.

යො මය්හං සන්තකො දුට්ඨොපි ධම්මො, තස්ස දායාදා භවථ. යඤ්ච ඛො එතං මය්හමෙව සන්තකං ආමිසං, තස්ස දායාදා මා භවථ. ධම්මකොට්ඨාසස්සෙව සාමිනො භවථ, මා ආමිසකොට්ඨාසස්ස. යො හි ජිනසාසනෙ පබ්බජිත්වා පච්චයපරමො විහරති චතුසු තණ්හුප්පාදෙසු සන්දිස්සමානො නික්ඛිත්තදුරො ධම්මානුධම්මප්පට්ඨත්තියං, අයං ආමිසදායාදො නාම. තාදිසා මා භවථ. යො පන අනුඤ්ඤාතපච්චයෙසු අප්පිච්ඡතාදීනි නිස්සාය පටිසංඛිතා සෙවමානො පට්ඨත්තීපරමො විහරති චතුසු අරියවංසෙසු සන්දිස්සමානො, අයං ධම්මදායාදො නාම. තාදිසා භවථාති චුත්තං හොති.

ඉදානි යෙසං තත්ථ එතදහොසි, හවිස්සති වා අනාගතමද්ධානං “කිං නු ඛො භගවා සාවකානං අලාභත්ථිකො ඵවමාහා”ති, තෙසං අතිපණ්ණිකලාභත්ථිකො අහං ඵවං වදාමිති දස්සෙතුමාහ අත්ථි මෙ තුම්හෙසු...පෙ.... නො ආමිසදායාදාති.

තස්සායමත්ථො – අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා අනුද්දයා හිතෙසිතා, කෙන නු ඛො කාරණෙන කෙන උපායෙන සාවකා ධම්මදායාදා අස්ස ධම්මකොට්ඨාසසාමිනො, නො ආමිසදායාදාති. අයං පන අධිප්පායො, පස්සති කිර භගවා ආමිසගරුකානං ආමිසෙ උපක්ඛලිතානං අතීතකාලෙ තාව කපිලස්ස හික්ඛුනො, “සංඛ්ඤාපි ආදිත්තා හොති”ති ආදිතා (පාරා. 230; සං. නි. 2.218) නයෙන ආගතපාපහික්ඛුහික්ඛුනීසික්ඛමානාදීනඤ්ච අනෙකසතානං අපායපරිපූරණත්තං අත්තනො සාසනෙ පබ්බජිතානඤ්ච දෙවදත්තාදීනං. ධම්මගරුකානං පන සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදීනං අභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාදිගුණප්පට්ඨාහං. තස්මා තෙසං අපායා පරිමුත්තිං සබ්බගුණසම්පත්තිඤ්ච ඉච්ඡන්තො ආහ – “අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා කිත්ති මෙ සාවකා ධම්මදායාදා භවෙය්සුං, නො ආමිසදායාදා”ති. පච්චයගරුකො ව චතුපරිසන්තරෙ කුටකභාපණො විය නිබ්බුතභිගාරො විය ව නිත්තෙජො නිප්පහො හොති. තතො විචත්තිතචිත්තො ධම්මගරුකො තෙජවා සීහොව අභිභුය්වාථී, තස්මාපි ඵවමාහ – “අත්ථි මෙ...පෙ.... නො ආමිසදායාදා”ති.

ඵවං “ධම්මදායාදා මෙ, හික්ඛවෙ, භවථ, මා ආමිසදායාදා”ති ඉදං අනුකම්පාය පණ්ණිකරං ලාභං ඉච්ඡන්තෙන චුත්තං, නො අලාභත්ථිකෙනාති සාවෙත්වා ඉදානි ඉමස්ස ඔවාදස්ස අකරණෙ ආදිනවං දස්සෙන්තො ආහ “තුම්හෙ ව මෙ, හික්ඛවෙ...පෙ.... නො ධම්මදායාදා”ති. තත්ථ තුම්හෙපි තෙන ආදියා භවෙය්සාථාති තුම්හෙපි තෙන ආමිසදායාදභාවෙන නො ධම්මදායාදභාවෙන ආදියා භවෙය්සාථ. අපදිසිතබ්බා විසුං කාතබ්බා වචත්ථපෙතබ්බා, විඤ්ඤාහි ගාරය්හා භවෙය්සාථාති චුත්තං හොති. කිත්ති? ආමිසදායාදා සත්ථුසාවකා විහරන්ති, නො ධම්මදායාදාති.

අහම්පි තෙන ආදියො භවෙය්සන්ති අහම්පි තෙන තුම්හාකං ආමිසදායාදභාවෙන නො ධම්මදායාදභාවෙන ගාරය්හො භවෙය්සං. කිත්ති? ආමිස...පෙ.... දායාදාති. ඉදං භගවා තෙසං අතීව මුදුකරණත්ථමාහ. අයඤ්චි එත්ථ අධිප්පායො – සවෙ,

හික්බවෙ, තුම්හෙ ආමිසලොලා වරිස්සථ, තත්ථ විඤ්ඤ මං ගරහිස්සන්ති “කථඤ්ඤි නාම සබ්බඤ්ඤ සමානො අත්තනො සාවකෙ ධම්මදායාදෙ නො ආමිසදායාදෙ කාතුං න සක්කොති” ති. සෙය්‍යථාපි නාම අනාකප්පසම්පන්නෙ හික්ඛු දිස්වා ආවරියුපජ්ඣායෙ ගරහන්ති “කස්සිමෙ සද්ධිවිහාරිකා, කස්සන්තෙවාසිකා” ති; සෙය්‍යථා වා පන කුලකුමාරකෙ වා කුලකුමාරිකායො වා දුස්සිලෙ පාපධම්මෙ දිස්වා මාතෘපිතරො ගරහන්ති “කස්සිමෙ පුත්තා, කස්ස ධීතරො” ති; එවමෙව මං විඤ්ඤ ගරහිස්සන්ති “කථඤ්ඤි නාම සබ්බඤ්ඤ සමානො අත්තනො සාවකෙ ධම්මදායාදෙ නො ආමිසදායාදෙ කාතුං න සක්කොති” ති.

එවං ඉමස්ස ඔවාදස්ස අකරණෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා කරණෙ ආනිසංසං දස්සෙත්තො තුම්හෙ ව මෙතිආදිමාහ. තත්ථ අහම්පි තෙන න ආදියො භවෙය්‍යන්ති සෙය්‍යථාපි නාම චත්තපරිපූරකෙ දහරහික්ඛු උද්දෙසපරිපූරිතාසම්පන්නෙ වස්සසතිකත්ථෙරෙ විය ආකප්පසම්පන්නෙ දිස්වා, කස්ස සද්ධිවිහාරිකා, කස්සන්තෙවාසිකාති, අසුකස්සාති, “පතිරුපං ථෙරස්ස, පට්ඨලො වන ඔවදිතුං අනුසාසිතු” න්ති ආවරියුපජ්ඣායා න ආදියා න ගාරය්හා භවන්ති, එවමෙව අහම්පි තෙන තුම්හාකං ධම්මදායාදභාවෙන නො ආමිසදායාදභාවෙන කස්ස සාවකා නාලකපටිපදං තුවට්ටකපටිපදං චන්ද්‍රපමපටිපදං රථවිනීතපටිපදං මහාගොසිඬගසාලපටිපදං මහාසුඤ්ඤතපටිපදං පටිපන්නා චතුපච්චයසන්නොසභාවනාරාමඅරියවංසෙසු සක්ඛිභූතා පච්චයගෙධතො විචත්තමානසා අබ්භා මුත්තචන්දසමා විහරන්තිති; “සමණස්ස ගොතමස්සා” ති චුත්තෙ “සබ්බඤ්ඤ වත භගවා, අසක්ඛි වත සාවකෙ ආමිසදායාදපටිපදං ඡඩ්ඛාපෙත්වා ධම්මදායාදපටිපත්තිපූරකෙ කාතු” න්ති විඤ්ඤානං න ආදියො න ගාරය්හො භවෙය්‍යන්ති. එවම්මස්මිං පදෙ අධිජ්ජායං ඤාත්වා සෙසං කණ්ඨපක්ඛෙ චුත්තනයපච්චනීකෙන වෙදිතබ්බං. එවං ඉමස්ස ඔවාදස්ස කරණෙ ආනිසංසං දස්සෙත්වා ඉදානි තං ඔවාදං නිය්‍යාතෙත්තො ආහ – “තස්මා තිහ මෙ, හික්බවෙ...පෙ.... නො ආමිසදායාදා” ති.

30. එවම්මං ඔවාදං නිය්‍යාතෙත්වා ඉදානි තස්සා ධම්මදායාදපටිපත්තියා පරිපූරකාරිං ථොමෙතුං ඉධාහං, හික්බවෙතිආදිමාහ. භගවතො හි ථොමනං සුත්වාපි හොන්තියෙව තදත්ථාය පටිපජ්ජිතාරො.

තත්ථ ඉධානි නිපාතපදමෙතං. භුත්තාවීති භුත්තවා, කතහත්තකිච්චොති චුත්තං හොති. පචාරිතොති යාවදත්ථපචාරණාය පචාරිතො, යාවදත්ථං භුඤ්ජිත්වා පටික්ඛිත්තහොජනො තිත්තොවාති චුත්තං හොති. චතුබ්බිධා හි පචාරණා වස්සංචුට්ඨපචාරණා පච්චයපචාරණා අනතිරිත්තපචාරණා යාවදත්ථපචාරණාති. තත්ථ, “අනුජානාමි හික්බවෙ, වස්සංචුට්ඨානං හික්ඛුනං තීහි යානෙහි පචාරෙතු” න්ති (මහාව. 209) අයං වස්සංචුට්ඨපචාරණා. “ඉච්ඡාමහං, හන්තෙ, සඬ්ඝං චතුමාසං හෙසජ්ජෙන පචාරෙතු” න්ති (පාවි. 303) ව “අඤ්ඤත්‍ර පුනපචාරණාය අඤ්ඤත්‍ර නිච්චපචාරණායා” ති (පාවි. 307) ව අයං පච්චයපචාරණා. “පචාරිතො නාම අසනං පඤ්ඤායති, හොජනං පඤ්ඤායති, හත්ථපාසෙ ධීතො

අභිභරති, පටික්ඛෙපො පඤ්ඤායති, එසො පචාරිතො නාමා”ති (පාචි. 239) අයං අනනිරිත්තපචාරණා. “පණිනෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන සහත්ථා සන්තප්පෙසි සම්පචාරෙසි”ති (දී. නි. 1.297, 358) අයං යාවදන්ථපචාරණා. අයමිධ අධිප්පෙනා. තෙන චුත්තං “පචාරිතොති යාවදන්ථපචාරණාය පචාරිතො”ති.

පරිපුණ්ණොති භොජනෙන පරිපුණ්ණො. පරියොසිතොති
 පරියොසිතභොජනො, උත්තරපදලොපො දට්ඨබ්බො. යාවතකං භුඤ්ජිතබ්බං, තාවතකං භුත්තං භොති, අවසිතා මෙ භොජනකිරියාති අත්ථො. සුභිතොති ධාතො, ජිසව්ඡාදුක්ඛාභාවෙන වා සුඛිතොති චුත්තං භොති. යාවදන්ථොති යාවතකො මෙ භොජනෙන අත්ථො, සො සබ්බො පත්තොති. එත්ථ ව පුරිමානං තිණ්ණං පච්ඡිමානි සාධකානි. යො හි පරියොසිතො, සො භුත්තාවී භොති. යො ව සුභිතො, සො යාවදන්ථපචාරණාය පචාරිතො. යො යාවදන්ථො, සො පරිපුණ්ණොති. පුරිමානි වා පච්ඡිමානං. යස්මා හි භුත්තාවී, තස්මා පරියොසිතො. යස්මා පචාරිතො, තස්මා සුභිතො. යස්මා පරිපුණ්ණො, තස්මා යාවදන්ථොති. සබ්බඤ්ඤාං පරිකප්පෙත්වා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

සියාති එකංසෙ ව විකප්පනෙ ව. “පථව්ඨාතු සියා අප්ඤ්ඤාතිකා, සියා බාහිරා”ති (ම. නි. 3.349) එකංසෙ. “සියා අඤ්ඤාතරස්ස හික්ඛුනො ආපත්ති වීතික්කමො”ති (ම. නි. 3.39) විකප්පනෙ. ඉධ උභයමිපි වට්ටති. අතිරෙකොව අතිරෙකධම්මො. තථා ඡඩ්ඛනීය ධම්මො. අධිකො ව ඡඩ්ඛෙතබ්බො ව, න අඤ්ඤං කිඤ්චි කාතබ්බොති අත්ථො. අථාති තම්හි කාලෙ. ජිසව්ඡාදුක්ඛලාපරෙතාති ජිසව්ඡාය ව දුක්ඛලොපන ව පරෙතා චුට්ඨා අනුගතා ව අට්ඨපි දසපි දිවසාති. තත්ථ කෙචි ජිසව්ඡිතාපි න දුක්ඛලා භොත්ති, සක්කොත්ති ජිසව්ඡං සහිතුං. ඉමෙ පන න තාදිසාති දස්සෙතුං උභයමාහ. ත්‍යාගන්ති තෙ අහං. සචෙ ආකඨ්ඨොති යදි ඉච්ඡං.

අප්පහරිතෙති අප්පරුළුභහරිතෙ, යස්මිං යානෙ පිණ්ඩපාතප්ඤ්ඤාත්ථරණෙන විනස්සනධම්මානි තිණානි නත්ථි, තස්මිත්ති අත්ථො. තෙන නිත්තිණඤ්ච මහාතිණගහනං ව, යත්ථ සකටෙනපි ඡඩ්ඛිතෙ පිණ්ඩපාතෙ තිණානි න විනස්සන්ති, තඤ්ච යානං පරිග්ගහිතං භොති. භූතගාමසික්ඛාපදස්ස හි අවිකොපනත්ථමෙන චුත්තං.

අප්පාණකෙති නිප්පාණකෙ පිණ්ඩපාතප්ඤ්ඤාත්ථරණෙන
 මරිතබ්බපාණකරහිතෙ වා මහාඋදකක්ඛන්ධෙ. පරිත්තොදකෙ එව හි භත්තපක්ඛෙපෙන ආච්චිතෙ සුචුම්පාණකා මරන්ති, න මහාතලාකාදිසුති. පාණකානුරක්ඛණත්ථඤ්ඤි එතං චුත්තං. ඔපිලාපෙස්සාමිති නිමුජ්ජාපෙස්සාමි.

තත්ත්වකස්සාති තෙසු ද්විසු එකස්ස. යො ඉමං ධම්මදෙසනං සුට්ඨු සුතවා පුනප්පුනං ආවජ්ජෙති ව, තං සන්ධායාහ චුත්තං බො පනෙතන්ති. අයං චුත්ත-සද්දො කෙසොභාරණෙපි දිස්සති “කාපටිකො මාණුවො දහරො චුත්තසිරො”තිආදිසු (ම. නි. 2.426). රොපිතෙපි “යථා සාරදිකං බීජං, බ්‍රහ්මෙ චුත්තං විරුහති”තිආදිසු (ජා.

1.3.31). කලීතෙපි “වුත්තමිදං භගවතා, වුත්තමිදං අරහතා” තිආදීසු. ඉධ පන කලීතෙ දට්ඨබ්බො. කලීතං බො පනෙතන්ති අයඤ්ඤිස්ස අත්ථො. ආමිසඤ්ඤතරන්ති චතුත්තං පච්චයාමිසානං අඤ්ඤතරං, එකන්ති අත්ථො. යදිදන්ති නිපාතො, සබ්බලිඛිගච්ඡන්තිච්චනෙසු තාදිසොච තත්ථ තත්ථ අත්ථතො පරිණාමෙතබ්බො. ඉධ පනාස්ස යො එසොති අත්ථො. යො එසො පිණ්ඩපාතො නාම. ඉදං ආමිසඤ්ඤතරන්ති වුත්තං හොති. යංනුනාහන්ති සාධු චතාහං. එවන්ති යථා ඉදානි ඉමං බණං වීතිනාමෙමි, එවමෙව රත්තින්දිවං. වීතිනාමෙය්‍යන්ති බෙපෙය්‍යං අතිවත්තාපෙය්‍යං.

සො තං පිණ්ඩපාතන්ති සො තං සදෙවකෙන ලොකෙන සිරසා සම්පට්ඨිතබ්බරූපං සුගතාතිරිත්තමිපි පිණ්ඩපාතං අභුඤ්ඤිත්වා ධම්මදායාදහාවං ආකඬ්ඛමානො ආදිත්තසිසුපමං පච්චවෙක්ඛිත්වා තෙනෙව ජිසව්ජාදුබ්බලොපන එවං තං රත්තින්දිවං වීතිනාමෙය්‍ය.

අථ දුතියස්සානි ඉමස්මිං පන වාරෙ එස සඬ්ඛෙපො, සචෙ සො භික්ඛු, යංනුනාහං...පෙ.... වීතිනාමෙය්‍යන්ති චිත්තෙන්තො එවමිපි චිත්තෙය්‍ය, පබ්බජිතෙන බො වාළමිගාකුලෙ අරඤ්ඤෙ හෙසජ්ජං විය පඤ්චකාමගුණවාළාකුලෙ ගාමෙ පිණ්ඩපාතොපි දුක්ඛං පරියෙසිතුං. අයං පන පිණ්ඩපාතො ඉති පරියෙසනාදීනවච්චුත්තො ච සුගතාතිරිත්තො වාති උභතො සුජාතඛන්තියකුමාරො විය හොති, යෙහි ච පඤ්චහි කාරණෙහි පිණ්ඩපාතො න පරිභුඤ්ඤිතබ්බො හොති. සෙය්‍යථිදං, පුග්ගලං ගරහිත්වා න පරිභුඤ්ඤිතබ්බො හොති “අලජ්ජිපුග්ගලස්ස සන්තකො” ති. අපරිසුද්ධඋප්පත්තිනාය න පරිභුඤ්ඤිතබ්බො හොති “භික්ඛුනිපරිපාවනඅසන්තසම්භාවනුප්පන්නො” ති. සාමිකානුකම්පාය න පරිභුඤ්ඤිතබ්බො හොති “පිණ්ඩපාතසාමිකො භික්ඛු ජිසව්ජිතො” ති. සො ධාතො තස්සෙව අත්තෙවාසිකාදීසු අනුකම්පාය න පරිභුඤ්ඤිතබ්බො හොති “අත්තෙවාසිකා අඤ්ඤෙ වා තප්පට්ඨද්ධා ජිසව්ජිතා” ති, තෙපි ධාතා සුභිතා, අපිච්ච බො අස්සද්ධතාය න පරිභුඤ්ඤිතබ්බො හොති “පිණ්ඩපාතසාමිකො භික්ඛු අස්සද්ධො” ති. තෙහි ච කාරණෙහි අයං චිත්තතො. භගවා හි ලජ්ජිතං අග්ගො, පරිසුද්ධුප්පත්තිකො පිණ්ඩපාතො, භගවා ච ධාතො සුභිතො, පච්චාසිසකොපි අඤ්ඤො පුග්ගලො නත්ථි, යෙ ලොකෙ සද්ධා, භගවා තෙසං අග්ගොති එවං චිත්තෙන්තො ච සො තං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ඤිත්වා...පෙ.... වීතිනාමෙය්‍ය. එත්තාවතා යොපි අභුඤ්ඤිත්වා සමණධම්මං කරොති, සොපි භුඤ්ඤිතබ්බකමෙව පිණ්ඩපාතං න භුත්තො හොති. යොපි භුඤ්ඤිත්වා සමණධම්මං කරොති, සොපි භුඤ්ඤිතබ්බකමෙව භුත්තො හොති. නත්ථි පිණ්ඩපාතෙ විසෙසො. පුග්ගලෙ පන අත්ථි විසෙසො. තස්මා තං දස්සෙන්තො කිඤ්චාපි සොතිආදිමාහ.

තත්ථ කිඤ්චාපිති අනුජානනප්පසංසන්තථෙ නිපාතො. කිං අනුජානාති? තස්ස භික්ඛුනො තං අනවජ්ජපරිහොගං. කිං පසංසති? භුත්වා සමණධම්මකරණං. ඉදං වුත්තං හොති යදිපි සො භික්ඛු එවං භුඤ්ඤිතබ්බකමෙව භුඤ්ඤිත්වා කාතබ්බකමෙව කරෙය්‍ය. අථ බො අසුයෙව මෙ පුරිමො භික්ඛුති යො පුරිමො භික්ඛු තමිපි

පිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා සමණධම්මං කරොති, සොයෙව මම ද්විසු සුරෙසු සුරතරො විය ද්විසු පණ්ඩිතෙසු පණ්ඩිතතරො විය ව පුජ්ජතරො ව පාසංසතරො ව, දුතියහික්ඛුතො අතිරෙකෙන පුජනීයො ව පසංසනීයො වාති වුත්තං හොති.

ඉදානි තමත්ථං කාරණෙන සාධෙත්තො තං කිස්ස හෙතුතිආදිමාහ. තස්සත්ථො, තත්ථ සියා තුම්භාකං, කස්මා සො හික්ඛු භගවතො පුජ්ජතරො ව පාසංසතරො වාති? තඤ්ඤි තස්සාති යස්මා තං පිණ්ඩපාතපටික්ඛිපනං තස්ස හික්ඛුතො දීඝරත්තං අප්පිච්ඡතාය...පෙ.... වීරියාරම්භාය සංවත්තිස්සති. කථං? තස්ස හි සචෙ අපරෙන සමයෙන පච්චයෙසු අත්තිව්ජනා වා පාපිච්ඡනා වා මහිච්ඡනා වා උප්පජ්ජිස්සති. තතො නං ඉමිනා පිණ්ඩපාතපටික්ඛෙපඤ්ඤාය නිවාරෙස්සති “අරෙ ත්වං සුගතාතිරිත්තම්පි පිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා ඊදිසං ඉච්ඡං උප්පාදෙසී”ති එවං පච්චචෙක්ඛමානො. එස නයො අසන්තුට්ඨියා අසංලෙඛස්ස වුජ්ජන්තස්ස නිවාරණෙ. එවං තාවස්ස අප්පිච්ඡතාය සන්තුට්ඨියා සංලෙඛාය සංවත්තිස්සති.

සුභරතායාති එත්ථ අයං සංවණ්ණනා – ඉධෙකච්චො අත්තනොපි උපට්ඨාකානම්පි දුඛතරො හොති දුජ්ජොසො. එකච්චො අත්තනොපි උපට්ඨාකානම්පි සුභරො හොති සුජොසො. කථං? යො හි අම්බිලාදීනි ලද්ධා අනම්බිලාදීනි පරියෙසති, අඤ්ඤස්ස සරෙ ලද්ධං අඤ්ඤස්ස සරෙ ඡඩ්ඛෙත්තො සබ්බං ගාමං විචරිත්වා රිත්තපත්තොව විහාරං පවිසිත්වා නිපජ්ජති, අයං අත්තනො දුඛතරො. යො පන සාලිමංසොදනාදීනං පත්තෙ පුරෙත්වා දිත්තෙපි දුම්මුඛභාවං අනත්තමනභාවමෙව ව දස්සෙති, තෙසං වා සම්මුඛාව තං පිණ්ඩපාතං “කිං තුම්භෙහි දිත්තං”න්ති අපසාදෙත්තො සාමණෙරගහට්ඨාදීනම්පි දෙති, අයං උපට්ඨාකානං දුඛතරො. එතං දිස්වා මනුස්සා දුරතො පරිවජ්ජන්ති දුඛතරො හික්ඛු න සක්කා පොසිතුන්ති. යො පන යංකිඤ්චි ලුඛං වා පණ්ණං වා ලද්ධා තුට්ඨවිත්තොව භුඤ්ජිත්වා විහාරං ගන්ත්වා අත්තනො කම්මං කරොති, අයං අත්තනො සුභරො. යො ව පරෙසම්පි අප්පං වා බහුං වා ලුඛං වා පණ්ණං වා දානං අභිලෙඤ්වා අත්තමනො විජ්ජසන්තමුඛො හුත්වා තෙසං සම්මුඛාව පරිභුඤ්ජිත්වා යාති, අයං උපට්ඨාකානං සුභරො. එතං දිස්වා මනුස්සා අතිවිය විස්සත්ථා හොන්ති – “අම්භාකං භදත්තො සුභරො ථොකෙනපි තුස්සති, මයමෙව නං පොසිස්සාමා”ති පටිඤ්ඤං කත්වා පොසෙත්ති.

තත්ථ සචෙ අපරෙන සමයෙන අස්ස අත්තනො වා උපට්ඨාකානං වා දුඛභරතානයෙන චිත්තං උප්පජ්ජිස්සති. තතො නං ඉමිනා පිණ්ඩපාතපටික්ඛෙපඤ්ඤාය නිවාරෙස්සති – “අරෙ ත්වං සුගතාතිරිත්තම්පි පිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා ඊදිසං චිත්තං උප්පාදෙසී”ති එවං පච්චචෙක්ඛමානො, එවමස්ස සුභරතාය සංවත්තිස්සති. සචෙ පනස්ස කොසජ්ජං උප්පජ්ජිස්සති, තම්පි එතෙනෙවඤ්ඤාය නිවාරෙස්සති – “අරෙ ත්වං නාම තදා සුගතාතිරිත්තම්පි පිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා තථා ජිහ්විජාදුඛිලාපරෙතොපි සමණධම්මං කත්වා අප්ප් කොසජ්ජමනුසුඤ්ජසී”ති එවං පච්චචෙක්ඛමානො, එවමස්ස වීරියාරම්භාය සංවත්තිස්සති. එවමස්ස ඉදං පිණ්ඩපාතපටික්ඛිපනං දීඝරත්තං අප්පිච්ඡතාය...පෙ....

වීරියාරම්භය සංවත්තිස්සති. එවමස්සිමෙ පඤ්ච ගුණා පරිපූරා දස කථාවත්ථුනි පරිපූරෙස්සන්ති.

කථං? අත්‍ර හි පාළියංයෙව අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිතාවීරියාරම්භවසෙන තීණි ආගතානි, සෙසානි සල්ලෙබ්බෙන සඬගහිතානි. ඉදඤ්චි සබ්බකථාවත්ථුනං නාමමෙව, යදිදං සල්ලෙබ්බො. යථාහ – “යා ව බො අයං, ආනන්ද, කථා අභිසල්ලෙබ්බිකා වෙතොවිනීවරණසප්පායා එකන්තනිබ්බදාය වීරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. සෙය්‍යපීදං, අප්පිච්ඡකථා”ති (ම. නි. 3.189, 192) විත්ථාරො. එවං ඉමෙ පඤ්ච ගුණා පරිපූරා දස කථාවත්ථුනි පරිපූරෙස්සන්ති. දස කථාවත්ථුනි පරිපූරානි තිස්සො සික්ඛා පරිපූරෙස්සන්ති.

කථං? එතෙසු හි අප්පිච්ඡකථා සන්තොසකථා අසංසග්ගකථා සීලකථානි ඉමා වතස්සො කථා අධිසීලසික්ඛාසඬගහිතායෙව. පවිචෙකකථා වීරියාරම්භකථා සමාධිකථානි ඉමා තිස්සො අධිවිත්තසික්ඛසඬගහිතා. පඤ්ඤාකථා විමුත්තිකථා විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනකථානි ඉමා තිස්සො අධිපඤ්ඤාසික්ඛාසඬගහිතානි. එවං දස කථාවත්ථුනි පරිපූරානි තිස්සො සික්ඛා පරිපූරෙස්සන්ති. තිස්සො සික්ඛා පරිපූරා පඤ්ච අසෙක්ඛධම්මක්ඛන්ධෙ පරිපූරෙස්සන්ති.

කථං? පරිපූරා හි අධිසීලසික්ඛා අසෙක්ඛො සීලක්ඛන්ධොයෙව හොති, අධිවිත්තසික්ඛා අසෙක්ඛො සමාධික්ඛන්ධො, අධිපඤ්ඤාසික්ඛා අසෙක්ඛා පඤ්ඤා-විමුත්ති-විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධා එවානි එවං තිස්සො සික්ඛා පරිපූරා පඤ්ච අසෙක්ඛධම්මක්ඛන්ධෙ පරිපූරෙස්සන්ති. පඤ්ච ධම්මක්ඛන්ධා පරිපූරා අමතං නිබ්බානං පරිපූරෙස්සන්ති. සෙය්‍යථාපි උපරිපබ්බතෙ පාවුස්සකො මහාමෙඝො අභිවුට්ඨො පබ්බතකන්දරසරසාබා පරිපූරෙති. තා පරිපූරා කුසොබ්භෙ, කුසොබ්භා මහාසොබ්භෙ, මහාසොබ්භා කුන්තදියො, කුන්තදියො මහානදියො, මහානදියො මහාසමුද්දසාගරං පරිපූරෙත්ති; එවමෙව තස්ස භික්ඛුනො ඉමෙ පඤ්ච ගුණා පරිපූරා දස කථාවත්ථුනි ආදිං කත්වා යාව අමතං නිබ්බානං පරිපූරෙස්සන්ති. එවමයං භික්ඛු ධම්මදායාදපට්පදං පටිපන්නො පරමධම්මදායාදං ලහතීති එතමත්ථං සම්පස්සමානො භගවා “තං කිස්ස හෙතු තඤ්චි තස්ස, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො”ති ආදිමාහ.

එවං තස්ස භික්ඛුනො පුජ්ජතරපාසංසතරභාවං කාරණෙන සාධෙත්වා ඉදානි තෙ භික්ඛු තථත්තාය සන්තියොජෙන්නො තස්මා තිහ මෙ භික්ඛවෙතිආදිමාහ. කිං වුත්තං හොති, යස්මා යො තං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරෙය්‍ය, සො ඉමෙහි පඤ්චහි මූලගුණෙහි පරිබාහිරො. යො පන අභුඤ්ජිත්වා කරෙය්‍ය, සො ඉමෙසං භාගී හොති – “තස්මා තිහ මෙ, භික්ඛවෙ...පෙ.... නො ආමිසදායාදා”ති.

ඉදමචොව භගවානි ඉදං නිදානපරියොසානතො පභුති යාව නො ආමිසදායාදානි සුත්තප්පදෙසං භගවා අවොච. ඉදං වත්ථාන සුගතොති ඉදඤ්ච සුත්තප්පදෙසං වත්ථාව සොභනාය පටිපදාය ගතත්තා සුගතොති සඬබ්බං පත්තොයෙව භගවා.

උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසී පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනනො උට්ඨහිත්වා විහාරං
අත්තනො මහාගන්ධකුට්ටිං පාවිසී අසම්භින්නාය එව පරිසාය. කස්මා
ධම්මථොමනත්ථං.

බුද්ධා කිර අපරිනිට්ඨිකාය දෙසනාය විහාරං පවිසන්තා ද්විහි කාරණෙහි
පවිසන්ති පුග්ගලථොමනත්ථං වා ධම්මථොමනත්ථං වා. පුග්ගලථොමනත්ථං
පවිසන්තො එවං චිත්තෙසි - “ඉමං මයා සංඛිත්තෙන උද්දෙසං උද්දිට්ඨං,
චිත්තාරෙන අවිහත්තං, ධම්මපටිග්ගාහකා භික්ඛු උග්ගහෙත්වා ආනන්දං වා
කච්චානං වා උපසඬකම්ත්වා පුච්ඡිස්සන්ති, තෙ මය්හං ඤාණෙන සංසන්දෙත්වා
කථෙස්සන්ති, තතො ධම්මපටිග්ගාහකා පුන මං පුච්ඡිස්සන්ති, තෙසං අහං සුකථිතං,
භික්ඛවෙ, ආනන්දෙන සුකථිතං කච්චානෙන, මං වෙපි තුම්හෙ එතමත්ථං
පුච්ඡෙය්‍යාථ, අහම්පි නං එවමෙව බ්‍යාකරෙය්‍යන්ති එවං තෙ පුග්ගලෙ
ථොමෙස්සාමි, තතො තෙසු ගාරවං ජනෙත්වා භික්ඛු උපසඬකම්ස්සන්ති, තෙපි
භික්ඛු අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව නියොජෙස්සන්ති, තෙ තෙහි නියොජිතා තිස්සො සික්ඛා
පරිපුරන්තා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති” ති.

ධම්මථොමනත්ථං පවිසන්තො එවං චිත්තෙසි, යථා ඉධෙව චිත්තෙසි - “මයි
විහාරං පට්ටියෙ තමෙව ආමිසදායාදං ගරහන්තො ධම්මදායාදඤ්ච ථොමෙත්තො
ඉමිස්සංයෙව පරිසති නිසින්තො සාරිපුත්තො ධම්මං දෙසෙස්සති, එවං ද්විත්තම්පි
අම්භාකං එකජ්ඣාසයාය මනියා දෙසිතා අයං දෙසනා අග්ගා ව ගරුකා ව භවිස්සති
පාසාණච්ඡත්තසදිසා. චතුරොසනිත්ථරණට්ඨෙත තිත්ථෙ යපිතා නාවා විය
මග්ගමනට්ඨෙත චතුයුත්තආජඤ්ඤරථො විය ව භවිස්සති. යථා ව ‘එවං
කරොන්තස්ස අයං දණ්ඩො’ ති පරිසති ආණං යපෙත්වා උට්ඨායාසනා පාසාදං
ආරුළුහෙ රාජිනි තත්ථෙව නිසින්තො සෙනාපති තං රඤ්ඤා යපිතං ආණං
පවත්තෙති; එවම්පි මයා යපිතං දෙසනං ඉමිස්සංයෙව පරිසති නිසින්තො
සාරිපුත්තො ථොමෙත්වා දෙසෙස්සති, එවං ද්විත්තම්පි අම්භාකං මනියා දෙසිතා
අයං දෙසනා බලවතරා මජ්ඣන්තිකසූරියො විය පජ්ජලිස්සති” ති. එවම්ධ
ධම්මථොමනත්ථං උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසී.

ඊදිසෙසු ව යානෙසු හගවා නිසින්තාසනෙයෙව අත්තරහිතො චිත්තගතියා
විහාරං පවිසතීති වෙදිතඛිබ්බො. යදි හි කායගතියා ගච්ඡෙය්‍ය, සඛ්ඛා පරිසා හගවන්තං
පරිවාරෙත්වා ගච්ඡෙය්‍ය, සා එකචාරං භින්නා පුන දුස්සන්තිපාතා හවෙය්‍යාති හගවා
චිත්තගතියා එව පාවිසී.

31. එවං පට්ටියෙ පන හගවති හගවතො අධිප්පායානුරූපං තං ධම්මං
ථොමෙතුකාමො තත්‍ර බො ආයස්මා සාරිපුත්තො...පෙ....එතද්දොව. තත්ථ
ආයස්මාති පියවචනමෙතං. සාරිපුත්තොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං, තඤ්ච බො
මාතිතො, න පිතිතො. රූපසාරියා හි බ්‍රාහ්මණියා සො පුත්තො, තස්මා සාරිපුත්තොති
වුච්චති. අවිරපක්කන්තස්සාති පක්කන්තස්ස සතො නවිරෙන. ආවුසො, භික්ඛවෙති
එත්ථ පන බුද්ධා හගවන්තො සාවකෙ ආලපන්තා භික්ඛවෙති ආලපන්ති. සාවකා

පන බුද්ධෙහි සදිසා මා හොමාති ආවුසොති පඨමං වත්වා පච්ඡා භික්ඛවෙනි
හණන්ති. බුද්ධෙහි ච ආලපිතො භික්ඛුසඬ්ඨො හදන්තෙති පටිච්චනං දෙනි,
සාවකෙහි ආවුසොති.

කිත්තාවතා නු බො, ආවුසොති එත්ථ කිත්තාවතාති පරිච්ඡෙදවචනං,
කිත්තකෙනාති වුත්තං හොති. නුකාරො පුච්ඡායං. බොකාරො නිපාතමත්තං. සත්ථු
පච්චිත්තස්ස විහරතොති, තීහි විවෙකෙහි කායචිත්තඋපධිවිවෙකෙහි සත්ථුනො
විහරන්තස්ස. විවෙකං නානුසික්ඛන්තීති තිණ්ණං විවෙකානං අඤ්ඤතරම්පි
නානුසික්ඛන්ති, ආමිසදායාදාව හොන්තීති ඉමමත්ථං ආයස්මා සාරිපුත්තො භික්ඛු
පුච්ඡී. එස නයො සුක්කපක්ඛෙපි.

එවං වුත්තෙ තමත්ථං සොතුකාමා භික්ඛු දුරතොපි බොතිආදිමාහංසු. තත්ථ
දුරතොපීති තිරොරට්ඨතොපි තිරොජනපදතොපි අනෙකයොජනගණනතොපීති
වුත්තං හොති. සන්තිකෙති සමීපෙ. අඤ්ඤාතුන්ති ජානිතුං බුජ්ඣිතුං.
ආයස්මත්තංයෙව සාරිපුත්තං පටිභාතුති ආයස්මතොයෙව සාරිපුත්තස්ස භාගො
හොතු, ආයස්මා පන සාරිපුත්තො අත්තනො භාගං කත්වා විහජතුති වුත්තං හොති.
ආයස්මතො හි භාගො යදිදං අත්ථක්ඛානං, අමිහාකං පන සවනං භාගොති
අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො, එවං සද්දලක්ඛණෙන සමෙති. කෙච්චි පන හණන්ති
“පටිභාතුති දිස්සතු” ති. අපරෙ “උපට්ඨාතු” ති. ධාරස්සන්තීති උග්ගහෙස්සන්ති
පරියාපුණිස්සන්ති. තතො නෙසං කට්ඨකාමො ථෙරො තෙන භීතිආදිමාහ. තත්ථ
තෙනාති කාරණවචනං. භිකාරො නිපාතො. යස්මා සොතුකාමාත්ථ, යස්මා ච මය්හං
භාරං ආරොපයිත්ථ, තස්මා සුණාමාති වුත්තං හොති. තෙපි භික්ඛු ථෙරස්ස වචනං
සම්පට්ඨිණිංසු, තෙනාහ “එවමාවුසොති...පෙ....පච්චස්සොසු”න්ති.

අථ නෙසං, ආමිසදායාදං ගරහන්තෙන හගවතා “තුම්හෙපි තෙන ආදියා
හවෙය්‍යාමා” ති එකෙනෙවාකාරෙන වුත්තමත්ථං තීහි ආකාරෙහි දස්සෙන්නො
ආයස්මා සාරිපුත්තො එතදවොච – “ඉධාවුසො, සත්ථු පච්චිත්තස්ස
විහරතො...පෙ.... එත්තාවතා බො, ආවුසො, සත්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතො සාවකා
විවෙකං නානුසික්ඛන්ති” ති.

එත්තාවතා යඤ්ච හගවා ආමිසදායාදපටිපදං ගරහන්තො “තුම්හෙපි තෙන
ආදියා හවෙය්‍යාමා” ති ආහ, යඤ්ච අත්තනා පුච්ඡං පුච්ඡී “කිත්තාවතා නු
බො...පෙ.... නානුසික්ඛන්ති” ති, තස්ස චිත්ථාරතො අත්ථො සුචිහන්තො හොති.
සො ච බො හගවතො ආදියභාවං අනාමසිත්ථාව. හගවතොයෙව හි යුත්තං සාවකෙ
අනුග්ගණ්හන්තස්ස “අහමිපි තෙන ආදියො හවිස්සාමි” ති වත්තුං, න සාවකානං.
එස නයො සුක්කපක්ඛෙපි, අයං තාවෙත්ථ අනුසන්ධික්කමයොජනා.

අයං පනත්ථවණ්ණනා ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ, සත්ථු පච්චිත්තස්සාති
සත්ථුනො තීහි විවෙකෙහි අච්චන්තපච්චිත්තස්ස. විවෙකං නානුසික්ඛන්තීති
කායචිවෙකං නානුසික්ඛන්ති, න පරිපුරෙන්නීති වුත්තං හොති. යදි පන තිවිධං

විවේකං සන්ධාය වදෙය්‍ය, පුච්ඡාය අවිසෙසො සියා. බ්‍යාකරණපක්ඛො හි අයං.
තස්මා ඉමිනා පදෙන කායවිවේකං, “යෙසංඤ්ච ධම්මාන” න්තිආදිනා විත්තවිවේකං,
“බාහුලිකා” න්තිආදිනා උපධිවිවේකඤ්ච දස්සෙතීති එවමෙන්ථ සඬබ්බෙපතො අත්ථො
වෙදිතබ්බො.

යෙසංඤ්ච ධම්මානන්ති ලොභාදයො සන්ධායාහ, යෙ පරතො “තත්‍රාවුසො
ලොභො ව පාපකො” න්තිආදිනා නයෙන වක්ඛති. නප්පජ්ජන්තීති න පරිච්චජන්ති,
විත්තවිවේකං න පරිපුරෙන්නීති වුත්තං හොති. බාහුලිකාති විවරාදිබාහුල්ලාය
පටිපන්නා. සාසනං සිලීලං ගණ්හන්තීති සාඨලිකා. ඔක්කමනෙ පුබ්බඤ්චමාති එත්ථ
ඔක්කමනං වුච්චන්ති අවගමනටියෙන පඤ්ච නීවරණානි, තෙන
පඤ්චනීවරණපුබ්බඤ්චමාති වුත්තං හොති. පවිච්චෙකෙති උපධිවිවේකෙ නිබ්බානෙ.
නික්ඛිත්තධුරාති ඔරොපිතධුරා, තදධිගමාය ආරම්භමපි අකුරුමානාති, එත්තාවතා
උපධිවිවේකං න පරිපුරෙන්නීති වුත්තං හොති.

එත්තාවතා අනියමෙනෙව වත්වා ඉදානි දෙසනං නියමෙන්තො
“තත්‍රාවුසො” න්තිආදිමාහ. කස්මා? සාවකා “තීහි යානෙහි” ති එවඤ්ඤි අනියමෙන්වාච
වුච්චමානෙ “කම්පි මඤ්ඤෙ හණති, න අම්භෙ” ති උදාසිනාපි හොන්ති. “ථෙරා
නවා මජ්ඣිමා” ති එවං පන නියමෙන්වා වුච්චමානෙ අම්භෙ හණතීති ආදරං
කරොන්ති. යථා රඤ්ඤා “අම්චිචෙහි නගරවිථියො සොධෙතබ්බා” ති වුත්තෙපි
“කෙන නු බො සොධෙතබ්බා” ති මඤ්ඤමානා න සොධෙන්ති, අත්තනො
අත්තනො සරද්ථාරං සොධෙතබ්බන්ති පන හෙරියා නික්ඛන්තාය සබ්බෙ
මුහුත්තෙන සොධෙන්ති ව අලඬකරොන්ති ව, එවංසම්පදමිදං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ තත්‍රානි තෙසු සාවකෙසු. ථෙරානි දසවස්සෙ උපාදාය වුච්චන්ති. තීහි
යානෙහි තීහි කාරණෙහි. අයඤ්ඤි යානසද්දො ඉස්සරියට්ඨිතිඛණකාරණෙසු
දිස්සති. “කිං පනායස්මා දෙවානම්න්දො කම්මං කත්වා ඉමං යානං
පත්තො” න්තිආදීසු හි ඉස්සරියෙ දිස්සති. “යානකුසලො හොති අක්ඛණවෙධි” න්තිආදීසු
ධීතිසං. “යානසොචෙනං තථාගතං පටිභානී” න්තිආදීසු (ම. නි. 2.87) බණේ.
“යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො” න්තිආදීසු (විහ. 809; ම. නි. 1.148)
කාරණෙ. ඉධ පන කාරණෙයෙව. කාරණඤ්ඤි යස්මා තත්ථ ඵලං තිට්ඨති
තදායත්තවුත්තිභාවෙන, තස්මා යානන්ති වුච්චති.

ඉමිනා පඨමෙන යානෙන ථෙරා භික්ඛු ගාරය්භානි එත්ථ ගාරය්භානි ගරහිතබ්බා.
ථෙරා නාම සමානා අරඤ්ඤවනපත්ථානි පන්තානි සෙනාසනානි න උපෙන්නි,
ගාමන්තසෙනාසනං න මුඤ්චන්ති, සඬගණිකාරාමතං වඩ්ඪෙන්නා විහරන්ති,
කායවිවේකමපි න පරිපුරෙන්නි, නවමජ්ඣිමකාලෙ කීදිසා අහෙසුන්ති එවං
නින්දිතබ්බා හොන්ති, ඉමං නින්දං ආවුසො ලහන්තීති දස්සෙති. දුතියෙන
යානෙනාති එත්ථාපි ඉමෙ නාම ආවුසො ථෙරාපි සමානා යෙසං ධම්මානං සත්ථා
පහානමාහ, තෙ ලොභාදිධම්මෙ න ජහන්ති, අවිජරාසඬසාතමත්තමපි එකමත්තං
නිසීදිත්වා විත්තෙකග්ගතං න ලහන්ති, නවමජ්ඣිමකාලෙ කීදිසා අහෙසුන්ති එවං

නින්දිතබ්බා භොන්ති, ඉමං නින්දං ආවුසො ලහන්තිති දස්සෙතිති එවං යොජනා කාතබ්බා. තතියෙන යානෙනාති එත්ථාපි ඉමෙ නාමාවුසො, ථෙරාපි සමානා ඉතරීතරෙන න යාපෙන්නි,
 විවරපත්තසෙනාසනපුත්තිකායමණ්ඩනානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති උපධිවිවෙකං අපුරයමානා, නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අභෙසුන්ති එවං නින්දිතබ්බා භොන්ති, ඉමං නින්දං, ආවුසො, ලහන්තිති දස්සෙතිති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා. එස නයො මජ්ඣිමනවචාරෙසු.

අයං පන විසෙසො. මජ්ඣිමාති පඤ්චවස්සෙ උපාදාය යාව නව වස්සා වුවිචන්ති. නවාති උනපඤ්චවස්සා වුවිචන්ති. යථා ව තත්ථ නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අභෙසුන්ති වුත්තං, එවමිධ නවකාලෙ කිදිසා අභෙසුං, ථෙරකාලෙ කිදිසා භවිස්සන්ති, මජ්ඣිමථෙරකාලෙ කිදිසා භවිස්සන්තිති වත්වා යොජෙතබ්බං.

32. ඉමස්මිඤ්ච කණ්ඨපක්ඛෙ චුත්තපච්චනීකනයෙන සුක්කපක්ඛෙ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයං පනෙත්ථ සඞ්ඛෙපො. ඉමෙ චත ථෙරාපි සමානා යොජනපරම්පරාය අරඤ්ඤවනපත්ථානි පන්තානි සෙනාසනානි සෙවන්ති, ගාමන්තසෙනාසනං උපගන්තුං යුත්තකාලෙපි න උපගච්ඡන්ති, එවං ජිණ්ණසරීරාපි ආරද්ධවීරියා පච්චයදායකානං පසාදං ජනෙන්නි, නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අභෙසුන්ති ඉමිනා පයමෙන යානෙන ථෙරා පාසංසා භවන්ති, පසංසං ලහන්ති. ලොභාදයො පභාය චිත්තවිවෙකං පුරෙන්නි, අයමිපි මහාථෙරො සද්ධිවිහාරිකඅන්තෙවාසිකපරිවාරිතො හුත්වා නිසිදිතුං යුත්තකාලෙපි ඊදිසෙපි වයෙ වත්තමානෙ භත්තකිච්චං කත්වා පට්ටයො සායං නික්ඛමති, සායං පට්ටයො පාතො නික්ඛමති, කසිණපරිකම්මං කරොති, සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, මග්ගඵලානි අධිගච්ඡති, සබ්බථාපි චිත්තවිවෙකං පුරෙන්නි ඉමිනා දුතියෙන යානෙන ථෙරා භික්ඛු පාසංසා භවන්ති, පසංසං ලහන්ති. යස්මිං කාලෙ ථෙරස්ස පට්ටදුකුලකොසෙය්‍යාදීනි සුඛසම්ඵස්සානි ලහුවීවරාදීනි යුත්තානි, තස්මිමිපි නාම කාලෙ අයං මහාථෙරො පංසුකුලානි ධාරෙති, අසිථිලං සාසනං ගහෙත්වා විගතනීවරණො ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා උපධිවිවෙකං පරිපුරයමානො විහරති, නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසො අභොසිති ඉමිනා තතියෙන යානෙන ථෙරා පාසංසා භවන්ති, පසංසං ලහන්තිති. එස නයො මජ්ඣිමනවචාරෙසු.

33. තත්‍රාවුසොති කො අනුසන්ධි, එවං නවභාකාරෙහි ආමිසදායාදපට්පදං ගරහන්තො, නවහි ධම්මදායාදපට්පදං ථොමෙන්නො, අට්ඨාරසභාකාරෙහි දෙසනං නිට්ඨාපෙත්වා, යෙ තෙ “යෙසඤ්ච ධම්මානං සත්ථා පභානමාහ, තෙ ව ධම්මෙ න පජ්ඣන්ති” ති එවං පභාතබ්බධම්මා වුත්තා. තෙ සරූපතො “ඉමෙ තෙ” ති දස්සෙතුමිදං “තත්‍රාවුසො, ලොභො වා” තිආදිමාහ, අයං අනුසන්ධි.

අපිව හෙට්ඨා පරියායෙනෙව ධම්මො කථිතො. ආමිසං පන පරියායෙනපි නිජ්ජරියායෙනපි කථිතං. ඉදානි නිජ්ජරියායධම්මං ලොකුත්තරමග්ගං කථෙතුමිදමාහ. අයං පෙත්ථ අනුසන්ධි.

තත්ථ තත්ත්ව අතීතදෙසනානිදස්සනං, “සත්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතො සාවකා විවෙකං නානුසික්ඛන්ති” තිආදිනා නයෙන චුත්තදෙසනායන්ති චුත්තං හොති. ලොහො ව පාපකො, දොසො ව පාපකොති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා පාපකා ලාමකා, ඉමෙ පහාතබ්බාති දස්සෙති. තත්ථ ලුබ්භනලක්ඛණො ලොහො. දුස්සනලක්ඛණො දොසො. තෙසු ලොහො ආමිසදායාදස්ස පච්චයානං ලාභෙ හොති, දොසො අලාභෙ. ලොහෙන අලද්ධං පත්ථෙති, දොසෙන අලහන්තො විසාතවා හොති. ලොහො ව දෙයාධම්මෙ හොති, දොසො අදායකෙ වා අමනුස්සදායකෙ වා. ලොහෙන නවතණ්භාමුලකෙ ධම්මෙ පරිපුරෙති, දොසෙන පඤ්ච මච්ඡරියානි.

ඉදානි තෙසං පහානුපායං දස්සෙන්නො ලොහස්ස ව පහානායාතිආදිමාහ. තස්සත්ථො, තස්ස පන පාපකස්ස ලොහස්ස ව දොසස්ස ව පහානාය. අත්ථි මජ්ඣිමා පටිපදාති මග්ගං සන්ධාය ඉදං චුත්තං. මග්ගො හි ලොහො එකො අන්තො, දොසො එකො අන්තොති එතෙ ද්වෙ අන්තෙ න උපෙති, න උපගච්ඡති, විමුත්තො එතෙහි අන්තෙහි, තස්මා “මජ්ඣිමා පටිපදා” ති වුවිච්ඡති. එතෙසං මජ්ඣෙ භවත්තා “මජ්ඣිමා, පටිපජ්ජිතබ්බතො ව පටිපදාති. තථා කාමසුඛල්ලිකානුයොගො එකො අන්තො, අත්තකිලමථානුයොගො එකො අන්තො, සස්සතං එකො අන්තො, උච්ඡෙදො එකො අන්තොති පුරිමනයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං.

වක්ඛකරණිතිආදීහි පන තමෙව පටිපදං ථොමෙති. සා හි සච්චානං දස්සනාය සංවත්තති දස්සනපරිණායකට්ඨෙතානි වක්ඛකරණි. සච්චානං ඤාණාය සංවත්තති විදිතකරණට්ඨෙතානි ඤාණකරණි. රාගාදීනඤ්ච වූපසමනතො උපසමාය සංවත්තති. චතුත්තම්පි සච්චානං අභිඤ්ඤායාභාවදස්සනතො අභිඤ්ඤාය සංවත්තති. සම්බොධොති මග්ගො, තස්සත්ථාය සංවත්තනතො සම්බොධාය සංවත්තති. මග්ගොයෙව හි මග්ගත්ථාය සංවත්තති මග්ගෙන කාතබ්බකිච්චකරණතො. නිබ්බානං නාම අප්පච්චයං තස්ස පන සච්ඡිකිරියාය පච්චක්ඛකම්මාය සංවත්තනතො නිබ්බානාය සංවත්තති වුවිච්ඡති. අයමෙත්ථ සාරො. ඉතො අඤ්ඤථා වණ්ණනා පපඤ්චා.

ඉදානි තං මජ්ඣිමං පටිපදං සරූපතො දස්සෙතුකාමො “කතමා ව සා” ති පුව්ඡිත්වා “අයමෙවා” තිආදිනා නයෙන විස්සජ්ජෙති.

තත්ථ අයමෙවානි අවධාරණවචනං, අඤ්ඤමග්ගප්පට්ඨෙසධනත්ථං, බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං සාධාරණභාවදස්සනත්ථඤ්ච. චුත්තඤ්චෙනං “එසෙව මග්ගො නත්ථඤ්ඤො දස්සනස්ස විසුද්ධියා” ති (ධ. ප. 274). ස්වායං කිලෙසානං ආරකත්තාපි අරියො. අරිපහානාය සංවත්තතිතිපි අරියෙන දෙසිතොතිපි අරියභාවප්පට්ඨාභාය සංවත්තතිතිපි අරියො. අට්ඨහි අඬගෙහි උපෙතත්තා අට්ඨඬගිකො, න ව අඬගවිනිමුත්තො පඤ්චඬගිකතුරියාදීනි විය. කිලෙසෙ මාරෙන්නො ගච්ඡති, මග්ගති වා නිබ්බානං, මග්ගියති වා නිබ්බානත්ථිකෙහි, ගම්මති වා තෙහි පටිපජ්ජියතිති මග්ගො. සෙයාපීදන්ති නිපාතො, තස්ස කතමො සො ඉති චෙති අත්ථො, කතමානි වා තානි අට්ඨඬගානීති. එකමෙකඤ්චි අඬගං මග්ගොයෙව.

යථාහ “සම්මාදිට්ඨි මග්ගො වෙව හෙතු වා” ති (ධ. ස. 1039). පොරාණාපි භණන්ති
– “දස්සනමග්ගො සම්මාදිට්ඨි, අභිනිරොපනමග්ගො සම්මාසඬ්ඤ්ජපො...පෙ....
අවික්ඛෙපමග්ගො සම්මාසමාධි” ති.

සම්මාදිට්ඨාදීසු වෙනෙසු සම්මා දස්සනලක්ඛණා සම්මාදිට්ඨි. සම්මා
අභිනිරොපනලක්ඛණො සම්මාසඬ්ඤ්ජපො. සම්මා පරිග්ගහලක්ඛණා සම්මාවාචා.
සම්මා සමුට්ඨානලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො. සම්මා වොදානලක්ඛණො
සම්මාආජීවො. සම්මා පග්ගහලක්ඛණො සම්මාවායාමො. සම්මා
උපට්ඨානලක්ඛණො සම්මාසති. සම්මා සමාධානලක්ඛණො සම්මාසමාධි.
නිබ්බවනම්පි නෙසං සම්මා පස්සතිති සම්මාදිට්ඨිති එතෙනෙව නයෙන වෙදිතබ්බං.

තත්ථ සම්මාදිට්ඨි උප්පජ්ජමානා මිච්ඡාදිට්ඨිං තප්පච්චනීයකිලෙසෙ ව
අවිජ්ජඤ්ච පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව පස්සති,
තෙ ව බො අසම්මොහතො, නො ආරම්මණතො, තස්මා “සම්මාදිට්ඨි” ති වුච්චති.

සම්මාසඬ්ඤ්ජපො මිච්ඡාසඬ්ඤ්ජපං තප්පච්චනීයකිලෙසෙ ව පජහති,
නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා අභිනිරොපෙති,
තස්මා “සම්මාසඬ්ඤ්ජපො” ති වුච්චති.

සම්මාවාචා මිච්ඡාවාචං තප්පච්චනීයකිලෙසෙ ව පජහති, නිබ්බානඤ්ච
ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා පරිග්ගණ්හාති, තස්මා
“සම්මාවාචා” ති වුච්චති.

සම්මාකම්මන්තො මිච්ඡාකම්මන්තං තප්පච්චනීයකිලෙසෙ ව පජහති,
නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා සමුට්ඨාපෙති, තස්මා
“සම්මාකම්මන්තො” ති වුච්චති.

සම්මාආජීවො මිච්ඡාආජීවං තප්පච්චනීයකිලෙසෙ ව පජහති, නිබ්බානඤ්ච
ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා වොදාපෙති, තස්මා
“සම්මාආජීවො” ති වුච්චති.

සම්මාවායාමො මිච්ඡාවායාමං තප්පච්චනීයකිලෙසෙ ව කොසජ්ජඤ්ච පජහති,
නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා පග්ගණ්හාති, තස්මා
“සම්මාවායාමො” ති වුච්චති.

සම්මාසති මිච්ඡාසතිං තප්පච්චනීයකිලෙසෙ ව පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං
කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා උපට්ඨාපෙති, තස්මා “සම්මාසති” ති වුච්චති.

සම්මාසමාධි මිච්ඡාසමාධිං තප්පච්චනීයකිලෙසෙ ව උද්ධච්චඤ්ච පජහති,
නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා සමාධියති, තස්මා
“සම්මාසමාධි” ති වුච්චති.

ඉදානි අයං බො සා, ආවුසොති තමෙව පටිපදං නිගමෙන්තො ආහ. තස්සත්ථො, ය්වායං චත්තාරොපි ලොකුත්තරමග්ගෙ එකතො කත්වා කථිතො “අට්ඨභිගිකො මග්ගො”, අයං බො සා, ආවුසො...පෙ.... නිබ්බානාය සංචත්තති.

එවං පහාතබ්බධම්මෙසු ලොභදොසෙ තප්පහානුපායඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤපි පහාතබ්බධම්මෙ තෙසං පහානුපායඤ්ච දස්සෙන්තො තත්ත්වසො, කොධො චාතිආදිමාහ. තත්ථ කුජ්ඣනලක්ඛණො කොධො, චණ්ඩික්කලක්ඛණො චා, ආසාතකරණරසො, දුස්සනපච්චුපට්ඨානො. උපනන්ධනලක්ඛණො උපනාහො, චෙර අප්පට්ඨිස්සජ්ජනරසො, කොධානුපබන්ධනාවපච්චුපට්ඨානො. චුත්තඤ්චෙනං – “පුබ්බකාලෙ කොධො, අපරකාලෙ උපනාහො” තිආදි (විහ. 891).

පරගුණමක්ඛනලක්ඛණො මක්ඛො, තෙසං විනාසනරසො, තදචච්ඡාදනපච්චුපට්ඨානො. යුගග්ගාහලක්ඛණො පළාසො, පරගුණෙහි අත්තනො ගුණානං සමීකරණරසො, පරෙසං ගුණප්පමාණෙන උපට්ඨානපච්චුපට්ඨානො.

පරසම්පත්තිඛියනලක්ඛණො ඉස්සා, තස්සා අක්ඛමනලක්ඛණො චා, තත්ථ අනභිරතිරසා, තතො විමුඛතාවපච්චුපට්ඨානා. අත්තනො සම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණං මච්ඡෙරං, අත්තනො සම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණතාවඅසුඛායනරසං, සඬකොචනපච්චුපට්ඨානං.

කතපාපපට්ච්ඡාදනලක්ඛණො මායා, තස්ස නිගුහනරසා, තදාවරණපච්චුපට්ඨානා. අත්තනො අවිජ්ජමානගුණපකාසනලක්ඛණං සායෙය්‍යං, තෙසං සමුදාහරණරසං, සරීරාකාරෙහිපි තෙසං විභූතකරණපච්චුපට්ඨානං.

විත්තස්ස උද්ධුමානතාවලක්ඛණො ථම්මො, අප්පතිස්සයචුත්තිරසො, අමද්දවතාපච්චුපට්ඨානො. කරණුත්තරියලක්ඛණො සාරම්මො, විපච්චනීකතාරසො, අගාරවපච්චුපට්ඨානො.

උණ්ණතිලක්ඛණො මානො, අහංකාරරසො, උද්ධුමානතාවපච්චුපට්ඨානො. අබ්භුණ්ණතිලක්ඛණො අතිමානො, අතිවිය අහඬකාරරසො. අච්චුද්ධුමානතාවපච්චුපට්ඨානො.

මත්තතාවලක්ඛණො මදො, මදග්ගාහණරසො, උම්මාදපච්චුපට්ඨානො. පඤ්චසු කාමගුණෙසු විත්තවොස්සග්ගලක්ඛණො පමාදො, වොස්සග්ගානුප්පදානරසො, සතිවිජ්ජවාසපච්චුපට්ඨානොති එවං ඉමෙසං ධම්මානං ලක්ඛණාදීනි වෙදිතබ්බානි. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන “තත්ථ කතමො කොධො” තිආදිනා විහඬගෙ (විහ. 891) චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

විසෙසතො චෙත්ථ ආමිසදායාදො අත්තනා අලහන්තො අඤ්ඤස්ස ලාභිනො කුජ්ඣති, තස්ස සකිං උප්පන්නො කොධො කොධොයෙව, තතුත්තරි උපනාහො. සො එවං කුද්ධො උපනස්සන්තො ච සන්තෙපි අඤ්ඤස්ස ලාභිනො ගුණ

මක්කෙති, අහම්පි තාදියොති ව යුගග්ගාහං ගණ්හාති, අයමස්ස මක්කො ව පළාසො ව, එවං මක්ඛි පළාසී තස්ස ලාභසක්කාරාදීසු කිං ඉමස්ස ඉමිනාති ඉස්සති පදුස්සති, අයමස්ස ඉස්සා. සචෙ පනස්ස කාචි සම්පත්ති හොති, තස්සා තෙන සාධාරණභාවං න සහති, ඉදමස්ස මච්ඡෙරං. ලාභහෙතු ඛො පන අත්තනො සන්තෙපි දොසෙ පටිච්ඡාදෙති, අයමස්ස මායා. අසන්තෙපි ගුණෙ පකාසෙති. ඉදමස්ස සාධෙය්‍යං. සො එවං පටිපත්තො සචෙ යථාධිජ්ජායං ලාභං ලභති, තෙන ථද්ධො හොති අමුද්විත්තො, නයිදං එවං කාතඛ්ඛන්ති ඔවදිතුං අසක්කුණෙය්‍යා, අයමස්ස ථම්මො. සචෙ පන නං කොචි කිඤ්චි වදති “නයිදං එවං කාතඛ්ඛ”න්ති, තෙන සාරද්ධවිත්තො හොති භාකුට්ඨකමුඛො “කො මෙ ත්ව”න්ති පසස්භ භාණී, අයමස්ස සාරම්මො. තතො ථම්මෙන “අහමෙව සෙය්‍යා”ති අත්තානං මඤ්ඤන්තො මානී හොති. සාරම්මෙන “කෙ ඉමෙ”ති පරෙ අතිමඤ්ඤන්තො අතිමානී, අයමස්ස මානො ව අතිමානො ව. සො තෙහි මානාතිමානෙහි ජාතිමදාදිඅනෙකරූපං මදං ජනෙති. මත්තො සමානො කාමගුණාදිහෙදෙසු වත්ථුසු පමජ්ජති, අයමස්ස මදො ව පමාදො වාති.

එවං ආමිසදායාදො අපරිමුත්තො හොති ඉමෙහි පාපකෙහි ධම්මෙහි අඤ්ඤෙහි ව එවරූපෙහි. එවං තාවෙත්ථ පහාතඛ්ඛධම්මා වෙදිතඛ්ඛා. පහානුපායො පාඨනො ව අත්ථනො ව සඛ්ඛත්ථ නිබ්බිසෙසොයෙව.

ඤාණපරිවයපාටවත්ථං පනෙත්ථ අයං හෙදො ව කමො ව භාවනානායො ව වෙදිතඛ්ඛො. තත්ථ හෙදො තාව, අයඤ්ඤි මජ්ඣිමා පටිපදා කදාචි අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො හොති, කදාචි සත්තඨගිකො. අයඤ්ඤි ලොකුත්තරපට්ඨමජ්ඣානවසෙන උජ්ජජ්ජමානො අට්ඨඨගිකො මග්ගො හොති, අවසෙසජ්ඣානවසෙන සත්තඨගිකො. උක්කට්ඨනිද්දෙසතො පනිධ අට්ඨඨගිකොති වුත්තො. ඉතො පරඤ්ඤි මග්ගඨගං නත්ථී. එවං තාවෙත්ථ හෙදො වෙදිතඛ්ඛො.

යස්මා පන සඛ්ඛකුසලානං සම්මාදිට්ඨි සෙට්ඨා, යථාහ “පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති”ති (ජා. 2.17.81). කුසලවාරෙ ව පුබ්බඨගමා, යථාහ “කථඤ්ච, හික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි පුබ්බඨගමා හොති, සම්මාදිට්ඨිං සම්මාදිට්ඨිති පජානාති, මිච්ඡාදිට්ඨිං මිච්ඡාදිට්ඨිති පජානාති”ති (ම. නි. 3.136) විත්ථාරො. යථා වාහ “විජ්ජා ව ඛො, හික්ඛවෙ, පුබ්බඨගමා කුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා”ති. තජ්ජභවාහිනිබ්බත්තාති සෙසඨගාති, යථාහ “සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසඨකජ්ජො පහොති...පෙ.... සම්මාසතිස්ස සම්මාසමාධි පහොති”ති (ම. නි. 3.141). තස්මා ඉමිනා කමෙන එතාති අඨගාති වුත්තානිති එවමෙත්ථ කමො වෙදිතඛ්ඛො.

භාවනානායොති කොචි සමථපුබ්බඨගමං විපස්සනං භාවෙති, කොචි විපස්සනාපුබ්බඨගමං සමථං. කථං? ඉධෙකච්චො පදමං උපචාරසමාධිං වා අජ්ජනාසමාධිං වා උජ්ජාදෙති, අයං සමථො; සො තඤ්ච තංසම්පයුත්තෙ ව ධම්මෙ අනිච්චාදීහි විපස්සති, අයං විපස්සනා. ඉති පදමං සමථො, පච්ඡා විපස්සනා. තෙන වුවචති “සමථපුබ්බඨගමං විපස්සනං භාවෙති”ති. තස්ස සමථපුබ්බඨගමං විපස්සනං.

භාවයනො මග්ගො සඤ්ජායති, සො තං මග්ගං ආසෙවති භාවෙති බහුලීකරොති, තස්ස තං මග්ගං ආසෙවතො භාවයනො බහුලීකරොතො සංයොජනානි පභීයන්ති, අනුසයා බ්‍යන්තීභොන්ති, එවං සමථපුබ්බගමං විපස්සනං භාවෙති.

ඉධ පනෙකච්චො චුත්තජ්ජකාරං සමථං අනුජ්ජාදෙන්වාච පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ අනිච්චාදීහි විපස්සති, අයං විපස්සනා. තස්ස විපස්සනාපාරිපුරියා තත්ථ ජාතානං ධම්මානං වොස්සග්ගාරම්මණතො උජ්ජජ්ජති චිත්තස්ස එකග්ගතා, අයං සමථො. ඉති පයමං විපස්සනා පච්ඡා සමථො. තෙන චුච්චති “විපස්සනාපුබ්බගමං සමථං භාවෙති” ති. තස්ස විපස්සනාපුබ්බගමං සමථං භාවයනො මග්ගො සඤ්ජායති, සො තං මග්ගං ආසෙවති...පෙ.... බහුලීකරොති, තස්ස තං මග්ගං ආසෙවතො...පෙ.... අනුසයා බ්‍යන්තීභොන්ති (අ. නි. 4.170; පටි. ම. 2.1), එවං විපස්සනාපුබ්බගමං සමථං භාවෙති.

සමථපුබ්බගමං පන විපස්සනං භාවයනොපි විපස්සනාපුබ්බගමං සමථං භාවයනොපි ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ සමථවිපස්සනා යුගනද්ධාව භොන්ති. එවමෙත්ථ භාවනානායො වෙදිතබ්බොති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ධම්මදායාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. භයහෙරවසුත්තවණ්ණනා

34. එවං මෙ සුතන්ති භයහෙරවසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා – අථාති අවිච්ඡේදනත්ථෙ නිපාතො. බොති අවධාරණත්ථෙ, භගවතො සාවත්ථියං විහාරෙ අවිච්ඡින්නෙයෙවාති චුත්තං භොති. ජාණුස්සොණීති නෙතං තස්ස මාතෘපිතුහි කතනාමං, අපිච බො යානන්තරපට්ලාභලද්ධං. ජාණුස්සොණිට්ඨානං කිර නාමෙතං පුරොහිතට්ඨානං, තං තස්ස රඤ්ඤා දින්නං, තස්මා “ජාණුස්සොණී” ති චුච්චති. බ්‍රහ්මං අණතිති බ්‍රාහ්මණො, මන්තෙ සජ්ඣායතිති අත්ථො. ඉදමෙව හි ජාතිබ්‍රාහ්මණානං නිරුත්තිවචනං. අරියා පන බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණාති චුච්චන්ති.

යෙන භගවා තෙනුපසඬකමීති යෙනාති භූමිමත්ථෙ කරණවචනං, තස්මා යත්ථ භගවා, තත්ථ උපසඬකමීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යෙන වා කාරණෙන භගවා දෙවමනුස්සෙහි උපසඬකමීතබ්බො, තෙන කාරණෙන උපසඬකමීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙන ව කාරණෙන භගවා උපසඬකමීතබ්බො? නානජ්ජකාරගුණවිසෙසාධිගමාධිජ්ජායෙන, සාදුඵලූපහොගාධිජ්ජායෙන දිජගණෙහි නිච්චඑලිතමහාරුක්ඛො විය.

උපසඬකමීති ව ගතොති චුත්තං භොති. උපසඬකමීත්වාති උපසඬකමනපරියොසානදීපනං. අථ වා එවං ගතො තතො ආසන්නතරං යානං භගවතො සමීපසඬබාතං ගන්ත්වාතිපි චුත්තං භොති. භගවතා සද්ධිං සම්මොදීති යථා

බමනියාදීනි පුච්ඡන්තො භගවා තෙන, එවං සොපි භගවතා සද්ධිං
සමප්පවත්තමොදො අහොසි, සීතොදකං විය උණ්හොදකෙන සම්මොදිතං එකීභාවං
අගමාසි. යාය ව “කච්චි තෙ, හො ගොතම, බමනියං, කච්චි යාපනියං, කච්චි
හොතො ගොතමස්ස ගොතමසාවකානඤ්ච අප්පාබාධං අප්පාතඬිකං ලහුට්ඨානං
බලං ඵාසුච්ඡාරො” තිආදිකාය කථාය සම්මොදි, තං
පිනිපාමොජ්ජසඬ්ඛාතසම්මොදජනනතො සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො ව
සම්මොදනියං, අත්ථබ්‍යඤ්ජනමධුරතාය සුචිරම්පි කාලං සාරෙතුං නිරන්තරං
පවත්තෙතුං අරහරූපතො සරිතබ්බභාවතො ව සාරාණියං. සුයාමානසුඛතො ව
සම්මොදනියං, අනුස්සරියමානසුඛතො ව සාරණියං. තථා බ්‍යඤ්ජනපරිසුද්ධතාය
සම්මොදනියං, අත්ථපරිසුද්ධතාය සාරණියන්ති එවං අනෙකෙහි පරියායෙහි
සම්මොදනියං කථං සාරණියං විනිසාරෙත්වා පරියොසාපෙත්වා නිට්ඨාපෙත්වා
යෙනත්ථෙත ආගතො, තං පුච්ඡිතුකාමො එකමන්තං නිසීදි.

එකමන්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, “විසමං චන්දිමසුරියා
පරිවත්තන්ති” තිආදිසු (අ. නි. 4.70) විය. තස්මා යථා නිසින්තො එකමන්තං
නිසින්තො හොති, තථා නිසීදීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. භූමිමත්ථෙ වා එතං
උපයොගවචනං. නිසීදීති උපාච්ඡි. පණ්ඩිතා හි පුරිසා ගරුට්ඨානියං උපසඬ්ඛමිත්වා
ආසනකුසලතාය එකමන්තං නිසීදන්ති, අයඤ්ච නෙසං අඤ්ඤතරො, තස්මා
එකමන්තං නිසීදි.

කථං නිසින්තො පන එකමන්තං නිසින්තො හොතිති. ඡ නිසජ්ජදොසෙ
වජ්ජෙත්වා. සෙය්‍යථිදං, අතිදුරං අව්වාසන්තං උපරිවාතං උන්නතපදෙසං අතිසම්මුඛං
අතිපච්ඡාති. අතිදුරෙ නිසින්තො හි සථෙ කථෙතුකාමො හොති, උච්චාසද්දෙන
කථෙතබ්බං හොති. අව්වාසන්තෙ නිසින්තො සඬ්ඝට්ඨනං කරොති. උපරිවාතෙ
නිසින්තො සරීරගන්ධෙන බාධති. උන්නතප්පදෙසෙ නිසින්තො අගාරවං පකාසෙති.
අතිසම්මුඛා නිසින්තො සථෙ දට්ඨකාමො හොති, වක්ඛුනා වක්ඛුං ආභව්ච දට්ඨබ්බං
හොති. අතිපච්ඡා නිසින්තො සථෙ දට්ඨකාමො හොති, ගීවං පසාරෙත්වා දට්ඨබ්බං
හොති. තස්මා අයම්පි එතෙ ඡ නිසජ්ජදොසෙ වජ්ජෙත්වා නිසීදි, තෙන වුත්තං
“එකමන්තං නිසීදී” ති.

යෙමෙති යෙ ඉමෙ. කුලපුත්තාති දුච්ඛා කුලපුත්තා ජාතිකුලපුත්තා
ආචාරකුලපුත්තා. තත්ථ “තෙන බො පන සමයෙන රට්ඨපාලො නාම කුලපුත්තො
තස්මිංයෙව පුල්ලකොට්ඨිකෙ අග්ගකුලස්ස පුත්තො” ති (ම. නි. 2.294) එවං ආගතා
උච්චාකුලප්පසුතා ජාතිකුලපුත්තා නාම. “යෙ තෙ කුලපුත්තා සද්ධා අගාරස්මා
අනගාරියං පබ්බජිතා” ති (ම. නි. 3.78) එවං ආගතා පන යත්ථ කත්ථවි කුලෙ
පසුතාපි ආචාරසම්පන්නා ආචාරකුලපුත්තා නාම. ඉධ පන ද්විහිපි කාරණෙහි
කුලපුත්තායෙව.

සද්ධාති සද්ධාය. අගාරස්මාති අගාරතො. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං
හික්ඛුභාවඤ්ච. පබ්බජ්ජාපි හි නත්ථෙත්ථ අගාරියන්ති අනගාරියා, අගාරස්ස හිතං

කසිගොරක්බාදිකම්මමෙත්ථ නත්ථීති අත්ථො. භික්ඛුපි නත්ථෙතස්ස අගාරන්ති
 අනගාරො, අනගාරස්ස භාවො අනගාරියං. පබ්බජිතාති උපගතා, එවං සබ්බථාපි
 අනගාරියසඬ්ඛාතං පබ්බජ්ජං භික්ඛුභාවං වා උපගතාති චුත්තං භොති. පුබ්බඬ්ඛගමොති
 පුරතො ගාමී නායකො. බහුකාරොති භිතකිරියාය බහුපකාරො. භවං තෙසං
 ගොතමො සමාදපෙතාති තෙ කුලපුත්තෙ භවං ගොතමො අධිසීලාදීනි ගාභෙතා
 සික්ඛාපෙතා. සා ජනතාති සො ජනසමුහො. දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජතීති දස්සනානුගතිං
 පටිපජ්ජති, යන්දිට්ඨිකො භවං ගොතමො යංඛන්තිකො යංරුචිකො, තෙපි
 තන්දිට්ඨිකා භොන්ති තංඛන්තිකා තංරුචිකාති අත්ථො.

කස්මා පනායං එවමාහාති? එස කිර පුබ්බෙ අනෙකෙ කුලපුත්තෙ අගාරමජ්ඣෙ
 වසන්තෙ දෙවපුත්තෙ විය පඤ්චභි කාමගුණෙහි පරිවාරියමානෙ අත්තො ව බහි ව
 සුසංවිහිතාරක්ඛෙ දිස්වා, තෙ අපරෙත සමයෙන භගවතො මධුරරසං ධම්මදෙසනං
 සුත්වා සද්ධාය සරා නික්ඛමම පබ්බජිත්වා ඝාසච්ඡාදනපරමතාය සන්තුට්ඨෙ
 ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු කෙනවි අරක්ඛියමානෙපි අනුස්සඬ්ඛිතාපරිසඬ්ඛිතෙ
 භට්ඨපභට්ඨෙ උදග්ගදග්ගෙ අද්දස, දිස්වා ව ඉමෙසං කුලපුත්තානං “අයං
 එසුචිභාරො කං නිස්සාය උජ්ජන්තො”ති වින්තෙන්තො “සමණං ගොතම”න්ති
 භගවති පසාදං අලත්ථ. සො තං පසාදං නිවෙදෙතුං භගවතො සන්තිකං ආගතො,
 තස්මා එවමාහ.

අථස්ස භගවා තං වචනං සම්පට්ඨිජන්තො අබ්භනුමොදන්තො ව එවමෙතං
 බ්‍රාහ්මණාතිආදිමාහ. වචනසම්පට්ඨිජනානුමොදනත්ථොයෙව හි එත්ථ අයං එවන්ති
 නිපාතො. මමං උද්දිස්සාති මං උද්දිස්ස. සද්ධාති සද්ධායෙව. න ඉණට්ඨා න
 භයට්ඨාතිආදීනි සන්ධායාහ. ඊදිසානංයෙව හි භගවා පුබ්බඬ්ඛගමො, න ඉතරෙසං.
 දුරභිසම්භවානි භීති සම්භවිතුං දුක්ඛානි දුස්සභානි, න සක්කා අප්පෙසක්ඛෙහි
 අජ්ඣෙයාගාහිතුන්ති චුත්තං භොති. අරඤ්ඤවනපත්ථානීති අරඤ්ඤානි ව
 වනපත්ථානි ව. තත්ථ කිඤ්චාපි අභිධම්මෙ නිජ්ජරියායෙන, “නික්ඛමිත්වා බහි
 ඉන්ද්‍රියා සබ්බමෙතං අරඤ්ඤ”න්ති චුත්තං, තථාපි යන්තං “පඤ්චධනුසතිකං
 පච්ඡිම”න්ති ආරඤ්ඤකඩගනිජ්ජාදකං සෙනාසනං චුත්තං, තදෙව අධිජ්ජෙතන්ති
 වෙදිතබ්බං.

වනපත්ථන්ති ගාමන්තං අතික්කමිත්වා මනුස්සානං අනුපචාරට්ඨානං, යත්ථ න
 කසියති න වපියති. චුත්තම්පි වෙතං “වනපත්ථන්ති දුරානමෙතං සෙනාසනානං
 අධිවචනං, වනපත්ථන්ති වනසණ්ඛානමෙතං සෙනාසනානං, වනපත්ථන්ති
 හිංසනකානමෙතං, වනපත්ථන්ති සලොමහංසානමෙතං, වනපත්ථන්ති
 පරියන්තානමෙතං, වනපත්ථන්ති න මනුස්සුපචාරානමෙතං සෙනාසනානං
 අධිවචන”න්ති. එත්ථ ව පරියන්තානන්ති ඉමමෙකං පරියායං යපෙත්වා
 සෙසපරියායෙහි වනපත්ථානි වෙදිතබ්බානි. පන්තානීති පරියන්තානි අභිදුරානි.
 දුක්කරං පච්චෙකන්ති කායච්චෙකං දුක්කරං. දුරභිරමන්ති අභිරමිතුං න සුඛං.
 එකත්තෙති එකිභාවෙ. කිං දස්සෙති? කායච්චෙකෙ කතෙපි තත්ථ විත්තං
 අභිරමාපෙතුං දුක්කරං. ද්වයංද්වයාරාමො හි අයං ලොකොති. හරන්ති මඤ්ඤෙති

හරන්ති විය සසන්ති විය. මනෝති මනං. සමාධිං අලහමානස්සාති උපචාරසමාධිං වා අප්පනාසමාධිං වා අලහන්තස්ස. කිං දස්සෙති? ඊදිසස්ස භික්ඛුනෝ තිණපණ්ණමිගාදිසද්දෙහි විවිධෙහි ව භිංසනකෙහි වනාති චිත්තං වික්ඛිපන්ති මඤ්ඤෙති, සබ්බං බ්‍රාහ්මණො සද්ධාපබ්බජිත්තානං කුලපුත්තානං අරඤ්ඤවාසෙ (විභ. 529) විමිනිතො ආහ.

කායකම්මන්තවාරකථා

35. අථස්ස භගවා පුරිමනයෙනෙව “එවමෙනං බ්‍රාහ්මණා” තිආදිහි තං තං වචනං සම්පට්ඨිත්වා අබ්භනුමොදිත්වා ච යස්මා සොළසසු යානෙසු ආරම්මණපරිග්ගහරහිත්තානංයෙව තාදිසාති සෙනාසනාති දුරහිසම්භවාති, න තෙසු ආරම්මණපරිග්ගහසුත්තානං, අත්තනා ච බොධිසත්තො සමානො තාදිසො අහොසි, තස්මා අත්තනො තාදිසානං සෙනාසනානං දුරහිසම්භවතං දස්සෙතුං, මය්හම්පි බොතිආදිමාහ.

තත්ථ පුබ්බෙව සම්බොධාති සම්බොධිතො පුබ්බෙව, අරියමග්ගප්පත්තිතො අපරභාගෙයෙවාති වුත්තං හොති. අනභිසම්බුද්ධස්සාති අප්පට්ඨිද්ධවතුසච්චස්ස. බොධිසත්තස්සෙව සතොති බුද්ධකසත්තස්සෙව සම්මාසම්බොධිං අධිගන්තුං අරහස්සත්තස්සෙව සතො, බොධියා වා සත්තස්සෙව ලග්ගස්සෙව සතො. දීපඬිකරස්ස භි භගවතො පාදමුලෙ අට්ඨධම්මසමොධානෙන අභිනිභාරසම්ද්ධිතො පභුති තථාගතො බොධියා සත්තො ලග්ගො “පත්තබ්බා මයා එසා” ති තදධිගමාය පරක්කමං අමුඤ්චන්තොයෙව ආගතො, තස්මා බොධිසත්තොති වුච්චති. තස්ස මය්හන්ති තස්ස එවං බොධිසත්තස්සෙව සතො මය්හං. යෙ බො කෙවි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වාති යෙ කෙවි පබ්බජ්ජපගතා වා හොවාදිතො වා.

අපරිසුද්ධකායකම්මන්තාති අපරිසුද්ධෙන පාණාතිපාතාදිනා කායකම්මන්තෙන සමන්තාගතා. අපරිසුද්ධකායකම්මන්තසන්දොසහෙතුති අපරිසුද්ධස්ස කායකම්මන්තසඬ්ඛාතස්ස අත්තනො දොසස්ස හෙතු, අපරිසුද්ධකායකම්මන්තකාරණාති වුත්තං හොති. භවෙති එකංසච්චනෙ නිපාතො. අකුසලන්ති සාවජ්ජං අක්ඛෙමඤ්ච. භයභෙරවන්ති භයඤ්ච භෙරවඤ්ච. චිත්තුත්‍රාසස්ස ච භයානකාරම්මණස්ස චෙතං අධිවචනං. තත්‍ර භයං සාවජ්ජට්ඨෙන අකුසලං, භෙරවං අක්ඛෙමට්ඨෙනාති වෙදිතබ්බං. අවිභායන්තීති පක්කොසන්ති. කථං? තෙ භි පාණාතිපාතාදිති කත්වා “මයං අයුත්තමකම්භා, සචෙ නො තෙ ජානෙය්‍යුං, යෙසං අපරජ්ඣම්භා, ඉදාති අනුබන්ධිත්වා අනායබ්බසනං ආපාදෙය්‍යු”න්ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ගච්ඡන්තරෙ වා ගුම්ඛන්තරෙ වා නිසීදන්ති. තෙ “අප්පමත්තකම්පි තිණසද්දං වා පණ්ණසද්දං වා සුත්වා, ඉදාතිම්භා නට්ඨා” ති තසන්ති චිත්තසන්ති, ආගන්ත්වා පරෙහි පරිවාරිතා විය බද්ධා වධිතා විය ච හොන්ති. එවං තං භයභෙරවං අත්තති සමාරොපනට්ඨෙන අවිභායන්ති පක්කොසන්ති.

න බො පනාහං...පෙ.... පටිසෙවාමිති අහං බො පන
 අපරිසුද්ධකායකම්මන්තො හුත්වා අරඤ්ඤවනපත්ථානි පන්තානි සෙනාසනානි න
 පටිසෙවාමි. යෙ හි වොති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං. අරියා වුච්චන්ති බුද්ධා ව
 බුද්ධසාවකා ව. පරිසුද්ධකායකම්මන්තානි ඊදිසා හුත්වා. තෙසමහං අඤ්ඤතරොති
 තෙසං අහම්පි එකො අඤ්ඤතරො. බොධිසත්තො හි ගහට්ඨොපි පබ්බජිතොපි
 පරිසුද්ධකායකම්මන්තොව හොති. භියොයාති අතිරෙකත්ථෙ නිපාතො.
 පල්ලොමන්ති පන්තලොමනං, බෙමං සොත්ථිභාවන්ති අත්ථො. ආපාදින්නි
 ආපජ්ජිං, අතිරෙකං සොත්ථිභාවං අතිරෙකෙන වා සොත්ථිභාවමාපජ්ජින්නි චුත්තං
 හොති. අරඤ්ඤෙ විහාරායාති අරඤ්ඤෙ විහාරත්ථාය.

කායකම්මන්තවාරකථා නිට්ඨිතා.

වච්ඡිකම්මන්තවාරාදිවණ්ණනා

36. එස නයො සබ්බත්ථං. අයං පන විසෙසො, වච්ඡිකම්මන්තවාරෙ තාව
 අපරිසුද්ධවච්ඡිකම්මන්තානි අපරිසුද්ධෙන මුසාවාදාදිනා වච්ඡිකම්මන්තෙන
 සමන්තාගතා. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ මුසාවාදෙන පරස්ස අත්ථං
 හඤ්ජිත්වා, පිසුණුවාචාය මිත්තහෙදං කත්වා ඵරුසවාචාය පරෙසං පරිසමජ්ඣෙ
 මම්මානි තුදිත්වා නිරත්ථකවාචාය පරසත්තානං කම්මන්තෙ නාසෙත්වා “මයං
 අයුත්තමකම්මහා, සවෙ නො තෙ ජානෙය්‍යං, යෙසං අපරජ්ඣම්මහා, ඉදානි
 අනුබන්ධිත්වා අනායොසනං පාපෙය්‍ය”න්ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ගච්ඡන්තරෙ වා
 ගුම්බන්තරෙ වා නිසීදන්ති. තෙ “අප්පමත්තකම්පි තිණසද්දං වා පණ්ණසද්දං වා
 සුත්වා ඉදානිම්මා නට්ඨා”ති තසන්ති විත්තසන්ති ආගන්ත්වා පරෙහි පරිවාරිතා විය
 බද්ධා වධිතා විය ව හොන්ති. එවං තං භයහෙරවං අත්තනි සමාරොපනට්ඨෙන
 අවිභායන්ති, පක්කොසන්ති.

මනොකම්මන්තවාරෙ අපරිසුද්ධමනොකම්මන්තානි අපරිසුද්ධෙන අභිජ්ඣාදිනා
 මනොකම්මන්තෙන සමන්තාගතා. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ පරෙසං
 රක්ඛිතගොපිතෙසු හණ්ඨෙසු අභිජ්ඣාවිසමලොහං උප්පාදෙත්වා පරස්ස
 කුප්පිත්වා පරසත්තෙ මිච්ඡාදස්සනං ගාහාපෙත්වා මයං අයුත්තමකම්මහා...පෙ....
 අත්තනි සමාරොපනට්ඨෙන අවිභායන්ති පක්කොසන්ති.

ආජීවවාරෙ අපරිසුද්ධාජීවානි අපරිසුද්ධෙන
 චෙජ්ජකම්මදුක්ඛකම්මවධිසීපයොගාදිනා එකවිසතිඅනෙසනහෙදෙන ආජීවෙන
 සමන්තාගතා. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ එවං ජීවිකං කප්පෙත්වා
 සුණන්ති – “සාසනසොධකා කිර තෙපිටකා භික්ඛු සාසනං සොධෙතුං නික්ඛන්තා,
 අජ්ජ වා ස්වෙ වා ඉධාගමිස්සන්ති”ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ගච්ඡන්තරෙ වා...පෙ....
 තසන්ති විත්තසන්ති. තෙ හි ආගන්ත්වා පරිවාරෙත්වා ගහිතා විය
 ඔදාතවත්ථනිවාසිතා විය ව හොන්ති. සෙසං තාදිසමෙව.

37. ඉතො පරං අභිජ්ඣාලුති ආදීසු කිඤ්චාපි අභිජ්ඣාබ්‍යාපාදා
 මනොකම්මන්තෙන සඬගහිතා තථාපි නිවරණවසෙන පුන චුත්තාති වෙදිතබ්බා.
 තත්ථ අභිජ්ඣාලුති පරහණ්ඩාදි අභිජ්ඣායනසීලා. කාමෙසු තිබ්බසාරාගාති
 වත්ථුකාමෙසු බහලකිලෙසරාගා, තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ
 අවචන්ථිතාරම්මණා හොන්ති, තෙසං අවචන්ථිතාරම්මණානං අරඤ්ඤ
 විහරන්තානං දිවා දිට්ඨං රත්තිං භයහෙරවං හුත්වා උපට්ඨාති – “තෙ ආකුලචිත්තා
 අප්පමත්තකෙනපි තසන්ති චිත්තසන්ති, රජ්ජුං වා ලතං වා දිස්වා සප්පසඤ්ඤිතො
 හොන්ති, බාණුං දිස්වා යක්ඛසඤ්ඤිතො, ථලං වා පබ්බතං වා දිස්වා
 හත්ථිසඤ්ඤිතො සප්පාදිහි අනායබ්‍යසනං ආපාදිතා විය හොන්ති” ති. සෙසං
 තාදිසමෙව.

38. බ්‍යාපන්තචිත්තාති පකතිභාවවිජහනෙන විපන්තචිත්තා. කිලෙසානුගතඤ්ඤි
 චිත්තං පකතිභාවං විජහති, පුරාණහත්තබ්‍යඤ්ජනං විය පුතිකං හොති.
 පද්ධට්ඨමනසඬකප්පාති පද්ධට්ඨචිත්තසඬකප්පා, අහදුකෙන පරෙසං අනත්ථජනකෙන
 චිත්තසඬකප්පෙන සමන්තාගතාති චුත්තං හොති. තෙ කථං භයහෙරවං
 අවිභායන්ති? භයහෙරවාචිභායනං ඉතො පහුති අභිජ්ඣාලුචාරෙ චුත්තතයෙනෙව
 වෙදිතබ්බං. යත්ථ පන විසෙසො භවිස්සති, තත්ථ චක්ඛාම. න බො පනාහං
 බ්‍යාපන්තචිත්තොති එත්ථ පන මෙත්තචිත්තො අහං හිතචිත්තොති දස්සෙති, ඊදිසා
 හි බොධිසත්තා හොන්ති. එවං සබ්බත්ථ චුත්තදොසපටිපක්ඛවසෙන බොධිසත්තස්ස
 ගුණා චණ්ණෙතබ්බා.

39. ථිනම්ඤ්ඨපරිසුට්ඨිතාති චිත්තගෙලඤ්ඤභූතෙන ථිනෙන
 සෙසනාමකායගෙලඤ්ඤභූතෙන මිඤ්ඨෙන ච පරිසුට්ඨිතා, අභිභූතා ගහිතාති චුත්තං
 හොති. තෙ නිද්දාබ්‍රහ්මලා හොන්ති.

40. උද්ධතාති උද්ධච්චපකතිකා විජ්චන්දමානචිත්තා, උද්ධච්චෙන හි
 එකාරම්මණෙ චිත්තං විජ්චන්දති ධජයට්ඨියං වාතෙන පටාකා විය.
 අවුපසන්තචිත්තාති අනිබ්බුතචිත්තා, ඉධ කුක්කුච්චං ගහෙතුං වට්ටති.

41. කඬ්ඨි විචිකිච්ඡිති එත්ථ එකමෙවිදං පඤ්චමං නිවරණං. කිං නු බො ඉදන්ති
 ආරම්මණං කඬ්ඨනතො කඬ්ඨා, ඉදමෙවිදන්ති නිව්ජෙතුං අසමත්ථභාවතො
 විචිකිච්ඡාති චුච්චති, තෙන සමන්තාගතා සමණබ්‍රාහ්මණා “කඬ්ඨි විචිකිච්ඡි” ති
 චුත්තා.

42. අත්තුක්කංසනකා පරවම්භිති යෙ අත්තානං උක්කංසෙන්ති උක්ඛිපන්ති,
 උච්චෙ යානෙ යපෙන්ති, පරඤ්ච වම්භෙන්ති ගරහන්ති නින්දන්ති, නිවෙ යානෙ
 යපෙන්ති, තෙසමෙතං අධිවචනං. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ පරෙහි
 “අසුකො ච කිර අසුකො ච අත්තානං උක්කංසෙන්ති, අම්භෙ ගරහන්ති, දාසෙ විය
 කරොන්ති, ගණ්හථ තෙ” ති අනුබද්ධා පලායිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ගච්ඡන්තරෙ
 වා ගුම්ඛන්තරෙ වාති කායකම්මන්තසදිසං විත්ථාරෙතබ්බං.

43. ජම්භීති කායථම්භනලොමභංසනකරෙන ථම්භෙන සමන්තාගතා.
භීරුකජාතිකාති භීරුකපකතිකා, ගාමදාරකා විය භයබ්බලා අසුරා කාතරාති වුත්තං
හොති.

44. ලාභසක්කාරසිලොකන්ති එත්ථ ලබ්භතීති ලාභො, චතුත්තං
පච්චයානමෙතං අධිවචනං. සක්කාරොති සුන්දරකාරො, පච්චයා එව හි පණිතපණිතා
සුන්දරසුන්දරා ව අභිසංඛරන්වා කතා සක්කාරාති වුවිචන්ති. යා ව පරෙහි අත්තනො
ගාරවකිරියා පුප්ඵාදීහි වා පුජා. සිලොකොති වණ්ණභණ්ණං එතං, ලාභඤ්ච
සක්කාරඤ්ච සිලොකඤ්ච ලාභසක්කාරසිලොකං. නිකාමයමානාති පත්ථයමානා.
භයහෙරවාච්ඡායනං අභිජ්ඣාලුචාරසදිසමෙව. තදත්ථදීපකං පනෙත්ථ
පියගාමිකවත්ථුං කට්ඨන්ති –

එකො කිර පියගාමිකො නාම භික්ඛු සමාදින්නධුතඨගානං භික්ඛුනං ලාභං දිස්වා
“අහම්පි ධුතඨගං සමාදිස්ත්වා ලාභං උප්පාදෙමි”ති වින්තෙත්වා සොසානිකඨගං
සමාදාය සුසානෙ වසති. අට්ඨකදිවසං එකො කම්මමුත්තො ජරග්ගවො දිවා
ගොවරෙ වරින්වා රත්තිං තස්මිං සුසානෙ පුප්ඵගුම්බෙ සිසං කත්වා
රොමත්ථයමානො අට්ඨාසි. පියගාමිකො රත්තිං වඨිකමනා නික්ඛන්තො තස්ස
හනුසද්දං සුත්වා වින්තෙසි “අද්ධා මං ලාභගිද්ධො එස සුසානෙ වසතීති ඤත්වා
දෙවරාජා විහෙයෙතුං ආගතො”ති, සො ජරග්ගවස්ස පුරතො අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා
“සප්පුරිස දෙවරාජ අප්ප මෙ එකරත්තිං බම, ස්වෙ පට්ඨාය න එවං කරිස්සාමි”ති
නමස්සමානො සබ්බරත්තිං යාවන්තො අට්ඨාසි. තතො සුරියෙ උට්ඨිතෙ තං දිස්වා
කත්තරයට්ඨියා පහරින්වා පලාපෙසි “සබ්බරත්තිං මං භිංසාපෙසි”ති.

45. කුසිතාති කොසජ්ජානුගතා. භීනවීරියාති භීනා වීරියෙන වීරහිතා වියුත්තා,
නිබ්බීරියාති වුත්තං හොති. තත්ථ කුසිතා කායිකවීරියාරම්භවීරහිතා හොන්ති,
භීනවීරියා චෙතසිකවීරියාරම්භවීරහිතා. තෙ ආරම්මණුවත්ථානමත්තම්පි කාතුං න
සක්කොන්ති. තෙසං අවචත්ථිතාරම්මණානන්ති සබ්බං පුබ්බසදිසමෙව.

46. මුට්ඨස්සතීති නට්ඨස්සතී. අසම්පජානාති පඤ්ඤාරහිතා, ඉමස්ස ව
පටිපක්ඛෙ “උපට්ඨිතස්සතීහමස්මි”ති වචනතො සතිභාජනියමෙවෙනං. පඤ්ඤා
පනෙත්ථ සතිදුබ්බලාදීපනත්ථං වුත්තා. දුට්ඨා හි සති පඤ්ඤාසම්පයුත්තා
පඤ්ඤාවිජ්ජයුත්තා ව. තත්ථ පඤ්ඤාසම්පයුත්තා බලවතී, විජ්ජයුත්තා දුබ්බලා,
තස්මා යදාපි තෙසං සති හොති, තදාපි අසම්පජානන්තා මුට්ඨස්සතීයෙව තෙ,
දුබ්බලාය සතියා සතිකිච්චාභාවතොති එතමත්ථං දීපෙතුං “අසම්පජානා”ති වුත්තං.
තෙ එවං මුට්ඨස්සතී අසම්පජානා ආරම්මණුවත්ථානමත්තම්පි කාතුං න
සක්කොන්තිති සබ්බං පුබ්බසදිසමෙව.

47. අසමාහිතාති උපචාරජ්ජනාසමාධිවීරහිතා. විබ්භන්තචිත්තාති
උබ්භන්තචිත්තා. සමාධිවීරහෙන උද්ධොකාසෙන උද්ධච්චෙන තෙසං
සමාධිවීරහානං චිත්තං නානාරම්මණෙසු පරිබ්භමති, වනමක්කටො විය වනසාබාසු
උද්ධච්චෙන එකාරම්මණෙ විජ්ජන්ති. පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙත තෙ එවං

අසමානිතා විබිභන්තවිත්තා ආරම්මණුවචත්ථානමත්තම්පි කාතුං න සක්කොන්තිති සබ්බං පුබ්බසදිසමෙව.

48. දුප්පඤ්ඤාති නිප්පඤ්ඤානමෙතං අධිවචනං. පඤ්ඤා පන දුට්ඨා නාම නත්ථි. එළමුගාති එලමුබ්බා, බ-කාරස්ස ග-කාරො කතො. ලාලමුබ්බාති වුත්තං හොති. දුප්පඤ්ඤානඤ්ඤි කථෙත්තානං ලාලා මුබ්බතො ගලති, ලාලා ච එලාති වුව්චති. යථාහ “පස්සෙලමුගං උරගං දුප්පීවිහ”න්ති. තස්මා තෙ “එළමුගා”ති වුව්චන්ති. “එලමුබ්බා”තිපි පායො. “එලමුගා”ති කෙච්ඡි පයන්ති, අපරෙ “එලමුකා”තිපි, සබ්බත්ථ “එලමුබ්බා”ති අත්ථො. තෙ කථං භයභෙරවං අවිභායන්ති? තෙ දුප්පඤ්ඤා එළමුගා ආරම්මණුවචත්ථානමත්තම්පි කාතුං න සක්කොන්ති. තෙසං අවචත්ථිතාරම්මණානං අරඤ්ඤෙ විහරන්තානං දිවා දිට්ඨං රත්තිං භයභෙරවං හුත්වා උපට්ඨාති “තෙ ආකුලචිත්තා අප්පමත්තකෙනපි තසන්ති විත්තසන්ති, රජ්ජුං වා ලතං වා දිස්වා සප්පසඤ්ඤිතො හොන්ති, බාණුං දිස්වා යක්ඛසඤ්ඤිතො, ථලං වා පබ්බතං වා දිස්වා හත්ථිසඤ්ඤිතො සප්පාදිහි අනායවාසනං ආපාදිතා විය හොන්ති”ති. එවං තං භයභෙරවං අත්තති සමාරොපනට්ඨෙත අවිභායන්ති පක්කොසන්ති. පඤ්ඤාසම්පන්නොහමස්මීති එත්ථ පඤ්ඤාසම්පන්නොති පඤ්ඤාය සම්පන්නො සමන්තාගතො, නො ච බො විපස්සනාපඤ්ඤාය, න මග්ගපඤ්ඤාය, අපිච බො පන ඉමෙසු සොළසසු යානෙසු ආරම්මණුවචත්ථානපඤ්ඤායාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ වුත්තනයමෙවාති.

වචිකම්මන්තවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සොළසට්ඨානාරම්මණපරිග්ගහො නිට්ඨිතො.

භයභෙරවසෙනාසනාදිවණ්ණනා

49. තස්ස මය්හන්ති කො අනුසන්ධි? බොධිසත්තො කිර ඉමානි සොළසාරම්මණානි පරිග්ගණ්හන්තො ච භයභෙරවං අදිස්වා භයභෙරවං නාම එවරුපාසු රත්තිසු එවරුපෙ සෙනාසනෙ ච පඤ්ඤායති, හන්ද නං තත්ථාපි ගවෙසිස්සාමිති භයභෙරවගවෙසනමකාසි, එතමත්ථං හගවා ඉදානි බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙන්නො තස්ස මය්හන්තිආදිමාහ.

තත්ථ යා තාති උභයමෙතං රත්තිනංයෙව උද්දෙසනිද්දෙසවචනං. අභිඤ්ඤාතාති එත්ථ අභිති ලක්ඛණත්ථෙ උපසග්ගො. තස්මා අභිඤ්ඤාතාති චන්දපාරිපුරියා චන්දපරික්ඛයෙතාති එවමාදිහි ලක්ඛණෙහි ඤාතාති වෙදිතබ්බා. අභිලක්ඛිතාති එත්ථ උපසග්ගමත්තමෙව, තස්මා අභිලක්ඛිතාති ලක්ඛණියා ඉච්චෙව අත්ථො, උපොසට්ඨමාදානධම්මස්සවනපුජාසක්කාරාදිකරණත්ථං ලක්ඛෙතබ්බා සල්ලක්ඛෙතබ්බා උපලක්ඛෙතබ්බාති වුත්තං හොති.

වාතුද්දසීති පක්ඛස්ස පයමදිවසතො පභුති චතුද්දසන්තං පුරණි එකා රත්ති. එවං පඤ්චදසී අට්ඨමී ව. පක්ඛස්සාති සුක්කපක්ඛස්ස කණ්හපක්ඛස්ස ව. එතා තිස්සො

තිස්සෝ කත්වා ඡ රත්තියෝ, තස්මා සබ්බත්ථ පක්ඛවචනං යොජෙතබ්බං
 “පක්ඛස්ස වාතුද්දසී පක්ඛස්ස පඤ්චදසී පක්ඛස්ස අට්ඨමී” ති. අථ පඤ්චමී කස්මා න
 ගහිතාති? අසබ්බකාලිකත්තා. බුද්ධෙ කිර හගවති අනුප්පන්නෙපි උප්පජ්ජිත්වා
 අපරිනිබ්බුතෙපි පඤ්චමී අනභිලක්ඛිතායෙව, පරිනිබ්බුතෙ පන
 ධම්මසංඛ්‍යාතකත්තොරා වින්තෙසුං “ධම්මස්සවනං විරෙන හොති” ති. තතො
 සම්මන්තිත්වා පඤ්චමීති ධම්මස්සවනදිවසං යපෙසුං, තතො පභුති සා අභිලක්ඛිතා
 ජාතා, එවං අසබ්බකාලිකත්තා එත්ථ න ගහිතාති.

තථාරූපාසුති තථාවිධාසු. ආරාමවෙතියානීති පුප්ඵාරාමඵලාරාමාදයො ආරාමා
 ඵව ආරාමවෙතියාති. විත්තිකතට්ඨෙන හි වෙතියානීති වුව්චන්ති, පුප්ඵාරාමට්ඨෙනාති
 වුත්තං හොති. වනවෙතියානීති බලිහරණවනසංඝසුභගවනදෙවසාලවනාදීති
 වනානියෙව වනවෙතියාති. රුක්ඛවෙතියානීති ගාමනිගමාදිද්වාරෙසු
 පුප්ඵාරුක්ඛායෙව රුක්ඛවෙතියාති. ලොකියා හි දිබ්බාධිවත්ථාති වා මඤ්ඤමානා
 තෙසුයෙව වා දිබ්බසඤ්ඤිතො හුත්වා ආරාමවනරුක්ඛෙ විත්තිකරොන්ති,
 පුප්ඵෙත්ති, තෙන තෙ සබ්බෙපි වෙතියානීති වුව්චන්ති. භිංසනකානීති භයජනකානි,
 පස්සනොපි සුණනොපි භයං ජනෙත්ති. සලොමහංසානීති සහෙව ලොමහංසෙන
 වත්තන්ති, පවිසමානස්සෙව ලොමහංසජනනතො. අප්පෙව නාම පස්සෙය්‍යන්ති අපි
 නාම තං භයහෙරවං පස්සෙය්‍යමෙව. අපරෙන සමයෙනාති, “එතදහොසී
 යංනුනාහ” ති එවං විත්තිතකාලතො පට්ඨාය අඤ්ඤෙන කාලෙන.

තත්ථ ව මෙ බ්‍රාහ්මණ විහරතොති තථාරූපෙසු සෙනාසනෙසු යං යං මනුස්සානං
 ආයාචනඋපහාරකරණාරහං යක්ඛට්ඨානං
 පුප්ඵ්වුපමංසරුහිරවසාමෙදපිහකපප්ඵාසසුරාමෙරයාදීහි
 ඔකිණ්ණකිලින්තධරණිතලං එකනිපාතං විය යක්ඛරක්ඛසපිසාවානං, යං දිවාපි
 පස්සන්තානං හදයං මඤ්ඤෙ ඵලති, තං යානං සන්ධායාහ “තත්ථ ව මෙ, බ්‍රාහ්මණ,
 විහරතො” ති. මගො වා ආගච්ඡතීති සිඬගාති වා බුරාති වා කොට්ටෙන්තො
 ගොකණ්ණබග්ගදීපිවරාහාදිහෙදො මගො වා ආගච්ඡති, සබ්බවතුප්පදානඤ්ඤි ඉධ
 මගොති නාමං. කත්ථවි පන කාලසිඬගාලොපි වුව්චති. යථාහ –

“උසහස්සෙව තෙ බන්ධො, සිහස්සෙව විජම්භිතං;
 මගරාජ නමො ත්‍යත්ථු, අපි කිඤ්චි ලභාමසෙ” ති. (ජා. 1.3.133);

මොරො වා කට්ඨං පාතෙතීති මොරො වා සුක්ඛකට්ඨං රුක්ඛතො වාලෙන්වා
 පාතෙති. මොරග්ගහණෙන ව ඉධ සබ්බපක්ඛිග්ගහණං අධිප්පෙනං, තෙන යො
 කොචි පක්ඛිති වුත්තං හොති. අථ වා මොරො වාති වා සද්දෙන අඤ්ඤො වා කොචි
 පක්ඛිති. එස නයො පුරිමෙ මගග්ගහණෙපි. වාතො වා පණ්ණකසට්ඨං එරෙතීති
 වාතො වා පණ්ණකවචරං සට්ටෙති. එතං නුත තං භයහෙරවං ආගච්ඡතීති යමෙතං
 ආගච්ඡති, තං භයහෙරවං නුනාති. ඉතො පභුති ව ආරම්මණමෙව භයහෙරවන්ති
 වෙදිතබ්බං. පරිත්තස්ස ව අධිමත්තස්ස ව භයස්ස ආරම්මණත්තා සුඛාරම්මණං රූපං

සුබම්ච. කිං නු බො අහං අඤ්ඤදත්ථු භයපටිකඬ්ඛි විහරාමීති අහං බො කිං කාරණං එකංසෙනෙව භයං ආකඬ්ඛමානො ඉව්ඡමානො හුත්වා විහරාමි.

යථාභූතං යථාභූතස්සාති යෙන යෙන ඉරියාපටෙන භූතස්ස භවිතස්ස සතො චත්තමානස්ස සමඬ්ඛිභූතස්ස වා. මෙනි මම සන්තිකෙ. තථාභූතං තථාභූතො වාති තෙන තෙනෙව ඉරියාපටෙන භූතො භවිතො සන්තො චත්තමානො සමඬ්ඛිභූතො වාති අත්ථො. සො බො අහං...පෙ.... පටිච්චෙනමීති බොධිසත්තස්ස කිර වඬ්කමන්තස්ස තස්මිං මගසිඬ්ඛගබ්බරසද්දාදිහෙදෙ භයහෙරවාරම්මණෙ ආගතෙ නෙව මහාසත්තො තිට්ඨති, න නිසීදති න සයති, අථ බො වඬ්කමන්තොව පරිච්චිමංසන්තො පරිච්චිනන්තො භයහෙරවං න පස්සති, මගසිඬ්ඛගබ්බරසද්දාදිමන්තමෙව චෙතං හොති, සො තං ඤත්වා ඉදං නාමෙතං, න භයහෙරවන්ති තතො තිට්ඨති වා නිසීදති වා සයති වා. එතමන්ථං දස්සෙන්තො ‘‘සො බො අහං’’න්තිආදිමාහ. එස නයො සබ්බපෙය්‍යාලෙසු. ඉතො පරඤ්ච ඉරියාපටපටිපාටියා අවත්වා ආසන්නපටිපාටියා ඉරියාපථා වුත්තාති චෙදිතබ්බා, වඬ්කමන්තස්ස හි භයහෙරවෙ ආගතෙ න යිතො න නිසීන්තො න නිපන්තො යිතස්සාපි ආගතෙ න වඬ්කමීති එවං තස්ස ආසන්නපටිපාටියා වුත්තාති.

භයහෙරවසෙනාසනාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අසම්මොහවිහාරවණ්ණනා

50. එවං හිංසනකෙසුපි යානෙසු අත්තනො භයහෙරවාහාවං දස්සෙන්වා ඉදාති කුමාසිනං සම්මොහට්ඨානෙසු අත්තනො අසම්මොහවිහාරං දස්සෙතුං සන්ති බො පන, බ්‍රාහ්මණාතිආදිමාහ.

තත්ථ සන්තීති අත්ථි සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති. රත්තිංයෙව සමානන්ති රත්තිංයෙව සන්තං, දිවාති සඤ්ජානන්තීති ‘‘දිවසො අය’’න්ති සඤ්ජානන්ති. දිවායෙව සමානන්ති දිවසංයෙව සන්තං. රත්තීති සඤ්ජානන්තීති ‘‘රත්ති අය’’න්ති සඤ්ජානන්ති. කස්මා පනෙතෙ එවංසඤ්ඤිතො හොන්තීති. වුට්ඨානකොසල්ලාභාවතො වා සකුණරුතතො වා. කථං? ඉධෙකච්චො ඔදාතකසිණලාභී දිවා පරිකම්මං කත්වා දිවා සමාපන්තො දිවායෙව වුට්ඨහාමීති මනසිකාරං උප්පාදෙති, නො ව බො අද්ධානපරිච්ඡේදෙ කුසලො හොති. සො දිවසං අතික්කමිත්වා රත්තිහාගෙ වුට්ඨාති. ඔදාතකසිණඵරණවසෙන චස්ස විසදං හොති විභූතං සුවිභූතං. සො, දිවා වුට්ඨහාමීති උප්පාදිතමනසිකාරතාය ඔදාතකසිණඵරණවිසදවිභූතතාය ව රත්තිංයෙව සමානං දිවාති සඤ්ජානාති. ඉධ පනෙකච්චො නීලකසිණලාභී රත්තිං පරිකම්මං කත්වා රත්තිං සමාපන්තො රත්තිංයෙව වුට්ඨහාමීති මනසිකාරං උප්පාදෙති, නො ව බො අද්ධානපරිච්ඡේදෙ කුසලො හොති. සො රත්තිං අතික්කමිත්වා දිවසහාගෙ වුට්ඨාති. නීලකසිණඵරණවසෙන චස්ස අවිසදං හොති අවිභූතං. සො රත්තිං වුට්ඨහාමීති උප්පාදිතමනසිකාරතාය නීලකසිණඵරණවිසදවිභූතතාය ව දිවායෙව සමානං

රත්තීති සඤ්ජානාති. එවං තාව වුට්ඨානකොසල්ලාභාවතො එවංසඤ්ඤිතො හොන්ති.

සක්කුණරුතතො පන ඉධෙකච්චො අන්තොසෙනාසනෙ නිසින්තො හොති. අථ දිවා රවනකසක්කුණා කාකාදයො චන්දාලොකෙන දිවාති මඤ්ඤමානා රත්තිං රවන්ති, අඤ්ඤෙහි වා කාරණෙහි. සො තෙසං සද්දං සුත්වා රත්තිංයෙව සමානං දිවාති සඤ්ජානාති. ඉධ පනෙකච්චො පබ්බතන්තරෙ ගම්භීරාය සනවනස්පට්ච්ඡන්තාය ගිරිගුහාය සත්තාහවද්දලිකාය චත්තමානාය අන්තරහිතසූරියාලොකෙ කාලෙ නිසින්තො හොති. අථ රත්තිං රවනකසක්කුණා උලූකාදයො මජ්ඣන්තිකසමයෙපි තත්ථ තත්ථ සමන්ධකාරෙ නිලිනා රත්තිසඤ්ඤාය වා අඤ්ඤෙහි වා කාරණෙහි රවන්ති. සො තෙසං සද්දං සුත්වා දිවායෙව සමානං රත්තීති සඤ්ජානාති. එවං සක්කුණරුතතො එවංසඤ්ඤිතො හොන්තීති. ඉදමහන්ති ඉදං අහං එවං සඤ්ජානනං. සම්මොහවිහාරස්මිං වදාමිති සම්මොහවිහාරපරියාපන්නං අන්තොගධං, සම්මොහවිහාරානං අඤ්ඤතරං වදාමිති වුත්තං හොති.

අහං බො පන බ්‍රාහ්මණ...පෙ.... සඤ්ජානාමිති පාකටො බොධිසත්තස්ස රත්තින්දිවපරිච්ඡෙදො සත්තාහවද්දලෙපි චන්දිමසූරියෙසු අදිස්සමානෙසුපි ජානාතියෙව “එත්තකං පුරෙහත්තකාලො ගතො, එත්තකං පච්ඡාහත්තකාලො, එත්තකං පයමයාමො, එත්තකං මජ්ඣමයාමො, එත්තකං පච්ඡමයාමො” ති, තස්මා එවමාහ. අනච්ඡරියඤ්චෙනං යං සූරිතපාරමි බොධිසත්තො එවං ජානාති. පදෙසඤ්ඤාණෙ යිතානං සාවකානම්පි හි රත්තින්දිවපරිච්ඡෙදො පාකටො හොති.

කල්‍යාණියමහාවිහාරෙ කිර ගොදත්තත්ථෙරො ද්වඩ්ගුලකාලෙ හත්තං ගහෙත්වා අඩ්ගුලකාලෙ භුඤ්ජති. සූරියෙ අදිස්සමානෙපි පාතොයෙව සෙනාසනං පවිසිත්වා තාය වෙලාය නික්ඛමති. එකදිවසං ආරාමිකා “ස්වෙ ථෙරස්ස නික්ඛමනකාලෙ පස්සාමා” ති හත්තං සම්පාදෙත්වා කාලත්ථම්හමුලෙ නිසිදිංසු. ථෙරො ද්වඩ්ගුලකාලෙයෙව නික්ඛමති. තතො පභුති කිර සූරියෙ අදිස්සමානෙපි ථෙරස්ස නික්ඛමනසඤ්ඤාය එව හෙරිං ආකොටෙන්ති.

අජගරවිහාරෙපි කාලදෙවත්ථෙරො අන්තොවස්සෙ යාමගණ්ඨිකං පහරති, ආචිණ්ණමෙතං ථෙරස්ස. න ව යාමයන්තනාලිකං පයොජෙති, අඤ්ඤෙහි භික්ඛු පයොජෙත්ති. අථ නික්ඛන්තෙ පයමෙ යාමෙ ථෙරෙ මුග්ගරං ගහෙත්වා යීතමත්තෙයෙව එකං ද්වෙ වාරෙ පහරන්තෙයෙව වා යාමයන්තං පතති, එවං තීසු යාමෙසු සමණධම්මං කත්වා ථෙරො පාතොයෙව ගාමං පවිසිත්වා පිණ්ඩපානං ආදාය විහාරං ආගන්ත්වා භොජනවෙලාය පත්තං ගහෙත්වා දිවා විහාරට්ඨානං ගන්ත්වා සමණධම්මං කරොති. භික්ඛු කාලත්ථම්හං දිස්වා ථෙරස්ස අදිස්වා ආගමනත්ථාය පෙසෙත්ති. සො භික්ඛු ථෙරං දිවා විහාරට්ඨානා නික්ඛමන්තමෙව වා අන්තරාමග්ගෙ වා පස්සති. එවං පදෙසඤ්ඤාණෙ යිතානං සාවකානම්පි රත්තින්දිවපරිච්ඡෙදො පාකටො හොති, කිම්ඛිගං පන බොධිසත්තානන්ති.

යං බො තං බ්‍රාහ්මණ...පෙ.... වදෙය්‍යාති එත්ථ පන ‘‘යං බො තං, බ්‍රාහ්මණ, අසම්මොහධම්මො සත්තො ලොකෙ උප්පන්නො...පෙ.... සුඛාය දෙවමනුස්සාන’’න්ති වචනං වදමානො කොචි සම්මා වදෙය්‍ය, සම්මා වදමානො සීයා, න විතථවාදී අස්ස. මමෙව තං වචනං වදමානො සම්මා වදෙය්‍ය, සම්මා වදමානො සීයා, න විතථවාදී අස්සාති එවං පදසම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ අසම්මොහධම්මොති අසම්මොහසභාවො. ලොකෙති මනුස්සලොකෙ. බ්‍රහ්මජනනිකායාති බ්‍රහ්මජනස්ස භිතත්ථාය, පඤ්ඤාසම්පත්තියා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකභිතුපදෙසකොති. බ්‍රහ්මජනසුඛායාති බ්‍රහ්මජනස්ස සුඛත්ථාය, වාගසම්පත්තියා උපකරණසුඛස්ස දායකොති. ලොකානුකම්පායාති ලොකස්ස අනුකම්පත්ථාය, මෙත්තාකරුණාසම්පත්තියා මාතෘපිතරො විය ලොකස්ස රක්ඛිතා ගොපයිතාති. අත්ථාය භිකාය සුඛාය දෙවමනුස්සානන්ති ඉධ දෙවමනුස්සග්ගහණෙන ව භබ්බපුග්ගලවෙනෙය්‍යසත්තෙයෙව ගහෙන්වා තෙසං නිබ්බානමග්ගඵලාධිගමාය අත්තනො උප්පත්තිං දස්සෙතිති වෙදිතබ්බො. අත්ථායාති හි චුත්තෙ පරමත්ථත්ථාය නිබ්බානායාති චුත්තං හොති. භිකායාති චුත්තෙ තං සම්පාපකමග්ගත්ථායාති චුත්තං හොති, නිබ්බානසම්පාපකමග්ගතො හි උත්තරි භිතං නාම නත්ථි. සුඛායාති චුත්තෙ ඵලසමාපත්තිසුඛත්ථායාති චුත්තං හොති, තතො උත්තරි සුඛාභාවතො. චුත්තඤ්චෙන ‘‘අයං සමාධි පච්චුප්පන්නසුඛො වෙව ආයතිඤ්ච සුඛවිපාකො’’ති (දී. නි. 3.355; අ. නි. 5.27; විහ. 804).

අසම්මොහවිහාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුබ්බභාගපටිපදාදිවණ්ණනා

51. එවං භගවා බුද්ධගුණපටිලාභාවසානං අත්තනො අසම්මොහවිහාරං බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙත්වා ඉදානි යාය පටිපදාය තං කොට්ඨිපත්තං අසම්මොහවිහාරං අධිගතො, තං පුබ්බභාගතො පභුති දස්සෙතුං ආරද්ධං බො පන මෙ බ්‍රාහ්මණාතිආදිමාහ.

කෙචි පනාහු ‘‘ඉමං අසම්මොහවිහාරං සුත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තමෙවං උප්පන්නං ‘කාය නු බො පටිපදාය ඉමං පත්තො’ති, තස්ස චිත්තමඤ්ඤාය ඉමායාහං පටිපදාය ඉමං උත්තමං අසම්මොහවිහාරං පත්තොති දස්සෙන්නො එවමාහා’’ති.

තත්ථ ආරද්ධං බො පන මෙ, බ්‍රාහ්මණ, වීරියං අහොසීති, බ්‍රාහ්මණ, න මයා අයං උත්තමො අසම්මොහවිහාරො කුසිතෙන මුට්ඨස්සතිනා සාරද්ධකායෙන වික්ඛිත්තචිත්තෙන වා අධිගතො, අපිච බො තදධිගමාය ආරද්ධං බො පන මෙ වීරියං අහොසි, බොධිමණ්ඨෙ නිසින්නෙන මයා චතුරඤ්චීරියං ආරද්ධං අහොසි, පග්ගහිතං අසිලීඋප්පවත්තිතන්ති චුත්තං හොති. ආරද්ධත්තායෙව ව මෙනං අසල්ලීතං අහොසි.

උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨාති න කෙවලඤ්ච වීරියමෙව, සතිපි මෙ ආරම්මණානිමුඛිභාවෙන උපට්ඨිතා අහොසි. උපට්ඨිතත්තායෙව ච අසම්මුට්ඨා. පස්සද්ධො කායොති කායචිත්තපස්සද්ධිසම්භවෙන කායොපි මෙ පස්සද්ධො අහොසි. තත්ථ යස්මා නාමකායෙ පස්සද්ධෙ රූපකායොපි පස්සද්ධොයෙව හොති, තස්මා නාමකායො රූපකායොති අවිසෙසෙත්වාච පස්සද්ධො කායොති චුත්තං. අසාරද්ධොති සො ච බො පස්සද්ධත්තායෙව අසාරද්ධො, විගතදරොති චුත්තං හොති. සමාහිතං චිත්තං එකග්ගන්ති චිත්තමපි මෙ සම්මා ආහිතං සුට්ඨු යපිතං අප්පිතං විය අහොසි. සමාහිතත්තා එව ච එකග්ගං අවලං නිප්පන්දනන්ති, එත්තාවතා ක්කානස්ස පුබ්බභාගපටිපදා කථිතා හොති.

ඉදානි ඉමාය පටිපදාය අධිගතං පයමජ්ඣානං ආදිං කත්වා විජ්ජාත්තයපරියොසානං විසෙසං දස්සෙත්තො සො බො අහන්තිආදිමාහ. තත්ථ විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... චතුත්ථජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහාසිත්ති එත්ථ තාව යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ පථවිකසිණකථායං චුත්තං. කෙවලඤ්චි තත්ථ “උපසම්පජ්ජ විහරති”ති ආගතං, ඉධ “විහාසි”ත්ති, අයමෙව විසෙසො. කිං කත්වා පන භගවා ඉමානි ක්කානානි උපසම්පජ්ජ විහාසිති, කම්මට්ඨානං භාවෙත්වා. කතරං? ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං.

ඉමානි ච පන චත්තාරි ක්කානානි කෙසඤ්චි චිත්තෙකග්ගතත්ථානි හොන්ති, කෙසඤ්චි විපස්සනාපාදකානි, කෙසඤ්චි අභිඤ්ඤාපාදකානි, කෙසඤ්චි නිරොධපාදකානි, කෙසඤ්චි භවොක්කමනත්ථානි. තත්ථ බිණාසවානං චිත්තෙකග්ගතත්ථානි හොන්ති. තෙ හි සමාපජ්ජිත්වා එකග්ගචිත්තා සුඛං දිවසං විහරිස්සාමාති ඉච්චෙවං කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්ති. සෙක්ඛපුපුජ්ජනානං සමාපත්තීතො චුට්ඨාය සමාහිතෙන චිත්තෙන විපස්සිස්සාමාති නිබ්බත්තෙන්තානං විපස්සනාපාදකානි හොන්ති. යෙ පන අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා සමාපත්තීතො චුට්ඨාය “එකොපි හුත්වා බහුධා හොති”ති (දී. නි. 1.238; පටි. ම. 1.102) චුත්තනායා අභිඤ්ඤායො පත්ථෙත්තා නිබ්බත්තෙන්ති, තෙසං අභිඤ්ඤාපාදකානි හොන්ති. යෙ පන අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා සත්තාහං අචිත්තා හුත්වා දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිරොධං නිබ්බානං පත්වා සුඛං විහරිස්සාමාති නිබ්බත්තෙන්ති, තෙසං නිරොධපාදකානි හොන්ති. යෙ පන අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අපරිභීනජ්ඣානා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජිස්සාමාති නිබ්බත්තෙන්ති, තෙසං භවොක්කමනත්ථානි හොන්ති.

භගවතා පනිදං චතුත්ථජ්ඣානං බොධිරුක්ඛමුලෙ නිබ්බත්තිතං, තං තස්ස විපස්සනාපාදකඤ්චෙව අහොසි අභිඤ්ඤාපාදකඤ්ච සබ්බකිච්චසාධකඤ්ච, සබ්බලොකියලොකුත්තරගුණදායකන්ති වෙදිතබ්බං.

පුබ්බභාගපටිපදාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුබ්බෙනිවාසකථාවණ්ණනා

52. යෙසඤ්ච ගුණානං දායකං අහොසි, තෙසං එකදෙසං දස්සෙන්තො සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ ද්විත්තං විජ්ජානං අනුපදවණ්ණනා වෙව භාවනානායො ව විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතො. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ “සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙ...පෙ.... අහිනින්නාමෙති”ති වුත්තං, ඉධ “අහිනින්නාමෙසි”න්ති. අයං බො මෙ බ්‍රාහ්මණාති අයඤ්ච අප්පනාවාරො තත්ථ අනාගතොති අයමෙව විසෙසො. තත්ථ සොති සො අහං. අහිනින්නාමෙසින්ති අහිනිහරිං. අහිනින්නාමෙසින්ති ව වචනතො සොති එත්ථ සො අහන්ති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

යස්මා විදං භගවතො වසෙන පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං ආගතං, තස්මා “සො තතො වුතො ඉධුපපන්නො”ති එත්ථ එවං යොජනා වෙදිතබ්බො. එත්ථ හි සො තතො වුතොති පටිනිවත්තන්තස්ස පච්චවෙක්ඛණං. තස්මා ඉධුපපන්නොති ඉමිස්සා ඉධුපපත්තියා අනන්තරං. අමුත්‍ර උදපාදින්නි තුසිතභවනං සන්ධායාහාති වෙදිතබ්බො. තත්‍රාපාසිං එවංනාමොති තත්‍රාපි තුසිතභවනෙ සෙනකෙතු නාම දෙවපුත්තො අහොසිං. එවංගොත්තොති තාහි දෙවතාහි සද්ධිං එකගොත්තො. එවංවණ්ණොති සුවණ්ණවණ්ණො. එවමාහාරොති දිබ්බසුඛාහාරො. එවංසුඛදුක්ඛජ්ජපටිසංවෙදීති එවං දිබ්බසුඛජ්ජපටිසංවෙදී. දුක්ඛං පන සඬ්ඛාරදුක්ඛමත්තමෙව. එවමායුපරියන්තොති එවං සත්තපඤ්ඤාසවස්සකොට්ඨිවස්සසතසහස්සායුපරියන්තො. සො තතො වුතොති සො අහං තතො තුසිතභවනතො වුතො. ඉධුපපන්නොති ඉධ මහාමායාය දෙවියා කුච්ඡමිති නිබ්බන්තො.

අයං බො මෙ බ්‍රාහ්මණාතිආදීසු මෙති මයා. විජ්ජාති විදිතකරණට්ඨෙන විජ්ජා. කිං විදිතං කරොති? පුබ්බෙනිවාසං. අවිජ්ජාති තස්සෙව පුබ්බෙනිවාසස්ස අවිදිතකරණට්ඨෙන තප්පට්ඨිජාදකො මොහො වුවිති. තමොති ස්වෙව මොහො පට්ඨිජාදකට්ඨෙන “තමො”ති වුවිති. ආලොකොති සායෙව විජ්ජා ඔහාසකරණට්ඨෙන “ආලොකො”ති වුවිති. එත්ථ ව විජ්ජා අධිගතාති අයං අත්ථො, සෙසං පසංසාවචනං. යොජනා පනෙත්ථ අයං බො මෙ විජ්ජා අධිගතා, තස්ස මෙ අධිගතවිජ්ජස්ස අවිජ්ජා විහතා, විනට්ඨාති අත්ථො. කස්මා? යස්මා විජ්ජා උප්පන්නා. එස නයො ඉතරස්මිම්පි පද්ද්වයෙ.

යථා තන්ති එත්ථ යථාති ඔපම්මෙ. තන්ති නිපාතො. සතියා අවිජ්ජවාසෙන අප්පමත්තස්ස. විරියාතාපෙන ආතාපිතො. කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛතාය පහිතත්තස්ස, පෙසිතත්තස්සාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති “යථා අප්පමත්තස්ස ආතාපිතො පහිතත්තස්ස විහරතො අවිජ්ජා විහඤ්ඤෙය්‍ය, විජ්ජා උප්පජ්ජෙය්‍ය. තමො විහඤ්ඤෙය්‍ය, ආලොකො උප්පජ්ජෙය්‍ය. එවමෙව මම අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උප්පන්නා. තමො විහතො, ආලොකො උප්පන්නො. එතස්ස මෙ පධානානුයොගස්ස අනුරූපමෙව ඵලං ලද්ධ”න්ති.

පුබ්බෙනිවාසකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දිබ්බවක්ඛුඤාණකථාවණ්ණනා

53. චුතුපපාතකථායං යස්මා ඉධ භගවතො වසෙන පාළි ආගතා, තස්මා “පස්සාමි පජානාමි”ති වුත්තං, අයං විසෙසො. සෙසං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තසදිසමෙව.

එත්ථ පන විජ්ජාති දිබ්බවක්ඛුඤාණවිජ්ජා. අවිජ්ජාති සත්තානං වුත්තිපටිසන්ධිපටිච්ඡාදිකා අවිජ්ජා. සෙසං වුත්තනයමෙවාති. යස්මා ච පූරිතපාරමිතං මහාසත්තානං පරිකම්මකිච්චං නාම නත්ථි. තෙ හි විත්තෙ අභිනින්නාමිතමත්තෙයෙව අනෙකවිහිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්ති, දිබ්බෙන වක්ඛුනා සත්තෙ පස්සන්ති. තස්මා යො තත්ථ පරිකම්මං ආදිං කත්වා භාවනානායො වුත්තො, න තෙන ඉධ අත්ථොති.

දිබ්බවක්ඛුඤාණකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආසවක්ඛයඤාණකථාවණ්ණනා

54. තතියවිජ්ජාය සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙති විපස්සනාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානවිත්තං වෙදිතබ්බං. ආසවානං ඛයඤාණායාති අරහත්තමග්ගඤාණත්ථාය. අරහත්තමග්ගො හි ආසවවිනාසනතො ආසවානං ඛයොති වුච්චති, තත්ත්වෙතං ඤාණං, තප්පරියාපන්නත්තාති. විත්තං අභිනින්නාමෙසින්ති විපස්සනාවිත්තං අභිනිහරිං. සො ඉදං දුක්ඛන්ති එවමාදිසු “එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො හියොයා”ති සබ්බමපි දුක්ඛසච්චං සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙන යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං ජාතිං පටිවිජ්ඣිං. තස්ස ච දුක්ඛස්ස නිබ්බත්තිකං තණ්හං අයං දුක්ඛසමුදයොති. තදුභයමපි යං යානං පත්වා නිරුජ්ඣති, තං තෙසං අප්පවත්තිං නිබ්බානං අයං දුක්ඛනිරොධොති. තස්ස සම්පාපකං අරියමග්ගං අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනි පටිපදාති සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙන යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං ජාතිං පටිවිජ්ඣන්ති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං සරූපතො සච්චාති දස්සෙත්වා ඉදාති කිලෙසවසෙන පරියායතො දස්සෙන්නො ඉමෙ ආසවාතිආදිමාහ. තස්ස මෙ එවං ජානතො එවං පස්සන්තො තස්ස මය්හං එවං ජානන්තස්ස එවං පස්සන්තස්ස. සහ විපස්සනාය කොට්ඨපත්තං මග්ගං කට්ඨෙති. කාමාසවාති කාමාසවතො. විමුච්චිත්ථාති ඉමිනා එලක්ඛණං දස්සෙති, මග්ගක්ඛණෙ හි විත්තං විමුච්චති, එලක්ඛණෙ විමුත්තං හොති. විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණන්ති ඉමිනා පච්චවෙක්ඛණඤාණං දස්සෙති. ඛිණා ජාතීතිආදිහි තස්ස භූමිං, තෙන හි ඤාණෙන භගවා පච්චවෙක්ඛන්තො “ඛිණා ජාතී”තිආදිති අබ්භඤ්ඤාසිං. කතමා පන භගවතො ජාති ඛිණා, කථඤ්ච නං අබ්භඤ්ඤාසිති? න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණා, පුබ්බෙව ඛිණත්තා, න අනාගතා, අනාගතෙ වායාමාභාවතො, න පච්චුප්පන්නා, විජ්ජමානත්තා. යා පන මග්ගස්ස

අභාවිතත්තා උප්පජ්ජෙය්‍ය එකචතුපඤ්චවොකාරභවෙසු එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධහෙදා ජාති, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන ඛිණා, තං සො මග්ගභාවනාය පභිනකිලෙසෙ පච්චවෙක්ඛිත්වා “කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානම්පි කම්මං ආයතිං අප්පට්ඨන්ධිකං හොති” ති ජානන්තො අඛිභඤ්ඤාසි.

වුසිතන්ති වුත්ථං පරිවුත්ථං, කතං වරිතං නිට්ඨිතන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං, පුපුජ්ජනකල්‍යාණකෙන හි සද්ධිං සත්තසෙක්ඛා බ්‍රහ්මවරියවාසං වසන්ති නාම, ඛිණාසවො වුත්ථවාසො. තස්මා භගවා අත්තනො බ්‍රහ්මවරියවාසං පච්චවෙක්ඛන්තො “වුසිතං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති අඛිභඤ්ඤාසි. කතං කරණීයන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපභානසච්ඡිකිරියාභාවනාවසෙන සොළසවිධම්පි කිච්චං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. පුපුජ්ජනකල්‍යාණකාදයො හි තං කිච්චං කරොන්ති, ඛිණාසවො කතකරණීයො. තස්මා භගවා අත්තනො කරණීයං පච්චවෙක්ඛන්තො “කතං කරණීය”න්ති අඛිභඤ්ඤාසි.

නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදානි පුන ඉත්ථභාවාය එවංසොළසකිච්චභාවාය, කිලෙසක්ඛයාය වා මග්ගභාවනාකිච්චං මෙ නත්ථීති අඛිභඤ්ඤාසි. අථ වා ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා එවංපකාරා ඉදානි චත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං මය්හං නත්ථී. ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්ති ඡින්නමූලකා රුක්ඛා විය. තෙ වරිමකච්ඤ්ඤාණනිරොධෙන අනුපාදානො විය ජාතවෙදො නිබ්බායිස්සන්තිති අඛිභඤ්ඤාසි.

ඉදානි එවං පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණපරිග්ගහිතං ආසවානං බයඤ්ඤාණාධිගමං බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙන්නො, අයං බො මෙ බ්‍රාහ්මණාතිආදිමාහ. තත්ථ විජ්ජාති අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණවිජ්ජා. අවිජ්ජාති චතුසච්චපට්ඨිජාදිකා අවිජ්ජා. සෙසං වුත්තනයමෙව. එත්තාවතා ව පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙන අතීතංසඤ්ඤාණං, දිබ්බචක්ඛුතා පච්චුප්පන්තානාගතංසඤ්ඤාණං, ආසවක්ඛයෙන සකලලොකීයලොකුත්තරගුණන්ති එවං තිහි විජ්ජාහි සබ්බෙපි සබ්බඤ්ඤාගුණෙ සඨගහෙත්වා පකාසෙන්නො අත්තනො අසම්මොභවිහාරං බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙසි.

ආසවක්ඛයඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරඤ්ඤවාසකාරණවණ්ණනා

55. එවං වුත්තෙ කිර බ්‍රාහ්මණො චිත්තෙසි – “සමණො ගොතමො සබ්බඤ්ඤාතං පටිජානාති, අජ්ජාපි ච අරඤ්ඤවාසං න විජ්ජති, අත්ථී නු බ්වස්ස අඤ්ඤම්පි කිඤ්චි කරණීය”න්ති. අථස්ස භගවා අජ්ඣාසයං විදිත්වා ඉමිනා අජ්ඣාසයානුසන්ධිනා, සියා බො පන තෙතිආදිමාහ. තත්ථ සියා බො පන තෙ, බ්‍රාහ්මණ, එවමස්සාති, බ්‍රාහ්මණ, කදාචි තුය්හං එවං භවෙය්‍ය. න බො පනෙනං බ්‍රාහ්මණ එවං දට්ඨබ්බන්ති එතං බො පන, බ්‍රාහ්මණ, තයා මය්හං පන්තසෙනාසනපටිසෙවනං අච්ඡරාගාදිතායාති එවං න දට්ඨබ්බං. එවං

පත්තසෙනාසනපටිසෙවනෙ අකාරණං පටික්ඛිපිත්වා කාරණං දස්සෙන්තො ද්වෙ
 බො අහන්තිආදිමාහ. තත්ථ අත්ථොයෙව අත්ථවසො. තස්මා ද්වෙ බො අහං,
 බ්‍රාහ්මණ, අත්ථවසෙති අහං බො, බ්‍රාහ්මණ, ද්වෙ අත්ථෙ ද්වෙ කාරණානි
 සම්පස්සමානොති චුත්තං හොති. අත්තනො ච දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරන්ති එත්ථ
 දිට්ඨධම්මො නාම අයං පච්චක්ඛො අත්තභාවො. සුඛවිහාරො නාම චතුත්තම්පි
 ඉරියාපථවිහාරානං ඵාසුකා, එකකස්ස හි අරඤ්ඤ අත්තමසො
 උච්චාරපස්සාවකිච්චං උපාදාය සබ්බෙව ඉරියාපථා ඵාසුකා හොන්ති, තස්මා
 දිට්ඨධම්මස්ස සුඛවිහාරන්ති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. පච්ඡිමඤ්ච ජනතං
 අනුකම්පමානොති කථං අරඤ්ඤවාසෙන පච්ඡිමා ජනතා අනුකම්පිතා හොති?
 සද්ධාපබ්බජිතා හි කුලපුත්තා භගවතො අරඤ්ඤවාසං දිස්වා භගවාපි නාම
 අරඤ්ඤසෙනාසනානි න මුඤ්චති, යස්ස නෙවත්ථි පරිඤ්ඤාතබ්බං න පහාතබ්බං න
 භාවෙතබ්බං න සච්ඡිකාතබ්බං, කිමඬගං පන මයන්ති වින්තෙත්වා තත්ථ
 වසිතබ්බමෙව මඤ්ඤිස්සන්ති. එවං බිජ්ජමෙව දුක්ඛස්සන්තකරා භවිස්සන්ති. එවං
 පච්ඡිමා ජනතා අනුකම්පිතා හොති. එතමත්ථං දස්සෙන්තො ආහ “පච්ඡිමඤ්ච
 ජනතං අනුකම්පමානො”ති.

අරඤ්ඤවාසකාරණවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දෙසනානුමොදනාවණ්ණනා

56. තං සුත්වා අත්තමනො බ්‍රාහ්මණො අනුකම්පිතරූපාතිආදිමාහ. තත්ථ
 අනුකම්පිතරූපාති අනුකම්පිතජාතිකා අනුකම්පිතසභාවා. ජනතාති ජනසමූහො. යථා
 තං අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙනාති යථා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො අනුකම්පෙය්‍ය,
 තථෙව අනුකම්පිතරූපාති.

එවඤ්ච පන වත්වා පුන තං භගවතො ධම්මදෙසනං අබ්භනුමොදමානො
 භගවන්තං එතදවොච අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතමාති.
 තත්ථායං අභික්කන්තසද්දො ඛයසුන්දරාහිරූපඅබ්භනුමොදනෙසු දිස්සති.
 “අභික්කන්තා, හන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පඨමො යාමො, විරනිසින්තො
 හික්ඛුසඬ්ඨසො”තිආදීසු (චූළව. 383; අ. නි. 8.20) හි ඛයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං
 චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ච පඤ්ඤතරො වා”තිආදීසු (අ. නි. 4.100)
 සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
 අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති. —

ආදීසු (වි. ව. 857) අහිරූපෙ. “අභික්කන්තං, හන්තෙ”තිආදීසු (දී. නි. 1.250; පාරා.
 15) අබ්භනුමොදනෙ. ඉධාපි අබ්භනුමොදනෙයෙව. යස්මා ච අබ්භනුමොදනෙ,
 තස්මා සාධු සාධු හො, ගොතමාති චුත්තං හොතීති වෙදිතබ්බං.

“භයෙ කොධෙ පසංසායං, තුරිතෙ කොතුහලච්ඡරෙ;

භාසෙ සොකෙ පසාදෙ ව, කරෙ ආමෙඨිතං බුධො''ති. —

ඉමිනා ව ලක්ඛණෙන ඉධ පසාදවසෙන පසංසාවසෙන වායං ද්වික්ඛත්තුං වුත්තොති වෙදිතබ්බො. අප්ඵ වා අභික්කන්තන්ති අභිකන්තං. අතිඉට්ඨං අතිමනාපං, අතිසුන්දරන්ති වුත්තං හොති.

තත්ථ එකෙන අභික්කන්තසද්දෙන දෙසනං ටොමෙති, එකෙන අත්තනො පසාදං. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො — අභික්කන්තං, හො ගොතම, යදිදං හොතො ගොතමස්ස ධම්මදෙසනා, අභික්කන්තං යදිදං හොතො ගොතමස්ස ධම්මදෙසනං ආගම්ම මම පසාදොති. භගවතොයෙව වා වචනං ද්වෙ ද්වෙ අත්ථෙ සන්ධාය ටොමෙති — හොතො ගොතමස්ස වචනං අභික්කන්තං දොසනාසනතො, අභික්කන්තං ගුණාධිගමනතො, තථා සද්ධාජනනතො, පඤ්ඤාජනනතො, සාත්ථතො, සබ්බාඤ්ජනතො, උත්තානපදතො, ගම්භීරත්ථතො, කණ්ණසුඛතො, භදයඬිගමතො, අනත්තුක්කංසනතො, අපරවම්භනතො, කරුණාසිතලතො, පඤ්ඤාවදානතො, ආපාථරමණියතො, විමද්දක්ඛමතො, සුයාමානසුඛතො, විමංසියමානහිතතොති එවමාදිහි යොජෙතබ්බං.

තතො පරම්පි චතුහි උපමාහි දෙසනංයෙව ටොමෙති. තත්ථ නික්කුජ්ජිතන්ති අධොමුඛස්සිතං, හෙට්ඨාමුඛජාතං වා. උක්කුජ්ජෙය්‍යාති උපරි මුඛං කරෙය්‍ය. පටිච්ඡන්තන්ති තිණපණ්ණාදිච්ඡාදිතං. විචරෙය්‍යාති උග්ගොටෙය්‍ය. මුල්ලස්සාති දිසාමුල්ලස්ස. මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යාති හත්ථෙ ගහෙත්වා ‘එස මග්ගො’ති වදෙය්‍ය. අන්ධකාරෙති කාලපක්ඛවාතුද්දසිඅඬිඪරත්තසනවනසණ්ඩමෙසපටලෙහි චතුරඬිගෙ තමෙ, අයං තාව අනුත්තානපදත්ථො.

අයං පන අධිජ්ජායොජනා — යථා කොචි නික්කුජ්ජිතං උක්කුජ්ජෙය්‍ය, එවං සද්ධම්මවිමුඛං අසද්ධම්මෙ පතිතං මං අසද්ධම්මා වුට්ඨාපෙත්තෙන, යථා පටිච්ඡන්තං විචරෙය්‍ය. එවං කස්සපස්ස භගවතො සාසනන්තරධානතො පභුති මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තං සාසනං විචරන්තෙන, යථා මුල්ලස්ස මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, එවං කුම්මග්ගමිච්ඡාමග්ගජපටිපත්තස්ස මෙ සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආචික්ඛන්තෙන, යථා අන්ධකාරෙ තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය, එවං මොහන්ධකාරෙ නිමුග්ගස්ස මෙ බුද්ධාදිරතනරූපාති අපස්සතො තජ්ජපටිච්ඡාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසකදෙසනාපජ්ජොතධාරණෙන මය්හං හොතා ගොතමෙන එතෙහි පරියායෙහි පකාසිතත්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතොති.

දෙසනානුමොදනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පසන්තාකාරවණ්ණනා

එවං දෙසනං ටොමෙත්වා ඉමාය දෙසනාය රතනත්තයපසන්තවිත්තො පසන්තාකාරං කරොන්තො එසාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ එසාහන්ති එසො අහං.

භවත්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමිති භවං මෙ ගොතමො සරණං පරායණං, අසස්ස තාතා, භික්ඛස්ස ච විධාතාති ඉමිනා අධිප්පායෙන භවත්තං ගොතමං ගච්ඡාමි, භජාමි, සෙවාමි, පයිරුපාසාමි, එවං වා ජානාමි, බුජ්ඣාමිති. යෙසඤ්භි ධාතුනං ගතිඅත්ථො, බුද්ධිපි තෙසං අත්ථො. තස්මා ගච්ඡාමිති ඉමස්ස ජානාමි, බුජ්ඣාමිති අයමත්ථො චුත්තො. ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඤ්චාති එත්ථ පන අධිගතමග්ගෙ සච්ඡිකතනිරොධෙ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ ච අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙතීති ධම්මො, සො අත්ථතො අරියමග්ගො වෙච නිබ්බානඤ්ච. චුත්තඤ්ඤෙනං – ‘යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඤ්ඤා, අරියො අට්ඨච්ඡිගිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායතී’ති (අ. නි. 4.34) විත්ථාරො. න කෙවලඤ්ච අරියමග්ගො වෙච නිබ්බානඤ්ච, අපිච ඛො අරියඵලෙහි සද්ධිං පරියත්තිධම්මොපි. චුත්තඤ්ඤෙනං ඡත්තමාණවකවිමානෙ –

“රාගවිරාගමනෙජමසොකං, ධම්මමසඤ්ඤාමජ්ජපිකුලං;
මධුරමිමං පගුණං සුචිහත්තං, ධම්මමිමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 887);

එත්ථ රාගවිරාගොති මග්ගො කථිතො. අනෙජමසොකන්ති ඵලං. ධම්මමසඤ්ඤාති නිබ්බානං. අජ්ජපිකුලං මධුරමිමං පගුණං සුචිහත්තන්ති පිටකත්තයෙන විහත්තා සඤ්ඤාධම්මක්ඛන්ධාති. දිට්ඨිසීලසඤ්ඤානෙත සංහතොති සඤ්ඤා, සො අත්ථතො අට්ඨ අරියපුග්ගලසමුහො. චුත්තඤ්ඤෙනං තස්මිංයෙව විමානෙ.

“යත්ථ ච දින්නමහජ්ජලමාහු, චතුසු සුචිසු පුරිසයුගෙසු;
අට්ඨ ච පුග්ගල ධම්මදසා තෙ, සඤ්ඤාමිමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 888);

භික්ඛුනං සඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා. එත්තාවතා බ්‍රාහ්මණො තිණි සරණගමනාති පටිවෙදෙසි.

පසන්නාකාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සරණගමනකථාවණ්ණනා

ඉදාති තෙසු සරණගමනෙසු කොසල්ලත්ථං සරණං, සරණගමනං. යො ච සරණං ගච්ඡති, සරණගමනජ්ජහෙදො, සරණගමනස්ස ඵලං, සංකිලෙසො, හෙදොති අයං විධි වෙදිතඛිබ්බො. සෙය්‍යථිදං – පදත්ථතො තාව භිංසතීති සරණං, සරණගතානං තෙනෙව සරණගමනෙන භයං සන්නාසං දුක්ඛං දුග්ගතිපරිකිලෙසං හනති විනාසෙතීති අත්ථො, රතනත්තයස්සෙවෙනං අධිවචනං.

අථ වා භිතෙ පචත්තනෙන අභිතා ච නිචත්තනෙන සන්නානං භයං භිංසති බුද්ධො. භවකන්නාරා උත්තාරණෙන අස්සාසදානෙන ච ධම්මො. අජ්ජකානම්පි කාරානං විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සඤ්ඤා. තස්මා ඉමිනාපි පරියායෙන රතනත්තයං සරණං. තජ්ජසාදනග්ගරුතාහි විහතකිලෙසො තජ්ජපරායණකාරජ්ජවත්තො විත්තුජ්ජාදො සරණගමනං. තංසමච්ඡිසත්තො

සරණං ගච්ඡති, වුත්තප්පකාරෙන චිත්තුප්පාදෙන එතානි මෙ තිණි සරණානි සරණං,
එතානි පරායණන්ති එවං උපෙනීති අත්ථො. එවං තාව සරණං සරණගමනං යො ව
සරණං ගච්ඡති ඉදං තයං වෙදිතබ්බං.

සරණගමනප්පහෙදෙ පන දුට්ඨං සරණගමනං ලොකුත්තරං ලොකියඤ්ච. තත්ථ
ලොකුත්තරං දිට්ඨසච්චානං මග්ගක්ඛණෙ සරණගමනුපක්කිලෙසසමුච්ඡේදෙන
ආරම්මණතො නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා කිච්චතො සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉජ්ඣති.
ලොකියං පුපුජ්ජනානං සරණගමනුපක්කිලෙසවික්ඛම්භනෙන ආරම්මණතො
බුද්ධාදිගුණාරම්මණං හුත්වා ඉජ්ඣති, තං අත්ථතො බුද්ධාදීසු වත්ථුසු
සද්ධාපටිලාභො, සද්ධාමූලිකා ව සම්මාදිට්ඨි දසසු පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු
දිට්ඨිජුකම්මන්ති වුවති.

තයිදං චතුර්ධා පවත්තති අත්තසන්නියායාතනෙන තප්පරායණතාය
සිස්සභාවුපගමනෙන පණිපාතෙනානි. තත්ථ අත්තසන්නියායාතනං නාම “අජ්ජ ආදිං
කත්වා අහං අත්තානං බුද්ධස්ස නියායාතෙමි, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්සා”ති එවං බුද්ධාදීනං
අත්තපරිච්චජනං. තප්පරායණතා නාම “අජ්ජ ආදිං කත්වා අහං බුද්ධපරායණො,
ධම්මපරායණො, සඬ්ඝපරායණො ඉති මං ධාරෙථා”ති එවං තප්පරායණභාවො.
සිස්සභාවුපගමනං නාම “අජ්ජ ආදිං කත්වා අහං බුද්ධස්ස අත්තෙවාසිකො,
ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්සාති මං ධාරෙථා”ති එවං සිස්සභාවුපගමො. පණිපාතො නාම
“අජ්ජ ආදිං කත්වා අහං අභිවාදනපටිවුට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මසාමිච්ඡිකම්මං
බුද්ධාදීනංයෙව තිණිණං වත්ථුනං කරොමි, ඉති මං ධාරෙථා”ති එවං බුද්ධාදීසු
පරමනිපච්චකාරො. ඉමෙසඤ්ඤි චතුත්තං ආකාරානං අඤ්ඤතරම්පි කරොත්තෙන
ගහිතංයෙව භොති සරණගමනං.

අපිච භගවතො අත්තානං පරිච්චජාමි, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්ස අත්තානං පරිච්චජාමි.
ජීවිතං පරිච්චජාමි, පරිච්චත්තොයෙව මෙ අත්තා, පරිච්චත්තංයෙව මෙ ජීවිතං,
ජීවිතපරියන්තිකං බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, බුද්ධො මෙ සරණං ලෙණං තාණන්ති
එවම්පි අත්තසන්නියායාතනං වෙදිතබ්බං. “සත්ථාරඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යං
භගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යං, සුගතඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යං භගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යං,
සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යං භගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යං”න්ති (සං. නි.
2.154) එවම්පි මහාකස්සපස්ස සරණගමනං විය සිස්සභාවුපගමනං දට්ඨබ්බං.

“සො අහං විචරිස්සාමි, ගාමා ගාමං පුරා පුරං;
නමස්සමානො සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ව සුධම්මත”න්ති. (සු. නි. 194; සං. නි.
1.246) –

එවම්පි ආලවකාදීනං සරණගමනං විය තප්පරායණතා වෙදිතබ්බං. “අථ ඛො
බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬ්ඨං කරිත්වා භගවතො පාදෙසු
සිරසා නිපතිත්වා භගවතො පාදානි මුඛෙන ව පරිවුම්බති, පාණිහි ව පරිසම්බාහති,

නාමඤ්ච සාවෙනි බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො”ති (ම. නි. 2.394) එවම්පි පණිපාතො දට්ඨබ්බො.

සො පනෙස ඤාතිභයාවරියදක්ඛිණෙය්‍යවසෙන චතුබ්බිධො හොති. තත්ථ දක්ඛිණෙය්‍යපණිපාතෙන සරණගමනං හොති, න ඉතරෙහි. සෙට්ඨවසෙනෙව හි සරණං ගස්හති, සෙට්ඨවසෙන හිජ්ජති, තස්මා යො සාකියො වා කොලියො වා “බුද්ධො අම්භාකං ඤාතකො”ති වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො වා “සමණො ගොතමො රාජපුජිතො මහානුභාවො, අවන්දියමානො අනත්ථම්පි කරෙය්‍යා”ති භයෙන වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො වා බොධිසත්තකාලෙ භගවතො සන්තිකෙ කිඤ්චි උග්ගහිතං සරමානො බුද්ධකාලෙ වා

—

“එකෙන හොගෙ භුඤ්ජෙය්‍ය, ද්වීහි කම්මං පයොජයෙ;
චතුත්ථඤ්ච නිධාපෙය්‍ය, ආපදාසු භවිස්සති”ති. (දී. නි. 3.265) —

එවරූපං අනුසාසනිං උග්ගහෙත්වා “ආචරියො මෙ”ති වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො පන “අයං ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යො”ති වන්දති, තෙනෙව ගහිතං හොති සරණං.

එවං ගහිතසරණස්ස ච උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා අඤ්ඤතිත්ථියෙසු පබ්බජිතම්පි ඤාතිං “ඤාතකො මෙ අය”න්ති වන්දතො සරණගමනං න හිජ්ජති, පගෙව අපබ්බජිතං. තථා රාජානං භයවසෙන වන්දතො, සො හි රට්ඨපුජිතත්තා අවන්දියමානො අනත්ථම්පි කරෙය්‍යාති. තථා යංකිඤ්චි සිජ්පං සික්ඛාපකං තිත්ථියං “ආචරියො මෙ අය”න්ති වන්දතොපි න හිජ්ජතිති එවං සරණගමනස්පහෙදො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ච ලොකුත්තරස්ස සරණගමනස්ස චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි විපාකඵලං, සබ්බදුක්ඛක්ඛයො ආනිසංසඵලං. චුත්තඤ්ඤෙනං —

“යො ච බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඤ්ඤාඤ්ච සරණං ගතො;
චත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සති.

දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ච අතික්කමං;
අරියඤ්චට්ඨඨිගිකං මග්ගං, දුක්ඛුපසමගාමිනං.

එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගම්ම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති. (ධ. ප. 190-192);

අපිව නිච්චතො අනුපගමනාදිවසෙන පෙතස්ස ආනිසංසඵලං වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං, “අට්ඨානමෙනං, හික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො කඤ්චි සඤ්ඤාරං නිච්චතො උපගච්ඡෙය්‍ය, සුඛතො උපගච්ඡෙය්‍ය, කඤ්චි

ධම්මං අත්තතො උපගච්ඡෙය්‍ය, මාතරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, පිතරං අරහන්තං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, දුට්ඨචිත්තො තථාගතස්ස ලොහිතං උප්පාදෙය්‍ය, සඬ්ඝං හින්දෙය්‍ය, අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍ය, නෙතං යානං විජ්ජති”ති (ම. නි. 3.128; අ. නි. 1.268-276).

ලොකියස්ස පන සරණගමනස්ස භවසම්පදාපි භොගසම්පදාපි ඵලමෙව.
වුත්තඤ්ඤෙතං –

“යෙකෙවි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ,
න තෙ ගමිස්සන්ති අපායභූමිං;
පහාය මානුසං දෙහං,
දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති. (සං. නි. 1.37);

අපරමපි වුත්තං “අථ ඛො සක්කො දෙවානමින්දො අසීනියා දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං යෙනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො, තෙනුපසඬ්කම්...පෙ.... එකමන්තං ධීතං ඛො සක්කං දෙවානමින්දං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එතදවොච ‘සාධු ඛො දෙවානමින්ද බුද්ධං සරණගමනං භොති, බුද්ධං සරණගමනහෙතු ඛො දෙවානමින්ද ඵම්මිධෙකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති’ති. තෙ අඤ්ඤෙ දෙවෙ දසහි යානෙහි අධිගණ්හන්ති දිඛිබ්බෙන ආයුතා දිඛිබ්බෙන වණ්ණෙන සුබ්බෙන යසෙන ආධිපතෙය්‍යෙන දිඛිබ්බෙහි රූපෙහි සද්දෙහි ගන්ධෙහි රසෙහි ථොට්ඨබ්බෙහි”ති (සං. නි. 4.341). එස නයො ධම්මෙ සඬ්ඝෙ ව. අපිච වෙලාමසුත්තාදිවසෙනාපි (අ. නි. 9.20) සරණගමනස්ස ඵලවිසෙසො වෙදිතබ්බො. එවං සරණගමනඵලං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ ලොකියසරණගමනං තීසු වත්ථුසු අඤ්ඤාණසංසයම්ච්ඡාඤාණාදීහි සංකිලිස්සති, න මහාජුතිකං භොති, න මහාවිජ්ජාරං. ලොකුත්තරස්ස නත්ථි සංකිලෙසො. ලොකියස්ස ව සරණගමනස්ස දුට්ඨො හෙදො සාවජ්ජො අනවජ්ජො ව. තත්ථ සාවජ්ජො අඤ්ඤසත්ථාරාදීසු අත්තසන්නියාතනාදීහි භොති, සො අනිට්ඨඵලො. අනවජ්ජො කාලං කිරියාය, සො අවිපාකත්තා අඵලො. ලොකුත්තරස්ස පන නෙවත්ථි හෙදො. භවත්තරෙපි හි අරියසාවකො අඤ්ඤසත්ථාරං න උද්දිසතීති එවං සරණගමනස්ස සංකිලෙසො ව හෙදො ව වෙදිතබ්බොති. උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතුති මං භවං ගොතමො “උපාසකො අය”න්ති එවං ධාරෙතු, ජානාතුති අත්ථො.

සරණගමනකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපාසකවිධිකථාවණ්ණනා

උපාසකවිධිකොසල්ලත්ථං පනෙත්ථ කො උපාසකො, කස්මා උපාසකොති වුවචති, කිමස්ස සීලං, කො ආජීවො, කා විපත්ති, කා සම්පත්තීති ඉදං පකිණ්ණකං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ කො උපාසකොති යො කොචි තිසරණගතො ගහටියො. චුත්තඤ්ඤෙනං – “යතො බො මහානාම උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො හොති, ධම්මං සරණං ගතො හොති, සඬ්ඝං සරණං ගතො හොති. එත්තාවතා බො මහානාම උපාසකො හොති” ති (සං. නි. 5.1033).

කස්මා උපාසකොති රතනත්තයස්ස උපාසනතො. සො හි බුද්ධං උපාසතිති උපාසකො. ධම්මං, සඬ්ඝං උපාසතිති උපාසකො.

කිමස්ස සීලන්ති පඤ්ච වෙරමණියො. යථාහ “යතො බො මහානාම උපාසකො පාණාතිපාතා පටිවිරතො හොති අදින්නාදානා, කාමෙසු මිච්ඡාචාරා, මුසාවාදා, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිවිරතො හොති. එත්තාවතා බො මහානාම උපාසකො සීලවා හොති” ති (සං. නි. 5.1033).

කො ආජීවොති පඤ්ච මිච්ඡාවණිජ්ජා පහාය ධම්මෙන සමෙන ජීවිතකප්පනං. චුත්තඤ්ඤෙනං “පඤ්චමා, හික්ඛවෙ, වණිජ්ජා උපාසකෙන අකරණියා. කතමා පඤ්ච? සත්ථවණිජ්ජා, සත්තවණිජ්ජා, මංසවණිජ්ජා, මජ්ජවණිජ්ජා, විසවණිජ්ජා. ඉමා බො, හික්ඛවෙ, පඤ්ච වණිජ්ජා උපාසකෙන අකරණියා” ති (අ. නි. 5.177).

කා විපත්තිති යා තස්සෙව සීලස්ස ව ආජීවස්ස ව විපත්ති, අයමස්ස විපත්ති. අපිච යාය එස වණ්ඩාලො වෙච හොති මලඤ්ච පතිකුටියො ව. සාපිස්ස විපත්තිති වෙදිතබ්බා. තෙ ව අත්ථතො අස්සද්ධියාදයො පඤ්ච ධම්මා හොන්ති. යථාහ “පඤ්චහි, හික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො උපාසකො උපාසකචණ්ඩාලො ව හොති උපාසකමලඤ්ච උපාසකපතිකුටියො ව. කතමෙහි පඤ්චහි? අස්සද්ධො හොති, දුස්සීලො හොති, කොතුහලමඬිගලිකො හොති, මඬිගලං පච්චෙති නො කම්මං, ඉතො ව බහිද්ධා දක්ඛිණෙය්‍යං පරියෙසති තත්ථ ව පුබ්බකාරං කරොති” ති (අ. නි. 5.175).

කා සම්පත්තිති යා වස්ස සීලසම්පදා ව ආජීවසම්පදා ව, සා සම්පත්ති. යෙ වස්ස රතනභාවාදිකරා සද්ධාදයො පඤ්ච ධම්මා. යථාහ “පඤ්චහි, හික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො උපාසකො උපාසකරතනඤ්ච හොති උපාසකපදුමඤ්ච උපාසකපුණ්ඩරීකඤ්ච. කතමෙහි පඤ්චහි? සද්ධො හොති, සීලවා හොති, න කොතුහලමඬිගලිකො හොති, කම්මං පච්චෙති නො මඬිගලං, න ඉතො බහිද්ධා දක්ඛිණෙය්‍යං ගවෙසති, ඉධ ව පුබ්බකාරං කරොති” ති (අ. නි. 5.175).

අජ්ජතග්ගෙති එත්ථ අයං අග්ගසද්දො ආදිකොටිකොට්ඨාසසෙට්ඨෙසු දිස්සති. “අජ්ජතග්ගෙ, සම්ම දොචාරික, ආචාරාමි ද්වාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨිත” න්තිආදීසු (ම. නි. 2.70) හි ආදිමිති දිස්සති. “තෙනෙව අඬිගුලග්ගෙන තං අඬිගුලග්ගං පරාමසෙය්‍ය, (කථා. 441) උච්ඡග්ගං වෙළග්ග” න්තිආදීසු කොටියං. “අම්බිලග්ගං වා මධුරග්ගං වා තිත්තකග්ගං වා (සං. නි. 5.374), අනුජානාමි, හික්ඛවෙ, විහාරග්ගෙන වා පරිවෙණග්ගෙන වා භාජෙතු” න්තිආදීසු (චූළව. 318) කොට්ඨාසෙ.

“යාවතා, හික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා...පෙ.... තථාගතො තෙසං
 අග්ගමක්ඛායති” තිආදීසු (අ. නි. 4.34) සෙට්ඨෙ. ඉධ පනායං ආදිමිහි දට්ඨබ්බො.
 තස්මා අප්පනග්ගෙති අප්පනං ආදිං කත්වා, එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.
 අප්පනන්ති අප්පභාවං. අප්පදග්ගෙති වා පාඨො, ද-කාරො පදසන්ධිකරො, අප්ප
 අග්ගං කත්වාති අත්ථො.

පාණ්ණපෙතන්ති පාණෙහි උපෙතං, යාව මෙ ජීවිතං පවත්තති, තාව උපෙතං.
 අනඤ්ඤසත්ථුකං තීහි සරණගමනෙහි සරණං ගතං උපාසකං කප්පියකාරකං මං
 භවං ගොතමො ධාරෙතු ජානාතු. අභඤ්ඤි සවෙපි මෙ තිබ්බණෙන අසිනා සීසං
 ඡන්දෙය්‍ය, නෙව බුද්ධං “න බුද්ධො” ති වා ධම්මං “න ධම්මො” ති වා, සඬ්ඝං “න
 සඬ්ඝො” ති වා වදෙය්‍යන්ති. එවං අත්තසන්නිය්‍යාතනෙන සරණං ගන්ත්වා චතුහි ව
 පච්චයෙහි පවාරෙත්වා උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං
 කත්වා පක්කාමීති.

උපාසකවිධිකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

භයහෙරවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අනභිගණසුත්තවණ්ණනා

57. එවං මෙ සුතං...පෙ.... ආයස්මා සාරිපුත්තොති අනභිගණසුත්තං. තත්‍රායං
 අනුත්තානපදවණ්ණනා – යථා චෙත්ථ, එවං සබ්බසුත්තෙසු. තස්මා ඉතො පරං
 එත්තකම්පි අත්ථවා අපුබ්බපදවණ්ණනංයෙව කරිස්සාම.

චත්තාරොති ගණනපරිච්ඡේදො. පුග්ගලාති සත්තා නරා පොසා. එත්තාවතා ව
 පුග්ගලවාදී මහාථෙරොති න ගහෙතබ්බං, අයඤ්ඤි ආයස්මා බුද්ධපුත්තානං
 සෙට්ඨො, සො බුද්ධස්ස භගවතො දෙසනං අවිලොමෙත්තොයෙව දෙසෙති.

සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාකථාවණ්ණනා

බුද්ධස්ස භගවතො දුට්ඨා දෙසනා සම්මුතිදෙසනා, පරමත්ථදෙසනා වාති. තත්ථ
 පුග්ගලො සත්තො ඉත්ථී පුරිසො ඛත්තියො බ්‍රාහ්මණො දෙවො මාරොති එවරූපා
 සම්මුතිදෙසනා. අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, ඛන්ධා ධාතු ආයතනානි සතිපට්ඨානානි
 එවරූපා පරමත්ථදෙසනා.

තත්ථ භගවා යෙ සම්මුතිවසෙන දෙසනං සුත්වා අත්ථං පටිච්ඡ්ඤ්ඤිත්වා මොහං
 පහාය විසෙසං අධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං සම්මුතිදෙසනං දෙසෙති. යෙ පන
 පරමත්ථවසෙන දෙසනං සුත්වා අත්ථං පටිච්ඡ්ඤ්ඤිත්වා මොහං පහාය
 විසෙසමධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං පරමත්ථදෙසනං දෙසෙති. තත්ථායං උපමා, යථා

හි දෙසභාසාකුසලො තිණ්ණං වෙදානං අත්ථසංවණ්ණනකො ආචරියො යෙ දම්මභාසාය චුත්තෙ අත්ථං ජානන්ති, තෙසං දම්මභාසාය ආචික්ඛති. යෙ අත්ථකභාසාදීසු අඤ්ඤතරාය, තෙසං තාය තාය භාසාය. එවං තෙ මාණවකා ඡෙකං ඛාත්තං ආචරියමාගම්ම ඛිජ්ජමෙව සිජ්ජං උග්ගණ්හන්ති. තත්ථ ආචරියො විය බුද්ධො භගවා. තයො වෙදා විය කට්ඨකඛිඛාචෙන ධීතානි තිණ්ණං පිටකානි. දෙසභාසාකොසල්ලම්ම සම්මුතිපරමත්ථකොසල්ලං. නානාදෙසභාසා මාණවකා විය සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාපටිච්ඡිකුතසමත්ථා වෙනෙයාසත්තා. ආචරියස්ස දම්මභාසාදිආචික්ඛනං විය භගවතො සම්මුතිපරමත්ථවසෙන දෙසනා වෙදිතඛිඛා. ආහ වෙත්ථ –

“දුට්ඨෙ සච්චානි අක්ඛාසි, සම්බුද්ධො වදනං වරො;
සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නුපලඛිහති.

සඬකෙතච්චනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණා;
පරමත්ථච්චනං සච්චං, ධම්මානං භූතකාරණා.

තස්මා වොහාරකුසලස්ස, ලොකනාථස්ස සත්ථුනො;
සම්මුතිං වොහරත්තස්ස, මුසාවාදො න ජායති”ති.

අපිව අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා පුග්ගලකථං කට්ඨෙති – හිරොත්තජ්ජපිපනත්ථං, කම්මස්සකතාදීපනත්ථං, පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං, ආනන්තරියදීපනත්ථං, බ්‍රහ්මචාරදීපනත්ථං, පුබ්බෙතිවාසදීපනත්ථං, දක්ඛිණාවිසුද්ධිදීපනත්ථං, ලොකසම්මුතියා අජ්ජභානත්ථඤ්චාති. “ඛන්ධධාතුආයතනානි හිරියන්ති ඔත්තජ්ජන්ති”ති හි චුත්තෙ මහාජනො න ජානාති, සම්මොහමාපජ්ජති, පටිසත්තු හොති “කිමිදං ඛන්ධධාතුආයතනානි හිරියන්ති ඔත්තජ්ජන්ති නාමා”ති. “ඉත්ථි හිරියති ඔත්තජ්ජති පුරිසො ඛන්තියො බ්‍රාහ්මණො දෙවො මාරො”ති චුත්තෙ පන ජානාති, න සම්මොහමාපජ්ජති, න පටිසත්තු හොති. තස්මා භගවා හිරොත්තජ්ජපිපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨෙති.

“ඛන්ධා කම්මස්සකා ධාතුයො ආයතනානි”ති චුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා භගවා කම්මස්සකතාදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨෙති.

“වෙච්චනාදයො මහාවිහාරා ඛන්ධෙහි කාරාපිතා ධාතුහි ආයතනෙහි”ති චුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා භගවා පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨෙති.

“ඛන්ධා මාතරං ජීවිතා වොරොපෙන්ති පිතරං අරහන්තං රුහිරුජ්ජාදකම්මං කරොන්ති, සඬසහෙදකම්මං කරොන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති චුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා භගවා ආනන්තරියදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨෙති. “ඛන්ධා මෙත්තායන්ති ධාතුයො ආයතනානි”ති චුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා භගවා බ්‍රහ්මචාරදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨෙති.

“ඛන්ධා පුබ්බෙනිවාසමනුස්සරන්ති ධාතුයො ආයතනානී” ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා හගවා පුබ්බෙනිවාසදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති. “ඛන්ධා දානං පටිග්ගණ්හන්ති ධාතුයො ආයතනානී” ති වුත්තෙපි මහාජනො න ජානාති, සම්මොහමාපජ්ජති, පටිසත්තු හොති “කිමිදං ඛන්ධධාතුආයතනානි පටිග්ගණ්හන්ති නාමා” ති. “පුග්ගලා පටිග්ගණ්හන්ති සීලවන්තො කල්‍යාණධම්මා” ති වුත්තෙ පන ජානාති, න සම්මොහමාපජ්ජති, න පටිසත්තු හොති. තස්මා හගවා දක්ඛිණාවිසුද්ධිදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති.

ලොකසම්මුතිඤ්ච බුද්ධා හගවන්තො නප්පජ්ජන්ති, ලොකසමඤ්ඤාය ලොකනිරුත්තියං ලොකාභිලාපෙ ධීතායෙව ධම්මං දෙසෙන්නි. තස්මා හගවා ලොකසම්මුතියා අප්පහානත්ථම්පි පුග්ගලකථං කථෙති. තස්මා අයම්පි ආයස්මා ලොකවොහාරකුසලතාය බුද්ධස්ස හගවතො දෙසනං අවිලෝමෙන්නො ලොකසම්මුතියං යත්වාච චත්තාරොමෙ, ආවුසො, පුග්ගලාති ආහ. තස්මා එත්ථ පරමත්ථවසෙන අග්ගහෙත්වා සම්මුතිවසෙනෙව පුග්ගලො වෙදිතබ්බො.

සන්නො සංවිජ්ජමානාති ලොකසඛිකෙතවසෙන අත්ථි උපලබ්භමානා. ලොකස්මින්නි සත්තලොකෙ. සාඛිගණොච සමානොතිආදීසු පන අඛිගණන්ති කත්ථවි කිලෙසා වුව්චන්ති. යථාහ “තත්ථ කතමානි තීණි අඛිගණානි? රාගො අඛිගණං, දොසො අඛිගණං, මොහො අඛිගණං” න්ති (විහ. 924). කත්ථවි යංකිඤ්චි මලං වා පඬිකො වා, යථාහ “තස්සෙව රජස්ස වා අඛිගණස්ස වා පහානාය වායමති” ති. කත්ථවි තථාරූපො භූමිභාගො, සො බොධියඛිගණං චෙතියඛිගණන්තිආදීනං වසෙන වෙදිතබ්බො. ඉධ පන නානප්පකාරා තිබ්බකිලෙසා “අඛිගණං” න්ති අධිප්පෙතා. තථා හි චක්ඛති “පාපකානං බො එතං, ආවුසො, අකුසලානං ඉච්ඡාවචරානං අධිවචනං, යදිදං අඛිගණං” න්ති (ම. නි. 1.60). සහ අඛිගණෙන සාඛිගණො.

සාඛිගණොච සමානොති සකිලෙසොයෙව සන්නො. අත්ථි මෙ අප්ඤ්ඤානං අඛිගණන්ති යථාභූතං නප්පජ්ජානාතීති මය්හං අත්තනො විත්තසන්නානෙ කිලෙසො අත්ථිතිපි න ජානාති. “ඉමෙ කිලෙසා නාම කක්ඛලා වාළා ජහිතබ්බා න ගහිතබ්බා විසදුට්ඨසල්ලසදිසා” ති එවං යාථාවසරසතොපි න ජානාති. යො අත්ථිති ව ජානාති, එවඤ්ච ජානාති. සො “අත්ථි මෙ අප්ඤ්ඤානං අඛිගණන්ති යථාභූතං පජානාතී” ති වුව්චති. යස්ස පන න ව මග්ගෙන සමුහතා කිලෙසා, න ව උප්පජ්ජන්ති යෙන වා තෙන වා වාරිතත්තා, අයම්ධ අනඛිගණොති අධිප්පෙතො. නත්ථි මෙ අප්ඤ්ඤානං අඛිගණන්ති යථාභූතං නප්පජ්ජානාතීති “මය්හං කිලෙසා යෙන වා තෙන වා වාරිතත්තා නත්ථි, න මග්ගෙන සමුහතත්තා” ති න ජානාති, “තෙ උප්පජ්ජමානා මහාඅනත්ථං කරිස්සන්ති කක්ඛලා වාළා විසදුට්ඨසල්ලසදිසා” ති එවං යාථාවසරසතොපි න ජානාති. යො පන “ඉමිනා කාරණෙන නත්ථි” ති ව ජානාති, එවඤ්ච ජානාති, සො “නත්ථි මෙ අප්ඤ්ඤානං අඛිගණන්ති යථාභූතං පජානාතී” ති වුව්චති. තත්‍රාති තෙසු චතුසු පුග්ගලෙසු, තෙසු වා ද්විසු සාඛිගණෙසු, ය්වායන්ති යො අයං, යායන්තිපි පායො.

58. කො නු බො, ආවුසො, සාරිපුත්ත, හෙතු කො පච්චයොති උභයෙනාපි කාරණමෙව පුච්ඡති. යෙනිමෙසන්ති යෙන හෙතුනා යෙන පච්චයෙන ඉමෙසං ද්විත්තං එකො සෙට්ඨපුරිසො එකො භීතපුරිසොති අක්ඛායති, සො කො හෙතු කො පච්චයොති එවමෙත්ථ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. තත්ථ කිඤ්චාපි “නස්පජානාති පජානාති” ති එවං වුත්තං, පජානනා නස්පජානනාති ඉදමෙව උභයං හෙතු වෙව පච්චයො ව.

59. ථෙරො පන අත්තනො විචිත්‍රපටිභානනාය තං පාකටතරං කත්වා දස්සෙතුං පුන තත්‍රාවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ තස්සෙතං පාටිකඬ්ඛන්ති තස්ස පුග්ගලස්ස එතං පාටිකඬ්ඛිතබ්බං. ඉදමෙව එස පාපුණ්සස්සති, න අඤ්ඤන්ති ඉච්ඡිතබ්බං, අවස්සං භාවිති වුත්තං හොති. “න ඡන්දං ජනෙස්සති” තිආදිනා නයෙන වුත්තං අඡන්දජනනාදිං සන්ධායාහ.

තත්ථ ච න ඡන්දං ජනෙස්සති අස්පජානන්තො තස්ස අඬ්ගණස්ස පභානත්ථං කත්තුකමායනාඡන්දං න ජනෙස්සති. න වායමිස්සති තතො බලවතරං වායාමං න කර්ස්සති, න වීරියං ආරභිස්සති ථාමගතවීරියං පන නෙව ආරභිස්සති, න පවත්තෙස්සති වුත්තං හොති. සාඬ්ගණොති ඉමෙහි රාගාදීහි අඬ්ගණෙහි සාඬ්ගණො. සංකිලිට්ඨවිත්තොති තෙහියෙව සුට්ඨතරං කිලිට්ඨවිත්තො මලීනවිත්තො විබාධිතවිත්තො උපතාපිතවිත්තො ච හුත්වා. කාලං කර්ස්සති මරිස්සති.

සෙය්‍යථාපීති යථා නාම. කංසපාතීති කංසලොභභාජනං. ආභතාති ආනිතා. ආපණා වා කම්මාරකුලා වාති ආපණතො වා කංසපාතිකාරකානං කම්මාරානං සරතො වා. රජෙනාති ආගන්තුකරජෙන පංසුආදිනා. මලෙනාති තත්ථෙව උට්ඨිතෙන ලොභමලෙන. පරියොනද්ධාති සඤ්ජන්නා. න වෙව පරිභුඤ්ජෙය්‍යන්ති උදකබාදනීයපක්ඛිපනාදීහි පරිභොගං න කරෙය්‍යං. න ච පරියොදපෙය්‍යන්ති ධොවනසංසනාදීහි න පරිසුද්ධං කාරාපෙය්‍යං. රජාපථෙති රජපථෙ. අයමෙව වා පායො, රජස්ස ආගමනට්ඨානෙ වා වුට්ඨානුට්ඨානෙ වා හෙට්ඨාමඤ්චෙ වා ථුසකොට්ඨකෙ වා භාජනන්තරෙ වා, යත්ථ රජෙන ඔකිරියතීති අත්ථො. සංකිලිට්ඨතරා අස්ස මලග්ගහිතාති එත්ථ රජාපථෙ නික්ඛිපනෙන සංකිලිට්ඨතරා, අපරිභොගාපරියොදපනෙහි මලග්ගහිතතරාති වුත්තං හොති, පටිපුච්ඡාවචනඤ්චෙතං. තෙනස්ස එවමත්ථො වෙදිතබ්බො, ආවුසො, සා කංසපාති එවං කරියමානා අපරෙන කාලෙන සංකිලිට්ඨතරා ච මලග්ගහිතතරා ච මත්තිකපාතීති වා කංසපාතීති වා ඉතිපි දුජ්ජානා භවෙය්‍ය නු බො නොති, ථෙරො තං පටිජානන්තො ආහ “එවමාවුසො” ති. පුන ධම්මසෙනාපති ඔපම්මං සම්පටිපාදෙන්තො, එවමෙව බොතිආදිමාහ. තත්ථෙවං ඔපම්මසංසන්දනා වෙදිතබ්බො – කිලිට්ඨකංසපාතිසදිසො සාඬ්ගණො පුග්ගලො. සංකිලිට්ඨකංසපාතියා නපරිභුඤ්ජනමාදිං කත්වා රජාපට්ඨනික්ඛෙපො විය තස්ස පුග්ගලස්ස පබ්බජ්ජං ලභමානස්ස වෙජ්ජකම්මාදීසු පසුතපුග්ගලසන්තිකෙ පබ්බජ්ජාපට්ඨාහො. සංකිලිට්ඨකංසපාතියා පුන සංකිලිට්ඨතරභාවො විය තස්ස පුග්ගලස්ස අනුක්කමෙන

ආවරි යුපජ්ඣායානං අනුසික්ඛතො වෙජ්ජකම්මාදිකරණං, එත්ථ ධීතස්ස සාඨගණකාලකිරියා. අථ චා අනුක්කමෙන දුක්ඛට්ඨබ්බාසිතවීතික්කමනං, එත්ථ ධීතස්ස සාඨගණකාලකිරියා. අථ චා අනුක්කමෙන පාවිත්තියථුල්ලවචයවීතික්කමනං, සඨසාදිසෙසවීතික්කමනං, පාරාජිකවීතික්කමනං, මාතුසාතාදිආනන්තරියකරණං, එත්ථ ධීතස්ස සාඨගණකාලකිරියාති.

සංකිලිට්ඨවිත්තො කාලං කර්ස්සතීති එත්ථ ච අකුසලවිත්තෙන කාලං කර්ස්සතීති න එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. සබ්බසත්තා හි පකතිවිත්තෙන භවඨගවිත්තෙනෙව කාලං කරොන්ති. අයං පන අවිසොධෙත්වා විත්තසන්නානං කාලං කර්ස්සතීති එතමත්ථං සන්ධාය එවං චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

දුතියවාරෙ පරියොදපෙය්‍යුන්ති ධොවනසංසනසණ්භජාරිකාපරිමජ්ජනාදීහි පරිසුද්ධං ආදාසමණ්ඩලසදිසං කරෙය්‍යුං. න ච නං රජාපථෙති පුබ්බෙ චුත්තජපකාරෙ යානෙ අනික්ඛිපිත්වා කරණ්ඩමඤ්ජුසාදීසු චා යපෙය්‍යුං, පලිවෙයෙත්වා චා නාගදන්තෙ ලගෙය්‍යුං. සෙසං චුත්තනායානුසාරෙනෙව ගහෙතබ්බං.

උපමාසංසන්දනා වෙන්ථ එවං වෙදිතබ්බො – කිලිට්ඨකංසපාතිසදිසො සාඨගණො භබ්බපුග්ගලො. කිලිට්ඨකංසපාතියා පරිභුඤ්ජනමාදිං කත්වා සුද්ධට්ඨානෙ යපනං විය තස්ස පුග්ගලස්ස පබ්බජ්ජං ලභමානස්ස පෙසලහික්ඛුනං සන්තිකෙ පබ්බජ්ජාපට්ඨාභො. යෙ ඔවදන්ති අනුසාසන්ති අජ්ජමත්තකම්පි පමාදං දිස්වා දණ්ඩකම්මං කත්වා පුනජ්ජුනං සික්ඛාපෙන්නි, සංකිලිට්ඨකංසපාතියා අපරකාලෙ පරිසුද්ධපරියොදාතභාවො විය තස්ස පුග්ගලස්ස ආවරි යුපජ්ඣායානං අනුසික්ඛතො අනුක්කමෙන සම්මාවත්තපට්පත්ති, එත්ථ ධීතස්ස අනඨගණකාලකිරියා. අථ චා අනුක්කමෙන පරිසුද්ධෙ සීලෙ පතිට්ඨාය අත්තනො අනුරූපං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා ධුතඨගානි සමාදාය අත්තනො අනුකූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගාමන්තසෙනාසනවාසං මුඤ්චිත්වා පන්තසෙනාසනවාසො, එත්ථ ධීතස්ස අනඨගණකාලකිරියා. අථ චා අනුක්කමෙන කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨසමාපත්තිනිබ්බත්තනෙන කිලෙසවික්ඛම්භනං, විපස්සනාපාදකජ්ඣානා වුට්ඨාය විපස්සනාය කිලෙසානං තදඨගනිවාරණං, සොතාපත්තිඵලාධිගමො...පෙ.... අරහත්තසවිජ්ජිරියාති එත්ථ ධීතස්ස අවිචන්තං අනඨගණකාලකිරියා එව.

තතියවාරෙ සුභනිමිත්තන්ති රාගට්ඨානියං ඉට්ඨාරම්මණං. මනසි කර්ස්සතීති තස්මිං විපන්නස්සති තං නිමිත්තං ආවජ්ජස්සති. තස්ස සුභනිමිත්තස්ස මනසිකාරාති තස්ස පුග්ගලස්ස සුභනිමිත්තමනසිකාරකාරණා. අනුද්ධංසෙස්සතීති හිංසිස්සති අධිභවිස්සති. රාගො හි උජ්ජජ්ජන්තො කුසලවාරං පච්ඡින්නිත්වා සයමෙව අකුසලජවනං හුත්වා තිට්ඨන්තො කුසලවිත්තං අනුද්ධංසෙතීති වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනායානුසාරෙනෙව ගහෙතබ්බං.

ඔපම්මසංසන්දනා පනෙන්ට එවං වෙදිතබ්බා - පරිසුද්ධකංසපාතිසදිසො පකතියා අප්පතිලෙසො අනඬිගණපුග්ගලො. පරිසුද්ධකංසපාතියා නපරිභුඤ්ජනං ආදිං කත්වා රජාපටෙ නික්ඛෙපො විය තස්ස පුග්ගලස්ස පබ්බජ්ජං ලභමානස්සාති ඉතො පරං සබ්බං පටිමචාරසදිසමෙව.

චතුත්ථවාරෙ සුභනිමිත්තං න මනසි කර්ස්සතීති තස්මිං සතිවිරහාභාවතො තං නිමිත්තං නාවජ්ජිස්සති, සෙසං දුතියවාරානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. “අයං බො, ආවුසො” තිආදි “කො නු බො, ආවුසො” තිආදිමිහි වුත්තනයමෙව.

60. ඉදානි තං අඬිගණං නානප්පකාරතො පාකටං කාරාපෙතුකාමෙනායස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන “අඬිගණං අඬිගණ” න්තිආදිනා නයෙන පුට්ඨො තං බ්‍යාකරොත්තො පාපකානං බො එතං, ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ ඉච්ඡාවචරානන්ති ඉච්ඡාය අවචරානං, ඉච්ඡාවසෙන ඔතිණ්ණානං පවත්තානං නානප්පකාරානං කොපඅප්පච්චයානන්ති අත්ථො. යං ඉධෙකච්චස්සාති යෙන ඉධෙකච්චස්ස එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය, තං යානං තං කාරණං විජ්ජති අත්ථි, උපලබ්භතීති වුත්තං හොති. ආපත්තො අස්සන්ති ආපත්තො භවෙය්‍යං. න ච මං භික්ඛු ජානෙය්‍යුන්ති භික්ඛු ච මං න ජානෙය්‍යුං. කිං පනෙන්ට යානං, ලාභත්ථිකතා. ලාභත්ථිකො හි භික්ඛු පකතියාපි ච කතපුඤ්ඤො මනුස්සෙහි සක්කතො ගරුකතො එවං වින්තෙති “ආපත්තිං ආපත්තං භික්ඛුං ථෙරා ඤත්වා මජ්ඣිමානං ආරොචෙත්ති, තෙ නවකානං, නවකා විහාරෙ විසාසාදාදිනං, තෙ ඔවාදං ආගතානං භික්ඛුනීනං, එවං කමෙන චතස්සො පරිසා ජානන්ති. එවමස්ස ලාභත්තරායො හොති. අහො වතාහං ආපත්තිඤ්ච වත ආපත්තො අස්සං, න ච මං භික්ඛු ජානෙය්‍යු” න්ති.

යං තං භික්ඛුං භික්ඛු ජානෙය්‍යුන්ති යෙන කාරණෙන තං භික්ඛුං අඤ්ඤෙ භික්ඛු ජානෙය්‍යුං, තං කාරණං විජ්ජති බො පන අත්ථියෙව, නො නත්ථි. ථෙරා හි ඤත්වා මජ්ඣිමානං ආරොචෙත්ති. එවං සො පුබ්බෙ වුත්තනයෙන චතුසු පරිසාසු පාකටො හොති. එවං පාකටො ච අයසාහිභූතො ගාමසතම්පි පටිසිත්වා උම්මාරසතෙසු යානෙසු උඤ්ඡිත්වා යථාධොතෙන පත්තෙන නික්ඛමති. තතො ජානන්ති මං භික්ඛු ආපත්තිං ආපත්තොති තෙහි වම්හි එවං නාසිතොති වින්තෙත්වා, ඉති සො කුපිතො හොති අප්පතීතො සො ඉමිනා කාරණෙන කුපිතො වෙව හොති කොධාහිභූතො අප්පතීතො ච දොමනස්සාහිභූතො.

යො වෙව බො, ආවුසො, කොපො යො ච අප්පච්චයො උභයමෙතං අඬිගණන්ති, ආවුසො, යො වායං සඬ්ඛාරක්ඛන්ධසඬ්ඛහිතො කොපො, යො ච වෙදනාක්ඛන්ධසඬ්ඛහිතො අප්පච්චයො, එතං උභයං අඬිගණන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉදඤ්ච තාදිසානං පුග්ගලානං වසෙන වුත්තං. ලොභො පන ඉමස්ස අඬිගණස්ස පුබ්බභාගවසෙන, මොහො සම්පයොගවසෙනාපි ගහිතොයෙව හොති.

අනුරහො මන්ති පුරිමසදිසමෙව භික්ඛුං ගහෙත්වා විහාරපච්චන්තෙ සෙනාසනං පට්ටෙසෙත්වා ද්වාරං ථකෙත්වා වොදෙන්තෙ ඉච්ඡති. යානං බො පනෙතන්ති එතං කාරණං විජ්ජති, යං තං භික්ඛුං චතුපරිසමජ්ඣෙ ආනෙත්වා බ්‍යත්තා විනීතා “තයා අසුකම්භි නාම යානෙ වෙජ්ජකම්මං කත”න්තිආදීනා නයෙන වොදෙය්‍යුං. සො චතුසු පරිසාසු පාකටො හොති. එවං පාකටො ච අයසාහිභුතොති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව.

සප්පට්ඨුග්ගලොති සමානො පුග්ගලො. සමානොති සාපත්තිකො. පට්ඨුග්ගලොති වොදකො. අයං සාපත්තිකෙනෙව වොදනං ඉච්ඡති, ත්වම්පි ඉමඤ්චිමඤ්ච ආපත්තිං ආපන්නො, තං තාව පටිකරොහි පච්ඡා මං වොදෙස්සසීති චත්තුං සක්කාති මඤ්ඤමානො. අපිච ජාතිආදීහිපි සමානො පුග්ගලො සප්පට්ඨුග්ගලො. අයඤ්භි අත්තනො ජාතියා කුලෙන බාහුසච්චෙන බ්‍යත්තතාය ධුතඬිගෙනාති එවමාදීහිපි සමානෙනෙව වොදනං ඉච්ඡති, තාදිසෙන වුත්තං නාතිදුක්ඛං හොතිති මඤ්ඤමානො. අප්පට්ඨුග්ගලොති එත්ථ අයුත්තො පට්ඨුග්ගලො අප්පට්ඨුග්ගලො. ඉමෙහි ආපත්තාදීහි අසදිසත්තා පටිසත්තු පටිසල්ලො වොදකො හවිතුං අයුත්තොති වුත්තං හොති. ඉති සො කුපිතොති ඉති සො ඉමාය අප්පට්ඨුග්ගලවොදනාය එවං කුපිතො හොති.

චතුත්ථවාරෙ අහො වතාති “අහො වත රෙ අම්භාකං පණ්ඩිතකා, අහො වත රෙ අම්භාකං බහුස්සුතකා තෙවිජ්ජකා”ති (දී. නි. 1.291) ගරභායං දිස්සති. “අහො වත මං දහරංයෙව සමානං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චෙය්‍යු”න්ති (මහාව. 57) පත්ථනායං. ඉධ පත්ථනායමෙව. පටිපුච්ඡිත්වා පටිපුච්ඡිත්වාති පුනස්පුනං පුච්ඡිත්වා. අයං භික්ඛු ලාභත්ථිකො හගවතො අත්තානං පටිපුච්ඡිතබ්බං ඉච්ඡති, තඤ්ච බො අනුමතිපුච්ඡාය, නො මග්ගං වා එලං වා විපස්සනං වා අන්තරං කත්වා. අයඤ්භි පස්සති හගවත්තං සාරිපුත්තාදයො මහාටෙරෙ “තං කිං මඤ්ඤසි, සාරිපුත්ත, මොග්ගල්ලාන, කස්සප, රාහුල චක්ඛුං නිච්චං වා අනිච්චං වා”ති එවං පරිසමජ්ඣෙ පටිපුච්ඡිත්වා පටිපුච්ඡිත්වා ධම්මං දෙසෙත්තං, මනුස්සෙ ච “තෙස පණ්ඩිතා ථෙරා සත්ථු විත්තං ආරාධෙත්ති”ති වණ්ණං හණන්තෙ, ලාභසක්කාරඤ්ච උපහරන්තෙ. තස්මා තං ලාභසක්කාරං ඉච්ඡන්තො එවං වින්තෙත්වා නිබ්බණ්ත්වා යපිතබාණු විය හගවතො පුරතොව හොති.

ඉති සො කුපිතොති අථ හගවා තං අමනසිකරිත්වාච අඤ්ඤං ථෙරං පටිපුච්ඡිත්වා ධම්මං දෙසෙති, තෙන සො කුපිතො හොති හගවතො ච ථෙරස්ස ච. කථං හගවතො කුප්පති? “අහං පබ්බජිතකාලතො පභුති ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණතො බහිනික්ඛමනං න ජානාමි, සබ්බකාලං ඡායාව න විජ්ජාමි, මං නාම පුච්ඡිත්වා ධම්මදෙසනාමත්තම්පි නත්ථි. තංමුහුත්තං දිට්ඨමත්තකමෙව ථෙරං පුච්ඡිත්වා ධම්මං දෙසෙති”ති එවං හගවතො කුප්පති. කථං ථෙරස්ස කුප්පති? “අයං මහල්ලකත්ථෙරො හගවතො පුරතො බාණු විය නිසීදති, කදා නු බො ඉමං ධම්මකම්මිකා අහබ්බට්ඨානං පාපෙත්වා නිහරිස්සන්ති, අයඤ්භි යදි ඉමස්මිං විහාරෙ න හට්ඨෙය්‍ය, අවස්සං හගවා මයා සද්ධිං සල්ලපෙය්‍යා”ති එවං ථෙරස්ස කුප්පති.

පුරක්කත්වා පුරක්කත්වාති පුරතො පුරතො කත්වා, සම්පරිවාරෙත්වාති වුත්තං හොති. අයම්පි ලාභත්ථිකොයෙව, අයඤ්භි පස්සති බ්‍රහ්මස්සුතෙ භික්ඛු මහාපරිවාරෙන ගාමං පටිසන්තෙ, චෙතියං වන්දන්තෙ, තෙසඤ්ච තං සම්පත්තිං දිස්වා උපාසකෙ පසන්තෙ පසන්තාකාරං කරොන්තෙ. තස්මා එවං ඉච්ඡති. කුපිතොති අයම්පි ද්විසු යානෙසු කුප්පති භික්ඛුනං ථෙරස්ස ව. කථං භික්ඛුනං? “ඉමෙ යදෙව මය්හං උප්පජ්ජති චීවරං වා පිණ්ඩපාතො වා, තං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජන්ති, මය්හං පන පත්තචීවරං ගහෙත්වා පිට්ඨිතො ආගච්ඡන්තොපි නත්ථි”ති එවං භික්ඛුනං කුප්පති. කථං ථෙරස්ස? “එසො මහල්ලකත්ථෙරො තෙසු තෙසු යානෙසු සයමෙව පඤ්ඤායති, කුදාස්සු නාම නං ධම්මකම්මිකා නික්කඩ්ඪිස්සන්ති, ඉමස්මිං අසති අවස්සං මංයෙව පරිවාරෙස්සන්ති”ති.

හත්තග්ගෙති හොජනට්ඨානෙ. අග්ගාසනන්ති සඬ්ඝත්ථෙරාසනං. අග්ගොදකන්ති දක්ඛිණොදකං. අග්ගපිණ්ඩන්ති සඬ්ඝත්ථෙරපිණ්ඩං. සබ්බත්ථ වා අග්ගන්ති පණ්ණාසිවචනමෙතං. තත්ථ අභමෙව ලභෙය්‍යන්ති ඉච්ඡා නාතිමහාසාවජ්ජා. න අඤ්ඤො භික්ඛු ලභෙය්‍යාති පන අතිමහාසාවජ්ජා. අයම්පි ලාභත්ථිකො පාසාදිකො හොති චීවරධාරණාදීහි, කදාචි පබ්බජති, කදාචි විබ්භමති. තෙන සො පුබ්බෙ ලද්ධපුබ්බං ආසනාදිං පච්ඡා අලභන්තො එවං චින්තෙසි. න සො භික්ඛු ලභෙය්‍යාති න සො භික්ඛු ථෙරානං අග්ගාසනාදීසු තදනුසාරෙන මජ්ඣිමානං අඤ්ඤෙසඤ්ච නවානං කදාචි යං වා තං වා සබ්බන්තිහිනං ආසනාදිං ලභති. කුපිතොති අයම්පි ද්විසු යානෙසු කුප්පති මනුස්සානඤ්ච ථෙරානඤ්ච. කථං මනුස්සානං? “ඉමෙ මඩ්ගලාදීසු මං නිස්සාය භික්ඛු ලභන්ති, එතෙ, ‘හන්තෙ, එත්තකෙ භික්ඛු ගහෙත්වා අම්භාකං අනුකම්පං කරොථා’ති වදන්ති, ඉදානි තංමුහුත්තං දිට්ඨමත්තකං මහල්ලකත්ථෙරං ගහෙත්වා ගතා, හොතු ඉදානි, තෙසං කිච්චෙ උප්පන්තෙ ජානිස්සාමි”ති එවං මනුස්සානං කුප්පති. කථං ථෙරානං? “ඉමෙ නාම යදි න භවෙය්‍යං, මංයෙව මනුස්සා නිමන්තෙය්‍යු”න්ති එවං ථෙරානං කුප්පති.

අනුමොදෙය්‍යන්ති අනුමොදනං කරෙය්‍යං. අයම්පි ලාභත්ථිකො යං වා තං වා බණ්ඩානුමොදනං ජානාති, “සො අනුමොදනට්ඨානෙ බ්‍රහ්ම මාතුගාමා ආගච්ඡන්ති, තා මං සඤ්ජානිත්වා තතො පභුති ථාලකභික්ඛං දස්සන්ති”ති පත්ථෙත්තො එවං චින්තෙසි. යානන්ති බ්‍රහ්මස්සුතානං අනුමොදනා භාරො, තෙන බ්‍රහ්මස්සුතො අනුමොදෙය්‍යාති වුත්තං හොති. කුපිතොති අයම්පි තීසු යානෙසු කුප්පති මනුස්සානං ථෙරස්ස ධම්මකම්මිකස්ස ව. කථං මනුස්සානං? “ඉමෙ පුබ්බෙ මංයෙව උපසඬ්ඝමිත්වා යාවන්ති ‘අම්භාකං නාගත්ථෙරො අම්භාකං සුමනත්ථෙරො අනුමොදතු’ති, අජ්ජ පන නාවොචු”න්ති එවං මනුස්සානං කුප්පති. කථං ථෙරස්ස? “අයං සඬ්ඝත්ථෙරො ‘තුම්භාකං කුලුපකං නාගත්ථෙරං සුමනත්ථෙරං උපසඬ්ඝමට්, අයං අනුමොදිස්සති’ති න භණ්ති”ති එවං ථෙරස්ස කුප්පති. කථං ධම්මකම්මිකස්ස? “ථෙරෙන වුත්තමත්තෙයෙව පහාරං ලද්ධකුක්කුටො විය තුරිතතුරිතං වස්සති, ඉමං නාම නික්කඩ්ඪන්තා නත්ථි, ඉමස්මිඤ්භි අසති අභමෙව අනුමොදෙය්‍ය”න්ති එවං ධම්මකම්මිකස්ස කුප්පති.

ආරාමගතානන්ති විහාරෙ සන්නිපතිතානං. අයම්පි ලාභත්ථිකො යං වා තං වා බණ්ඩධම්මකථං ඡානාති, සො පස්සති තාදිසෙසු යානෙසු ද්වියොජනතියොජනතො සන්නිපතිත්වා භික්ඛු සබ්බරත්තිකාති ධම්මස්සවනාති සුඤ්ඤත්තෙ, තුට්ඨවිත්තෙ ව දහරෙ වා සාමණෙරෙ වා සාධු සාධුති මහාසද්දෙන සාධුකාරං දෙන්තෙ, තතො දුතියදිවසෙ අන්තොගාමගතෙ භික්ඛු උපාසකා පුච්ඡන්ති “කෙ, භන්තෙ, ධම්මං කපෙසු”න්ති. තෙ භණන්ති “අසුකො ව අසුකො වා”ති. තං සුත්වා පසන්නා මනුස්සා ධම්මකථිකානං මහාසක්කාරං කරොන්ති. සො තං ඉච්ඡමානො එවං විත්තෙසි. යානන්ති බහුස්සුතානං විනිවිජයකුසලානං ධම්මදෙසනා භාරො, තෙන බහුස්සුතො දෙසෙය්‍යාති චුත්තං හොති. කුපිතොති චතුප්පදිකං ගාථම්පි වත්තුං ඔකාසං අලභමානො කුපිතො හොති අත්තනො මන්දභාවස්ස “අභඤ්ඡි මන්දො දුප්පඤ්ඤො කුතො ලභිස්සාමි දෙසෙතු”න්ති.

භික්ඛුනීනන්ති ඔවාදත්ථං වා උද්දෙසත්ථං වා පරිපුච්ඡත්ථං වා පූජාකරණත්ථං වා ආරාමං ආගන්ත්වා සන්නිපතිතභික්ඛුනීනං. අයම්පි ලාභත්ථිකො, තස්සෙවං හොති ඉමා මහාකුලා පබ්බජිතා භික්ඛුනියො, තාසු කුලෙසු පටිසෙත්වා නිසින්නාසු මනුස්සා පුච්ඡස්සන්ති “කස්ස සන්නිකෙ ඔවාදං වා උද්දෙසං වා පරිපුච්ඡං වා ගණ්හවා”ති. තතො චක්ඛන්ති “අසුකො නාම අයොසා බහුස්සුතො, තස්ස දෙථ කරොවා”ති, තෙනස්ස එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. යානන්ති ඔවාදාදයො නාම බහුස්සුතානං භාරො, තෙන බහුස්සුතො දෙසෙය්‍යාති චුත්තං හොති. කුපිතොති අයම්පි ද්විසු යානෙසු කුප්පති, තාසඤ්ච භික්ඛුනීනං “ඉමා පුබ්බෙ මං නිස්සාය උපොසථප්පචාරණාදීනි ලභන්ති, තා ඉදානි තංමුහුත්තං දිට්ඨමත්තකමහල්ලකත්ථෙරස්ස සන්නිකං ගතා”ති. ධම්මකථිකස්ස ව “එස ඉමාසං සහසා ඔවාදං අදාසියෙවා”ති.

උපාසකානන්ති, ආරාමගතානං උපාසකානං. නිස්සට්ඨකම්මන්තා නාම මහාඋපාසකා හොන්ති, තෙ පුත්තභාතුකානං කම්මං නිය්‍යාතෙන්වා ධම්මං සුඤ්ඤත්තා විචරන්ති, අයං තෙසං දෙසෙතුං ඉච්ඡති, කිං කාරණා? ඉමෙ පසිදිත්වා උපාසිකානම්පි ආරොචෙස්සන්ති, තතො සද්ධිං උපාසිකාහි මය්හමෙව ලාභසක්කාරං උපහරිස්සන්ති. යානං බහුස්සුතෙතෙව යොජෙතබ්බං. කුපිතොති අයම්පි ද්විසු යානෙසු කුප්පති, උපාසකානඤ්ච “ඉමෙ අඤ්ඤත්ථ සුඤ්ඤන්ති, අම්භාකං කුලුපකස්ස සන්නිකෙ සුඤ්ඤාමාති නාගච්ඡන්ති, හොතු ඉදානි, තෙසං උප්පන්නෙ කිච්චෙ ඡානිස්සාමි”ති ධම්මකථිකස්ස ව, “අයමෙතෙසං දෙසෙති”ති.

උපාසිකානන්ති ආරාමගතානං. උපාසිකා නාම ආසනපූජාදිකරණත්ථං වා උපොසථදිවසෙ වා ධම්මස්සවනත්ථං සන්නිපතිතා. සෙසං උපාසකවාරෙ චුත්තනයමෙව.

සක්කරෙය්‍යන්ති සක්කච්චඤ්ච කරෙය්‍යං, සුන්දරඤ්ච කරෙය්‍යං. ඉමිනා අත්තනි කාරං කරියමානං සක්කච්චං කතඤ්ච සුන්දරඤ්ච පත්ථෙති. ගරුං කරෙය්‍යන්ති භාරියං කරෙය්‍යං. ඉමිනා භික්ඛුහි අත්තානං ගරුට්ඨානෙ යපියමානං.

පත්ථෙති. මානෙය්‍යුන්ති පියායෙය්‍යුං. පුජෙය්‍යුන්ති එවං සක්කරොන්තා ගරුං
කරොන්තා මානෙන්තා පච්චයෙහි පුජෙය්‍යුන්ති පච්චයපුජං පත්ථෙති. යානන්ති
“පියො ගරු භාවනියො”ති වුත්තප්පකාරො බහුස්සුතො ච සීලවා ච එතං විධිං.
අරහති තෙන භික්ඛු එවරුපං එවං කරෙය්‍යුන්ති වුත්තං හොති. කුපිතොති අයම්පි
ද්වීසු යානෙසු කුප්පති භික්ඛුනඤ්ච “ඉමෙ එතං සක්කරොන්ති”ති ථෙරස්ස ච
“ඉමස්මිං අසති මංයෙව සක්කරෙය්‍යු”න්ති. එස නයො ඉතො පරෙසු තීසු වාරෙසු.

පඤ්ඤානං චීවරානන්ති පට්ටදුකුලපට්ටුණ්ණකොසෙය්‍යාදීනං
මහග්ගසුඛමසුඛසම්පස්සානං චීවරානං. ඉධාපි අහමෙව ලාභී අස්සන්ති ඉච්ඡා
නාතිමහාසාවජ්ජා. න අඤ්ඤො භික්ඛු ලාභී අස්සාති පන මහාසාවජ්ජා.

පඤ්ඤානං පිණ්ඩපාතානන්ති සප්පිතෙලමධුසක්කරාදිපූරිතානං
සෙට්ඨපිණ්ඩපාතානං. පඤ්ඤානං සෙනාසනානන්ති අනෙකසතසහස්සග්ගනකානං
මඤ්චපියාදීනං පඤ්ඤානං. ගීලානප්පච්චයහෙසප්පරික්ඛාරානන්ති
සප්පිතෙලමධුපාණිතාදීනං උත්තමහෙසජ්ජානං. සබ්බත්ථාපි යානං බහුස්සුතෙහි
පුඤ්ඤවන්තෙහි ච යොජෙතබ්බං. කුපිතොති සබ්බත්ථාපි ද්වීසු යානෙසු කුප්පති,
මනුස්සානඤ්ච “ඉමෙසං නාම පරිචිතභාවොපි නත්ථි, දීඝරත්තං එකතො
වසන්තස්ස පංසුකුලත්ථාය වා පිණ්ඩපාතත්ථාය වා සප්පිතෙලාදිකාරණා වා
සරපටිපාටියා චරන්තස්සාපි මෙ එකදිවසම්පි කිඤ්චි පඤ්ඤං පච්චයං න දෙනති.
ආගන්තුකං මහල්ලකං පන දිස්වා ට සං ඉච්ඡති, තං දෙනති”ති, ථෙරස්ස ච “අයම්පි
මහල්ලකො ඉමෙසං අත්තානං දස්සෙන්නොයෙව චරති, කුදාස්සු නාම නං
ධම්මකම්මිකා නික්කඨ්ථෙය්‍යුං, එවං ඉමස්මිං අසති අහමෙව ලාභී අස්ස”න්ති.

ඉමෙසං බො, එතං ආවුසොති ඉමෙසං හෙට්ඨා එකුනච්ඡතිවාරෙහි වුත්තානං
ඉච්ඡාවචරානං.

61. දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති වාති න ඉච්ඡාවචරා වක්ඛුනා දිස්සන්ති, න
සොතෙන සුයන්ති, මනොවිඤ්ඤාණවිසයන්තා. අප්පභීනඉච්ඡාවචරස්ස පන
පුග්ගලස්ස ඉච්ඡාවචරවසෙන පවත්තකායකම්මං දිස්වා දිට්ඨා විය වච්ඡම්මං සුත්වා
සුතා විය ච හොන්ති, තෙන වුත්තං “දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති වා”ති. පච්චක්ඛකාලෙ
දිස්සන්ති, “අසුකො කිර භික්ඛු ඊදිසො”ති තිරොක්ඛකාලෙ සුයන්ති. කිඤ්චාපීති
අනුග්ගහගරභවනං. තෙන ආරඤ්ඤිකත්තං අනුග්ගණ්හාති, ඉච්ඡාවචරානං
අප්පහානං ගරහති.

තත්ත්වයං යොජනා, කිඤ්චාපි සො භික්ඛු ගාමන්තසෙනාසනං පටික්ඛිපිත්වා
ආරඤ්ඤිකො හොති, අන්තෙ පන්තසෙනාසනෙ වසති, ඉමෙ වස්ස එත්තකා
ඉච්ඡාවචරා අප්පභීනා. කිඤ්චාපි සො අතිරෙකලාභං පටික්ඛිපිත්වා පිණ්ඩපාතිකො
හොති. කිඤ්චාපි සො ලොලුප්පචාරං වජ්ජෙත්වා සපදානවාරී හොති. කිඤ්චාපි සො
ගහපතිවීචරං පටික්ඛිපිත්වා පංසුකුලිකො හොති.

ලුබ්ච්චරධරොති එත්ථ පන ලුබන්ති සත්ථලුබං සුත්තලුබං රජනලුබන්ති තීහි කාරණෙහි ලුබං වෙදිතබ්බං. තත්ථ සත්ථෙත ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡින්නං සත්ථලුබං නාම, තං අග්ගෙත පරිභායති, ථුලදීඝසුත්තකෙන සිබ්බිතං සුත්තලුබං නාම, තං එස්සෙත පරිභායති බරසම්ඵස්සං හොති. රජනෙන රත්තං රජනලුබං නාම, තං වණ්ණෙන පරිභායති දුබ්බණ්ණං හොති. කිඤ්චාපි සො හික්ඛු එවං සත්ථලුබසුත්තලුබරජනලුබච්චරධරො හොති, ඉමෙ වස්ස එත්තකා ඉච්ඡාවචරා අප්පහිනා දිස්සන්ති වෙව සුයන්ති ව, අථ ඛො නං විඤ්ඤ සබ්බමචාරී නෙව සක්කරොන්ති...පෙ.... න පුජෙන්නීති. තං කිස්ස හෙතුති එත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං, කිස්ස හෙතුති කිං කාරණං. තෙ හි තස්ස...පෙ.... සුයන්ති ව යස්මා තස්ස තෙ පාපකා සුයන්ති වාති වුත්තං හොති. ඉමෙසං ඉච්ඡාවචරානං අප්පහිනත්තාති අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

ඉදානි තමත්ථං උපමාය පාකටං කරොන්තො සෙය්‍යථාපිතිආදිමාහ. තත්ථ කුණපන්ති මතකලෙවරං. අහිස්ස කුණපං අහිකුණපං. එවං ඉතරානි. අතිපටිකුලජිගුච්ඡනීයභාවතො චෙත්ථ ඉමානෙව තීණි වුත්තානීති වෙදිතබ්බානි. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි සසසුකරාදීනං කුණපං මනුස්සා කටුකභණ්ඩාදීහි අහිසඬ්ඛරිත්වා පරිභුඤ්ජන්තිපි. ඉමෙසං පන කුණපං අහිනවම්පි ජිගුච්ඡන්තියෙව, කො පන වාදො කාලාතික්කමෙන පුතිභුතෙ. රවයිත්වාති වඩ්ඪෙත්වා, පරිපුරෙත්වාති අත්ථො, කුණපං ගහෙත්වා කංසපාතියං පක්ඛිපිත්වාති වුත්තං හොති. අඤ්ඤිස්සාති අපරාය. පටිකුජ්ජිත්වාති පිදහිත්වා. අන්තරාපණන්ති ආපණානමන්තරෙ මහාජනසංකිණ්ණං රච්ඡාමුබ්බං. පටිපජ්ජෙය්‍යන්ති ගච්ඡෙය්‍යං. ජඤ්ඤජඤ්ඤං වියාති වොක්ඛවොක්ඛං විය මනාපමනාපං විය. අපිව වටුකාපණ්ණාකාරං වියාති වුත්තං හොති. වටුකාති ජනෙත්ති වුව්චති, තස්සා නීයමානං පණ්ණාකාරං ජඤ්ඤං, උභයත්ථාපි ආදරවසෙන වා පසංසාවසෙන වා පුනරුත්තං. ‘‘ජඤ්ඤජඤ්ඤං ඛ්‍යා’’තිපි පායො.

අපාපුරිත්වාති විවරිත්වා. තස්ස සහ දස්සනෙන අමනාපතා ව සණ්ඨභෙය්‍යාති තස්ස කුණපස්ස දස්සනෙන සගෙව තස්ස ජනස්ස අමනාපතා තිට්ඨෙය්‍ය. අමනාපතාති ව ‘‘අමනාපමිද්’’න්ති උප්පන්නචිත්තවෙතසිකානමෙනං අධිවචනං. එස නයො පටිකුලාපෙගුච්ඡතාසු. ජිසව්ජිතානම්පිති ඡාතානම්පි. න හොත්තුකම්‍යතා අස්සාති භුඤ්ජිතුකාමතා න භවෙය්‍ය. පගෙව සුහිතානන්ති ධාතානං පන පඨමතරමෙව භුඤ්ජිතුකාමතා න භවෙය්‍යාති වුත්තං හොති.

තත්‍රායං උපමාසංසන්දනා – පරිසුද්ධකංසපාතිසදිසං ඉමස්ස පබ්බජ්ජාලිඬ්ඨං, කුණපරවනං විය ඉච්ඡාවචරානං අප්පහානං, අපරකංසපාතියා පටිකුජ්ඣනං විය ආරඤ්ඤිකඬ්ඨගාදීහි ඉච්ඡාවචරප්පට්ච්ඡාදනං, කංසපාතිං විවරිත්වා කුණපදස්සනෙන ජනස්ස අමනාපතා විය ආරඤ්ඤිකඬ්ඨගාදීහි අනාදිසිත්වා ඉච්ඡාවචරදස්සනෙන සබ්බමචාරීනං අසක්කාරකරණාදිතාති.

62. සුක්කපක්ඛෙ පන, කිඤ්චාපිති අනුග්ගහපසංසාවචනං, තෙන ආරඤ්ඤිකත්තං අනුග්ගණ්හාති, ඉච්ඡාවචරප්පහානං පසංසති. නෙමන්තනිකොති

නිමන්තනපටිග්ගාහකො. විවිතකාලකන්ති විවිතිත්වා අපනීතකාලකං. අනෙකසුපං
 අනෙකබ්‍යඤ්ජනන්ති එත්ථ සුපො නාම හත්ථහාරියො වුව්වති. බ්‍යඤ්ජනන්ති
 උත්තරිහඩ්ගං, තෙන මච්ඡමංසමුග්ගසුපාදීහි අනෙකසුපං,
 නානස්පකාරමංසාදිබ්‍යඤ්ජනෙහි අනෙකබ්‍යඤ්ජනන්ති වුත්තං හොති. සෙසං
 වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

උපමාසංසන්දනෙ ව සාලිවරහත්තරවනං විය ඉච්ඡාවචරජ්ජහානං,
 අපරකංසපාතියා පටිකුජ්ඣනං විය අජ්ජිච්ඡතාසමුට්ඨානෙහි ගාමන්තවිහාරාදීහි
 ඉච්ඡාවචරජ්ජහානජ්ජට්ච්ඡාදකං, කංසපාතිං විවරිත්වා සාලිවරහත්තදස්සනෙන
 ජනස්ස මනාපතා විය ගාමන්තවිහාරාදීහි අනාදිශිත්වා ඉච්ඡාවචරජ්ජහානදස්සනෙන
 සමුග්ගවාරිනං සක්කාරකරණාදිතා වෙදිතබ්බං.

63. උපමා මං, ආවුසො සාරිපුත්ත, පටිහාතීති මය්හං, ආවුසො සාරිපුත්ත, උපමා
 උපට්ඨාති. එකං උපමං චත්තුකාමො අහන්ති අධිජ්ජායො. පටිහාතු තන්ති තුය්හං
 පටිහාතු උපට්ඨාතු, වද ත්වන්ති අධිජ්ජායො. එකමිදාහන්ති එත්ථ ඉදාති
 නිපාතමත්තං, එකස්මිං සමයෙ අහන්ති වුත්තං හොති, භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං.
 රාජගහෙ විහරාමි ගිරිබ්බජෙති, රාජගහන්ති තස්ස නගරස්ස නාමං. සමන්තතො පන
 ගිරිපරික්කේපෙන වජො විය සංඤ්ඨිතත්තා ගිරිබ්බජන්ති වුව්වති. තස්මිං නගරෙ
 විහරාමි, තං නිස්සාය අහං විහරාමීති වුත්තං හොති. අප්ථ ඛවාහන්ති අප්ථ බො අහං.
 එත්ථ ව අපාති අඤ්ඤාධිකාරවචනාරම්භෙ නිපාතො. බොති පදපුරණමත්තෙ.
 පුබ්බඤ්ඤසමයන්ති දිවසස්ස පුබ්බභාගසමයං. පුබ්බඤ්ඤසමයෙති අත්ථො,
 පුබ්බඤ්ඤෙ වා සමයං පුබ්බඤ්ඤසමයං, පුබ්බඤ්ඤෙ එකං බණන්ති වුත්තං හොති,
 එවං අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං ලබ්භති. නිවාසෙත්වාති පරිදිහිත්වා,
 විහාරනිවාසනපරිවත්තනවසෙනෙතං වෙදිතබ්බං. ගාමජ්ජවෙසනත්ථාය වා
 සංඤ්ඨපෙත්වා නිවාසනවසෙන, න හි සො තතො පුබ්බෙ අනිවත්ථො අහොසි.

පත්තච්චරමාදායාති පත්තං හත්ථෙත විවරං කායෙන ආදිශිත්වා. පිණ්ඩායාති
 පිණ්ඩපාතත්ථාය. සමීතීති තස්ස නාමං. යානකාරපුත්තොති රථකාරපුත්තො.
 පණ්ඩුපුත්තොති පණ්ඩුස්ස පුත්තො. ආජීවකොති නග්ගසමණකො.
 පුරාණයානකාරපුත්තොති පොරාණයානකාරකුලස්ස පුත්තො. පච්චුපට්ඨිකොති
 උපගන්ත්වා ධීතො. වඩ්ඤං නාම එකතො කුටිලං. ජිම්භං නාම සජ්ජගතමග්ගසදිසං.
 දොසන්ති ඵෙග්ගුච්ඡමගඤ්ඨිකාදි. යථා යථාති කාලත්ථෙ නිපාතො, යදා යදා යස්මිං
 තස්මිං කාලෙති වුත්තං හොති. තථා තථාති අයමිපි කාලත්ථොයෙව, තස්මිං තස්මිං
 කාලෙති වුත්තං හොති. සො අත්තතො සුත්තානුලොමෙන චිත්තෙසි, ඉතරො තෙන
 චිත්තිතක්කණෙ චිත්තිතට්ඨානමෙව තච්ඡති. අත්තමනොති සකමනො තුට්ඨමනො
 පිතිසොමනස්සෙහි ගහිතමනො. අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙසීති අත්තමනතාය වාචං,
 අත්තමනභාවස්ස වා යුත්තං වාචං නිච්ඡාරෙසි උදිරයි, පබ්‍යාහරිති වුත්තං හොති.
 හදයා හදයං මඤ්ඤෙ අඤ්ඤායාති චිත්තෙන චිත්තං ජානිත්වා විය.

අස්සද්ධාති බුද්ධධම්මසංඝසංඝ සද්ධාවිරහිතා. ජීවිකත්ථාති ඉණහයාදීහි පිළිතා බහි ජීවිතං අසක්කොත්තා ඉධ ජීවිකත්ථිකා හුත්වා. න සද්ධාති න සද්ධාය. සයා මායාවිනොති මායාසායෙයොහි යුත්තා. කෙතබ්බොති සික්ඛිතකෙරාටිකා, නිජ්ජන්තථාමග්ගසායෙයාති වුත්තං හොති. සායෙයාඤ්ඤි අභුතගුණදස්සනතො අභුතහණ්ඩගුණදස්සනසමං කත්වා ‘‘කෙරාටිය’’න්ති වුච්චති. උත්තළාති උග්ගතනළා, උට්ඨිතතුච්ඡමානාති වුත්තං හොති. වපලාති පත්තච්චරමණ්ඩනාදිනා වාපල්ලෙන යුත්තා. මුඛරාති මුඛරා, බරවචනාති වුත්තං හොති, විකිණ්ණවාචාති අසංයතවචනා, දිවසම්පි නිරත්ථකවචනප්පලාපිනො. ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරාති ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු අසංවුතකම්මද්වාරා. භොජනෙ අමත්තඤ්ඤුනොති භොජනෙ යා මත්තා ජානිතබ්බා පරියෙසනපටිග්ගහණපරිභොගෙසු යුත්තතා, තස්සා අජානනකා. ජාගරියං අනනුයුත්තාති ජාගරෙ අනනුයුත්තා. සාමඤ්ඤෙ අනපෙක්ඛවත්තොති සමණධම්මෙ නිරපෙක්ඛා, ධම්මානුධම්මප්පටිපත්තිරහිතාති අත්ථො. සික්ඛාය න තිබ්බගාරවාති සික්ඛාපදෙසු බහුලගාරවා න හොන්ති, ආපත්තිවිතික්කමබ්බලා වා. බාහුලිකාතිආදි ධම්මදායාදෙ වුත්තං, කුසිතාතිආදි භයහෙරවෙ. ධම්මපරියායෙනාති ධම්මදෙසනාය.

සද්ධා අගාරස්මාති පකතියාපි සද්ධා, පබ්බජිතාපි සද්ධාය අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා. පිචන්ති මඤ්ඤෙ සසන්ති මඤ්ඤෙති පිචන්ති විය සසන්ති විය. අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙත්තා වචසා පිචන්ති විය, අබ්භනුමොදන්තා මනසා සසන්ති විය. සාධු වතාති සුන්දරං වත. සබ්බමචාරීති රස්සම්පි වට්ටති දීඝම්පි. රස්සෙ සති සාරිපුත්තස්ස උපරි හොති, දීඝෙ සති සබ්බමචාරීනං. යදා සාරිපුත්තස්ස උපරි හොති, තදා සබ්බමචාරී සාරිපුත්තො අමිහෙ අකුසලා වුට්ඨාපෙත්වාති අත්ථො. යදා සබ්බමචාරීනං, තදා සබ්බමචාරයො අකුසලා වුට්ඨාපෙත්වාති අත්ථො. දහරොති තරුණො. යුචාති යොබ්බනභාවෙ ධීතො. මණ්ඩනකජාතිකොති අලභිකාරකසභාවො. තත්ථ කොචි තරුණොපි යුචා න හොති යථා අතිතරුණො, කොචි යුචාපි මණ්ඩනකජාතිකො න හොති යථා උපසන්තසභාවො, ආලසියබ්බසනාදීහි වා අභිභූතො, ඉධ පන දහරො වෙච යුචා ව මණ්ඩනකජාතිකො ව අධිප්පෙතො, තස්මා එවමාහ. උප්පලාදීති ලොකසම්මතත්තා වුත්තාති. ඉතිහ තෙති එවං තෙ. උභො මහානාගාති ද්වෙපි මහානාගා, ද්වෙපි හි එතෙ අග්ගසාවකා ‘‘මහානාගා’’ති වුච්චන්ති. තත්‍රායං වචනත්ථො, ඡන්දාදීහි න ගච්ඡන්තිති නාගා, තෙන තෙන මග්ගෙන පහිනෙ කිලෙසෙ න ආගච්ඡන්තිති නාගා, නානප්පකාරකං ආගුං න කරොන්තිති නාගා, අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරො පන මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 80) වුත්තනෙයෙනෙච වෙදිතබ්බො. අපිච –

‘‘ආගුං න කරොති කිඤ්චි ලොකෙ,
සබ්බසංයොගෙ විසජ්ජ බන්ධනානි;
සබ්බත්ථ න සජ්ජති විමුත්තො,
නාගො තාදි පච්චිචතෙ තථත්තා’’ති. (සු. නි. 527; මහානි. 80);

එවමෙන්ම අත්පො වෙදිතබ්බො. මහන්තා නාගා මහානාගා, අඤ්ඤාහි බ්ණාසවනාගෙහි පුජ්ජතරා ව පාසංසතරා වාති අත්පො. අඤ්ඤාමඤ්ඤස්සාති අඤ්ඤා අඤ්ඤස්ස. සමනුමොදිංසුති සමං අනුමොදිංසු. තත්ථ ඉමාය උපමාය මහාමොග්ගල්ලානො අනුමොදි, පටිභාතු තං ආවුසොති ධම්මසෙනාපති. තෙන වුත්තං “අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස සුභාසිතං සමනුමොදිංසු”ති.

සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අනඬගණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ආකඬබ්බෙයාසුත්තවණ්ණනා

64. එවං මෙ සුතන්ති ආකඬබ්බෙයාසුත්තං. තත්ථ සම්පන්නසීලාති තිවිධං සම්පන්නං පරිපුණ්ණසමඬගිමධුරවසෙන. තත්ථ –

“සම්පන්නං සාලිකෙදාරං, සුවා භුඤ්ජන්ති කොසිය; පටිවෙදෙමි තෙ බුහ්මෙ, න නං වාරොතුමුස්සහෙ”ති. (ජා. 1.14.1);

ඉදං පරිපුණ්ණසම්පන්නං නාම. “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො උපාගතො සමුපාගතො උපපන්නො සම්පන්නො සමන්තාගතො”ති (විභ. 511) ඉදං සමඬගිසම්පන්නං නාම. “ඉමිස්සා, හන්තෙ, මහාපථවියා හෙට්ඨිමතලං සම්පන්නං, සෙය්‍යථාපි බුද්දමධුං අනෙළකං, එවමස්සාද”න්ති (පාරා. 17) ඉදං මධුරසම්පන්නං නාම. ඉධ පන පරිපුණ්ණසම්පන්නම්පි සමඬගිසම්පන්නම්පි වට්ටති. තස්මා සම්පන්නසීලාති පරිපුණ්ණසීලා හුත්වාතිපි සීලසමඬගිතො හුත්වාතිපි එවමෙන්ම අත්පො වෙදිබ්බො. සීලන්ති කෙනට්ඨෙන සීලං? සීලනට්ඨෙන සීලං. තස්ස චිත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා.

තත්ථ “පරිපුණ්ණසීලා”ති ඉමිනා අත්පෙන ඛෙත්තදොසවිගමෙන ඛෙත්තපාරිසුරි විය සීලදොසවිගමෙන සීලපාරිසුරි වුත්තා හොති. යථා හි ඛෙත්තං බීජබණ්ඩං වජ්ජබණ්ඩං උදකබණ්ඩං ඌසබණ්ඩන්ති චතුදොසසමන්තාගතං අපරිපුරං හොති.

තත්ථ බීජබණ්ඩං නාම යත්ථ අන්තරන්තරා බීජාති බණ්ඩාති වා පුතීති වා හොන්ති, තාති යත්ථ වපන්ති, තත්ථ සස්සං න උට්ඨෙති, ඛෙත්තං බණ්ඩං හොති. වජ්ජබණ්ඩං නාම යත්ථ අකුසලො බීජාති වපන්නො අන්තරන්තරා නිපාතෙති. එවඤ්ඤා සබ්බත්ථ සස්සං න උට්ඨෙති, ඛෙත්තං බණ්ඩං හොති. උදකබණ්ඩං නාම යත්ථ කත්ථවි උදකං අතිබහු වා න වා හොති, තත්‍රාපි හි සස්සාති න උට්ඨෙත්ති, ඛෙත්තං බණ්ඩං හොති. ඌසබණ්ඩං නාම යත්ථ කස්සකො කිස්මිඤ්චි පදෙසෙ

නඩිගලෙන භූමි චක්කාරො පඤ්ච වාරෙ කසන්තො අතිගම්හිරං කරොති, තතො
 ඌසං උප්පජ්ජති, තත්‍රාපි හි සස්සං න උට්ඨෙති, ඛේතං ඛණ්ඩං හොති, තාදිසඤ්ච
 ඛේතං න මහජ්ඵලං හොති න මහානිසංසං, තත්‍රාපි හි බහුමිපි වපිත්වා අප්පං ලහති.
 ඉමෙසං පන චතුත්තං දොසානං විගමා ඛේතං පරිපුණ්ණං හොති. තාදිසඤ්ච
 ඛේතං මහජ්ඵලං හොති මහානිසංසං. එවමෙව ඛණ්ඩං ඡිද්දං සබ්බං කම්මාසන්ති
 චතුදොසසමන්තාගතං සීලං අපරිපූරං හොති. තාදිසඤ්ච සීලං න මහජ්ඵලං හොති, න
 මහානිසංසං. ඉමෙසං පන චතුත්තං දොසානං විගමා සීලඛේතං පරිපුණ්ණං හොති,
 තාදිසඤ්ච සීලං මහජ්ඵලං හොති මහානිසංසං.

“සීලසමඬගිතො” ති ඉමිනා පනත්ථෙත සීලෙන සමඬගිභූතා සමොධානං ගතා
 සමන්තාගතා හුත්වා විහරොති ඉදමෙව චුත්තං හොති. තත්ථ ද්විති කාරණෙහි
 සම්පන්නසීලතා හොති සීලවිපත්තියා ච ආදීනවදස්සනෙන සීලසම්පත්තියා ච
 ආනිසංසදස්සනෙන. තද්වහයම්පි විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතං.

තත්ථ “සම්පන්නසීලා” ති එත්තාවතා කිර හගවා චතුපාරිසුද්ධිසීලං උද්දිසිත්වා
 “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තා” ති ඉමිනා තත්ථ ජෙට්ඨකසීලං විත්ථාරෙත්වා දස්සෙසිති
 දීපවිහාරවාසී සුමනත්ථෙරො ආහ. අන්තෙවාසිකො පනස්ස
 තෙපිටකචූළනාගත්ථෙරො ආහ – උභයත්ථාපි පාතිමොක්ඛසංවරො හගවතා
 චුත්තො, පාතිමොක්ඛසංවරොයෙව හි සීලං. ඉතරානි පන තිණි සීලන්ති
 චුත්තට්ඨානං නාම අත්ථිති අනනුජානන්තො චත්වා ආහ – “ඉන්ද්‍රියසංවරො නාම
 ඡද්වාරරක්ඛාමත්තකමෙව, ආජීවපාරිසුද්ධි ධම්මෙන සමෙන
 පච්චයුජ්ජත්තිමත්තකං, පච්චයනිස්සිතං පටිලද්ධපච්චයෙ ඉදමත්ථන්ති
 පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජනමත්තකං. නිජපරියායෙන පාතිමොක්ඛසංවරොව සීලං.
 යස්ස සො හින්තො, අයං ඡින්නසීසො විය පුරිසො හත්ථපාදෙ සෙසානි
 රක්ඛිස්සති න චත්තබ්බො. යස්ස පන සො අරොගො, අයං අවිඡින්නසීසො විය
 පුරිසො ජීවිතං සෙසානි පුන පාකතිකානි කත්වා රක්ඛිතුං සක්කොති. තස්මා
 ‘සම්පන්නසීලා’ ති ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරං උද්දිසිත්වා
 ‘සම්පන්නපාතිමොක්ඛා’ ති තස්සෙව වෙවචනං චත්වා තං විත්ථාරෙත්වා
 දස්සෙන්නො ‘පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තා’ ති ආදිමාහා” ති.

තත්ථ පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තානි පාතිමොක්ඛසංවරෙන සමන්තාගතා.
 ආචාරගොචරසම්පන්නානි ආචාරෙන ච ගොචරෙන ච සම්පන්නා. අණුමත්තෙසුති
 අප්පමත්තකෙසු. වජ්ජෙසුති අකුසලධම්මෙසු. භයදස්සාවිති භයදස්සිතො.
 සමාදායානි සම්මා ආදිසිත්වා. සික්ඛට්ඨ සික්ඛාපදෙසුති සික්ඛාපදෙසු තං තං සික්ඛාපදං
 සමාදිසිත්වා සික්ඛට්ඨ. අපිච සමාදාය සික්ඛට්ඨ සික්ඛාපදෙසුති යංකිඤ්චි
 සික්ඛාකොට්ඨාසෙසු සික්ඛිතබ්බං කායිකං වාචසිකඤ්ච, තං සබ්බං සමාදාය
 සික්ඛට්ඨාති අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරතො පන සබ්බානෙතානි
 පාතිමොක්ඛසංවරාදීනි පදානි විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තානි.

65. ආකඨබෙය්‍ය වෙති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? සීලානිසංසදස්සනත්ථං. සචෙපි අවිරපබ්බජිතානං වා දුප්පඤ්ඤානං වා එවමස්ස “භගවා සීලං පුරෙථාති වදති, කො නු ඛො සීලපුරුණෙ ආනිසංසො, කො විසෙසො, කා වඩ්ඪී”ති? තෙසං සත්තරස ආනිසංසෙ දස්සෙතුං එවමාහ. අප්පෙව නාම එතං සබ්බමචාරීනං. පියමනාපතාදිආසවක්ඛයපරියොසානං ආනිසංසං සුත්වාපි සීලං පරිපුරෙය්‍යුන්ති. විසකණ්ටකවාණිජො විය. විසකණ්ටකවාණිජො නාම ගුලවාණිජො වුවවති.

සො කිර ගුලවාණිකණ්ඩසක්ඛරාදීනි සකටෙනාදාය පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා “විසකණ්ටකං ගණ්හථ, විසකණ්ටකං ගණ්හථා”ති උග්ගොසෙසි. තං සුත්වා ගාමිකා “විසං නාම කක්ඛලං, යො නං බාදති, සො මරති, කණ්ටකමපි විජ්ඣන්තා මාරෙති, උභොපෙතෙ කක්ඛලා, කො එත්ථ ආනිසංසො”ති ගෙහද්වාරාති ථකෙසුං, දාරකෙ ව පලාපෙසුං. තං දිස්වා වාණිජො “අවොහාරකුසලා ඉමෙ ගාමිකා, හන්ද නෙ උපායෙන ගණ්හාපෙමී”ති “අතිමධුරං ගණ්හථ, අතිසාදුං ගණ්හථ, ගුලං චාණිතං සක්ඛරං සමග්ගං ලබ්හති, කුට්ඨාසකකුට්ඨකභාපණාදිහිපි ලබ්හති”ති උග්ගොසෙසි. තං සුත්වා ගාමිකා හට්ඨතුට්ඨා ආගන්ත්වා බහුමපි මූලං දත්වා ගහෙසුං. තත්ථ වාණිජස්ස “විසකණ්ටකං ගණ්හථා”ති උග්ගොසනං විය භගවතො “සම්පන්නසීලා, භික්ඛවෙ, විහරථ...පෙ.... සමාදාය සික්ඛථ සික්ඛාපදෙසු”ති වචනං. “උභොපෙතෙ කක්ඛලා, කො එත්ථ ආනිසංසො”ති ගාමිකානං චිත්තනං විය භගවා “සම්පන්නසීලා විහරථා”ති ආහ, “සීලඤ්ච නාමෙතං කක්ඛලං ඵරුසං බ්බිඩාදිපච්චනීකං, කො නු ඛො සම්පන්නසීලානං ආනිසංසො”ති භික්ඛුනං චිත්තනං. අථ තස්ස වාණිජස්ස “අතිමධුරං ගණ්හථා”තිආදිවචනං විය භගවතො පියමනාපතාදිආසවක්ඛයපරියොසානං සත්තරසආනිසංසප්පකාසනත්ථං. “ආකඨබෙය්‍ය වෙ”තිආදිවචනං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ ආකඨබෙය්‍ය වෙති යදි ආකඨබෙය්‍ය යදි ඉච්ඡෙය්‍ය. පියො ව අස්සන්ති පියවක්ඛුහි සම්පස්සිතබ්බො, සිනෙහුප්පත්තියා පදට්ඨානභූතො භවෙය්‍යන්ති චුත්තං හොති. මනාපොති තෙසං මනවඩ්ඪනකො, තෙසං වා මනෙන පත්තබ්බො, මෙත්තචිත්තෙන ඵරිතබ්බොති චුත්තං හොති. ගරුති තෙසං ගරුට්ඨානියො පාසාණච්ඡත්තසදිසො. භාවතීයොති “අද්ධා අයමායස්මා ජානං ජානාති පස්සං පස්සති”ති එවං සම්භාවතීයො. සීලෙස්වෙවස්ස පරිපුරකාරීති වතුපාරිසුද්ධිසීලෙසුයෙව පරිපුරකාරී අස්ස, අනුනෙන පරිපුරිතාකාරෙන සමන්තාගතො භවෙය්‍යාති චුත්තං හොති. අප්ඤ්ඤාතං වෙතොසමට්ඨනුයුත්තොති අත්තනො චිත්තසමට්ඨෙ යුත්තො, එත්ථ හි අප්ඤ්ඤාත්තන්ති වා අත්තනොති වා එතං එකත්ථං, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. භූමිමත්ථෙ පනෙනං සමට්ඨති උපයොගවචනං. අනුති ඉමිනා උපසග්ගෙන යොගෙ සිද්ධං. අනිරාකතප්ඤ්ඤාතොති බ්බි අනිභට්ඤ්ඤාතො, අවිනාසිතප්ඤ්ඤාතො වා, නිහරණවිනාසත්ථඤ්ඤාති ඉදං නිරාකරණං නාම. ථම්මං නිරංකත්වා නිවාතචුත්තීතිආදීසු වස්ස පයොගො දට්ඨබ්බො.

විපස්සනාය සමන්තාගතොති සත්තවිධාය අනුපස්සනාය යුත්තො, සත්තවිධා අනුපස්සනා නාම අනිච්චානුපස්සනා දුක්ඛානුපස්සනා අනත්තානුපස්සනා

නිබ්බදානුපස්සනා විරාගානුපස්සනා නිරෝධානුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාති.
තා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා. බුහෙතා සුඤ්ඤාගාරානන්ති වඩ්ඨෙතා
සුඤ්ඤාගාරානං, එත්ථ ව සමථවිපස්සනාවසෙන කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා
රත්තින්දිවං සුඤ්ඤාගාරං පවිසිත්වා නිසිදමානො හික්ඛු ‘‘බුහෙතා
සුඤ්ඤාගාරාන’’න්ති වෙදිතබ්බො. එකභූමකාදිපාසාදෙ කුරුමානොපි පන නෙව
සුඤ්ඤාගාරානං බුහෙතාති දට්ඨබ්බොති.

එත්තාවතා ව යථා තණ්හාවිවරිතදෙසනා පයමං තණ්හාවසෙන ආරද්ධාපි
තණ්හාපදට්ඨානත්තා මානදිට්ඨිතං මානදිට්ඨියො ඔසරිත්වා කමෙන
පපඤ්චත්තයදෙසනා ජාතා, එවමයං දෙසනා පයමං අධිසිලසික්ඛාවසෙන ආරද්ධාපි
සිලපදට්ඨානත්තා සමථවිපස්සනානං සමථවිපස්සනායො ඔසරිත්වා කමෙන
සික්ඛත්තයදෙසනා ජාතාති වෙදිතබ්බො.

එත්ථ හි ‘‘සිලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරී’’ති එත්තාවතා අධිසිලසික්ඛා වුත්තා.
‘‘අජ්ඣත්තං වෙනොසමථමනුයුත්තො අනිරාකතජ්ඣානො’’ති එත්තාවතා
අධිවිත්තසික්ඛා, ‘‘විපස්සනාය සමන්තාගතො’’ති එත්තාවතා අධිපඤ්ඤාසික්ඛා,
‘‘බුහෙතා සුඤ්ඤාගාරාන’’න්ති ඉමිනා පන සමථවසෙන සුඤ්ඤාගාරවඩ්ඨිතො
අධිවිත්තසික්ඛා, විපස්සනාවසෙන අධිපඤ්ඤාසික්ඛාති එවං ද්වෙපි සික්ඛා
සඬගහෙත්වා වුත්තා. එත්ථ ව ‘‘අජ්ඣත්තං වෙනොසමථමනුයුත්තො
අනිරාකතජ්ඣානො’’ති ඉමෙහි පදෙහි සිලානුරක්ඛිකා එව විත්තෙකග්ගතා කථිතා.
‘‘විපස්සනායා’’ති ඉමිනා පදෙන සිලානුරක්ඛිකො සඬබාරපරිග්ගහො.

කථං විත්තෙකග්ගතා සිලමනුරක්ඛති? යස්ස හි විත්තෙකග්ගතා නත්ථි, සො
බ්‍යාධිමිති උප්පන්තො විහඤ්ඤති, සො බ්‍යාධිවිහතො වික්ඛිත්තවිත්තො සිලං
විනාසෙත්වාපි බ්‍යාධිවූපසමං කත්තා හොති. යස්ස පන විත්තෙකග්ගතා අත්ථි, සො
තං බ්‍යාධිදුක්ඛං වික්ඛම්මෙත්වා සමාපත්තිං සමාපජ්ජති, සමාපන්තක්ඛණෙ දුක්ඛං
දුරාපකතං හොති, බලවතරසුබ්බුප්පජ්ජති. එවං විත්තෙකග්ගතා සිලං අනුරක්ඛති.

කථං සඬබාරපරිග්ගහො සිලමනුරක්ඛති? යස්ස හි සඬබාරපරිග්ගහො නත්ථි,
තස්ස ‘‘මම රූපං මම විඤ්ඤාණං’’න්ති අත්තභාවෙ බලවමමත්තං හොති, සො
තථාරූපෙසු දුබ්භික්ඛබ්‍යාධිහයාදීසු සම්පත්තෙසු සිලං විනාසෙත්වාපි අත්තභාවං
පොසෙතා හොති. යස්ස පන සඬබාරපරිග්ගහො අත්ථි, තස්ස අත්තභාවෙ
බලවමමත්තං වා සිනෙහො වා න හොති, සො තථාරූපෙසු දුබ්භික්ඛබ්‍යාධිහයාදීසු
සම්පත්තෙසු සවෙපිස්ස අන්තාති බහි නික්ඛමන්ති, සවෙපි උස්සස්සති විසුස්සති,
බණ්ඩාබණ්ඩිකො වා හොති සතධාපි සහස්සධාපි, නෙව සිලං විනාසෙත්වා
අත්තභාවං පොසෙතා හොති. එවං සඬබාරපරිග්ගහො සිලමනුරක්ඛති. ‘‘බුහෙතා
සුඤ්ඤාගාරාන’’න්ති ඉමිනා පන තස්සෙව උභයස්ස බුහනා වඩ්ඨිතා සාතච්චකිරියා
දස්සිතා.

එවං භගවා යස්මා “සබ්බමචාරිනං පියො චස්සං මනාපො ච ගරු ච භාවතීයො චා”ති ඉමෙ චත්තාරො ධම්මෙ ආකඨබ්බන්තෙන නත්ථස්සද්ධං කිස්සවි කාතබ්බං, අස්සද්ධත්ථු සීලාදිගුණසමන්තාගතෙන භවිතබ්බං, ඉදිසො හි සබ්බමචාරිනං පියො හොති මනාපො ගරු භාවතීයො. චුත්තම්පි හෙතං —

“සීලදස්සනසම්පත්තං, ධම්මට්ඨං සච්චවාදිනං;
අත්තනො කම්ම කුබ්බානං, තං ජනො කුරුතෙ පිය”න්ති. (ධ. ප. 217);

තස්මා “ආකඨබ්බෙය්‍ය චෙ, භික්ඛචෙ, භික්ඛු සබ්බමචාරිනං පියො චස්සං මනාපො ච ගරු ච භාවතීයො චාති සීලෙස්චෙචස්ස පරිපූරකාරී...පෙ.... සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති චත්වා ඉදානි යස්මා පච්චයලාභාදිං පත්ථයන්තෙනාපි ඉදමෙව කරණීයං, න අස්සද්ධං කිස්සවි, තස්මා “ආකඨබ්බෙය්‍ය චෙ, භික්ඛචෙ, භික්ඛු ලාභී අස්ස”න්තිආදිමාහ. න චෙත්ථ භගවා ලාභනිමිත්තං සීලාදිපරිපූරණං කට්ඨති චෙදිතබ්බො. භගවා හි සාසෙසනං ජින්නකට්ඨා න චාවං පයුත්තං භණෙති, එවං සාවකෙ ඔවදති, සො කථං ලාභනිමිත්තං සීලාදිපරිපූරණං කට්ඨස්සති, පුග්ගලජ්ඣාසයවසෙන පනෙතං චුත්තං. යෙසස්සද්ධි එවං අජ්ඣාසයො භවෙය්‍ය “සචෙ මයං චතුහි පච්චයෙහි න කීලමෙය්‍යාම, සීලාදිං පුරෙතුං සක්කුණෙය්‍යාමා”ති, තෙසං අජ්ඣාසයවසෙන භගවා එවමාහ. අපිච රසානිසංසො එස සීලස්ස, යදිදං චත්තාරො පච්චයා නාම. තථා හි පණ්ඩිතමනුස්සා කොට්ඨාදීසු ධ්වනිනං නිහරිත්වා පුත්තාදීනම්පි අදත්වා අත්තනාපි අපරිභුක්ඛිත්වා සීලචත්තානං දෙනතිති සීලස්ස සරසානිසංසදස්සනත්ථං පෙනං චුත්තං.

තනියවාරෙ යෙසාහන්ති යෙසං අහං. තෙසං තෙ කාරාති තෙසං දෙවානං චා මනුස්සානං චා තෙ මයි කතා පච්චයදානකාරා. දෙවාපි හි සීලාදිගුණයුත්තානං පච්චයෙ දෙන්ති, න කෙවලං මනුස්සායෙව, සක්කො විය ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස. මහජ්ඵලා මහානිසංසාති උභයමෙතං අත්ථතො එකං, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. මහන්තං චා ලොකියසුඛං ඵලන්තිති මහජ්ඵලා. මහතො ලොකුත්තරසුඛස්ස ච පච්චයා හොන්තිති මහානිසංසා. සීලාදිගුණයුත්තස්ස හි කට්ඨජුහික්ඛාපි පස්ථරතනමත්තාය භූමියා පණ්ණසාලාපි කත්වා දින්නා අනෙකාති කප්පසහස්සාති දුග්ගතිවිනිපාතතො රක්ඛති, පරියොසානෙ ච අමතාය පරිනිබ්බානධාතුයාපච්චයො හොති. “බීරොදනං අහමදාසි”න්තිආදීනි (වි. ව. 413) චෙත්ථ චත්ථුනි, සකලමෙව චා පෙනවත්ථු විමානවත්ථු ච සාධකං. තස්මා පච්චයදායකෙහි අත්තනි කතානං කාරානං මහජ්ඵලතං ඉච්ඡන්තෙනාපි සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව භවිතබ්බන්ති දස්සෙති.

චතුත්ථවාරෙ ඤාතීති සස්සුසසුරපක්ඛිකා. සාලොභිතාති එකලොභිතසම්බද්ධා පිතිපිතාමහාදයො. පෙනාති පෙච්චභාවං ගතා. කාලඬකතාති මතා. තෙසං තන්ති තෙසං තං මයි පසන්නචිත්තතං චා පසන්නෙන චිත්තෙන අනුස්සරණං චා. යස්ස හි භික්ඛුනො කාලඬකතො පිතා චා මාතා චා “අමහාකං ඤාතකො ථෙරො සීලවා කල්‍යාණධම්මො”ති පසන්නචිත්තො හුත්වා තං භික්ඛුං අනුස්සරති, තස්ස සො

විත්තජපසාදොපි තං අනුස්සරණමත්තම්පි මහජ්ඵලං මහානිසංසමෙව හොති,
 අනෙකානි කජ්ජසනසහස්සානි දුග්ගතිතො වාරොතුං අන්තෙ ව අමතං පාපෙතුං
 සමත්ථමෙව හොති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “යෙ තෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු
 සීලසම්පන්නා සමාධිසම්පන්නා පඤ්ඤා, විමුත්ති, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා,
 දස්සනංපාහං, භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනං බහුකාරං වදාමි. සවනං, අනුස්සනිං,
 අනුපබ්බජ්ජං, උපසඬකමනං, පයිරුපාසනංපාහං, භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනං
 බහුකාරං වදාමි”ති (ඉතිවු. 104). තස්මා ඤාතිසාලොභිතානං අත්තනි
 විත්තජපසාදස්ස අනුස්සනියා ව මහජ්ඵලතං ඉච්ඡන්තෙනාපි සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව,
 භවිතබ්බන්ති දස්සෙති.

66. පඤ්චමචාරෙ අරතිරතිසහො අස්සන්ති අරතියා රතියා ව සහො අභිභවිතා
 අජ්ඣොත්ථරිතා භවෙය්‍යං. එත්ථ ව අරතීති අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු
 පන්තසෙනාසනෙසු ව උක්කණ්ඨා. රතීති පඤ්චකාමගුණරති. න ව මං අරති
 සහෙය්‍යාති මඤ්ච අරති න අභිභවෙය්‍ය න මද්දෙය්‍ය න අජ්ඣොත්ථරෙය්‍ය.
 උජ්ජන්තන්ති ජාතං නිබ්බන්තං. සීලාදිගුණයුත්තො හි අරතිඤ්ච රතිඤ්ච සහති
 අජ්ඣොත්ථරති මද්දිත්වා තිට්ඨති. තස්මා ඊදිසං අත්තානං ඉච්ඡන්තෙනාපි
 සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව භවිතබ්බන්ති දස්සෙති.

ජට්ඨචාරෙ භයං විත්තුත්‍රාසොපි ආරම්මණමිපි. භෙරවං ආරම්මණමෙව. සෙසං
 පඤ්චමචාරෙ චුත්තනයමෙව. සීලාදිගුණයුත්තො හි භයභෙරවං සහති
 අජ්ඣොත්ථරති මද්දිත්වා තිට්ඨති අරියකොට්ඨවාසිමහාදත්තත්ථෙරො විය.

ථෙරො කිර මග්ගං පටිපන්නො අඤ්ඤතරං පාසාදිකං අරඤ්ඤං දිස්වා
 “ඉධෙවජ්ජ සමණධම්මං කත්වා ගමිස්සාමි”ති මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මි.
 රුක්ඛමුලෙ සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤපෙත්වා පල්ලඬ්ඝං ආභුජිත්වා නිසීදි. රුක්ඛදෙවතාය
 දාරකා ථෙරස්ස සීලතෙජෙන සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා විස්සරමකංසු.
 දෙවතාපි රුක්ඛං වාලෙසි. ථෙරො අවලොව නිසීදි. සා දෙවතා ධුමායි, පජ්ජලි, නෙව
 සක්ඛි ථෙරං වාලෙතුං, තතො උපාසකවණ්ණෙනාගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි.
 “කො එසො”ති චුත්තා “අහං, භන්තෙ, එතස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා”ති
 අවොව. ත්වං එතෙ විකාරෙ අකාසිති. ආම භන්තෙති. කස්මාති ව චුත්තා ආහ –
 “තුම්භාකං, භන්තෙ, සීලතෙජෙන දාරකා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා
 විස්සරමකංසු, සාහං තුම්භෙ පලාපෙතුං එවමකාසි”න්ති. ථෙරො ආහ – “අථ කස්මා
 ඉධ, භන්තෙ, මා වසථ, මය්හං අචාසුති පටිකච්චෙව නාවවාසි. ඉදානි පන මා කිඤ්චි
 අවච, අරියකොට්ඨමහාදත්තො අමනුස්සභයෙන ගතොති වචනතො ලජ්ජාමි,
 තෙනාහං ඉධෙව වසිස්සං, ත්වං පන අජ්ජෙකදිවසං යත්ථ කත්ථවි වසාහි”ති. එවං
 සීලාදිගුණයුත්තො භයභෙරවසහො හොති. තස්මා ඊදිසමත්තානං ඉච්ඡන්තෙනාපි
 සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව භවිතබ්බන්ති දස්සෙති.

සත්තමචාරෙ ආභිචෙතසිකානන්ති අභිචෙතොති අභික්කන්තං විසුද්ධවිත්තං
 වුවවති, අධිවිත්තං වා, අභිචෙතසි ජාතානි ආභිචෙතසිකානි, අභිචෙතො

සන්නිස්සිතානීති වා ආභිවෙතසිකානි. දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානන්ති දිට්ඨධම්මෙ සුඛවිහාරානං. දිට්ඨධම්මොති පච්චක්ඛො අත්තභාවො වුච්චති, තත්ථ සුඛවිහාරභූතානන්ති අත්ථො, රූපාවචරජ්ඣානානමෙතං අධිවචනං. තානි හි අප්පෙත්වා නිසින්තා ඤායිතො ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අසංකිලිට්ඨං නෙක්ඛම්මසුඛං වින්දන්ති, තස්මා ‘‘දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානී’’ති වුච්චන්ති.

නිකාමලාභීති නිකාමෙන ලාභී අත්තනො ඉච්ඡාවසෙන ලාභී, ඉච්ඡතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතං සමත්ථොති වුත්තං හොති. **අකිච්ඡලාභීති** සුඛෙනෙව පච්චනිකධම්මෙ වික්ඛම්භෙත්වා සමාපජ්ජිතං සමත්ථොති වුත්තං හොති. **අකසිරලාභීති** අකසිරානං විපුලානං ලාභී, යථාපරිච්ඡෙදෙයෙව වුට්ඨාතං සමත්ථොති වුත්තං හොති. එකච්චො හි ලාභීයෙව හොති, න පන සක්කොති ඉච්ඡතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතං. එකච්චො සක්කොති තථා සමාපජ්ජිතං, පාරිබන්ධිකෙ පන කිච්ඡෙන වික්ඛම්භෙති. එකච්චො තථා සමාපජ්ජති, පාරිබන්ධිකෙ ච අකිච්ඡෙනෙව වික්ඛම්භෙති, න සක්කොති නාලිකායන්තං විය යථාපරිච්ඡෙදෙයෙව ච වුට්ඨාතං. යො පන ඉමං තිව්ධම්පි සම්පදං ඉච්ඡති, සොපි සිලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරීති.

එවං අභිඤ්ඤාපාදකෙ ඤානෙ වුත්තෙ කිඤ්චාපි අභිඤ්ඤානං වාරො ආගතො, අථ ඛො නං භගවා අග්ගභෙත්වාච යස්මා න කෙවලං අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානානි ච අභිඤ්ඤායොයෙව ච සීලානං ආනිසංසො, අපිච ඛො චත්තාරි ආරුප්පඤ්ඤානිපි තයො ච හෙට්ඨිමා අරියමග්ගා, තස්මා තං සබ්බං පරියාදිශිත්වා දස්සෙතං ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ...පෙ.... යෙ තෙ සන්නාති එවමාදිමාහ.

තත්ථ සන්නාති අඬ්ඟසන්නතාය වෙච ආරම්මණසන්නතාය ච. විමොක්ඛාති පච්චනිකධම්මෙහි විමුත්තත්තා ආරම්මණෙ ච අධිමුත්තත්තා. අතික්කම්ම රූපෙති රූපාවචරජ්ඣානෙ අතික්කම්මත්වා, යෙ තෙ විමොක්ඛා අතික්කම්ම රූපෙ සන්නාති පදසම්බන්ධො, ඉතරථා හි අතික්කම්ම රූපෙ කිං කරොතීති න පඤ්ඤායෙය්‍යං. ආරුප්පාති ආරම්මණතො ච විපාකතො ච රූපවිරහිතා. කායෙන චුසිත්වාති නාමකායෙන චුසිත්වා පාපුණිත්වා, අධිගන්ත්වාති වුත්තං හොති. සෙසං වුත්තානමෙව. ඉදං වුත්තං හොති ‘‘යොපි හික්ඛු ඉමෙ විමොක්ඛෙ චුසිත්වා විහරතුකාමො, සොපි සිලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරී’’ති.

67. නවමචාරෙ තිණ්ණං සංයොජනානන්ති

සක්කායදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාසීලබ්බතපරාමාසසඬ්ඛානානං තිණ්ණං බන්ධනානං. තානි හි සංයොජෙන්නි බන්ධගතිභවාදිහි බන්ධගතිභවාදයො, කම්මං වා ඵලෙන, තස්මා සංයොජනානීති වුච්චන්ති, බන්ධනානීති අත්ථො. පරික්ඛයාති පරික්ඛයෙන. සොනාපන්නොති සොනං ආපන්නො. සොනොති ච මග්ගස්සෙතං අධිවචනං. සොනාපන්නොති තංසමඬ්ඛිපුග්ගලස්ස. යථාහ ‘‘සොනො සොනොති හිදං, සාරිපුත්ත, වුච්චති. කතමො නු ඛො, සාරිපුත්ත, සොනොති? අයමෙව හි, භන්තෙ, අරියො අට්ඨඬ්ඛිකො මග්ගො. සෙය්‍යථිදං, සම්මාදිට්ඨි...පෙ.... සම්මාසමාධිති. සොනාපන්නො සොනාපන්නොති හිදං, සාරිපුත්ත, වුච්චති. කතමො නු ඛො, සාරිපුත්ත, සොනාපන්නොති? යො හි, භන්තෙ, ඉමිනා අට්ඨඬ්ඛිකෙන මග්ගෙන

සමන්තාගතො, අයං වුච්චති සොතාපන්නො, යොයං ආයස්මා එවංනාමො එවංගොත්තො”ති. ඉධ පන මග්ගෙන ඵලස්ස නාමං දින්නං, තස්මා ඵලට්ඨො “සොතාපන්නො”ති වෙදිතබ්බො. අවිනිපාතධම්මොති විනිපාතෙතීති විනිපාතො, නාස්ස විනිපාතො ධම්මොති අවිනිපාතධම්මො, න අත්තානං අපායෙ විනිපාතසභාවොති වුත්තං හොති. කස්මා? යෙ ධම්මා අපායගමනියා, තෙසං පහිනත්තා. සම්බොධි පරං අයනං ගති අස්සාති සම්බොධිපරායණො, උපරිමග්ගත්තයං අවස්සං සම්පාපකොති අත්ථො. කස්මා? පටිලද්ධපයමමග්ගත්තා. සීලෙස්වෙචාති ඊදිසො හොතුකාමොපි සීලෙස්වෙචස්ස පරිපුරණාරීති.

දසමචාරෙ පයමමග්ගෙන පරික්ඛිණානිපි තීණි සංයොජනානි සකදාගාමිමග්ගස්ස වණ්ණහණනත්ථං වුත්තානි. රාගදොසමොහානං තනුත්තාති එතෙසං තනුභාවෙන, තනුත්තකරණෙනාති වුත්තං හොති. තත්ථ ද්විහි කාරණෙහි තනුත්තං වෙදිතබ්බං අධිච්චුප්පත්තියා ව පරියුට්ඨානමන්දතාය ව. සකදාගාමිස්ස හි වට්ටානුසාරිමභාජනස්සෙව කිලෙසා අභිණ්භං න උප්පජ්ජන්ති, කදාචි කරහවි උප්පජ්ජන්ති විරළාකාරා හුත්වා, විරළවාපිතෙ ඛෙත්තෙ අඬකුරා විය. උප්පජ්ජමානාපි ව වට්ටානුසාරිමභාජනස්සෙව මද්දන්තා ඵරන්තා ඡාදෙන්තා අත්ඨකාරං කරොන්තා න උප්පජ්ජන්ති, මන්දමන්දා උප්පජ්ජන්ති තනුකාකාරා හුත්වා, අබ්භපටලමිව මක්ඛිකාපත්තමිව ව.

තත්ථ කෙච් ථෙරා හණන්ති “සකදාගාමිස්ස කිලෙසා කිඤ්චාපි විරෙන උප්පජ්ජන්ති, බහලාව උප්පජ්ජන්ති, තථා හිස්ස පුත්තා ව ධිතරො ව දිස්සන්ති”ති, එතං පන අප්පමාණං. පුත්තධිතරො හි අඬගපච්චඬගපරාමසනමත්තෙනපි හොන්තිති. ද්විහියෙව කාරණෙහිස්ස කිලෙසානං තනුත්තං වෙදිතබ්බං අධිච්චුප්පත්තියා ව පරියුට්ඨානමන්දතාය වාති.

සකදාගාමීති සකිං ආගමනධම්මො. සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වාති එකචාරංයෙව ඉමං මනුස්සලොකං පටිසන්ධිවසෙන ආගන්ත්වා. යොපි හි ඉධ සකදාගාමිමග්ගං භාවෙන්වා ඉධෙව පරිනිබ්බාති, යොපි ඉධ න ගහිතො. යොපි ඉධ මග්ගං භාවෙන්වා දෙවෙසු උපපජ්ජිත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බාති. යොපි දෙවලොකෙ මග්ගං භාවෙන්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බාති. යොපි දෙවලොකෙ මග්ගං භාවෙන්වා ඉධෙව මනුස්සලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා පරිනිබ්බාති. යො පන ඉධ මග්ගං භාවෙන්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො, තත්ථ යාවතායුකං යත්වා පුන ඉධෙව උපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බාති, අයමිධ ගහිතොති වෙදිතබ්බො. දුක්ඛස්සන්තං කරොයාන්ති වට්ටදුක්ඛස්ස පරිච්ඡේදං කරොයාං. සීලෙස්වෙචාති ඊදිසො හොතුකාමොපි සීලෙස්වෙචස්ස පරිපුරකාරීති.

එකාදසමචාරෙ පඤ්චන්තන්ති ගණනපරිච්ඡේදො. ඔරම්භාගියානන්ති ඔරං වුච්චති හෙට්ඨා, හෙට්ඨාභාගියානන්ති අත්ථො, කාමාවචරලොකෙ උප්පත්තිපච්චයානන්ති අධිප්පායො. සංයොජනානන්ති ඛන්ධනානං, තානි කාමරාගඛ්‍යාපාදසංයොජනෙහි සද්ධිං පුබ්බෙ වුත්තසංයොජනානෙව වෙදිතබ්බාති.

යස්ස හි එතානි අප්පභීනානි, සො කිඤ්චාපි භවග්ගෙ උප්පන්නො හොති, අථ බො ආයුපරික්ඛයා කාමාවචරෙ නිබ්බත්තනියෙව, ගිලිතබලිසමච්ඡුපමො ස්වායං පුග්ගලො දීඝසුත්තකෙන පාදෙ බද්ධවිභඩ්දාපමො වාති වෙදිතබ්බො. පුබ්බෙ වුත්තානම්පි චෙත්ථ චචනං චණ්ණභණ්ණන්ථමෙවාති වෙදිතබ්බං. ඔපපාතිකොති සෙසයොනිපටික්ඛෙපචචනමෙතං. තත්ථපරිනිබ්බායීති තත්ථෙව බ්‍රහ්මලොකෙ පරිනිබ්බායී. අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකාති තතො බ්‍රහ්මලොකා පටිසන්ධිවසෙන පුන අනාවත්තිසභාවො. සීලෙස්වෙවාති ඊදිසො හොතුකාමොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපුරකාරීති.

68. එවං අනාගාමීග්ගෙ වුත්තෙ කිඤ්චාපි චතුත්ථමග්ගස්ස වාරො ආගතො, අථ බො නං භගවා අග්ගභෙත්වාච යස්මා න කෙවලා ආසවක්ඛයාහිඤ්ඤා එව සීලානං ආනිසංසො, අපිච බො ලොකියපඤ්චාහිඤ්ඤායොපි, තස්මා තාපි දස්සෙතුං, යස්මා ච ආසවක්ඛයෙ කථිතෙ දෙසනා නිට්ඨිතා හොති, එවඤ්ච සති ඉමෙසං ගුණානං අකථිතත්තා අයං කථා මුණ්ඩාහිඤ්ඤාකථා නාම භවෙය්‍ය, තස්මා ච අහිඤ්ඤාපාරිපුරිං කත්වා දස්සෙතුම්පි, යස්මා ච අනාගාමීග්ගෙ ධීතස්ස සුබ්බෙත ඉද්ධිවිකුප්පනා ඉජ්ඣති, සමාධිපරිබන්ධානං කාමරාගබ්‍යාපාදානං සමුහතත්තා, අනාගාමී හි සීලෙසු ච සමාධිමිහි ච පරිපුරකාරී, තස්මා යුත්තට්ඨානෙනෙයෙව ලොකියාහිඤ්ඤායො දස්සෙතුම්පි “ආකඨිබ්බෙය්‍ය චෙ...පෙ.... අනෙකච්ඡිත” ත්ති එවමාදිමාහාති අයමනුසන්ධි.

තත්ථ “අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධ” ත්තිආදිනා නයෙන ආගතානං පඤ්චන්තම්පි ලොකියාහිඤ්ඤානං පාලිචණ්ණනා සද්ධිං භාවනානයෙන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා.

69. ඡට්ඨාහිඤ්ඤාය ආසවානං බයාති අරහත්තමග්ගෙන සබ්බකිලෙසානං බයා. අනාසවන්ති ආසවචිරහිතං. චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති එත්ථ චෙතොචචනෙන අරහත්තඵලසම්පයුත්තොච සමාධි, පඤ්ඤාවචනෙන තංසම්පයුත්තා පඤ්ඤාව වුත්තා. තත්ථ ච සමාධි රාගතො විමුත්තත්තා චෙතොවිමුත්ති, පඤ්ඤා අවිජ්ජාය විමුත්තත්තා පඤ්ඤාවිමුත්තිති වෙදිතබ්බො. වුත්තඤ්චෙතං භගවතා “යො හිස්ස, හික්ඛචෙ, සමාධි, තදස්ස සමාධින්ද්‍රියං. යා හිස්ස, හික්ඛචෙ, පඤ්ඤා, තදස්ස පඤ්ඤින්ද්‍රියං. ඉති බො, හික්ඛචෙ, රාගවිරාගා චෙතොවිමුත්ති, අවිජ්ජාවිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති” ති, අපිචෙත්ථ සමථඵලං චෙතොවිමුත්ති, විපස්සනාඵලං පඤ්ඤාවිමුත්තිති වෙදිතබ්බො.

දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අහිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අත්තනොයෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරපච්චියෙන ඤ්ඤත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විභරෙය්‍යන්ති පාපුණ්ණිත්වා සම්පාදෙත්වා විභරෙය්‍යං. සීලෙස්වෙවාති එවං සබ්බාසචෙ නිද්ධුනිත්වා චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං අධිගන්තුකාමොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපුරකාරීති.

එවං භගවා සීලානිසංසකථං යාව අරහත්තා කටේත්වා ඉදානි සබ්බම්පි තං සීලානිසංසං සම්පිණ්ඩෙත්වා දස්සෙන්නො නිගමනං ආහ “සම්පන්නසීලා, භික්ඛවෙ...පෙ.... ඉදමෙනං පටිච්ච චුත්ත” න්ති. තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො, “සම්පන්නසීලා, භික්ඛවෙ, විහරථ...පෙ.... සමාදාය සික්ඛථ සික්ඛාපදෙසු” ති ඉති යං තං මයා පුබ්බෙ එවං චුත්තං, ඉදං සබ්බම්පි සම්පන්නසීලො භික්ඛු සබ්බමචාරිනං පියො හොති මනාපො, ගරු භාවනීයො පච්චයානං ලාභී, පච්චයදායකානං මහජ්ඣලකරො, පුබ්බඤ්ඤානීනං අනුස්සරණවෙනනාය ඵලමහත්තකරො, අරතිරතිසහො, භයහෙරවසහො, රූපාවචරජ්ඣානානං අරූපාවචරජ්ඣානානඤ්ච ලාභී, හෙට්ඨිමානි තිණි සාමඤ්ඤඵලානි පඤ්ච ලොකියාභිඤ්ඤා ආසවක්ඛයඤ්ඤාණන්ති ච ඉමෙ ච ගුණෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්තා හොති, එතං පටිච්ච ඉදං සන්ධාය චුත්තන්ති. ඉදමචොච භගවා, අත්තමනා තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ආකඬ්ඛෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. චත්ථසුත්තවණ්ණනා

70. එවං මෙ සුතන්ති චත්ථසුත්තං. තත්ථ සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, චත්ථන්ති උපමාවචනමෙවෙනං. උපමං කරොන්නො ච භගවා කත්ථවි පයමංයෙව උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙති, කත්ථවි පයමමත්ථං දස්සෙත්වා පච්ඡා උපමං, කත්ථවි උපමාය අත්ථං පරිවාරෙත්වා දස්සෙති, කත්ථවි අත්ථෙත උපමං.

තථා හෙස – “සෙය්‍යථාපිස්සු, භික්ඛවෙ, ද්වෙ අගාරා සද්චාරා, තත්ථ චක්ඛුමා පුරිසො මජ්ඣෙකං යිතො පස්සෙය්‍යා” ති (ම. නි. 3.261) සකලම්පි දෙවදුතසුත්තං උපමං පයමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙන්නො ආහ. “තිරොකුට්ඨං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසජ්ජමානො ගච්ඡති, සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ” තිආදිනා (දී. නි. 1.238; පටි. ම. 1.102) පන නයෙන සකලම්පි ඉද්ධිවිධමත්ථං පයමං දස්සෙත්වා පච්ඡා උපමං දස්සෙන්නො ආහ. “සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණපුරිසො සාරත්ථිකො සාරගවෙසී” තිආදිනාව (ම. නි. 1.318) නයෙන සකලම්පි චූළසාරොපමසුත්තං උපමාය අත්ථං පරිවාරෙත්වා දස්සෙන්නො ආහ. “ඉධ පන, භික්ඛවෙ, එකච්චෙ කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්ති සුත්තං...පෙ.... සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො අලගද්දත්ථිකො” තිආදිනා (ම. නි. 1.238) නයෙන සකලම්පි අලගද්දසුත්තං මහාසාරොපමසුත්තන්ති එවමාදිති සුත්තානි අත්ථෙත උපමං පරිවාරෙත්වා දස්සෙන්නො ආහ.

ස්වායං ඉධ පයමං උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙති. කස්මා පනෙවං භගවා දස්සෙතිති? පුග්ගලජ්ඣාසයෙන වා දෙසනාවිලාසෙන වා. යෙ හි පුග්ගලා පයමං උපමං දස්සෙත්වා චූච්චමානමත්ථං සුබ්බෙන පටිච්ඡිකන්ති, තෙසං පයමං උපමං දස්සෙති. එස නයො සබ්බත්ථං. යස්සා ච ධම්මධාතුයා සුජ්ජට්ඨිද්ධත්තා

දෙසනාවිලාසං පත්තො හොති, තස්සා සුප්පට්ඨිද්ධා. තස්මා එස
 දෙසනාවිලාසම්පත්තො ධම්මිස්සරො ධම්මරාජා, සො යථා යථා ඉච්ඡති, තථා තථා
 ධම්මං දෙසෙතීති එවං ඉමිනා පුග්ගලජ්ඣාසයෙන වා දෙසනාවිලාසෙන වා එවං
 දස්සෙතීති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ වත්ථන්ති පකතිපරිසුද්ධං වත්ථං. සංකිලිට්ඨං මලග්ගහිතන්ති
 ආගන්තුකෙන පංසුරජාදිනා සංකිලෙසෙන සංකිලිට්ඨං, සෙදප්ලේඛාදිනා මලෙන
 ගහිතන්තා මලග්ගහිතං. රඬගජාතෙති එත්ථ රඬගමෙව රඬගජාතං. උපසංහරෙය්‍යාති
 උපනාමෙය්‍ය. යදි නීලකායාති නීලකාය වා, නීලකත්ථාය වාති චුත්තං හොති. එවං
 සබ්බත්ථ. රජකො හි නීලකත්ථාය උපසංහරන්තො කංසනීලපලාසනීලාදිකෙ
 නීලරඬගෙ උපසංහරති. පිතකත්ථාය උපසංහරන්තො කණ්ණිකාරපුප්ඵසදිසෙ
 පිතකරඬගෙ. ලොහිතකත්ථාය උපසංහරන්තො ඛන්ධුජීවකපුප්ඵසදිසෙ
 ලොහිතකරඬගෙ. මඤ්ජීට්ඨකත්ථාය උපසංහරන්තො කණ්ණවිරපුප්ඵසදිසෙ
 මන්දරත්තරඬගෙ. තෙන චුත්තං “යදි නීලකාය...පෙ.... යදි මඤ්ජීට්ඨකායා” ති.

දුරත්තවණ්ණමෙවස්සාති දුට්ඨු රඤ්ජිතවණ්ණමෙව අස්ස.
 අපරිසුද්ධවණ්ණමෙවස්සාති නීලවණ්ණොපිස්ස පරිසුද්ධො න භවෙය්‍ය,
 සෙසවණ්ණොපි. තාදිසඤ්චි වත්ථං නීලකුම්භියා පක්ඛිත්තම්පි සුනීලං න හොති,
 සෙසකුම්භිසු පක්ඛිත්තම්පි පිතකාදිවණ්ණං න හොති, මිලාතනීල කුරණ්ඩ-
 කණ්ණිකාර-ඛන්ධුජීවක-කණ්ණවිරපුප්ඵවණ්ණමෙව හොති. තං කිස්ස හෙතුති තං වත්ථං
 කිස්ස හෙතු කිං කාරණා ඊදිසං හොති, තස්මිං වා වත්ථෙව රඬගජාතං කිස්ස හෙතු
 ඊදිසං දුරත්තවණ්ණං අපරිසුද්ධවණ්ණං හොතීති? යස්මා පනස්ස වත්ථස්ස
 සංකිලිට්ඨභාවොයෙවෙත්ථ කාරණං, න අඤ්ඤං කිඤ්චි, තස්මා “අපරිසුද්ධත්තා,
 හික්ඛවෙ, වත්ථස්සා” ති ආහ.

එවමෙව බොති උපමාසම්පට්ඨාදනං. චිත්තෙ සංකිලිට්ඨෙති චිත්තම්හි
 සංකිලිට්ඨම්හි. කස්මා පන භගවා සංකිලිට්ඨවත්ථෙව ඔපම්මං අකාසීති වෙ,
 වායාමමහප්ඵලදස්සනත්ථං. යථා හි ආගන්තුකෙහි මලෙහි සංකිලිට්ඨං වත්ථං
 පකතියා පණ්ඩරත්තා පුන ධොවීයමානං පණ්ඩරං හොති, න තත්ථ ජාතිකාලකෙ විය
 එළකලොමෙ වායාමො නිප්ඵලො හොති, එවං චිත්තම්පි ආගන්තුකෙහි කිලෙසෙහි
 සංකිලිට්ඨං. පකතියා පන තං සකලෙපි පටිසන්ධිභවඬගවාරෙ පණ්ඩරමෙව. යථාහ –
 “පහස්සරමිදං, හික්ඛවෙ, චිත්තං, තඤ්ච බො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි
 උපක්කිලිට්ඨ”න්ති (අ. නි. 1.51). තං විසොධීයමානං සක්කා පහස්සරතරං කාතුං, න
 තත්ථ වායාමො නිප්ඵලොති එවං වායාමමහප්ඵලදස්සනත්ථං සංකිලිට්ඨවත්ථෙව
 ඔපම්මං අකාසීති වෙදිතබ්බො.

දුග්ගති පාටිකඬබාති ඊදිසෙ චිත්තෙ දුග්ගති පාටිකඬබ්බිතබ්බා, දුග්ගතිං එව එස
 පාපුණ්ණස්සති, නාඤ්ඤන්ති එවං දුග්ගති ඉච්ඡිතබ්බා, අවස්සං භාවීති චුත්තං හොති. සා
 වායං දුග්ගති නාම පටිපත්තිදුග්ගති, ගතිදුග්ගතීති දුට්ඨා හොති. පටිපත්තිදුග්ගතිපි
 අගාරියපටිපත්තිදුග්ගති, අනගාරියපටිපත්තිදුග්ගතීති දුට්ඨා හොති.

අගාරියෝ හි සංකිලිට්ඨවිත්තෝ පාණමිපි හනති, අදින්නමිපි ආදියති, සකලෙපි දස අකුසලකම්මපටේ පුරෙති, අයමස්ස අගාරියපටිපත්තිදුග්ගති. සො තත්ථ ධීතො කායස්ස හෙදා නිරයමිපි ගච්ඡති, තිරච්ඡානායොනිමිපි, පෙත්තිවිසයමිපි ගච්ඡති, අයමස්ස ගතිදුග්ගති.

අනගාරියෝපි ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතො සංකිලිට්ඨවිත්තො දුතෙය්‍යපභිණගමනං ගච්ඡති, වෙජ්ජකම්මං කරොති, සඬ්ඝහෙදාය වෙතියහෙදාය පරක්කමති, වෙළදානාදිහි ජීවිකං කප්පෙති, සකලමිපි අනාවාරං අගොවරඤ්ච පරිපුරෙති, අයමස්ස අනගාරියපටිපත්තිදුග්ගති. සො තත්ථ ධීතො කායස්ස හෙදා නිරයමිපි ගච්ඡති, තිරච්ඡානායොනිමිපි, පෙත්තිවිසයමිපි ගච්ඡති සමණයක්ඛො නාම හොති සමණපෙතො, ආදිත්තෙහි සඬ්ඝාටිආදිහි සම්පජ්ජලිතකායො අට්ටස්සරං කරොන්තො විවරති, අයමස්ස ගතිදුග්ගති.

සෙය්‍යථාපීති සුක්කපක්ඛං දස්සෙතුමාරද්ධො, තස්සත්ථො කණ්භපක්ඛෙ වුත්තපච්චතීකෙතෙව වෙදිතබ්බො. එත්ථාපි ච සුගති නාම පටිපත්තිසුගති ගතිසුගතීති දුට්ඨා හොති. පටිපත්තිසුගතිපි අගාරියපටිපත්තිසුගති අනගාරියපටිපත්තිසුගතීති දුට්ඨා හොති. අගාරියෝ හි පරිසුද්ධවිත්තො පාණාතිපාතාපි විරමති, අදින්නාදානාපි, සකලෙපි දස කුසලකම්මපටේ පරිපුරෙති, අයමස්ස අගාරියපටිපත්තිසුගති. සො තත්ථ ධීතො කායස්ස හෙදා මනුස්සමහන්තතමිපි දෙවමහන්තතමිපි උපපජ්ජති, අයමස්ස ගතිසුගතීති.

අනගාරියෝපි ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා පරිසුද්ධවිත්තො චතුපාරිසුද්ධිසීලං සොධෙති, තෙරස ධුතඬ්ගාති සමාදියති, අට්ඨතිංසාරම්මණෙසු අත්තනො අනුකුලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා පන්තසෙනාසනෙ පටිසෙවමානො කසිණපරිකම්මං කත්වා ඤානසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, සොතාපත්තිමග්ගං භාවෙති...පෙ.... අනාගාමිමග්ගං භාවෙති, අයමස්ස අනගාරියපටිපත්තිසුගති. සො තත්ථ ධීතො කායස්ස හෙදා මනුස්සලොකෙ වා තිසු මහාකුලෙසු, ඡසු වා කාමාවචරදෙවෙසු, දසසු වා බ්‍රහ්මහවනෙසු, පඤ්චසු වා සුද්ධාචාසෙසු, චතුසු වා ආරුජ්ජෙසු උපපජ්ජති, අයමස්ස ගතිසුගතීති.

71. එවං සංකිලිට්ඨෙ විත්තෙ දුග්ගති පාටිකඬ්ඛා, අසංකිලිට්ඨෙ ච සුගතීති චත්ථා ඉදානි යෙහි උපක්කිලෙසෙහි විත්තං සංකිලිට්ඨං හොති, තෙ දස්සෙන්තො කතමෙ ව, හික්ඛවෙ, විත්තස්ස උපක්කිලෙසා? අභිජ්ඣා විසමලොභොතිආදිමාහ.

තත්ථ සකභණ්ඨෙ ඡන්දරාගො අභිජ්ඣා, පරභණ්ඨෙ විසමලොභො. අථ වා සකභණ්ඨෙ වා පරභණ්ඨෙ වා හොතු, යුත්තපත්තට්ඨානෙ ඡන්දරාගො අභිජ්ඣා, අයුත්තපත්තට්ඨානෙ විසමලොභො. ථෙරො පනාහ ‘කිස්ස විනිබ්බොගං කරොථ, යුත්තෙ වා අයුත්තෙ වා හොතු, ‘රාගො විසමං දොසො විසමං මොහො විසම’න්ති (විභ. 924) වචනතො න කොචි ලොභො අවිසමො නාම, තස්මා ලොභොයෙව අභිජ්ඣායනට්ඨෙන අභිජ්ඣා, විසමට්ඨෙන විසමං, එකත්ථමෙතං ඛාඤ්ජනමෙව

නාන”න්ති. සො පනෙස අභිජ්ඣාචිසමලොභො උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දුසෙති,
ඔභාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

යථා වෙස, එවං නවවිධආසාතවත්ථුසම්භවො බ්‍යාපාදො.
දසවිධආසාතවත්ථුසම්භවො කොධො. පුනස්පුනං චිත්තපරියොනන්ධනො
උපනාහො. අගාරියස්ස වා අනගාරියස්ස වා සුකතකරණචිනාසනො මක්ඛො.
අගාරියොපි හි කෙනචි අනුකම්පකෙන දලිද්දො සමානො උච්චෙ යානෙ යපිනො,
අපරෙන සමයෙන “කිං තයා මය්හං කත”න්ති තස්ස සුකතකරණං චිනාසෙති.
අනගාරියොපි සාමණෙරකාලනො පභුති ආවරියෙන වා උපජ්ඣායෙන වා චතුභි
පච්චයෙහි උද්දෙසපරිපුච්ඡාහි ව අනුග්ගහෙත්වා
ධම්මකථානායපකරණකොසල්ලාදීනි සික්ඛාපිනො, අපරෙන සමයෙන
රාජරාජමහාමත්තාදීහි සක්කතො ගරුකතො ආවරියුපජ්ඣායෙසු අචිත්තිකතො
වරමානො “අයං අම්භෙහි දහරකාලෙ එවං අනුග්ගහිතො සංවඩ්ඪිතො ව, අථ
පනිදානි නිස්සිනෙහො ජානො”ති වුච්චමානො “කිං මය්හං තුම්භෙහි කත”න්ති
තෙසං සුකතකරණං චිනාසෙති, තස්ස සො සුකතකරණචිනාසනො මක්ඛො
උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දුසෙති, ඔභාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස
උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

යථා වායං, එවං බහුස්සුතෙපි පුග්ගලෙ අජ්ඣාත්ථරිත්වා “ඊදිසස්ස වෙච
බහුස්සුතස්ස අනියතා ගති, තව වා මම වා කො විසෙසො”ති ආදිනා නයෙන
උප්පජ්ජමානො යුගග්ගාහගාහි පළාසො. පරෙසං සක්කාරාදීනි බියනා ඉස්සා.
අත්තනො සම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවං අසහමානං මච්ඡරියං.
චඤ්චනිකවරියභූතා මායා. කෙරාටිකභාවෙන උප්පජ්ජමානං සායෙය්‍යං.
කෙරාටිකො හි ආයතනමච්ඡො විය හොති. ආයතනමච්ඡො නාම කිර මච්ඡානං
නඩ්ගුට්ඨං දස්සෙති සප්පානං සීසං, “තුම්භෙහි සදිසො අහ”න්ති ජානාපෙතුං.
එවමෙව කෙරාටිකො පුග්ගලො යං යං සුත්තන්තිකං වා ආහිධම්මිකං වා
උපසඬ්ඛිකමති, තං තං එවං වදති “අහං තුම්භාකං බද්ධවරො, තුම්භෙ මය්හං
අනුකම්පකා, නාහං තුම්භෙ මුඤ්ඤාමි”ති “එවමෙන ‘සගාරවො අයං අම්භෙසු
සප්පතිස්සො’ති මඤ්ඤිස්සන්ති”ති. තස්සෙනං කෙරාටිකභාවෙන උප්පජ්ජමානං
සායෙය්‍යං උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දුසෙති, ඔභාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස
උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

යථා වෙතං, එවං
වාතහරිතභස්තසදිසථද්ධභාවපග්ගහිතසිරිඅනිවාතවුත්තිකාරකරණො ථම්මො.
තදුත්තරිකරණො සාරම්මො. සො දුට්ඨොන ලබ්භති අකුසලවසෙන වෙච
කුසලවසෙන ව. තත්ථ අගාරියස්ස පරෙන කතං අලඬ්ඛාරාදිං දිස්වා
තද්දිගුණකරණෙන උප්පජ්ජමානො, අනගාරියස්ස ව යත්තකං යත්තකං පරො
පරියාපුණාති වා කථෙති වා, මානවසෙන තද්දිගුණතද්දිගුණකරණෙන
උප්පජ්ජමානො අකුසලො. අගාරියස්ස පන පරං එකං සලාකහත්තං දෙන්තං දිස්වා
අත්තනා ද්වෙ වා තිණි වා දාතුකාමතාය උප්පජ්ජමානො, අනගාරියස්ස ව පරෙන

එකනිකායෙ ගහිතෙ මානං අනිස්සාය කෙවලං තං දිස්වා අත්තනා ආලසියං අභිභූයා ද්වෙ නිකායෙ ගහෙතුකාමනාය උප්පජ්ජමානො කුසලො. ඉධ පන අකුසලො අධිප්පෙතො. අයඤ්ඤි උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දූසෙති, ඔභාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො” ති වුච්චති.

යථා වායං, එවං ජාතිආදීනි නිස්සාය චිත්තස්ස උණ්ණතිවසෙන පචත්තමානො මානො, අවිචුණ්ණතිවසෙන අතිමානො, මදග්ගහණාකාරො මදො, කාමගුණෙසු චිත්තවොස්සග්ගවසෙන උප්පජ්ජමානො පමාදො උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දූසෙති, ඔභාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො” ති වුච්චති.

කස්මා පන භගවා උපක්කිලෙසං දස්සෙත්තො ලොභමාදිං කත්වා දස්සෙතිති? තස්ස පට්ඨප්පත්තිතො. සබ්බසත්තානඤ්ඤි යත්ථ කත්ථවි උපපන්නානං අත්තමසො සුද්ධාවාසභූමියම්පි සබ්බපට්ඨං භවතිකත්තිවසෙන ලොභො උප්පජ්ජති, තතො අත්තතො අත්තතො අනුරූපපච්චයං පටිච්ච යථාසම්භවං ඉතරො, න ච එතෙ සොළසෙව චිත්තස්ස උපක්කිලෙසා, එතෙන පන නයෙන සබ්බෙපි කිලෙසා ගහිතායෙව භොන්තිති වෙදිතබ්බා.

72. එත්තාවතා සංකිලෙසං දස්සෙත්වා ඉදානි වොදානං දස්සෙත්තො ස ඛො සො, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ ඉති විදිත්වාති එවං ජානිත්වා. පජ්ජනීති සමුච්ඡෙදජ්ජහානවසෙන අරියමග්ගෙන පජ්ජති. තත්ථ කිලෙසපටිපාටියා මග්ගපටිපාටියාති ද්විධා පහානං වෙදිතබ්බං. කිලෙසපටිපාටියා තාව අභිජ්ඣාචිසමලොභො ථම්මො සාරම්මො මානො අතිමානො මදොති ඉමෙ ඡ කිලෙසා අරහත්තමග්ගෙන පභියන්ති. ඛ්‍යාපාදො කොට්ඨා උපනාහො පමාදොති ඉමෙ චත්තාරො කිලෙසා අනාගාමිමග්ගෙන පභියන්ති. මක්ඛො පළාසො ඉස්සා මච්ඡරියං මායා සායෙය්‍යන්ති ඉමෙ ඡ සොතාපත්තිමග්ගෙන පභියන්තිති. මග්ගපටිපාටියා පන, සොතාපත්තිමග්ගෙන මක්ඛො පළාසො ඉස්සා මච්ඡරියං මායා සායෙය්‍යන්ති ඉමෙ ඡ පභියන්ති. අනාගාමිමග්ගෙන ඛ්‍යාපාදො කොට්ඨා උපනාහො පමාදොති ඉමෙ චත්තාරො. අරහත්තමග්ගෙන අභිජ්ඣාචිසමලොභො ථම්මො සාරම්මො මානො අතිමානො මදොති ඉමෙ ඡ පභියන්තිති.

ඉමස්මිං පන යානෙ ඉමෙ කිලෙසා සොතාපත්තිමග්ගවජ්ඣා වා භොන්තු, සෙසමග්ගවජ්ඣා වා, අථ ඛො අනාගාමිමග්ගෙනෙව පහානං සන්ධාය “අභිජ්ඣාචිසමලොභං චිත්තස්ස උපක්කිලෙසං පජ්ජති” තිආදිමාහාති වෙදිතබ්බා. අයමෙත්ථ පචෙණ්ඩග්ගාගතො සම්භවො, සො ච උපරි චතුත්ථමග්ගස්සෙව නිද්දිට්ඨත්තා යුජ්ජති, තතියමග්ගෙන පභිනාවසෙසානඤ්ඤි විසමලොභාදීනං තෙන පහානං භොති, සෙසානං ඉමිනාව. යෙපි හි සොතාපත්තිමග්ගෙන පභියන්ති, තෙපි තංසමුට්ඨාපකචිත්තානං අප්පභිනත්තා අනාගාමිමග්ගෙනෙව සුප්පභිනා භොන්තිති. කෙච් පන පට්ඨමග්ගෙන චෙත්ථ පහානං චණ්ණයන්ති, තං පුබ්බාපරෙත න සන්ධියති. කෙච් වික්ඛම්භනජ්ජහානම්පි, තං තෙසං ඉච්ඡාමත්තමෙව.

73. යතො ඛො, භික්ඛවෙනි එත්ථ යතොති යම්හි කාලෙ. පභීනො භොතීති අනාගාමීමග්ගක්ඛණෙ පහානං සන්ධායෙවාහ.

74. සො බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙනාති එතං “යතො ඛො, භික්ඛවෙ, අභිජ්ඣාච්ඡමලොභො පභීනො භොති, සො බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති”ති එවං එකමෙකෙන පදෙන යොජෙතබ්බං. ඉමස්ස හි භික්ඛුනො අනාගාමීමග්ගෙන ලොකුත්තරප්පසාදො ආගතො, අපස්ස අපරෙන සමයෙන බුද්ධගුණෙ ධම්මගුණෙ සඨසගුණෙ ච අනුස්සරතො ලොකියො උප්පජ්ජති, තමස්ස සබ්බමිපි ලොකියලොකුත්තරමිස්සකං පසාදං දස්සෙන්නො භගවා “බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙනා”ති ආදිමාහ.

තත්ථ අවෙච්චප්පසාදෙනාති බුද්ධධම්මසඨසගුණානං යාථාවතො ඤාතත්තා අවලෙන අවිචුතෙන පසාදෙන. ඉදානි යථා තස්ස භික්ඛුනො අනුස්සරතො සො අවෙච්චප්පසාදො උප්පන්නො, තං විධිං දස්සෙන්නො “ඉතිපි සො භගවා”ති ආදිනා නයෙන තිණි අනුස්සතිට්ඨානානි විත්ථාරෙසි. තෙසං අත්ථවණ්ණනා සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ අනුස්සතිකථායං වුත්තා.

75. එවමස්ස ලොකියලොකුත්තරමිස්සකං පසාදං දස්සෙත්වා ඉදානි කිලෙසප්පහානං අවෙච්චප්පසාදසමන්තාගතඤ්ච පච්චවෙක්ඛතො උප්පජ්ජමානං සොමනස්සාදිආනිසංසං දස්සෙන්නො යථොධි ඛො පනස්සාති ආදිමාහ. අනාගාමීස්ස හි පච්චන්තෙ වුට්ඨිතං චොරුපද්දවං වූපසමෙත්වා තං පච්චවෙක්ඛතො මහානගරෙ වසන්තස්ස රඤ්ඤො විය ඉමෙ විමෙ ව මම කිලෙසා පභීනාති අත්තනො කිලෙසප්පහානං පච්චවෙක්ඛතො බලවසොමනස්සං උප්පජ්ජති. තං දස්සෙන්නො භගවා “යථොධි ඛො පනස්සා”ති ආදිමාහ.

තස්සත්ථො – ය්වායං අනාගාමී භික්ඛු එවං “බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති...පෙ.... ධම්මෙ...පෙ.... සඨසෙ...පෙ.... අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලොකස්සා”ති, තස්ස යථොධි ඛො චත්තං භොති පටිනිස්සට්ඨං, සකසකඔධිවසෙන චත්තමෙව භොති, තං තං කිලෙසජාතං චත්තං මුත්තං පභීනං පටිනිස්සට්ඨං. සකසකඔධිවසෙනාති ද්වෙ ඔධි කිලෙසොධි ව මග්ගොධි ව. තත්ථ කිලෙසොධිවසෙනාපි යෙ කිලෙසා යං මග්ගවජ්ඣා, තෙ අඤ්ඤමග්ගවජ්ඣෙහි අමිස්සා හුත්වා සකෙනෙව ඔධිනා පභීනා. මග්ගොධිවසෙනාපි යෙ කිලෙසා යෙන මග්ගෙන පහාතබ්බා, තෙන තෙයෙව පභීනා භොත්ති. එවං සකසකඔධිවසෙන තං තං කිලෙසජාතං චත්තමෙව භොති පටිනිස්සට්ඨං, තං පච්චවෙක්ඛිත්වා ව ලද්ධසොමනස්සො තතුත්තරිපි සො “බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතොමිහි”ති ලහති අත්ථවෙදන්ති සම්බන්ධො.

යතොධි ඛොතිපි පායො. තස්ස වසෙන අයමත්ථො, අස්ස භික්ඛුනො යතොධි ඛො පන චත්තං භොති පටිනිස්සට්ඨං. තත්ථ යතොති කාරණවචනං, යස්මාති වුත්තං භොති. ඔධිති හෙට්ඨා තයො මග්ගා වුච්චන්ති. කස්මා? තෙ හි ඔධිං කත්වා

කොට්ඨාසං කත්වා උපරිමග්ගෙන පහාතබ්බකිලෙසෙ යපෙත්වා පජහන්ති, තස්මා ඔධිති වුවිචන්ති. අරහත්තමග්ගො පන කිඤ්චි කිලෙසං අනවසෙසෙත්වා පජහති, තස්මා අනොධිති වුවිචති. ඉමස්ස ච භික්ඛුනො හෙට්ඨාමග්ගත්තයෙන චත්තං. තෙන චුත්තං “යතොධි බො පනස්ස චත්තං හොති” ති. තත්ථ බො පනාති නිපාතමත්තං. අයං පන පිණ්ඩත්ථො. යස්මා අස්ස ඔධි චත්තං හොති පටිනිස්සට්ඨං, තස්මා තං පච්චෙක්ඛිත්වා ච ලද්ධසොමනස්සො තතුත්තරිපි සො “බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතොම්හි” ති ලහති අත්ථවෙදන්ති යථාපාළි නෙතබ්බං.

තත්ථ චත්තන්ති ඉදං සකභාවපරිච්චජනවසෙන චුත්තං. චත්තන්ති ඉදං පන අනාදියනභාවදස්සනවසෙන. මුත්තන්ති ඉදං සන්තතිතො විනිමොචනවසෙන. පභීතන්ති ඉදං මුත්තස්සපි ක්වචි අනවට්ඨානදස්සනවසෙන. පටිනිස්සට්ඨන්ති ඉදං පුබ්බෙ ආදින්නපුබ්බස්ස පටිනිස්සග්ගදස්සනවසෙන පටිමුඛං වා නිස්සට්ඨභාවදස්සනවසෙන භාවනාබලෙන අභිභූයා නිස්සට්ඨභාවදස්සනවසෙනාති චුත්තං හොති. ලහති අත්ථවෙදං ලහති ධම්මවෙදන්ති එත්ථ බුද්ධාදීසු අවෙච්චජ්ජසාදොයෙව අරණියතො අත්ථො, උපගන්තබ්බතොති චුත්තං හොති. ධාරණතො ධම්මො, විනිපතිතුං අප්පදානතොති චුත්තං හොති. වෙදොති ගන්ථොපි ඤාණම්පි සොමනස්සම්පි. “තිණ්ණං වෙදානං පාරගු” තිආදීසු (දී. නි. 1.256) හි ගන්ථො “වෙදො” ති වුවිචති. “යං බ්‍රාහ්මණං වෙදගුමාහිජ්ඤ්ඤා, අකිඤ්චනං කාමභාවෙ අසත්ත” තිආදීසු (සු. නි. 1065) ඤාණං. “යෙ වෙදජාතා විචරන්ති ලොකෙ” තිආදීසු සොමනස්සං. ඉධ පන සොමනස්සඤ්ච සොමනස්සසම්පයුත්තඤාණඤ්ච අධිජ්ජෙතං, තස්මා “ලහති අත්ථවෙදං ලහති ධම්මවෙදන්ති අවෙච්චජ්ජසාදාරම්මණසොමනස්සඤ්ච සොමනස්සමයඤාණඤ්ච ලහති” ති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අථ වා අත්ථවෙදන්ති අවෙච්චජ්ජසාදං පච්චෙක්ඛිතො උජ්ජන්තං චුත්තජ්ජකාරමෙව වෙදං. ධම්මවෙදන්ති අවෙච්චජ්ජසාදස්ස හෙතුං ඔධිසො කිලෙසජ්ජහානං පච්චෙක්ඛිතො උජ්ජන්තං චුත්තජ්ජකාරමෙව වෙදන්ති එවම්පි එත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙන “හෙතුම්හි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා” ති (විභ. 718-719). ධම්මුපසංභිතං පාමොජ්ජන්ති තමෙව අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අත්ථධම්මානිසංසභූතං වෙදඤ්ච පච්චෙක්ඛිතො උජ්ජන්තං පාමොජ්ජං. තඤ්භි අනවජ්ජලක්ඛණෙන පච්චෙක්ඛිණාකාරජ්ජවත්තෙන ධම්මෙන උපසඤ්භිතන්ති වුවිචති. පමුදිතස්ස පිති ජායතීති ඉමිනා පාමොජ්ජෙන පමුදිතස්ස නිරාමිසා පිති ජායති. පිතිමනස්සාති තාය පිතියා පිණිතමනස්ස. කායො පස්සම්භතීති කායොපි පස්සද්ධො හොති වූපසන්තදරථො. පස්සද්ධකායො සුඛන්ති එවං වූපසන්තකායදරථො චෙතසිකං සුඛං පටිසංවෙදෙති. විත්තං සමාධියතීති විත්තං සම්මා ආධියති අජ්ජිතං විය අවලං තිට්ඨති.

76. එවමස්ස කිලෙසජ්ජහානං අවෙච්චජ්ජසාදසමන්තාගතං පච්චෙක්ඛිතො උජ්ජජ්ජමානං සොමනස්සාදිආනිසංසං දස්සෙත්වා ඉදාහි “යථොධි බො පන මෙ” ති

වාරෙන තස්ස පච්චවෙක්ඛණාය පවත්නාකාරං පකාසෙත්වා තස්සෙව
අනාගාමිමග්ගානුභාවසුවකං ඵලං දස්සෙන්නො ස ඛො සො, භික්ඛවෙනිආදිමාහ.

තත්ථ ඵවංසීලොති තස්ස අනාගාමිමග්ගසම්පයුත්තං සීලක්ඛන්ධං දස්සෙති.
ඵවංධම්මො ඵවංපඤ්ඤොති තංසම්පයුත්තමෙව සමාධික්ඛන්ධං පඤ්ඤාක්ඛන්ධඤ්ච
දස්සෙති. සාලීනන්ති ලොභිතසාලිගන්ධසාලිආදීනං අනෙකරූපානං. පිණ්ඩපාතන්ති
ඔදනං. විචිතකාලකන්ති අපතීතකාලකං. නෙවස්ස තං හොති අන්තරායායාති තස්ස
ඵවංවිධස්ස භික්ඛුනො තං චුත්තප්පකාරපිණ්ඩපාතහොජනං මග්ගස්ස වා ඵලස්ස වා
නෙව අන්තරායාය හොති, පටිලද්ධගුණස්ස හි තං කිමන්තරායං කර්ස්සති?
යොපිස්ස අප්පටිලද්ධො චතුත්ථමග්ගො ච ඵලං ච තප්පටිලාභාය විපස්සනං
ආරහතොපි නෙවස්ස තං හොති අන්තරායාය, අන්තරායං කාතුං අසමත්ථමෙව
හොති. කස්මා? චුත්තප්පකාරසීලධම්මපඤ්ඤාසඬගහෙන මග්ගෙන
විසුද්ධචිත්තත්තා.

යස්මා වෙන්ථ එතදෙව කාරණං, තස්මා තදනුරූපං උපමං දස්සෙන්නො
සෙය්‍යාපාපීතිආදිමාහ.

තත්ථ අව්ඡන්ති විප්පසන්නං. පරිසුද්ධං මලවිගමෙන. පරියොදානං
පහස්සරතාය. උක්කාමුඛන්ති සුවණ්ණකාරානං මුසාමුඛං. සුවණ්ණකාරානං මුසා හි
ඉධ උක්කා, අඤ්ඤත්ථ පන දීපිකාදයොපි වුව්චන්ති. “උක්කාසු ධාරීයමානාසු” ති
(දී. නි. 1.159) හි ආගතට්ඨානෙ දීපිකා “උක්කා” ති වුව්චති. “උක්කං ඛන්ධෙය්‍ය,
උක්කං ඛන්ධිත්වා උක්කාමුඛං ආලිම්පෙය්‍යා” ති (ම. නි. 3.360) ආගතට්ඨානෙ
අඬගාරකපල්ලං. “කම්මාරානං යථා උක්කා, අන්නො ක්ඛායති නො ඛභී” ති (ජා.
2.22.649) ආගතට්ඨානෙ කම්මාරුද්ධනං. “ඵවංවිපාකො උක්කාපාතො
හවිස්සති” ති (දී. නි. 1.24) ආගතට්ඨානෙ වාතවෙගො “උක්කා” ති වුව්චති. ඉමස්මිං
පන යානෙ අඤ්ඤෙසු ච ඵවරූපෙසු “සණ්ඨාසෙන ජාතරූපං ගහෙත්වා උක්කාමුඛෙ
පක්ඛිපති” ති ආගතට්ඨානෙසු සුවණ්ණකාරානං මුසා “උක්කා” ති වෙදිතබ්බා.

තත්‍රායං උපමාසංසන්දනා – සංකිලිට්ඨවත්ථං විය හි සංකිලිට්ඨජාතරූපං විය ච
ඉමස්ස භික්ඛුනො පුපුප්පනකාලෙ කාමරාගාදීමලානුගතං චිත්තං දට්ඨබ්බං.
අවිභොදකං විය උක්කාමුඛං විය ච අනාගාමිමග්ගො. තං උදකං උක්කාමුඛඤ්ච
ආගම්ම වත්ථසුවණ්ණානං පරිසුද්ධතා විය තස්ස භික්ඛුනො
චුත්තප්පකාරසීලධම්මපඤ්ඤාසඬගහං අනාගාමිමග්ගං ආගම්ම විසුද්ධචිත්තත්තාති.

77. සො මෙත්තාසහගතෙන චෙතසාති යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා.
තයො හි අනුසන්ධි පුච්ඡානුසන්ධි අප්ඤ්ඤාසයානුසන්ධි යථානුසන්ධිති. තත්ථ “ඵවං
චුත්තෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු හගවන්තං එතදෙවොව ‘සියා නු ඛො, හන්තෙ, ඛභිද්ධා
අසති පරිතස්සනා’ ති? ‘සියා භික්ඛු’ ති හගවා අවොවා” ති (ම. නි. 1.242). ඵවං
පුච්ඡන්තානං විස්සජ්ජිතසුත්තවසෙන පුච්ඡානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. “සියා ඛො පන
තෙ බ්‍රාහ්මණ ඵවමස්ස, අප්පජාපි නුන සමණො ගොතමො අවිතරාගො” ති (ම. නි.

1.55) එවං පරෙසං අප්ඤ්ඤාසයං විදිත්වා චුත්තස්ස සුත්තස්ස වසෙන අප්ඤ්ඤාසයානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. යෙන පන ධම්මෙන ආදිමිහි දෙසනා උට්ඨිතා, තස්ස ධම්මස්ස අනුරූපධම්මවසෙන වා පටිපක්ඛවසෙන වා යෙසු සුත්තෙසු උපරි දෙසනා ආගච්ඡති, තෙසං වසෙන යථානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. සෙය්‍යථිදං, ආකඬ්ඛෙය්‍යසුත්තෙ හෙට්ඨා සීලෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි ඡ අභිඤ්ඤා ආගතා. කකචුපමෙ හෙට්ඨා අක්ඛන්ති යා උට්ඨිතා, උපරි කකචුපමොවාදො ආගතො. අලගද්දෙ හෙට්ඨා දිට්ඨිපරිදීපනෙන උට්ඨිතා, උපරි තිපරිවට්ටසුඤ්ඤතාපකාසනා ආගතා, චූළඅස්සපුරෙ හෙට්ඨා කිලෙසපරිදීපනෙන උට්ඨිතා, උපරි බ්‍රහ්මචිහාරා ආගතා. කොසම්බියසුත්තෙ හෙට්ඨා භණ්ඩනෙන උට්ඨිතා, උපරි සාරණියධම්මා ආගතා. ඉමස්මිම්පි වත්ථසුත්තෙ හෙට්ඨා කිලෙසපරිදීපනෙන උට්ඨිතා, උපරි බ්‍රහ්මචිහාරා ආගතා. තෙන චුත්තං ‘‘යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා’’ති. බ්‍රහ්මචිහාරෙසු පන අනුපදවණ්ණනා ව භාවනාන යො ව සබ්බො සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තො.

78. එවං භගවා අභිජ්ඣාදීනං උපක්කිලෙසානං පටිපක්ඛභූතං සබ්බසො ව කාමරාගඛ්‍යාපාදප්පහානෙන විහතපච්චත්ථිකත්තා ලද්ධපදට්ඨානං තස්ස අනාගාමීනො බ්‍රහ්මචිහාරභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානිස්ස අරහත්තාය විපස්සනං දස්සෙත්වා අරහත්තප්පත්තිං දස්සෙතුං සො අත්ථි ඉදන්ති ආදිමාහ.

තස්සත්ථො – සො අනාගාමී එවං භාවිතබ්‍රහ්මචිහාරො එතෙසං බ්‍රහ්මචිහාරානං යතො කුතොචි වුට්ඨාය තෙ එව බ්‍රහ්මචිහාරධම්මෙ නාමවසෙන තෙසං නිස්සයං හදයවත්ථුං වත්ථුනිස්සයානි භූතානීති ඉමිනා නයෙන භූතූපාදායධම්මෙ රූපවසෙන ව වචන්ටපෙත්වා අත්ථි ඉදන්ති පජානාති, එත්තාවතානෙන දුක්ඛසච්චවචන්ථානං කතං හොති. තතො තස්ස දුක්ඛස්ස සමුදයං පටිවිජ්ඣන්තො අත්ථි භීනන්ති පජානාති, එත්තාවතානෙන සමුදයසච්චවචන්ථානං කතං හොති. තතො තස්ස පහානූපායං විචිනන්තො අත්ථි පණ්ණිනන්ති පජානාති, එත්තාවතානෙන මග්ගසච්චවචන්ථානං කතං හොති. තතො තෙන මග්ගෙන අධිගන්තබ්බට්ඨානං විචිනන්තො අත්ථි උත්තරි ඉමස්ස සඤ්ඤාගතස්ස නිස්සරණන්ති පජානාති, ඉමස්ස මයා අධිගතස්ස බ්‍රහ්මචිහාරසඤ්ඤාගතස්ස උත්තරි නිස්සරණං නිබ්බානං අත්ථිති එවං පජානාතීති අධිප්පායො, එත්තාවතානෙන නිරොධසච්චවචන්ථානං කතං හොති. තස්ස එවං ජානතො එවං පස්සන්තො තස්ස විපස්සනාපඤ්ඤාය එවං චතුහි ආකාරෙහි වත්තාරි සච්චානි ජානතො, මග්ගපඤ්ඤාය එවං පස්සන්තො, භයහෙරවෙ චුත්තන යෙනෙව කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චති...පෙ.... ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

එවං යාව අරහත්තා දෙසනං පාපෙත්වා ඉදානි යස්මා තස්සං පරිසති න්භානසුද්ධිකො බ්‍රාහ්මණො නිසින්තො, සො එවං න්භානසුද්ධියා වණ්ණං වුවචමානං සුත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සතීති භගවතා විදිතො, තස්මා තස්ස වොදනත්ථාය ‘‘අයං වුවචති, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සිනාතො අන්තරෙන සිනානෙනා’’ති ඉමං පාටියෙක්කං අනුසන්ධිමාහ. තත්ථ අන්තරෙන සිනානෙනාති අබ්භන්තරෙන කිලෙසවුට්ඨානසිනානෙන.

79. සුන්දරිකභාරදේවාඡොති භාරදේවාඡො නාම සො බ්‍රාහ්මණො අත්තනො
ගොත්තවසෙන, සුන්දරිකාය පන නදියා සිනාතස්ස පාපප්පහානං හොතිති අයමස්ස
දිට්ඨි, තස්මා “සුන්දරිකභාරදේවාඡො”ති වුච්චති. සො තං භගවතො වචනං සුත්වා
චිත්තෙසි “මයං සිනානසුද්ධිං චණ්ණෙම, සමණොපි ගොතමො තට්ඨ චණ්ණෙති,
සමානච්ඡන්දො දානි එස අම්හෙහි”ති. අථ භගවත්තං බාහුකං නදිං ගන්ත්වා තං
තත්ථ පාපං පවාහෙත්වා ආගතං විය මඤ්ඤමානො ආහ “ගච්ඡති පන භවං
ගොතමො බාහුකං නදිං සිනායිතු”න්ති? භගවා තස්ස ගච්ඡාමිති වා න ගච්ඡාමිති වා
අවත්වායෙව බ්‍රාහ්මණස්ස දිට්ඨිසමුග්ගසාතං කත්තුකාමො “කිං බ්‍රාහ්මණ බාහුකාය
නදියා, කිං බාහුකා නදී කර්ස්සති”ති ආහ. තස්සත්ථො කිං පයොජනං බාහුකාය, කිං
සා කර්ස්සති? අසමත්ථා සා කස්සචි අත්ථාය, කිං තත්ථ ගමිස්සාමිති?

අථ බ්‍රාහ්මණො තං පසංසන්තො ලොක්ඛසම්මතාතිආදිමාහ. තත්ථ
ලොක්ඛසම්මතාති ලුඛභාවසම්මතා, ලුඛභාවන්ති වොක්ඛභාවං, විසුද්ධිභාවං දෙනිති
එවං සම්මතාති වුත්තං හොති. ලොකාසම්මතාතිපි පායො. තස්සත්ථො, සෙට්ඨං
ලොකං ගමයතීති එවං සම්මතාති. පුඤ්ඤසම්මතාති පුඤ්ඤන්ති සම්මතා.
පවාහෙතීති ගමයති විසොධෙති. ගාථාහි අප්ඤ්ඤාසීති ගාථාහි අභාසී. ගාථා ව
වුච්චමානා තදත්ථදීපනත්ථමෙව වා ගාථාරුචිකානං වුච්චති, විසෙසත්ථදීපනත්ථං
වා. ඉධ පනෙතා උභයත්ථදීපනත්ථං වුත්තාති වෙදිතබ්බා.

බාහුකන්ති ඉදමෙව හි එත්ථ වචනං තදත්ථදීපකං, සෙසානි විසෙසත්ථදීපකානි.
යට්ඨ හි බාහුකං, එවං අධිකක්කාදීනිපි ලොකො ගච්ඡති න්භානෙන පාපං
පවාහෙතුං. තත්ථ යෙ තෙසං යානානං ආසන්නා හොන්ති, තෙ දිවසස්ස තික්ඛන්තුං
න්භායන්ති. යෙ දුරා, තෙ යථාක්කමං ද්වික්ඛන්තුං සකිං එකදිවසන්තරං, එවං යාව
සංවච්ඡරන්තරං න්භායන්ති. යෙ පන සබ්බථාපි ගන්තුං න සක්කොන්ති, තෙ
සට්ඨෙහිපි තතො උදකං ආහරාපෙත්වා න්භායන්ති. සබ්බඤ්ඤෙතං නිරත්ථකං, තස්මා
ඉමං විසෙසත්ථං දීපෙතුං අධිකක්කාදීනිපිති ආහ.

තත්ථ අධිකක්කන්ති න්භානසම්භාරවසෙන ලද්ධවොහාරං එකං තිත්ථං වුච්චති.
ගයාතිපි මණ්ඩලවාපිසණ්ඨානං තිත්ථමෙව වුච්චති. පයාගාති එතම්පි ගඬිගාය එකං
තිත්ථමෙව මහාපනාදස්ස රඤ්ඤො ගඬිගායං නිමුග්ගපාසාදස්ස
සොපානසම්මුඛට්ඨානං, බාහුකා සුන්දරිකා සරස්සතී බාහුමතීති ඉමා පන චතස්සො
නදියො. බාලොති දුප්පඤ්ඤො. පක්ඛන්දොති පවිසන්තො. න සුප්ඤ්ඤාති
කිලෙසසුද්ධිං න පාපුණාති, කෙවලං රජොජල්ලමෙව පවාහෙති.

කිං සුන්දරිකා කර්ස්සතීති සුන්දරිකා කිලෙසවිසොධනෙ කිං කර්ස්සති? න
කිඤ්චි කාතුං සමත්ථාති අධිප්පායො. එස නයො පයාගබාහුකාසු. ඉමෙහි ව තිහි
පදෙහි වුත්තෙහි ඉතරානිපි චත්තාරි ලක්ඛණාභාරනයෙන වුත්තානෙව හොන්ති,
තස්මා යට්ඨ සුන්දරිකා පයාගා බාහුකා න කිඤ්චි කරොන්ති, තථා
අධිකක්කාදයොපිති වෙදිතබ්බා.

වෙරින්ති පාණාතිපාතාදිපඤ්චවෙරසමන්තාගතං. කතකිබ්බිසන්ති කතලුද්දකම්මං. න හි නං සොධයෙනි සුන්දරිකා වා පයාගා වා බාහුකා වා න සොධයෙ, න සොධෙතීති වුත්තං හොති. පාපකම්මීනන්ති පාපකෙහි වෙරකිබ්බිසකම්මෙහි යුත්තං, ලාමකකම්මෙ යුත්තං වා වෙරකිබ්බිසභාවං අප්පත්තෙහි බුද්දකෙහිපි පාපෙහි යුත්තන්ති වුත්තං හොති.

සුද්ධස්සාති නික්කිලෙසස්ස. සදා එග්ගුති නිව්වම්පි එග්ගුනිනක්ඛත්තමෙව. එග්ගුනමාසෙ කිර “උත්තරඑග්ගුනදිවසෙ යො න්භායති, සො සංවච්ඡරං කතපාපං සොධෙතී” ති එවං දිට්ඨිකො සො බ්‍රාහ්මණො, තෙනස්ස භගවා තං දිට්ඨිං පටිභනන්තො ආහ “සුද්ධස්ස වෙ සදා එග්ගු” ති. නික්කිලෙසස්ස නිව්වං එග්ගුනිනක්ඛත්තං, ඉතරො කිං සුඡ්ඤ්ඤිති? උපොසථො සදාති සුද්ධස්ස ව වාතුද්දසපන්නරසාදිසු උපොසථඤ්ඤාති අසමාදියතොපි නිව්වමෙව උපොසථො. සුද්ධස්ස සුචිකම්මස්සාති නික්කිලෙසතාය සුද්ධස්ස සුචිති ව කායකම්මාදිති සමන්තාගතස්ස. සදා සම්පජ්ජතෙ වතන්ති ඊදිසස්ස ව කුසලූපසඤ්ඤිතං වතසමාදානම්පි නිව්වං සම්පන්නමෙව හොතිති. ඉධෙව සිනාහීති ඉමස්මිංයෙව මම සාසනෙ සිනාහි. කිං වුත්තං හොති? “සවෙ අඡ්ඤාත්තිකකිලෙසමලප්පවාහනං ඉච්ඡසි, ඉධෙව මම සාසනෙ අට්ඨඨිගිකමග්ගසලිලෙන සිනාහි, අඤ්ඤත්‍ර හි ඉදං නත්ථි” ති.

ඉදානිස්ස සප්පායදෙසනාවසෙන තිසුපි ද්වාරෙසු සුද්ධිං දස්සෙන්නො සබ්බභූතෙසු කරොහි බ්බෙතන්තිආදිමාහ. තත්ථ බ්බෙතන්ති අභයං හිතභාවං, මෙත්තන්ති වුත්තං හොති. එතෙනස්ස මනොද්වාරසුද්ධි දස්සිතා හොති.

සවෙ මුසා න භණ්ණිති එතෙනස්ස වච්ඡ්චාරසුද්ධි. සවෙ පාණං න හිංසසි සවෙ අදින්නං නාදියසිති එතෙහි කායද්වාරසුද්ධි. සද්දහානො අමච්ඡරීති එතෙහි පන නං එවං පරිසුද්ධද්වාරං සද්ධාසම්පදාය වාගසම්පදාය ව නියොජෙසි. කිං කාහසි ගයං ගන්ත්වා, උදපානොපි තෙ ගයාති අයං පන උපඨිසගාථා, සවෙ සබ්බභූතෙසු බ්බෙතං කරිස්සසි, මුසා න භණ්ණිස්සසි, පාණං න හනිස්සසි, අදින්නං නාදියස්සසි, සද්ධහානො අමච්ඡරී භවිස්සසි, කිං කාහසි ගයං ගන්ත්වා උදපානොපි තෙ ගයා, ගයායපි හි තෙ න්භායන්තස්ස උදපානොපි ඉමාය එව පටිපත්තියා කිලෙසසුද්ධි, සරිරමලසුද්ධි පන උභයත්ථ සමාති එවං යොජෙතබ්බං. යස්මා ව ලොකෙ ගයා සම්මතතරා, තස්මා තස්ස භගවා “ගච්ඡති පන භවං ගොතමො බාහුක” න්ති පුට්ඨොපි “කිං කාහසි බාහුකං ගන්ත්වා” ති අවත්වා “කිං කාහසි ගයං ගන්ත්වා” ති ආහාති වෙදිතබ්බො.

80. එවං වුත්තෙති එවමාදි භයභෙරවෙ වුත්තත්තා පාකටමෙව. එකො වූපකට්ඨොතිආදිසු පන එකො කායවිවෙකෙන. වූපකට්ඨො විත්තවිවෙකෙන. අප්පමත්තො කම්මට්ඨානෙ සති අවිජ්ජනෙන. ආතාපි කායිකචෙතසිකචිරියසඨ්ඨාතෙන ආතාපෙන. පහිත්තො කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛතාය. විහරන්තො අඤ්ඤාතරඉරියාපට්ඨිභාරෙන. නචිරස්සෙවාති පබ්බජ්ජං උපාදාය වූච්චති. කුලපුත්තාති දුට්ඨා කුලපුත්තා ජාතිකුලපුත්තා ව

ආචාරකුලපුත්තා ව, අයං පන උභයථාපි කුලපුත්තො. අගාරස්මාති සරා. අගාරස්ස හිතං අගාරියං, කසිගොරක්ඛාදිකුටුම්භපොසනකම්මං වුව්වති, නත්ථි එත්ථ අගාරියන්ති අනගාරියං, පබ්බජ්ජායෙනං අධිවචනං. පබ්බජන්තිති උපගච්ඡන්ති උපසඬකමන්ති. තදනුක්තරන්ති තං අනුක්තරං. බ්‍රහ්මවරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානං, අරහත්තඵලන්ති වුත්තං හොති. තස්ස හි අත්ථාය කුලපුත්තා පබ්බජන්ති. දිට්ඨොව ධම්මෙති තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අත්තනායෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරජ්ජව්වයං කත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විහාසිති පාපුණ්ත්වා සම්පාදෙත්වා විහාසිති, එවං විහරන්තො ව ඛිණා ජාති...පෙ.... අබ්භඤ්ඤාසි. එතෙනස්ස පච්චචෙක්ඛණභූමිං දස්සෙති.

කතමා පනස්ස ජාති ඛිණා? කථංඤ්ථ නං අබ්භඤ්ඤාසිති? වුව්වතෙ, කාමඤ්ඤෙතං භයහෙරවෙපි වුත්තං, තථාපි නං ඉධ පයමපුරිසවසෙන යොජනානායස්ස දස්සනත්ථං පුන සඬබ්බෙපතො භණාම. න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණා, පුබ්බෙව ඛිණත්තා. න අනාගතා, තත්ථ වායාමාභාවතො. න පච්චුප්පන්තා, විජ්ජමානත්තා. මග්ගස්ස පන අභාවිතත්තා යා උප්පජ්ජෙය්‍ය එකචතුපඤ්ඤවොකාරභවෙසු එකචතුපඤ්ඤවක්ඛන්ධජ්ජහෙදා ජාති, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන ඛිණා, තං සො මග්ගභාවනාය පහිනකිලෙසෙ පච්චචෙක්ඛිත්වා කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානම්පි කම්මං ආයතිං අප්පට්ඨන්ධිකං හොතීති ජානන්තො ජානාති.

වුසිතන්ති වුත්ථං පරිවුත්ථං, කතං වරිතං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. කතං කරණීයන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපභානසච්ඡිකිරියභාවනාවසෙන සොළසවිධම්පි කිව්චං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදානි පුනඉත්ථභාවාය එවංසොළසකිව්චභාවාය, කිලෙසක්ඛයාය වා මග්ගභාවනා නත්ථිති. අථ වා, ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා එවංපකාරා ඉදානි චත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං නත්ථි. ඉමෙ පන පඤ්ඤවක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්ති, ඡින්නමූලකො රුක්ඛො වියාති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරොති එකො. අරහතන්ති අරහන්තානං, භගවතො සාවකානං අරහතං අබ්භන්තරො අහොසිති.

පපඤ්ඤසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සල්ලෙඛසුත්තවණ්ණනා

81. එවං මෙ සුතන්ති සල්ලෙඛසුත්තං. තත්ථ මහාවුත්ථොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. සායන්භසමයන්ති සායන්භකාලෙ. පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති එත්ථ පටිසල්ලානන්ති තෙහි තෙහි සත්තසඬ්ඛාරෙහි පටිනිවත්තිත්වා සල්ලානං නිලීයනං, එකිභාවො පටිච්චෙකොති වුත්තං හොති. යො තතො වුට්ඨිතො, සො පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො නාම හොති. අයං පන යස්මා පටිසල්ලානානං උත්තමතො

එලසමාපත්තීතො වුට්ඨාසී, තස්මා “පටිසල්ලානා වුට්ඨීතො” ති වුත්තො. භගවන්තං අභිවාදෙත්වාති සමදසනඛුජ්ජලවිභුසිතෙන සිරසා භගවන්තං සක්කච්චං වන්දිත්වා, අභිවාදාපෙත්වා වා “සුඛී භව, චුන්දා” ති එවං වචිහෙදං කාරාපෙත්වා, භගවා පන කීර වන්දිතො සමානො සුවණ්ණදුන්දුහිසදිසං ගීවං පග්ගය්හ කණ්ණසුඛං පෙමනියං අමතාභිසෙකසදිසං බ්‍රහ්මසොසං නිව්ඡාරෙන්තො “සුඛී භොහී” ති තස්ස තස්ස නාමං ගහෙන්වා වදති, එතං ආචිණ්ණං තථාගතානං. තත්‍රිදං සාධකසුත්තං, “සක්කො, භන්තෙ, දෙවානම්න්දො සාමච්චො සපරිජනො භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දතීති, සුඛී භොතු පඤ්චසිඛ සක්කො දෙවානම්න්දො සාමච්චො සපරිජනො, සුඛකාමා හි දෙවා මනුස්සා අසුරා නාගා ගන්ධබ්බා, යෙ වඤ්ඤෙ සන්ති පුටුකායා” ති. එවඤ්ච පන තථාගතා එවරුපෙ මහෙසක්කං යක්කං අභිවදන්තීති.

යා ඉමාති ඉදාති වත්තබ්බාහිමුඛං කරොන්තො විය ආහ. අනෙකච්ඡිකාති නානස්පකාරා. දිට්ඨියොති මිච්ඡාදිට්ඨියො. ලොකෙ උජ්ජජන්තීති සත්තෙසු පාතුභවන්ති. අත්තවාදජ්ජපටිසංයුත්තාති “රූපං අත්තතො සමනුපස්සතී” තිආදිනායජ්ජවත්තෙන අත්තවාදෙන පටිසංයුත්තා, තා විසති භවන්ති. ලොකවාදජ්ජපටිසංයුත්තාති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා” තිආදිනායජ්ජවත්තෙන ලොකවාදෙන පටිසංයුත්තා, තා අට්ඨ භොන්ති සස්සතො, අසස්සතො, සස්සතො ව අසස්සතො ව, නෙව සස්සතො නාසස්සතො, අත්තවා, අනත්තවා, අත්තවා ව අනත්තවා ව, නෙවත්තවා නානත්තවා අත්තා ව ලොකො වාති එවං පවත්තත්තා.

ආදිමෙවාතිආදීසු අයමත්ථො කිං නු ඛො භන්තෙ ආදිමෙව මනසිකරොන්තස්ස අජ්ජත්වාපි සොතාපත්තිමග්ගං විපස්සනාමිස්සකපඨමමනසිකාරමෙව මනසිකරොන්තස්ස භික්ඛුනො එවමෙතාසං එත්තකෙනෙව උපායෙන එතාසං දිට්ඨිනං පහානඤ්ච පටිනිස්සග්ගො ව භොතීති. ඉදඤ්ච ථෙරො අත්තනා අනධිමානිකොපි සමානො අධිමානිකානං අධිමානස්පහානත්ථං අධිමානිකො විය හුත්වා පුච්ඡතීති වෙදිතබ්බො. අපරෙ පනාහු “ථෙරස්ස අත්තෙවාසිකා ආදිමනසිකාරෙනෙව දිට්ඨිනං සමුච්ඡෙදජ්ජහානං භොතීති එවංසඤ්ඤිතොපි, සමාපත්තිවිහාරා සල්ලෙඛවිහාරාති එවංසඤ්ඤිතොපි අත්ථී. සො තෙසං අත්ථාය භගවන්තං පුච්ඡතී” ති.

82. අථස්ස භගවා තාසං දිට්ඨිනං පහානුපායං දස්සෙන්තො යා ඉමාතිආදිමාහ. තත්ථ යත්ථ චෙතා දිට්ඨියො උජ්ජජන්තීතිආදි පඤ්චක්ඛන්ධෙ සන්ධාය වුත්තං. එතෙසු හි එතා දිට්ඨියො උජ්ජජන්ති. යථාහ “රූපෙ ඛො, භික්ඛවෙ, සති රූපං අභිනිවිස්ස එවං දිට්ඨී උජ්ජජන්ති, සො අත්තා සො ලොකො සො පෙච්ච භවිස්සාමි නිච්චො ධුවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො” ති (සං. නි. 3.152) විත්ථාරො. ආරම්මණවසෙන පන එකච්චනං කත්වා යත්ථ වාති ආහ, යස්මිං ආරම්මණෙ උජ්ජජන්තීති වුත්තං භොති. එත්ථ ව උජ්ජජන්ති අනුසෙන්ති සමුදාවරන්තීති ඉමෙසං එවං නානාකරණං වෙදිතබ්බං. ජාතිවසෙන හි අජාතා ජායමානා උජ්ජජන්තීති වුච්චන්ති. පුනස්පුනං ආසෙවිතා ථාමගතා අජ්ජපටිච්ඡිතා

අනුසේනීති. කායවච්ඡේදාරං සම්පත්තා සමුදාවරන්තීති, ඉදමෙතෙසං නානාකරණං. තං නෙතං මමාතිආදීසු තං පඤ්චක්ඛන්ධජ්ජහෙදං ආරම්මණමෙතං මය්හං න හොති, අහම්පි එසො න අස්මි, එසො මෙ අත්තාපි න හොතීති එවමෙතං යථාභූතං සම්මජ්ජපඤ්ඤාය පස්සතොති එවං තාව පදත්ථො වෙදිතබ්බො.

යස්මා පන එත්ථ එතං මමාති තණ්හාගාහො, තඤ්ච ගණ්හන්තො අට්ඨසත්තණ්හාවිවරිතජ්ජහෙදං තණ්හාපපඤ්චං ගණ්හාති. එසොහමස්මීති මානගාහො, තඤ්ච ගණ්හන්තො නවජ්ජහෙදං මානපපඤ්චං ගණ්හාති. එසො මෙ අත්තාති දිට්ඨිගාහො, තඤ්ච ගණ්හන්තො ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතජ්ජහෙදං දිට්ඨිපපඤ්චං ගණ්හාති. තස්මා නෙතං මමාති වදන්තො භගවා යථාචුත්තජ්ජහෙදං තණ්හාපපඤ්චං පටික්ඛිපති. නෙසොහමස්මීති මානපපඤ්චං. න මෙසො අත්තාති දිට්ඨිපපඤ්චං. දිට්ඨෙකට්ඨායෙව චෙත්ථ තණ්හාමානා වෙදිතබ්බො. එවමෙතන්ති එවං “නෙතං මමා”තිආදිනා ආකාරෙන එතං ඛන්ධපඤ්චකං. යථාභූතන්ති යථා සභාවං, යථා අත්ථීති චුත්තං හොති. ඛන්ධපඤ්චකඤ්ඤි එතෙනෙව ආකාරෙන අත්ථී. මමන්තිආදිනා පන ගය්හමානම්පි තෙනාකාරෙන නෙවත්ථීති අධිජ්ජායො. සම්මජ්ජපඤ්ඤාය පස්සතොති සොතාපත්තිමග්ගපඤ්ඤාපරියොසානාය විපස්සනාපඤ්ඤාය සුට්ඨු පස්සන්තස්ස. එවමෙතාසන්ති එතෙන උපායෙන එතාසං. පහානං පටිනිස්සග්ගොති උභයම්පෙතං සමුච්ඡෙදජ්ජහානස්සෙවාධිවචනං.

එවං භගවා ආදිමනසිකාරෙනෙව දිට්ඨිතං පහානං හොති නු ඛො නොති ආයස්මතා මහාචුත්තෙත අධිමානිකානං වසෙන පඤ්ඤං සුට්ඨො සොතාපත්තිමග්ගෙන දිට්ඨිජ්ජහානං දස්සෙත්වා ඉදානි සයමෙව අධිමානිකානං ඤානං විහජන්තො යානං ඛො පනෙතන්තිආදිමාහ. තත්ථ අධිමානිකා නාම යෙසං අජ්ජන්තෙ පත්තසඤ්ඤාය අධිමානො උජ්ජජ්ජති, ස්වායං උජ්ජජ්ජමානො නෙව ලොකවට්ඨානුසාරිතං බාලපුපුජ්ජනානං උජ්ජජ්ජති, න අරියසාවකානං. න හි සොතාපත්තස්ස “සකදාගාමී අහ”න්ති අධිමානො උජ්ජජ්ජති, න සකදාගාමීස්ස “අනාගාමී අහ”න්ති, න අනාගාමීනො “අරහා අහ”න්ති, කාරකස්සෙව පන සමථවසෙන වා විපස්සනාවසෙන වා වික්ඛම්භිතකිලෙසස්ස නිව්චං යුත්තපයුත්තස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස උජ්ජජ්ජති. තස්ස හි සමථවික්ඛම්භිතානං වා විපස්සනාවික්ඛම්භිතානං වා කිලෙසානං සමුදාවාරං අපස්සතො “සොතාපත්තො අහන්ති වා, සකදාගාමී, අනාගාමී, අරහා අහ”න්ති වා අධිමානො උජ්ජජ්ජති, තලඬගරතිස්සපබ්බතවාසිධම්මදින්නත්ථෙරෙන ඔවාදියමානත්ථෙරානං විය.

ථෙරස්ස කිර අවිරූපසම්පන්නස්සෙව ඔවාදෙ යත්වා බහු භික්ඛු විසෙසං අධිගභිජ්ඣ. තං පවත්තිං සුත්වා තිස්සමහාවිහාරවාසී භික්ඛුසඬ්ඨො “න අට්ඨානනියොජකො ථෙරොති ථෙරං ආනෙථා”ති සම්බහුලෙ භික්ඛු පාහෙසි. තෙ ගන්ත්වා, “ආචුසො, ධම්මදින්න භික්ඛුසඬ්ඨො තං පක්කොසාපෙති”ති ආහංසු. සො ආහ “කිං පන තුම්හෙ, හන්තෙ, අත්තානං ගවෙසථ පර”න්ති? අත්තානං සජ්ජුරිසාති, සො තෙසං කම්මට්ඨානමදාසි, සබ්බෙව අරහත්තං පාපුණ්සු.

හික්බුසඬිසො පුන අඤ්ඤෙ හික්බු පාහෙසි, එවං යාවතතියං පහිතා සබ්බෙපි තත්තෙව අරහත්තං පත්වා විහරිංසු.

තතො සඬිසො ගතගතා නාගච්ඡන්තීති අඤ්ඤතරං වුඩ්ඨපබ්බජිතං පාහෙසි. සො ගන්ත්වා ව, “හන්තෙ, ධම්මදින්න තික්ඛත්තුං තිස්සමභාවිහාරවාසී හික්බුසඬිසො තුස්භං සන්තිකෙ පෙසෙසි, ත්වං නාම සඬිසස්ස ආණං ගරුං න කරොසි, නාගච්ඡසී” ති ආහ. ථෙරො කිමෙතන්ති පණ්ණසාලං අප්පවිසිත්වා ව පත්තච්චරං ගාභාපෙත්වා තාවදෙව නික්ඛමි, සො අන්තරාමග්ගෙ භඩ්ඤනවිහාරං පාවිසි. තත්ථ චෙකො මහාථෙරො සට්ඨිවස්සානීතො අධිමානෙන අරහත්තං පටිජානාති. ථෙරො තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා අධිගමං පුච්ඡි. ථෙරො ආහ “ආම ධම්මදින්න, යං පබ්බජිතෙන කාතබ්බං, චිරකතං තං මයා, අතීතසට්ඨිවස්සොමහි එතරහි” ති. කිං, හන්තෙ, ඉද්ධිමපි වළඤ්ජෙථාති. ආම ධම්මදින්නාති. සාධු වත, හන්තෙ, හත්ථිං තුම්භාකං පටිමුඛං ආගච්ඡන්තං මාපෙථාති. සාධාවුසොති ථෙරො සබ්බසෙනං සත්තප්පතිට්ඨං තිධාපහින්තං නඩ්දුට්ඨං ඛිජයමානං සොණ්ඩං මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා ද්විති දන්තෙහි විජ්ඣානුකාමං විය පටිමුඛං ආගච්ඡන්තං මහාහත්ථිං මාපෙසි. සො තං අත්තනායෙව මාපිතං හත්ථිං දිස්වා හීතො පලායිතුං ආරහි. තදාව අත්තනං “නාහං අරහා” ති ඤත්වා ධම්මදින්නස්ස පාදමුලෙ උක්කුටිකං නිසිදිත්වා “පතිට්ඨා මෙ හොහි, ආවුසො” ති ආහ. ධම්මදින්නො “මා, හන්තෙ, සොචි, මා අනත්තමනො අහොසි, කාරකානංයෙව අධිමානො උප්පජ්ජති” ති ථෙරං සමස්සාසෙත්වා කම්මට්ඨානමදාසි. ථෙරො තස්සොවාදෙ යත්වා අරහත්තං පාපුණි.

විත්තලපබ්බතෙපි තාදිසොව ථෙරො වසති. ධම්මදින්නො තමපි උපසඬකමිත්වා තතෙව පුච්ඡි. සොපි තතෙව බියාකාසි. තතො තං ධම්මදින්නො කිං, හන්තෙ, ඉද්ධිමපි වළඤ්ජෙථාති ආහ. ආමාවුසොති. සාධු වත, හන්තෙ, එකං පොක්ඛරණං මාපෙථාති. ථෙරො මාපෙසි. එත්ථ, හන්තෙ, පදුමගුම්ඛං මාපෙථාති. තමපි මාපෙසි. පදුමගුම්ඛෙ මහාපදුමං මාපෙථාති. තමපි මාපෙසි. එතස්මිං පදුමගුම්ඛෙ යත්වා මධුරස්සරෙන ගායන්තං නච්චන්තඤ්ච එකං ඉත්ථිවිග්ගහං මාපෙථාති. තමපි මාපෙසි. සො එතං, හන්තෙ, පුනප්පුනං උපනිජ්ඣායථාති වත්වා සයං පාසාදං පාවිසි. ථෙරස්ස තං උපනිජ්ඣායතො සට්ඨිවස්සානි වික්ඛම්භිතකිලෙසා වලිංසු, සො තදා අත්තනං ඤත්වා පුරිමත්ථෙරො විය ධම්මදින්නත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරහත්තං පාපුණි.

ධම්මදින්නොපි අනුපුබ්බෙන තිස්සමභාවිහාරං අගමාසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ ථෙරා චෙතියඬිගණං සම්මජ්ජිත්වා බුද්ධාරම්මණං පිතිං උප්පාදෙත්වා නිසින්නා හොන්ති, එතං කිර තෙසං වත්තං. තෙන තෙසං එකොපි “ඉධ පත්තච්චරං යපෙහි” ති ධම්මදින්නං වත්තා පුච්ඡිතාපි නාහොසි. ධම්මදින්නො එසො භවෙය්‍යාති ඤත්වා පන පඤ්භං පුච්ඡිංසු. සො පුච්ඡිතපඤ්භෙ තිණ්හෙන අසිනා කුමුදනාළකලාපං විය ඡින්නිත්වා පාදඩ්දුලියා මහාපථවිං පහරි. හන්තෙ අයං අවෙතනා මහාපථවිසි ධම්මදින්නස්ස ගුණං ජානාති. තුම්භෙ පන න ජානිත්ථාති ව වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

“අවෙතනායං පථවී, විජානාති ගුණාගුණං;
සවෙනනාථ බො භන්තෙ, න ජානාථ ගුණාගුණ” න්ති.

තාවදෙව ව ආකාසෙ අබ්භූග්ගන්ත්වා තලඬගරතිස්සපබ්බතමෙව අගමාසි. එවං කාරකස්සෙව අධිමානො උප්පජ්ජති. තස්මා භගවා තාදිසානං භික්ඛූනං වසෙන ඤානං විභජන්තො යානං බො පනෙතන්ති ආදිමාහ.

තස්සත්ථො, අත්ථෙතං කාරණං, නො නත්ථී. යෙන ඉධෙකච්චො භික්ඛූ බාහිරපරිබ්බාජකෙහි සාධාරණං විචිච්චෙව කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විභරෙය්‍ය, යං පන තස්ස එවමස්ස සල්ලෙබ්බෙන විභරාමීති, යං පටිපත්තිවිධානං කිලෙසෙ සංලිබ්බති, තෙනාහං විභරාමීති, තං න යුජ්ජති, න හි අධිමානිකස්ස භික්ඛූනො ඤානං සල්ලෙබ්බො වා සල්ලෙබ්බපටිපදා වා හොති. කස්මා? අවිපස්සනාපාදකත්තා. න හි සො ඤානං සමාපජ්ජන්වා තතො වුට්ඨාය සඬබ්බාරො සම්මසති, ඤානං පනස්ස විත්තෙකග්ගමත්තං කරොති, දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරො හොති. තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො භගවා “න බො පනෙතෙ, චුන්ද, අරියස්ස විනයෙ සල්ලෙබ්බො වුච්චන්ති, දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරා එතෙ අරියස්ස විනයෙ වුච්චන්ති” ති ආහ.

තත්ථ එතෙති ඤානධම්මවසෙන බහුවචනං වෙදිතබ්බං, එතෙ පයමජ්ඣානධම්මාති චුත්තං හොති. සමාපත්තිවසෙන වා, එකමිපි හි පයමජ්ඣානං සුනස්සුනං සමාපත්තිවසෙන පවත්තත්තා බහුත්තං ගච්ඡති. ආරම්මණවසෙන වා, එකමිපි හි පයමජ්ඣානං පථවීකසිණාදියු පවත්තිවසෙන බහුත්තං ගච්ඡති. එස නයො දුතියතතියවතුත්ථජ්ඣානෙසු. ආරුප්පඤානෙසු පන ආරම්මණහෙදාභාවතො පුරිමකාරණද්වයවසෙනෙව බහුවචනං වෙදිතබ්බං.

යස්මා වෙනෙසං අඬගානිපි සන්තානි ආරම්මණානිපි, නිබ්බූතානි වෙව සුමුමානි වාති චුත්තං හොති, තස්මා තානි සන්තා එතෙ විහාරානි එවං චුත්තානීති වෙදිතබ්බානි. අයං තාව තෙසං චතුත්තමිපි සාධාරණා වණ්ණනා. විසෙසවණ්ණනා පන “සබ්බසො රූපසඤ්ඤාන” න්ති ආදිපදානුසාරතො වත්තබ්බා සියා. සා විසුද්ධිමග්ගෙ සබ්බාකාරෙන චුත්තායෙව.

83. එවං යස්මා අධිමානිකස්ස භික්ඛූනො ඤානවිහාරො අවිපස්සනාපාදකත්තා සල්ලෙබ්බිහාරො න හොති, න හි සො ඤානං සමාපජ්ජන්වා තතො වුට්ඨාය සඬබ්බාරො සම්මසති, විත්තෙකග්ගකරො දිට්ඨධම්මෙ සුඛවිහාරො පනස්ස හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො රූපජ්ඣානානි ව අරූපජ්ඣානානි ව විභජිත්වා ඉදානි ව යත්ථ සල්ලෙබ්බො කාතබ්බො චතුචත්තාලියාය ආකාරෙහි, තඤ්ච වත්ථුං තඤ්ච සල්ලෙබ්බං දස්සෙන්නො ඉධ බො පන වොති ආදිමාහ.

කස්මා පන “අට්ඨහි සමාපත්තීහි අවිහිංසාදයො සල්ලෙබ්බො” ති චුත්තා? ලොකුත්තරපාදකත්තා. බාහිරකානඤ්ඤි අට්ඨ සමාපත්තියො වට්ටපාදකායෙව.

සාසනෙ සරණගමනම්පි ලොකුත්තරපාදකං, පගෙව අවිහිංසාදයො. ඉමිනායෙව ච සුත්තෙන වෙදිතබ්බං “යථා බාහිරකස්ස අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො පඤ්චාභිඤ්ඤස්සාපි දින්නදානතො සාසනෙ තිසරණගතස්ස දින්නදානං මහජ්ඣලතරං හොති” ති. ඉදඤ්භි සන්ධාය දක්ඛිණාවිසුද්ධිසුත්තෙ “බාහිරකෙ කාමෙසු චිතරාගෙ දානං දත්වා කොට්ඨසතසහස්සගුණා පාටිකඨබ්බිතබ්බා. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නෙ දානං දත්වා අසඬ්ඛෙය්‍යා අජ්ජමෙය්‍යා දක්ඛිණා පාටිකඨබ්බිතබ්බා, කො පන වාදො සොතාපන්නෙ” ති චුත්තං (ම. නි. 3.379). සරණගමනතො පටියාය හි තත්ථ සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො අධිජ්ජෙතොති, අයං තාවෙත්ථ පාළියොජනා.

අනුපදවණ්ණනායං පන ඉධාති විහිංසාදිවත්ථුදිපනමෙතං. බො පනාති නිපාතමත්තං. වොති කරණත්ථෙ සාම්චවනං, අයං පන සඬ්ඛෙපත්ථො, යදෙතං “පරෙ විහිංසකා හවිස්සන්ති” තිආදිනා නයෙන විහිංසාදිවත්ථුං වදාම. ඉධ, චුත්තද, තුම්හෙහි සල්ලෙබො කාතබ්බොති.

එවං සඬ්ඛෙපතො වත්වා ඉදාති විත්ථාරන්නො “පරෙ විහිංසකා හවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ අවිහිංසකා හවිස්සාමාති සල්ලෙබො කරණියො” තිආදිමාහ.

තත්ථ පරෙති යෙ කෙච්ඡුමං සල්ලෙබමනනුයුත්තා. විහිංසකා හවිස්සන්තිති පාණිනා වා ලෙඬ්ඬුනා වාතිආදීති සත්තානං විහෙසකා හවිස්සන්ති. මයමෙත්ථ අවිහිංසකා හවිස්සාමාති මයං පන යත්ථෙව වත්ථුස්මිං පරෙ එවං විහිංසකා හවිස්සන්ති, එත්ථෙව අවිහිංසකා හවිස්සාම, අවිහිංසං උජ්ජාදෙත්වා විහරිස්සාම. ඉති සල්ලෙබො කරණියොති එවං තුම්හෙහි සල්ලෙබො කාතබ්බො. සල්ලෙබොති ච ඉධ අවිහිංසාව වෙදිතබ්බා. අවිහිංසා හි විහිංසං සල්ලෙබති, තං ඡින්දති, තස්මා සල්ලෙබොති චුච්චති. එස නයො සබ්බත්ථ. අයං පන විසෙසො. පරෙ මිච්ඡාදිට්ඨිති එත්ථ කම්මපථානං අන්තමිච්ඡාදිට්ඨිඤ්ච මිච්ඡත්තානං ආදිමිච්ඡාදිට්ඨිඤ්ච මිස්සෙත්වා දිට්ඨි චුත්තාති වෙදිතබ්බා. තථා මයමෙත්ථ සම්මාදිට්ඨිති චුත්තට්ඨානෙ සම්මාදිට්ඨි. එත්ථ ච කම්මපථකථා විත්ථාරතො සම්මාදිට්ඨිසුත්තෙ ආචි හවිස්සති. මිච්ඡත්තෙසු මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො ද්වෙධාවිතක්කෙ.

අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, පාණං අතිපාතෙත්තිති පාණාතිපාති පාණසාතකාති අත්ථො. අදින්නං ආදියන්තිති අදින්නාදායී, පරස්ස භාරිනොති අත්ථො. අබ්‍රහ්මං හීනං ලාමකධම්මං චරන්තිති අබ්‍රහ්මචාරී, මෙථුනාධම්මජ්ජපටිසෙවකාති අත්ථො. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං පටිපදං චරන්තිති බ්‍රහ්මචාරී, මෙථුනා පටිචිරතාති අත්ථො. එත්ථ ච බ්‍රහ්මචරියං සල්ලෙබොති වෙදිතබ්බං. බ්‍රහ්මචරියඤ්භි අබ්‍රහ්මචරියං සල්ලෙබති. මුසා වදන්තිති මුසාවාදී, පරෙසං අත්ථහඤ්ජනකං තුච්ඡං අලිකං වාවං භාසිතාරොති අත්ථො. පිසුණා වාවා එතෙසන්ති පිසුණුවාවා. පරෙසං මම්මච්ඡෙදිකා ඵරුසා වාවා එතෙසන්ති ඵරුසුවාවා. සම්ඵං නිරත්ථකවචනං පලපන්තිති සම්ඵජ්ජලාපී. අභිජ්ඣායන්තිති අභිජ්ඣාලු, පරහණ්ඩලුබ්බනසීලාති අත්ථො. ඛ්‍යාපන්නං පුතිභුතං විත්තමෙතෙසන්ති ඛ්‍යාපන්නචිත්තා. මිච්ඡා පාපිකා විඤ්ඤගරහිතා එතෙසං දිට්ඨිති

මිච්ඡාදිට්ඨි, කම්මපට්ඨපරියාපන්නාය නත්ථි දින්නන්තිආදිවත්ථුකාය,
මිච්ඡන්තපරියාපන්නාය අනියායානිකදිට්ඨියා ව සමන්තාගතානි අත්ථො. සම්මා
සොහනා විඤ්ඤප්පසත්ථා එතෙසං දිට්ඨිති සම්මාදිට්ඨි, කම්මපට්ඨපරියාපන්නාය
අත්ථි දින්නන්තිආදිකාය කම්මස්සකතාදිට්ඨියා, සම්මන්තපරියාපන්නාය
මග්ගදිට්ඨියා ව සමන්තාගතානි අත්ථො.

මිච්ඡාසඬකප්පානි අයාථාවඅනියායානිකඅකුසලසඬකප්පා. එස නයො
මිච්ඡාචාචානිආදීසු. අයං පන විසෙසො, මිච්ඡාසඬකප්පාදයො විය හි මිච්ඡාසති නාම
පාටිච්ඡකො කොචි ධම්මො නත්ථි, අතීතං පන චිත්තයතො පචත්තානං චතුන්නම්පි
අකුසලක්ඛන්ධානමෙතං අධිවචනං. යම්පි චුත්තං භගවතා – “අත්ථෙසා, හික්ඛවෙ,
අනුස්සති, නෙසා නත්ථිති වදාමි, පුත්තලාහං වා, හික්ඛවෙ, අනුස්සරතො, ධනලාහං
වා, හික්ඛවෙ, අනුස්සරතො, යසලාහං වා, හික්ඛවෙ, අනුස්සරතො”ති, තම්පි තං තං
චිත්තෙන්තස්ස සතිපතිරූපකෙන උප්පත්තිං සන්ධාය චුත්තන්ති වෙදිතඛ්ඛං.
මිච්ඡාඤාණීති එත්ථ ව මිච්ඡාඤාණන්ති පාපකිරියාසු උපායචිත්තාවසෙන පාපං
කත්වා “සුකතං මයා”ති පච්චවෙක්ඛණාකාරෙන ව උප්පන්නො මොහො
වෙදිතඛ්ඛො, තෙන සමන්තාගතා පුග්ගලා මිච්ඡාඤාණී. සම්මාඤාණීති එත්ථ පන
එකුනවිසතිහෙදං පච්චවෙක්ඛණාඤාණං “සම්මාඤාණ”න්ති චුච්චති, තෙන
සමන්තාගතා පුග්ගලා සම්මාඤාණී. මිච්ඡාවිමුත්තීති අවිමුත්තායෙව සමානා
“විමුත්තා මය”න්ති එවංසඤ්ඤිතො, අවිමුත්තියං වා විමුත්තිසඤ්ඤිතො. තත්ත්වං
වචනත්ථො, මිච්ඡා පාපිකා විපරිතා විමුත්ති එතෙසං අත්ථිති මිච්ඡාවිමුත්ති.
මිච්ඡාවිමුත්තීති ව යථාචුත්තෙනාකාරෙන පචත්තානං අකුසලක්ඛන්ධානමෙතං
අධිවචනං. එලසම්පයුත්තානි පන සම්මාදිට්ඨිආදීනි අට්ඨකිගානි යපෙත්වා
සෙසධම්මා සම්මාවිමුත්තීති වෙදිතඛ්ඛා. සා ව මිච්ඡාවිමුත්තිං සල්ලිඛිත්වා ධීතත්තා
සල්ලෙඛොති වෙදිතඛ්ඛා. තත්ථ නියොපෙන්නො ආහ “මයමෙත්ථ සම්මාවිමුත්ති
භවිස්සාමානි සල්ලෙඛො කරණියො”ති.

ඉතො පරානි තීණි නිවරණවසෙන චුත්තානි. අභිජ්ඣාලු බ්‍යාපන්නචිත්තානි එවං
කම්මපට්ඨසු චුත්තත්තා පනෙත්ථ පට්ඨානි ද්වෙ නිවරණානි න චුත්තානිති
වෙදිතඛ්ඛානි. තත්ථ ථිතමිද්ධෙන පරියුට්ඨිතා අභිභූතානි ථිතමිද්ධපරියුට්ඨිතා.
උද්ධච්චෙන සමන්තාගතානි උද්ධතා. විචින්නා කිච්ඡන්ති න සක්කොන්ති
සන්නිට්ඨානං කාතුන්ති විචිකිච්ඡී. කොධනානිආදීනි දස චිත්තස්ස
උපක්කිලෙසවසෙන චුත්තානි. තත්ථ කොධාදීසු යං වත්තඛ්ඛං සියා, තං සඛ්ඛං
ධම්මදායාදවත්ථසුත්තෙසු චුත්තං. අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො – කොධනානි
කුප්ඤානසීලා. උපනාහීති උපනාහනසීලා, උපනාහො වා එතෙසං අත්ථිති උපනාහී.
තථා මක්ඛි පලාසී ව. ඉස්සන්තිති ඉස්සුකී. මච්ඡරායන්තිති මච්ඡරී, මච්ඡෙරං වා
එතෙසං අත්ථිති මච්ඡරී. සය්‍යන්තිති සයා, න සම්මා භාසන්තිති චුත්තං හොති,
කෙරාට්ඨකයුත්තානමෙතං අධිවචනං. මායා එතෙසං අත්ථිති මායාවී.
ථම්මසමඬ්ඨිතාය ථද්ධා. අනිමානයොගෙන අනිමානී. චුත්තපච්චනිකනයෙන
සුක්කපක්ඛො වෙදිතඛ්ඛො.

දුබ්බවාති වත්තුං දුක්ඛා කිඤ්චි වුච්චමානා න සහන්ති. තබ්බිපරිතා සුවවා. දෙවදත්තාදිසදිසා පාපකා මිත්තා එතෙසන්ති පාපමිත්තා. බුද්ධා වා සාරිපුත්තාදිසදිසා වා කල්‍යාණා මිත්තා එතෙසන්ති කල්‍යාණමිත්තා. කායදුච්චරිතාදීසු චිත්තවොස්සග්ගවසෙන පමත්තා. විපරිතා අප්පමත්තාති වෙදිතබ්බා. ඉමානි තීණි පකිණ්ණකවසෙන වුත්තාති. අස්සද්ධාතිආදීනි සත්ත අසද්ධම්මවසෙන. තත්ථ තීසු වත්ථුසු සද්ධා එතෙසං නත්ථිති අස්සද්ධා. සුක්කපක්ඛෙ සද්දහන්තිති සද්ධා, සද්ධා වා එතෙසං අත්ථිතිපි සද්ධා. නත්ථි එතෙසං හිරිති අහිරිකා, අකුසලසමාපත්තියා අජිගුච්ඡමානානමෙතං අධිවචනං. හිරි එතෙසං මනෙ, හිරියා වා යුත්තමනාති හිරිමනා. න ඔත්තප්පන්තිති අනොත්තප්පි, අකුසලසමාපත්තියා න භායන්තිති වුත්තං හොති. තබ්බිපරිතා ඔත්තප්පි. අප්පං සුතමෙතෙසන්ති අප්පස්සුතා, අප්පන්ති ව ටොකන්ති න ගහෙතබ්බං, නත්ථිති ගහෙතබ්බං. ‘‘අප්පස්සුතා’’ති හි නිස්සුතා සුතවිරහිතා වුච්චන්ති. බහු සුතමෙතෙසන්ති බහුස්සුතා, තථාගතභාසිතං එකමපි ගාථං යාථාවතො ඤාත්වා අනුරූපපටිපන්නානමෙතං අධිවචනං. කුච්ඡිතා සිද්ධන්ති කුසිතා, හීනවිරියානමෙතං අධිවචනං. ආරද්ධං විරියමෙතෙසන්ති ආරද්ධවිරියා, සම්මප්පධානයුත්තානමෙතං අධිවචනං, මුට්ඨා සති එතෙසන්ති මුට්ඨස්සති, නට්ඨස්සතිති වුත්තං හොති. උපට්ඨිතා සති එතෙසන්ති උපට්ඨිතස්සති, නිච්චං. ආරම්මණාහිමුඛප්පවත්තසතිනමෙතං අධිවචනං. දුට්ඨා පඤ්ඤා එතෙසන්ති දුප්පඤ්ඤා, නට්ඨපඤ්ඤාති වුත්තං හොති. පඤ්ඤාය සම්පන්නාති පඤ්ඤාසම්පන්නා, පඤ්ඤාති ව ඉධ විපස්සනාපඤ්ඤා වෙදිතබ්බා. විපස්සනාසම්භාරො හි පරිපුරො ඉමස්මිං යානෙ ආගතො, තස්මා විපස්සනාපඤ්ඤාව අයන්ති පොරාණානං ආණා.

ඉදානි එකමෙව ලොකුත්තරගුණානං අන්තරායකරං අනියායානිකදිට්ඨිං තීභාකාරෙහි දස්සෙන්නො සන්දිට්ඨිපරාමාසීතිආදිමාහ. තත්ථ සන්දිට්ඨිං පරාමසන්තිති සන්දිට්ඨිපරාමාසී. ආධානං ගණ්හන්තිති ආධානග්ගාහී, ආධානන්ති දළ්භං වුච්චති, දළ්භග්ගාහීති අත්ථො. යුත්තකාරණං දිස්වාච ලද්ධිං පටිනිස්සප්පන්තිති පටිනිස්සග්ගී, දුක්ඛෙන කිච්ඡෙන කසිරෙන බහුමපි කාරණං දස්සෙත්වා න සක්කා පටිනිස්සග්ගං කාතුන්ති දුප්පටිනිස්සග්ගී, යෙ අත්තනො උප්පන්නං දිට්ඨිං ඉදමෙව සච්චන්ති දළ්භං ගණ්හිත්වා අපි බුද්ධාදීහි කාරණං දස්සෙත්වා වුච්චමානා න පටිනිස්සප්පන්ති, තෙසමෙතං අධිවචනං. තාදිසා හි පුග්ගලා යං යදෙව ධම්මං වා අධම්මං වා ගණ්හන්ති, තං සබ්බං ‘‘එවං අම්භාකං ආචරියෙහි කථිතං, එවං අම්භෙහි සුත’’න්ති කුම්මොව අඬගානි සකෙ කපාලෙ අත්තොයෙව සමොදහන්ති, කුම්භීලග්ගාහං ගණ්හන්ති න විස්සප්පන්ති. වුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

84. එවං චතුචත්තාලියාය ආකාරෙහි සල්ලෙඛං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්මිං සල්ලෙඛෙ චිත්තුප්පාදස්සාපි බහුපකාරතං දස්සෙතුං චිත්තුප්පාදම්පි බො අහන්තිආදිමාහ.

තස්සත්ථො, අහං, චුන්ද, කුසලෙසු ධම්මෙසු චිත්තුප්පාදමි ඛුප්පකාරං වදාමි,
 යා පනෙනා කායෙන ච වාචාය ච අනුච්ඨියනා, යථා පඨමං චිත්තං උප්පන්නං,
 තථෙව තෙසං ධම්මානං කායෙන කරණං, වාචාය ච “කරොථා”ති ආණාපනං වා,
 උග්ගහපරිපුච්ඡාදීනි වා, තත්ථ වාදොයෙව කො, එකන්තඛුප්පකාරායෙව හි තා
 අනුච්ඨියනාති දස්සෙති. කස්මා පනෙත්ථ චිත්තුප්පාදොපි ඛුප්පකාරොති?
 එකන්තහිතසුඛාවහත්තා අනුච්ඨියනානං හෙතුත්තා ව.

“දානං දස්සාමි”ති හි චිත්තුප්පාදො සයමිපි එකන්තහිතසුඛාවහො
 අනුච්ඨියනානම්පි හෙතු, එවඤ්ඤි උප්පන්නචිත්තත්තායෙව දුතියදිවසෙ මහාවිථිං
 පිදහිත්වා මහාමණ්ඩපං කත්වා හික්ඛුසතස්ස වා හික්ඛුසහස්සස්ස වා දානං දෙති,
 “හික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙථ පුප්පෙථ පරිච්ඡථා”ති පරිපනෙ ආණාපෙනි. එවං
 “සඬ්ඨස්ස වීචරං සෙනාසනං හෙසජ්ජං දස්සාමි”ති චිත්තුප්පාදො සයමිපි
 එකන්තහිතසුඛාවහො අනුච්ඨියනානම්පි හෙතු, එවං උප්පන්නචිත්තත්තායෙව හි
 වීචරාදීනි අභිසඬ්ඨරොති දෙති දාපෙනි ව. එස නයො සරණගමනාදීසු.

“සරණං ගච්ඡාමි”ති හි චිත්තං උප්පාදෙත්ථාව පච්ඡා කායෙන වා වාචාය වා
 සරණං ගණ්හාති. තථා “පඤ්චඩ්ගං අට්ඨඩ්ගං දසඩ්ගං වා සීලං සමාදිශිස්සාමි”ති
 චිත්තං උප්පාදෙත්ථා කායෙන වා වාචාය වා සමාදියති, “පබ්බජිත්වා චතුසු සීලෙසු
 පතිට්ඨහිස්සාමි”ති ව චිත්තං උප්පාදෙත්ථා කායෙන වාචාය ව පුරෙතබ්බං සීලං
 පුරෙති. “බුද්ධච්චනං උග්ගහෙස්සාමි”ති චිත්තං උප්පාදෙත්ථාව එකං වා නිකායං
 ද්වෙ වා තයො වා චත්තාරො වා පඤ්ච වා නිකායෙ වාචාය උග්ගණ්හාති. එවං
 ධුතඬ්ගසමාදාන-කම්මට්ඨානුග්ගහ-කසිණපරිකම්ම-
 ඤානසමාපත්තිවිපස්සනාමග්ගඵල- පච්චෙකබොධි-සම්මාසම්බොධිවසෙන
 නෙතබ්බං.

“බුද්ධො භවිස්සාමි”ති හි චිත්තුප්පාදො සයමිපි එකන්තහිතසුඛාවහො
 අනුච්ඨියනානම්පි හෙතු, එවඤ්ඤි උප්පන්නචිත්තත්තායෙව අපරෙන සමයෙන
 කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඨෙය්‍යානි කායෙන වාචාය ව පාරමිසො
 පුරෙත්ථා සදෙවකං ලොකං තාරෙන්නො විචරති. එවං සබ්බත්ථ චිත්තුප්පාදොපි
 ඛුප්පකාරො. කායවාචාහි පන අනුච්ඨියනා අතිඛුප්පකාරායෙවාති වෙදිතබ්බා.

එවං කුසලෙසු ධම්මෙසු චිත්තුප්පාදස්සාපි ඛුප්පකාරනං දස්සෙත්ථා ඉදානි තත්ථ
 නියොජෙන්නො “තස්මා තිහ චුන්දා”තිආදිමාහ. තං අත්ථනො පාකට්ඨෙව.

85. එවං චතුචත්තාලීසාය ආකාරෙහි දස්සිතෙ සල්ලෙබෙ චිත්තුප්පාදස්සාපි
 ඛුප්පකාරනං දස්සෙත්ථා ඉදානි තස්සෙව සල්ලෙබස්ස හිතාධිගමාය මග්ගභාවං
 දස්සෙන්නො සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ.

තස්සත්ථො, යථා නාම, චුන්ද, බාණුකණ්ටකපාසාණාදීහි විසමො මග්ගො
 භවෙය්‍ය, තස්ස පරික්කමනාය පරිචජ්ජනත්ථාය අඤ්ඤො සුපරිකම්මකතො විය
 භූමිභාගො සමො මග්ගො භවෙය්‍ය, යථා ව රුක්ඛමූලපාසාණපපාතකුම්භීලමකරාදි

පරිබ්‍රාහ්මණය විසමං තිත්ථමස්ස, තස්ස පරික්කමනාය පරිවජ්ජනත්ථාය අඤ්ඤං අවිසමං අනුපුබ්බගම්භීරං සොපානඵලකසදිසං තිත්ථං භවෙය්‍ය, යං පටිපත්තො සුබ්බෙනෙව තං නදිං වා තළාකං වා අජ්ඣොගාහෙත්වා න්භායෙය්‍ය වා උත්තරෙය්‍ය වා, එවමෙව බො, චුන්ද, විසමමග්ගවිසමතිත්ථසදිසාය විහිංසාය සමන්තාගතස්ස විහිංසකපුග්ගලස්ස සමමග්ගසමතිත්ථසදිසා අවිහිංසා හොති පරික්කමනාය. යථෙව හි විසමමග්ගතිත්ථපරිවජ්ජනත්ථාය සමො මග්ගො ච තිත්ථඤ්ඤං පටියත්තං, එවං විහිංසාපරිවජ්ජනත්ථාය අවිහිංසා පටියත්තා, යං පටිපත්තො සුබ්බෙනෙව මනුස්සගතිං වා දෙවගතිං වා අජ්ඣොගාහෙත්වා සම්පත්තිං වා අනුභවෙය්‍ය උත්තරෙය්‍ය වා ලොකා. එතෙනෙව උපායෙන සබ්බපදානි යොජෙතබ්බානි.

86. එවං තස්සෙව හිතාධිගමාය මග්ගභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි උපරිභාගඪගමනීයතං දස්සෙත්තො, සෙය්‍යාපාපීතිආදිමාහ.

තස්සත්ථො, යථා නාම, චුන්ද, යෙ කෙච්ඡි අකුසලා ධම්මා පටිසන්ධියා ජනකා වා අජනකා වා, දිත්තායපි පටිසන්ධියා විපාකජනකා වා අජනකා වා, සබ්බෙ තෙ ජාතිවසෙන අධොභාගඪගමනීයාති එවංනාමාව හොත්ති, විපාකකාලෙ අනිට්ඨාකන්තවිපාකත්තා. යථා ච යෙ කෙච්ඡි කුසලා ධම්මා පටිසන්ධියා ජනකා වා අජනකා වා දිත්තායපි පටිසන්ධියා විපාකජනකා වා අජනකා වා, සබ්බෙ තෙ ජාතිවසෙන උපරිභාගඪගමනීයාති එවංනාමාව හොත්ති, විපාකකාලෙ ඉට්ඨකන්තවිපාකත්තා, එවමෙව බො, චුන්ද, විහිංසකස්ස...පෙ.... උපරිභාගායාති. තත්‍රායං ඔපම්මසංසන්දනා - යථා සබ්බෙ අකුසලා අධොභාගඪගමනීයා, එවං විහිංසකස්ස එකා විහිංසාපි. යථා ච සබ්බෙ කුසලා උපරිභාගඪගමනීයා, එවං අවිහිංසකස්ස එකා අවිහිංසාපි. එතෙනෙව උපායෙන අකුසලං අකුසලෙන කුසලඤ්ඤං කුසලෙන උපමෙතබ්බං, අයං කිරෙත්ථ අධිජ්ජායොති.

87. එවං තස්සෙව සල්ලෙබස්ස උපරිභාගඪගමනීයතං දස්සෙත්වා ඉදානි පරිනිබ්බාපනෙ සමත්ථභාවං දස්සෙතුං සො වත චුන්දානිආදිමාහ. තත්ථ සොති චුත්තජ්ජකාරපුග්ගලනිද්දෙසො. තස්ස යොති ඉමං උද්දෙසවචනං ආහරිත්වා යො අත්තනා පලිපපලිපත්තො, සො වත, චුන්ද, පරං පලිපපලිපත්තං උද්ධරිස්සතිති එවං සබ්බපදෙසු සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. පලිපපලිපත්තොති ගම්භීරකද්දමෙ නිමුග්ගො වුව්චති, නො ච බො අරියස්ස විනයෙ. අරියස්ස පන විනයෙ පලිපත්ති පඤ්ඤං කාමගුණා වුව්චන්ති. පලිපත්තොති තත්ථ නිමුග්ගො බාලපුට්ඨජනො, තස්මා එවමෙත්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා. යථා, චුන්ද, කොච්ඡි පුරිසො යාව නාසිකග්ගා ගම්භීරෙ කද්දමෙ නිමුග්ගො අපරං තත්ථෙව නිමුග්ගං හත්ථෙ වා සීසෙ වා ගහෙත්වා උද්ධරිස්සතිති නෙතං යානං විජ්ජති, න හි තං කාරණමත්ථී, යෙන සො තං උද්ධරිත්වා ථලෙ පතිට්ඨපෙය්‍ය, එවමෙව යො අත්තනා පඤ්ඤංකාමගුණපලිපෙ පලිපත්තො, සො වත පරං තත්ථෙව පලිපපලිපත්තං උද්ධරිස්සතිති නෙතං යානං විජ්ජති.

තත්ථ සියා අයුත්තමෙතං, පුපුඡ්ජනානම්පි භික්ඛුභික්ඛුනීඋපාසකඋපාසිකානං
 ධම්මදෙසනං සුත්වා භොන්ති යෙව ධම්මං අභිසමෙතාරො, තස්මා පලිපපලිපන්නො
 උද්ධරතීති, තං න තථා දට්ඨබ්බං. භගවායෙව හි තත්ථ උද්ධරති, පසංසාමත්තමෙව
 පන ධම්මකථිකා ලභන්ති රඤ්ඤා පහිතලෙඛවාචකො විය. යථා හි රඤ්ඤො
 පච්චන්තජනපදෙ පහිතං ලෙඛං තත්ථ මනුස්සා ලෙඛං වාචෙතුං අජානන්තා යො
 වාචෙතුං ජානාති, තෙන වාචාපෙත්වා තමත්ථං සුත්වා “රඤ්ඤො ආණා”ති
 ආදරෙන සම්පාදෙන්ති, න ච නෙසං භොති “ලෙඛවාචකස්ස අයං ආණා”ති.
 ලෙඛවාචකො පන “විස්සට්ඨාය වාචාය වාචෙසි අනෙලගළායා”ති
 පසංසාමත්තමෙව ලභති, එවමෙව කිඤ්චාපි සාරිපුත්තපභූතයො ධම්මකථිකා ධම්මං
 දෙසෙන්ති, අථ ඛො ලිඛිතපණ්ණවාචකො විය තෙ භොන්ති. භගවතොයෙව පන සා
 ධම්මදෙසනා රඤ්ඤො ආණා විය. යෙ ච තං සුත්වා ධම්මං අභිසමෙත්ති, තෙ
 භගවායෙව උද්ධරතීති වෙදිතබ්බො. ධම්මකථිකා පන “විස්සට්ඨාය වාචාය ධම්මං
 දෙසෙන්ති අනෙලගළායා”ති පසංසාමත්තමෙව ලභන්ති. තස්මා
 යුත්තමෙවෙතන්ති. චූත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

අදන්තො අවිනීතො අපරිනිබ්බුතොති එත්ථ පන අනිබ්බිසතාය අදන්තො.
 අසික්ඛිතවිනයතාය අවිනීතො. අනිබ්බුතකිලෙසතාය අපරිනිබ්බුතොති වෙදිතබ්බො.
 සො තාදිසො පරං දමෙස්සති, නිබ්බිසං කරස්සති, විනෙස්සති වා තිස්සො සික්ඛා
 සික්ඛාපෙස්සති, පරිනිබ්බාපෙස්සති වා තස්ස කිලෙසෙ නිබ්බාපෙස්සතීති නෙතං
 යානං විජ්ජති. චූත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

එවමෙව ඛො, චූන්ද, විහිංසකස්ස...පෙ.... පරිනිබ්බානායාති එත්ථ පන
 එවමත්ථො වෙදිතබ්බො – යථා හි අත්තනා අපලිපපලිපන්නො පරං පලිපපලිපන්නං
 උද්ධරස්සති, දන්තො දමෙස්සති, විනීතො විනෙස්සති, පරිනිබ්බුතො
 පරිනිබ්බාපෙස්සතීති යානමෙතං විජ්ජතීති. කිං පන තන්ති? අපලිපපලිපන්නත්තං,
 දන්තත්තං විනීතත්තං පරිනිබ්බුතත්තඤ්ච, එවමෙව ඛො, චූන්ද, විහිංසකස්ස
 පුරිසපුග්ගලස්ස අවිහිංසා භොති පරිනිබ්බානාය. කිං චූත්තං භොති? යො අත්තනා
 අවිහිංසකො, තස්ස යා අවිහිංසා, අයං යා එසා විහිංසකස්ස පරස්ස විහිංසා, තස්සා
 පරිනිබ්බානාය භොති, අත්තනා හි අවිහිංසකො පරස්ස විහිංසාවෙතනං
 නිබ්බාපෙස්සතීති යානමෙතං විජ්ජති. කිං පන තන්ති? අවිහිංසකත්තමෙව. යඤ්ඤි
 යෙන අත්තනා අධිගතං භොති, සො පරං තදත්ථාය සමාදපෙතුං සක්කොතීති.

අථ වා යථා අත්තනා අපලිපන්නො දන්තො විනීතො පරිනිබ්බුතො පරං
 පලිපපලිපන්නං අදන්තං අවිනීතං අපරිනිබ්බුතඤ්ච උද්ධරස්සති දමෙස්සති
 විනෙස්සති පරිනිබ්බාපෙස්සතීති යානමෙතං විජ්ජති, එවමෙව විහිංසකස්ස
 පුරිසපුග්ගලස්ස විහිංසාපහානාය මග්ගං භාවයතො උප්පන්නා අවිහිංසා භොති
 පරිනිබ්බානාය. පරිනිබ්බුතො විය හි අපරිනිබ්බුතං අවිහිංසාවෙතනාව
 විහිංසාවෙතනං පරිනිබ්බාපෙතුං සමත්ථා. එතමත්ථං දස්සෙන්තො “එවමෙව ඛො,
 චූන්දා”ති ආදිමාහාති එවමත්ථං අත්ථො දට්ඨබ්බො. යථා චෙත්ථ, එවං සබ්බපදෙසු.
 අනිච්ඡාර්ථායෙන පන අනුපදෙයොජනා න කතාති.

88. එවං තස්ස පරිනිබ්බාපනෙ සමත්ථභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි තං දෙසනං නිගමෙත්වා ධම්මපටිපත්තියං නියොජෙතුං ඉති බො, චූන්දානිආදිමාහ. තත්ථ සල්ලෙඛපරියායොති සල්ලෙඛකාරණං. එස නයො සබ්බත්ථ එත්ථ අවිහිංසාදයො එව විහිංසාදීනං සල්ලෙඛනතො සල්ලෙඛකාරණං. තෙසං වසෙන චිත්තස්ස උප්පාදෙනබ්බතො චිත්තුපාදකාරණං, විහිංසාදි, පරික්කමනස්ස හෙතුතො පරික්කමනකාරණං, උපරිභාගනිප්පාදනතො උපරිභාගකාරණං, විහිංසාදීනං පරිනිබ්බාපනතො පරිනිබ්බානකාරණන්ති වෙදිතබ්බා. හිතෙසිනාති හිතං එසන්තෙන. අනුකම්පකෙනාති අනුකම්පමානෙන. අනුකම්පං උපාදායාති අනුකම්පං චිත්තෙන පරිග්ගහෙත්වා, පරිව්වාතිපි චූත්තං හොති. කතං වො තං මයාති තං මයා ඉමෙ පඤ්ච පරියායෙ දස්සෙත්තෙන තුම්භාකං කතං. එත්තකමෙව හි අනුකම්පකස්ස සත්ථු කිව්වං, යදිදං අවිපරිතධම්මදෙසනා. ඉතො පරං පන පටිපත්ති නාම සාවකානං කිව්වං. තෙනාහ එතානි, චූන්ද, රුක්ඛමූලානි...පෙ.... අම්භාකං අනුසාසනීති.

තත්ථ ව රුක්ඛමූලානීති ඉමිනා රුක්ඛමූලසෙනාසනං දස්සෙති. සුඤ්ඤාගාරානීති ඉමිනා ජනවිචිත්තට්ඨානං. උභයෙනාපි ව යොගානුරූපසෙනාසනමාවික්ඛති, දායජ්ජං නියායාතෙති. ක්කායථාති ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන අට්ඨතිංසාරම්මණානි, ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ව අනිව්වාදිතො ඛන්ධායතනාදීනි උපනිජ්ඣායථ, සමථඤ්ච විපස්සනඤ්ච වඩ්ඪෙඨොති චූත්තං හොති. මා පමාදත්ථාති මා පමජ්ජිත්ථ. මා පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරිතො අහුවත්ථාති යෙ හි පුබ්බෙ දභරකාලෙ, ආරොග්ගකාලෙ, සත්තසප්පායාදිසම්පත්තිකාලෙ, සත්ථු සම්මුඛිභාවකාලෙ ව යොනිසොමනසිකාරවිරහිතා රත්තින්දිවං මඬ්ගුලහත්තා හුත්වා සෙය්‍යසුඛං මිද්ධසුඛමනුභොත්තා පමජ්ජන්ති, තෙ පච්ඡා ජරාකාලෙ, රොගකාලෙ, මරණකාලෙ, විපත්තිකාලෙ, සත්ථු පරිනිබ්බුතකාලෙ ව තං පුබ්බෙ පමාදවිහාරං අනුස්සරන්තා, සප්පට්ඨසන්ධිකාලකිරියඤ්ච භාරියං සම්පස්සමානා විජ්ජට්ඨාරිතො හොන්ති, තුම්භෙ පන තාදිසා මා අහුවත්ථාති එතමත්ථං දස්සෙත්තො ආහ “මා පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරිතො අහුවත්ථා”ති. අයං වො අම්භාකං අනුසාසනීති අයං අම්භාකං සන්තිකා “ක්කායථ මා පමාදත්ථා”ති තුම්භාකං අනුසාසනී, ඔවාදොති චූත්තං හොති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සල්ලෙඛසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

89. එවං මෙ සුතන්ති සම්මාදිට්ඨිසුත්තං. තත්ථ ‘සම්මාදිට්ඨි සම්මාදිට්ඨිති, ආවුසො, වුව්වති, කිත්තාවතා නු බො, ආවුසො’ති වා ‘කතමං පනාවුසො, අකුසල්’න්ති වා එවං යත්තකා ථෙරෙන පුච්ඡා චූත්තා, සබ්බා කථෙතුකමානා පුච්ඡා එව.

තත්ථ යස්මා ජානන්තාපි සම්මාදිට්ඨිති වදන්ති අජානන්තාපි බාහිරකාපි සාසනිකාපි අනුස්සවාදිවසෙනාපි අත්තපච්චක්ඛෙනාපි, තස්මා තං බහුතං වචනං උපාදාය ද්වික්ඛත්තුං ආමසන්තො “සම්මාදිට්ඨි සම්මාදිට්ඨිති, ආවුසො, වුව්චති” ති ආහ. අයඤ්ඞි එත්ථ අධිජ්ජායො, අපරෙහිපි සම්මාදිට්ඨිති වුව්චති, අථාපරෙහිපි සම්මාදිට්ඨිති වුව්චති, ස්වායං එවං වුව්චමානො අත්ථඤ්ඤ ලක්ඛණඤ්ඤ උපාදාය කිත්තාවතා නු ඛො, ආවුසො, අරියසාවකො සම්මාදිට්ඨි හොතිති. තත්ථ සම්මාදිට්ඨිති සොහනාය පසත්ථාය ව දිට්ඨියා සමන්තාගතො. යදා පන ධම්මෙයෙව අයං සම්මාදිට්ඨිසද්දො වත්තති, තදාස්ස සොහනා පසත්ථා ව දිට්ඨි සම්මාදිට්ඨිති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

සා වායං සම්මාදිට්ඨි දූවිධා හොති ලොකියා ලොකුත්තරාති. තත්ථ කම්මස්සකතාඤ්ඤාණං සච්චානුලොමිකඤ්ඤාණඤ්ඤ ලොකියා සම්මාදිට්ඨි, සඬ්ඛෙපතො වා සබ්බාපි සාසවා පඤ්ඤා. අරියමග්ගඵලසම්පයුත්තා පඤ්ඤා ලොකුත්තරා සම්මාදිට්ඨි. පුග්ගලො පන තිවිධො හොති පුපුජ්ජතො සෙක්ඛො අසෙක්ඛො ව. තත්ථ පුපුජ්ජතො දූවිධො හොති බාහිරකො සාසනිකො ව. තත්ථ බාහිරකො කම්මවාදී කම්මස්සකතාදිට්ඨියා සම්මාදිට්ඨි හොති, නො සච්චානුලොමිකාය අත්තදිට්ඨිපරාමාසකත්තා. සාසනිකො ද්විහිපි. සෙක්ඛො නියතාය සම්මාදිට්ඨියා සම්මාදිට්ඨි. අසෙක්ඛො අසෙක්ඛාය. ඉධ පන නියතාය නියායානිකාය ලොකුත්තරකුසලසම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො “සම්මාදිට්ඨි” ති අධිජ්ජෙතො. තෙනෙවාහ “උජුගතාස්ස දිට්ඨි ධම්මෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො ආගතො ඉමං සද්ධම්ම” ත්ති, ලොකුත්තරකුසලසම්මාදිට්ඨියෙව හි අත්තද්වයමනුපගම්ම උජුභාවෙන ගතත්තා, කායවච්ඡිකාදීනි ව සබ්බවච්ඡිකානි සමුච්ඡිත්තදිත්වා ගතත්තා උජුගතා හොති, තායෙව ව දිට්ඨියා සමන්තාගතො නවජ්ජකාරෙපි ලොකුත්තරධම්මෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන අවලජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො හොති, සබ්බදිට්ඨිගහනානි ව විනිබ්බෙයෙත්තො සබ්බකිලෙසෙ පජහන්තො ජාතිසංසාරා නික්ඛමන්තො පටිපත්තිං පරිනිට්ඨපෙත්තො අරියෙන මග්ගෙන ආගතො ඉමං සම්බුද්ධජ්ජවෙදිතං අමනොගධං නිබ්බානසඬ්ඛාතං සද්ධම්මන්ති වුව්චති.

යතො ඛොති කාලපරිච්ඡෙදවචනමෙතං, යස්මිං කාලෙති වුත්තං හොති. අකුසලඤ්ඤ පජානාතීති දසාකුසලකම්මපථසඬ්ඛාතං අකුසලඤ්ඤ පජානාති, නිරොධාරම්මණාය පජානනාය කිච්චවසෙන “ඉදං දුක්ඛ” ත්ති පටිච්ඡිකුන්තො අකුසලං පජානාති. අකුසලමූලඤ්ඤ පජානාතීති තස්ස මූලපච්චයභූතං අකුසලමූලඤ්ඤ පජානාති, තෙනෙව පකාරෙන “අයං දුක්ඛසමුදයො” ති පටිච්ඡිකුන්තො. එස නයො කුසලඤ්ඤ කුසලමූලඤ්ඤාති එත්ථාපි. යථා වෙන්ථ, එවං ඉතො පරෙසු සබ්බවාරෙසු කිච්චවසෙනෙව වත්ථුපජානනා වෙදිතබ්බා. එත්තාවතාපිති එත්තකෙන ඉමිනා අකුසලාදිජ්ජපජානනෙනාපි. සම්මාදිට්ඨි හොතිති වුත්තජ්ජකාරාය ලොකුත්තරසම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති. උජුගතාස්ස...පෙ.... ඉමං සද්ධම්මන්ති එත්තාවතා සංඛිත්තදෙසනා නිට්ඨිතා

හොති. දෙසනායෙව වෙසා සංඛිත්තා, තෙසං පන භික්ඛූනං විත්ථාරවසෙනෙව සම්මාමනසිකාරජපට්ඨෙධො වෙදිතබ්බො.

දුතියවාරෙ පන දෙසනාපි විත්ථාරෙන මනසිකාරජපට්ඨෙධොපි විත්ථාරෙනෙව වුත්තොති වෙදිතබ්බො. තත්ථ “සංඛිත්තදෙසනාය ද්වෙ හෙට්ඨිමමග්ගා, විත්ථාරදෙසනාය ද්වෙ උපරිමමග්ගා කථිතා”ති භික්ඛූ ආහංසු විත්ථාරදෙසනාවසානෙ “සබ්බසො රාගානුසයං පහායා”තිආදිවචනං සම්පස්සමානා. ථෙරො පනාහ “සංඛිත්තදෙසනායපි චත්තාරො මග්ගා රාසිතො කථිතා, විත්ථාරදෙසනායපි”ති. යා වායං ඉධ සංඛිත්තවිත්ථාරදෙසනාසු විචාරණා ආවිකතා, සා සබ්බවාරෙසු ඉධ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. අපුබ්බානුත්තනපදවණ්ණනාමත්තමෙව හි ඉතො පරං කරස්සාම.

අකුසලකම්මපට්ඨණ්ණනා

තත්ථ පට්ඨවාරස්ස තාව විත්ථාරදෙසනාය “පාණාතිපාතො ඛො, ආවුසො, අකුසල”න්තිආදීසු අකොසල්ලජපචත්තියා අකුසලං වෙදිතබ්බං, පරතො චත්තබ්බකුසලජපට්ඨකත්තො වා. තං ලක්ඛණතො සාවජ්ජදුක්ඛවිපාකං සංකිලිට්ඨං වා. අයං තාවෙන්ථ සාධාරණපදවණ්ණනා.

අසාධාරණෙසු පන පාණස්ස අතිපාතො පාණාතිපාතො, පාණවධො පාණසාතොති වුත්තං හොති. පාණොති චෙන්ථ වොහාරතො සත්තො, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. තස්මිං පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිතො ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායවච්ඡ්චාරානං අඤ්ඤතරද්වාරජපචත්තා වධකචෙතනා පාණාතිපාතො. සො ගුණවිරහිතෙසු තිරච්ඡානගතාදීසු පාණෙසු බුද්දකෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාසරීරෙ මහාසාවජ්ජො. කස්මා? පයොගමහත්තනය. පයොගසමත්තෙපි චත්ථුමහත්තනය. ගුණවත්තෙසු මනුස්සාදීසු අප්පගුණෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජො. සරීරගුණානං පන සමභාවෙ සති කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුතාය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජොති වෙදිතබ්බො. තස්ස පඤ්ච සම්භාරා හොන්ති පාණො, පාණසඤ්ඤිතා, වධකචිත්තං, උපක්කමො, තෙන මරණන්ති. ඡ පයොගා සාහත්ථිකො, ආණත්තිකො, නිස්සග්ගියො, ථාවරො, විජ්ජාමයො, ඉද්ධිමයොති. ඉමස්මිං පනෙන්ථ විත්ථාරියමානෙ අතිපපඤ්චො හොති, තස්මා නං න විත්ථාරයාම, අඤ්ඤඤච ඵවරූපං. අත්ථිකෙහි පන සමන්තපාසාදිකං විනයට්ඨකථං (පාරා. අට්ඨ. 2.172) ඔලොකෙන්වා ගහෙතබ්බො.

අදින්නස්ස ආදානං අදින්නාදානං, පරස්ස හරණං ථෙය්‍යං, වොරිකාති වුත්තං හොති. තත්ථ අදින්නන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජන්තො අදණ්ඩාරහො අනුපවජ්ජො ව හොති. තස්මිං පන පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යවෙතනා අදින්නාදානං. තං හීනෙ පරසන්තකෙ අප්පසාවජ්ජං, පණිනෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා?

වත්පුප්භික්ෂුතාය. වත්පුසමත්තෙ සති ගුණාධිකානං සන්තකෙ වත්පුස්මි.
 මහාසාවජ්ජං. තං තං ගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො භීතගුණස්ස සන්තකෙ
 වත්පුස්මි අප්පසාවජ්ජං. තස්ස පඤ්ච සම්භාරා භොන්ති පරපරිග්ගහිතං,
 පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතා, ථෙය්‍යවිත්තං, උපක්කමො, තෙන හරණන්ති. ඡ පයොගා
 සාහත්ථිකාදයොව. තෙ ව බො යථානුරූපං ථෙය්‍යාවහාරො, පසය්භාවහාරො,
 පටිච්ඡන්තාවහාරො, පරිකප්පාවහාරො, කුසාවහාරොති ඉමෙසං අවහාරානං වසෙන
 පවත්තාති අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරො පන සමන්තපාසාදිකායං (පාරා. අට්ඨ.
 1.92) වුත්තො.

කාමෙසුඵ්ච්ඡාවාරොති එත්ථ පන කාමෙසුති මෙටුනසමාවාරෙසු. ඵ්ච්ඡාවාරොති
 එකන්තනින්දිතො ලාමකාවාරො. ලක්ඛණතො පන අසද්ධම්මාධිප්පායෙන
 කායද්වාරප්පවත්තා අගමනීයට්ඨානවිතික්කමචෙතනා කාමෙසුඵ්ච්ඡාවාරො.

තත්ථ අගමනීයට්ඨානං නාම පුරිසානං තාව මාතූරක්ඛිතා, පිතූරක්ඛිතා,
 මාතෘපිතූරක්ඛිතා, භාතූරක්ඛිතා, හගිනිරක්ඛිතා, ඤාතිරක්ඛිතා, ගොත්තරක්ඛිතා,
 ධම්මරක්ඛිතා, සාරක්ඛා, සපරිදණ්ඩාති මාතූරක්ඛිතාදයො දස; ධනක්කිතා,
 ඡන්දවාසිනී, භොගවාසිනී, පටවාසිනී, ඔදපත්තකිනී, ඔහටවුම්බටා, දාසී ව හරියා ව,
 කම්මකාරී ව හරියා ව, ධජාහතා, මුහුත්තිකාති එතා ව ධනක්කිතාදයො දසාති වීසති
 ඉත්ථීයො. ඉත්ථීසු පන ද්විත්තං සාරක්ඛාසපරිදණ්ඩානං, දසන්තඤ්ච
 ධනක්කිතාදිනන්ති ද්වාදසන්තං ඉත්ථීනං අඤ්ඤෙ පුරිසා, ඉදං අගමනීයට්ඨානං
 නාම. සො පනෙස ඵ්ච්ඡාවාරො සීලාදිගුණරහිතෙ අගමනීයට්ඨානෙ අප්පසාවජ්ජො,
 සීලාදිගුණසම්පන්නෙ මහාසාවජ්ජො. තස්ස චත්තාරො සම්භාරා අගමනීයවත්ථු,
 තස්මිං සෙවනවිත්තං, සෙවනපයොගො, මග්ගෙනමග්ගප්පට්පත්තිඅධිවාසනන්ති.
 එකො පයොගො සාහත්ථිකො එව.

මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජකො වච්ඡයොගො කායපයොගො
 වා. විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරවිසංවාදනකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා
 චෙතනා මුසාවාදො. අපරො නයො මුසාති අභූතං අතච්ඡං වත්ථු. වාදොති තස්ස
 භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. ලක්ඛණතො පන අතථං වත්ථුං තථතො පරං
 විඤ්ඤාපෙතුකාමස්ස තථාවිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො. සො
 යමත්ථං හඤ්ජති, තස්ස අප්පතාය අප්පසාවජ්ජො, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. අපිව
 ගහට්ඨානං අත්තතො සන්තකං අදාතුකාමතාය නත්ථිතිආදිනසප්පවත්තො
 අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිතා හුත්වා අත්ථහඤ්ජනත්ථං වුත්තො මහාසාවජ්ජො.
 පබ්බජිතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සප්පිං වා ලහිත්වා හසාධිප්පායෙන ‘අප්ප ගාමෙ
 තෙලං නදීමඤ්ඤෙ සන්දති’ ති පුරාණකථානයෙන පවත්තො අප්පසාවජ්ජො,
 අදිට්ඨංයෙව පන දිට්ඨන්තිආදිනා නයෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො. තස්ස
 චත්තාරො සම්භාරා භොන්ති අතථං වත්ථු, විසංවාදනවිත්තං, තජ්ජො වායාමො,
 පරස්ස තදත්ථච්ඡානනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව. සො කායෙන වා
 කායප්පට්ඨෙද්ධෙන වා වාචාය වා විසංවාදකකිරියාකරණෙ දට්ඨබ්බො. තාය චෙ

කිරියාය පරො තමන්ට ජානාති, අයං කිරියාසමුට්ඨාපිකවෙනනාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකම්මුතා ඛජ්ඣති.

පිසුණා වාචාතිආදීසු යාය වාචාය යස්ස තං වාචං භාසති, තස්ස භදයෙ අත්තනො පියභාවං පරස්ස ව සුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණා වාචා. යාය පන අත්තනම්පි පරම්පි ඵරුසම්පි කරොති, සා වාචා සයම්පි ඵරුසා නෙව කණ්ණසුඛා න භදයසුඛා වා, අයං ඵරුසා වාචා. යෙන සම්ඵං පලපති නිරන්ථකං, සො සම්ඵප්පලාපො. තෙසං මූලභූතා වෙනනාපි පිසුණාවාදිනාමමෙව ලහති, සා එව ව ඉධ අධිප්පෙනාති. තත්ථ සංකිලිට්ඨවිත්තස්ස පරෙසං වා හෙදාය අත්තනො පියකමායතාය වා කායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා පිසුණා වාචා. සා යස්ස හෙදං කරොති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා චත්තාරො සම්භාරා භින්නිකඛ්ඛො පරො, “ඉති ඉමෙ නානා භවිස්සන්ති විනා භවිස්සන්ති”ති හෙදපුරෙක්ඛාරතා වා, “අහං පියො භවිස්සාමි විස්සාසිකො”ති පියකමායතා වා, තජ්ජො වායාමො, තස්ස තදන්ථවිජානනන්ති.

පරස්ස මම්මච්ඡෙදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා එකන්තඵරුසා වෙනනා ඵරුසා වාචා. තස්ස ආවිභාවන්ථමිදං චන්ද්‍ර – එකො කිර දාරකො මාතුචචනං අනාදිසිත්වා අරඤ්ඤං ගච්ඡති, තං මාතා නිවත්තෙනුං අසක්කොන්ති “චණ්ඩා තං මහිංසි අනුඛන්ධතු”ති අක්කොසි. අප්පස්ස තත්ථෙව අරඤ්ඤෙ මහිංසි උට්ඨාසි. දාරකො “යං මම මාතා මුඛෙන කට්ඨෙසි තං මා හොතු, යං චිත්තෙන චිත්තෙසි තං හොතු”ති සච්චකිරියමකාසි. මහිංසි තත්ථෙව ඛද්ධා විය අට්ඨාසි. එවං මම්මච්ඡෙදකොපි පයොගො විත්තසණ්භතාය ඵරුසා වාචා න හොති. මාතාපිතරො හි කදාපි පුත්තකෙ එවම්පි වදන්ති “චොරා චො ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං කරොන්තු”ති, උප්පලපත්තම්පි ව නෙසං උපරි පතන්තං න ඉච්ඡන්ති. ආවරියුපජ්ඣායා ව කදාපි නිස්සිතකෙ එවං වදන්ති “කිං ඉමෙ අහිරිකා අනොත්තප්පිනො වරන්ති නිද්ධමථ නෙ”ති. අථ ඛො නෙසං ආගමාධිගමසම්පත්තිං ඉච්ඡන්ති. යථා ව විත්තසණ්භතාය ඵරුසා වාචා න හොති, එවං වචනසණ්භතාය අඵරුසා වාචාපි න හොති. න හි මාරාපෙතුකාමස්ස “ඉමං සුඛං සයාපෙථා”ති වචනං අඵරුසා වාචා හොති. විත්තඵරුසතාය පනෙසා ඵරුසා වාචාව. සා යං සන්ධාය පචත්තිතා, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා තයො සම්භාරා අක්කොසිතඛ්ඛො පරො, කුපිතචිත්තං, අක්කොසනාති.

අනන්ථවිඤ්ඤාපකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා අකුසලවෙනනා සම්ඵප්පලාපො. සො ආසෙවනමන්දතාය අප්පසාවජ්ජො, ආසෙවනමහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා භාරතයුද්ධසිතාහරණාදිනිරන්ථකකථාපුරෙක්ඛාරතා, තථාරුපිකථාකථනන්ති.

අභිජ්ඣායතීති අභිජ්ඣා, පරහණ්ඩාහිමුඛි හුත්වා තන්තින්නතාය පචත්තතීති අත්ථො. සා “අහො වත ඉදං මමස්සා”ති එවං පරහණ්ඩාහිජ්ඣායනලක්ඛණා. අදින්නාදානං විය අප්පසාවජ්ජා ව මහාසාවජ්ජා ව. තස්සා ද්වෙ සම්භාරා පරහණ්ඩං,

අත්තනො පරිණාමනක්ද. පරහණ්ඩවත්ථුකෙ හි ලොහෙ උප්පත්තෙපි න තාව කම්මපථහෙදො හොති, යාව “අහො වතීදං මමස්සා”ති අත්තනො න පරිණාමෙති.

හිතසුඛං ඛ්‍යාපාදයතීති ඛ්‍යාපාදො. සො පරචිනාසාය මනොපදොසලක්ඛණො, ඵරුසා වාවා විය අප්පසාවජ්ජො මහාසාවජ්ජො ව. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා පරසත්තො ව, තස්ස ව විනාසවිත්තා. පරසත්තවත්ථුකෙ හි කොධෙ උප්පත්තෙපි න තාව කම්මපථහෙදො හොති, යාව “අහො වතායං උච්ඡිජ්ජෙය්‍යා විනස්සෙය්‍යා”ති තස්ස විනාසං න විත්තෙති.

යථාභූච්චගහණාභාවෙන මිච්ඡා පස්සතීති මිච්ඡාදිට්ඨි. සා “නත්ථි දිත්ත”න්තිආදිනා නයෙන විපරිතදස්සනලක්ඛණා. සම්ඵප්පලාපො විය අප්පසාවජ්ජා මහාසාවජ්ජා ව. අපිච අනියතා අප්පසාවජ්ජා, නියතා මහාසාවජ්ජා. තස්සා ද්වෙ සම්භාරා වත්ථුතො ව ගහිතාකාරවිපරිතතා, යථා ව තං ගණ්භාති, තථාභාවෙන තස්සුපට්ඨානන්ති.

ඉමෙසං පන දසන්තං අකුසලකම්මපථානං ධම්මතො කොට්ඨාසතො ආරම්මණතො වෙදනාතො මූලතොති පඤ්චභාකාරෙහි විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ ධම්මතොති එතෙසු හි පටිපාටියා සත්ත, චෙතනාධම්මාව හොන්ති, අභිජ්ඣාදයො තයො චෙතනාසම්පයුත්තා.

කොට්ඨාසතොති පටිපාටියා සත්ත, මිච්ඡාදිට්ඨි වාති ඉමෙ අට්ඨ කම්මපථා ඵව හොන්ති, නො මූලාති. අභිජ්ඣාඛ්‍යාපාදා කම්මපථා ඵෙව මූලාති ව. අභිජ්ඣා හි මූලං පත්ථා ලොහො අකුසලමූලං හොති. ඛ්‍යාපාදො දොසො අකුසලමූලං.

ආරම්මණතොති පාණාතිපාතො ජීවිතින්ද්‍රියාරම්මණතො සඬ්ඛාරාරම්මණො හොති. අදිත්තාදානං සත්තාරම්මණං වා සඬ්ඛාරාරම්මණං වා. මිච්ඡාවාරො ථොට්ඨබ්බවසෙන සඬ්ඛාරාරම්මණො. සත්තාරම්මණොතිපි එකෙ. මුසාවාදො සත්තාරම්මණො වා සඬ්ඛාරාරම්මණො වා. තථා පිසුණා වාවා. ඵරුසා වාවා සත්තාරම්මණාව. සම්ඵප්පලාපො දිට්ඨසුත්තමුත්තවිඤ්ඤාතවසෙන සත්තාරම්මණො වා සඬ්ඛාරාරම්මණො වා, තථා අභිජ්ඣා. ඛ්‍යාපාදො සත්තාරම්මණාව. මිච්ඡාදිට්ඨි තෙභූමකධම්මවසෙන සඬ්ඛාරාරම්මණො.

වෙදනාතොති පාණාතිපාතො දුක්ඛවෙදනො හොති. කිඤ්චාපි හි රාජානො චොරං දිස්වා හසමානාපි “ගච්ඡං නං සාතෙථා”ති වදන්ති, සන්තිට්ඨාපකචෙතනා පන නෙසං දුක්ඛසම්පයුත්තාව හොති. අදිත්තාදානං තිවෙදනං. මිච්ඡාවාරො සුඛමජ්ඣක්තවසෙන ද්විවෙදනො, සන්තිට්ඨාපකචිත්තෙ පන මජ්ඣක්තවෙදනො න හොති. මුසාවාදො තිවෙදනො, තථා පිසුණා වාවා. ඵරුසා වාවා දුක්ඛවෙදනාව. සම්ඵප්පලාපො තිවෙදනො. අභිජ්ඣා සුඛමජ්ඣක්තවසෙන ද්විවෙදනා, තථා මිච්ඡාදිට්ඨි. ඛ්‍යාපාදො දුක්ඛවෙදනො.

මූලතොති පාණාතිපාතො දොසමොහවසෙන ද්විමූලකො හොති. අදින්නාදානං දොසමොහවසෙන වා ලොහමොහවසෙන වා. මිච්ඡාචාරො ලොහමොහවසෙන. මුසාවාදො දොසමොහවසෙන වා ලොහමොහවසෙන වා, තථා පිසුණා වාචා සම්ඵජ්ජලාපො ව. ඵරුසා වාචා දොසමොහවසෙන. අභිජ්ඣා මොහවසෙන එකමූලා, තථා ඛ්‍යාපාදො. මිච්ඡාදිට්ඨි ලොහමොහවසෙන ද්විමූලාති.

ලොහො අකුසලමූලන්තිආදීසු ලුබ්භතීති ලොහො. දුස්සතීති දොසො. මුය්හතීති මොහො. තෙසු ලොහො සයඤ්ච අකුසලො සාවජ්ජදුක්ඛවිපාකට්ඨෙන, ඉමෙසඤ්ච පාණාතිපාතාදීනං අකුසලානං කෙසඤ්චි සම්පයුත්තජ්ජභාවකට්ඨෙන කෙසඤ්චි උපනිස්සයපච්චයට්ඨෙන මූලන්ති අකුසලමූලං. චුත්තම්පි චෙනං “රත්තො ඛො ආවුසො රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො පාණම්පි හනති” තිආදි. දොසමොහානං අකුසලමූලභාවෙපි එසෙව නයො.

අකුසලකම්මපථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කුසලකම්මපථවණ්ණනා

පාණාතිපාතා වෙරමණි කුසලන්තිආදීසු පාණාතිපාතාදයො චුත්තත්ථා එව. වෙරං මණතීති වෙරමණි, වෙරං පජහතීති අත්ථො. විරමති වා එතාය කරණභූතාය, විකාරස්ස වෙකාරං කත්ථාපි වෙරමණි. අයං තාවෙත්ථ ඛ්‍යාඤ්ජනතො වණ්ණනා. අත්ථතො පන වෙරමණිති කුසලවිත්තසම්පයුත්තා විරති. යා “පාණාතිපාතා විරමන්තස්ස, යා තස්මිං සමයෙ පාණාතිපාතා ආරති විරති” ති එව. චුත්තා කුසලවිත්තසම්පයුත්තා විරති, සා හෙදතො තිවිධො හොති සම්පත්තවිරති සමාදානවිරති සමුච්ඡේදවිරතීති. තත්ථ අසමාදින්නසික්ඛාපදානං අත්තනො ජාතිවයඛාහුසච්චාදීනි පච්චවෙක්ඛිත්වා “අයුත්තං අම්භාකං ඵවරුපං කාතු” න්ති සම්පත්තවත්ථුං අවිතික්කමන්තානං උප්පජ්ජමානා විරති සම්පත්තවිරතීති වෙදිතඛ්ඛා සිහළදීපෙ වක්කනඋපාසකස්ස විය.

තස්ස කිර දහරකාලෙයෙව මාතුයා රොගො උප්පජ්ජී. වෙජ්ජෙන ව “අල්ලසසමංසං ලද්ධුං වට්ටති” ති චුත්තං. තතො වක්කනස්ස භාතා “ගච්ඡ තාත ඛෙත්තං ආභිණ්ඩාහී” ති වක්කනං පෙසෙසි. සො තත්ථ ගතො. තස්මිඤ්ච සමයෙ එකො සසො තරුණසස්සං ඛාදිතුං ආගතො හොති, සො තං දිස්වා වෙගෙන ධාවෙන්තො වල්ලියා ඛද්ධො “කිරි කිරි” ති සද්දමකාසි. වක්කනො තෙන සද්දෙන ගන්ත්වා තං ගහෙන්වා වින්තෙසි “මාතු හෙසජ්ජං කරොමි” ති. පුන වින්තෙසි “න මෙනං පතිරුපං, ය්වාහං මාතු ජීවිතකාරණා පරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා” න්ති. අථ නං “ගච්ඡ අරඤ්ඤෙ සසෙහි සද්ධිං තිණොදකං පරිභුඤ්ජා” ති මුඤ්චි. භාතරා ව “කිං තාත සසො ලද්ධො” ති පුච්ඡිතො තං පවත්තිං ආවික්ඛි. තතො නං භාතා පරිභාසි. සො මාතුසන්තිකං ගන්ත්වා “යතොහං ජාතො, තාභිජානාමි සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙතා” ති සච්චං වත්වා අධිට්ඨාසි. තාවදෙවස්ස මාතා අරොගා අභොසි.

සමාදින්නසික්ඛාපදානං පන සික්ඛාපදසමාදානෙ ව තතුත්තරි ව අත්තනො ජීවිතම්පි පරිච්චජිත්වා වත්ථුං අවිතික්කමන්තානං උප්පජ්ජමානා විරති සමාදානවිරතීති වෙදිතබ්බා උත්තරවඩ්ඪමානපබ්බතවාසීඋපාසකස්ස විය.

සො කිර අම්බරියවිහාරවාසීපිඨගලබුද්ධරක්ඛිතත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ සික්ඛාපදානි ගහෙත්වා බෙත්තං කස්සති. අථස්ස ගොණො නට්ඨො, සො තං ගවෙසන්තො උත්තරවඩ්ඪමානපබ්බතං ආරුහි, තත්තූ නං මහාසජ්ජො අග්ගහෙසි. සො චිත්තෙසි “ඉමායස්ස තිබ්බෙවාසියා සිසං ඡිත්ථාමි”ති. පුන චිත්තෙසි “න මෙතං පතිරුපං, ය්වාහං භාවනීයස්ස ගරුතො සන්තිකෙ සික්ඛාපදං ගහෙත්වා හින්දෙය්‍ය”න්ති. එවං යාවතතියං චිත්තෙත්වා “ජීවිතං පරිච්චජාමි, න සික්ඛාපද”න්ති අංසෙ යපිතං තිබ්බෙදණ්ඩවාසිං අරඤ්ඤෙ ඡඩ්ඨෙසි. තාවදෙව නං මහාවාළො මුඤ්චිත්වා අගමාසිති.

අරියමග්ගසම්පයුත්තා පන විරති සමුච්ඡෙදවිරතීති වෙදිතබ්බා. යස්සා උප්පත්තිතො පභුති “පාණං ඝාතෙස්සාමි”ති අරියපුග්ගලානං විත්තම්පි න උප්පජ්ජති. සා පනායං විරති කොසල්ලප්පවත්තියා කුසලන්ති චුත්තා. කුච්ඡිකසයනතො වා කුසන්ති ලද්ධවොහාරං දුස්සීලාං ලුනාතීතිපි කුසලං. කතමඤ්චාවුසො කුසලන්ති ඉමස්ස පන පඤ්ඤස්ස අනනුරුපත්තා කුසලාති න චුත්තා.

යථා ව අකුසලානං, එවං ඉමෙසම්පි කුසලකම්මපථානං ධම්මතො කොට්ඨාසතො ආරම්මණතො වෙදනාතො මූලතොති පඤ්චභාකාරෙහි විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ ධම්මතොති එතෙසු හි පටිපාටියා සත්ත වෙනනාපි වට්ටන්ති, විරතියොපි. අන්තෙ තයො වෙනනාසම්පයුත්තාව.

කොට්ඨාසතොති පටිපාටියා සත්ත කම්මපථා එව, නො මූලානි. අන්තෙ තයො කම්මපථා වෙව මූලානි ව. අනභිජ්ඣා හි මූලං පත්වා අලොභො කුසලමූලං හොති. අබ්‍යාපාදො අදොසො කුසලමූලං. සම්මාදිට්ඨි අමොහො කුසලමූලං.

ආරම්මණතොති පාණාතිපාතාදීනං ආරම්මණානෙව එතෙසං ආරම්මණානි, විතික්කම්තබ්බතොයෙව හි වෙරමණී නාම හොති. යථා පන නිබ්බානාරම්මණො අරියමග්ගො කිලෙසෙ පජහති, එවං ජීවිතින්ද්‍රියාදිආරම්මණාපෙතෙ කම්මපථා පාණාතිපාතාදීනි දුස්සීලානි පජහන්තීති වෙදිතබ්බා.

වෙදනාතොති සබ්බෙ සුඛවෙදනා වා හොන්ති, මජ්ඣන්තවෙදනා වා. කුසලං පත්වා හි දුක්ඛවෙදනා නාම නත්ථි.

මූලතොති පටිපාටියා සත්ත කම්මපථා ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙන විරමන්තස්ස අලොභඅදොසඅමොහවසෙන තිමූලා හොන්ති. ඤාණවිජ්ජයුත්තචිත්තෙන

විරමන්තස්ස ද්විමුලා. අනභිජ්ඣා ඤාණසම්පයුත්තවිත්තෙන විරමන්තස්ස ද්විමුලා. ඤාණවිජ්ජයුත්තවිත්තෙන එකමුලා. අලොභො පන අත්තනාව අත්තනො මූලං න හොති, අබ්‍යාපාදෙපි එසෙව නයො. සම්මාදිට්ඨි අලොභාදොසවසෙන ද්විමුලාවාති.

අලොභො කුසලමූලන්තිආදීසු න ලොභොති අලොභො, ලොභපට්ඨකස්ස ධම්මස්සෙතං අධිවචනං. අදොසාමොහෙසුපි එසෙව නයො. තෙසු අලොභො සයඤ්ච කුසලං, ඉමෙසඤ්ච පාණාතිපාතා වෙරමණිආදීනං කුසලානං කෙසඤ්චි සම්පයුත්තජ්ජභාවකට්ඨෙත කෙසඤ්චි උපනිස්සයපච්චයට්ඨෙත මූලන්ති කුසලමූලං. අදොසාමොහානම්පි කුසලමූලභාවෙ එසෙව නයො.

ඉදානි සබ්බමිපි තං සබ්බෙපෙන ව විත්ථාරෙන ව දෙසිතමත්ථං නිගමෙන්නො යතො බො ආවුසොතිආදිඅජ්ජනාවාරමාහ. තත්ථ එවං අකුසලං පජානාතීති එවං යථානිද්දිට්ඨදසාකුසලකම්මපථවසෙන අකුසලං පජානාති. එවං අකුසලමූලන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. එත්තාවතා එකෙන නයෙන චතුසච්චකම්මට්ඨානිකස්ස යාව අරහත්තා නියානං කථිතං හොති. කථං? එත්ථ හි යපෙත්වා අභිජ්ඣාං දස අකුසලකම්මපථා ව කුසලකම්මපථා ව දුක්ඛසච්චං. අභිජ්ඣා ව ලොභො අකුසලමූලඤ්චාති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා නිජ්ජරියායෙන සමුදයසච්චං. පරියායෙන පන සබ්බෙපි කම්මපථා දුක්ඛසච්චං. සබ්බානි කුසලාකුසලමූලානි සමුදයසච්චං. උභින්නං අජ්ජවත්ති නිරොධසච්චං. දුක්ඛං පරිජානන්නො සමුදයං පජහමානො නිරොධං පජානන්නො අරියමග්ගො මග්ගසච්චන්ති ඉති ද්වෙ සච්චානි සරූපෙන චුත්තානි, ද්වෙ ආවත්තභාරවසෙන වෙදිතබ්බානි.

සො සබ්බසො රාගානුසයං පභායාති සො එවං අකුසලාදීනි පජානන්නො සබ්බාකාරෙන රාගානුසයං පජහිත්වා. පටිඝානුසයං පටිච්චනොදෙත්වාති පටිඝානුසයඤ්ච සබ්බාකාරෙනෙව නිහරිත්වාති චුත්තං හොති. එත්තාවතා අනාගාමිමග්ගො කථිතො. අස්මිති දිට්ඨිමානානුසයං සමුහනිත්වාති පඤ්චසු ඛන්ධෙසු කඤ්චි ධම්මං අනවකාරිකරිත්වා ‘අස්මි’ති ඉමිනා සමුහග්ගභණ්ඩාකාරෙන පවත්තං දිට්ඨිමානානුසයං සමුග්ගසාටෙත්වා.

තත්ථ දිට්ඨිමානානුසයන්ති දිට්ඨිසදිසං මානානුසයන්ති චුත්තං හොති. අයඤ්භි මානානුසයො අස්මිති පවත්තත්තා දිට්ඨිසදිසො හොති, තස්මා එවං චුත්තො. ඉමඤ්ච අස්මිමානං විත්ථාරතො විඤ්ඤාතුකාමෙන ඛන්ධියවග්ගෙ බෙමකසුත්තං (සං. නි. 3.89) ඔලොකෙතබ්බන්ති.

අවිජ්ජං පභායාති වට්ටමූලං අවිජ්ජං පජහිත්වා. විජ්ජං උජ්ජාදෙත්වාති තස්සා අවිජ්ජාය සමුග්ගසාටිකං අරහත්තමග්ගවිජ්ජං උජ්ජාදෙත්වා. එත්තාවතා අරහත්තමග්ගො කථිතො. දිට්ඨෙව ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො හොතීති අස්මිංයෙව අත්තභාවෙ වට්ටදුක්ඛස්ස පරිච්ඡෙදකරො හොති. එත්තාවතාපි බො, ආවුසොති දෙසනං නියානෙති, ඉමාය කම්මපථදෙසනාය චුත්තමනසිකාරජ්ජට්ඨෙධවසෙනපිති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තනයමෙව. එවං අනාගාමිමග්ගඅරහත්තමග්ගෙහි දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

කුසලකම්මපථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආහාරවාරවණ්ණනා

90. සාධාචුසොති බො...පෙ.... ආගතො ඉමං සද්ධම්මන්ති එවං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස කුසලාකුසලමුඛෙන චතුසච්චදෙසනං සුත්වා තං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස භාසිතං “සාධාචුසො”ති ඉමිනා වචනෙන තෙ භික්ඛූ අභිනන්දිත්වා ඉමස්සෙව වචනස්ස සමුට්ඨාපකෙන විත්තෙන අනුමොදිත්වා වචසා සම්පට්ඨිත්වා චෙතසා සම්පියායිත්වාති චුත්තං හොති. ඉදානි යස්මා ථෙරො නානස්පකාරෙන චතුසච්චදෙසනං දෙසෙතුං පටිබලො, යථාහ “සාරිපුත්තො, භික්ඛවෙ, පහොති චත්තාරි අරියසච්චාති විත්ථාරෙන ආචික්ඛිතුං දෙසෙතු”න්ති යස්මා වා උත්තරිම්පි දෙසෙතුකාමොව හුත්වා “එත්තාවතාපි බො”ති අවච, තස්මා අපරෙනපි නයෙන සච්චදෙසනං සොතුකාමා තෙ භික්ඛූ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං උත්තරිං පඤ්ඤං අපුච්ඡං. තෙන සයමෙව පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජිතපඤ්ඤතො උත්තරිං සියා බො පනාචුසො, අඤ්ඤොපි පරියායො භවෙයා අඤ්ඤම්පි කාරණන්ති ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤං අතිරෙකං පඤ්ඤං පුච්ඡං, පුරිමපඤ්ඤස්ස වා උපරිභාගෙ පුච්ඡංසුති චුත්තං හොති. අථ නෙසං බ්‍යාකරමානො ථෙරො සියා, ආචුසොතිආදිමාහ. තත්ථායං අනුත්තානපදවණ්ණනා, ආහාරන්ති පච්චයං. පච්චයො හි ආහරති අත්තනො ඵලං, තස්මා “ආහාරො”ති වුච්චති.

භූතානං වා සත්තානන්තිආදිසු භූතාති සඤ්ජාතා, නිබ්බන්තා. සම්භවෙසීනන්ති යෙ සම්භවං ජාතිං නිබ්බන්තිං එසන්ති ගවෙසන්ති. තත්ථ චතුසු යොනිසු අණ්ඩජජලාබ්‍රජා සත්තා යාව අණ්ඩකොසං චත්ථිකොසඤ්ච න භින්දන්ති, තාව සම්භවෙසීනො නාම. අණ්ඩකොසං චත්ථිකොසඤ්ච භින්දිත්වා බහි නික්ඛන්තා භූතා නාම. සංසෙදජා ඔපපාතිකා ව පට්ඨමිත්තක්ඛණෙ සම්භවෙසීනො නාම. දුතියචිත්තක්ඛණෙනො පභූති භූතා නාම. යෙන යෙන වා ඉරියාපථෙන ජායන්ති, යාව තෙ තතො අඤ්ඤං න පාපුණන්ති, තාව සම්භවෙසීනො නාම. තතො පරං භූතා නාම.

අථ වා භූතාති ජාතා අභිනිබ්බන්තා, යෙ භූතායෙව න පුන භවිස්සන්තිති සඬ්ඛං ගච්ඡන්ති, තෙසං බිණ්ණාසවානමෙතං අධිවචනං. සම්භවමෙසන්තිති සම්භවෙසීනො. අප්පභිනභවසංයොජනත්තා ආයතිම්පි සම්භවං එසන්තානං සෙක්ඛපුපුජ්ජනානමෙතං අධිවචනං. එවං සබ්බථාපි ඉමෙහි ද්විති පදෙහි සබ්බසත්තෙ පරියාදියති. වාසද්දො චෙත්ථ සම්පිණ්ඩනත්ථො, තස්මා භූතානඤ්ච සම්භවෙසීනඤ්චාති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො.

ධීතියාති ධීතත්ථං. අනුග්ගහායාති අනුග්ගහත්ථං. උපකාරත්ථං. වචනහෙදො චෙස, අත්ථො පන ද්විත්තම්පි පදානං එකොයෙව. අථ වා ධීතියාති තස්ස තස්ස සත්තස්ස උප්පන්නධම්මානං අනුප්පබන්ධවසෙන අවිච්ඡෙදාය. අනුග්ගහායාති අනුප්පන්නානං උප්පාදාය. උහොපි චෙතාති භූතානං ධීතියා චෙව අනුග්ගහාය ව. සම්භවෙසීනං වා ධීතියා චෙව අනුග්ගහාය වාති එවං උභයත්ථ දට්ඨබ්බාති.

කබලිකාරො ආහාරොති කබලං කත්වා අජ්ඣොහරිතබ්බතො කබලිකාරො ආහාරො, ඔදනකුම්මාසාදිවත්ථුකාය ඔජායෙනං අධිවචනං. ඔළාරිකො වා සුබ්බමො වාති වත්ථුඔළාරිකතාය ඔළාරිකො, වත්ථුසුබ්බමතාය සුබ්බමො. සභාවෙන පන සුබ්බමරූපපරියාපන්නත්තා කබලිකාරො ආහාරො සුබ්බමොව හොති. සාපි වස්ස වත්ථුතො ඔළාරිකතා සුබ්බමතා ව උපාදායුපාදාය වෙදිතබ්බො.

කුම්භීලානඤ්ඤි ආහාරං උපාදාය මොරානං ආහාරො සුබ්බමො. කුම්භීලා කිර පාසාණෙ ගිලන්ති. තෙ ව නෙසං කුච්ඡිප්පත්තාව විලියන්ති. මොරා සප්පච්චිකාදිපාණෙ බාදන්ති. මොරානං පන ආහාරං උපාදාය තරච්ඡානං ආහාරො සුබ්බමො. තෙ කිර තිවස්සජඩ්ඨිතාති විසාණාති වෙව අට්ඨිති ව බාදන්ති. තාති ව නෙසං බෙළෙන තෙමිතමත්තෙනෙව කන්දමුලං විය මුදුකාති හොන්ති. තරච්ඡානම්පි ආහාරං උපාදාය හත්ථීනං ආහාරො සුබ්බමො. තෙපි නානාරුක්ඛසාබායො බාදන්ති. හත්ථීනං ආහාරතො ගවයගොකණ්ණමිගාදීනං ආහාරො සුබ්බමො. තෙ කිර නිස්සාරාති නානාරුක්ඛපණ්ණාදීනි බාදන්ති. තෙසම්පි ආහාරතො ගුන්තං ආහාරො සුබ්බමො. තෙ අල්ලසුක්ඛතිණාති බාදන්ති. තෙසං ආහාරතො සසානං ආහාරො සුබ්බමො. සසානං ආහාරතො සකුණානං ආහාරො සුබ්බමො. සකුණානං ආහාරතො පච්චන්තවාසීනං ආහාරො සුබ්බමො. පච්චන්තවාසීනං ආහාරතො ගාමභොජකානං ආහාරො සුබ්බමො. ගාමභොජකානං ආහාරතො රාජරාජමහාමත්තානං ආහාරො සුබ්බමො. තෙසම්පි ආහාරතො චක්කවත්තිනො ආහාරො සුබ්බමො. චක්කවත්තිනො ආහාරතො භුම්මදෙවානං ආහාරො සුබ්බමො. භුම්මදෙවානං ආහාරතො වාතුමහාරාජිකානං ආහාරො සුබ්බමො. එවං යාව පරනිම්මිතවසවත්තීනං ආහාරො විත්ථාරෙතබ්බො, තෙසං ආහාරො සුබ්බමොත්තෙව නිට්ඨං පත්තො.

එත්ථ ව ඔළාරිකෙ වත්ථුස්මිං ඔජා පරිත්තා හොති දුබ්බලා, සුබ්බමෙ බලවති. තථා හි එකපත්තපුරම්පි යාගුං පිවතො මුහුත්තෙනෙව ජීසච්ඡිතො හොති, යංකඤ්චිදෙව බාදිතුකාමො. සප්පිං පන පසට්මත්තං පිචිත්වා දිවසං අහොත්තුකාමො හොති. තත්ථ වත්ථු පරිස්සමං විනොදෙති, න පන සක්කොති පාලෙතුං. ඔජා පාලෙති, න සක්කොති පරිස්සමං විනොදෙතුං. ද්වෙව පන එකතො හුත්වා පරිස්සමඤ්චෙව විනොදෙත්ති පාලෙත්ති වාති.

එස්සො දුතියොති චක්ඛුසම්ඵස්සාදි ඡබ්බිධොපි එස්සො. එතෙසු චතුසු ආහාරෙසු දුතියො ආහාරොති වෙදිතබ්බො. දෙසනානායො එව වෙස. තස්මා ඉමිනා නාම කාරණෙන දුතියො වා තතියො වාති ඉදමෙත්ථ න ගවෙසිතබ්බං. මනොසඤ්චෙතනාති වෙතනා එව වුච්චති. විඤ්ඤාණන්ති යංකිඤ්චි චිත්තං.

එත්ථාහ, යදි පච්චයට්ඨො ආහාරට්ඨො, අථ කස්මා අඤ්ඤෙසුපි සත්තානං පච්චයෙසු විජ්ජමානෙසු ඉමෙයෙව චත්තාරො වුත්තාති? වුච්චතෙ, අජ්ඣත්තිකසන්නතියා විසෙසපච්චයත්තා. විසෙසපච්චයො හි කබලිකාරාහාරහක්ඛානං සත්තානං රූපකායස්ස කබලිකාරො ආහාරො. නාමකායෙ

වෙදනාය එස්සො, විඤ්ඤාණස්ස මනොසඤ්චෙනනා, නාමරූපස්ස විඤ්ඤාණං.
යථාහ -

“සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, අයං කායො ආහාරට්ඨිතිකො, ආහාරං පටිච්ච
තිට්ඨති, අනාහාරො නො තිට්ඨති. තථා එස්සපච්චයා වෙදනා, සඬ්ඛාරපච්චයා
විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප” න්ති.

කො පනෙත්ථ ආහාරො, කිං ආහරතීති? කඛළිකාරාහාරො ඔජට්ඨමකරූපානි
ආහරති. එස්සාහාරො තිස්සො වෙදනා, මනොසඤ්චෙනනාහාරො තයො භවෙ,
විඤ්ඤාණාහාරො පටිසන්ධිනාමරූපන්ති.

කථං? කඛළිකාරාහාරො තාව මුඛෙ යපිතමත්තොයෙව අට්ඨ රූපානි
සමුට්ඨාපෙති. දන්තවිචුණ්ණිකං පන අජ්ඣොහරියමානං එකෙකං සිත්ථං අට්ඨට්ඨ
රූපානි සමුට්ඨාපෙතියෙව. එවං ඔජට්ඨමකරූපානි ආහරති.

එස්සාහාරො පන සුඛවෙදනියො එස්සො උජ්ජජ්ජමානො සුඛවෙදනං ආහරති,
තථා දුක්ඛවෙදනියො දුක්ඛං, අදුක්ඛමසුඛවෙදනියො අදුක්ඛමසුඛන්ති එවං සඬ්ඛථාපි
එස්සාහාරො තිස්සො වෙදනා ආහරති.

මනොසඤ්චෙනනාහාරො කාමහවුපගං කම්මං කාමහවං ආහරති,
රූපාරූපහවුපගානි තං තං හවං. එවං සඬ්ඛථාපි මනොසඤ්චෙනනාහාරො තයො
භවෙ ආහරති.

විඤ්ඤාණාහාරො පන යෙ ව පටිසන්ධික්ඛණෙ තංසම්පයුත්තකා තයො ඛන්ධා,
යානි ව තිසන්තතිවසෙන තිංසරූපානි උජ්ජජ්ජන්ති, සහජාතාදිපච්චයනායෙන තානි
ආහරතීති වුච්චති. එවං විඤ්ඤාණාහාරො පටිසන්ධිනාමරූපං ආහරතීති.

එත්ථ ව මනොසඤ්චෙනනාහාරො තයො භවෙ ආහරතීති සාසවා
කුසලාකුසලචෙනතාව වුත්තා. විඤ්ඤාණං පටිසන්ධිනාමරූපං ආහරතීති
පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණමෙව වුත්තං. අවිසෙසෙන පන
තංසම්පයුත්තතංසමුට්ඨානධම්මානං ආහරණතො පෙනෙ ආහාරානි වෙදිතඛ්ඛා.

එතෙසු චතුසු ආහාරෙසු කඛළිකාරාහාරො උපත්ථම්භෙන්තො ආහාරකිච්චං
සාධෙති. එස්සො චුසන්තොයෙව, මනොසඤ්චෙනනා ආයුහමානාව. විඤ්ඤාණං
විජානන්තමෙව.

කථං? කඛළිකාරාහාරො හි උපත්ථම්භෙන්තොයෙව කායට්ඨපනෙන සත්තානං
ඨිතියා හොති. කම්මජනිතොපි හි අයං කායො කඛළිකාරාහාරෙන උපත්ථම්භිතො
දසපි වස්සානි වස්සසතම්පි යාව ආයුපරිමාණං තිට්ඨති. යථා කිං? යථා මාතුයා
ජනිතොපි දාරකො ධාතියා ථඤ්ඤාදීනි පායෙත්වා පොසියමානොව විරං තිට්ඨති,
යථා වුපත්ථම්භෙන උපත්ථම්භිතගෙහං. වුත්තම්පි වෙනං -

“යථා මහාරාජ ගෙහෙ පතන්තෙ අඤ්ඤාන දාරුනා උපත්ථම්භෙන්ති,
අඤ්ඤාන දාරුනා උපත්ථම්භිතං සන්තං එවං තං ගෙහං න පතති, එවමෙව
බො මහාරාජ අයං කායො ආහාරට්ඨිතිකො, ආහාරං පටිච්ච තිට්ඨති” ති.

එවං කබ්බිකාරො ආහාරො උපත්ථම්භෙන්තො ආහාරකිච්චං සාධෙති. එවං
සාධෙන්තොපි ච කබ්බිකාරො ආහාරො ද්විත්තං රූපසන්තතිතං පච්චයො හොති
ආහාරසමුට්ඨානස්ස ච උපාදින්නස්ස ච. කම්මජානං අනුපාලකො හුත්වා පච්චයො
හොති. ආහාරසමුට්ඨානානං ජනකො හුත්වා පච්චයො හොති.

එස්සො පන සුඛාදිවත්ථුතං ආරම්මණං චුසන්තොයෙව
සුඛාදිවෙදනාපවත්තනෙන සත්තානං ඨිතියා හොති. මනොසඤ්චෙනනා
කුසලාකුසලකම්මවසෙන ආයුහමානායෙව භවමූලනිජ්ඣාදනතො සත්තානං ඨිතියා
හොති. විඤ්ඤාණං විජානන්තමෙව නාමරූපජ්ජවත්තනෙන සත්තානං ඨිතියා
හොති.

එවං උපත්ථම්භනාදිවසෙන ආහාරකිච්චං සාධයමානෙසු පනෙතෙසු චත්තාරි
භයානි දට්ඨබ්බානි. සෙය්‍යථිදං, කබ්බිකාරාහාරෙ නිකන්තියෙව භයං, එස්සෙ
උපගමනමෙව, මනොසඤ්චෙනනාය ආයුහනමෙව, විඤ්ඤාණෙ අභිනිපාතොයෙව
භයන්ති. කිං කාරණා? කබ්බිකාරාහාරෙ හි නිකන්තිං කත්වා සීතාදීනං පුරෙක්ඛනා
සත්තා ආහාරත්ථාය මුද්දාගණනාදිකම්මානි කරොන්තා අනප්පකං දුක්ඛං
නිගච්ඡන්ති. එකච්චෙව ච ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වාපි වෙජ්ජකම්මාදිකාය
අනෙසනාය ආහාරං පරියෙසන්තා දිට්ඨෙපි ධම්මෙ ගාරය්හා හොන්ති. සම්පරායෙපි
තස්ස සඬ්ඝාටිපි ආදිත්තා සම්පජ්ජලිතාතිආදිනා ලක්ඛණසංයුත්තෙ චුත්තනයෙන
සමණපෙතා හොන්ති. ඉමිනාව තාව කාරණෙන කබ්බිකාරාහාරෙ නිකන්තියෙව
භයන්ති වෙදිතබ්බං.

එස්සං උපගච්ඡන්තාපි එස්සස්සාදිනො පරෙසං රක්ඛිතගොපිතෙසු දාරාදීසු
භණ්ඩෙසු අපරජ්ඣන්ති. තෙ සහ භණ්ඩෙන භණ්ඩසාමිකා ගහෙත්වා
බණ්ඩාබණ්ඩිකං වා ඡින්දිත්වා සඬ්ඝාකුටෙසු ඡඩ්ඩෙන්ති. රඤ්ඤො වා
නිය්‍යාතෙන්ති. තතො නෙ රාජා විවිධා කම්මකාරණා කාරාපෙති. කායස්ස ච හෙදා
දුග්ගති නෙසං පාටිකඬ්ඛා හොති. ඉති එස්සස්සාදමූලකං දිට්ඨධම්මිකම්මපි
සම්පරායිකම්මපි භයං සබ්බමාගතමෙව හොති. ඉමිනා කාරණෙන එස්සාහාරෙ
උපගමනමෙව භයන්ති වෙදිතබ්බං.

කුසලාකුසලකම්මායුහනෙනෙව පන තම්මූලකං තීසු භවෙසු භයං
සබ්බමාගතංයෙව හොති. ඉමිනා කාරණෙන මනොසඤ්චෙනනාහාරෙ ආයුහනමෙව
භයන්ති වෙදිතබ්බං.

පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණඤ්ච යස්මිං යස්මිං යානෙ අභිනිපතති, තස්මිං තස්මිං යානෙ
පටිසන්ධිනාමරූපං ගහෙත්වා නිබ්බත්තති, තස්මිඤ්ච නිබ්බත්තෙ සබ්බභයානි

නිබ්බන්තානියෙව හොත්ති, තම්මුලකත්තාති, ඉමිනා කාරණෙන විඤ්ඤාණාභාරෙ අභිනිපාතොයෙව භයන්ති වෙදිතබ්බො.

එවං සහයෙසු පන ඉමෙසු ආභාරෙසු සම්මාසම්බුද්ධො කබ්බිකාරාභාරෙ නිකන්තිපරියාදානත්ථං “සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, ද්වෙ ජායම්පතිකා” තිආදිනා (සං. නි. 2.63) නයෙන පුත්තමංසුපමං දෙසෙසි. එස්සාභාරෙ නිකන්තිපරියාදානත්ථං “සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, ගාවී නිච්චම්මා” තිආදිනා නයෙන නිච්චම්මගාචුපමං දෙසෙසි. මනොසඤ්චෙනනාභාරෙ නිකන්තිපරියාදානත්ථං “සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, අඬිගාරකාසු” තිආදිනා නයෙන අඬිගාරකාසුපමං දෙසෙසි. විඤ්ඤාණාභාරෙ නිකන්තිපරියාදානත්ථං “සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, වොරං ආගුචාරි” තිආදිනා නයෙන සත්තිසතාහතුපමං දෙසෙසි.

තත්‍රායං භූතමත්ථං කත්වා සඬබ්බෙපතො අත්ථයොජනා, ද්වෙ කිර ජායම්පතිකා පුත්තං ගහෙත්වා පරිත්තෙන පාඨෙය්‍යන යොජනසතිකං කන්තාරමග්ගං පටිපජ්ජිංසු. තෙසං පඤ්ඤාස යොජනානි ගන්ත්වා පාඨෙය්‍යං නිට්ඨාසි. තෙ බුජ්ජිපාසාතුරා විරලච්ඡායායං නිසිදිංසු. තතො පුරිසො භරියං ආහ “භද්දෙ ඉතො සමන්තා පඤ්ඤාස යොජනානි ගාමො වා නිගමො වා නත්ථී, තස්මා යං තං පුරිසෙන කාතබ්බං බහුමිපි කසිගොරක්ඛාදිකම්මං, න දානි සක්කා තං මයා කාතුං, එහි මං මාරෙත්වා උපඩ්ඨමංසං බාදිත්වා උපඩ්ඨං පාඨෙය්‍යං කත්වා පුත්තෙන සද්ධිං කන්තාරං නිත්ථරාහී” ති. සාපි ආහ “සාමි මයා දානි යං තං ඉත්ථියා කාතබ්බං බහුමිපි පුත්තකන්තනාදිකම්මං, තං කාතුං න සක්කා, එහි මං මාරෙත්වා උපඩ්ඨමංසං බාදිත්වා උපඩ්ඨං පාඨෙය්‍යං කත්වා පුත්තෙන සද්ධිං කන්තාරං නිත්ථරාහී” ති. තතො සො තං ආහ “භද්දෙ මාතුගාමමරණෙන ද්වින්තං මරණං පඤ්ඤායති. න හි මන්දො කුමාරො මාතරං විනා ජීවිතුං සක්කොති. යදි පන මයං ජීවාම, පුත දාරකං ලභෙය්‍යාම, හන්ද දානි පුත්තකං මාරෙත්වා මංසං ගහෙත්වා කන්තාරං නිත්ථරාමා” ති.

තතො මාතා පුත්තමාහ “තාත පිතු සන්තිකං ගච්ඡාහී” ති. සො අගමාසි. අථස්ස පිතා “මයා පුත්තකං පොසෙස්සාමීති කසිගොරක්ඛාදීහි අනප්පකං දුක්ඛමනුභූතං, න සක්කොමි පුත්තං මාරෙතුං, ත්වංයෙව තව පුත්තකං මාරෙහී” ති වත්වා “තාත මාතුසන්තිකමෙව ගච්ඡාහී” ති ආහ. සො අගමාසි. අථස්ස මාතාපි “මයා පුත්තං පත්ථෙත්තියා ගොවතකුක්කුරවතදෙවතායාවනාදීහිපි තාව අනප්පකං දුක්ඛං අනුභූතං, කො පන වාදො කුච්ඡිනා පරිහරන්තියා? න සක්කාහං පුත්තං මාරෙතු” ති වත්වා “තාත පිතුසන්තිකංයෙව ගච්ඡාහී” ති ආහ. එවං සො ද්වින්තං අන්තරා ගච්ඡන්තොයෙව මතො. තෙ තං දිස්වා පරිදෙවිත්වා පුබ්බෙ වුත්තනෙයෙනෙව මංසානි ගහෙත්වා බාදන්තා පක්කම්ංසු. තෙසං සො පුත්තමංසාභාරො නවහි කාරණෙහි පටිකුලත්තා නෙව දවාය හොති, න මදාය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය, කෙවලං කන්තාරනිත්ථරණත්ථායෙව හොති.

කතමෙහි නවහි කාරණෙහි පටිකුලොති වෙ? සජාතිමංසතාය ඤාතිමංසතාය පුත්තමංසතාය පියපුත්තමංසතාය තරුණමංසතාය ආමකමංසතාය අගොරසමංසතාය අලොණතාය අධුපිතතායාති. තස්මා යො හික්ඛු කබළිකාරාභාරං එවං පුත්තමංසසදිසං පස්සති, සො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියති. අයං තාව පුත්තමංසුපමායං අත්ථයොජනා.

නිව්වම්මගාචුපමායං පන යථා සා ගාවී ගීවතො යාව බුරා, තාව වම්මං උද්දාලෙන්වා මුත්තා යං යදෙව නිස්සාය තිට්ඨති, තත්ථ පාණකෙහි ඛජ්ජමානා දුක්ඛස්සෙවාධිකරණං හොති, එවං එස්සොපි යං යදෙව වත්ථුං ආරම්මණං වා නිස්සාය තිට්ඨති, තංතංවත්ථාරම්මණසම්භවස්ස වෙදයිතදුක්ඛස්ස අධිකරණමෙව හොති. තස්මා යො හික්ඛු එස්සාභාරං එවං නිව්වම්මගාවිසදිසං පස්සති, සො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියති, අයං නිව්වම්මගාචුපමායං අත්ථයොජනා.

අඬිගාරකාසුපමායං පන යථා සා අඬිගාරකාසු, එවං මහාපරිලාභට්ඨෙන තයො භවා. යථා නානාබාහාසු ගහෙන්වා තත්ථ උපකඩ්ඨකා ද්වෙ පුරිසා, එවං භවෙසු උපකඩ්ඨනට්ඨෙන මනොසඤ්චෙනනා. තස්මා යො හික්ඛු මනොසඤ්චෙනනාභාරං එවං අඬිගාරකාසුපකඩ්ඨකපුරිසසදිසං පස්සති, සො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියති, අයං අඬිගාරකාසුපමායං අත්ථයොජනා.

සත්තිසතාහතුපමායං පන යෙන සො පුරිසො පුබ්බණ්ඨසමයෙ සත්තිසතෙන භඤ්ඤති, තමස්ස සරීරෙ වණමුඛසතං කත්වා අන්තරා අට්ඨත්වා විනිවිජ්ඣිත්වා අපරභාගෙයෙව පතති, එවං ඉතරානි ද්වෙ සත්තිසතානි, එවමස්ස පතිතොකාසෙ අපතිත්වා අපතිත්වා ගතාහි සත්තීහි සබ්බසරීරං ඡිද්දාවඡිද්දමෙව හොති, තස්ස එකවණමුඛෙපි උප්පන්නස්ස දුක්ඛස්ස පමාණං නත්ථී, කො පන වාදො තීසු වණමුඛසතෙසු? තත්ථ සත්තිනිපාතකාලො විය පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණනිබ්බත්තකාලො. වණමුඛජනනං විය ඛන්ධජනනං. වණමුඛෙසු දුක්ඛවෙදනුප්පාදො විය ජාතෙසු ඛන්ධෙසු වට්ටමුලකනානාවිධදුක්ඛුප්පාදො. අපරො නයො, ආගුචාරී පුරිසො විය පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං. තස්ස සත්තිසාතෙහි උප්පන්නවණමුඛානි විය විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං. වණමුඛපච්චයා තස්ස පුරිසස්ස කක්ඛලදුක්ඛුප්පාදො විය නාමරූපපච්චයා විඤ්ඤාණස්ස ද්වත්තිංසකම්මකාරණඅට්ඨනවුනිරොගාදිවසෙන නානස්පකාරකදුක්ඛුප්පාදො දට්ඨබ්බො. තස්මා යො හික්ඛු විඤ්ඤාණාභාරං එවං සත්තිසතාහතසදිසං පස්සති. සො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියති, අයං සත්තිසතාහතුපමායං අත්ථයොජනා.

සො එවං ඉමෙසු ආභාරෙසු නිකන්තිං පරියාදියන්තො චත්තාරොපි ආභාරෙ පරිජානාති, යෙසු පරිඤ්ඤාතෙසු සබ්බමිපි පරිඤ්ඤාතං වත්ථු පරිඤ්ඤාතමෙව හොති. වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“කබළිකාරෙ, හික්ඛවෙ, ආභාරෙ පරිඤ්ඤාතෙ පඤ්චකාමගුණිකො රාගො පරිඤ්ඤාතො හොති. පඤ්චකාමගුණිකෙ රාගෙ පරිඤ්ඤාතෙ නත්ථී

තං සංයෝජනං, යෙන සංයෝජනෙන සංයුත්තො අරියසාවකො පුන ඉමං ලොකං ආගච්ඡෙය්‍යා. එස්සෙ, හික්ඛවෙ, ආහාරෙ පරිඤ්ඤානෙ තිස්සො වෙදනා පරිඤ්ඤානා භොන්ති. තිස්ස වෙදනාසු පරිඤ්ඤානාසු අරියසාවකස්ස නත්ථි කිඤ්චි උත්තරිකරණියන්ති වදාමි. මනොසඤ්ඤෙතනාය, හික්ඛවෙ, ආහාරෙ පරිඤ්ඤානෙ තිස්සො තණ්හා පරිඤ්ඤානා භොන්ති. තිස්ස තණ්හාසු පරිඤ්ඤානාසු අරියසාවකස්ස නත්ථි කිඤ්චි උත්තරිකරණියන්ති වදාමි. විඤ්ඤාණෙ, හික්ඛවෙ, ආහාරෙ පරිඤ්ඤානෙ නාමරූපං පරිඤ්ඤාතං භොති. නාමරූපෙ පරිඤ්ඤානෙ අරියසාවකස්ස නත්ථි කිඤ්චි උත්තරිකරණියන්ති වදාමි”ති (සං. නි. 2.63).

තණ්හාසමුදයා ආහාරසමුදයොති පුරිමතණ්හාසමුදයා පටිසන්ධිකානං ආහාරානං සමුදයො නිබ්බත්තො භොතිති අත්ථො. කථං? පටිසන්ධික්ඛණෙ හි තිසන්තතිවසෙන උප්පත්තසමතිංසරූපබ්භන්තරෙ ජාතා ඔජා අත්ථි. අයං තණ්හාපච්චයා නිබ්බත්තො උපාදින්නකකඛළිකාරාහාරො. පටිසන්ධිවිත්තසම්පයුත්තා පන එස්සවෙනතා සයඤ්ච විත්තං විඤ්ඤාණන්ති ඉමෙ තණ්හාපච්චයා නිබ්බත්තා උපාදින්නකඑස්සමනොසඤ්ඤෙතනා විඤ්ඤාණාහාරාති. එවං තාව පුරිමතණ්හාසමුදයා පටිසන්ධිකානං ආහාරානං සමුදයො වෙදිතබ්බො. යස්මා පනිධ උපාදින්නකාපි අනුපාදින්නකාපි ආහාරා මිස්සෙත්වා කථිතා, තස්මා අනුපාදින්නකානම්පි එවං තණ්හාසමුදයා ආහාරසමුදයො වෙදිතබ්බො. අට්ඨලොභසහගතචිත්තසමුට්ඨිතෙසු හි රූපෙසු ඔජා අත්ථි, අයං සහජාතතණ්හාපච්චයා නිබ්බත්තො අනුපාදින්නකකඛළිකාරාහාරො. ලොභසහගතචිත්තසම්පයුත්තා පන එස්සවෙනතා සයඤ්ච විත්තං විඤ්ඤාණන්ති ඉමෙ තණ්හාපච්චයා නිබ්බත්තා අනුපාදින්නකඑස්සමනොසඤ්ඤෙතනා විඤ්ඤාණාහාරාති.

තණ්හානිරොධා ආහාරනිරොධොති ඉමිස්සා උපාදින්නකානඤ්ච අනුපාදින්නකානඤ්ච ආහාරානං පච්චයභූතාය තණ්හාය නිරොධෙන ආහාරනිරොධො පඤ්ඤායති. සෙසං චුත්තනයමෙව. අයං පන විසෙසො, ඉධ චත්තාරිපි සච්චානි සරූපෙනෙව චුත්තාති. යථා ව ඉධ, එවං ඉතො උත්තරිමිපි සබ්බවාරෙසුති. තස්මා සබ්බත්ථ අසම්මුශ්භන්තෙන සච්චානි උද්ධරිතබ්බාති. සබ්බවාරෙසු ව “එත්තාවතාපි ඛො ආවුසො”ති ඉදං දෙසනානිය්‍යාතනං තත්ථ තත්ථ දෙසිතධම්මවසෙන යොජෙතබ්බං. තස්ස ඉධ තාව අයං යොජනා එත්තාවතාපිති ඉමාය ආහාරදෙසනාය චුත්තමනසිකාරජ්ජට්ඨෙධවසෙනාපිති චුත්තං භොති. එස නයො සබ්බත්ථාපි.

ආහාරවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සච්චවාරවණ්ණනා

91. ඉදානි “සාධාවුසො”ති පුරිමතයෙනෙව ටෙරස්ස භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා තෙ හික්ඛු උත්තරිමිපි පඤ්භං පුච්ඡිංසු. ටෙරො ව නෙසං අඤ්ඤෙනපි

පරියායෙන ඛ්‍යාකාසි. එස නයො ඉතො පරෙසුපි සබ්බවාරෙසු. තස්මා ඉතො පරං එවරුපානි වචනානි අනාමසිත්වා යෙන යෙන පරියායෙන ඛ්‍යාකරොති, තස්ස තස්සෙව අත්ථං වණ්ණයිස්සාම. ඉමස්ස පන වාරස්ස සඬ්ඛෙපදෙසනායං දුක්ඛඤ්ච පජානාතීති එත්ථ දුක්ඛන්ති දුක්ඛසච්චං. විත්ථාරදෙසනායං පන යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ සච්චනිද්දෙසෙ වුත්තමෙවාති.

සච්චවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජරාමරණවාරවණ්ණනා

92. ඉතො පරං පටිච්චසමුප්පාදවසෙන දෙසනා හොති. තත්ථ ජරාමරණවාරෙ තාව තෙසං තෙසන්ති අයං සඬ්ඛෙපතො අනෙකෙසං සත්තානං සාධාරණනිද්දෙසොති ඤාතබ්බො. යා දෙවදත්තස්ස ජරා, යා සොමදත්තස්ස ජරාති එවඤ්ඤි දිවසම්පි කථෙත්තස්ස නෙව සත්තා පරියාදානං ගච්ඡන්ති. ඉමෙහි පන ද්විති පදෙහි න කොචි සත්තො අපරියාදිත්තො හොති. තස්මා වුත්තං “අයං සඬ්ඛෙපතො අනෙකෙසං සත්තානං සාධාරණනිද්දෙසො” ති.

තමහි තමහිති අයං ගතිජාතිවසෙන අනෙකෙසං නිකායානං සාධාරණනිද්දෙසො. සත්තනිකායෙති සාධාරණනිද්දෙසෙන නිද්දිට්ඨස්ස සරුපනිදස්සනං. ජරා ජීරණතාතිආදීසු පන ජරාති සභාවනිද්දෙසො. ජීරණතාති ආකාරනිද්දෙසො. ඛණ්ඩිච්චන්තිආදයො කාලාතික්කමෙ කිච්චනිද්දෙසො. පච්ඡිමා ද්වෙ පකතිනිද්දෙසො. අයඤ්ඤි ජරාති ඉමිනා පදෙන සභාවතො දීපිතා, තෙනස්සායං සභාවනිද්දෙසො. ජීරණතාති ඉමිනා ආකාරතො. තෙනස්සායං ආකාරනිද්දෙසො. ඛණ්ඩිච්චන්ති ඉමිනා කාලාතික්කමෙ දත්තනබ්බානං ඛණ්ඩිතභාවකරණකිච්චතො. පාලිච්චන්ති ඉමිනා කෙසලොමානං පලිතභාවකරණකිච්චතො. වලිත්තවතාති ඉමිනා මංසං මිලාපෙත්වා තවෙ වලිත්තභාවකරණකිච්චතො දීපිතා. තෙනස්සා ඉමෙ ඛණ්ඩිච්චන්තිආදයො තයො කාලාතික්කමෙ කිච්චනිද්දෙසො. තෙහි ඉමෙසං විකාරානං දස්සනවසෙන පාකට්ඨුතා පාකට්ඨරා දස්සිතා. යථෙව හි උදකස්ස වා අග්ගිනො වා වාතස්ස වා තිණුරුක්ඛාදීනං සම්භග්ගපලිභග්ගතාය වා ක්කාමතාය වා ගතමග්ගො පාකට්ඨො හොති, න ච සො ගතමග්ගො තානෙව උදකාදීනි, එවමෙව ජරාය දත්තාදීසු ඛණ්ඩිච්චාදිවසෙන ගතමග්ගො පාකට්ඨො, වක්ඛුං උම්මිලෙත්වාපි ගස්හති. න ච ඛණ්ඩිච්චාදීනෙව ජරා, න හි ජරා වක්ඛුච්ඤ්ඤායා හොති.

ආයුතො සංභානි ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකොති ඉමෙහි පන පදෙහි කාලාතික්කමෙයෙව අභිධ්‍යත්තතාය ආයුක්ඛයවක්ඛාදිඉන්ද්‍රියපරිපාකසඤ්ඤිතාය පකතියා දීපිතා. තෙනස්සිමෙ පච්ඡිමා ද්වෙ පකතිනිද්දෙසාති වෙදිතබ්බා.

තත්ථ යස්මා ජරං පත්තස්ස ආයු භායති, තස්මා ජරා “ආයුතො සංභානි” ති එලූපවාරෙන වුත්තා. යස්මා ච දහරකාලෙ සුප්පසන්නානි සුබ්බමම්පි අත්තතො විසයං සුබ්බෙනෙව ගණ්හනසමත්ථානි වක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි ජරං පත්තස්ස පරිපක්කානි

ආලූලිතානි අවිසදානි ඔළාරිකම්පි අත්තනො විසයං ගහෙනුං අසමත්ථානි හොන්ති,
තස්මා “ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකො” තිපි ඵලූපවාරෙනෙව චුත්තා. සා පනායං එවං
නිද්දිට්ඨා සබ්බාපි ජරා පාකටා පටිච්ඡන්තාති දුට්ඨා හොති.

තත්ථ දන්තාදීසු බණ්ඩභාවාදිදස්සනතො රූපධම්මෙසු ජරා පාකටජරා නාම.
අරූපධම්මෙසු පන තාදිසස්ස විකාරස්ස අදස්සනතො පටිච්ඡන්තජරා නාම. තත්ථ
ය්වායං බණ්ඩාදිභාවො දිස්සති, සො තාදිසානං දන්තාදීනං සුවිඤ්ඤායාත්තා
වණ්ණොයෙව, තං වක්ඛනා දිස්වා මනොද්චාරෙන වින්තෙත්වා “ඉමෙ දන්තා
ජරාය පහටා” ති ජරං ජානාති උදකට්ඨානෙ බද්ධාති ගොසිසාදීනි ඔලොකෙත්වා
හෙට්ඨා උදකස්ස අත්ථිභාවං ජානනං විය. පුන අවිච්ඡි සච්චිති ඵවම්පි දුට්ඨා හොති.
තත්ථ මණ්ඩකකරජතපවාලසුරියාදීනං මන්දදසකාදීසු පාණීනං විය
පුප්ඵලපල්ලවාදීසු ච අපාණීනං විය අන්තරන්තරා වණ්ණවිසෙසාදීනං
දුට්ඤ්ඤායාත්තා ජරා අවිච්ඡරා නාම, නිරන්තරජරාති අත්ථො. තතො අඤ්ඤාසු
පන යථාචුත්තෙසු අන්තරන්තරා වණ්ණවිසෙසාදීනං සුවිඤ්ඤායාත්තා ජරා
සච්චිජරා නාමාති වෙදිතබ්බො.

ඉතො පරං, තෙසං තෙසන්තිආදි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. චුති
වචනතාතිආදීසු පන චුතීති වචනකවසෙන චුච්චති, එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධානං
සාමඤ්ඤවචනමෙතං. වචනතාති භාවච්චනෙන ලක්ඛණනිදස්සනං. හෙදොති
චුතික්ඛන්ධානං භඩ්දුප්පත්තිපරිදීපනං. අන්තරධානන්ති සටස්සෙව භින්නස්ස
භින්නානං චුතික්ඛන්ධානං යෙන කෙනචි පරියායෙන ධානාභාවපරිදීපනං. මච්චු
මරණන්ති මච්චුසඬ්ඛාතං මරණං. තෙන සමුවිච්ඡෙදමරණාදීනි නිසෙධෙති. කාලො
නාම අන්තකො, තස්ස කිරියාති කාලකිරියා. එතෙන ලොකසම්මුතියා මරණං
දීපෙති.

ඉදානි පරමත්ථෙත දීපෙතුං, ඛන්ධානං හෙදොතිආදිමාහ. පරමත්ථෙත භි
ඛන්ධායෙව භිජ්ජන්ති, න සත්තො නාම කොචි මරති. ඛන්ධෙසු පන භිජ්ජමානෙසු
සත්තො මරති, භින්නෙසු මතොති වොභාරො හොති.

එත්ථ ච චතුචොකාරවසෙන ඛන්ධානං හෙදො, එකචොකාරවසෙන
කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො. චතුචොකාරවසෙන වා ඛන්ධානං හෙදො,
සෙසද්වයවසෙන කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො වෙදිතබ්බො. කස්මා? භවද්වයෙපි
රූපකායසඬ්ඛාතස්ස කලෙවරස්ස සම්භවතො. අථ වා යස්මා ච චතුමභාරාජිකාදීසු
ඛන්ධා භිජ්ජන්තෙව, න කිඤ්චි නික්ඛිපන්ති, තස්මා තෙසං වසෙන ඛන්ධානං
හෙදො, මනුස්සාදීසු කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො. එත්ථ ච කලෙවරස්ස
නික්ඛෙපකාරණතො මරණං කලෙවරස්ස නික්ඛෙපොති චුත්තන්ති ඵවමත්ථො
දට්ඨබ්බො.

ඉති අයඤ්ච ජරා ඉදඤ්ච මරණං. ඉදං චුච්චතාචුසොති ඉදං උභයම්පි එකතො
කත්වා ජරාමරණන්ති කථියති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

ජරාමරණචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජාතිචාරවණ්ණනා

93. ජාතිචාරෙ ජාති සඤ්ජාතීතිආදීසු ජායනට්ඨෙත ජාති, සා අපරිපුණ්ණායතනවසෙන යුත්තා. සඤ්ජායනට්ඨෙත සඤ්ජාති, සා පරිපුණ්ණායතනවසෙන යුත්තා. ඔක්කමනට්ඨෙත ඔක්කන්ති, සා අණ්ඩජ්ජලාබ්ජවසෙන යුත්තා. තෙ හි අණ්ඩකොසඤ්ච වත්ථිකොසඤ්ච ඔක්කමන්තා පටිසන්තා විය පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති. අභිනිබ්බත්තනට්ඨෙත අභිනිබ්බත්ති, සා සංසෙදපඨපජාතිකවසෙන යුත්තා, තෙ හි පාකටායෙව හුත්වා නිබ්බත්තන්ති. අයං තාව වොහාරදෙසනා.

ඉදානි පරමත්ථදෙසනා හොති. බන්ධායෙව හි පරමත්ථතො පාතුභවන්ති, න සත්තො. තත්ථ ව බන්ධානන්ති එකවොකාරභවෙ එකස්ස චතුර්වොකාරභවෙ චතුර්තං පඤ්චවොකාරභවෙ පඤ්චන්තමිපි ගහණං වෙදිතබ්බං. පාතුභාවොති උප්පත්ති. ආයතනානන්ති එත්ථ තත්ත උප්පජ්ජමානායතනවසෙනෙව සඬිගහො වෙදිතබ්බො. පටිලාභොති සන්තතියං පාතුභාවායෙව. පාතුභවන්තානෙව හි තානි පටිලද්ධානි නාම හොන්ති. අයං වුව්චතාවුසො ජාතීති ඉමිනා පදෙන වොහාරතො පරමත්ථතො ව දෙසිතාය ජාතියා නිගමනං කරොතීති. භවසමුදයාති එත්ථ පන ජාතියා පච්චයභූතො කම්මභවො වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

ජාතිචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භවචාරවණ්ණනා

94. භවචාරෙ කාමභවොති කම්මභවො ව උපපත්තිභවො ව. තත්ථ කම්මභවො නාම කාමභවුපගං කම්මමෙව. තඤ්ඤි උපපත්තිභවස්ස කාරණත්තා ‘‘සුඛො බුද්ධානමුප්පාදො (ධ. ප. 194) දුක්ඛො පාපස්ස උච්චයො’’තිආදීනි (ධ. ප. 117) විය එලවොහාරෙත භවොති චුත්තං. උපපත්තිභවො නාම තෙන කම්මෙන නිබ්බත්තං උපාදින්නත්ථපඤ්චකං. තඤ්ඤි තත්ථ භවතීති කත්වා භවොති චුත්තං. එවං සබ්බථාපි ඉදං කම්මඤ්ච උපපත්ති ව උභයමිපෙතමිධ ‘‘කාමභවො’’ති චුත්තං. එස නයො රූපාරූපභවෙසු. උපාදානසමුදයාති එත්ථ පන උපාදානං කුසලකම්මභවස්ස උපනිස්සයවසෙනෙව පච්චයො හොති. අකුසලකම්මභවස්ස උපනිස්සයවසෙනපි සහජාතාදිවසෙනපි. උපපත්තිභවස්ස පන සබ්බස්සාපි උපනිස්සයවසෙනෙව. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

භවචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපාදානචාරවණ්ණනා

95. උපාදානවාරෙ කාමුපාදානන්තිආදීසු වත්ථුකාමං උපාදියති එතෙන, සයං වා නං උපාදියති කාමුපාදානං. කාමො ව සො උපාදානඤ්චාති වා කාමුපාදානං. උපාදානන්ති දළ්භග්ගහණං වුවිවති. දළ්භත්ථො හි එත්ථ උපසද්දො, “උපායාස උපකට්ඨා” තිආදීසු විය පඤ්චකාමගුණිකරාගස්සෙනං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරතො පනෙනං “තත්ථ කතමං කාමුපාදානං, යො කාමෙසු කාමච්ඡන්දො” ති (ධ. ස. 1220; විහ. 938) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

තථා දිට්ඨි ව සා උපාදානඤ්චාති දිට්ඨුපාදානං. අථ වා දිට්ඨිං උපාදියති, උපාදියන්ති වා එතෙන දිට්ඨින්ති දිට්ඨුපාදානං. උපාදියති හි පුරිමදිට්ඨිං උත්තරදිට්ඨිං. උපාදියන්ති ව නාය දිට්ඨිං. යථාහ “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ” තිආදි (ම. නි. 3.27), සීලබ්බතුපාදානඅත්තවාදුපාදානච්ඡස්ස සබ්බදිට්ඨිගතස්සෙනං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරතො පනෙනං “තත්ථ කතමං දිට්ඨුපාදානං නත්ථි දින්න” ති (ධ. ස. 1220; විහ. 938) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

තථා සීලබ්බතං උපාදියන්ති එතෙන, සයං වා නං උපාදියති, සීලබ්බතඤ්ච නං උපාදානඤ්චාති වා සීලබ්බතුපාදානං. ගොසීලගොවතාදීනි හි එවං සුද්ධීනි අභිනිවෙසතො සයමෙව උපාදානානි අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරතො පනෙනං “තත්ථ කතමං සීලබ්බතුපාදානං, ඉතො බහිද්ධා සමණුඛාග්ගමණානං සීලෙන සුද්ධි” ති චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

ඉදානි වදන්ති එතෙනානි වාදො. උපාදියන්ති එතෙනානි උපාදානං. කිං වදන්ති, උපාදියන්ති වා? අත්තානං. අත්තතො වාදුපාදානං අත්තවාදුපාදානං. අත්තවාදමත්තමෙව වා අත්තානි උපාදියති එතෙනානි අත්තවාදුපාදානං, විසතිවත්ථුකාය සක්කායදිට්ඨියා එතං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරතො පනෙනං “තත්ථ කතමං අත්තවාදුපාදානං, ඉධ අස්සුතවා පුථුඡ්ඡතො අරියානං අදස්සාපි” ති (ධ. ස. 1223) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

තණ්හාසමුදයානි එත්ථ තණ්හා කාමුපාදානස්ස උපනිස්සයවසෙන අනන්තරසමනන්තරනත්ථිවිගතාසෙවනවසෙන වා පච්චයො. අවසෙසානං පන සහජාතාදිවසෙනාපි. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

උපාදානවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තණ්හාවාරවණ්ණනා

96. තණ්හාවාරෙ රූපතණ්හා...පෙ.... ධම්මතණ්හානි එවං චක්ඛුද්ධාරාදීසු ජවනවිථියං පවත්තාය තණ්හාය “සෙට්ඨිපුත්තො බ්‍රාහ්මණපුත්තො” ති එවමාදීසු පිනිතො නාමං විය පිනිසදිසාරම්මණතො නාමං. එත්ථ ව රූපාරම්මණා තණ්හා, රූපෙ තණ්හානි රූපතණ්හා. සා කාමරාගභාවෙන රූපං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා කාමතණ්හා. සස්සතදිට්ඨිසහගතරාගභාවෙන රූපං නිච්චං ධූවං සස්සතන්ති එවං.

අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා භවතණ්හා. උච්ඡේදදිට්ඨිසහගතරාගභාවෙන රූපං උච්ඡිජ්ජති විනස්සති පෙච්ච න භවිස්සතිති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා විභවතණ්හාති එවං තිව්ධා හොති. යථා ව රූපතණ්හා, තථා සද්දතණ්හාදයොපිති එතානි අට්ඨාරස තණ්හාවිචරිතානි හොන්ති. තානි අජ්ඣන්තරූපාදීසු අට්ඨාරස, ඛනිද්ධාරූපාදීසු අට්ඨාරසානි ඡත්තිංස. ඉති අතීතානි ඡත්තිංස, අනාගතානි ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්තානි ඡත්තිංසානි අට්ඨසතං. “අජ්ඣන්තිකස්සුපාදාය ‘අස්මි’ති හොති, ‘ඉත්ථස්මි’ති හොති”ති (විභ. 973-974) වා එවමාදිනා අජ්ඣන්තිකරූපාදිනිස්සිතානි අට්ඨාරස, “ඛනිරස්සුපාදාය ‘ඉමිනා අස්මි’ති හොති, ‘ඉමිනා ඉත්ථස්මි’ති හොති”ති වා (විභ. 975) එවමාදිනා ඛනිරූපාදිනිස්සිතානි අට්ඨාරසානි ඡත්තිංස. ඉති අතීතානි ඡත්තිංස, අනාගතානි ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්තානි ඡත්තිංසානි එවමපි අට්ඨසතතණ්හාවිචරිතානි හොන්ති. පුන සඬගහෙ කරියමානෙ රූපාදීසු ආරම්මණෙසු ඡලෙච තණ්හාකායා තිස්සොයෙව කාමතණ්හාදයො හොන්තිති එවං

නිද්දෙසත්ථෙන නිද්දෙස-විත්ථාරා විත්ථාරස්ස ව;
පුන සඬගහතො තණ්හා, විඤ්ඤාතබ්බා විභාවිනාති.

වෙදනාසමුදයාති එත්ථ පන වෙදනාති විපාකවෙදනා අධිජ්ජෙතා. සා කථං ඡසු ද්වාරෙසු තණ්හාය පච්චයො හොතිති වෙ? අස්සාදනීයතො. සුඛාය හි වෙදනාය අස්සාදනෙන සත්තා වෙදනං මමායන්තා වෙදනාය තණ්හං උජ්ජාදෙන්වා වෙදනාරාගරත්තා හුත්වා චක්ඛුද්වාරෙ ඉට්ඨමෙව රූපං පත්ථෙත්ති, ලද්ධා ච නං අස්සාදෙන්ති, ආරම්මණදායකානඤ්ච විත්තකාරාදීනං සක්කාරං කරොන්ති. තථා සොතද්වාරාදීසු ඉට්ඨෙව ච සද්දාදයො පත්ථෙත්ති, ලද්ධා ච නෙ අස්සාදෙන්ති, ආරම්මණදායකානඤ්ච වීණාවාදක-ගන්ධිකසුද-තත්තවාය-නානාවිධසිප්පසන්දස්සකාදීනං සක්කාරං කරොන්ති. යථා කිං? යථා පුත්තසිනෙහෙන පුත්තං මමායන්තා ධාතියා සක්කාරං කරොන්ති, සජ්ජායසජ්ජිබ්බරාදීනියෙව නං පායෙන්ති වෙච හොජෙත්ති ව. සෙසං චුත්තනයමෙව.

තණ්හාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වෙදනාවාරවණ්ණනා

97. වෙදනාවාරෙ වෙදනාකායාති වෙදනාසමුහා. චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනා...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජා වෙදනාති එතං. “චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනා අත්ථි කුසලා, අත්ථි අකුසලා, අත්ථි අබ්‍යාකතා”ති (විභ. 34) එවං විභඬගෙ ආගතත්තා චක්ඛුද්වාරාදීසු පවත්තානං කුසලාකුසලාබ්‍යාකතවෙදනානං “සාරිපුත්තො, මන්තාණිපුත්තො”ති එවමාදීසු මානිතො නාමං විය මානිසදිසවත්ථුතො නාමං. වචනත්ථො පනෙත්ථ චක්ඛුසම්ඵස්සහෙතු ජාතා වෙදනා චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනාති. එස නයො සබ්බත්ථ. අයං තාවෙත්ථ සබ්බසඬගාහිකකථා. විපාකවසෙන පන චක්ඛුද්වාරෙ ද්වෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණානි, ද්වෙ මනොධාතුයො, තිස්සො

මනොවිඤ්ඤාණධාතුයොති එතාහි සම්පයුත්තවසෙන වෙදනා වෙදිතබ්බො. එස නයො සොතද්වාරාදීසු. මනොද්වාරෙ මනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයුත්තාව.

එස්සසමුදයාති එත්ථ පන පඤ්චද්වාරෙ පඤ්චවත්ථුකවෙදනානං සහජාතවක්ඛුසම්ඵස්සාදිසමුදයා සමුදයො හොති. අවසෙසානං වක්ඛුසම්ඵස්සාදයො උපනිස්සයාදිවසෙන පච්චයා. මනොද්වාරෙ තදාරම්මණවෙදනානං අද්වාරිකානඤ්ච පටිසන්ධිභවඬිගවුතිවෙදනානං සහජාතමනොසම්ඵස්සසමුදයා සමුදයො හොතීති වෙදිතබ්බො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

වෙදනාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එස්සවාරවණ්ණනා

98. එස්සවාරෙ වක්ඛුසම්ඵස්සොති වක්ඛුමිහි සම්ඵස්සො. එස නයො සබ්බත්ථං. වක්ඛුසම්ඵස්සො...පෙ.... කායසම්ඵස්සොති එත්තාවතා ව කුසලාකුසලවිපාකා පඤ්චවත්ථුකා දස සම්ඵස්සා වුත්තා හොන්ති. මනොසම්ඵස්සොති ඉමිනා සෙසා බාවිසති ලොකියවිපාකමනසම්පයුත්තඵස්සා. සලායතනසමුදයාති ඡන්තං. වක්ඛාදීනං ආයතනානං සමුදයෙන ඉමස්ස ඡබ්බිධස්සාපි සම්ඵස්සස්ස සමුදයො හොතීති වෙදිතබ්බො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

එස්සවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සලායතනවාරවණ්ණනා

99. සලායතනවාරෙ වක්ඛායතනන්තිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ ඛන්ධනිද්දෙසෙ වෙව ආයතනනිද්දෙසෙ ව වුත්තනයමෙව. නාමරූපසමුදයාති එත්ථ පන යං නාමං යඤ්ච රූපං, යඤ්ච නාමරූපං යස්ස ආයතනස්ස පච්චයො හොති, තස්ස වසෙන විසුද්ධිමග්ගෙ පටිච්චසමුප්පාදනිද්දෙසෙ වුත්තනයෙන නාමරූපසමුදයා සලායතනසමුදයො වෙදිතබ්බො. සෙසං වුත්තප්පකාරමෙව.

සලායතනවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නාමරූපවාරවණ්ණනා

100. නාමරූපවාරෙ නමනලක්ඛණං නාමං. රූප්පනලක්ඛණං රූපං. විත්ථාරවාරෙ පනස්ස වෙදනාති වෙදනාක්ඛන්ධො. සඤ්ඤාති සඤ්ඤාක්ඛන්ධො. වෙනනා එස්සො මනසිකාරොති සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො වෙදිතබ්බො. කාමඤ්ච අඤ්ඤෙපි සඬ්ඛාරක්ඛන්ධසඬිගහිතා ධම්මා සන්ති, ඉමෙ පන තයො සබ්බදුබ්බලෙසුපි විත්තෙසු සන්ති. තස්මා එතෙසංයෙව වසෙනෙත්ථ සඬ්ඛාරක්ඛන්ධොපි දස්සිතො. වත්තාරි ව මහාභූතානීති එත්ථ වත්තාරීති

ගණනපරිච්ඡේදය. මහාභූතානීති පථවීආපතෙජවායානමෙතං අධිවචනං. යෙන පන කාරණෙන තානි මහාභූතානීති වුච්චන්ති, යො චෙත්ථ අඤ්ඤා විනිච්ඡයනායො, සො සබ්බො විසුද්ධිමග්ගෙ රූපක්ඛන්ධනිද්දෙසෙ වුත්තො.

චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදායාති එත්ථ පන චතුත්තන්ති උපයොගත්ථෙ සාමිවචනං, චත්තාරි ච මහාභූතානීති වුත්තං හොති. උපාදායාති උපාදිශිත්වා, ගහෙත්වාති අත්ථො. නිස්සායාතිපි එකෙ. චත්තමානන්ති අයඤ්චෙත්ථ පාඨසෙසො. සමුහත්ථෙ වා එතං සාමිවචනං. තෙන චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං සමුහං උපාදාය පචත්තමානං රූපන්ති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. එවං සබ්බත්ථාපි යානි චත්තාරි පථවීආදීනි මහාභූතානි, යඤ්ච චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය චත්තමානං චක්ඛායතනාදිහෙදෙන අභිධම්මපාළියමෙව වුත්තං තෙවිසතිවිධං රූපං, තං සබ්බමපි “රූප”න්ති වෙදිතබ්බං. විඤ්ඤාණසමුදයාති එත්ථ පන යං විඤ්ඤාණං යස්ස නාමස්ස යස්ස ච රූපස්ස යස්ස ච නාමරූපස්ස පච්චයො හොති, තස්ස වසෙන විසුද්ධිමග්ගෙ පටිච්චසමුප්පාදනිද්දෙසෙ වුත්තනයෙනෙව විඤ්ඤාණසමුදයා නාමරූපසමුදයො වෙදිතබ්බො. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

නාමරූපචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විඤ්ඤාණචාරවණ්ණනා

101. විඤ්ඤාණචාරෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණන්ති චක්ඛුමහි විඤ්ඤාණං, චක්ඛුතො වා ජාතං විඤ්ඤාණන්ති චක්ඛුවිඤ්ඤාණං. එවං සොතසානපීචිහාකායවිඤ්ඤාණානි. ඉතරං පන මනොයෙව විඤ්ඤාණන්ති මනොවිඤ්ඤාණං. ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණවජ්ජස්ස තෙභූමකවිපාකචිත්තස්සෙතං අධිවචනං. සඬ්ඛාරසමුදයාති එත්ථ පන යො සඬ්ඛාරො යස්ස විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොති, තස්ස වසෙන සඬ්ඛාරසමුදයා විඤ්ඤාණසමුදයො වෙදිතබ්බො. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

විඤ්ඤාණචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සඬ්ඛාරචාරවණ්ණනා

102. සඬ්ඛාරචාරෙ අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණො සඬ්ඛාරො. චිත්ථාරචාරෙ පනස්ස කායසඬ්ඛාරොති කායතො පචත්තසඬ්ඛාරො, කායද්වාරෙ චොපනවසෙන පචත්තානං කාමාවචරකුසලතො අට්ඨන්තං, අකුසලතො ද්වාදසන්තන්ති වීසතියා කායසඤ්චෙතනානමෙතං අධිවචනං. වච්ඡසඬ්ඛාරොති වචිතො පචත්තසඬ්ඛාරො, වච්ච්චාරෙ වචනහෙදවසෙන පචත්තානං වීසතියා එව වච්ඡසඤ්චෙතනානමෙතං අධිවචනං. චිත්තසඬ්ඛාරොති චිත්තතො පචත්තසඬ්ඛාරො, කායවච්ච්චාරෙ චොපනං අකත්වා රහො නිසීදිත්වා චිත්තයන්තස්ස පචත්තානං ලොකියකුසලාකුසලවසෙන එකුනතිංසමනොසඤ්චෙතනානමෙතං අධිවචනං. අවිජ්ජාසමුදයාති එත්ථ පන

කුසලානං උපනිස්සයවසෙන අකුසලානං සහජාතාදිවසෙනාපි අවිජ්ජාපච්චයො
හොතීති වෙදිතබ්බා. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

සඬ්ඛාරවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අවිජ්ජාවාරවණ්ණනා

103. අවිජ්ජාවාරෙ දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණන්ති දුක්ඛසච්චෙ අඤ්ඤාණං,
මොහස්සෙනං අධිවචනං. එස නයො සමුදයෙ අඤ්ඤාණන්තිආදීසු. තත්ථ චතුභි
කාරණෙහි දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං වෙදිතබ්බං අන්තොගධතො චත්ථුතො
ආරම්මණතො පටිච්ඡාදනතො ච. තථා හි තං දුක්ඛසච්චපරියාපන්නත්තා දුක්ඛෙ
අන්තොගධං, දුක්ඛසච්චඤ්චස්ස නිස්සයපච්චයභාවෙන චත්ථු,
ආරම්මණපච්චයභාවෙන ආරම්මණං, දුක්ඛසච්චඤ්ච එතං පටිච්ඡාදෙති, තස්ස
යාථාචලක්ඛණප්පට්ඨෙධනිවාරණෙන, ඤාණප්පචත්තියා චෙත්ථ අප්පදානෙන.

සමුදයෙ අඤ්ඤාණං තිභි කාරණෙහි වෙදිතබ්බං චත්ථුතො ආරම්මණතො
පටිච්ඡාදනතො ච. නිරොධෙ පටිපදායඤ්ච අඤ්ඤාණං එකෙනෙව කාරණෙන
වෙදිතබ්බං පටිච්ඡාදනතො. නිරොධපටිපදාය හි පටිච්ඡාදකමෙව අඤ්ඤාණං තෙසං
යාථාචලක්ඛණප්පට්ඨෙධනිවාරණෙන, තෙසු ච ඤාණප්පචත්තියා අප්පදානෙන. න
පන තත්ථ අන්තොගධං, තස්මිං සච්චද්වයෙ අපරියාපන්නත්තා. න තස්ස තං
සච්චද්වයං චත්ථු, අසහජාතත්තා. නාරම්මණං, තදාරබ්භ අප්පචත්තනතො.
පච්ඡිමඤ්චි සච්චද්වයං ගම්භීරත්තා දුද්දසං, න චෙත්ථ අන්ධභූතං අඤ්ඤාණං
පචත්තති. පුරිමං පන චඤ්චනියට්ඨෙන සභාවලක්ඛණස්ස දුද්දසත්තා ගම්භීරං, තත්ථ
විපල්ලාසග්ගාභවසෙන පචත්තති.

අපිච දුක්ඛෙති එත්තාවතා සඬ්ඛගතො චත්ථුතො ආරම්මණතො කිච්චතො ච
අවිජ්ජා දීපිතා. දුක්ඛසමුදයෙති එත්තාවතා චත්ථුතො ආරම්මණතො කිච්චතො ච.
දුක්ඛනිරොධෙ දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදායාති එත්තාවතා කිච්චතො.
අවිසෙසතො පන අඤ්ඤාණන්ති එතෙන සභාවතො නිද්දිට්ඨාති ඤාතබ්බා.
ආසවසමුදයාති එත්ථ පන කාමාසවභවාසවා සහජාතාදිවසෙන අවිජ්ජාය පච්චයා
හොන්ති. අවිජ්ජාසථො උපනිස්සයවසෙනෙව. පුබ්බුප්පන්නා චෙත්ථ අවිජ්ජා
අවිජ්ජාසථොති වෙදිතබ්බා. සා අපරාපරුප්පන්නාය අවිජ්ජාය උපනිස්සයපච්චයො
හොති. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

අවිජ්ජාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආසවවාරවණ්ණනා

104. ආසවවාරෙ අවිජ්ජාසමුදයාති එත්ථ අවිජ්ජා කාමාසවභවාසවානං
සහජාතාදිවසෙන පච්චයො හොති. අවිජ්ජාසචස්ස උපනිස්සයවසෙනෙව.
අපරාපරුප්පන්නා චෙත්ථ අවිජ්ජා අවිජ්ජාසථොති වෙදිතබ්බා. පුබ්බුප්පන්නා

අවිජ්ජායෙවස්ස අපරාපරුජ්ජන්තස්ස අවිජ්ජාසවස්ස උපනිස්සයපච්චයො හොති.
සෙසං චුත්තනයමෙවාති. අයං වාරො යා එසා පටිච්චසමුප්පාදපදෙසු ජෙට්ඨිකා
අවිජ්ජා, තස්සාපි පච්චයදස්සනවසෙන චුත්තො. එවං චුත්තෙන වාරෙන සංසාරස්ස
අනමතග්ගතා සාධිතා හොති. කථං? ආසවසමුදයෙන හි අවිජ්ජාසමුදයො.
අවිජ්ජාසමුදයෙනාපි ආසවසමුදයො. එවං ආසවා අවිජ්ජාය අවිජ්ජාපි ආසවානං
පච්චයොති කත්වා පුබ්බකොට්ඨිකා පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, තස්සා අපඤ්ඤායනතො
සංසාරස්ස අනමතග්ගතා සිද්ධා හොතිති.

එවං සබ්බෙපිමෙ ඉමස්මිං සුත්තෙ කම්මපට්ඨායො ආහාරවායො දුක්ඛවායො
ජරා-මරණ-ජාති-භව-උපාදාන-තණ්හා-වෙදනා-එස්ස-සලායතන-නාමරූප-
විඤ්ඤාණ-සංඛාර-අවිජ්ජා-ආසවවායොති සොළසවාරා චුත්තා.

තෙසු එකෙකස්ස වාරස්ස සබ්බෙපට්ඨායවසෙන ද්විධා විභත්තා
ද්වත්තිංසට්ඨානානි හොන්ති. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ ඉමෙසු ද්වත්තිංසට්ඨානෙසු
චත්තාරි සච්චානි කල්පිතානි. එතෙසංයෙව විත්ථාරවසෙන චුත්තෙසු සොළසසු
යානෙසු අරහත්තං කල්පිතං. ථෙරස්ස පන මතෙන ද්වත්තිංසායපි යානෙසු චත්තාරි
සච්චානි චත්තාරො ව මග්ගා කල්පිතානි. ඉති සකලෙපි පඤ්චමහානිකායසංගහිතෙ
බුද්ධච්චනෙ නත්ථි තං සුත්තං, යත්ථ ද්වත්තිංසක්ඛත්තුං චත්තාරි සච්චානි
ද්වත්තිංසක්ඛත්තුඤ්ඤා අරහත්තං පකාසිතං අඤ්ඤත්ථ ඉමම්හා සම්මාදිට්ඨිසුත්තාති.

ඉදමවොචායස්මා සාරිපුත්තොති ඉදං ද්වත්තිංසාය චතුසච්චපරියායෙහි
ද්වත්තිංසාය අරහත්තපරියායෙහිති චතුසට්ඨිකා කාරණෙහි අලඬකරිත්වා
සම්මාදිට්ඨිසුත්තං ආයස්මා සාරිපුත්තො අවොච, අත්තමනා තෙ හික්ඛු ආයස්මතො
සාරිපුත්තස්ස භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

ආසවවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා

105. එවං මෙ සුතන්ති සතිපට්ඨානසුත්තං. තත්ථ කුරුසු විහරතීති කුරුනාමකා
ජානපදිතො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන කුරුති
චුච්චති, තස්මිං කුරුසු ජනපදෙ. අට්ඨකථාවරියා පනාහු – මන්ධාතුකාලෙ තිසු දීපෙසු
මනුස්සා ජම්බුදිපො නාම බුද්ධපච්චෙකබුද්ධමහාසාවකචක්කවත්තිපභුතීනං
උත්තමපුරිසානං උජ්ජත්තිභූමි උත්තමදීපො අතිරමණීයොති සුත්වා රඤ්ඤා
මන්ධාතුවක්කවත්තිනා චක්කරතනං පුරක්ඛත්වා චත්තාරො දීපෙ
අනුසංයායන්තෙන සද්ධිං ආගමංසු. තතො රාජා පරිණායකරතනං පුච්ඡී –

“අත්ථි නු බො මනුස්සලොකතො රමණීයතරං යාන” න්ති?

“කස්මා දෙව ඵලං භණ්හි?

“කිං න පස්සසි වන්දිමසුරියානං ආනුභාවං?

“නනු ඵතෙසං යානං ඉතො රමණීයතරං” න්ති?

රාජා චක්කරතනං පුරක්ඛත්වා තත්ථ අගමාසි. චත්තාරො මහාරාජානො “මන්ධාතුමහාරාජා ආගතො” ති සුත්වාච “මහිද්ධිකො මහානුභාවො රාජා න සක්කා යුද්ධෙන පටිබාහිතු” න්ති සකරජ්ජං නියානෙසුං. සො තං ගහෙත්වා පුන පුච්ඡි – “අත්ථි නු බො ඉතො රමණීයතරං යාන” න්ති. අපස්ස තාවතිංසභවනං කථයිංසු – “තාවතිංසභවනං, දෙව, රමණීයතරං, තත්ථ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො ඉමෙ චත්තාරො මහාරාජානො පරිවාරකා දොවාරිකභූමියං තිට්ඨන්ති. සක්කො දෙවරාජා මහිද්ධිකො මහානුභාවො. තස්සිමානි පන උපහොගට්ඨානානි, යොජනසහස්සුඛිබ්බෙධො වෙජයන්තපාසාදො, පඤ්චයොජනසතුඛිබ්බො සුධම්මා දෙවසභා, දියඬ්ඨයොජනසතිකො වෙජයන්තරථො, තථා ඵරාවණො භත්ථි, දිබ්බරුක්ඛසහස්සපටිමණ්ඩිතං නන්දනවනං චිත්තලතාවනං ඵාරුසකවනං මිස්සකවනං. යොජනසතුඛිබ්බෙධො පාරිච්ඡත්තකො කොවිළාරො, තස්ස භෙට්ඨා සට්ඨියොජනායාමා පණ්ණාසයොජනචිත්ථතා පඤ්චදසයොජනුඛිබ්බො ජයසුමනපුප්ඵලණ්ණා පණ්ඩුකම්බලසිලා, යස්සා මුදුතාය සක්කස්ස නිසීදතො උපඬ්ඨකායො අනුපවිසති” ති.

තං සුත්වා රාජා තත්ථ ගන්තුකාමො චක්කරතනං අඛ්භුක්කිරි. තං ආකාසෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං චතුරඬ්ඨිනියා සෙනාය. අප්ඨ වීන්තං දෙවලොකානං වෙමජ්ඣකුතො චක්කරතනං ඔතරිත්වා පථවියං පතිට්ඨාසි සද්ධිං පරිණායකරතනප්පමුඛාය චතුරඬ්ඨිනියා සෙනාය. රාජා ඵකකොච තාවතිංසභවනං අගමාසි. සක්කො “මන්ධාතා ආගතො” ති සුත්වාච තස්ස පච්චුග්ගමනං කත්වා – “ස්වාගතං තෙ, මහාරාජ, සකං තෙ, මහාරාජ. අනුසාස, මහාරාජා” ති වත්වා සද්ධිං නාටකෙහි රජ්ජං ද්වෙහාගෙ කත්වා ඵකං භාගමදාසි. රඤ්ඤො තාවතිංසභවනෙ පතිට්ඨිතමත්තස්සෙව මනුස්සභාවො විගච්ඡි, දෙවභාවො පාතුරහොසි.

තස්ස කිර සක්කෙන සද්ධිං පණ්ඩුකම්බලසිලායං නිසින්තස්ස අක්ඛිනිමිසමත්තෙන නානත්තං පඤ්ඤායති. තං අසල්ලක්ඛෙන්තා දෙවා සක්කස්ස ච තස්ස ච නානත්තෙ මුය්හන්ති. සො තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිමානො යාව ඡත්තිංස සක්කා උප්පජ්ජිත්වා චූතා, තාව රජ්ජං කාරෙත්වා අතිත්තොයෙව කාමෙහි තතො චට්ඨත්වා අත්තතො උයානෙ පතිට්ඨිතො වාතාතපෙන ථුට්ඨගත්තො කාලමකාසි.

චක්කරතනෙ පන පථවියං පතිට්ඨිතෙ පරිණායකරතනං සුවණ්ණපට්ටෙ මන්ධාතුඋපාහනං ලිබාපෙත්වා ඉදං මන්ධාතුරජ්ජන්ති රජ්ජමනුසාසි. තෙපි තිහි

දීපෙනි ආගතමනුස්සා පුන ගන්තුං අසක්කොන්තා පරිණායකරතනං උපසඬ්ඛමිත්වා
 “දෙව මයං රඤ්ඤො ආනුභාවෙන ආගතා, ඉදානි ගන්තුං න සක්කොම,
 වසනට්ඨානං නො දෙහී”ති යාචිංසු. සො තෙසං එකෙකං ජනපදමදාසි. තත්ථ
 පුබ්බවිදෙනො ආගතමනුස්සෙනි ආවසිතපදෙසො තායෙව පුරිමසඤ්ඤාය
 විදෙහරට්ඨන්ති නාමං ලභී. අපරගොයානො ආගතමනුස්සෙනි ආවසිතපදෙසො
 අපරන්තජනපදොති නාමං ලභී. උත්තරකුරුතො ආගතමනුස්සෙනි ආවසිතපදෙසො
 කුරුරට්ඨන්ති නාමං ලභීති. බහුකෙ පන ගාමනිගමාදයො උපාදාය බහුවචනෙන
 වොහරීයති. තෙන වුත්තං “කුරුසු විහරති”ති.

කම්මාසධම්මං නාම කුරුනං නිගමොති. කම්මාසධම්මන්ති එත්ථ කෙචි ධ-
 කාරස්ස ද-කාරෙන අත්ථං වණ්ණෙයන්ති. කම්මාසො එත්ථ දම්මොති
 කම්මාසදම්මො. කම්මාසොති කම්මාසපාදො පොරිසාදො වුවචති. තස්ස කිර පාදෙ
 බාණුකෙන විද්ධට්ඨානෙන වණො රුහන්තො චිත්තදාරුසදියො හුත්වා රුහි, තස්මා
 කම්මාසපාදොති පඤ්ඤායිත්ථ. සො ච තස්මිං ඔකාසෙ දම්මො පොරිසාදභාවතො
 පටිසෙධිතො. කෙන? මහාසත්තෙන. කතරස්මිං ජාතකෙති?
 මහාසුතසොමජාතකෙති එකෙ. ඉමෙ පන ථෙරා ජයද්දිසජාතකෙති වදන්ති. තදා හි
 මහාසත්තෙන කම්මාසපාදො දම්මො. යථාහ —

“පුත්තො යදා හොමි ජයද්දිසස්ස,
 පඤ්චාලරට්ඨාධිපතිස්ස අත්‍රපො;
 චජිත්වාන පාණං පිතරං පමොවයිං,
 කම්මාසපාදම්පි වහං පසාදයි”න්ති.

කෙචි පන ධ-කාරෙනෙව අත්ථං වණ්ණෙයන්ති. කුරුරට්ඨවාසිනං කිර
 කුරුවත්තධම්මො තස්මිං කම්මාසො ජාතො, තස්මා තං යානං කම්මාසො එත්ථ
 ධම්මො ජාතොති කම්මාසධම්මන්ති වුවචති. තත්ථ නිව්ට්ඨනිගමස්සාපි එතදෙව
 නාමං. භූමිමචචනෙන කස්මා න වුත්තන්ති? අවසනොකාසතො. භගවතො කිර
 තස්මිං නිගමෙ වසනොකාසො කොචි විහාරො නාහොසි. නිගමතො පන අපක්කම්ම
 අඤ්ඤතරස්මිං උදකසම්පන්නෙ රමණීයෙ භූමිභාගෙ මහාවනසණ්ඨො අහොසි.
 තත්ථ භගවා විහාසි. තං නිගමං ගොවරගාමං කත්වා, තස්මා එවමෙත්ථ අත්ථො
 වෙදිතබ්බො “කුරුසු විහරති කම්මාසධම්මං නාම කුරුනං නිගමො, තං ගොවරගාමං
 කත්වා”ති.

උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා

106. එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගොති. කස්මා භගවා ඉදං සුත්තමහාසි?
 කුරුරට්ඨවාසිනං ගම්භීරදෙසනාපටිග්ගභණ්ණසමත්ථතාය. කුරුරට්ඨවාසිනො කිර
 භික්ඛු භික්ඛුනියො උපාසකා උපාසිකායො උතුපච්චයාදිසම්පන්නත්තා තස්ස
 රට්ඨස්ස සප්පායඋතුපච්චයසෙවනෙන නිව්චං කල්ලසරීරා කල්ලචිත්තා ච හොන්ති.
 තෙ චිත්තසරීරකල්ලතාය අනුග්ගහිතපඤ්ඤාබලා ගම්භීරකථං පරිග්ගහෙතුං

සමත්ථා හොත්ති. තෙන තෙසං භගවා ඉමං ගම්භීරදෙසනාපටිග්ගහණසමත්ථනං සම්පස්සන්තො එකවීසතියා යානෙසු කම්මට්ඨානං අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වා ඉදං ගම්භීරත්ථං සතිපට්ඨානසුත්තං අභාසි. යථා හි පුරිසො සුවණ්ණවඩ්ඛකොටකං ලභිත්වා තත්ථ නානාපුප්ඵානි පක්ඛිපෙය්‍ය, සුවණ්ණමඤ්ජුසං වා පන ලභිත්වා සත්තරතනානි පක්ඛිපෙය්‍ය, එවං භගවා කුරුරට්ඨවාසිපරිසං ලභිත්වා ගම්භීරදෙසනං දෙසෙසි. තෙනෙවෙත්ථ අඤ්ඤානිපි ගම්භීරත්ථානි දීඝනිකායෙ මහානිදානං මහාසතිපට්ඨානං ඉමස්මිං මජ්ඣිමනිකායෙ සාරොපමං රුක්ඛුපමං රට්ඨපාලං මාගණ්ඩියං ආනෙඤ්ජසප්පායන්ති අඤ්ඤානිපි සුත්තානි දෙසෙසි.

අපිව තස්මිං ජනපදෙ වතස්සො පරිසා පකතියාව සතිපට්ඨානභාවනානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති, අන්තමසො දාසකම්මකරපරිජනාපි සතිපට්ඨානප්පටිසංයුත්තමෙව කථං කථෙත්ති.

උදකතිත්ථසුත්තකන්තනට්ඨානාදීසුපි නිරත්ථකකථා නාම න පවත්ති. සචෙ කාවි ඉත්ථි “අම්ම ත්වං කතරං සතිපට්ඨානභාවනං මනසිකරොසී”ති ප්‍රච්ඡිතා “න කිඤ්චී”ති වදති. තං ගරහන්ති “ධිරත්ථු තව ජීවිතං, ජීවමානාපි ත්වං මතසදිසා”ති. අථ නං “මා දානි පුත එවමකාසී”ති ඔවදිත්වා අඤ්ඤතරං සතිපට්ඨානං උග්ගණ්භාපෙත්ති. යා පන “අහං අසුකං සතිපට්ඨානං මනසිකරොමී”ති වදති. තස්සා “සාධු සාධු”ති සාධුකාරං දත්වා “තව ජීවිතං සුඡීවිතං, ත්වං නාම මනුස්සත්තං පත්තා, තවත්ථාය සම්මාසම්බුද්ධො උප්පන්නො”ති ආදීභි පසංසන්ති.

න කෙවලඤ්චෙත්ථ මනුස්සජාතියායෙව සතිපට්ඨානමනසිකාරයුත්තා, තෙ නිස්සාය විහරන්තා තිරව්ජානගතාපි. තත්‍රිදං වත්ථු – එකො කිර නටකො සුවපොතකං ගහෙත්වා සික්ඛාපෙන්නො විවරති. සො හික්ඛුනුපස්සයං උපනිස්සාය වසිත්වා ගමනකාලෙ සුවපොතකං පමුස්සිත්වා ගතො. තං සාමණෙරියො ගහෙත්වා පටිජග්ගිංසු. බුද්ධරක්ඛිතොතිස්ස නාමං අකංසු. තං එකදිවසං පුරතො නිසින්නං දිස්වා මහාථෙරී ආහ – “බුද්ධරක්ඛිතා”ති?

කිං අයොති.

අත්ථි කොචි තව මනසිකාරොති?

නත්ථි අයොති.

ආවුසො, පබ්බජිතානං සන්තිකෙ වසන්තෙන නාම විස්සට්ඨඅත්තභාවෙන භවිතුං න වට්ටති, කොචිදෙව මනසිකාරො ඉච්ඡිතබ්බො, ත්වං පන අඤ්ඤං න සක්ඛිස්සසි “අට්ඨි අට්ඨි”ති සජ්ඣායං කරොහීති. සො ථෙරියා ඔවාදෙ යත්වා “අට්ඨි අට්ඨි”ති සජ්ඣායන්තො වරති.

තං එකදිවසං පාතොව තොරණග්ගෙ නිසිදිත්වා බාලාතපං තපමානං එකො සකුණො නඛපඤ්ජරෙන අග්ගහෙසි. සො “කිරි කිරි”ති සද්දමකාසි. සාමණෙරියො සුත්වා “අයො බුද්ධරක්ඛිතො සකුණෙන ගහිතො, මොචෙම න”න්ති ලෙඩ්ඛුආදීනි ගහෙත්වා අනුබන්ධිත්වා මොචෙසු. තං ආනෙත්වා පුරතො යපිතං ථෙරී ආහ –

“බුද්ධරක්ඛිත, සකුණෙන ගහිතකාලෙ කිං චිත්තෙසි” ති?

න අයො අඤ්ඤං චිත්තෙසිං, “අට්ඨිපුඤ්ජොව අට්ඨිපුඤ්ජං ගහෙත්වා ගච්ඡති, කතරස්මිම්පි යානෙ විජ්ජකිරිස්සති” ති එවං අයො අට්ඨිපුඤ්ජමෙව චිත්තෙසින්ති.

සාධු සාධු, බුද්ධරක්ඛිත, අනාගතෙ භවක්ඛයස්ස තෙ පච්චයො භවිස්සතීති. එවං තත්ථ තිරච්ඡානගතාපි සතිපට්ඨානමනසිකාරයුත්තා, තස්මා නෙසං භගවා සතිපට්ඨානබුද්ධිමෙව ජනෙන්නො ඉදං සුත්තං අභාසි.

තත්ථ එකායනොති එකමග්ගො. මග්ගස්ස හි –

“මග්ගො පත්ථො පථො පජ්ජො, අඤ්ජසං වටුමායනං;
නාවා උත්තරසෙතු ව, කුල්ලො ව හිසිසඬ්ඛමො” ති. (වුළුති. 101) –

බහුති නාමාති. ස්වායං ඉධ අයනනාමෙන වුත්තො. තස්මා එකායනො අයං, හික්ඛවෙ, මග්ගොති එත්ථ එකමග්ගො අයං, හික්ඛවෙ, මග්ගො, න ද්වෙධාපථභූතොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. අථ වා එකෙන අසිතබ්බොති එකායනො. එකෙනාති ගණසඬ්ගණිකං පභාය වූපකට්ඨෙන පච්චිත්තවිත්තෙන. අසිතබ්බොති පටිපජ්ජිතබ්බො. අයන්ති වා එතෙනාති අයනො, සංසාරතො නිබ්බානං ගච්ඡන්තීති අත්ථො. එකස්ස අයනො එකායනො, එකස්සාති සෙට්ඨස්ස. සබ්බසත්තානං සෙට්ඨො ව භගවා, තස්මා භගවතොති වුත්තං හොති. කිඤ්චාපි හි තෙන අඤ්ඤෙපි අයන්ති, එවං සන්නෙපි භගවතොව සො අයනො තෙන උප්පාදිතත්තා. යථාහ “සො හි, බ්‍රාහ්මණ, භගවා අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙතා” තිආදි (ම. නි. 3.79). අයතීති වා අයනො, ගච්ඡති පවත්තතීති අත්ථො. එකස්මිං අයනොති එකායනො, ඉමස්මිංයෙව ධම්මචිනයෙ පවත්තති, න අඤ්ඤත්‍රාති වුත්තං හොති. යථාහ “ඉමස්මිං බො, සුභද්ද, ධම්මචිනයෙ අරියො අට්ඨඬ්ඛිකො මග්ගො උපලබ්භතී” ති (දී. නි. 2.214). දෙසනාහෙදොයෙව හෙසො, අත්ථො පනෙකො. අපිච එකං අයතීති එකායනො. පුබ්බභාගෙ නානාමුඛභාවනානායප්පවත්තොපි අපරභාගෙ එකං නිබ්බානමෙව ගච්ඡතීති වුත්තං හොති. යථාහ බ්‍රහ්මා සහම්පති –

“එකායනං ජාතිඛයන්තදස්සි,
මග්ගං පජානාති හිතානුකම්පි;
එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ව තරන්ති ඔස” ති. (සං. නි. 5.409);

කෙච් පන “න පාරං දිගුණං යන්තී” ති ගාථානයෙන යස්මා එකචාරං නිබ්බානං ගච්ඡති. තස්මා “එකායනො” ති වදන්ති, තං න යුජ්ජති. ඉමස්ස හි අත්ථස්ස සකිං අයනොති ඉමිනා බ්‍යඤ්ජනෙන භවිතබ්බං. යදි පන එකං අයනමස්ස එකා ගති පවත්තීති එවමත්ථං යොජෙත්වා වුච්චෙය්‍ය, බ්‍යඤ්ජනං යුජ්ජෙය්‍ය, අත්ථො පන උභයථාපි න යුජ්ජති. කස්මා? ඉධ පුබ්බභාගමග්ගස්ස අධිප්පෙතත්තා.

කායාදිවතුආරම්මණප්පවත්තො හි පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගො ඉධ අධිප්පෙනො,
න ලොකුත්තරො. සො ච අනෙකචාරම්පි අයති, අනෙකඤ්චස්ස අයනං හොති.

පුබ්බෙපි ච ඉමස්මිං පදෙ මහාථෙරානං සාකච්ඡා අහොසියෙව.
තිපිටකවූළනාගත්ථෙරො “පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගො”ති ආහ. ආචරියො
පනස්ස තිපිටකවූළසුමත්ථෙරො “මිස්සකමග්ගො”ති ආහ. පුබ්බභාගො හන්තෙති.
මිස්සකො ආවුසොති. ආචරියෙ පුනප්පුනං භණන්තෙ අප්පට්ඨාහිත්වා තුණ්හි
අහොසි. පඤ්භං අවිනිච්ඡිනිත්වා උට්ඨංසු. අථාචරියත්ථෙරො න්භානකොට්ඨකං
ගච්ඡන්තො “මයා මිස්සකමග්ගො කටීතො, වූළනාගො පුබ්බභාගොති ආදාය
වොහරති, කො නු බො එත්ථ නිච්ඡයො”ති සුත්තන්තං ආදිතො පට්ඨාය
පරිවත්තෙත්තො “යො හි කොචි, භික්ඛවෙ, ඉමෙ චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ එවං
භාවෙය්‍යා සත්ත වස්සානි”ති ඉමස්මිං යානෙ සල්ලක්ඛෙසි, ලොකුත්තරමග්ගො
උප්පජ්ජිත්වා සත්ත වස්සානි තිට්ඨමානො නාම නත්ථි, මයා චුත්තො
මිස්සකමග්ගො න ලබ්භති, වූළනාගෙන දිට්ඨො පුබ්බභාගමග්ගො ච ලබ්භතීති
ඤ්ඤත්වා අට්ඨමියං ධම්මස්සවනෙ සඬ්ඝුට්ඨෙ අගමාසි.

පොරාණකත්ථෙරා කිර පියධම්මස්සවනා හොන්ති. සද්දං සුත්වා ච “අහං පයමං,
අහං පයමං”න්ති එකප්පභාරෙතෙව ඔසරන්ති. තස්මිඤ්ච දිවසෙ වූළනාගත්ථෙරස්ස
වාරො. තෙන ධම්මාසනෙ නිසිදිත්වා විජනිං ගහෙත්වා පුබ්බගාථාසු චුත්තාසු
ථෙරස්ස ආසනපිට්ඨියං ධීතස්ස එතදහොසි “රහො නිසිදිත්වා න චක්ඛාමි”ති.
පොරාණකත්ථෙරා හි අනුසුයකා හොන්ති, න අත්තනො රුචිමෙව උච්ඡුභාරං විය
එවං උක්ඛිපිත්වා විවරන්ති, කාරණමෙව ගණ්හන්ති, අකාරණං විස්සජ්ජෙත්ති.
තස්මා ථෙරො “ආවුසො වූළනාගා”ති ආහ. සො ආචරියස්ස විය සද්දොති ධම්මං
යපෙත්වා “කිං හන්තෙ”ති ආහ. ආවුසො වූළනාග මයා චුත්තො මිස්සකමග්ගො න
ලබ්භති, තයා චුත්තො පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගො ච ලබ්භතීති.

ථෙරො වින්තෙසි “අම්භාකං ආචරියො සබ්බපරියත්තිකො තෙපිටකො
සුතබුද්ධො, එවරුපස්සපි නාම භික්ඛුනො අයං පඤ්භො ආලුලෙති, අනාගතෙ මම
භාතිකා ඉමං පඤ්භං ආලුලෙස්සන්තීති සුත්තං ගහෙත්වා ඉමං පඤ්භං නිව්වලං
කරිස්සාමි”ති පටිසම්භිදාමග්ගතො “එකායනමග්ගො චුච්චති
පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගො —

“මග්ගානට්ඨංගිකො සෙට්ඨො, සච්චානං චතුරො පදා;
විරාගො සෙට්ඨො ධම්මානං, ද්විපදානඤ්ච චක්ඛුමා.

එසෙව මග්ගො නත්ථඤ්ඤො, දස්සනස්ස විසුද්ධියා;
එතඤ්ඤි තුම්භෙ පටිපජ්ජථ, මාරසෙනප්පමද්දනං;
එතඤ්ඤි තුම්භෙ පටිපන්නා, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සථා”ති. (ධ. ප. 273-275)

සුත්තං ආහරිත්වා යපෙසි.

මග්ගොති කෙනටියෙන මග්ගො? නිබ්බානගමනටියෙන නිබ්බානත්ථිකෙහි
මග්ගනියටියෙන ව. සත්තානං විසුද්ධියාති රාගාදීහි මලෙහි අභිජ්ඣා විසමලොභාදීහි
ව උපක්කිලෙසෙහි කිලිට්ඨවිත්තානං සත්තානං විසුද්ධත්ථාය. තථා හි ඉමිනාව
මග්ගෙන ඉතො සතසහස්සකප්පාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොයානං උපරි
එකස්මිඤ්ඤෙව කප්පෙ නිබ්බත්තෙ
තණ්හඬ්ඤකරමෙධඬ්ඤකරසරණඬ්ඤකරදීපඬ්ඤකරනාමකෙ බුද්ධෙ ආදිං කත්වා
සකාමුනිපරියොසානා අනෙකෙ සම්මාසම්බුද්ධා අනෙකසතා පච්චෙකබුද්ධා
ගණනපථං විතිවත්තා අරියසාවකා වාති ඉමෙ සත්තා සබ්බෙ විත්තමලං පවාහෙත්වා
පරමවිසුද්ධිං පත්තා. රූපමලවසෙන පන සංකිලෙසවොදානපඤ්ඤත්තියෙව නත්ථි.
තථා හි –

රූපෙන සංකිලිටියෙන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;
රූපෙ සුද්ධෙ විසුජ්ඣන්ති, අනක්ඛාතං මහෙසිනා.

විත්තෙන සංකිලිටියෙන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;
විත්තෙ සුද්ධෙ විසුජ්ඣන්ති, ඉති චුත්තං මහෙසිනා.

යථාහ “විත්තසංකිලෙසා, හික්ඛවෙ, සත්තා සංකිලිස්සන්ති, විත්තවොදානා
විසුජ්ඣන්ති”ති (සං. නි. 3.100). තඤ්ච විත්තවොදානං ඉමිනා සතිපට්ඨානමග්ගෙන
හොති. තෙනාහ “සත්තානං විසුද්ධියා”ති.

සොකපරිදෙව්‍යානං සමතික්කමායාති සොකස්ස ව පරිදෙවස්ස ව සමතික්කමාය,
පහානායාති අත්ථො. අයඤ්ඤි මග්ගො භාවිතො සන්තතිමහාමත්තාදීනං විය
සොකසමතික්කමාය, පටාවාරාදීනං විය ව පරිදෙවසමතික්කමාය ව සංවත්තති.
තෙනාහ “සොකපරිදෙව්‍යානං සමතික්කමායා”ති. කිඤ්චාපි හි සන්තතිමහාමත්තො

—

“යං පුබ්බෙ තං විසොධෙහි, පච්ඡා තෙ මාහු කිඤ්චනං;
මජ්ඣෙ වෙ තො ගහෙස්සසි, උපසන්නො වරිස්සසි”ති. (සු. නි. 955);

ඉමං ගාථං සුත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්තො.

පටාවාරා —

“න සන්ති පුත්තා තාණාය, න පිතා නාපි බන්ධවා;
අන්තකෙනාධිපන්නස්ස, නත්ථි ඤාතීසු තාණතා”ති. (ධ. ප. 288);

ඉමං ගාථං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. යස්මා පන
කායවෙදනාවිත්තධම්මෙසු කඤ්චි ධම්මං අනාමසිත්වා භාවනා නාම නත්ථී, තස්මා
තෙපි ඉමිනාව මග්ගෙන සොකපරිදෙවෙ සමතික්කන්තාති වෙදිතබ්බා.

දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඨගමායාති කායිකදුක්ඛස්ස ව
වෙනසිකදොමනස්සස්ස වාති ඉමෙසං ද්විත්තං අත්ථඨගමාය, නිරොධායාති
අත්ථො. අයඤ්චි මග්ගො භාවිතො තිස්සත්ථෙරාදීනං විය දුක්ඛස්ස, සක්කාදීනං විය
ව දොමනස්සස්ස අත්ථඨගමාය සංවත්තති.

තත්‍රායං අත්ථදීපනා – සාවත්ථීයං කිර තිස්සො නාම කුටුම්භිකපුත්තො
වත්තාලීස භිරඤ්ඤකොටියො පභාය පබ්බජිත්වා අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ විහරති. තස්ස
කනිට්ඨභාතුහරියා “ගච්ඡට නං ජීවිතා වොරොපෙථා”ති පඤ්චසතෙ වොරෙ
පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා ථෙරං පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු. ථෙරො ආහ “කස්මා
ආගතත්ථ උපාසකා”ති? තං ජීවිතා වොරොපෙස්සාමාති. පාටිභොගං මෙ උපාසකා
ගහෙත්වා අජ්ජෙකරත්තිං ජීවිතං දෙථාති. කො තෙ, සමණ, ඉමස්මිං යානෙ
පාටිභොගො භවිස්සතිති? ථෙරො මහත්තං පාසාණං ගහෙත්වා ද්වෙ උරුට්ඨිති
භින්දිත්වා “වට්ටති උපාසකා පාටිභොගො”ති ආහ. තෙ අපක්කමිත්වා
වඨ්ඨකමනසිසෙ අග්ගිං කත්වා නිපජ්ජිංසු. ථෙරස්ස වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා සීලං
පච්චවෙක්ඛතො පරිසුද්ධං සීලං නිස්සාය පිතිපාමොජ්ජං උජ්ජජ්ජි. තතො
අනුක්කමෙන විපස්සනං වඨ්ඨෙත්තො තියාමරත්තිං සමණධම්මං කත්වා
අරුණුග්ගමනෙ අරහත්තං පත්තො ඉමං උදානං උදානෙසි –

“උභො පාදානි භින්දිත්වා, සඤ්ඤපෙස්සාමි වො අහං;
අට්ටියාමි හරායාමි, සරාගමරණං අහං.

ඵවාහං චිත්තයිත්වාන, යථාභූතං විපස්සිසං;
සම්පත්තෙ අරුණුග්ගමිහි, අරහත්තමපාපුණි”ත්ති.

අපරෙපි තිංස භික්ඛු භගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා
අරඤ්ඤවිහාරෙ වස්සං උපගන්ත්වා “ආවුසො, තියාමරත්තිං සමණධම්මොව
කාතබ්බො, න අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සන්තිකං ආගන්තබ්බ”ත්ති වත්වා විහරිංසු. තෙසං
සමණධම්මං කත්වා පච්චුසසමයෙ පවලායන්තානං ඵකො ඛ්‍යාග්ගො ආගන්ත්වා
ඵකෙකං භික්ඛුං ගහෙත්වා ගච්ඡති. න කොචි “මං ඛ්‍යාග්ගො ගණ්ඨි”ති වාවම්පි
නිවිජාරෙසි. ඵචං පඤ්චසු දසසු භික්ඛුසු බාදිතෙසු උපොසථදිවසෙ “ඉතරෙ,
ආවුසො, කුහි”ත්ති පුච්ඡිත්වා ඤත්වා ව “ඉදානි ගහිතෙන, ගහිතොමිහිති
වත්තබ්බ”ත්ති වත්වා විහරිංසු.

අථ අඤ්ඤතරං දහරහික්ඛුං පුරිමනයෙනෙව ඛ්‍යාග්ගො ගණ්ඨි. සො “ඛ්‍යාග්ගො,
හන්තෙ”ති ආහ. භික්ඛු කත්තරදණ්ඨෙ ව උක්කායො ව ගහෙත්වා මොවෙස්සාමාති
අනුබන්ධිංසු. ඛ්‍යාග්ගො භික්ඛුනං අගතිං ඡින්නතට්ඨානං ආරුය්හ තං භික්ඛුං
පාදභිගුට්ඨකතො පට්ඨාය බාදිතුං ආරහි. ඉතරෙපි “ඉදානි, සජ්ජුරිස, අම්භෙහි

කත්තබ්බං නත්ථී, භික්ඛූනං විසෙසො නාම ඵවරූපෙ යානෙ පඤ්ඤායතී”ති ආභංසු.
සො ඛ්‍යග්ගමුඛෙ නිපන්තොව තං වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො
යාව ගොජ්ඣකා ඛාදිතසමයෙ සොනාපන්තො හුත්වා, යාව ජණ්ණුකා ඛාදිතසමයෙ
සකදාගාමී, යාව නාභියා ඛාදිතසමයෙ අනාගාමී හුත්වා, හදයරූපෙ අඛාදිතෙයෙව
සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි –

“සීලවා වතසම්පන්නො, පඤ්ඤවා සුසමාහිතො;
මුහුත්තං පමාදමන්වාය, ඛ්‍යග්ගෙතොරුද්ධමානසො.

පඤ්ඡරස්මිං ගහෙත්වාන, සීලාය උපරීකතො;
කාමං බාදතු මං ඛ්‍යග්ගෙසා, භක්ඛො කායො අමිත්තානං;
පටිලද්ධෙ කම්මට්ඨානෙ, මරණං හෙහිති හද්දක”න්ති.

අපරොපි පිතමල්ලත්ථෙරො නාම ගිහිකාලෙ තීසු රජ්ජෙසු පටාකං ගහෙත්වා
තම්බපණ්ණදීපං ආගම්ම රාජානං දිස්වා රඤ්ඤා කතානුග්ගො ඵකදිවසං
කිලඤ්ඡකාපණසාලද්වාරෙන ගච්ඡන්තො “රූපං, භික්ඛවෙ, න තුම්භාකං, තං
පජ්ඣං, තං වො පහීනං දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය භවිස්සතී”ති (සං. නි. 3.33-34)
නතුම්භාකවග්ගං සුත්වා වින්තෙසි “නෙව කිර රූපං අත්තනො, න වෙදනා”ති. සො
තංයෙව අඬිකුසං කත්වා නික්ඛමිත්වා මහාවිහාරං ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා
පබ්බජිතො උපසම්පන්නො ද්වෙමාතිකා පගුණං කත්වා තිංස භික්ඛූ ගහෙත්වා
ගබ්ලවාලියඅඬිගණං ගන්ත්වා සමණධම්මකාසි. පාදෙසු අවහන්තෙසු ජණ්ණුකෙහි
වඩ්ඪකමති. තමෙනං රත්තිං ඵකො මිගුද්දකො මිගොති මඤ්ඤමානො සත්තියා
පහරි. සත්ති විනිවිජ්ඣිත්වා ගතා. සො තං සත්තිං හරාපෙත්වා පහාරමුඛානි
තිණුවට්ටියා පුරාපෙත්වා පාසාණපිට්ඨියං අත්තානං නිසීදාපෙත්වා ඔකාසං
කාරෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා
උක්කාසිතසද්දෙන ආගතානං භික්ඛූනං ඛ්‍යාකරිත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි –

“භාසිතං බුද්ධසෙට්ඨස්ස, සබ්බලොකග්ගවාදිනො;
න තුම්භාකමිදං රූපං, තං ජහෙය්‍යාථ භික්ඛවො.

අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා, උජ්ජාදවයධම්මිනො;
උජ්ජජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙසං වූපසමො සුඛො”ති.

අථ නං භික්ඛූ ආභංසු “සවෙ, හන්තෙ, සම්මාසම්බුද්ධො අරොගො අභවිස්සා,
අද්ධා තෙ මුද්ධමත්ථකෙ හත්ථං පසාරෙත්වා සීසං පරාමසෙය්‍යා”ති. ඵත්තාවතා
අයං මග්ගො තිස්සත්ථෙරාදීනං විය දුක්ඛස්ස අත්ථඬිගමාය සංවත්තති.

සක්කො පන දෙවානම්න්දො අත්තනො පඤ්චවිධං පුබ්බනිමිත්තං දිස්වා
මරණභයසන්තප්පිතො දොමනස්සජානො හගවන්තං උපසඬ්ඪකමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡි.
සො උපෙක්ඛාපඤ්ඤාවිස්සජ්ජනාවසානෙ අසීතිසහස්සාහි දෙවතාහි සද්ධිං
සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සා වස්ස උපපත්ති පුන පාකතිකාව අහොසි.

සුබ්‍රහ්මාචි දෙවපුත්තො අච්ඡරාසහස්සපරිවාරො සග්ගසම්පත්තිං අනුභොති,
තත්ථ පඤ්චසතා අච්ඡරායො රුක්ඛතො පුප්ඵානි ඔවිනන්තියො චචිත්වා නිරයෙ
උපපන්නා. සො “කිං ඉමා විරායන්ති”ති උපධාරෙන්තො තාසං නිරයෙ
නිබ්බත්තභාවං දිස්වා “කිත්තකං නු බො මම ආයු”ති උපපරික්ඛන්තො අත්තනොපි
ආයුපරික්ඛයං විදිත්වා තත්ථෙව නිරයෙ නිබ්බත්තභාවං දිස්වා භීතො අතිවිය
දොමනස්සජාතො හුත්වා “ඉමං මෙ දොමනස්සං සත්ථා විනයිස්සති න අඤ්ඤො”ති
අවසෙසා පඤ්චසතා අච්ඡරායො ගහෙත්වා හගවන්තං උපසංකම්ථිත්වා පඤ්භං පුච්ඡි

—

“නිව්චං උත්ථෙතමිදං චිත්තං, නිව්චං උබ්බිග්ගිදං මනො;
අනුප්පන්නෙසු කිච්ඡෙසු, අපො උප්පතිතෙසු ව;
සවෙ අත්ථි අනුත්ථෙතං, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති. (සං. නි. 1.98);

තතො නං හගවා ආහ —

“නාඤ්ඤත්‍ර බොජ්ඣා තපසා, නාඤ්ඤත්‍රිත්ථියසංවරා;
නාඤ්ඤත්‍ර සබ්බනිස්සග්ගා, සොත්ථිං පස්සාමි පාණින”න්ති. (සං. නි.
1.98);

සො දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චහි අච්ඡරාසතෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ
පතිට්ඨාය තං සම්පත්තිං ථාවරං කත්වා දෙවලොකමෙව අගමාසීති. ඵවමයං මග්ගො
භාවිතො සක්කාදීනං විය දොමනස්සස්ස අත්ථංචගමාය සංවත්තතිති වෙදිතබ්බො.

ඤායස්ස අධිගමායාති ඤායො වුච්චති අරියො අට්ඨංචිගිකො මග්ගො, තස්ස
අධිගමාය, පත්තියාති වුත්තං භොති. අයඤ්ඤි පුබ්බභාගෙ ලොකියො
සතිපට්ඨානමග්ගො භාවිතො ලොකුත්තරස්ස මග්ගස්ස අධිගමාය සංවත්තති.
තෙනාහ “ඤායස්ස අධිගමායා”ති. නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායාති
තණ්හාවානවිරහිතත්තා නිබ්බානන්ති ලද්ධනාමස්ස අමතස්ස සච්ඡිකිරියාය,
අත්තපච්චක්ඛතායාති වුත්තං භොති. අයඤ්ඤි මග්ගො භාවිතො අනුපුබ්බෙන
නිබ්බානසච්ඡිකිරියං සාධෙති. තෙනාහ “නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති.

තත්ථ කිඤ්චාපි “සත්තානං විසුද්ධියා”ති වුත්තෙ සොකසමතික්කමාදීනි
අත්ථතො සිද්ධානෙව භොන්ති, යපෙත්වා පන සාසනායුත්තිකොවිදෙ අඤ්ඤෙසං න
පාකටානි, න ච හගවා පඨමං සාසනායුත්තිකොවිදං ජනං කත්වා පච්ඡා ධම්මං
දෙසෙති. තෙන තෙනෙව පන සුත්තෙන තං තං අත්ථං ඤාපෙති. තස්මා ඉධ යං යං
අත්ථං ඵකායනමග්ගො සාධෙති, තං තං පාකටං කත්වා දස්සෙන්නො
“සොකපරිදෙවානං සමතික්කමායා”ති ආදිමාහ. යස්මා වා යා සත්තානං විසුද්ධි
ඵකායනමග්ගෙන සංවත්තති, සා සොකපරිදෙවානං සමතික්කමෙන භොති,
සොකපරිදෙවානං සමතික්කමො දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථංචගමෙන,
දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථංචගමො ඤායස්සාධිගමෙන, ඤායස්සාධිගමො

නිබ්බානස්ස සවිජ්ඣාය. තස්මා ඉමම්පි කමං දස්සෙන්තො “සත්තානං විසුද්ධියා”ති වත්වා “සොකපරිදෙවානං සමතික්කමායා”ති ආදිමාහ.

අපිව වණ්ණහණනමෙතං ඵකායනමග්ගස්ස. යථෙව හි හගවා “ධම්මං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣේකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බාද්දේසනං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙස්සාමි, යදිදං ඡජක්කානී”ති (ම. නි. 3.420) ඡජක්කදෙසනාය අට්ඨහි පදෙහි වණ්ණං අභාසි, යථා ව අරියවංසදෙසනාය “වත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, අරියවංසා අග්ගඤ්ඤා රත්තඤ්ඤා වංසඤ්ඤා පොරාණා අසංකිණ්ණා අසංකිණ්ණපුබ්බා න සංකීයන්ති, න සංකීයස්සන්ති, අප්පට්ඨකුට්ඨා සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤහි”ති (අ. නි. 4.28) නවහි පදෙහි වණ්ණං අභාසි, ඵචං ඉමස්සපි ඵකායනමග්ගස්ස සත්තානං විසුද්ධියාති ආදිහි සත්තහි පදෙහි වණ්ණං අභාසි.

කස්මා ඉති වෙ? තෙසං භික්ඛූනං උස්සාහජනනත්ථං. වණ්ණභාසනඤ්ඤි සුත්වා තෙ භික්ඛූ “අයං කිර මග්ගො හදයසන්තාපභූතං සොකං, වාචාවිජ්ජලාපභූතං පරිදෙවං, කායිකඅසාතභූතං දුක්ඛං, චෙතසිකඅසාතභූතං දොමනස්සන්ති වත්තාරො උපද්දවෙ හනති, විසුද්ධිං ඤායං නිබ්බානන්ති තයො විසෙසෙ ආවහති”ති උස්සාහජාතා ඉමං ධම්මදෙසනං උග්ගහෙතඛිං පරියාපුණ්ණඛිං ධාරෙතඛිං වාචෙතඛිං, ඉමඤ්ච මග්ගං භාවෙතඛිං මඤ්ඤිස්සන්ති. ඉති තෙසං භික්ඛූනං උස්සාහජනනත්ථං වණ්ණං අභාසි, කම්බලවාණිජාදයො කම්බලාදීනං වණ්ණං විය.

යථා හි සතසහස්සග්ගස්සනිකපණ්ඩුකම්බලවාණිජොපමා කම්බලං ගණ්හථාති උග්ගොසිතෙපි අසුකකම්බලොති න තාව මනුස්සා ජානන්ති. කෙසකම්බලවාලකම්බලාදයොපි හි දුග්ගන්ධා බරසම්ඵස්සා කම්බලාත්ථෙව වුව්චන්ති. යදා පන තෙන ගන්ධාරකො රත්තකම්බලො සුබ්බමො උජ්ජලො සුබසම්ඵස්සොති උග්ගොසිතං හොති, තදා යෙ පහොන්ති, තෙ ගණ්හන්ති. යෙ න පහොන්ති, තෙපි දස්සනකාමා හොන්ති, ඵචමෙවං “ඵකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගො”ති චුත්තෙපි අසුකමග්ගොති න තාව පාකටො හොති. නානප්පකාරකා හි අනියානමග්ගාපි මග්ගාත්ථෙව වුව්චන්ති. “සත්තානං විසුද්ධියා”ති ආදිමිහි පන චුත්තෙ “අයං කිර මග්ගො වත්තාරො උපද්දවෙ හනති, තයො විසෙසෙ ආවහති”ති උස්සාහජාතා ඉමං ධම්මදෙසනං උග්ගහෙතඛිං පරියාපුණ්ණඛිං ධාරෙතඛිං වාචෙතඛිං, ඉමඤ්ච මග්ගං භාවෙතඛිං මඤ්ඤිස්සන්තිහි වණ්ණං භාසන්තො “සත්තානං විසුද්ධියා”ති ආදිමාහ. යථා ව සතසහස්සග්ගස්සනිකපණ්ඩුකම්බලවාණිජොපමා, ඵචං රත්තප්මබ්‍රහ්මදසුවණ්ණඋදකප්පසාදකමණ්ණරතසුච්ඡුද්ධමුත්තාරතනධොතපවාළාදි වාණිජුපමාදයොපෙත්ථ ආහරිතඛිං.

යදිදන්ති නිපාතො, යෙ ඉමෙති අයමස්ස අත්ථො. වත්තාරොති ගණනපරිච්ඡේදො, තෙන න තතො හෙට්ඨා න උද්ධන්ති සතිපට්ඨානපරිච්ඡේදං දීපෙති. සතිපට්ඨානාති තයො සතිපට්ඨානා සතිගොචරොපි, තිධා පටිපන්නෙසු

සාවකෙසු සත්ථුනො පටිසානුනයවිතිවත්තතාපි, සතිපි. “චතුත්තං, භික්ඛවෙ,
සතිපට්ඨානානං සමුදයඤ්ච අත්ථංඨගමඤ්ච දෙසෙස්සාමි, තං සුඤ්ඤං...පෙ.... කො
ව, භික්ඛවෙ, කායස්ස සමුදයො? ආහාරසමුදයා කායසමුදයො” තිආදීසු (සං. නි.
3.408) හි සතිගොචරො සතිපට්ඨානන්ති වුච්චති. තථා “කායො පට්ඨානං, නො
සති. සති පට්ඨානඤ්චෙව සති වා” තිආදීසුපි (පටි. ම. 3.35). තස්සත්ථො – පතිට්ඨාති
අස්මිත්ති පට්ඨානං. කා පතිට්ඨාති? සති. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං.
පධානට්ඨානන්ති වා පට්ඨානං. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං,
හත්ථිට්ඨානඅස්සට්ඨානාදිති විය. “තයො සතිපට්ඨානා, යදරියො සෙවති, යදරියො
සෙවමානො සත්ථා ගණමනුසාසිතුමරහති” ති (ම. නි. 3.311) එත්ථාපි තිධා
පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුනො පටිසානුනයවිතිවත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති
වුත්තා. තස්සත්ථො – පට්ඨපෙනබ්බතො පට්ඨානං, පචත්තයිතබ්බතොති අත්ථො.
කෙන පට්ඨපෙනබ්බතොති? සතියා. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානන්ති. “චත්තාරො
සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලිකතා සත්ත බොජ්ඣංඝිගෙ පරිපුරෙන්නි” තිආදීසු (සං. නි.
5.989) පන සතියෙව “සතිපට්ඨාන”න්ති වුච්චති. තස්සත්ථො – පතිට්ඨාතිති
පට්ඨානං, උපට්ඨාති ඔක්කන්තිත්ථා පක්ඛන්දිත්ථා පචත්තතිති අත්ථො. සතියෙව
පට්ඨානං සතිපට්ඨානං. අථ වා සරණට්ඨෙත සති, උපට්ඨානට්ඨෙත පට්ඨානං. ඉති
සති ව සා පට්ඨානඤ්චාතිපි සතිපට්ඨානං. ඉදම්ඨ අධිජ්ජෙතං.

යදි එවං, කස්මා “සතිපට්ඨානා” ති බහුවචනං? සතිබහුත්තා. ආරම්මණහෙදෙන
හි බහුකා එතා සතියො. අථ මග්ගොති කස්මා එකචචනං? මග්ගට්ඨෙත එකත්තා.
චතස්සොපි හි එතා සතියො මග්ගට්ඨෙත එකත්තං ගච්ඡන්ති. වුත්තඤ්ඤෙතං
“මග්ගොති කෙනට්ඨෙත මග්ගො? නිබ්බානගමනට්ඨෙත, නිබ්බානත්ථිකෙහි
මග්ගනීයට්ඨෙත වා” ති. චතස්සොපි වෙතා අපරභාගෙ කායාදීසු ආරම්මණෙසු
කිච්චං සාධයමානා නිබ්බානං ගච්ඡන්ති. ආදිනො පට්ඨාය ව නිබ්බානත්ථිකෙහි
මග්ගීයන්ති, තස්මා චතස්සොපි එකො මග්ගොති වුච්චන්ති. එවඤ්ච සති
චචනානුසන්ධිතා සානුසන්ධිකාව දෙසනා හොති, “මාරසෙනජ්ජමද්දනං වො,
භික්ඛවෙ, මග්ගං දෙසෙස්සාමි, තං සුඤ්ඤං...පෙ.... කතමො ව, භික්ඛවෙ,
මාරසෙනජ්ජමද්දනො මග්ගො? යදිදං සත්තබොජ්ඣංඝිගා” තිආදීසු (සං. නි. 5.224)
විය හි යථා මාරසෙනජ්ජමද්දනොති ව සත්තබොජ්ඣංඝිගාති ව අත්ථතො එකං,
බ්‍යඤ්ජනමෙවෙත්ථ නානං. එවං එකායනමග්ගොති ව චත්තාරො සතිපට්ඨානාති ව
අත්ථතො එකං, බ්‍යඤ්ජනමෙවෙත්ථ නානං. තස්මා මග්ගට්ඨෙත එකත්තා
එකචචනං, ආරම්මණහෙදෙන සතිබහුත්තා බහුවචනං වෙදිතබ්බං.

කස්මා පන හගචතා චත්තාරොව සතිපට්ඨානා වුත්තා අනුනා අනධිකාති?
වෙනෙය්‍යහිතත්තා. තණ්හාවරිතදිට්ඨිවරිතසමට්ඨානිකවිපස්සනායානිකෙසු හි
මන්දතික්ඛවසෙන ද්වෙධා ද්වෙධා පචත්තෙසු වෙනෙය්‍යෙසු මන්දස්ස
තණ්හාවරිතස්ස ඔළාරිකං කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස
සුබ්බමං වෙදනානුපස්සනං සතිපට්ඨානං. දිට්ඨිවරිතස්සාපි මන්දස්ස නාතිජ්ජහෙදගතං
චිත්තානුපස්සනාසතිපට්ඨානං විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස අතිජ්ජහෙදගතං
ධම්මානුපස්සනාසතිපට්ඨානං. සමට්ඨානිකස්ස ව මන්දස්ස අකිච්ඡෙන

අධිගන්තබ්බනිමිත්තං පයමං සතිපට්ඨානං විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස
ඔලාරිකාරම්මණෙ අසණ්ඨහනතො දුතියං. විපස්සනායානිකස්සපි මන්දස්ස
නාතිප්පහෙදගතාරම්මණං තතියං, තික්ඛස්ස අතිප්පහෙදගතාරම්මණං චතුත්ථං. ඉති
චත්තාරොච චුත්තා අනුනා අනධිකාති.

සුභසුඛනිව්චඅත්තභාවවිපල්ලාසපහානත්ථං වා. කායො හි අසුභො, තත්ථ ච
සුභවිපල්ලාසවිපල්ලත්ථා සත්තා, තෙසං තත්ථ අසුභභාවදස්සනෙන තස්ස
විපල්ලාසස්ස පහානත්ථං පයමං සතිපට්ඨානං චුත්තං. සුඛං නිව්චං අත්තාති
ගහිතෙසුපි ච වෙදනාදීසු වෙදනා දුක්ඛා, විත්තං අනිව්චං, ධම්මා අනත්තා, තෙසු ච
සුඛනිව්චඅත්තවිපල්ලාසවිපල්ලත්ථා සත්තා, තෙසං තත්ථ දුක්ඛාදිභාවදස්සනෙන
තෙසං විපල්ලාසානං පහානත්ථං සෙසානි තිණි චුත්තානිති එවං.
සුභසුඛනිව්චඅත්තභාවවිපල්ලාසපහානත්ථං වා චත්තාරොච චුත්තා අනුනා
අනධිකාති වෙදිතබ්බා.

න කෙවලඤ්ච විපල්ලාසපහානත්ථමෙව, අථ බො
චතුරොසයොගාසවගන්ථඋපාදානඅගතිපහානත්ථම්පි චතුබ්බිධාභාරපරිඤ්ඤත්ථඤ්ච
චත්තාරොච චුත්තාති වෙදිතබ්බා. අයං තාච පකරණනයො.

අට්ඨකථායං පන සරණවසෙන වෙච එකත්තසමොසරණවසෙන ච එකමෙව
සතිපට්ඨානං ආරම්මණවසෙන චත්තාරොති එතදෙව චුත්තං. යථා හි චතුද්වාරෙ
නගරෙ පාචිනතො ආගච්ඡන්තා පාචිනදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා
පාචිනද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, දක්ඛිණතො පච්ඡිමතො උත්තරතො
ආගච්ඡන්තා උත්තරදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා උත්තරද්වාරෙන
නගරමෙව පවිසන්ති, එවං සම්පදමිදං වෙදිතබ්බං. නගරං විය හි නිබ්බානමභානගරං.
ද්වාරං විය අට්ඨංඞිගිකො ලොකුත්තරමග්ගො. පාචිනදිසාදයො විය කායාදයො.

යථා පාචිනතො ආගච්ඡන්තා පාචිනදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා
පාචිනද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං කායානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා
චුද්දසවිධෙන කායානුපස්සනං භාවෙත්වා
කායානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව
ඔසරන්ති.

යථා දක්ඛිණතො ආගච්ඡන්තා දක්ඛිණදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා
දක්ඛිණද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං වෙදනානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා
නව්විධෙන වෙදනානුපස්සනං භාවෙත්වා
වෙදනානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව
ඔසරන්ති.

යථා පච්ඡිමතො ආගච්ඡන්තා පච්ඡිමදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා
පච්ඡිමද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං විත්තානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා
සොළසවිධෙන විත්තානුපස්සනං භාවෙත්වා

චිත්තානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති.

යථා උත්තරතො ආගච්ඡන්තා උත්තරදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙන්වා උත්තරද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං ධම්මානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං භාවෙන්වා ධම්මානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති.

එවං සරණවසෙන වෙව එකත්තසමොසරණවසෙන ච එකමෙව සතිපට්ඨානං ආරම්භණවසෙන චත්තාරොව චූත්තාති වෙදිතබ්බා.

කතමෙ චත්තාරොති කථෙතුකම්‍යතා පුච්ඡා. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. භික්ඛවෙති ධම්මපටිග්ගාහකපුග්ගලාලපනමෙතං. භික්ඛුති පටිපත්තිසම්පාදකපුග්ගලනිදස්සනමෙතං. අඤ්ඤෙපි ච දෙවමනුස්සා පටිපත්තිං සම්පාදෙන්තියෙව, සෙට්ඨත්තා පන පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනතො ව, “භික්ඛු”ති ආහ. භගවතො හි අනුසාසනිං සම්පට්ච්ඡන්තෙසු භික්ඛු සෙට්ඨො, සබ්බජ්ජකාරාය අනුසාසනියා භාජනභාවතො, තස්මා සෙට්ඨත්තා “භික්ඛු”ති ආහ. තස්මිං ගහිතෙ පන සෙසා ගහිතාව හොන්ති රාජගමනාදීසු රාජග්ගහණෙන සෙසපරිසා විය. යො ච ඉමං පටිපත්තිං පටිපජ්ජති, සො භික්ඛු නාම හොතිති පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනතොපි “භික්ඛු”ති ආහ. පටිපන්නකො හි දෙවො වා හොතු මනුස්සො වා, “භික්ඛු”ති සඬ්ඛං ගච්ඡතිසෙව. යථාහ –

“අලඬ්ඛතො වෙපි සමං චරෙය්‍ය,
සන්තො දන්තො නියතො බ්‍රහ්මචාරී;
සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං,
සො බ්‍රාහ්මණො සො සමණො ස භික්ඛු”ති. (ධ. ප. 142);

කායෙති රූපකායෙ. රූපකායො හි ඉධ අඬ්ගපච්චඩ්ගානං කෙසාදිනඤ්ච ධම්මානං සමුහට්ඨෙන හත්ථිකායරථකායාදයො විය කායොති අධිජ්ජෙතො. යථා ච සමුහට්ඨෙන, එවං කුච්ඡිතානං ආයට්ඨෙන. කුච්ඡිතානඤ්චි පරමජෙගුච්ඡානං සො ආයොතිපි කායො. ආයොති උජ්ජත්තිදෙසො. තත්‍රායං වචනත්ථො, ආයන්ති තතොති ආයො. කෙ ආයන්ති? කුච්ඡිතා කෙසාදයො. ඉති කුච්ඡිතානං ආයොති කායො. කායානුපස්සිති කායමනුපස්සනසිලො, කායං වා අනුපස්සමානො.

“කායෙ”ති ච චත්වාපි පුන “කායානුපස්සි”ති දුතියං කායග්ගහණං අසම්මිස්සතො වචන්ථානසනවිනිබ්බොගාදිදස්සනත්ථං කතන්ති වෙදිතබ්බං. තෙන න කායෙ වෙදනානුපස්සි වා, චිත්තධම්මානුපස්සි වා, අථ ඛො කායානුපස්සියෙවාති කායසඬ්ඛාතෙ චත්ථස්මිං කායානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන අසම්මිස්සතො වචන්ථානං දස්සිතං හොති. තථා න කායෙ අඬ්ගපච්චඩ්ගවිමුත්තථකධම්මානුපස්සි, නාපි කෙසලොමාදිවිනිමුත්තඉත්ථිපුරිසානුපස්සි. යොපි චෙත්ථ කෙසලොමාදිකො

භූතපාදායසමූහසඬානො කායො, තත්ථපි න භූතපාදායවිනිමුත්තථකධම්මානුපස්සී,
 අථ ඛො රථසම්භාරානුපස්සකො විය අඬගපච්චඬගසමූහානුපස්සී,
 නගරාවයවානුපස්සකො විය කෙසලොමාදිසමූහානුපස්සී,
 කදලික්ඛන්ධපත්තවට්ඨිනිබ්බුජනකො විය රිත්තමුට්ඨිනිවෙයකො විය ච
 භූතපාදායසමූහානුපස්සියෙවාති නානප්පකාරතො සමූහවසෙනෙව කායසඬාතස්ස
 වත්ථුනො දස්සනෙන සනවිනිබ්බොගො දස්සිතො හොති. න හෙත්ථ
 යථාචුත්තසමූහවිනිමුත්තො කායො ච ඉත්ථී ච පුරිසො ච අඤ්ඤො ච කොචි
 ධම්මො දිස්සති, යථාචුත්තධම්මසමූහමත්තෙයෙව පන තථා තථා සත්තා
 මිච්ඡාහිනිවෙසං කරොන්ති. තෙනාහු පොරාණා –

“යං පස්සති න තං දිට්ඨං, යං දිට්ඨං තං න පස්සති;
 අපස්සං ඛජ්ඣතෙ මුළුභො, ඛජ්ඣමානො න මුච්චති” ති. –

සනවිනිබ්බොගාදිදස්සනත්ථන්ති චුත්තං. ආදිසද්දෙන වෙන්ථ අයමි අත්ථො
 වෙදිතබ්බො – අයඤ්ඤි ඵකස්මිං කායෙ කායානුපස්සියෙව, න අඤ්ඤධම්මානුපස්සී.
 කිං චුත්තං හොති? යථා අනුදකභූතායපි මරිචියා උදකානුපස්සිතො හොන්ති, න එවං
 අනිච්චදුක්ඛානත්තඅසුභභූතෙයෙව ඉමස්මිං කායෙ නිච්චසුඛඅත්තසුභභාවානුපස්සී,
 අථ ඛො කායානුපස්සී අනිච්චදුක්ඛානත්තඅසුභාකාරසමූහානුපස්සියෙවාති. අථ චා
 ය්වායං පරතො “ඉධ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු අරඤ්ඤගතො චා...පෙ... සො සතොච
 අස්සසති” තිආදිනා නයෙන අස්සාසපස්සාසාදිචුණ්ණිකජාතඅට්ඨිකපරියොසානො
 කායො චුත්තො, යො ච “ඉධෙකච්චො පථවිකායං අනිච්චතො අනුපස්සති
 ආපොකායං තෙජොකායං වායොකායං කෙසකායං ලොමකායං ජවිකායං
 වම්මකායං මංසකායං රුහිරකායං නභාරුකායං අට්ඨිකායං අට්ඨිමිඤ්ජකායං” ත්ති
 පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 3.35) කායො චුත්තො, තස්ස සබ්බස්ස ඉමස්මිංයෙව කායෙ
 අනුපස්සනතො “කායෙ කායානුපස්සී” ති එවමිති අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අථ චා කායෙ අහන්ති චා මමන්ති චා එවං ගහෙනබ්බස්ස යස්ස කස්සචි
 අනුපස්සනතො තස්ස තස්සෙව පන කෙසාලොමාදිකස්ස නානාධම්මසමූහස්ස
 අනුපස්සනතො කායෙ කෙසාදිධම්මසමූහසඬාතකායානුපස්සිති එවමත්ථො
 දට්ඨබ්බො. අපිච “ඉමස්මිං කායෙ අනිච්චතො අනුපස්සති, නො
 නිච්චතො” තිආදිනා නයෙන පටිසම්භිදායං ආගතනයස්ස සබ්බස්සෙව
 අනිච්චලක්ඛණාදිනො ආකාරසමූහසඬාතස්ස කායස්සානුපස්සනතොපි “කායෙ
 කායානුපස්සී” ති එවමිති අත්ථො දට්ඨබ්බො.

තථා හි අයං කායෙ කායානුපස්සනාපටිපදං පටිපන්නො හික්ඛු ඉමං කායං
 අනිච්චානුපස්සනාදිනං සත්තන්තං අනුපස්සනානං වසෙන අනිච්චතො අනුපස්සති,
 නො නිච්චතො. දුක්ඛතො අනුපස්සති, නො සුඛතො. අනත්තතො අනුපස්සති, නො
 අත්තතො. නිබ්බිත්තති, නො නන්තති. විරජ්ජති, නො රජ්ජති. නිරොධෙති, නො
 සමුදෙති. පටිනිස්සජ්ජති, නො ආදියති. සො තං අනිච්චතො අනුපස්සන්තො
 නිච්චසඤ්ඤං පජ්භති, දුක්ඛතො අනුපස්සන්තො සුඛසඤ්ඤං පජ්භති, අනත්තතො

අනුපස්සන්තො අත්තසඤ්ඤං පජහති, නිබ්බන්දන්තො නන්දිං පජහති,
විරජ්ජන්තො රාගං පජහති, නිරොධෙන්තො සමුදයං පජහති, පටිනිස්සජ්ජන්තො
ආදානං පජහතීති වෙදිතබ්බො.

විහරතීති ඉරියති. ආතාපීති තිසු භවෙසු කිලෙසෙ ආතාපෙතීති ආතාපො,
වීරියස්සෙතං නාමං. ආතාපො අස්ස අත්ථිති ආතාපී. සම්පජානොති
සම්පජඤ්ඤසංඛාතෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො. සතිමාති කායපරිග්ගාහිකාය
සතියා සමන්තාගතො. අයං පන යස්මා සතියා ආරම්මණං පරිග්ගහෙත්වා පඤ්ඤාය
අනුපස්සති, න හි සතිවිරහිතස්ස අනුපස්සනා නාම අත්ථි. තෙනෙවාහ “සතිඤ්ච
බ්බාහං, හික්ඛෙව, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති (සං. නි. 5.234). තස්මා එත්ථ “කායෙ
කායානුපස්සි විහරතී”ති එත්තාවතා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානකම්මට්ඨානං
චුත්තං හොති. අථ වා යස්මා අනාතාපිනො අත්තොසඬ්ඛෙපො අත්තරායකරො
හොති, අසම්පජානො උපායපරිග්ගහෙ අනුපායපරිවජ්ජනෙ ව සම්මුය්හති,
මුට්ඨස්සති උපායාපරිච්චාගෙ අනුපායාපරිග්ගහෙ ව අසමත්ථො හොති, තෙනස්ස තං
කම්මට්ඨානං න සම්පජ්ජති, තස්මා යෙසං ධම්මානං ආනුභාවෙන තං සම්පජ්ජති.
තෙසං දස්සන්තථං “ආතාපී සම්පජානො සතිමාති ඉදං චුත්ත”න්ති වෙදිතබ්බං.

ඉති කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං සම්පයොගඬ්ඛඤ්චස්ස දස්සෙත්වා ඉදාති
පහානඬ්ඛං දස්සෙතුං විනෙය්‍යා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති චුත්තං. තත්ථ
විනෙය්‍යාති තදඬ්ඛවිනයෙන වා වික්ඛම්භනවිනයෙන වා විනයිත්වා. ලොකෙති
තස්මිංයෙව කායෙ. කායො හි ඉධ ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකොති අධිප්පෙතො.
යස්මා පනස්ස න කායමත්තෙයෙව අභිජ්ඣාදොමනස්සං පභියති, වෙදනාදීසුපි
පභියතියෙව, තස්මා “පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධා ලොකො”ති විහඬ්ඛෙ (විහ. 362)
චුත්තං. ලොකසංඛාතත්තා වා තෙසං ධම්මානං අත්ථුද්ධාරනයෙනෙතං චුත්තං. යං
පනාහ “තත්ථ කතමො ලොකො? ස්වෙව කායො ලොකො”ති. අයමෙවෙත්ථ
අත්ථො, තස්මිං ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං විනෙය්‍යාති එවං සම්බන්ධො
දට්ඨබ්බො. යස්මා පනෙත්ථ අභිජ්ඣාගහණෙන කාමච්ඡන්දො,
දොමනස්සග්ගහණෙන ඛ්‍යාපාදො සඬ්ඛහං ගච්ඡති, තස්මා
නිවරණපරියාපන්නලවධම්මද්වයදස්සනෙන නිවරණප්පහානං චුත්තං හොතීති
වෙදිතබ්බං.

විසෙසෙන වෙත්ථ අභිජ්ඣාවිනයෙන කායසම්පත්තිමූලකස්ස අනුරොධස්ස,
දොමනස්සවිනයෙන පන කායවිපත්තිමූලකස්ස විරොධස්ස, අභිජ්ඣාවිනයෙන ව
කායෙ අභිරතියා, දොමනස්සවිනයෙන කායභාවනාය අනභිරතියා,
අභිජ්ඣාවිනයෙන කායෙ අභූතානං සුභසුඛභාවාදීනං පක්ඛෙපස්ස,
දොමනස්සවිනයෙන ව කායෙ භූතානං අසුභාසුඛභාවාදීනං අපනයනස්ස ව පහානං
චුත්තං. තෙන යොගාවචරස්ස යොගානුභාවො යොගසමත්ථතා ව දීපිතා හොති.
යොගානුභාවො හි එස, යදිදං අනුරොධවිරොධවිජ්ජමුත්තො අරතිරතිසහො
අභූතපක්ඛෙපභූතාපනයනවිරහිතො ව හොති. අනුරොධවිරොධවිජ්ජමුත්තො වෙස

අරුතිරතිසහෝ අභූතං අපක්ඛිපන්නො භූතඤ්ච අනපනෙන්නො යොගසමත්ථො
හොතිති.

අපරො නයො “කායෙ කායානුපස්සි”ති එත්ථ අනුපස්සනාය කම්මට්ඨානං
වුත්තං. “විහරති”ති එත්ථ වුත්තවිහාරෙන කම්මට්ඨානිකස්ස කායපරිහරණං.
“ආතාපී”තිආදීසු ආතාපෙන සම්මප්පධානං, සතිසම්පජඤ්ඤෙන
සබ්බත්ථිකකම්මට්ඨානං, කම්මට්ඨානපරිහරණුපායො වා, සතියා වා
කායානුපස්සනාවසෙන පටිලද්ධසමථො, සම්පජඤ්ඤෙන විපස්සනා,
අභිජ්ඣාදොමනස්සවිනයෙන භාවනාඵලං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

විහඬගෙ පන “අනුපස්සි”ති තත්ථ කතමා අනුපස්සනා? යා පඤ්ඤා
පජානනා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි. අයං වුච්චති අනුපස්සනා. ඉමාය අනුපස්සනාය
උපෙතො හොති සමුපෙතො උපාගතො සමුපාගතො උපපන්නො සම්පන්නො
සමන්තාගතො. තෙන වුච්චති අනුපස්සිති.

විහරතීති ඉරියති වත්තති පාලෙති යපෙති යාපෙති වරති විහරති. තෙන වුච්චති
විහරතීති.

ආතාපීති තත්ථ කතමො ආතාපො? යො චෙතසිකො වීරියාරම්භො...පෙ....
සම්මාවායාමො. අයං වුච්චති ආතාපො. ඉමිනා ආතාපෙන උපෙතො හොති...පෙ....
සමන්තාගතො. තෙන වුච්චති ආතාපීති.

සම්පජානොති තත්ථ කතමං සම්පජඤ්ඤං? යා පඤ්ඤා පජානනා...පෙ....
සම්මාදිට්ඨි. ඉදං වුච්චති සම්පජඤ්ඤං. ඉමිනා සම්පජඤ්ඤෙන උපෙතො
හොති...පෙ.... සමන්තාගතො. තෙන වුච්චති සම්පජානොති.

සතිමාති තත්ථ කතමා සති? යා සති අනුස්සති...පෙ.... සම්මාසති. අයං වුච්චති
සති. ඉමාය සතියා උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්තාගතො. තෙන වුච්චති
සතිමාති.

විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති තත්ථ කතමො ලොකො? ස්වෙච්ච
කායො ලොකො, පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධා ලොකො. අයං වුච්චති ලොකො. තත්ථ
කතමා අභිජ්ඣා? යො රාගො සාරාගො අනුනායො අනුරොධො නන්දී නන්දිරාගො
චිත්තස්ස සාරාගො, අයං වුච්චති අභිජ්ඣා. තත්ථ කතමං දොමනස්සං? යං චෙතසිකං
අසාතං, චෙතසිකං දුක්ඛං, චෙතොසම්ඵස්සජං අසාතං...පෙ.... දුක්ඛා වෙදනා. ඉදං
වුච්චති දොමනස්සං. ඉති අයඤ්ච අභිජ්ඣා ඉදඤ්ච දොමනස්සං ඉමමිහි ලොකෙ
විනිතා හොන්ති පටිවිනිතා සන්තා වූපසන්තා සමිතා වූපසමිතා අත්ථඬිගතා
අඛන්තථඬිගතා අජ්ජිතා ඛ්‍යජ්ජිතා සොසිතා විසොසිතා ඛ්‍යන්තීකතා, තෙන වුච්චති
විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති (විහ. 356) ඵවමෙතෙසං පදානමත්ථො
වුත්තො. තෙන සහ අයං අට්ඨකථානායො යථා සංසන්දති, ඵවං වෙදිතබ්බො. අයං
තාව කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානුද්දෙසස්ස අත්ථවණ්ණනා.

වෙදනාසු... විත්තෙ... ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති...පෙ.... විනෙයා
ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති එත්ථ පන වෙදනානුපස්සීති එවමාදීසු වෙදනාදීනං
සුන වචනෙ පයොජනං කායානුපස්සනායං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. වෙදනාසු
වෙදනානුපස්සී, විත්තෙ විත්තානුපස්සී, ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සීති එත්ථ පන
වෙදනාති තිස්සො වෙදනා, තා ව ලොකියා එව. විත්තම්පි ලොකියං, තථා ධම්මා.
තෙසං විභාගො නිද්දෙසවාරෙ පාකටො භවිස්සති. කෙවලං පනිධ යථා වෙදනා
අනුපස්සිතබ්බා, තථා අනුපස්සන්තො වෙදනාසු වෙදනානුපස්සීති වෙදිතබ්බො. එස
නායො විත්තධම්මෙසුපි. කථංඤ්ච වෙදනා අනුපස්සිතබ්බාති? සුඛා තාව වෙදනා
දුක්ඛතො, දුක්ඛා සල්ලතො, අදුක්ඛමසුඛා අනිච්චතො. යථාහ -

“යො සුඛං දුක්ඛතො අද්ද, දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතො;
අදුක්ඛමසුඛං සන්තං, අදක්ඛි නං අනිච්චතො;
ස වෙ සම්මද්දෙසො භික්ඛු, උපසන්තො වරිස්සති”ති. (සං. නි. 4.253);

සබ්බා එව වෙතා දුක්ඛාතිපි අනුපස්සිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤාතං “යංකිඤ්චි
වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මිත්ති වදාමි”ති (සං. නි. 4.259). සුඛදුක්ඛතොපි ව
අනුපස්සිතබ්බා. යථාහ “සුඛා වෙදනා යිතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛා”ති (ම. නි. 1.464)
සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං. අපිච අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනාවසෙනපි අනුපස්සිතබ්බා.
සෙසං නිද්දෙසවාරෙයෙව පාකටං භවිස්සති. විත්තධම්මෙසුපි විත්තං තාව
ආරම්මණාධිපතිසහජාතභූමිකම්මවිපාකකිරියාදිනානත්තභෙදානං
අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනානං නිද්දෙසවාරෙ ආගතසරාගාදිභෙදානඤ්ච වසෙන
අනුපස්සිතබ්බං. ධම්මා සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණානං සුඤ්ඤතධම්මස්ස
අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනානං නිද්දෙසවාරෙ ආගතසත්තාසත්තාදිභෙදානඤ්ච
වසෙන අනුපස්සිතබ්බා. සෙසං චුත්තනායමෙව. කාමඤ්චෙන්ථ යස්ස කායසඬ්ඛාතෙ
ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං පභීනං, තස්ස වෙදනාදිලොකෙසුපි තං පභීනමෙව.
නානාපුග්ගලවසෙන පන නානාවිත්තක්ඛණිකසතිපට්ඨානභාවනාවසෙන ව
සබ්බත්ථ චුත්තං. යතො වා එකත්ථ පභීනං සෙසෙසුපි පභීනං භොති. තෙනෙවස්ස
තත්ථ පභානදස්සනත්ථම්පි එවං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බන්ති.

උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කායානුපස්සනාආනාපානපබ්බවණ්ණනා

107. ඉදානි සෙය්‍යථාපි නාම ඡෙකො විලිචකාරකො

ථුලකිලඤ්ඤාසංඝකිලඤ්ඤාසංඝකොට්ඨකපෙළාපුටාදීනි උපකරණානි කත්තුකාමො
එකං මහාවෙණුං ලභිත්වා චතුරා භිත්තිත්වා තතො එකෙකං වෙණුබණ්ඩං ගහෙන්වා
ථාලෙන්වා තං තං උපකරණං කරෙය්‍ය, එවමෙව භගවා සතිපට්ඨානදෙසනාය
සත්තානං අනෙකස්පකාරවිසෙසාධිගමං කත්තුකාමො එකමෙව සම්මාසති.
“චත්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ චත්තාරො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ
කායානුපස්සී විහරති”තිආදිනා නායෙන ආරම්මණවසෙන චතුරා භිත්තිත්වා තතො

එකෙකු සතිපට්ඨානං ගහෙත්වා විහජන්තො “කථංඤ්ච භික්ඛවෙ” තිආදිනා නයෙන නිද්දෙසවාරං වත්තුමාරද්ධො.

තත්ථ කථංඤ්චාතිආදි විත්ථාරෙතුකම්යතා පුච්ඡා. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – භික්ඛවෙ, කෙන ච පකාරෙන භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරතීති? එස නයො සබ්බපුච්ඡාවාරෙසු. ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුති, භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං සාසනෙ භික්ඛු. අයඤ්ඤෙත්ථ ඉධ-සද්දො සබ්බජ්ජකාරකායානුපස්සනානිබ්බත්තකස්ස පුග්ගලස්ස සන්තිස්සයභුතසාසනපරිදීපනො අඤ්ඤාසාසනස්ස තථාභාවපටිසෙධනො ච. චුත්තඤ්ඤෙතං “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරජ්ජවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහි”ති (ම. නි. 1.139). තෙන චුත්තං “ඉමස්මිං සාසනෙ භික්ඛු”ති.

“අරඤ්ඤගතො වා...පෙ.... සුඤ්ඤාගාරගතො වා”ති ඉදමස්ස සතිපට්ඨානභාවනානුරූපසෙනාසනපරිග්ගහපරිදීපනං. ඉමස්ස හි භික්ඛුනො දීඝරත්තං රූපාදිසු ආරම්මණෙසු අනුවිසං. විත්තං කම්මට්ඨානවීථිං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති, කුටගොණුයුත්තරථො විය උජ්ජවමෙව ධාවති, තස්මා සෙය්‍යථාපි නාම ගොපො කුටධෙනුයා සබ්බං බීරං පිචිත්වා වඩ්ඪිතං කුටචච්ඡං දමෙතුකාමො ධෙනුනො අපනෙත්වා එකමන්තෙ මහත්තං ථම්මං නිබ්ණිත්වා තත්ථ යොත්තෙන බන්ධෙය්‍ය. අථස්ස සො වචිණො ඉතො විතො ච විජ්ජන්දිත්වා පලායිතුං අසක්කොන්තො තමෙව ථම්මං උපනිසීදෙය්‍ය වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය වා, එවමෙව ඉමිනාපි භික්ඛුනා දීඝරත්තං රූපාරම්මණාදිරසපානවඩ්ඪිතං දුට්ඨවිත්තං දමෙතුකාමෙන රූපාදිආරම්මණෙනො අපනෙත්වා අරඤ්ඤං වා රුක්ඛමූලං වා සුඤ්ඤාගාරං වා පවෙසෙත්වා තත්ථ සතිපට්ඨානාරම්මණත්ථම්හෙ සතියොත්තෙන බන්ධිතබ්බං. එවමස්ස තං විත්තං ඉතො විතො ච විජ්ජන්දිත්වාපි පුබ්බෙ ආවිණ්ණාරම්මණං අලභමානං සතියොත්තං ඡින්දිත්වා පලායිතුං අසක්කොන්තං තමෙවාරම්මණං උපවාරජ්ජනාවසෙන උපනිසීදති වෙව උපනිපජ්ජති ච. තෙනාහු පොරාණා –

“යථා ථම්මෙහ නිබන්ධෙය්‍ය, වච්ඡං දමං නරො ඉධ;
බන්ධෙය්‍යෙවං සකං විත්තං, සතියාරම්මණෙ දළ්භ”න්ති.

එවමස්ස තං සෙනාසනං භාවනානුරූපං භොති. තෙන චුත්තං “ඉදමස්ස සතිපට්ඨානභාවනානුරූපසෙනාසනපරිග්ගහපරිදීපන”න්ති.

අපිච යස්මා ඉදං කායානුපස්සනාය මුද්ධභුතං සබ්බමුද්ධපච්චෙකමුද්ධමුද්ධසාවකානං විසෙසාධිගමදිට්ඨධම්මසුඛවිහාරපදට්ඨානං ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං ඉත්ථිපුරිසහත්ථිඅස්සාදිසද්දසමාකුලං ගාමන්තං අපරිච්චජිත්වා න සුකරං සම්පාදෙතුං, සද්දකණ්ටකත්තා කුමානස්ස. අගාමකෙ පන අරඤ්ඤෙ සුකරං යොගාවචරෙන ඉදං කම්මට්ඨානං පරිග්ගහෙත්වා ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා තදෙව කුමානං පාදකං කත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා අග්ගඵලං අරහත්තං පාපුණිතුං. තස්මාස්ස අනුරූපසෙනාසනං දස්සෙත්තො භගවා “අරඤ්ඤගතො වා”තිආදිමාහ.

වත්ථුච්ඡාචරියෝ විය හි හගවා. සො යථා වත්ථුච්ඡාචරියෝ නගරභූමිං පස්සිත්වා සුට්ඨු උපපරික්ඛිත්වා “එත්ථ නගරං මාපෙථා”ති උපදිසති, සොත්ථිනා ච නගරෙ නිට්ඨිතෙ රාජකුලතො මහාසක්කාරං ලභති, එවමෙව යොගාවචරස්ස අනුරූපං සෙනාසනං උපපරික්ඛිත්වා “එත්ථ කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ථිතඛිඛ”න්ති උපදිසති. තතො තත්ථ කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තෙන යොගිනා අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පත්තෙ “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො හගවා”ති මහන්තං සක්කාරං ලභති.

අයං පන භික්ඛු දීපිසදිසොති වුච්චති. යථා හි මහාදීපිරාජා අරඤ්ඤෙ තිණගහනං වා වනගහනං වා පඛිඛතගහනං වා නිස්සාය නිලිසිත්වා වනමහිංසගොකණ්ණසුකරාදයො මිගෙ ගණ්හාති, එවමෙව අයං අරඤ්ඤාදිසු කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තො භික්ඛු යථාක්කමෙන චත්තාරො මග්ගෙ චෙව චත්තාරි අරියඵලානි ච ගණ්හාති. තෙනාහු පොරාණා –

“යථාපි දීපිකො නාම, නිලිසිත්වා ගණ්හති මිගෙ;
තථෙවායං බුද්ධපුත්තො, යුත්තයොගො විපස්සකො;
අරඤ්ඤං පවිසිත්වාන, ගණ්හාති ඵලමුත්තම”න්ති.

තෙනස්ස පරක්කමජවයොග්ගභූමිං අරඤ්ඤසෙනාසනං දස්සෙන්තො හගවා “අරඤ්ඤගතො වා”තිආදිමාහ. ඉතො පරං ඉමස්මිං තාව ආනාපානපඛිඛෙ යං චත්තඛිඛං සියා, තං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තමෙව.

තස්ස පන ඉමෙසං “දීසං වා අස්සසන්තො දීසං අස්සසාමීති පජානාති...පෙ.... පස්සම්භයං කායසඬ්ඛාරං පස්සසිස්සාමීති සික්ඛති”ති ඵලං වුත්තානං අස්සාසපස්සාසානං වසෙන සික්ඛතො අස්සාසපස්සාසනිමිත්තෙ චත්තාරි ඤානානි උප්පජ්ජන්ති. සො ඤානා වුට්ඨහිත්වා අස්සාසපස්සාසෙ වා පරිග්ගණ්හාති ඤානඬ්ගානි වා. තත්ථ අස්සාසපස්සාසකම්මිකො “ඉමෙ අස්සාසපස්සාසා කිං නිස්සිතා, වත්ථුං නිස්සිතා, වත්ථු නාම කරජකායො, කරජකායො නාම චත්තාරි මහාභූතානි උපාදාරූපඤ්චා”ති ඵලං රූපං පරිග්ගණ්හාති, තතො තදාරම්මණෙ එස්සපඤ්චමකෙ නාමන්ති ඵලං නාමරූපං පරිග්ගහෙන්වා තස්ස පච්චයං පරියෙසන්තො අවිජ්ජාදිපට්ඨවසමුප්පාදං දිස්වා “පච්චයපච්චයුප්පන්තධම්මමත්තමෙවෙතං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථි”ති විනිශ්ණකඬ්ඛො සප්පච්චයනාමරූපෙ තිලක්ඛණං ආරොපෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙන්තො අනුක්කමෙන අරහත්තං පාපුණාති. ඉදං ඵකස්ස භික්ඛුතො යාව අරහත්තා නියානමුඛං.

ඤානකම්මිකොපි “ඉමානි ඤානඬ්ගානි කිං නිස්සිතානි, වත්ථුං නිස්සිතානි. වත්ථු නාම කරජකායොති ඤානඬ්ගානි නාමං, කරජකායො රූප”න්ති නාමරූපං වචන්ථපෙන්වා තස්ස පච්චයං පරියෙසන්තො අවිජ්ජාදිපට්ඨයාකාරං දිස්වා “පච්චයපච්චයුප්පන්තධම්මමත්තමෙවෙතං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථි”ති විනිශ්ණකඬ්ඛො සප්පච්චයනාමරූපෙ තිලක්ඛණං ආරොපෙන්වා

විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො අනුක්කමෙන අරහත්තං පාපුණාති, ඉදං එකස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානමුඛං.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං අත්තනො වා අස්සාසපස්සාසකායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඛනිද්ධා වාති පරස්ස වා අස්සාසපස්සාසකායෙ. අජ්ඣත්තඛනිද්ධා වාති කාලෙන අත්තනො, කාලෙන පරස්ස අස්සාසපස්සාසකායෙ. එතෙනස්ස පගුණකම්මට්ඨානං අට්ඨපෙත්වා අපරාපරං සඤ්චරණකාලො කට්ඨො. එකස්මිං කාලෙ පනිදං උභයං න ලබ්භති.

සමුදයධම්මානුපස්සි වාති යථා නාම කම්මාරහස්තඤ්ච ගග්ගරනාළිඤ්ච තජ්ජඤ්ච වායාමං පටිච්ච වාතො අපරාපරං සඤ්චරති, එවං භික්ඛුනො කරජකායඤ්ච නාසාපුටඤ්ච චිත්තඤ්ච පටිච්ච අස්සාසපස්සාසකායො අපරාපරං සඤ්චරති. කායාදයො ධම්මා සමුදයධම්මා, තෙ පස්සන්තො “සමුදයධම්මානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති” ති වුච්චති. වයධම්මානුපස්සි වාති යථා භස්තාය අපනීතාය ගග්ගරනාළියා භින්නාය තජ්ජෙ ව වායාමෙ අසති සො වාතො නජ්ජවත්තති, එවමෙව කායෙ භින්නෙ නාසාපුටෙ විද්ධස්සෙ චිත්තෙ ව නිරුද්ධෙ අස්සාසපස්සාසකායො නාම නජ්ජවත්තතීති කායාදිනිරොධා අස්සාසපස්සාසනිරොධොති එවං පස්සන්තො “වයධම්මානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති” ති වුච්චති. සමුදයවයධම්මානුපස්සි වාති කාලෙන සමුදයං, කාලෙන වයං අනුපස්සන්තො. අත්ථි කායොති වා පනස්සාති කායොව අත්ථි, න සත්තො, න පුග්ගලො, න ඉත්ථි, න පුරිසො, න අත්තා, න අත්තනියං, නාභං, න මම, න කොචි, න කස්සචිති එවමස්ස සති පච්චුපට්ඨිතා හොති.

යාවදෙවාති පයොජනපරිච්ඡෙදවත්ථාපනමෙතං. ඉදං චුත්තං හොති – යා සති පච්චුපට්ඨිතා හොති, සා න අඤ්ඤත්ථාය. අථ ඛො යාවදෙව ඤාණමත්තාය අපරාපරං උත්තරුත්තරි ඤාණපමාණත්ථාය වෙව සතිපමාණත්ථාය ව, සතිසම්පජඤ්ඤානං වුඩ්ඪත්ථායාති අත්ථො. අනිස්සිතො ව විහරතීති තණ්හානිස්සයදිට්ඨිනිස්සයානං වසෙන අනිස්සිතො විහරති. න ව කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියතීති ලොකස්මිං කිඤ්චි රූපං වා...පෙ.... විඤ්ඤාණං වා “අයං මෙ අත්තා වා අත්තනියං වා” ති න ගණ්හාති. එවම්පිති උපරිඅත්ථං උපාදාය සම්පිණ්ඩනත්ථො පිකාරො. ඉමිනා පන පදෙන භගවා ආනාපානපඛිඛදෙසනං නියානෙත්වා දස්සෙති.

තත්ථ අස්සාසපස්සාසපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අජ්ජවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජ්ඣනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතීති ඉදමෙකස්ස අස්සාසපස්සාසවසෙන අභිනිවිට්ඨස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානමුඛන්ති.

ආනාපානපඛිඛවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉරියාපට්ඨපඛිඛවණ්ණනා

108. එවං අස්සාසපස්සාසවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි
 ඉරියාපථවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ කාමං
 සොණසිඬිගාලාදයොපි ගච්ඡන්තා “ගච්ඡාමා”ති ජානන්ති. න පනෙනං එවරුපං
 ජානනං සන්ධාය චුත්තං. එවරුපඤ්ඤි ජානනං සත්තුපලද්ධිං න පජහති,
 අත්තසඤ්ඤං න උග්ගාටෙති, කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න භොති.
 ඉමස්ස පන භික්ඛුනො ජානනං සත්තුපලද්ධිං පජහති, අත්තසඤ්ඤං උග්ගාටෙති,
 කම්මට්ඨානඤ්ඤෙව සතිපට්ඨානභාවනා ව භොති. ඉදඤ්ඤි “කො ගච්ඡති, කස්ස
 ගමනං, කිං කාරණං ගච්ඡති”ති එවං සම්පජානනං සන්ධාය චුත්තං. යානාදීසුපි
 එසෙව නයො.

තත්ථ කො ගච්ඡතිති න කොපි සත්තො වා පුග්ගලො වා ගච්ඡති. කස්ස
 ගමනන්ති න කස්සපි සත්තස්ස වා පුග්ගලස්ස වා ගමනං. කිං කාරණං ගච්ඡතිති
 විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාරෙන ගච්ඡති. තස්මා එස එවං පජානාති “ගච්ඡාමි”ති
 විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති,
 විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාරෙන සකලකායස්ස පුරතො අභිනිභාරො ගමනන්ති
 චුච්චති. යානාදීසුපි එසෙව නයො.

තත්තාපි හි “තිට්ඨාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං
 ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාරෙන සකලකායස්ස කොට්ඨො පට්ඨාය
 උස්සිතභාවො යානන්ති චුච්චති. “නිසීදාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති,
 වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාරෙන හෙට්ඨිමකායස්ස
 සම්ඤ්ජනං උපරිමකායස්ස උස්සිතභාවො නිසජ්ජාති චුච්චති. “සයාමි”ති විත්තං
 උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති,
 විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාරෙන සකලසරීරස්ස තිරියතො පසාරණං සයනන්ති
 චුච්චති.

තස්ස එවං පජානතො එවං භොති “සත්තො ගච්ඡති සත්තො තිට්ඨති”ති
 චුච්චති. අත්ථි පන කොපි සත්තො ගච්ඡන්තො වා යීතො වා නත්ථි. යථා පන
 “සකං ගච්ඡති සකං තිට්ඨති”ති චුච්චති, න ච කිඤ්චි සකං නාම ගච්ඡන්තං වා
 තිට්ඨන්තං වා අත්ථි. චත්තාරො පන ගොණෙ යොජෙත්වා ඡෙකම්භි සාරථිම්භි
 පාජෙත්තෙ “සකං ගච්ඡති සකං තිට්ඨති”ති වොහාරමත්තමෙව භොති, එවමෙව
 අජානනට්ඨෙන සකං විය කායො. ගොණා විය විත්තජවාතා. සාරථි විය විත්තං.
 ගච්ඡාමි තිට්ඨාමිති විත්තෙ උප්පන්නෙ වායොධාතු විඤ්ඤත්තිං ජනයමානා
 උප්පජ්ජති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාරෙන ගමනාදීනි පවත්තන්ති. තතො
 “සත්තො ගච්ඡති, සත්තො තිට්ඨති, අහං ගච්ඡාමි, අහං තිට්ඨාමි”ති වොහාරමත්තං
 භොතිති. තෙනාහ –

“නාවා මාලුතවෙගෙන, ජියාවෙගෙන තෙජනං;
 යථා යාති තථා කායො, යාති වාතාහතො අයං.

යන්තං සුත්තවසෙනෙව, චිත්තසුත්තවසෙනිදං;
පයුත්තං කායයන්තම්පි, යාති යාති නිසිදති.

කො නාම එත්ථ සො සත්තො, යො විනා හෙතුපච්චයෙ;
අත්තනො ආනුභාවෙන, තිට්ඨෙ වා යදි වා වජෙ'ති.

තස්මා එවං හෙතුපච්චයවසෙනෙව පවත්තානි ගමනාදීනි සල්ලක්ඛෙන්තො එස
ගච්ඡන්තො වා ගච්ඡාමිති පජානාති, යීතො වා, නිසින්නො වා, සයානො වා
සයානොම්භිති පජානාතිති වෙදිතබ්බො.

යථා යථා වා පනස්ස කායො පණ්හිතො හොති, තථා තථා නං පජානාතිති
සබ්බසංඛාතවචනමෙතං. ඉදං චුත්තං හොති – යෙන යෙන වා ආකාරෙන තස්ස
කායො යීතො හොති, තෙන තෙන නං පජානාති. ගමනාකාරෙන යීතං ගච්ඡතිති
පජානාති. යානනිසජ්ජාසයනාකාරෙන යීතං සයානොති පජානාතිති.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං අත්තනො වා චතුරුරියාපථපරිගණ්හනෙන කායෙ
කායානුපස්සි විහරති. ඛණිද්ධා වාති පරස්ස වා චතුරුරියාපථපරිගණ්හනෙන.
අජ්ඣත්තඛණිද්ධා වාති කාලෙන අත්තනො, කාලෙන පරස්ස
චතුරුරියාපථපරිගණ්හනෙන කායෙ කායානුපස්සි විහරති. සමුදයධම්මානුපස්සි
වාතිආදීසු පන “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො”තිආදිනා (පටි. ම. 1.49) නයෙන
පඤ්චභාකාරෙහි රූපක්ඛන්ධස්ස සමුදයො ව වයො ව නිහරිතබ්බො. තඤ්ඤි
සන්ධාය ඉධ “සමුදයධම්මානුපස්සි වා”තිආදි චුත්තං. අත්ථි කායොති වා
පනස්සාතිආදි චුත්තසදිසමෙව.

ඉධ පන චතුරුරියාපථපරිගණිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා
පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො
සමුදයපජහනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන
උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතිති ඉදමෙකස්ස චතුරුරියාපථපරිගණකස්ස
භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානාමුඛන්ති.

ඉරියාපථපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුසම්පජඤ්ඤපබ්බවණ්ණනා

109. එවං ඉරියාපථවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි
චතුසම්පජඤ්ඤවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ අභික්කන්තෙ
පටික්කන්තෙති එත්ථ තාව අභික්කන්තං චුච්චති ගමනං. පටික්කන්තං නිවත්තනං.
තදුභයම්පි චතුසු ඉරියාපථෙසු ලබ්භති. ගමනෙ තාව පුරතො කායං අභිහරන්තො
අභික්කමති නාම. පටිනිවත්තෙන්තො පටික්කමති නාම. යානෙපි යීතකොච කායං
පුරතො ඕනාමෙන්තො අභික්කමති නාම. පච්ඡතො අපනාමෙන්තො පටික්කමති
නාම. නිසජ්ජායපි නිසින්නකොච ආසනස්ස පුරිමඅභිගාහිමුඛො සංසරන්තො

අහික්කමති නාම. පච්ඡිමඅභිගජ්ජපදෙසං පච්ඡා සංසරන්තො පටික්කමති නාම.
නිපජ්ජායයි එසෙව නයො.

සම්පජානකාරී භොතීති සම්පජ්ඣේඤාන සබ්බකිච්චකාරී, සම්පජ්ඣේඤාමෙව වා
කාරී. සො හි අහික්කන්තාදීසු සම්පජ්ඣේඤාං කරොතෙව, න කත්ථවි
සම්පජ්ඣේඤාචරන්තො භොති. තත්ථ සාත්ථකසම්පජ්ඣේඤාං සජ්ජායසම්පජ්ඣේඤාං
ගොචරසම්පජ්ඣේඤාං අසම්මොහසම්පජ්ඣේඤාන්ති චතුබ්බිධං සම්පජ්ඣේඤාං. තත්ථ
අහික්කමනවිත්තෙ උජ්ජන්තො විත්තවසෙනෙව අගන්ත්වා ‘‘කිං නු මෙ එත්ථ
ගතෙන අත්ථො අත්ථි නත්ථි’’ති අත්ථානත්ථං පරිග්ගණ්හිත්වා අත්ථපරිග්ගණං
සාත්ථකසම්පජ්ඣේඤාං. තත්ථ ව අත්ථොති
චෙතියදස්සනබොධිදස්සනසංඝදස්සනථෙරදස්සනඅසුභදස්සනාදිවසෙන ධම්මතො
වඩ්ඪී. චෙතියං වා බොධිං වා දිස්වාපි හි බුද්ධාරම්මණං සංඝදස්සනෙන
සංඝාරම්මණං පීතිං උජ්ජාදෙන්වා තදෙව බයවයතො සම්මසන්තො අරහත්තං
පාපුණාති. ථෙරෙ දිස්වා තෙසං ඔවාදෙ පතිට්ඨාය අසුභං දිස්වා තත්ථ පයමජ්ඣානං
උජ්ජාදෙන්වා තදෙව බයවයතො සම්මසන්තො අරහත්තං පාපුණාති. තස්මා එතෙසං
දස්සනං සාත්ථකං. කෙචි පන ‘‘ආමිසතොපි වඩ්ඪී අත්ථොයෙව, තං නිස්සාය
බුහ්මවරියානුග්ගහාය පටිපන්නන්තා’’ති වදන්ති.

තස්මිං පන ගමනෙ සජ්ජායාසජ්ජායං පරිග්ගණ්හිත්වා සජ්ජායපරිග්ගණං
සජ්ජායසම්පජ්ඣේඤාං. සෙය්‍යථිදං, චෙතියදස්සනං තාව සාත්ථකං. සචෙ පන
චෙතියස්ස මහාපුජාය දසද්වාදසයොජනන්තරෙ පරිසා සන්නිපතන්ති. අත්තනො
විභවානුරූපං ඉත්ථි යොපි පුරිසාපි අලඬිකතජ්ජරියන්තා විත්තකම්මරූපකානි විය
සඤ්චරන්ති. තත්‍ර චස්ස ඉට්ඨෙ ආරම්මණෙ ලොභො, අනිට්ඨෙ පටිසො,
අසමපෙක්ඛනෙ මොහො උජ්ජජ්ජති, කායසංසග්ගාපත්තිං වා ආපජ්ජති,
ජීවිතබුහ්මවරියානං වා අන්තරායො භොති, එවං තං යානං අසජ්ජායං භොති.
චුත්තජ්ජකාරඅන්තරායාභාවෙ සජ්ජායං. බොධිදස්සනෙපි එසෙව නයො.
සංඝදස්සනම්පි සාත්ථකං. සචෙ පන අන්තොගාමෙ මහාමණ්ඩපං කාරෙත්වා
සබ්බරත්තිං ධම්මස්සවනං කාරෙත්තෙසු මනුස්සෙසු චුත්තජ්ජකාරෙතෙව
ජනසන්නිපාතො චෙව අන්තරායො ව භොති, එවං තං යානං අසජ්ජායං.
අන්තරායාභාවෙ සජ්ජායං. මහාපරිසපරිවාරානං ථෙරානං දස්සනෙපි එසෙව නයො.

අසුභදස්සනම්පි සාත්ථකං. තදත්ථදීපනත්ථඤ්ච ඉදං වත්ථු – එකො කිර දහරහික්ඛු
සාමණෙරං ගහෙත්වා දන්තකට්ඨන්ථාය ගතො. සාමණෙරො මග්ගා ඔක්කමිත්වා
පුරතො ගච්ඡන්තො අසුභං දිස්වා පයමජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා තදෙව පාදකං
කත්වා සංඛාරෙ සම්මසන්තො තිණි එලානි සච්ඡිකත්වා උපරිමග්ගන්ථාය
කම්මට්ඨානං පරිග්ගහෙත්වා අට්ඨාසි. දහරො තං අපස්සන්තො ‘‘සාමණෙරා’’ති
පක්කොසි. සො ‘‘මයා පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය හික්ඛුනා සද්ධිං ද්වෙ කථා නාම
න කථිතපුබ්බා. අඤ්ඤස්මිම්පි දිවසෙ උපරිවිසෙසං නිබ්බත්තෙස්සාමි’’ති
වින්නෙත්වා ‘‘කිං, හන්තෙ’’ති පටිවචනං අදාසි. එහිති ව චුත්තෙ එකවචනෙනෙව
ආගන්ත්වා ‘‘හන්තෙ, ඉමිනා තාව මග්ගෙන ගන්ත්වා මයා ධීතොකාසෙ මුහුත්තං

පුරත්ථානිමුඛො යත්වා ඔලොකෙථා''ති ආහ. සො තථා කත්වා තෙන පත්තවිසෙසමෙව පාපුණි. එවං එකං අසුභං ද්විත්තං ජනානං අත්ථාය ජායති. එවං සාත්ථම්පි පනෙනං පුරිසස්ස මාතුගාමාසුභං අසප්පායං. මාතුගාමස්ස ච පුරිසාසුභං සභාගමෙව සප්පායන්ති එවං සප්පායපරිග්ගහණං සප්පායසම්පජ්ඣං නාම.

එවං පරිග්ගහිතසාත්ථසප්පායස්ස පන අට්ඨන්තිංසාය කම්මට්ඨානෙනසු අත්තනො විත්තරුචිතකම්මට්ඨානසඬ්ඛානං ගොචරං උග්ගහෙත්වා හික්ඛාචාරගොචරෙ තං ගහෙත්වා ගමනං ගොචරසම්පජ්ඣං නාම. තස්සාච්භාවත්ථං ඉදං චතුක්කං වෙදිතඛිඛං. ඉධෙකච්චො හික්ඛු හරති න පච්චාහරති, එකච්චො න හරති පච්චාහරති, එකච්චො තෙව හරති න පච්චාහරති, එකච්චො හරති ච පච්චාහරති ච.

තත්ථ යො හික්ඛු දිවසං වඬ්ඤාමෙන නිසජ්ජාය ආචරණියෙහි ධම්මෙහි විත්තං පරිසොධෙත්වා තථා රත්තියා පයමං යාමං මජ්ඣිමෙ යාමෙ සෙය්‍යං කප්පෙත්වා පච්ඡිමයාමෙපි නිසජ්ජාවඬ්ඤාමෙහි චිතිනාමෙත්වා පගෙව චෙතියඬ්ගණ්ඨොධියඬ්ගණ්ඨවත්තං කත්වා ඛොධිරුක්ඛෙ උදකං අභිසිඤ්චිත්වා පානීයං පරිභොජනීයං පච්චුපට්ඨපෙත්වා ආචරියුපජ්ඣායවත්තාදීනි සඛ්ඛානි ඛන්ධකවත්තානි සමාදාය වත්තති. සො සරීරපරිකම්මං කත්වා සෙනාසනං පවිසිත්වා ද්වෙ තයො පල්ලඬ්ඤා උසුමං ගාභාපෙන්නො කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජිත්වා හික්ඛාචාරවෙලාය උට්ඨහිත්වා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව පත්තචීවරමාදාය සෙනාසනතො නික්ඛමිත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්නොච චෙතියඬ්ගණ්ඨං ගන්ත්වා සචෙ බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානං හොති, තං අවිස්සජ්ජෙත්වාච චෙතියඬ්ගණ්ඨං පවිසති. අඤ්ඤං චෙ කම්මට්ඨානං හොති, සොපානපාදමුලෙ යත්වා හත්ථෙන ගහිතභණ්ඩං විය තං යපෙත්වා බුද්ධාරම්මණං ජිතිං ගහෙත්වා චෙතියඬ්ගණ්ඨං ආරුය්භ මහන්තං චෙතියං චෙ, තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිතඛිඛං. බුද්දකං චෙතියං චෙ, තථෙව පදක්ඛිණං කත්වා අට්ඨසු යානෙසු වන්දිතඛිඛං. චෙතියං වන්දිත්වා ඛොධියඬ්ගණ්ඨං පත්තෙනාපි බුද්ධස්ස භගවතො සම්මුඛා විය නිපච්චකාරං දස්සෙත්වා ඛොධි වන්දිතඛිඛො. සො එවං චෙතියඤ්ච ඛොධිඤ්ච වන්දිත්වා පටිසාමිතට්ඨානං ගන්ත්වා පටිසාමිතභණ්ඩකං හත්ථෙන ගණ්හන්තො විය නික්ඛිත්තකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගාමසම්පෙ කම්මට්ඨානසීසෙනෙව චීවරං පාරුපිත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති.

අථ නං මනුස්සා දිස්වා ‘‘අයොනා නො ආගතො’’ති පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තං ගහෙත්වා ආසනසාලායං වා ගෙහෙ වා නිසීදාපෙත්වා යාගුං දත්වා යාව හත්තං න නිට්ඨාති, තාව පාදෙ ධොවිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙත්වා පුරතො නිසීදිත්වා පඤ්භං වා පුච්ඡන්ති, ධම්මං වා සොතුකාමා හොන්ති. සචෙපි න කථාපෙන්ති, ජනසඬ්ගහත්ථං ධම්මකථා නාම කාතඛිඛායෙවාති අට්ඨකථාචරියා වදන්ති. ධම්මකථා හි කම්මට්ඨානවිනිමුත්තා නාම නත්ථී. තස්මා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ධම්මං කථෙත්වා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ආහාරං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං කත්වා නිවත්තියමානෙහිපි මනුස්සෙහි අනුගතොව ගාමතො නික්ඛමිත්වා තත්ථෙව නිවත්තෙත්වා මග්ගං පටිපජ්ජති. අථ නං පුරෙතරං නික්ඛමිත්වා ඛහිගාමෙ

කතහත්තකිව්වා සාමණෙරදහරහික්බු දිස්වා පව්වුගන්ත්වා පත්තව්වරමස්ස ගණ්හන්ති.

පොරාණා හික්බු කිර ‘‘න අම්භාකං උපජ්ඣායො ආවරියො’’ති මුඛං උල්ලොකෙන්වා වත්තං කරොන්ති. සම්පත්තපරිච්ඡෙදෙනෙව කරොන්ති. තෙ තං පුච්ඡන්ති ‘‘හන්තෙ, එතෙ මනුස්සා තුම්භාකං කිං හොන්ති මාතුපක්ඛතො සම්බන්ධා පිතිපක්ඛතො’’ති. කිං දිස්වා පුච්ඡාති. තුම්භෙසු එතෙසං පෙමං බහුමානන්ති. ආවුසො, යං මාතාපිතුහිපි දුක්කරං, තං එතෙ අම්භාකං කරොන්ති, පත්තව්වරමපි නො එතෙසං සන්තකමෙව, එතෙසං ආනුභාවෙන නෙව භයෙ භයං, න ඡාතකෙ ඡාතකං ඡානාම, එදිසා නාම අම්භාකං උපකාරිනො නත්ථිති තෙසං ගුණෙ කට්ඨන්තො ගච්ඡති, අයං වුච්චති හරති න පච්චාහරතීති.

යස්ස පන පගෙව වුත්තප්පකාරං වත්තපට්ඨන්ති. කරොන්තස්ස කම්මජනෙජො පජ්ජලති, අනුපාදින්නකං මුඤ්චිත්වා උපාදින්නකං ගණ්හාති, සරිරතො සෙදා මුච්චන්ති, කම්මට්ඨානවීථිං නාරොහති, සො පගෙව පත්තව්වරමාදාය වෙගසාව චෙතියං වන්දිත්වා ගොරුපානං නික්ඛමනවෙලායමෙව ගාමං යාගුහික්ඛාය පවිසිත්වා යාගුං ලභිත්වා ආසනසාලං ගන්ත්වා පිවති. අට්ඨස්ස ද්වන්තික්ඛත්තුං අජ්ඣෙකාහරණමත්තෙනෙව කම්මජනෙජො උපාදින්නකං මුඤ්චිත්වා අනුපාදින්නකං ගණ්හාති. සට්ඨතෙන න්භාතො විය තෙජොධාතුපරිලාහනිබ්බාපනං පත්වා කම්මට්ඨානසීසෙන යාගුං පරිභුඤ්ජිත්වා පත්තඤ්ච මුඛඤ්ච ධොවිත්වා අන්තරාහත්තෙ කම්මට්ඨානං මනසිකත්වා අවසෙසට්ඨානෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කම්මට්ඨානසීසෙන ආහාරං පරිභුඤ්ජිත්වා තතො පට්ඨාය පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛං උපට්ඨහමානං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වාච ආගච්ඡති, අයං වුච්චති න හරති පච්චාහරතීති. එදිසා ච හික්බු යාගුං පිවිත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා බුද්ධසාසනෙ අරහත්තං පත්තා නාම ගණනපට්ඨං වීතිවත්තා, සිහළදීපෙයෙව තෙසු තෙසු ගාමෙසු ආසනසාලායං න තං ආසනං අත්ථි, යත්ථ යාගුං පිවිත්වා අරහත්තප්පත්තහික්බු නත්ථිති.

යො පන පමාදවිහාරී හොති නික්ඛිත්තධුරො, සබ්බවත්තානි හින්දිත්වා පඤ්චවිධවෙනොබ්බලවිනිබන්ධවිත්තො විහරන්තො ‘‘කම්මට්ඨානං නාම අත්ථි’’තිපි සඤ්ඤං අකත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා අනනුලොමිකෙන ගිහිසංසග්ගෙන සංසට්ඨො වරිත්වා ච භුඤ්ජිත්වා ච තුව්ඡො නික්ඛමති, අයං වුච්චති නෙව හරති න පච්චාහරතීති.

යො පනායං හරති ච පච්චාහරති වාති වුත්තො, සො ගතපච්චාගතිකවත්තවසෙන වෙදිතබ්බො. අත්තකාමා හි කුලපුත්තා සාසනෙ පබ්බජිත්වා දසපි වීසමිපි තිංසමිපි වත්තාලීසමිපි පඤ්ඤාසමිපි සතමිපි එකතො වසන්තා කතිකවත්තං කත්වා විහරන්ති, ආවුසො, තුම්භෙ න ඉණට්ඨා න භයට්ඨා න ජීවිකාපකතා පබ්බජිතා, දුක්ඛා මුච්චිතුකාමා පනෙත්ථ පබ්බජිතා, තස්මා ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසං ගමනෙයෙව නිග්ගණ්හට්ඨං, යානෙ, නිසජ්ජායං, සයනෙ

උප්පන්නකිලෙසං සයනෙයෙව නිග්ගණ්හථාති. තෙ එවං කතිකවත්තං කත්වා
භික්ඛාචාරං ගච්ඡන්තා අධිසංඝඋසහඅධිසගාචුතගාචුතන්තරෙසු පාසාණා
භොන්ති. තාය සඤ්ඤාය කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තාව ගච්ඡන්ති. සචෙ කස්සචි
ගමනෙ කිලෙසො උප්පජ්ජති, තත්ථෙව නං නිග්ගණ්හාති. තථා අසක්කොන්තො
තිට්ඨති. අථස්ස පච්ඡතො ආගච්ඡන්තොපි තිට්ඨති. සො “අයං භික්ඛු තුය්හං
උප්පන්නවිතක්කං ජානාති, අනනුවඡවිකං තෙ එත”න්ති අත්තානං පටිචොදෙන්වා
විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා තත්ථෙව අරියභූමිං ඔක්කමති. තථා අසක්කොන්තො නිසීදති.
අථස්ස පච්ඡතො ආගච්ඡන්තොපි නිසීදති සොයෙව නයො. අරියභූමිං ඔක්කමිතුං
අසක්කොන්තොපි තං කිලෙසං වික්ඛම්භෙන්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තොව
ගච්ඡති. න කම්මට්ඨානවිප්පයුත්තෙන විත්තෙන පාදං උද්ධරති. උද්ධරති චෙ,
පටිනිවත්තෙන්වා පුරිමපදෙසං යෙව එති ආලින්දකවාසී මහාචුස්සදෙවත්ථෙරො විය.

සො කිර එකුනවිසතිවස්සාති ගතපච්චාගතිකවත්තං පුරෙන්නො එව විහාසී.
මනුස්සාපි සුදං අත්තරාමග්ගෙ කසන්තා ව වපන්තා ව මද්දන්තා ව කම්මානි ව
කරොන්තා ථෙරං තථාගච්ඡන්තං දිස්වා “අයං ථෙරො පුනප්පුනං නිවත්තිත්වා
ගච්ඡති. කිං නු ඛො මග්ගමුල්භො උදාහු කිඤ්චි පමුට්ඨො”ති සමුල්ලපන්ති. සො තං
අනාදිසිත්වා කම්මට්ඨානයුත්තෙන්තෙනෙව සමණධම්මං කරොන්තො
විසතිවස්සඛන්තරෙ අරහත්තං පාපුණි. අරහත්තප්පත්තදිවසෙයෙවස්ස
වඩ්ඪකමනකොටියං අධිවත්ථා දෙවතා අඬගුලිහි දීපං උප්පාලෙන්වා අට්ඨාසී.
වත්තාරොපි මහාරාජානො සක්කො ව දෙවානම්න්දො බ්‍රහ්මා ව සහම්පති
උපට්ඨානං අගමංසු. තඤ්ච ඔහාසං දිස්වා වනවාසීමහාතිස්සත්ථෙරො තං
දුතියදිවසෙ පුච්ඡි “රත්තිහාගෙ ආයස්මතො සන්තිකෙ ඔහාසො අහොසී, කිං සො
ඔහාසො”ති. ථෙරො වික්ඛෙපං කරොන්තො “ඔහාසො නාම දීපොහාසොපි හොති
මණ්ඩහාසොපි”ති එවමාදිමාහ. තතො පටිච්ඡාදෙථ තුම්හෙති නිබද්ධො ආමාති
පටිජානිත්වා ආරොචෙසි කාලවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය ව.

සොපි කිර ගතපච්චාගතිකවත්තං පුරෙන්නො පයමං තාව හගවතො මහාපධානං
පුපෙස්සාමිති සත්ත වස්සානි යානවඩ්ඪකමනමෙව අධිට්ඨාසී. පුන සොළස වස්සානි
ගතපච්චාගතිකවත්තං පුරෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. සො කම්මට්ඨානයුත්තෙන්තෙව
විත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො වියුත්තෙන උද්ධතෙ පටිනිවත්තන්තො ගාමස්ස සමීපං
ගන්ත්වා “ගාචි නු පබ්බජිතො නු”ති ආසඩ්ඪකනීයපදෙසෙ යත්වා වීචරං පාරුපිත්වා
කච්ඡකන්තරතො උදකෙන පත්තං ධොවිත්වා උදකගණ්ඩුසං කරොති. කිං කාරණා?
මා මෙ භික්ඛං දාතුං වන්දිතුං වා ආගතෙ මනුස්සෙ දීඝායුකා භොථාති
වචනමත්තෙනාපි කම්මට්ඨානවික්ඛෙපො අහොසීති. අප්ප, හන්තෙ, කතිමිති දිවසං
වා භික්ඛුගණනං වා පඤ්ඤෙ වා පුච්ඡිතො පන උදකං ගිලිත්වා ආරොචෙසි. සචෙ
දිවසාදිපුච්ඡකා න භොන්ති, නික්ඛමනවෙලාය ගාමද්වාරෙ නිට්ඨුහිත්වා යාති
කලම්බතිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගතපඤ්ඤාසභික්ඛු විය.

තෙ කිර ආසාල්හිපුණ්ණමායං කතිකවත්තං අකංසු “අරහත්තං අප්පත්වා
අඤ්ඤමඤ්ඤං න ආලපිස්සාමා”ති. ගාමඤ්ච පිණ්ඩාය පවිසන්තා උදකගණ්ඩුසං

කත්වා පවිසිංසු. දිවසාදීසු ප්‍රවිජිතෙසු වුත්තනයෙනෙව පටිපජ්ජිංසු. තත්ථ මනුස්සා නිට්ඨුහනං දිස්වා ජානිංසු, “අජ්ජෙකො ආගතො, අජ්ජ ද්වෙ”ති. එවඤ්ච වින්තෙසුං “කිං නු ඛො එතෙ අම්භෙහියෙව සද්ධිං න සල්ලපන්ති, උදාහු අඤ්ඤමඤ්ඤමිපි, යදි අඤ්ඤමඤ්ඤං න සල්ලපන්ති, අද්ධා විවාදජාතා භවිස්සන්ති, එථ නෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං ඛමාපෙස්සාමා”ති සබ්බෙ විහාරං ගන්ත්වා පඤ්ඤාසාය භික්ඛුසු ද්වෙපි භික්ඛු එකොකාසෙ නාද්දසංසු. තතො යො තෙසු චක්ඛුමා පුරිසො, සො ආහ “න හො කලහකාරකානං ඔකාසො ඊදිසො හොති, සුසම්මට්ඨං වෙතියඬගණං බොධියඬගණං, සුනික්ඛිත්තා සම්මජ්ජනියො, සුපට්ඨපිතං පානියං පරිභොජනියං”න්ති. තෙ තතොව නිවත්තා, තෙපි භික්ඛු අන්තොතෙමාසෙයෙව අරහත්තං පත්වා මහාපචාරණාය විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙසුං.

එවං කාලවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය කලම්බනිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගතභික්ඛු විය ච කම්මට්ඨානායුත්තෙනෙව විත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො ගාමසමීපං පත්වා උදකගණ්ඩුසං කත්වා වීථියො සල්ලක්ඛෙත්වා යත්ථ සුරාසොණ්ඩධුත්තාදයො කලහකාරකා චණ්ඩහත්ථිඅස්සාදයො වා නත්ථි, තං වීථිං පටිපජ්ජති. තත්ථ ච පිණ්ඩාය වරමානො න තුරිතතුරිතො විය ජවෙන ගච්ඡති. න භි ජවෙන පිණ්ඩපාතියධුතඬගං නාම කිඤ්චි අත්ථි. විසමභූමිභාගජ්ජත්තං පන උදකසකටං විය නිව්වලො හුත්වා ගච්ඡති. අනුසරං පට්ටියො ච තං දාතුකාමං වා අදාතුකාමං වා සල්ලක්ඛෙතුං තදනුරූපං කාලං ආගමෙන්නො භික්ඛං ගහෙත්වා අන්තොගාමෙ වා බහිගාමෙ වා විහාරමෙව වා ආගන්ත්වා යථාචාසුකෙ පතිරූපෙ ඔකාසෙ නිසීදිත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තො ආහාරෙ පටිකූලසඤ්ඤං උපට්ඨාපෙත්වා අක්ඛබ්භඤ්ජනවණලෙපනපුත්තමංසුපමාවසෙන නං පව්චවෙක්ඛන්තො අට්ඨඬගසමන්තාගතං ආහාරං ආහාරෙති, නෙව දවාය න මදාය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය. භුත්තාවී ච උදකකිච්චං කත්වා මුහුත්තං හත්තකිලමථං පටිපජ්ජස්සම්භෙත්වා යථා පුරෙහත්තං, එවං පච්ඡාහත්තං. යථා පුරිමයාමං, එවං පච්ඡිමයාමඤ්ච කම්මට්ඨානමෙව මනසි කරොති, අයං වුව්චති හරති ච පච්චාහරති වාති.

ඉදං පන හරණපච්චාහරණසඬබ්බාතං ගතපච්චාගතිකවත්තං පුරෙන්නො යදි උපනිස්සයසම්පන්නො හොති. පඨමවයෙ එව අරහත්තං පාපුණාති. නො වෙ පඨමවයෙ පාපුණාති, අථ මජ්ඣිමවයෙ. නො වෙ මජ්ඣිමවයෙ පාපුණාති, අථ පච්ඡිමවයෙ. නො වෙ පච්ඡිමවයෙ පාපුණාති, අථ මරණසමයෙ. නො වෙ මරණසමයෙ පාපුණාති, අථ දෙවපුත්තො හුත්වා. නො වෙ දෙවපුත්තො හුත්වා පාපුණාති, අනුජ්ජන්තෙ බුද්ධෙ නිබ්බන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකරොති. නො වෙ පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකරොති, අථ බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ ඛිජ්ජාභිඤ්ඤො වා හොති සෙය්‍යථාපි ථෙරො බාහියො දාරුචීරියො, මහාපඤ්ඤො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො සාරිපුත්තො, මහිද්ධිකො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො මහාමොග්ගල්ලානො, ධුතඬගධරො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො මහාකස්සපො, දිබ්බවක්ඛුකො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො අනුරුද්ධො, විනයධරො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො උපාලි, ධම්මකථිකො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො පුණ්ණො මන්තාණිපුත්තො, ආරඤ්ඤිකො වා සෙය්‍යථාපි

ථෙරො රෙවතො, බහුස්සුතො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො ආනන්දො, සික්ඛාකාමො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො රාහුලො බුද්ධපුත්තොති. ඉති ඉමස්මිං චතුක්කෙ ය්වායං හරති ච පච්චාහරති ච, තස්ස ගොවරසම්පජ්ඣ්ඤං සිඛාපත්තං හොති.

අභික්කමාදීසු පන අසම්මුය්හනං අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං. තං එවං වෙදිතබ්බං – ඉධ භික්ඛු අභික්කමන්තො වා පටික්කමන්තො වා යථා අන්ධපුපුජ්ජනා අභික්කමාදීසු “අත්තා අභික්කමති, අත්තනා අභික්කමො නිබ්බන්තිතො” ති වා “අහං අභික්කමාමි, මයා අභික්කමො නිබ්බන්තිතො” ති වා සම්මුය්හන්ති. තථා අසම්මුය්හන්තො “අභික්කමාමි” ති චිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ තෙනෙව චිත්තෙන සද්ධිං චිත්තසමුට්ඨානා වායොධාතු විඤ්ඤත්තිං ජනයමානා උප්පජ්ජති, ඉති චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන අයං කායසම්මතො අට්ඨිසඬ්ඝාතො අභික්කමති, තස්සෙවං අභික්කමතො එකෙකපාදුද්ධරණෙ පට්ඨිධාතු ආපොධාතූති ද්වෙ ධාතුයො ඔමත්තා හොන්ති මන්දා, ඉතරා ද්වෙ අධිමත්තා හොන්ති බලවතියො, තථා අතිහරණචීතිහරණෙසු. වොස්සජ්ජනෙ තෙජොවායොධාතුයො ඔමත්තා හොන්ති මන්දා, ඉතරා ද්වෙ අධිමත්තා හොන්ති බලවතියො. තථා සන්තික්ඛෙපනසන්තිරුම්භනෙසු. තත්ථ උද්ධරණෙ පචත්තා රූපාරූපධම්මා අතිහරණං න පාපුණන්ති. තථා අතිහරණෙ පචත්තා චීතිහරණං, චීතිහරණෙ පචත්තා වොස්සජ්ජනං, වොස්සජ්ජනෙ පචත්තා සන්තික්ඛෙපනං, සන්තික්ඛෙපනෙ පචත්තා සන්තිරුම්භනං න පාපුණන්ති. තත්ථ තත්ථෙව පබ්බං පබ්බං සන්ධි සන්ධි ඔධි ඔධි හුත්වා තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තතිලානි විය පට්ඨපටායන්තා භිජ්ජන්ති. තත්ථ කො එකො අභික්කමති? කස්ස වා එකස්ස අභික්කමනං? පරමත්ථතො හි ධාතුනංයෙව ගමනං, ධාතුනං යානං, ධාතුනං නිසජ්ජනං, ධාතුනං සයනං, තස්මිං තස්මිඤ්ඤි කොට්ඨාසෙ සද්ධිං රූපෙන –

අඤ්ඤං උප්පජ්ජනෙ චිත්තං, අඤ්ඤං චිත්තං නිරුජ්ඣති;
අච්චිමනුසම්බන්ධො, නදීසොතොව චත්තතීති.

එවං අභික්කමාදීසු අසම්මුය්හනං අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං නාමාති;
නිට්ඨිතො අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරී හොතීති පදස්ස අත්ථො;

ආලොකිතෙ විලොකිතෙති එත්ථ පන ආලොකිතං නාම පුරතො පෙක්ඛනං. විලොකිතං නාම අනුදිසාපෙක්ඛනං. අඤ්ඤානිපි හෙට්ඨා උපරි පච්ඡතො පෙක්ඛනවසෙන ඔලොකිතඋල්ලොකිතාපලොකිතානි නාම හොන්ති, තානි ඉධ න ගහිතානි. සාරුප්පවසෙන පන ඉමානෙව ද්වෙ ගහිතානි, ඉමිනා වා මුඛෙන සබ්බානිපි තානි ගහිතානෙවාති.

තත්ථ “ආලොකෙස්සාමි” ති චිත්තෙ උප්පන්නෙ චිත්තවසෙනෙව අනොලොකෙත්වා අත්ථපරිග්ගහණං සාත්ථකසම්පජ්ඣ්ඤං. තං ආයස්මන්තං නන්දං කායසක්ඛිං කත්වා වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා – “සවෙ, භික්ඛවෙ,

නන්දස්ස පුරත්ථිමා දිසා ආලෝකෙනබ්බා හොති, සබ්බං චෙනසා සමන්තාහරිත්වා
 නන්දො පුරත්ථිමං දිසං ආලෝකෙති, එවං මෙ පුරත්ථිමං දිසං ආලෝකයතො න
 අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙය්‍යන්ති ඉති සො තත්ථ
 සම්පජානො හොති, සචෙ, භික්ඛවෙ, නන්දස්ස පච්ඡිමා දිසා, උත්තරා දිසා, දක්ඛිණා
 දිසා, උද්ධං, අධො, අනුදිසා ආලෝකෙනබ්බා හොති, සබ්බං චෙනසො
 සමන්තාහරිත්වා නන්දො අනුදිසං ආලෝකෙති. එවං මෙ අනුදිසං
 ආලෝකයතො...පෙ.... සම්පජානො හොති’’ති (අ. නි. 8.9).

අපිව ඉධාපි පුබ්බෙ වුත්තවෙනියදස්සනාදිවසෙනෙව සාත්ථකතා ව සජ්ජායතා ව
 වෙදිතබ්බා. කම්මට්ඨානස්ස පන අවිජ්ඣනමෙව ගොචරසම්පජ්ඣ්ඤං. තස්මා
 ඛන්ධාකුභායතනකම්මට්ඨානිකෙහි අත්තනො කම්මට්ඨානවසෙනෙව,
 කසිණාදිකම්මට්ඨානිකෙහි වා පන කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ආලෝකනවිලෝකනං
 කාතබ්බං. අඛින්නරෙ අත්තා නාම ආලෝකෙතා වා විලෝකෙතා වා නත්ථි,
 ආලෝකෙස්සාමීති පන චිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ තෙනෙව චිත්තෙන සද්ධිං
 චිත්තසමුට්ඨානා වායොධාතු විඤ්ඤත්තිං ජනයමානා උප්පජ්ජති. ඉති
 චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙනෙව හෙට්ඨිමං අක්ඛිදලං අධො සීදති, උපරිමං
 උද්ධං ලඬ්ඝෙති, කොච් යන්තකෙන විවරන්තො නාම නත්ථි, තතො
 චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දස්සනකිව්වං සාධෙත්තං උප්පජ්ජති. එවං සම්පජානනං
 පනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං නාම.

අපිව මූලපරිඤ්ඤාආගන්තුකතාවකාලිකභාවවසෙනපෙත්ථ
 අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං. මූලපරිඤ්ඤාවසෙන තාව –

භවඬ්ගාවජ්ජනඤ්ඤෙව, දස්සනං සම්පට්ච්ඡනං;
 සන්තීරණං වොට්ඨබ්බනං, ජවනං භවති සත්තමං.

තත්ථ භවඬ්ගං උපපත්තිභවස්ස අඬ්ගකිව්වං සාධයමානං පවත්තති, තං
 ආවට්ටෙත්වා කිරියමනොධාතු ආවජ්ජනකිව්වං සාධයමානා, තන්තිරොධා
 චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දස්සනකිව්වං සාධයමානං, තන්තිරොධා විපාකමනොධාතු
 සම්පට්ච්ඡනකිව්වං සාධයමානා, තන්තිරොධා විපාකමනොවිඤ්ඤාණධාතු
 සන්තීරණකිව්වං සාධයමානා, තන්තිරොධා කිරියමනොවිඤ්ඤාණධාතු
 වොට්ඨබ්බපනකිව්වං සාධයමානා, තන්තිරොධා සත්තක්ඛත්තුං ජවනං ජවති. තත්ථ
 පයමජවනෙපි “අයං ඉත්ථි, අයං පුරිසො”ති රජ්ජනදුස්සනමුය්හනවසෙන
 ආලෝකිතවිලෝකිතං න හොති. දුතියජවනෙපි...පෙ.... සත්තමජවනෙපි. එතෙසු
 පන යුද්ධමණ්ඩලෙ යොධෙසු විය හෙට්ඨුපරියවසෙන භිජ්ජිත්වා පතිතෙසු “අයං
 ඉත්ථි, අයං පුරිසො”ති රජ්ජනාදිවසෙන ආලෝකිතවිලෝකිතං හොති. එවං
 තාවෙත්ථ මූලපරිඤ්ඤාවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

චක්ඛුද්වාරෙ පන රූපෙ ආපාඨගතෙ භවඬ්ගවලනතො උද්ධං සකකිව්වං
 නිජ්ජාදනවසෙන ආවජ්ජනාදිසු උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධෙසු අවසානෙ ජවනං.

උප්පජ්ජති. තං පුබ්බෙ උප්පන්නානං ආවජ්ජනාදීනං ගෙහභූතෙ චක්ඛුද්ද්වාරෙ ආගන්තුකපුරිසො විය හොති. තස්ස යථා පරගෙහෙ කිඤ්චි යාවිතුං පව්ට්ඨස්ස ආගන්තුකපුරිසස්ස ගෙහසාමිකෙසු තුණ්හිමාසිනෙසු ආණාකරණං න යුත්තං. එවං ආවජ්ජනාදීනං ගෙහභූතෙ චක්ඛුද්ද්වාරෙ ආවජ්ජනාදීසුපි අරජ්ජන්තෙසු අදුස්සන්තෙසු අමුය්හන්තෙසු ච රජ්ජනදුස්සනමුය්හනං අයුත්තන්ති එවං ආගන්තුකභාවවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

යානි පන තානි චක්ඛුද්ද්වාරෙ වොට්ඨබ්බපනපරියොසානානි චිත්තානි උප්පජ්ජන්ති, තානි සද්ධිං සම්පයුත්තධම්මෙහි තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජන්ති, අඤ්ඤාමඤ්ඤං න පස්සන්තිති ඉත්තරානි තාවකාලිකානි හොන්ති. තත්ථ යථා එකස්මිං සරෙ සබ්බෙසු මානුසකෙසු මනෙසු අවසෙසස්ස එකස්ස තඬ්ඬණෙඤ්ඤෙව මරණධම්මස්ස න යුත්තා නච්චගීතාදීසු අහිරති නාම, එවමෙව එකද්වාරෙ සසම්පයුත්තෙසු ආවජ්ජනාදීසු තත්ථ තත්ථෙව මනෙසු අවසෙසස්ස තඬ්ඬණෙඤ්ඤෙව මරණධම්මස්ස ජවනස්සාපි රජ්ජනදුස්සනමුය්හනවසෙන අහිරති නාම න යුත්තානි එවං තාවකාලිකභාවවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපිව බන්ධායතනධාතුපච්චයපච්චවෙක්ඛණවසෙනපෙතං වෙදිතබ්බං. එත්ථ හි චක්ඛු චෙව රූපඤ්ච රූපක්ඛන්ධො, දස්සනං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, තංසම්පයුත්තා වෙදනා වෙදනාක්ඛන්ධො, සඤ්ඤා සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, එස්සාදිකා සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො. එවමෙනෙසං පඤ්චන්තං බන්ධානං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති, කො විලෝකෙති? තථා චක්ඛු චක්ඛායතනං, රූපං රූපායතනං, දස්සනං මනායතනං, වෙදනාදයො සම්පයුත්තධම්මා ධම්මායතනං. එවමෙනෙසං චතුන්තං ආයතනානං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති, කො විලෝකෙති? තථා චක්ඛු චක්ඛුධාතු, රූපං රූපධාතු, දස්සනං චක්ඛුවිඤ්ඤාණධාතු, තංසම්පයුත්තා වෙදනාදයො ධම්මධාතු. එවමෙනෙසං චතුන්තං ධාතුනං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති, කො විලෝකෙති? තථා චක්ඛු නිස්සයපච්චයො, රූපං ආරම්මණපච්චයො, ආවජ්ජනං අනන්තරසමන්තරූපනිස්සයන්තීවිගතපච්චයො, ආලෝකො උපනිස්සයපච්චයො වෙදනාදයො සහජාතපච්චයො. එවමෙනෙසං පච්චයානං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති, කො විලෝකෙති? එවමෙත්ථ බන්ධායතනධාතුපච්චයපච්චවෙක්ඛණවසෙනපි අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙහි පබ්බාතං සම්ඤ්ජනපසාරණං. තත්ථ චිත්තවසෙනෙව සම්ඤ්ජනපසාරණං අකත්වා හත්ථපාදානං සම්ඤ්ජනපසාරණපච්චයා අත්ථානත්ථං පරිග්ගහෙත්වා අත්ථපරිග්ගහණං සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං. තත්ථ හත්ථපාදෙ අතිවිරං සම්ඤ්ජෙත්වා පසාරෙත්වා එව වා ධීතස්ස බණ බණ වෙදනා උප්පජ්ජන්ති, චිත්තං එකග්ගං න ලහති, කම්මට්ඨානං පරිපතති, විසෙසං නාධිගච්ඡති. කාලෙ සම්ඤ්ජෙත්තස්ස කාලෙ පසාරෙත්තස්ස පන තා වෙදනා න උප්පජ්ජන්ති, චිත්තං.

එකග්ගං හොති, කම්මට්ඨානං ඵාතිං ගච්ඡති, විසෙසමධිගච්ඡතිති එවං අත්ථානත්ථපරිග්ගහණං වෙදිතබ්බං.

අත්ථෙ පන සතිපි සප්පායාසප්පායං පරිග්ගණ්හිත්වා සප්පායපරිග්ගහණං සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං. තත්ත්වායං නයො – මහාචෙතියචගණෙ කිර දහරහික්ඛු සප්ඤ්ඤායං ගණ්හන්ති. තෙසං පිට්ඨිපස්සෙ දහරහික්ඛුනියො ධම්මං සුණන්ති. තත්ත්වකො දහරො හත්ථං පසාරෙන්තො කායසංසග්ගං පත්වා තෙනෙව කාරණෙන ගිහී ජාතො. අපරොපි හික්ඛු පාදං පසාරෙන්තො අග්ගිමිහි පසාරෙසි, අට්ඨිං ආභවිව පාදො ක්කායි. අපරො වම්මිකෙ පසාරෙසි, සො ආසිවිසෙන දට්ඨො. අපරො විවරකුට්ඨිකෙ පසාරෙසි, තං මණ්ණිසප්පො ඩංසි. තස්මා එවරුපෙ අසප්පායෙ අපසාරෙන්වා සප්පායෙ පසාරෙතබ්බං. ඉදමෙත්ථ සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං.

ගොවරසම්පජ්ඣ්ඤං පන මහාථෙරවත්ථුනා දීපෙතබ්බං – මහාථෙරො කිර දිවාට්ඨානෙ නිසින්තො අත්තෙවාසිකෙහි සද්ධිං කථයමානො සහසා හත්ථං සම්ඤ්ඤෙත්වා පුන යථායානෙ යපෙත්වා සණ්ඤං සම්ඤ්ඤෙසි. තං අත්තෙවාසිකා පුච්ඡිංසු “කස්මා හන්තෙ සහසා හත්ථං සම්ඤ්ඤෙත්වා පුන යථායානෙ යපෙත්වා සණ්ඤං සම්ඤ්ඤෙත්වා”ති. යතො පට්ඨායාහං, ආවුසො, කම්මට්ඨානං මනසිකාතුං ආරද්ධො, න මෙ කම්මට්ඨානං මුඤ්චිත්වා හත්ථො සම්ඤ්ඤිතපුබ්බො, ඉදානි පන තුම්හෙහි සද්ධිං කථයමානෙන කම්මට්ඨානං මුඤ්චිත්වා සම්ඤ්ඤිතො, තස්මා පුන යථායානෙ යපෙත්වා සම්ඤ්ඤෙසින්ති. සාධු, හන්තෙ, හික්ඛුනා නාම එවරුපෙන භවිතබ්බන්ති. එවමෙත්ථාපි කම්මට්ඨානාවිජහනමෙව ගොවරසම්පජ්ඣ්ඤන්ති වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි සම්ඤ්ඤෙත්තො වා පසාරෙන්තො වා නත්ථී. චුත්තජ්ජකාරචිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙන පන සුත්තකච්ඡන්තවසෙන දාරුයන්තස්ස හත්ථපාදලලනං විය සම්ඤ්ඤනපසාරණං හොතීති එවං පරිජානනං පනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤන්ති වෙදිතබ්බං.

සඬ්ඝාටිපත්තවිවරධාරණෙහි එත්ථ සඬ්ඝාටිවිවරානං නිවාසනපාරුපනවසෙන පත්තස්ස හික්ඛාපටිග්ගහණාදිවසෙන පරිභොගො ධාරණං නාම. තත්ථ සඬ්ඝාටිවිවරධාරණෙ තාව නිවාසෙත්වා පාරුපිත්වා ච පිණ්ඩාය වරතො ආමිසලාහො “සීතස්ස පටිසාතායා”තිආදිනා නයෙන භගවතා චුත්තජ්ජකාරොයෙව ච අත්ථො අත්ථො නාම. තස්ස වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

උණ්හපකතිකස්ස පන දුබ්බලස්ස ච විවරං සුබ්බමං සප්පායං. සීතාලකස්ස සනං දුපට්ඨං. විපරිතං අසප්පායං. යස්ස කස්සපි ජිණ්ණං අසප්පායමෙව. අග්ගලාදිදානෙ හිස්ස තං පලිබොධකරං හොති. තථා පට්ඨණ්ණදුකුලාදිහෙදං ලොහනීයවිවරං. තාදිසඤ්ඤි අරඤ්ඤෙ එකකස්ස නිවාසන්තරායකරං ජීවිතන්තරායකරං වාපි හොති. නිජපරියායෙන පන යං නිමිත්තකම්මාදිමිච්ඡාජීවවසෙන උප්පන්නං, යඤ්චස්ස සෙවමානස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවච්ඡන්ති, කුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, තං

අසප්පායං. විපරීතං සප්පායං. තස්ස වසෙනෙන්ථ සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං,
කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනෙව ච ගොවරසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි චීවරං පාරුපන්තො නත්ථි.
චුත්තප්පකාරචිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ථාරෙතෙව පන චීවරපාරුපනං හොති. තත්ථ
චීවරම්පි අවෙනනං, කායොපි අවෙනනො. චීවරං න ජානාති “මයා කායො
පාරුතො” ති. කායොපි න ජානාති “අහං චීවරෙන පාරුතො” ති, ධාතුයොව
ධාතුසමුහං පටිච්ඡාදෙන්ති පටිපිලොතිකාය පොත්ථකරුපපටිච්ඡාදනෙ විය. තස්මා
නෙව සුන්දරං චීවරං ලභිත්වා සොමනස්සං කාතබ්බං, න අසුන්දරං ලභිත්වා
දොමනස්සං. නාගවම්මිකවෙතියරුක්ඛාදීසු හි කෙචි මාලාගන්ධධූමවත්ථාදීහි
සක්කාරං කරොන්ති, කෙචි ගුප්මිත්තකද්දමදණ්ඩසත්ථප්පභාරාදීහි අසක්කාරං, න
තෙ නාගවම්මිකරුක්ඛාදයො සොමනස්සං වා දොමනස්සං වා කරොන්ති; එවමෙව
නෙව සුන්දරං චීවරං ලභිත්වා සොමනස්සං කාතබ්බං, න අසුන්දරං ලභිත්වා
දොමනස්සන්ති එවං පවත්තපටිසඬ්ඛානවසෙන පනෙන්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං
වෙදිතබ්බං.

පත්තධාරණෙපි පත්තං සහසාව අග්ගහෙත්වා ඉමං ගහෙත්වා පිණ්ඩාය
වරමානො හික්ඛං ලභිස්සාමීති එවං පත්තගහණපච්චයා පටිලභිතබ්බඅත්ථවසෙන
සාත්ථකසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

කිසදුබ්බලසරීරස්ස පන ගරු පත්තො අසප්පායො. යස්ස කස්සචි
චතුපස්ථගණ්ඨිකාහතො දුබ්බිසොධනීයො අසප්පායොව. දුද්ධොතපත්තො හි න
වට්ටති, තං ධොවන්තස්සෙව වස්ස පලිබොධො හොති. මණ්ඩණ්ණපත්තො පන
ලොහනීයො චීවරෙ චුත්තනනෙතෙව අසප්පායො. නිමිත්තකම්මාදිවසෙන ලද්ධො
පන යඤ්චස්ස සෙවමානස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා
පරිහායන්ති, අයං එකන්තඅසප්පායොව. විපරීතො සප්පායො. තස්ස වසෙනෙන්ථ
සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං, කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනෙව ච ගොවරසම්පජ්ඣ්ඤං
වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි පත්තං ගණ්හන්තො නත්ථි.
චුත්තප්පකාරචිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ථාරෙතෙව පන පත්තග්ගහණං නාම හොති.
තත්ථ පත්තොපි අවෙනනො, හත්ථාපි අවෙනනා. පත්තො න ජානාති “අහං
හත්ථෙහි ගහිතො” ති. හත්ථාපි න ජානන්ති “පත්තො අම්හෙහි ගහිතො” ති.
ධාතුයොව ධාතුසමුහං ගණ්හන්ති සණ්ඨාසෙන අග්ගිවණ්ණපත්තග්ගහණෙ වියාති
එවං පවත්තපටිසඬ්ඛානවසෙනෙන්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපිච යථා ජින්නහත්ථපාදෙ වණුමුබ්බෙහි පග්ගරිතපුබ්බලොහිතකිම්බුලෙ
නීලමක්ඛිකසම්පරිකිණ්ණෙ අනාථසාලායං නිපන්තෙ අනාථමනුස්සෙ දිස්වා
දයාලුකා පුරිසා තෙසං වණුපට්ටවොළකානි වෙච කපාලාදීහි ව හෙසජ්ජානි
උපනාමෙත්ති. තත්ථ වොළකානිපි කෙසඤ්චි සණ්භානි, කෙසඤ්චි පුලානි
පාපුණන්ති. හෙසජ්ජකපාලකානිපි කෙසඤ්චි සුසණ්ඨානානි, කෙසඤ්චි

දුස්සන්ධානානි පාපුණන්ති, න තෙ තත්ථ සුමනා වා දුම්මනා වා භොන්ති.
වණ්ඨපටිච්ඡාදනමත්තෙනෙව හි වොළකෙන භෙසජ්ජපටිග්ගහණමත්තෙනෙව ව
කපාලකෙන තෙසමත්ථො, එවමෙව යො හික්ඛු වණුවොළකං විය වීවරං,
භෙසජ්ජකපාලකං විය පත්තං, කපාලෙ භෙසජ්ජමිව ව පත්තෙ ලද්ධං හික්ඛං
සල්ලක්ඛෙති. අයං සඬ්ඝාටිපත්තවීරධාරණෙ අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤෙන
උත්තමසම්පජානකාරීති වෙදිතඛිබ්බො.

අසිතාදීසු අසිතෙති පිණ්ඩපාතභොජනෙ. පීතෙති යාගුආදිපානෙ. බායිතෙති
පිට්ඨබජ්ජකාදිබාදනෙ. සායිතෙති මධුඵාණිතාදිසායනෙ. තත්ථ ‘‘නෙව
දවායා’’තිආදිනා නයෙන චුත්තො අට්ඨවිධොපි අත්ථො අත්ථො නාම. තස්ස
වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතඛිබ්බං. ලුඛපණිතතිත්තමධුරාදීසු පන යෙන
භොජනෙන යස්ස අඵාසු භොති, තං තස්ස අසජ්ජායං. යං පන
නිමිත්තකම්මාදිවසෙන පටිලද්ධං, යඤ්චස්ස භුඤ්ජතො අකුසලා ධම්මා
අභිවඩ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, තං එකන්තඅසජ්ජායමෙව. විපරීතං
සජ්ජායං. තස්ස වසෙනෙත්ථ සජ්ජායසම්පජ්ඣ්ඤං, කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනෙව
ව ගොවරසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතඛිබ්බං.

අඛන්තරෙ අත්තා නාම කොචි භුඤ්ජකො නත්ථී,
චුත්තජ්ජකාරචිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ඵාරවසෙනෙව පන පත්තපටිග්ගහණං නාම
භොති. චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ඵාරෙතෙව හත්ථස්ස පත්තෙ ඕතාරණං නාම
භොති. චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ඵාරෙතෙව ආලොපකරණං ආලොපඋද්ධරණං
මුඛවිවරණඤ්ච භොති. න කොචි කුඤ්චිකාය යන්තකෙන ව හනුකට්ඨිති විවරති,
චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ඵාරෙතෙව ආලොපස්ස මුඛෙ යපනං, උපරිදන්තානං
මුසලකිච්චසාධනං, හෙට්ඨාදන්තානං උදුක්ඛලකිච්චසාධනං, ජීවිහාය
හත්ථකිච්චසාධනඤ්ච භොති.

ඉති තං තත්ථ අග්ගජීවිහාය තනුකබෙළො මූලජීවිහාය බහලබෙළො මක්ඛෙති.
තං හෙට්ඨාදන්තඋදුක්ඛලෙ ජීවිහාහත්ථපරිවත්තිතං බෙළඋදකතෙමිතං
උපරිදන්තමුසලසඤ්චුණ්ණිතං කොචි කට්ඨජුනා වා දඬිඬියා වා
අන්තොපවෙසෙන්නො නාම නත්ථී, වායොධාතුයාව පවිසති. පවිට්ඨං පවිට්ඨං
කොචි පලාලසන්ථරං කත්වා ධාරෙන්නො නාම නත්ථී, වායොධාතුවසෙනෙව
තිට්ඨති. ධීතං ධීතං කොචි උද්ධනං කත්වා අග්ගිං ජාලෙත්වා පවින්නො නාම නත්ථී,
තෙජොධාතුයාව පවිවති. පක්කං පක්කං කොචි දණ්ඨෙන වා යට්ඨියා වා බහි
නීහාරකො නාම නත්ථී, වායොධාතුයෙව නීහරති.

ඉති වායොධාතු අතිහරති ව චිතිහරති ව ධාරෙති ව පරිවත්තෙති ව
සඤ්චුණ්ණෙති විසොසෙති ව නීහරති ව. පට්ඨිධාතු ධාරෙති ව පරිවත්තෙති ව
සඤ්චුණ්ණෙති ව විසොසෙති ව. ආපොධාතු සිනෙහෙති ව අල්ලත්තඤ්ච
අනුපාලෙති. තෙජොධාතු අන්තොපවිට්ඨං පරිපාවෙති. ආකාසධාතු අඤ්ජසො

හොති. විඤ්ඤාණධාතු තත්ථ තත්ථ සම්මාපයොගමන්වාය ආභූජතීති
එවංපවත්තපටිසඬ්ඛානවසෙනෙන්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපිව ගමනතො පරියෙසනතො පරිභොගතො ආසයතො නිධානතො
අපරිපක්කතො පරිපක්කතො ඵලතො නිස්සන්දතො සම්මක්ඛණතොති එවං
දසවිධපටිකූලභාවපච්චවෙක්ඛණතොපෙන්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤං වෙදිතබ්බං.
විත්ථාරකථා පනෙන්ථ විසුද්ධිමග්ගෙ ආහාරපටිකූලසඤ්ඤානිද්දෙසතො
ගහෙතබ්බා.

උච්චාරපස්සාවකම්මෙති උච්චාරස්ස ව පස්සාවස්ස ව කරණෙ. තත්ථ
පත්තකාලෙ උච්චාරපස්සාවං අකරොන්තස්ස සකලසරිරතො සෙදා මුව්චන්ති,
අක්ඛිති හමන්ති, විත්තං න ඵකග්ගං හොති, අඤ්ඤෙ ව රොගා උප්පජ්ජන්ති.
කරොන්තස්ස පන සබ්බං තං න හොතීති අයමෙන්ථ අත්ථො. තස්ස වසෙන
සාත්ථකසම්පජ්ඤං වෙදිතබ්බං. අට්ඨානෙ උච්චාරපස්සාවං කරොන්තස්ස පන
ආපත්ති හොති, අයසො වඩ්ඪති, ජීවිතන්තරායො හොති. පතිරූපෙ යානෙ
කරොන්තස්ස සබ්බං තං න හොතීති ඉදමෙන්ථ සප්පායං. තස්ස වසෙන
සප්පායසම්පජ්ඤං, කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනෙව ව ගොචරසම්පජ්ඤං
වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි උච්චාරපස්සාවං කරොන්තො නත්ථී.
විත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙනෙව පන උච්චාරපස්සාවකම්මං හොති. යථා පන
පක්කෙ ගණ්ඨෙ ගණ්ඨගෙදෙන පුබ්බලොභිතං අකාමතාය නික්ඛමති, යථා ව
අනිහරිතා උදකභාජනා උදකං අකාමතාය නික්ඛමති, එවං පක්කාසයමුත්තවත්ථීසු
සන්තිවිතා උච්චාරපස්සාවා වායුචෙගසමුප්පිළිතා අකාමතායපි නික්ඛමන්ති. සො
පනායං එවං නික්ඛමන්තො උච්චාරපස්සාවො නෙව තස්ස භික්ඛුනො අත්තතො
හොති, න පරස්ස. කෙවලං සරිරනිස්සන්දොව හොති. යථා කිං? යථා උදකකුම්භතො
පුරාණඋදකං ඡඩ්ඨෙත්තස්ස නෙව තං අත්තතො හොති, න පරෙසං. කෙවලං
පටිජග්ගනමත්තමෙව හොති. එවංපවත්තපටිසඬ්ඛානවසෙනෙන්ථ
අසම්මොහසම්පජ්ඤං වෙදිතබ්බං.

ගතාදීසු ගතෙති ගමනෙ. ධීතෙති යානෙ. නිසින්තෙති නිසජ්ජාය. සුත්තෙති
සයනෙ. ජාගරිතෙති ජාගරණෙ. භාසිතෙති කථනෙ. තුණ්හිභාවෙති අකථනෙ.
“ගච්ඡන්තො වා ගච්ඡාමිති පජානාති, ධීතො වා ධීතොමිහිති පජානාති, නිසින්තො
වා නිසින්තොමිහිති පජානාති, සයානො වා සයානොමිහිති පජානාති” ති ඉමස්මිඤ්ච
යානෙ අද්ධානඉරියාපථා කථිතා. “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ ආලොකිතෙ
විලොකිතෙ සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙ” ති ඉමස්මිං මජ්ඣිමා. “ගතෙ ධීතෙ නිසින්තෙ
සුත්තෙ ජාගරිතෙ” ති ඉධ පන බුද්දකචුණ්ණිකඉරියාපථා කථිතා. තස්මා එතෙසුපි
චුත්තනයෙනෙව සම්පජානකාරිතා වෙදිතබ්බා.

තිපිටකමහාසීවත්ථෙරො පනාහ – යො විරං ගන්ත්වා වා වඩ්ඪකම්ත්වා වා
අපරභාගෙ ධීතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “වඩ්ඪකමනකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා

එත්ථෙව නිරුද්ධා''ති, අයං ගතෙ සම්පජානකාරී නාම. යො සජ්ඣායං වා කරොත්තො පඤ්ඤං වා විස්සජ්ජෙත්තො කම්මට්ඨානං වා මනසිකරොත්තො විරංගුත්වා අපරභාගෙ නිසින්නො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ''ධීතකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා''ති, අයං ධීතෙ සම්පජානකාරී නාම. යො සජ්ඣායාදිකරණවසෙනෙව විරං නිසිදිත්වා අපරභාගෙ නිපන්නො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ''නිසින්නකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා''ති, අයං නිසින්නෙ සම්පජානකාරී නාම. යො පන නිපන්නකො සජ්ඣායං වා කරොත්තො කම්මට්ඨානං වා මනසිකරොත්තො නිද්දං ඔක්කමිත්වා අපරභාගෙ වුට්ඨාය ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ''සයනකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා''ති, අයං සුත්තෙ ජාගරිතෙ ව සම්පජානකාරී නාම. කිරියමයවිත්තානඤ්ඤි අප්පවත්තං සුත්තං නාම, පවත්තං ජාගරිතං නාමාති. යො පන භාසමානො ''අයං සද්දො නාම ඔට්ඨෙව පටිච්ච දත්තෙව ජීවිහඤ්ච තාලුඤ්ච පටිච්ච විත්තස්ස තදනුරූපං පයොගං පටිච්ච ජායති''ති සතො සම්පජානො භාසති, විරං වා පන කාලං සජ්ඣායං වා කත්වා ධම්මං වා කථෙත්වා කම්මට්ඨානං වා පරිවත්තෙත්වා පඤ්ඤං වා විස්සජ්ජෙත්වා අපරභාගෙ තුණ්හිභූතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ''භාසිතකාලෙ උප්පන්නා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා''ති, අයං භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම. යො තුණ්හිභූතො විරං ධම්මං වා කම්මට්ඨානං වා මනසිකත්වා අපරභාගෙ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ''තුණ්හිභූතකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා, උපාදාරූපපවත්තියා සති භාසති නාම, අසති තුණ්හි භවති නාමා''ති, අයං තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාමාති.

තයිදං මහාසිවත්ථෙරෙන වුත්තං අසම්මොහධුරං ඉමස්මිං සතිපට්ඨානසුත්තෙ අධිජ්ජෙතං. සාමඤ්ඤඵලෙ පන සබ්බමපි චතුර්විධං සම්පජඤ්ඤං ලබ්භති. තස්මා විසෙසතො එත්ථ අසම්මොහසම්පජඤ්ඤස්සෙව වසෙන සම්පජානකාරීතා වෙදිතබ්බො. සම්පජානකාරී සම්පජානකාරීති ව සබ්බපදෙසු සතිසම්පයුත්තස්සෙව සම්පජඤ්ඤස්ස වසෙනත්ථො වෙදිතබ්බො. විභවිගජ්ජකරණෙ පන, ''සතො සම්පජානො අභික්කමති, සතො සම්පජානො පටික්කමති''ති (විභ. 523) එවමෙතානි පදානි විභත්තානෙව.

ඉති අජ්ඣත්තං වානි එවං චතුසම්පජඤ්ඤපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඉධ සමුදයවයධම්මානුපස්සිතිආදීසු රූපක්ඛන්ධස්සෙව සමුදයො ව වයො ව නීහරිතබ්බො. සෙසං වුත්තසදිසමෙව.

ඉධ චතුසම්පජඤ්ඤපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, වුත්තජ්ජකාරො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතීති ඉදමෙකස්ස චතුසම්පජඤ්ඤපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො වසෙන යාව අරහත්තා නියානාමුඛන්ති.

චතුසම්පජ්ඣඤ්ඤාපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

110. එවං චතුසම්පජ්ඣඤ්ඤාවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි පටිකුලමනසිකාරවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඉමමෙව කායන්තිආදීසු යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං සබ්බාකාරෙන විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ කායගතාසතිකම්මට්ඨානෙ වුත්තං. උභතොමුඛාති හෙට්ඨා ච උපරි වාති ද්විති මුඛෙහි යුත්තා. නානාවිභිතස්සාති නානාවිධස්ස.

ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං – උභතොමුඛා පුතොළි විය හි වාතුමහාභූතිකො කායො, තත්ථ මිස්සෙත්වා පක්ඛිත්තනානාවිධධඤ්ඤං විය කෙසාදයො ද්වන්තිංසාකාරා, චක්ඛුමා පුරිසො විය යොගාවචරො, තස්ස තං පුතොළිං මුඤ්චිත්වා පච්චචෙක්ඛතො නානාවිධධඤ්ඤස්ස පාකටකාලො විය යොගිතො ද්වන්තිංසාකාරස්ස විභූතාකාරො චෙදිතබ්බො.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං කෙසාදිපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති, ඉතො පරං වුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ ද්වන්තිංසාකාරපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛස්ථවන්ති එවං යොජනං කත්වා නියානමුඛං චෙදිතබ්බං. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

111. එවං පටිකුලමනසිකාරවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි ධාතුමනසිකාරවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ත්වායං ඔපම්මසංසන්දනෙන සද්ධිං අත්ථවණ්ණනා – යථා කොචි ගොසාතකො වා තස්සෙව වා භත්තචෙතනහතො අත්තෙවාසිකො ගාවිං වධිත්වා විනිවිජ්ඣිත්වා චතස්සො දිසා ගතානං මහාපථානං චෙමජ්ඣට්ඨානසඬ්ඛාතෙ චතුමහාපථෙ කොට්ඨාසං කොට්ඨාසං කත්වා නිසින්තො අස්ස, එවමෙව හික්ඛු චතුන්තං ඉරියාපථානං යෙන කෙනචි ආකාරෙන ධීතත්තා යථාධීතං, යථාධීතත්තා ච යථාපණ්හිතං කායං – “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පථවිධාතු...පෙ.... වායොධාතු” ති එවං පච්චචෙක්ඛති.

කිං වුත්තං හොති – යථා ගොසාතකස්ස ගාවිං පොසෙත්තස්සාපි ආසාතනං ආහරන්තස්සාපි ආහරිත්වා තත්ථ ඛන්ධිත්වා යපෙත්තස්සාපි චධෙත්තස්සාපි වධිතං මතං පස්සන්තස්සාපි තාවදෙව ගාවිති සඤ්ඤා න අන්තරධායති, යාව නං පදාලෙත්වා බීලසො න විහජති. විහජිත්වා නිසින්තස්ස පන ගාවිති සඤ්ඤා අන්තරධායති, මංසසඤ්ඤා පචත්තති, නාස්ස එවං හොති “අහං ගාවිං වික්කිණාමි, ඉමෙ ගාවිං හරන්ති” ති. අථ බ්වස්ස “අහං මංසං වික්කිණාමි, ඉමෙ මංසං

හරන්ති''විවෙව හොති, එවමෙව ඉමස්සාපි භික්ඛුනො පුබ්බෙ බාලපුථුජ්ජනකාලෙ ගිහිභූතස්සාපි පබ්බජිතස්සාපි තාවදෙව සත්තොති වා පුග්ගලොති වා සඤ්ඤා න අන්තරධායති, යාව ඉමමෙව කායං යථාධීනං යථාපණ්හිතං සනවිතිබ්බොගං කත්වා ධාතුසො න පච්චවෙක්ඛති. ධාතුසො පච්චවෙක්ඛතො පනස්ස සත්තසඤ්ඤා අන්තරධායති, ධාතුවසෙනෙව චිත්තං සන්තිට්ඨති. තෙනාහ භගවා - ''ඉමමෙව කායං යථාධීනං යථාපණ්හිතං ධාතුසො පච්චවෙක්ඛති, අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පථව්ඨාතු ආපොධාතු තෙජොධාතු වායොධාතුති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, දක්ඛො ගොසානකො වා...පෙ.... වායොධාතු''ති.

ගොසානකො විය හි යොගී, ගාවීති සඤ්ඤා විය සත්තසඤ්ඤා, චතුමහාපථො විය චතුර්‍රියාපථො, බීලසො විහජිත්වා නිසින්තහාවො විය ධාතුසො පච්චවෙක්ඛණන්ති අයමෙත්ථ පාළිවණ්ණනා, කම්මට්ඨානකථා පන විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා.

ඉති අජ්ඣන්තං වාති එවං චතුධාතුපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ චතුධාතුපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා නිය්‍යානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාවති.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නවසිවථිකපබ්බවණ්ණනා

112. එවං ධාතුමනසිකාරවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි නවහි සිවථිකපබ්බෙහි විහජිතුං, පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ සෙය්‍යථාපි පස්සෙය්‍යාති යථා පස්සෙය්‍යා. සරීරන්ති මතසරීරං. සිවථිකාය ජඩ්ඞිතන්ති සුසානෙ අපවිද්ධං. එකාහං මතස්ස අස්සාති එකාහමතං. ද්විහං මතස්ස අස්සාති ද්විහමතං. තිහං මතස්ස අස්සාති තිහමතං. භස්තා විය වායුනා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා යථානුක්කමං සමුග්ගතෙන සුනහාවෙන උද්ධුමාතත්තා උද්ධුමාතකං. විනීලං චූචිචති විපරිහින්නවණ්ණං. විලීනමෙව විනීලකං. පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විනීලන්ති විනීලකං. මංසුස්සදට්ඨානෙසු රත්තවණ්ණස්ස පුබ්බසන්තිවයට්ඨානෙසු සෙතවණ්ණස්ස යෙහුයොන ච නිලවණ්ණස්ස නිලට්ඨානෙසු නිලසාටකපාරුතස්සෙව ජවසරීරස්සෙනං අධිවචනං. පරිහින්නට්ඨානෙහි නවහි වා චණුමුබෙහි විසන්දමානං පුබ්බං විපුබ්බං. විපුබ්බමෙව විපුබ්බකං, පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විපුබ්බන්ති විපුබ්බකං. විපුබ්බකං ජාතං තථාභාවං ගතන්ති විපුබ්බකජාතං.

සො ඉමමෙව කායන්ති සො භික්ඛු ඉමං අත්තනො කායං තෙන කායෙන සද්ධිං ඤාණෙන උපසංහරති උපනෙති. කථං? අයම්පි බො කායො එවංධම්මො එවංභාවී එවංඅනතීතොති. ඉදං චුත්තං හොති - ආයු, උස්මා, විඤ්ඤාණන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං ධම්මානං අත්ථිතාය අයං කායො ධානගමනාදිබ්බමො හොති ඉමෙසං පන විගමා

අයම්පි එවංධම්මො එවංසුතිකසභාවොයෙව, එවංභාවී එවංඋද්ධුමානාදිහෙදො
භවිස්සති, එවංඅනතීතො එවංඋද්ධුමානාදිභාවං අනතික්කන්තොති.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වාති එවං උද්ධුමානාදිපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා කායෙ,
පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි
විහරති.

ඛජ්ජමානන්ති උදරාදීසු නිසිදිත්වා උදරමංසඔට්ඨමංසඅක්ඛිකුටාදීනි ලුඤ්චිත්වා
ලුඤ්චිත්වා බාදියමානං. සමංසලොභිතන්ති සෙසාවසෙසමංසලොභිතයුත්තං.
නිමංසලොභිතමක්ඛිතන්ති මංසෙ ඛිණෙපි ලොභිතං න සුස්සති, තං සන්ධාය වුත්තං
“නිමංසලොභිතමක්ඛිත”න්ති. අඤ්ඤානාති අඤ්ඤාන දිසාභාගෙන.
භත්ථට්ඨිකන්ති චතුසට්ඨිහෙදම්පි භත්ථට්ඨිකං පාටියෙක්කං විජ්ජකිණ්ණං.
පාදට්ඨිකාදීසුපි එසෙව නයො. තෙරොවස්සිකානීති අතික්කන්තසංවච්ඡරාති.
සුතීනීති අබ්භොකාසෙ යීතාති වාතාතපවුට්ඨිසම්ඵස්සෙන තෙරොවස්සිකානෙව
සුතීනි භොන්ති. අන්තොභූමිගතාති පන චිරතරං තිට්ඨන්ති. වුණ්ණකජාතානීති
වුණ්ණං වුණ්ණං හුත්වා විජ්ජකිණ්ණාති. සබ්බත්ථ සො ඉමමෙවාති වුත්තනායෙන
ඛජ්ජමානාදීනං වසෙන යොජනා කාතබ්බා.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වාති එවං ඛජ්ජමානාදිපරිග්ගහණෙන යාව වුණ්ණකභාවා
අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස
කායෙ කායානුපස්සි විහරති.

ඉධ පන යත්වා නවසිවථිකා සමොධානෙතබ්බා. “එකාභමතං වා” තිආදිනා
නායෙන වුත්තා සබ්බාපි එකා, “කාකෙහි වා ඛජ්ජමාන”න්තිආදිකා එකා,
“අට්ඨිකසඬ්ඛිකං සමංසලොභිතං න්භාරුසම්බන්ධ”න්ති එකා,
“නිමංසලොභිතමක්ඛිතං න්භාරුසම්බන්ධ”න්ති එකා, “අපගතමංසලොභිතං
න්භාරුසම්බන්ධ”න්ති එකා, “අට්ඨිකානි අපගතසම්බන්ධානී” තිආදිකා එකා,
“අට්ඨිකානි සෙතානි සඬ්ඛිකණ්ණපට්ඨාගානී” ති එකා, “පුඤ්ජකිතානි
තෙරොවස්සිකානී” ති එකා, “සුතීනි වුණ්ණකජාතානී” ති එකා.

එවං බො, භික්ඛවෙති ඉදං නවසිවථිකා දස්සෙත්වා කායානුපස්සනං
නිට්ඨපෙන්නො ආහ. තත්ථ නවසිවථිකපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා
සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං,
දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජ්ඣනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං.
එවං චතුසච්චවසෙනෙව උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතීති ඉදං
නවසිවථිකපරිග්ගාහකානං භික්ඛුනං යාව අරහත්තා නියානමුඛන්ති.

නවසිවථිකපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එත්තාවතා ව ආනාපානපඛිං ඉරියාපථපඛිං චතුසම්පජ්ඣපඛිං
පටිකුලමනසිකාරපඛිං ධාතුමනසිකාරපඛිං නවසිවථිකපඛිංනීති වුද්දසපඛිං
කායානුපස්සනා නිට්ඨිතා හොති.

තත්ථ ආනාපානපඛිං පටිකුලමනසිකාරපඛිංනීති ඉමානෙව ද්වෙ
අප්පනාකම්මට්ඨානානි. සිවථිකානං පන ආදීනවානුපස්සනාවසෙන වුත්තත්තා
සෙසානි ද්වාදසාපි උපචාරකම්මට්ඨානානෙවානි.

කායානුපස්සනා නිට්ඨිතා.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා

113. එවං භගවා වුද්දසවිධෙන කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කථෙත්වා ඉදානි
නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනං කථෙතුං කථංඤ්ච, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ සුඛං
වෙදනන්ති කායිකං වා චෙතසිකං වා සුඛං වෙදනං වෙදයමානො “අභං සුඛං වෙදනං
වෙදයාමී”ති පජානාතීති අත්ථො. තත්ථ කාමං උත්තානසෙය්‍යකාපි දාරකා
ථඤ්ඤපිවනාදිකාලෙ සුඛං වෙදයමානා “සුඛං වෙදයාමා”ති පජානන්ති, න පනෙතං
එවරූපං ජානනං සන්ධාය වුත්තං. එවරූපං ජානනං හි සත්තුපලද්ධිං න ජහති,
සත්තසඤ්ඤං න උග්ගාටෙති, කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න හොති.
ඉමස්ස පන භික්ඛුනො ජානනං සත්තුපලද්ධිං ජහති, සත්තසඤ්ඤං උග්ගාටෙති,
කම්මට්ඨානං වෙව සතිපට්ඨානභාවනා ව හොති. ඉදංඤ්ච “කො වෙදයති, කස්ස
වෙදනා, කිං කාරණා වෙදනා”ති එවං සම්පජානවෙදියනං සන්ධාය වුත්තං.

තත්ථ කො වෙදයතීති න කොපි සත්තො වා පුග්ගලො වා වෙදයති. කස්ස
වෙදනාති න කස්සවි සත්තස්ස වා පුග්ගලස්ස වා වෙදනා. කිං කාරණා වෙදනාති
වත්ථුආරම්මණාව පනස්ස වෙදනා. තස්මා එස එවං පජානාති – “තං තං සුඛාදීනං
වත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයති. තං පන වෙදනාපවත්ති උපාදාය ‘අභං
වෙදයාමී’ති වොභාරමත්තං හොතී”ති. එවං වෙදනාව වත්ථුං ආරම්මණං කත්වා
වෙදනාව වෙදයතීති සල්ලක්ඛෙන්තො එස “සුඛං වෙදනං වෙදයාමී”ති පජානාතීති
වෙදිතඛිං. විත්තලපඛිංතෙ අඤ්ඤතරො ථෙරො විය. ථෙරො කිර අභාසුකකාලෙ
බලවවෙදනාය නිත්ථුනන්තො අපරාපරං පරිවත්තති. තමෙකො දහරො ආහ
“කතරං වො, හන්තෙ, යානං රුජ්ජතී”ති. ආවුසො, පාටියෙක්කං රුජ්ජනට්ඨානං
නාම නත්ථි, වත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයතීති. එවං ජානනකාලතො
පට්ඨාය අධිවාසෙතුං වට්ටති නො, හන්තෙති. අධිවාසෙමි ආවුසොති. අධිවාසනා,
හන්තෙ, සෙය්‍යාති. ථෙරො අධිවාසෙසි. තතො වාතො යාව හදයා එාලෙසි,
මඤ්චකෙ අන්තානි රාසිකතානි අහෙසුං. ථෙරො දහරස්ස දස්සෙසි “වට්ටනාවුසො,
එත්තකා අධිවාසනා”ති. දහරො තුණ්හි අහොසි. ථෙරො වීරියසමනං යොජෙත්වා
සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්ත්වා සමසිසි භුත්වා පරිනිබ්බාසි.

යථා ව සුඛං, එවං දුක්ඛං...පෙ.... නිරාමිසං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදයමානො
“නිරාමිසං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදයාමී”ති පජානාති. ඉති භගවා

රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා අරූපකම්මට්ඨානං කථෙත්තො වෙදනාවසෙන කථෙසි. දුට්ඨඤ්ඤි කම්මට්ඨානං රූපකම්මට්ඨානඤ්ඤව අරූපකම්මට්ඨානඤ්ඤව. රූපපරිග්ගහො අරූපපරිග්ගහොතිපි එතදෙව වුවිති. තත්ථ භගවා රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්තො සඨප්පෙමනසිකාරවසෙන වා විත්ථාරමනසිකාරවසෙන වා චතුර්ධාතුවත්ථානං කථෙසි. තදුභයමිපි සබ්බාකාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ දස්සිතමෙව.

අරූපකම්මට්ඨානං පන කථෙත්තො යෙභුයොන වෙදනාවසෙන කථෙති. තිව්ධො හි අරූපකම්මට්ඨානෙ අභිනිවෙසො එස්සවසෙන වෙදනාවසෙන විත්තවසෙනාති. කථං? එකච්චස්ස හි සංඛිත්තෙන වා විත්ථාරෙන වා පරිග්ගහිතෙ රූපකම්මට්ඨානෙ තස්මිං ආරම්මණෙ විත්තවෙතසිකානං පට්ඨානිතිපාතො තං ආරම්මණං ඵ්ඤ්ඤානො උප්පජ්ජමානො එස්සො පාකටො හොති. එකච්චස්ස තං ආරම්මණං අනුභවන්ති උප්පජ්ජමානා වෙදනා පාකටා හොති. එකච්චස්ස තං ආරම්මණං පරිග්ගහෙත්වා විජානන්තං උප්පජ්ජමානං විඤ්ඤාණං පාකටං හොති. තත්ථ යස්ස එස්සො පාකටො හොති, සොපි “න කෙවලං එස්සොව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙව ආරම්මණං අනුභවමානා වෙදනාපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානනමානා සඤ්ඤාපි, චෙතසමානා චෙතනාපි, විජානනමානං විඤ්ඤාණමිපි උප්පජ්ජති” ති එස්සපඤ්ඤවමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති. යස්ස වෙදනා පාකටා හොති, සො “න කෙවලං වෙදනාව උප්පජ්ජති, තාය සද්ධිං තදෙවාරම්මණං ඵ්ඤ්ඤානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානනමානා සඤ්ඤාපි, චෙතසමානා චෙතනාපි, විජානනමානං විඤ්ඤාණමිපි උප්පජ්ජති” ති එස්සපඤ්ඤවමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති. යස්ස විඤ්ඤාණං පාකටං හොති, සො “න කෙවලං විඤ්ඤාණමෙව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙවාරම්මණං ඵ්ඤ්ඤානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, අනුභවමානා වෙදනාපි, සඤ්ජානනමානා සඤ්ඤාපි, චෙතසමානා චෙතනාපි උප්පජ්ජති” ති එස්සපඤ්ඤවමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති.

සො “ඉමෙ එස්සපඤ්ඤවමකා ධම්මා කිං නිස්සිතා” ති උපධාරෙත්තො “චත්ථුං නිස්සිතා” ති පජානාති. චත්ථු නාම කරජකායො, යං සන්ධාය වුත්තං “ඉදඤ්ඤව මෙ විඤ්ඤාණං එත්ථ සිතං එත්ථ පටිබද්ධ” ත්ති (දී. නි. 1.234,235; ම. නි. 2.252). සො අත්ථතො භූතානි වෙව උපාදාරූපානි ව. එවමෙත්ථ “චත්ථු රූපං, එස්සපඤ්ඤවමකා නාම” ත්ති නාමරූපමත්තමෙව පස්සති. රූපං වෙත්ථ රූපක්ඛන්ධො, නාමං චත්තාරො අරූපිතො ඛන්ධාති පඤ්ඤවක්ඛන්ධමත්තං හොති. නාමරූපවිනිමුත්තා හි පඤ්ඤවක්ඛන්ධා, පඤ්ඤවක්ඛන්ධවිනිමුත්තඤ්ඤව නාමරූපං නත්ථි.

සො “ඉමෙ පඤ්ඤවක්ඛන්ධා කිං හෙතුකා” ති උපපරික්ඛන්තො “අවිජ්ජාදිහෙතුකා” ති පස්සති. තතො පච්චයො වෙව පච්චයුජ්ජන්තඤ්ඤව ඉදං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථි, සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජමත්තමෙවාති සප්පච්චයනාමරූපවසෙන තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනාපටිපාටියා “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා” ති සම්මසන්තො විවරති.

සො “අප්ප අප්පා” ති පටිවෙධං ආකඨ්ඛමානො තථාරූපෙ දිවසෙ උතුසප්පාය සුග්ගලසප්පාය භොජනසප්පාය ධම්මස්සවනසප්පායං ලභිත්වා එකපල්ලඬිකෙන නිසින්නො විපස්සනං මත්ථකං පාපෙන්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. එවං ඉමෙසමිපි තිණ්ණං ජනානං යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං කථිතං හොති.

ඉධ පන භගවා අරූපකම්මට්ඨානං කථෙත්තො වෙදනාවසෙන කථෙසි. එස්සවසෙන වා හි විඤ්ඤාණවසෙන වා කථියමානං න පාකටං හොති, අන්ධකාරං විය බායති. වෙදනාවසෙන පන පාකටං හොති. කස්මා? වෙදනානං උප්පත්තිපාකටතාය. සුඛදුක්ඛවෙදනානඤ්ඤි උප්පත්ති පාකටා. යදා සුඛං උප්පජ්ජති, සකලසරීරං බොහෙත්තං මද්දන්තං ඵරමානං අභිසන්දයමානං සතධානං සජ්ජිං බාදාපයන්තං විය සතපාකතෙලං මක්ඛයමානං විය සට්ඨහස්සෙන පරිලාභං නිබ්බාපයමානං විය “අහො සුඛං අහො සුඛං” ත්ති වාවං නිව්ඡාරයමානමෙව උප්පජ්ජති. යදා දුක්ඛං උප්පජ්ජති, සකලසරීරං බොහෙත්තං මද්දන්තං ඵරමානං අභිසන්දයමානං තත්තථාලං පවෙසෙත්තං විය විලීනතම්ඛලොහෙන ආසිඤ්චන්තං විය සුක්ඛතිණවනප්පතිමිහි අරඤ්ඤෙ දාරුඋක්කාකලාපං බීජමානං විය “අහො දුක්ඛං අහො දුක්ඛං” ත්ති විජ්ජලාපයමානමෙව උප්පජ්ජති. ඉති සුඛදුක්ඛවෙදනානං උප්පත්ති පාකටා හොති.

අදුක්ඛමසුඛා පන දුද්දීපනා අන්ධකාරාව අවිභූතා. සා සුඛදුක්ඛානං අපගමෙ සාතාසාතප්පටික්ඛෙපවසෙන මජ්ඣත්තාකාරභූතා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනාති නයතො ගණ්හන්තස්ස පාකටා හොති. යථා කිං? යථා අන්තරා පිට්ඨිපාසාණං ආරොහිත්වා පලාතස්ස මිගස්ස අනුපථං ගච්ඡන්තො මිගලුද්දකො පිට්ඨිපාසාණස්ස ඔරහාගෙපි පරහාගෙපි පදං දිස්වා මජ්ඣෙ අපස්සන්තොපි “ඉතො ආරුල්ලො, ඉතො ඔරුල්ලො, මජ්ඣෙ පිට්ඨිපාසාණෙ ඉමිනා පදෙසෙන ගතො භවිස්සති” ති නයතො ජානාති, එවං ආරුල්ලිභට්ඨානෙ පදං විය හි සුඛවෙදනාය උප්පත්ති පාකටා හොති. ඔරුල්ලිභට්ඨානෙ පදං විය දුක්ඛවෙදනාය උප්පත්ති පාකටා හොති. “ඉතො ආරුල්ලො ඉතො ඔරුල්ලො මජ්ඣෙ එවං ගතො” ති නයතො ගහණං විය සුඛදුක්ඛානං අපගමෙ සාතාසාතප්පටික්ඛෙපවසෙන මජ්ඣත්තාකාරභූතා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනාති නයතො ගණ්හන්තස්ස පාකටා හොති. එවං භගවා පයමං රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පච්ඡා අරූපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිබ්බත්තෙන්වා දස්සෙසි.

න කෙවලඤ්ච ඉධෙව එවං දස්සෙසි, චූළතණ්භාසඬ්ඛයෙ, මහාතණ්භාසඬ්ඛයෙ, චූළවෙදල්ලෙ, මහාවෙදල්ලෙ, රට්ඨිපාලසුත්තෙ, මාගණ්ඨියසුත්තෙ, ධාතුච්ඡිඛගෙ, ආනෙඤ්ජසප්පායෙ, දීඝනිකායමිහි මහානිදානෙ, සක්කපඤ්ඤෙ, මහාසතිපට්ඨානෙ, සංයුත්තමිහි චූළනිදානසුත්තෙ, රුක්ඛොපමෙ, පරිවීමංසනසුත්තෙ, සකලෙ වෙදනාසංයුත්තෙති එවං අනෙකෙසු සුත්තෙසු පයමං රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පච්ඡා අරූපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිබ්බත්තෙන්වා දස්සෙසි. යථා ව තෙසු, එවං ඉමස්මිමිපි සතිපට්ඨානසුත්තෙ පයමං රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පච්ඡා අරූපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිබ්බත්තෙන්වා දස්සෙසි.

තත්ථ සුඛං වෙදනන්තිආදීසු අයං අපරොපි පජානනපරියායො – සුඛං වෙදනං වෙදයාමීති පජානාතීති සුඛවෙදනාක්කමණෙ දුක්ඛාය වෙදනාය අභාවතො සුඛං වෙදනං වෙදයමානො “සුඛං වෙදනං වෙදයාමී”ති පජානාති. තෙන යා පුබ්බෙ අනුභූතපුබ්බා දුක්ඛා වෙදනා, තස්සා ඉදානි අභාවතො ඉමිස්සා ච සුඛාය වෙදනාය ඉතො පයමං අභාවතො වෙදනා නාම අනිච්චා අධුවා විපරිණාමධම්මා, ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති.

වුත්තමිච්චි වෙතං භගවතා –

“යස්මිං අග්ගිවෙස්සන සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති, න අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති, සුඛංයෙව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙති, යස්මිං අග්ගිවෙස්සන සමයෙ දුක්ඛං...පෙ.... අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති, න දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති, අදුක්ඛමසුඛඤ්ඤෙව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙති. සුඛාපි ඛො අග්ගිවෙස්සන වෙදනා අනිච්චා සඬ්ඛතා පටිච්චසමුප්පන්නා ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා. දුක්ඛාපි ඛො...පෙ.... අදුක්ඛමසුඛාපි ඛො අග්ගිවෙස්සන වෙදනා අනිච්චා...පෙ.... නිරොධධම්මා. එවං පස්සං අග්ගිවෙස්සන සුතවා අරියසාවකො සුඛායපි වෙදනාය දුක්ඛායපි වෙදනාය අදුක්ඛමසුඛායපි වෙදනාය නිබ්බින්නෙති, නිබ්බින්නං විරජ්ජති, විරාගා විමුච්චති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හොති. ‘ධීණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති පජානාති”ති (ම. නි. 2.205).

සාමිසං වා සුඛන්තිආදීසු සාමිසා සුඛා නාම පඤ්චකාමගුණාමිසනිස්සිතා ඡ ගෙහසිතසොමනස්සවෙදනා. නිරාමිසා සුඛා නාම ඡ නෙක්ඛම්මසිතසොමනස්සවෙදනා. සාමිසා දුක්ඛා නාම ඡ ගෙහසිතදොමනස්සවෙදනා. නිරාමිසා දුක්ඛා නාම ඡ නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්සවෙදනා. සාමිසා අදුක්ඛමසුඛා නාම ඡ ගෙහසිතඋපෙක්ඛා වෙදනා. නිරාමිසා අදුක්ඛමසුඛා නාම ඡ නෙක්ඛම්මසිතඋපෙක්ඛා වෙදනා. තාසං විභාගො උපරිපණ්ණාසකෙ පාළියං ආගතොයෙව.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං සුඛවෙදනාදිපරිග්ගහණෙන අත්තතො වා වෙදනාසු, පරස්ස වා වෙදනාසු, කාලෙන වා අත්තතො, කාලෙන වා පරස්ස වෙදනාසු වෙදනානුපස්සි විහරති. සමුදයවයධම්මානුපස්සි වානි එත්ථ පන “අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයො”තිආදීහි (පටි. ම. 1.50) පඤ්චහි පඤ්චහි ආකාරෙහි වෙදනානං සමුදයඤ්ඤා වයඤ්ඤා පස්සන්තො සමුදයධම්මානුපස්සි වා වෙදනාසු විහරති, වයධම්මානුපස්සි වා වෙදනාසු විහරති, කාලෙන සමුදයධම්මානුපස්සි වා, කාලෙන වයධම්මානුපස්සි වා වෙදනාසු විහරතීති වෙදිතබ්බො. ඉතො පරං කායානුපස්සනායං වුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ වෙදනාපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා වෙදනාපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

වෙදනානුපස්සනා නිට්ඨිතා.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා

114. එවං නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කට්ඨන්වා ඉදානි සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනං කට්ඨං කට්ඨං, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ සරාගන්ති අට්ඨවිධං ලොභසහගතං. චිත්තරාගන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. ඉදං පන යස්මා සම්මසනං න ධම්මසමොධානං, තස්මා ඉධ එකපදෙපි ලොකුත්තරං න ලබ්භති. සෙසානි චත්තාරි අකුසලචිත්තානි නෙව පුරිමපදං, න පච්ඡිමපදං භජන්ති. සදොසන්ති දුට්ඨං දොසසහගතං. චිත්තදොසන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. සෙසානි දසාකුසලචිත්තානි නෙව පුරිමං පදං, න පච්ඡිමං පදං භජන්ති. සමොහන්ති විචිකිච්ඡාසහගතඤ්ඤවෙව උද්ධච්චසහගතඤ්ඤවාති දුට්ඨං. යස්මා පන මොහො සබ්බාකුසලෙසු උප්පජ්ජති, තස්මා තානිපි ඉධ වට්ටන්තියෙව. ඉමස්මිංයෙව හි දුකෙ ද්වාදසාකුසලචිත්තානි පරියාදිණ්ණානීති. චිත්තමොහන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. සංඛිත්තන්ති ටීනමිද්ධානුපතිතං, එතඤ්ඤි සංකුට්තචිත්තං නාම. වික්ඛිත්තන්ති උද්ධච්චසහගතං, එතඤ්ඤි පසට්චිත්තං නාම.

මහග්ගතන්ති රූපාරූපාවචරං. අමහග්ගතන්ති කාමාවචරං. සඋත්තරන්ති කාමාවචරං. අනුත්තරන්ති රූපාවචරඤ්ඤ අරූපාවචරඤ්ඤ. තත්ත්වාපි සඋත්තරං රූපාවචරං, අනුත්තරං අරූපාවචරමෙව. සමාහිතන්ති යස්ස අප්පනාසමාධි උපචාරසමාධි වා අත්ථි. අසමාහිතන්ති උභයසමාධිවිරහිතං. විමුක්තන්ති තදභිගවික්ඛම්භනවිමුක්තීහි විමුක්තං. අවිමුක්තන්ති උභයවිමුක්තිවිරහිතං, සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිනිස්සරණවිමුක්තීතං පන ඉධ ඔකාසොව නත්ථි.

ඉති අප්ඤ්ඤාත්තං වාති එවං සරාගාදිපරිග්ගහණෙන යස්මිං යස්මිං බණ්ණෙ යං යං චිත්තං පචත්තති, තං තං සල්ලක්ඛෙන්තො අත්තනො වා චිත්තෙ, පරස්ස වා චිත්තෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස චිත්තෙ චිත්තානුපස්සි විහරති. සමුදයවයධම්මානුපස්සිති එත්ථ පන “අවිජ්ජාසමුදයා විඤ්ඤාණසමුදයො”ති (පටි. ම. 1.50) එවං පඤ්ඤාහි පඤ්ඤාහි ආකාරෙහි විඤ්ඤාණස්ස සමුදයො ව වයො ව නිහරිතබ්බො. ඉතො පරං වුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ චිත්තපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා චිත්තපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධම්මානුපස්සනා නිවරණපබ්බවණ්ණනා

115. එවං සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කථෙත්වා ඉදානි පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං කථෙතුං කථංඤ්ච, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. අපිච භගවතා කායානුපස්සනාය සුද්ධරූපපරිග්ගහො කථිතො, වෙදනාචිත්තානුපස්සනාහි සුද්ධඅරූපපරිග්ගහො. ඉදානි රූපාරූපමිස්සකපරිග්ගහං කථෙතුං “කථංඤ්ච, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. කායානුපස්සනාය වා රූපක්ඛන්ධපරිග්ගහොව කථිතො, වෙදනානුපස්සනාය වෙදනාක්ඛන්ධපරිග්ගහොව, චිත්තානුපස්සනාය විඤ්ඤාණක්ඛන්ධපරිග්ගහොවාති ඉදානි සඤ්ඤාසංඛාරක්ඛන්ධපරිග්ගහමපි කථෙතුං “කථංඤ්ච, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ.

තත්ථ සන්තන්ති අභිණ්භසමුදාවාරවසෙන සංවිජ්ජමානං. අසන්තන්ති අසමුදාවාරවසෙන වා පභීනත්තා වා අවිජ්ජමානං. යථා වාති යෙන කාරණෙන කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති. තඤ්ච පජානාතීති තඤ්ච කාරණං පජානාති. ඉමිතා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සුභනිමිත්තෙ අයොනිසොමනසිකාරෙන කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති. සුභනිමිත්තං නාම සුභමපි සුභනිමිත්තං, සුභාරම්මණමපි සුභනිමිත්තං. අයොනිසොමනසිකාරො නාම අනුපායමනසිකාරො උප්පට්ඨනසිකාරො අනිච්චෙ නිච්චන්ති වා දුක්ඛෙ සුඛන්ති වා අනත්තති අත්තාති වා අසුභෙ සුභන්ති වා මනසිකාරො, තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො කාමච්ඡන්දො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, සුභනිමිත්තං, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස භියොසාභාවාය වෙපුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

අසුභනිමිත්තෙ පන යොනිසොමනසිකාරෙනස්ස පහානං හොති. අසුභනිමිත්තං නාම අසුභමපි අසුභාරම්මණමපි. යොනිසොමනසිකාරො නාම උපායමනසිකාරො පට්ඨනසිකාරො අනිච්චෙ අනිච්චන්ති වා දුක්ඛෙ දුක්ඛන්ති වා අනත්තති අත්තාති වා අසුභෙ අසුභන්ති වා මනසිකාරො, තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො කාමච්ඡන්දො පභියති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, අසුභනිමිත්තං, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිච ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංවත්තන්ති අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො අසුභභාවනානුයොගො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා භොජනෙ මත්තඤ්ඤුතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. දසවිධඤ්ඤි අසුභනිමිත්තං උග්ගණ්භන්තස්සාපි කාමච්ඡන්දො පභියති, භාවෙන්තස්සාපි, ඉන්ද්‍රියෙසු පිහිතද්වාරස්සාපි, චතුත්තං පඤ්චන්තං ආලොපානං ඔකාසෙ සති උදකං පිටිත්වා යාපනසීලතාය භොජනෙ මත්තඤ්ඤුනොපි. තෙනෙනං චුත්තං –

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිචෙ;
අලං ඵාසුචිභාරාය, පභිතත්තස්ස භික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983);

අසුභකම්මිකතිස්සත්ථෙරසදිසෙ අසුභභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි කාමච්ඡන්දො පභීයති, ධානනිසජ්ජාදිසු දසඅසුභනිස්සිතසජ්ජායකථායපි පභීයති. තෙන වුත්තං “ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභීනස්ස කාමච්ඡන්දස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුජ්ජාදො හොතීති පජානාති.

පටිසනිමිත්තෙ අයොනිසොමනසිකාරෙන පන ඛ්‍යාපාදස්ස උජ්ජාදො හොති. තත්ථ පටිසම්පි පටිසනිමිත්තං, පටිසාරම්මණම්පි පටිසනිමිත්තං. අයොනිසොමනසිකාරො සබ්බත්ථ එකලක්ඛණොව. තං තස්මිං නිමිත්තෙ බහුලං පවත්තයතො ඛ්‍යාපාදො උජ්ජජ්ජති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, පටිසනිමිත්තං, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුජ්ජන්තස්ස වා ඛ්‍යාපාදස්ස උජ්ජාදාය උජ්ජන්තස්ස වා ඛ්‍යාපාදස්ස භියොසාභාවාය වෙජුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

මෙත්තාය පන වෙතොවිමුත්තියා යොනිසොමනසිකාරෙනස්ස පහානං හොති. තත්ථ තත්ථ “මෙත්තා”ති වුත්තෙ අජ්ජනාපි උපචාරොපි වට්ටති. “වෙතොවිමුත්ති”ති අජ්ජනාව. යොනිසොමනසිකාරො වුත්තලක්ඛණොව. තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො ඛ්‍යාපාදො පභීයති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, මෙත්තා වෙතොවිමුත්ති, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුජ්ජන්තස්ස වා ඛ්‍යාපාදස්ස අනුජ්ජාදාය උජ්ජන්තස්ස වා ඛ්‍යාපාදස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිච ඡ ධම්මා ඛ්‍යාපාදස්ස පහානාය සංවත්තන්ති මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො මෙත්තාභාවනානුයොගො කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා පටිසඬ්ඛානබහුතා කල්‍යාණමිත්තතා සජ්ජායකථාති. ඔධිසකඅනොධිසකදිසාචරණානඤ්ඞි අඤ්ඤතරවසෙන මෙත්තං උග්ගණ්හන්තස්සාපි ඛ්‍යාපාදො පභීයති, ඔධිසො අනොධිසො දිසාචරණවසෙන මෙත්තං භාවෙන්තස්සාපි. “ත්ථං එතස්ස කුද්ධො කිං කර්ස්සසි, කිමස්ස සිලාදීනි නාසෙතුං සක්ඛිස්සසි, නනු ත්ථං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගම්ස්සසි, පරස්ස කුජ්ඣනං නාම විතච්චිතඬ්ඛාර-තත්තඅයසලාක-ගුථාදීනි ගහෙත්වා පරං පහරිතුකාමතාසදිසං හොති. එසොපි තච කුද්ධො කිං කර්ස්සති, කිං තෙ සිලාදීනි විනාසෙතුං සක්ඛිස්සති, එස අත්තනො කම්මෙනෙව ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙන ගම්ස්සති, අජ්ජට්ඨිතපහෙණකං විය පටිචාතං ඛිත්තරජොමුට්ඨී විය ච එතස්සෙවෙස කොධො මත්ථකෙ පතිස්සති”ති එවං අත්තනො ච පරස්ස ච කම්මස්සකතං. පච්චවෙක්ඛතොපි, උභයකම්මස්සකතං පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිසඬ්ඛානෙ ධීතස්සාපි, අස්සගුත්තත්ථෙරසදිසෙ මෙත්තාභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි ඛ්‍යාපාදො පභීයති. ධානනිසජ්ජාදිසු මෙත්තානිස්සිතසජ්ජායකථායපි පභීයති. තෙන වුත්තං “ඡ ධම්මා ඛ්‍යාපාදස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභීනස්ස ඛ්‍යාපාදස්ස අනාගාමිමග්ගෙන ආයතිං අනුජ්ජාදො හොතීති පජානාති.

අරතිආදීප්‍ය අයෝනියොමනසිකාරොන ටීනමිද්ධස්ස උප්පාදො හොති. අරති නාම උක්කණ්ඨිතා. තන්දී නාම කායාලසියතා. විජම්භිතා නාම කායවිනාමනා. හත්තසම්මදො නාම හත්තමුච්ඡා හත්තපරිලාභො. වෙනසො ලීනත්තං නාම විත්තස්ස ලීනාකාරො. ඉමෙසු අරතිආදීප්‍ය අයෝනියොමනසිකාරං බහුලං පචත්තයතො ටීනමිද්ධං උප්පජ්ජති. තෙනාහ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අරති තන්දී විජම්භිතා හත්තසම්මදො වෙනසො ලීනත්තං, තත්ථ අයෝනියොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස භියොයාභාවාය වෙපුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

ආරම්භධාතුආදීප්‍ය පන යෝනියොමනසිකාරොනස්ස පභානං හොති. ආරම්භධාතු නාම පඨමාරම්භවීරියං. නික්කමධාතු නාම කොසජ්ජතො නික්ඛන්තතාය තතො බලවතරං. පරක්කමධාතු නාම පරං පරං යානං අක්කමනතො තතොපි බලවතරං. ඉමස්මිං තිප්පහෙදෙ වීරියෙ යෝනියොමනසිකාරං බහුලං පචත්තයතො ටීනමිද්ධං පභියති. තෙනාහ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නික්කමධාතු පරක්කමධාතු, තත්ථ යෝනියොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස පභානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිච ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පභානාය සංචත්තන්ති, අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගාහො ඉරියාපට්ඨපරිචත්තනතා ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරො අබ්භොකාසවාසො කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. ආභරහත්ථකතත්‍රවට්ඨකඅලංසාටකකාකමාසකභුත්තවමිතකභොජනං භුඤ්ජිත්වා රත්තිට්ඨානෙ දිවාට්ඨානෙ නිසින්තස්ස භි සමණධම්මං කරොතො ටීනමිද්ධං මහාහත්ථි විය ඔත්ථරන්තං ආගච්ඡති. චතුපඤ්චආලොපඨකාසං පන යපෙත්වා පානීයං පිවිත්වා යාපනසීලස්ස භික්ඛුනො තං න හොතීති එවං අතිභොජනෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තස්සාපි ටීනමිද්ධං පභියති. යස්මිං ඉරියාපටෙ ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, තතො අඤ්ඤං පරිචත්තෙන්තස්සාපි, රත්තිං චන්දාලොකදීපාලොකඋක්කාලොකෙ දිවා සුරියාලොකං මනසිකරොන්තස්සාපි, අබ්භොකාසෙ වසන්තස්සාපි, මහාකස්සපත්ථෙරසදියෙ පභීනටීනමිද්ධෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි ටීනමිද්ධං පභියති. යානනිසජ්ජාදීප්‍ය ධුතඬිගනිස්සිතසප්පායකථායපි පභියති. තෙන චුත්තං “ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පභානාය සංචත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභීනස්ස ටීනමිද්ධස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතීති පජානාති.

වෙනසො අවුපසමෙ අයෝනියොමනසිකාරොන උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස උප්පාදො හොති. අවුපසමො නාම අවුපසන්නාකාරො. උද්ධච්චකුක්කුච්චමෙවෙනං අත්ථතො. තත්ථ අයෝනියොමනසිකාරං බහුලං පචත්තයතො උද්ධච්චකුක්කුච්චං උප්පජ්ජති. තෙනාහ “අත්ථි, භික්ඛවෙ, වෙනසො අවුපසමො, තත්ථ අයෝනියොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා

උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස
භියොභාවාය වෙජුල්ලායා’’ති (සං. නි. 5.232).

සමාධිසඬ්ඛාතෙ පන චෙතසො වූපසමෙ යොනිසොමනසිකාරොන්නස්ස පභානං
හොති. තෙනාහ – ‘‘අත්ථි, භික්ඛවෙ, චෙතසො වූපසමො, තත්ථ
යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා
උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස
පභානායා’’ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස පභානාය සංවත්තන්ති බ්‍රහ්මස්සුතතා
පරිපුච්ඡකතා විනයෙ පකතඤ්ඤතා වුද්ධසෙවිතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති.
බ්‍රහ්මසච්චෙනපි භි ඵකං වා ද්වෙ වා තයො වා චත්තාරො වා පඤ්ච වා නිකායෙ
පාළිවසෙන ච අත්ථවසෙන ච උග්ගණ්හන්තස්සාපි උද්ධව්වකුක්කුච්චං පභීයති.
කප්පියාකප්පියපරිපුච්ඡාබ්භුලස්සාපි, විනයපඤ්ඤත්තියං විණ්ණවසිභාවතාය
පකතඤ්ඤනොපි, වුද්ධෙ මහල්ලකත්ථෙරෙ උපසඬ්කමන්තස්සාපි,
උපාලිත්ථෙරසදියෙ විනයධරෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි උද්ධව්වකුක්කුච්චං
පභීයති. ධානනිසප්පාදිසු කප්පියාකප්පියනිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන
වුත්තං – ‘‘ඡ ධම්මා උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස පභානාය සංවත්තන්ති’’ති. ඉමෙහි පන
ඡහි ධම්මෙහි පභීතෙ උද්ධව්වකුක්කුච්චෙ උද්ධව්වස්ස අරහත්තමග්ගෙන
කුක්කුච්චස්ස අනාගාමිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතීති පභානාති.

විචිකිච්ඡාට්ඨානීයෙසු ධම්මෙසු අයොනිසොමනසිකාරොන විචිකිච්ඡාය
උප්පාදො හොති. විචිකිච්ඡාට්ඨානීයා ධම්මා නාම පුනප්පුනං විචිකිච්ඡාය
කාරණත්තා විචිකිච්ඡාව. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරං බ්‍රහ්මං පවත්තයතො
විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති. තෙනාහ – ‘‘අත්ථි, භික්ඛවෙ, විචිකිච්ඡාට්ඨානීයා ධම්මා,
තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නාය වා
විචිකිච්ඡාය උප්පාදාය උප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය භියොභාවාය වෙජුල්ලායා’’ති
(සං. නි. 5.232).

කුසලාදිසු ධම්මෙසු යොනිසොමනසිකාරොන පනස්සා පභානං හොති. තෙනාහ
– ‘‘අත්ථි, භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා සාවජ්ජානවජ්ජා ධම්මා
සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බා ධම්මා භීතප්පණිතා ධම්මා කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගා ධම්මා,
තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය
අනුප්පාදාය උප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය පභානායා’’ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පභානාය සංවත්තන්ති බ්‍රහ්මස්සුතතා පරිපුච්ඡකතා
විනයෙ පකතඤ්ඤතා අධිමොක්ඛබ්භුලතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති.
බ්‍රහ්මසච්චෙනපි භි ඵකං වා...පෙ.... පඤ්ච වා නිකායෙ පාළිවසෙන අත්ථවසෙන ච
උග්ගණ්හන්තස්සාපි විචිකිච්ඡා පභීයති. තිණි රතනානි ආරබ්භ පරිපුච්ඡාබ්භුලස්සාපි,
විනයෙ විණ්ණවසිභාවස්සාපි, තිසු රතනෙසු
ඔකප්පතියසද්ධාසඬ්ඛාතඅධිමොක්ඛබ්භුලස්සාපි, සද්ධාධිමුත්තෙ

වක්කලින්ටෙරසදියෙ කලාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි විවිකිව්ඡා පහියති.
 යානනිසජ්ජාදියු තිණ්ණං රතනානං ගුණනිස්සිතසජ්ජායකථායපි පහියති. තෙන
 චුත්තං – “ඡ ධම්මා විවිකිව්ඡාය පහානාය සංවත්තන්ති” ති. ඉමෙහි පන ඡහි
 ධම්මෙහි පහිනාය විවිකිව්ඡාය සොතාපත්තිමග්ගෙන ආයතිං අනුජ්ජාදො හොතිති
 පජානාති.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං පඤ්චනීවරණපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා ධම්මෙසු,
 පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස ධම්මෙසු
 ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ සුහනිමිත්ත අසුහනිමිත්තාදියු
 අයොනිසොමනසිකාරයොනිසොමනසිකාරවසෙන පඤ්චසු නීවරණෙසු
 චුත්තනයෙන නීහරිතබ්බා. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ නීවරණපරිග්ගහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා
 නීවරණපරිග්ගහකස්ස භික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

නීවරණපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා

116. එවං පඤ්චනීවරණවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි
 පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන විහජිතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්චසු
 උපාදානක්ඛන්ධෙසුති උපාදානස්ස බන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා, උපාදානස්ස
 පච්චයභූතා ධම්මපුඤ්ජා ධම්මරාසයොති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො.
 විත්ථාරතො පන බන්ධකථා විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තා. ඉති රූපන්ති “ඉදං රූපං,
 එත්තකං රූපං, න ඉතො පරං රූපං අත්ථි” ති සභාවතො රූපං පජානාති. වෙදනාදියුපි
 එසෙව නයො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරෙන පන රූපාදිනි විසුද්ධිමග්ගෙ
 බන්ධකථායමෙව චුත්තාති. ඉති රූපස්ස සමුදයොති එවං අවිජ්ජාසමුදයාදිවසෙන
 පඤ්චභාකාරෙහි රූපස්ස සමුදයො. ඉති රූපස්ස අත්ථඬ්ගමොති එවං
 අවිජ්ජානිරොධාදිවසෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපස්ස අත්ථඬ්ගමො, වෙදනාදියුපි
 එසෙව නයො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ
 උදයබ්බයඤාණකථායං චුත්තො.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං පඤ්චක්ඛන්ධපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා ධම්මෙසු,
 පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස ධම්මෙසු
 ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො” තිආදීනං
 (පටි. ම. 1.50) පඤ්චසු බන්ධෙසු චුත්තානං පඤ්ඤාසාය ලක්ඛණානං වසෙන
 නීහරිතබ්බා. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ බන්ධපරිග්ගහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා
 බන්ධපරිග්ගහකස්ස භික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා

117. එවං පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි ආයතනවසෙන විහජිතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඡස්ස අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරෙස්ස ආයතනෙස්ස චක්ඛුං සොතං සානං ජිව්හා කායො මනොති ඉමෙස්ස ඡස්ස අප්ඤ්ඤාත්තිකෙස්ස රූපං සද්දො ගන්ධො රසො ඵොට්ඨබ්බො ධම්මාති ඉමෙස්ස ඡස්ස බාහිරෙස්ස. චක්ඛුං ච පජානාතීති චක්ඛුපසාදං යාථාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානාති. රූපෙ ච පජානාතීති බහිද්ධා චතුසමුට්ඨානිකරූපඤ්ඤා යාථාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානාති. යඤ්ච තද්වහසං පටිච්ච උප්පජ්ජති සංයොජනන්ති යඤ්ච තං චක්ඛුං චෙව රූපෙ වාති උභයං පටිච්ච කාමරාගසංයොජනං පටිසංමාන-දිට්ඨි-විචිකිච්ඡා-සීලබ්බතපරාමාස-භවරාග-ඉස්සා-මච්ඡරියාවිජ්ජාසංයොජනන්ති දසවිධං සංයොජනං උප්පජ්ජති, තඤ්ච යාථාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානාති.

කථං පනෙතං උප්පජ්ජතීති? චක්ඛුද්වායෙ තාව ආපාඨගතං ඉට්ඨාරම්මණං කාමස්සාදවසෙන අස්සාදයතො අනිනන්දතො කාමරාගසංයොජනං උප්පජ්ජති. අනිට්ඨාරම්මණං කුප්ඤ්ඤාතො පටිසංයොජනං උප්පජ්ජති. “යපෙත්වා මං න කොචි අඤ්ඤො එතං ආරම්මණං විභාවෙතුං සමත්ථො අත්ථී”ති මඤ්ඤතො මානසංයොජනං උප්පජ්ජති. “එතං රූපාරම්මණං නිව්චං ධූව”න්ති ගණ්හතො දිට්ඨිසංයොජනං උප්පජ්ජති. “එතං රූපාරම්මණං සත්තො නු බො, සත්තස්ස නු බො”ති විචිකිච්ඡතො විචිකිච්ඡාසංයොජනං උප්පජ්ජති. “සම්පත්තිභවෙ වත තො ඉදං සුලභං ජාත”න්ති භවං පත්ථෙත්තස්ස භවරාගසංයොජනං උප්පජ්ජති. “ආයතිමිපි එවරූපං සීලබ්බතං සමාදියිත්වා සක්කා ලද්ධු”න්ති සීලබ්බතං සමාදියත්තස්ස සීලබ්බතපරාමාසසංයොජනං උප්පජ්ජති. “අහො වත එතං රූපාරම්මණං අඤ්ඤො න ලභෙය්‍ය”න්ති උසුයතො ඉස්සාසංයොජනං උප්පජ්ජති. අත්තනා ලද්ධං රූපාරම්මණං අඤ්ඤස්ස මච්ඡරියතො මච්ඡරියසංයොජනං උප්පජ්ජති. සබ්බෙහෙව සහජාතඅඤ්ඤාණවසෙන අවිජ්ජාසංයොජනං උප්පජ්ජති.

යථා ච අනුප්පන්නස්සාති යෙන කාරණෙන අසමුදාචාරවසෙන අනුප්පන්නස්ස තස්ස දසවිධස්සාපි සංයොජනස්ස උප්පාදො හොති, තඤ්ච කාරණං පජානාති. යථා ච උප්පන්නස්සාති අප්පහීනට්ඨෙන පන සමුදාචාරවසෙන වා උප්පන්නස්ස තස්ස දසවිධස්සාපි සංයොජනස්ස යෙන කාරණෙන පහානං හොති, තඤ්ච කාරණං පජානාති. යථා ච පහීනස්සාති තදභිගවික්ඛම්භනප්පහානවසෙන පහීනස්සාපි තස්ස දසවිධස්ස සංයොජනස්ස යෙන කාරණෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති, තඤ්ච පජානාති. කෙන කාරණෙන පනස්ස ආයතිං අනුප්පාදො හොති? දිට්ඨිවිචිකිච්ඡාසීලබ්බතපරාමාසඉස්සාමච්ඡරියහෙදස්ස තාව පඤ්චවිධස්ස සංයොජනස්ස සොතාපත්තිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති. කාමරාගපටිසංයොජනද්වයස්ස ඔළාරිකස්ස සකදාගාමිමග්ගෙන, අණුසහගතස්ස

අනාගාමිමග්ගෙන, මානභවරාගාවිජ්ජාසංයොජනත්තයස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති.

සොතඤ්ච පජානාති සද්දෙ වා තිආදිසුපි එසෙව නයො. අපිචෙත්ථ ආයතනකථා විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ ආයතනනිද්දෙසෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වාති එවං අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා ධම්මෙසු, බාහිරායතනපරිග්ගහණෙන පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ “අවිජ්ජාසමුදයා චක්ඛුසමුදයො” ති රූපායතනස්ස රූපක්ඛන්ධෙ, අරූපායතනෙසු මනායතනස්ස විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ, ධම්මායතනස්ස සෙසක්ඛන්ධෙසු චුත්තනයෙන නීහරිතබ්බො. ලොකුත්තරධම්මා න ගහෙතබ්බො. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ ආයතනපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා ආයතනපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බොජ්ඣංගපබ්බවණ්ණනා

118. එවං ඡ අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරායතනවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි බොජ්ඣංගවසෙන විහජිතුං පුන වපරන්ති ආදිමාහ. තත්ථ බොජ්ඣංගිගෙසුති බුජ්ඣනකසත්තස්ස අභිගෙසු. සන්තන්ති පටිලාභවසෙන සංවිජ්ජමානං. සතිසම්බොජ්ඣංගන්ති සතිසංඛාතං සම්බොජ්ඣංගං. එත්ථ හි සම්බුජ්ඣති ආරද්ධවිපස්සකතො පටිඨාය යොගාවචරොති සම්බොධි, යාය වා සො සතිආදිකාය සත්තධම්මසාමග්ගියා සම්බුජ්ඣති කිලෙසනිද්දාතො උට්ඨාති, සච්චාති වා පටිවිජ්ඣති, සා ධම්මසාමග්ගී සම්බොධි. තස්ස සම්බොධිස්ස, තස්සා වා සම්බොධියා අභිගන්ති සම්බොජ්ඣංගං. තෙන චුත්තං “සතිසංඛාතං සම්බොජ්ඣංගං” න්ති. සෙසසම්බොජ්ඣංගෙසුපි ඉමිනාව නයෙන වචනත්ථො වෙදිතබ්බො.

අසන්තන්ති අප්පටිලාභවසෙන අවිජ්ජමානං. යථා ව අනුප්පන්තස්සාතිආදිසු පන සතිසම්බොජ්ඣංගස්ස තාව – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, සතිසම්බොජ්ඣංගට්ඨානීයා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබ්භුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා සතිසම්බොජ්ඣංගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා සතිසම්බොජ්ඣංගස්ස භියොගාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා සංවත්තති” ති (සං. නි. 5.183) එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ සතියෙව සතිසම්බොජ්ඣංගට්ඨානීයා ධම්මා. යොනිසොමනසිකාරො චුත්තලක්ඛණොයෙව, තං තත්ථ බ්භුලං පචත්තයතො සතිසම්බොජ්ඣංගො උප්පජ්ජති.

අපිච වත්තාරො ධම්මා සතිසම්බොජ්ඣංගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති සතිසම්පජ්ඤං මුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිවජ්ජනතා උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලසෙවනතා

තදධිමුත්තතාති. අභික්කන්තාදීසු හි සත්තසු යානෙසු සතිසම්පජ්ඣාදිසු
 හත්තනික්ඛිත්තකාසදිසෙ මුට්ඨස්සතිපුග්ගලෙ පරිවජ්ජනෙන
 තිස්සදත්තත්ථෙරඅභයත්ථෙරසදිසෙ උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලෙ සෙවනෙන
 යානනිසජ්ජාදීසු සතිසමුට්ඨාපනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තතාය ව
 සතිසම්බොජ්ඣාදිසෙ උප්පජ්ජති. එවං චතුහි කාරණෙහි උප්පන්නස්ස පනස්ස
 අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි හොතිති පජානාති.

ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣාදිසෙ පන – ‘‘අත්ථි, හික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා
 ධම්මා...පෙ.... කණ්ඨසුක්කසප්පට්ඨාගා ධම්මා, තත්ථ
 යොනියොමනසිකාරබ්බුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා
 ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣාදිසෙ උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා
 ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣාදිසෙ හියොයාභාවාය වෙසුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා
 සංවත්තති’’ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො හොති.

අපිව සත්ත ධම්මා ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣාදිසෙ උප්පාදාය සංවත්තන්ති
 පරිපුච්ඡකතා වත්ථුච්ඡදකිරියා ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා දුප්පඤ්ඤපුග්ගලපරිවජ්ජනා
 පඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනා ගම්භීරඤාණවරියපච්චවෙක්ඛණා තදධිමුත්තතාති.
 තත්ථ පරිපුච්ඡකතාති
 බන්ධධාතුආයතනඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣාදිසෙග්ගභිග්ගකානභිග්ගසමථවිපස්සනානං
 අත්ථසන්නිස්සිතපරිපුච්ඡාබ්බුලතා.

වත්ථුච්ඡදකිරියාති අජ්ඣත්තිකබාහිරානං වත්ථුනං විසදභාවකරණං. යදා හිස්ස
 කෙසනබලොමා අතිදීඝා හොන්ති, සරීරං වා උස්සන්නදොසඤ්ඤවෙව
 සෙදමලමක්ඛිතඤ්ඤව, තදා අජ්ඣත්තිකං වත්ථු අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං. යදා පන
 චීවරං ජිණ්ණං කිලිට්ඨං දුග්ගන්ධං හොති, සෙනාසනං වා උක්ඛාපං, තදා බාහිරං
 වත්ථු අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං. තස්මා කෙසාදිච්ඡෙදාපනෙන
 උද්ධංචිරෙවනඅධොචිරෙවනාදීහි සරීරසල්ලභුකභාවකරණෙන
 උච්ඡාදනන්භාවනෙන ව අජ්ඣත්තිකං වත්ථු විසදං කාතබ්බං.

සුවිකම්මධොවනරජනපරිභණ්ඩකරණාදීහි බාහිරං වත්ථු විසදං කාතබ්බං.
 එතස්මිඤ්ඤ අජ්ඣත්තිකබාහිරෙ වත්ථුස්මිං අවිසදෙ උප්පන්නෙසු විත්තවෙතසිකෙසු
 ඤාණමිපි අපරිසුද්ධං හොති, අපරිසුද්ධානි දීපකපල්ලකවට්ටිතෙලානි නිස්සාය
 උප්පන්නදීපසිබාය ඔභාසො විය. විසදෙ පන අජ්ඣත්තිකබාහිරෙ වත්ථුමිහි
 උප්පන්නෙසු විත්තවෙතසිකෙසු ඤාණමිපි විසදං හොති, පරිසුද්ධානි
 දීපකපල්ලකවට්ටිතෙලානි නිස්සාය උප්පන්නදීපසිබාය ඔභාසො විය. තෙන වුත්තං
 – ‘‘වත්ථුච්ඡදකිරියා ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣාදිසෙ උප්පාදාය සංවත්තති’’ති.

ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා නාම සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං සමභාවකරණං. සවෙ
 හිස්ස සද්ධන්ද්‍රියං බලවං හොති, ඉතරානි මන්දානි. තතො චීරිශින්ද්‍රියං පග්ගහකිච්චං,
 සතින්ද්‍රියං උපට්ඨානකිච්චං, සමාධින්ද්‍රියං අවික්ඛෙපකිච්චං, පඤ්ඤන්ද්‍රියං
 දස්සනකිච්චං කාතුං න සක්කොති. තස්මා තං ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන වා යථා

වා මනසිකරොතො බලවං ඡාතං, තථා අමනසිකාරෙන භාපෙතබ්බං.
වක්කලිත්ථෙරස්ස වත්ථු වෙත්ථ නිදස්සනං. සවෙ පන වීරිඨින්ද්‍රියං බලවං හොති,
අථ නෙව සද්ධින්ද්‍රියං අධිමොක්ඛකිච්චං කාතුං සක්කොති, න ඉතරාති
ඉතරකිච්චහෙදං. තස්මා තං පස්සද්ධාදිභාවනාය භාපෙතබ්බං. තත්‍රාපි
සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු දස්සෙතබ්බං. එවං සෙසෙසුපි එකස්ස බලවභාවෙ සති
ඉතරෙසං අත්තනො කිච්චෙසු අසමත්ථතා වෙදිතබ්බා.

විසෙසනො පනෙත්ථ සද්ධාපඤ්ඤානං සමාධිවීරියානං ව සමනං පසංසන්ති.
බලවසද්ධො හි මන්දපඤ්ඤො මුධාපසන්තො හොති, අවත්ථුස්මිං පසිදති.
බලවපඤ්ඤො මන්දසද්ධො කෙරාටිකපක්ඛං භජති. භෙසජ්ජසමුට්ඨිතො විය
රොගො අතෙකිච්ඡො හොති. විත්තුජ්ජාදමත්තෙනෙව කුසලං හොතීති අනිධාවිත්වා
දානාදීති අකරොත්තො නිරයෙ උප්පජ්ජති. උභින්නං සමතාය වත්ථුස්මිංයෙව
පසිදති. බලවසමාධිං පන මන්දවීරියං සමාධිස්ස කොසජ්ජපක්ඛත්තා කොසජ්ජං
අධිභවති. බලවවීරියං මන්දසමාධිං වීරියස්ස උද්ධච්චපක්ඛත්තා උද්ධච්චං අධිභවති.
සමාධි පන වීරියෙන සංයොජිතො කොසජ්ජෙ පතිතුං න ලහති. වීරියං සමාධිනා
සංයොජිතං උද්ධච්චෙව පතිතුං න ලහති. තස්මා තද්වහයං සමං කාතබ්බං.
උභයසමතාය හි අප්පනා හොති.

අපිච සමාධිකම්මිකස්ස බලවතීපි සද්ධා වට්ටති. එවං සද්දහන්තො
ඔකජ්ජෙන්තො අප්පනං පාපුණ්ණස්සති. සමාධිපඤ්ඤාසු පන සමාධිකම්මිකස්ස
එකග්ගතා බලවතී වට්ටති, එවඤ්ඤි සො අප්පනං පාපුණාති. විපස්සනාකම්මිකස්ස
පඤ්ඤා බලවතී වට්ටති, එවඤ්ඤි සො ලක්ඛණජ්ජපටිච්චෙධං පාපුණාති. උභින්නං පන
සමතායපි අප්පනා හොතියෙව. සති පන සබ්බත්ථ බලවතී වට්ටති. සති හි විත්තං
උද්ධච්චපක්ඛිකානං සද්ධාවීරියපඤ්ඤානං වසෙන උද්ධච්චපාතනො,
කොසජ්ජපක්ඛිකෙන ව සමාධිනා කොසජ්ජපාතනො රක්ඛති. තස්මා සා
ලොණුධුපනං විය සබ්බබ්‍යාඤ්ජනෙසු සබ්බකම්මිකඅමච්චො විය ව
සබ්බරාජකිච්චෙසු සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බා. තෙනාහ – ‘සති ව පන සබ්බත්ථිකා
චුත්තා භගවතා. කිං කාරණා? විත්තඤ්ඤි සති පටිසරණං, ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා ව
සති, න ව විනා සතියා විත්තස්ස පග්ගහනිග්ගහො හොති’ ති.

දුප්පඤ්ඤපුග්ගලපරිවජ්ජනා නාම ඛන්ධාදිහෙදෙ අනොගාල්භපඤ්ඤානං
දුම්මෙධපුග්ගලානං ආරකාව පරිවජ්ජනං. පඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනා නාම
සමපඤ්ඤාසලක්ඛණපරිගාහිකාය උදයබ්බයපඤ්ඤාය
සමන්තාගතපුග්ගලසෙවනා. ගම්භීරඤ්ඤාණුවරියපච්චවෙක්ඛණා නාම ගම්භීරෙසු
ඛන්ධාදීසු පවත්තාය ගම්භීරපඤ්ඤාය පහෙදපච්චවෙක්ඛණා. තදධිමුත්තතා නාම
යානනිසජ්ජාදීසු ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනත්ථං
නින්තපොණපබ්භාරවිත්තතා. එවං උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන
භාවනාපාරිපූරි හොතීති පජානාති.

වීරියසම්බොජ්ඣාසංග්ගා – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආරබ්භධාතු නික්කමධාතු පරක්කමධාතු, තත්ථ යොනියො මනසිකාරබ්භුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා වීරියසම්බොජ්ඣාසංග්ගා උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා වීරියසම්බොජ්ඣාසංග්ගා භියොභාවාය වෙසුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තනී”ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො හොති.

අපිව එකාදස ධම්මා වීරියසම්බොජ්ඣාසංග්ගා උප්පාදාය සංවත්තනී අපායභයපච්චවෙක්ඛණතා ආනිසංසදස්සාවිතා ගමනවිථිපච්චවෙක්ඛණතා පිණ්ඩපාතාපවායනතා දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා සමුග්ගවාරිමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති.

තත්ථ නිරයෙසු පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණතො පට්ඨාය මහාදුක්ඛං අනුභවනකාලෙපි, තිරච්ඡානයොනියං ජාලක්ඛිපකුමීනාදීහි ගහිතකාලෙපි, පාජනකණ්ටකාදිප්පහාරතුන්නස්ස පන සකටවාහනාදිකාලෙපි, පෙත්තිවිසයෙ අනෙකානිපි වස්සසහස්සානි එකං බුද්ධන්තරම්පි බුද්ධිපාසාහි ආතුරිතකාලෙපි, කාලකඤ්ඡිකඅසුරෙසු සට්ඨිහත්ථඅසිතිහත්ථප්පමාණෙන අට්ඨිවම්මමත්තෙනෙව අත්තභාවෙන වාතාතපාදිදුක්ඛානුභවනකාලෙපි න සක්කා වීරියසම්බොජ්ඣාසංග්ගා උප්පාදෙතුං. අයමෙව තෙ භික්ඛු කාලො වීරියකරණායාති එවං අපායභයං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි වීරියසම්බොජ්ඣාසංග්ගා උප්පජ්ජති.

“න සක්කා කුසිතෙන නවලොකුත්තරධම්මං ලද්ධුං, ආරද්ධවීරියෙනෙව සක්කා අයමානිසංයො වීරියස්සා”ති එවං ආනිසංසදස්සාවිතොපි උප්පජ්ජති. “සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධමහාසාවකෙහි තෙ ගතමග්ගො ගත්තබ්බො, සො ච න සක්කා කුසිතෙන ගන්තු”න්ති එවං ගමනවිථිං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි උප්පජ්ජති. “යෙ තං පිණ්ඩපාතාදීහි උපට්ඨහන්ති, ඉමෙ තෙ මනුස්සා නෙව ඤාතකා, න දාසකම්මකරා, නාපි ‘තං නිස්සාය ජීවිස්සාමා’ති තෙ පණිනානි පිණ්ඩපාතාදීහි දෙනති, අථ ඛො අත්තනො කාරානං මහජ්ජලතං පච්චාසිසමානා දෙනති, සත්ථාරාපි ‘අයං ඉමෙ පච්චයෙ පරිභුඤ්ජිත්වා කායදළ්භිබ්භුලො සුඛං විහරිස්සති’ති න එවං සම්පස්සතා තුය්හං පච්චයා අනුඤ්ඤාතා, අථ ඛො ‘අයං ඉමෙ පරිභුඤ්ජමානො සමණධම්මං කත්වා වට්ටදුක්ඛතො මුච්චිස්සති’ති තෙ පච්චයා අනුඤ්ඤාතා, සො දානි ත්වං කුසිතො විහරන්තො න තං පිණ්ඩං අපවායිස්සසි, ආරද්ධවීරියස්සෙව හි පිණ්ඩපාතාපවායනං නාම හොති”ති එවං පිණ්ඩපාතාපවායනං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි උප්පජ්ජති මහාමිත්තත්ථෙරස්ස විය.

ථෙරො කිර කස්සකලෙණෙ නාම පටිවසති. තස්ස ච ගොවරගාමෙ එකා මහාඋපාසිකා ථෙරං පුත්තං කත්වා පටිජග්ගති. සා එකදිවසං අරඤ්ඤං ගච්ඡන්ති ධීතරං ආහ – “අම්ම අසුකස්මිං යානෙ පුරාණතණ්ඩුලා, අසුකස්මිං ධීරං, අසුකස්මිං සජ්ජි, අසුකස්මිං ඵාණිතං, තව භාතිකස්ස අයාමිත්තස්ස ආගතකාලෙ හත්තං.

පවිත්‍රවා බීරසප්පිඵාණිතෙහි සද්ධිං දෙනි, ත්වං ච භුඤ්ජෙය්‍යාසි, අහං පන හියෙය්‍යා පක්කං පාරිවාසිකහත්තං කඤ්ඨිකෙන භුත්තාමිහි” ති. දිවා කිං භුඤ්ඨස්සපි අම්මාති? සාකපණ්ණං පක්ඛිපිත්වා කණතණ්ඩුලෙහි අම්බිලයාගුං පවිත්‍රවා යපෙහි අම්මාති.

ථෙරො චීවරං පාරුපිත්වා පත්තං නීහරන්තොව තං සද්දං සුත්වා අත්තානං ඔවදි – “මහාඋපාසිකා කිර කඤ්ඨියෙන පාරිවාසිකහත්තං භුඤ්ඨි, දිවාපි කණපණ්ණම්බිලයාගුං භුඤ්ඨස්සපි, තුය්හං අත්ථාය පන පුරාණතණ්ඩුලාදීනි ආචික්ඛති, තං නිස්සාය ඛො පනෙසා නෙව ඛෙත්තං න චත්ථුං න හත්තං න චත්ථං පච්චාසිසති, තිස්සො පන සම්පත්තියො පත්ථයමානා දෙනි, ත්වං ඵතිස්සා තා සම්පත්තියො දාතුං සක්ඛිස්සපි න සක්ඛිස්සපිති, අයං ඛො පන පිණ්ඩපාතො තයා සරාගෙන සදොසෙන සමොහෙන න සක්කා ගණ්හිතුන්ති පත්තං ථවිකාය පක්ඛිපිත්වා ගණ්ඨිකං මුඤ්චිත්වා නිචත්තිත්වා කස්සකලෙණමෙව ගන්ත්වා පත්තං හෙට්ඨාමඤ්ථෙ චීවරං චීවරවංසෙ යපෙත්වා අරහත්තං අපාපුණිත්වා න නික්ඛම්ස්සාමි” ති චීරියං අධිට්ඨහිත්වා නිසීදි. දීසරත්තං අප්පමත්තො හුත්වා නිචුත්ථහික්ඛු විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පුරෙහත්තමෙව අරහත්තං පත්වා විකසිතං විය පදුමං මහාබ්ණාසවො සිතං කරොන්තොව නික්ඛමි. ලෙණද්වාරෙ රුක්ඛමිහි අධිවත්ථා දෙවතා –

“නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ, නමො තෙ පුරිසුත්තම;
යස්ස තෙ ආසවා බිණා, දක්ඛිණෙය්‍යාසි මාරිසා” ති. –

ඵචං උදානං උදානෙත්වා “හත්තෙ, පිණ්ඩාය පච්චියානං තුම්භාදිසානං අරහත්තානං හික්ඛං දත්වා මහල්ලකිත්ථියො දුක්ඛා මුච්චිස්සන්ති” ති ආහ.

ථෙරො උට්ඨහිත්වා ද්වාරං විවරිත්වා කාලං ඔලොකෙන්තො පාතොයෙවාති ඤත්වා පත්තචීවරමාදාය ගාමං පාවිසි. දාරිකාපි හත්තං සම්පාදෙත්වා “ඉදානි මෙ භාතා ආගමිස්සති, ඉදානි ආගමිස්සති” ති ද්වාරං ඔලොකයමානා නිසීදි. සා ථෙරෙ සරද්වාරං සම්පත්තෙ පත්තං ගහෙත්වා සප්පිඵාණිතයොජ්ඣස්ස බීරපිණ්ඩපාතස්ස පුරෙත්වා හත්ථෙ යපෙසි. ථෙරො “සුඛං හොතු” ති අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සාපි තං ඔලොකයමානාව අට්ඨාසි. ථෙරස්ස හි තදා අතිවිය පරිසුද්ධො ඡව්වණ්ණො අහොසි, විප්පසන්නානි ඉන්ද්‍රියානි, මුඛං ඛන්ධනා පමුත්තතාලපක්කං විය අතිවිය විරොචිත්ථ. මහාඋපාසිකා අරඤ්ඤා ආගන්ත්වා “කිං අම්ම, භාතිකො තෙ ආගතො” ති පුච්ඡි. සා සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙසි. සා උපාසිකා “අප්ප මෙ පුත්තස්ස පබ්බජිතකිච්චං මත්ථකං පත්ත” ති ඤත්වා “අභිරමති තෙ අම්ම භාතා බුද්ධසාසනෙ න උක්කණ්ඨති” ති ආහ.

“මහත්තං ඛො පනෙතං සත්ථු දායජ්ජං, යදිදං සත්තඅරියධනං නාම, තං න සක්කා කුසිතෙන ගහෙතුං. යථා හි විප්පට්ඨත්තං පුත්තං මාතාපිතරො ‘අයං අම්මාකං අපුත්තො’ ති පරිබාහිරං කරොන්ති, සො තෙසං අච්චයෙන දායජ්ජං න ලහති, ඵචං කුසිතොපි ඉදං අරියධනදායජ්ජං න ලහති, ආරද්ධවීරියොව ලහති” ති

දායජ්ජමහත්තනං පච්චවෙක්ඛතොපි උප්පජ්ජති. “මහා බො පන තෙ සත්ථා, සත්ථුනො හි මාතුකුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිග්ගහණකාලෙපි අභිනික්ඛමනෙපි අභිසම්බොධියම්පි ධම්මවක්කජ්ජවත්තනයමකපාටිභාරියදෙවොරොහණ-ආයුසඬ්ඛාරවොස්සජ්ජනෙසුපි පරිනිබ්බානකාලෙපි දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ, යුත්තං නු තෙ එවරුපස්ස සත්ථුනො සාසනෙ ‘පබ්බජිත්වා කුසිතෙන හවිතු’”න්ති එවං සත්ථුමහත්තනං පච්චවෙක්ඛතොපි උප්පජ්ජති.

ජාතියාපි – “ත්ථං ඉදානි න ලාමකජාතිකො, අසම්භින්නාය මහාසම්මතපවෙණියා ආගතො, උක්කාකරාජවංසෙ ජාතොසි, සුද්ධොධනමහාරාජස්ස මහාමායාදෙවියා ව නත්තා, රාහුලහද්දස්ස කනිට්ඨො, තයා නාම එවරුපෙන ජිනපුත්තෙන හුත්වා න යුත්තං කුසිතෙන විහරිතු”න්ති එවං ජාතිමහත්තනං පච්චවෙක්ඛතොපි උප්පජ්ජති. “සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා වෙච අසිනි ව මහාසාවකා වීරියෙනෙව ලොකුත්තරධම්මං පටිවිජ්ඣිංසු, ත්ථං එතෙසං සබ්බභ්මචාරිනං මග්ගං පටිපජ්ජිස්සසි න පටිපජ්ජිස්සසි”ති එවං සබ්බභ්මචාරිමහත්තනං පච්චවෙක්ඛතොපි උප්පජ්ජති. කුච්ඡං පුරෙත්වා ඨිතඅපගරසදිසෙ විස්සට්ඨකායිකචෙතසිකවීරියෙ කුසිතපුග්ගලෙ පරිවජ්ජන්තස්සාපි, ආරද්ධවීරියෙ පහිතත්තෙ පුග්ගලෙ සෙවන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදීසු වීරියුප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපුරි හොතීති පජානාති.

පීතිසම්බොජ්ඣකුච්චගස්ස – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, පීතිසම්බොජ්ඣකුච්චගට්ඨානීයා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා පීතිසම්බොජ්ඣකුච්චගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා පීතිසම්බොජ්ඣකුච්චගස්ස භියොගාභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ පීතියෙව පීතිසම්බොජ්ඣකුච්චගට්ඨානීයා ධම්මා නාම, තස්ස උප්පාදකමනසිකාරො යොනිසොමනසිකාරො නාම.

අපිච එකාදස ධම්මා පීතිසම්බොජ්ඣකුච්චගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති බුද්ධානුස්සති ධම්මසඬ්ඝසීලවාගදෙවනානුස්සති උපසමානුස්සති ලුඛපුග්ගලපරිවජ්ජනතා සිනිද්ධපුග්ගලසෙවනතා පසාදනීයසුත්තන්තපච්චවෙක්ඛණතා තදධිමුත්තතාති.

බුද්ධගුණෙ අනුස්සරන්තස්සාපි හි යාව උපචාරා සකලසරීරං ඵරමානො පීතිසම්බොජ්ඣකුච්චගො උප්පජ්ජති. ධම්මසඬ්ඝගුණෙ අනුස්සරන්තස්සාපි, දීඝරත්තං අබණ්ඩං කත්වා රක්ඛිතං චතුපාරිසුද්ධිසීලං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, ගිහිනො දසසීලපඤ්චසීලං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, දුබ්භික්ඛගයාදීසු පණිතං භොජනං සබ්බභ්මචාරිනං දත්වා “එවං නාම අදම්භා”ති වාගං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, ගිහිනොපි එවරුපෙ කාලෙ සීලවත්තනං දින්නදානං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, යෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතා දෙවතා දෙවත්තං පත්තා, තථාරූපානං ගුණානං අත්තති අත්ථිතං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, “සමාපත්තියා වික්ඛම්භිතා කිලෙසා සට්ඨිපි, සත්තතිපි

වස්සානි න සමුදාවරන්ති''ති පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි,
 චෙතියදස්සනබ්බොධිදස්සනථෙරදස්සනෙසු අසක්කච්චකිරියාය සංසූචිතලුඛභාවෙ
 බුද්ධාදීසු පසාදසිනෙභාභාවෙන ගද්දපිටියෙ රජසදිසෙ ලුඛපුග්ගලෙ
 පරිවජ්ජන්තස්සාපි, බුද්ධාදීසු පසාදබහුලෙ මුද්දවිත්තෙ සිනිද්ධපුග්ගලෙ
 සෙවන්තස්සාපි, රතනත්තයගුණපරිදීපකෙ පසාදනියෙ සුත්තන්තෙ
 පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදීසු පිතිඋප්පාදනත්ථං
 නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්තස්ස පනස්ස
 අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරී භොතීති පජානාති.

පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස – ‘‘අත්ථී, භික්ඛවෙ, කායපස්සද්ධි චිත්තපස්සද්ධි,
 තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්තස්ස වා
 පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා
 පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොයාභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපූරියා
 සංවත්තති''ති එවං උප්පාදො භොති.

අපිව සත්ත ධම්මා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති
 පණිතභොජනසෙවනතා උතුසුඛසෙවනතා ඉරියාපට්ඨුඛසෙවනතා
 මජ්ඣන්තපයොගතා සාරද්ධකායපුග්ගලපරිවජ්ජනතා
 පස්සද්ධකායපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති.

පණිතඤ්ඨි සිනිද්ධං සප්පායභොජනං භුඤ්ජන්තස්සාපි, සීතුණ්හෙසු උතුසු
 යානාදීසු ඉරියාපට්ඨු සප්පායං උතුං ව ඉරියාපට්ඨං ව සෙවන්තස්සාපි පස්සද්ධි
 උප්පජ්ජති. යො පන මහාපුරිසජාතිකො සබ්බඋතුඉරියාපට්ඨකම්මොව භොති, න තං
 සන්ධායෙනං චුත්තං. යස්ස සභාගවිසභාගතා අත්ථී, තස්සෙව විසභාගෙ
 උතුඉරියාපට්ඨං වජ්ජෙත්වා සභාගෙ සෙවන්තස්සාපි උප්පජ්ජති. මජ්ඣන්තපයොගො
 චූච්චති අත්තනො ව පරස්ස ව කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා, ඉමිනා
 මජ්ඣන්තපයොගෙන උප්පජ්ජති. යො ලෙඩ්චුදණ්ඩාදීහි පරං විහෙය්‍යමානොව
 විවරති. එවරූපං සාරද්ධකායං පුග්ගලං පරිවජ්ජන්තස්සාපි, සංයතපාදපාණං
 පස්සද්ධකායං පුග්ගලං සෙවන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදීසු පස්සද්ධිඋප්පාදනත්ථාය
 නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්තස්ස පනස්ස
 අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරී භොතීති පජානාති.

සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස – ‘‘අත්ථී, භික්ඛවෙ, සමථනිමිත්තං
 අබ්‍යග්ගනිමිත්තං, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාභාරො
 අනුප්පන්තස්ස වා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා
 සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොයාභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපූරියා
 සංවත්තති''ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො භොති. තත්ථ සමථොව
 සමථනිමිත්තං, අවික්ඛෙපට්ඨෙන ව අබ්‍යග්ගනිමිත්තන්ති.

අපිව එකාදස ධම්මා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති
 වත්ථුච්චසදකිරියතා ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනතා නිමිත්තකුසලතා සමයෙ චිත්තස්ස

පග්ගහණතා සමයෙ විත්තස්ස නිග්ගහණතා සමයෙ සම්පහංසනතා සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා සමාහිතපුග්ගලසෙවනතා කුමාරවිමොක්ඛපච්චවෙක්ඛණතා තදධිමුත්තතාති. තත්ථ චත්ථුවිසදකිරියතා ච ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනතා ච චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

නිමිත්තකුසලතා නාම කසිණනිමිත්තස්ස උග්ගහණකුසලතා. සමයෙ විත්තස්ස පග්ගහණතාති යස්මිං සමයෙ අතිසිලීචරියතාදීහි ලීනං විත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ ධම්මවිවයවිරියසම්බොජ්ඣකුසලසමුට්ඨාපනෙන තස්ස පග්ගහණං. සමයෙ විත්තස්ස නිග්ගහණතාති යස්මිං සමයෙ අච්චාරද්ධවිරියතාදීහි උද්ධතං විත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකුසලසමුට්ඨාපනෙන තස්ස නිග්ගහණං. සමයෙ සම්පහංසනතාති යස්මිං සමයෙ විත්තං පඤ්ඤාපයොගමන්දනය වා උපසමසුඛානධිගමෙන වා නිරස්සාදං හොති, තස්මිං සමයෙ අට්ඨසංවෙගචත්ථුපච්චවෙක්ඛණෙන සංවෙජෙති. අට්ඨ සංවෙගචත්ථුනි නාම ජාතිජරාධ්‍යාධිමරණානි චත්තාරි, අපායදුක්ඛං පඤ්චමං, අතීතෙ වට්ටමූලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ටමූලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්නෙ ආභාරපරියෙට්ඨිමූලකං දුක්ඛන්ති. රතනත්තයගුණානුස්සරණෙන ච පසාදං ජනෙති. අයං චූච්චති “සමයෙ සම්පහංසනතා” ති.

සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා නාම යස්මිං සමයෙ සම්මාපටිපත්තිං ආගම්ම අලීනං අනුද්ධතං අනිරස්සාදං ආරම්මණෙ සමජ්ජවත්තං සමථවිලීපටිපන්නං විත්තං හොති, තදාස්ස පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු න ඛ්‍යාපාරං ආපජ්ජති සාරථී විය සමජ්ජවත්තෙසු. අස්සෙසු. අයං චූච්චති “සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා” ති. අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා නාම උපචාරං වා අජ්ජනං වා අජ්ජත්තානං වික්ඛිත්තවිත්තානං පුග්ගලානං ආරකා පරිවජ්ජනං. සමාහිතපුග්ගලසෙවනතා නාම උපචාරෙන වා අජ්ජනාය වා සමාහිතවිත්තානං සෙවනා භජනා පඨිරුපාසනා. තදධිමුත්තතා නාම යානනිසජ්ජාදීසු සමාධිඋප්පාදනත්ථංයෙව නින්තපොණපබ්භාරවිත්තතා. එවඤ්ඤි පටිපජ්ජතො එස උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරි හොතීති පජානාති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකුසලස්ස – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකුසලට්ඨානීයා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකුසලස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකුසලස්ස භියොගාභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපූරියා සංවත්තති” ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ උපෙක්ඛායෙව උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකුසලට්ඨානීයා ධම්මා නාම.

අපිච පඤ්ච ධම්මා උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකුසලස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති සත්තමජ්ඣත්තතා සඞ්ඛාරමජ්ඣත්තතා සත්තසඞ්ඛාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතා සත්තසඞ්ඛාරමජ්ඣත්තපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති.

තත්ථ ද්විභාකාරෙහි සත්තමජ්ඣත්තනං සමුට්ඨාපෙනි - “ත්ථං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙන ගමිස්සසි, එසොපි අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙන ගමිස්සති, ත්ථං කං කෙලායසී”ති එවං කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණෙන ව, “පරමත්ථනො සත්තොයෙව නත්ථී, සො ත්ථං කං කෙලායසී”ති එවං නිස්සත්තපච්චවෙක්ඛණෙන ව. ද්විභෙවාකාරෙහි සඬබ්බරමජ්ඣත්තනං සමුට්ඨාපෙනි - “ඉදං වීවරං අනුපුබ්බෙන වණ්ණචිකාරං වෙව ජිණ්ණභාවං ව උපගන්ත්වා පාදපුඤ්ජනවොළකං හුත්වා යට්ඨිකොට්ඨා ඡඩ්ඩනියං භවිස්සති, සවෙ පනස්ස සාමිකො භවෙය්‍ය, නාස්ස එවං විනස්සිතුං දදෙය්‍යා”ති එවං අසාමිකභාවං පච්චවෙක්ඛණෙන, “අනද්ධනියං ඉදං තාවකාලික”න්ති එවං තාවකාලිකතාපච්චවෙක්ඛණෙන ව. යථා ව වීවරෙ, එවං පත්තාදීසුපි යොජනා කාතබ්බා.

සත්තසඬබ්බරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතාති එත්ථ යො පුග්ගලො ගිහි වා අත්තනො පුත්තධීතාදිකෙ, පබ්බජිතො වා අත්තනො අන්තෙවාසිකසමානුපජ්ඣායකාදිකෙ මමායති, සහත්ථෙතෙව නෙසං කෙසච්ඡෙදනසුචිකම්මවීවරධොවනරජනපත්තපවනාදීනි කරොති, මුහුත්තමිපි අපස්සන්තො “අසුකො සාමණෙරො කුහිං, අසුකො දහරො කුහි”න්ති හන්තමිගො විය ඉතො වීතො ව ආලොකෙති, අඤ්ඤෙන කෙසච්ඡෙදනාදීනං අත්ථාය “මුහුත්තං තාව අසුකං පෙසෙථා”ති යාවීයමානොපි “අම්හෙපි තං අත්තනො කම්මං න කාරෙම, තුම්හෙ තං ගහෙත්වා කිලමෙස්සථා”ති න දෙති. අයං සත්තකෙලායනො නාම. යො පන පත්තවීවරථාලකකත්තරයට්ඨිආදීනි මමායති, අඤ්ඤස්ස හත්ථෙත පරාමසිතුමිපි න දෙති, තාවකාලිකං යාවිතො “මයමිපි ඉදං මමායන්තා න පරිභුඤ්ජාම, තුම්හාකං කිං දස්සාමා”ති වදති. අයං සඬබ්බරකෙලායනො නාම. යො පන තෙසු ද්විසුපි වත්ථුසු මජ්ඣත්තො උදාසිනො. අයං සත්තසඬබ්බරමජ්ඣත්තො නාම. ඉති අයං උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකිගො එවරූපං සත්තසඬබ්බරකෙලායනං පුග්ගලං ආරකා පරිවජ්ජන්තස්සාපි, සත්තසඬබ්බරමජ්ඣත්තපුග්ගලං සෙවන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදීසු තදුප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්බාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරී භොතිති පජානාති.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං අත්තනො වා සත්ත සම්බොජ්ඣකිගෙ පරිග්ගණිත්වා, පරස්ස වා, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස බොජ්ඣකිගෙ පරිග්ගණිත්වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ බොජ්ඣකිගානං නිබ්බත්තිනිරොධවසෙන වෙදිතබ්බා. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ බොජ්ඣකිගපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා බොජ්ඣකිගපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නිය්‍යානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

බොජ්ඣකිගපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුසච්චපඛිඛවණ්ණනා

119. එවං සත්තබ්බොජ්ඣාසංඝාතො ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි චතුසච්චවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ.

තත්ථ ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං පජානාතීති යපෙත්වා තණ්හං තෙභූමකෙ ධම්මෙ “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාසභාවතො පජානාති, තස්සෙව බො පන දුක්ඛස්ස ජනිකං සමුට්ඨාපිකං පුරිමතණ්හං “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති, උභින්නං අප්පවත්තිං නිබ්බානං “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති, දුක්ඛපරිජානනං සමුදයපජහනං නිරොධසච්ඡිකරණං අරියමග්ගං “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”ති යථාසභාවතො පජානාතීති අත්ථො. අවසෙසා අරියසච්චකථා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතායෙව.

ඉති අජ්ඣත්තං වානි එවං අත්තනො වා චත්තාරි සච්චානි පරිග්ගණ්හිත්වා, පරස්ස වා, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස චත්තාරි සච්චානි පරිග්ගණ්හිත්වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ චතුන්නං සච්චානං යථාසම්භවතො උප්පත්තිනිවත්තිවසෙන වෙදිතබ්බං. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ චතුසච්චපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා සච්චපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

චතුසච්චපඛිඛවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එත්තාවතා ආනාපානං චතුර්‍රියාපථං චතුසම්පජ්ඣං ද්වන්තිංසාකාරං චතුර්‍යාතුවත්ථානං නවසිව්ථිකා වෙදනානුපස්සනා විත්තානුපස්සනා නීවරණපරිග්ගහො ඛන්ධපරිග්ගහො ආයතනපරිග්ගහො බොජ්ඣාසංඝාතපරිග්ගහො සච්චපරිග්ගහොති එකවිසති කම්මට්ඨානානි චුත්තානි. තෙසු ආනාපානං ද්වන්තිංසාකාරො නවසිව්ථිකාති එකාදස අප්පනාකම්මට්ඨානානි හොන්ති. දීඝභාණකමහාසීවත්ථෙරො පන “නවසිව්ථිකා ආදීනවානුපස්සනාවසෙන චුත්තා”ති ආහ. තස්මා තස්ස මතෙන ද්වෙයෙව අප්පනාකම්මට්ඨානානි, සෙසානි උපචාරකම්මට්ඨානානි. කිං පනෙතෙසු සබ්බෙසු අභිනිවෙසො ජායතීති? න ජායති. ඉරියාපථසම්පජ්ඣං නීවරණබොජ්ඣාසංඝාතෙසු හි අභිනිවෙසො න ජායති, සෙසෙසු ජායතීති. මහාසීවත්ථෙරො පනාහ – “එතෙසුපි අභිනිවෙසො ජායති, අයඤ්ඤි අත්ථි නු බො මෙ චත්තාරො ඉරියාපථා, උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ චතුසම්පජ්ඣං, උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ පඤ්චනීවරණා, උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ සත්තබ්බොජ්ඣාසංඝාත, උදාහු නත්ථිති එවං පරිග්ගණ්හාති, තස්මා සබ්බත්ථ අභිනිවෙසො ජායති”ති.

137. යො හි කොච්ඡි, භික්ඛවෙනි යො හි කොච්ඡි භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා උපාසකො වා උපාසිකා වා. එවං භාවෙය්‍යානි ආදිතො පට්ඨාය චුත්තෙන භාවනානුක්කමෙන භාවෙය්‍ය. පාටිකඛිඛන්ති පටිකඛිඛිතබ්බං, අවස්සං භාවීති අත්ථො. අඤ්ඤාති

අරහත්තං. සති වා උපාදිසෙසෙනි උපාදානසෙසෙ වා සති අපරික්ඛිණෙ.
අනාගාමිකාති අනාගාමිභාවො.

එවං සත්තන්තං වස්සානං වසෙන සාසනස්ස නියායානිකභාවං දස්සෙත්වා පුන
තතො අප්පතරෙපි කාලෙ දස්සෙත්තො “තිට්ඨන්තු, භික්ඛවෙ” තිආදිමාහ. සබ්බම්පි
වෙනං මජ්ඣිමස්සෙව නෙය්‍යාපුග්ගලස්ස වසෙන වුත්තං. තික්ඛපඤ්ඤං පන
සන්ධාය – “පාතො අනුසිට්ඨො සායං විසෙසං අධිගමිස්සති, සායං අනුසිට්ඨො
පාතො විසෙසං අධිගමිස්සති” ති (ම. නි. 2.345) වුත්තං.

ඉති භගවා “එවං නියායානිකං, භික්ඛවෙ, මම සාසන” න්ති දස්සෙත්වා
එකච්ඡතිසාපි යානෙසු අරහත්තනිකුටෙන දෙසිතං දෙසනං නියායාතෙත්තො
“එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගො...පෙ.... ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමෙනං පටිච්ච
වුත්ත” න්ති ආහ. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඨමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සීහනාදවග්ගො

1. වුළුසීහනාදසුත්තවණ්ණනා

139. එවං මෙ සුතන්ති වුළුසීහනාදසුත්තං. යස්මා පනස්ස අත්ථුප්පත්තිකො
නික්ඛෙපො, තස්මා තං දස්සෙත්වා වස්ස අනුපුබ්බපදවණ්ණනං කර්ස්සාම. කතරාය
පනිදං අත්ථුප්පත්තියා නික්ඛිත්තන්ති? ලාභසක්කාරපච්චයා තිත්ථියපරිදෙවිතෙ.
භගවතො කිර ධම්මදායාදසුත්තෙ වුත්තනයෙන මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී.
චතුප්පමාණිකො හි අයං ලොකසන්නිවාසො, රූපප්පමාණො රූපප්පසන්නො,
සොසප්පමාණො සොසප්පසන්නො, ලුඛප්පමාණො ලුඛප්පසන්නො,
ධම්මප්පමාණො ධම්මප්පසන්නොති ඉමෙසං පුග්ගලානං වසෙන චතුධා යිතො.

තෙසං ඉදං නානාකරණං – කතමො ච පුග්ගලො රූපප්පමාණො
රූපප්පසන්නො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො ආරොහං වා පස්සිත්වා පරිණාහං වා
පස්සිත්වා සණ්ඨානං වා පස්සිත්වා පාරිපුරිං වා පස්සිත්වා තත්ථ පමාණං ගහෙත්වා
පසාදං ජනෙති, අයං වුච්චති පුග්ගලො රූපප්පමාණො රූපප්පසන්නො.

කතමො ච පුග්ගලො සොසප්පමාණො සොසප්පසන්නො? ඉධෙකච්චො
පුග්ගලො පරවණ්ණනාය පරට්ඨාමනාය පරපසංසනාය පරවණ්ණභාරිකාය, තත්ථ
පමාණං ගහෙත්වා පසාදං ජනෙති, අයං වුච්චති පුග්ගලො සොසප්පමාණො
සොසප්පසන්නො.

කතමො ව පුග්ගලො ලුබ්භමාණො ලුබ්භසන්තො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො වීවරලුබං වා පස්සිත්වා පත්තලුබං වා පස්සිත්වා, සෙනාසනලුබං වා පස්සිත්වා විවිධං වා දුක්කරකාරිකං පස්සිත්වා තත්ථ පමාණං ගහෙත්වා පසාදං ජනෙති, අයං වුච්චති පුග්ගලො ලුබ්භමාණො ලුබ්භසන්තො.

කතමො ව පුග්ගලො ධම්මප්පමාණො ධම්මප්පසන්තො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො සීලං වා පස්සිත්වා සමාධිං වා පස්සිත්වා පඤ්ඤං වා පස්සිත්වා තත්ථ පමාණං ගහෙත්වා පසාදං ජනෙති, අයං වුච්චති පුග්ගලො ධම්මප්පමාණො ධම්මප්පසන්තොති.

ඉමෙසු චතුසු පුග්ගලෙසු රූපප්පමාණොපි භගවතො ආරොහපරිණාහසංස්ථානපාරිපූර්වණ්ණපොක්ඛරතං, අසීතිඅනුබ්‍යාඤ්ජනප්පටිමණ්ඩිතත්තා නානාරතනවිචිත්තමිව සුවණ්ණමහාපටං, ද්වන්තිංසමහාපූරිසලක්ඛණසමාකිණ්ණතාය තාරාගණසමුප්පලං විය ගගනතලං සබ්බඵාලිපුල්ලං විය ව යොජනසතුබ්බෙධං පාරිච්ඡත්තකං අට්ඨාරසරනනුබ්බෙධං බ්‍යාමප්පහාපරික්ඛෙපං සස්සිරිකං අනොපමසරීරං දිස්වා සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසීදති.

සොසප්පමාණොපි, භගවතා කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියො සූරිතා අඬ්ගපරිච්චාගො පුත්තදාරපරිච්චාගො, රජ්ජපරිච්චාගො අත්තපරිච්චාගො නයනපරිච්චාගො ව කතොතිආදිනා නයෙන පවත්තං සොසං සුත්වා සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසීදති.

ලුබ්භමාණොපි භගවතො වීවරලුබං දිස්වා “සචෙ භගවා අගාරං අජ්ඣාචසිස්ස, කාසිකචත්ථමෙව අධාරයිස්ස. පබ්බජිත්වා පනානෙන සාණපංසුකුලච්චරෙන සන්තුස්සමානෙන භාරියං කත”න්ති සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසීදති. පත්තලුබමිපි දිස්වා – “ඉමිනා අගාරං අජ්ඣාචසන්තෙන රත්තවරසුවණ්ණහාපනෙසු චක්කචත්තිහොජනාරහං සුගන්ධසාලිහොජනං පරිභුත්තං, පබ්බජිත්වා පන පාසාණමයං පත්තං ආදාය උච්චනීවකුලද්වාරෙසු සපදානං පිණ්ඩාය වරිත්වා ලද්ධපිණ්ඩියාලොපෙන සන්තුස්සමානො භාරියං කරොති”ති සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසීදති. සෙනාසනලුබං දිස්වාපි – “අයං අගාරං අජ්ඣාචසන්තො තිණ්ණං උතුනං අනුච්ඡවිකෙසු තිසු පාසාදෙසු තිවිධනාටකපරිච්චාරො දිබ්බසම්පත්තිං විය රජ්ජසිරිං අනුභවිත්වා ඉදානි පබ්බජ්ජපගතො රුක්ඛමූලසෙනාසනාදීසු දාරුඵලකසිලාපට්ටපියමඤ්චකාදීහි සන්තුස්සමානො භාරියං කරොති”ති සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසීදති. දුක්කරකාරිකමස්ස දිස්වාපි – “ඡබ්බස්සානි නාම මුග්ගසුසකුලත්ථසුසහරෙණුසුසාදීනං පසට්මත්තෙන යාපෙස්සති, අප්පාණකං ඤානං ඤායිස්සති, සරීරෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛො විහරිස්සති, අහො දුක්කරකාරකො භගවා”ති සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසීදති.

ධම්මප්පමාණොපි භගවතො සීලගුණං සමාධිගුණං පඤ්ඤාගුණං ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තිසම්පදං අභිඤ්ඤාපාරිපූරිං යමකපාටිභාරියං

දෙවොරොහණං පාටිකපුත්තදමනාදීනි ව අනෙකානි අවිජරියානි දිස්වා
සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති, තෙ එවං පසන්නා හගවතො මහන්නං ලාභසක්කාරං
අභිහරන්ති. තිත්ථියානං පන බාවෙරුජාතකෙ කාකස්ස විය ලාභසක්කාරො
පරිහායින්ථ. යථාහ –

“අදස්සනෙන මොරස්ස, සිබ්බිනො මඤ්ජුභාණිනො;
කාකං තත්ථ අපුප්පෙසුං, මංසෙන ව එලෙන ව.

යදා ව සරසම්පන්නො, මොරො බාවෙරුමාගමා;
අථ ලාභො ව සක්කාරො, වායසස්ස අභායථ.

යාව තුප්පජ්ජති බුද්ධො, ධම්මරාජා පහඬිකරො;
තාව අඤ්ඤෙ අපුප්පෙසුං, පුටු සමණබ්බාහිමණෙ.

යදා ව සරසම්පන්නො, බුද්ධො ධම්මමදෙසයි;
අථ ලාභො ව සක්කාරො, තිත්ථියානං අභායථා”ති. (ජා. 1.4.153-156);

තෙ එවං පභීනලාභසක්කාරා රත්තිං එකද්වද්විගුලමත්තං ඔභාසෙත්වාපි
සුරියුග්ගමනෙ බජ්ජොපනකා විය හතප්පභා අහෙසුං.

යථා හි බජ්ජොපනකා, කාලපක්ඛම්භි රත්තියා;
නිදස්සයන්ති ඔභාසං, එතෙසං විසයො හි සො.

යදා ව රස්මිසම්පන්නො, අබ්භුදෙති පහඬිකරො;
අථ බජ්ජපසඬිසානං, පභා අන්තරධායති.

එවං බජ්ජපසදිසා, තිත්ථියාපි පුටු ඉධ;
කාලපක්ඛපමෙ ලොකෙ, දීපයන්ති සකං ගුණං.

යදා ව බුද්ධො ලොකස්මිං, උදෙති අමිතප්පභො;
නිප්පභා තිත්ථියා හොන්ති, සුරියෙ බජ්ජපකා යථාති.

තෙ එවං නිප්පභා හුත්වා කච්ඡුපිළකාදීහි කිණ්ණසරීරා පරමපාරිජුඤ්ඤපත්තා
යෙන බුද්ධො යෙන ධම්මො යෙන සඬිසො යෙන ව මහාජනස්ස සන්නිපාතො,
තෙන තෙන ගන්ත්වා අන්තරවිථියම්පි සිඬිසාටකෙපි චතුක්කෙපි සභායම්පි යත්වා
පරිදෙවන්ති –

“කිං හො සමණොයෙව ගොතමො සමණො, මයං අස්සමණා;
සමණස්සෙව ගොතමස්ස සාවකා සමණා, අම්භාකං සාවකා අස්සමණා?
සමණස්සෙව ගොතමස්ස සාවකානඤ්ඤවස්ස දින්නං මහජ්ඵලං, න අම්භාකං,
සාවකානඤ්ඤව නො දින්නං මහජ්ඵලං? නනු සමණොපි ගොතමො සමණො,

මයම්පි සමණා. සමණස්සපි ගොතමස්ස සාවකා සමණා, අම්භාකම්පි සාවකා සමණා. සමණස්සපි ගොතමස්ස සාවකානඤ්චස්ස දින්නං මහජ්ඵලං, අම්භාකම්පි සාවකානඤ්ච නො දින්නං මහජ්ඵලඤ්චෙව? සමණස්සපි ගොතමස්ස සාවකානඤ්චස්ස දෙට්ඨ කරොට්, අම්භාකම්පි සාවකානඤ්ච නො දෙට්ඨ සක්කරොට්? නනු සමණො ගොතමො පුරිමානි දිවසානි උජ්ජන්තො, මයං පන ලොකෙ උජ්ජජ්ජමානෙයෙව උජ්ජන්තා’ති.

එවං නානජ්ජකාරං විරවන්ති. අථ භික්ඛු භික්ඛුනියො උපාසකා උපාසිකායොති ව්‍යස්සො පරිසා තෙසං සද්දං සුත්වා භගවතො ආරොවෙසුං “තිත්ථියා භන්තෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච කටේන්ති”ති. තං සුත්වා භගවා – “මා තුම්භෙ, භික්ඛවෙ, තිත්ථියානං වචනෙන ‘අඤ්ඤත්‍ර සමණො අත්ථි’ති සඤ්ඤිතො අභ්‍රවත්ථා”ති වත්වා අඤ්ඤතිත්ථියෙසු සමණභාවං පටිසෙධෙන්තො ඉධෙව ච අනුජානන්තො ඉම්ඝසා අත්ථුජ්ජන්තියා ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණොති ඉදං සුත්තං අභාසි.

තත්ථ ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ. අයං පන නියමො සෙසපදෙසුපි වෙදිතබ්බො. දුතියාදයොපි භි සමණා ඉධෙව, න අඤ්ඤත්ථ. සමණොති සොනාපන්තො. තෙනෙවාහ – “කතමො ච, භික්ඛවෙ, පයමො සමණො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපන්තො හොති අව්නිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණො, අයං, භික්ඛවෙ, පයමො සමණො”ති (අ. නි. 4.241).

දුතියොති සකදාගාමී. තෙනෙවාහ – “කතමො ච? භික්ඛවෙ, දුතියො සමණො. ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා සකදාගාමී හොති, සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති. අයං, භික්ඛවෙ, දුතියො සමණො”ති.

තතියොති අනාගාමී. තෙනෙවාහ – “කතමො ච, භික්ඛවෙ, තතියො සමණො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො හොති තත්ථ පරිනිබ්බාසී අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා. අයං, භික්ඛවෙ, තතියො සමණො”ති.

චතුත්ථොති අරහා. තෙනෙවාහ – “කතමො ච, භික්ඛවෙ, චතුත්ථො සමණො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්වා උපසම්පජ්ජ විහරති. අයං, භික්ඛවෙ, චතුත්ථො සමණො”ති (අ. නි. 4.241). ඉති ඉමස්මිං යානෙ වත්තාරො ඵලට්ඨකසමණාව අධිජ්ජෙතා.

සුඤ්ඤාති රිත්තා තුව්ඡා. පරජ්ජවාදාති වත්තාරො සස්සතවාදා, වත්තාරො එකච්චසස්සතිකා, වත්තාරො අන්තානන්තිකා, වත්තාරො අමරාවික්ඛෙපිකා, ද්වෙ අධිච්චසමුජ්ජන්තිකා, සොළස සඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ අසඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ

නෙවසඤ්ඤිතාසඤ්ඤිවාදා, සත්ත උච්ඡෙදවාදා, පඤ්ච දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදානි
 ඉමෙ සබ්බෙපි බ්‍රහ්මජාලෙ ආගතා ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො. ඉතො බාහිරානං පරෙසං
 වාදා පරජ්ජවාදා නාම. තෙ සබ්බෙපි ඉමෙහි චතුහි ඵලට්ඨකසමණොහි සුඤ්ඤා, න හි
 තෙ එත්ථ සත්ති. න කෙවලඤ්ච එතෙහෙව සුඤ්ඤා, චතුහි පන
 මග්ගට්ඨකසමණොහිපි චතුත්තං මග්ගානං අත්ථාය ආරද්ධවිපස්සකෙහිපිති
 ද්වාදසහිපි සමණොහි සුඤ්ඤා ඵව. ඉමමෙව අත්ථං සන්ධාය භගවතා
 මහාපරිනිබ්බානෙ වුත්තං -

“එකුනතිංසො වයසා සුභද්ද,
 යං පබ්බජිං කිං කුසලානුච්ඡි;
 වස්සානි පඤ්ඤාස සමාධිකානි,
 යතො අහං පබ්බජිතො සුභද්ද;
 ඤායස්ස ධම්මස්ස පදෙසවත්ති,
 ඉතො බහිද්ධා සමණොපි නත්ථි.

“දුතියොපි සමණො නත්ථි, තතියොපි සමණො නත්ථි, චතුත්ථොපි සමණො
 නත්ථි. සුඤ්ඤා පරජ්ජවාදා සමණොහි අඤ්ඤෙහි” ති (දී. නි. 2.214).

එත්ථ හි පදෙසවත්තිති ආරද්ධවිපස්සකො අධිප්පෙතො. තස්මා
 සොනාපත්තිමග්ගස්ස ආරද්ධවිපස්සකං මග්ගට්ඨං ඵලට්ඨන්ති තයොපි එකතො
 කත්වා සමණොපි නත්ථිති ආහ. සකදාගාමිමග්ගස්ස ආරද්ධවිපස්සකං මග්ගට්ඨං
 ඵලට්ඨන්ති තයොපි එකතො කත්වා දුතියොපි සමණො නත්ථිති ආහ. ඉතරෙසුපි
 ද්විසු ඵසෙව නයො.

කස්මා පනෙනෙ අඤ්ඤත්ථ නත්ථිති? අබ්බත්තතාය. යථා හි න ආරග්ගෙ
 සාසපො තිට්ඨති, න උදකපිට්ඨෙ අග්ගි ජලති, න පිට්ඨිපාසාණෙ බිජානි රුහන්ති,
 එවමෙව බාහිරෙසු තිත්ථායතනෙසු න ඉමෙ සමණා උප්පජ්ජන්ති, ඉමස්මිංයෙව පන
 සාසනෙ උප්පජ්ජන්ති. කස්මා? බ්‍රහ්මත්තතාය. තෙසං අබ්බත්තතා ව බ්‍රහ්මත්තතා ව
 අරියමග්ගස්ස අභාවතො ව භාවතො ව වෙදිතබ්බා. තෙනාහ භගවා -

“යස්මිං බො, සුභද්ද, ධම්මවිනයෙ අරියො අට්ඨංචිගිකො මග්ගො න
 උපලබ්භති, සමණොපි තත්ථ න උපලබ්භති, දුතියොපි තත්ථ සමණො න
 උපලබ්භති, තතියොපි තත්ථ සමණො න උපලබ්භති, චතුත්ථොපි තත්ථ සමණො න
 උපලබ්භති. යස්මිඤ්ච බො, සුභද්ද, ධම්මවිනයෙ අරියො අට්ඨංචිගිකො මග්ගො
 උපලබ්භති, සමණොපි තත්ථ උපලබ්භති, දුතියොපි තත්ථ...පෙ..... චතුත්ථොපි
 තත්ථ සමණො උපලබ්භති. ඉමස්මිං බො, සුභද්ද, ධම්මවිනයෙ අරියො
 අට්ඨංචිගිකො මග්ගො උපලබ්භති, ඉධෙව, සුභද්ද, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො,
 ඉධ තතියො සමණො, ඉධ චතුත්ථො සමණො, සුඤ්ඤා පරජ්ජවාදා සමණොහි
 අඤ්ඤෙහි” ති (දී. නි. 2.214).

එවං යස්මා තිත්ථායතනං අබ්බන්තං, සාසනං බ්බන්තං, තස්මා යථා සුරත්තභත්ථපාදො සුරකෙසරකො සීහො මීගරාජා න සුසානො වා සඬිකාරකුටො වා පටිවසති, තියොජනසහස්සවිත්ථං පන හිමවන්තං අජ්ඣොගාහෙත්වා මණ්ඩුගායංයෙව පටිවසති. යථා ච ඡද්දන්තො නාගරාජා න ගොවරියහත්ථිකුලාදීසු නවසු නාගකුලෙසු උප්පජ්ජති, ඡද්දන්තකුලෙයෙව උප්පජ්ජති. යථා ච වලාහකො අස්සරාජා න ගද්දකුලෙ වා සොටකකුලෙ වා උප්පජ්ජති, සින්ධුයා තීරෙ පන සින්ධවකුලෙයෙව උප්පජ්ජති. යථා ච සබ්බකාමදදං මනොහරං මණ්ඩරනං න සඬිකාරකුටො වා පංසුපබ්බතාදීසු වා උප්පජ්ජති, වෙපුල්ලපබ්බතබ්බන්තරෙයෙව උප්පජ්ජති. යථා ච තිමිරපිඬගලො මච්ඡරාජා න බුද්දකපොක්ඛරණීසු උප්පජ්ජති, චතුරාසීතියොජනසහස්සගම්භීරෙ මහාසමුද්දෙයෙව උප්පජ්ජති. යථා ච දියඬසියොජනසතිකො සුපණ්ණරාජා න ගාමද්වාරෙ ඵරණ්ඩවනාදීසු පටිවසති, මහාසමුද්දං පන අජ්ඣොගාහෙත්වා සිම්බලිද්දහවනෙයෙව පටිවසති. යථා ච ධනරට්ඨො සුවණ්ණහංසො න ගාමද්වාරෙ ආවාටකාදීසු පටිවසති, නවුතිහංසසහස්සපරිවාරො හුත්වා විත්තකූටපබ්බතෙයෙව පටිවසති. යථා ච චතුද්දිපිස්සරො චක්කවත්තිරාජා න නිවකුලෙ උප්පජ්ජති, අසම්භින්නජාතිකත්තියකුලෙයෙව පන උප්පජ්ජති. එවමෙව ඉමෙසු සමණෙසු එකසමණොපි න අඤ්ඤතිත්ථායතනෙ උප්පජ්ජති, අරියමග්ගපරික්ඛිත්තෙ පන බුද්ධසාසනෙයෙව උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා ‘‘ඉධෙව, හික්ඛෙව, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි සමණෙහි අඤ්ඤෙහි’’ති.

සම්මා සීහනාදං නදථාති එත්ථ සම්මාති හෙතුනා නයෙන කාරණෙන. සීහනාදන්ති සෙට්ඨනාදං අභීතනාදං අප්පට්ඨනාදං. ඉමෙසඤ්ඤි චතුත්තං සමණානං ඉධෙව අත්ථිතාය අයං නාදො සෙට්ඨනාදො නාම හොති උත්තමනාදො. ‘‘ඉමෙ සමණා ඉධෙව අත්ථි’’ති වදන්තස්ස අඤ්ඤතො භයං වා ආසඬිකා වා නත්ථිති අභීතනාදො නාම හොති. ‘‘අම්භාකම්පි සාසනෙ ඉමෙ සමණා අත්ථි’’ති පුරණාදීසු එකස්සාපි උට්ඨහිත්වා වත්තුං අසමත්ථතාය අයං නාදො අප්පට්ඨනාදො නාම හොති. තෙන චුත්තං ‘‘සීහනාදන්ති සෙට්ඨනාදං අභීතනාදං අප්පට්ඨනාද’’න්ති.

140. යානං බො පනෙතං විජ්ජති ඉදං බො පන කාරණං විජ්ජති. යං අඤ්ඤතිත්ථියාති යෙන කාරණෙන අඤ්ඤතිත්ථියා. එත්ථ ච තිත්ථං ජාතිතබ්බං, තිත්ථකරො ජාතිතබ්බො තිත්ථියා ජාතිතබ්බා, තිත්ථියසාවකා ජාතිතබ්බා. තිත්ථංනාම ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො. එත්ථ හි සත්තා තරන්ති උප්පලවන්ති උම්මුජ්ජනිමුජ්ජං කරොන්ති, තස්මා තිත්ථන්ති චුච්චන්ති. තාසං දිට්ඨිතං උප්පාදෙනා තිත්ථකරො නාම. තස්ස ලද්ධිං ගහෙත්වා පබ්බජ්ජා තිත්ථියා නාම. තෙසං පච්චයදායකා තිත්ථියසාවකාති වෙදිතබ්බා. පරිබ්බාජකාති ගිහිබන්ධනං පහාය පබ්බජ්ජපගතා. අස්සාසොති අවස්සයො පතිට්ඨා උපත්ථම්භො. බලන්ති ථාමො. යෙන තුම්භෙති යෙන අස්සාසෙන වා බලෙන වා එවං වදෙථ.

අත්ථි බො නො, ආවුසො, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙනාති එත්ථ අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යො සො භගවා සමතිංස

පාරමි යො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ හඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං
 අභිසම්බුද්ධො, තෙන භගවතා තෙසං තෙසං සත්තානං ආසයානුසයං ජානතා,
 හත්ථතලෙ යපිතං ආමලකං විය සබ්බං ඤෙය්‍යාධම්මං පස්සතා. අපිච
 පුබ්බෙනිවාසාදීහි ජානතා, දිබ්බෙන චක්ඛුතා පස්සතා. තීහි විජ්ජාහි ඡහි වා පන
 අභිඤ්ඤාහි ජානතා, සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතෙන සමන්තචක්ඛුතා පස්සතා.
 සබ්බධම්මජානනසමත්ථාය පඤ්ඤාය ජානතා, සබ්බසත්තානං චක්ඛුච්ඡයාතීතානි
 තිරොකුට්ඨාදිගතානි වාපි රූපානි අතිවිසුද්ධෙන මංසචක්ඛුතා පස්සතා.
 අත්තනිකසාධිකාය සමාධිපදට්ඨානාය පටිච්චෙධපඤ්ඤාය ජානතා, පරනිකසාධිකාය
 කරුණාපදට්ඨානාය දෙසනාපඤ්ඤාය පස්සතා. අරිනං හතත්තා පච්චයාදීනං
 අරහත්තා ච අරහතා, සම්මා සාමඤ්ච සච්චානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන.
 අත්තරාශිකධම්මෙ වා ජානතා, නිය්‍යානිකධම්මෙ පස්සතා. කිලෙසාරිනං හතත්තා
 අරහතා, සම්මා සාමං සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙනාති, එවං
 චතුචෙසාරජ්ජවසෙන චතුහි ආකාරෙහි ථොමිතෙන චත්තාරො ධම්මා අක්ඛාතා, යෙ
 මයං අත්තනි සම්පස්සමානා එවං වදෙම, න රාජරාජමහාමත්තාදීනං උපත්ථම්හං
 කායබලන්ති.

සත්ථරි පසාදොති “ඉතිපි සො භගවා” තිආදිනා නයෙන බුද්ධගුණෙ
 අනුස්සරන්තානං උප්පන්තප්පසාදො. ධම්මෙ පසාදොති “ස්වාක්ඛාතො භගවතා
 ධම්මො” තිආදිනා නයෙන ධම්මගුණෙ අනුස්සරන්තානං උප්පන්තප්පසාදො.
 සීලෙසු පරිපූරකාරිතාති අරියකන්තෙසු සීලෙසු පරිපූරකාරිතා. අරියකන්තසීලානි
 නාම පඤ්චසීලානි. තානි හි භවන්තරගතොපි අරියසාවකො අත්තනො
 අරියසාවකභාවං අජානන්තොපි න චිතික්කමති. සචෙපි හි නං කොචි වදෙය්‍ය –
 “ඉමං සකලං චක්කවත්තිරජ්ජං සම්පට්ච්ඡිත්වා බුද්දකමක්ඛිකං ජීවිතා
 වොරොපෙහි” ති, අට්ඨානමෙතං, යං සො තස්ස වචනං කරෙය්‍ය. එවං අරියානං
 සීලානි කන්තානි පියානි මනාපානි. තානි සන්ධාය වුත්තං “සීලෙසු
 පරිපූරකාරිතා” ති.

සහධම්මිකා බො පනාති හික්ඛු හික්ඛුනී සික්ඛමානා සාමණෙරො සාමණෙරී
 උපාසකො උපාසිකාති එතෙ සත්ත සහධම්මචාරිනො. එතෙසු හි හික්ඛු හික්ඛුහි
 සද්ධිං සහධම්මං වරති සමානසික්ඛතාය. තථා හික්ඛුනී හික්ඛුනීහි...පෙ.... උපාසිකා
 උපාසිකාහි, සොනාපන්තො සොනාපන්තෙහි, සකදාගාමී...පෙ.... අනාගාමීහි
 සහධම්මං වරති. තස්මා සබ්බෙපෙනෙ සහධම්මිකාති වුච්චන්ති. අපිචෙත්ථ
 අරියසාවකායෙව අධිප්පෙතා. තෙසඤ්ඤාහි භවන්තරෙහි මග්ගදස්සනමහි විවාදො
 නත්ථී, තස්මා තෙ අච්චන්තං එකධම්මචාරිතාය සහධම්මිකා. ඉමිනා,
 “සුප්පට්ඨපන්තො භගවතො සාවකසඬ්ඨො” තිආදිනා නයෙන සඬ්ඨං
 අනුස්සරන්තානං උප්පන්තප්පසාදො කථිතො. එත්තාවතා චත්තාරි සොනාපන්තස්ස
 අඬ්ඨානි කථිතානි භොන්ති.

ඉමෙ බො නො, ආවුසොති, ආවුසො, ඉමෙ චත්තාරො ධම්මා තෙන භගවතා අම්භාකං අස්සාසො වෙව බලඤ්චාති අක්ඛාතා, යෙ මයං අත්තනි සම්පස්සමානා එවං වදෙම.

141. යො අම්භාකං සත්ථාති ඉමිනා පුරණකස්සපාදිකෙ ඡ සත්ථාරො
අපදිස්සන්ති. යථා පන ඉදානි සාසනෙ ආචරියුපජ්ඣායාදීසු “අම්භාකං ආචරියො, අම්භාකං උපජ්ඣායො” ති ගෙහසිතපෙමං හොති. එවරුපං පෙමං සන්ධාය “සත්ථරි පසාදො” ති වදන්ති. ටෙරො පනාහ – “යස්මා සත්ථා නාම න එකස්ස, න ද්විත්තං හොති, සදෙවකස්ස ලොකස්ස එකොව සත්ථා, තස්මා තිත්ථියා ‘අම්භාකං සත්ථා’ ති එකපදෙනෙව සත්ථාරං විසුං කත්වා ඉමිනාව පදෙන විරුද්ධා පරාජිතා” ති. ධම්මෙ පසාදොති ඉදං පන යථා ඉදානි සාසනෙ “අම්භාකං දීඝනිකායො අම්භාකං මජ්ඣිමනිකායො” ති මමායන්ති, එවං අත්තනො අත්තනො පරියත්තිධම්මෙ ගෙහසිතපෙමං සන්ධාය වදන්ති. සිලෙසුති
අපසිලගොසිලමෙණ්ඩකසිලකුක්කුරසිලාදීසු. ඉධ නො ආවුසොති එත්ථ ඉධාති පසාදං සන්ධාය වදන්ති. කො අධිප්පයාසොති කො අධිකප්පයොගො. යදිදන්ති යමිදං තුම්භාකඤ්චෙව අම්භාකඤ්ච නානාකරණං වදෙය්‍යාථ. තං කිං නාම? තුම්භාකමිපි හි වතුසු යානෙසු පසාදො, අම්භාකමිපි. නනු එතස්මිං පසාදෙ තුම්භෙ ව අම්භෙ ව ද්වෙධා භින්තසුවණ්ණං විය එකසදිසාති වාචාය සමධුරා හුත්වා අට්ඨංසු.

අථ නෙසං තං සමධුරතං භින්දන්තො භගවා එවං වාදිනොතිආදිමාහ. තත්ථ එකා නිට්ඨාති යා තස්ස පසාදස්ස පරියොසානභූතා නිට්ඨා, කිං සා එකා, උදාහු පුට්ඨති එවං පුච්ඡන්ති වදන්ති. යස්මා පන තස්මිං තස්මිං සමයෙ නිට්ඨං අපඤ්ඤපෙන්නො නාම නත්ථි, බ්‍රාහ්මණානඤ්ඤි බ්‍රහ්මලොකො නිට්ඨා, මහාතාපසානං ආහස්සරා, පරිබ්බාජකානං සුභකිණ්ණා, ආජීවකානං “අනන්තමානසො” ති එවං පරිකප්පිතො අසඤ්ඤිභවො. ඉමස්මිං සාසනෙ පන අරහත්තං නිට්ඨා. සබ්බෙව වෙනෙ අරහත්තමෙව නිට්ඨාති වදන්ති. දිට්ඨිවසෙන පන බ්‍රහ්මලොකාදීනි පඤ්ඤපෙන්නි. තස්මා අත්තනො අත්තනො ලද්ධිවසෙන එකමෙව නිට්ඨං පඤ්ඤපෙන්නි, තං දස්සෙතුං භගවා සම්මා ඛ්‍යාකරමානාතිආදිමාහ.

ඉදානි භික්ඛුනමිපි එකා නිට්ඨා, තිත්ථියානමිපි එකා නිට්ඨාති ද්විසු
අට්ටකාරකෙසු විය යීතෙසු භගවා අනුයොගවත්තං දස්සෙන්නො සා පනාවුසො, නිට්ඨා සරාගස්ස, උදාහු චිත්තරාගස්සාතිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා රාගරත්තාදීනං නිට්ඨා නාම නත්ථි. යදි සියා, සොණසිඬගාලාදීනමිපි සියාති ඉමං දොසං පස්සන්තානං තිත්ථියානං “චිත්තරාගස්ස ආවුසො සා නිට්ඨා” තිආදිනා නයෙන ඛ්‍යාකරණං දස්සිතං.

තත්ථ විද්දසුනොති පණ්ඩිතස්ස. අනුරුද්ධපට්ඨිවිරුද්ධස්සාති රාගෙන අනුරුද්ධස්ස කොධෙන පට්ඨිවිරුද්ධස්ස. පපඤ්චාරාමස්ස පපඤ්චරතීනොති එත්ථ ආරමන්ති එත්ථාති ආරාමො. පපඤ්චො ආරාමො අස්සාති පපඤ්චාරාමො. පපඤ්චෙ රති අස්සාති පපඤ්චරති. පපඤ්චොති ව මත්තපමත්තාකාරභාවෙන පවත්තානං

තණ්හාදිට්ඨිමානානමෙතං අධිවචනං. ඉධ පන තණ්හාදිට්ඨියොව අධිප්පෙතා.
සරාගස්සාතිආදීසු පඤ්චසු යානෙසු එකොව කිලෙසො ආගතො. තස්ස ආකාරතො
නානත්තං වෙදිතබ්බං. සරාගස්සාති හි චුත්තට්ඨානෙ පඤ්චකාමගුණිකරාගවසෙන
ගහිතො. සතණ්හස්සාති භවතණ්හාවසෙන. සඋපාදානස්සාති ගහණවසෙන.
අනුරුද්ධපටිච්චරුද්ධස්සාති යුගලවසෙන. පපඤ්චාරාමස්සාති
පපඤ්චුප්පත්තිදස්සනවසෙන. සරාගස්සාති වා එත්ථ අකුසලමූලවසෙන ගහිතො.
සතණ්හස්සාති එත්ථ තණ්හාපච්චයා උපාදානදස්සනවසෙන. සෙසං පුරිමසදිසමෙව.
ටෙරො පනාහ “කස්මා එවං විද්ධංසෙව? එකොයෙව හි අයං ලොහො
රජ්ජනවසෙන රාගොති චුත්තො. තණ්හාකරණවසෙන තණ්හා. ගහණට්ඨෙන
උපාදානං. යුගලවසෙන අනුරොධපටිච්චරොධො. පපඤ්චුප්පත්තිදස්සනට්ඨෙන
පපඤ්චො”ති.

142. ඉදානි ඉමෙසං කිලෙසානං මූලභූතං දිට්ඨිවාදං දස්සෙන්නො ද්වෙමා,
හික්ඛවෙ, දිට්ඨියොතිආදිමාහ.

තත්ථ භවදිට්ඨිති සස්සතදිට්ඨි. විභවදිට්ඨිති උච්ඡෙදදිට්ඨි. භවදිට්ඨිං අල්ලිනාති
තණ්හාදිට්ඨිවසෙන සස්සතදිට්ඨිං අල්ලිනා. උපගතාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව
උපගතා. අප්ඤ්ඤාසිකාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව අනුපවිට්ඨා. විභවදිට්ඨියා තෙ
පටිච්චරුද්ධාති තෙ සබ්බෙ උච්ඡෙදවාදිති සද්ධිං – “තුම්හෙ අන්ධබාලා න ජානාථ,
සස්සතො අයං ලොකො, නායං ලොකො උච්ඡිජ්ජති”ති පටිච්චරුද්ධා නිව්චං
කලහභණ්ඩනපසුතා විහරන්ති. දුතියවාරෙපි එසෙව නයො.

සමුදයඤ්ඤාතිආදීසු ද්වෙ දිට්ඨිනං සමුදයා ඛණිකසමුදයො පච්චයසමුදයො ව.
ඛණිකසමුදයො දිට්ඨිනං නිබ්බන්ති. පච්චයසමුදයො අට්ඨ යානාති. සෙය්‍යථිදං,
බන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං, අවිජ්ජාපි, එස්සොපි, සඤ්ඤාපි, විතක්කොපි,
අයොනිසොමනසිකාරොපි, පාපමිත්තොපි, පරතොසොසොපි දිට්ඨිට්ඨානං. “බන්ධා
හෙතු බන්ධා පච්චයො දිට්ඨිනං උපාදාය සමුට්ඨානට්ඨෙන. එවං බන්ධාපි
දිට්ඨිට්ඨානං. අවිජ්ජා... එස්සො... සඤ්ඤා... විතක්කො...
අයොනිසොමනසිකාරො... පාපමිත්තො... පරතොසොසො හෙතු, පරතොසොසො
පච්චයො දිට්ඨිනං උපාදාය සමුට්ඨානට්ඨෙන. එවං පරතොසොසොපි දිට්ඨිට්ඨානං”
(පටි. ම. 1.124). අත්ථඤ්ඤාමාපි ද්වෙයෙව ඛණිකත්ථඤ්ඤාමො පච්චයත්ථඤ්ඤාමො ව.
ඛණිකත්ථඤ්ඤාමො නාම ඛයො වයො හෙදො පරිහෙදො අනිව්චතා අන්තරධානං.
පච්චයත්ථඤ්ඤාමො නාම සොතාපත්තිමග්ගො. සොතාපත්තිමග්ගො හි
දිට්ඨිට්ඨානසමුග්ගාතොති චුත්තො.

අස්සාදන්ති දිට්ඨිමූලකං ආනිසංසං. යං සන්ධාය චුත්තං – “යංදිට්ඨිකො සත්ථා
හොති, තංදිට්ඨිකා සාවකා හොන්ති. යංදිට්ඨිකා සත්ථාරං සාවකා සක්කරොන්ති,
ගරුං කරොන්ති, මානෙන්ති, පුප්පෙන්ති, ලහන්ති තතොනිදානං
වීරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරං. අයං, හික්ඛවෙ, දිට්ඨියා
දිට්ඨධම්මිකො ආනිසංසො”ති. ආදීනවන්ති දිට්ඨිග්ගහණමූලකං උපද්දවං. සො

වග්ගුලිවනං උක්කුටිකප්පධානං කණ්ටකාපස්සයනා පඤ්චාතපතප්පනං
සානුපපාතපතනං කෙසමස්සුලුඤ්චනං අප්පොණකං ඤානන්තිආදීනං වසෙනං
වෙදිතබ්බො. නිස්සරණන්ති දිට්ඨිනං නිස්සරණං නාම නිබ්බානං. යථාභූතං
නප්පජානන්ති යෙ එතං සබ්බං යථාසභාවං න ජානන්ති. න පරිමුච්චන්ති
දුක්ඛස්මාති සකලවට්ටදුක්ඛතො න පරිමුච්චන්ති. ඉමිනා එතෙසං නිට්ඨා නාම
නත්ථිති දස්සෙති. පරිමුච්චන්ති දුක්ඛස්මාති සකලවට්ටදුක්ඛතො පරිමුච්චන්ති.
ඉමිනා එතෙසං නිට්ඨා නාම අත්ථිති ද්විත්තං අට්ටකාරකානං අට්ටං ඡිත්තදන්තො විය
සාසනස්මිංයෙව නිට්ඨාය අත්ථිතං පතිට්ඨපෙති.

143. ඉදානි දිට්ඨිවිෂෙදනං දස්සෙන්නො වත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ,
උපාදානානීතිආදිමාහ. තෙසං චිත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තායෙව.

සබ්බුපාදානපරිඤ්ඤාචාදා පටිජානමානානි මයං සබ්බෙසං උපාදානානං
පරිඤ්ඤං සමතික්කමං වදාමානි එවං පටිජානමානා. න සම්මා
සබ්බුපාදානපරිඤ්ඤන්ති සබ්බෙසං උපාදානානං සමතික්කමං සම්මා න
පඤ්ඤපෙන්නි. කෙචි කාමුපාදානමත්තස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නි. කෙචි
දිට්ඨුපාදානමත්තස්ස පඤ්ඤපෙන්නි, කෙචි සීලබ්බතුපාදානස්සාපි.
අත්තවාදුපාදානස්ස පන පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නො නාම නත්ථි. තෙසං පන හෙදං
දස්සෙන්නො කාමුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නීතිආදිමාහ. තත්ථ සබ්බෙපි
කාමුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නියෙව, ඡන්තවුති පාසණ්ඩාපි හි “කාමා බො
පබ්බජිතෙන න සෙවිතබ්බා” ති වත්ථුපටිසෙවනං කාමං කප්පතීති න පඤ්ඤපෙන්නි,
අකප්පියමෙව කත්වා පඤ්ඤපෙන්නි. යෙ පන සෙවන්ති, තෙ ථෙය්‍යොන සෙවන්ති.
තෙන චුත්තං “කාමුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නි” ති.

යස්මා “නත්ථි දින්න” න්තිආදීනි ගහෙත්වා වරන්ති. “සීලෙන සුද්ධි වතෙන
සුද්ධි, භාවනාය සුද්ධි” ති ගණ්හන්ති, අත්තුපලද්ධිං න පජ්ඣන්ති, තස්මා න
දිට්ඨුපාදානස්ස, න සීලබ්බතුපාදානස්ස, න අත්තවාදුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං
පඤ්ඤපෙන්නි. තං කිස්ස හෙතුති තං අපඤ්ඤාපනං එතෙසං කිස්ස හෙතු, කිං
කාරණා? ඉමානි හි තෙ භොන්තොති යස්මා තෙ භොන්තො ඉමානි තිණි කාරණානි
යථාසභාවතො න ජානන්ති අත්ථො. යෙ පනෙත්ථ ද්විත්තං පරිඤ්ඤානං
පඤ්ඤාපනකාරණං දිට්ඨිඤ්චෙව සීලබ්බතඤ්ච “එතං පහාතබ්බ” න්ති
යථාසභාවතො ජානන්ති. තෙ සන්ධාය පරතො ද්වෙ වාරා චුත්තා. තත්ථ යෙ “අත්ථි
දින්න” න්තිආදීනි ගණ්හන්ති, තෙ දිට්ඨුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නි. යෙ පන
“න සීලෙන සුද්ධි, න වතෙන සුද්ධි, න භාවනාය සුද්ධි” ති ගණ්හන්ති, තෙ
සීලබ්බතුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නි. අත්තවාදුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පන
එකොපි පඤ්ඤපෙතුං න සක්කොති. අට්ඨසමාපත්තිලාභිනොපි හි වන්දිමසුරියෙ
පාණිනා පරිමජ්ජිත්වා වරමානාපි ව තිත්ථියා තිස්සො පරිඤ්ඤා පඤ්ඤපෙන්නි.
අත්තවාදං මුඤ්චිතුං න සක්කොන්ති. තස්මා පුනප්පුනං වට්ටස්මිංයෙව පතන්ති.
පථවිජිගුච්ඡනසසකො විය හි එතෙ.

තත්ථායං අත්ථසල්ලාපිකා උපමා - පථවී කිර සසකං ආහ - “හො සසකා” ති.
සසකො ආහ - “කො ඵසො” ති. “කස්මා මමෙව උපරි සබ්බඉරියාපථෙ
කප්පෙන්නො උච්චාරපස්සාවං කරොන්නො මං න ජානාසී” ති. “සුට්ඨු තයා අහං
දිට්ඨො, මයා අක්කන්තට්ඨානම්පි අඬ්ගුලග්ගෙහි ඵුට්ඨට්ඨානං විය හොති,
විස්සට්ඨඋදකං අප්පමත්තකං, කරිසං කතකඵලමත්තං. හත්ථිඅස්සාදීහි පන
අක්කන්තට්ඨානම්පි මහන්තං, පස්සාවොපි නෙසං සට්ඨමත්තො හොති, උච්චාරොපි
පච්ඡිමත්තො හොති, අලං මය්හං තයා” ති උප්පතිත්වා අඤ්ඤස්මිං යානෙ පතිතො.
තතො නං පථවී ආහ - “අරෙ දුරං ගතොපි නනු මය්හං උපරියෙව පතිතොසී” ති.
සො පුන තං ජිගුච්ඡන්තො උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ පතිතො, ඵචං වස්සසහස්සම්පි
උප්පතිත්වා පතමානො සසකො පථවිං මුඤ්ඤිතුං න සක්කොති. ඵචමෙවං තිත්ථියා
සබ්බුපාදානපරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නොපි කාමුපාදානාදීනං තිණ්ණංයෙව
සමතික්කමං පඤ්ඤපෙන්නි. අත්තවාදං පන මුඤ්ඤිතුං න සක්කොන්ති,
අසක්කොන්තා පුනථපුනං වට්ඨස්මිංයෙව පතන්තිති.

ඵචං යං තිත්ථියා සමතික්කමිතුං න සක්කොන්ති, තස්ස වසෙන දිට්ඨිච්ඡෙදවාදං
වත්වා ඉදානි පසාදපච්ඡෙදවාදං දස්සෙන්නො ඵචරුපෙ බො, භික්ඛවෙ,
ධම්මචිනයෙතිආදිමාහ. තත්ථ ධම්මචිනයෙති ධම්මෙ වෙච චිනයෙ ව, උභයෙනපි
අනිය්‍යානිකසාසනං දස්සෙති. “යො සත්ථරි පසාදො සො න සම්මග්ගතො” ති
අනිය්‍යානිකසාසනම්හි හි සත්ථා කාලං කත්වා සීහොපි හොති, බ්‍යග්ගොපි හොති,
දීපිපි අච්ඡොපි තරච්ඡොපි. සාවකා පනස්ස මිගාපි සුකරාපි පසදාපි හොන්ති, සො
“ඉමෙ මය්හං පුබ්බෙ උපට්ඨාකා පච්චයදායකා” ති ඛන්තිං වා මෙත්තං වා අනුද්දයං
වා අකත්වා තෙසං උපරි පතිත්වා ලොහිතං පිචති, ථුලථුලමංසානිපි බාදති. සත්ථා වා
පන බිලාරො හොති, සාවකා කුක්කුටා වා මුසිකා වා. අථ නෙ චුත්තනයෙනෙව
අනුකම්පං අකත්වා බාදති. අථ වා සත්ථා නිරයපාලො හොති, සාවකා
නෙරයිකසත්තා. සො “ඉමෙ මය්හං පුබ්බෙ උපට්ඨාකා පච්චයදායකා” ති අනුකම්පං
අකත්වා විවිධා කම්මකාරණා කරොති, ආදිත්තෙපි රථෙ යොජෙති,
අඬ්ගාරපබ්බතම්පි ආරොපෙති, ලොහකුම්භියම්පි බිපති, අනෙකෙහිපි දුක්ඛධම්මෙහි
සම්පයොජෙති. සාවකා වා පන කාලං කත්වා සීහාදයො හොන්ති, සත්ථා මිගාදිසු
අඤ්ඤතරො. තෙ “ඉමං මයං පුබ්බෙ චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨන්තිමා, සත්ථා නො
අය” ත්ති තස්මිං ඛන්තිං වා මෙත්තං වා අනුද්දයං වා අකත්වා චුත්තනයෙනෙව
අනයබ්‍යසනං පාපෙන්නි. ඵචං අනිය්‍යානිකසාසනෙ යො සත්ථරි පසාදො, සො න
සම්මග්ගතො හොති, කඤ්චි කාලං ගන්ත්වාපි පච්ඡා විනස්සතියෙව.

යො ධම්මෙ පසාදොති අනිය්‍යානිකසාසනස්මිඤ්ඤි ධම්මෙ පසාදො නාම,
උග්ගහිතපරියාපුට - ධාරිතවාචිත්තමත්තකෙ තන්තිධම්මෙ පසාදො හොති,
වට්ඨමොක්ඛො පනෙත්ථ තත්ථි. තස්මා යො ඵත්ථ පසාදො, සො පුනථපුනං
වට්ඨමෙව ගම්භීරං කරොතිති සාසනස්මිං අසම්මග්ගතො අසභාවතො අක්ඛායති.

යා සීලෙසු පරිපූරකාරිතාති යාපි ව අනිය්‍යානිකසාසනෙ අප්පිලාදීනං වසෙන
පරිපූරකාරිතා, සාපි යස්මා වට්ඨමොක්ඛං භවතිස්සරණං න සම්පාපෙති,

සම්පජ්ජමානා පන තිරවිජානගොතිං ආවහති, විපච්චමානා නිරයං, තස්මා සා න සම්මග්ගතා අක්කායති. යා සහධම්මිකෙසුති අනියායානිකසාසනස්මිඤ්ඤි යෙ සහධම්මිකා, තෙසු යස්මා එකච්චෙ කාලං කත්වා සීභාදයොපි හොන්ති, එකච්චෙ මිගාදයො, තත්ථ සීභාදිභූතා “ඉමෙ අම්භාකං සහධම්මිකා අහෙසු”න්ති මිගාදිභූතෙසු ඛන්තිආදීනි අකත්වා පුබ්බෙ චුත්තනගොනෙව නෙසං මහාදුක්ඛං උප්පාදෙන්ති. තස්මා එත්ථ සහධම්මිකෙසු පියමනාපතාපි අසම්මග්ගතා අක්කායති.

ඉදං පන සබ්බම්පි කාරණහෙදං එකතො කත්වා දස්සෙන්තො භගවා තං කිස්ස හෙතු? එවඤ්ඤෙතං, භික්ඛවෙ, හොතීතිආදිමාහ. තත්‍රායං සංඛෙපත්ථො – එවඤ්ඤෙතං, භික්ඛවෙ, හොති, යං මයා චුත්තං “යො සත්ථරි පසාදො සො න සම්මග්ගතො අක්කායති”තිආදි, තං එවමෙව හොති. කස්මා? යස්මා තෙ පසාදාදයො දුරක්ඛාතෙ ධම්මචිතයෙ ...පෙ.... අසම්මාසම්බුද්ධප්පවෙදිතෙති, එත්ථ භි යථා තත්ති කාරණත්ථෙ නිපාතො. තත්ථ දුරක්ඛාතෙති දුක්ඛථිතෙ, දුක්ඛථිතත්තායෙව දුප්පවෙදිතෙ. සො පනෙස යස්මා මග්ගඵලත්ථාය න නියායාති, තස්මා අනියායානිකො. රාගාදීනං උපසමාය අසංවත්තනතො අනුපසමසංවත්තනිකො. න සම්මාසම්බුද්ධෙන සබ්බඤ්ඤානා පවෙදිතොති අසම්මාසම්බුද්ධප්පවෙදිතො. තස්මිං අනියායානිකෙ අනුපසමසංවත්තනිකෙ අසම්මාසම්බුද්ධප්පවෙදිතෙ. එත්තාවතා භගවා තිත්ථියෙසු පසාදො සුරාපිතසිඬිගාලෙ පසාදො විය නිරත්ථකොති දස්සෙති.

එකො කිර කාළසිඬිගාලො රත්තිං නගරං පවිට්ඨො සුරාජල්ලිකං බාදිත්වා පුත්තාගවනෙ නිපජ්ජිත්වා නිද්දායන්තො සුරියුග්ගමනෙ පබුජ්ඣිත්වා වින්තෙසි “ඉමස්මිං කාලෙ න සක්කා ගන්තුං, බහු අම්භාකං වෙරිතො, එකං වඤ්චෙතුං වට්ටති”ති. සො එකං බ්‍රාහ්මණං ගච්ඡන්තං දිස්වා ඉමං වඤ්චෙස්සාමීති “අයා බ්‍රාහ්මණා”ති ආහ. කො එසො බ්‍රාහ්මණං පක්කොසතීති. “අහං, සාමී, ඉතො තාව එහීති. කිං හොති? මං බහිගාමං නෙහි, අහං තෙ ද්වෙ කභාපණසතානි දස්සාමීති. සොපි නයිස්සාමීති තං පාදෙසු ගණ්හි. අරෙ බාල බ්‍රාහ්මණ, න මය්හං කභාපණා ජඩ්ඞිතකා අත්ථි, දුල්ලභා කභාපණා, සාධුකං මං ගණ්හාහීති. කථං හො ගණ්හාමීති? උත්තරාසඬිගෙන ගණ්ඨිකං කත්වා අංසෙ ලග්ගෙන්වා ගණ්හාහීති. බ්‍රාහ්මණො තං තථා ගහෙන්වා දක්ඛිණද්වාරසම්පට්ඨානං ගන්ත්වා එත්ථ ඔතාරෙමීති පුච්ඡි. කතරට්ඨානං නාම එතන්ති? මහාද්වාරං එතන්ති. අරෙ බාල, බ්‍රාහ්මණ, කිං තව ඤාතකා අන්තරද්වාරෙ කභාපණං යපෙන්ති, පරතො මං හරා”ති. සො පුනස්පුනං ථොකං ථොකං ගන්ත්වා “එත්ථ ඔතාරෙමි එත්ථ ඔතාරෙමි”ති පුච්ඡිත්වා තෙන තජ්ජිතො ඛෙමට්ඨානං ගන්ත්වා තත්ථ ඔතාරෙහීති චුත්තො ඔතාරෙත්වා සාටකං ගණ්හි. කාළසිඬිගාලො ආහ “අහං තෙ ද්වෙ කභාපණසතානි දස්සාමීති අවොචං. මය්හං පන කභාපණා බහු, න ද්වෙ කභාපණසතානෙව, යාව අහං කභාපණො ආහරාමි, තාව ත්වං සුරියං ඔලොකෙන්තො තිට්ඨා”ති වත්වා ථොකං ගන්ත්වා නිවත්තෙන්වා පුන බ්‍රාහ්මණං ආහ “අයා බ්‍රාහ්මණ මා ඉතො ඔලොකෙහි, සුරියමෙව ඔලොකෙන්තො තිට්ඨා”ති. එවඤ්ච පන වත්වා කෙතකවනං පවිසිත්වා යථාරූපිං පක්කන්තො. බ්‍රාහ්මණස්සපි සුරියං ඔලොකෙන්තස්සෙව නලාටතො වෙව කච්ඡෙහි ව සෙදා මුච්චිංසු. අථ නං රුක්ඛදෙවතා ආහ –

‘සද්දහාසි සිඬිගාලස්ස, සුරාපීතස්ස බ්‍රාහ්මණ;
සිජ්ජිකානං සතං නත්ථී, කුතො කංසසතා දුටෙ’ති. (ජා. 1.1.113);

එවං යථා කාළසිඬිගාලෙ පසාදො නිරත්ථකො, එවං තිත්ථියෙසුජිති.

144. අනියානිකසාසනෙ පසාදස්ස නිරත්ථකභාවං දස්සෙත්වා
නියානිකසාසනෙ තස්ස සාත්ථකතං දස්සෙතුං තථාගතො ව ඛො,
භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ කාමුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙනීති
අරහත්තමග්ගෙන කාමුපාදානස්ස පහානපරිඤ්ඤං සමතික්කමං පඤ්ඤපෙනී,
ඉතරෙසං තිණ්ණං උපාදානානං සොතාපත්තිමග්ගෙන පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙනී.
එවරුපෙ ඛො, භික්ඛවෙ, ධම්මචිනයෙනි, භික්ඛවෙ, එවරුපෙ ධම්මෙ ව චිනයෙ ව.
උභයෙනපි නියානිකසාසනං දස්සෙති. සත්ථරි පසාදොති එවරුපෙ සාසනෙ යො
සත්ථරි පසාදො, සො සම්මග්ගතො අක්ඛායති, භවදුක්ඛනිස්සරණාය සංවත්තති.

තත්ත්වමානි වත්ථුනි – භගවා කිර වෙදියකපබ්බතෙ ඉන්ද්‍රසාලගුහායං පටිවසති.
අටෙකො උලුකසකුණො භගවති ගාමං පිණ්ඩාය පවිසන්තෙ උපඩ්ඨමග්ගං
අනුගච්ඡති, නික්ඛමන්තෙ උපඩ්ඨමග්ගං පච්චුග්ගමනං කරොති. සො එකදිවසං
සම්මාසම්බුද්ධං සායන්හසමයෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතං නිසින්තං පබ්බතා ඔරුය්හ
වන්දිත්වා පක්ඛෙ පණාමෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ සීසං හෙට්ඨා කත්වා දසබලං
නමස්සමානො අට්ඨාසි. භගවා තං ඔලොකෙත්වා සිතං පාත්වාකාසි.
ආනන්දත්ථෙරො “කො නු ඛො, හත්තෙ, හෙතු කො පච්චයො සිතස්ස
පාතුකම්මායා”ති පුච්ඡි. “පස්සානන්ද, ඉමං උලුකසකුණං, අයං මයි ව භික්ඛුසඬ්ඨෙස
ව චිත්තං පසාදෙත්වා සතසහස්සකජ්ජෙ දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරිත්වා
සොමනස්සො නාම පච්චෙකබුද්ධො භවිස්සති”ති ආහ –

උලුකමණ්ඩලක්ඛික, වෙදියකෙ චිරදීඝවාසික;
සුඛිතොසි ත්වං අයා කොසිය, කාලුට්ඨිතං පස්සසි බුද්ධවරං.

මයි චිත්තං පසාදෙත්වා, භික්ඛුසඬ්ඨෙස අනුත්තරෙ;
කජ්ජානං සතසහස්සානි, දුග්ගතෙසො න ගච්ඡති.

දෙවලොකා වචිත්වාන, කුසලමුලෙන වොදිතො;
භවිස්සති අනන්තඤ්ඤාණො, සොමනස්සොති විස්සුතොති.

අඤ්ඤානිපි වෙන්ථ රාජගහනගරෙ සුමනමාලාකාරවත්ථු මහාහරිවාදකවත්ථු
මොරජිකවත්ථු විණාවාදකවත්ථු සඬ්ඛධමකවත්ථුනි එවමාදීනි වත්ථුනි
විත්ථාරෙතබ්බානි. එවං නියානිකසාසනෙ සත්ථරි පසාදො සම්මග්ගතො හොති.

ධම්මෙ පසාදොති නියානිකසාසනමිහි ධම්මෙ පසාදො සම්මග්ගතො හොති.
සරමන්තෙ නිමිත්තං ගහෙත්වා සුණන්තානං තිරච්ඡානගතානමිපි සම්පත්තිදායකො

හොති, පරමත්ථෙ කිං පන වත්තබ්බං. අයමත්ථො මණ්ඩුකදෙවපුත්තාදීනං
වත්ථුවසෙන වෙදිතබ්බො.

සීලෙසු පරිපූරකාරිතාති නියානිකසාසනම්හි සීලෙසු පරිපූරකාරිතාපි
සම්මග්ගතා හොති, සග්ගමොක්ඛසම්පත්තිං ආවහති. තත්ථ
ඡත්තමාණවකවත්ථුසාමණෙරවත්ථුආදීනි දීපෙනබ්බානි.

සහධම්මිකෙසුති නියානිකසාසනෙ සහධම්මිකෙසු පියමනාපනාපි සම්මග්ගතා
හොති, මහාසම්පත්තිං ආවහති. අයමත්ථො විමානපෙනවත්ථුහි දීපෙනබ්බො.
වුත්තඤ්ඤෙනං –

“බීරොදනමහමදාසිං, හික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස...පෙ....

ඵාණිතං...පෙ.... උච්ඡුඛණ්ඩිකං... තිම්බරුසකං... කක්කාරිකං...

ඵළාලුකං... වල්ලිපක්කං... ඵාරුසකං... හත්ථපතාකං...

සාකමුට්ඨිං ... පුප්ඵකමුට්ඨිං... මූලකං... නිම්බමුට්ඨිං...

අම්බිකඤ්ජිකං... දොණිනිම්මජ්ජනිං... කායබන්ධනං...

අංසබද්ධකං... ආයොගපට්ටං... විදුපනං... තාලවණ්ටං...

මොරහත්ථං... ඡත්තං... උපාහනං... පූවං මොදකං...

සක්ඛලිකං අහමදාසිං, හික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස...පෙ....

තස්සා මෙ පස්ස විමානං, අච්ඡරා කාමවණ්ණිනීහමස්මි”ති (වි. ව. 406).

තං කිස්ස හෙතුතිආදි වුත්තනායානුසාරෙනෙව යොජෙත්වා වෙදිතබ්බං.

145. ඉදානි යෙසං උපාදානානං තිත්ථියා න සම්මා පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නි,
තථාගතො පඤ්ඤපෙති, තෙසං පච්චයං දස්සෙතුං ඉමෙ ව, හික්ඛවෙතිආදිමාහ.
තත්ථ කිංනිදානාතිආදීසු නිදානාදීනි සබ්බානෙව කාරණවෙච්චනානි. කාරණඤ්ඤි
යස්මා ඵලං නිදෙති හන්ද, නං ගණ්හථානි අප්පෙති විය, තස්මා නිදානන්ති වුච්චති.
යස්මා තං තතො ජායති සමුදෙති පහවති, තස්මා සමුදයො, ජාති, පහවොති වුච්චති.
අයං පනෙත්ථ පදත්ථො – කිං නිදානං ඵතෙසන්ති කිංනිදානා. කො සමුදයො
ඵතෙසන්ති කිංසමුදයා. කා ජාති ඵතෙසන්ති කිංජාතිකා. කො පහවො ඵතෙසන්ති
කිංපහවා. යස්මා පන තෙසං තණ්හා යථාවුත්තෙන අත්ථෙත නිදානඤ්ඤෙව
සමුදයො ව ජාති ව පහවො ව, තස්මා “තණ්හානිදානා”තිආදිමාහ. ඵවං සබ්බපදෙසු
අත්ථො වෙදිතබ්බො. යස්මා පන හගවා න කෙවලං උපාදානස්සෙව පච්චයං

ජානාති, උපාදානස්ස පච්චයභූතාය තණ්හායපි, තණ්හාදිපච්චයානං වෙදනාදීනම්පි පච්චයං ජානාතියෙව, තස්මා තණ්හා වායං, භික්ඛවෙනිආදිමාහ.

යතො ව බොති යස්මිං කාලෙ. අවිජ්ජා පහිනා හොතිති වට්ටමුලිකා අවිජ්ජා අනුප්පාදනිරොධෙන පහිනා හොති. විජ්ජා උප්පන්නාති අරහත්තමග්ගවිජ්ජා උප්පන්නා. සො අවිජ්ජාවිරාගා විජ්ජුප්පාදාති. සො භික්ඛු අවිජ්ජාය ව පහිනත්තා විජ්ජාය ව උප්පන්නත්තා. නෙව කාමුපාදානං උපාදියතීති නෙව කාමුපාදානං ගණ්හාති න උපෙති, න සෙසානි උපාදානානි. අනුපාදියං න පරිතස්සතීති එවං කිඤ්චි උපාදානං අග්ගණ්හන්තො තණ්හාපරිතස්සනාය න පරිතස්සති. අපරිතස්සන්ති අපරිතස්සන්තො තණ්හං අනුප්පාදෙන්තො. පච්චත්තංයෙව පරිනිබ්බායතීති සයමෙව කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායතී. එවමස්ස ආසවක්ඛයං දස්සෙත්වා ඉදානි බිණාසවස්ස භික්ඛුනො පච්චවෙක්ඛණං දස්සෙන්තො බිණා ජාතීතිආදිමාහ. තං වුත්තත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වුලුභිහනාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනා

වෙසාලිනගරවණ්ණනා

146. එවං මෙ සුතන්ති මහාසිහනාදසුත්තං. තත්ථ වෙසාලියන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තං කිර අපරාපරං විසාලිභූතතාය “වෙසාලි”ති සඬ්ඛං ගතං. තත්‍රායං අනුපුබ්බකථා – බාරාණසිරඤ්ඤො කිර අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි ගබ්භො සණ්ඨාසි. සා ඤාත්වා රඤ්ඤො නිවෙදෙසි. රාජා ගබ්භපරිහාරං අදාසි. සා සම්මා පරිහරියමානා ගබ්භපරිපාකකාලෙ විජායනසරං පාවිසි. පුඤ්ඤවන්තීනං පච්චුසසමයෙ ගබ්භවුට්ඨානං හොති, සා ව තාසං අඤ්ඤතරා, තෙන පච්චුසසමයෙ අලත්තකපටලබන්ධුජීවකපුප්ඵසදිසං මංසපෙසිං විජාසි. තතො “අඤ්ඤා දෙවියො සුවණ්ණබ්බසදියෙ පුත්තෙ විජායන්ති, අග්ගමහෙසි මංසපෙසින්ති රඤ්ඤො පුරතො මම අවණ්ණො උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති විත්තෙත්වා තෙන අවණ්ණහයෙන තං මංසපෙසිං එකස්මිං භාජනෙ පක්ඛිපිත්වා පටිකුජ්ජිත්වා රාජමුද්දිකාය ලඤ්ඡෙත්වා ගඬිගාය සොතෙ පක්ඛිපාපෙසි. මනුස්සෙහි ඡඩ්ඨිතමත්තෙ දෙවතා ආරක්ඛං සංවිදහිංසු. සුවණ්ණපට්ටකඤ්චෙන්ථ ජාතිහිඬ්ගුලකෙන “බාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා පජා”ති ලිඛිත්වා බන්ධිංසු. තතො තං භාජනං උග්‍රමිහයාදීහි අනුපද්දුතං ගඬිගාසොතෙන පායාසි.

තෙන ව සමයෙන අඤ්ඤතරො තාපසො ගොපාලකකුලං නිස්සාය ගඬිගාතීරෙ විහරති. සො පාතොව ගඬිගං ඔතිණ්ණො තං භාජනං ආගච්ඡන්තං දිස්වා පංසුකුලසඤ්ඤාය අග්ගමහෙසි. අපේත්ථ තං අක්ඛරපට්ටිකං රාජමුද්දිකාලඤ්ඡනං ව දිස්වා මුඤ්චිත්වා තං මංසපෙසිං අද්දස, දිස්වානස්ස එතදහොසි “සියා ගබ්භො, තථා

හිස්ස දුග්ගන්ධපුත්තිකභාවො නත්ථි” ති. අස්සමං නෙත්වා සුද්ධෙ ඔකාසෙ යපෙසි. අථ අඛිඨමාසච්චයෙන ද්වෙ මංසපෙසියො අහෙසුං. තාපසො දිස්වා සාධුතරං යපෙසි. තතො පුන අඛිඨමාසච්චයෙන එකමෙකිස්සා මංසපෙසියා හත්ථපාදසිසානමත්ථාය පඤ්ච පඤ්ච පිළකා උට්ඨහිංසු. අථ තතො අඛිඨමාසච්චයෙන එකා මංසපෙසි සුවණ්ණබ්බිමිබසදියො දාරකො, එකා දාරිකා අහොසි.

තෙසු තාපසස්ස පුත්තසිනෙහො උප්පජ්ජි, අඛිගුට්ඨකතො වස්ස බීරං නිබ්බන්ති. තතො පභුති ව බීරහත්තං අලහිත්ථ, සො හත්තං භුඤ්ජිත්වා බීරං දාරකානං මුඛෙ ආසිඤ්චති. තෙසං උදරං යං යං පවිසති, තං තං සබ්බං මණ්ඩාජනගතං විය දිස්සති, එවං නිච්ඡවි අහෙසුං. අපරෙ ආහු “සිබ්බෙත්වා යපිතා විය නෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං ලීනා ඡවි අහොසි” ති. එවං තෙ නිච්ඡවිතාය වා ලීනච්ඡවිතාය වා ලිච්ඡවීති පඤ්ඤාසිංසු.

තාපසො දාරකෙ පොසෙත්තො උස්සුරෙ ගාමං සික්ඛාය පවිසති, අතිදිවා පටික්කමති. තස්ස තං ඛ්‍යාපාරං ඤාත්වා ගොපාලකා ආහංසු – “හන්තෙ, පබ්බජිතානං දාරකපොසනං පලිබොධො, අම්භාකං දාරකෙ දෙථ, මයං පොසෙස්සාම, තුම්හෙ අත්තනො කම්මං කරොථා” ති. තාපසො සාධුති පටිස්සුණි. ගොපාලකා දුතියදිවසෙ මග්ගං සමං කත්වා පුජ්චෙහි ඔකිරිත්වා ධජපටාකා උස්සාපෙත්වා තුරියෙහි වජ්ජමානෙහි අස්සමං ආගතා. තාපසො – “මහාපුඤ්ඤා දාරකා අප්පමාදෙන වඩ්ඪෙඨථ, වඩ්ඪෙත්වා ච අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහවිවාහං කරොථ, පඤ්චගොරසෙන රාජානං තොසෙත්වා භූමිභාගං ගහෙත්වා නගරං මාපෙථ, තත්ථ කුමාරං අභිසිඤ්චථා” ති වත්වා දාරකෙ අදාසි. තෙ සාධුති පටිස්සුණිත්වා දාරකෙ නෙත්වා පොසෙසුං.

දාරකා වුද්ධිමත්ථාය කීළන්තා විවාදට්ඨානෙසු අඤ්ඤෙ ගොපාලකදාරකෙ හත්ථෙතපි පාදෙනපි පහරන්ති. තෙ රොදන්ති. “කිස්ස රොදථා” ති ව මාතාපිතුහි වුත්තා “ඉමෙ නිම්මාතාපිතිකා තාපසපොසිතා අම්හෙ අතිපහරන්ති” ති වදන්ති. තතො තෙසං මාතාපිතරො “ඉමෙ දාරකා අඤ්ඤෙ දාරකෙ විනාසෙන්නි දුක්ඛාපෙන්නි, න ඉමෙ සඛිගහෙතබ්බා, වජ්ජෙතබ්බා ඉමෙ” ති ආහංසු. තතො පභුති කිර සො පදෙසො වජ්ජීති වුවිච්ඡි යොජනසතිකො පරිමාණෙන. අථ තං පදෙසං ගොපාලකා රාජානං තොසෙත්වා අග්ගහෙසුං. තත්ථ ච නගරං මාපෙත්වා සොළසවස්සුද්දෙසිකං කුමාරං අභිසිඤ්චිත්වා රාජානං අකංසු. තාය වස්ස දාරිකාය සද්ධිං විවාහං කත්වා කතිකං අකංසු “බාහිරකදාරිකා න ආනෙතබ්බා, ඉතො දාරිකා න කස්සවි දාතබ්බා” ති. තෙසං පයමසංවාසෙන ද්වෙ දාරකා ජාතා ධීතා ච පුත්තො ච. එවං සොළසක්ඛත්තුං ද්වෙ ද්වෙ ජාතා. තතො තෙසං දාරකානං යථාක්කමං වඩ්ඪන්තානං ආරාමියානනිවාසට්ඨානපරිවාරසම්පත්තිං ගහෙතුං අප්පහොන්තා නගරං තික්ඛන්තුං ගාවුතන්තරෙන ගාවුතන්තරෙන පරික්ඛිපිංසු. තස්ස පුනස්පුනං විසාලිකතත්තා වෙසාලිත්ථෙව නාමං ජාතං. තෙන වුත්තං “වෙසාලියන්ති එවං නාමකෙ නගරෙ” ති.

01 බහිනගරෙති නගරස්ස බහි, න අම්බපාලිවනං විය අන්තොනගරස්මිං. අයං පන ජීවකම්බවනං විය නගරස්ස බහිද්ධා වනයන්ධො. තෙන චුත්තං “බහිනගරෙ”ති. අපරපුරෙති පුරස්ස අපරෙ, පච්ඡිමදිසායන්ති අත්ථො. වනයන්ධොති සො කිර වනයන්ධො නගරස්ස පච්ඡිමදිසායං ගාචුතමත්තෙ යානෙ. තත්ථ මනුස්සා භගවතො ගන්ධකුටිං කත්වා තං පරිවාරෙත්වා භික්ඛූනං රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානවඤ්ඤාකම්මෙණ්ඩපාදිනි පතිට්ඨපෙසුං, භගවා තත්ථ විහරති. තෙන චුත්තං “අපරපුරෙ වනයන්ධො”ති. සුනක්ඛත්තොති තස්ස නාමං. ලිච්ඡවීනං පන පුත්තත්තා ලිච්ඡවිපුත්තොති චුත්තො. අවිරපක්කත්තොති විබ්භමිත්වා ගිහිභාවුපගමනෙන අධුනාපක්කත්තො. පරිසතීති පරිසමජ්ඣෙ. උත්තරිමනුස්සධම්මාති එත්ථ මනුස්සධම්මා නාම දසකුසලකම්මපථා. තෙ පටිසෙධෙතූං න සක්කොති. කස්මා? උපාරම්භභයා. වෙසාලියඤ්ඤි බහු මනුස්සා රතනත්තයෙ පසන්නා බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා සඤ්ඤාමකා. තෙ දසකුසලකම්මපට්මත්තමිති නත්ථි සමණස්ස ගොතමස්සාති චුත්තෙ ත්වං කත්ථ භගවත්තං පාණං භනත්තං අද්දස, කත්ථ අදින්නං ආදියන්නන්තිආදිනි වත්වා අත්තනො පමාණං න ජානාසි? කිං දන්නා මෙ අත්ථිති පාසාණසක්ඛරා බාදසි, අහිනඤ්ඤාට්ඨෙ ගණ්හිතූං වායමසි, කකචදන්තෙසු පුප්ඵාවලිකං කීළිතූං ඉච්ඡසි? මුඛතො තෙ දන්තෙ පාතෙස්සාමාති වදෙය්සුං. සො තෙසං උපාරම්භභයා එවං වත්තූං න සක්කොති.

වෙසාලිනගරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උත්තරිමනුස්සධම්මාදිවණ්ණනා

තතො උත්තරිං පන විසෙසාධිගමං පටිසෙධෙන්තො උත්තරි මනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසොති ආහ.

තත්ථ අලමරියං ඤාතුන්ති අලමරියො, අරියභාවාය සමත්ථොති චුත්තං හොති. ඤාණදස්සනමෙව ඤාණදස්සනවිසෙසො. අලමරියො ච සො ඤාණදස්සනවිසෙසො වාති අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො. ඤාණදස්සනන්ති දිබ්බවක්ඛුපි විපස්සනාපි මග්ගොපි ඵලමිපි පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණමිපි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමිපි චුච්චති. “අප්පමත්තො සමානො ඤාණදස්සනං ආරාධෙති”ති (ම. නි. 1.311) හි එත්ථ දිබ්බවක්ඛු ඤාණදස්සනං නාම. “ඤාණදස්සනාය චිත්තං අහිනීහරති අහිනින්නාමෙති”ති (දී. නි. 1.235) එත්ථ විපස්සනාඤ්ඤාණං. “අභබ්බා තෙ ඤාණදස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධායා”ති (අ. නි. 4.196) එත්ථ මග්ගො. “අයමඤ්ඤො උත්තරි මනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ථාසු විහාරො”ති (ම. නි. 1.328) එත්ථ ඵලං. “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මෙ වෙතොවිමුත්ති, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනබ්භවො”ති (මහාව. 16) එත්ථ පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං. “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි සත්තාහකාලඤ්ඤාතො ආලාරො කාලාමො”ති (ම. නි. 2.340) එත්ථ

සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං. ඉධ පන ලොකුත්තරමග්ගො අධිජ්ජෙතො. තඤ්ඤි සො
භගවතො පටිසෙධෙති.

තක්කපරියාහතන්ති ඉමිනා ආවරියං පටිබාහති. එවං කිරස්ස අහොසි –
සමණෙන ගොතමෙන ආවරියෙ උපසඬ්ඨිකමිත්වා සුබ්බමං ධම්මන්තරං ගහිතං නාම
නත්ථී, තක්කපරියාහතං පන තක්කෙන්වා එවං භවිස්සති එවං භවිස්සතිති
තක්කපරියාහතං ධම්මං දෙසෙතිති. වීමංසානුවර්තන්ති ඉමිනා වස්ස ලොකියපඤ්ඤං
අනුජානාති. සමණො ගොතමො පඤ්ඤවා, සො තං පඤ්ඤාසඬ්ඨානං
ඉන්ද්‍රියරූපමං වීමංසං එවං වට්ටිස්සති, එවං වට්ටිස්සතිති ඉතො විතො ව
අනුවරාපෙන්වා වීමංසාය අනුවර්තං ධම්මං දෙසෙති. සයංපටිභානන්ති ඉමිනාස්ස
ධම්මෙසු පච්චක්ඛණාවං පටිබාහති. එවං හිස්ස අහොසි – සමණස්ස ගොතමස්ස
සුබ්බමං ධම්මන්තරං විපස්සනා වා මග්ගො වා ඵලං වා පච්චවෙක්ඛණා වා නත්ථී,
අයං පන ලද්ධපරිසො, රාජානං චක්කවත්තිං විය නං චත්තාරො චණ්ණා
පරිවාරෙන්ති, සුච්ඡිතං පනස්ස දන්තාවරණං, මුදුකා ජිව්හා, මධුරො සරො,
අනෙලගළා වාවා, සො යං යදෙවස්ස උපට්ඨාති, තං තං ගහෙන්වා සයංපටිභානං
කට්ඨන්තො මහාජනං රඤ්ජෙතිති.

යස්ස ව ඛවාස්ස අත්ථාය ධම්මො දෙසිතොති යස්ස ව ඛො අත්ථාය අස්ස
ධම්මො දෙසිතො. සෙය්‍යථිදං, රාගපටිඝාතත්ථාය අසුභකම්මට්ඨානං,
දොසජ්ජපටිඝාතත්ථාය මෙත්තාභාවනා, මොහපටිඝාතත්ථාය පඤ්ච ධම්මා,
විතක්කුපච්චේදාය ආනාපානස්සති.

සො නිය්‍යාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායාති සො ධම්මො යො තං
යථාදෙසිතං කරොති, තස්ස තක්කරස්ස සම්මා හෙතුනා නයෙන කාරණෙන
වට්ටදුක්ඛක්ඛයාය නිය්‍යාති ගච්ඡති තමත්ථං සාධෙතිති දීපෙති. ඉදං පනෙස න
අත්තනො අජ්ඣාසයෙන වදති. බුද්ධානඤ්ඤි ධම්මො අනිය්‍යාතිකොති එවමෙවං
පවෙදෙය්‍ය, න පන සක්කොති වත්තුං. කස්මා? උපාරම්භහයා. වෙසාලියඤ්ඤි බහු
සොතාපන්ත-සකදාගාමී-අනාගාමීඋපාසකා. තෙ එවං වදෙය්‍යුං “සුනක්ඛත්ත ත්ථං
භගවතා දෙසිතධම්මො අනිය්‍යාතිකොති වදසි, යදි අයං ධම්මො අනිය්‍යාතිකො,
ඉමස්මිං නගරෙ ඉමෙ කස්මා එත්තකා සොතාපන්තා ජාතා, එත්තකා සකදාගාමී,
එත්තකා අනාගාමීති පුබ්බෙ චුත්තනායෙන උපාරම්භං කරෙය්‍යු”න්ති. සො ඉමිනා
උපාරම්භහයෙන අනිය්‍යාතිකොති වත්තුං අසක්කොන්තො අජ්ජනෙන
විස්සට්ඨකණ්ඩං විය අස්ස ධම්මො අමොසො නිය්‍යාති, අබ්භන්තරෙ පනස්ස කිඤ්චි
නත්ථීති වදති.

අස්සොසි ඛොති වෙසාලියං බ්‍රාහ්මණකුලසෙට්ඨිකුලාදීසු තත්ථ තත්ථ
පරිසමජ්ඣෙ එවං භාසමානස්ස තං වචනං සුණි, න පන පටිසෙධෙසි. කස්මා?
කාරුඤ්ඤතාය. එවං කිරස්ස අහොසි අයං කුද්ධො ක්‍රියාමානං වෙළවනං විය
පක්ඛිත්තලොණං උද්ධනං විය ව කොධවසෙන පට්ඨොයති, මයා පටිබාහිතො පන
මයිපි ආසාතං බන්ධිස්සති, එවමස්ස තථාගතෙ ව මයි වාති ද්විසු ජනෙසු ආසාතො

අතිහාරියෝ හවිස්සතීති කාරුඤ්ඤතාය න පටිසෙධෙසි. අපි වස්ස එවං අහොසි, බුද්ධානං අවණ්ණකථනං නාම පුණ්ණවන්දෙ දොසාරොපනසදිසං, කො ඉමස්ස කථං ගණ්හිස්සති? සයමෙව බෙළෙ පච්ඡින්නො මුඛෙ සුක්ඛෙ ඔරමිස්සතීති ඉමිනා කාරණෙන න පටිසෙධෙසි. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො අපගතො.

147. කොධනොති වණ්ඨො ඵරුසො. මොසපුරිසොති තුව්ඡපුරිසො. යස්ස හි තස්මිං අත්තභාවෙ මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථි, තං බුද්ධා “මොසපුරිසො” ති වදන්ති. උපනිස්සයෙ සතිපි තස්මිං බණෙ මග්ගෙ වා ඵලෙ වා අසති “මොසපුරිසො” ති වදන්තියෙව. ඉමස්ස පන තස්මිං අත්තභාවෙ මග්ගඵලානං උපනිස්සයො සමුච්ඡින්නොයෙව, තෙන තං “මොසපුරිසො” ති ආහ. කොධා ව පනස්ස ඵසා වාචා භාසිතාති ඵසා ව පනස්ස වාචා කොධෙන භාසිතා.

කස්මා පනෙස හගවතො කුද්ධොති? අයඤ්චි පුබ්බෙ හගවන්තං උපසඬකමිත්වා දිබ්බවක්ඛුපරිකම්මං පුච්ඡි. අථස්ස හගවා කපෙසි. සො දිබ්බවක්ඛුං නිබ්බත්තෙන්වා ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දෙවලොකෙ ඔලොකෙන්තො නන්දනවනචිත්තලතාවනඵාරුසකවනමිස්සකවනෙසු දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානෙ දෙවපුත්තෙ ව දෙවධීතරො ව දිස්වා එතෙසං ඵවරුපාය අත්තභාවසම්පත්තියා ධීතානං කීවමධුරො නු ඛො සද්දො හවිස්සතීති සද්දං සොතුකාමො හුත්වා දසබලං උපසඬකමිත්වා දිබ්බසොතධාතුපරිකම්මං පුච්ඡි. හගවා පනස්ස දිබ්බසොතධාතුයා උපනිස්සයො නත්ථිති ඤත්වා පරිකම්මං න කපෙසි. න හි බුද්ධා උපනිස්සයවිරහිත තස්ස පරිකම්මං කපෙන්නි. සො හගවති ආසාතං බන්ධිත්වා චින්තෙසි “අහං සමණං ගොතමං පඨමං දිබ්බවක්ඛුපරිකම්මං පුච්ඡිං, සො ‘මය්හං තං සම්පජ්ජතු වා මා වා සම්පජ්ජතු’ ති කපෙසි. අහං පන පච්චත්තපුරිසකාරෙන තං නිබ්බත්තෙන්වා දිබ්බසොතධාතුපරිකම්මං පුච්ඡිං, තං මෙ න කපෙසි. අද්ධාස්ස එවං හොති ‘අයං රාජපබ්බජිතො දිබ්බවක්ඛුඤාණං නිබ්බත්තෙන්වා දිබ්බසොතධාතුඤාණං නිබ්බත්තෙන්වා චෙතොපරියඤාණං නිබ්බත්තෙන්වා ආසවානං බයඤාණං නිබ්බත්තෙන්වා මයා සමසමො හවිස්සතී’ ති ඉස්සාමච්ඡරියවසෙන මය්හං න කපෙති” ති. හියොයොසො ආසාතං බන්ධිත්වා කාසායාති ඡඩ්ඛෙත්වා ගිහිභාවං පත්වාපි න තුණ්හීභුතො විවරති. දසබලං පන අසතා තුව්ඡෙන අබ්භාවික්ඛන්තො විවරති. තෙනාහ හගවා “කොධා ව පනස්ස ඵසා වාචා භාසිතා” ති.

වණ්ණො හෙසො, සාරිපුත්තාති, සාරිපුත්ත, තථාගතෙන සතසහස්සකජ්ජාධිකාති වත්තාරි අසඬබ්බෙය්‍යාති පාරමියො පුරෙන්නෙන එතදත්ථමෙව වායාමො කතො “දෙසනාධම්මො මෙ නිය්‍යාතිකො හවිස්සතී” ති. තස්මා යො එවං වදෙය්‍ය, සො වණ්ණංයෙව තථාගතස්ස භාසති. වණ්ණො හෙසො, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස ගුණො එසො තථාගතස්ස, න අගුණොති දස්සෙති.

අයම්පි හි නාම සාරිපුත්තාතිආදිනා කිං දස්සෙති? සුනක්ඛන්තෙන පටිසිද්ධස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස අත්තති අත්ථිතං දස්සෙති. හගවා කිර අයං, සාරිපුත්ත,

සුනක්ඛත්තො මොසපුරිසො නත්ථි තථාගතස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මොති වදති. මය්හඤ්ච සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, දිබ්බසොතධාතුඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, වෙනොපරියඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, දසබලඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, චතුර්වේසාරජ්ජඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, චතුර්‍යොනිපරිවිජේදකඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, පඤ්චගතිපරිවිජේදකඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, සබ්බෙපි වෙනෙ උත්තරිමනුස්සධම්මායෙව. එවරුපෙසු උත්තරිමනුස්සධම්මෙසු එකස්සාපි විජානනසමත්ථං ධම්මන්වයමත්තම්පි නාම එතස්ස මොසපුරිසස්ස න භවිස්සතීති එතමත්ථං දස්සෙතුං අයම්පි හි නාම සාරිපුත්තාතිආදිනා නයෙන ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ අන්වෙතීති අන්වයො, ජානාති, අනුබුජ්ඣතීති අත්ථො. ධම්මස්ස අන්වයො ධම්මන්වයො, තං තං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණාදිධම්මං ජානනපඤ්ඤායෙනං අධිවචනං. “ඉතිපි සො භගවා” තිආදීහි එවරුපම්පි නාම මය්හං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණසංඛිබ්බානං උත්තරිමනුස්සධම්මං විජ්ජමානමෙව අත්ථිති ජානිතුං තස්ස මොසපුරිසස්ස ධම්මන්වයොපි න භවිස්සතීති දස්සෙති. ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදීසුපි එවං යොජනා වෙදිතබ්බා.

උත්තරිමනුස්සධම්මාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දසබලඤ්ඤාණාදිවණ්ණනා

148. එත්ථ ව කිඤ්චාපි වෙනොපරියඤ්ඤාණානන්තරං තිස්සො විජ්ජා වත්තබ්බා සියුං, යස්මා පන තාසු චුත්තාසු උපරි දසබලඤ්ඤාණං න පරිපූරති, තස්මා තා අවත්වා තථාගතස්ස දසබලඤ්ඤාණං පරිපූරං කත්වා දස්සෙන්තො දස බො පනිමානි සාරිපුත්තාතිආදිමාහ. තත්ථ තථාගතබලානීති අඤ්ඤෙහි අසාධාරණාති තථාගතස්සෙව බලානි. යථා වා පුබ්බබුද්ධානං බලානි පුඤ්ඤස්සයසම්පත්තියා ආගතානි, තථා ආගතබලානීතිපි අත්ථො. තත්ථ දුට්ඨං තථාගතබලං කායබලඤ්ච ඤාණබලඤ්ච. තෙසු කායබලං භත්ථිකුලානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං පොරාණෙහි –

“කාලාවකඤ්ච ගඬිගෙයාං, පණ්ඩරං තම්බපිඬිගලං;
ගන්ධමඬිගලභෙමඤ්ච, උපොසථජද්දන්තිමෙ දසා” ති.

ඉමානි හි දස භත්ථිකුලානි. තත්ථ කාලාවකන්ති පකතිභත්ථිකුලං දට්ඨබ්බං. යං දසන්තං පුරිසානං කායබලං, තං එකස්ස කාලාවකභත්ථිනො. යං දසන්තං කාලාවකානං බලං, තං එකස්ස ගඬිගෙයාස්ස. යං දසන්තං ගඬිගෙයානං, තං එකස්ස පණ්ඩරස්ස. යං දසන්තං පණ්ඩරානං, තං එකස්ස තම්බස්ස. යං දසන්තං තම්බානං, තං එකස්ස පිඬිගලස්ස. යං දසන්තං පිඬිගලානං, තං එකස්ස ගන්ධභත්ථිනො. යං දසන්තං ගන්ධභත්ථිනං, තං එකස්ස මඬිගලස්ස. යං දසන්තං මඬිගලානං, තං එකස්ස භෙමවතස්ස. යං දසන්තං භෙමවතානං, තං එකස්ස උපොසථස්ස. යං දසන්තං උපොසථානං, තං එකස්ස ජද්දන්තස්ස. යං දසන්තං

ඡද්දන්තානං තං එකස්ස තථාගතස්ස. නාරායනසඬ්ඝාතබ්ලන්තිපි ඉදමෙව වුච්චති.
තදෙනං පකතිහත්ථිගණනාය හත්ථිතං කොට්ඨසහස්සානං පුරිසගණනාය දසන්තං
පුරිසකොට්ඨසහස්සානං බලං හොති. ඉදං තාව තථාගතස්ස කායබලං.

ඤාණබලං පන පාළියං තාව ආගතමෙව. දසබලඤාණං, චතුර්වේසාරජ්ජඤාණං,
අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤාණං, චතුරයානිපරිච්ඡේදකඤාණං,
පඤ්චගතිපරිච්ඡේදකඤාණං. සංයුත්තකෙ (සං. නි. 2.34) ආගතානි තෙසත්තති
ඤාණානි සත්තසත්තති ඤාණානීති එවං අඤ්ඤානිපි අනෙකානි ඤාණසහස්සානි,
එතං ඤාණබලං නාම. ඉධාපි ඤාණබලමෙව අධිජ්ජෙතං. ඤාණඤ්ඤි
අකම්පියට්ඨෙන උපත්ථම්භනට්ඨෙන ච බ්ලන්ති වුත්තං.

යෙහි බ්ලෙහි සමන්තාගතොති යෙහි දසහි ඤාණබ්ලෙහි උපෙතො සමුපෙතො.
ආසහං යානන්ති සෙට්ඨට්ඨානං උත්තමට්ඨානං. ආසහා වා පුබ්බබුද්ධා, තෙසං
යානන්ති අත්ථො. අපිච ගවසතඡෙට්ඨකො උසහො, ගවසහස්සඡෙට්ඨකො වසහො.
චජසතඡෙට්ඨකො වා උසහො, චජසහස්සඡෙට්ඨකො වසහො. සබ්බගවසෙට්ඨො
සබ්බපරිස්සයසහො සෙතො පාසාදිකො මහාභාරවහො අසනිසතසද්දෙහිපි
අකම්පනියො නිසහො, සො ඉධ උසහොති අධිජ්ජෙතො. ඉදම්පි හි තස්ස
පරියායවචනං. උසහස්ස ඉදන්ති ආසහං. යානන්ති චතුහි පාදෙහි පට්ඨං.
උජ්ජිලෙත්වා අවලට්ඨානං. ඉදං පන ආසහං වියාති ආසහං. යටෙව හි
නිසහසඬ්ඛාතො උසහො උසහබ්ලෙන සමන්තාගතො චතුහි පාදෙහි පට්ඨං.
උජ්ජිලෙත්වා අවලට්ඨානෙන තිට්ඨති, එවං තථාගතොපි දසහි තථාගතබ්ලෙහි
සමන්තාගතො චතුහි වේසාරජ්ජපාදෙහි අට්ඨපරිසපට්ඨං. උජ්ජිලෙත්වා සදෙවකෙ
ලොකෙ කෙනාපි පච්චත්ථිකෙන පච්චාමිත්තෙන අකම්පියො අවලට්ඨානෙන
තිට්ඨති. එවං තිට්ඨමානොව තං ආසහං යානං පටිජානාති, උපගච්ඡති න පච්චක්ඛාති
අත්තති ආරොපෙති. තෙන වුත්තං “ආසහං යානං පටිජානාති” ති.

පරිසාසුති අට්ඨසු පරිසාසු. සීහනාදං නදතීති සෙට්ඨනාදං අහීතනාදං නදති,
සීහනාදසදිසං වා නාදං නදති. අයමත්ථො සීහනාදසුත්තෙන දීපෙතබ්බො. යථා වා
සීහො සහනතො හනනතො ච සීහොති වුච්චති, එවං තථාගතො ලොකධම්මානං
සහනතො පරජ්ජවාදානඤ්ච හනනතො සීහොති වුච්චති. එවං වුත්තස්ස සීහස්ස
නාදං සීහනාදං. තත්ථ යථා සීහො සීහබ්ලෙන සමන්තාගතො සබ්බත්ථ විසාරදො
විගතලොමහංසො සීහනාදං නදති, එවං තථාගතසීහොපි තථාගතබ්ලෙහි
සමන්තාගතො අට්ඨසු පරිසාසු විසාරදො විගතලොමහංසො ඉති රූපන්තිආදිනා
නයෙන නානාවිධදෙසනාවිලාසසම්පන්නං සීහනාදං නදති. තෙන වුත්තං “පරිසාසු
සීහනාදං නදති” ති. බ්‍රහ්මචක්කං පචත්තෙතීති එත්ථ බ්‍රහ්මන්ති සෙට්ඨං උත්තමං
විසිට්ඨං. චක්ක-සද්දො පනායං —

සම්පත්තියං ලක්ඛණෙ ව, රථඬ්ඛගෙ ඉරියාපටෙ;
දානෙ රතනධම්මුර-චක්කාදීසු ව දිස්සති;
ධම්මචක්කෙ ඉධ මනො, තඤ්ච ද්වේධා විභාවයෙ.

“වත්තාරිමානි, හික්ඛවෙ, වක්කානි, යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සාන” න්ති ආදීසු (අ. නි. 4.31) හි අයං සම්පත්තියං දිස්සති. “පාදනලෙසු වක්කානි ජාතානී” ති (දී. නි. 2.35) එත්ථ ලක්ඛණෙ. “වක්කං ව චහතො පද” න්ති (ධ. ප. 1) එත්ථ රථභිගෙ. “චතුරවක්කං නවද්වාර” න්ති (සං. නි. 1.29) එත්ථ ඉරියාපටෙ. “දදං භුඤ්ජ මා ව පමාදො, වක්කං පවත්තය සබ්බපාණීන” න්ති (ජා. 1.7.149) එත්ථ දානෙ. “දිබ්බං වක්කරතනං පාතුරහොසි” ති (දී. නි. 2.243) එත්ථ රතනවක්කෙ. “මයා පවත්තිතං වක්ක” න්ති (සු. නි. 562) එත්ථ ධම්මවක්කෙ. “ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස, වක්කං හමති මත්ථකෙ” ති (ජා. 1.1.104; 1.5.103) එත්ථ උරවක්කෙ. “බුරපරියන්තෙන වෙපි වක්කෙනා” ති (දී. නි. 1.166) එත්ථ පහරණවක්කෙ. “අසනිවිවක්ක” න්ති (දී. නි. 3.61; සං. නි. 2.162) එත්ථ අසනිමණ්ඩලෙ. ඉධ පනායං ධම්මවක්කෙ අධිප්පෙනො.

තං පන ධම්මවක්කං දුට්ඨං හොති පටිච්චෙධඤාණඤ්චෙව දෙසනාඤාණඤ්ච. තත්ථ පඤ්ඤාපභාවිතං අත්තනො අරියබලාවහං පටිච්චෙධඤාණං. කරුණාපභාවිතං සාවකානං අරියබලාවහං දෙසනාඤාණං. තත්ථ පටිච්චෙධඤාණං උප්පජ්ජමානං උප්පන්නන්ති දුට්ඨං. තඤ්චි අභිනික්ඛමනතො යාව අරහත්තමග්ගා උප්පජ්ජමානං, එලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාම. තුසිතභවනතො වා යාව මහාබොධිපල්ලභිකෙ අරහත්තමග්ගා උප්පජ්ජමානං, එලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාම. දීපභිකරදසබලතො පටිධාය වා යාව අරහත්තමග්ගා උප්පජ්ජමානං, එලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාම. දෙසනාඤාණම්පි පවත්තමානං පවත්තන්ති දුට්ඨං. තඤ්චි යාව අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤස්ස සොනාපත්තිමග්ගා පවත්තමානං, එලක්ඛණෙ පවත්තං නාම. තෙසු පටිච්චෙධඤාණං ලොකුත්තරං, දෙසනාඤාණං ලොකියං. උභයම්පි පනෙතං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං, බුද්ධානංයෙව ධරසඤාණං.

ඉදානි යෙහි බලෙහි සමන්තාගතො තථාගතො ආසහං යානං පටිජානාති, යානි ආදිතොව “දස බො පනිමානි, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස තථාගතබලානී” ති නික්ඛිත්තානි, තානි විත්ථාරතො දස්සෙතුං කතමානි දස? ඉධ, සාරිපුත්ත, තථාගතො යානඤ්ච යානතොති ආදිමාහ. තත්ථ යානඤ්ච යානතොති කාරණඤ්ච කාරණතො. කාරණඤ්චි යස්මා තත්ථ එලං නිට්ඨති තදායත්තචුත්තියාය උප්පජ්ජති වෙව පවත්තති ව, තස්මා යානන්ති චුච්චති. තං හගවා “යෙ යෙ ධම්මා යෙසං යෙසං ධම්මානං හෙතු පච්චයා උප්පාදාය, තං තං යානං. යෙ යෙ ධම්මා යෙසං යෙසං ධම්මානං න හෙතු න පච්චයා උප්පාදාය, තං තං අට්ඨාන” න්ති පජානන්තො යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාති. අභිධම්මෙ පනෙතං, “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං ඤාණ” න්ති ආදිනා (විභ. 809) නයෙන විත්ථාරිතමෙව. යම්පිති යෙන ඤාණෙන. ඉදම්පි, සාරිපුත්ත, තථාගතස්සාති ඉදම්පි යානාට්ඨානඤාණං තථාගතස්ස තථාගතබලං නාම හොතීති අත්ථො. එවං සබ්බපදෙසු යොජනා වෙදිතබ්බා.

කම්මසමාදානානන්ති සමාදිශිත්වා කතානං කුසලාකුසලකම්මානං, කම්මමෙව වා කම්මසමාදානං. යානසො හෙතුසොති පච්චයතො වෙව හෙතුතො ව. තත්ථ

ගතිඋපධිකාලපයොගා විපාකස්ස යානං. කම්මං හෙතු. ඉමස්ස පන ඤාණස්ස විත්ථාරකථා “අත්ථෙකච්චානි පාපකානි කම්මසමාදානානි ගතිසම්පත්තිපටිබාලිහානි න විපච්චන්ති” තිආදිනා (විහ. 810) නයෙන අභිධම්මෙ ආගතායෙව.

සබ්බත්ථගාමිනින්ති සබ්බගතිගාමිනිං අගතිගාමිනිඤ්ච. පටිපදන්ති මග්ගං. යථාභූතං පජානාතීති බහුසුපි මනුස්සෙසු එකමෙව පාණං සාතෙන්තෙසු ඉමස්ස චෙතනා නිරයගාමීහි භවිස්සති, ඉමස්ස චෙතනා නිරවිජානායොනිගාමීහි ඉමිනා නයෙන එකචත්ථුස්මිම්පි කුසලාකුසලචෙතනාසංඛාතානං පටිපත්තීනං අවිපරීතතො සභාවං ජානාති. ඉමස්ස ච ඤාණස්ස විත්ථාරකථා “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස සබ්බත්ථගාමිනිං පටිපදං යථාභූතං ඤාණං? ඉධ තථාගතො අයං මග්ගො අයං පටිපදා නිරයගාමීහි පජානාති” තිආදිනා (විහ. 811) නයෙන අභිධම්මෙ ආගතායෙව.

අනෙකධාතුන්ති චක්ඛුධාතුආදීහි කාමධාතුආදීහි වා ධාතුහි බහුධාතුං. නානාධාතුන්ති තාසංයෙව ධාතුනං විලක්ඛණතාය නානස්පකාරධාතුං. ලොකන්ති ඛන්ධායතනධාතුලොකං. යථාභූතං පජානාතීති තාසං තාසං ධාතුනං අවිපරීතතො සභාවං පටිවිජ්ඣති. ඉදම්පි ඤාණං “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස අනෙකධාතුනානාධාතුලොකං යථාභූතං ඤාණං, ඉධ තථාගතො ඛන්ධනානත්තං පජානාති” තිආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ විත්ථාරිතමෙව.

නානාධිමුත්තිකතන්ති භීනාදීහි අධිමුත්තිහි නානාධිමුත්තිකභාවං. ඉදම්පි ඤාණං, “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස සත්තානං නානාධිමුත්තිකතං යථාභූතං ඤාණං, ඉධ තථාගතො පජානාති සන්ති සත්තා භීනාධිමුත්තිකා” ති ආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ විත්ථාරිතමෙව.

පරසත්තානන්ති පධානසත්තානං. පරපුග්ගලානන්ති තතො පරෙසං භීනසත්තානං. එකත්ථමෙව වා එතං පද්දේවයං. චෙතෙයාවසෙන පන ද්වේධා වුත්තං. ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තන්ති සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං පරභාවං අපරභාවඤ්ච, වුද්ධිඤ්ච භානිඤ්චානි අත්ථො. ඉමස්සපි ඤාණස්ස විත්ථාරකථා – “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස පරසත්තානං පරපුග්ගලානං ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තං යථාභූතං ඤාණං, ඉධ තථාගතො සත්තානං ආසයං පජානාති අනුසයං පජානාති” තිආදිනා (විහ. 814) නයෙන අභිධම්මෙ ආගතායෙව.

ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීනන්ති පයමාදීනං චතුත්තං ඤානානං රූපි රූපානි පස්සතීතිආදීනං අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං සවිතක්කසව්වාරාදීනං තිණ්ණං සමාධීනං පයමජ්ඣානසමාපත්තිආදීනඤ්ච නචන්තං අනුපුබ්බසමාපත්තීනං. සංකිලෙසන්ති භානභාගියධම්මං. වොදානන්ති විසෙසභාගියධම්මං. වුට්ඨානන්ති “වොදානම්පි වුට්ඨානං. තම්භා තම්භා සමාධිම්භා වුට්ඨානම්පි වුට්ඨාන” න්ති (විහ. 828) එවං වුත්තපගුණජ්ඣානඤ්චෙව භවච්චගඵලසමාපත්තියො ච. හෙට්ඨිමං.

හෙට්ඨිමඤ්ඤි පගුණජ්ඣානං උපරිමස්ස උපරිමස්ස පදට්ඨානං හොති. තස්මා “වොදානම්පි වුට්ඨාන” න්ති වුත්තං. භවඬිගෙන පන සබ්බජ්ඣානෙන වුට්ඨානං හොති. එලසමාපත්තියා නිරොධසමාපත්තිනො වුට්ඨානං හොති. තං සන්ධාය “තම්හා තම්හා සමාධිම්හා වුට්ඨානම්පි වුට්ඨාන” න්ති වුත්තං. ඉදම්පි ඤාණං “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තිනං සංකිලෙසං වොදානං වුට්ඨානං යථාභූතං ඤාණං, ඤායීති චත්තාරො ඤායී, අත්ථෙකච්චො ඤායී සම්පත්තිංයෙව සමානං විපත්තිති පච්චෙති” තිආදිනා (විභ. 828) නයෙන අභිධම්මෙ විත්ථාරිතං. සත්තන්තං ඤාණානං විත්ථාරකථාවිනිවිජයො සම්මොභවිතොදනියං විභඬිගට්ඨකථායං වුත්තො. පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිදිබ්බවක්ඛුඤාණකථා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා. ආසවක්ඛයකථා භයහෙරවෙ.

149. ඉමානි බො සාරිපුත්තානි යානි පුබ්බෙ “දස බො පනිමානි, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස තථාගතබලානී” ති අවොචං, ඉමානි තානිති අප්පනං කරොති. තත්ථ පරවාදීකථා හොති – දසබලඤාණං නාම පාටියෙක්කං නත්ථී, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්සෙව්වායං පභෙදොති. තං න තථා දට්ඨබ්බං. අඤ්ඤාමෙව හි දසබලඤාණං, අඤ්ඤං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං. දසබලඤාණඤ්ඤි සකසකකිච්චමෙව ජානාති. සබ්බඤ්ඤානඤාණං තම්පි තතො අවසෙසම්පි පජානාති. දසබලඤාණෙසු හි පඨමං කාරණාකාරණමෙව ජානාති. දුතියං කම්මන්තරවිපාකන්තරමෙව. තතියං කම්මපරිච්ඡෙදමෙව. චතුත්ථං ධාතුනානත්තකාරණමෙව. පඤ්චමං සත්තානං අජ්ඣාසයාධිමුත්තිමෙව. ඡට්ඨං ඉන්ද්‍රියානං තික්ඛමුදුභාවමෙව. සත්තමං ඤානාදීහි සද්ධිං තෙසං සංකිලෙසාදිමෙව. අට්ඨමං පුබ්බෙතිවුත්ථත්ථධසන්තතිමෙව. නවමං සත්තානං වුත්තිපට්ඨසන්ධිමෙව. දසමං සච්චපරිච්ඡෙදමෙව. සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පන එතෙහි ජානිතබ්බඤ්ඤානො උත්තරිඤ්ඤානො පජානාති. එතෙසං පන කිච්චං න සබ්බං කරොති. තඤ්ඤි ඤානං හුත්වා අප්පෙතුං න සක්කොති, ඉද්ධි හුත්වා විකුබ්බිතුං න සක්කොති, මග්ගො හුත්වා කිලෙසෙ බෙපෙතුං න සක්කොති. අපිච්ච පරවාදී එවං පුච්ඡිතබ්බො – “දසබලඤාණං නාම එතං සවිතක්කසවිචාරං අවිතක්කවිචාරමත්තං අවිතක්කඅවිචාරං කාමාවචරං රූපාවචරං අරූපාවචරං ලොකියං ලොකුත්තර” න්ති? ජානන්තො පටිපාටියා සත්ත ඤාණානි සවිතක්කසවිචාරානිති වක්ඛති. තතො පරානි ද්වෙ අවිතක්කඅවිචාරානිති වක්ඛති. ආසවක්ඛයඤාණං සියා සවිතක්කසවිචාරං, සියා අවිතක්කවිචාරමත්තං, සියා අවිතක්කඅවිචාරන්ති වක්ඛති. තථා පටිපාටියා සත්ත කාමාවචරානි, තතො පරානි ද්වෙ රූපාවචරානි, අවසානෙ එකං ලොකුත්තරන්ති වක්ඛති, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පන සවිතක්කසවිචාරමෙව කාමාවචරමෙව ලොකියමෙවාති වක්ඛති.

එවමෙත්ථ අනුපදවණ්ණනං කත්වා ඉදානි යස්මා තථාගතො පඨමංයෙව යානාට්ඨානඤාණෙන වෙනෙයාසත්තානං ආසවක්ඛයාධිගමස්ස වෙව අනාධිගමස්ස ව යානාට්ඨානභූතං කිලෙසාවරණාභාවං පස්සති, ලොකියසම්මාදිට්ඨිට්ඨානදස්සනතො නියතම්චිජාදිට්ඨිට්ඨානාභාවදස්සනතො ව. අථ තෙසං කම්මවිපාකඤාණෙන විපාකාවරණාභාවං පස්සති, තිහෙතුකපට්ඨසන්ධිදස්සනතො. සබ්බත්ථගාමීනීපටිපදාඤාණෙන කම්මාවරණාභාවං

පස්සති, අනන්තරියකම්මාභාවදස්සනතො. එවං අනාවරණානං
 අනෙකධාතුනානාධාතුඤ්ඤාණෙන අනුකූලධම්මදෙසනත්ථං වරියවිසෙසං පස්සති,
 ධාතුවෙමත්තදස්සනතො. අථ නෙසං නානාධිමුත්තිකතාඤ්ඤාණෙන අධිමුත්තිං
 පස්සති, පයොගං අනාදිසිත්වාපි අධිමුත්තිවසෙන ධම්මදෙසනත්ථං. අට්ඨං
 දිට්ඨාධිමුත්තිනං යථාසත්ති යථාබලං ධම්මං දෙසෙතුං
 ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණෙන ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තං පස්සති, සද්ධාදීනං
 තික්ඛමුදුභාවදස්සනතො. එවං පරිඤ්ඤාතින්ද්‍රියපරොපරියත්තා පන තෙ සචෙ දූරෙ
 භොන්ති, පයමජ්ඣානාදීසු වසිභුත්තා ඉද්ධිවිසෙසෙන තෙ බිජ්ජං උපගච්ඡති.
 උපගන්ත්වා ච නෙසං පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණෙන පුබ්බජාතිභාවනං,
 දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණානුභාවතො පත්තබ්බෙන චෙතොපරියඤ්ඤාණෙන සම්පති
 විත්තවිසෙසං පස්සන්තො ආසවක්ඛයඤ්ඤාණානුභාවෙන ආසවක්ඛයගාමිනියා
 පටිපදාය විගතසම්මොහත්තා ආසවක්ඛයාය ධම්මං දෙසෙති. තස්මා ඉමිනා
 අනුක්කමෙන ඉමානි දසබ්බානි චුත්තානීති වෙදිතබ්බො.

තං, සාරිපුත්ත, වාචං අජ්ජහායාතිආදීසු පුන ඵවරූපිං වාචං න වක්ඛාමීති
 වදන්තො තං වාචං පජහති නාම. පුන ඵවරූපං විත්තං න උජ්ජාදෙස්සාමීති
 වින්තෙන්තො විත්තං පජහති නාම. පුන ඵවරූපං දිට්ඨිං න ගණ්ඨස්සාමීති
 පජහන්තො දිට්ඨිං පටිනිස්සජ්ජති නාම, තථා අකරොන්තො නෙව පජහති, න
 පටිනිස්සජ්ජති. සො යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙති යථා නිරයපාලෙහි
 ආහරිත්වා නිරයෙ යපිතො, එවං නිරයෙ යපිතොයෙවාති වෙදිතබ්බො.

ඉදානිස්ස අත්ථසාධකං උපමං දස්සෙන්තො සෙය්‍යථාපිතිආදිමාහ. තත්ථ
 සීලසම්පන්නොතිආදීසු ලොකියලොකුත්තරා සීලසමාධිපඤ්ඤා වෙදිතබ්බො.
 ලොකුත්තරවසෙනෙව විනිවත්තෙතුම්පි වට්ටති. අයඤ්ඨි
 සම්මාචාචාකම්මන්තාජීවෙහි සීලසම්පන්නො, සම්මාචායාමසතිසමාධිහි
 සමාධිසම්පන්නො, සම්මාදිට්ඨිසංකප්පෙහි පඤ්ඤාසම්පන්නො, සො එවං
 සීලාදිසම්පන්නො හික්ඛු යථා දිට්ඨෙව ධම්මෙ ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අඤ්ඤං
 ආරාධෙති අරහත්තං පාපුණාති, එවංසම්පදමිදං, සාරිපුත්ත, වදාමි ඉමම්පි කාරණං
 ඵවරූපමෙව. යථා හි මග්ගානන්තරං අවිරජ්ඣිත්වාච ඵලං නිබ්බත්තති, එවමෙව
 ඉමස්සාපි පුග්ගලස්ස චුතිඅනන්තරං අවිරජ්ඣිත්වාච නිරයෙ පටිසන්ධි භොතීති
 දස්සෙති. සකලස්මිඤ්ඨි බුද්ධවචනෙ ඉමාය උපමාය ගාළ්භතරං කත්වා චුත්තඋපමා
 නාම නත්ථි.

150. වෙසාරජ්ජානීති එත්ථ සාරජ්ජපටිපක්ඛො වෙසාරජ්ජං, චතුසු යානෙසු
 සාරජ්ජාභාවං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස උජ්ජන්තසොමනස්සමයඤ්ඤාණස්සෙනං නාමං.
 සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතොති අහං සම්මාසම්බුද්ධො, සබ්බෙ ධම්මා මයා
 අභිසම්බුද්ධාති එවං පටිජානතො තව. අනභිසම්බුද්ධාති ඉමෙ නාම ධම්මා තයා
 අනභිසම්බුද්ධා. තත්‍ර වතාති තෙසු වත අනභිසම්බුද්ධාති එවං දස්සිතධම්මෙසු.
 සහධම්මෙනාති සහෙතුනා සකාරණෙන වචනෙන සුනක්ඛන්තො විය
 විජ්ජලපන්නො අජ්ජමාණං. නිමිත්තමෙතන්ති එත්ථ පුග්ගලොපි ධම්මොපි

නිමිත්තන්ති අධිප්පෙනො. තං පුග්ගලං න පස්සාමි, යො මං පටිචොදෙස්සති, තං ධම්මං න පස්සාමි, යං දස්සෙත්වා අයං නාම ධම්මො තයා අනභිසම්බුද්ධොති මං පටිචොදෙස්සතිති අයමෙත්ථ අත්ථො. ඛෙමජ්ජත්තොති ඛෙමං පත්තො, සෙසපද්දවයං ඉමස්සෙව වෙච්චනං. සබ්බඤ්ඤානං වෙසාරජ්ජඤ්ඤානමෙව සන්ධාය චුත්තං. දසබ්බලස්ස හි අයං නාම ධම්මො තයා අනභිසම්බුද්ධොති වොදකං පුග්ගලං වා වොදනාකාරණං අනභිසම්බුද්ධධම්මං වා අපස්සතො සභාවබුද්ධොයෙව වා සමානො අහං බුද්ධොස්මිති වදාමිති පච්චවෙක්ඛන්තස්ස බ්බලවතරං සොමනස්සං උප්පජ්ජති. තෙන සම්පයුත්තං ඤාණං වෙසාරජ්ජං නාම. තං සන්ධාය “ඛෙමජ්ජත්තො” තිආදිමාහ. එවං සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අන්තරායිකා ධම්මාති එත්ථ පන අන්තරායං කරොන්තිති අන්තරායිකා, තෙ අත්ථතො සඤ්චිච්ච විනික්කන්තා සත්ත ආපත්තික්ඛන්ධා. සඤ්චිච්ච විනික්කන්තඤ්ඤි අන්තමසො දුක්කට්ඨබ්බාසිතමිපි මග්ගඵලානං අන්තරායං කරොති. ඉධ පන මෙටුනධම්මො අධිප්පෙනො. මෙටුනං සෙවතො හි යස්ස කස්සචි නිස්සංසයමෙව මග්ගඵලානං අන්තරායො හොති. යස්ස ඛො පන තෙසු අත්ථායාති රාගක්ඛයාදීසු යස්ස අත්ථාය. ධම්මො දෙසිතොති අසුභභාවනාදිධම්මො කටීතො. තත්ථ වත මන්ති තස්මිං අනියායානිකධම්මෙ මං. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

දසබ්බලඤ්ඤානාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා

151. “අට්ඨ ඛො ඉමා සාරිපුත්තා” ති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණස්ස බ්බලදස්සනත්ථං. යථා හි බ්බත්තං පරිසං අජ්ඣොගාහෙත්වා විඤ්ඤානං චිත්තං ආරාධනසමත්ථාය කථාය ධම්මකටීකස්ස ඡෙකභාවො පඤ්ඤායති, එවං ඉමා අට්ඨ පරිසා පත්වා වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණස්ස වෙසාරජ්ජභාවො සක්කා ඤාතුන්ති වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණස්ස බ්බලං දස්සෙත්තො, අට්ඨ ඛො ඉමා සාරිපුත්තාතිආදිමාහ.

තත්ථ ඛත්තියපරිසාති ඛත්තියානං සන්තිපතිත්වා නිසින්තට්ඨානං, එස නයො සබ්බත්ථ. මාරකායිකානං පන සන්තිපතිත්වා නිසින්තට්ඨානං මාරපරිසා වෙදිතබ්බො, න මාරානං. සබ්බාපි චෙතා පරිසා උග්ගට්ඨානදස්සනවසෙන ගහිතා. මනුස්සා හි “එත්ථ රාජා නිසින්තො” ති පකතිවචනමිපි වත්තුං න සක්කොන්ති, කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති. එවං උග්ගා ඛත්තියපරිසා. බ්‍රාහ්මණා තීසු වෙදෙසු කුසලා හොන්ති, ගහපතයො නානාවොහාරෙසු වෙච්ච අක්ඛරචිත්තාය ව. සමණා සකවාදපරවාදෙසු කුසලා හොන්ති. තෙසං මජ්ඣෙ ධම්මකථාකථනං නාම අතිවිය භාරො. අමනුස්සාපි උග්ගා හොන්ති. අමනුස්සොති හි චුත්තමත්තෙපි මනුස්සානං සකලසරිරං සඬකම්පති, තෙසං රූපං වා දිස්වා සද්දං වා සුත්වා සත්තා විසඤ්ඤිතො හොන්ති. එවං අමනුස්සපරිසා උග්ගා. තාසුපි ධම්මකථාකථනං නාම අතිවිය භාරො. ඉති උග්ගට්ඨානදස්සනවසෙන තා ගහිතාති වෙදිතබ්බො.

අප්‍රකාශනවලින් අනුපවසති. අනෙකසතං ඛත්තියපරිසන්ති බිම්බිසාරසමාගම ඤාතිසමාගම ලිච්ඡවිසමාගමසදිසං. අඤ්ඤාසුපි චක්කවාලෙසු ලබ්භතියෙව. කිං පන භගවා අඤ්ඤාති චක්කවාලානිපි ගච්ඡති? ආම ගච්ඡති. කිදිසො භුත්වා? යාදිසා තෙ, තාදිසොයෙව. තෙනෙවාහ “අභිජානාමි බො පනාහං, ආනන්ද, අනෙකසතං ඛත්තියපරිසං උපසඬකම්භා, තත්ථ යාදිසකො තෙසං චණ්ණො හොති, තාදිසකො මය්හං චණ්ණො හොති. යාදිසකො තෙසං සරො හොති, තාදිසකො මය්හං සරො හොති. ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙමි සමාදපෙමි සමුත්තෙජෙමි සම්පහංසෙමි. භාසමානඤ්ච මං න ජානන්ති ‘කො නු බො අයං භාසති දෙවො වා මනුස්සො වා’ති. ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙත්වා සමාදපෙත්වා සමුත්තෙජෙත්වා සම්පහංසෙත්වා අන්තරධායාමි. අන්තරහිතඤ්ච මං න ජානන්ති ‘කො නු බො අයං අන්තරහිතො දෙවො වා මනුස්සො වා’”ති (දී. නි. 2.172).

ඛත්තියා කෙයුරඬගදමාලාගන්ධාදිවිභූෂිතා නානාවිරාගවසනා ආමුක්කමණ්ණිකුණ්ඩලා මොළිධරා හොන්ති. කිං භගවාපි එවං අත්තානං මණ්ඩෙති? තෙ ව ඔදාතාපි හොන්ති කාලාපි මංගුලච්ඡවිපි. කිං සත්ථාපි එවරුපො හොතිති? සත්ථා අත්තනො පබ්බජිතවසෙනෙව ගච්ඡති, තෙසං පන තාදිසො භුත්වා උපට්ඨාති, ගන්ත්වා රාජාසනෙ නිසින්තං අත්තානං දස්සෙති, තෙසං “අප්ප අම්භාකං රාජා අතිවිය විරොචති”ති හොති. තෙ ව හින්තස්සරාපි හොන්ති ගන්ගස්සරාපි කාකස්සරාපි. සත්ථා බ්‍රහ්මස්සරෙතෙව ධම්මං කථෙති. තාදිසකො මය්හං සරො හොතිති ඉදං පන භාසන්තරං සන්ධාය කථිතං. මනුස්සානං පන තං සුත්වා “අප්ප රාජා මධුරෙන සරෙන කථෙති”ති හොති. කථෙත්වා පක්කන්තෙ ව භගවති පුන රාජානං ආගතං දිස්වා “කො නු බො අයං”න්ති විමංසා උප්පජ්ජති.

ඉදං චුත්තං හොති – කො නු බො අයං ඉමස්මිං යානෙ ඉදානෙව මාගධභාසාය සීහලභාසාය මධුරෙන සරෙන කථෙත්තො අන්තරහිතො, කිං දෙවො, උදාහු මනුස්සොති? කිමත්ථං පනෙවං අජානන්තානං ධම්මං දෙසෙතිති? වාසනත්ථාය. එවං සුතොපි හි ධම්මො අනාගතෙ පච්චයො හොතියෙවාති අනාගතං පටිච්ච දෙසෙතිති.

සන්තිසින්තපුබ්බන්ති සඬගම්ම නිසින්තපුබ්බං. සල්ලපිතපුබ්බන්ති ආලාපසල්ලාපො කතපුබ්බො. සාකච්ඡාති ධම්මසාකච්ඡාපි සමාපජ්ජිතපුබ්බො. අනෙකසතං බ්‍රාහ්මණපරිසන්තිආදීනම්පි සොණදණ්ඩසමාගමාදිවසෙන වෙව අඤ්ඤාචක්කවාලවසෙන ව සම්භවො වෙදිතබ්බො.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුර්‍යොනිවණ්ණනා

152. වතස්සො බො ඉමා, සාරිපුත්ත, යොනියොනි එත්ථ යොනීති
ඛන්ධකොට්ඨාසස්සපි කාරණස්සපි පස්සාවග්ගස්සපි නාමං. “වතස්සො නාගයොනියො වතස්සො සුපණ්ණයොනියො”ති (සං. නි. 3.342, 392) එත්ථ හි

බන්ධකොට්ඨාසො යොනි නාම. “යොනි හෙසා භූමිජ ඵලස්ස අධිගමායා”ති (ම. නි. 2.227) එත්ථ කාරණං. “න වාහං බ්‍රාහ්මණං බ්‍රුමි, යොනිජං මත්තිසම්භව”න්ති (ම. නි. 2.457; ධ. ප. 396) එත්ථ පස්සාවමග්ගො. ඉධ පන බන්ධකොට්ඨාසො යොනීති අධිජපෙතො. තත්ථ අණ්ඨෙ ජාතා අණ්ඨජා. ජලාබ්‍රමිති ජාතා ජලාබ්‍රජා. සංසෙදෙ ජාතා සංසෙදජා. විනා එතෙහි කාරණෙහි උජ්ජනිත්වා විය නිබ්බත්තා අභිනිබ්බත්තාති ඔපපාතිකා. අභිනිබ්භිජ්ජ ජායන්තීති හින්දිත්වා නික්ඛමනවසෙන ජායන්ති. පුත්තිකුණපෙ වාතිආදීහි අනිට්ඨට්ඨානානෙව දස්සිතාති. ඉට්ඨෙසුපි සජ්ජිතෙලමධුපාණිකාදීසු සත්තා ජායන්ති එව. දෙවාතිආදීසු වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය උපරිදෙවා ඔපපාතිකාව හොන්ති. භූමදෙවා පන චතුරයොනිකා. එකච්චෙ ව මනුස්සාති මනුස්සෙසු කෙච්චි දෙවා විය ඔපපාතිකා ව හොන්ති. යෙහුයොන පනෙතෙ ජලාබ්‍රජාව, අණ්ඨජාපි එත්ථ කොන්තපුත්තා ද්වෙහානියත්ථෙරා විය, සංසෙදජාපි පදුමගබ්භෙ නිබ්බත්තපොක්ඛරසාතිබ්‍රාහ්මණපදුමවතිදෙවීආදයො විය, එවං විනිපාතිකෙසු නිජ්ඣාමතණ්හිකපෙතා තෙරයිකා විය ඔපපාතිකායෙව, අවසෙසා චතුරයොනිකාපි හොන්ති. යථා තෙ එවං යක්ඛාපි සබ්බචතුප්පදපක්ඛිජාතිදීඝජාතිආදයොපි සබ්බෙ චතුරයොනිකායෙව.

චතුරයොනිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චගතිවණ්ණනා

153. පඤ්ච බො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියොනි එත්ථ සුකතදුක්ඛකම්මවසෙන ගන්තබ්බාති ගතියො. අපිච ගතිගති නිබ්බත්තිගති අජ්ඣාසයගති විභවගති නිජ්ජන්තිගති බ්‍රව්විධා ගති නාම. තත්ථ “තං ගතිං පෙච්ච ගච්ඡාමි”ති (අ. නි. 4.184) ව, “යස්ස ගතිං න ජානන්ති, දෙවා ගන්ධබ්බමානුසා”ති (ධ. ප. 420) ව අයං ගතිගති නාම. “ඉමෙසං බො අහං හික්ඛුනං සීලවන්තානං නෙව ජානාමි ගතිං වා අගතිං වා”ති (ම. නි. 1.508) අයං නිබ්බත්තිගති නාම. “එවම්පි බො තෙ අහං බ්‍රහ්මෙ ගතිං ව පජානාමි පුත්තිඤ්ච පජානාමි”ති (ම. නි. 1.503) අයං අජ්ඣාසයගති නාම. “විභවො ගති ධම්මානං, නිබ්බානං අරහතො ගති”ති (පරි. 339) අයං විභවගති නාම. “ද්වෙයෙව ගතියො භවන්ති අනඤ්ඤා”ති (දී. නි. 1.258; 2.34) අයං නිජ්ජන්තිගති නාම. තාසු ඉධ ගතිගති අධිජපෙතා.

නිරයොනිආදීසු නිරතිඅත්ථෙත නිරස්සාදට්ඨෙත නිරයො. තිරියං අඤ්ජිතාති තිරච්ඡානා. තෙසං යොනි තිරච්ඡානයොනි. පෙච්චභාවං පත්තානං විසයොනි පෙත්තිවිසයො. මනසො උස්සන්තත්තා මනුස්සා. පඤ්චහි කාමගුණෙහි අත්තනො අත්තනො ආනුභාවෙහි ව දිබ්බන්තීති දෙවා. නිරයඤ්චාහං, සාරිපුත්තාතිආදීසු නිරයොනි සද්ධිං ඔකාසෙන බන්ධා. තිරච්ඡානයොනිං වාතිආදීසුපි එසෙව නයො. මග්ගං පටිපදන්ති උභයෙනාපි චුත්තගතිසංවත්තනික කම්මමෙව දස්සෙති. යථා ව පටිපන්නොති යෙන මග්ගෙන යාය පටිපදාය පටිපන්නොති උභයමිපි එකතො කත්වා නිද්දිසති. අපායන්තිආදීසු වඩ්ඪිසඩ්ධාතා සුඛසඩ්ධාතා වා අයා අපෙතත්තා අපායො. දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති. දුක්ඛකට්ඨාරිතො එත්ථ විනිපතන්තීති

විනිපාතො. නිබ්බානඤ්චානන්ති ඉදං පන න කෙවලං ගතිගතිමෙව, ගතිනිස්සරණං
නිබ්බානම්පි ජානාමිති දස්සනත්ථමාහ. ඉධ මග්ගො පටිපදාති උභයෙනාපි
අරියමග්ගොව වුත්තො.

පඤ්චගතිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඤාණප්පවත්තාකාරවණ්ණනා

154. ඉදානි යථාවුත්තෙසු සත්තසු යානෙසු අට්ඨසු යානෙසු අත්තනො
ඤාණප්පවත්තාකාරං දස්සෙන්තො ඉධාහං, සාරිපුත්තාතිආදිමාහ.

තත්ථ එකන්තදුක්ඛාති නිව්වදුක්ඛා නිරන්තරදුක්ඛා. තිබ්බාති බහලා. කටුකාති
බරා. සෙය්‍යථාපීතිආදීති ඔපම්මදස්සනත්ථං වුත්තාති. තත්ථ කාසුති ආවාටොපි
වුවචති රාසිපි.

“කින්ත්‍ර සන්තරමානොව, කාසුං බණ්ඩි සාරථී;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කිං කාසුයා කර්ස්සසි” ති. (ජා. 2.22.3) –

එත්ථ හි ආවාටො කාසු නාම.

“අඬගාරකාසුං අපරෙ ඵුනන්ති, නරා රුදන්තා පරිදඩ්ඨගත්තා” ති. (ජා.
2.22.462) –

එත්ථ රාසි. ඉධ පන ආවාටො අධිප්පෙතො. තෙනෙවාහ “සාධිකපොරිසා” ති. තත්ථ
සාධිකං පොරිසං පමාණං අස්සාති සාධිකපොරිසා, අතිරෙකපඤ්චරතනාති අත්ථො.
චිතච්චිකානං චිතධුමානන්ති එතං පරිලාභස්ස බලවභාවදීපනත්ථං වුත්තං, අච්චියා වා
සති ධුමෙ වා සති, වාතො සමුට්ඨාති, තෙන පරිලාභො න බලවා භොති.
සම්මපරෙතොති සම්මානුගතො. තසිතොති ජාතතණ්හො. පිපාසිතොති උදකං
පාතුකාමො. එකායනෙන මග්ගෙනාති එකපටෙනෙව මග්ගෙන, අනුක්කමනියෙන
උභොසු පස්සෙසු නිරන්තරකණ්ටකරුක්ඛගහනෙන. පණ්ඩායාති අඬගාරකාසුයං
පත්ථනා නාම නත්ථී, අඬගාරකාසුං ආරබ්භ පන ඉරියාපට්ඨස්ස ය්‍යිතත්තා එවං
වුත්තං.

එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – අඬගාරකාසු විය හි නිරයො
දට්ඨබ්බො. අඬගාරකාසුමග්ගො විය නිරයුපගං කම්මං. මග්ගාරුල්ලො විය
කම්මසමඬ්ඨි පුග්ගලො. චක්ඛුමා පුරිසො විය දිබ්බචක්ඛුකො භගවා. යථා සො
පුරිසො මග්ගාරුල්ලං දිස්වා විජානාති “අයං ඉමිනා මග්ගෙන ගන්ත්වා
අඬගාරකාසුයං පතිස්සති” ති, එවමෙවං භගවා පාණාතිපාතාදීසු යංකිඤ්චි කම්මං
ආයුහන්තං එවං ජානාති “අයං ඉමං කම්මං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සන්ති” ති.
යථා සො පුරිසො අපරභාගෙ තං අඬගාරකාසුයා පතිතං පස්සති, එවමෙව භගවා
අපරභාගෙ “සො පුරිසො තං කම්මං කත්වා කුහිං නිබ්බත්තො” ති ආලොකං

වඩිසේත්වා දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො නිරයෙ නිබ්බත්තං පස්සති
පඤ්චවිධබන්ධනාදිමහාදුක්ඛං අනුභවත්තං. තත්ථ කිඤ්චාපි තස්ස
කම්මායුහනකාලෙ අඤ්ඤො චණ්ණො, නිරයෙ නිබ්බත්තස්ස අඤ්ඤො. අථාපි
“සො සත්තො තං කම්මං කත්වා කත්ථ නිබ්බත්තො”ති ඔලොකෙන්තස්ස
අනෙකසහස්සානං සත්තානං මජ්ඣෙකෙ ධීතොපි “අයං සො”ති සොයෙව සත්තො
ආපාථං ආගච්ඡති, “දිබ්බවක්ඛුබ්බං නාම එත”න්ති වදන්ති.

දුතියඋපමායං යස්මා අභිගාරකාසුයං විය ගුථකූපෙ පරිලාභො නත්ථී, තස්මා
“එකත්තදුක්ඛා”ති අවත්වා “දුක්ඛා”තිආදිමාහ. එත්ථාපි පුරිමනයෙනෙව
ඔපම්මසංසන්දනං වෙදිතබ්බං. ඉමම්පි හි පුග්ගලං භගවා භත්ථියොනිආදීසු යත්ථ
කත්ථවි නිබ්බත්තං වධබන්ධනආකඨ්ඨනවිකඨ්ඨනාදිහි මහාදුක්ඛං අනුභවමානං
පස්සති යෙව.

තතියඋපමායං තනුපත්තපලාසොති න අබ්භපටලං විය තනුපණ්ණො,
විරලපණ්ණත්තං පනස්ස සන්ධාය ඉදං වුත්තං. කබරච්ඡායොති විරලච්ඡායො.
දුක්ඛබ්බුලාති පෙත්තිවිසයස්මිඤ්ඤි දුක්ඛමෙව බ්බුලං, සුඛං පරිත්තං කදාපි
අනුභවිතබ්බං හොති, තස්මා එවමාහ. එත්ථාපි පුරිමනයෙනෙව ඔපම්මසංසන්දනං
වෙදිතබ්බං.

චතුත්ථඋපමායං බහලපත්තපලාසොති නිරන්තරපණ්ණො පත්තසඤ්ජන්තො.
සත්තච්ඡායොති පාසාණච්ඡත්තං විය සනච්ඡායො. සුඛබ්බුලා වෙදනාති
මනුස්සලොකෙ බත්තියකුලාදීසු සුඛබ්බුලා වෙදනා වෙදයිතබ්බා හොති, තා
වෙදයමානං නිපන්තං වා නිසින්තං වා පස්සාමිති දස්සෙති. ඉධාපි ඔපම්මසංසන්දනං
පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

පඤ්චමඋපමායං පාසාදොති දීපපාසාදො. උල්ලිත්තාවලිත්තන්ති අන්තො වෙව
උල්ලිත්තං බහි ව අවලිත්තං. පුස්සිග්ගලන්ති ද්වාරබාහාහි සද්ධිං සුපිහිතකවාටං.
ගොනකත්ථතොති චතුරඨ්ඨලාධිකලොමෙන කාළකොජ්චෙන අත්ථතො.
පටිකත්ථතොති උණ්ණාමයෙන සෙතඅත්ථරණෙන අත්ථතො. පටලිකත්ථතොති
සනපුප්ඵකෙන උණ්ණාමයඅත්ථරණෙන අත්ථතො. කදලිමීගපවරපච්චත්ථරණොති
කදලිමීගවම්මමයෙන උත්තමපච්චත්ථරණෙන අත්ථතො. තං කිර පච්චත්ථරණං
සෙතවත්ථස්ස උපරි කදලිමීගවම්මං අත්ථරිත්වා සිබ්බෙන්වා කරොන්ති.
සඋත්තරච්ඡදොති සහ උත්තරච්ඡදෙන, උත්තරිඛද්ධෙන රත්තවිතානෙන සද්ධිත්ති
අත්ථො. උභතොලොහිතකූපධානොති සීසුපධානඤ්ච පාදුපධානඤ්චාති
පල්ලඬිකස්ස උභතො යපිතලොහිතකූපධානො. ඉධාපි උපමාසංසන්දනං
පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අයං පනෙත්ථ අපරභාගයොජනා, යථා සො පුරිසො මග්ගාරුල්ලිහමෙව ජානාති
“අයං එතෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා පාසාදං ආරුය්හ කුටාගාරං පටිසිත්වා පල්ලඬිකෙ
නිසීදිස්සති වා නිපජ්ජිස්සති වා”ති, එවමෙවං භගවා දානාදීසු පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු

යංකිඤ්චි කුසලකම්මං ආයුහන්තංයෙව පුග්ගලං දිස්වා “අයං ඉමං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිස්සති” ති ඡානාති. යථා සො පුරිසො අපරභාගෙ තං පාසාදං ආරුය්හ කුටාගාරං පවිසිත්වා පල්ලඬකෙ නිසින්නං වා නිපන්නං වා එකන්තසුඛං නිරන්තරසුඛං වෙදනං වෙදයමානං පස්සති, එවමෙවං භගවා අපරභාගෙ “සො තං කල්‍යාණං කත්වා කුභිං නිබ්බත්තො” ති ආලොකං වඩ්ඤ්ත්වා දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙත්තො දෙවලොකෙ නිබ්බත්තං පස්සති, නන්දනවනාදීසු අවිජරාසඬසපරිවුතං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානං.

ඤාණප්පවත්තාකාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආසවක්ඛයවාරවණ්ණනා

ආසවක්ඛයවාරෙ “දිබ්බෙන වක්ඛුනා” ති අවත්වා “තමෙනං පස්සාමි” ති වුත්තං. තං කස්මාති වෙ? නියමාභාවා. ඉමඤ්චි පුග්ගලං දිබ්බවක්ඛුනාපි පස්සිස්සති, වෙතොපරියඤාණෙනාපි ඡානිස්සති, සබ්බඤ්ඤාඤාණෙනාපි ඡානිස්සතියෙව. එකන්තසුඛා වෙදනාති ඉදං කිඤ්චාපි දෙවලොකසුඛෙන සද්ධිං බ්‍යඤ්ජනතො එකං, අත්ථතො පන නානා භොති. දෙවලොකසුඛඤ්චි රාගපරිලාභාදීනං අත්ථිතාය න එකන්තෙතෙව සුඛං. නිබ්බානසුඛං පන සබ්බපරිලාභානං වූපසමාය සබ්බාකාරෙන එකන්තසුඛං. උපමායමිපි “යථා පාසාදෙ එකන්තසුඛා” ති වුත්තං. තං මග්ගපරිලාභස්ස අවුපසන්නතාය ඡාතජ්ඣිත්තතාය පිපාසාභිභූතතාය ව න එකන්තමෙව සුඛං. වනසණ්ඨෙ පන පොක්ඛරණියං ඔරුය්හ රජොජල්ලස්ස පවාහිතත්තා මග්ගදරථස්ස වූපසන්නතාය භිසමුලබ්‍යාදනෙන වෙව මධුරොදකපානෙන ව බුජ්ජිපාසානං විනීතතාය උදකසාටකං පරිවත්තෙත්වා මට්ඨදුකුලං නිවාසෙත්වා තණ්ඩුලත්ථවිකං උස්සිසකෙ කත්වා උදකසාටකං පිළෙත්වා හදයෙ යිපෙත්වා මන්දමන්දෙන ව වාතෙන ඛිජයමානස්ස නිපන්නත්තා සබ්බාකාරෙන එකන්තසුඛං භොති.

එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – පොක්ඛරණී විය හි අරියමග්ගො දට්ඨබ්බො. පොක්ඛරණිමග්ගො විය පුබ්බභාගපටිපදා. මග්ගාරුල්හො විය පටිපදාසමඬගීපුග්ගලො. වක්ඛුමා පුරිසො විය දිබ්බවක්ඛු භගවා. වනසණ්ඨො විය නිබ්බානං. යථා සො පුරිසො මග්ගාරුල්හං දිස්වා ඡානාති “අයං ඉමිනා මග්ගෙන ගන්ත්වා පොක්ඛරණියං න්භත්වා රමණීයෙ වනසණ්ඨෙ රුක්ඛවුලෙ නිසිදිස්සති වා නිපජ්ජිස්සති වා” ති, එවමෙවං භගවා පටිපදං පුරෙත්තමෙව නාමරූපං පරිවිජින්නෙත්තමෙව පච්චයපරිග්ගහං කරොන්නමෙව ලක්ඛණාරම්මණාය විපස්සනාය කම්මං කරොන්නමෙව ඡානාති “අයං ඉමං පටිපදං පුරෙත්වා සබ්බආසවෙ බෙපෙත්වා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති එවං වුත්තං එලසමාපත්තිං උපසම්පජ්ජ විහරිස්සති” ති. යථා සො පුරිසො අපරභාගෙ තායං පොක්ඛරණියං න්භත්වා වනසණ්ඨං පවිසිත්වා නිසින්නං වා නිපන්නං වා එකන්තසුඛං වෙදනං වෙදයමානං පස්සති, එවමෙව භගවා අපරභාගෙ තං පුග්ගලං පටිපදං පුරෙත්වා මග්ගං භාවෙත්වා එලං සවිජ්ඣත්වා නිරොධසයනවරගතං.

නිබ්බානාරම්මණං ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා එකන්තසුඛං වෙදනං වෙදයමානං පස්සති.

ආසවක්ඛයවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුක්කරකාරිකාදිසුද්ධිවණ්ණනා

155. “අභිජානාමි ඛො පනාහං, සාරිපුත්ත, චතුරඤ්ඤාසමන්තාගත”න්ති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? පාටියෙක්කං අනුසන්ධිවසෙන ආරද්ධං. අයං කිර සුනක්ඛත්තො දුක්කරකාරිකාය සුද්ධි භොතිති එවං ලද්ධිකො. අථස්ස භගවා මයා එකස්මිං අත්තභාවෙ යත්වා චතුරඤ්ඤාසමන්තාගතං දුක්කරං කතං, දුක්කරකාරකො නාම මයා සදිසො නත්ථි. දුක්කරකාරොන සුද්ධියා සති අභමෙව සුද්ධො භවෙය්‍යන්ති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි. අපිව අයං සුනක්ඛත්තො දුක්කරකාරිකාය පසන්නො, සො චස්ස පසන්නභාවො, “අද්දසා ඛො, භග්ගව, සුනක්ඛත්තො ලිච්ඡවිපුත්තො අවෙලං කොරක්ඛත්තියං චතුක්කුණ්ඩිකං ඡමානිකිණ්ණං භක්ඛසං මුඛෙන බාදන්තං මුඛෙන භුඤ්ජන්තං. දිස්වානස්ස එතදභොසි ‘සාධු රූපො චත, භො, අයං සමණො චතුක්කුණ්ඩිකො ඡමානිකිණ්ණං භක්ඛසං මුඛෙනෙව බාදති, මුඛෙනෙව භුඤ්ජති’”ති එවමාදිනා පාටීකසුත්තෙ (දී. නි. 3.7) ආගතනයෙන වෙදිතබ්බො.

අථ භගවා අයං දුක්කරකාරිකාය පසන්නො, මයා ච එකස්මිං අත්තභාවෙ යත්වා චතුරඤ්ඤාසමන්තාගතං දුක්කරං කතං, දුක්කරකාරෙ පසිදන්තෙනාපි අනෙත මයි පසිදිතබ්බං සියා, සොපිස්ස පසාදො මයි නත්ථිති දස්සෙන්නො ඉමං දෙසනං ආරභි.

තත්‍ර බ්‍රහ්මචරියන්ති දානම්පි වෙය්‍යාවච්චම්පි සික්ඛාපදම්පි බ්‍රහ්මචිහාරාපි ධම්මදෙසනාපි මෙථුනචිරතිපි සදාරසන්නොසොපි උපොසථොපි අරියමග්ගොපි සකලසාසනම්පි අප්ඤ්ඤාසයොපි චීරියම්පි වුච්චති.

“කිං තෙ චතං කිං පන බ්‍රහ්මචරියං,
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි පුතී ඛලචිරියුපපත්ති,
ඉදඤ්ච තෙ නාග මහාවිමානං.

අභඤ්ච භරියා ච මනුස්සලොකෙ,
සද්ධා උභො දානපතී අහුම්භා;
ඔපානභූතං මෙ සරං තදාසී,
සන්නප්පිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ච.

තං මෙ චතං තං පන බ්‍රහ්මචරියං,
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි පුතී ඛලචිරියුපපත්ති,
ඉදඤ්ච මෙ ධීර මහාවිමාන”න්ති. (ජා. 2.22.1592, 1593, 1595) –

ඉමස්මිඤ්චි පුණ්ණකජාතකෙ දානං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං.

“කෙන පාණි කාමදදො, කෙන පාණි මධුස්සවො;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමහි ඉජ්ඣති.

තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමහි ඉජ්ඣති” ති. (පෙ. ව. 275) –

ඉමස්මිං අභිකුරපෙනවත්ථුස්මිං වෙය්‍යාවච්චං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං. “එවං බො තං, හික්ඛවෙ, තිත්තිරියං නාම බ්‍රහ්මවරියං අහොසි” ති (වුළුව. 311) ඉමස්මිං තිත්තිරජාතකෙ පඤ්චසික්ඛාපදං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං. “තං බො පන මෙ පඤ්චසිඛ බ්‍රහ්මවරියං තෙව නිබ්බිදාය න විරාගාය න නිරොධාය, යාවදෙව බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා” ති (දී. නි. 2.329) ඉමස්මිං මහාගොචින්දසුත්තෙ බ්‍රහ්මවිහාරා බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං. “එකස්මිං බ්‍රහ්මවරියස්මිං, සහස්සං මච්චුහායින” ති (සං. නි. 1.184) එත්ථ ධම්මදෙසනා බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තා. “පරෙ අබ්‍රහ්මචාරී භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ බ්‍රහ්මචාරී භවිස්සාමා” ති (ම. නි. 1.83) සල්ලෙඛසුත්තෙ මෙටුනවිරති බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තා.

“මයඤ්ච හරියා නාතික්කමාම,
අම්භෙ ච හරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤත්‍ර තාහි බ්‍රහ්මවරියං වරාම,
තස්මා හි අම්භං දහරා න මීයරෙ” ති. (ජා. 1.10.97) –

මහාධම්මපාලජාතකෙ සදාරසන්තොසො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තො.

“හීනෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති” ති. (ජා. 1.8.75) –

එවං නිමිජාතකෙ අත්තදමනවසෙන කතො අට්ඨඨගිකො උපොසථො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තො. “ඉදං බො පන මෙ, පඤ්චසිඛ, බ්‍රහ්මවරියං එකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය...පෙ.... අයමෙව අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො” ති (දී. නි. 2.329) මහාගොචින්දසුත්තස්මිඤ්ඤෙව අරියමග්ගො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තො. “තයිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්චෙව ඵීතඤ්ච විත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුටුභුතං යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිත” ති (දී. නි. 3.174) පාසාදිකසුත්තෙ සික්ඛත්තයසඨගහං සාසනං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං.

“අපි අතරමානානං, එලාසාව සමිජ්ඣති;
විපක්කබ්‍රහ්මවරියොස්මි, එවං ජානාහි ගාමණී” ති. (ජා. 1.1.8) –

එත්ථ අජ්ඣාසයො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තො. ඉධ පන වීරියං බ්‍රහ්මවරියන්ති අධිජපෙනං. වීරියබ්‍රහ්මවරියස්ස හි ඉදමෙව සුත්තං. තදෙන එකස්මිං අත්තභාවෙ චතුබ්බිධස්ස දුක්ඛරස්ස කතත්තා චතුරඨගසමන්තාගතන්ති වුත්තං.

තපස්සී සුදං භොමීති සුදන්ති නිපාතමත්තං, තපනිස්සිතකො භොමීති අත්ථො. පරමතපස්සීති පරමො තපස්සී, තපනිස්සිතකානං උත්තමො. ලුඛො සුදං භොමීති ලුඛො භොමි. ජෙගුවඡීති පාපජෙගුවඡීකො. පච්චිත්තො සුදං භොමීති පච්චිත්තො අහං භොමි. තත්‍රාස්සු මෙ ඉදං, සාරිපුත්තාති තත්‍ර චතුරඨගෙ බ්‍රහ්මවරියෙ ඉදං මම තපස්සිතාය භොති, තපනිස්සිතභාවෙ මය්හං ඉදං අවෙලකාදිතපස්සිතකත්තං භොතීති දස්සෙති.

තත්ථ අවෙලකොති නිව්චෙලො නග්ගො. මුත්තාචාරොති විසට්ඨාචාරො, උච්චාරකම්මාදීසු ලොකියකුලපුත්තාචාරෙන විරහිතො, ධීතකොච උච්චාරං කරොමි, පස්සාවං කරොමි, බාදාමි භුඤ්ජාමි ච. හත්ථාපලෙඛනොති හත්ථෙ පිණ්ඩමිහි ධීතෙ ජීවිහාය හත්ථං අපලිබාමි, උච්චාරං වා කත්වා හත්ථස්මිඤ්ඤෙව දණ්ඩකසඤ්ඤී හුත්වා හත්ථෙන අපලිබාමීති දස්සෙති. තෙ කිර දණ්ඩකං සත්තොති පඤ්ඤපෙන්නි, තස්මා තෙසං පටිපදං පුරෙන්නො එවමකාසි. භික්ඛාගහණත්ථං එහි හද්දන්තෙති වුත්තො න එතීති න එහිහද්දන්තිකො. තෙන හි තිට්ඨ හද්දන්තෙති වුත්තොපි න තිට්ඨතීති න තිට්ඨහද්දන්තිකො. තදුභයමිපි තිත්ථියා එවං එතස්ස වචනං කතං භවිස්සතීති න කරොන්ති. අහමිපි එවං අකාසිත්ති දස්සෙති. අභිහටන්ති පුරෙතරං ගහෙත්වා ආහටං භික්ඛං. උද්දිස්සකතන්ති ඉදං තුම්හෙ උද්දිස්ස කතන්ති එවං ආරොචිතභික්ඛං. න නිමන්තනන්ති අසුකං නාම කුලං වා වීරීං වා ගාමං වා පවිසෙය්‍යාපාති එවං නිමන්තිතභික්ඛමිපි න සාදියාමි න ගණ්භාමි.

න කුම්භිමුඛාති කුම්භිතො උද්ධරිත්වා දියාමානං භික්ඛං න ගණ්භාමි. න කළොපිමුඛාති කළොපිති උක්ඛලි වා පච්ඡි වා. තතොපි න ගණ්භාමි. කස්මා? කුම්භිකළොපියො මං නිස්සාය කට්ඨජුනා පහාරං ලහන්තීති. න එළකමන්තරන්ති උම්මාරං අන්තරං කත්වා දියාමානං න ගණ්භාමි. කස්මා? අයං මං නිස්සාය අන්තරකරණං ලහන්ති. දණ්ඩමුසලෙසුපි එසෙව නයො. න ද්විත්තන්ති ද්වීසු භුඤ්ජමානෙසු එකස්මිං උට්ඨාය දෙන්තෙ න ගණ්භාමි. කස්මා? කඛලන්තරායො භොතීති. න ගබ්භිනියාතිආදීසු පන ගබ්භිනියා කුච්ඡියං දාරකො කිලමති, පායන්තියා දාරකස්ස බීරන්තරායො භොති, පුරිසන්තරගතාය රතිඅන්තරායො භොතීති න ගණ්භාමි. න සංකිත්තීසුති සංකිත්තෙන්වා කතහත්තෙසු. දුබ්භික්ඛසමයෙ කිර අවෙලකසාවකා අවෙලකානං අත්ථාය තතො තතො තණ්ඩුලාදීති සමාදපෙත්වා හත්තං පවන්ති. උක්ඛට්ඨාවෙලකො තතොපි න පටිග්ගණ්භාති.

න යත්ථ සාති යත්ථ සුනබො පිණ්ඩං ලභිස්සාමීති උපට්ඨිතො භොති, තත්ථ තස්ස අදන්වා ආහටං න ගණ්භාමි. කස්මා? එතස්ස පිණ්ඩන්තරායො භොතීති. සණ්ඩසණ්ඩචාරිනීති සමුහසමුහචාරිනී, සවෙ හි අවෙලකං දිස්වා ඉමස්ස භික්ඛං දස්සාමාති මානුසකා හත්තගෙහං පවිසන්ති. තෙසු ච පවිසන්තෙසු කළොපිමුඛාදීසු

නිලීනා මක්ඛිකා උප්පතිත්වා සණ්ඨසණ්ඨා වරන්ති. තතො ආහං භික්ඛං න ගණ්හාමි. කස්මා? මං නිස්සාය මක්ඛිකානං ගොවරන්තරායො ජාතොති, අහම්පි තථා අකාසිං. න පුසොදකන්ති සබ්බසස්සසම්භාරෙහි කතං ලොණසොවීරකං. එත්ථ ච සුරාපානමෙව සාවජ්ජං, අයං පන සබ්බෙසුපි සාවජ්ජසඤ්ඤී.

එකාගාරිකොති යො එකස්මිඤ්ඤෙව ගෙහෙ භික්ඛං ලභිත්වා නිවත්තති. එකාලොපිකොති යො එකෙනෙව ආලොපෙන යාපෙති. ද්වාගාරිකාදීසුපි එසෙව නයො. එකිස්සාපි දත්තියාති එකාය දත්තියා. දත්ති නාම එකා බුද්දකපාති හොති, යත්ථ අග්ගභික්ඛං පක්ඛිපිත්වා යාපෙත්ති. එකාහිකන්ති එකදිවසන්තරිකං. අද්ධමාසිකන්ති අද්ධමාසන්තරිකං. පරියායහත්තභොජනන්ති වාරහත්තභොජනං. එකාහවාරෙන ද්විභවාරෙන සත්තාහවාරෙන අධිසමාසවාරෙනාති එවං දිවසවාරෙන ආහතං හත්තභොජනං.

සාකහක්ඛොති අල්ලසාකහක්ඛො. සාමාකහක්ඛොති සාමාකතණ්ඩුලහක්ඛො. නීවාරාදීසු නීවාරා නාම තාව අරඤ්ඤෙ සයංජාතවිහිජාති. දද්දුලන්ති වම්මකාරෙහි වම්මං ලිඛිත්වා ඡඩ්ඞිතකසට්ඨං. හටං වුව්වති සිලෙසොපි සෙවාලොපි කණ්කාරාදිරුක්ඛනියාසොපි. කණන්ති කුණ්ඩකං. ආවාමොති හත්තඋක්ඛලිකාය ලග්ගො කුමාමඔදනො, තං ඡඩ්ඞිතට්ඨානෙ ගහෙත්වා බාදති. “ඔදනකඤ්ජිය”න්තිපි වදන්ති. පිඤ්ඤාකාදයො පාකටා එව. පවත්තඵලභොජීති පතිතඵලභොජී.

සාණානීති සාණවාකවොළානි. මසාණානීති මිස්සකවොළානි. ජවදුස්සානීති මතසරිරතො ඡඩ්ඞිතවත්ථානි. එරකතිණාදීනි වා ගන්ථෙත්වා කතනිවාසනානි. පංසුකුලානීති පථවියං ඡඩ්ඞිතනන්තකානි. තිරිතානීති රුක්ඛත්තවචත්ථානි. අජිනන්ති අජිනමිගවම්මං. අජිනක්ඛිපන්ති තදෙව මජ්ඣෙ ඵාලිතං. සබ්බරකන්තිපි වදන්ති. කුසවීරන්ති කුසතිණං ගන්ථෙත්වා කතවීරං. වාකවීරඵලකවීරෙසුපි එසෙව නයො. කෙසකම්බලන්ති මනුස්සකෙසෙහි කතකම්බලං. යං සන්ධාය වුත්තං “යානි කානිවි, භික්ඛවෙ, තත්තාවුතානං වත්ථානං, කෙසකම්බලො තෙසං පටිකුට්ඨො අක්ඛායති. කෙසකම්බලො, භික්ඛවෙ, සිතෙ සිතො, උණ්හෙ උණ්හො, දුබ්බණ්ණො දුග්ගන්ධො දුක්ඛසම්ඵසො”ති (අ. නි. 3.138). වාලකම්බලන්ති අස්සවාලාදීහි කතකම්බලං. උලුකපක්ඛකන්ති උලුකපත්තානි ගන්ථෙත්වා කතනිවාසනං. උඛ්භට්ඨකොති උද්ධං ධීතකො. උක්කුට්ඨකප්පධානමනුයුත්තොති උක්කුට්ඨකවීරියං අනුයුත්තො, ගච්ඡන්තොපි උක්කුට්ඨකොව හුත්වා උප්පතිත්වා උප්පතිත්වා ගච්ඡති. කණ්ටකාපස්සයිකොති අයකණ්ටකෙ වා පකතිකණ්ටකෙ වා භූමියං කොට්ටෙත්වා තත්ථ වම්මං අත්ථරිත්වා යානවඩ්ඞිකමාදීනි කරොමීති දස්සෙති. සෙය්‍යන්ති සයන්තොපි තත්ථෙව සෙය්‍යං කප්පෙමි. සායං තතියමස්සාති සායතතියකං. පාතො මජ්ඣන්තිකෙ සායන්ති දිවසස්ස තික්ඛත්තුං පාපං පවාහෙස්සාමීති උදකොරොහනානුයොගං අනුයුත්තො විහරාමීති දස්සෙති.

156. නෙකවස්සගණිකන්ති නෙකවස්සගණසඤ්ජානං. රජොපල්ලන්ති රජමලං, ඉදං අත්තනො රජොපල්ලකවතසමාදානකාලං සන්ධාය වදති. ජෙගුවිජිස්මීන්ති

පාපජ්ගුවිෂ්ණුනභාවෙ. යාව උදකබිත්දුම්හිනි යාව උදකටෙවකෙපි මම දයා පවිච්ඡපට්ඨිතා හොති, කො පන වාදො අඤ්ඤෙසු සක්ඛරකයලදණ්ඩකවාලිකාදීසු. තෙ කිර උදකබිත්දුං ව එතෙ ව සක්ඛරකයලාදයො බුද්දකපාණාති පඤ්ඤපෙනති. තෙනාහ “යාව උදකබිත්දුම්හිනි මෙ දයා පවිච්ඡපට්ඨිතා හොති”ති. උදකබිත්දුම්හි න හනාමි න විනාසෙමි, කිං කාරණා. මාහං බුද්දකෙ පාණෙ විසමගතෙ සඬ්ඝාතං ආපාදෙසින්ති. නින්තථලතිණග්ගරුක්ඛසාබාදීසු විසමට්ඨානෙ ගතෙ උදකබිත්දුසඬ්ඝාතෙ බුද්දකපාණෙ සඬ්ඝාතං වධං මා ආපාදෙසින්ති. එතමත්ථං “සතොව අභික්කමාමි”ති දස්සෙති. අවෙලකෙසු කිර භූමිං අක්කන්තකාලතො පහුති සීලවා නාම නත්ථි. භික්ඛාවාරං ගච්ඡන්තාපි දුස්සීලාව හුත්වා ගච්ඡන්ති, උපට්ඨාකානං ගෙහෙ භුඤ්ජන්තාපි දුස්සීලාව හුත්වා භුඤ්ජන්ති. ආගච්ඡන්තාපි දුස්සීලාව හුත්වා ආගච්ඡන්ති. යදා පන මොරපිඤ්ඤෙණ ඵලකං සම්මජ්ජිත්වා සීලං අධිට්ඨාය නිසීදන්ති, තදා සීලවන්තා නාම හොන්ති.

වනකම්මිකන්ති කන්දමුලඵලාඵලාදීනං අත්ථාය වනෙ විවරන්තං. වනෙන වනන්ති වනතො වනං, එස නයො සබ්බත්ථං. සංපතාමිති ගච්ඡාමි. ආරඤ්ඤකොති අරඤ්ඤ ජාතවුද්ධො, ඉදං අත්තතො ආජීවකකාලං සන්ධාය වදති. බොධිසත්තො කිර පාසණ්ඩපරිග්ගණ්හණත්ථාය තං පබ්බජ්ජං පබ්බජී, නිරත්ථකභාවං පන ඤත්වාපි න උප්පබ්බජ්ජිතො, බොධිසත්තා හි යං යං යානං උපෙන්නි, තතො අනිවත්තිතධම්මා හොන්ති, පබ්බජිත්වා පන මා මං කොචි අද්දසාති තතොව අරඤ්ඤං පට්ටියො. තෙනෙවාහ “මා මං තෙ අද්දසංසු අහඤ්ච මා තෙ අද්දස”න්ති.

ගොට්ඨාති ගොවජා. පට්ඨිතගාවොති නික්ඛන්තගාවො. තත්ථ චතුක්කුණ්ඩිකොති වනන්තෙයෙව ඨිතො ගොපාලකානං ගාවිහි සද්ධිං අපගතභාවං දිස්වා ද්වෙ හත්ථෙ ද්වෙ ව ජණ්ණකාති භූමියං යපෙත්වා ඵලං චතුක්කුණ්ඩිකො උපසඬ්ඝමිත්වාති අත්ථො. තානි සුදං ආභාරෙමිති මහල්ලකවච්ඡකානං ගොමයානි කසටානි නිරොජානි හොන්ති, තස්මා තානි වජ්ජෙත්වා යානි තරුණවච්ඡකානං ධීරපානෙනෙව වඩ්ඪන්තානං සමජානි ගොමයානි තානි කුච්ඡිපුරං බාදිත්වා පුන වනසණ්ඩමෙව පටිසති. තං සන්ධායාහ “තානි සුදං ආභාරෙමි”ති. යාවකීවඤ්ච මෙති යත්තකං කාලං මම සකං මුත්තකරිසං අපරික්ඛිණං හොති. යාව මෙ ද්වාරවළඤ්ජො පවත්තිත්ථ, තාව තදෙව ආභාරෙමිති අත්ථො. කාලෙ පන ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ පරික්ඛිණමංසලොහිතො උපවිජින්නද්වාරවළඤ්ජො වච්ඡකානං ගොමයානි ආභාරෙමි. මහාවිකටභොජනස්මිත්ති මහන්තෙ විකටභොජනෙ, අපකතිභොජනෙති අත්ථො.

157. තත්ත්වසුදං, සාරිපුත්ත, භිංසනකස්ස වනසණ්ඩස්ස භිංසනකතස්මිං හොතීති. තත්ත්ව පුරිමවචනාපෙක්ඛනං. සුදන්ති පදපුරණමත්තෙ නිපාතො. සාරිපුත්තාති ආලපනං. අයං පනෙත්ථ අත්ථයොජනා – තත්ත්ව යං චුත්තං අඤ්ඤතරං භිංසනකං වනසණ්ඩන්ති, තත්ත්ව යො සො භිංසනකො වනසණ්ඩො චුත්තො, තස්ස භිංසනකස්ස වනසණ්ඩස්ස භිංසනකතස්මිං හොති, භිංසනකකිරියාය

හොතීති අත්පො. කිං හොති? ඉදං හොති, යො කොචි අචිතරාගො...පෙ....
ලොමානි හංසන්තීති.

අප් වා තත්ත්වය සාමිඅත්පෙ භුමිමං. සු ඉති නිපාතො. කිං සු නාම තෙ හොත්තො
සමණබ්බාහිමණාතිආදීසු විය. ඉදන්ති අධිප්පෙතමත්ථං පච්චක්ඛං විය කත්වා
දස්සනවචනං. සුදන්ති සු ඉදං, සන්ධිවසෙන ඉකාරලොපො වෙදිතබ්බො.
චක්ඛන්ද්‍රියං ඉත්ථිත්තියං අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතිත්තියං කිං සුධවිත්තන්තිආදීසු
විය. අයං පනෙත්ථ අත්ථයොජනා, තස්ස, සාරිපුත්ත, හිංසනකස්ස වනසණ්ඩස්ස
හිංසනකත්තස්මිං ඉදංසු හොතීති. හිංසනකත්තස්මිත්ති හිංසනකභාවෙති අත්පො.
එකස්ස තකාරස්ස ලොපො දට්ඨබ්බො. “හිංසනකත්තස්මි”න්තියෙව වා පායො,
හිංසනකතාය ඉති වා වත්තබ්බො ලිඛිගවිපල්ලාසො කතො, නිමිත්තත්පෙ වෙනං
භුමිමවචනං. තස්මා එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො, හිංසනකභාවෙ ඉදංසු හොති,
හිංසනකභාවනිමිත්තං හිංසනකභාවහෙතු, හිංසනකභාවපච්චයා ඉදංසු හොති. යො
කොචි අචිතරාගො තං වනසණ්ඩං පච්චසති. යෙභුයොන ලොමානි හංසන්ති
බහුතරානි ලොමානි හංසන්ති, උද්ධං මුඛානි සුච්ඡිසානි කණ්ටකසද්ධිසානි ව හුත්වා
තිට්ඨන්ති, අප්පානි න හංසන්ති, බහුතරානං වා සත්තානං හංසන්ති, අප්පකානං
අතිසුරපුරිසානං න හංසන්තීති.

අත්තරට්ඨකාති මාසමාසස්ස අවසානෙ වතස්සො, එග්ගුණමාසස්ස ආදිමිති
වතස්සොති එවං උභින්නං අත්තරෙ අට්ඨරත්ති. අබ්භොකාසෙති මහාසත්තො
හිමපාතසමයෙ රත්තිං අබ්භොකාසෙ විහරති, අප්පස්ස ලොමකුපෙසු ආචුතමුත්තා විය
හිමබ්බන්දුනි තිට්ඨන්ති, සරිරං සෙනදුකුලපාරුතං විය හොති. දිවා වනසණ්ඩෙති දිවා
හිමබ්බන්දුසු සුරියාතපසම්ඵස්සෙන විගතෙසු අස්සාසොපි භවෙය්‍ය, අයං පන සුරියෙ
උග්ගච්ඡන්තෙයෙව වනසණ්ඩං පච්චසති, තත්ත්වස්ස සුරියාතපෙන පග්ගරත්තං හිමං
සරිරෙයෙව පතති. දිවා අබ්භොකාසෙ විහරාමී රත්තිං වනසණ්ඩෙති ගිම්හකාලෙ
කිරෙස දිවා අබ්භොකාසෙ විහාසී, තෙනස්ස කච්ඡෙහි සෙදධාරා මුච්චිංසු, රත්තිං
අස්සාසො භවෙය්‍ය, අයං පන සුරියෙ අත්ථං ගච්ඡන්තෙයෙව වනසණ්ඩං පච්චසති.
අප්පස්ස දිවා ගහිතඋස්මෙ වනසණ්ඩෙ අභිගාරකාසුයං පක්ඛිත්තො විය අත්තභාවො
පරිදස්සිත්ථ. අනච්ඡරියාති අනුච්ඡරියා. පටිභාසීති උපට්ඨාසී.

සොතත්තොති දිවා ආතපෙන රත්තිං වනඋස්මාය සුතත්තො. සොසින්නොති
රත්තිං හිමෙන දිවා හිමොදකෙන සුට්ඨු තිත්තො. හිංසනකෙති භයජනකෙ.
නග්ගොති නිව්චෙලො. නිවාසනපාරුපනෙ හි සති සීතං වා උණ්භං වා න
අතිබාධෙය්‍ය, තම්පි මෙ නත්ථිති දස්සෙති. න වග්ගිමාසිනොති අග්ගිමිපි න
උපගතො. එසනාපසුතොති සුද්ධිඵසනත්ථාය පසුතො, පයුත්තො. මුතීති, තදා
අත්තානං මුතීති කත්වා කට්ඨෙති.

ඡවට්ඨිකානීති උපධිසද්ධිසානි අට්ඨීති. උපධායාති යථා සීසුපධානඤ්ච
පාදුපධානඤ්ච පඤ්ඤායති, එවං සන්ථරිත්වා තත්ථ සෙය්‍යං කප්පෙමිති දස්සෙති.
ගාමණ්ඩලාති ගොපාලදාරකා. තෙ කිර බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, සුමෙධ,

ත්වං ඉමස්මිං යානෙ කස්මා නිසින්තො, කට්ඨිනි වදන්ති. බොධිසත්තො
 අධොමුඛො නිසිදති, න කට්ඨිනි. අථ නං තෙ අකට්ඨතුං න දස්සාමාති පරිවාරෙත්වා
 ඔට්ඨුහන්ති සරීරෙ බෙළං පාතෙත්ති. බොධිසත්තො එවම්පි න කට්ඨිනි. අථ නං ත්වං
 න කට්ඨිනි ඔමුක්තෙත්ති පස්සාවමස්ස උපරි විස්සජ්ජෙත්ති. බොධිසත්තො එවම්පි
 න කට්ඨිනියෙව. තතො නං කට්ඨිනි කට්ඨිනි පංසුකෙන ඔකිරන්ති. බොධිසත්තො
 එවම්පි න කට්ඨිනියෙව. අථස්ස න කට්ඨිනි දණ්ඩකසලාකා ගහෙත්වා
 කණ්ණසොතෙසු පවෙසෙත්ති. බොධිසත්තො දුක්ඛා තිබ්බා කටුකා වෙදනා
 අධිවාසෙත්තො කස්සචි කිඤ්චි න කරිස්සාමිති මතකො විය අවිජ්ජති. තෙනාහ “න
 බො පනාහං, සාරිපුත්ත, අභිජානාමි තෙසු පාපකං චිත්තං උජ්ජාදෙතා” ති. න මයා
 තෙසු පාපකං චිත්තම්පි උජ්ජාදිතන්ති අත්ථො. උපෙක්ඛාවිහාරස්මිං භොතිති
 උපෙක්ඛාවිහාරො භොති. විහාරො එව හි විහාරස්මිත්ති චුත්තො. තෙනෙව ච
 “ඉදංසු මෙ” ති එත්ථාපි අයංසු මෙති එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉමිනා නයෙන
 අඤ්ඤානිපි එවරූපානි පදානි වෙදිතබ්බානි. ඉමිනා ඉතො එකනචුතිකප්පෙ සූරිතං
 උපෙක්ඛාවිහාරං දස්සෙති. යං සන්ධායාහ –

“සුඛපත්තො න රජ්ජාමි, දුක්ඛෙ න භොමි දුම්මනො;
 සබ්බත්ථ තුලිතො භොමි, එසා මෙ උපෙක්ඛාපාරමි” ති.

දුක්ඛරකාරිකාදිසුද්ධිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආහාරසුද්ධිවණ්ණනා

158. ආහාරෙත සුද්ධිති කොලාදිනා එකච්චෙන පරිත්තකආහාරෙත සක්කා
 සුජ්ඣිතුන්ති එවංදිට්ඨිනො භොන්ති. එවමාහංසුති එවං වදන්ති. කොලෙහීති
 පදරෙහි. කොලොදකන්ති කොලානි මද්දිත්වා කතපානකං. කොලචිකතින්ති
 කොලසාළවකොලපුචකොලගුළාදිකොලවිකාරං. එතපරමොති එතං පමාණං පරමං
 අස්සාති එතපරමො. තදා එකනචුතිකප්පමත්ථකෙ පන න
 බෙලුපක්කතාලපක්කපමාණො කොලො භොති, යං එතරහි කොලස්ස පමාණං,
 එත්තකොව භොතිති අත්ථො.

159. අධිමත්තකසිමානන්ති අතිවිය කිසභාවං. ආසිතිකපබ්බානි වා කාළපබ්බානි
 වානි යථා ආසිතිකවල්ලියා වා කාළවල්ලියා වා සන්ධිට්ඨානෙසු මිලායින්වා මජ්ඣෙ
 උන්නතුන්නතානි භොන්ති, එවං මය්හං අභිගපච්චඩ්ගානි භොන්තිති දස්සෙති.
 ඔට්ඨපදන්ති යථා ඔට්ඨස්ස පදං මජ්ඣෙ ගම්භිරං භොති, එවමෙවං බොධිසත්තස්ස
 මිලාතෙ මංසලොහිතෙ වච්චද්වාරස්ස අන්තොපච්චිට්ඨත්තා ආනිසදං මජ්ඣෙ
 ගම්භිරං භොති. අථස්ස භූමියං නිසින්තට්ඨානං සරපොඨබ්බෙන අක්කන්තං විය
 මජ්ඣෙ උන්නතං භොති. වට්ටනාවලීති යථා රජ්ජුයා ආචුනින්වා කතා වට්ටනාවලී
 වට්ටනානං අන්තරන්තරා නින්තා භොති, වට්ටනට්ඨානෙසු උන්නතා, එවං
 පිට්ඨිකණ්ටකො උන්නතාවනතො භොති, ජරසාලාය ගොපානසියොති
 ජිණ්ණසාලාය ගොපානසියො, තා වංසතො මුච්චින්වා මණ්ඩලෙ පතිට්ඨහන්ති,

මණ්ඩලතො මුච්චිත්වා භූමියන්ති; එවං එකා උපරි හොති, එකා හෙට්ඨාති
 ඔලුග්ගවිලුග්ගා භවන්ති. බොධිසත්තස්ස පන න එවං ඵාසුළියො, තස්ස හි ලොහිතෙ
 ඡින්නෙ මංසෙ මිලාතෙ ඵාසුළන්නරෙහි වම්මාති හෙට්ඨා ඔතිණ්ණාති, තං
 සන්ධායෙනං වුත්තං.

ඔක්කාසිකාති හෙට්ඨා අනුපව්ට්ඨා. තස්ස කිර ලොහිතෙ ඡින්නෙ මංසෙ මිලාතෙ
 අක්ඛිආවාටකා මත්ථලුඬිගං ආහව්ව අට්ඨංසු, තෙනස්ස එවරූපා අක්ඛිතාරකා
 අහෙසුං. ආමකච්ඡින්නොති අතිතරුණකාලෙ ඡින්නො, සො හි වාතාතපෙන
 සංචුසති වෙව මිලායති ව. යාවස්සු මෙ, සාරිපුත්තාති, සාරිපුත්ත, මය්හං උදරච්ඡවි
 යාව පිට්ඨිකණ්ටකං අල්ලිනා හොති. අථ වා යාවස්සු මෙ, සාරිපුත්ත, භාරියභාරියා
 අහොසි දුක්කරකාරිකා, මය්හං උදරච්ඡවි යාව පිට්ඨිකණ්ටකං අල්ලිනා අහොසිති
 එවමෙත්ථ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. පිට්ඨිකණ්ටකංයෙව පරිග්ගණ්හාමිති
 සහඋදරච්ඡවිං ගණ්හාමි. උදරච්ඡවිංයෙව පරිග්ගණ්හාමිති සහපිට්ඨිකණ්ටකං
 ගණ්හාමි. අවකුජ්ජො පපතාමිති තස්ස හි උච්චාරපස්සාවත්ථාය නිසින්නස්ස
 පස්සාවො නෙව නික්ඛමති, වච්චං පන එකං ද්වෙ කට්ඨකට්ඨිමත්තං නික්ඛමති.
 බලවදුක්ඛං උජ්ජාදෙති. සරිරතො සෙදා මුච්චන්ති, තත්ථෙව අවකුජ්ජො භූමියං
 පතති. තෙනාහ “අවකුජ්ජො පපතාමි” ති. තමෙව කායන්ති තං
 එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ කායං. මහාසච්චිකසුත්තෙ පන පච්ඡිමභවිකකායං සන්ධාය
 ඉමමෙව කායන්ති ආහ. පුතිමුලානීති මංසෙ වා ලොහිතෙ වා සති තිට්ඨන්ති. තස්ස
 පන අභාවෙ වම්මබණ්ඩෙ ලොමාති විය හත්ථෙයෙව ලග්ගන්ති, තං සන්ධායාහ
 “පුතිමුලාති ලොමාති කායස්මා පතන්ති” ති.

අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසන්ති අරියභාවං කාතුං සමත්ථං ලොකුත්තරමග්ගං.
 ඉමිස්සායෙව අරියාය පඤ්ඤායාති විපස්සනාපඤ්ඤාය අනධිගමා. යායං අරියාති යා
 අයං මග්ගපඤ්ඤා අධිගතා. ඉදං වුත්තං හොති – යථා එතරහි විපස්සනාපඤ්ඤාය
 අධිගතත්තා මග්ගපඤ්ඤා අධිගතා, එවං එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ
 විපස්සනාපඤ්ඤාය අනධිගතත්තා ලොකුත්තරමග්ගපඤ්ඤං නාධිගතොස්මිති,
 මජ්ඣිමනිකායෙකත්ථෙරා පනාහු, ඉමිස්සායෙවාති වුත්තපඤ්ඤාපි යායං අරියාති
 වුත්තපඤ්ඤාපි මග්ගපඤ්ඤායෙව. අථ නෙ හික්ඛු ආහංසු “එවං සන්නෙ මග්ගස්ස
 අනධිගතත්තා මග්ගං නාධිගතොස්මිති ඉදං වුත්තං හොති, භන්නෙ” ති. ආවුසො,
 කිඤ්චාපි දීපෙතුං න සක්කොමි, ද්වෙපි පන මග්ගපඤ්ඤායෙවාති, එතදෙව වෙත්ථ
 යුත්තං. ඉතරථා හි යා අයන්ති නිද්දෙසො අනනුරූපො සියා.

ආහාරසුද්ධිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සංසාරසුද්ධිආදිවණ්ණනා

160. සංසාරෙන සුද්ධිති බහුකං සංසරිත්වා සුජ්ඣන්තිති වදන්ති. උපපත්තියා
 සුද්ධිති බහුකං උපපජ්ජිත්වා සුජ්ඣන්තිති වදන්ති. ආවාසෙන සුද්ධිති බහුසු යානෙසු
 වසිත්වා සුජ්ඣන්තිති වදන්ති. තිසුපි යානෙසු සංසරණකවසෙන සංසාරො.

උපපජ්ජනකවසෙන උපපත්ති. වසනකවසෙන ආවාසොති ඛන්ධායෙව වුත්තා. යඤ්ඤෙනාති බ්‍රහ්‍යාගෙ යජිත්වා සුජ්ඣන්තිති වදන්ති. මුද්ධාවසිත්තෙනාති තිහි සඬබ්බෙහි ඛන්තියාහිසෙකෙන මුද්ධති අහිසිත්තෙන. අග්ගිපාරිවරියායාති බ්‍රහ්‍යඅග්ගිපරිවරණෙන සුජ්ඣන්තිති වදන්ති.

161. දහරොති තරුණො. යුවාති යොබ්බනෙන සමන්තාගතො.

සුසුකාලකෙසොති සුට්ඨු කාලකෙසො. භද්‍රෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතොති ඉමිනාස්ස යෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතො යුවා, තං යොබ්බනං භද්දං ලද්ධකන්ති දස්සෙති. පඨමෙන වයසාති පඨමවයො නාම තෙත්තිංස වස්සාති, තෙන සමන්තාගතොති අත්ථො, පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියෙනාති පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තිභාවෙන. ජිණ්ණොති ජරාජිණ්ණො. වුද්ධොති වඩ්ඪිත්වා යීතඅඬගපච්චඩ්ගො. මහල්ලකොති ජාතිමහල්ලකො. අද්ධගතොති බ්‍රහ්‍යඅද්ධානං ගතො විරකාලාතික්කන්තො. වයො අනුජ්ජන්තොති වස්සසතස්ස තතියකොට්ඨාසං පච්ඡිමවයං අනුජ්ජන්තො. ආසිතිකො මෙ වයො වත්තතිති ඉමං කිර සුත්තං භගවා පරිනිබ්බානසංචච්ඡරෙ කට්ඨෙ. තස්මා ඵවමාහ. පරමායාති උත්තමාය. සතියාතිආදිසු පදසතම්පි පදසහස්සම්පි වදන්තස්සෙව ගහණසමත්ථතා සති නාම. තදෙව ආධාරණඋපනිඛන්ධනසමත්ථතා ගති නාම. ඵවං ගහිතං ධාරිතං සජ්ඣායං කාතුං සමත්ථවිරියං ධිති නාම. තස්ස අත්ථඤ්ච කාරණඤ්ච දස්සනසමත්ථතා පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියං නාම.

දළ්භධම්මා ධනුග්ගහොති දළ්භං ධනුං ගහෙත්වා යීතො ඉස්සාසො. දළ්භධනු නාම ද්විසහස්සථාමං වුච්චති, ද්විසහස්සථාමං නාම යස්ස ආරොපිතස්ස ජියාබද්ධො ලොහසිසාදීනං භාරො දණ්ඩෙ ගහෙත්වා යාව කණ්ඩප්පමාණා උක්ඛිත්තස්ස පථවිතො මුච්චති. සික්ඛිතොති දස ද්වාදස වස්සාති ආවරියකුලෙ උග්ගහිතසිප්පො. කතහත්ථොති කොචි සිප්පමෙව උග්ගණ්හාති. කතහත්ථො න හොති, අයං පන කතහත්ථො විණ්ණවසිභාවො. කතුපාසනොති රාජකුලාදිසු දස්සිතසිප්පො. ලහුකෙන අසනෙනාති අන්තො සුසිරං කත්වා තුලාදීනි පුරෙත්වා කතලාබාපරිකම්මෙන සල්ලහුකකණ්ඩෙන. ඵවං කතඤ්චි ඵකඋසහගාමී ද්වෙ උසහාති ගච්ඡති, අට්ඨඋසහගාමී සොළසඋසහාති ගච්ඡති. අජ්ජකසිරෙනාති නිදුක්ඛෙන. අතිපාතෙය්‍යාති අතික්කමෙය්‍ය. ඵවං අධිමත්තසතිමන්තොති යථා සො ධනුග්ගහො තං විදත්ථිවතුරඬගුලජායං සිසං ඵව අතික්කමෙති, ඵවං පදසතම්පි පදසහස්සම්පි උග්ගහෙතුං උපධාරෙතුං සජ්ඣායිතුං අත්ථකාරණාති ව උපපරික්ඛිතුං සමත්ථාති අත්ථො. අඤ්ඤත්‍ර අසිතපිතබාසිතසාසිතාති අසිතපිතාදීනි හි භගවතාපි කාතබ්බාති හොන්ති, හික්ඛුහිපි. තස්මා තෙසං කරණමත්තකාලං යපෙත්වාති දස්සෙති.

අපරියාදින්නායෙවාති අපරික්ඛිණායෙව. සචෙ හි ඵකො හික්ඛු කායානුපස්සනං පුච්ඡති, අඤ්ඤො වෙදනානුපස්සනං, අඤ්ඤො චිත්තානුපස්සනං, අයොසා ධම්මානුපස්සනං. ඉමිනා පුට්ඨං අහං පුච්ඡස්සාමිති ඵකො ඵකං න ඔලොකෙති. ඵවං සන්තෙපි තෙසං වාරො පඤ්ඤායති. ඵවං බුද්ධානං පන වාරො න පඤ්ඤායති,

විදත්ථිවතුරභිගුලජායං අතික්කමතො පුරෙතරංයෙව භගවා චුද්දසව්ධෙන කායානුපස්සනං, නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනං, සොළසව්ධෙන චිත්තානුපස්සනං, පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං කථෙති. තිට්ඨන්තු වා තාව එතෙ චත්තාරො. සචෙ හි අඤ්ඤෙ චත්තාරො සම්මජ්ජපධානෙසු, අඤ්ඤෙ ඉද්ධිපාදෙසු, අඤ්ඤෙ පඤ්ච ඉන්ද්‍රියෙසු, අඤ්ඤෙ පඤ්ච බලෙසු, අඤ්ඤෙ සත්ත බොජ්ඣංගිගෙසු, අඤ්ඤෙ අට්ඨ මග්ගභිගෙසු පඤ්භං පුච්ඡෙය්‍යං, තම්පි භගවා කථෙය්‍යා. තිට්ඨන්තු වා එතෙ අට්ඨ. සචෙ අඤ්ඤෙ සත්තතිංස ජනා බොධිපක්ඛියෙසු පඤ්භං පුච්ඡෙය්‍යං, තම්පි භගවා තාවදෙව කථෙය්‍යා. කස්මා? යාවතා හි ලොකියමභාජනා එකං පදං කථෙන්නී. තාව ආනන්දත්ථෙරො අට්ඨ පදානි කථෙති. ආනන්දත්ථෙරෙ පන එකං පදං කථෙන්නෙයෙව භගවා සොළසපදානි කථෙති. කස්මා? භගවතො හි ජිව්හා මුදුකා දන්තාවරණං සුචුසිතං වචනං අගලිතං භවභිගපරිවාසො ලහුකො. තෙනාහ “අපරියාදින්නායෙවස්ස, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස ධම්මදෙසනා” ති.

තත්ථ ධම්මදෙසනාති තත්තිඨපනා. ධම්මපදබ්‍යඤ්ජනන්ති පාළියා පදබ්‍යඤ්ජනං, තස්ස තස්ස අත්ථස්ස බ්‍යඤ්ජනකං අක්ඛරං. පඤ්භපටිභානන්ති පඤ්භබ්‍යාකරණං. ඉමිනා කිං දස්සෙති? තථාගතො පුබ්බෙ දහරකාලෙ අක්ඛරානි සම්පිණ්ඨෙත්වා පදං වත්තුං සක්කොති, පදානි සම්පිණ්ඨෙත්වා ගාථං වත්තුං සක්කොති, චතුඅක්ඛරෙහි වා අට්ඨඅක්ඛරෙහි වා සොළසඅක්ඛරෙහි වා පදෙහි යුක්තාය ගාථාය අත්ථං වත්තුං සක්කොති. ඉදානි පන මහල්ලකකාලෙ අක්ඛරානි සම්පිණ්ඨෙත්වා පදං වා, පදානි සම්පිණ්ඨෙත්වා ගාථං වා, ගාථාය අත්ථං වා වත්තුං න සක්කොති එවං නත්ථි. දහරකාලෙ ව මහල්ලකකාලෙ ව සබ්බමෙතං තථාගතස්ස අපරියාදින්නමෙවාති ඉමං දස්සෙති. මඤ්චකෙන චෙපි මන්ති ඉදං බුද්ධබලදීපනත්ථමෙව පරිකප්පෙත්වා ආහ. දසබලං පන මඤ්චකෙ ආරොපෙත්වා ගාමනිගමරාජධානියො පරිහරණකාලො නාම නත්ථි. තථාගතා හි පඤ්චමෙ ආයුකොට්ඨාසෙ බණ්ඩිච්චාදීහි අනභිභූතා සුවණ්ණවණ්ණසරීරස්ස චෙවණ්ණියෙ අනනුප්පත්තෙ දෙවමනුස්සානං පියමනාපකාලෙයෙව පරිනිබ්බායන්ති.

162. නාගසමාලොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. පඨමබොධියඤ්ඤි
විසතිවස්සබ්භන්තරෙ උපවානනාගිතමෙසියත්ථෙරා විය අයම්පි භගවතො උපට්ඨාකො අහොසි. ඛිජයමානොති මන්දමන්දෙන තාලවණ්ටවාතෙන භගවතො උතුසුබං සමුට්ඨාපයමානො. එතදවොචාති සකලසුත්තන්තං සුත්වා භගවතො පුබ්බවරිතං දුක්කරකාරකං ආගම්ම පසන්නො එතං “අච්ඡරියං භන්තෙ” තිආදිවචනං අවොච. තත්ථ අච්ඡරං පහරිතුං යුක්තන්ති අච්ඡරියං. අභූතපුබ්බං භූතන්ති අබ්භූතං. උභයෙනපි අත්තතො විම්භයමෙව දීපෙති. කො නාමො අයං භන්තෙති ඉදං හද්දකො වතායං ධම්මපරියායො, හන්දස්ස භගවන්තං ආයාචිත්වා නාමං ගණ්භාපෙමීති අධිජ්ජායෙන ආහ. අථස්ස භගවා නාමං ගණ්භන්තො තස්මා තිහ ත්වන්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො, යස්මා ඉදං සුත්තං සුත්වා තව ලොමානි හට්ඨානි, තස්මා තිහ ත්වං, නාගසමාල, ඉමං ධම්මපරියායං “ලොමභංසන පරියායො” ත්වෙව නං ධාරෙහීති.

සංසාරසුද්ධිආදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා

163. එවං මෙ සුතන්ති මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තං. තත්ථ විනයපරියායෙන තයො ජනා සම්බහුලාති වුච්චන්ති, තතො පරං සඬ්ඝො. සුත්තන්තපරියායෙන තයො තයො එව, තතො උද්ධං සම්බහුලාති වුච්චන්ති. ඉධ සුත්තන්තපරියායෙන සම්බහුලාති වෙදිතඛ්ඛා. පිණ්ඩාය පාවිසිංසුති පවිට්ඨා, තෙ පන න තාව පවිට්ඨා, පවිසිස්සාමාති නික්ඛන්තත්තා පන පවිසිංසුති වුත්තා. යථා ගාමං ගමිස්සාමිති නික්ඛන්තපුරිසො තං ගාමං අප්පත්තොපි “කුභිං ඉත්ථන්තාමො”ති වුත්තෙ “ගාමං ගතො”ති වුච්චති, එවං. පරිබ්බාජකානං ආරාමොති ජෙනවනතො අවිදුරෙ අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො අත්ථී, තං සන්ධාය එවමාහංසු. සමණො, ආවුසොති, ආවුසො, තුම්භාකං සත්ථා සමණො ගොතමො. කාමානං පරිඤ්ඤන්ති කාමානං පහානං සමතික්කමං පඤ්ඤපෙති. රූපවෙදනාසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ තිත්ථියා සකසමයං ජානන්තා කාමානං පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙය්‍යං පට්ඨමානං වදමානා, රූපානං පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙය්‍යං අරූපහවං වදමානා, වෙදනානං පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙය්‍යං අසඤ්ඤහවං වදමානා. තෙ පන “ඉදං නාම පට්ඨමානං අයං රූපහවො අයං අරූපහවො”තිපි න ජානන්ති. තෙ පඤ්ඤපෙතුං අසක්කොන්තාපි කෙවලං “පඤ්ඤපෙම පඤ්ඤපෙමා”ති වදන්ති. තථාගතො කාමානං පරිඤ්ඤං අනාගාමිමග්ගෙන පඤ්ඤපෙති, රූපවෙදනානං අරහත්තමග්ගෙන. තෙ එවං මහන්තෙ විසෙසෙ විජ්ජමානෙපි ඉධ නො, ආවුසො, කො විවෙසොතිආදිමාහංසු.

තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං පඤ්ඤාපනෙ. ධම්මදෙසනාය වා ධම්මදෙසනන්ති යදිදං සමණස්ස වා ගොතමස්ස ධම්මදෙසනාය සද්ධිං අම්භාකං ධම්මදෙසනං, අම්භාකං වා ධම්මදෙසනාය සද්ධිං සමණස්ස ගොතමස්ස ධම්මදෙසනං ආරභිත නානාකරණං වුච්චෙට්ඨ, තං කින්නාමාති වදන්ති. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. ඉති වෙමජ්ඣෙ භින්නසුචණ්ණං විය සාසනෙන සද්ධිං අත්තනො උද්ධිවචනමත්තෙන සමුදුරං යපයිංසු. නෙව අභිනන්දිංසුති එවමෙතන්ති න සම්පට්ඨිංසු. නප්පටික්කොසිංසුති නයිදං එවන්ති නප්පට්ඨෙසෙධෙසුං. කස්මා? තෙ කිර තිත්ථියා නාම අන්ධසදිසා, ජානිත්වා වා අජානිත්වා වා කට්ඨෙය්‍යන්ති නාභිනන්දිංසු, පරිඤ්ඤන්ති වචනෙන ඊසකං සාසනගන්ධො අත්ථීති නප්පටික්කොසිංසු. ජනපදවාසිනො වා තෙ සකසමයපරසමයෙසු න සුට්ඨු කුසලාතිපි උභයං නාකංසු.

165. න වෙව සම්පායිස්සන්ති සම්පාදෙන්වා කට්ඨෙතං න සක්ඛිස්සන්ති. උත්තරිඤ්ච විසාතන්ති අසම්පායනතො උත්තරිමිපි දුක්ඛං ආපජ්ජිස්සන්ති.

සම්පාදෙත්වා කථෙත්තුං අසක්කොන්තානං නාම හි දුක්ඛං උප්පජ්ජති. යථා තං, හික්ඛවෙ, අවිසයස්මිත්ති එත්ථ යථාති කාරණවචනං, තත්ති නිපාතමත්තං. යස්මා අවිසයෙ පඤ්ඤා ප්‍රච්ඡිනො හොතිති අත්ථො. සදෙවකෙති සහ දෙවෙහි සදෙවකෙ. සමාරකාදීසුපි එසෙව නයො. එවං තිණි යානාති ලොකෙ පක්ඛිපිත්වා ද්වෙ පජායාති පඤ්චහිපි සත්තලොකමෙව පරියාදිසිත්වා එතස්මිං සදෙවකාදිභෙදෙ ලොකෙ තං දෙවං වා මනුස්සං වා න පස්සාමිති දීපෙති. ඉතො වා පන සුත්වාති ඉතො වා පන මම සාසනතො සුත්වා අතථාගතොපි අතථාගතසාවකොපි ආරාධෙය්‍ය පරිනොසෙය්‍ය. අඤ්ඤා ආරාධනං නාම නත්ථිති දස්සෙති.

166. ඉදානි අත්තනො තෙසං පඤ්ඤානං වෙය්‍යාකරණෙන චිත්තාරාධනං දස්සෙන්නො කො ව, හික්ඛවෙතිආදිමාහ. කාමගුණාති කාමයිතබ්බට්ඨොන කාමා. බන්ධනට්ඨොන ගුණා. “අනුජානාමි, හික්ඛවෙ, අහතානං වත්ථානං ද්විගුණං සඬ්ඝාටි”න්ති (මහාව. 348) එත්ථ හි පටලට්ඨො ගුණට්ඨො. “අව්චෙත්ති කාලා තරයන්ති රත්තියො, වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති”ති (සං. නි. 1.4) එත්ථ රාසට්ඨො ගුණට්ඨො. “සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා”ති (ම. නි. 3.379) එත්ථ ආනිසංසට්ඨො ගුණට්ඨො. “අත්තං අත්තගුණං (බු. පා. 3 ද්වත්තිංසාකාරෙ; දී. නි. 2.377) කයිරා මාලාගුණෙ බහු”ති (ධ. ප. 53) එත්ථ බන්ධනට්ඨො ගුණට්ඨො. ඉධාපි එසෙව අධිජ්ජෙතො, තෙන වුත්තං “බන්ධනට්ඨොන ගුණා”ති. චක්ඛුච්ඤ්ඤායාති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන පස්සිතබ්බා. එතෙනුපායෙන සොතච්ඤ්ඤායාදීසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉට්ඨාති පරිසිට්ඨා වා හොන්තු මා වා, ඉට්ඨාරම්මණභූතාති අත්ථො. කන්තාති කමතියා. මනාපාති මනවඩ්ඪනකා. පියරූපාති පියජාතිකා. කාමුපසංහිතාති ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජමානෙන කාමෙන උපසංහිතා. රජනියාති රජ්ජනියා, රාගුප්පත්තිකාරණභූතාති අත්ථො.

167. යදි මුද්දායාතිආදීසු මුද්දානි අඬ්ගලිපබ්බෙසු සඤ්ඤං යථෙත්වා හත්ථමුද්දා. ගණනාති අවිජ්ජද්දගණනා. සඬ්ඛානන්ති පිණ්ඩගණනා. යාය බෙත්තං ඔලොකෙත්වා ඉධ එත්තකා වීහි හවිස්සන්ති, රුක්ඛං ඔලොකෙත්වා ඉධ එත්තකාති එලානි හවිස්සන්ති, ආකාසං ඔලොකෙත්වා ඉමෙ ආකාසෙ සකුණා එත්තකා නාම හවිස්සන්තිති ජානන්ති.

කසිති කසිකම්මං. වණිජ්ජාති ජඬ්ඝවණිජ්ජපට්ඨවණිජ්ජාදිවණිජ්ජපට්ඨො. ගොරක්ඛන්ති අත්තනො වා පරෙසං වා ගාවො රක්ඛිත්වා පඤ්චගොරසවික්කයෙන ජීවනකම්මං. ඉස්සත්ථො වුව්චති ආවුධං ගහෙත්වා උපට්ඨානකම්මං. රාජපොරිසන්ති ආවුධෙන රාජකම්මං කත්වා උපට්ඨානං. සිජ්ජඤ්ඤාතරන්ති ගහිතාවසෙසං හත්ථිඅස්සසිජ්ජාදි. සිතස්ස පුරක්ඛතොති ලක්ඛං විය සරස්ස සිතස්ස පුරතො, සිතෙන බාධියමානොති අත්ථො. උණ්භෙපි එසෙව නයො. ඩංසාදීසු ඩංසාති පිඬ්ගලමක්ඛිකා. මකසාති සබ්බමක්ඛිකා, සරිසපාති යෙ කෙවි සරිත්වා ගච්ජන්ති. රිස්සමානොති රුජ්ජමානො, සට්ඨියමානො. මියමානොති මරමානො. අයං, හික්ඛවෙති, හික්ඛවෙ, අයං මුද්දාදිහි ජීවිකකප්පනං ආගම්ම සිතාදිපච්චයො ආබාධො. කාමානං ආදීනවොති කාමෙසු උපද්දවො, උපස්සග්ගොති අත්ථො.

සන්දිට්ඨිකොති පච්චක්ඛො සාමං පස්සිතඛිඛො. දුක්ඛක්ඛන්ධොති දුක්ඛරාසි.
කාමහෙතුතිආදීසු පච්චයට්ඨෙන කාමා අස්ස හෙතුති කාමහෙතු. මූලට්ඨෙන කාමා
නිදානමස්සාති කාමනිදානො. ලිඛිගවිපල්ලාසෙන පන කාමනිදානන්ති චුත්තො.
කාරණට්ඨෙන කාමා අධිකරණං අස්සාති කාමාධිකරණො. ලිඛිගවිපල්ලාසෙනෙව
පන කාමාධිකරණන්ති චුත්තො. කාමානමෙව හෙතුති ඉදං නියමවචනං,
කාමපච්චයා උප්පජ්ජතියෙවාති අත්ථො.

උට්ඨහතොති ආජීවසමුට්ඨාපකවීරියෙන උට්ඨහන්තස්ස. සටතොති තං වීරියං
පුබ්බෙනාපරං සටෙන්තස්ස. වායමතොති වායාමං පරක්කමං පයොගං
කරොන්තස්ස. නාහිනිජ්ඵජ්ජන්තීති න නිජ්ඵජ්ජන්ති, හත්ථං නාහිරුහන්ති.
සොවතීති විත්තෙ උප්පන්නබලවසොකෙන සොවති. කිලමතීති කායෙ
උප්පන්නදුක්ඛෙන කිලමති. පරිදෙවතීති වාචාය පරිදෙවති. උරත්තාළින්ති උරං
තාලෙන්වා. කන්දතීති රොදති. සම්මොහං ආපජ්ජතීති විසඤ්ඤී විය සම්මුල්ලො
හොති. මොසන්ති තුව්ඡං. අඵලොති නිජ්ඵලො. ආරක්ඛාධිකරණන්ති
ආරක්ඛකාරණා. කිත්තීති කෙන නු ඛො උපායෙන. යම්පි මෙති යම්පි මය්හං
කසිකම්මාදීති කත්වා උප්පාදිතං ධනං අහොසි. තම්පි නො නත්ථීති තම්පි අම්භාකං
ඉදානි නත්ථී.

168. පුන වපරං, භික්ඛවෙ, කාමහෙතුතිආදිනාපි කාරණං දස්සෙත්වාච ආදීනවං
දීපෙති. තත්ථ කාමහෙතුති කාමපච්චයා රාජානොපි රාජුහි විවදන්ති. කාමනිදානන්ති
භාවනපුංසකං, කාමෙ නිදානං කත්වා විවදන්තීති අත්ථො. කාමාධිකරණන්තිපි
භාවනපුංසකමෙව, කාමෙ අධිකරණං කත්වා විවදන්තීති අත්ථො. කාමානමෙව
හෙතුති ගාමනිගමනගරසෙනාපතිපුරොහිතට්ඨානන්තරාදීනං කාමානමෙව හෙතු
විවදන්තීති අත්ථො. උපක්කමන්තීති පහරන්ති. අසිවම්මන්ති අසිඤ්ඤෙව
බෙට්ඨකඵලකාදීති ව. ධනුකලාපං සන්නය්හිත්වාති ධනුං ගහෙත්වා සරකලාපං
සන්නය්හිත්වා. උහතොඛ්‍යුළන්ති උහතො රාසිභූතං. පක්ඛන්දන්තීති පවිසන්ති.
උසුසුති කණ්ඨෙසු. විජ්ජොතලන්තෙසුති විපරිවත්තන්තෙසු. තෙ තත්ථාති තෙ
තස්මිං සඬිගාමෙ.

අද්දාවලෙපනා උපකාරියොති චෙත්ථ මනුස්සා පාකාරපාදං
අස්සබුරසණ්ඨානෙන ඉට්ඨකාහි විනිත්වා උපරි සුධාය ලිම්පන්ති. ඵලං කතා
පාකාරපාදා උපකාරියොති වුව්චන්ති. තා තින්තෙන කලලෙන සිත්තා
අද්දාවලෙපනා නාම හොන්ති. පක්ඛන්දන්තීති තාසං හෙට්ඨා තිබ්බණ්ඨාසුලාදීහි
විජ්ඣායමානාපි පාකාරස්ස පිච්ඡිලභාවෙන ආරොහිතුං අසක්කොන්තාපි
උපධාවන්තියෙව. ජකණකායාති කුටීතගොමයෙන. අභිවග්ගෙනාති සතදන්තෙන.
තං අට්ඨදන්තාකාරෙන කත්වා ‘‘නගරද්වාරං භින්දිත්වා පවිසිස්සාමා’’ති ආගතෙ
උපරිද්වාරෙ ධීතා තස්ස බන්ධනයොත්තාති ඡින්දිත්වා තෙන අභිවග්ගෙන
ඔමද්දන්ති.

169. සන්ධිමිපි ඡිත්දන්තීති සරසන්ධිමිපි ඡිත්දන්ති. නිල්ලොපන්ති ගාමෙ
පහරිත්වා මහාවිලොපං කරොන්ති. එකාගාරිකන්ති පණ්ණාසමත්තාපි සට්ඨිමත්තාපි
පරිවාරෙන්වා ඡීවග්ගාහං ගහෙන්වා ආහරාපෙන්ති. පරිපන්ටෙපි තිට්ඨන්තිති
පන්ට්ඨහනකම්මං කරොන්ති. අඩ්ඨදණ්ඩකෙහිති මුග්ගරෙහි පහාරසාධනත්ථං වා
චතුහත්ථදණ්ඩං ද්වෙධා ඡෙත්වා ගහිතදණ්ඩකෙහි. බිලඬගථාලිකන්ති
කඤ්ඡීයඋක්ඛලිකම්මකාරණං, තං කරොන්තා සීසකපාලං උප්පාටෙන්වා තත්තං
අයොගුළං සණ්ඨාසෙන ගහෙන්වා තත්ථ පක්ඛිපන්ති, තෙන මත්ථලුඬගං
පක්කුචීත්වා උපරි උත්තරති. සඩ්ඛමුණ්ඩිකන්ති සඩ්ඛමුණ්ඩකම්මකාරණං, තං
කරොන්තා උත්තරොට්ඨඋහතොකණ්ණචුළිකගළවාටපරිච්ඡෙදෙන වම්මං
ඡිත්දිත්වා සබ්බකෙසෙ එකතො ගණ්ඨිං කත්වා දණ්ඩකෙන වල්ලිත්වා
උප්පාටෙන්ති, සහ කෙසෙහි වම්මං උට්ඨහති. තතො සීසකථාහං පුලසක්ඛරාහි
සංසිත්වා ධොවන්තා සඩ්ඛවණ්ණං කරොන්ති.

රාහුමුඛන්ති රාහුමුඛකම්මකාරණං, තං කරොන්තා සඩ්ඝනා මුඛං විවරිත්වා
අත්තොමුඛෙ දීපං ඡාලෙන්ති. කණ්ණචුළිකාහි වා පට්ඨාය මුඛං නිබ්බදනෙන
බණ්ණන්ති. ලොහිතං පග්ගරිත්වා මුඛං පුරෙති. ජොතිමාලිකන්ති සකලසරීරං
තෙලපිලොතිකාය වෙදෙත්වා ආලිම්පන්ති. හත්ථපඡ්ජොතිකන්ති හත්ථෙ
තෙලපිලොතිකාය වෙදෙත්වා දීපං විය ඡාලෙන්ති. එරකවත්තිකන්ති
එරකවත්තකම්මකාරණං, තං කරොන්තා ගීවතො පට්ඨාය වම්මබද්ධෙ කන්තිත්වා
ගොප්ඵකෙ යපෙන්ති. අථ නං යොත්තෙහි බන්ධිත්වා කඩ්ඪන්ති. සො අත්තතො
වම්මබද්ධෙ අක්කමිත්වා අක්කමිත්වා පතති. වීරකවාසිකන්ති
වීරකවාසිකකම්මකාරණං, තං කරොන්තා තට්ඨෙ වම්මබද්ධෙ කන්තිත්වා කටියං
යපෙන්ති. කටිතො පට්ඨාය කන්තිත්වා ගොප්ඵකෙසු යපෙන්ති. උපරිමෙහි
හෙට්ඨිමසරීරං වීරකනිවාසනනිවත්ථං විය හොති. එණෙය්‍යකන්ති
එණෙය්‍යකකම්මකාරණං. තං කරොන්තා උභොසු කප්පරෙසු ව ඡාණුසු ව
අයවලයානි දත්වා අයසුලානි කොට්ටෙන්ති. සො චතුහි අයසුලෙහි භූමියං
පතිට්ඨහති. අථ නං පරිවාරෙන්වා අග්ගිං කරොන්ති. “එණෙය්‍යකො
ජොතිපරිග්ගහො යථා” ති ආගතට්ඨානෙපි ඉදමෙව වුත්තං. තං කාලෙන කාලං
සුලානි අපනෙන්වා චතුහි අට්ඨිකොට්ඨියෙව යපෙන්ති. එවරූපා කාරණා නාම
නත්ථි.

බළිසමංසිකන්ති උහතොමුඛෙහි බළිසෙහි පහරිත්වා වම්මමංසන්භාරූති
උප්පාටෙන්ති. කහාපණ්ණිකන්ති සකලසරීරං තිණ්හාහි වාසිහි කොට්ටො පට්ඨාය
කහාපණ්ණමත්තං කහාපණ්ණමත්තං පාතෙන්තා කොට්ටෙන්ති. බාරාපතච්ඡිකන්ති
සරීරං තත්ථ තත්ථ ආවුධෙහි පහරිත්වා කොච්ඡෙහි බාරං සංසන්ති.
වම්මසංසන්භාරූති පග්ගරිත්වා සවන්ති. අට්ඨිකසඩ්ඛලිකාව තිට්ඨති.
පලිසපරිවත්තිකන්ති එකෙන පස්සෙන නිපජ්ජාපෙන්වා කණ්ණච්ඡිද්දෙ අයසුලං
කොට්ටෙන්වා පථවියා එකාබද්ධං කරොන්ති. අථ නං පාදෙ ගහෙන්වා ආච්ඡිකන්ති.
පලාලපිට්ඨකන්ති ඡෙකො කාරණිකො ඡවිවම්මං අච්ඡිත්දිත්වා නිසදපොතෙහි අට්ඨිනි
හින්දිත්වා කෙසෙසු ගහෙන්වා උක්ඛිපන්ති. මංසරාසියෙව හොති, අථ නං

කෙසෙහෙව පරියොනන්ධිත්වා ගණ්හන්ති. පලාලවට්ටිං විය කත්වා පන
වෙයේන්ති. සුනබ්බිපිති කතිපයානි දිවසානි ආහාරං අදත්වා ඡාතකෙහි සුනබ්බි
බාදාපෙත්ති. තෙ මුහුත්තෙන අට්ඨිසඬ්ඛිකමෙව කරොන්ති. සම්පරාසිකොති
සම්පරායෙ දුතියත්තභාවෙ විපාකොති අත්ථො.

170. ඡන්දරාගවිනයො ඡන්දරාගප්පභානන්ති නිබ්බානං. නිබ්බානඤ්ඤි ආගම්ම
කාමෙසු ඡන්දරාගො විනීයති වෙව පභීයති ව, තස්මා නිබ්බානං ඡන්දරාගවිනයො
ඡන්දරාගප්පභානන්ති ව චුත්තං. සාමං වා කාමෙ පරිජානිස්සන්තීති සයං වා තෙ
කාමෙ තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිස්සන්ති. තථත්තායාති තථභාවාය. යථාපට්පන්නොති
යාය පට්පදාය පට්පන්නො.

171. ඛත්තියකඤ්ඤා වාතිආදි අපරිත්තෙන විපුලෙන කුසලෙන
ගහිතපටිසන්ධිකං වත්ථාලඬ්ඛකාරාදීනි ලහනට්ඨානෙ නිබ්බත්තං දස්සෙතුං චුත්තං.
පන්නරසවස්සුද්දෙසිකාති පන්නරසවස්සවයා. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. වයපදෙසං
කස්මා ගණ්හාති? වණ්ණසම්පත්තිදස්සනත්ථං. මාතුගාමස්ස හි දුග්ගතකුලෙ
නිබ්බත්තස්සාපි එතස්මිං කාලෙ ථොකං ථොකං වණ්ණායතනං පසිදති. පුරිසානං
පන වීසතිවස්සකාලෙ පඤ්චවීසතිවස්සකාලෙ පසන්නං හොති. නාතිදීසාතිආදීහි
ජදොසවරහිතං සරිරසම්පත්තිං දීපෙති. වණ්ණනිහාති වණ්ණොයෙව.

ජිණ්ණන්ති ජරාජිණ්ණං. ගොපානසිවඬ්ඛකන්ති ගොපානසි විය වඬ්ඛං.
භොග්ගන්ති භග්ගං, ඉමිනාපිස්ස වඬ්ඛභාවමෙව දීපෙති. දණ්ඩපරායණන්ති
දණ්ඩපටිසරණං දණ්ඩදුතියං. පවෙධමානන්ති කම්පමානං. ආතුරන්ති ජරාතුරං.
ඛණ්ඩදත්තන්ති ජිණ්ණභාවෙන ඛණ්ඩිතදත්තං. පලිතකෙසන්ති පණ්ඩරකෙසං.
විලුනන්ති ලුඤ්චිත්වා ගහිතකෙසං විය බල්ලාටං. බලිතසිරන්ති මහාබල්ලාටසිසං.
වලිනන්ති සඤ්ජාතවලිං. තිලකාහතගත්තන්ති සෙනකාලතිලකෙහි විකිණ්ණසරීරං.
ආබාධිකන්ති බාධිකං. දුක්ඛිතන්ති දුක්ඛපත්තං.

බාළ්භගිලානන්ති අධිමත්තගිලානං. සිවථිකාය ජඩ්ඬිතන්ති ආමකසුසානෙ
පාතිතං. සෙසමෙත්ථ සතිපට්ඨානෙ චුත්තමෙව. ඉධාපි නිබ්බානංයෙව
ඡන්දරාගවිනයො.

173. නෙව තස්මිං සමයෙ අත්තබ්‍යාබාධායාති තස්මිං සමයෙ අත්තනොපි
දුක්ඛත්ථාය න වෙනෙති. අබ්‍යාබජ්ඣංයෙවාති නිද්දුක්ඛමෙව.

174. යං, හික්ඛවෙ, වෙදනා අනිච්චාති, හික්ඛවෙ, යස්මා වෙදනා අනිච්චා,
තස්මා අයං අනිච්චාදිආකාරොව වෙදනාය ආදීනවොති අත්ථො, නිස්සරණං
චුත්තජ්ජකාරමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මූලදුක්ඛත්තධසුත්තවණ්ණනා

175. එවං මෙ සුතන්ති මූලදුක්ඛත්තධසුත්තං. තත්ථ සක්කෙසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ. සො හි ජනපදො සක්ඛානං රාජකුමාරානං වසනට්ඨානත්තා සක්ඛාත්ථෙව සඬ්ඛාං ගතො. සක්ඛානං පන උප්පත්ති අමිබ්බිසුත්තෙ ආගතාව. කපිලවත්ථුස්මීන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තඤ්ඤි කපිලස්ස ඉසිනො නිවාසට්ඨානෙ කතත්තා කපිලවත්ථුති වුත්තං, තං ගොවරගාමං කත්වා. නිග්‍රොධාරාමෙති නිග්‍රොධො නාම සක්කො, සො ඤාතිසමාගමකාලෙ කපිලවත්ථුං ආගතෙ භගවති අත්තනො ආරාමෙ විහාරං කාරෙත්වා භගවතො නියානෙසි, තස්මිං විහරතීති අත්ථො. මහානාමොති අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස භාතා භගවතො මූලපිතුපුත්තො. සුද්ධොදනො සුක්කොදනො සක්කොදනො ධොතොදනො අමිතොදනොති ඉමෙ පඤ්ච ජනා භාතරො. අමිතා නාම දෙවී තෙසං භගීනී. තිස්සත්ථෙරො තස්සා පුත්තො. තථාගතො ච නන්දත්ථෙරො ච සුද්ධොදනස්ස පුත්තා, මහානාමො ච අනුරුද්ධත්ථෙරො ච සුක්කොදනස්ස. ආනන්දත්ථෙරො අමිතොදනස්ස, සො භගවතො කනිට්ඨො. මහානාමො මහල්ලකතරො සකදාගාමී අරියසාවකො.

දීඝරත්තන්ති මය්භං සකදාගාමීඵලප්පත්තිනො පට්ඨාය විරරත්තං ජානාමීති දස්සෙති. ලොභධම්මාති ලොභසඬ්ඛාතා ධම්මා, නානප්පකාරකං ලොභංයෙව සන්ධාය වදති. ඉතරෙසුපි ද්විසු එසෙව නයො. පරියාදාය තිට්ඨන්තීති ඛෙපෙත්වා තිට්ඨන්ති. ඉදඤ්ඤි පරියාදානං නාම “සබ්බං භත්ථිකායං පරියාදිශිත්වා සබ්බං අස්සකායං සබ්බං රථකායං සබ්බං පත්තිකායං පරියාදිශිත්වා ජීවන්තංයෙව නං ඔසප්පෙය්‍ය”න්ති (සං. නි. 1.126) එත්ථ ගහණෙ ආගතං. “අනිච්චසඤ්ඤා, හික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා සබ්බං කාමරාගං පරියාදියති”ති (සං. නි. 3.102) එත්ථ ඛෙපනෙ. ඉධාපි ඛෙපනෙ අධිප්පෙනං. තෙන වුත්තං “පරියාදිශිත්වාති ඛෙපෙත්වා”ති.

යෙන මෙ එකදා ලොභධම්මාපීති යෙන මය්භං එකෙකස්මිං කාලෙ ලොභධම්මාපි විත්තං පරියාදාය තිට්ඨන්තීති පුච්ඡති. අයං කිර රාජා “සකදාගාමීමග්ගෙන ලොභදොසමොභා නිරවසෙසා පභීයන්ති”ති සඤ්ඤී අහොසි, අයං “අප්පහීනං මෙ අත්ථී”තිපි ජානාති, අප්පහීනකං උපාදාය පහීනකම්පි පුන පච්ඡතොවාචත්තතීති සඤ්ඤී හොති. අරියසාවකස්ස එවං සන්දෙහො උප්පජ්ජතීති? ආම උප්පජ්ජති. කස්මා? පණ්ණත්තියා අකොවිදත්තා. “අයං කිලෙසො අසුකමග්ගවජ්ඣො”ති ඉමිස්සා පණ්ණත්තියා අකොවිදස්ස හි අරියසාවකස්සපි එවං හොති. කිං තස්ස පච්චවෙක්ඛණා නත්ථීති? අත්ථී. සා පන න සබ්බෙසං පරිපුණ්ණා හොති. එකො හි පහීනකිලෙසමෙව පච්චවෙක්ඛති. එකො අවසිට්ඨකිලෙසමෙව, එකො මග්ගමෙව, එකො ඵලමෙව, එකො නිබ්බානමෙව. ඉමාසු පන පඤ්චසු පච්චවෙක්ඛණාසු එකං වා ද්වෙ වා තො ලද්ධං න වට්ටති. ඉති යස්ස පච්චවෙක්ඛණා න පරිපුණ්ණා, තස්ස මග්ගවජ්ඣකිලෙසපණ්ණත්තියං අකොවිදත්තා එවං හොති.

176. සො එව බො තෙති සොයෙව ලොහො දොසො මොහො ව තව සන්තානෙ අප්පහිනො, ත්වං පන පහිනසඤ්ඤි අහොසිති දස්සෙති. සො ච හි තෙති සො තුය්හං ලොහදොසමොහධම්මො. කාමෙති දුට්ඨෙ කාමෙ. න පරිභුඤ්ජෙය්‍යාසීති මයං විය පබ්බජෙය්‍යාසීති දස්සෙති.

177. අප්පස්සාදාති පරිත්තසුඛා. බහුදුක්ඛාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකදුක්ඛමෙවෙත්ථ බහුකං. බහුපායාසාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකො උපායාසකිලෙසොයෙවෙත්ථ බහු. ආදීනවොති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකො උපද්දෙවො. එත්ථ හිමෙය්‍යාති එතෙසු කාමෙසු අයං ආදීනවොයෙව බහු. අස්සාදො පන හිමවත්තං උපනිධාය සාසපො විය අප්පො, පරිත්තකො. ඉති වෙපි මහානාමාති මහානාම එවං වෙපි අරියසාවකස්ස. යථාභූතන්ති යථාසභාවං. සම්මා නයෙන කාරණෙන පඤ්ඤාය සුට්ඨු දිට්ඨං හොතීති දස්සෙති. තත්ථ පඤ්ඤායාති විපස්සනාපඤ්ඤාය, හෙට්ඨාමග්ගද්වයඤ්ඤාණෙනාති අත්ථො. සො වාති සො එව මග්ගද්වයෙන දිට්ඨකාමාදීනවො අරියසාවකො. පිතිසුඛන්ති ඉමිනා සප්පිතිකාති ද්වෙ කුමානාති දස්සෙති. අඤ්ඤං වා තතො සන්තතරන්ති තතො කුමානද්වයතො සන්තතරං අඤ්ඤං උපරිකුමානද්වයඤ්ඤෙව මග්ගද්වයඤ්ඤෙව. නෙව තාව අනාවට්ඨි කාමෙසු හොතීති අථ බො සො ද්වෙ මග්ගෙ පටිවිජ්ඣිත්වා යිතොපි අරියසාවකො උපරි කුමානානං වා මග්ගානං වා අනධිගතත්තා නෙව තාව කාමෙසු අනාවට්ඨි හොති, අනාවට්ඨිතො අනාහොගො න හොති. ආවට්ඨිතො සාහොගොයෙව හොති. කස්මා? චතුහි කුමානෙහි වික්ඛම්භනප්පහානස්ස, ද්විහි මග්ගෙහි සමුච්ඡෙදප්පහානස්ස අභවා.

මය්හම්පි බොති න කෙවලං තුය්හෙව, අථ බො මය්හම්පි. පුබ්බෙව සම්බොධාති මග්ගසම්බොධිතො පයමතරමෙව. පඤ්ඤාය සුදිට්ඨං හොතීති එත්ථ ඔරොධනාටකා පජහනපඤ්ඤා අධිප්පෙතා. පිතිසුඛං නාප්කුමන්ති සප්පිතිකාති ද්වෙ කුමානාති න පටිලහිං. අඤ්ඤං වා තතො සන්තතරන්ති ඉධ උපරි කුමානද්වයං වෙව චත්තාරො ව මග්ගා අධිප්පෙතා. පච්චඤ්ඤාසින්නි පටිඅඤ්ඤාසිං.

179. එකම්දාහං මහානාම සමයන්ති කස්මා ආරද්ධං? අයං පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. හෙට්ඨා කාමානං අස්සාදොපි ආදීනවොපි කටීතො, නිස්සරණං න කටීතං, තං කථෙතුං අයං දෙසනා ආරද්ධා. කාමසුඛල්ලිකානුයොගො හි එකො අත්තො අත්තකිලමථානුයොගො එකොති ඉමෙහි අත්තෙහි මුත්තං මම සාසනන්ති උපරි ඵලසමාපත්තිසීසෙන සකලසාසනං දස්සෙතුම්පි අයං දෙසනා ආරද්ධා.

ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙති තස්ස පබ්බතස්ස ගිජ්ඣසදිසං කුටං අත්ථි, තස්මා ගිජ්ඣකුටොති වුවචති. ගිජ්ඣා වා තස්ස කුටෙසු නිවසන්නීතිපි ගිජ්ඣකුටොති වුවචති. ඉසිගිලිපස්සෙති ඉසිගිලිපබ්බතස්ස පස්සෙ. කාලසිලායන්ති කාලවණ්ණෙ පිට්ඨිපාසාණෙ. උබ්භට්ඨකා හොන්තීති උද්ධංයෙව යිතකා හොන්ති අනිසින්නා. ඔපක්කම්කාති උබ්භට්ඨකාදිනා අත්තතො උපක්කමෙන නිබ්බන්තිතා. නිගණ්ඨො, ආවුසොති අඤ්ඤං කාරණං චත්තුං අසක්කොන්තා නිගණ්ඨස්ස උපරි පක්ඛිපිංසු.

සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාවීති සො අම්මාකං සත්ථා අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං සබ්බං ජානාති පස්සතිති දස්සෙති. අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානාතීති සො අම්මාකං සත්ථා අපරිසෙසං ධම්මං ජානන්තො අපරිසෙසසඬ්ඛාතං ඤාණදස්සනං පටිජානාති, පටිජානන්තො ච එවං පටිජානාති “වරතො ච මෙ තිට්ඨතො ච...පෙ.... පච්චුප්පට්ඨිත”න්ති. තත්ථ සත්තන්ති නිව්චං. සමීතන්ති තස්සෙව වෙවචනං.

180. කිං පන තුම්හෙ, ආවුසො, නිගණ්ඨා ජානාථ එත්තකං වා දුක්ඛං නිජ්ජිණ්ණන්ති ඉදං භගවා පුරිසො නාම යං කරොති, තං ජානාති. වීසතිකභාපණෙ ඉණං ගහෙත්වා දස දත්වා “දස මෙ දින්තා දස අවසිට්ඨා”ති ජානාති, තෙපි දත්වා “සබ්බං දින්ත”න්ති ජානාති. ඛේතස්ස තතියභාගං ලාගිත්වා “එකො භාගො ලාගිතො, ද්වෙ අවසිට්ඨා”ති ජානාති. පුන එකං ලාගිත්වා “ද්වෙ ලාගිතා, එකො අවසිට්ඨො”ති ජානාති. තස්මිම්පි ලාගිතෙ “සබ්බං නිට්ඨිත”න්ති ජානාති, එවං සබ්බකිච්චෙසු කතඤ්ථ අකතඤ්ථ ජානාති, තුම්හෙහිපි තථා ඤාතබ්බං සියාති දස්සෙති. අකුසලානං ධම්මානං පහානන්ති ඉමිනා අකුසලං පහාය කුසලං භාවෙත්වා සුද්ධන්තං පත්තො නිගණ්ඨො නාම තුම්මාකං සාසනෙ අත්ථිති පුච්ඡති.

එවං සන්තෙති තුම්මාකං එවං අජානනභාවෙ සති. ලුද්දාති ලුද්දාවාරා. ලොහිතපාණිනොති පාණෙ ජීවිතා වොරොපෙන්නා ලොහිතෙන මක්ඛිතපාණිනො. පාණං හි භනන්තස්සපි යස්ස ලොහිතෙන පාණි න මක්ඛියති, සොපි ලොහිතපාණිත්වෙව වුව්චති. කුරුරකම්මන්තාති දාරුණකම්මා. මාරිරි පිතරි ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණාදීසු ච කතාපරාධා. මාගච්ඡාදයො වා කක්ඛළකම්මා.

න බො, ආවුසො, ගොතමාති ඉදං නිගණ්ඨා “අයං අම්මාකං වාදෙ දොසං දෙති, මයම්පිස්ස දොසං ආරොපෙමා”ති මඤ්ඤමානා ආරහිංසු. තස්සත්ථො, “ආවුසො, ගොතම යථා තුම්හෙ පණිතවීරාති ධාරෙන්නා සාලිමංසොදනං භුඤ්ජන්තා දෙවවිමානවණ්ණාය ගන්ධකුටියා වසමානා සුබ්බෙන සුබ්බං අධිගච්ඡං, න එවං සුබ්බෙන සුබ්බං අධිගන්තබ්බං. යථා පන මයං උක්කුටිකප්පධානාදිහි නානප්පකාරණං දුක්ඛං අනුභවාම, එවං දුක්ඛෙන සුබ්බං අධිගන්තබ්බං”න්ති. සුබ්බෙන ච භාවුසොති ඉදං සචෙ සුබ්බෙන ච සුබ්බං අධිගන්තබ්බං සියා. රාජා අධිගච්ඡෙය්‍යාති දස්සනත්ථං වුත්තං. තත්ථ මාගධොති මගධරට්ඨස්ස ඉස්සරො. සෙනියොති තස්ස නාමං. බිම්බිති අත්තභාවස්ස නාමං. සො තස්ස සාරභූතො දස්සනීයො පාසාදිකො අත්තභාවසම්ද්ධියා බිම්බිසාරොති වුව්චති. සුබ්බිහාරිතරොති ඉදං තෙ නිගණ්ඨා රඤ්ඤො තීසු පාසාදෙසු තිව්ධවයෙහි නාටකෙහි සද්ධිං සම්පත්තිඅනුභවනං සන්ධාය වදන්ති. අද්ධාති එකංසෙන. සහසා අප්පට්ඨසඬ්ඛාති සාහසං කත්වා, අප්පච්චවෙක්ඛිත්වා යථා රත්තො රාගවසෙන දුට්ඨො දොසවසෙන මුළුහො මොහවසෙන භාසති, එවමෙව. වාචා භාසිතාති දස්සෙති.

තත්ථ පටිපුච්ඡස්සාමීති තස්මිං අත්ථෙ පුච්ඡස්සාමි. යථා වො බමෙය්‍යාති යථා තුම්මාකං රුච්චෙය්‍ය. පහොතීති සක්කොති.

අනිඤ්ජමානොති අවලමානො. එකන්තසුඛං පටිසංවෙදීති නිරන්තරසුඛං පටිසංවෙදී. “අභං බො, ආවුසො, නිගණ්ඨා පහොමී...පෙ.... එකන්තසුඛං පටිසංවෙදී” ති ඉදං අත්තනො ඵලසමාපත්තිසුඛං දස්සෙන්නො ආභ. එත්ථ ච කථාපතිට්ඨාපනත්ථං රාජවාලෙ සත්ත ආදිං කත්වා පුච්ඡා කතා. සත්ත රත්තින්දිවානි නප්පහොතීති හි වුත්තෙ ඡ පඤ්ච වත්තාරීති සුඛං පුච්ඡතුං හොති. සුද්ධවාලෙ පන සත්තාති වුත්තෙ පුන ඡ පඤ්ච වත්තාරීති වුච්චමානං අනච්ඡරියං හොති, තස්මා එකං ආදිං කත්වා දෙසනා කතා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වුළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අනුමානසුත්තවණ්ණනා

181. එවං මෙ සුතන්ති අනුමානසුත්තං. තත්ථ භග්ගෙසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ, වචනත්ථො පනෙත්ථ වුත්තානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බො. සුසුමාරගිරෙති එවංනාමකෙ නගරෙ. තස්ස කිර නගරස්ස වත්ථුපරිග්ගහදිවසෙ අවිදුරෙ උදකරහදෙ සුංසුමාරො සද්දමකාසී, ගිරං නිච්ඡාරෙසී. අථ නගරෙ නිට්ඨිතෙ සුංසුමාරගිරං ත්වෙවස්ස නාමං අකංසු. හෙසකළාවනෙති හෙසකළානාමකෙ වනෙ. “හෙසගළාවනෙ” තිපි පායො. මීගදායෙති තං වනං මීගපක්ඛිනං අභයදින්තට්ඨානෙ ජාතං, තස්මා මීගදායෙති වුච්චති.

පචාරෙතීති ඉච්ඡාපෙති. වදන්තුති ඔවාදානුසාසනිවසෙන වදන්තු, අනුසාසන්තුති අත්ථො. වචනියොමිතීති අභං තුම්හෙහි වත්තබ්බො, අනුසාසිතබ්බො ඔවදිතබ්බොති අත්ථො. සො ච හොති දුබ්බවොති සො ච දුක්ඛෙන වත්තබ්බො හොති, වුත්තො න සහති. දොවචස්සකරණෙහිති දුබ්බවභාවකාරකෙහි උපරි ආගතෙහි සොළසහි ධම්මෙහි. අප්පදක්ඛිණග්ගාහී අනුසාසනින්ති යො හි වුච්චමානො තුම්හෙ මං කස්මා වදථ, අභං අත්තනො කප්පියාකප්පියං සාවජ්ජානවජ්ජං අත්ථානත්ථං ජානාමීති වදති. අයං අනුසාසනිං පදක්ඛිණතො න ගණ්හාති, වාමතො ගණ්හාති, තස්මා අප්පදක්ඛිණග්ගාහීති වුච්චති.

පාපිකානං ඉච්ඡානන්ති ලාමකානං අසන්තසම්භවනපත්ථනානං. පටිප්ඵරතීති පටිච්චරුද්ධො, පච්චනීකො හුත්වා තිට්ඨති, අපසාදෙතීති කිං නු බො තුය්භං බාලස්ස අබ්බත්තස්ස භණ්ණෙන, ත්වම්පි නාම භණ්ණබ්බං මඤ්ඤස්සසීති එවං සට්ටෙති. පච්චාරොපෙතීති, ත්වම්පි බොසි ඉත්ථන්තාමං ආපත්තිං ආපන්නො, තං තාව පටිකරොහීති එවං පටිආරොපෙති.

අඤ්ඤෙනඤ්ඤං පටිවරතීති අඤ්ඤෙන කාරණෙන වචනෙන වා අඤ්ඤං කාරණං වචනං වා පටිච්ඡාදෙති. “ආපත්තිං ආපන්නොසී” ති වුත්තෙ “කො ආපන්නො, කිං ආපන්නො, කිස්මිං ආපන්නො, කං භණථ, කිං භණථා” ති වා වදති. “එවරුපං කිඤ්චි තයා දිට්ඨ” න්ති වුත්තෙ “න සුඤ්ඤාමී” ති සොතං වා උපනෙති.

බහිද්ධා කථං අපනාමෙති “ඉත්ථන්තාමං ආපත්තිං ආපන්නොසි” ති ප්‍රට්ඨො “පාටලීපුත්තං ගතොමිති” ති වත්වා පුත “න තව පාටලීපුත්තගමනං පුච්ඡාම, ආපත්තිං පුච්ඡාමා” ති වුත්තෙ “තතො රාජගෙහං ගතොමිති” ති, රාජගෙහං වා යාහි බ්‍රාහ්මණගෙහං වා, ආපත්තිං ආපන්නොසිති. තත්ථ මෙ සුකරමංසං ලද්ධන්තිආදීනි වදන්තො කථං බහිද්ධා වික්ඛිපති.

අපදානෙති අත්තනො වරියාය. න සම්පායතීති, ආවුසො, ත්වං කුහිං වසසි, කං නිස්සාය වසසිති වා, යං ත්වං වදෙසි “මයා එස ආපත්තිං ආපජ්ජන්තො දිට්ඨො” ති. ත්වං තස්මිං සමයෙ කිං කරොසි, අයං කිං කරොති, කත්ථ වා ත්වං අවිජ්ජි කත්ථ වා අයන්තිආදිනා නයෙන වරියං ප්‍රට්ඨො සම්පාදෙත්වා කථෙතුං න සක්කොති.

183. තත්‍රාවුසොති, ආවුසො, තෙසු සොළසසු ධම්මෙසු. අත්තනාව අත්තානං එවං අනුමිතිතබ්බන්ති එවං අත්තනාව අත්තා අනුමෙතබ්බො තුලෙතබ්බො තීරෙතබ්බො.

184. පච්චවෙක්ඛිතබ්බන්ති පච්චවෙක්ඛිතබ්බො. අභොරත්තානුසික්ඛිනාති දිවාපි රත්තිමිපි සික්ඛන්තෙන, රතිඤ්ච දිවා ව කුසලෙසු ධම්මෙසු සික්ඛන්තෙන පිතිපාමොජ්ජමෙව උප්පාදෙතබ්බන්ති අත්ථො.

අවිජ්ජෙ වා උදකපත්තෙති පසන්තෙ වා උදකභාජනෙ. මුඛනිමිත්තන්ති මුඛපට්ඨිමිබ්බං. රජන්ති ආගන්තුකරජං. අභිගණන්ති තත්ථ ජාතකං තිලකං වා පිළකං වා. සබ්බෙපිමෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ පනීනෙති ඉමිනා සබ්බජ්ජහානං කථෙසි. කථං? එත්තකා අකුසලා ධම්මා පබ්බජිතස්ස නානුවිජ්ජිකාති පටිසඬිබානං උප්පාදයතො හි පටිසඬිබානජ්ජහානංකරීතං හොති. සීලං පදට්ඨානං කත්වා කසිණපරිකම්මං ආරහිත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්තස්ස වික්ඛම්භනජ්ජහානං කරීතං. සමාපත්තිං පදට්ඨානං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තස්ස තදබ්බිජ්ජහානං කරීතං. විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා මග්ගං භාවෙන්තස්ස සමුච්ඡෙදජ්ජහානං කරීතං. එලෙ ආගතෙ පටිජ්ජස්සද්ධිජ්ජහානං, නිබ්බානෙ ආගතෙ නිස්සරණජ්ජහානන්ති එවං ඉමස්මිං සුත්තෙ සබ්බජ්ජහානං කරීතංව හොති.

ඉදඤ්චි සුත්තං භික්ඛුපාතිමොක්ඛං නාමාති පොරාණා වදන්ති. ඉදං දිවසස්ස තික්ඛන්තුං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. පාතො එව වසනට්ඨානං පවිසිත්වා නිසින්තෙන “ඉමෙ එත්තකා කිලෙසා අත්ථි නු ඛො මය්හං නත්ථි” ති පච්චවෙක්ඛිතබ්බො. සචෙ අත්ථිති පස්සති, තෙසං පහානාය වායමිතබ්බං. නො චෙ පස්සති, සුපබ්බජිතොස්මිති අත්තමනෙන භවිතබ්බං. හත්තකිච්චං කත්වා රත්තිට්ඨානෙ වා දිවාට්ඨානෙ වා නිසිදිත්වාපි පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. සායං වසනට්ඨානෙ නිසිදිත්වාපි පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. තික්ඛන්තුං අසක්කොන්තෙන ද්වෙ වාරෙ පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. ද්වෙ වාරෙ අසක්කොන්තෙන පන අවස්සං එකවාරං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං, අප්පච්චවෙක්ඛිතුං න වට්ටතීති වදන්ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අනුමානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. වෙනොබ්ලසුත්තවණ්ණනා

185. එවං මෙ සුතන්ති වෙනොබ්ලසුත්තං. තත්ථ වෙනොබ්ලාති විත්තස්ස ඵද්ධභාවා කචචරභාවා බාණුකභාවා. චෙනසො විනිබන්ධාති විත්තං බන්ධිත්වා මුට්ඨියං කත්වා විය ගණ්හන්තිති චෙනසො විනිබන්ධා. වුද්ධිත්තිආදීසු සීලෙන වුද්ධිං, මග්ගෙන විරුල්හිං, නිබ්බානෙන වෙසුල්ලං. සීලසමාධිහි වා වුද්ධිං, විපස්සනාමග්ගෙහි විරුල්හිං, ඵලනිබ්බානෙහි වෙසුල්ලං. සත්ථරි කච්චති සත්ථු සරීරෙ වා ගුණෙ වා කච්චති. සරීරෙ කච්චමානො ද්වන්තිංසවරලක්ඛණප්පට්මණ්ඩිතං නාම සරීරං අත්ථි නු බො නත්ථිති කච්චති, ගුණෙ කච්චමානො අතීතානාගතපච්චුප්පන්තජානනසමත්ථං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං අත්ථි නු බො නත්ථිති කච්චති. විචිකිච්ඡති විචිනන්තො කිච්ඡති, දුක්ඛං ආපජ්ජති, විනිච්ඡෙතුං න සක්කොති. නාධිමුච්චතීති එවමෙනන්ති අධිමොක්ඛං න පටිලභති. න සම්පසීදතීති ගුණෙසු ඔතරිත්වා නිබ්බිචිකිච්ඡභාවෙන පසීදිතුං, අනාවලො හවිතුං න සක්කොති. ආතප්පායාති කිලෙසසන්තාපකවිරියකරණත්ථාය. අනුයොගායාති පුනප්පුනං යොගාය. සාතච්චායාති සතතකිරියාය පධානායාති පදහනත්ථාය. අයං පඨමො වෙනොබ්ලොති අයං සත්ථරි විචිකිච්ඡාසච්චානො පඨමො විත්තස්ස ඵද්ධභාවො, එවමෙනස්ස හික්ඛුනො අප්පභීනො භොති. ධම්මෙති පරියත්තිධම්මෙ ව පටිවෙධධම්මෙ ව. පරියත්තිධම්මෙ කච්චමානො, තෙපිට්ඨකං බුද්ධවචනං චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානීති වදන්ති, අත්ථි නු බො එතං නත්ථිති කච්චති. පටිවෙධධම්මෙ කච්චමානො විපස්සනානිස්සන්දො මග්ගො නාම, මග්ගනිස්සන්දො ඵලං නාම, සබ්බසඬ්ඛාරපට්තිස්සග්ගො නිබ්බානං නාමාති වදන්ති. තං අත්ථි නු බො නත්ථිති කච්චති. සඬ්ඝෙ කච්චති සුප්පට්පන්තොතිආදීනං පදානං වසෙන ඵවරූපං පටිපදං පටිපන්නා චත්තාරො මග්ගට්ඨා චත්තාරො ඵලට්ඨාති අට්ඨන්තං පුග්ගලානං සමුහභූතො සඬ්ඝො නාම, සො අත්ථි නු බො නත්ථිති කච්චති. සික්ඛාය කච්චමානො අධිසීලසික්ඛා නාම අධිවිත්තසික්ඛා නාම අධිපඤ්ඤාසික්ඛා නාමාති වදන්ති. සා අත්ථි නු බො නත්ථිති කච්චති. අයං පඤ්චමොති අයං සමුභ්මචාරීසු කොපසඬ්ඛානො පඤ්චමො විත්තස්ස ඵද්ධභාවො කච්චරභාවො බාණුකභාවො.

186. විනිබන්ධෙසු කාමෙති වත්ථුකාමෙපි කිලෙසකාමෙපි. කායෙති අත්තනො කායෙ. රූපෙති බහිද්ධා රූපෙ. යාවදන්ථන්ති යත්තකං ඉච්ඡති, තත්තකං. උදරාවදෙහකන්ති උදරපුරං. තඤ්ඤි උදරං අවදෙහනතො උදරාවදෙහකන්ති වුව්චති. සෙය්‍යාසුබන්ති මඤ්චපීඨසුබං, උතුසුබං වා. පස්සසුබන්ති යථා සම්පරිවත්තකං සයන්තස්ස දක්ඛිණපස්සවාමපස්සානං සුබං භොති, එවං උප්පන්නසුබං. මිද්ධසුබන්ති නිද්දාසුබං. අනුයුත්තොති යුත්තපයුත්තො විහරති.

පණ්ඩායාති පත්ථයිත්වා. සීලෙනාතිආදීසු සීලන්ති චතුපාරිසුද්ධිසීලං. චතන්ති චතසමාදානං. තපොති තපවරණං. බ්‍රහ්මචරියන්ති මෙටුනවරති. දෙවො වා

හවිස්සාමිති මහෙසක්ඛදෙවො වා හවිස්සාමි. දෙවඤ්ඤතරො වාපි
අප්පෙසක්ඛදෙවෙසු වා අඤ්ඤතරො.

189. ඉද්ධිපාදෙසු ඡන්දං නිස්සාය පවත්තො සමාධි ඡන්දසමාධි. පධානභූතා
සඬ්ඛාරා පධානසඬ්ඛාරා. සමන්තාගතන්ති තෙහි ධම්මෙහි උපෙතං. ඉද්ධියා පාදං,
ඉද්ධිභූතං වා පාදන්ති ඉද්ධිපාදං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො, අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො.
විත්ථාරො පන ඉද්ධිපාදවිභවිගෙ ආගතො යෙව. විසුද්ධිමග්ගෙපිස්ස අත්ථො
දීපිතො. ඉති ඉමෙහි චතුහි ඉද්ධිපාදෙහි වික්ඛම්භනප්පහානං කථිතං.
උස්සොළ්භියෙව පඤ්චමිති එත්ථ උස්සොළ්භීති සබ්බත්ථ කත්තබ්බවීරියං දස්සෙති.
උස්සොළ්භීපන්තරසඬ්ඛසමන්තාගතොති පඤ්ච වෙතොබ්බලප්පහානානි පඤ්ච
විනිබන්ධප්පහානානි චත්තාරො ඉද්ධිපාදා උස්සොළ්භීති එවං උස්සොළ්භියා සද්ධිං
පන්තරසහි අඩ්ඨගෙහි සමන්තාගතො. හබ්බොති අනුරූපො, අනුච්ඡවිකො.
අභිනිබ්භිදායාති ඤාණෙන කිලෙසහෙදාය. සම්බොධායාති චතුමග්ගසම්බොධාය.
අනුත්තරස්සාති සෙට්ඨස්ස. යොගක්ඛෙමස්සාති චතුහි යොගෙහි ඛෙමස්ස
අරහත්තස්ස. අධිගමායාති පටිලාභාය. සෙය්‍යථාති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. පීති
සම්භාවනත්ථෙ. උභයෙනපි සෙය්‍යථාපි නාම, හික්ඛවෙති දස්සෙති.

කුක්කුටියා අණ්ඩානි අට්ඨ වා දස වා ද්වාදස වාති එත්ථ පන කිඤ්චාපි
කුක්කුටියා චුත්තප්පකාරතො උභාධිකානිපි අණ්ඩානි හොන්ති, චචනසිලිට්ඨතාය
පන එවං චුත්තං. එවඤ්ඤි ලොකෙ සිලිට්ඨං චචනං හොති. තානස්සුති තානි අස්සු,
භවෙය්‍යුන්ති අත්ථො. කුක්කුටියා සම්මා අධිසයිතානීති තාය ජනෙත්තියා කුක්කුටියා
පක්ඛෙ පසාරෙත්වා තෙසං උපරි සයන්තියා සම්මා අධිසයිතානි. සම්මා
පරිසෙදිතානීති කාලෙන කාලං උතුං ගාභාපෙත්තියා සුට්ඨු සමන්තතො සෙදිතානි
උස්මිකතානි. සම්මා පරිභාවිතානීති කාලෙන කාලං සුට්ඨු සමන්තතො භාවිතානි,
කුක්කුටගන්ධං ගාභාපිතානීති අත්ථො. කිඤ්චාපි තස්සා කුක්කුටියාති තස්සා
කුක්කුටියා ඉමං තිව්ධකිරියාකරණෙන අප්පමාදං කත්වා කිඤ්චාපි න එවං ඉච්ඡා
උප්පජ්ජෙය්‍ය. අථ බො හබ්බාව තෙති අථ බො තෙ කුක්කුටපොතකා චුත්තනයෙන
සොත්ථිතා අභිනිබ්භිජ්ජිතුං හබ්බාව. තෙ හි යස්මා තාය කුක්කුටියා එවං
තීභාකාරෙහි තානි අණ්ඩානි පරිපාලියමානානි න පූතීති හොන්ති. යොපි නෙසං
අල්ලසිනෙහො, සොපි පරියාදානං ගච්ඡති, කපාලං තනුකං හොති, පාදනබසිබා ව
මුඛතුණ්ඩකඤ්ච බරං හොති, සයං පරිපාකං ගච්ඡති, කපාලස්ස තනුත්තා බහි
ආලොකො අන්තො පඤ්ඤායති, තස්මා “විරං වත මයං සඬ්ඤාටිතහත්ථපාදා
සම්බාධෙ සයිමිහා, අයඤ්ච බහි ආලොකො දිස්සති, එත්ථ දානි නො සුඛවිහාරො
හවිස්සති” ති නික්ඛම්තුකාමා හුත්වා කපාලං පාදෙන පහරන්ති, ගීවං පසාරෙත්ති,
තතො තං කපාලං ද්වෙධා හිජ්ජති. අථ තෙ පක්ඛෙ විධුනන්තා තඬ්ඛණානුරූපං
විරවන්තා නික්ඛමන්තියෙව, නික්ඛමිත්වා ව ගාමක්ඛෙත්තං උපසොභයමානා
විවරන්ති.

එවමෙව බොති ඉදං ඔපම්මසම්පටිපාදනං. තං එවං අත්ථෙත සංසන්දෙත්වා
වෙදිතබ්බං – තස්සා කුක්කුටියා අණ්ඩෙසු තිව්ධකිරියාකරණං විය හි ඉමස්ස

හික්බුනො උස්සොළ්භිපන්නරසෙහි අඩ්ගෙහි සමන්නාගතභාවො. කුක්කුටියා තිව්ධකිරියාසම්පාදනෙන අණ්ඩානං අපුත්තිභාවො විය පන්නරසඩ්ගසමන්නාගතස්ස හික්බුනො තිව්ධානුපස්සනාසම්පාදනෙන විපස්සනාඤාණස්ස අපරිභානි. තස්සා තිව්ධකිරියාකරණෙන අණ්ඩානං අල්ලසිනෙහපරියාදානං විය තස්ස හික්බුනො තිව්ධානුපස්සනාසම්පාදනෙන භවත්තයානුගතනිකන්තිසිනෙහපරියාදානං. අණ්ඩකලාපානං තනුභාවො විය හික්බුනො අවිජ්ජණ්ඩකොසස්ස තනුභාවො. කුක්කුටපොතකානං පාදනබමුතුණ්ඩකානං ඵද්ධබරභාවො විය හික්බුනො විපස්සනාඤාණස්ස තික්ඛබරවිජ්ජසන්නසුරභාවො. කුක්කුටපොතකානං පරිණාමකාලො විය හික්බුනො විපස්සනාඤාණස්ස පරිණාමකාලො වඩ්ඪිතකාලො ගබ්භග්ගහණකාලො. කුක්කුටපොතකානං පාදනබසිබාය වා මුබතුණ්ඩකෙන වා අණ්ඩකොසං පදාලෙන්වා පක්ඛෙ පජ්චොටෙන්වා සොත්ථිනා අහිනික්ඛමනකාලො විය තස්ස හික්බුනො විපස්සනාඤාණගබ්භං ගණ්භාපෙත්වා විවරන්තස්ස තජ්ජාතිකං උතුසජ්ජායං වා භොජනසජ්ජායං වා පුග්ගලසජ්ජායං වා ධම්මස්සවනසජ්ජායං වා ලහිත්වා එකාසනෙ නිසින්නස්සෙව විපස්සනං වඩ්ඪෙන්නස්ස අනුපුබ්බාධිගතෙන අරහත්තමග්ගෙන අවිජ්ජණ්ඩකොසං පදාලෙන්වා අභිඤ්ඤාපක්ඛෙ පජ්චොටෙන්වා සොත්ථිනා අරහත්තජ්ජත්තකාලො වෙදිතබ්බො. යථා පන කුක්කුටපොතකානං පරිණතභාවං ඤත්වා මාතාපි අණ්ඩකොසං හින්දති, එවං තථාරූපස්ස හික්බුනො ඤාණපරිපාකං ඤත්වා සත්ථාපි –

“උච්ඡින්නද සිනෙහමත්තනො, කුමුදං සාරදිකංව පාණිනා;
සන්නිමග්ගමෙව බුහය, නිබ්බානං සුගතෙන දෙසිත”න්ති. (ධ. ප. 285) –

ආදිනා නයෙන ඔහාසං ඵරිත්වා ගාථාය අවිජ්ජණ්ඩකොසං පහරති, සො ගාථාපරියොසානෙ අවිජ්ජාණ්ඩකොසං හින්දිත්වා අරහත්තං පාපුණාති. තතො පට්ඨාය යථා තෙ කුක්කුටපොතකා ගාමක්ඛෙන්තං උපසොභයමානා තත්ථ තත්ථ විවරන්ති, එවං අයම්පි මහාඛිණාසවො නිබ්බානරම්මණං ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා සඩ්ඝාරාමං උපසොභයමානො විවරති.

ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ චත්තාරි පභානානි කථිතානි. කථං? වෙනොබ්ලානඤ්ඡි වෙනොවිනිබන්ධානං පභානෙන පටිසඬ්ඛානජ්ජපභානං කථිතං, ඉද්ධිපාදෙහි වික්ඛම්භනජ්ජපභානං කථිතං, මග්ගෙ ආගතෙ සමුව්ඡෙදජ්ජපභානං කථිතං, එලෙ ආගතෙ පටිජ්ජස්සද්ධිජ්ජපභානං කථිතං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වෙනොබ්ලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. වනපත්ථපරියායසුත්තවණ්ණනා

190. එවං මෙ සුතන්ති වනපත්ථපරියායං. තත්ථ වනපත්ථපරියායන්ති වනපත්ථකාරණං, වනපත්ථදෙසනං වා.

191. වනපත්ථං උපනිස්සාය විහරතීති මනුස්සපචාරාතික්කන්තං
 වනසන්ධසෙනාසනං නිස්සාය සමණධම්මං කරොන්තො විහරති.
 අනුපට්ඨිතාතිආදීසු පුබ්බෙ අනුපට්ඨිතා සති තං උපනිස්සාය විහරතොපි න
 උපට්ඨාති, පුබ්බෙ අසමාහිතං විත්තං න සමාධියති, පුබ්බෙ අපරික්ඛිණා ආසවා න
 පරික්ඛයං ගච්ඡන්ති, පුබ්බෙ අනනුප්පත්තං අනුත්තරං යොගක්ඛෙමසඬ්ඛානං
 අරහත්තඤ්ච න පාපුණාතීති අත්ථො. ජීවිතපරික්ඛාරාති ජීවිතසම්භාරා.
 සමුදානෙතඬ්ඛාති සමාහරිතඬ්ඛා. කසිරෙන සමුදාගච්ඡන්තීති දුක්ඛෙන උප්පජ්ජන්ති.
 රත්තිභාගං වා දිවසභාගං වාති රත්තිකොට්ඨාසෙ වා දිවසකොට්ඨාසෙ වා. එත්ථ ව
 රත්තිභාගෙ පටිසඤ්චික්ඛමානෙන ඤත්වා රත්තිංයෙව පක්කම්මිතඬ්ඛං, රත්තිං
 චණ්ඩවාළාදීනං පරිබන්ධෙ සති අරුණුග්ගමනං ආගමෙතඬ්ඛං. දිවසභාගෙ ඤත්වා
 දිවාච පක්කම්මිතඬ්ඛං, දිවා පරිබන්ධෙ සති සූරියත්ථඬ්ගමනං ආගමෙතඬ්ඛං.

192. සඬ්ඛාපීති එවං සමණධම්මස්ස අනිජ්ජප්පනභාවං ජානිත්වා.
 අනන්තරවාරෙ පන සඬ්ඛාපීති එවං සමණධම්මස්ස නිජ්ජප්පනභාවං ජානිත්වා.

194. යාවජීවන්ති යාව ජීවිතං පවත්තති, තාව වත්ථඬ්ඛමෙව.

195. සො පුග්ගලොති පදස්ස නානුබන්ධිතඬ්ඛොති ඉමිනා සම්බන්ධො.
 අනාපුච්ඡාති ඉධ පන තං පුග්ගලං අනාපුච්ඡා පක්කම්මිතඬ්ඛන්ති අත්ථො.

197. සඬ්ඛාපීති එවං සමණධම්මස්ස අනිජ්ජප්පනභාවං ඤත්වා සො පුග්ගලො
 නානුබන්ධිතඬ්ඛො, තං ආපුච්ඡා පක්කම්මිතඬ්ඛං.

198. අපි පනුජ්ජමානෙතාපිති අපි නික්කඬ්ඪසීයමානෙතාපි. එවරුපො හි
 පුග්ගලො සවෙපි දාරුකලාපසතං වා උදකසට්ඨතං වා වාලිකම්ඛණසතං වා දණ්ඩං
 ආහරාපෙති, මා ඉධ වසීති නික්කඬ්ඪාපෙති වා, තං තං ඛමාපෙත්වා යාවජීවං
 වත්ථඬ්ඛමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වනපත්ථපරියායසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මධුපිණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනා

199. එවං මෙ සුතන්ති මධුපිණ්ඩිකසුත්තං. තත්ථ මහාවනන්ති හිමවන්තෙන
 සද්ධිං එකාබද්ධං අරොපිමං ජාතිවනං, න යථා වෙසාලියං රොපිතාරොපිතමිස්සකං.
 දිවාචිහාරායාති දිවා පටිසල්ලානත්ථාය. ඛෙලුවලට්ඨිකායාති
 තරුණඛෙලුවරුක්ඛස්ස. දණ්ඩපාණීති න ජරාදුබ්බලතාය දණ්ඩහත්ථො. අයඤ්චි
 තරුණො පඨමවයෙ යිතො, දණ්ඩවිත්තතාය පන සුවණ්ණදණ්ඩං ගහෙත්වා විවරති,
 තස්මා දණ්ඩපාණීති චුත්තො. ජඩ්ඝාවිහාරන්ති ජඩ්ඝාකිලමථවිතොදනත්ථං
 ජඩ්ඝාවාරං. අනුවඬ්ඪකමමානො අනුවිවරමානොති ආරාමදස්සන-වනදස්සන-

පබ්බතදස්සනාදීනං අත්ථාය ඉතො චිතො ච විවරමානො. අධිච්චනික්ඛමනො කිරෙස කදාපි දෙව නික්ඛමිත්වා එවං විවරති. දණ්ඩමොලුබ්භාති දණ්ඩං ඔලුම්භිත්වා ගොපාලකදාරකො විය දණ්ඩං පුරතො යපෙත්වා දණ්ඩමත්ථංකෙ ද්වෙ හත්ථෙ පතිට්ඨාපෙත්වා පිට්ඨිපාණිං හනුකෙන උප්පිළෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි.

200. කිංවාදීති කිංදිට්ඨිකො. කිමක්ඛායීති කිං කථෙති. අයං රාජා භගවන්තං අවන්දිත්වා පටිසන්ථාරමත්තකමෙව කත්වා පඤ්ඤාං පුච්ඡති. තම්පි න අඤ්ඤාතුකාමතාය, අවිත්තිකාරෙන පුච්ඡති. කස්මා? දෙවදත්තස්ස පක්ඛිකො කිරෙස. දෙවදත්තො අත්තනො සන්තිකං ආගච්ඡමානෙ තථාගතෙ භින්දති. සො කිර එවං වදෙති “සමණො ගොතමො අම්භාකං කුලෙන සද්ධිං වෙරී, න නො කුලස්ස වුද්ධිං ඉච්ඡති. හගිනිපි මෙ චක්කවත්තිපරිභොගා, තං පභාය ‘නස්සතෙසා’ති නික්ඛමිත්වා පබ්බජී. භාගිනෙයොපි මෙ චක්කවත්තිබ්බජන්ති ඤත්වා අම්භාකං කුලස්ස වඩ්ඪියා අතුස්සන්තො ‘නස්සතෙත’න්ති තම්පි දහරකාලෙයෙව පබ්බාපෙසි. අහං පන තෙන විනා චත්තිතුං අසක්කොන්තො අනුපබ්බජිතො. එවං පබ්බජිතම්පි මං පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය න උජුකෙහි අක්ඛිභි ඔලොකෙති. පරිසමප්ඤ්ඤා භාසන්තොපි මහාචරසුනා පහරන්තො විය ආපායිකො දෙවදත්තොතිආදීති භාසති”ති. එවං අයම්පි රාජා දෙවදත්තෙන භින්නො, තස්මා එවමකාසි.

අථ භගවා යථා අයං රාජා මයා පඤ්ඤෙ පුච්ඡිතෙ න කථෙතීති චත්තුං න ලහති, යථා ච භාසිතස්ස අත්ථං න ජානාති, එවමස්ස කථෙස්සාමිති තස්සානුච්ඡවිකං කථෙත්තො යථාවාදී ඛොතිආදිමාහ.

තත්ථ න කෙනචි ලොකෙ විග්ගස්භ තිට්ඨතීති ලොකෙ කෙනචි සද්ධිං විග්ගාහිකකථං න කරොති න විවදති. තථාගතො හි ලොකෙන සද්ධිං න විවදති; ලොකො පන තථාගතෙන සද්ධිං අනිච්චන්ති චුත්තෙ නිච්චන්ති වදමානො, දුක්ඛං, අනත්තා, අසුභන්ති චුත්තෙ සුභන්ති වදමානො විවදති. තෙනෙවාහ “නාහං, හික්ඛවෙ, ලොකෙන විවදාමි, ලොකොව ඛො, හික්ඛවෙ, මයා විවදති, තථා න, හික්ඛවෙ, ධම්මවාදී කෙනචි ලොකස්මිං විවදති, අධම්මවාදීව ඛො, හික්ඛවෙ, විවදති”ති (සං. නි. 3.94). යථානි යෙන කාරණෙන. කාමෙහීති චත්ථුකාමෙහිපි කිලෙසකාමෙහිපි. තං බ්‍රාහ්මණන්ති තං බ්‍රාහ්මණං. අකථංකථීන්ති නිබ්බිච්චිච්ඡං. ඡින්නකුක්කුච්චන්ති විජ්ජපිසාරකුක්කුච්චස්ස වෙව හත්ථපාදකුක්කුච්චස්ස ච ඡින්නත්තා ඡින්නකුක්කුච්චං. හවාහවෙති පුනස්පුනබ්බවෙ, හිතපණිතෙ වා හවෙ, පණිතො හි හවො වුද්ධිප්පත්තො අහවොති වුච්චති. සඤ්ඤාති කිලෙසසඤ්ඤා. කිලෙසායෙව වා ඉධ සඤ්ඤානාමෙන චුත්තා, තස්මා යෙන කාරණෙන කාමෙහි විසංයුත්තං විහරන්තං තං ලොකෙ නින්තවාදිං බ්‍රාහ්මණං කිලෙසසඤ්ඤා නානුසෙන්නි, තඤ්ච කාරණං අහං වදාමිති අයමෙත්ථ අත්ථො. ඉති භගවා අත්තනො බ්‍රාහ්මණා වදාමහ. නිල්ලාළෙත්වාති නිහරිත්වා කිලාපෙත්වා. තිව්සාබන්ති තිසාබං. නලාටිකන්ති වලිහඬගං නලාටෙ තිස්සො රාජියො දස්සෙන්නො වලිහඬගං වුට්ඨාපෙත්වාති අත්ථො.

දණ්ඩමොලුබිහානි දණ්ඩං ෭ ජ්‍යෙෂ්ඨත්වා. “දණ්ඩමොලුබිහා” තිපි පාඨො, ගහෙත්වා පක්කාමීති අත්ථො.

201. අඤ්ඤතරොති නාමෙන අපාකටො ඵකො භික්ඛු. සො කීර අනුසන්ධිකුසලො, භගවතා යථා දණ්ඩපාණී න ජානාති, තථා මයා කථිතන්ති චුත්තෙ කින්නි නු බො භගවතා අවිඤ්ඤයාං කත්වා පඤ්ඤා කථිතොති අනුසන්ධිං ගහෙත්වා දසබලං යාවිත්වා ඉමං පඤ්ඤං භික්ඛුසංඝස්ස පාකටං කරිස්සාමීති උට්ඨායාසනා ඵකංසං උත්තරාසඨිගං කරිත්වා දසනබසමුජ්ජලං අඤ්ජලිං පග්ගය්හ කිංවාදී පන, භන්තෙ භගවාතිආදිමාහ.

යතොනිදානන්ති භාවනපුංසකං එතං, යෙන කාරණෙන යස්මිං කාරණෙ සතීති අත්ථො. පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛාති එත්ථ සඬ්ඛාති කොට්ඨාසො. පපඤ්චසඤ්ඤාති තණ්හාමානදිට්ඨිපපඤ්චසම්පයුත්තා සඤ්ඤා, සඤ්ඤානාමෙන වා පපඤ්චායෙව චුත්තා. තස්මා පපඤ්චකොට්ඨාසාති අයමෙත්ථ අත්ථො. සමුදාවරන්තීති පවත්තන්ති. එත්ථ චෙ නත්ථී අභිනන්දිතඛිබන්ති යස්මිං ද්වාදසායතනසඬ්ඛාතෙ කාරණෙ සති පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛා සමුදාවරන්ති, එත්ථ එකායතනම්පි චෙ අභිනන්දිතඛිබං අභිවදිතඛිබං අප්ඤ්ඤාසිතඛිබං නත්ථීති අත්ථො. තත්ථ අභිනින්දිතඛිබන්ති අහං මමන්ති අභිනන්දිතඛිබං. අභිවදිතඛිබන්ති අහං මමාති වත්තඛිබං. අප්ඤ්ඤාසිතඛිබන්ති අප්ඤ්ඤාසිත්වා ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා ගහෙතඛිබයුත්තං. එතෙනෙත්ථ තණ්හාදීනංයෙව අප්පවත්තිං කථෙති. එසෙවන්තොති අයං අභිනන්දනාදීනං නත්ථීභාවොව රාගානුසයාදීනං අත්තො. එසෙව නයො සබ්බත්ථ.

දණ්ඩාදානාදීසු පන යාය වෙනනාය දණ්ඩං ආදියති, සා දණ්ඩාදානං. යාය සත්ථං ආදියති පරාමසති, සා සත්ථාදානං. මත්ථකප්පත්තං කලහං. නානාගාහමත්තං විශ්ගහං. නානාවාදමත්තං විවාදං. තුවං තුවන්ති එවං පවත්තං තුවං තුවං. පියසුඤ්ඤකරණං පෙසුඤ්ඤං. අයථාසභාවං මුසාවාදං කරොති, සා මුසාවාදොති වෙදිතබ්බා. එත්ථෙට්ඨෙති එත්ථ ද්වාදසසු ආයතනෙසු එතෙ කිලෙසා. කිලෙසා හි උප්පජ්ජමානාපි ද්වාදසායතනානි නිස්සාය උප්පජ්ජන්ති, නිරුජ්ඣමානාපි ද්වාදසසු ආයතනෙසුයෙව නිරුජ්ඣන්ති. එවං යත්ථුප්පන්නා, තත්ථෙව නිරුද්ධා භොන්ති. ස්වායමත්ථො සමුදයසච්චපඤ්ඤෙන දීපෙනබ්බො —

“සා බො පනෙසා තණ්හා කත්ථ උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, කත්ථ නිව්සමානා නිව්සති” ති වත්වා – “යං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති. කිඤ්ච ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං? චක්ඛු ලොකෙ පියරූපං සාතරූප” න්තිආදිනා (විභ. 203) නයෙන ද්වාදසසුයෙව ආයතනෙසු තස්සා උප්පත්ති ව නිරොධො ව චුත්තො. යථෙව ව තණ්හා ද්වාදසසු ආයතනෙසු උප්පජ්ජිත්වා නිබ්බානං ආගම්ම නිරුද්ධාපි ආයතනෙසු පුන සමුදාචාරස්ස අභාවතො ආයතනෙසුයෙව නිරුද්ධාති චුත්තා, එවම්මෙපි පාපකා අකුසලා ධම්මා ආයතනෙසු නිරුජ්ඣන්තිති වෙදිතබ්බා. අථ වා

ය්වායං අභිනන්දනාදීනං අභාවොව රාගානුසයාදීනං අන්තොති චුත්තො. එත්ථෙතෙ රාගානුසයාදීනං අන්තොති උද්ධවොහාතෙ නිබ්බානෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති. යඤ්භි යත්ථ නත්ථී, තං තත්ථ නිරුද්ධං නාම හොති, ස්වායමත්ථො නිරොධපඤ්ඤෙන දීපෙනබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙනං “දුතියං ඝානං සමාපන්නස්ස විතක්කවිචාරා වච්ඡංඛාරා පටිප්පස්සද්ධා හොන්ති” තිආදි (පටි. ම. 1.83).

202. සත්ථු වෙව සංවණ්ණිතොති සත්ථාරා ව පසංසිතො. විඤ්ඤානන්ති ඉදම්පි කරණත්ථෙ සාම්චවනං, පණ්ඩිතෙහි සබ්බමචාරීහි ව සම්භාවිතොති අත්ථො. පහොතීති සක්කොති.

203. අතික්කම්මෙව මූලං අතික්කම්ම ඛන්ධන්ති සාරො නාම මූලෙ වා ඛන්ධෙ වා භවෙය්‍ය, තම්පි අතික්කම්මිත්වාති අත්ථො. එවංසම්පදන්ති එවංසම්පත්තිකං, ඊදිසන්ති අත්ථො. අතිසිත්වාති අතික්කම්මිත්වා. ජානං ජානාතීති ජානිතබ්බමෙව ජානාති. පස්සං පස්සතීති පස්සිතබ්බමෙව පස්සති. යථා වා එකච්චො විපරිතං ගණ්හන්තො ජානන්තොපි න ජානාති, පස්සන්තොපි න පස්සති, න එවං භගවා. භගවා පන ජානන්තො ජානාතියෙව, පස්සන්තො පස්සතියෙව. ස්වායං දස්සනපරිණායකට්ඨෙත වක්ඛුභුතො. විදිතකරණට්ඨෙත ඤාණභුතො. අවිපරිතසභාවට්ඨෙත පරියත්තිධම්මජ්ජවත්තනතො වා හදෙයෙන වින්තෙන්වා වාචාය නිව්ඡාරිතධම්මමයොති ධම්මභුතො. සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මභුතො. අථ වා වක්ඛු විය භුතොති වක්ඛුභුතොති එවමෙතෙසු පදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. ස්වායං ධම්මස්ස වත්තනතො වත්තා. පවත්තාපනතො පවත්තා. අත්ථං නිහරිත්වා දස්සනසමත්ථතාය අත්ථස්ස නින්තොතා. අමතාධිගමාය පටිපත්තිං දදාතීති අමතස්ස දාතා. අගරුං කත්වාති පුනප්පුනං ආයාචාපෙන්නොපි හි ගරුං කරොති නාම, අත්තතො සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙ යත්වා සිතෙරුපාදතො වාලුකං උද්ධරමානො විය දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යං කත්වා කථෙන්නොපි ගරුං කරොතියෙව නාම. එවං අකත්වා අම්මහෙ පුනප්පුනං අයාචාපෙත්වා සුවිඤ්ඤෙය්‍යම්පි නො කත්වා කථෙහිති චුත්තං හොති.

204. යං බො නො ආවුසොති එත්ථ කිඤ්චාපි “යං බො වො” ති වත්තබ්බං සියා, තෙ පන හික්ඛු අත්තනා සද්ධිං සඬගණ්හන්තො “යං බො නො” ති ආහ. යස්මා වා උද්දෙසොව තෙසං උද්දිට්ඨොව. භගවා පන ථෙරස්සාපි තෙසම්පි භගවාච. තස්මා භගවාති පදං සන්ධායපි එවමාහ, යං බො අම්හාකං භගවා තුම්හාකං සංඛිත්තෙන උද්දෙසං උද්දිසිත්වාති අත්ථො.

වක්ඛුඤ්චාවුසොතිආදීසු අයමත්ථො, ආවුසො, නිස්සයභාවෙන වක්ඛුපසාදඤ්ච ආරම්මණභාවෙන චතුසමුට්ඨානිකරුපෙ ව පටිච්ච වක්ඛුවිඤ්ඤාණං නාම උප්පජ්ජති. තිණ්ණං සඬගති එස්සොති තෙසං තිණ්ණං සඬගතියා එස්සො නාම උප්පජ්ජති. තං එස්සං පටිච්ච සහජාතාදිවසෙන එස්සපච්චයා වෙදනා උප්පජ්ජති. තාය වෙදනාය යං ආරම්මණං වෙදෙති, තදෙව සඤ්ඤා සඤ්ජානාති, යං සඤ්ඤා

සඤ්ජානාති, තදෙව ආරම්මණං විතක්කො විතක්කෙති. යං විතක්කො විතක්කෙති, තදෙවාරම්මණං පපඤ්චො පපඤ්චෙති. තතොනිදානන්ති එතෙහි චක්ඛුරූපාදීහි කාරණෙහි. පූරිසං පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛා සමුදාවරන්තීති තං අපරිඤ්ඤාතකාරණං පූරිසං පපඤ්චකොට්ඨාසා අභිභවන්ති, තස්ස පවත්තන්තීති අත්ථො. තත්ථ එස්සවෙදනාසඤ්ඤා චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන සහජාතා භොන්ති. විතක්කො චක්ඛුවිඤ්ඤාණානන්තරාදීසු සවිතක්කචිත්තෙසු දට්ඨබ්බො. පපඤ්චසඬ්ඛා ජවනෙන සහජාතා භොන්ති. යදි එවං කස්මා අතීතානාගතග්ගහණං කතන්ති? තථා උප්පජ්ජනතො. යථෙව හි එතරහි චක්ඛුද්වාරිකො පපඤ්චො චක්ඛුඤ්ච රූපෙ ච එස්සවෙදනාසඤ්ඤාවිතක්කෙ ච පටිච්ච උප්පන්නො, එවමෙවං අතීතානාගතෙසුපි චක්ඛුවිඤ්ඤායොසු රූපෙසු තස්සුප්පත්තිං දස්සෙන්නො එවමාහ.

සොතඤ්චාවුසොතිආදීසුපි එසෙව නයො. ජට්ඨද්වාරෙ පන මනන්ති භවඬගචිත්තං. ධම්මෙති තෙභූමකධම්මාරම්මණං. මනොවිඤ්ඤාණන්ති ආවජ්ජනං වා ජවනං වා. ආවජ්ජනෙ ගහිතෙ එස්සවෙදනාසඤ්ඤාවිතක්කා ආවජ්ජනසහජාතා භොන්ති. පපඤ්චො ජවනසහජාතො. ජවනෙ ගහිතෙ සභාවජ්ජනකං භවඬග මනො නාම භොති, තතො එස්සාදයො සබ්බෙපි ජවනෙන සහජාතාව. මනොද්වාරෙ පන යස්මා අතීතාදිහෙදං සබ්බමිපි ආරම්මණං භොති, තස්මා අතීතානාගතපච්චුප්පන්නෙසුති ඉදං යුත්තමෙව.

ඉදානි වට්ටං දස්සෙන්නො සො වතාවුසොති දෙසනං ආරහි. එස්සපඤ්ඤන්ති. පඤ්ඤපෙස්සතිති එස්සො නාම එකො ධම්මො උප්පජ්ජතිති එවං එස්සපඤ්ඤන්ති. පඤ්ඤපෙස්සති, දස්සෙස්සතිති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථ. එවං ඉමස්මිං සති ඉදං භොතීති ද්වාදසායනනවසෙන සකලං වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි ද්වාදසායනනපටික්ඛෙපවසෙන විවට්ටං දස්සෙන්නො සො වතාවුසො චක්ඛුස්මිං අසතීති දෙසනං ආරහි. තත්ථ චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං පඤ්භං විස්සජ්ජෙත්වා ඉදානි සාවකෙන පඤ්භො කට්ඨොති මා නික්කඬ්ඛා අනුචත්ථ, අයං භගවා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණතුලං ගහෙත්වා නිසින්තො, ඉච්ඡමානා තමෙව උපසඬ්ඛමිත්වා නික්කඬ්ඛා භොටාති උයොපෙන්නො ආකඬ්ඛමානා ච පනාතිආදිමාහ.

205. ඉමෙහි ආකාරෙහීති ඉමෙහි කාරණෙහි පපඤ්චුප්පත්තියා
 පාටියෙක්කකාරණෙහි වෙව වට්ටවිවට්ටකාරණෙහි ව. ඉමෙහි පදෙහීති ඉමෙහි අක්ඛරසම්පිණ්ඩනෙහි. බ්‍යඤ්ජනෙහීති පාටියෙක්කඅක්ඛරෙහි. පණ්ඩිතොති පණ්ඩිතවෙන සමන්තාගතො. චතුහි වා කාරණෙහි පණ්ඩිතො ධාතුකුසලො ආයතනකුසලො පච්චයාකාරකුසලො කාරණාකාරණකුසලොති. මහාපඤ්ඤාති මහන්තෙ අත්ථෙ මහන්තෙ ධම්මෙ මහන්තා නිරුත්තියො මහන්තානි පටිභානානි පරිග්ගහණසමත්ථාය මහාපඤ්ඤාය සමන්තාගතො. යථා තං මහාකච්චානෙනාති යථා මහාකච්චානෙන බ්‍යාකතං, තං සන්ධාය තන්ති චුත්තං. යථා මහාකච්චානෙන බ්‍යාකතං, අභමිපි තං එවමෙවං බ්‍යාකරෙයොන්ති අත්ථො.

මධුපිණ්ඩිකන්ති මහන්තං ගුලපුචං බද්ධසත්තුගුලකං වා. අසෙවනකන්ති අසෙවිතබ්බකං. සජ්ජිථාණිතමධුසක්කරාදීසු ඉදං නාමෙන්ථ මන්දං ඉදං බහුකන්ති න වත්තබ්බං සමයොජිතරසං. චෙතසොති වින්තකජාතිකො. දබ්බජාතිකොති පණ්ඩිතසභාවො. කො නාමො අයන්ති ඉදං ථෙරො අතිභද්දකො අයං ධම්මපරියායො, දසබලස්ස සබ්බඤ්ඤාඤාණෙනෙවස්ස නාමං ගණ්භාපෙස්සාමීති වින්තෙන්වා ආහ. තස්මාති යස්මා මධුපිණ්ඩිකො විය මධුරො, තස්මා මධුපිණ්ඩිකපරියායොත්ථෙව නං ධාරෙහීති වදති. සෙසං සබ්බන්ථ උත්තානන්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මධුපිණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ද්වෙධාවිතක්කසුත්තවණ්ණනා

206. මෙ සුතන්ති ද්වෙධාවිතක්කසුත්තං. තත්ථ ද්විධා කත්වා ද්විධා කත්වාති ද්වෙ ද්වෙ භාගෙ කත්වා. කාමචිතක්කොති කාමපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො. බ්‍යාපාදචිතක්කොති බ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො. විහිංසාචිතක්කොති විහිංසාපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො. එකං භාගන්ති අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකො වා සුබ්බමො වා සබ්බො පායං චිතක්කො අකුසලපක්ඛිකොයෙවාති තයොපි කාමබ්‍යාපාදවිහිංසාචිතක්කෙ එකං කොට්ඨාසමකාසිං. කාමෙහි නිස්සටො නෙක්ඛම්මපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො නෙක්ඛම්මචිතක්කො නාම, සො යාව පට්ඨමජ්ඣානා වට්ටති. අබ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො අබ්‍යාපාදචිතක්කො, සො මෙත්තාපුබ්බභාගතො පට්ඨාය යාව පට්ඨමජ්ඣානා වට්ටති. අවිහිංසාපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො අවිහිංසාචිතක්කො, සො කරුණාපුබ්බභාගතො පට්ඨාය යාව පට්ඨමජ්ඣානා වට්ටති. දුතියං භාගන්ති සබ්බොපායං කුසලපක්ඛිකොයෙවාති දුතියං කොට්ඨාසමකාසිං. ඉමිනා බොධිසත්තස්ස විතක්කනිග්ගහණකාලො කථිතො.

බොධිසත්තස්ස හි ඡබ්බස්සාති පධානං පදහන්තස්ස නෙක්ඛම්මචිතක්කාදයො පුඤ්ඤපුඤ්ඤා මහානදියං ඔසා විය පවත්තිංසු. සතිසම්මොසෙන පන සහසා කාමචිතක්කාදයො උප්පජ්ජන්වා කුසලවාරං පච්ඡන්දිත්වා සයං අකුසලජවනවාරා හුත්වා තිට්ඨන්ති. තතො බොධිසත්තො වින්තෙසි – “මය්හං ඉමෙ කාමචිතක්කාදයො කුසලවාරං පච්ඡන්දිත්වා තිට්ඨන්ති, හන්දාහං ඉමෙ චිතක්කෙ ද්වෙ භාගෙ කත්වා විහරාමී”ති කාමචිතක්කාදයො අකුසලපක්ඛිකාති එකං භාගං කරොති නෙක්ඛම්මචිතක්කාදයො කුසලපක්ඛිකාති එකං. අථ පුන වින්තෙසි – “අකුසලපක්ඛිකො ආගතං චිතක්කං මන්තෙන කණ්භසප්පං උප්පිලෙත්වා ගණ්හන්තො විය අමිත්තං ගීවාය අක්කමන්තො විය ච නිග්ගහෙස්සාමි, නාස්ස වඩ්ඪිතුං දස්සාමි. කුසලපක්ඛිකො ආගතං චිතක්කං මෙසසමයෙ මෙසං විය සුබ්බෙන්තෙ සාලකලායාණිපොතකං විය ච සීසං වඩ්ඪෙස්සාමි”ති. සො තථා කත්වා

අකුසලවිතක්කෙ නිග්ගණ්හි, කුසලවිතක්කෙ වඩ්ඨෙසි. එවං ඉමිනා බොධිසත්තස්ස විතක්කනිග්ගණනකාලො කටිතොති වෙදිතබ්බො.

207. ඉදානි යථාස්ස තෙ විතක්කා උප්පජ්ජිංසු, යථා ච නෙ නිග්ගහෙසි, තං දස්සෙන්නො තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ අප්පමත්තස්සාති සතියා අවිජ්ජවාසෙ ධීතස්ස. ආතාපිනොති ආතාපවීරියවත්තස්ස. පහිතත්තස්සාති පෙසිතවිත්තස්ස. උප්පජ්ජති කාමචිතක්කොති බොධිසත්තස්ස ඡබ්බස්සාති පධානං පදහතො රජ්ජසුඛං වා ආරබ්භ, පාසාදෙ වා නාටකානි වා ඔරොධෙ වා කිඤ්චිදෙව වා සම්පත්තිං ආරබ්භ කාමචිතක්කො නාම න උප්පන්නපුබ්බො. දුක්කරකාරිකාය පනස්ස ආහාරුපච්ඡෙදෙන අධිමත්තකසීමානං පත්තස්ස එතදහොසි – “න සක්කා ආහාරුපච්ඡෙදෙන විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං, යංනුනාහං ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙය්‍ය” ත්ති. සො උරුවෙලං පිණ්ඩාය පාවිසි. මනුස්සා – “මහාපුරිසො පුබ්බෙ ආහරිත්වා දිත්තම්පි න ගණ්හි, අද්ධාස්ස ඉදානි මනොරථො මත්ථකං පත්තො, තස්මා සයමෙව ආගතො” ති පණ්ණිපණ්ණිතං ආහාරං උපහරිංසු. බොධිසත්තස්ස අත්තභාවො නවිරස්සෙව පාකතිකො අහොසි. ජරාපීණ්ණත්තභාවො හි සප්පායභොජනං ලභිත්වාපි පාකතිකො න භොති. බොධිසත්තො පන දහරො. තෙනස්ස සප්පායභොජනං භුඤ්ජතො අත්තභාවො න විරස්සෙව පාකතිකො ජාතො, විජ්ජසන්නානි ඉන්ද්‍රියානි, පරිසුද්ධො ඡට්ඨණ්ණො, සමුග්ගතතාරාගණං විය නහං පරිපුණ්ණද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණප්පටිමණ්ඩිතසරීරං අහොසි. සො තං ඔලොකෙත්වා “තාව කිලන්තො නාම අත්තභාවො එවං පටිපාකතිකො ජාතො” ති වින්තෙත්වා අත්තනො පඤ්ඤාමහන්තතාය එවං පරිත්තකම්පි විතක්කං ගහෙත්වා කාමචිතක්කොති අකාසි.

පණ්ණසාලාය පුරතො නිසින්තො වමරපසදගවයරොහිතමිගාදිකෙ මගගණෙ මනුඤ්ඤසද්දරවනෙ මොරවනකුක්කුටාදිකෙ පක්ඛිගණෙ නීලුප්පලකුමුදකමලාදිසඤ්ජන්නානි පල්ලොනි නානාකුසුමසඤ්ජන්නවිටපා වනරාජියො මණ්ණික්ඛන්ධනිම්මලජලපවාහඤ්ච නදිං නෙරඤ්ජරං පස්සති. තස්ස එවං භොති “සොහනා වතීමෙ මිගජාතා පක්ඛිගණා පල්ලොනි වනරාජියො නදී නෙරඤ්ජරා” ති. සො තම්පි එවං පරිත්තකං විතක්කං ගහෙත්වා කාමචිතක්කමකාසි, තෙනාහ “උප්පජ්ජති කාමචිතක්කො” ති.

අත්තබ්‍යාබාධායපීති අත්තදුක්ඛායපි. එසෙවනයො සබ්බත්ථ. කිං පන මහාසත්තස්ස උභයදුක්ඛාය සංවත්තනකචිතක්කො නාම අත්ථීති? නත්ථී. අපරිඤ්ඤායං ධීතස්ස පන විතක්කො යාව උභයබ්‍යාබාධාය සංවත්තනීති එතානි තීණි නාමානි ලහති, තස්මා එවමාහ. පඤ්ඤානිරොධිකොති අනුප්පන්නාය ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය උප්පජ්ජතුං න දෙති, ලොකියපඤ්ඤං පන අට්ඨසමාපත්තිපඤ්චාහිඤ්ඤාවසෙන උප්පන්නම්පි සමුච්ඡින්නදිත්වා බිපතීති පඤ්ඤානිරොධිකො. විසාතපක්ඛිකොති දුක්ඛකොට්ඨාසිකො. අසඬ්ඛතං නිබ්බානං නාම, තං පච්චක්ඛං කාතුං න දෙතීති අනිබ්බානසංවත්තනිකො. අබ්භත්ථං ගච්ඡතීති ඛයං නත්ථීභාවං ගච්ඡති. උදකපුප්පුළකො විය නිරුජ්ඣති. පජ්ඣමෙවාති පජ්ඣමෙව.

විනෝදමෙවැනි නීහරිමෙව. බ්‍යන්තමෙව නං අකාසින්නි විගතන්නං නිස්සෙසං පරිවුට්‍මං පරිවිජින්නමෙව නං අකාසිං.

208. බ්‍යාපාදවිතක්කොති න බොධිසත්තස්ස පරුපසාතප්පට්ඨසංයුත්තො නාම විතක්කො විත්තෙ උප්පජ්ජති, අට්ඨස්ස අතිවස්සඅවිචුණ්භඅතිසීතාදීනි පන පට්ඨව විත්තවිපරිණාමභාවො භොති, තං සන්ධාය “බ්‍යාපාදවිතක්කො”ති ආභ. විහිංසාවිතක්කොති න මහාසත්තස්ස පරෙසං දුක්ඛුප්පාදනප්පට්ඨසංයුත්තො විතක්කො උප්පජ්ජති, විත්තෙ පන උද්ධතාකාරො අනෙකග්ගතාකාරො භොති, තං ගහෙත්වා විහිංසාවිතක්කමකාසි. පණ්ණසාලාද්වාරෙ නිසින්නො හි සීහබ්‍යග්ඝාදිකෙ වාළුමිගෙ සුකරාදයො බුද්දමිගෙ විහිංසන්තෙ පස්සති. අට්‍ බොධිසත්තො ඉමස්මිම්පි නාම අකුතොභයෙ අරඤ්ඤෙ ඉමෙසං තිරච්ඡානගතානං පච්චත්ථිකා උප්පජ්ජන්ති, බලවත්තො දුබ්බලෙ බාදන්ති, බලවත්තබාදිතා වත්තන්තිති කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙති. අඤ්ඤෙපි බ්‍රාහ්මණාදයො කුක්කුටමුසිකාදීනි බාදන්තෙ පස්සති, ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටියො මනුස්සෙ රාජකම්මිකෙහි උපද්දුනෙ වධබන්ධාදීනි අනුභවන්තෙ අත්තනො කසිවණ්ණප්පාදීනි කම්මානි කත්වා ජීවිතුං න ලහන්තිති කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙති, තං සන්ධාය “උප්පජ්ජති විහිංසාවිතක්කො”ති ආභ. තථා තථාති තෙන තෙන ආකාරෙන. ඉදං චුත්තං භොති – කාමවිතක්කාදීසු යං යං විතක්කෙති, යං යං විතක්කං පවත්තෙති, තෙන තෙනෙ වස්සාකාරෙන කාමවිතක්කාදිභාවො චෙතසො න හි භොතීති. පහාසි නෙක්ඛම්මවිතක්කන්ති නෙක්ඛම්මවිතක්කං පජ්ඣති. බහුලමකාසීති බහුලං කරොති. තස්ස තං කාමවිතක්කාය විත්තන්ති තස්ස තං විත්තං කාමවිතක්කත්ථාය. යථා කාමවිතක්කසම්පයුත්තං භොති, එවමෙවං නමතීති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

ඉදානි අත්ථදීපිකං උපමං දස්සෙන්නො සෙය්‍යථාපී තිආදිමාභ. තත්ථ කිට්ඨසම්බාධෙති සස්සසම්බාධෙ. ආකොටෙය්‍යාති උජුකං පිට්ඨියං පහරෙය්‍ය. පටිකොටෙය්‍යාති තිරියං ඵාසුකාසු පහරෙය්‍ය. සන්නිරුන්ධෙය්‍යාති ආවරිත්ථා තිට්ඨෙය්‍ය. සන්නිවාරෙය්‍යාති ඉතො විතො ව ගන්තුං න දදෙය්‍ය. තතොනිදානන්ති තෙන කාරණෙන, එවං අරක්ඛිතානං ගුන්තං පරෙසං සස්සබාදනකාරණෙනාති අත්ථො. බාලො හි ගොපාලොකො එවං ගාවො අරක්ඛමානො “අයං අම්භාකං භත්තවෙනනං බාදති, උජුං ගාවො රක්ඛිතුම්පි න සක්කොති, කුලෙහි සද්ධිං වෙරං ගණ්භාපෙති”ති ගොසාමිකානම්පි සන්නිකා වධාදීනි පාපුණාති, කිට්ඨසාමිකානම්පි. පණ්ඩිතො පන ඉමානි වත්තාරි භයානි සම්පස්සන්තො ගාවො සාධුකං රක්ඛති, තං සන්ධායෙන චුත්තං. ආදීනවන්ති උපද්දවං. ඔකාරන්ති ලාමකං, බන්ධෙසු වා ඔතාරං. සංකිලෙසන්ති කිලිට්ඨභාවං. නෙක්ඛම්මෙති නෙක්ඛම්මමිති. ආනිසංසන්ති විසුද්ධිපක්ඛං. වොදානපක්ඛන්ති ඉදං තස්සෙව වෙච්චනං, කුසලානං ධම්මානං නෙක්ඛම්මමිති විසුද්ධිපක්ඛං අද්දසන්ති අත්ථො.

209. නෙක්ඛම්මන්ති ව කාමෙහි නිස්සට්ඨං සබ්බකුසලං, එකධම්මෙ සඬගස්භමානෙ නිබ්බානමෙව. තත්‍රිදං ඔපම්මසංසන්දනං – කිට්ඨසම්බාධං විය හි රූපාදිආරම්මණං, කුටගාවො විය කුටචිත්තං, පණ්ඩිතගොපාලකො විය

බොධිසත්තො, චතුබ්බිධහයං විය අත්තපරුහයබ්බාබාධාය සංවත්තනවිතක්කො,
පණ්ඩිතගොපාලකස්ස චතුබ්බිධං හයං දිස්වා කිට්ඨසම්බාධෙ අප්පමාදෙන
ගොරක්ඛණං විය බොධිසත්තස්ස ඡබ්බස්සානි පධානං පදහතො
අත්තබ්බාබාධාදිහයං දිස්වා රූපාදිසු ආරම්මණෙසු යථා කාමවිතක්කාදයො න
උප්පජ්ජන්ති, එවං විත්තරක්ඛණං. පඤ්ඤාචූද්ධිකොතිආදිසු අනුප්පන්නාය
ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාය උප්පාදාය, උප්පන්නාය ච චූද්ධියා සංවත්තනීති
පඤ්ඤාචූද්ධිකො. න දුක්ඛකොට්ඨාසාය සංවත්තනීති අවිසාතපක්ඛිකො.
නිබ්බානධාතුසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනීති නිබ්බානසංවත්තනිකො. රත්තිං වෙපි නං,
භික්ඛවෙ, අනුචිතක්කෙය්‍යන්ති සකලරත්තිං වෙපි තං විතක්කං පවත්තෙය්‍යං.
තතොනිදානන්ති තංමූලකං. ඔහඤ්ඤෙය්‍යානි උග්ගානියෙය්‍ය, උද්ධච්චාය
සංවත්තෙය්‍යානි අත්ථො. ආරාති දුරෙ. සමාධිමිභාති උපචාරසමාධිතොපි
අප්පනාසමාධිතොපි. සො බො අහං, භික්ඛවෙ, අප්ඤ්ඤාත්තමෙව විත්තන්ති සො අහං,
භික්ඛවෙ, මා මෙ විත්තං සමාධිමිභා දුරෙ හොතුති අප්ඤ්ඤාත්තමෙව විත්තං
සණ්ඨපෙමි, ගොචරජ්ඣාත්තෙ යපෙමිති අත්ථො. සන්නිසාදෙමිති තත්ථෙව ච නං
සන්නිසිදාපෙමි. එකොදිං කරොමිති එකග්ගං කරොමි. සමාදහාමිති සම්මා ආදහාමි,
සුට්ඨු ආරොපෙමිති අත්ථො. මා මෙ විත්තං උභඤ්ඤිති මා මය්හං විත්තං
උග්ගානියිත්ථ, මා උද්ධච්චාය සංවත්තතුති අත්ථො.

210. උප්පජ්ජති අබ්‍යාපාදවිතක්කො...පෙ.... අවිහිංසාවිතක්කොති එත්ථ යො
සො ඉමාය හෙට්ඨා චුත්තතරුණවිපස්සනාය සද්ධිං උප්පන්නවිතක්කො
කාමපච්චනීකට්ඨෙත නෙක්ඛම්මවිතක්කොති චුත්තො. සොයෙව
බ්‍යාපාදපච්චනීකට්ඨෙත අබ්‍යාපාදවිතක්කොති ච විහිංසාපච්චනීකට්ඨෙත
අවිහිංසාවිතක්කොති ච චුත්තො.

එත්තාවතා බොධිසත්තස්ස සමාපත්තිං නිස්සාය විපස්සනාපට්ඨපනකාලො
කටීතො. යස්ස හි සමාධිපි තරුණො, විපස්සනාපි. තස්ස විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා
අතිවිරං නිසින්තස්ස කායො කිලමති, අන්තො අග්ගි විය උට්ඨහති, කච්ඡෙහි සෙදා
මුච්චන්ති, මත්ථකතො උසුමච්චි විය උට්ඨහති, විත්තං හඤ්ඤති විහඤ්ඤති
විජ්ජන්ති. සො පුන සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තං පරිදමෙත්වා මුදුකං කත්වා
සමස්සාසෙත්වා පුන විපස්සනං පට්ඨපෙති. තස්ස පුන අතිවිරං නිසින්තස්ස තථෙව
හොති. සො පුන සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තථෙව කරොති. විපස්සනාය හි
බ්‍රහ්මකාරා සමාපත්ති.

යථා යොධස්ස ඵලකකොට්ඨකො නාම බ්‍රහ්මකාරො හොති, සො තං නිස්සාය
සඬගාමං පවිසති, තත්ථ හත්ථිහිපි අස්සෙහිපි යොධෙහිපි සද්ධිං කම්මං කත්වා
ආචුධෙසු වා බිණ්ණෙසු භුඤ්ජිතුකාමතාදිභාවෙ වා සති නිවත්තිත්වා ඵලකකොට්ඨකං
පවිසිත්වා ආචුධානිපි ගණ්හාති, විස්සමතිපි, භුඤ්ජතිපි, පානියම්පි පිචති, සන්නාහම්පි
පටිසන්නය්හති, තං තං කත්වා පුන සඬගාමං පවිසති, තත්ථ කම්මං කත්වා පුන
උච්චාරාදිපිළිතො වා කෙනවිදෙව වා කරණියෙන ඵලකකොට්ඨකං පවිසති. තත්ථ

සන්ථම්භිත්වා පුන සඩ්ගාමං පවිසති, එවං යොධස්ස ඵලකකොට්ඨකො විය විපස්සනාය බහුපකාරා සමාපත්ති.

සමාපත්තියා පන සඩ්ගාමනිත්ථරණකයොධස්ස ඵලකකොට්ඨකතොපි විපස්සනා බහුපකාරතරා. කිඤ්චාපි හි සමාපත්තිං නිස්සාය විපස්සනං පට්ඨපෙති, විපස්සනා පන ථාමජාතා සමාපත්තිමිපි රක්ඛති. ථාමජාතං කරොති.

යථා හි ඵලෙ නාවම්පි නාවාය භණ්ඩම්පි සකටභාරං කරොන්ති. උදකං පත්වා පන සකටම්පි සකටභණ්ඩම්පි යුත්තගොණෙපි නාවාභාරං කරොන්ති. නාවා තිරියං සොතං ඡින්දිත්වා සොත්ථිනා සුපට්ටනං ගච්ඡති, එවමෙවං කිඤ්චාපි සමාපත්තිං නිස්සාය විපස්සනං පට්ඨපෙති, විපස්සනා පන ථාමජාතා සමාපත්තිමිපි රක්ඛති, ථාමජාතං කරොති. ඵලං පත්වා සකටං විය හි සමාපත්ති. උදකං පත්වා නාවා විය විපස්සනා. ඉති බොධිසත්තස්ස එත්තාවතා සමාපත්තිං නිස්සාය විපස්සනාපට්ඨපනකාලො කථිතොති වෙදිතබ්බො.

යඤ්ඤදෙවානිආදි කණ්භපක්ඛෙ වුත්තානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බං, ඉධාපි අත්ථදිපිකං උපමං දස්සෙතුං සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ. තත්ථ ගාමන්තසම්භතෙසුති ගාමන්තං ආහටෙසු. සතිකරණියමෙව හොතීති එතා ගාවොති සතිඋප්පාදනමත්තමෙව කාතබ්බං හොති. ඉතො විතො ච ගන්ත්වා ආකොටනාදිකිච්චං නත්ථි. එතෙ ධම්මාති එතෙ සමථවිපස්සනා ධම්මාති සතුප්පාදනමත්තමෙව කාතබ්බං හොති. ඉමිනා බොධිසත්තස්ස සමථවිපස්සනානං ථාමජාතකාලො කථිතො. තදා කිරස්ස සමාපත්තිං අප්පනත්ථාය නිසින්තස්ස අට්ඨ සමාපත්තියො එකාවජ්ජනෙන ආපාථං ආගච්ඡන්ති, විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා නිසින්තො සත්ත අනුපස්සනා එකප්පභාරෙනෙව ආරුළුහො හොති.

215. සෙය්‍යථාපීති ඉධ කිං දස්සෙති? අයං පාටියෙක්කො අනුසන්ධි, සත්තානාඤ්චි භිතුපචාරං අත්තනො සත්ථුභාවසම්පදඤ්ච දස්සෙන්නො භගවා ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ අරඤ්ඤෙති අට්ඨයං. පවනෙති වනසණ්ඛෙ. අත්ථතො හි ඉදං ද්වයං එකමෙව, පට්ඨමස්ස පන දුතියං වෙච්චනං. අයොගක්ඛෙමකාමොති චතුභි යොගෙහි බෙමං නිබ්භයට්ඨානං අනිච්ඡන්තො භයමෙව ඉච්ඡන්තො. සොවත්ථිකොති සුවත්ථිභාවාහො. පිතිගමනියොති තුට්ඨිං ගමනියො. “පිතිගමනියො”ති වා පාඨො. පිදභෙය්‍යාති සාබාදිහි ථකෙය්‍ය. විචරෙය්‍යාති විසදමුඛං කත්වා විචටං කරෙය්‍ය. කුම්මග්ගන්ති උදකවනපබ්බතාදිහි සන්නිරුද්ධං අමග්ගං. ඔදභෙය්‍ය ඔකවරන්ති තෙසං ඔකෙ වරමානං විය එකං දීපකමිගං එකස්මිං යානෙ යපෙය්‍ය. ඔකචාරිකන්ති දීඝරජ්ජුයා බන්ධිතංයෙව මිගිං.

මිගලුද්දකො හි අරඤ්ඤං මිගානං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා “ඉධ වසන්ති, ඉමිනා මග්ගෙන නික්ඛමන්ති, එත්ථ වරන්ති, එත්ථ පිවන්ති, ඉමිනා මග්ගෙන පවිසන්ති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා මග්ගං පිධාය කුම්මග්ගං විචරිත්වා ඔකවරඤ්ච ඔකචාරිකඤ්ච යපෙත්වා සයං පට්ඨිඡන්තට්ඨානෙ සත්තිං ගහෙත්වා තිට්ඨති. අථ සායන්භසමයෙ මිගා අකුතොභයෙ අරඤ්ඤෙ වරිත්වා පාතීයං පිචිත්වා මිගපොතකෙහි සද්ධිං.

කිලිමානා වසනටියානසන්නිකං ආගන්ත්වා ඔකවරඤ්ච ඔකචාරිකඤ්ච දිස්වා “සභායකා නො ආගතා භවිස්සන්ති” ති නිරාසඬිකා පවිසන්ති, තෙ මග්ගං පිහිතං දිස්වා “නායං මග්ගො, අයං මග්ගො භවිස්සති” ති කුම්මග්ගං පටිපජ්ජන්ති. මිගලුද්දකො න තාව කිඤ්චි කරොති, පවිට්ඨෙසු පන සබ්බපච්ඡිමං සණ්ඨං පහරති. සො උත්තසති, තතො සබ්බෙ උත්තසිත්වා “භයං උප්පන්න” න්ති පුරතො ඔලොකෙන්තා උදකෙන වා වනෙන වා පබ්බතෙන වා සන්නිරුද්ධං මග්ගං දිස්වා උභොහි පස්සෙහි අඬගුලිසඬ්ඛලිකං විය ගහනවනං පවිසිතුං අසක්කොන්නා පවිට්ඨමග්ගෙනෙව නික්ඛමිතුං ආරභන්ති. ලුද්දකො තෙසං නිවත්තනභාවං ඤත්වා ආදිතො පටියාය තිංසමිපි වත්තාලිසමිපි මිගෙ සාතෙති. ඉදං සන්ධාය එවඤ්චි සො, හික්ඛවෙ, මහාමිගසඬ්ඛෙසො අපරෙන සමයෙන අනයබ්බසනං ආපජ්ජෙය්‍යාති වුත්තං.

“නන්දිරාගස්සෙතං අධිවචනං, අවිජ්ජායෙනං අධිවචන” න්ති එත්ථ යස්මා ඉමෙ සත්තා අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණා හුත්වා නන්දිරාගෙන ආබන්ධිත්වා රූපාරම්මණාදීනි උපනිතා වට්ඨකිංඛසත්තියා සාතං ලභන්ති. තස්මා භගවා ඔකවරං නන්දිරාගොති, ඔකචාරිකං අවිජ්ජාති කත්වා දස්සෙසි.

මිගලුද්දකො හි එකදාපි තෙසං සාබ්භඬ්ඛගෙන සරීරං පුඤ්ඡිත්වා මනුස්සගන්ධං අපනෙත්වා ඔකවරං එකස්මිං යානෙ යිපෙත්වා ඔකචාරිකං සහ රජ්ජුයා විස්සජ්ජෙත්වා අත්තානං පටිච්ඡාදෙන්වා සත්තිං ආදාය ඔකවරස්ස සන්නිකෙ තිට්ඨති, ඔකචාරිකා මිගගණස්ස වරණටියානාහිමුඛි ගච්ඡති. තං දිස්වා මිගා සීසානි උක්ඛිපිත්වා තිට්ඨන්ති, සාපි සීසං උක්ඛිපිත්වා තිට්ඨති, තෙ “අම්භාකං සමජාතිකා අය” න්ති ගොවරං ගණ්හන්ති. සාපි තිණානි බාදන්ති විය සණ්ඨං උපගච්ඡති. ආරඤ්ඤිකො යුථපතිමිගො තස්සා වාතං ලහිත්වා සකහරියං විස්සජ්ජෙත්වා තදහිමුඛො හොති.

සත්තානඤ්චි නවනවමෙව පියං හොති. ඔකචාරිකා ආරඤ්ඤිකස්ස මිගස්ස අච්චාසන්නභාවං අදත්වා තදහිමුඛිව පච්ඡතො පටික්කමිත්වා ඔකවරස්ස සන්නිකං ගච්ඡති, යත්ථ යත්ථස්සා රජ්ජු ලග්ගති, තත්ථ තත්ථ බුරෙන පහරිත්වා මොවෙති, ආරඤ්ඤිකො මිගො ඔකවරං දිස්වා ඔකචාරිකාය සම්මත්තො හුත්වා ඔකවරෙ උසුයං කත්වා පිට්ඨිං නාමෙත්වා සීසං කම්පෙන්නො තිට්ඨති, තස්මිං බණ්ණෙ සත්තිං ජීවිභාය ලෙහන්තොපි “කිං එත” න්ති න ජානාති, ඔකවරොපි සවස්ස උපරිභාගෙන තං මිගං පහරිතුං සුඛං හොති, පිට්ඨිං නාමෙති. සවස්ස හෙට්ඨාභාගෙන පහරිතුං සුඛං හොති, හදයං උන්නාමෙති. අථ ලුද්දකො ආරඤ්ඤිකං මිගං සත්තියා පහරිත්වා තත්ථෙව සාතෙත්වා මංසං ආදාය ගච්ඡති. එවමෙව යථා සො මිගො ඔකචාරිකාය සම්මත්තො ඔකවරෙ උසුයං කත්වා සත්තිං ජීවිභාය ලෙහන්තොපි කිඤ්චි න ජානාති, තථා ඉමෙ සත්තා අවිජ්ජාය සම්මත්තා අන්ධභූතා කිඤ්චි අජානන්තා රූපාදීසු නන්දිරාගං උපගම්ම වට්ඨකිංඛසත්තියා වධං ලභන්තිති භගවා ඔකවරං නන්දිරාගොති, ඔකචාරිකං අවිජ්ජාති කත්වා දස්සෙසි.

ඉති බො, හික්බවෙ, විවටො මයා බෙමො මග්ගොති ඉති බො, හික්බවෙ, මයා ඉමෙසං සත්තානං හිතවරණෙන සම්මාසම්බොධිං පත්වා අහං බුද්ධොස්මීති තුණ්හිභූතෙන අනිසිදිත්වා ධම්මවක්කප්පවත්තනතො පටියාය ධම්මං දෙසෙන්නෙන විවටො බෙමො අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො, පිහිතො කුම්මග්ගො, අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤාදීනං භබ්බපුග්ගලානං උභතො ඔකවරො නන්දීරාගො ද්වෙධා ඡෙත්වා පාතිතො, නාසිතා ඔකවාරිකා අවිජ්ජා සබ්බෙන සබ්බං සමුග්ගාතිතාති අත්තතො හිතුපචාරං දස්සෙසි. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ද්වෙධාවිතක්කසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. විතක්කසණ්ඨානසුත්තවණ්ණනා

216. එවං මෙ සුතන්ති විතක්කසණ්ඨානසුත්තං. තත්ථ අධිචිත්තමනුයුත්තෙනාති දසකුසලකම්මපථවසෙන උප්පන්නං චිත්තං චිත්තමෙව, විපස්සනාපාදකඅට්ඨසමාපත්තිචිත්තං තතො චිත්තතො අධිකං චිත්තන්ති අධිචිත්තං. අනුයුත්තෙනාති තං අධිචිත්තං අනුයුත්තෙන, තත්ථ යුත්තප්පයුත්තෙනාති අත්ථො.

තත්තායං හික්බු පුරෙහත්තං පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්තො නිසිද්ධං ආදාය අසුකස්මිං රුක්ඛමූලෙ වා වනයණ්ඩෙ වා පබ්බතපාදෙ වා පබ්බාරෙ වා සමණධම්මං කරිස්සාමීති නික්ඛමන්තොපි, තත්ථ ගන්ත්වා හත්ථෙහි වා පාදෙහි වා නිසප්පට්ඨානතො තිණපණ්ණානි අපනෙන්නොපි අධිචිත්තං අනුයුත්තොයෙව. නිසිදිත්වා පන හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විහරන්තොපි අධිචිත්තං අනුයුත්තොයෙව.

නිමිත්තානීති කාරණානි. කාලෙන කාලන්ති සමයෙ සමයෙ. න නු ව කම්මට්ඨානං නාම මුහුත්තමිපි අජඬ්ඨෙත්වා නිරන්තරං මනසිකාතබ්බං, කස්මා භගවා ‘‘කාලෙන කාල’’න්ති ආහාති. පාළියඤ්ඤි අට්ඨනිංස කම්මට්ඨානානි විහත්තානි, තෙසු හික්බුතා අත්තතො චිත්තරූපිතං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්නෙන යාව කොවිදෙව උපක්කිලෙසො නුප්පජ්ජති, තාව ඉමෙසං නිමිත්තානං මනසිකාරකිච්චං නත්ථි. යදා පන උප්පජ්ජති, තදා ඉමානි ගහෙත්වා චිත්තෙ උප්පන්නං අබ්බුදං නිහරිතබ්බන්ති දස්සෙන්නො එවමාහ.

ජන්දුපසංහිතාති ඡන්දසහගතා රාගසම්පයුත්තා. ඉමෙසං පන තිණ්ණං විතක්කානං බෙත්තඤ්ච ආරම්මණඤ්ච ජානිතබ්බං. තත්ථ ඡන්දුපසඤ්ඤිතානං අට්ඨ ලොභසහගතචිත්තානි බෙත්තං, දොසුපසඤ්ඤිතානං ද්වෙ දොමනස්සසහගතානි, මොහුපසඤ්ඤිතානං ද්වාදසපි අකුසලචිත්තානි. විචිකිච්ජාඋද්ධව්වසම්පයුත්තචිත්තානි පන ද්වෙ එතෙසං පාටිපුග්ගලිකං බෙත්තං. සබ්බෙසමිපි සත්තා වෙව සඬ්ඛාරා ව ආරම්මණං, ඉට්ඨානිට්ඨඅසමපෙක්ඛිතෙසු හි

සත්තෙසු ව සඬ්ඛාරෙසු ව තෙ උප්පජ්ජන්ති. අඤ්ඤම්පි නිමිත්තං මනසිකාතබ්බං කුසල්ලපසංහිතන්ති තතො නිමිත්තතො අඤ්ඤං කුසලනිස්සිතං නිමිත්තං මනසිකාතබ්බං. තත්ථ අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම ඡන්ද්‍රපසඤ්ඤිතෙ විතක්කෙ සත්තෙසු උප්පන්නෙ අසුභභාවනා අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම. සඬ්ඛාරෙසු උප්පන්නෙ අනිච්චමනසිකාරො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම. දොසුපසඤ්ඤිතෙ සත්තෙසු උප්පන්නෙ මෙත්තාභාවනා අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම. සඬ්ඛාරෙසු උප්පන්නෙ ධාතුමනසිකාරො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම. මොහුපසඤ්ඤිතෙ යත්ථ කත්ථවි උප්පන්නෙ පඤ්චධම්මුපනිස්සයො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම.

ඉමස්ස හත්ථා වා සොභනා පාදා වාතිආදිනා නයෙන හි සත්තෙසු ලොභෙ උප්පන්නෙ අසුභතො උපසංහරිතබ්බං. කිමිහි සාරත්තොසි? කෙසෙසු සාරත්තොසි. ලොමෙසු...පෙ.... මුත්තෙසු සාරත්තොසි. අයං අත්තභාවො නාම තීහි අට්ඨිසතෙහි උස්සාපිතො, නවහි න්භාරුසතෙහි ආබද්ධො, නවහි මංසපෙසිසතෙහි අනුලිත්තො, අල්ලවම්මෙන පරියොනද්ධො, ඡවිරාගෙන පටිච්ඡන්තො, නවහි වණුමුඛෙහි නවනවුතිලොමකුපසහස්සෙහි ව අසුචි පග්ගරති, කුණපපුරිතො, දුග්ගන්ධො, ඡෙගුච්ඡො, පටිකුලො, ද්වත්තිංසකුණපසඤ්චයො, නත්ථෙත්ථ සාරං වා වරං වාති එවං අසුභතො උපසංහරන්තස්ස සත්තෙසු උප්පන්නො ලොභො පභීයති, තෙනස්ස අසුභතො උපසංහරණං අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම හොති.

පත්තච්චරාදීසු සඬ්ඛාරෙසු ලොභෙ උප්පන්නෙ ද්විභාකාරෙහි සඬ්ඛාරමජ්ඣත්තං සමුට්ඨාපෙතීති සතිපට්ඨානවණ්ණනායං වුත්තනායෙන අස්සාමිකතාවකාලිකභාවවසෙන මනසිකරොතො සො පභීයති. තෙනස්ස අනිච්චතො මනසිකාරො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම හොති. සත්තෙසු දොසෙ උප්පන්නෙ පන ආඝාතවිනයකකථොපමොවාදාදීනං වසෙන මෙත්තා භාවෙනබ්බා, තං භාවයතො දොසො පභීයති, තෙනස්ස මෙත්තාභාවනා අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම හොති. බාණුකණ්ටකතිණපණ්ණාදීසු පන දොසෙ උප්පන්නෙ ත්වං කස්ස කුප්පසි, කිං පට්ඨිමාතුයා, උදාහු ආපොධාතුයා, කො වා පනායං කුප්පති නාම, කිං පට්ඨිමාතු උදාහු ආපොධාතුතිආදිනා නයෙන ධාතුමනසිකාරං කරොන්තස්ස දොසො පභීයති. තෙනස්ස ධාතුමනසිකාරො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම හොති.

මොභෙ පන යත්ථ කත්ථවි උප්පන්නෙ –

“ගරුසංවාසො උද්දෙසො, උද්දිට්ඨපරිපුච්ඡනං;
කාලෙන ධම්මස්සවනං, ඨානාට්ඨානවිනිච්ඡයො;
පඤ්ච ධම්මුපනිස්සාය, මොහධාතු පභීයති” ති. –

ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා උපනිස්සිතබ්බා. ගරුං උපනිස්සාය විහරන්තො හි හික්ඛු – “ආචරියො ගාමජ්ජවෙසනං අනාපුච්ඡන්තස්ස පත්තකාලෙ වත්තං අකරොන්තස්ස සට්ඨකඋදකාහරණාදිදණ්ඩකම්මං කරොති” ති යත්තජ්ජටියත්තො හොති, අට්ඨස්ස මොභො පභීයති. උද්දෙසං ගණ්හන්තොපි – “ආචරියො උද්දෙසකාලෙ උද්දෙසං

අග්ගඤ්ඤානස්ස අසාධුකං සජ්ඣායානස්ස ව දණ්ඩකම්මං කරොති''ති යත්තප්පටියත්තො හොති, එවම්පිස්ස මොහො පභියති. ගරුභාවනීයෙ භික්ඛු උපසංකම්ත්වා “ඉදං භන්තෙ කථං ඉමස්ස කො අත්ථො”ති පරිපුච්ඡන්තො කංඛං විනොදෙති, එවම්පිස්ස මොහො පභියති. කාලෙන ධම්මසවනට්ඨානං ගන්ත්වා සක්කච්චං ධම්මං සුඤ්ඤානස්සාපි තෙසු තෙසු යානෙසු අත්ථො පාකටො හොති. එවම්පිස්ස මොහො පභියති. ඉදමස්ස කාරණං, ඉදං න කාරණන්ති යානාට්ඨානවිනිව්ඡයෙ ඡෙකො හොති, එවම්පිස්ස මොහො පභියති. තෙනස්ස පඤ්චධම්මප්පනිස්සයො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම හොති.

අපිව අට්ඨකිංසාය ආරම්මණෙසු යංකිඤ්ඤි භාවෙන්තස්සාපි ඉමෙ විතක්කා පභියන්ති එව. ඉමානි පන නිමිත්තානි උපුච්ඡව්චනීකානි පටිපක්ඛන්තානි. ඉමෙහි පභිනා රාගාදයො සුප්පභිනා හොන්ති. යථා හි අග්ගිං අල්ලකට්ඨෙහිපි පංසුහිපි සාඛාදීහිපි පොථෙත්වා නිබ්බාපෙන්නියෙව, උදකං පන අග්ගිස්ස උපුච්ඡව්චනීකං, තෙන නිබ්බුතො සුනිබ්බුතො හොති, එවම්මෙහි නිමිත්තෙහි පභිනා රාගාදයො සුප්පභිනා හොන්ති. තස්මා එතානි කට්ඨානීති වෙදිතබ්බානි.

කුසලුපසංභිතන්ති කුසලනිස්සිතං කුසලස්ස පච්චයභූතං. අජ්ඣත්තමෙවාති ගොචරජ්ඣත්තංයෙව. පලගණ්ඨොති වඩ්ඪකී. සුබ්බමාය ආණියාති යං ආණිං නිහරිතුකාමො හොති, තතො සුබ්බමතරාය සාරදාරුආණියා. ඔළාරිකං ආණින්ති චන්දඵලකෙ වා සාරඵලකෙ වා ආකොට්ඨං විසමාණිං. අභිනිහනෙය්‍යාති මුග්ගරෙන ආකොටෙන්තො භනෙය්‍ය. අභිනිහරෙය්‍යාති එවං අභිනිහනන්තො ඵලකතො නිහරෙය්‍ය. අභිනිවසෙය්‍යාති ඉදානි බහු නික්ඛන්තාති ඤත්වා භත්ථෙත වාලෙන්වා නික්කඩ්ඨෙය්‍ය. තත්ථ ඵලකං විය විත්තං, ඵලකෙ විසමාණි විය අකුසලවිතක්කා, සුබ්බමාණි විය අඤ්ඤං අසුභභාවනාදිකුසලනිමිත්තං, සුබ්බමාණියා ඔළාරිකාණිනිහරණං විය අසුභභාවනාදීහි කුසලනිමිත්තෙහි තෙසං විතක්කානං නිහරණං.

217. අභිකුණපෙනාතිආදි අතිපෙගුච්ඡපටිකුලකුණපදස්සනත්ථං චුත්තං. කණ්ඨෙ ආසත්තෙනාති කෙනවිදෙව පච්චත්ථිකෙන ආනෙන්වා කණ්ඨෙ බද්ධෙන පටිමුක්කෙන. අට්ටියෙය්‍යාති අට්ටො දුක්ඛිතො භවෙය්‍ය. හරායෙය්‍යාති ලජ්ජෙය්‍ය. ජිගුච්ඡෙය්‍යාති සඤ්ජාතජිගුච්ඡො භවෙය්‍ය.

පභියන්තීති එවං ඉමිනාපි කාරණෙන එතෙ අකුසලා ධම්මා සාවජ්ජා දුක්ඛවිපාකාති අත්තතො පඤ්ඤාබලෙන උපපරික්ඛිතො අභිකුණපාදීනි විය ජිගුච්ඡන්තස්ස පභියන්ති. යො පන අත්තතො පඤ්ඤාබලෙන උපපරික්ඛිතුං න සක්කොති, තෙන ආචරියං වා උපජ්ඣායං වා අඤ්ඤතරං වා ගරුට්ඨානියං සබ්බමචාරිං සඬ්ඝත්ථෙරං වා උපසඩ්ධකම්ත්වා සණ්ඨිං පහරිත්වා භික්ඛුසඬ්ඝමෙව වා සන්නිපාතෙන්වා ආරොචෙතබ්බං, බහුනඤ්ඤි සන්නිපාතෙ භවිස්සතෙව එකො පණ්ඨිතමනුස්සො, ස්වායං එවං එතෙසු ආදීනවො දට්ඨබ්බොති කථෙස්සති, කායවිච්ඡිත්තදනියකථාදීහි වා පන තෙ විතක්කෙ නිග්ගණ්ඨස්සතිති.

218. අසතිඅමනසිකාරො ආපජ්ජිතබ්බොති නෙව සො විතක්කො සරිතබ්බො න මනසිකාතබ්බො, අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. යථා හි රූපං අපස්සිතුකාමො පුරිසො අක්ඛිති නිමිලෙයා, එවමෙව මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්නෙන භික්ඛුනා විත්තම්භි විතක්කෙ උප්පන්නෙ අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවමස්ස සො විතක්කො පභියති, තස්මිං පභීනෙ පුන කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසිදිතබ්බං.

සවෙ න පභියති, උග්ගහිතො ධම්මකථාපබන්ධො හොති, සො මහාසද්දෙන සජ්ඣායිතබ්බො. එවම්පි වෙ අඤ්ඤවිහිතකස්ස සතො සො න පභියති. ථවිකාය මුට්ඨිපොත්ථකො හොති, යත්ථ ව බුද්ධවණ්ණාපි ධම්මවණ්ණාපි ලිඛිතා හොත්ති, තං නීහරිත්වා වාචෙන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවම්පි වෙ න පභියති, ථවිකතො අරණිසහිතාති නීහරිත්වා “අයං උත්තරාරණි අයං අධරාරණි” ති ආවජ්ජෙන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවම්පි වෙ න පභියති, සිපාටිකං නීහරිත්වා “ඉදං ආරකණ්ටකං නාම, අයං පිප්ඵලකො නාම, ඉදං නබ්බිජෙදනං නාම, අයං සුචි නාමා” ති පරික්ඛාරං සමන්තානෙන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවම්පි වෙ න පභියති, සුචිං ගහෙත්වා වීචරෙ ජිණ්ණට්ඨානං සිබ්බන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවං යාව න පභියති, තාව තං තං කුසලකම්මං කරොත්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. පභීනෙ පුන මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසිදිතබ්බං, නවකම්මං පන න පට්ඨපෙතබ්බං. කස්මා? විතක්කෙ පච්ජින්නෙ කම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස ඔකාසො න හොති.

පොරාණකපණ්ඩිතා පන නවකම්මං කත්වාපි විතක්කං පච්ජින්නිංසු. තත්ථිදං වත්ථු – තිස්සසාමණෙරස්ස කිර උපජ්ඣායො තිස්සමහාවිහාරෙ වසති. තිස්සසාමණෙරො “හන්තෙ උක්කණ්ඨිතොම්භී” ති ආහ. අථ නං ථෙරො “ඉමස්මිං විහාරෙ න්හානඋදකං දුල්ලහං, මං ගහෙත්වා විත්තලපබ්බතං ගච්ඡාහී” ති ආහ. සො තථා අකාසි. තත්ථ නං ථෙරො ආහ “අයං විහාරො අවිචන්තසඬ්ඨිකො, එකං පුග්ගලිකට්ඨානං කරොහී” ති. සො සාධු හන්තෙති ආදිතො පට්ඨාය සංයුත්තනිකායං පබ්භාරසොධනං තෙජොධාතුකසිණපරිකම්මන්ති තීණිපි එකතො ආරහිත්වා කම්මට්ඨානං අප්පනං පාපෙසි, සංයුත්තනිකායං පරියොසාපෙසි, ලෙණකම්මං නිට්ඨාපෙසි, සබ්බං කත්වා උපජ්ඣායස්ස සඤ්ඤං අදාසි. උපජ්ඣායො “දුක්ඛෙන තෙ සාමණෙර කතං, අප්ප තාව ත්වංයෙව වසාහී” ති ආහ. සො තං රත්තිං ලෙණෙ වසන්තො උතුසප්පායං ලහිත්වා විපස්සනං වඩ්ඤේත්වා අරහත්තං පත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බාසි. තස්ස ධාතුයො ගහෙත්වා චෙතියං අකංසු. අප්පාපි තිස්සත්ථෙරචෙතියන්ති පඤ්ඤායති. ඉදං පබ්බං අසතිපබ්බං නාම.

219. ඉමස්මිං යත්වා විතක්කෙ නිග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්තො ඉධ යත්වා නිග්ගණ්හිස්සතිති විතක්කමූලහෙදං පබ්බං දස්සෙන්තො පුන තස්ස වෙ භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ විතක්කසඬ්ඨාරසණ්ඨානං මනසිකාතබ්බන්ති සඬ්ඨරොතිති සඬ්ඨාරො, පච්චයො, කාරණං මූලන්ති අත්ථො. සන්තිට්ඨති එත්ථාති සණ්ඨානං, විතක්කසඬ්ඨාරස්ස සණ්ඨානං විතක්කසඬ්ඨාරසණ්ඨානං, තං මනසිකාතබ්බන්ති. ඉදං චුත්තං හොති, අයං විතක්කො කිං හෙතු කිං පච්චයා කිං

කාරණා උප්පන්නොති විතක්කානං මූලඤ්ච මූලමූලඤ්ච මනසිකාතබ්බන්ති. කිං නු
 බො අහං සීසං ගච්ඡාමිති කෙන නු බො කාරණෙන අහං සීසං ගච්ඡාමි? යංනුනාහං
 සණ්කං ගච්ඡෙය්‍යන්ති කිං මෙ ඉමිනා සීසගමනෙන, සණ්කං ගච්ඡස්සාමිති
 වින්තෙසි. සො සණ්කං ගච්ඡෙය්‍යාති සො එවං වින්තෙත්වා සණ්කං ගච්ඡෙය්‍ය. එස
 නයො සබ්බන්ථ.

තත්ථ තස්ස පුරිසස්ස සීසගමනකාලො විය ඉමස්ස භික්ඛුනො
 විතක්කසමාරුළුභකාලො. තස්ස සණ්කගමනකාලො විය ඉමස්ස
 විතක්කවාරපච්ඡෙදනකාලො. තස්ස ධීතකාලො විය ඉමස්ස විතක්කවාරො
 පච්ඡන්තෙ මූලකම්මට්ඨානං විත්තොතරණකාලො. තස්ස නිසින්තකාලො විය
 ඉමස්ස විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තප්පත්තකාලො. තස්ස නිපන්තකාලො විය
 ඉමස්ස නිබ්බානාරම්මණාය ඵලසමාපත්තියා දිවසං විතිවත්තනකාලො. තත්ථ ඉමෙ
 විතක්කා කිං හෙතුකා කිං පච්චයාති විතක්කානං මූලමූලං ගච්ඡන්තස්ස
 විතක්කවාරො සිටීලො හොති. තස්මිං සිටීලීභූතෙ මත්ථකං ගච්ඡන්තෙ විතක්කා
 සබ්බසො නිරුජ්ඣන්ති. අයමත්ථො දුද්දුභජාතකෙනපි දීපෙනබ්බො –

සසකස්ස කිර බෙලුවරුක්ඛමූලෙ නිද්දායන්තස්ස බෙලුවපක්කං වණ්ටතො
 ඡ්ඡ්ඡිත්වා කණ්ණමූලෙ පතිතං. සො තස්ස සද්දෙන ‘පථවී භිජ්ජති’ති සඤ්ඤාය
 උට්ඨන්තිවා වෙගෙන පලායි. තං දිස්වා පුරතො අඤ්ඤෙපි චතුප්පදා පලායිංසු. තදා
 බොධිසත්තො සිහො හොති. සො වින්තෙසි – ‘අයං පථවී නාම කප්පවිනාසෙ
 භිජ්ජති, අන්තරා පථවීහෙදො නාම නත්ථි, යංනුනාහං මූලමූලං ගන්ත්වා
 අනුච්ඡෙය්‍ය’න්ති. සො හත්ථිනාගතො පට්ඨාය යාව සසකං පුච්ඡ ‘තයා, තාත,
 පථවී භිජ්ජමානා දිට්ඨා’ති. සසො ‘ආම දෙවා’ති ආහ. සිහො ‘එහි, හො,
 දස්සෙහි’ති. සසො ‘න සක්කොමි සාමි’ති. ‘එහි, රෙ, මා භායි’ති සණ්භමුදුකෙන
 ගහෙත්වා ගතො සසො රුක්ඛස්ස අවිදුරෙ යත්වා –

‘දුද්දුභායති හද්දන්තෙ, යස්මිං දෙසෙ වසාමහං;
 අහම්පෙනං න ජානාමි, කිමෙනං දුද්දුභායති’ති. (ජා. 1.4.85) –

ගාථමාහ. බොධිසත්තො ‘ත්ථං එත්ථෙව නිට්ඨා’ති රුක්ඛමූලං ගන්ත්වා සසකස්ස
 නිපන්තට්ඨානං අද්දස, බෙලුවපක්කං අද්දස, උද්ධං ඔලෙකෙත්වා වණ්ටං අද්දස,
 දිස්වා ‘අයං සසො එත්ථ නිපන්නො, නිද්දායමානො ඉමස්ස කණ්ණමූලෙ පතිතස්ස
 සද්දෙන ‘පථවී භිජ්ජති’ති එවංසඤ්ඤී හුත්වා පලායි’ති ඤත්වා තං කාරණං සසං
 පුච්ඡ. සසො ‘ආම, දෙවා’ති ආහ. බොධිසත්තො ඉමං ගාථමාහ –

‘බෙලුව පතිතං සුත්වා, දුද්දුභන්ති සසො ජවි;
 සසස්ස වචනං සුත්වා, සන්තත්තා මිගවාහිති’ති. (ජා. 1.4.86);

තතො බොධිසත්තො ‘මා භායථා’ති මිගගණෙ අස්සාසෙසි. එවං විතක්කානං
 මූලමූලං ගච්ඡන්තස්ස විතක්කා පභීයන්ති.

220. ඉමස්මිං විතක්කමුලහෙදපබ්බෙ යත්වා විතක්කෙ නිග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්තෙන පන එවං නිග්ගණ්හිතබ්බාති අපරමිපි කාරණං දස්සෙන්නො පුන තස්ස වෙ, භික්ඛවෙනිආදිමාහ.

දන්තෙහිදන්තමාධායාති හෙට්ඨාදන්තෙ උපරිදන්තං යපෙත්වා. වෙනසා විත්තන්ති කුසලචිත්තෙන අකුසලචිත්තං අභිනිග්ගණ්හිතබ්බං. බලවා පුරිසොති යථා ථාමසම්පන්නො මහාබලො පුරිසො දුබ්බලං පුරිසං සීසෙ වා ගලෙ වා බන්ධෙ වා ගහෙත්වා අභිනිග්ගණ්හෙයා අභිනිප්පිළෙයා අභිසන්නාපෙයා සන්නත්තං කිලන්තං මුච්ඡාපරෙතං විය කරෙයා, එවමෙව භික්ඛුනා විතක්කෙහි සද්ධිං පටිමල්ලෙන හුත්වා ‘‘කෙ ව තුම්හෙ කො වාහ’’න්ති අභිභවිත්වා – ‘‘කාමං තවො ව න්හාරු ව අට්ඨී ව අවසිස්සතු සරිරෙ උපසුස්සතු මංසලොහිත’’න්ති (අ. නි. 2.5) එවං මහාවිරියං පග්ගස්භ විතක්කා නිග්ගණ්හිතබ්බාති දස්සෙන්නො ඉම අත්ථදීපිකං උපමං ආහරි.

221. යතො බො, භික්ඛවෙනි ඉදං පරියාදානභාජනියං නාම, තං උත්තානත්ථමෙව. යථා පන සත්ථාවරියො තිරොරට්ඨා ආගතං රාජපුත්තං පඤ්චාචුධසිප්පං උග්ගණ්හාපෙත්වා ‘‘ගච්ඡ, අත්තනො රට්ඨෙ රජ්ජං ගණ්හ. සවෙ තෙ අත්තරාමග්ගෙ වොරා උට්ඨහන්ති, ධනුනා කම්මං කත්වා ගච්ඡ. සවෙ තෙ ධනු නස්සති වා භිජ්ජති වා සත්තියා අසිනා’’ති එවං පඤ්චභිපි ආචුධෙහි කත්තබ්බං දස්සෙත්වා උයොපෙති. සො තථා කත්වා සකරට්ඨං ගන්ත්වා රජ්ජං ගහෙත්වා රජ්ජසිරිං අනුභොති. එවමෙවං භගවා අධිවිත්තමනුයුත්තං භික්ඛුං අරහත්තගහණත්ථාය උයොපෙන්නො – ‘‘සවස්ස අත්තරා අකුසලචිත්තකා උප්පජ්ජන්ති, අඤ්ඤානිමිත්තපබ්බෙ යත්වා තෙ නිග්ගණ්හිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්සස්සති. තත්ථ අසක්කොන්තො ආදීනවපබ්බෙ යත්වා, තත්තාපි අසක්කොන්තො අසතිපබ්බෙ යත්වා, තත්තාපි අසක්කොන්තො විතක්කමුලහෙදපබ්බෙ යත්වා, තත්තාපි අසක්කොන්තො අභිනිග්ගණ්හනපබ්බෙ යත්වා විතක්කෙ නිග්ගණ්හිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්සස්සති’’ති ඉමානි පඤ්ච පබ්බානි දෙසෙසි.

වසී විතක්කපරියායපට්ඨසුති විතක්කචාරපට්ඨසු විණ්ණවසී පගුණවසීති වුවවති. යං විතක්කං ආකඨබ්බිස්සතීති ඉදං අස්ස වසීභාවාකාරදස්සනත්ථං වුත්තං. අයඤ්ඤි පුබ්බෙ යං විතක්කං විතක්කෙතුකාමො භොති, තං න විතක්කෙති. යං න විතක්කෙතුකාමො භොති, තං විතක්කෙති. ඉදානි පන වසීභුතත්තා යං විතක්කං විතක්කෙතුකාමො භොති, තංයෙව විතක්කෙති. යං න විතක්කෙතුකාමො, න තං විතක්කෙති. තෙන වුත්තං ‘‘යං විතක්කං ආකඨබ්බිස්සති, තං විතක්කං විතක්කෙස්සති. යං විතක්කං නාකඨබ්බිස්සති, න තං විතක්කං විතක්කෙස්සති’’ති. අවිජ්ජෙවිජී තණ්හන්තිආදි සබ්බාසවසුත්තෙ වුත්තමෙව්නි.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

විතක්කසණ්ඨානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මූලපණ්ණාසට්ඨකථාය පටිමො භාගො නිට්ඨිතො.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-අට්ඨකථා

(දුතියො භාගො)

3. ඔපම්මවග්ගො

1. කකචුපමසුත්තවණ්ණනා

222. එවං මෙ සුතන්ති කකචුපමසුත්තං. තත්ථ මොළියඵග්ගුනොති මොළීති
වුළා වුවිවති. යථාහ –

“ඡෙත්වාන මොළිං වරගන්ධවාසිතං,
වෙහායසං උක්ඛිපි සකාපුඤ්ඤාං;
රතනවඤ්ඤාචරෙන වාසවො,
සහස්සනෙත්තො සිරසා පටිග්ගහී”ති.

සා තස්ස ගිහිකාලෙ මහති අහොසි, තෙනස්ස මොළියඵග්ගුනොති සඬ්ඛා
උදපාදි. පබ්බතීතම්පි නං තෙනෙව නාමෙන සඤ්ජානන්ති. අතිවෙලන්ති වෙලං
අතික්කම්භිවා. තත්ථ කාලවෙලා, සීමවෙලා, සීලවෙලාති තිවිධා වෙලා. “තායං
වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසී”ති (ධම්මපදෙ වග්ගානමුද්දානං, ගාථානමුද්දානං;
මහාව. 1-3) අයං කාලවෙලා නාම. “සීතධම්මො වෙලං නාතිවත්තති”ති (වුළුව.
384; උදා. 45; අ. නි. 8.19) අයං සීමවෙලා නාම. “වෙලාඅනතික්කමො
සෙතුසානො”ති (ධ. ස. 299-301) ව, “වෙලා වෙසා අවිතික්කමනට්ඨෙතා”ති ව,
අයං සීලවෙලා නාම. තං තිවිධම්පි සො අතික්කම්භියෙව. භික්ඛුනියො හි ඔවදිතුං
කාලො නාම අත්ථි, සො අත්ථඤ්ඤානෙපි සූරියෙ ඔවදන්තො තං කාලවෙලම්පි
අතික්කම්. භික්ඛුනිනං ඔවාදෙ පමාණං නාම අත්ථි සීමා මරියාදා. සො
උත්තරිඡප්පඤ්චවාචාහි ඔවදන්තො තං සීමවෙලම්පි අතික්කම්. කට්ඨන්තො පන
දවසහගතං කත්වා දුට්ඨුල්ලාපත්තිපහොනකං කට්ඨති, එවං සීලවෙලම්පි අතික්කම්.

සංසට්ඨොති මිස්සිභූතො සමානසුඛදුක්ඛො භුත්වා. සම්මුඛාති පුරතො. අවණ්ණං භාසතීති තා පන පවනකොට්ටනාදීති කරොන්තියො දිස්වා නත්ථි ඉමාසං අනාපත්ති නාම, ඉමා භික්ඛුනියො අනාවාරා දුබ්බවා පගබ්භාති අගුණං කට්ඨති. අධිකරණමිපි කරොතීති ඉමෙසං භික්ඛුනං ඉමා භික්ඛුනියො දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය අක්ඛිති දය්හන්ති, ඉමස්මිං විහාරෙ පුප්ඵපුජා වා ආසනධොවනපරිභණ්ඩකරණාදීති වා ඉමාසං වසෙන වත්තන්ති. කුලධීතරො එතා ලජ්ජිනියො, තුම්භෙ ඉමා ඉදඤ්චිදඤ්ච වදට්ඨ, අයං නාම තුම්භාකං ආපත්ති හොති, විනයධරානං සන්තිකං ආගන්ත්වා විනිවිජයං මෙ දෙථාති අධිකරණං ආකඩ්ඨති.

මොළියඵග්ගුනස්ස අවණ්ණං භාසතීති නත්ථි ඉමස්ස භික්ඛුනො අනාපත්ති නාම. නිව්චකාලං ඉමස්ස පරිවෙණද්වාරං අසුඤ්ඤං භික්ඛුනීහීති අගුණං කට්ඨති. අධිකරණමිපි කරොන්තීති ඉමෙසං භික්ඛුනං මොළියඵග්ගුනත්ථෙරස්ස දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය අක්ඛිති දය්හන්ති. ඉමස්මිං විහාරෙ අඤ්ඤෙසං වසනට්ඨානං ඔලොකෙතුම්පි න සක්කා. විහාරං ආගතභික්ඛුනියො ඔවාදං වා පටිසන්ථාරං වා උද්දෙසපදං වා ථෙරමෙව නිස්සාය ලභන්ති, කුලපුත්තකො ලජ්ජී කුක්කුච්චකො, ඵවරූපං නාම තුම්භෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච වදට්ඨ, ඵථ විනයධරානං සන්තිකෙ විනිවිජයං දෙථාති අධිකරණං ආකඩ්ඨන්ති.

සො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොචාති නෙව පියකම්භායා න හෙදාධිප්පායෙන, අත්ථකාමතාය අවොච. එකං කිරස්ස අහොසි – “ඉමස්ස භික්ඛුස්ස ඵවං සංසට්ඨස්ස විහරතො අයසො උප්පජ්ජිස්සති. සො සාසනස්සාපි අවණ්ණොයෙව. අඤ්ඤන පන කථිතො අයං න ඔරමිස්සති, භගවතා ධම්මං දෙසෙත්වා ඔවදිතො ඔරමිස්සති” ති තස්ස අත්ථකාමතාය භගවන්තං එතං, “ආයස්මා, හන්තෙ” තිආදිව්චනං අවොච.

223. ආමන්තෙහීති ජානාපෙහි. ආමන්තෙහීති පක්කොසති.

224. සද්ධාති සද්ධාය. තස්මාති යස්මා ත්වං කුලපුත්තො වෙච සද්ධාපබ්බජිතො ව, යස්මා වා තෙ එතාහි සද්ධිං සංසට්ඨස්ස විහරතො යෙ තා අක්කොසිස්සන්ති වා, පහරිස්සන්ති වා, තෙසු දොමනස්සං උප්පජ්ජිස්සති, සංසග්ගෙ පහිතෙ නුප්පජ්ජිස්සති, තස්මා. තත්ත්වාති තස්මිං අවණ්ණභාසනෙ. ගෙහසිතාති පඤ්චකාමගුණනිස්සිතා. ඡන්දාති තණ්හාඡන්දාපි පටිසඡන්දාපි. විපරිණතන්ති රත්තම්පි චිත්තං විපරිණතං. දුට්ඨම්පි, මුළුභම්පි චිත්තං විපරිණතං. ඉධ පන තණ්හාඡන්දවසෙන රත්තම්පි වට්ටති, පටිසඡන්දවසෙන දුට්ඨම්පි වට්ටති. හිතානුකම්පිති හිතෙන අනුකම්පමානො හිතෙන ඵරමානො. න දොසන්තරොති න දොසචිත්තො හවිස්සාමි.

225. අථ ඛො භගවාති කස්මා ආරහි? ඵග්ගුනස්ස කිර එත්තකං ඔවාදං සුත්වාපි, “භික්ඛුනිසංසග්ගතො ඔරමිස්සාමි විරමිස්සාමි” ති චිත්තම්පි න උප්පන්නං, භගවතා පන සද්ධිං පටාණි විය පටිවිරුද්ධො අට්ඨාසි, අථස්ස භගවතො යථා නාම ජිසව්ඡිතස්ස හොජනෙ, පිපාසිතස්ස පානීයෙ, සීතෙන චුට්ඨස්ස උණ්භෙ දුක්ඛිතස්ස

සුබෙ පත්ථනා උප්පජ්ජති. එවමෙව ඉමං දුබ්බවං භික්ඛුං දිස්වා පයමබොධියං
සුබ්බවා භික්ඛු ආපාථං ආගමිංසු. අථ තෙසං චණ්ණං කටේතුකාමො භුත්වා ඉමං
දෙසනං ආරභී.

තත්ථ ආරාධයිංසුති ගණ්හිංසු පුරයිංසු. එකං සමයන්ති එකස්මිං සමයෙ.
එකාසනභොජනන්ති එකං පුරෙහත්තභොජනං. සුරියුග්ගමනතො හි යාව
මජ්ඣන්තිකා සත්තක්ඛන්තුං භුත්තභොජනම්පි ඉධ එකාසනභොජනන්තෙව
අධිප්පෙනං. අප්පාබාධතන්ති නිරාබාධනං. අප්පාතඬකතන්ති නිද්දුක්ඛනං.
ලභුට්ඨානන්ති සරිරස්ස සල්ලභුකං උට්ඨානං. බලන්ති කායබලං. ඵාසුචිහාරන්ති
කායස්ස සුචිහාරං. ඉමිනා කිං කමීතං? දිවා විකාලභොජනං පජ්භාපිතකාලො
කමීතො. භද්දාලිසුත්තෙ පන රත්තිං විකාලභොජනං පජ්භාපිතකාලො කමීතො.
ඉමානි හි ද්වෙ භොජනානි භගවා න එකප්පහාරෙන පජ්භාපෙසි. කස්මා? ඉමානෙව
හි ද්වෙ භොජනානි වට්ටෙ සත්තානං ආචිණ්ණානි. සන්ති කුලපුත්තා සුබ්බමාලා, තෙ
එකතො ද්වෙපි භොජනානි පජ්භන්තා කිලමන්ති. තස්මා එකතො අපජ්භාපෙත්වා
එකස්මිං කාලෙ දිවා විකාලභොජනං, එකස්මිං රත්තිං විකාලභොජනන්ති විසුං
පජ්භාපෙසි. තෙසු ඉධ දිවා විකාලභොජනං පජ්භාපිතකාලො කමීතො. තත්ථ යස්මා
බුද්ධා න භයං දස්සෙත්වා තප්පෙත්වා පජ්භාපෙත්ති, ආනිසංසං පන දස්සෙත්වා
පජ්භාපෙත්ති, එවඤ්ඤි සත්තා සුබෙන පජ්භන්ති. තස්මා ආනිසංසං දස්සෙත්තො
ඉමෙ පඤ්ච ගුණෙ දස්සෙසි. අනුසාසනී කරණියානි පුනප්පුනං සාසනෙ කත්තබ්බං
නාහොසි. “ඉදං කරොථ, ඉදං මා කරොථා”ති සතුප්පාදකරණියමත්තමෙව අහොසි.
තාවත්තකෙනෙව තෙ කත්තබ්බං අකංසු, පහාතබ්බං පජ්භිංසු, පයමබොධියං,
භික්ඛවෙ, සුබ්බවා භික්ඛු අහෙසුං අස්සවා ඔවාදපට්ඨරාති.

ඉදානි තෙසං සුබ්බවභාවදීපිකං උපමං ආහරන්තො සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ. තත්ථ
සුභුමියන්ති සමභුමියං. “සුභුම්‍යං සුබෙත්තෙ විහතබ්‍රාහ්මකෙ බීජානි
පතිට්ඨපෙය්‍යා”ති (දී. නි. 2.438) එත්ථ පන මණ්ඩභුමි සුභුමීති ආගතා.
චතුමභාපට්ඨති ද්විත්තං මහාමග්ගානං විනිවිජ්ඣිත්වා ගතට්ඨානෙ.
ආපඤ්ඤරට්ඨාති විනීතඅස්සරට්ඨා. ඔධස්තපතොදොති යථා රථං අභිරුහිත්වා
ධීතෙන සක්කා හොති ගණ්හිතුං, එවං ආලම්බනං නිස්සාය නිරියතො
යපිතපතොදො. යොග්ගාවරියොති අස්සාවරියො. ස්වෙව අස්සදම්මෙ සාරෙතීති
අස්සදම්මසාරථී. යෙනිච්ඡකන්ති යෙන යෙන මග්ගෙන ඉච්ඡති. යදිච්ඡකන්ති යං යං
ගතිං ඉච්ඡති. සාරෙය්‍යාති උජුකං පුරතො පෙසෙය්‍ය. පච්චාසාරෙය්‍යාති
පට්ඨිවත්තෙය්‍ය.

එවමෙව බොති යථා හි සො යොග්ගාවරියො යෙන යෙන මග්ගෙන ගමනං
ඉච්ඡති, තං තං අස්සා ආරුල්භාව හොන්ති. යාය යාය ච ගතියා ඉච්ඡති, සා සා ගති
ගහිතාව හොති. රථං පෙසෙත්වා අස්සා නෙව වාරෙතබ්බා න විජ්ඣිතබ්බා හොන්ති.
කෙවලං තෙසං සමෙ භූමිභාගෙ ඛුරෙසු නිමිත්තං යපෙත්වා ගමනමෙව පස්සිතබ්බං
හොති. එවං මය්‍හම්පි තෙසු භික්ඛුසු පුනප්පුනං චත්තබ්බං නාහොසි. ඉදං කරොථ
ඉදං මා කරොථාති සතුප්පාදනමත්තමෙව කත්තබ්බං හොති. තෙහිපි තාවදෙව

කත්තබ්බං කතමෙව හොති, අකත්තබ්බං ඡහිතමෙව. තස්මාති යස්මා සුබ්බවා
 යුත්තයානපටිභාගා හුත්වා සතුප්පාදනමත්තෙනෙව පජහිංසු, තස්මා තුම්හෙපි
 පජහාති අත්ථො. ඵලණ්ඨෙහිති ඵලණ්ඨා කිර සාලදුසනා හොන්ති, තස්මා ඵවමාහ.
 විසොධෙය්‍යාති ඵලණ්ඨෙව වෙව අඤ්ඤා ව වල්ලියො ඡිත්තදිත්වා බහි නීහරණෙන
 සොධෙය්‍ය. සුජාතාති සුසණ්ඨිතා. සම්මා පරිහරෙය්‍යාති මරියාදං බන්ධිත්වා
 උදකාසිඤ්චනෙනපි කාලෙනකාලං මූලමූලෙ බණනෙනපි
 වල්ලිගුම්ඛාදිවිජෙදනෙනපි කිපිල්ලපුටකහරණෙනපි
 මක්කටකජාලසුක්ඛදණ්ඩකහරණෙනපි සම්මා වඩ්ඨෙත්වා පොසෙය්‍ය. චුද්ධිආදීනි
 චුත්තත්ථානෙව.

226. ඉදානි අක්ඛන්තියා දොසං දස්සෙන්නො භූතපුබ්බන්තිආදිමාහ. තත්ථ
 වෙදෙහිකාති විදෙහරට්ඨවාසිකස්ස ධිතා. අථ වා වෙදොති පඤ්ඤා චූච්චති, වෙදෙන
 ඊහති ඉරියතීති වෙදෙහිකා, පණ්ඩිතාති අත්ථො. ගහපතානීති සරසාමිනී.
 කිත්තිසද්දොති කිත්තිසොසො. සොරතාති සොරච්චෙන සමන්තාගතා. නිවාතාති
 නිවාතචුත්ති. උපසන්තාති නිබ්බුතා. දක්ඛාති
 හත්තපචනසයනත්ථරණදීපුප්ප්ප්ලනාදිකම්මෙසු ඡෙකා. අනලසාති උට්ඨාහිකා,
 සුසංවිහිතකම්මන්තාති සුට්ඨ සංවිහිතකම්මන්තා. ඵකා අනලසා හොති, යං යං පන
 භාජනං ගණ්හාති, තං තං භිත්තදිත්වා ඡිද්දං වා කරොති, අයං න තාදිසාති දස්සෙති.

දිවා උට්ඨාසීති පාතොව කත්තබ්බානි ධෙනුදුහනාදිකම්මානි අකත්වා උස්සුරෙ
 උට්ඨිතා. හෙ ඡෙ කාළීති අරෙ කාළි. කිං ඡෙ දිවා උට්ඨාසීති කිං තෙ කිඤ්චි අභාසුකං
 අත්ථි, කිං දිවා උට්ඨාසීති? නො වත රෙ කිඤ්චිති අරෙ යදි තෙ න කිඤ්චි අභාසුකං
 අත්ථි, නෙව සිසං රුජ්ඣති, න පිට්ඨි, අථ කස්මා පාපි දාසි දිවා උට්ඨාසීති කුපිතා
 අනත්තමනා භාකුට්ඨකාසි. දිවාතරං උට්ඨාසීති පුනදිවසෙ උස්සුරතරං උට්ඨාසි.
 අනත්තමනවාචන්ති අරෙ පාපි දාසි අත්තතො පමාණං න ජානාසි; කිං අග්ගිං
 සිතොති මඤ්ඤසි, ඉදානි තං සික්ඛාපෙස්සාමිතිආදීනි වදමානා කුපිතවචනං
 නිවිජාරෙසි.

පටිච්ඡකානන්ති සාමන්තගෙහවාසිනං. උප්ඤ්ඤාපෙසීති අවජානාපෙසි. වණ්ඨිති
 අසොරතා කිබ්බිසා. ඉති යත්තකා ගුණා, තතො දිගුණා දොසා උප්පජ්ජිංසු. ගුණා
 නාම සණ්ඨං සණ්ඨං ආගච්ඡන්ති; දොසා ඵකදිවසෙනෙව පත්ථවා හොන්ති.
 සොරතසොරතොති අතිවිය සොරතො, සොතාපන්තො නු බො, සකදාගාමී අනාගාමී
 අරහා නු බොති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. චුසන්තීති චුසන්තා සට්ඨෙත්තා ආපාථං
 ආගච්ඡන්ති.

අථ භික්ඛු සොරතොති වෙදිතබ්බොති අථ අධිවාසනක්ඛන්තියං ධිතො භික්ඛු
 සොරතොති වෙදිතබ්බො. යො වීචර...පෙ.... පරික්ඛාරහෙතුති යො ඵතාති
 වීචරාදීනි පණ්ණිතපණ්ණිතාති ලහන්තො පාදපරිකම්මපිට්ඨිපරිකම්මාදීනි
 ඵකවචනෙනෙව කරොති. අලහමානොති යථා පුබ්බෙ ලහති, ඵචං අලහන්තො.
 ධම්මඤ්ඤෙව සක්කරොන්තොති ධම්මංයෙව සක්කාරං සුකතකාරං කරොන්තො.

ගරුං කරොන්තොති ගරුභාරියං කරොන්තො. මානෙන්නොති මනෙන පියං කරොන්තො. පුජෙන්නොති පච්චයපුජාය පුජෙන්නො. අපවායමානොති ධම්මංයෙව අපවායමානො අපචිතිං නීවවුත්තිං දස්සෙන්නො.

227. එවං අක්ඛන්ති යා දොසං දස්සෙත්වා ඉදානි යෙ අධිවාසෙත්ති, තෙ එවං අධිවාසෙත්තිති පඤ්ච වචනපටෙ දස්සෙන්නො පඤ්චිමෙ, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ කාලෙනාති යුත්තපත්තකාලෙන. භූතෙනාති සතා විජ්ජමානෙන. සංඝෙනාති සම්මට්ඨෙන. අත්ථපඤ්ඤිතෙනාති අත්ථනිස්සිතෙන කාරණනිස්සිතෙන. අකාලෙනාතිආදීනි තෙසංයෙව පටිපක්ඛවසෙන වෙදිතබ්බාති. මෙත්තචිත්තාති උප්පන්නමෙත්තචිත්තා හුත්වා. දොසන්තරාති දුට්ඨචිත්තා, අබ්භන්තරෙ උප්පන්නදොසා හුත්වා. තත්ත්වාති තෙසු වචනපටෙසු. ඵරිත්ථාති අධිමුච්චිත්ථා. තදාරම්මණඤ්චාති කථං තදාරම්මණං සබ්බාවන්තං ලොකං කරොති? පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතං පුග්ගලං මෙත්තචිත්තස්ස ආරම්මණං කත්වා පුන තස්සෙව මෙත්තචිත්තස්ස අවසෙසසත්තෙ ආරම්මණං කරොන්තො සබ්බාවන්තං ලොකං තදාරම්මණං කරොති නාම. තත්ත්වායං වචනත්ථො. තදාරම්මණඤ්චාති තස්සෙව මෙත්තචිත්තස්ස ආරම්මණං කත්වා. සබ්බාවන්තන්ති සබ්බසත්තවන්තං. ලොකන්ති සත්තලොකං. විපුලෙනාති අනෙකසත්තාරම්මණෙන. මහග්ගතෙනාති මහග්ගතභූමිකෙන. අප්පමාණෙනාති සුභාවිතෙන. අවෙරෙනාති නිද්දොසෙන. අඛ්‍යාබ්ජිකෙනාති නිද්දුක්ඛෙන. ඵරිත්ථා විහරිස්සාමාති එවරූපෙන මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා තඤ්ච පුග්ගලං සබ්බඤ්ච ලොකං තස්ස චිත්තස්ස ආරම්මණං කත්වා අධිමුච්චිත්ථා විහරිස්සාම.

228. ඉදානි තදත්ථදීපිකං උපමං ආහරන්තො සෙය්‍යාපාපීතිආදිමාහ. තත්ථ අපථචිත්ති නිජ්ජප්ථං කරිස්සාමීති අත්ථො. තත්ත්වායං තස්මිං තස්මිං යානෙ. විකිරෙය්‍යාති පච්ඡියා පංසුං උද්ධරිත්වා බීජානි විය විකිරෙය්‍ය. ඔට්ඨුභෙය්‍යාති බෙලං පාතෙය්‍ය. අපථචිං කරෙය්‍යාති එවං කායෙන ව වාචාය ව පයොගං කත්වාපි සක්කුණෙය්‍ය අපථචිං කාතුන්ති? ගම්භීරාති බහලත්තෙන ද්වියොජනසතසහස්සානි චත්තාරි ව නහුතාති ගම්භීරා. අප්පමෙය්‍යාති කිරියං පන අපරිච්ඡින්නා. එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – පථවි විය හි මෙත්තචිත්තං දට්ඨබ්බං. කුදාලපිටකං ගහෙත්වා ආගතපුරිසො විය පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො. යථා සො කුදාලපිටකෙන මහාපථචිං අපථචිං කාතුං න සක්කොති, එවං වො පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො මෙත්තචිත්තස්ස අඤ්ඤාත්තං කාතුං න සක්ඛිස්සතිති.

229. දුතියඋපමායං හලිද්දින්නි යංකිඤ්ච පිතකචණ්ණං. නීලන්ති කංසනීලං වා පලාසනීලං වා. අරුපීති අරුපො. නත්ත ව, ද්වින්නං කට්ඨානං වා ද්වින්නං රුක්ඛානං වා ද්වින්නං සෙය්‍යානං වා ද්වින්නං සෙලානං වා අන්තරං පරිච්ඡින්නාකාසරූපන්ති ආගතං, කස්මා ඉධ අරුපීති වුත්තොති? සනිදස්සනභාවපටික්ඛෙපතො. තෙනෙවාහ “අනිදස්සනො”ති. තස්මිඤ්ච රූපං ලිබ්බං, රූපපාතුභාවං දස්සෙතුං න සක්කා, තස්මා “අරුපී”ති වුත්තො. අනිදස්සනොති දස්සනස්ස වක්ඛුචිඤ්ඤාණස්ස

අනාපාථො. උපමාසංසන්දනෙ පනෙන්ථ ආකාසො විය මෙත්තවිත්තං.
 තුලිකපඤ්චමා චත්තාරො රචිගජාතා විය පඤ්ච වචනපථා, තුලිකපඤ්චමෙ රචිගෙ
 ගහෙන්වා ආගතපුරිසො විය පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙන්වා ආගතපුරිගලො. යථා සො
 තුලිකපඤ්චමෙහි රචිගෙහි ආකාසෙ රූපපාතුභාවං කාතුං න සක්කොති, එවං වො
 පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙන්වා ආගතපුරිගලො මෙත්තවිත්තස්ස අඤ්ඤාථත්තං කත්වා
 දොසුප්පත්තිං දස්සෙතුං න සක්ඛිස්සතිති.

230. තතියඋපමායං ආදිත්තන්ති පජ්ජලිතං. ගම්භීරා අජ්ජමෙය්‍යාති ඉමිස්සා
 ගඬිගාය ගම්භීරට්ඨානං ගාචුතමපි අත්ථි, අඬිඪයොජනමපි, යොජනමපි. පුටුලං
 පනස්සා එවරූපංයෙව, දීසතො පන පඤ්චයොජනසතාති. සා කථං ගම්භීරා
 අජ්ජමෙය්‍යාති? එතෙන පයොගෙන පරිවත්තෙන්වා උද්ධනෙ උදකං විය තාපෙතුං
 අසක්කුණෙය්‍යතො. ධීතොදකං පන කෙනවි උපායෙන අඬිගුලමත්තං වා
 අඬිඪගුලමත්තං වා එවං තාපෙතුං සක්කා භවෙය්‍ය, අයං පන න සක්කා, තස්මා
 එවං චුත්තං. උපමාසංසන්දනෙ පනෙන්ථ ගඬිගා විය මෙත්තවිත්තං, තිණුක්කං
 ආදාය ආගතපුරිසො විය පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙන්වා ආගතපුරිගලො. යථා සො
 ආදිත්තාය තිණුක්කාය ගඬිගං තාපෙතුං න සක්කොති, එවං වො පඤ්ච වචනපථෙ
 ගහෙන්වා ආගතපුරිගලො මෙත්තවිත්තස්ස අඤ්ඤාථත්තං කාතුං න සක්ඛිස්සතිති.

231. චතුත්ථඋපමායං බිළාරහස්තාති බිළාරචම්මපසිඛිකා. සුමද්දිතාති සුට්ඨු
 මද්දිතා. සුපරිමද්දිතාති අත්තො ච ඛහි ච සමන්තතො සුපරිමද්දිතා. තුලිනීති
 සිම්බලිතුලලතාතුලසමානා. ඡින්නසස්සරාති ඡින්නසස්සරසද්දා. ඡින්නභබ්භරාති
 ඡින්නභබ්භරසද්දා. උපමාසංසන්දනෙ පනෙන්ථ බිළාරහස්තා විය මෙත්තවිත්තං,
 කට්ඨකඨලං ආදාය ආගතපුරිසො විය පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙන්වා ආගතපුරිගලො.
 යථා සො කට්ඨෙන වා කඨලෙන වා බිළාරහස්තං සරසරං භරහරං සද්දං කාතුං න
 සක්කොති, එවං වො පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙන්වා ආගතපුරිගලො මෙත්තවිත්තස්ස
 අඤ්ඤාථත්තං කත්වා දොසානුගතභාවං කාතුං න සක්ඛිස්සතිති.

232. ඔවරකාති අවචරකා හෙට්ඨාවරකා, නිවකම්මකාරකාති අත්ථො. යො
 මනො පදුසෙය්‍යාති යො භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා මනො පදුසෙය්‍ය, තං කකචෙන
 ඔකන්තනං නාධිවාසෙය්‍ය. න මෙ සො තෙන සාසනකරොති සො තෙන
 අනධිවාසනෙන මය්භං ඔවාදකරො න භොති. ආපත්ති පනෙන්ථ නත්ථි.

233. අණුං වා පුලං වාති අජ්ජසාවජ්ජං වා මහාසාවජ්ජං වා. යං තුම්භෙ
 නාධිවාසෙය්‍යාථාති යො තුම්භෙහි අධිවාසෙතඛිකො න භවෙය්‍යාති අත්ථො. නො
 හෙතං, හන්තෙති, හන්තෙ, අනධිවාසෙතඛිකං නාම වචනපථං න පස්සාමාති
 අධිප්පායො. දීසරත්තං භිතාය සුඛායාති ඉති භගවා අරහත්තෙන කුටං ගණ්හන්තො
 යථානුසන්ධිනා දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

කකචුපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අලගද්දුපමසුත්තවණ්ණනා

234. එවං මෙ සුතන්ති අලගද්දුපමසුත්තං. තත්ථ ගද්ධෙ බාධයිංසුති ගද්ධබාධිනො, ගද්ධබාධිනො පුබ්බපුරිසා අස්සාති ගද්ධබාධිපුබ්බො, තස්ස ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස, ගිජ්ඣසාතකකුලප්පසුතස්සාති අත්ථො. සග්ගමොක්ඛානං අන්තරායං කරොන්තිති අන්තරායිකා. තෙ කම්මකිලෙසවිපාකඋපවාදආණාවිතික්කමවසෙන පඤ්චවිධා. තත්ථ පඤ්චානන්තරියධම්මා කම්මන්තරායිකා නාම. තථා භික්ඛුනීදුසකකම්මං, තං පන මොක්ඛස්සෙව අන්තරායං කරොති, න සග්ගස්ස. නියතමිච්ඡාදිට්ඨිධම්මා කිලෙසන්තරායිකා නාම. පණ්ඩකතිරව්ඡානගතඋභතොඛාසඤ්ජනකානං පටිසන්ධිධම්මා විපාකන්තරායිකා නාම. අරියුපවාදධම්මා උපවාදන්තරායිකා නාම, තෙ පන යාව අරියෙ න බ්‍රහ්මපෙත්ති, තාවදෙව, න තතො පරං. සඤ්චිච්ච විතික්කන්තා සත්ත ආපත්තික්ඛන්ධා ආණාවිතික්කමන්තරායිකා නාම. තෙපි යාව භික්ඛුභාවං වා පටිඡානාති, න චුට්ඨාති වා, න දෙසෙති වා, තාවදෙව, න තතො පරං.

තත්‍රායං භික්ඛු බහුස්සුතො ධම්මකථිකො සෙසන්තරායිකෙ ජානාති, විනයෙ පන අකොවිදන්තා පණ්ණත්තිවිතික්කමන්තරායිකෙ න ජානාති, තස්මා රහොගතො එවං වින්තෙසි – ඉමෙ ආගාරිකා පඤ්ච කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජන්තා සොතාපන්නාපි සකදාගාමිනොපි අනාගාමිනොපි භොන්ති. භික්ඛුපි මනාපිකානි චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යානි රූපානි පස්සන්ති...පෙ.... කායවිඤ්ඤෙය්‍යො ඵොට්ඨබ්බෙ ඵුසන්ති, මුදුකානි අත්ථරණපාචුරණාදීනි පරිභුඤ්ජන්ති, එතං සබ්බං වට්ටති. කස්මා ඉත්ථීනංයෙව රූපසද්දගන්ධරසඵොට්ඨබ්බා න වට්ටන්ති? එතෙපි වට්ටන්තිති. එවං රසෙන රසං සංසන්දෙත්වා සවිඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච නිච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච එකං කත්වා ථුලවාකෙහි සද්ධිං අතිසුබ්බමසුත්තං උපනෙන්නො විය, සාසපෙන සද්ධිං සිනෙරුං උපසංහරන්නො විය, පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පාදෙත්වා, “කිං භගවතා මහාසමුද්දං බන්ධන්තෙන විය මහතා උස්සාහෙන පඨමපාරාජිකං පඤ්ඤත්තං, නත්ථි එත්ථ දොසො” ති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සද්ධිං පටිවිරුජ්ඣන්තො වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහන්තො අරියමග්ගෙ බාණුකණ්ටකාදීනි පක්ඛිපන්නො මෙටුනධම්මෙ දොසො නත්ථිති ජිනස්ස ආණාවක්කෙ පහාරං අදාසි. තෙනාහ – “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි” තිආදි.

එවං බ්‍යා බොති එවං විය බො. සමනුයුඤ්ජන්තිතිආදීසු කිං ලද්ධිකො ත්වං, ලද්ධිං වදෙහිති ප්‍රච්ඡමානා සමනුයුඤ්ජන්ති නාම. දිට්ඨිං පතිට්ඨාපෙන්තා සමනුග්ගාහන්ති නාම. කෙන කාරණෙන එවං වදෙසිති කාරණං ප්‍රච්ඡන්තා සමනුභාසන්ති නාම. අට්ඨිකච්ඡිකලූපමාතිආදීසු (ම. නි. 2.42-48) අට්ඨිකච්ඡිකලූපමා අප්පස්සාදට්ඨෙත. මංසපෙසුපමා බහුසාධාරණට්ඨෙත. තිණුක්කුපමා අනුදහනට්ඨෙත. අභිගාරකාසුපමා මහාභිතාපනට්ඨෙත. සුපිනකුපමා ඉත්තරපච්චුපට්ඨානට්ඨෙත. යාවිතකුපමා තාවකාලිකට්ඨෙත. රුක්ඛඵලූපමා සබ්බභිගපච්චිභිගපලිහඤ්ජනට්ඨෙත. අසිසුනුපමා අධිකුට්ටනට්ඨෙත. සත්තිසුලූපමා විනිවිජ්ඣනට්ඨෙත. සප්පසිරුපමා සාසච්ඡිකසප්පට්ඨෙත. ථාමසාති

දිට්ඨිථාමෙන. පරාමාසාති දිට්ඨිපරාමාසෙන. අභිනිවිස්ස වොහරතීති අධිට්ඨහිත්වා වොහරති දීපෙති වා.

235. යතො ඛො තෙ භික්ඛුනි යදා තෙ භික්ඛු. එවං ඛ්‍යා ඛො අහං, හන්තෙ, හගවතාති ඉදං එස අත්තනො අජ්ඣාසයෙන නත්ථිති වත්තුකාමොපි හගවතො ආනුභාවෙන සම්පට්ඨිතති, බුද්ධානං කිර සම්මුඛා ද්වෙ කථා කථෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි.

236. කස්ස ඛො නාම ත්වං මොසපුරිසාති ත්වං මොසපුරිස කස්ස ඛත්තියස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා වෙස්සස්ස වා සුද්දස්ස වා ගගට්ඨස්ස වා පබ්බතස්ස වා දෙවස්ස වා මනුස්සස්ස වා මයා එවං ධම්මං දෙසිතං ආජානාසි. අප ඛො හගවා භික්ඛු ආමන්තෙසීති අයං පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. අරිට්ඨො කිර චිත්තෙසි – “හගවා මං මොසපුරිසොති වදති, න ඛො පන මොසපුරිසාති චුත්තමත්තකෙන මග්ගඵලානං උපනිස්සයො න හොති. උපසෙනම්පි හි වඩ්ඪගන්තපුත්තං, ‘අතිලුහං ඛො ත්වං, මොසපුරිස, බාහුල්ලාය ආවත්තො’ති (මහාව. 75) හගවා මොසපුරිසවාදෙන ඔවදි. ථෙරො අපරභාගෙ සටෙන්තො වායමන්තො ඡ අභිඤ්ඤා සච්ඡාකාසි. අහම්පි තථාරූපං චීරියං පග්ගණ්හිත්වා මග්ගඵලානි නිබ්බත්තෙස්සාමි”ති. අපස්ස හගවා ඛන්ධනා පචුත්තස්ස පණ්ඩුපලාසස්ස විය අවිරුල්හිභාවං දස්සෙන්තො ඉමං දෙසනං ආරහි.

උස්මිකතොපිති, භික්ඛවෙ, තුම්හෙ කිත්ති මඤ්ඤප්, අයං අරිට්ඨො එවංලද්ධිකො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන පටිවිරුජ්ඣිත්වා වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහිත්වා තථාගතස්ස ආණාවක්කෙ පහාරං දදමානො අපි නු ඉමස්මිං ධම්මචිතයෙ උස්මිකතොපි? යථා නිබ්බුතෙපි මහත්තෙ අග්ගික්ඛන්ධෙ ඛජ්ජපනකමත්තාපි අග්ගිපපටිකා හොතියෙව, යං නිස්සාය පුන මහාඅග්ගික්ඛන්ධො හවෙය්‍ය. කිං නු ඛො එවං ඉමස්ස අප්පමත්තිකාපි ඤාණුස්මා අත්ථි, යං නිස්සාය වායමන්තො මග්ගඵලානි නිබ්බත්තෙය්‍යාති? නො හෙතං, හන්තෙති, හන්තෙ, එවංලද්ධිකස්ස කුතො එවරූපා ඤාණුස්මාති? මග්ගඵලානං පච්චයසමත්ථාය ඤාණුස්මාය උස්මිකතභාවං පටික්ඛිපන්නා වදන්ති. මඩ්ඛුතොති නිත්තෙජ්ඣතො. පත්තක්ඛන්ධොති පතිතක්ඛන්ධො. අප්පටිභානොති කිඤ්චි පටිභානං අපස්සන්තො හින්තපටිභානො එවරූපම්පි නාම නිය්‍යානිකසාසනං ලහිත්වා අවිරුල්හිධම්මො කිරමහි සමුග්ගාතිතපච්චයො ඡානොති අත්තනො අහබ්බතං පච්චවෙක්ඛන්තො පාදඩ්ඨගුට්ඨකෙන භූමිං බණ්ණාමානො නිසීදි.

පඤ්ඤායිස්සසි ඛොති අයම්පි පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. අරිට්ඨො කිර චිත්තෙසි – “හගවා මය්‍හං මග්ගඵලානං උපනිස්සයො පච්ඡන්තොති වදති, න ඛො පන බුද්ධා සඋපනිස්සයානංයෙව ධම්මං දෙසෙන්ති, අනුපනිස්සයානම්පි දෙසෙන්ති, අහං සත්ථු සන්තිකා සුගතොවාදං ලහිත්වා අත්තනො සම්පත්තුපගං කුසලං කරිස්සාමි”ති. අපස්ස හගවා ඔවාදං පටිපස්සම්හෙන්තො “පඤ්ඤායිස්සසි”ති ආදිමාහ. තස්සත්ථො, ත්වංයෙව, මොසපුරිස, ඉමිනා පාපකෙන දිට්ඨිගතෙන නිරයාදීසු

පඤ්ඤායිස්සසි, මම සන්තිකා තුය්හං සුගතොවාදො නාම නත්ථී, න මෙ තයා අත්ථො, ඉධාහං හික්ඛු පටිපුච්ඡිස්සාමිති.

237. අපං බො භගවාති අයමපි පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ භගවා පරිසං සොධෙති, අරිට්ඨං ගණතො නිස්සාරෙති. සචෙ හි පරිසගතානං කස්සචි එවං භවෙය්‍යං – “අයං අරිට්ඨො භගවතා අකථිතං කථෙතුං කිං සක්ඛිස්සති, කච්චි නු බො පරිසමඡ්ඤෙ භගවතා කථාය සමාරද්ධාය සහසා කථිතං”න්ති. එවං කථිතං පන න අරිට්ඨොව සුභාති, අඤ්ඤෙනපි සුතං භවිස්සති. අථාපිස්ස සීයා “යථා සත්ථා අරිට්ඨං නිග්ගණ්හාති, මමපි එවං නිග්ගණ්හෙය්‍යාති සුත්ථාපි තුණ්හිභාවං ආපජ්ජෙය්‍යා”ති. “තං සබ්බං න කරිස්සන්ති”ති. මයාපි න කථිතං, අඤ්ඤෙන සුතමපි නත්ථීති “තුම්භෙපිමෙ, හික්ඛෙවෙ”තිආදිනා පරිසාය ලද්ධිං සොධෙති. පරිසාය පන ලද්ධිසොධනෙනෙව අරිට්ඨො ගණතො නිස්සාරිතො නාම භොති.

ඉදානි අරිට්ඨස්ස ලද්ධිං පකාසෙත්තො සො වත, හික්ඛෙවෙතිආදිමාහ. තත්ථ අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහීතිආදීසු යො සො, හික්ඛෙවෙ, හික්ඛු “තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා”ති එවං ලද්ධිකො, සො වත කිලෙසකාමෙහි වෙව කිලෙසකාමසම්පයුත්තෙහි සඤ්ඤාවිතක්කෙහි ව අඤ්ඤත්‍ර, එතෙ ධම්මෙ පභාය, විනා එතෙහි ධම්මෙහි, වත්ථුකාමෙ පටිසෙවිස්සති, මෙථුනසමාවාරං සමාවරිස්සති නෙතං යානං විජ්ජති. ඉදං කාරණං නාම නත්ථී, අට්ඨානමෙතං අනවකාසොති.

238. එවං භගවා අයං අරිට්ඨො යථා නාම රජකො සුගන්ධානිපි දුග්ගන්ධානිපි ජිණ්ණානිපි නවානිපි සුද්ධානිපි අසුද්ධානිපි වත්ථානි එකතො භණ්ඩිකං කරොති, එවමෙව හික්ඛුනං නිච්ඡන්දරාගපණ්ණිවිචාරාදිපරිභොගඤ්ච අනිඛද්ධසීලානං ගහට්ඨානං අන්තරායකරං සච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච නිඛද්ධසීලානං හික්ඛුනං ආවරණකරං සච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච සබ්බං එකසදිසං කරොතීති අරිට්ඨස්ස ලද්ධිං පකාසෙත්වා ඉදානි දුග්ගහිතාය පරියත්තියා දොසං දස්සෙත්තො ඉධ, හික්ඛෙවෙ, එකච්චෙතිආදිමාහ. තත්ථ පරියාපුණන්තීති උග්ගණ්හන්ති. සුත්තන්තිආදීසු උභතොවිභඩ්ගනිද්දෙසබන්ධකපරිවාරා, සුත්තනිපාතෙ මඩ්ගලසුත්තරතනසුත්තනාලකසුආතුච්චටකසුත්තානි, අඤ්ඤමපි ව සුත්තනාමකං තථාගතච්චනං සුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සබ්බමපි සගාථකං සුත්තං ගෙය්‍යන්ති වෙදිතබ්බං, විසෙසෙන සංයුත්තකෙ සකලොපි සගාථාවග්ගො. සකලං අභිධම්මපිටකං, නිග්ගාථකං සුත්තං, යඤ්ච අඤ්ඤමපි අට්ඨහි අඩ්ඨගෙහි අසඩ්ඨගහිතං බුද්ධච්චනං, තං වෙය්‍යාකරණන්ති වෙදිතබ්බං. ධම්මපදං, ථෙරගාථා, ථෙරිගාථා, සුත්තනිපාතෙ නොසුත්තනාමිකා සුද්ධිකගාථා ව ගාථානි වෙදිතබ්බා. සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපටිසංයුත්තා ද්වෙඅසීතිසුත්තන්තා උදානන්ති වෙදිතබ්බා. “චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා”තිආදිනායජ්ජවත්තා (ඉතිවු. 1,2) දසුත්තරසතසුත්තන්තා ඉතිචුත්තකන්ති වෙදිතබ්බා. අපණ්ණකජාතකාදීනි පණ්ණාසාධිකානි පඤ්චජාතකසතානි ජාතකන්ති වෙදිතබ්බානි. “චත්තාරොමෙ, හික්ඛෙවෙ, අච්ඡරියා අබ්භතා ධම්මා ආනන්දෙ”තිආදිනායජ්ජවත්තා (අ. නි. 4.129) සබ්බෙපි අච්ඡරියඅබ්භතධම්මජ්ජපටිසංයුත්තා සුත්තන්තා අබ්භතධම්මන්ති

වෙදිතබ්බා.

වූළවෙදල්ලමහාවෙදල්ලසම්මාදිට්ඨිසක්කපඤ්ඤාසංඛාරභාජනියමහාපුණ්ණමසුත්තා දයො සබ්බෙපි වෙදඤ්ඤා තුට්ඨිඤ්ඤා ලද්ධා ලද්ධා පුච්ඡිතසුත්තන්තා වෙදල්ලන්ති වෙදිතබ්බා.

අත්ථං න උපපරික්ඛන්තිති අත්ථත්ථං කාරණත්ථං න පස්සන්ති න පරිග්ගණන්ති. අනුපපරික්ඛන්ති අනුපපරික්ඛන්තානං. න නිජ්ඣානං බමන්තිති න උපට්ඨන්ති න ආපාථං ආගච්ඡන්ති, ඉමස්මිං යානෙ සීලං සමාධි විපස්සනා මග්ගො ඵලං වට්ටං විවට්ටං කපිතන්ති ඵලං ජානිතුං න සක්කා භොන්තිති අත්ථො. තෙ උපාරම්භානිසංසා වෙවානි තෙ පරෙසං වාදෙ දොසාරොපනානිසංසා හුත්වා පරියාපුණන්තිති අත්ථො. ඉතිවාදප්පමොක්ඛානිසංසා වානි ඵලං වාදපමොක්ඛානිසංසා, පරෙහි සකවාදෙ දොසෙ ආරොපිතෙ තං දොසං ඵලං මොචෙස්සාමාති ඉමිනාව කාරණෙන පරියාපුණන්තිති අත්ථො. තඤ්චස්ස අත්ථං නානුභොන්තිති යස්ස ඵ මග්ගස්ස වා ඵලස්ස වා අත්ථාය කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්ති, තඤ්චස්ස ධම්මස්ස අත්ථං ඵතෙ දුග්ගහිතග්ගාහිනො නානුභොන්ති. අපිච්ච පරස්ස වාදෙ උපාරම්භං ආරොපෙතුං අත්තනො වාදං මොචෙතුං අසක්කොන්තාපි තඤ්ච අත්ථං නානුභොන්තියෙව.

239. අලගද්දත්ථිකොති ආසිවිසඅත්ථිකො. ගදොති හි විසස්ස නාමං, තං තස්ස අලං පරිපුණ්ණං අත්ථිති අලගද්දො. භොගෙති සරීරෙ. ඉධ පන, හික්ඛවෙ, එකච්චෙ කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්තිති නිත්ථරණපරියත්තිවසෙන උග්ගණන්ති. තිස්සො හි පරියත්තියො අලගද්දපරියත්ති නිත්ථරණපරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්තිති.

තත්ථ යො බුද්ධවචනං උග්ගණන්තවා ඵලං විවරාදීනි වා ලභිස්සාමි, චතුපරිසමජ්ඣෙකෙ වා මං ජානිස්සන්තිති ලාභසක්කාරගෙතු පරියාපුණාති, තස්ස සා පරියත්ති අලගද්දපරියත්ති නාම. ඵලං පරියාපුණතො හි බුද්ධවචනං අපරියාපුණන්තවා නිද්දොක්කමනං වරතරං.

යො පන බුද්ධවචනං උග්ගණන්තවා සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ සීලං පුරෙත්වා සමාධිස්ස ආගතට්ඨානෙ සමාධිගබ්භං ගණ්භාපෙත්වා විපස්සනාය ආගතට්ඨානෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා මග්ගඵලානං ආගතට්ඨානෙ මග්ගං භාවෙස්සාමි ඵලං සච්ඡිකරිස්සාමිති උග්ගණන්තවා, තස්ස සා පරියත්ති නිත්ථරණපරියත්ති නාම භොති.

බිණාසවස්ස පන පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති නාම. තස්ස හි අපරිඤ්ඤාතං අප්පහීනං අභාවිතං අසච්ඡිකතං වා නත්ථි. සො හි පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධො පහීනකිලෙසො භාවිතමග්ගො සච්ඡිකතඵලො, තස්මා බුද්ධවචනං පරියාපුණන්තො තන්තිධාරකො පච්චෙණ්පාලකො වංසානුරක්ඛකොව හුත්වා උග්ගණන්තවා. ඉතිස්ස සා පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති නාම භොති.

යො පන පුපුඡ්ඡනො ඡාතහයාදීසු ගන්ථධරෙසු එකස්මිං යානෙ වසිතුං අසක්කොන්තෙසු සයං භික්ඛවාරෙන අකිලමමානො අතිමධුරං බුද්ධවචනං මා නස්සතු, තත්තිං ධාරෙස්සාමි, වංසං යපෙස්සාමි, පවෙණිං පාලෙස්සාමිති පරියාපුණාති, තස්ස පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති හොති, න හොතීති? න හොති. කස්මා? න අත්තනො යානෙ යත්වා පරියාපුතත්තා. පුපුඡ්ඡනස්ස හි පරියත්ති නාම අලගද්දා වා හොති නිත්ථරණා වා, සත්තන්තං සෙක්ඛානං නිත්ථරණාව, ධීණාසවස්ස භණ්ඩාගාරිකපරියත්තියෙව. ඉමස්මිං පන යානෙ නිත්ථරණපරියත්ති අධිප්පෙනා.

නිජ්ඣානං ඛමන්තීති සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙසු ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ විපස්සනා, ඉධ මග්ගො, ඉධ ඵලං, ඉධ වට්ටං, ඉධ විවට්ටන්ති ආපාථං ආගච්ඡන්ති. තඤ්චස්ස අත්ථං අනුභොන්තීති යෙසං මග්ගඵලානං අත්ථාය පරියාපුණන්ති. සුග්ගහිතපරියත්තිං නිස්සාය මග්ගං භාවෙන්වා ඵලං සච්ඡිකරොන්තා තඤ්චස්ස ධම්මස්ස අත්ථං අනුභවන්ති. පරවාදෙ උපාරම්භං ආරොපෙනුං සක්කොන්තාපි සකවාදෙ ආරොපිතං දොසං ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං ගහෙන්වා මොවෙනුං සක්කොන්තාපි අනුභොන්තියෙව. දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තන්තීති සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙ සීලාදීනි පුරෙන්නානම්පි, පරෙසං වාදෙ සහධම්මෙන උපාරම්භං ආරොපෙන්නානම්පි, සකවාදනො දොසං භරන්නානම්පි, අරහත්තං පත්වා පරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙත්වා ධම්මදෙසනාය පසන්තෙහි උපනීතෙ චත්තාරො පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්තානම්පි දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තන්ති.

ඵලං සුග්ගහිතෙ බුද්ධවචනෙ ආනිසංසං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථෙව නියොජෙන්නො තස්මා තිහ, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ තස්මාති යස්මා දුග්ගහිතපරියත්ති දුග්ගහිතඅලගද්දො විය දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තති, සුග්ගහිතපරියත්ති සුග්ගහිතඅලගද්දො විය දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තති, තස්මාති අත්ථො. තථා නං ධාරෙය්‍යාථාති තථෙව නං ධාරෙය්‍යාථ, තෙනෙව අත්ථෙන ගණ්හෙය්‍යාථ. යෙ වා පනාස්සු වියත්තා භික්ඛුති යෙ වා පන අඤ්ඤෙ සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපමහාකච්චානාදිකා ඛ්‍යාත්තා පණ්ඩිතා භික්ඛු අස්සු, තෙ පුච්ඡිතබ්බා. අරිට්ඨෙන විය පන මම සාසනෙ න කලලං වා කච්චරං වා පක්ඛිපිතබ්බං.

240. කුල්ලුපමන්ති කුල්ලසදිසං. නිත්ථරණත්ථායාති

චතුරොසනිත්ථරණත්ථාය. උදකණ්ණවන්ති යඤ්චි උදකං ගම්භීරං න පුපුලං. පුපුලං වා පන න ගම්භීරං, න තං අණ්ණංවොති වුවිච්චි. යං පන ගම්භීරඤ්චෙව පුපුලඤ්ච, තං අණ්ණංවොති වුවිච්චි. තස්මා මහන්තං උදකණ්ණවන්ති මහන්තං පුපුලං ගම්භීරං උදකන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො. සාසඬ්ඝං නාම යත්ථ වොරානං නිවුත්ථොකාසො දිස්සති. ධීතොකාසො, නිසින්තොකාසො, නිපන්තොකාසො දිස්සති. සජ්ජචහයං නාම යත්ථ වොරෙහි මනුස්සා හතා දිස්සන්ති, විලුත්තා දිස්සන්ති, ආකොට්තා දිස්සන්ති. උත්තරසෙතූති උදකණ්ණවස්ස උපරි බද්ධො සෙතු. කුල්ලං බන්ධිත්වාති කුල්ලො නාම තරණත්ථාය කලාපං කත්වා බද්ධො. පත්ථරිත්වා බද්ධා පන

පදරවාට්ඨාදයො උභම්පොති වුවිවන්ති. උච්චාරෙන්වාති යපෙන්වා. කිච්චකාරීති පත්තකාරී යුත්තකාරී, පතිරූපකාරීති අත්ථො. ධම්මාපි වො පහාතඛිබ්බාති එත්ථ ධම්මාති සමථවිපස්සනා. භගවා හි සමථෙපි ඡන්දරාගං පජභාපෙසි, විපස්සනායපි. සමථෙ ඡන්දරාගං කත්ථ පජභාපෙසි? “ඉති බො, උදායි, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනස්සපි පහානං වදාමි, පස්සසි නො ත්වං, උදායි, තං සංයොජනං අණුං වා ථූලං වා, යස්සාහං නො පහානං වදාමි”ති (ම. නි. 2.156) එත්ථ සමථෙ ඡන්දරාගං පජභාපෙසි. “ඉමං වෙ තුම්හෙ, හික්ඛවෙ, දිට්ඨිං එවං පරිසුද්ධං එවං පරියොදානං න අල්ලියෙථ න කෙලායෙථ න ධනායෙථා”ති (ම. නි. 1.401) එත්ථ විපස්සනාය ඡන්දරාගං පජභාපෙසි. ඉධ පන උභයත්ථ පජභාපෙන්නො “ධම්මාපි වො පහාතඛිබ්බා, පගෙව අධම්මා”ති ආහ.

තත්‍රායං අධිප්පායො – හික්ඛවෙ, අහං එවරූපෙසු සන්තප්පණිතෙසු ධම්මෙසු ඡන්දරාගප්පහානං වදාමි, කිං පන ඉමස්මිං අසද්ධම්මෙ ගාමධම්මෙ වසලධම්මෙ දුට්ඨුල්ලෙ ඔදකන්තිකො, යත්ථ අයං අරිට්ඨො මොසපුරිසො නිද්දොසසඤ්ඤී පඤ්චසු කාමගුණෙසු ඡන්දරාගං නාලං අන්තරායායාති වදති. අරිට්ඨෙන විය න තුම්හෙහි මය්හං සාසනෙ කලලං වා කචචරං වා පක්ඛිපිතඛිබ්බන්ති එවං භගවා ඉමිනාපි ඔවාදෙන අරිට්ඨංයෙව නිග්ගණ්හාති.

241. ඉදානි යො පඤ්චසු බන්ධෙසු තිව්ධග්ගාහවසෙන අහං මමන්ති ගණ්හාති, සො මය්හං සාසනෙ අයං අරිට්ඨො විය කලලං කචචරං පක්ඛිපතිති දස්සෙන්නො ඡයිමානි, හික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ දිට්ඨිට්ඨානානිති දිට්ඨිපි දිට්ඨිට්ඨානං, දිට්ඨියා ආරම්මණමිපි දිට්ඨිට්ඨානං, දිට්ඨියා පච්චයොපි. රූපං එතං මමාතිආදීසු එතං මමාති තණ්හාග්ගාහො. එසොහමස්මිති මානග්ගාහො. එසො මෙ අත්තාති දිට්ඨිග්ගාහො. එවං රූපාරම්මණා තණ්හාමානදිට්ඨියො කථිතා හොන්ති. රූපං පන අත්තාති න චත්තඛිබ්බං. වෙදනාදීසුපි එසෙව නයො. දිට්ඨිං රූපායතනං, සුතං සද්දායතනං, මුතං ගන්ධායතනං රසායතනං ඵොට්ඨඛිබ්බායතනං, තඤ්ඤි පත්වා ගහෙතඛිබ්බතො මුතන්ති වුත්තං. අවසෙසානි සත්තායතනානි විඤ්ඤානං නාම. පත්තන්ති පරියෙසිත්වා වා අපරියෙසිත්වා වා පත්තං. පරියෙසිතන්ති පත්තං වා අප්පත්තං වා පරියෙසිතං. අනුච්චරිතං මනසානි චිත්තෙන අනුසඤ්චරිතං. ලොකස්මිඤ්ඤි පරියෙසිත්වා පත්තමිපි අත්ථි, පරියෙසිත්වා නොපත්තමිපි. අපරියෙසිත්වා පත්තමිපි අත්ථි, අපරියෙසිත්වා නොපත්තමිපි. තත්ථ පරියෙසිත්වා පත්තං පත්තං නාම. පරියෙසිත්වා නොපත්තං පරියෙසිතං නාම. අපරියෙසිත්වා පත්තඤ්ච, අපරියෙසිත්වා නොපත්තඤ්ච මනසානුච්චරිතං නාම.

අථ වා පරියෙසිත්වා පත්තමිපි අපරියෙසිත්වා පත්තමිපි පත්තට්ඨෙන පත්තං නාම. පරියෙසිත්වා නොපත්තං පරියෙසිතං නාම. අපරියෙසිත්වා නොපත්තං මනසානුච්චරිතං නාම. සඛිබ්බං වා එතං මනසා අනුච්චරිතත්තා මනසානුච්චරිතං නාම. ඉමිනා විඤ්ඤාණාරම්මණා තණ්හාමානදිට්ඨියො කථිතා, දෙසනාවිලාසෙන හෙට්ඨා දිට්ඨාදිආරම්මණවසෙන විඤ්ඤාණං දස්සිතං. යමිපි තං දිට්ඨිට්ඨානන්ති යමිපි එතං සො ලොකොතිආදිනා නයෙන පචත්තං දිට්ඨිට්ඨානං.

සො ලොකො සො අත්තාති යා එසා “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති” තිආදිනා නයෙන පවත්තා දිට්ඨි ලොකො ච අත්තා වාති ගණ්භාති, තං සන්ධාය චුත්තං. සො පෙච්ච හවිස්සාමිති සො අහං පරලොකං ගන්ත්වා නිච්චො හවිස්සාමි, ධූචො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො හවිස්සාමි, සිනෙරුමහාපථවිමහාසමුද්දාදිහි සස්සතිහි සමං තථෙව යස්සාමි. තම්පි එතං මමාති තම්පි දස්සනං එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තාති සමනුපස්සති. ඉමිනා දිට්ඨාරම්මණා තණ්හාමානදිට්ඨියො කථිතා. විපස්සනාය පටිවිපස්සනාකාලෙ විය පච්ඡිමදිට්ඨියා පුරිමදිට්ඨිග්ගහණකාලෙ එවං හොති.

සුක්කපක්ඛෙ රූපං නෙතං මමාති රූපෙ තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගහා පටික්ඛිත්තා. වෙදනාදිසුපි එසෙව නයො. සමනුපස්සති ඉමස්ස පන පදස්ස තණ්හාසමනුපස්සනා මානසමනුපස්සනා දිට්ඨිසමනුපස්සනා ඤාණසමනුපස්සනාති වතස්සො සමනුපස්සනාති අත්ථො. තා කණ්හපක්ඛෙ තිස්සන්තං සමනුපස්සනානං, සුක්කපක්ඛෙ ඤාණසමනුපස්සනාය වසෙන වෙදිතඛ්ඛා. අසති න පරිතස්සතිහි අවිජ්ජමානෙ භයපරිතස්සනාය තණ්හාපරිතස්සනාය වා න පරිතස්සති. ඉමිනා භගවා අජ්ඣත්තක්ඛන්ධවිනාසෙ අපරිතස්සමානං බිණාසවං දස්සෙත්තො දෙසනං මත්ථකං පාපෙසි.

242. එවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛුති එවං භගවතා චුත්තෙ අඤ්ඤතරො අනුසන්ධිකුසලො භික්ඛු – “භගවතා අජ්ඣත්තක්ඛන්ධවිනාසෙ අපරිතස්සන්තං බිණාසවං දස්සෙත්වා දෙසනා නිට්ඨාපිතා, අජ්ඣත්තං අපරිතස්සන්තෙ ඛො පන සති අජ්ඣත්තං පරිතස්සකෙන ඛහිද්ධා පරික්ඛාරවිනාසෙ පරිතස්සකෙන අපරිතස්සකෙන වාපි භවිතඛ්ඛං. ඉති ඉමෙහි චතුහි කාරණෙහි අයං පඤ්ඤො පුච්ඡිතඛ්ඛො” ති වින්තෙත්වා එකංසං වීචරං කත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස භගවන්තං එතදචොච. ඛහිද්ධා අසතිහි ඛහිද්ධා පරික්ඛාරවිනාසෙ. අහු වත මෙති අහොසි වත මෙ හද්දකං යානං වාහනං හිරඤ්ඤං සුවණ්ණන්ති අත්ථො. තං වත මෙ නත්ථීති තං වත ඉදානි මය්හං නත්ථී, රාජුහි වා චොරෙහි වා හටං, අග්ගිනා වා දඬුසං, උදකෙන වා චුළ්භං, පරිහොගෙන වා ජිණ්ණං. සියා වත මෙති භවෙය්සා වත මය්හං යානං වාහනං හිරඤ්ඤං සුවණ්ණං සාලි වීහි යචො ගොධුමො. තං වතාහං න ලභාමිති තමහං අලභමානො තදනුච්ඡවිකං කම්මං අකත්වා නිසින්තත්තා ඉදානි න ලභාමිති සොචති, අයං අගාරියසොචනා, අනගාරියස්ස පත්තවිචරාදිනං වසෙන වෙදිතඛ්ඛා.

අපරිතස්සනාවාසෙ න එවං හොතිති යෙහි කිලෙසෙහි එවං භවෙය්සා, තෙසං පහිනත්තා න එවං හොති. දිට්ඨිට්ඨානාධිට්ඨානපරිසුට්ඨානාහිනිවෙසානුසයානන්ති දිට්ඨිනඤ්ච දිට්ඨිට්ඨානානඤ්ච දිට්ඨාධිට්ඨානානඤ්ච දිට්ඨිපරිසුට්ඨානානඤ්ච අහිනිවෙසානුසයානඤ්ච. සබ්බසඬ්ඛාරසමථායාති නිබ්බානත්ථාය. නිබ්බානඤ්චි ආගම්ම සබ්බසඬ්ඛාරාඉඤ්ජිතාති, සබ්බසඬ්ඛාරවලනාති සබ්බසඬ්ඛාරවිජ්ජන්දිතාති සම්මන්ති වූපසම්මන්ති, තස්මා තං, “සබ්බසඬ්ඛාරසමථො” ති වූච්චති. තදෙව ච ආගම්ම ඛන්ධුපධි කිලෙසුපධි අහිසඬ්ඛාරූපධි, පඤ්චකාමගුණුපධිති ඉමෙ උපධයො පටිනිස්සජ්ජියන්ති, තණ්හා බියති විරජ්ජති නිරූජ්ඣති, තස්මා තං,

“සබ්බපට්ඨපට්ඨනිස්සග්ගො තණ්හාක්ඛයො විරාගො නිරොධො” ති වුවිච්ඡි.
 නිබ්බානායාති අයං පනස්ස සරුපනිද්දෙසො, ඉති සබ්බෙහෙව ඉමෙහි පදෙහි
 නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියත්ථාය ධම්මං දෙසෙත්තස්සාති අයමත්ථො දීපිතො.
 තස්සෙවං හොතීති තස්ස දිට්ඨිගතිකස්ස උච්ඡිජ්ජස්සාමි නාමස්සු, විනස්සිස්සාමි
 නාමස්සු, නාස්සු නාම භවිස්සාමිති එවං හොති. දිට්ඨිගතිකස්ස හි තිලක්ඛණං
 ආරොපෙත්වා සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තං කත්වා දෙසියමානං ධම්මං සුණන්තස්ස
 තාසො උප්පජ්ජති. චුත්තඤ්ඤෙතං – “තාසො හෙසො, භික්ඛවෙ, අසුතවතො
 පුට්ඨජනස්ස නො වස්සං, නො ව මෙ සියා” ති (සං. නි. 3.55).

243. එත්තාවතා ඛනිද්ධාපරික්ඛාරවිනාසෙ තස්සනකස්ස ව නොතස්සනකස්ස ව
 අජ්ඣත්තක්ඛන්ධවිනාසෙ තස්සනකස්ස ව නොතස්සනකස්ස වාති ඉමෙසං වසෙන
 චතුක්කොට්ඨකා සුඤ්ඤතා කථිතා. ඉදානි ඛනිද්ධා පරික්ඛාරං පරිග්ගහං නාම කත්වා,
 විසතිචත්ථකං සක්කායදිට්ඨිං අත්තවාදුපාදානං නාම කත්වා, සක්කායදිට්ඨිපමුඛා
 ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො දිට්ඨිනිස්සයං නාම කත්වා තිකොට්ඨකං සුඤ්ඤතං දස්සෙතුං තං,
 භික්ඛවෙ, පරිග්ගහන්තිආදිමාහ. තත්ථ පරිග්ගහන්ති ඛනිද්ධා පරික්ඛාරං.
 පරිග්ගණ්හෙය්‍යාථාති යථා විඤ්ඤ මනුස්සො පරිග්ගණ්හෙය්‍ය. අහම්පි ඛො තං,
 භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, තුම්හෙපි න පස්සථ, අහම්පි න පස්සාමි, ඉති එවරුපො
 පරිග්ගහො නත්ථිති දස්සෙති. එවං සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

244. එවං තිකොට්ඨකං සුඤ්ඤතං දස්සෙත්වා ඉදානි අජ්ඣත්තක්ඛන්ධෙ අත්තාති
 ඛනිද්ධා පරික්ඛාරෙ අත්තනියන්ති කත්වා ද්විකොට්ඨකං දස්සෙත්තො අත්තනි වා,
 භික්ඛවෙ, සතීතිආදිමාහ. තත්ථ අයං සඬ්ඛෙපත්ථො, භික්ඛවෙ, අත්තනි වා සති ඉදං
 මෙ පරික්ඛාරජාතං අත්තනියන්ති අස්ස, අත්තනියෙව වා පරික්ඛාරෙ සති අයං මෙ
 අත්තා ඉමස්ස පරික්ඛාරස්ස සාමිති, එවං අහන්ති. සති මමාති, මමාති සති අහන්ති
 යුත්තං භවෙය්‍ය. සච්චිතොති භූතතො, ථෙතතොති තථතො ථීරතො වා.

ඉදානි ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධෙ අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති එවං තිපරිවට්ටවසෙන
 අග්ගණ්හන්තො අයං අරිට්ඨො විය මය්හං සාසනෙ කලලං කච්චරං පක්ඛිපතීති
 දස්සෙත්තො තං කිං මඤ්ඤථ, භික්ඛවෙ, රූපං නිච්චං වාතිආදිමාහ. තත්ථ අනිච්චං,
 භන්තෙති, භන්තෙ, යස්මා හුත්වා න හොති, තස්මා අනිච්චං. උප්පාදවයවත්තීතො
 විපරිණාමතාවකාලිකනිච්චපටික්ඛෙපට්ඨෙත වාති චතුහි කාරණෙහි අනිච්චං. දුක්ඛං,
 භන්තෙති, භන්තෙ, පටිපිළනාකාරෙන දුක්ඛං,
 සන්තාපදුක්ඛමදුක්ඛචත්ථකසුඛපටික්ඛෙපට්ඨෙත වාති චතුහි කාරණෙහි දුක්ඛං.
 විපරිණාමධම්මන්ති භවසඬ්ඛන්තිඋපගමනසභාවං පකතිභාවවිජ්ඣනසභාවං. කල්ලං
 නු තං සමනුපස්සිතුං එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තාති යුත්තං නු ඛො තං
 ඉමෙසං තිණ්ණං තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාහානං වසෙන අහං මමාති එවං ගහෙතුං. නො
 හෙතං, භන්තෙති ඉමිනා තෙ භික්ඛු අවසවත්තනාකාරෙන රූපං, භන්තෙ, අනත්තාති
 පටිජානන්ති. සුඤ්ඤඅස්සාමිකඅනිස්සරඅත්තපටික්ඛෙපට්ඨෙත වාති චතුහි
 කාරණෙහි අනත්තා.

භගවා හි කත්ථවි අනිච්චවසෙන අනත්තත්තං දස්සෙති, කත්ථවි දුක්ඛවසෙන, කත්ථවි උභයවසෙන. “චක්ඛු අත්තාති යො වදෙය්‍ය, තං න උපපජ්ජති, චක්ඛුස්ස උප්පාදොපි වයොපි පඤ්ඤායති. යස්ස ඛො පන උප්පාදොපි වයොපි පඤ්ඤායති, අත්තා මෙ උප්පජ්ජති ව චෙති වාති ඉච්චස්ස එවමාගතං හොති, තස්මා තං න උපපජ්ජති චක්ඛු අත්තාති යො වදෙය්‍ය, ඉති චක්ඛු අනත්තා”ති (ම. නි. 3.422) ඉමස්මිඤ්චි ජජ්ඣක්කසුත්තෙ අනිච්චවසෙන අනත්තත්තං දස්සෙති. “රූපඤ්ච හිදං, හික්ඛවෙ, අත්තා අභවිස්ස, නයිදං රූපං ආබාධාය සංවත්තෙය්‍ය, ලබ්භෙථ ව රූපෙ ‘එවං මෙ රූපං හොතු, එවං මෙ රූපං මා අහොසි’ති. යස්මා ව ඛො, හික්ඛවෙ, රූපං අනත්තා, තස්මා රූපං ආබාධාය සංවත්තති, න ව ලබ්භති රූපෙ ‘එවං මෙ රූපං හොතු, එවං මෙ රූපං මා අහොසි’”ති (මහාව. 20; සං. නි. 3.59) ඉමස්මිං අනත්තලක්ඛණසුත්තෙ දුක්ඛවසෙන අනත්තත්තං දස්සෙති. “රූපං, හික්ඛවෙ, අනිච්චං, යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං ‘නෙතං මම, නෙසොභමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති එවමෙතං යථාභූතං සම්මජ්ජෙය්‍ය දට්ඨබ්බ”න්ති (සං. නි. 3.76) ඉමස්මිං අරහත්තසුත්තෙ උභයවසෙන අනත්තත්තං දස්සෙති. කස්මා? අනිච්චං දුක්ඛඤ්ච පාකටං. අනත්තාති න පාකටං.

පරිභොගභාජනාදිසු හි හින්තෙසු අහො අනිච්චන්ති වදන්ති, අහො අනත්තාති වත්තා නාම නත්ථි. සරිරෙ ගණ්ඨපිළකාදිසු වා උට්ඨිතාසු කණ්ටකෙන වා විද්ධා අහො දුක්ඛන්ති වදන්ති, අහො අනත්තාති පන වත්තා නාම නත්ථි. කස්මා? ඉදඤ්චි අනත්තලක්ඛණං නාම අවිභූතං දුද්දසං දුප්පඤ්ඤාපනං. තෙන තං භගවා අනිච්චවසෙන වා දුක්ඛවසෙන වා උභයවසෙන වා දස්සෙති. නයිදං ඉමස්මිම්පි තෙපරිවට්ටෙ අනිච්චදුක්ඛවසෙනෙව දස්සිතං. වෙදනාදිසුපි එසෙව නයො.

තස්මා තිහ, හික්ඛවෙති, හික්ඛවෙ, යස්මා එතරහි අඤ්ඤාදාපි රූපං අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, තස්මාති අත්ථො. යංකිඤ්චි රූපන්තිආදීනි විසුද්ධිමග්ගෙ ඛන්ධනිද්දෙසෙ විත්ථාරිතානෙව.

245. නිබ්බන්දන්ති උක්කණ්ඨති. එත්ථ ව නිබ්බදාති වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා අධිජ්ජෙතා. වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාය හි බහුනි නාමානි. එසා හි කත්ථවි සඤ්ඤාගන්ති වුත්තා. කත්ථවි ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති. කත්ථවි පාරිසුද්ධිපදානියඤ්ඤාගන්ති. කත්ථවි පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති. කත්ථවි තම්මයතාපරියාදානන්ති. කත්ථවි තිහි නාමෙහි. කත්ථවි ද්විහිති.

තත්ථ පොට්ඨපාදසුත්තෙ තාව “සඤ්ඤා ඛො, පොට්ඨපාද, පඨමං උප්පජ්ජති, පච්ඡා ඤාණ”න්ති (දී. නි. 1.416) එවං සඤ්ඤාගන්ති වුත්තා. සුසිමසුත්තෙ “පුබ්බෙ ඛො, සුසිම, ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං, පච්ඡා නිබ්බානෙ ඤාණ”න්ති (සං. නි. 2.70) එවං ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති වුත්තා. දසුත්තරසුත්තෙ “පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිපදානියඤ්ඤාගන්ති වුත්තා. රථවිනිතෙ “කිං නු ඛො, ආවුසො, පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධත්ථං භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති”ති (ම. නි. 1.257) එවං

පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිති වුත්තා. සලායතනවිභවිගෙ “අතම්මයතං, භික්ඛවෙ,
නිස්සාය අතම්මයතං ආගම්ම යායං උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතා, තං
අභිනිවජ්ජෙත්වා යායං උපෙක්ඛා එකත්තා එකත්තසිතා, තං නිස්සාය තං ආගම්ම
එවමෙතිස්සා පහානං හොති, එවමෙතිස්සා සමතික්කමො හොති”ති (දී. නි. 3.310)
එවං තම්මයතාපරියාදානන්ති වුත්තා. පටිසම්භිදාමග්ගෙ “යා ව මුඤ්චිතුකමානා, යා
ව පටිසම්ඛානුපස්සනා, යා ව සම්ඛාරුපෙක්ඛා, ඉමෙ ධම්මා එකත්ථා ඛාඤ්ජනමෙව
නාන”න්ති (පටි. ම. 1.54) එවං තිහි නාමෙහි වුත්තා. පටියානෙ “අනුලොමං
ගොත්‍රභුස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො, අනුලොමං වොදානස්ස
අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පටියා. 1.1.417) එවං ද්විති නාමෙහි වුත්තා.
ඉමස්මිං පන අලගද්දසුත්තෙ නිබ්බන්දනීති නිබ්බදානාමෙන ආගතා.

නිබ්බදා විරජ්ජනීති එත්ථ විරාගොති මග්ගො විරාගා විමුච්චනීති එත්ථ විරාගෙන
මග්ගෙන විමුච්චනීති එලං කථිතං. විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හොතීති ඉධ
පච්චවෙක්ඛණා කථිතා.

එවං විමුත්තවිත්තං මහාබ්ණාසවං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස යථාභූතෙහි පඤ්චහි
කාරණෙහි නාමං ගණ්හන්තො අයං වුච්චති, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. අවිජ්ජාති
වට්ඨමුලිකා අවිජ්ජා. අයඤ්ඤි දුරුක්ඛිපනට්ඨෙත පලිඤ්ඤාති වුච්චති. තෙනෙස තස්ස
උක්ඛිත්තත්තා උක්ඛිත්තපලිඤ්ඤාති වුත්තො. තාලාවත්ථුකතාති සිසව්ජන්තතාලො
විය කතා, සමුලං වා තාලං උද්ධරිත්වා තාලස්ස වත්ථු විය කතා, යථා තස්මිං
වත්ථුස්මිං පුන සො තාලො න පඤ්ඤායති, එවං පුන අපඤ්ඤත්තිභාවං නිතාති
අත්ථො. පොනොබ්භවිකොති පුනබ්භවදායකො. ජාතිසංසාරොතිආදීසු
ජායනවසෙන වෙව සංසරණවසෙන ව එවං ලද්ධනාමානං පුනබ්භවබන්ධානං
පච්චයො කම්මාහිසම්ඛාරො. සො හි පුනස්පුනං උප්පත්තිකරණවසෙන
පරික්ඛිපිත්වා ධීතත්තා පරික්ඛාති වුච්චති, තෙනෙස තස්සා සංකිණ්ණත්තා
විකිණ්ණත්තා සංකිණ්ණපරික්ඛොති වුත්තො. තණ්හාති වට්ඨමුලිකා තණ්හා.
අයඤ්ඤි ගම්භීරානුගතට්ඨෙත එසිකාති වුච්චති. තෙනෙස තස්සා අබ්බුළුභත්තා
ලුඤ්චිත්වා ඡඩ්ඪිතත්තා අබ්බුළුභෙසිකොති වුත්තො. ඔරම්භාගියානීති ඔරං
භජනකාති කාමභවෙ උපපත්තිපච්චයාති. එතානි හි කවාටං විය නගරද්වාරං විත්තං
පිදහිත්වා ධීතත්තා අග්ගලොති වුච්චන්ති. තෙනෙස තෙසං නිරාකතත්තා හින්තත්තා
නිරග්ගලොති වුත්තො. අරියොති නික්කිලෙසො පරිසුද්ධො. පන්තද්ධජොති
පතිතමානද්ධජො. පන්තභාරොති
බන්ධහාරකිලෙසහාරඅභිසම්ඛාරහාරපඤ්චිකාමගුණහාරා පන්තා ඔරොහිතා අස්සාති
පන්තභාරො. අපිච ඉධ මානහාරස්සෙව ඔරොපිතත්තා පන්තභාරොති අධිජ්ජෙතො.
විසංයුත්තොති චතුහි යොගෙහි සබ්බකිලෙසෙහි ව විසංයුත්තො. ඉධ පන
මානසංයොගෙනෙව විසංයුත්තත්තා විසංයුත්තොති අධිජ්ජෙතො. අස්මිමානොති
රූපෙ අස්මිති මානො, වෙදනාය... සඤ්ඤාය... සම්ඛාරෙසු... විඤ්ඤාණෙ අස්මිති
මානො.

එත්තාවතා හගවතා මග්ගෙන කිලෙසෙ බෙපෙත්වා නිරොධසයනවරගතස්ස නිබ්බානාරම්මණං ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා විහරතො බිණ්ණාසවස්ස කාලො දස්සිතො. යථා හි ද්වෙ නගරානි එකං වොරනගරං, එකං බෙමනගරං. අථ එකස්ස මහායොධස්ස ඵලං හවෙය්‍ය – “යාවිමං වොරනගරං තිට්ඨති, තාව බෙමනගරං හයතො න මුච්චති, වොරනගරං අනගරං කර්ස්සාමි” ති සන්නාහං කත්වා බග්ගං ගහෙත්වා වොරනගරං උපසඬකමිත්වා නගරද්වාරෙ උස්සාපිතෙ එසිකත්ථම්හෙ බග්ගෙන ඡිත්තදිත්වා සද්වාරධාහකං කවාටං ඡිත්තදිත්වා පලිසං උක්ඛිපිත්වා පාකාරං හින්දන්තො පරික්ඛං සංකිරිත්වා නගරසොහනත්ථාය උස්සිතෙ ධජෙ පාතෙත්වා නගරං අග්ගිනා ඤාපෙත්වා බෙමනගරං පවිසිත්වා පාසාදං අභිරුජ්භ ඤාතිගණපරිවුතො සුරසභොජනං භුඤ්ජෙය්‍ය, ඵලං වොරනගරං විය සක්කායො, බෙමනගරං විය නිබ්බානං, මහායොධො විය යොගාවචරො. තස්සෙවං හොති, “යාව සක්කායවට්ටං වත්තති, තාව ද්වත්තිංසකම්මකාරණඅට්ඨනවුතිරොගපඤ්චවිසතිමහාහයෙහි පරිමුච්චනං නත්ථි” ති. සො මහායොධො විය සන්නාහං සිලසන්නාහං කත්වා, පඤ්ඤාබග්ගං ගහෙත්වා බග්ගෙන එසිකත්ථම්හෙ විය අරහත්තමග්ගෙන තණ්හෙසිකං ලුඤ්චිත්වා, සො යොධො සද්වාරධාහකං නගරකවාටං විය පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනග්ගළං උග්ගාටෙත්වා, සො යොධො පලිසං විය, අවිජ්ජාපලිසං උක්ඛිපිත්වා, සො යොධො පාකාරං හින්දන්තො පරික්ඛං විය කම්මාහිසඬධාරං හින්දන්තො ජාතිසංසාරපරික්ඛං සංකිරිත්වා, සො යොධො නගරසොහනත්ථාය උස්සාපිතෙ ධජෙ විය මානද්ධජෙ පාතෙත්වා සක්කායනගරං ඤාපෙත්වා, සො යොධො බෙමනගරෙ උපරිපාසාදෙ සුරසභොජනං විය කිලෙසනිබ්බානං නගරං පවිසිත්වා අමතනිරොධාරම්මණං ඵලසමාපත්තිසුඛං අනුභවමානො කාලං විතීනාමෙති.

246. ඉදානි ඵලං විමුත්තවිත්තස්ස බිණ්ණාසවස්ස පරෙහි

අනධිගමනීයවිඤ්ඤාණතං දස්සෙන්නො ඵලං විමුත්තවිත්තං බොතිආදිමාහ. තත්ථ අන්වෙසන්ති අන්වෙසන්තා ගවෙසන්තා. ඉදං නිස්සිතන්ති ඉදං නාම නිස්සිතං. තථාගතස්සාති එත්ථ සත්තොපි තථාගතොති අධිප්පෙතො, උත්තමපුග්ගලො බිණ්ණාසවොපි. අනනුවිජ්ජොති අසංවිජ්ජමානො වා අවින්දෙය්‍යො වා. තථාගතොති හි සත්තෙ ගහිතෙ අසංවිජ්ජමානොති අත්ථො වට්ටති, බිණ්ණාසවෙ ගහිතෙ අවින්දෙය්‍යොති අත්ථො වට්ටති.

තත්ථ පුරිමනයෙ අයමධිප්පායො – හික්ඛවෙ, අහං දිට්ඨෙව ධම්මෙ ධරමානකංයෙව බිණ්ණාසවං තථාගතො සත්තො පුග්ගලොති න පඤ්ඤපෙමි. අප්පට්ඨසන්ධිකං පන පරිනිබ්බුතං බිණ්ණාසවං සත්තොති වා පුග්ගලොති වා කිං පඤ්ඤපෙස්සාමි? අනනුවිජ්ජො තථාගතො. න හි පරමත්ථතො සත්තො නාම කොචි අත්ථි, තස්ස අවිජ්ජමානස්ස ඉදං නිස්සිතං විඤ්ඤාණන්ති අන්වෙසන්තාපි කිං අධිගච්ඡස්සන්ති? කථං පටිලභිස්සන්තිති අත්ථො. දුතියනයෙ අයමධිප්පායො – හික්ඛවෙ, අහං දිට්ඨෙව ධම්මෙ ධරමානකංයෙව බිණ්ණාසවං විඤ්ඤාණවසෙන ඉන්ද්‍රාදීහි අවින්දියං වදාමි. න හි සඉන්ද්‍රා දෙවා සබ්බමකා සපජාපතිකා අන්වෙසන්තාපි බිණ්ණාසවස්ස විපස්සනාවිත්තං වා මග්ගවිත්තං වා ඵලවිත්තං වා, ඉදං

නාම ආරම්භය නිසිසාය වත්තනි ජාතික සක්කොන්ති. තෙ අප්පට්ඨසන්ධිකස්ස පරිනිබ්බතස්ස කිං ජාතිස්සන්තිති?

අසතාති අසන්තෙන. තුච්ඡාති තුච්ඡකෙන. මුසාති මුසාවාදෙන. අභුතෙනාති යං නත්ථි, තෙන. අබ්භාවික්ඛන්තිති අභිආවික්ඛන්ති, අභිභවිත්වා වදන්ති. වෙනයිකොති විනයති විනාසෙතිති විනයො, සො ඵච වෙනයිකො, සත්තවිනාසකොති අධිප්පායො. යථා වාහං න, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, යෙන වාකාරොන අහං න සත්තවිනාසකො. යථා වාහං න වදාමිති යෙන වා කාරණෙන අහං සත්තවිනාසං න පඤ්ඤපෙමි. ඉදං චුත්තං හොති – යථාහං න සත්තවිනාසකො, යථා ච න සත්තවිනාසං පඤ්ඤපෙමි, තථා මං තෙ හොන්තො සමණාබ්‍රාහ්මණා “වෙනයිකො සමණො ගොතමො” ති වදන්තා සත්තවිනාසකො සමණො ගොතමොති ච, “සතො සත්තස්ස උච්ඡෙදං විනාසං විභවං පඤ්ඤපෙති” ති වදන්තා සත්තවිනාසං පඤ්ඤපෙතිති ච අසතා තුච්ඡා මුසා අභුතෙන අබ්භාවික්ඛන්තිති.

පුබ්බෙ වාති පුබ්බෙ මහාබොධිමණ්ඩම්භියෙව ච. එතරහි වාති එතරහි ධම්මදෙසනායඤ්ච. දුක්ඛඤ්චෙව පඤ්ඤපෙමි, දුක්ඛස්ස ච නිරොධන්ති ධම්මවක්කං. අප්පට්ඨත්තෙන්වා බොධිමණ්ඩෙ විහරන්තොපි ධම්මවක්කප්පවත්තනතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙන්තොපි චතුසච්චමෙව පඤ්ඤපෙමිති අත්ථො. එත්ථ හි දුක්ඛග්ගහණෙන තස්ස මූලභූතො සමුදයො, නිරොධග්ගහණෙන තංසම්පාපකො මග්ගො ගහිතොව හොතිති වෙදිතබ්බො. තත්‍ර චෙති තස්මිං චතුසච්චප්පකාසනෙ. පරෙති සච්චාති ආජාතිතුං පටිච්ඡික්ඛිතුං අසමත්ථපුග්ගලා. අක්කොසන්තිති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්ති. පරිභාසන්තිති වාචාය පරිභාසන්ති. රොසෙන්නි විහෙසෙන්නිති රොසෙස්සාම විහෙසෙස්සාමාති අධිප්පායෙන සට්ඨෙන්නි දුක්ඛාපෙන්නි. තත්‍රාති තෙසු අක්කොසාදීසු, තෙසු වා පරපුග්ගලෙසු. ආසානොති කොපො. අප්පට්ඨයොති දොමනස්සං. අනභිරද්ධිති අතුවිධි.

තත්‍ර චෙති චතුසච්චප්පකාසනෙයෙව. පරෙති චතුසච්චප්පකාසනං ආජාතිතුං පටිච්ඡික්ඛිතුං සමත්ථපුග්ගලා. ආනන්දොති ආනන්දපිති. උප්පිලාවිතත්තන්ති උප්පිලාපනපිති. තත්‍ර චෙති චතුසච්චප්පකාසනම්භියෙව. තත්‍රාති සක්කාරාදීසු. යං බො ඉදං පුබ්බෙ පරිඤ්ඤාතන්ති ඉදං ඛන්ධපඤ්චකං පුබ්බෙ බොධිමණ්ඩෙ තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤාතං. තත්ථමෙති තස්මිං ඛන්ධපඤ්චකෙ ඉමෙ. කිං චුත්තං හොති? තත්‍රාපි තථාගතස්ස ඉමෙ සක්කාරා මයි කරියන්තිති වා අහං එතෙ අනුභවාමිති වා න හොති. පුබ්බෙ පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධපඤ්චකංයෙව එතෙ සක්කාරෙ අනුභොතිති එත්තකමෙව හොතිති. තස්මාති යස්මා සච්චාති පටිච්ඡික්ඛිතුං අසමත්ථා තථාගතම්පි අක්කොසන්ති, තස්මා. සෙසං චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

247. තස්මා තිහ, භික්ඛවෙ, යං න තුම්භාකන්ති යස්මා අත්තනියෙපි
ජන්දරාගප්පහානං දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තති, තස්මා යං න තුම්භාකං, තං පජ්ඣවාති අත්ථො. යථාපච්චයං වා කරෙය්‍යාති යථා යථා ඉච්ඡෙය්‍ය තථා තථා කරෙය්‍ය. න හි නො එතං, හන්තෙ, අත්තා වාති, හන්තෙ, එතං.

තිණකට්ඨසාධාපලාසං අමිහාකං නෙව අත්තා න අමිහාකං රූපං න විඤ්ඤාණන්ති
වදන්ති. අත්තනියං වාති අමිහාකං චීවරාදිපරික්ඛාරොපි න භොතීති අත්ථො.
එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, යං න තුමිහාකං තං පජ්ජාපාති භගවා, ඛන්ධපඤ්චකංයෙව
න තුමිහාකන්ති දස්සෙත්වා පජ්ජාපෙති, තඤ්ච ඛො න උප්පාටෙත්වා, ලුඤ්චිත්වා
වා. ඡන්දරාගවිනයෙන පනෙනං පජ්ජාපෙති.

248. එවං ස්වාක්ඛාතොති එත්ථ තිපරිවට්ටතො පට්ඨාය යාව ඉමං යානං
ආහරිතුම්පි වට්ටති, පටිලොමෙන පෙමමත්තකෙන සග්ගපරායණතො පට්ඨාය යාව
ඉමං යානං ආහරිතුම්පි වට්ටති. ස්වාක්ඛාතොති සුකථිතො. සුකථිතත්තා එව
උත්තානො විවටො පකාසිතො. ඡින්නපිලොතිකොති පිලොතිකා වුව්චති ඡින්නං
භින්නං තත්ථ තත්ථ සිබ්බිතං ගණ්ඨිකතං ජිණ්ණං වත්ථං, තං යස්ස නත්ථි,
අට්ඨහත්ථං වා නවහත්ථං වා අහතසාටකං නිවත්ථො, සො ඡින්නපිලොතිකො නාම.
අයම්පි ධම්මො තාදිසො, න භෙත්ථ කොහඤ්ඤාදිවසෙන
ඡින්නභින්නසිබ්බිතගණ්ඨිකතභාවො අත්ථි. අපිච කචචරො පිලොතිකොති වුව්චති.
ඉමස්මිඤ්ච සාසනෙ සමණකචචරං නාම පතිට්ඨාතුං න ලභති. තෙනෙවාහ –

“කාරණංඛං නිද්ධමථ, කසම්බුඤ්ඤාපකස්සථ;
තතො පලාපෙ වාහෙථ, අස්සමණෙ සමණමානිනෙ.

නිද්ධමිත්ථාන පාපිච්ඡෙ, පාපආචාරගොචරෙ;
සුද්ධා සුද්ධෙහි සංවාසං, කප්පයචිහො පතිස්සතා;
තතො සමග්ගා නිපකා, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සථා” ති. (සු. නි. 283-285);

ඉති සමණකචචරස්ස ඡින්නත්තාපි අයං ධම්මො ඡින්නපිලොතිකො නාම
භොති. වට්ටං තෙසං නත්ථි පඤ්ඤාපනායාති තෙසං වට්ටං අපඤ්ඤත්තිභාවං ගතං
නිප්පඤ්ඤත්තිකං ජාතං. එවරූපො මහාඛිණාසවො එවං ස්වාක්ඛාතෙ සාසනයෙව
උප්පජ්ජති. යථා ව ඛිණාසවො, එවං අනාගාමිආදයොපි.

තත්ථ ධම්මානුසාරිතො සද්ධානුසාරිතොති ඉමෙ ද්වෙ සොතාපත්තිමග්ගට්ඨා
භොන්ති. යථාහ – “කතමො ච පුග්ගලො ධම්මානුසාරී? යස්ස පුග්ගලස්ස
සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස පඤ්ඤාන්ද්‍රියං අධිමත්තං භොති,
පඤ්ඤාචාහිං පඤ්ඤාපුබ්බභිගමං අරියමග්ගං භාවෙති. අයං වුව්චති පුග්ගලො
ධම්මානුසාරී. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො ධම්මානුසාරී,
එලෙ ධිතො දිට්ඨිපත්තො. කතමො ච පුග්ගලො සද්ධානුසාරී? යස්ස පුග්ගලස්ස
සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස සද්ධින්ද්‍රියං අධිමත්තං භොති,
සද්ධාචාහිං සද්ධාපුබ්බභිගමං අරියමග්ගං භාවෙති. අයං වුව්චති පුග්ගලො
සද්ධානුසාරී. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො සද්ධානුසාරී,
එලෙ ධිතො සද්ධාවිමුත්තො” ති (සු. ප. 30). යෙසං මයි සද්ධාමත්තං පෙමමත්තන්ති
ඉමිනා යෙසං අඤ්ඤො අරියධම්මො නත්ථි, තථාගතෙ පන සද්ධාමත්තං
පෙමමත්තමෙව භොති. තෙ විපස්සකපුග්ගලා අධිප්පෙතා. විපස්සකභික්ඛුනඤ්චි

එවං විපස්සනං පටිඨපෙත්වා නිසින්නානං දසබලෙ එකා සද්ධා එකං පෙමං උප්පජ්ජති. තාය සද්ධාය තෙන පෙමෙන හත්ථෙ ගහෙත්වා සග්ගෙ යපිතා විය හොත්ති, නියතගතිකා කිර එතෙ. පොරාණකත්ථෙරා පන එවරුපං හික්ඛුං වුළුසොතාපන්නොති වදන්ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අලගද්ද්වපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. වම්මිකසුත්තවණ්ණනා

249. එවං මෙ සුතන්ති වම්මිකසුත්තං. තත්ථ ආයස්මාති පියවචනමෙතං. කුමාරකස්සපොති තස්ස නාමං. කුමාරකාලෙ පබ්බජිතත්තා පන භගවතා, “කස්සපං පක්කොසථ, ඉදං ඵලං වා බාදනීයං වා කස්සපස්ස දෙථා”ති වුත්තෙ, කතරස්ස කස්සපස්සාති කුමාරකස්සපස්සාති එවං ගහිතනාමත්තා තතො පට්ඨාය වුඩ්ඨිකාලෙපි “කුමාරකස්සපො” ත්ථෙව වුච්චති. අපිච රඤ්ඤා පොසාවනිකපුත්තත්තාපි තං “කුමාරකස්සපො”ති සඤ්ජානිංසු. අයං පනස්ස පුබ්බයොගතො පට්ඨාය ආවිභාවකථා –

ථෙරො කිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ සෙට්ඨිපුත්තො අහොසි. අථෙකදිවසං භගවත්තං චිත්‍රකථී. එකං අත්තතො සාවකං යානත්තරෙ යපෙන්නං දිස්වා භගවතො සත්තාහං දානං දත්වා, “අහමිපි භගවා අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස අයං ථෙරො විය චිත්‍රකථී සාවකො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං කත්වා පුඤ්ඤාති කරොන්නො කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි.

තදා කිර පරිනිබ්බුතස්ස භගවතො සාසනෙ ඔසක්කන්තෙ පඤ්ච හික්ඛු නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා පබ්බතං අභිරුද්ධ සමණධම්මං අකංසු. සඬ්ඝත්ථෙරො තතියදිවසෙ අරහත්තං පත්තො. අනුථෙරො චතුත්ථදිවසෙ අනාගාමී අහොසි. ඉතරෙ තයො විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං අසක්කොන්තා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිංසු. තෙසං එකං බුද්ධත්තරං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සම්පත්තිං අනුභොන්තානං එකො තක්කසිලායං රාජකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා පුක්කුසාති නාම රාජා හුත්වා භගවත්තං උද්දිස්ස පබ්බජිත්වා රාජගහං ගච්ඡන්තො කුමිහකාරසාලායං භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා අනාගාමීඵලං පත්තො. එකො එකස්මිං සමුද්දපට්ටනෙ කුලසරෙ නිබ්බත්තිත්වා නාවං ආරුද්ධ හින්තනාවො දාරුවීරානි නිවාසෙත්වා ලාභසම්පත්තිං පත්තො, “අහං අරහා”ති චිත්තං උප්පාදෙත්වා, “න ත්වං අරහා, ගච්ඡ සත්ථාරං පඤ්ඤං පුච්ඡා”ති අත්ථකාමාය දෙවතාය වොදිතො තථා කත්වා අරහත්තඵලං පත්තො.

එකො රාජගහෙ එකිස්සා කුලදාරිකාය කුච්ඡිමිහි උප්පන්නො. සා ව පයමං මාතාපිතරො යාවිත්වා පබ්බජ්ජං අලහමානා කුලසරං ගතා ගබ්භසණ්ඨිතමිපි

අජානන්ති සාමිකං ආරාධෙන්වා තෙන අනුඤ්ඤානා භික්ඛුනීසු පබ්බජිතා. තස්සා ගබ්හිනිනිමිත්තං දිස්වා භික්ඛුනියො දෙවදත්තං පුච්ඡිංසු, සො “අස්සමණි” ති ආහ. දසබලං පුච්ඡිංසු, සත්ථා උපාලිත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසි. ථෙරො සාවත්ථිනගරවාසීනි කුලානි විසාබඤ්ථ උපාසිකං පක්කොසාපෙත්වා සොධෙන්තො, – “පුරෙ ලද්ධො ගබ්හො, පබ්බජ්ජා අරොගා” ති ආහ. සත්ථා “සුචිනිච්ඡිතං අධිකරණ” න්ති ථෙරස්ස සාධුකාරං අදාසි. සා භික්ඛුනී සුවණ්ණබ්බිමසදිසං පුත්තං විජායි, තං ගහෙන්වා රාජා පසෙනදි කොසලො පොසාපෙසි. “කස්සපො” ති වස්ස නාමං කත්වා අපරහාගෙ අලඬිකරිත්වා සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා පබ්බාපෙසි. ඉති රඤ්ඤො පොසාවනිකපුත්තත්තාපි තං “කුමාරකස්සපො” ති සඤ්ජානිංසුති.

අත්ඨවනෙනි එවංනාමකෙ වනෙ. තං කිර වනං ද්විත්තං බුද්ධානං කාලෙ අවිජ්ඣිතනාමං අත්ඨවනංත්ථෙව පඤ්ඤායති. තත්ත්වං පඤ්ඤත්තිවිභාවනා – අප්පායුකබුද්ධානඤ්ඨි සරිරධාතු න එකග්ගනා හොති. අධිට්ඨානානුභාවෙන විජ්ජකිරියති. තෙනෙව අම්භාකම්පි භගවා, – “අහං න චිරට්ඨිතිකො, අප්පකෙහි සත්තෙහි අහං දිට්ඨො, යෙහි න දිට්ඨො, තෙව බහුතරා, තෙ මෙ ධාතුයො ආදාය තත්ථ තත්ථ පුජෙත්තා සග්ගපරායණා භවිස්සන්ති” ති පරිනිබ්බානකාලෙ, “අත්තනො සරිරං විජ්ජකිරියතු” ති අධිට්ඨාසි. දීඝායුකබුද්ධානං පන සුවණ්ණක්ඛන්ධො විය එකග්ගනං ධාතුසරිරං තිට්ඨති.

කස්සපස්සාපි භගවතො තථෙව අට්ඨාසි. තතො මහාජනා සන්තිපතිත්වා, “ධාතුයො එකග්ගනා න සක්කා වියොජෙතුං, කිං කරිස්සාමා” ති සම්මන්තයිත්වා එකග්ගනමෙව චෙතියං කරිස්සාම, කිත්තකං පන හොතු තත්ති ආහංසු. එකෙ සත්තයොජනියන්ති ආහංසු. එතං අතිමහත්තං, අනාගතෙ ජග්ගිතුං න සක්කා, ඡයොජනං හොතු, පඤ්චයොජනං... චතුරයොජනං... තියොජනං... ද්වියොජනං... එකයොජනං හොතුති සන්තිට්ඨානං කත්වා ඉට්ඨකා කීදිසා හොන්තුති බාහිරන්තෙ ඉට්ඨකා රත්තසුවණ්ණමයා එකග්ගනා සතසහස්සග්ගනිකා හොන්තු, අබ්භන්තරිමන්තෙ පඤ්ඤාසසහස්සග්ගනිකා. හරිතාලමනොසිලාහි මත්තිකාකිච්චං කයිරතු, තෙලෙන උදකකිච්චන්ති නිට්ඨං ගන්ත්වා වත්තාරි මුඛානි චතුරා විහජිංසු. රාජා එකං මුඛං ගණ්හි, රාජපුත්තො පට්ඨන්දරකුමාරො එකං, අමච්චානං ජෙට්ඨකො හුත්වා සෙනාපති එකං, ජනපදානං ජෙට්ඨකො හුත්වා සෙට්ඨි එකං.

තත්ථ ධනසම්පන්නතාය රාජාපි සුවණ්ණං නිහරාපෙත්වා අත්තනා ගහිතමුඛෙ කම්මං ආරහි, උපරාජාපි, සෙනාපතිපි. සෙට්ඨිනා ගහිතමුඛෙ පන කම්මං ඔලියති. තතො යසොරතො නාම එකො උපාසකො තෙපිටකො භාණකො අනාගාමී අරියසාවකො, සො කම්මං ඔලියතිති ඤාත්වා පඤ්ච සකට්ඨකානි යොජාපෙත්වා ජනපදං ගන්ත්වා “කස්සපස්සමමාසම්බුද්ධො විසතිවස්සසහස්සානි යත්වා පරිනිබ්බුතො. තස්ස යොජනිකං රතනචෙතියං කයිරති, යො යං දාතුං උස්සහති සුවණ්ණං වා හිරඤ්ඤං වා සත්තරතනං වා හරිතාලං වා මනොසිලං වා, සො තං දෙතු” ති සමාදාපෙසි. මනුස්සා අත්තනො අත්තනො ථාමෙන හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදීනි අදංසු. අසක්කොන්තා තෙලතණ්ඩුලාදීනි දෙන්තියෙව. උපාසකො

තෙලනණ්ඩුලාදීනි කම්මකාරානං භත්තවෙනනත්ථං පභිණාති, අවසෙසෙහි සුවණ්ණං වේතාපෙත්වා පභිණාති, එවං සකලජම්බුදීපං අවරි.

වෙනියෙ කම්මං නිට්ඨිතන්ති වෙනියට්ඨානතො පණ්ණං පභිණංසු – “නිට්ඨිතං කම්මං ආවරියො ආගන්ත්වා වෙනියං වන්දතු”ති. සොපි පණ්ණං පභිණං – “මයා සකලජම්බුදීපො සමාදපිතො, යං අත්ථි, තං ගහෙත්වා කම්මං නිට්ඨාපෙත්තු”ති. ද්වෙපි පණ්ණානි අන්තරාමග්ගෙ සමාගමිංසු. ආවරියස්ස පණ්ණතො පන වෙනියට්ඨානතො පණ්ණං පඨමතරං ආවරියස්ස භත්ථං අගමාසි. සො පණ්ණං වාවෙත්වා වෙනියං වන්දිස්සාමිති එකකොව නික්ඛමි. අන්තරාමග්ගෙ අට්ඨියං පඤ්ච වොරසනානි උට්ඨහිංසු. තත්තෙකච්චෙ තං දිස්වා ඉමිනා සකලජම්බුදීපතො භිරඤ්ඤසුවණ්ණං සම්පිණ්ඩිතං, නිධිකුම්භී නො පවට්ටමානා ආගතාති අවසෙසානං ආරොචෙත්වා තං අග්ගහෙසුං. කස්මා තාතා, මං ගණ්හොති? තයා සකලජම්බුදීපතො සබ්බං භිරඤ්ඤසුවණ්ණං සම්පිණ්ඩිතං, අම්භාකම්පි ටොකං ටොකං දෙහිති. කිං තුම්හෙ න ජානාථ, කස්සපො භගවා පරිනිබ්බුතො, තස්ස යොජනිකං රතනවෙනියං කසිරති, තදත්ථාය මයා සමාදපිතං, නො අත්තනො අත්ථාය. තං තං ලද්ධලද්ධට්ඨානතො තත්ථෙව පෙසිතං, මය්හං පන නිවත්ථසාටකමත්තං යපෙත්වා අඤ්ඤං විත්තං කාකණිකම්පි නත්ථිති.

එකෙ, “එවමෙතං විස්සපෙථ ආවරිය”න්ති ආහංසු. එකෙ, “අයං රාජපුත්තො අමච්චපුත්තො, අම්භෙසු කඤ්චිදෙව නගරවිථියං දිස්වා රාජරාජමහාමත්තාදීනං ආරොචෙත්වා අනායාසනං පාපුණාපෙය්‍යා”ති ආහංසු. උපාසකො, “තාතා, නාහං එවං කරිස්සාමි”ති ආහ. තඤ්ච ඛො තෙසු කාරුඤ්ඤෙන, න අත්තනො ජීවිතනිකන්තියා. අථ තෙසු ගහෙනබ්බො විස්සප්පෙතබ්බොති විචදන්තෙසු ගහෙනබ්බොති ලද්ධිකා එව බහුතරා හුත්වා ජීවිතා වොරොපයිංසු.

තෙසං බලවගුණෙ අරියසාවකෙ අපරාධෙන නිබ්බුතදීපසිඛා විය අක්ඛිති අන්තරධායිංසු. තෙ, “කහං හො චක්ඛු, කහං හො චක්ඛු”ති විජ්ජලපන්තා එකච්චෙ ඤාතකෙහි ගෙහං නීතා. එකච්චෙ නොඤාතකා අනාථාති තත්ථෙව අට්ඨියං රුක්ඛමුලෙ පණ්ණසාලායං වසිංසු. අට්ඨිං ආගතමනුස්සා කාරුඤ්ඤෙන තෙසං තණ්ඩුලං වා පුට්ඨත්තං වා පරිබ්බයං වා දෙන්ති. දාරුපණ්ණාදීනං අත්ථාය ගන්ත්වා ආගතා මනුස්සා කුහිං ගතත්ථාති වුත්තෙ අන්ධවනං ගතම්භාති වදන්ති. එවං ද්විත්තම්පි බුද්ධානං කාලෙ තං වනං අන්ධවනංත්ථෙව පඤ්ඤායති. කස්සපබුද්ධකාලෙ පනෙතං ඡඩ්ඞිතජනපදෙ අට්ඨි අහොසි. අම්භාකං භගවතො කාලෙ සාවත්ථියා අවිදුරෙ ජෙනවනස්ස පිට්ඨිභාගෙ පව්චෙකකාමානං කුලපුත්තානං වසනට්ඨානං පධානසරං අහොසි, තත්ථ ආයස්මා කුමාරකස්සපො තෙන සමයෙන සෙබපට්පදං පුරයමානො විහරති. තෙන වුත්තං “අන්ධවනෙ විහරති”ති.

අඤ්ඤතරා දෙවතාති නාමගොත්තවසෙන අපාකටා එකා දෙවතාති අත්ථො. “අභිජානාති නො, භන්තෙ, භගවා අහුඤාතඤ්ඤතරස්ස මහෙසක්ඛස්ස සංඛිත්තෙන තණ්භාසඩ්ඛයවිමුත්තිං භාසිතා”ති (ම. නි. 1.365) එත්ථ පන අභිඤ්ඤාතො

සක්කොපි දෙවරාජා අඤ්ඤාතරොති වුත්තො. දෙවතාති ව ඉදං දෙවනම්පි
 දෙවධිතානම්පි සාධාරණවචනං. ඉමස්මිං පනත්ථෙ දෙවො අධිප්පෙනො.
 අභික්කන්තාය රත්තියාති එත්ථ අභික්කන්තසද්දො
 බයසුන්දරාභිරූපඅබ්භතූමොදනාදීසු දිස්සති. තත්ථ – “අභික්කන්තා, හන්තෙ, රත්ති,
 නික්ඛන්තො පයමො යාමො, චිරනිසින්තො භික්ඛුසඬ්ඨො, උද්දිසතු, හන්තෙ,
 හගවා භික්ඛුනං පාතිමොක්ඛ”න්ති එවමාදීසු (අ. නි. 8.20) බයෙ දිස්සති. “අයං
 ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ව පඤ්ඤතරො වා”ති (අ. නි.
 4.100) එවමාදීසු සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
 අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති. (වි. ව. 857) –

එවමාදීසු අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං, හො ගොතමා”ති එවමාදීසු (පාරා. 15)
 අබ්භතූමොදනෙ. ඉධ පන බයෙ. තෙන අභික්කන්තාය රත්තියාති පරික්ඛිණාය
 රත්තියාති වුත්තං හොති. තත්ථායං දෙවපුත්තො මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ
 ආගතොති වෙදිතබ්බො. අභික්කන්තවණ්ණොති ඉධ අභික්කන්තසද්දො අභිරූපෙ.
 වණ්ණසද්දො පන ඡවි-ථුනි-කුලවග්ගකාරණ-සණ්ඨානපමාණරූපායතනාදීසු
 දිස්සති. තත්ථ, “සුවණ්ණවණ්ණොසි හගවා”ති එවමාදීසු ඡවියා. “කදා සඤ්ඤල්භා
 පන තෙ ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණො”ති (ම. නි. 2.77) එවමාදීසු ථුනියං.
 “වත්තාරොමෙ, හො ගොතම, වණ්ණො”ති එවමාදීසු (දී. නි. 3.115) කුලවග්ගෙ.
 “අථ කෙන තු වණ්ණෙන, ගන්ධට්ඨොති වුවචති”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.234)
 කාරණෙ. “මහන්තං හත්ථිරාජවණ්ණං අභිනිමිමිතිත්වා”ති එවමාදීසු (සං. නි.
 1.138) සණ්ඨානෙ. “තයො පත්තස්ස වණ්ණො”ති එවමාදීසු (පාරා. 602) පමාණෙ.
 “වණ්ණො ගන්ධො රසො ඔජා”ති එවමාදීසු රූපායතනෙ. සො ඉධ ඡවියං
 දට්ඨබ්බො. තෙන අභික්කන්තවණ්ණොති අභිරූපඡවිඉට්ඨවණ්ණො, මනාපවණ්ණොති
 වුත්තං හොති. දෙවතා හි මනුස්සලොකං ආගච්ඡමානා පකතිවණ්ණං පකතිඉද්ධිං
 පජ්ඣන්වා ඔළාරිකං අත්තභාවං කත්වා අතිරෙකවණ්ණං අතිරෙකඉද්ධිං මාපෙත්වා
 නටසමජ්ජාදිති ගච්ඡන්තා මනුස්සා විය අභිසඬ්ඨතෙන කායෙන ආගච්ඡන්ති. අයම්පි
 දෙවපුත්තො තට්ඨ ආගතො. තෙන වුත්තං “අභික්කන්තවණ්ණො”ති.

කෙවලකප්පන්ති එත්ථ කෙවලසද්දො අනවසෙස-යෙභුයා-
 අබ්‍යාමිස්සානතිරෙකදල්භත්ථ-විසංයොගාදිඅනෙකත්ථො. තථා හිස්ස,
 “කෙවලපරිපුණ්ණං පරිපුද්ධං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති (පාරා. 1) එවමාදීසු
 අනවසෙසත්තමත්ථො. “කෙවලකප්පා ව අඬ්ඨගමගධා පඤ්ඤං බාදනීයං භොජනීයං
 ආදාය උපසඬ්ඨකම්ප්පන්ති”ති එවමාදීසු යෙභුයානා. “කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස
 සමුදයො හොති”ති (විහ. 225) එවමාදීසු අබ්‍යාමිස්සනා. “කෙවලං සද්ධාමත්තකං
 නුත අයමායස්මා”ති (මහාව. 244) එවමාදීසු අනතිරෙකතා. “ආයස්මතො
 අනුරුද්ධස්ස බාහියො නාම සද්ධිවිහාරිකො කෙවලකප්පං සඬ්ඨභෙදාය ධීතො”ති
 (අ. නි. 4.243) එවමාදීසු දල්භත්ථතා. “කෙවලී වුසිතවා උත්තමපුරිසොති වුවචති”ති

(සං. නි. 3.57) එවමාදීසු විසංයොගො. ඉධ පනස්ස අනවසෙසත්තමත්ථොති අධිජපෙතො.

කප්පසද්දො පනායං අභිසද්දහන-වොහාර-කාල-පඤ්ඤත්ති- ඡෙදන-විකප්ප-ලෙස-සමන්තභාවාදි-අනෙකත්ථො. තථා භිස්ස, “ඔකප්පනියමෙනං භොතො ගොතමස්ස, යථා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති (ම. නි. 1.387) එවමාදීසු අභිසද්දහනමත්ථො. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්චභි සමණකප්පෙහි ඵලං පරිභුඤ්ජිතු”න්ති (චූළව. 250) එවමාදීසු වොහාරො. “යෙන සුදං නිව්චකප්පං විහරාමි”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.387) කාලො. “ඉච්චායස්මා කප්පො”ති (සං. නි. 3.124) එවමාදීසු පඤ්ඤත්ති. “අලඬකතා කප්පිතකෙසමස්සු”ති (සං. නි. 4.365) එවමාදීසු ඡෙදනං. “කප්පති ද්වඬගුලකප්පො”ති (චූළව. 446) එවමාදීසු විකප්පො. “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතු”න්ති (අ. නි. 8.80) එවමාදීසු ලෙසො. “කෙවලකප්පං වෙඵ්චනං ඔභාසෙත්වා”ති (සං. නි. 1.94) එවමාදීසු සමන්තභාවො. ඉධ පනස්ස සමන්තභාවො අත්ථො අධිජපෙතො. තස්මා කෙවලකප්පං අත්ථවනන්ති ඵත්ථ අනවසෙසං සමන්තතො අත්ථවනන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

ඔභාසෙත්වාති වත්ථාලඬකාරසර්වසමුට්ඨිතාය ආභාය ඵරිත්වා, වන්දිමා විය ව සුරියො විය ව එකොභාසං එකපජ්ජොතං කරිත්වාති අත්ථො. එකමන්තං අට්ඨාසීති එකස්මිං අන්තෙ, එකස්මිං ඔකාසෙ අට්ඨාසි. එතදවොචාති එතං “භික්ඛු භික්ඛු”තිආදිවචනමවොච. කස්මා පනායං අවන්දිත්වා සමණවොහාරෙතෙව කථෙතිති? සමණසඤ්ඤාසමුදාවාරෙතෙව. ඵං කිරස්ස අහොසි – “අයං අන්තරා කාමාවචරෙ වසි. අහං පන අස්මි තතො කාලතො පට්ඨාය බ්‍රහ්මචාරි”ති සමණසඤ්ඤාවස්ස සමුදාවරති, තස්මා අවන්දිත්වා සමණවොහාරෙතෙව කථෙති. පුබ්බසභායො කිරෙසො දෙවපුත්තො ථෙරස්ස. කුතො පට්ඨායාති? කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලතො පට්ඨාය. යො හි පුබ්බයොගෙ ආගතෙසු පඤ්චසු සභායෙසු අනුථෙරො චතුත්ථදිවසෙ අනාගාමී අහොසීති චුත්තො, අයං සො. තදා කිර තෙසු සඬස්ත්ථෙරස්ස අරහත්තෙතෙව සද්ධිං අභිඤ්ඤා ආගමිංසු. සො, “මය්හං කිව්චං මත්ථකං පත්ත”න්ති වෙභාසං උජ්ජනිත්වා අනොතත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපාතං ආදාය ආගන්ත්වා, “ඉමං, ආචුසො, පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා අප්පමන්තා සමණධම්මං කරොථා”ති ආහ. ඉතරෙ ආහංසු – “න, ආචුසො, අම්භාකං ඵං කතිකා අත්ථි – ‘යො පයමං විසෙසං නිබ්බත්තෙත්වා පිණ්ඩපාතං ආහරති, තෙනාහනං භුඤ්ජිත්වා සෙසෙහි සමණධම්මො කාතබ්බො’ති. තුම්හෙ අත්තතො උපනිස්සයෙන කිව්චං මත්ථකං පාපයිත්ථ. මයම්පි සවෙ නො උපනිස්සයො භවිස්සති, කිව්චං මත්ථකං පාපෙස්සාම. පපඤ්චො එස අම්භාකං, ගච්ඡථ තුම්හෙ”ති. සො යථාචාසුකං ගන්ත්වා ආයුපරියොසානෙ පරිනිබ්බාසි.

පුනදිවසෙ අනුථෙරො අනාගාමීඵලං සච්ඡකාසි, තස්ස අභිඤ්ඤායො ආගමිංසු. සොපි තථෙව පිණ්ඩපාතං ආහරිත්වා තෙහි පටික්ඛිත්තො යථාචාසුකං ගන්ත්වා ආයුපරියොසානෙ සුද්ධාවාසෙ නිබ්බත්ති. සො සුද්ධාවාසෙ යත්වා තෙ සභායෙ ඔලොකෙත්තො, එකො තදාව පරිනිබ්බුතො, එකො අධුනා භගවතො සන්තිකෙ

අරියභූමි පත්තො, එකො ලාභසක්කාරං නිස්සාය, “අභං අරහා”ති විත්තං උප්පාදෙත්වා සුප්පාරකපට්ටනෙ වසතීති දිස්වා තං උපසඩ්ධකමිත්වා, “න ත්වං අරහා, න අරහත්තමග්ගං පටිපන්නො, ගච්ඡ හගවන්තං උපසඩ්ධකමිත්වා ධම්මං සුභාහි”ති උයොගාපෙසි. සොපි අන්තරසරෙ හගවන්තං ඔවාදං යාවිත්වා, “තස්මා තිහ තෙ බාහිය එවං සික්ඛිතබ්බං දිට්ඨො දිට්ඨමත්තං භොතු”ති (උදා. 10) හගවතා සංඛිත්තෙන ඔවදිතො අරියභූමි සම්පාපුණි.

තතො අඤ්ඤො එකො අත්ථි, සො කුහින්ති ඔලොකෙන්තො අන්ධවනෙ සෙක්ඛපටිපදං පුරයමානො විහරතීති දිස්වා විත්තෙසි – “සභායකස්ස සන්තිකෙ ගමිස්සාමිති, ගච්ඡන්තෙන පන තුව්ඡහත්ථෙන අගන්ත්වා කිඤ්චි පණ්ණාකාරං ගහෙන්වා ගන්තුං වට්ටති, සභායො බො පන මෙ නිරාමිසො පබ්බතමත්ථකෙ වසන්තො මයා ආකාසෙ යත්වා දින්නං පිණ්ඩපාතමපි අපරිභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං අකාසි, ඉදානි ආමිසපණ්ණාකාරං කිං ගණ්හිස්සති? ධම්මපණ්ණාකාරං ගහෙන්වා ගමිස්සාමි”ති බ්‍රහ්මලොකෙ යිතොව රතනාවලිං ගන්ථෙත්තො විය පන්තරස පඤ්ඤෙ විහජිත්වා තං ධම්මපණ්ණාකාරං ආදාය ආගන්ත්වා සභායස්ස අවිදුරෙ යත්වා අත්තතො සමණසඤ්ඤාසමුදාවාරවසෙන තං අනභිවාදෙත්වා, “හික්ඛු හික්ඛු”ති ආලපිත්වා අයං වම්මිකොතිආදිමාහ. තත්ථ තුරිතාලපනවසෙන හික්ඛු හික්ඛුති ආමෙඨිතං වෙදිතබ්බං. යථා වා එකනෙව තිලකෙන නලාටං න සොහති, තං පරිවාරෙත්වා අඤ්ඤසුපි දින්නෙසු ඵුල්ලිතමණ්ඩිතං විය සොහති, එවං එකනෙව පදෙන වචනං න සොහති, පරිවාරිකපදෙන සද්ධිං ඵුල්ලිතමණ්ඩිතං විය සොහති ති තං පරිවාරිකපදවසෙන වචනං ඵුල්ලිතමණ්ඩිතං විය කරොන්තොපි එවමාහ.

අයං වම්මිකොති පුරතො යිතො වම්මිකො නාම නත්ථි, දෙසනාවසෙන පන පුරතො යිතං දස්සෙන්තො විය අයන්ති ආහ. ලඬ්භින්නි සත්ථං ආදාය ඛණන්තො පලිසං අද්දස. උක්ඛිප ලඬ්භිං අභික්ඛණ සුමෙධාති තාත, පණ්ඩිත, ලඬ්භි නාම රත්ති. ධුමායති දිවා පජ්ජලති. උක්ඛිපෙන පරං පරතො ඛණාති. එවං සබ්බපදෙසු අත්ථො දට්ඨබ්බො. උද්ධුමායිකන්ති මණ්ඩුකං. වඬ්ඛවාරන්ති බාරපරිස්සාවනං. කුම්මන්ති කච්ඡපං. අසිසුනන්ති මංසච්ඡෙදකං අසිඤ්ඤෙව අධිකුට්ටනඤ්ච. මංසපෙසින්ති නිසදපොතජ්ජමාණං අල්ලමංසපිණ්ඩං. නාගන්ති සුමනපුප්ඵකලාපසදිසං මහාඵණං තිව්ධසොවත්ථිකපරික්ඛිත්තං අභිනාගං අද්දස. මා නාගං සට්ඨෙසීති දණ්ඩකකොටියා වා වල්ලිකොටියා වා පංසුචුණ්ණං වා පන බිපමානො මා නාගං සට්ඨයි. නමො කරොහි නාගස්සාති උපරිවාතතො අපගම්ම සුද්ධවත්ථං නිවාසෙත්වා නාගස්ස නමක්කාරං කරොහි. නාගෙන අධිසයිතං ධනං නාම යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා බාදතො න බියති, නාගො තෙ අධිසයිතං ධනං දස්සති, තස්මා නමො කරොහි නාගස්සාති. ඉතො වා පන සුත්වාති යථා දුක්ඛක්ඛන්ධෙ ඉතොති සාසනෙ නිස්සකං, න තථා ඉධ. ඉධ පන දෙවපුත්තෙ නිස්සක්කං, තස්මා ඉතො වා පනාති මම වා පන සන්තිකා සුත්වාති අයමෙත්ථ අත්ථො.

251. වාතුම්මහාභුතිකස්සාති වතුමහාභුතමයස්ස. කායස්සෙනං අධිවචනන්ති සරිරස්ස නාමං. යථෙව හි බාහිරකො වම්මිකො, වමතීති වන්තකොති

වත්තුස්සයොති වත්තසිනෙහසම්බන්ධොති වතුහි කාරණෙහි වම්මිකොති වුවිවති. සො හි අහිමඬිගුසුඋන්දුරසරගොළිකාදයො නානප්පකාරෙ පාණකෙ වමනිති වම්මිකො. උපවිකාහි වත්තකොති වම්මිකො. උපවිකාහි වමිත්වා මුඛතුණ්ඩකෙන උක්ඛිත්තපංසුචුණ්ණෙන කට්ඨපමාණෙනපි පොරිසප්පමාණෙනපි උස්සිතොති වම්මිකො. උපවිකාහි වත්තබ්බෙසිනෙහෙන ආබද්ධතාය සත්තසත්තාහං දෙවෙ වස්සන්තෙපි න විප්පකිරියති, නිදාසෙපි තතො පංසුමුට්ඨිං ගහෙත්වා තස්මිං මුට්ඨිනා පිළියමානෙ සිනෙහො නික්ඛමති, එවං වත්තසිනෙහෙන සම්බද්ධොති වම්මිකො. එවමයං කායොපි, “අක්ඛම්හා අක්ඛගුථකො” තිආදිනා නයෙන නානප්පකාරකං අසුචිකලිමලං වමනිති වම්මිකො. බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්බිණාසවා ඉමස්මිං අත්තභාවෙ නිකන්තිපරියාදානෙන අත්තභාවං ජඬ්ඬිකත්වා ගතාති අරියෙහි වත්තකොතිපි වම්මිකො. යෙහි වායං තීහි අට්ඨසිතෙහි උස්සිතො න්භාරුසම්බද්ධො මංසාවලෙපනො අල්ලවම්මපරියොනද්ධො ජවිරඤ්ජිතො සත්තෙ වඤ්චෙති, තං සබ්බං අරියෙහි වත්තමෙවාති වත්තුස්සයොතිපි වම්මිකො. “තණ්හා ජනෙති පුරිසං, විත්තමස්ස විධාවති” ති (සං. නි. 1.55) එවං තණ්හාය ජනිතත්තා අරියෙහි වත්තෙනෙව තණ්හාසිනෙහෙන සම්බද්ධො අයන්ති වත්තසිනෙහෙන සම්බද්ධොතිපි වම්මිකො. යථා ව වම්මිකස්ස අන්තො නානප්පකාරා පාණකා තත්ථෙව ජායන්ති, උච්චාරපස්සාවං කරොන්ති, ගිලානා සයන්ති, මතා පතන්ති. ඉති සො තෙසං සුතිසරං වච්චකුට්ඨි ගිලානසාලා සුසානඤ්ච හොති. එවං ඛත්තියමහාසාලාදීනම්පි කායො අයං ගොපිතරක්ඛිතො මණ්ඩිතප්පසාධිතො මහානුභාවානං කායොති අවිත්තෙත්වා ජවිනිස්සිතා පාණා වම්මනිස්සිතා පාණා මංසනිස්සිතා පාණා න්භාරුනිස්සිතා පාණා අට්ඨිනිස්සිතා පාණා අට්ඨිමිඤ්ජනිස්සිතා පාණාති එවං කුලගණනාය අසිතිමත්තාති කිම්කුලසහස්සාති අන්තොකායස්මිංයෙව ජායන්ති, උච්චාරපස්සාවං කරොන්ති, ගෙලඤ්ඤෙන ආතුරිතාති සයන්ති, මතාති පතන්ති, ඉති අයම්පි තෙසං පාණානං සුතිසරං වච්චකුට්ඨි ගිලානසාලා සුසානඤ්ච හොතිති “වම්මිකො” ත්වෙව සඬ්ඬං ගතො. තෙනාහ භගවා – “වම්මිකොති බො, හික්ඛු, ඉමස්ස වාතුමහාභුතිකස්ස කායස්සෙනං අධිවචන” න්ති.

මාතාපෙත්තිකසම්භවස්සාති මාතිතො ව පිතිතො ව නිබ්බත්තෙන මාතාපෙත්තිකෙන සුක්කසොණිතෙන සම්භූතස්ස. ඔදනකුම්මාසුපවයස්සාති ඔදනෙන වෙව කුම්මාසෙන ව උපචිතස්ස වඩ්ඪිතස්ස. අනිච්චවිජාදනපරිමද්දනහෙදනවිද්ධංසනධම්මස්සාති එත්ථ අයං කායො හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චධම්මො. දුග්ගන්ධවිසාතත්ථාය තනුවිලෙපනෙන උච්ඡාදනධම්මො. අඬ්ගපච්චඬ්ගාබාධවිනොදනත්ථාය බුද්දකසම්බාහනෙන පරිමද්දනධම්මො. දහරකාලෙ වා ඌරුසු සයාපෙත්වා ගබ්භවාසෙන දුස්සණ්ඨිතානං තෙසං තෙසං අඬ්ගානං සණ්ඨානසම්පාදනත්ථං අඤ්ජනපිළනාදිවසෙන පරිමද්දනධම්මො. එවං පරිහරතොපි ව හෙදනවිද්ධංසනධම්මො හිජ්ජති වෙව විකිරති ව, එවං සභාවොති අත්ථො. තත්ථ මාතාපෙත්තිකසම්භවඔදනකුම්මාසුපවයඋච්ඡාදනපරිමද්දනපදෙහි සමුදයො කථිතො, අනිච්චහෙදවිද්ධංසනපදෙහි අත්ථඬ්ගමො. එවං සත්තහිපි පදෙහි

වාතුමහාභූතිකස්ස කායස්ස උච්චාවචනාවො වඩ්ඪීපරිහානි සමුදයත්ථභිගමො කථිතොති වෙදිතබ්බො.

දිවා කම්මන්තෙති දිවා කත්තබ්බකම්මන්තෙ. ධූමායනාති එත්ථ අයං ධූමසද්දො කොධෙ තණ්හාය විතක්කෙ පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස ධම්මදෙසනාය පකතිධූමෙති ඉමෙස්ස අත්ථෙස්ස වත්තති. “කොධො ධූමො භස්මනිමොසවජ්ජ”න්ති (සං. නි. 1.165) එත්ථ හි කොධෙ වත්තති. “ඉච්ඡාධූමායිතා සත්තා”ති එත්ථ තණ්හාය. “තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො හික්ඛු භගවතො අවිදුරෙ ධූමායන්තො නිසින්තො හොති”ති එත්ථ විතක්කෙ.

“පඬිකො ව කාමා පලිපො ව කාමා,
භයඤ්ච මෙතං තිමුලං පචුත්තං;
රජො ව ධූමො ව මයා පකාසිතා;
හිත්වා තුවං පබ්බජ භුමදත්තා”ති. (ජා. 1.6.14) –

එත්ථ පඤ්චකාමගුණෙස්ස. “ධූමං කත්තා හොති”ති (ම. නි. 1.349) එත්ථ ධම්මදෙසනාය. “ධජො රථස්ස පඤ්ඤාණං, ධූමො පඤ්ඤාණමග්ගිතො”ති (සං. නි. 1.72) එත්ථ පකතිධූමෙ. ඉධ පනායං විතක්කෙ අධිජ්ජෙතො. තෙනාහ “අයං රත්තිං ධූමායනා”ති.

තථාගතස්සෙතං අධිවචනන්ති තථාගතො හි සත්තන්තං ධම්මානං බාහිතත්තා බ්‍රාහ්මණො නාම. යථාහ – “සත්තන්තං බො, හික්ඛු, ධම්මානං බාහිතත්තා බ්‍රාහ්මණො. කතමෙසං සත්තන්තං? රාගො බාහිතො හොති, දොසො... මොහො... මානො... සක්කායදිට්ඨි... විචිකිච්ඡා... සීලබ්බතපරාමාසො බාහිතො හොති. ඉමෙසං හික්ඛු සත්තන්තං ධම්මානං බාහිතත්තා බ්‍රාහ්මණො”ති (චූළනි. මෙත්තගුමාණවප්පච්ඡානිද්දෙස 28). සුමෙධොති සුන්දරපඤ්ඤො. සෙක්ඛස්සාති එත්ථ සික්ඛතීති සෙක්ඛො. යථාහ – “සික්ඛතීති බො, හික්ඛු, තස්මා සෙක්ඛොති චුච්චති. කිඤ්ච සික්ඛති? අධිසීලම්පි සික්ඛති, අධිවිත්තම්පි සික්ඛති, අධිපඤ්ඤම්පි සික්ඛති”ති (අ. නි. 3.86).

පඤ්ඤාය අධිවචනන්ති ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය එතං අධිවචනං, න ආවුධසත්ථස්ස. වීරියාරම්භස්සාති කායිකචෙතසිකවීරියස්ස. තං පඤ්ඤාගතිකමෙව හොති. ලොකියාය පඤ්ඤාය ලොකියං, ලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය ලොකුත්තරං. එත්ථ පනායං අත්ථදීපනා –

එකො කිර ජානපදො බ්‍රාහ්මණො පාතොව මාණවකෙහි සද්ධිං ගාමතො නික්ඛම්ම දිවසං අරඤ්ඤෙ මන්තෙ වාවෙත්වා සායං ගාමං ආගච්ඡති. අන්තරාමග්ගෙ ව එකො වම්ඪිකො අත්ථි. සො රත්තිං ධූමායති, දිවා පජ්ජලති. බ්‍රාහ්මණො අන්තෙවාසිං සුමෙධං මාණවං ආහ – “තාත, අයං වම්ඪිකො රත්තිං ධූමායති, දිවා පජ්ජලති, විකාරමස්ස පස්සිස්සාම, හින්දිත්වා නං වත්තාරො

කොට්ඨාසෙ කත්වා බිපාහි''ති. සො සාධුති කුදාලං ගහෙත්වා සමෙහි පාදෙහි පථවියං පතිට්ඨාය තථා අකාසි. තත්‍ර ආචරියබ්‍රාහ්මණො විය හගවා. සුමෙධමාණවකො විය සෙක්ඛො භික්ඛු. වම්මිකො විය කායො. “තාත, අයං වම්මිකො රත්තිං ධුමායති, දිවා පජ්ජලති, විකාරමස්ස පස්සිස්සාම, හින්දිත්වා නං චත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා බිපාහි''ති බ්‍රාහ්මණෙන චුත්තකාලො විය, “භික්ඛු වාතුමහාභූතිකං කායං චත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා පරිග්ගණ්හාහි''ති හගවතා චුත්තකාලො. තස්ස සාධුති කුදාලං ගහෙත්වා තථාකරණං විය සෙක්ඛස්ස භික්ඛුනො, “යො වීසනියා කොට්ඨාසෙසු ථද්ධිභාවො, අයං පථවිධාතු. යො ද්වාදසසු කොට්ඨාසෙසු ආබන්ධනභාවො, අයං ආපොධාතු. යො චතුසු කොට්ඨාසෙසු පරිපාවනභාවො, අයං තෙජොධාතු. යො ඡසු කොට්ඨාසෙසු විත්ථම්භනභාවො, අයං වායොධාතු''ති එවං චතුර්ධාතුවචත්ථානවසෙන කායපරිග්ගහො වෙදිතබ්බො.

ලඬගීති බො, භික්ඛුති කස්මා හගවා අවිජ්ජං ලඬගීති කත්වා දස්සෙසීති? යථා හි නගරස්ස ද්වාරං පිධාය පලිසෙ යොජිතෙ මහාජනස්ස ගමනං පච්ඡිජ්ජති, යෙ නගරස්ස අන්තො, තෙ අන්තොයෙව භොන්ති. යෙ බහි, තෙ බහියෙව. එවමෙව යස්ස ඤාණමුඛෙ අවිජ්ජාලඬගී පතති, තස්ස නිබ්බානසම්පාපකං ඤාණගමනං පච්ඡිජ්ජති, තස්මා අවිජ්ජං ලඬගීති කත්වා දස්සෙසී. පජ්ජ අවිජ්ජන්ති එත්ථ කම්මට්ඨානඋග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙන අවිජ්ජාපහානං කථිතං.

උද්ධුමාසිකාති බො, භික්ඛුති එත්ථ උද්ධුමාසිකමණ්ඩුකො නාම නො මහන්තො, නබ්බිට්ඨිජ්ජමාණො භොති, පුරාණපණ්ණන්තරෙ වා ගච්ඡන්තරෙ වා චල්ලිඅන්තරෙ වා වසති. සො දණ්ඩකොටියා වා චල්ලිකොටියා වා පංසුචුණ්ණකෙන වා සට්ටිතො ආයමිත්වා මහන්තො පරිමණ්ඩලො ඛෙලුවපක්කජ්ජමාණො හුත්වා චත්තාරො පාදෙ ආකාසගතෙ කත්වා පච්ඡන්තගමනො හුත්වා අමිත්තවසං යාති, කාකකුලලාදිහත්තමෙව භොති. එවමෙව අයං කොධො පයමං උජ්ජජ්ජන්තො විත්තාවිලමත්තකොව භොති. තස්මිං බණෙ අනිග්ගහිතො වඩ්ඪිත්වා මුඛවිකුලනං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො හනුසඤ්චොපනං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො ඵරුසවාචානිච්ඡාරණං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො දිසාවිලොකනං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො ආකඩ්ඨනපරිකඩ්ඨනං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො පාණිනා ලෙඩ්ඛුදණ්ඩසත්ථපරාමසනං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො දණ්ඩසත්ථාහිනිපානං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො පරසාතනම්පි අත්තසාතනම්පි පාපෙති. චුත්තම්පි හෙතං – “යතො අයං කොධො පරං සාතෙත්වා අත්තානං සාතෙති, එත්තාවතායං කොධො පරමුස්සදගතො භොති පරමවෙපුල්ලජ්ජන්තො''ති. තත්ථ යථා උද්ධුමාසිකාය චතුසු පාදෙසු ආකාසගතෙසු ගමනං පච්ඡිජ්ජති, උද්ධුමාසිකා අමිත්තවසං ගන්ත්වා කාකාදිහත්තං භොති, එවමෙව කොධසමඬ්ඪිපුග්ගලො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති, අමිත්තවසං යාති, සබ්බෙසං මාරානං යථාකාමකරණීයො භොති. තෙනාහ හගවා – “උද්ධුමාසිකාති බො, භික්ඛු, කොධුපායාසස්සෙතං අධිවචන''න්ති. තත්ථ

බලවත්තාවය කොටුව කොටුව පාසායො. පළමු කොටුව පාසායොයන්න එක්
පටිසඛිතාප්පහානං කලීනං.

ද්විධාපටොති එක්, යථා පුරිසො සධනො සහොගො
කන්තාරද්ධානමග්ගප්පිපත්තො ද්විධාපටං පත්වා, “ඉමිනා නු බො ගන්තබ්බං,
ඉමිනා ගන්තබ්බං” න්ති නිව්ඡෙතුං අසක්කොත්තො තත්ථෙව තිට්ඨති, අථ නං වොරා
උට්ඨන්තිවා අනයබ්බසනං පාපෙන්ති, එවමෙව බො මුලකම්මට්ඨානං ගහෙන්වා
නිසින්තො භික්ඛු බුද්ධාදීසු කඛ්ඛාය උප්පත්තාය කම්මට්ඨානං වඩ්ඪෙත්තුං න
සක්කොති, අථ නං කිලෙසමාරාදයො සබ්බෙ මාරා අනයබ්බසනං පාපෙන්ති, ඉති
විච්ඡිව්ඡා ද්විධාපටසමා හොති. තෙනාහ භගවා – “ද්විධාපටොති බො, භික්ඛු,
විච්ඡිව්ඡායෙනං අධිවචන” න්ති. පළමු විච්ඡිව්ඡානි එක්
කම්මට්ඨානඋග්ගපරිපුච්ඡාවසෙන විච්ඡිව්ඡාපහානං කලීනං.

වඩ්ඪගවාරන්ති එක්, යථා රජකෙහි බාරපරිස්සාවනම්හි උදකෙ පක්ඛිත්තෙ
එකො උදකසටො ද්වෙපි දසපි විසතිපි සට්ඨකම්පි පග්ගරතියෙව, පසටමත්තම්පි
උදකං න තිට්ඨති, එවමෙව නිවරණසමඛිතො පුග්ගලස්ස අබ්භන්තරෙ
කුසලධම්මො න තිට්ඨති. තෙනාහ භගවා – “වඩ්ඪගවාරන්ති බො, භික්ඛු,
පඤ්චන්තෙනං නිවරණානං අධිවචන” න්ති. පළමු පඤ්චනිවරණෙහි එක්
වික්ඛම්භනතද්ධගවසෙන නිවරණප්පහානං කලීනං.

කුම්මොති එක්, යථා කච්ඡපස්ස වත්තාරො පාදා සිසන්ති පඤ්චෙව අඛිගානි
හොන්ති, එවමෙව සබ්බෙපි සඛිකතා ධම්මා ගය්හමානා පඤ්චෙව බන්ධා භවන්ති.
තෙනාහ භගවා – “කුම්මොති බො, භික්ඛු, පඤ්චන්තෙනං උපාදානක්ඛන්ධානං
අධිවචන” න්ති. පළමු පඤ්චපාදානක්ඛන්ධෙහි එක් පඤ්චස්ස බන්ධෙසු
ඡන්දරාගප්පහානං කලීනං.

අසිසුනාති එක්, යථා සුනාය උපරි මංසං යපෙත්වා අසිනා කොට්ටෙන්ති,
එවමෙව සත්තා වත්ථුකාමත්ථාය කිලෙසකාමෙහි සාතයමානා වත්ථුකාමානං උපරි
කත්වා කිලෙසකාමෙහි කන්තිතා කොට්ටිතා ව හොන්ති. තෙනාහ භගවා –
“අසිසුනාති බො, භික්ඛු, පඤ්චන්තෙනං කාමගුණානං අධිවචන” න්ති. පළමු පඤ්ච
කාමගුණෙහි එක් පඤ්චස්ස කාමගුණෙසු ඡන්දරාගප්පහානං කලීනං.

මංසපෙසිති බො, භික්ඛුති එක් අයං මංසපෙසි නාම බහුජනපත්ථිතා
බත්තියාදයො මනුස්සාපි නං පත්ථෙත්ති කාකාදයො තිරච්ඡානාපි. ඉමෙ හි සත්තා
අවිජ්ජාය සම්මත්තා නන්දිරාගං උපගම්ම වට්ටං වඩ්ඪෙත්ති. යථා වා මංසපෙසි
යපිතයපිතට්ඨානෙ ලග්ගති, එවමෙව සත්තා නන්දිරාගබ්බො වට්ටෙ ලග්ගන්ති,
දුක්ඛං පත්වාපි න උක්කණ්ඨන්ති, ඉති නන්දිරාගො මංසපෙසිසදියො හොති.
තෙනාහ භගවා – “මංසපෙසිති බො, භික්ඛු, නන්දිරාගස්සෙනං අධිවචන” න්ති. පළමු
නන්දිරාගන්ති එක් වතුත්ථමග්ගෙන නන්දිරාගප්පහානං කලීනං.

නාගොති බො, භික්ඛු, බීණාසවස්සෙන භික්ඛුනො අධිවචනන්ති එත්ථ යෙනත්ථෙන බීණාසවො නාගොති වුවිච්ඡි, සො අනභිගණසුත්තෙ (ම. නි. අට්ඨ. 1.63) පකාසිතො ඵ්ව. නමො කරොහි නාගස්සාති බීණාසවස්ස බුද්ධනාගස්ස, “බුද්ධො සො භගවා බොධාය ධම්මං දෙසෙති, දන්තො සො භගවා දමථාය ධම්මං දෙසෙති, සන්තො සො භගවා සමථාය ධම්මං දෙසෙති, තිණ්ණො සො භගවා තරණාය ධම්මං දෙසෙති, පරිනිබ්බුතො සො භගවා පරිනිබ්බානාය ධම්මං දෙසෙති”ති (ම. නි. 1.361) ඵ්වං නමක්කාරං කරොහිති අයමෙත්ථ අත්ථො. ඉති ඉදං සුත්තං ථෙරස්ස කම්මට්ඨානං අහොසි. ථෙරොපි ඉදමෙව සුත්තං කම්මට්ඨානං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්තො. අයමෙතස්ස අත්ථොති අයං එතස්ස පඤ්ඤාස්ස අත්ථො. ඉති භගවා රතනරාසිමිහි මණ්ඩුකං ගණ්හන්තො විය යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වම්මකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. රථවිනිතසුත්තවණ්ණනා

252. ඵ්වං මෙ සුතන්ති රථවිනිතසුත්තං. තත්ථ රාජගහෙති ඵ්වංනාමකෙ නගරෙ, තඤ්ඤි මන්ධාතුමහාගොවින්දාදිහි පරිග්ගහිතත්තා රාජගහන්ති වුවිච්ඡි. අඤ්ඤෙපෙත්ථ පකාරෙ වණ්ණයන්ති. කිං තෙහි? නාමමෙතං තස්ස නගරස්ස. තං පනෙතං බුද්ධකාලෙ ච චක්කවත්තිකාලෙ ච නගරං හොති, සෙසකාලෙ සුඤ්ඤං හොති යක්ඛපරිග්ගහිතං, තෙසං වසන්තවනං හුත්වා තිට්ඨති. වෙළඳවනෙ කලන්දකනිවාපෙති වෙළඳවනන්ති තස්ස උය්‍යානස්ස නාමං, තං කිර වෙළුහි පරික්ඛිත්තං අහොසි අට්ඨාරසහත්ථෙන ච පාකාරෙන, ගොපුරට්ඨාලකයුත්තං නිලොභාසං මනොරමං, තෙන වෙළඳවනන්ති වුවිච්ඡි. කලන්දකානඤ්චෙත්ථ නිවාපං අදංසු, තෙන කලන්දකනිවාපොති වුවිච්ඡි.

පුබ්බෙ කිර අඤ්ඤතරො රාජා තත්ථ උය්‍යානකීළනත්ථං ආගතො සුරාමදෙන මත්තො දිවාසෙය්‍යං උපගතො සුපි. පරිජනොපිස්ස, “සුත්තො රාජා”ති පුජ්ඵළාදිහි පලොභියමානො ඉතො විතො ච පක්කාමි, අථ සුරාගන්ධෙන අඤ්ඤතරස්මා සුපිරරුක්ඛා කණ්ඨසප්පො නික්ඛමිත්වා රඤ්ඤාහිමුබො ආගච්ඡති. තං දිස්වා රුක්ඛදෙවතා, “රඤ්ඤො ජීවිතං දම්මි”ති කාළකචෙසෙන ආගන්ත්වා කණ්ණමුලෙ සද්දමකාසි. රාජා පට්ඨුජ්ඣ, කණ්ඨසප්පො නිවත්තො. සො තං දිස්වා, “ඉමාය මම ජීවිතං දින්න”න්ති කාළකානං තත්ථ නිවාපං පට්ඨපෙසි, අභයසොසනඤ්ච සොසාපෙසි. තස්මා තං තතො පහුති කලන්දකනිවාපන්ති සඬ්ඛ්‍යං ගතං. කලන්දකාති කාළකානං නාමං.

ජාතිභූමිකාති ජාතිභූමිවාසිනො. තත්ථ ජාතිභූමිති ජාතට්ඨානං. තං බො පනෙතං නෙව කොසලමහාරාජාදීනං න වඩ්ඪිකිබ්බාහමණාදීනං න සක්කසුයාමසන්තුසිතාදීනං

න අසිතිමහාසාවකාදීනං න අඤ්ඤෙසං සත්තානං ජාතට්ඨානං “ජාතිභූමී” ති වුවවති.
 යස්ස පන ජාතදිවසෙ දසසහස්සිලොකධාතු
 එකද්ධපමාලාවිජ්ජකිණ්ණකුසුමවාසවුණ්ණගන්ධසුගන්ධා සබ්බපාලිචුල්ලමීව
 නන්දනවනං විරොවමානා පදුමිනිපණ්ණෙ උදකඛින්දු විය අකම්පිත්ථ,
 ජව්වන්ධාදීනඤ්ච රූපදස්සනාදීනි අනෙකානි පාටිභාරියානි පවත්තිංසු, තස්ස
 සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තස්ස ජාතට්ඨානසාකියජනපදො කපිලවත්ථාභාරො, සා
 “ජාතිභූමී” ති වුවවති.

ධම්මගරුභාවවණ්ණනා

වස්සංවුට්ඨාති තෙමාසං වස්සංවුට්ඨා පචාරිතපචාරණා භුත්වා. භගවා
 එතදවොචාති “කච්චි, භික්ඛවෙ, බමනීය”න්තිආදීහි වචනෙනහි
 ආගන්තුකපටිසන්ථාරං කත්වා එතං, “කො නු බො, භික්ඛවෙ” තිආදිවචනමවොච.
 තෙ කිර භික්ඛු, – “කච්චි, භික්ඛවෙ, බමනීයං කච්චි යාපනීයං, කච්චිත්ථ
 අප්පකිලමට්ඨන අද්ධානං ආගතා, න ච පිණ්ඩකෙන කිලමීත්ථ, කුතො ච තුම්භෙ,
 භික්ඛවෙ, ආගච්ඡා” ති පටිසන්ථාරවසෙන පුච්ඡිතා – “භගවා සාකියජනපදෙ
 කපිලවත්ථාභාරතො ජාතිභූමිතො ආගච්ඡාමා” ති ආභංසු. අථ භගවා නෙව
 සුද්ධොදනමහාරාජස්ස, න සක්කොදනස්ස, න සුක්කොදනස්ස, න ධොතොදනස්ස,
 න අමිතොදනස්ස, න අමිත්තාය දෙවියා, න මහාපජාපතියා, න සකලස්ස
 සාකියමණ්ඩලස්ස ආරොග්ගං පුච්ඡි. අථ බො අත්තනා ච දසකථාවත්ථුලාහිං පරඤ්ච
 තත්ථ සමාදූපෙතාරං පටිපත්තිසම්පන්නං භික්ඛුං පුච්ඡන්තො ඉදං – “කො නු බො,
 භික්ඛවෙ” තිආදිවචනං අවොච.

කස්මා පන භගවා සුද්ධොදනාදීනං ආරොග්ගං අපුච්ඡිත්වා එවරූපං භික්ඛුමෙව
 පුච්ඡති? පියතාය. බුද්ධානඤ්ඤි පටිපන්නකා භික්ඛු භික්ඛුනියො උපාසකා
 උපාසිකායො ච පියා භොන්ති මනාපා. කිං කාරණා? ධම්මගරුතාය. ධම්මගරුතො
 හි තථාගතා, සො ච නෙසං ධම්මගරුභාවො, “දුක්ඛං බො අගාරවො විහරති,
 අප්පතිස්සො” ති (අ. නි. 4.21) ඉමිනා අප්පාලනිග්‍රොධමුලෙ උප්පන්නජ්ඣාසයෙන
 වෙදිතබ්බො. ධම්මගරුතායෙව හි භගවා මහාකස්සපත්ථෙරස්ස අභිනික්ඛමනදිවසෙ
 පවිචුග්ගමනං කරොන්තො තිගාචුතං මග්ගං අගමාසි. අතිරෙකතියොජනසතං මග්ගං
 ගන්ත්වා ගඬගාතීරෙ ධම්මං දෙසෙත්වා මහාකස්සිනං සපරිසං අරහත්තෙ
 පතිට්ඨපෙසි. එකස්මිං පච්ඡාහත්තෙ පඤ්චවත්තාලිසයොජනං මග්ගං ගන්ත්වා
 කුම්භකාරස්ස නිවෙසනෙ තියාමරත්තිං ධම්මකථං කත්වා පුක්කුසාතිකුලපුත්තං
 අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨපෙසි. වීසයොජනසතං ගන්ත්වා වනවාසිසාමණෙරස්ස
 අනුග්ගහං අකාසි. සට්ඨියොජනමග්ගං ගන්ත්වා බදිරවනියත්ථෙරස්ස ධම්මං
 දෙසෙසි. අනුරුද්ධත්ථෙරො පාචිනවංසදායෙ නිසින්තො මහාපුරිසවිතක්කං
 විතක්කෙතීති ඤත්වා තත්ථ ආකාසෙන ගන්ත්වා ථෙරස්ස පුරතො ඔරුය්හ
 සාධුකාරමදාසි. කොටිකණ්ණසොණත්ථෙරස්ස එකගන්ධකුටියං සෙනාසනං
 පඤ්ඤපාපෙත්වා පවිචුසකාලෙ ධම්මදෙසනං අජ්ඣෙසිත්වා
 සරහඤ්ඤපරියොසානෙ සාධුකාරමදාසි. තිගාචුතං මග්ගං ගන්ත්වා තිණ්ණං

කුලපුත්තානං වසනට්ඨානෙන ගොසිඬගසාලවනෙ සාමග්ගිරසානිසංසං කථෙසී.
කස්සපොපි භගවා – “අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨිතො අරියසාවකො අය” න්ති විස්සාසං
උප්පාදෙන්වා සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස නිවෙසනං ගන්ත්වා සහත්වා ආමිසං
ගහෙන්වා පරිභුඤ්ජී.

අම්භාකංයෙව භගවා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය ජෙනවනතො
භික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො වාරිකං නික්ඛමි. කොසලමහාරාජඅනාට්ඨිණ්ඩිකාදයො
නිවත්තෙතුං නාසක්ඛිංසු. අනාට්ඨිණ්ඩිකො සරං ආගන්ත්වා දොමනස්සප්පත්තො
නිසීදි. අථ නං පුණ්ණො නාම දාසී දොමනස්සප්පත්තොසි සාමිති ආහ. “ආම ජෙ,
සත්ථාරං නිවත්තෙතුං නාසක්ඛිං, අථ මෙ ඉමං තෙමාසං ධම්මං වා සොතුං,
යථාධිප්පායං වා දානං දාතුං න ලභිස්සාමි” ති විත්තා උප්පන්නාති. අභමිපි සාමි
සත්ථාරං නිවත්තෙස්සාමිති. සචෙ නිවත්තෙතුං සක්කොසි, භුජිස්සායෙව ත්වන්ති.
සා ගන්ත්වා දසබ්බලස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා “නිවත්තථ භගවා” ති ආහ. පුණ්ණො
ත්වං පරපට්ඨිකා කිං මෙ කරිස්සසීති. භගවා මය්හං දෙයාධම්මො නත්ථිති
තුම්භෙපි ජානාථ, තුම්භාකං නිවත්තනපච්චයා පනාහං තීසු සරණෙසු පඤ්චසු
සීලෙසු පතිට්ඨභිස්සාමිති. භගවා සාධු සාධු පුණ්ණොති සාධුකාරං කත්වා
නිවත්තෙත්වා ජෙනවනමෙව පටිට්ඨො. අයං කථා පාකටා අහොසි. සෙට්ඨි සුත්වා
පුණ්ණොය කිර භගවා නිවත්තිතොති තං භුජිස්සං කත්වා ධිතුට්ඨානෙ යපෙසි. සා
පබ්බජ්ජං යාවිත්වා පබ්බජී, පබ්බජිත්වා විපස්සනං ආරභී. අථස්සා සත්ථා
ආරද්ධවිපස්සකභාවං ඤත්වා ඉමං ඔභාසගාථං විස්සජ්ජෙසි –

“පුණ්ණො පුරෙසි සද්ධම්මං, චන්දො පන්තරසො යථා;
පරිපුණ්ණොය පඤ්ඤාය, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සසී” ති. (ථෙරීගා. 3);

ගාථාපරියොසානෙ අරහත්තං පත්වා අභිඤ්ඤානා සාවිකා අහොසීති. එවං
ධම්මගරුතො තථාගතා.

නන්දකත්ථෙරෙ උපට්ඨානසාලායං ධම්මං දෙසෙන්තෙපි භගවා අනභානොව
ගන්ත්වා තියාමරත්තිං ධීතකොව ධම්මකථං සුත්වා දෙසනාපරියොසානෙ
සාධුකාරමදාසී. ථෙරො ආගන්ත්වා චන්දිත්වා, “කාය වෙලාය, හන්තෙ,
ආගතත්ථා” ති පුච්ඡී. තයා සුත්තන්තෙ ආරද්ධමත්තෙති. දුක්කරං කරිත්ථ, හන්තෙ,
බුද්ධසුබ්බමාලා තුම්භෙති. සචෙ ත්වං, නන්ද, කප්පං දෙසෙතුං සක්කුණෙය්‍යාසී,
කප්පමත්තම්පාහං ධීතකොව සුණෙය්‍යන්ති භගවා අවොච. එවං ධම්මගරුතො
තථාගතා. තෙසං ධම්මගරුතාය පටිපන්නකා පියා හොන්ති, තස්මා පටිපන්නකෙ
පුච්ඡී. පටිපන්නකො ච නාම අත්තභිතාය පටිපන්නො නො පරභිතාය, පරභිතාය
පටිපන්නො නො අත්තභිතාය, නො අත්තභිතාය ච පටිපන්නො නො පරභිතාය ව,
අත්තභිතාය ච පටිපන්නො පරභිතාය වාති චතුබ්බිධො හොති.

තත්ථ යො සයං දසන්නං කථාවත්ථුනං ලාභී හොති, පරං තත්ථ න ඔවදති න
අනුසාසති ආයස්මා බාකුලො විය. අයං අත්තභිතාය පටිපන්නො නාම නො

පරහිතාය පටිපත්තො, එවරුපං භික්ඛුං භගවා න පුච්ඡති. කස්මා? න මය්හං සාසනස්ස වඩ්ඪිපක්ඛෙ යිතොති.

යො පන දසන්තං කථාවත්ථුනං අලාභී, පරං තෙහි ඔවදති තෙන කතවත්තසාදියනත්ථං උපනන්දො සකාපුත්තො විය, අයං පරහිතාය පටිපත්තො නාම නො අත්තහිතාය, එවරුපමිපි න පුච්ඡති. කස්මා? අස්ස තණ්හා මහාපච්ඡි විය අප්පහිනාති.

යො අත්තනාපි දසන්තං කථාවත්ථුනං අලාභී, පරමිපි තෙහි න ඔවදති, ලාඨදායී විය, අයං නෙව අත්තහිතාය පටිපත්තො න පරහිතාය, එවරුපමිපි න පුච්ඡති. කස්මා? අස්ස අත්තො කිලෙසා ඵරසුෂෙජ්ජා විය මහන්තාති.

යො පන සයං දසන්තං කථාවත්ථුනං ලාභී, පරමිපි තෙහි ඔවදති, අයං අත්තහිතාය වෙව පරහිතාය ව පටිපත්තො නාම සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදයො අසිතිමහාටෙරා විය, එවරුපං භික්ඛුං පුච්ඡති. කස්මා? මය්හං සාසනස්ස වුඩ්ඪිපක්ඛෙ යිතොති. ඉධාපි එවරුපමෙව පුච්ඡන්තො – “කො නු ඛො, භික්ඛවෙ” තිආදිමාහ.

එවං භගවතා පුට්ඨානං පන තෙසං භික්ඛුනං භගවා අත්තනො ජාතිභූමියං උභයහිතාය පටිපත්තං දසකථාවත්ථුලාභීං භික්ඛුං පුච්ඡති, කො නු ඛො තත්ථ එවරුපොති න අඤ්ඤමඤ්ඤං චිත්තනා වා සමන්තනා වා අහොසි. කස්මා? ආයස්මා හි මන්තාණිපුත්තො තස්මිං ජනපදෙ ආකාසමජ්ඣෙ යිතො චන්දො විය සුරියො විය ව පාකටො පඤ්ඤාතො. තස්මා තෙ භික්ඛු මෙසසද්දං සුත්වා එකජ්ඣං සන්නිපතිතමොරසටා විය සනසජ්ඣායං කාතුං, ආරද්ධභික්ඛු විය ව අත්තනො ආවරියං පුණ්ණත්ථෙරං භගවතො ආරොචෙන්තා ථෙරස්ස ව ගුණං භාසිතුං අප්පහොන්තෙහි මුඛෙහි එකප්පහාරෙතෙව පුණ්ණො නාම, හන්තෙ, ආයස්මාතිආදිමාහංසු. තත්ථ පුණ්ණොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. මන්තාණියා පන සො පුත්තො, තස්මා මන්තාණිපුත්තොති වුච්චති. සම්භාවිතොති ගුණසම්භාවනාය සම්භාවිතො.

අප්පිච්ඡතාදිවණ්ණනා

අප්පිච්ඡොති ඉච්ඡාවිරහිතො නිඉච්ඡො නිත්තණ්හො. එත්ථ හි ඛාඤ්ජනං සාවසෙසං විය, අත්ථො පන නිරවසෙසො. න හි තස්ස අත්තො අණුමත්තාපි පාපිකා ඉච්ඡා නාම අත්ථී. ඛිණාසවො හෙස සබ්බසො පහිනතණ්හො. අපිචෙත්ථ අත්තිච්ඡතා පාපිච්ඡතා මහිච්ඡතා අප්පිච්ඡතාති අයං හෙදො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සකලාහෙ අතිත්තස්ස පරලාහෙ පත්ථනා අත්තිච්ඡතා නාම. තාය සමන්තාගතස්ස එකභාෂෙන පක්කපුචොපි අත්තනො පත්තෙ පතිතො න සුපක්කො විය බුද්දකො විය ව ඛායති. ස්වෙව පරස්ස පත්තෙ පක්ඛිත්තො සුපක්කො විය මහන්තො විය ව ඛායති. අසන්තගුණසම්භාවනතා පන පටිග්ගහණෙ ව

අමත්තඤ්ඤතා පාපිච්ඡතා නාම, සා, “ඉධෙකච්චො අස්සද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතු” තිආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ ආගතායෙව, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො කොහඤ්ඤෙ පතිට්ඨාති. සත්තගුණසම්භාවනා පන පටිග්ගහණෙ ව අමත්තඤ්ඤතා මහිච්ඡතා නාම. සාපි, “ඉධෙකච්චො සද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතුති ඉච්ඡති, සීලවා සමානො සීලවාති මං ජනො ජානාතු” ති (විහ. 851) ඉමිනා නයෙන ආගතායෙව, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො දුස්සන්තප්පයො හොති, විජාතමාතාපිස්ස චිත්තං ගහෙතුං න සක්කොති. තෙනෙනං වුච්චති –

“අග්ගික්ඛන්ධො සමුද්දො ව, මහිච්ඡො වාපි පුග්ගලො;
සකටෙන පච්චයං දෙනු, තයොපෙනෙ අතප්පයා” ති.

සත්තගුණනිගුහනතා පන පටිග්ගහණෙ ව මත්තඤ්ඤතා අප්පිච්ඡතා නාම, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො අත්තති විජ්ජමානම්පි ගුණං පටිච්ඡාදෙනුකාමතාය, “සද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතුති න ඉච්ඡති. සීලවා, පච්චිත්තො, ඛණ්ඩස්සුතො, ආරද්ධවිරියො, සමාධිසම්පන්නො, පඤ්ඤවා, ඛිණ්ණසවො සමානො ඛිණ්ණසවොති මං ජනො ජානාතු” ති න ඉච්ඡති, සෙය්‍යථාපි මජ්ඣන්තිකත්ථෙරො.

ථෙරො කිර මහාඛිණ්ණසවො අහොසි, පත්තචීවරං පනස්ස පාදමත්තමෙව අග්ගති, සො අසොකස්ස ධම්මරඤ්ඤො විහාරමහදිවසෙ සඤ්ඤත්ථෙරො අහොසි. අථස්ස අතිලුඛ්‍යාවං දිස්වා මනුස්සා, “හත්තෙ, ථොකං ඛහි හොථා” ති ආහංසු. ථෙරො, “මාදිසෙ ඛිණ්ණසවෙ රඤ්ඤො සඤ්ඤාං අකරොන්තෙ අඤ්ඤො කො කර්ස්සති” ති පථවියං නිමුජ්ජිත්වා සඤ්ඤත්ථෙරස්ස උක්ඛිත්තපිණ්ඩං ගණ්හන්තොයෙව උම්මුජ්ජී. එවං ඛිණ්ණසවො සමානො, “ඛිණ්ණසවොති මං ජනො ජානාතු” ති න ඉච්ඡති. එවං අප්පිච්ඡො පන භික්ඛු අනුප්පන්නං ලාභං උප්පාදෙති, උප්පන්නං ලාභං ථාවරං කරොති, දායකානං චිත්තං ආරාධෙති, යථා යථා හි සො අත්තනො අප්පිච්ඡතාය අප්පං ගණ්හාති, තථා තථා තස්ස චත්තෙ පසන්නා මනුස්සා ඛණ්ඩු දෙන්නි.

අපරොපි චතුඛිඛිධො අප්පිච්ඡො – පච්චයඅප්පිච්ඡො ධුතඬගඅප්පිච්ඡො පරියත්තිඅප්පිච්ඡො අධිගමඅප්පිච්ඡොති. තත්ථ චතුසු පච්චයෙසු අප්පිච්ඡො පච්චයඅප්පිච්ඡො නාම, සො දායකස්ස වසං ජානාති, දෙය්‍යධම්මස්ස වසං ජානාති, අත්තනො ථාමං ජානාති. යදි හි දෙය්‍යධම්මො ඛණ්ඩු හොති, දායකො අප්පං දාතුකාමො, දායකස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙය්‍යධම්මො අප්පො, දායකො ඛණ්ඩු දාතුකාමො, දෙය්‍යධම්මස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙය්‍යධම්මොපි ඛණ්ඩු, දායකොපි ඛණ්ඩු දාතුකාමො, අත්තනො ථාමං ඤත්වා පමාණෙනෙව ගණ්හාති.

ධුතඬගසමාදානස්ස අත්තති අත්ථිභාවං නජානාපෙතුකාමො ධුතඬගඅප්පිච්ඡො නාම. තස්ස විභාවනත්ථං ඉමාති වත්ථුනි – සොසානිකමහාසුමනත්ථෙරො කිර සට්ඨි වස්සානි සුසානෙ වසි, අඤ්ඤො එකභික්ඛුපි න අඤ්ඤාසි, තෙනෙවාහ –

“සුසානෙ සට්ඨි වස්සානි, අබ්බොකිණ්ණං වසාමහං;
දුතියො මං න ජානෙය්‍ය, අහො සොසානිකුත්තමො” ති.

වෙනියපබ්බතෙ ද්වෙහානියත්ථෙරා වසිංසු. තෙසු කනිට්ඨො උපට්ඨාකෙන
පෙසිතා උච්ඡුඛණ්ඩිකා ගහෙත්වා ජෙට්ඨස්ස සන්තිකං අගමාසි. පරිභොගං, භන්තෙ,
කරොථාති. ථෙරස්ස ච භත්තකිච්චං කත්වා මුඛං වික්ඛාලනකාලො අහොසි. සො
අලං, ආවුසොති ආහ. කච්චි, භන්තෙ, එකාසනිකත්ථාති. ආහරාවුසො,
උච්ඡුඛණ්ඩිකාති පඤ්ඤාස වස්සානි එකාසනිකො සමානොපි ධුතඬිගං නිගුහමානො
පරිභොගං කත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා පුන ධුතඬිගං අධිට්ඨාය ගතො.

යො පන සාකෙතකතිස්සත්ථෙරො විය ඛුස්සුතභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති,
අයං පරියත්තිඅප්පිච්ඡො නාම. ථෙරො කිර ඛණො නත්ථිති උද්දෙසපරිපුච්ඡාසු
ඔකාසං අකරොත්තො මරණක්ඛයං, භන්තෙ, ලභිස්සථාති වොදිතො ගණං
විස්සජ්ජෙත්වා කණිකාරවාලිකසමුද්දවිහාරං ගතො. තත්ථ අත්තොවස්සං
ථෙරනවමජ්ඣමානං උපකාරො හුත්වා මහාපචාරණාය උපොසථදිවසෙ ධම්මකථාය
ජනනං බොහෙත්වා ගතො.

යො පන සොතාපන්තාදිසු අඤ්ඤතරො හුත්වා සොතාපන්තාදිභාවං
ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං අධිගමඅප්පිච්ඡො නාම, තයො කුලපුත්තා විය
සට්ඨකාරකුම්භකාරො විය ච.

ආයස්මා පන පුණ්ණො අත්තිව්ජනං පාපිව්ජනං මහිව්ජනඤ්ච පභාය සබ්බසො
ඉච්ඡාපටිපක්ඛභුතාය අලොභසඬ්ඛාතාය පරිසුද්ධාය අප්පිච්ඡතාය සමන්තාගතත්තා
අප්පිච්ඡො නාම අහොසි. හික්ඛුනම්පි, “ආවුසො, අත්තිව්ජනා පාපිව්ජනා මහිව්ජනාති
ඉමෙ ධම්මා පභාතබ්බා” ති තෙසු ආදීනවං දස්සෙත්වා එවරූපං අප්පිච්ඡතං සමාදාය
චත්තිතබ්බත්ති අප්පිච්ඡකථං කථෙසි. තෙන වුත්තං “අත්තනා ච අප්පිච්ඡො
අප්පිච්ඡකථඤ්ච හික්ඛුනං කත්තා” ති.

ද්වාදසවිධසන්තොසවණ්ණනා

ඉදානි අත්තනා ච සන්තුට්ඨොතිආදිසු විසෙසත්ථමෙව දීපයිස්සාම. යොජනා
පන වුත්තනගෙනෙව වෙදිතබ්බා. සන්තුට්ඨොති ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන
සමන්තාගතො. සො පනෙස සන්තොසො ද්වාදසවිධො හොති. සෙය්‍යථිදං, වීචරෙ
යථාලාභසන්තොසො යථාබලසන්තොසො යථාසාරූපසන්තොසොති තිවිධො, එවං
පිණ්ඩපාතාදිසු. තස්සායං පහෙදසංවණ්ණනා.

ඉධ හික්ඛු වීචරං ලහති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා. සො තෙනෙව යාපෙති අඤ්ඤං
න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස වීචරෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ
යො පකතිදුබ්බලො වා හොති ආබාධජරාහිභුතො වා, ගරුචීවරං පාරුපන්තො
කිලමති, සො සභාගෙන හික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිචත්තෙත්වා ලහුකෙන
යාපෙත්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස වීචරෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො

පණිතපව්වයලාභී හොති, සො පට්ටච්චරාදීනං අඤ්ඤතරං මහග්ගච්චරං බහුනි වා පන ච්චරානි ලභිත්වා ඉදං ථෙරානං චිරපබ්බජිතානං ඉදං බහුස්සුතානං අනුරූපං, ඉදං ගිලානානං ඉදං අප්පලාභානං හොතුති දත්වා තෙසං පුරාණච්චරං වා සඬකාරකූටාදිනො වා නන්තකානි උච්චිතිත්වා තෙහි සඬසාටිං කත්වා ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ච්චරෙ යථාසාරූප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලභති ලුඛං වා පණිතං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තනො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පිණ්ඩපාතං ලභති, යෙනස්ස පරිභුත්තෙන අභාසු හොති, සො සභාගස්ස භික්ඛුනො තං දත්වා තස්ස හත්ථනො සප්පායභොජනං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො බහුං පණිතං පිණ්ඩපාතං ලභති, සො තං ච්චරං විය චිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභීගිලානානං දත්වා තෙසං වා සෙසකං පිණ්ඩාය වා චරිත්වා මිස්සකාභාරං භුඤ්ජන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරූප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු සෙනාසනං ලභති මනාපං වා අමනාපං වා, සො තෙන නෙව සොමනස්සං න පටිසං උප්පාදෙති, අත්තමසො තිණසන්ථාරකෙනාපි යථාලද්ධෙනෙව තුස්සති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තනො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා සෙනාසනං ලභති, යත්ථස්ස වසනො අභාසු හොති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස සන්තකෙ සප්පායසෙනාසනෙ වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො මහාපුඤ්ඤො ලෙණමණ්ඩපකූටාගාරාදීනි බහුනි පණිතසෙනාසනානි ලභති, සො තානි ච්චරාදීනි විය චිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභීගිලානානං දත්වා යත්ථ කත්ථවි වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරූප්පසන්තොසො. යොපි, “උත්තමසෙනාසනං නාම පමාදට්ඨානං, තත්ථ නිසින්තස්ස ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, නිද්දාහිභුතස්ස පුන පටිබුජ්ඣතො පාපවිතක්කා පාතුහවන්ති” ති පටිසඤ්චික්ඛිත්වා තාදිසං සෙනාසනං පත්තමිපි න සම්පට්ඨිති, සො තං පටික්ඛිපිත්වා අබ්භොකාසරුක්ඛමුලාදීසු වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමිපිස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරූප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු හෙසප්පං ලභති ලුඛං වා පණිතං වා, සො යං ලභති, තෙනෙව සන්තුස්සති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස ගිලානපව්වයෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන තෙලෙන අත්ථිකො ථාණිතං ලභති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස හත්ථනො තෙලං ගහෙන්වා අඤ්ඤදෙව වා පරියෙසිත්වා තෙහි හෙසප්පං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපව්වයෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො මහාපුඤ්ඤො බහුං තෙලමධුථාණිතාදිපණිතහෙසප්පං ලභති, සො තං ච්චරං විය

විරපබ්බජිතබහුස්සුතආප්පලාභිගිලානානං දත්වා තෙසං ආහතකෙන යෙන කෙනවි යාපෙන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති. යො පන එකස්මිං භාජනෙ මුත්තහරිතකං යපෙත්වා එකස්මිං චතුමධුරං, ‘ගණ්භ, හන්තෙ, යදිව්ජසී’ ති වුවිචමානො සවස්ස තෙසු අඤ්ඤතරෙනපි රොගො වූපසම්මති, අප් මුත්තහරිතකං නාම බුද්ධාදිහි චණ්ණිතන්ති චතුමධුරං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරිතකෙනෙව හෙසජ්ජං කරොන්තො පරමසන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉමෙසං පන පච්චෙකං පච්චයෙසු තිණ්ණං තිණ්ණං සන්තොසානං යථාසාරුප්පසන්තොසොව අග්ගො. ආයස්මා පුණ්ණො එකෙකස්මිං පච්චයෙ ඉමෙහි තිහි සන්තොසෙහි සන්තුට්ඨො අහොසි. සන්තුට්ඨිකපඤ්ඤාති හික්ඛුනම්පි ච ඉමං සන්තුට්ඨිකපං කත්තාව අහොසි.

තිව්ධපච්චෙකචණ්ණනා

පච්චිත්තොති කායපච්චෙකො චිත්තපච්චෙකො උපධිපච්චෙකොති ඉමෙහි තිහි පච්චෙකෙහි සමන්තාගතො. තත්ථ එකො ගච්ජති, එකො තිට්ඨති, එකො නිසීදති, එකො සෙය්‍යං කප්පෙති, එකො ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති, එකො පටික්කමති, එකො චඩ්කමමධිට්ඨාති, එකො චරති, එකො විහරතීති අයං කායපච්චෙකො නාම. අට්ඨ සමාපත්තියො පන චිත්තපච්චෙකො නාම. නිබ්බානං උපධිපච්චෙකො නාම. වුත්තම්පි හෙතං – ‘කායපච්චෙකො ච ච්චෙකට්ඨකායානං නෙක්ඛම්මාභිරතානං. චිත්තපච්චෙකො ච පරිසුද්ධචිත්තානං පරමචොදානජ්ජත්තානං. උපධිපච්චෙකො ච නිරුපධිනං පුග්ගලානං විසඬ්ඛාරගතානං’ න්ති (මහානි. 57). පච්චෙකකප්පන්ති හික්ඛුනම්පි ච ඉමං පච්චෙකකපං කත්තා.

පඤ්චවිධසංසග්ගචණ්ණනා

අසංසට්ඨොති පඤ්චවිධෙන සංසග්ගෙන විරහිතො. සචනසංසග්ගො දස්සනසංසග්ගො සමුල්ලපනසංසග්ගො සම්භොගසංසග්ගො කායසංසග්ගොති පඤ්චවිධො සංසග්ගො. තෙසු ඉධ හික්ඛු සුණාති, ‘අසුකස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා ඉත්ථී වා කුමාරිකා වා අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා පරමාය චණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා’ ති. සො තං සුත්වා සංසීදති විසීදති න සක්කොති බ්‍රහ්මචරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛාදුබ්බලාං අනාවිකත්වා භිනායාවත්තතීති එචං පරෙහි වා කට්ඨමානං රූපාදිසම්පත්තිං අත්තනා වා හසිතලපිතගීතසද්දං සුණන්තස්ස සොතවිඤ්ඤාණවීථිවසෙන උප්පන්නො රාගො සචනසංසග්ගො නාම. සො අනිත්ථිගන්ධපච්චෙකකොධිසත්තස්ස ච පඤ්චග්ගලලෙණවාසිතිස්සදහරස්ස ච වසෙන චෙදිතබ්බො –

දහරො කිර ආකාසෙන ගච්ජන්තො ගිරිගාමවාසිකම්මාරධිකාය පඤ්චහි කුමාරිහි සද්ධිං පදුමසරං ගන්ත්වා න්හන්වා පදුමානි ච පිලන්ධිත්වා මධුරස්සරෙන ගායන්තියා සද්දං සුත්වා කාමරාගෙන විද්ධො විසෙසා පරිහාසිත්වා අනයඛාසනං පාපුණි. ඉධ හික්ඛු න හෙව බො සුණාති, අපිච බො සාමං පස්සති ඉත්ථී වා කුමාරිං වා අභිරුපං

දස්සනියං පාසාදිකං පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතං. සො තං දිස්වා සංසිදති විසිදති න සක්කොති බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛාදුබ්බලාං අනාවිකත්වා භිතායාවත්තනීති එවං විසභාගරූපං ඔලොකෙන්තස්ස පන චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිථිවසෙන උප්පන්නරාගො දස්සනසංසග්ගො නාම. සො එවං වෙදිතබ්බො –

එකො කිර දහරො කාලදීඝවාපිද්වාරවිහාරං උද්දෙසත්ථාය ගතො. ආවරියො තස්ස අන්තරායං දිස්වා ඔකාසං න කරොති. සො පුනප්පුන්තං අනුබන්ධති. ආවරියො සවෙ අන්තොගාමෙ න වරිස්සසි. දස්සාමි තෙ උද්දෙසන්ති ආහ. සො සාධුති සම්පට්ඨිත්වා උද්දෙසෙ නිට්ඨිතෙ ආවරියං වන්දිත්වා ගච්ඡන්තො ආවරියො මෙ ඉමස්මිං ගාමෙ වරිතුං න දෙති, කිං නු බො කාරණන්ති විවරං පාරුපිත්වා ගාමං පාවිසි, එකා කුලධීතා පිතකවත්ථං නිවාසෙත්වා ගෙහෙ යීතා දහරං දිස්වා සඤ්ජාතරාගා උඵඨිකෙන යාගුං ආහරිත්වා තස්ස පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා නිවත්තිත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජී. අථ නං මාතාපිතරො කිං අම්මාති පුච්ඡංසු, ද්වාරෙන ගතං දහරං ලභමානා ජීවිස්සාමි, අලභමානා මරිස්සාමිති. මාතාපිතරො වෙගෙන ගන්ත්වා ගාමද්වාරෙ දහරං පත්වා වන්දිත්වා, “නිවත්තථ, හන්තෙ, භික්ඛං ගණ්භාහී”ති ආහංසු. දහරො අලං ගච්ඡාමිති. තෙ, “ඉදං නාම, හන්තෙ, කාරණ”න්ති යාවිත්වා – “අම්භාකං, හන්තෙ, ගෙහෙ එත්තකං නාම ධනං අත්ථි, එකායෙව නො යීතා, ත්වං නො ජෙට්ඨපුත්තට්ඨානෙ යස්සසි, සුබෙන සක්කා ජීවිතු”න්ති ආහංසු. දහරො, “න මය්හං ඉම්මිනා පලිබොධෙන අත්ථො”ති අනාදිසිත්වාප පක්කන්තො.

මාතාපිතරො ගන්ත්වා, “අම්ම, නාසක්ඛිම්භා දහරං නිවත්තෙතුං, යං අඤ්ඤං සාමිකං ඉච්ඡසි, තං ලභිස්සසි, උට්ඨෙහි බාද ව පිව වා”ති ආහංසු. සා අනිච්ඡන්ති සත්තාහං නිරාහාරා හුත්වා කාලමකාසි. මාතාපිතරො තස්සා සරිරකිව්චං කත්වා තං පිතකවත්ථං ධුරවිහාරෙ භික්ඛුසඤ්ජස්ස අදංසු, භික්ඛු වත්ථං බණ්ඩාබන්ඩං කත්වා භාජයිංසු. එකො මහල්ලකො අත්තනො කොට්ඨාසං ගහෙත්වා කල්‍යාණිවිහාරං ආගතො. සොපි දහරො වෙතියං වන්දිස්සාමිති තත්ථෙව ගන්ත්වා දිවාට්ඨානෙ නිසිදි. මහල්ලකො තං වත්ථබණ්ඩං ගහෙත්වා, “ඉම්මිනා මෙ පරිස්සාවනං විවාරොථා”ති දහරං අවොච. දහරො මහාථෙර “කුභිං ලද්ධ”න්ති ආහ. සො සබ්බං පවත්තිං කථෙසි. සො තං සුත්වාච, “එවරූපාය නාම සද්ධිං සංවාසං නාලත්ථ”න්ති රාගගිතා දඩ්ඨො තත්ථෙව කාලමකාසි.

අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලාපසල්ලාපවසෙන උප්පන්නරාගො පන සමුල්ලපනසංසග්ගො නාම. භික්ඛුනො භික්ඛුනියා සන්තකං, භික්ඛුනියා වා භික්ඛුස්ස සන්තකං ගහෙත්වා පරිභොගකරණවසෙන උප්පන්නරාගො සම්භොගසංසග්ගො නාම. සො එවං වෙදිතබ්බො – මරිවචට්ටිවිහාරමහෙ කිර භික්ඛුනං සතසහස්සං භික්ඛුනීනං නවුතිසහස්සානි එව අහෙසු. එකො සාමණෙරො උණ්භයාගුං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො සකිං විවරකණ්ණෙ යපෙසි, සකිං භූමියං. එකා සාමණෙරි දිස්වා එත්ථ පත්තං යපෙත්වා යාහිති ථාලකං අදාසි. තෙ අපරභාගෙ එකස්මිං භයෙ උප්පන්නෙ පරසමුද්දං අගමංසු. තෙසු භික්ඛුනී පුරෙතරං අගමාසි. සා,

“එකො කිර සිහලහික්බු ආගතො” ති සුත්වා ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා නිසින්තා, – “හන්තෙ, මරිචචට්ටිචිභාරමහකාලෙ තුම්භෙ කතිවස්සා” ති පුච්ඡී. තදාහං සත්තවස්සිකසාමණෙරො. ත්වං පන කතිවස්සාති? අහං සත්තවස්සිකසාමණෙරියෙව එකස්ස සාමණෙරස්ස උණ්භයාගුං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තස්ස පත්තයපනත්ථං ථාලකමදාසින්ති. ථෙරො, “අහං සො” ති වත්වා ථාලකං නිහරිත්වා දස්සෙසි. තෙ එත්තකෙනෙව සංසග්ගෙන බුහ්මවරියං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තා ද්වෙපි සට්ඨිවස්සකාලෙ විබ්භමිංසු.

හත්ථගාභාදිවසෙන පන උප්පන්නරාගො කායසංසග්ගො නාම. තත්ත්වං වත්ථු – මහාවෙතියඨගණෙ කිර දහරහික්බු සජ්ඣායං ගණ්හන්ති. තෙසං පිට්ඨිපස්සෙ දහරහික්බුනියො ධම්මං සුඤ්ඤන්ති. තත්ත්වො දහරො හත්ථං පසාරෙන්නො එකිස්සා දහරහික්බුනියා කායං ඡුපි. සා තං හත්ථං ගහෙත්වා අත්තනො උරස්මිං යපෙසි, එත්තකෙන සංසග්ගෙන ද්වෙපි විබ්භමිත්වා ගිහිභාවං පත්තා.

ගාභගාභකාදිවණ්ණනා

ඉමෙසු පන පඤ්චසු සංසග්ගෙසු හික්බුනො හික්බුහි සද්ධිං සචනදස්සනසමුල්ලපනසම්භොගකායපරාමාසා නිච්චම්පි භොන්තියෙව, හික්බුනිහි සද්ධිං යපෙත්වා කායසංසග්ගං සෙසා කාලෙන කාලං භොන්ති; තථා උපාසකඋපාසිකාහි සද්ධිං සබ්බෙපි කාලෙන කාලං භොන්ති. තෙසු හි කිලෙසුප්පත්තිනො චිත්තං රක්ඛිතබ්බං. එකො හි හික්බු ගාභගාභකො භොති, එකො ගාභමුත්තකො, එකො මුත්තගාභකො, එකො මුත්තමුත්තකො.

තත්ථ යං හික්බුං මනුස්සාපි ආමිසෙන උපලාපෙත්වා ගහණවසෙන උපසඬකමන්ති, හික්බුපි පුප්ඵළාදීහි උපලාපෙත්වා ගහණවසෙන උපසඬකමති, අයං ගාභගාභකො නාම. යං පන මනුස්සා චුත්තනයෙන උපසඬකමන්ති, හික්බු දක්ඛිණෙයාවසෙන උපසඬකමති, අයං ගාභමුත්තකො නාම. යස්ස මනුස්සා දක්ඛිණෙයාවසෙන චත්තාරො පච්චයෙ දෙන්නි, හික්බු පුප්ඵළාදීහි උපලාපෙත්වා ගහණවසෙන උපසඬකමති, අයං මුත්තගාභකො නාම. යස්ස මනුස්සාපි දක්ඛිණෙයාවසෙන චත්තාරො පච්චයෙ දෙන්නි, හික්බුපි වුළුපිණ්ඩපාතියතිස්සත්ථෙරො විය දක්ඛිණෙයාවසෙන පරිභුඤ්ජති, අයං මුත්තමුත්තකො නාම.

ථෙරං කිර එකා උපාසිකා ද්වාදස වස්සානි උපට්ඨති. එකදිවසං තස්මිං ගාමෙ අග්ගි උට්ඨන්තිවා ගෙහානි ඤාපෙසි. අඤ්ඤෙසං කුලුපකහික්බු ආගන්ත්වා – “කිං උපාසිකෙ, අපි කිඤ්ච හණ්ඩකං අරොගං කාතුං අසක්ඛිත්ථා” ති පටිසන්ථාරං අකංසු. මනුස්සා, “අම්භාකං මාතු කුලුපකත්ථෙරො භුඤ්ජනවෙලායමෙව ආගමිස්සති” ති ආහංසු. ථෙරොපි පුනදිවසෙ හික්ඛාචාරවෙලං සල්ලක්ඛෙත්වාච ආගතො. උපාසිකා කොට්ඨච්ඡායාය නිසීදාපෙත්වා හික්ඛං සම්පාදෙත්වා අදාසි. ථෙරෙ හත්තකිච්චං කත්වා පක්කන්තෙ මනුස්සා ආහංසු – “අම්භාකං මාතු

කුලපකත්තේරො භුඤ්ජනවෙලායමෙව ආගතො”ති. උපාසිකා, “තුම්භාකං කුලපකා තුම්භාකංයෙව අනුච්ඡවිකා, මය්හං ටෙරො මය්හෙව අනුච්ඡවිකො”ති ආහ. ආයස්මා පන මන්තාණිපුත්තො ඉමෙහි පඤ්චහි සංසග්ගෙහි චතුහිපි පරිසාහි සද්ධිං අසංසට්ඨො ගාහමුත්තකො වෙව මුත්තමුත්තකො ච අහොසි. යථා ච සයං අසංසට්ඨො, එවං භික්ඛුනම්පි තං අසංසග්ගකථං කත්තා අහොසි.

ආරද්ධවීරියොති පග්ගහිතවීරියො, පරිපුණ්ණකායිකවෙතසිකවීරියොති අත්ථො. යො හි භික්ඛු ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසං යානං පාපුණ්තුං න දෙනි, යානෙ උප්පන්නකිලෙසං නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය උප්පන්නකිලෙසං සයනං පාපුණ්තුං න දෙනි, මන්තෙන කණ්භසජ්ජං උප්පිළෙත්වා ගණ්භන්තො විය, අමිත්තං ගීවාය අක්කමන්තො විය ච විචරති, අයං ආරද්ධවීරියො නාම. ටෙරො ච තාදිසො අහොසි. භික්ඛුනම්පි තට්ථ වීරියාරම්භකථං කත්තා අහොසි.

සීලසම්පන්නොතිආදීසු සීලන්ති චතුපාරිසුද්ධිසීලං. සමාධිති විපස්සනාපාදකා අට්ඨ සමාපත්තියො. පඤ්ඤාති ලොකියලොකුත්තරඤ්ඤාණං. විමුත්තීති අරියඵලං. විමුත්තීඤ්ඤාණදස්සනන්ති එකුනවිසතිවිධං පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං. ටෙරො සයම්පි සීලාදීහි සම්පන්නො අහොසි භික්ඛුනම්පි සීලාදිකථං කත්තා. ස්වායං දසහි කථාවත්ථුහි ඔවදතීති ඔවාදකො. යථා පන එකො ඔවදතියෙව, සුබ්බමං අත්ථං පරිවත්තෙත්වා ජානාපෙතුං න සක්කොති. න එවං ටෙරො. ටෙරො පන තාති දස කථාවත්ථුහි විඤ්ඤාපෙතීති විඤ්ඤාපකො. එකො විඤ්ඤාපෙතුං සක්කොති, කාරණං දස්සෙතුං න සක්කොති. ටෙරො කාරණම්පි සන්දස්සෙතීති සන්දස්සකො. එකො විජ්ජමානං කාරණං දස්සෙති, ගාහෙතුං පන න සක්කොති. ටෙරො ගාහෙතුම්පි සක්කොතීති සමාදපකො. එවං සමාදපෙත්වා පන තෙසු කථාවත්ථුසු උස්සාහජනනවසෙන භික්ඛු සමුත්තෙජෙතීති සමුත්තෙජකො. උස්සාහජානෙ වණ්ණං වත්වා සම්පහංසෙතීති සම්පහංසකො.

පඤ්චලාභවණ්ණනා

253. සුලද්ධලාභාති අඤ්ඤෙසම්පි මනුස්සත්තභාවපබ්බජ්ජාදිගුණලාභා නාම හොන්ති. ආයස්මතො පන පුණ්ණස්ස සුලද්ධලාභා එතෙ, යස්ස සත්ථු සම්මුඛා එවං වණ්ණො අබ්භුග්ගතොති අත්ථො. අපිච අපණ්ඩිතෙහි වණ්ණකථනං නාම න තථා ලාභො, පණ්ඩිතෙහි වණ්ණකථනං පන ලාභො. ගිහී හි වා වණ්ණකථනං න තථා ලාභො, ගිහී හි “වණ්ණං කට්ඨස්සාමී”ති, “අම්භාකං අයොසා සණ්ඨො සබ්බො සුඛසම්භාසො, විහාරං ආගතානං යාගුහත්තථාණිතාදීහි සඬිගහං කරොති”ති කට්ඨන්තො අවණ්ණමෙව කට්ඨති. “අවණ්ණං කට්ඨස්සාමී”ති “අයං ටෙරො මන්දමන්දො විය අබලබලො විය භාකුට්ඨකභාකුට්ඨකො විය නත්ථි ඉමිනා සද්ධිං විස්සාසො”ති කට්ඨන්තො වණ්ණමෙව කට්ඨති. සබ්බමචාරීහිපි සත්ථු පරම්මුඛා වණ්ණකථනං න තථා ලාභො, සත්ථු සම්මුඛා පන අතිලාභොති ඉමම්පි අත්ථවසං පටිච්ච “සුලද්ධලාභා”ති ආහ. අනුමස්ස අනුමස්සාති දස කථාවත්ථුහි අනුපවිසිත්වා අනුපවිසිත්වා. තඤ්ච සත්ථා අබ්භනුමොදතීති තඤ්චස්ස වණ්ණං එවමෙන.

අප්පිච්ඡෙදා ව සො භික්ඛු සන්තුට්ඨො ව සො භික්ඛුති අනුමොදති. ඉති විඤ්ඤානි වණ්ණභාසනං එකො ලාභො, සබ්බමචාරීති එකො, සත්ථු සම්මුඛො එකො, අනුමස්ස අනුමස්ස එකො, සත්ථාරා අබ්භන්තමොදනං එකොති ඉමෙ පඤ්ච ලාභෙ සන්ධාය “සුලද්ධලාභා”ති ආහ. කදාචීති කිස්මිඤ්චිදෙව කාලෙ. කරහචීති තස්සෙව වෙච්චනං. අප්පෙව නාම සියා කොච්චෙව කථාසල්ලාපොති අපි නාම කොච් කථාසම්මුදාවාරොපි භවෙය්‍ය. ථෙරෙන කිර ආයස්මා පුණ්ණො නෙව දිට්ඨපුබ්බො, නස්ස ධම්මකථා සුතපුබ්බො. ඉති සො තස්ස දස්සනම්පි ධම්මකථම්පි පත්ථයමානො එවමාහ.

වාරිකාදිවණ්ණනා

254. යථාභිරත්තන්ති යථාඅප්ඣාසයං විහරිත්වා. බුද්ධානඤ්ඤි එකස්මිං යානෙ වසන්තානං ඡායුදකාදිවිපත්තිං වා අප්ථාසුකසෙනාසනං වා, මනුස්සානං අස්සද්ධාදිභාවං වා ආගම්ම අනභිරත්ති නාම නත්ථි. තෙසං සම්පත්තියා “ඉධ ථාසු විහරාමා”ති අභිරම්ත්වා විරවිභාරොපි නත්ථි. යත්ථ පන තථාගතෙ විහරන්තෙ සත්තා සරණෙසු වා පතිට්ඨහන්ති, සීලානි වා සමාදියන්ති, පබ්බජන්ති වා, තතො සොතාපත්තිමග්ගාදීනං වා පන තෙසං උපනිස්සයො හොති. තත්ථ බුද්ධා සත්තෙ තාසු සම්පත්තියු පතිට්ඨාපනඅප්ඣාසයෙන වසන්ති; තාසං අභාවෙ පක්කමන්ති. තෙන චුත්තං – “යථාඅප්ඣාසයං විහරිත්වා”ති. වාරිකං වරමානොති අද්ධානගමනං ගච්ඡන්තො. වාරිකා ව නාමෙසා භගවතො දුට්ඨා හොති තුරිතවාරිකා ව, අතුරිතවාරිකා ව.

තත්ථ දුරෙපි බොධනෙය්‍යපුග්ගලං දිස්වා තස්ස බොධනත්ථාය සහසා ගමනං තුරිතවාරිකා නාම. සා මහාකස්සපපච්චුග්ගමනාදියු දට්ඨබ්බො. භගවා හි මහාකස්සපං පච්චුග්ගච්ඡන්තො මුහුත්තෙන තිගාචුතං මග්ගං අගමාසි, ආලවකස්සත්ථාය තිංසයොජනං, තථා අඬගුලිමාලස්ස. පුක්කුසාතිස්ස පන පඤ්චවත්තාලීසයොජනං, මහාකප්පිනස්ස වීසයොජනසතං, බදිරවනියස්සත්ථාය සත්ත යොජනසතානි අගමාසි; ධම්මසෙනාපතිනො සද්ධිවිහාරිකස්ස වනවාසීතිස්සසාමණෙරස්ස තිගාචුතාධිකං වීසයොජනසතං.

එකදිවසං කිර ථෙරො, “තිස්සසාමණෙරස්ස සන්තිකං, හන්තෙ, ගච්ඡාමි”ති ආහ. භගවා, “අහම්පි ගමිස්සාමි”ති වත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි – “ආනන්ද, වීසතිසහස්සානං ඡලභිඤ්ඤානං ආරොචෙහි – ‘භගවා වනවාසීතිස්සසාමණෙරස්ස සන්තිකං ගමිස්සති’”ති. තතො දුතියදිවසෙ වීසතිසහස්සබ්බිණාසවපරිචුතො ආකාසෙ උප්පතිත්වා වීසයොජනසතමත්ථකෙ තස්ස ගොවරගාමද්වාරෙ ඔතරිත්වා වීවරං පාරුපි. කම්මන්තං ගච්ඡමානා මනුස්සා දිස්වා, “සත්ථා, හො, ආගතො, මා කම්මන්තං අගමිත්වා”ති වත්වා ආසනානි පඤ්ඤපෙත්වා යාගුං දත්වා පානවත්තං කරොන්තා, “කුහිං, හන්තෙ, භගවා ගච්ඡති”ති දහරහික්ඛු පුච්ඡිංසු. උපාසකා, න භගවා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡති, ඉධෙව තිස්සසාමණෙරස්ස දස්සනත්ථාය ආගතොති. තෙ “අම්භාකං කිර

කුලපකත්තේරස්ස දස්සනත්ථාය සත්ථා ආගතො, නො වත නො ටේරො
ඔරමත්තකො”ති සොමනස්සජාතා අහෙසුං.

අප්භවතො භත්තකිච්චපරියොසානෙ සාමණෙරො ගාමං පිණ්ඩාය වරිත්වා
“උපාසකා මහා භික්ඛුසඬ්ඨො”ති පුච්ඡි. අප්ඡස්ස තෙ, “සත්ථා, භන්තෙ, ආගතො”ති
ආරොචෙසුං, සො භගවත්තං උපසඬ්ඨකමිත්වා පිණ්ඩපාතෙන ආපුච්ඡි. සත්ථා තස්ස
පත්තං භත්තෙතෙ ගහෙත්වා, “අලං, තිස්ස, නිට්ඨිතං භත්තකිච්ච”න්ති ආහ. තතො
උපජ්ඣායං ආපුච්ඡිත්වා අත්තනො පත්තාසනෙ නිසීදිත්වා භත්තකිච්චමකාසි.
අප්ඡස්ස භත්තකිච්චපරියොසානෙ සත්ථා මඬ්ගලං වත්වා නික්ඛමිත්වා ගාමද්වාරෙ
යත්වා, “කතරො තෙ, තිස්ස, වසනට්ඨානං ගමනමග්ගො”ති ආහ. “අයං
භගවා”ති. මග්ගං දෙසයමානො පුරතො යාහි තිස්සාති. භගවා කිර සදෙවකස්ස
ලොකස්ස මග්ගදෙසකො සමානොපි “සකලතිගාචුතෙ මග්ගෙ සාමණෙරං දට්ඨුං
ලච්ඡාමි”ති තං මග්ගදෙසකමකාසි.

සො අත්තනො වසනට්ඨානං ගත්ත්වා භගවතො වත්තමකාසි. අප්භවතො, භගවා,
“කතරො තෙ, තිස්ස, වඬ්ඨකමො”ති පුච්ඡිත්වා තත්ථ ගත්ත්වා සාමණෙරස්ස
නිසීදනපාසාණෙ නිසීදිත්වා, “තිස්ස, ඉමස්මිං යානෙ සුඛං වසසී”ති පුච්ඡි. සො ආහ
– “ආම, භන්තෙ, ඉමස්මිං මෙ යානෙ වසන්තස්ස සිහබ්බාග්ගහත්ථිමිගමොරාදිනං
සද්දං සුණතො අරඤ්ඤසඤ්ඤා උප්පජ්ජති, තාය සුඛං වසාමි”ති. අප්භවතො, භගවා,
“තිස්ස, භික්ඛුසඬ්ඨං සන්තිපාතෙහි, බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමි”ති වත්වා
සන්තිපතිතෙ භික්ඛුසඬ්ඨෙ උපසම්පාදෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව අගමාසීති.
අයං තුරිතචාරිකා නාම.

යං පන ගාමනිගමපටිපාටියා දෙවසිකං යොජනඬ්ඨයොජනවසෙන
පිණ්ඩපාතවරියාදිහි ලොකං අනුග්ගණ්භන්තස්ස ගමනං, අයං අතුරිතචාරිකා නාම.
ඉමං පන චාරිකං චරන්තො භගවා මහාමණ්ඩලං මජ්ඣිමමණ්ඩලං
අන්තිමමණ්ඩලන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං මණ්ඩලානං අඤ්ඤතරස්මිං චරති. තත්ථ
මහාමණ්ඩලං නවයොජනසතිකං, මජ්ඣිමමණ්ඩලං ජයොජනසතිකං,
අන්තිමමණ්ඩලං තියොජනසතිකං. යදා මහාමණ්ඩලෙ චාරිකං චරිතුකාමො හොති,
මහාපචාරණාය පචාරෙත්වා පාටිපදදිවසෙ මහාභික්ඛුසඬ්ඨසපරිවාරො නික්ඛමති.
සමන්තා යොජනසතං එකකොලාහලං අහොසි, පුරිමං පුරිමං ආගතා නිමන්තෙතුං
ලහන්ති; ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මහාමණ්ඩලෙ ඔසරති. තත්ථ භගවා
තෙසු තෙසු ගාමනිගමෙසු එකාහං ද්විහං වසන්තො මහාජනං ආමිසපටිග්ගහෙන
අනුග්ගණ්භන්තො ධම්මදානෙන වස්ස විවට්ඨපනිස්සිතං කුසලං වඩ්ඨෙත්තො නවහි
මාසෙහි චාරිකං පරියොසාපෙති.

සචෙ පන අත්තොවස්සෙ භික්ඛුනං සමට්ඨිපස්සනා තරුණා හොති,
මහාපචාරණාය අපචාරෙත්වා පචාරණාසඬ්ඨගහං දත්වා කත්තිකපුණ්ණමාය
පචාරෙත්වා මිගසිරස්ස පයමදිවසෙ මහාභික්ඛුසඬ්ඨසපරිවාරො නික්ඛමිත්වා
මජ්ඣිමමණ්ඩලං ඔසරති. අඤ්ඤානපි කාරණෙන මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ චාරිකං

වර්තමානම වතුමාසං වසින්වා නික්මෙති. වූත්තනයෙනෙව ඉතරෙසු ද්වීසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ ඔසරති. හගවා පුරිමනයෙනෙව ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො අට්ඨහි මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති.

සවෙ පන වතුමාසං වුට්ඨවස්සස්සාපි හගවතො වෙනෙයාසත්තා අපරිපක්කිත්ථියා හොන්ති, තෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානො අපරමිපි එකං මාසං වා ද්විතිවතුමාසං වා තත්ථෙව වසින්වා මහාහික්ඛුසඛිසපරිවාරො නික්මෙති. වූත්තනයෙනෙව ඉතරෙසු ද්වීසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො අන්තොමණ්ඩලෙ ඔසරති. හගවා පුරිමනයෙනෙව ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො සත්තහි වා ඡහි වා පඤ්චහි වා චතුහි වා මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති. ඉති ඉමෙසු තීසු මණ්ඩලෙසු යත්ථ කත්ථවි වාරිකං වරන්තො න විවරාදිහෙතු වරති. අථ ඛො යෙ දුග්ගතා බාලා ජිණ්ණා බ්‍යාධිතා, තෙ කදා තථාගතං ආගන්ත්වා පස්සිස්සන්ති? මයි පන වාරිකං වරන්තෙ මහාපතො තථාගතදස්සනං ලහිස්සති, තත්ථ කෙවි චිත්තානි පසාදෙස්සන්ති, කෙවි මාලාදිහි පුපෙස්සන්ති, කෙවි කට්ඨජුහික්ඛං දස්සන්ති, කෙවි මිච්ඡාදස්සනං පහාය සම්මාදිට්ඨිකා හවිස්සන්ති, තං තෙසං හවිස්සති දීඝරත්තං හිතාය සුඛායාති එවං ලොකානුකම්පාය වාරිකං වරති.

අපිව චතුහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං වරන්ති – ජඬිසාවිහාරවසෙන සරිරචාසුකත්ථාය, අත්ථුප්පත්තිකාලං අහිකඬ්ඛනත්ථාය, හිබුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපනත්ථාය, තත්ථ තත්ථ පරිපාකගතින්ද්‍රියෙ බොධනෙයාසත්තෙ බොධනත්ථායාති. අපරෙහිපි චතුහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං වරන්ති – බුද්ධං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, ධම්මං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, සඬ්ඝං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, මහතා ධම්මවස්සෙන චතස්සො පරිසා සන්තප්පෙස්සාමිති වාති. අපරෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං වරන්ති – පාණානිපාතා විරමිස්සන්තිති වා, අදින්නාදානා... කාමෙසුමිච්ඡාවාරා... මුසාවාදා... සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා විරමිස්සන්තිති වාති. අපරෙහි අට්ඨහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං වරන්ති – පට්ඨමජ්ඣානං පටිලහිස්සන්තිති වා, දුතියං...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං පටිලහිස්සන්තිති වාති. අපරෙහි අට්ඨහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං වරන්ති – සොතාපත්තිමග්ගං අධිගමිස්සන්තිති වා, සොතාපත්තිඵලං...පෙ.... අරහත්තඵලං සච්ඡිකරිස්සන්තිති වාති. අයං අතුරිතවාරිකා, සා ඉධ අධිප්පෙතා. සා පනෙසා දුට්ඨා හොති නිබද්ධවාරිකා, අනිබද්ධවාරිකා ව. තත්ථ යං එකස්සෙව බොධනෙයාසත්තස්ස අත්ථාය ගච්ඡති, අයං නිබද්ධවාරිකා නාම. යං පන ගාමනිගමනගරපටිපාටිවසෙන වරති, අයං අනිබද්ධවාරිකා නාම. එසා ඉධ අධිප්පෙතා.

සෙනාසනං සංසාමෙත්වාති සෙනාසනං පටිසාමෙත්වා. තං පන පටිසාමෙත්තො ථෙරො න චූළපත්තමහාපත්ත-චූළථාලකමහාථාලක-පට්ටුණ්ණවීර-දුකුලවීරාදීනං හණ්ඨිකං කත්වා සප්පිතෙලාදීනං වා පන සට්ඨ පුරාපෙත්වා ගබ්භෙ නිදහින්වා ද්වාරං පිටාය කුඤ්චිකමුද්දිකාදීනි යොජාපෙසි. “සවෙ න හොති හික්ඛු වා සාමණෙරො වා ආරාමිකො වා උපාසකො වා, චතුසු පාසාණෙසු මඤ්ථෙ මඤ්ථං

ආරොපෙත්වා පියෙ පියං ආරොපෙත්වා විවරවංසෙ වා විවරරජ්ජයා වා උපරි පුඤ්ජං කත්වා ද්වාරවාතපානං ටකෙත්වා පක්කමිතබ්බෝනති (වුළුව. 361) වචනතො පන නෙවාසිකං හික්ඛුං ආපුච්ඡනමත්තකෙනෙව පටිසාමෙසි.

යෙන සාවත්ථී තෙන වාරිකං පක්කාමීති සත්ථු දස්සනකාමො භුත්වා යෙන දිසාභාගෙන සාවත්ථී තෙන පක්කාමි. පක්කමන්තො ව න සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ආරොවාපෙත්වා සප්පිතෙලමධුචාණිකාදීනි ගාභාපෙත්වා පක්කන්තො. යුථං පහාය නික්ඛන්තො පන මත්තහත්ථී විය, අසහායකිච්චො සිහො විය, පත්තවිවරමත්තං ආදාය එකකොව පක්කාමි. කස්මා පනෙස පඤ්චසතෙහි අත්තනො අන්තෙවාසිකෙහි සද්ධිං රාජගහං අගන්ත්වා ඉදානි නික්ඛන්තොති? රාජගහං කපිලවත්ථුතො දුරං සට්ඨියොජනානි, සාවත්ථී පන පඤ්චදස්ස. සත්ථා රාජගහතො පඤ්චවත්තාලීසයොජනං ආගන්ත්වා සාවත්ථියං විහරති, ඉදානි ආසන්තො ජාතොති සුත්වා නික්ඛමීති අකාරණමෙතං. බුද්ධානං සන්තිකං ගච්ඡන්තො හි එස යොජනසහස්සමිපි ගච්ඡෙයා, තදා පන කායවිචෙකො න සක්කා ලද්ධුන්ති. බහුහි සද්ධිං ගමනකාලෙ හි එකස්මිං ගච්ඡාමාති වදන්තෙ එකො ඉධෙව වසාමාති වදති. එකස්මිං වසාමාති වදන්තෙ එකො ගච්ඡාමාති වදති. තස්මා ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසීදිතුං වා එසුකසෙනාසනෙ කායවිචෙකං ලද්ධුං වා න සක්කා හොති, එකකස්ස පන තං සබ්බං සුලභං හොතීති තදා අගන්ත්වා ඉදානි පක්කාමි.

වාරිකං වරමානොති එත්ථ කිඤ්චාපි අයං වාරිකා නාම මහාජනසඬගහත්ථං. බුද්ධානංයෙව ලබ්භති, බුද්ධෙ උපාදාය පන රුල්භීසද්දෙන සාවකානම්පි වුවචති කිලඤ්ජාදීහි කතං බීජනම්පි තාලවණ්ටං විය. යෙන භගවාති සාවත්ථියා අවිදුරෙ එකස්මිං ගාමකෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කතහත්තකිච්චො ජෙතවනං පටිසිත්වා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස වා වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පාදෙ ධොවිත්වා මක්ඛෙත්වා පානීයං වා පානකං වා පිවිත්වා ථොකං විස්සමිත්වා සත්ථාරං පස්සිස්සාමීති විත්තම්පි අනුප්පාදෙත්වා උපුකං ගන්ධකුට්පරිවෙණමෙව අගමාසි. ථෙරස්ස හි සත්ථාරං දට්ඨුකාමස්ස අඤ්ඤෙන හික්ඛුනා කිච්චං නත්ථී. තස්මා රාහුලං වා ආනන්දං වා ගහෙත්වා ඔකාසං කාරෙත්වා සත්ථාරං පස්සිස්සාමීති එවම්පි විත්තං න උප්පාදෙසි.

ථෙරො හි සයමෙව බුද්ධසාසනෙ වල්ලභො රඤ්ඤො සඬගාමවිජයමහායොධො විය. යථා හි තාදිසස්ස යොධස්ස රාජානං දට්ඨුකාමස්ස අඤ්ඤං සෙවිත්වා දස්සනකම්මං නාම නත්ථී; වල්ලභතාය සයමෙව පස්සති. එවං ථෙරොපි බුද්ධසාසනෙ වල්ලභො, තස්ස අඤ්ඤං සෙවිත්වා සත්ථුදස්සනකිච්චං නත්ථීති පාදෙ ධොවිත්වා පාදපුඤ්ජනම්හි පුඤ්ජිත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්. භගවාපි “පච්චුසකාලෙයෙව මත්තාණිපුත්තො ආගමිස්සති” ති අද්දස්ස. තස්මා ගන්ධකුට්ටිං පටිසිත්වා සුවිසට්ඨිකං අදත්වා ව දරථං පටිප්පස්සම්හෙත්වා උට්ඨාය නිසීදි. ථෙරො කවාටං පණාමෙත්වා ගන්ධකුට්ටිං පටිසිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමත්තං නිසීදි. ධම්මියා කථායාති භගවා ධම්මිං කථං කථෙත්තො

වුළුගොසිඬිගසුත්තෙ (ම. නි. 1.325 ආදයො) තිණ්ණං කුලපුත්තානං
 සාමග්ගිරසානිසංසං කපෙසි; සෙක්ඛසුත්තෙ (ම. නි. 2.22 ආදයො) ආවසථානිසංසං,
 සට්ඨකාරසුත්තෙ (ම. නි. 2.282 ආදයො) සතිපට්ඨානිකං
 පුබ්බෙනිවාසප්පට්ඨසංයුත්තකථං; රට්ඨපාලසුත්තෙ (ම. නි. 2.304) චත්තාරො
 ධම්මුද්දෙසෙ, සෙලසුත්තෙ (ම. නි. 2.396 ආදයො) පානකානිසංසකථං,
 උපක්කිලෙසසුත්තෙ (ම. නි. 3.236 ආදයො) භගුත්ථෙරස්ස ධම්මකථං කපෙත්තො
 එකිභාවෙ ආනිසංසං කපෙසි. ඉමස්මිං පන රට්ඨනිතෙ ආයස්මතො පුණ්ණස්ස
 කපෙත්තො දසකථාවත්ථුනිස්සයං අනන්තනයං නාම දස්සෙසි පුණ්ණං, අයම්පි
 අප්පිච්ඡකථායෙව සත්තොසකථායෙවාති. පට්ඨමහිදාපත්තස්ස සාවකස්ස
 වෙලන්තෙ යත්වා මහාසමුද්දෙ භත්ථප්පසාරණං විය අහොසි.

යෙන අත්ඨවනන්ති තදා කිර පච්ඡාහන්තෙ ජෙනවනං ආකිණ්ණං හොති, බහු
 ඛත්තියබ්බාත්මණාදයො ජෙනවනං ඔසරන්ති; රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස
 ඛන්ධාවාරට්ඨානං විය හොති, න සක්කා පච්චෙකං ලහිතුං. අත්ඨවනං පන
 පධානසරසදිසං පච්චිත්තං, තස්මා යෙනත්ඨවනං තෙනුපසඬිකම්. කස්මා පන
 මහාපෙරෙ න අද්දස? එවං කිරස්ස අහොසි – “සායන්හසමයෙ ආගන්ත්වා
 මහාපෙරෙ දිස්වා පුන දසබලං පස්සිස්සාමි, එවං මහාපෙරානං එකං උපට්ඨානං
 භවිස්සති, සත්ථු ද්වෙ භවිස්සන්ති, තතො සත්ථාරං චන්දිත්වා මම වසනට්ඨානමෙව
 ගමිස්සාමි” ති.

සත්තවිසුද්ධිපඤ්චවණ්ණනා

256. අභිණ්හං කිත්තයමානො අහොසිති පුනප්පුනං චණ්ණං කිත්තයමානො
 විහාසි. ථෙරො කිර තතො පට්ඨාය දිවසෙ දිවසෙ සඬ්ඝමජ්ඣෙ “පුණ්ණො කිර
 නාම මන්තාණිපුත්තො චතුහි පරිසාහි සද්ධිං අසංසට්ඨො, සො දසබලස්ස
 දස්සනත්ථාය ආගමිස්සති; කච්චි නු ඛො මං අදිස්වාච ගමිස්සති” ති
 ථෙරනවමජ්ඣමානං සතිකරණත්ථං ආයස්මතො පුණ්ණස්ස ගුණං භාසති. එවං
 කිරස්ස අහොසි – “මහල්ලකහික්ඛු නාම න සබ්බකාලං අන්තොවිහාරෙ හොන්ති;
 ගුණකථාය පනස්ස කථිතාය යො ච නං හික්ඛුං පස්සිස්සති; සො ආගන්ත්වා
 ආරොචෙස්සති” ති. අථායං ථෙරස්සෙව සද්ධිවිහාරිකො තං ආයස්මත්තං
 මන්තාණිපුත්තං පත්තච්චරමාදාය ගන්ධකුට්ඨං පවිසන්තං අද්දස. කථං පන නං එස
 අඤ්ඤාසිති? පුණ්ණං, පුණ්ණාති චත්වා කපෙත්තස්ස භගවතො ධම්මකථාය
 අඤ්ඤාසි – “අයං සො ථෙරො, යස්ස මෙ උපජ්ඣායො අභිණ්හං කිත්තයමානො
 හොති” ති. ඉති සො ආගන්ත්වා ථෙරස්ස ආරොචෙසි. නිසීදනං ආදායාති නිසීදනං
 නාම සදසං වුව්චති අවාසිමං. ථෙරො පන වම්මඛණ්ඩං ගහෙන්වා අගමාසි. පිට්ඨිකො
 පිට්ඨිකොති පච්ඡතො පච්ඡතො. සීසානුලොකීති යො උන්නතට්ඨානෙ පිට්ඨිං
 පස්සන්තො නින්තට්ඨානෙ සීසං පස්සන්තො ගච්ඡති, අයම්පි සීසානුලොකීති
 වුව්චති. තාදිසො හුත්වා අනුබන්ධි. ථෙරො හි කිඤ්චාපි සංයතපදසද්දනය
 අච්චාසන්තො හුත්වා ගච්ඡන්තොපි පදසද්දෙන න බාධති, “නායං
 සම්මොදනකාලො” ති ඤත්වා පන න අච්චාසන්තො, අත්ඨවනං නාම මහන්තං,

එකස්මිං යානෙ නිලීනං අපස්සන්තෙන, ආවුසො පුණ්ණ, පුණ්ණාති අභාසුකසද්දො කාතබ්බො හොතීති නිසින්නට්ඨානජානනත්ථං නාතිදුරෙ හුත්වා සීසානුලොකී අගමාසි. දිවාචිහාරං නිසීදීති දිවාචිහාරත්ථාය නිසීදි.

තත්ථ ආයස්මාපි පුණ්ණො උදිච්චබ්‍රාහ්මණජච්චො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි. පුණ්ණත්ථෙරොපි සුවණ්ණවණ්ණො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි. පුණ්ණත්ථෙරොපි අරහත්තඵලසමාපත්තිසමාපන්නො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි. පුණ්ණත්ථෙරොපි කප්පසතසහස්සං අභිනිහාරසම්පන්නො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි කප්පසතසහස්සාධිකං එකමසඬ්ඛොයාං. පුණ්ණත්ථෙරොපි පටිසම්භිදාපන්නො මහාබ්ණාසවො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි. ඉති එකං කතකගුහං පට්ටියා ද්වෙ සීහා විය, එකං විජම්භනභූමිං ඔතිණ්ණො ද්වෙ ඛාග්ගො විය, එකං සුපුජ්ඣිතසාලවනං පට්ටියා ද්වෙ ඡද්දන්තනාගරාජානො විය, එකං සිම්බලිවනං පට්ටියා ද්වෙ සුපණ්ණරාජානො විය, එකං නරවාහනයානං අභිරුළුහා ද්වෙ වෙස්සවණො විය, එකං පණ්ඩුකම්බලසීලං අභිනිසින්නා ද්වෙ සක්කා විය, එකවිමානබ්‍රහ්මරහතා ද්වෙ භාරිතමහාබ්‍රහ්මානො විය ච තෙ ද්වෙපි බ්‍රාහ්මණජච්චා ද්වෙපි සුවණ්ණවණ්ණො ද්වෙපි සමාපත්තිලාභිනො ද්වෙපි අභිනිහාරසම්පන්නා ද්වෙපි පටිසම්භිදාපන්නා මහාබ්ණාසවා එකං ව්‍යාසණ්ඩං අනුපට්ටියා තං ව්‍යාප්ටියානං සොහයිංසු.

හගවති නො, ආවුසො, බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතීති, ආවුසො, කිං අම්භාකං හගවතො සන්නිකෙ ආයස්මතා බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතීති? ඉදං ආයස්මා සාරිපුත්තො තස්ස හගවති බ්‍රහ්මවරියවාසං ජානන්තොපි කථාසමුට්ඨාපනත්ථං පුච්ඡි. පුරිමකථාය හි අප්පතිට්ඨිතාය පච්ඡිමකථා න ජායති, තස්මා එවං පුච්ඡි. ථෙරො අනුජානන්තො “එවමාවුසො”ති ආහ. අපස්ස පඤ්ඤාචිස්සජ්ජනං සොතුකාමො ආයස්මා සාරිපුත්තො “කිං නු ඛො ආවුසො සීලවිසුද්ධත්ථං හගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතී”ති පටිපාටියා සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡි. තාසං විත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා. ආයස්මා පන පුණ්ණො යස්මා චතුපාරිසුද්ධිසීලාදීසු ධීතස්සාපි බ්‍රහ්මවරියවාසො මත්ථකං න පාපුණාති, තස්මා, “නො හිදං, ආවුසො”ති සබ්බං පටික්ඛිති.

කිමත්ථං වරහාවුසොති යදි සීලවිසුද්ධිආදීනං අත්ථාය බ්‍රහ්මවරියං න වුස්සති, අප් කිමත්ථං වුස්සතීති පුච්ඡි. අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථං ඛො, ආවුසොති එත්ථ අනුපාදාපරිනිබ්බානං නාම අප්පච්චයපරිනිබ්බානං. ද්වෙධා උපාදානාති ගහණුපාදානඤ්ච පච්චයුපාදානඤ්ච. ගහණුපාදානං නාම කාමුපාදානාදිකං චතුබ්බිධං, පච්චයුපාදානං නාම අච්ඡාදාපච්චයා සඬ්ඛාරාති එවං වුත්තපච්චයා. තත්ථ ගහණුපාදානවාදිනො ආවරියා අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති චතුසු උපාදානෙසු අඤ්ඤතරොනාපි කඤ්චි ධම්මං අග්ගහෙත්වා පවත්තං අරහත්තඵලං අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති කථෙන්නි. තඤ්චි න ච උපාදානසම්පයුත්තං හුත්වා කඤ්චි ධම්මං උපාදියති, කිලෙසානඤ්ච පරිනිබ්බුතන්තෙ ජාතත්තා පරිනිබ්බානන්ති වුච්චති. පච්චයුපාදානවාදිනො පන අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති අප්පච්චයපරිනිබ්බානං. පච්චයවසෙත අනුප්පන්නං අසඬ්ඛතං අමතධාතුමෙව අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති කථෙන්නි. අයං අන්තො, අයං කොට්ඨි, අයං නිට්ඨා. අප්පච්චයපරිනිබ්බානං පත්තස්ස

හි බ්‍රහ්මවරියවාසො මත්ථකං පත්තො නාම හොති, තස්මා ථෙරො
 “අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථ” න්ති ආහ. අථ නං අනුයුඤ්ජන්තො ආයස්මා
 සාරිපුත්තො “කිං නු බො, ආවුසො, සීලවිසුද්ධි අනුපාදාපරිනිබ්බාන” න්ති පුන
 ප්‍රවිෂං ආරහි.

258. ථෙරොපි සබ්බපරිවත්තෙසු තථෙව පටික්ඛිපිත්වා පරියොසානෙ දොසං
 දස්සෙන්නො සීලවිසුද්ධිං වෙ, ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්ඤපෙය්‍යාති යදි
 පඤ්ඤපෙය්‍ය. සඋපාදානංයෙව සමානං අනුපාදාපරිනිබ්බානං පඤ්ඤපෙය්‍යාති
 සඬිගහණධම්මමෙව නිග්ගහණධම්මං සප්පච්චයධම්මමෙව අප්පච්චයධම්මං
 සඬිබ්බධම්මමෙව අසඬිබ්බධම්මන්ති පඤ්ඤපෙය්‍යාති අත්ථො.
 ඤාණදස්සනවිසුද්ධියං පන සප්පච්චයධම්මමෙව අප්පච්චයධම්මං සඬිබ්බධම්මමෙව
 අසඬිබ්බධම්මන්ති පඤ්ඤපෙය්‍යාති අයමෙව අත්ථො ගහෙනබ්බො. පුට්ඨජනො හි,
 ආවුසොති එත්ථ වට්ටානුගතො ලොකියබාලපුට්ඨජනො දට්ඨබ්බො. සො හි
 චතුපාරිසුද්ධිසීලමත්තස්සාපි අභාවතො සබ්බසො අඤ්ඤත්‍ර ඉමෙහි ධම්මෙහි. තෙන
 හීති යෙන කාරණෙන එකච්චෙ පණ්ඩිතා උපමාය අත්ථං ජානන්ති, තෙන
 කාරණෙන උපමං තෙ කර්ස්සාමීති අත්ථො.

සත්තරථවිනීතවණ්ණනා

259. සත්ත රථවිනීතානීති විනීතඅස්සාජානියයුත්තෙ සත්ත රථෙ. යාවදෙව,
 විත්තවිසුද්ධත්ථාති, ආවුසො, අයං සීලවිසුද්ධි නාම, යාවදෙව, විත්තවිසුද්ධත්ථා.
 විත්තවිසුද්ධත්ථාති නිස්සක්කවචනමෙතං. අයං පනෙත්ථ අත්ථො, යාවදෙව,
 විත්තවිසුද්ධිසඬිබ්බාතා අත්ථා, තාව අයං සීලවිසුද්ධි නාම ඉච්ඡිතබ්බා. යා පන අයං
 විත්තවිසුද්ධි, එසා සීලවිසුද්ධියා අත්ථො, අයං කොටි, ඉදං පරියොසානං,
 විත්තවිසුද්ධියං යිතස්ස හි සීලවිසුද්ධිකිච්චං කතං නාම හොතිති. එස නයො
 සබ්බපදෙසු.

ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං – රාජා පසෙනදි කොසලො විය හි
 ජරාමරණභීරුකො යොගාවචරො දට්ඨබ්බො. සාවත්ථීනගරං විය සක්කායනගරං,
 සාකෙතනගරං විය නිබ්බානනගරං, රඤ්ඤො සාකෙතෙ වඩ්ඪිආවහස්ස සීසං
 ගන්ත්වා පාපුණ්ණිකබ්බස්ස අව්වායිකස්ස කිච්චස්ස උප්පාදකාලො විය යොගිනො
 අනභිසමෙතානං චතුත්තං අරියසච්චානං අභිසමයකිච්චස්ස උප්පාදකාලො. සත්ත
 රථවිනීතාති විය සත්ත විසුද්ධියො, පයමං රථවිනීතං ආරුළුහකාලො විය
 සීලවිසුද්ධියං යිතකාලො, පයමරථවිනීතාදීහි දුතියාදීහි ආරුළුහකාලො විය
 සීලවිසුද්ධිආදීහි විත්තවිසුද්ධිආදීසු යිතකාලො. සත්තමෙන රථවිනීතෙන සාකෙතෙ
 අන්තෙපුරද්වාරෙ ඔරුග්ග උපරිපාසාදෙ ඤාතිමිත්තගණපරිවුත්තස්ස
 සුරසභොජනපරිභොගකාලො විය යොගිනො ඤාණදස්සනවිසුද්ධියා සබ්බකිලෙසෙ
 බ්බෙපෙත්වා ධම්මවරපාසාදං ආරුග්ග පරොපණ්ණාසකුසලධම්මපරිවාරස්ස
 නිබ්බානාරම්මණං ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිරොධසයනෙ නිසින්තස්ස
 ලොකුත්තරසුඛානුභවනකාලො දට්ඨබ්බො.

ඉති ආයස්මත්තං පුණ්ණං දසකථාවත්ථුලාහිං
 ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරො සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡි. ආයස්මා පුණ්ණො දස
 කථාවත්ථුනි විස්සජ්ජෙසි. එවං පුච්ඡන්තො පන ධම්මසෙනාපති කිං ජානිත්වා පුච්ඡි,
 උදාහු අජානිත්වා? තිත්ථකුසලො වා පන හුත්වා විසයස්මිං පුච්ඡි, උදාහු
 අතිත්ථකුසලො හුත්වා අවිසයස්මිං? පුණ්ණත්ථෙරොපි ච කිං ජානිත්වා විස්සජ්ජෙසි,
 උදාහු අජානිත්වා? තිත්ථකුසලො වා පන හුත්වා විසයස්මිං විස්සජ්ජෙසි, උදාහු
 අතිත්ථකුසලො හුත්වා අවිසයෙති? ජානිත්වා තිත්ථකුසලො හුත්වා විසයෙ පුච්ඡිති හි
 වදමානො ධම්මසෙනාපතිංයෙව වදෙය්‍ය. ජානිත්වා තිත්ථකුසලො හුත්වා විසයෙ
 විස්සජ්ජෙසිති වදමානො පුණ්ණත්ථෙරොයෙව වදෙය්‍ය. යඤ්භි විසුද්ධිසු සංඛිත්තං,
 තං කථාවත්ථුසු විත්ථිණ්ණං. යං කථාවත්ථුසු සංඛිත්තං, තං විසුද්ධිසු විත්ථිණ්ණං.
 තදම්නා නයෙන වෙදිතබ්බං.

විසුද්ධිසු හි එකා සීලවිසුද්ධි චත්තාරි කථාවත්ථුනි හුත්වා ආගතා අප්පිච්ඡකථා
 සන්තුට්ඨිකථා අසංසග්ගකථා, සීලකථාති. එකා චිත්තවිසුද්ධි තිණි කථාවත්ථුනි
 හුත්වා ආගතා – පටිච්ඡෙදකථා, වීරියාරම්භකථා, සමාධිකථාති, එවං තාව යං
 විසුද්ධිසු සංඛිත්තං, තං කථාවත්ථුසු විත්ථිණ්ණං. කථාවත්ථුසු පන එකා
 පඤ්ඤාකථා පඤ්ච විසුද්ධියො හුත්වා ආගතා – දිට්ඨිවිසුද්ධි, කඬ්ඛාවිතරණවිසුද්ධි,
 මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති,
 එවං යං කථාවත්ථුසු සංඛිත්තං, තං විසුද්ධිසු විත්ථිණ්ණං. තස්මා සාරිපුත්තත්ථෙරො
 සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡන්තො න අඤ්ඤං පුච්ඡි, දස කථාවත්ථුනියෙව පුච්ඡි.
 පුණ්ණත්ථෙරොපි සත්ත විසුද්ධියො විස්සජ්ජෙන්නො න අඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි, දස
 කථාවත්ථුනියෙව විස්සජ්ජෙසිති. ඉති උභොපෙන ජානිත්වා තිත්ථකුසලා හුත්වා
 විසයෙව පඤ්භං පුච්ඡිංසු වෙව විස්සජ්ජෙසුං වාති වෙදිතබ්බො.

260. කො නාමො ආයස්මාති න ථෙරො තස්ස නාමං න ජානාති.

ජානන්තොයෙව පන සම්මොදිතුං ලභිස්සාමිති පුච්ඡි. කථංඤ්ච පනායස්මත්තන්ති
 ඉදං පන ථෙරො සම්මොදමානො ආහ. මන්තාණිපුත්තොති මන්තාණියා බ්‍රාහ්මණියා
 පුත්තො. යථා තන්ති එත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං, යථා සුතවතා සාවකෙන
 බ්‍යාකාතබ්බා, එවමෙව බ්‍යාකතාති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො. අනුමස්ස
 අනුමස්සාති දස කථාවත්ථුනි ඔගාහෙත්වා අනුපවිසිත්වා. වෙලණ්ඩුපකෙතාති එත්ථ
 වෙලං වුව්චති වත්ථං, අණ්ඩුපකං වුම්බටකං. වත්ථවුම්බටකං සීසෙ කත්වා
 ආයස්මත්තං තත්ථ නිසීදාපෙත්වා පරිහරන්තාපි සබ්බමචාරී දස්සනාය ලභෙය්‍යුං,
 එවං ලද්ධදස්සනම්පි තෙසං ලාභායෙවාති අට්ඨානපරිකප්පෙන අභිණ්භදස්සනස්ස
 උපායං දස්සෙසි. එවං අපරිහරන්තෙන හි පඤ්භං වා පුච්ඡිතුකාමෙන ධම්මං වා
 සොතුකාමෙන “ථෙරො කත්ථ ධීතො කත්ථ නිසින්තො”ති පරියෙසන්තෙන
 වරිතබ්බං හොති. එවං පරිහරන්තා පන ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙයෙව සීසතො
 ඔරොපෙත්වා මහාරහෙ ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා සක්කා හොන්ති පඤ්භං වා පුච්ඡිතුං
 ධම්මං වා සොතුං. ඉති අට්ඨානපරිකප්පෙන අභිණ්භදස්සනස්ස උපායං දස්සෙසි.

සාරිපුත්තොති ව පන මන්ති සාරියා බ්‍රාහ්මණියා පුත්තොති ව පන එවං මං සබ්බමචාරී ජානන්ති. සත්ථුකප්පෙනාති සත්ථුසදිසෙන. ඉති එකපදෙනෙව ආයස්මා පුණ්ණො සාරිපුත්තත්ථෙරං වන්දමණ්ඩලං ආභවිව යපෙන්තො විය උක්ඛිපි. ථෙරස්ස හි ඉමස්මිං යානෙ එකන්තධම්මකථිකභාවො පාකටො අහොසි. අමච්චඤ්ඤි පුරොහිතං මහන්තොති වදමානො රාජසදිසොති වදෙය්‍ය, ගොණං හත්ථිප්පමාණොති, වාපිං සමුද්දප්පමාණොති, ආලොකං වන්දිමසුරියාලොකප්පමාණොති, ඉතො පරං එතෙසං මහන්තභාවකථා නාම නත්ථි. සාවකම්පි මහාති වදන්තො සත්ථුපටිභාගොති වදෙය්‍ය, ඉතො පරං තස්ස මහන්තභාවකථා නාම නත්ථි. ඉච්චායස්මා පුණ්ණො එකපදෙනෙව ථෙරං වන්දමණ්ඩලං ආභවිව යපෙන්තො විය උක්ඛිපි.

එත්තකම්පි නො නප්පට්ඨාසෙය්‍යාති පටිසම්භිදාපත්තස්ස අප්පට්ඨානං නාම නත්ථි. යා පනායං උපමා ආභටා, තං න ආභරෙය්‍යාම, අත්ථමෙව කථෙය්‍යාම. උපමා හි අජානන්තානං ආභරියතිති අයමෙත්ථ අධිප්පායො. අට්ඨකථායං පන ඉදම්පි පටික්ඛිපිත්වා උපමා නාම බුද්ධානම්පි සන්තිකෙ ආභරියති, ථෙරං පනෙස අපවායමානො එවමාහාති.

අනුමස්ස අනුමස්ස පුච්ඡිතාති දස කථාවත්ථුති ඔගාහෙත්වා ඔගාහෙත්වා පුච්ඡිතා. කිං පන පඤ්ඤස්ස පුච්ඡනං භාරියං, උදාහු විස්සජ්ජනන්ති? උග්ගහෙත්වා පුච්ඡනං නො භාරියං, විස්සජ්ජනං පන භාරියං. සහෙතුකං වා සකාරණං කත්වා පුච්ඡනම්පි විස්සජ්ජනම්පි භාරියමෙව. සමනුමොදිංසුති සමචිත්තා හුත්වා අනුමොදිංසු. ඉති යථානුසන්ධිනාව දෙසනා නිට්ඨිතාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

රථවිනිතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. නිවාපසුත්තවණ්ණනා

261. එවං මෙ සුතන්ති නිවාපසුත්තං. තත්ථ නෙවාපිකොති යො මිගානං ගහණත්ථාය අරඤ්ඤෙ තිණබ්ජාති වපති “ඉදං තිණං බාදිතුං ආගතෙ මිගෙ සුඛං ගණ්ඨස්සාමි”ති. නිවාපන්ති වප්පං. නිවුත්තන්ති වපිතං. මිගජාතාති මිගසටා. අනුපබ්ඡජාති අනුපවිසිත්වා. මුච්ඡිතාති තණ්හාමුච්ඡනාය මුච්ඡිතා, තණ්හාය හදයං පවිසිත්වා මුච්ඡනාකාරං පාපිතාති අත්ථො. මදං ආපජ්ජිස්සන්තිති මානමදං ආපජ්ජිස්සන්ති. පමාදන්ති විස්සට්ඨසතිභාවං. යථාකාමකරණියා හවිස්සන්තිති යථා ඉච්ඡිස්සාම, තථා කාතබ්බා හවිස්සන්ති. ඉමස්මිං නිවාපෙති ඉමස්මිං නිවාපට්ඨානෙ. එකං කිර නිවාපතිණං නාම අත්ථි නිදාසහද්දකං, තං යථා යථා නිදාසො හොති, තථා තථා නිවාරවනං විය මෙසමාලා විය ව එකග්ගනං හොති, තං ලුද්දකා එකස්මිං උදකථාසුකට්ඨානෙ කසිත්වා වපිත්වා වතිං කත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා රක්ඛන්ති. අථ යදා මහානිදාසෙ සබ්බතිණාති සුක්ඛාති හොන්ති, ජීවිහාතෙමනමත්තම්පි උදකං දුල්ලහං හොති, තදා මිගජාතා සුක්ඛතිණාති වෙව පුරාණපණ්ණාති ව බාදන්තා

කම්පමානා විය විවරන්තා නිවාපතිණස්ස ගන්ධං සායිත්වා වධබන්ධනාදීනි අගණයිත්වා වතිං අප්ඤ්ඤාත්ථරන්තා පවිසන්ති. තෙසඤ්ඤි නිවාපතිණං අතිවිය පියං හොති මනාපං. නෙවාපිකො තෙ දිස්වා ද්වෙ තීණි දිවසානි පමත්තො විය හොති, ද්වාරං විවරිත්වා තිට්ඨති. අත්තොනිවාපට්ඨානෙ තහිං තහිං උදකආවාටකාපි හොන්ති, මිගා විවට්ඨවාරෙන පවිසිත්වා බාදිතමත්තකං පිවිතමත්තකමෙව කත්වා පක්කමන්ති, පුනදිවසෙ කිඤ්චි න කරොන්තිති කණ්ණෙ වාලයමානා බාදිත්වා පිවිත්වා අතරමානා ගච්ඡන්ති, පුනදිවසෙ කොචි කිඤ්චි කත්තා නත්ථිති යාවදත්ථං බාදිත්වා පිවිත්වා මණ්ඩලගුම්ඛං පවිසිත්වා නිපජ්ජන්ති. ලුද්දකා තෙසං පමත්තභාවං ජානිත්වා ද්වාරං පිධාය සම්පරිවාරෙත්වා කොට්තො පට්ඨාය කොට්ටෙත්වා ගච්ඡන්ති, එවං තෙ තස්මිං නිවාපෙ නෙවාපිකස්ස යථාකාමකරණියා භවන්ති.

262. තත්‍ර, භික්ඛවෙනි, භික්ඛවෙ, තෙසු මිගජාතෙසු. පඨමා මිගජාතාති, මිගජාතා පඨමදුක්ඛියා නාම නත්ථි. භගවා පන ආගතපටිපාටිවසෙන කප්පෙත්වා පඨමා, දුක්ඛියා, තතියා, චතුත්ථාති නාමං ආරොපෙත්වා දස්සෙසි. ඉද්ධානුභාවාති යථාකාමං කත්තබ්බභාවතො; වසිභාවොයෙව හි එත්ථ ඉද්ධිති ව ආනුභාවොති ව අධිප්පෙතො.

263. භයභොගාති භයෙන භොගතො. බලවීරියන්ති අපරාපරං සඤ්චරණවායොධාතු, සා පරිභායිති අත්ථො.

264. උපනිස්සාය ආසයං කප්පෙය්‍යාමාති අත්තො නිපජ්ජිත්වා බාදන්තානම්පි භයමෙව, බාහිරතො ආගන්ත්වා බාදන්තානම්පි භයමෙව, මයං පන අමුං නිවාපට්ඨානං නිස්සාය එකමත්තෙ ආසයං කප්පෙය්‍යාමාති චින්තයිංසු. උපනිස්සාය ආසයං කප්පයිංසුති ලුද්දකා නාම න සබ්බකාලං අප්පමත්තා හොන්ති. මයං තත්ථ තත්ථ මණ්ඩලගුම්ඛෙසු වෙව වතිපාදෙසු ව නිපජ්ජිත්වා එතෙසු මුඛධොවනත්ථං වා ආභාරකිච්චකරණත්ථං වා පක්කන්තෙසු නිවාපවත්ථුං පවිසිත්වා බාදිතමත්තං කත්වා අම්භාකං වසනට්ඨානං පවිසිස්සාමාති නිවාපවත්ථුං උපනිස්සාය ගහනෙසු ගුම්ඛවතිපාදාදීසු ආසයං කප්පයිංසු. භුඤ්ජිංසුති චුත්තනයෙන ලුද්දකානං පමාදකාලං ඤත්වා සිසං සිසං පවිසිත්වා භුඤ්ජිංසු. කෙතබ්බොති සික්ඛිතකෙරාටිකා. ඉද්ධිමන්තාති ඉද්ධිමන්තො විය. පරජනාති යක්ඛා. ඉමෙ න මිගජාතාති. ආගතිං වා ගතිං වාති ඉමිනා නාම යානෙන ආගච්ඡන්ති, අමුත්‍ර ගච්ඡන්තිති ඉදං තෙසං න ජානාම. දණ්ඩවාකරාහීති දණ්ඩවාකරජාලෙහි. සමන්තා සප්පදෙසං අනුපරිවාරෙසුන්ති අතිමායාවිතො එතෙ, න දුරං ගමිස්සන්ති, සන්තිකෙයෙව නිපන්තා භවිස්සන්තිති නිවාපක්ඛෙත්තස්ස සමන්තා සප්පදෙසං මහන්තං ඔකාසං අනුපරිවාරෙසුං. අද්දසංසුති එවං පරිවාරෙත්වා වාකරජාලං සමන්තතො වාලෙත්වා ඔලොකෙන්තා අද්දසංසු. යත්ථ තෙති යස්මිං යානෙ තෙ ගාහං අගමංසු, තං යානං අද්දසංසුති අත්ථො.

265. යංනුන මයං යත්ථ අගතීති තෙ කිර එවං චින්තයිංසු – ‘අත්තො නිපජ්ජිත්වා අත්තො බාදන්තානම්පි භයමෙව, බාහිරතො ආගන්ත්වා බාදන්තානම්පි සන්තිකෙ වසිත්වා බාදන්තානම්පි භයමෙව, තෙපි හි වාකරජාලෙන පරික්ඛිපිත්වා

ගහිතායෙවා’’ති, තෙන තෙසං එතදහොසි – ‘‘යංනුන මයං යත්ථ නෙවාපිකස්ස ව නෙවාපිකපරිසාය ව අගති අවිසයො, තත්ථ තත්ථ සෙය්‍යං කප්පෙය්‍යාමා’’ති. අඤ්ඤෙ සට්ඨෙස්සන්තීති තතො තතො දුරතරවාසිනො අඤ්ඤෙ සට්ඨෙස්සන්ති. තෙ සට්ඨිතා අඤ්ඤෙති තෙපි සට්ඨිතා අඤ්ඤෙ තතො දුරතරවාසිනො සට්ඨෙස්සන්ති. එවං ඉමං නිවාපං නිවුත්තං සබ්බසො මිගජාතා පරිමුච්චිස්සන්තීති එවං ඉමං අමහෙහි නිවුත්තං නිවාපං සබ්බෙ මිගසටා මිගසඬ්ඨා විස්සජ්ජෙස්සන්ති පරිවච්ඡිස්සන්ති. අජ්ඣුපෙක්ඛෙය්‍යාමාති තෙසං ගහණෙ අබ්‍යාවටා භවෙය්‍යාමාති; යථා තථා ආගච්ඡන්තෙසු හි තරුණපොතකො වා මහල්ලකො වා දුබ්බලො වා යුථපරිහිනො වා සක්කා හොන්ති ලද්ධං, අනාගච්ඡන්තෙසු කිඤ්චි නත්ථි. අජ්ඣුපෙක්ඛිංසු බො, හික්ඛවෙති එවං චිත්තෙන්වා අබ්‍යාවටාව අහෙසුං.

267. අමුං නිවාපං නිවුත්තං මාරස්ස අමුති ව ලොකාමිසානීති එත්ථ නිවාපොති වා ලොකාමිසානීති වා වට්ඨාමිසභූතානං පඤ්චන්තං කාමගුණානමෙන අධිවචනං. මාරො න ව බීජානි විය කාමගුණෙ වපෙන්තො ආහිණ්ඨති, කාමගුණගිද්ධානං පන උපරි වසං වත්තෙති, තස්මා කාමගුණා මාරස්ස නිවාපා නාම හොන්ති. තෙන චුත්තං – ‘‘අමුං නිවාපං නිවුත්තං මාරස්සා’’ති. න පරිමුච්චිංසු මාරස්ස ඉද්ධානුභාවාති මාරස්ස වසං ගතා අහෙසුං, යථාකාමකරණීයා. අයං සපුත්තහරියපබ්බජ්ජාය ආගතඋපමා.

268. වෙතොවිමුත්ති පරිහායිති එත්ථ වෙතොවිමුත්ති නාම අරඤ්ඤෙ වසිස්සාමාති උප්පන්නඅජ්ඣාසයො; සො පරිහායිති අත්ථො. තදුපමෙ අහං ඉමෙ දුතියෙති අයං බ්‍රාහ්මණධම්මිකපබ්බජ්ජාය උපමා. බ්‍රාහ්මණා හි අට්ඨවත්තාලීසවස්සානි කොමාරබ්‍රහ්මවරියං වරින්වා වට්ඨපච්ඡෙදභයෙන පවෙණිං සට්ඨිස්සාමාති ධනං පරියෙසින්වා හරියං ගහෙන්වා අගාරමජ්ඣෙ වසන්තා එකස්මිං පුත්තෙ ජාතෙ ‘‘අමිහාකං පුත්තො ජාතො වට්ඨං න උච්ඡින්නං පවෙණි සට්ඨිතා’’ති පුත නික්ඛමින්වා පබ්බජන්ති වා තමෙව වා ස’කලත්තවාසං වසන්ති.

269. එවඤ්ඤි තෙ, හික්ඛවෙ, තතියාපි සමණබ්‍රාහ්මණා න පරිමුච්චිංසුති පුරිමා විය තෙපි මාරස්ස ඉද්ධානුභාවා න මුච්චිංසු; යථාකාමකරණීයාව අහෙසුං. කිං පන තෙ අකංසුති? ගාමනිගමරාජධානියො ඔසරින්වා තෙසු තෙසු ආරාමඋය්‍යානට්ඨානෙසු අස්සමං මාපෙන්වා නිවසන්තා කුලදාරකෙ හත්ථිඅස්සරථසිප්පාදීනි නානප්පකාරානි සිප්පානි සික්ඛාපෙසුං. ඉති තෙ වාකරජාලෙන තතියා මිගජාතා විය මාරස්ස පාපිමතො දිට්ඨිජාලෙන පරික්ඛිපින්වා යථාකාමකරණීයා අහෙසුං.

270. තදුපමෙ අහං ඉමෙ චතුත්ථෙති අයං ඉමස්ස සාසනස්ස උපමා ආහටා.

271. අන්ධමකාසි මාරන්ති න මාරස්ස අක්ඛිති හින්දි. විපස්සනාපාදකජ්ඣානං සමාපන්නස්ස පන හික්ඛුනො ඉමං නාම ආරම්මණං නිස්සාය චිත්තං වත්තතීති මාරො පස්සිතුං න සක්කොති. තෙන චුත්තං – ‘‘අන්ධමකාසි මාර’’න්ති. අපදං

වධිත්වා මාරවක්ඛුන්ති තෙනෙව පරියායෙන යථා මාරස්ස වක්ඛු අපදං හොති නිජ්ජදං, අජ්ජතිට්ඨං, නිරාරම්මණං, එවං වධිත්වාති අත්ථො. අදස්සනං ගතො පාපිමතොති තෙනෙව පරියායෙන මාරස්ස පාපිමතො අදස්සනං ගතො. න හි සො අත්තනො මංසවක්ඛුනා තස්ස විපස්සනාපාදකජ්ඣානං සමාපන්නස්ස හික්ඛුනො ඤාණසරීරං දට්ඨං සක්කොති. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්තිති මග්ගපඤ්ඤාය වත්තාරි අරියසව්වානි දිස්වා වත්තාරො ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති. තිණ්ණො ලොකෙ විසත්තිකන්ති ලොකෙ සත්තවිසත්තභාවෙන විසත්තිකාති එවං සඬං ගතං. අථ වා “විසත්තිකාති කෙනට්ඨෙන විසත්තිකා? විසතාති විසත්තිකා විසටාති විසත්තිකා, විපුලාති විසත්තිකා, විසාලාති විසත්තිකා, විසමාති විසත්තිකා, විසක්කතිති විසත්තිකා, විසං හරතීති විසත්තිකා, විසංවාදිකාති විසත්තිකා, විසමුලාති විසත්තිකා, විසඵලාති විසත්තිකා, විසපරිභොගාති විසත්තිකා, විසාලා වා පන සා තණ්හා රූපෙ සද්දෙ ගන්ධෙ රසෙ ඵොට්ඨබ්බෙ”ති (මහානි. 3; වුලුති. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 22, ඛග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 124) විසත්තිකා. එවං විසත්තිකාති සඬං ගතං තණ්හං තිණ්ණො නිත්තිණ්ණො උත්තිණ්ණො. තෙන වුවවති – “තිණ්ණො ලොකෙ විසත්තික”න්ති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

නිවාපසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පාසරාසිසුත්තවණ්ණනා

272. එවං මෙ සුතන්ති පාසරාසිසුත්තං. තත්ථ සාධු මයං, ආවුසොති ආයාවන්තා භණන්ති. එතෙ කිර පඤ්චසනා හික්ඛු ජනපදවාසින්තො “දසබලං පස්සිස්සාමා”ති සාවත්ථීං අනුජ්ජන්තා. සත්ථුදස්සනං පන එතෙහි ලද්ධං, ධම්මීං කථං න තාව සුණන්ති. තෙ සත්ථුගාරවෙන “අම්භාකං, හන්තෙ, ධම්මකථං කථෙථා”ති වත්තුං න සක්කොන්ති. බුද්ධා හි ගරු හොන්ති, එකචාරිකො සීහො මීගරාජා විය, පහින්තකුඤ්ජරො විය, එණකතආසිවිසො විය, මහාඅග්ගික්ඛන්ධො විය ව දුරාසදා වුත්තම්පි වෙතං –

“ආසිවිසො යථා සොරො, මීගරාජාව කෙසරී;
නාගොව කුඤ්ජරො දන්තී, එවං බුද්ධා දුරාසදා”ති.

එවං දුරාසදං සත්ථාරං තෙ හික්ඛු සයං යාවිතුං අසක්කොන්තා ආයස්මන්තං ආනන්දං යාවමානා “සාධු මයං, ආවුසො”ති ආභංසු.

අජ්ජෙව නාමාති අපි නාම ලභෙය්‍යාථ. කස්මා පන ථෙරො තෙ හික්ඛු “රම්මකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අස්සමං උපසඬකමෙය්‍යාථා”ති ආභ? පාකට්ඨකිරියතාය. දසබලස්ස හි කිරියා ථෙරස්ස පාකට්ඨා හොති; ජානාති ථෙරො, “අජ්ජ සත්ථා ජෙතවනෙ වසිත්වා පුබ්බාරාමෙ දිවාච්ඡාරං කරිස්සති; අජ්ජ පුබ්බාරාමෙ වසිත්වා ජෙතවනෙ දිවාච්ඡාරං කරිස්සති; අජ්ජ එකකොව පිණ්ඩාය පවිසිස්සති; අජ්ජ

හික්බූසඬසපරිවුතො ඉමස්මිං කාලෙ ජනපදවාරිකං නික්ඛමිස්සති” ති. කිං පනස්ස එවං ජානනත්ථං වෙතොපරියඤාණං අත්ථිති? නත්ථි. අනුමානබුද්ධියා පන කතකිරියාය නයග්ගාහෙන ජානාති. යඤ්භි දිවසං හගවා ජෙතවනෙ වසිත්වා පුබ්බාරාමෙ දිවාචිහාරං කාතුකාමො හොති, තදා සෙනාසනපරික්ඛාරභණ්ඩානං පටිසාමනාකාරං දස්සෙති, ථෙරො සම්මජ්ජනිසඬකාරජඩ්ඛනකාදීනි පටිසාමෙති. පුබ්බාරාමෙ වසිත්වා ජෙතවනං දිවාචිහාරාය ආගමනකාලෙපි එසෙව නයො.

යදා පන එකකො පිණ්ඩාය පටිසිතුකාමො හොති, තදා පාතොව සරීරපටිජග්ගනං කත්වා ගන්ධකුටිං පටිසිත්වා ද්වාරං පිධාය එලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසීදති. ථෙරො “අජ්ජ හගවා බොධනෙය්‍යඛන්ධවං දිස්වා නිසින්නො” ති තාය සඤ්ඤාය ඤත්වා “අජ්ජ, ආවුසො, හගවා එකකො පටිසිතුකාමො, තුම්භෙ හික්ඛාචාරසජ්ජා හොථා” ති හික්බුනං සඤ්ඤං දෙති. යදා පන හික්බූසඬසපරිවාරො පටිසිතුකාමො හොති, තදා ගන්ධකුටිද්වාරං උපඩ්ඨපිදෙහිතං කත්වා එලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසීදති, ථෙරො තාය සඤ්ඤාය ඤත්වා පත්තචීවරග්ගභණ්ටාය හික්බුනං සඤ්ඤං දෙති. යදා ජනපදවාරිකං නික්ඛමිතුකාමො හොති, තදා එකං ද්වෙ ආලොපෙ අතිරෙකං භුඤ්ජති, සබ්බකාලං වඩ්ඪකමනඤ්චාරුය්භ අපරාපරං වඩ්ඪකමති, ථෙරො තාය සඤ්ඤාය ඤත්වා “හගවා, ආවුසො, ජනපදවාරිකං වරිතුකාමො, තුම්භාකං කත්තබ්බං කරොථා” ති හික්බුනං සඤ්ඤං දෙති.

හගවා පට්ඨමබොධියං විසති වස්සානි අනිඛද්ධවාසො අහොසි, පච්ඡා පඤ්චවිසති වස්සානි අබ්බොකිණ්ණං සාවත්ථිංයෙව උපනිස්සාය වසන්නො එකදිවසෙ ද්වෙ යානානි පරිභුඤ්ජති. ජෙතවනෙ රත්තිං වසිත්වා පුනදිවසෙ හික්බූසඬසපරිවුතො දක්ඛිණද්වාරෙන සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පටිසිත්වා පාචිනද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා පුබ්බාරාමෙ දිවාචිහාරං කරොති. පුබ්බාරාමෙ රත්තිං වසිත්වා පුනදිවසෙ පාචිනද්වාරෙන සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පටිසිත්වා දක්ඛිණද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා ජෙතවනෙ දිවාචිහාරං කරොති. කස්මා? ද්වින්නං කුලානං අනුකම්පාය. මනුස්සත්තභාවෙ ධීතෙන හි අනාථපිණ්ඩිකෙන විය අඤ්ඤාන කෙනවි, මාතුගාමත්තභාවෙ ධීතාය ව විසාබාය විය අඤ්ඤාය ඉත්ථියා තථාගතං උද්දිස්ස ධනපරිච්චාගො කතො නාම නත්ථි, තස්මා හගවා තෙසං අනුකම්පාය එකදිවසෙ ඉමානි ද්වෙ යානානි පරිභුඤ්ජති. තස්මිං පන දිවසෙ ජෙතවනෙ වසි, තස්මා ථෙරො – “අජ්ජ හගවා සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරිත්වා සායන්හකාලෙ ගත්තානි පරිසිඤ්චනත්ථාය පුබ්බකොට්ඨකං ගමිස්සති; අථාහං ගත්තානි පරිසිඤ්චිත්වා ධීතං හගවන්තං යාචිත්වා රම්මකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අස්සමං ගහෙත්වා ගමිස්සාමි. එවම්මෙ හික්බු හගවතො සම්මුඛා ලභිස්සන්ති ධම්මකථං සවනායා” ති වින්තෙත්වා තෙ හික්බු එවමාහ.

මිඟාරමාතුපාසාදොති විසාබාය පාසාදො. සා හි මිගාරෙන සෙට්ඨිනා මාතුට්ඨානෙ යපිතත්තා මිගාරමානානි වුවවති. පටිසල්ලානා වුට්ඨිකොති තස්මිං කිර පාසාදෙ ද්වින්නං මහාසාවකානං සිරිගබ්භානං මජ්ඣෙ හගවතො සිරිගබ්භො

අහොයි. ටෙරො ද්වාරං විවරිත්වා අන්තොගඛිං සම්මජ්ජිත්වා මාලාකවචරං
නීහරිත්වා මඤ්චපීඨං පඤ්ඤපෙත්වා සත්ථු සඤ්ඤං අදායි. සත්ථා සිරිගඛිං
පටිසිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සීහසෙය්‍යාං උපගම්ම දරථං
පටිප්පස්සම්හෙත්වා උට්ඨාය ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසිදිත්වා සායන්හසමයෙ
තතො වුට්ඨායි. තං සන්ධාය වුත්තං ‘‘පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො’’ති.

පරිසිඤ්චිතුන්ති යො හි වුණ්ණමත්තිකාදීහි ගත්තානි උබ්බට්ටෙන්තො
මල්ලකමුට්ඨාදීහි වා සංසන්තො න්භායති, සො න්භායතීති වුච්චති. යො තථා
අකත්වා පකතියාව න්භායති, සො පරිසිඤ්චතීති වුච්චති. හගවතොපි සරිරෙ තථා
හරිතඛිං රජොජල්ලං නාම න උපලිම්පති, උතුග්ගහණත්ථං පන හගවා කෙවලං
උදකං ඔතරති. තෙනාහ – ‘‘ගත්තානි පරිසිඤ්චිතු’’න්ති. පුබ්බකොට්ඨකොති
පාචීනකොට්ඨකො.

සාවත්ථීයං කිර විහාරො කදාවි මහා හොති කදාවි බුද්දකො. තථා හි සො
විපස්සිස්ස හගවතො කාලෙ යොජනිකො අහොයි, සිඛිස්ස තිගාවුතො, වෙස්සභුස්ස
අඬ්ඬයොජනිකො, කකුසන්ධස්ස ගාවුතප්පමාණො, කොණාගමනස්ස
අඬ්ඬගාවුතප්පමාණො, කස්සපස්ස විසතිඋසහප්පමාණො, අම්භාකං හගවතො
කාලෙ අට්ඨකරීසප්පමාණො ජාතො. තම්පි නගරං තස්ස විහාරස්ස කදාවි පාචීනතො
හොති, කදාවි දක්ඛිණතො, කදාවි පටිජිමතො, කදාවි උත්තරතො. ඡෙතවන
ගන්ධකුටියං පන චතුත්තං මඤ්චපාදානං පතිට්ඨිතට්ඨානං අවලමෙව.

වත්තාරි හි අවලවෙතියට්ඨානානි නාම මහාබොධිපල්ලඬ්ඬකට්ඨානං ඉසිපතන
ධම්මවක්කප්පවත්තනට්ඨානං සඬ්ඬකස්සනගරද්වාරෙ දෙවොරොහණකාලෙ
සොපානස්ස පතිට්ඨට්ඨානං මඤ්චපාදට්ඨානන්ති. අයං පන පුබ්බකොට්ඨකො
කස්සපදසබලස්ස විසතිඋසහවිහාරකාලෙ පාචීනද්වාරෙ කොට්ඨකො අහොයි. සො
ඉදානිහි පුබ්බකොට්ඨකොත්වෙව පඤ්ඤායති. කස්සපදසබලස්ස කාලෙ අචිරවතී
නගරං පරික්ඛිපිත්වා සන්දමානා පුබ්බකොට්ඨකං පත්වා උදකෙන හින්දිත්වා
මහන්තං උදකරහදං මාපෙසි සමතිත්ථං අනුපුබ්බගම්හිරං. තත්ථ එකං රඤ්ඤො
න්භානතිත්ථං, එකං නාගරානං, එකං හික්ඛුසඬ්ඬස්ස, එකං බුද්ධානන්ති එවං
පාටියෙක්කානි න්භානතිත්ථානි හොන්ති රමණීයානි
විප්පකිණ්ණරජතපට්ටසදිසවාලිකානි. ඉති හගවා ආයස්මතා ආනන්දෙන සද්ධිං
යෙන අයං එවරුපො පුබ්බකොට්ඨකො තෙනුපසඬ්ඬකම් ගත්තානි පරිසිඤ්චිතුං.
අථායස්මා ආනන්දො උදකසාටිකං උපනෙයි. හගවා රත්තදුපට්ටං අපනෙත්වා
උදකසාටිකං නිවාසෙයි. ටෙරො දුපට්ටෙන සද්ධිං මහාවීරං අත්තතො
හත්ථගතමකායි. හගවා උදකං ඔතරි. සහොතරණෙනෙවස්ස උදකෙ මච්ඡකච්ඡපා
සබ්බෙ සුවණ්ණවණ්ණා අහෙසුං. යන්තනාලිකාහි
සුවණ්ණරසධාරානිසිඤ්චමානකාලො විය සුවණ්ණපට්ටසාරණකාලො විය ව
අහොයි. අථ හගවතො න්භානවත්තං දස්සෙත්වා න්භත්වා පච්චුත්තිණ්ණස්ස
ටෙරො රත්තදුපට්ටං උපනෙයි. හගවා තං නිවාසෙත්වා විජ්ජුලතාසදිසං
කායබන්ධනං බන්ධිත්වා මහාවීරං අත්තන්තෙන සංහරිත්වා පදුමගඛිහසදිසං

කත්වා උපනීතං ද්විසු කණ්ණෙසු ගහෙත්වා අට්ඨාසි. තෙන චුත්තං –
 “පුබ්බකොට්ඨකෙ ගත්තානි පරිසිඤ්චිත්වා පච්චුත්තරිත්වා එකච්චරො අට්ඨාසි” ති.

එවං සීතස්ස පන භගවතො සරීරං විකසිතකමලුප්පලසරං සබ්බපාලිචුල්ලං
 පාරිච්ඡත්තකං තාරාමරිච්චිකසිතං ව ගගනතලං සිරියා අවහසමානං විය විරොචිත්ථං.
 ඛ්‍යාමප්පභාපරික්ඛෙපවිලාසිනී වස්ස ද්වත්තිංසවරලක්ඛණමාලා ගන්ථෙත්වා යපිතා
 ද්වත්තිංසවන්දමාලා විය, ද්වත්තිංසසුරියමාලා විය, පටිපාටියා යපිතා
 ද්වත්තිංසවක්කවත්ති ද්වත්තිංසදෙවරාජා ද්වත්තිංසමහාබ්‍රහ්මානො විය ව අතිවිය
 විරොචිත්ථං, වණ්ණභූමිනාමෙසා. එවරුපෙසු යානෙසු බුද්ධානං සරීරවණ්ණං වා
 ගුණවණ්ණං වා චුණ්ණියපදෙහි වා ගාථාහි වා අත්ථඤ්ච උපමායො ව කාරණානි ව
 ආහරිත්වා පටිබලෙන ධම්මකථිකෙන පුරෙත්වා කථෙතුං වට්ටනීති එවරුපෙසු
 යානෙසු ධම්මකථිකස්ස ථාමො වෙදිතබ්බො.

273. ගත්තානි පුබ්බාපයමානොති පකතිභාවං ගමයමානො නිරුද්ධානි
 කුරුමානො, සුක්ඛාපයමානොති අත්ථො. සොදකෙන ගත්තෙන චීවරං
 පාරුපන්තස්ස හි චීවරෙ කණ්ණිකා උට්ඨහන්ති, පරික්ඛාරභණ්ඩං දුස්සති. බුද්ධානං
 පන සරීරෙ රජොජල්ලං න උපලිම්පති; පදුමපත්තෙ පක්ඛිත්තඋදකඛිත්දු විය උදකං
 විනිවත්තෙත්වා ගච්ඡති, එවං සන්තෙපි සික්ඛාගාරවතාය භගවා, “පබ්බජිතවත්තං
 නාමෙත” ත්ති මහාචීවරං උභොසු කණ්ණෙසු ගහෙත්වා පුරතො කායං
 පටිච්ඡාදෙත්වා අට්ඨාසි. තස්මිං බණ්ණ ථෙරො චිත්තෙසි – “භගවා මහාචීවරං
 පාරුපිත්වා මිගාරමාතුපාසාදං ආරබ්භ ගමනාහිභාරතො පට්ඨාය දුන්නිවත්තියො
 භවිස්සති; බුද්ධානඤ්ඤි අධිප්පායකොපනං නාම එකචාරිකසිහස්ස ගහණත්ථං
 භත්ථප්පසාරණං විය; පහින්නවරවාරණස්ස සොණ්ඩාය පරාමසනං විය;
 උග්ගතෙජස්ස ආසිවිසස්ස ගීවාය ගහණං විය ව භාරියං හොති. ඉධෙව රම්මකස්ස
 බ්‍රාහ්මණස්ස අස්සමස්ස වණ්ණං කථෙත්වා තත්ථ ගමනත්ථාය භගවත්තං
 යාවිස්සාමි” ති. සො තථා අකාසි. තෙන චුත්තං – “අථ බො ආයස්මා
 ආනන්දො...පෙ.... අනුකම්පං උපාදායා” ති.

තත්ථ අනුකම්පං උපාදායාති භගවතො සම්මුඛා ධම්මිං කථං සොස්සාමාති තං
 අස්සමං ගතානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං අනුකම්පං පටිච්ච, තෙසු කාරුඤ්ඤං
 කත්වාති අත්ථො. ධම්මියා කථායාති දසසු පාරමිතාසු අඤ්ඤතරාය පාරමියා වෙච
 මහාහිනික්ඛමනස්ස ව වණ්ණං කථයමානා සන්නිසින්නා හොන්ති.
 ආගමයමානොති ඔලොකයමානො. අහං බුද්ධොති සහසා අප්පවිසිත්වා යාව සා
 කථා නිට්ඨාති, තාව අට්ඨාසිති අත්ථො. අග්ගළං ආකොටෙසීති අග්ගනබෙන
 කවාටෙ සඤ්ඤං අදාසි. චීවරිංසුති සොතං ඔදහිත්වා ව නිසින්නත්තා තඬ්ඛණංයෙව
 ආගන්ත්වා චීවරිංසු.

පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙති බුද්ධකාලෙ කිර යත්ථ යත්ථ එකොපි භික්ඛු විහරති,
 සබ්බත්ථ බුද්ධාසනං පඤ්ඤත්තමෙව හොති. කස්මා? භගවා කිර අත්තනො
 සන්නිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ථාසුකට්ඨානෙ විහරන්තෙ මනසි කරොති

“අසුකො මය්හං සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගතො, සක්ඛිස්සති නු ඛො විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නො වා” ති. අප්පං පස්සති කම්මට්ඨානං විස්සජ්ජෙත්වා අකුසලවිතක්කෙ විතක්කයමානං, තතො “කථංඤ්ඤි නාම මාදිසස්ස සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විහරන්තං ඉමං කුලපුත්තං අකුසලවිතක්කා අභිභවිත්වා අනමතග්ගෙ වට්ටදුක්ඛෙ සංසාරෙස්සන්ති” ති තස්ස අනුග්ගහත්ථං තත්ථෙව අත්තානං දස්සෙත්වා තං කුලපුත්තං ඔවදිත්වා ආකාසං උප්පතිත්වා පුන අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගච්ඡති. අපෙවං ඔවදියමානා තෙ භික්ඛු විත්තයිංසු – “සත්ථා අම්භාකං මනං ජානිත්වා ආගන්ත්වා අම්භාකං සමීපෙ ධීතංයෙව අත්තානං දස්සෙති; තස්මිං බණ්ණ, ‘හත්තෙ, ඉධ නිසීද්ථ, ඉධ නිසීද්ථා’ ති ආසනපරියෙසනං නාම භාරො” ති. තෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වාව විහරන්ති. යස්ස පීඨං අත්ථි, සො තං පඤ්ඤපෙති. යස්ස නත්ථි, සො මඤ්ථං වා එලකං වා කට්ඨං වා පාසාණං වා වාලිකපුඤ්ජං වා පඤ්ඤපෙති. තං අලභමානා පුරාණපණ්ණානිපි සඬකඩ්ඪිත්වා තත්ථ පංසුකුලං පත්ථරිත්වා යපෙන්නි. ඉධ පන පකතිපඤ්ඤත්තමෙව ආසනං අභොසි, තං සන්ධාය වුත්තං – “පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදී” ති.

කාය නුත්ථාති කතමාය නු කථාය සන්තිසින්නා භව්ථාති අත්ථො. “කාය නොත්ථා” තිපි පාළි, තස්සා කතමාය නු එත්ථාති අත්ථො. “කාය නොත්ථා” තිපි පාළි, තස්සාපි පුරිමොයෙව අත්ථො. අන්තරා කථාති කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදීනං අන්තරා අඤ්ඤා එකා කථා. විජ්ජකතාති මම ආගමනපච්චයා අපරිනිට්ඨිතා සිඛං අප්පන්නා. අප්ප භගවා අනුප්පන්නොති අප්ප එතස්මිං කාලෙ භගවා ආගතො. ධම්මී වා කථාති දසකථාවත්ථුනිස්සිතා වා ධම්මී කථා. අරියො වා තුණ්හිභාවොති එත්ථ පන දුතියජ්ඣානමපි අරියො තුණ්හිභාවො මූලකම්මට්ඨානමපි. තස්මා තං ඥානං අප්පෙත්වා නිසින්තොපි, මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්තොපි භික්ඛු අරියෙන තුණ්හිභාවෙන නිසින්තොති වෙදිතබ්බො.

274. ද්වෙමා, භික්ඛවෙ, පරියෙසනාති කො අනුසන්ධි? තෙ භික්ඛු සම්මුඛා ධම්මිං කථං සොස්සාමාති ථෙරස්ස භාරං අකංසු, ථෙරො තෙසං අස්සමගමනමකාසි. තෙ තත්ථ නිසීදිත්වා අතිරච්ඡානකථිකා හුත්වා ධම්මියා කථාය නිසීදිංසු. අප්ප භගවා “අයං තුම්භාකං පරියෙසනා අරියපරියෙසනා නාමා” ති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ කතමා ව, භික්ඛවෙ, අනරියපරියෙසනාති එත්ථ යථා මග්ගකුසලො පුරිසො පඨමං වජ්ජෙතබ්බං අපායමග්ගං දස්සෙන්නො “වාමං මුඤ්චිත්වා දක්ඛිණං ගණ්භා” ති වදන්ති. එවං භගවා දෙසනාකුසලතාය පඨමං වජ්ජෙතබ්බං අනරියපරියෙසනං ආචික්ඛිත්වා පච්ඡා ඉතරං ආචික්ඛිස්සාමීති උද්දෙසානුක්කමං භින්නිත්වා එවමාහ. ජාතිධම්මොති ජායනසභාවො. ජරාධම්මොති ජීරණසභාවො. ඛ්‍යාදිධම්මොති ඛ්‍යාදිසභාවො. මරණධම්මොති මරණසභාවො. සොකධම්මොති සොචනකසභාවො. සංකිලෙසධම්මොති සංකිලිස්සනසභාවො.

පුත්තහරියන්ති පුත්තා ව හරියා ව. එස නයො සබ්බත්ථ. ජාතරූපරජතන්ති එත්ථ පන ජාතරූපන්ති සුවණ්ණං. රජතන්ති යංකිඤ්චි වොහාරූපගං.

ලොහමාසකාදි. ජාතිධම්මා හෙතෙ, භික්ඛවෙ, උපධයොති එතෙ
 පඤ්චකාමගුණ්‍යපධයො නාම භොන්ති, තෙ සබ්බෙපි ජාතිධම්මාති දස්සෙති.
 බ්‍යාධිධම්මවාරාදීසු ජාතරූපරජතං න ගහිතං, න හෙතස්ස සීසරොගාදයො බ්‍යාධයො
 නාම භොන්ති, න සත්තානං විය චුතිසඬ්ඛාතං මරණං, න සොකො උප්පජ්ජති.
 අයාදීහි පන සංකිලෙසෙහි සංකිලිස්සතීති සංකිලෙසධම්මවාලෙ ගහිතං. තථා
 උතුසමුට්ඨානත්තා ජාතිධම්මවාලෙ. මලං ගහෙත්වා ජීරණතො ජරාධම්මවාලෙ ව.

275. අයං , භික්ඛවෙ, අරියා පරියෙසනාති, භික්ඛවෙ, අයං නිද්දොසනායපි
 අරියෙහි පරියෙසිතබ්බතායපි අරියපරියෙසනාති වෙදිතබ්බා.

276. අහම්පි සුදං, භික්ඛවෙති කස්මා ආරහි? මූලතො පට්ඨාය මහාභිනික්ඛමනං
 දස්සෙතුං. එවං කිරස්ස අහොසි – “භික්ඛවෙ, අහම්පි පුබ්බෙ අනරියපරියෙසනං
 පරියෙසිං. ස්වාහං තං පභාය අරියපරියෙසනං පරියෙසිත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො.
 පඤ්චවග්ගියාපි අනරියපරියෙසනං පරියෙසිංසු. තෙ තං පභාය අරියපරියෙසනං
 පරියෙසිත්වා බිණ්ණාසවහුමිං පත්තා. තුම්හෙපි මම වෙව පඤ්චවග්ගියානඤ්ච මග්ගං
 ආරුල්හා. අරියපරියෙසනා තුම්හාකං පරියෙසනා”ති මූලතො පට්ඨාය අත්තතො
 මහාභිනික්ඛමනං දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරහි.

277. තත්ථ දහරොව සමානොති තරුණොව සමානො. සුසුකාළකෙසොති සුට්ඨු
 කාළකෙසො, අඤ්ජනවණ්ණකෙසොව හුත්වාති අත්ථො. භද්‍රෙනාති හද්දකෙන.
 පඨමෙන වයසාති තිණ්ණං වයානං පඨමවයෙන. අකාමකානන්ති අනිච්ඡමානානං,
 අනාදරත්ථෙ සාම්චවනං. අස්සුති මුඛෙ එතෙසන්ති අස්සුමුඛා; තෙසං අස්සුමුඛානං,
 අස්සුකිලිත්තමුඛානන්ති අත්ථො. රුදන්තානන්ති කන්දිත්වා රොදමානානං. කිං
 කුසලගවෙසීති කිං කුසලන්ති ගවෙසමානො. අනුත්තරං සන්තිවරපදන්ති උත්තමං
 සන්තිසඬ්ඛාතං වරපදං, නිබ්බානං පරියෙසමානොති අත්ථො. යෙන ආලාරො
 කාලාමොති එත්ථ ආලාරොති තස්ස නාමං, දීඝපිඬ්ගලො කිරරෙසො. තෙනස්ස
 ආලාරොති නාමං අහොසි. කාලාමොති ගොත්තං. විහරතායස්මාති විහරතු ආයස්මා.
 යත්ථ විඤ්ඤා පුරිසොති යස්මිං ධම්මෙ පණ්ඩිතො පුරිසො. සකං ආවරියකන්ති
 අත්තතො ආවරියසමයං. උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යාති පටිලභිත්වා විහරෙය්‍ය.
 එත්තාවතා තෙන ඔකාසො කතො හොති. තං ධම්මන්ති තං තෙසං සමයං තන්ති.
 පරියාපුණන්ති සුත්වාච උග්ගණ්හිං.

ඔට්ඨපහතමත්තෙනාති තෙන චුත්තස්ස පටිග්ගහණත්ථං
 ඔට්ඨපහරණමත්තෙන; අපරාපරං කත්වා ඔට්ඨසඤ්චරණමත්තකෙනාති අත්ථො.
 ලපිතලාපනමත්තෙනාති තෙන ලපිතස්ස පටිලාපනමත්තකෙන. ඤාණවාදන්ති
 ජානාමීති වාදං. ථෙරවාදන්ති ථීරභාවවාදං, ථෙරො අහමෙත්ථාති එතං වචනං.
 අහඤ්චෙව අඤ්ඤෙ වාති න කෙවලං අහං, අඤ්ඤෙපි බහු එවං වදන්ති. කෙවලං
 සද්ධාමත්තකෙනාති පඤ්ඤාය අසවිජ්ජිකත්වා සුද්ධෙන සද්ධාමත්තකෙනෙව.
 බොධිසත්තො කිර වාචාය ධම්මං උග්ගණ්හන්තොයෙව, “න කාලාමස්ස වාචාය

පරියත්තිමත්තමෙව අස්මිං ධම්මෙ, අද්ධා එස සත්තන්තං සමාපත්තිනං ලාභී” ති අඤ්ඤාසි, තෙනස්ස එතදහොසි.

ආකිඤ්ඤාසනනං පවෙදෙසීති ආකිඤ්ඤාසනනපරියොසානා සත්ත සමාපත්තියො මං ජානාපෙසි. සද්ධාති ඉමාසං සත්තන්තං සමාපත්තිනං නිබ්බත්තන්තාය සද්ධා. වීරියාදිසුපි එසෙව නයො. පදහෙය්‍යන්ති පයොගං කරෙය්‍යං. නවීරස්සෙව තං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසීන්ති බොධිසත්තො කිර වීරියං පග්ගහෙත්වා කතිපාහඤ්ඤෙව සත්ත සුචණ්ණනිස්සෙණියො පසාරෙන්නො විය සත්ත සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙසි; තස්මා එවමාහ.

ලාභා නො, ආවුසොති අනුසුයකො කිරෙස කාලාමො. තස්මා “අයං අධුනාගතො, කිත්ති කත්වා ඉමං ධම්මං නිබ්බත්තෙසි” ති උසුයං අකත්වා පසන්නො පසාදං පවෙදෙන්නො එවමාහ. උභොව සන්තා ඉමං ගණං පරිහරාමාති “මහා අයං ගණො, ද්වෙපි ජනා පරිහරාමා” ති වත්වා ගණස්ස සඤ්ඤං අදාසි, “අහම්පි සත්තන්තං සමාපත්තිනං ලාභී, මහාපුරිසොපි සත්තන්තමෙව, එත්තකා ජනා මහාපුරිසස්ස සන්තිකෙ පරිකම්මං උග්ගණ්හථ, එත්තකා මය්හ” න්ති මජ්ඣෙ භිත්තීන්වා අදාසි. උළාරායාති උත්තමාය. පූජායාති කාලාමස්ස කිර උපට්ඨාකා ඉත්ථියොපි පුරිසාපි ගන්ධමාලාදීනි ගහෙත්වා ආගච්ඡන්ති. කාලාමො – “ගච්ඡථ, මහාපුරිසං පුජෙථා” ති වදති. තෙ තං පුජෙත්වා යං අවසිට්ඨං හොති, තෙන කාලාමං පුජෙන්නි. මහග්ඝාති මඤ්චපීඨාති ආහරන්ති; තානිපි මහාපුරිසස්ස දාපෙත්වා යදි අවසිට්ඨං හොති, අත්තනා ගණ්හාති. ගතගතට්ඨානෙ වරසෙනාසනං බොධිසත්තස්ස ජග්ගාපෙත්වා සෙසකං අත්තනා ගණ්හාති. එවං උළාරාය පූජාය පුජෙසි. නායං ධම්මො නිබ්බිදායාතිආදීසු අයං සත්තසමාපත්තිධම්මො නෙව වට්ටෙ නිබ්බිත්තන්තාය, න විරජ්ජන්තාය, න රාගාදීනිරොධන්තාය, න උපසම්මත්තාය, න අභිඤ්ඤායධම්මං අභිජානන්තාය, න චතුමග්ගසම්බොධාය, න නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය සංවත්තතිති අත්ථො.

යාවදෙව ආකිඤ්ඤාසනනුපපත්තියාති යාව සට්ඨිකප්පසහස්සායුපරිමාණෙ ආකිඤ්ඤාසනනහවෙ උපපත්ති, තාවදෙව සංවත්තති, න තතො උද්ධං. එවමයං පුනරාවත්තනධම්මොයෙව; යඤ්ච යානං පාපෙති, තං ජාතිජරාමරණෙහි අපරිමුත්තමෙව මච්චුපාසපරික්ඛිත්තමෙවාති. තතො පට්ඨාය ව පන මහාසත්තො යථා නාම ඡාතජ්ඣත්තපුරිසො මනුඤ්ඤහොජනං ලභිත්වා සම්පියායමානොපි භුඤ්ජිත්වා පිත්තවසෙන වා සෙම්භවසෙන වා මක්ඛිකාවසෙන වා ඡඩ්ඛෙත්වා පුන එකං පිණ්ඩමිපි භුඤ්ජිස්සාමීති මනං න උජ්ජාදෙති; එවමෙව ඉමා සත්ත සමාපත්තියො මහත්තෙන උස්සාහෙන නිබ්බත්තෙත්වාපි, තාසු ඉමං පුනරාවත්තිකාදිහෙදං ආදීනවං දිස්වා, පුන ඉමං ධම්මං ආවජ්ජිස්සාමි වා සමාපජ්ජිස්සාමි වා අධිට්ඨන්තිස්සාමි වා වුට්ඨන්තිස්සාමි වා පච්චෙක්ඛිස්සාමි වාති චිත්තමෙව න උජ්ජාදෙසි. අනලඬකරිත්වාති අලං ඉමිනා, අලං ඉමිනාති පුනජ්ජනං අලඬකරිත්වා. නිබ්බිජ්ජාති නිබ්බිත්තීන්වා. අපක්කමිත්ති අගමාසිං.

278. න බො රාමො ඉමං ධම්මන්ති ඉධාපි බොධිසත්තො තං ධම්මං.

උග්ගණ්භන්තොයෙව අඤ්ඤාසි – “නායං අට්ඨසමාපත්තිධම්මො උදකස්ස වාචාය උග්ගහිතමත්තොව, අද්ධා පනෙස අට්ඨසමාපත්තිලාභී”ති. තෙනස්ස එතදභොසි – “න බො රාමො...පෙ.... ජානං පස්සං විහාසී”ති. සෙසමෙත්ථ පුරිමවාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

279. යෙන උරුවෙලා සෙනානිගමොති එත්ථ උරුවෙලාති මහාවෙලා,

මහාවාලිකරාසීති අත්ථො. අථ වා උරුති වාලිකා වුව්වති; වෙලාති මරියාදා, වෙලාතික්කමනහෙතු ආහටා උරු උරුවෙලාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අතීතෙ කිර අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ දසසහස්සා කුලපුත්තා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තස්මිං පදෙසෙ විහරන්තා එකදිවසං සන්නිපතිත්වා කතිකවත්තං අකංසු – “කායකම්මවච්ඡිකම්මානි නාම පරෙසම්පි පාකටානි භොන්ති, මනොකම්මං පන අපාකටං. තස්මා යො කාමචිතක්කං වා ඛ්‍යාපාදචිතක්කං වා විහිංසාචිතක්කං වා චිතක්කෙති, තස්ස අඤ්ඤො වොදකො නාම නත්ථී; සො අත්තනාව අත්තානං වොදෙත්වා පත්තපුටෙන වාලිකං ආහරිත්වා ඉමස්මිං යානෙ ආකිරතු, ඉදමස්ස දණ්ඩකම්ම”න්ති. තතො පට්ඨාය යො තාදිසං චිතක්කං චිතක්කෙති, සො තත්ථ පත්තපුටෙන වාලිකං ආකිරති, එවං තත්ථ අනුක්කමෙන මහාවාලිකරාසි ජානො. තතො තං පච්ඡිමා ජනතා පරික්ඛිපිත්වා වෙනියට්ඨානමකාසි; තං සන්ධාය චුත්තං – “උරුවෙලාති මහාවෙලා, මහාවාලිකරාසීති අත්ථො”ති. තමෙව සන්ධාය චුත්තං – “අථ වා උරුති වාලිකා වුව්වති, වෙලාති මරියාදා. වෙලාතික්කමනහෙතු ආහටා උරු උරුවෙලාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති.

සෙනානිගමොති සෙනාය නිගමො. පඨමකප්පිකානං කිර තස්මිං යානෙ සෙනානිවෙසො අභොසි; තස්මා සො පදෙසො සෙනානිගමොති වුව්වති. “සෙනානි-ගාමො”තිපි පායො. සෙනානී නාම සුජාතාය පිතා, තස්ස ගාමොති අත්ථො. තදවසරිත්ති තත්ථ ඔසරිං. රමණීයං භූමිභාගන්ති සුපුප්ඵිතනානප්පකාරජලජප්ලජපුප්ඵිච්චිත්තං මනොරම්මං භූමිභාගං. පාසාදිකඤ්ච වනසණ්ඩන්ති මොරපිඤ්ඡකලාපසදිසං පසාදජනනවනසණ්ඩඤ්ච අද්දසං. නදිඤ්ච සන්දන්තින්ති සන්දමානඤ්ච මණික්ඛන්ධසදිසං විමලනීලසීතලසලිලං නෙරඤ්ජරං නදිං අද්දසං. සෙතකන්ති පරිසුද්ධං නික්කද්දමං. සුපතිත්ථන්ති අනුපුබ්බගම්භීරෙහි සුන්දරෙහි තිත්ථෙහි උපෙනං. රමණීයන්ති රජතපට්ටසදිසං විජ්ජකිණ්ණවාලිකං පහුතමච්ඡකච්ඡපං අභිරාමදස්සනං. සමන්තා ව ගොවරගාමන්ති තස්ස පදෙසස්ස සමන්තා අවිදුරෙ ගමනාගමනසම්පන්නං සම්පත්තපබ්බජිතානං සුලභපිණ්ඩං ගොවරගාමඤ්ච අද්දසං. අලං වතාති සමත්ථං වත. තත්ථෙව නිසීදිත්ති බොධිපල්ලඬකෙ නිසජ්ජං සන්ධායාහ. උපරිසුත්තස්මිඤ්භි තත්ථෙව්වාති දුක්කරකාරිකට්ඨානං අධිජ්ජෙනං, ඉධ පන බොධිපල්ලඬකො. තෙනාහ – “තත්ථෙව නිසීදි”න්ති. අලමීදං පධානායාති ඉදං යානං පධානත්ථාය සමත්ථන්ති එවං විත්තෙත්වා නිසීදිත්ති අත්ථො.

280. අප්‍රකාශයෙන් අධිගව්‍යං පටිලනිං. ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනන්ති සබ්බධම්මදස්සනසමත්ථඤ්ච මෙ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං උදපාදි. අකුප්පා මෙ විමුක්තිති මය්හං අරහත්තඵලවිමුක්ති අකුප්පතාය ව අකුප්පාරම්මණතාය ව අකුප්පා, සා හි රාගාදීහි න කුප්පතීති අකුප්පතායපි අකුප්පා, අකුප්පං නිබ්බානමස්සාරම්මණන්තිපි අකුප්පා. අයමන්තිමා ජාතීති අයං සබ්බපච්ඡිමා ජාති. නත්ථි දානි පුනඛ්භවොති ඉදානි මෙ පුන පටිසන්ධි නාම නත්ථිති ඵවං පච්චවෙක්ඛණඤාණම්පි මෙ උප්පන්නන්ති දස්සෙති.

281. අධිගතොති පටිවිද්ධො. ධම්මොති චතුසච්චධම්මො. ගම්භීරොති උත්තානභාවපටික්ඛෙපච්චනමෙතං. දුද්දසොති ගම්භීරත්තාව දුද්දසො දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බො, න සක්කා සුඛෙන දට්ඨුං. දුද්දසත්තාව දුරනුබොධො, දුක්ඛෙන අවබුද්ධත්තබ්බො, න සක්කා සුඛෙන අවබුද්ධත්තං. සන්තොති නිබ්බුතො. පණ්ණිතොති අතප්පකො. ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය වුත්තං. අතක්කාවචරොති තක්කෙන අවචරිතබ්බො ඔගාහිතබ්බො න හොති, ඤාණෙනෙව අවචරිතබ්බො. නිපුණොති සණ්ඨො. පණ්ඩිතවෙදනීයොති සම්මාපටිපදං පටිපන්නෙහි පණ්ඩිතෙහි වෙදිතබ්බො. ආලයරාමාති සත්තා පඤ්චස්ස කාමගුණස්ස අල්ලියන්ති. තස්මා තෙ ආලයාති වුව්චන්ති. අට්ඨසතතණ්භාවචරිතාති ආලයන්ති, තස්මා ආලයාති වුව්චන්ති. තෙහි ආලයෙහි රමන්තිති ආලයරාමා. ආලයෙස්ස රතාති ආලයරතා. ආලයෙස්ස සුට්ඨු මුදිතාති ආලයසම්මුදිතා. යථෙව හි සුසප්පිතං පුප්ඵලභරිතරුක්ඛාදිසම්පන්නං උය්‍යානං පටිට්ඨො රාජා තාය තාය සම්පත්තියා රමති, සම්මුදිතො ආමොදිතපමොදිතො හොති, න උක්කණ්ඨති, සායම්පි නික්ඛම්තුං න ඉච්ඡති; ඵවම්මෙහිපි කාමාලයතණ්භාලයෙහි සත්තා රමන්ති, සංසාරච්චට්ටෙ සම්මුදිතා අනුක්කණ්ඨිතා වසන්ති. තෙන නෙසං භගවා දුට්ඨම්පි ආලයං උය්‍යානභූමිං විය දස්සෙන්නො “ආලයරාමා”තිආදිමාහ.

යදිදන්ති නිපාතො, තස්ස යානං සන්ධාය “යං ඉද”න්ති, පටිච්චසමුප්පාදං සන්ධාය “යො අය”න්ති ඵවමත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පාදොති ඉමෙසං පච්චයා ඉදප්පච්චයා; ඉදප්පච්චයා ඵව ඉදප්පච්චයතා; ඉදප්පච්චයතා ව සා පටිච්චසමුප්පාදො වාති ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පාදො. සඬ්ඛාරාදිපච්චයානමෙතං අධිවචනං. සබ්බසඬ්ඛාරසමථොතිආදි සබ්බං නිබ්බානමෙව. යස්මා හි තං ආගම්ම සබ්බසඬ්ඛාරවිප්ඵන්දිතාති සම්මන්ති වූපසම්මන්ති, තස්මා සබ්බසඬ්ඛාරසමථොති වුව්චති. යස්මා ව තං ආගම්ම සබ්බෙ උපධයො පටිනිස්සට්ඨා හොන්ති, සබ්බා තණ්හා බියන්ති, සබ්බෙ කිලෙසරාගා විරජ්ජන්ති, සබ්බං දුක්ඛං නිරුජ්ඣති; තස්මා සබ්බපටිපටිනිස්සග්ගො තණ්හාක්ඛයො විරාගො නිරොධොති වුව්චති. සා පනෙසා තණ්හා භවෙන භවං, ඵලෙන වා සද්ධිං කම්මං චිත්තං සංසිබ්බතිති කත්වා වානන්ති වුව්චති, තතො නික්ඛන්තං වානතොති නිබ්බානං. සො මමස්ස කිලමථොති යා අජානන්තානං දෙසනා නාම, සො මම කිලමථො අස්ස, සා මම විහෙසා අස්සාති අත්ථො. කායකිලමථො වෙව කායවිහෙසා ව අස්සාති වුත්තං හොති. චිත්තෙ පන උභයම්පෙතං බුද්ධානං නත්ථි. අපිස්සුති අනුබුහන්තත්ථෙ නිපාතො, සො “න

කෙවලං එතදහොසි, ඉමාපි ගාථා පටිභංසු’’ති දීපෙනි. මන්ති මම. අනච්ඡරියාති
අනුඅච්ඡරියා. පටිභංසුති පටිභානසඬ්ඛාතස්ස ඤාණස්ස ගොවරා අහෙසුං;
පරිචිතක්කයිතඛිඛතං පාපුණ්ඨං.

කිච්ඡෙනාති දුක්ඛෙන, න දුක්ඛාය පටිපදාය. බුද්ධානඤ්ඤි චත්තාරොපි මග්ගා
සුඛප්පට්ඨානං භොන්ති. පාරමිපුරුෂකාලෙ පන සරාගසදොසසමොහස්සෙව සතො
ආගතාගතානං යාවකානං, අලඬ්ඛකතප්පටියත්තං සීසං කන්තිත්වා, ගලලොහිතං
නීහරිත්වා, සුඅඤ්ඡිතාති අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා, කුලවංසප්පදීපං පුත්තං
මනාපචාරිතිං හරියන්ති එවමාදිති දෙන්තස්ස, අඤ්ඤාති ච ඛන්තිවාදිසදිසෙසු
අත්තභාවෙසු ඡෙප්පහෙප්පාදිති පාපුණ්ණත්තස්ස ආගමනියපටිපදං සන්ධායෙන
චුත්තං. හලන්ති එත්ථ හ-කාරො නිපාතමත්තො, අලන්ති අත්ථො. පකාසිතුන්ති
දෙසිතුං, එවං කිච්ඡෙන අධිගතස්ස ධම්මස්ස අලං දෙසිතුං, පරියත්තං දෙසිතුං, කො
අත්ථො දෙසිතෙනාති චුත්තං භොති. රාගදොසපරෙතෙහීති රාගදොසපරිච්ඡිට්ඨෙහි
රාගදොසානුගතෙහි වා.

පටිසොතගාමීන්ති නිච්චාදිතං පටිසොතං අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා අසුභන්ති එවං
ගතං චතුසච්චධම්මං. රාගරත්තාති කාමරාගෙන භවරාගෙන දිට්ඨිරාගෙන ච රත්තා.
න දුක්ඛන්තිති අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා අසුභන්ති ඉමිනා සභාවෙන න පස්සිස්සන්ති,
තෙ අපස්සන්තෙ කො සක්ඛිස්සති එවං ගාභාපෙතුං. තමොඛන්ධෙන ආවුටාති
අවිජ්ජාරාසිනා අජ්ඣොත්ථතා.

282. අප්පොස්සුක්කතායාති නිරුස්සුක්කභාවෙන, අදෙසෙනුකාමතායාති
අත්ථො. කස්මා පනස්ස එවං චිත්තං නම්, නනු එස මුත්තො මොවෙස්සාමි,
තිණ්ණො තාරෙස්සාමි.

“කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධි;
සඛිඤ්ඤාතං පාපුණ්ණිත්වා, තාරයිස්සං සදෙවක’’න්ති. (බු. වං. 2.56) –

පත්ථනං කත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සඛිඤ්ඤාතං පත්තොති. සච්චමෙනං, තදෙවං
පච්චවෙක්ඛණානුභාවෙන පනස්ස එවං චිත්තං නම්. තස්ස හි සඛිඤ්ඤාතං පත්වා
සත්තානං කිලෙසගහනතං, ධම්මස්ස ච ගම්භීරතං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සත්තානං
කිලෙසගහනතා ච ධම්මගම්භීරතා ච සඛිඛාකාරෙන පාකටා ජාතා. අථස්ස “ඉමෙ
සත්තා කඤ්ඡිකපුණ්ණා ලාබු විය, තක්කහරිතා වාටි විය, වසාතෙලපිතපිලොතිකා
විය, අඤ්ජනමක්ඛිතහත්ථො විය ච කිලෙසහරිතා අතිසංකිලිට්ඨා රාගරත්තා
දොසදුට්ඨා මොහමුල්භා, තෙ කිං නාම පටිච්ඡික්ඛිස්සන්ති’’ති චිත්තයතො
කිලෙසගහනපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි එවං චිත්තං නම්.

“අයඤ්ච ධම්මො පථවීසන්ධාරකඋදකක්ඛන්ධො විය ගම්භීරො, පඛිඛතෙන
පටිච්ඡාදෙන්වා යපිතො සාසපො විය දුද්දසො, සතධා හින්තස්ස වාලස්ස කොටියා
කොටිපටිපාදනං විය දුරනුබොධො. නනු මයා හි ඉමං ධම්මං පටිච්ඡික්ඛිතුං

වායමන්තෙන අදින්නං දානං නාම නත්ථී, අරක්ඛිතං සීලං නාම නත්ථී, අපරිපූරිතා කාවි පාරම් නාම නත්ථී? තස්ස මෙ නිරුස්සාහං විය මාරබලං විධමන්තස්සාපි පථවි න කම්පිත්ථ, පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං සොධෙන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, පච්ඡිමයාමෙ පන පටිච්චසමුප්පාදං පටිච්ඡිකුන්තස්සෙව මෙ දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ. ඉති මාදිසෙනාපි තික්ඛඤාණෙන කිච්ඡෙනෙවායං ධම්මො පටිච්ඡිද්ධො, තං ලොකියමහාජනා කථං පටිච්ඡිකුස්සන්ති’’ති ධම්මගම්භීරතාපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි එවං චිත්තං නමිති වෙදිතබ්බං.

අපිව බ්‍රහ්මුතා යාවිතෙ දෙසෙතුකාමත්‍යාපිස්ස එවං චිත්තං නමි. ජානාති හි භගවා – ‘‘මම අප්පොස්සුක්කත්‍යාය චිත්තෙ නමමානෙ මං මහාබ්‍රහ්මා ධම්මදෙසනං යාවිස්සති, ඉමෙ ච සත්තා බ්‍රහ්මගරුකා, තෙ ‘සත්ථා කිර ධම්මං න දෙසෙතුකාමො අහොසි, අථ නං මහාබ්‍රහ්මා යාවිත්වා දෙසාපෙසි, සන්තො වත, හො, ධම්මො පණිතො වත, හො, ධම්මො’ති මඤ්ඤමානා සුස්සුසිස්සන්ති’’ති. ඉදම්පිස්ස කාරණං පටිච්ච අප්පොස්සුක්කත්‍යාය චිත්තං නමි, නො ධම්මදෙසනායාති වෙදිතබ්බං.

සහම්පතිස්සාති සො කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ සහකො නාම ථෙරො පයමජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා පයමජ්ඣානභූමියං කප්පායුකබ්‍රහ්මා හුත්වා නිබ්බත්තො. තත්‍ර නං සහම්පතිබ්‍රහ්මාති පටිසඤ්ජානන්ති, තං සන්ධායාහ – ‘‘බ්‍රහ්මුතො සහම්පතිස්සා’’ති. නස්සති වත, හොති සො කිර ඉමං සද්දං තථා නිච්ඡාරෙසි, යථා දසසහස්සිලොකධාතුබ්‍රහ්මානො සුත්වා සබ්බෙ සන්තිපතිංසු. යත්‍ර හි නාමාති යස්මිං නාම ලොකෙ. පුරතො පාතුරහොසීති තෙහි දසහි බ්‍රහ්මසහස්සෙහි සද්ධිං පාතුරහොසි. අප්පරජක්ඛජාතිකාති පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛිම්හි අප්පං පරිත්තං රාගදොසමොහරජං එතෙසං, එවංසභාවාති අප්පරජක්ඛජාතිකා. අස්සවනතාති අස්සවනත්‍යාය. භවිස්සන්තිති පුරිමබ්‍රද්ධෙසු දසපුඤ්ඤකිරියවසෙන කතාධිකාරා පරිපාකගතපද්මාති විය සුරියරස්මිසම්ඵස්සං, ධම්මදෙසනංයෙව ආකඩ්ඛමානා චතුප්පදිකගාථාවසානෙ අරියභූමිං ඔක්කමනාරහා න එකො, න ද්වෙ, අනෙකසතසහස්සා ධම්මස්ස අඤ්ඤාතාරො භවිස්සන්තිති දස්සෙති.

පාතුරහොසීති පාතුහවි. සමලෙහි චිත්තිතොති සමලෙහි ඡහි සත්ථාරෙහි චිත්තිතො. තෙ හි පුරෙතරං උප්පජ්ජිත්වා සකලපම්බුද්දිපෙ කණ්ටකෙ පත්ථරමානා විය, වියං සිඤ්චමානා විය ච සමලං මිච්ඡාදිට්ඨිධම්මං දෙසයිංසු. අපාපුරෙතන්ති විවර එතං. අමතස්ස ද්වාරන්ති අමතස්ස නිබ්බානස්ස ද්වාරභූතං අරියමග්ගං. සුණන්තු ධම්මං විමලෙනානුබ්‍රද්ධන්ති ඉමෙ සත්තා රාගාදිමලානං අභාවතො විමලෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන අනුබ්‍රද්ධං චතුසච්චධම්මං සුණන්තු තාව භගවාති යාවති.

සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතොති සෙලමයෙ එකග්ගෙන පබ්බතමුද්ධනි යථා ධීතොව. න හි තස්ස ධීතස්ස දස්සනත්ථං ගිවුක්ඛිපනපසාරණාදිකිච්චං අත්ථී. තදුපමන්ති තප්පටිභාගං සෙලපබ්බතූපමං. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා සෙලපබ්බතමුද්ධනි ධීතොව වක්ඛුමා පුරිසො සමන්තතො ජනතං පස්සෙය්‍ය, තථා

ත්වමිපි, සුමෙධ, සුන්දරපඤ්ඤ-සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සමන්තවක්ඛු භගවා ධම්මමයං පාසාදමාරුය්භ සයං අපෙනසොකො සොකාවතිණ්ණං ජාතිජරාහිභූතං ජනතං අවෙක්ඛස්සු උපධාරය උපපරික්ඛ. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො – යථා හි පබ්බතපාදෙ සමන්තා මහන්තං බ්‍රහ්මාණිකං කත්වා තත්ථ කෙදාරපාළියු කුටිකායො කත්වා රත්තිං අග්ගිං ජාලෙය්‍යං. චතුරභිගසමන්තාගතඤ්ච අන්ධකාරං අස්ස, අථ තස්ස පබ්බතස්ස මත්ථකෙ යත්වා චක්ඛුමනො පුරිසස්ස භූමිං ඔලොකයතො නෙව බ්‍රහ්මාණිකං, න කෙදාරපාළියො, න කුටියො, න තත්ථ සයිතමනුස්සා පඤ්ඤායෙය්‍යං. කුටිකාසු පන අග්ගිජාලාමත්තකමෙව පඤ්ඤායෙය්‍යා. එවං ධම්මපාසාදං ආරුය්භ සත්තනිකායං ඔලොකයතො තථාගතස්ස, යෙ තෙ අකතකල්‍යාණා සත්තා, තෙ එකච්ඡායෙ දක්ඛිණජාණුපස්සෙ නිසින්නාපි බුද්ධචක්ඛුස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති, රත්තිං බ්‍රහ්මාණිකං සරා විය භොන්ති. යෙ පන කතකල්‍යාණා වෙනෙය්‍යපුග්ගලා, තෙ එවස්ස දුරෙපි යිතා ආපාථං ආගච්ඡන්ති, සො අග්ගි විය හිමවන්තපබ්බතො විය ව. චුත්තමිපි වෙතං –

“දුරෙ සන්නො පකාසෙන්නි, හිමවන්තොව පබ්බතො;
අසන්නෙත්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං බ්‍රහ්මාණිකං යථා සරා”ති. (ධ. ප. 304);

උච්ඡෙදිති භගවතො ධම්මදෙසනත්ථං වාරිකවරණං යාවන්තො භණ්ති. වීරාතිආදියු භගවා වීරියවන්තතාය වීරො. දෙවපුත්තමච්චුකිලෙසමාරාතං විජිතත්තා විජිතසඬ්ඛාමො. ජාතිකන්තාරාදිනිත්ථරණත්ථාය වෙනෙය්‍යසත්ථවාහනසමත්ථතාය සත්ථවාහො. කාමච්ඡන්ද්‍රණස්ස අභාවතො අණණොති වෙදිතබ්බො.

283. අප්පෙසනන්ති යාවතං. බුද්ධචක්ඛුනාති ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණෙන ව ආසයානුසයඤ්ඤාණෙන ව. ඉමෙසඤ්ඤි ද්විත්තං ඤාණානං බුද්ධචක්ඛුති නාමං, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස සමන්තවක්ඛුති, තිණ්ණං මග්ගඤ්ඤාණානං ධම්මචක්ඛුති. අප්පෙසනන්තිආදියු යෙසං චුත්තතයෙනෙව පඤ්ඤාවක්ඛුම්හි රාගාදිරජං අප්පං, තෙ අප්පෙසනන්ති. යෙසං තං මහන්තං, තෙ මහාරජන්තො. යෙසං සද්ධාදිති ඉන්ද්‍රියාති තික්ඛාති, තෙ තික්ඛිත්තියා. යෙසං තාති මුදුනි, තෙ මුදිත්තියා. යෙසං තෙයෙව සද්ධාදියො ආකාරා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා. යෙ කට්ඨකාරණං සල්ලක්ඛෙන්නි, සුබ්බෙත සක්කා භොන්ති විඤ්ඤාපෙතුං, තෙ සුච්ඤ්ඤාපයා. යෙ පරලොකඤ්ඤෙව චජ්ජඤ්ච භයතො පස්සන්ති, තෙ පරලොකචජ්ජභයදස්සාවිතො නාම.

අයං පනෙත්ථ පාළි – “සද්ධො පුග්ගලො අප්පෙසනන්ති, අස්සද්ධො පුග්ගලො මහාරජන්තො. ආරද්ධවීරියො..., කුසිතො..., උපට්ඨිතස්සති..., මුට්ඨස්සති..., සමාහිතො..., අසමාහිතො..., පඤ්ඤවා..., දුප්පඤ්ඤො පුග්ගලො මහාරජන්තො. තථා සද්ධො පුග්ගලො තික්ඛිත්තියො...පෙ.... පඤ්ඤවා පුග්ගලො පරලොකචජ්ජභයදස්සාවි, දුප්පඤ්ඤො පුග්ගලො න පරලොකචජ්ජභයදස්සාවි. ලොකොති බන්ධලොකො, ආයතනලොකො, ධාතුලොකො, සම්පත්තිභවලොකො, සම්පත්තිසම්භවලොකො, විපත්තිභවලොකො, විපත්තිසම්භවලොකො, එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා. ද්වෙ ලොකා – නාමඤ්ච රූපඤ්ච. තයො

ලොකා - තිස්සො වෙදනා. චත්තාරො ලොකා - චත්තාරො ආභාරා. පඤ්ච ලොකා - පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. ඡ ලොකා - ඡ අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි. සත්ත ලොකා - සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො. අට්ඨ ලොකා - අට්ඨ ලොකධම්මා. නව ලොකා - නව සත්තවාසා. දස ලොකා - දසායතනානි. ද්වාදස ලොකා - ද්වාදසායතනානි. අට්ඨාරස ලොකා - අට්ඨාරස්ස ධාතුයො. වජ්ජන්ති සබ්බෙ කිලෙසා වජ්ජා, සබ්බෙ දුච්චරිතා වජ්ජා, සබ්බෙ අභිසංඛාරා වජ්ජා, සබ්බෙ භවගාමිකම්මා වජ්ජා. ඉති ඉමස්මිඤ්ච ලොකෙ ඉමස්මිඤ්ච වජ්ජෙ තිබ්බා භයසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨිතා හොති, සෙය්‍යථාපි උක්ඛිත්තාසිකෙ වධකෙ. ඉමෙහි පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි ඉමානි පඤ්චන්ද්‍රියානි ජානානි පස්සති අඤ්ඤාසි පටිච්ඡක්ඛි. ඉදං තථාගතස්ස ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තෙ ඤාණ''න්ති (පටි. ම. 1.112).

උප්පලිනියන්ති උප්පලවනෙ. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අත්තොනිමුග්ගපොසිනීති යානි අත්තො නිමුග්ගානෙව පොසියන්ති. උදකං අච්චුග්ගම්ම යිතානීති උදකං අතික්කම්මිතා යිතානි. තත්ථ යානි අච්චුග්ගම්ම යිතානි, තානි සුරියරස්මිසම්ඵස්සං ආගමයමානානි යිතානි අජ්ජ පුප්ඵනකානි. යානි සමොදකං යිතානි, තානි ස්වෙ පුප්ඵනකානි. යානි උදකානුග්ගතානි අත්තොනිමුග්ගපොසිනි, තානි තතියදිවසෙ පුප්ඵනකානි. උදකා පන අනුග්ගතානි අඤ්ඤානිපි සරොගඋප්පලාදීනි නාම අත්ථි, යානි නෙව පුප්ඵස්සන්ති, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානෙව භවිස්සන්ති. තානි පාළිං නාරුල්භානි. ආභරිත්වා පන දිපෙතබ්බානීති දිපිතානි.

යට්ඨෙ හි තානි චතුබ්බිධානි පුප්ඵානි, එවමෙව උග්ගට්ඨකඤ්ඤා විපඤ්චිතඤ්ඤා නෙය්‍යො පදපරමොති චත්තාරො පුග්ගලා. තත්ථ “යස්ස පුග්ගලස්ස සහ උදාහට්ඨෙලාය ධම්මාභිසමයො හොති, අයං චුච්චති පුග්ගලො උග්ගට්ඨකඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථෙ විභජ්‍යමානෙ ධම්මාභිසමයො හොති, අයං චුච්චති පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස උද්දෙසනො පරිපුච්ඡනො යොනිසො මනසිකරොතො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවනො භජනො පශිරුපාසනො අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො හොති, අයං චුච්චති පුග්ගලො නෙය්‍යො. යස්ස පුග්ගලස්ස බහුමිපි සුඤ්ඤාතො බහුමිපි භණ්ණො බහුමිපි ධාරයතො බහුමිපි වාචයතො න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො හොති, අයං චුච්චති පුග්ගලො පදපරමො” (පු. ප. 151). තත්ථ භගවා උප්පලවනාදිසදිසං දසසහස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො “අජ්ජ පුප්ඵනකානි විය උග්ගට්ඨකඤ්ඤා, ස්වෙ පුප්ඵනකානි විය විපඤ්චිතඤ්ඤා, තතියදිවසෙ පුප්ඵනකානි විය නෙය්‍යො, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානි පුප්ඵානි විය පදපරමො”ති අද්දස. පස්සන්තො ච “එත්තකා අප්පරජක්ඛා, එත්තකා මහාරජක්ඛා, තත්‍රාපි එත්තකා උග්ගට්ඨකඤ්ඤා”ති එවං සබ්බාකාරතොව අද්දස.

තත්ථ තිණ්ණං පුග්ගලානං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ භගවතො ධම්මදෙසනා අත්ථං සාධෙති. පදපරමානං අනාගතෙ වාසනත්ථාය හොති. අථ භගවා ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අත්ථාවහං ධම්මදෙසනං විදිත්වා දෙසෙතුකමාසනං උප්පාදෙන්වා පුන සබ්බෙපි තිසු භවෙසු සත්තෙ භබ්බාභබ්බවසෙන ද්වෙ

කොට්ඨාසෙ අකාසි. යෙ සන්ධාය වුත්තං - “කතමෙ තෙ සත්තා අභබ්බා, යෙ තෙ සත්තා කම්මාවරණෙන සමන්තාගතා කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතා විපාකාවරණෙන සමන්තාගතා අස්සද්ධා අවිජන්දිකා දුප්පඤ්ඤා අභබ්බා නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං, ඉමෙ තෙ සත්තා අභබ්බා. කතමෙ තෙ සත්තා භබ්බා? යෙ තෙ සත්තා න කම්මාවරණෙන...පෙ.... ඉමෙ තෙ සත්තා භබ්බා”ති (විභ. 827; පටි. ම. 1.115). තත්ථ සබ්බෙපි අභබ්බපුග්ගලෙ පභාය භබ්බපුග්ගලෙයෙව ඤාණෙන පරිග්ගහෙත්වා “එත්තකා රාගචරිතා, එත්තකා දොසමොභචරිතා විතක්කසද්ධාබුද්ධිචරිතා”ති ඡ කොට්ඨාසෙ අකාසි; එවං කත්වා ධම්මං දෙසිස්සාමිති වින්තෙසි.

පච්චභාසිත්ති පතිඅභාසිං. අපාරුතාති විවටා. අමතස්ස ද්වාරාති අරියමග්ගො. සො හි අමතසඬ්ඛාතස්ස නිබ්බාතස්ස ද්වාරං, සො මයා විචරිත්වා යපිතොති දස්සෙති. පමුඤ්චන්තු සද්ධන්ති සබ්බෙ අත්තනො සද්ධං පමුඤ්චන්තු, විස්සජ්ජෙත්තු. පච්ඡිමපද්ද්වයෙ අයමත්ථො, අභඤ්ඡි අත්තනො පගුණං සුප්පවත්තිතම්පි ඉමං පණිතං උත්තමං ධම්මං කායවාචාකිලමථසඤ්ඤි හුත්වා න භාසිං. ඉදානි පන සබ්බො ජනො සද්ධාභාජනං උපනෙතු, පුරෙස්සාමි නෙසං සඬ්ඛප්පන්ති.

284. තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙ, එතදභොසිති එතං අභොසි - කස්ස නු බො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍යන්ති අයං ධම්මදෙසනාපටිසංයුත්තො විතක්කො උදපාදිති අත්ථො. කදා පනෙස උදපාදිති? බුද්ධභූතස්ස අට්ඨමෙ සත්තාහෙ.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකවා - බොධිසත්තො කිර මහාභිනික්ඛමනදිවසෙ විවටං ඉත්ථාගාරං දිස්වා සංවිග්ගහදයො, “කණ්ඩකං ආහරා”ති ඡන්තං ආමන්තෙත්වා ඡන්තසභායො අස්සරාජපිට්ඨිගතො නගරතො නික්ඛමිත්වා කණ්ඩකනිවත්තනවෙතියට්ඨානං නාම දස්සෙත්වා තිණි රජ්ජානි අතික්කම්ම අනොමානදීතීරෙ පබ්බජිත්වා අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පණ්ඩවපබ්බතෙ නිසින්තො මගධිස්සරෙන රඤ්ඤා නාමගොත්තං පුච්ඡන්වා, “ඉමං රජ්ජං සම්පට්ඨිජාහි”ති වුත්තො, “අලං මහාරාජ, න මය්හං රජ්ජෙන අත්ථො, අහං රජ්ජං පභාය ලොකභිතත්ථාය පධානං අනුයුඤ්ජිත්වා ලොකෙ විවටච්ඡදො භවිස්සාමිති නික්ඛන්තො”ති වත්වා, “තෙන හි බුද්ධො හුත්වා පයමං මය්හං විජිතං ඔසරෙය්‍යාසි”ති පටිඤ්ඤං ගහිතො කාලාමඤ්ච උදකඤ්ච උපසඬ්ඛමිත්වා තෙසං ධම්මදෙසනාය සාරං අවින්දන්තො තතො පක්කමිත්වා උරුවෙළාය ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං කරොන්තොපි අමතං පටිවිජ්ඣිතුං අසක්කොන්තො ඔළාරිකාභාරපටිසෙවනෙන කායං සන්තප්පෙසි.

තදා ව උරුවෙලගාමෙ සුජාතා නාම කුටුම්භියධිතා එකස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ පත්ථනමකාසි - “සවාහං සමානජාතිකං කුලසරං ගන්ත්වා පයමගබ්බෙහ පුත්තං ලභිස්සාමි, බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති. තස්සා සා පත්ථනා සමිජ්ඣි. සා විසාබ්‍රහ්මණමදිවසෙ පාතොව බලිකම්මං කරිස්සාමිති රත්තියා පච්චුසසමයෙ එව

පායසං පටියාදෙසි. තස්මිං පායසෙ පච්චමානෙ මහත්තමහත්තා පුජ්ඣුලා උට්ඨහිත්වා දක්ඛිණාවට්ඨා හුත්වා සඤ්චරන්ති. එකච්ඡිසිතම්පි බහි න ගච්ඡති. මහාබ්‍රහ්මා ඡත්තං ධාරෙසි. චත්තාරො ලොකපාලා බග්ගහත්ථා ආරක්ඛං ගණ්හිංසු. සක්කො අලාතානි සමානෙන්නො අග්ගිං ඡාලෙසි. දෙවතා චතුසු දීපෙසු ඔජං සංහරිත්වා තත්ථ පක්ඛිපිංසු. බොධිසත්තො හික්ඛාචාරකාලං ආගමයමානො පාතොව ගන්ත්වා රුක්ඛමුලෙ නිසීදි. රුක්ඛමුලෙ සොධනත්ථාය ගතා ධාති ආගන්ත්වා සුජාතාය ආරොචෙසි – “දෙවතා රුක්ඛමුලෙ නිසිත්තා”ති. සුජාතා, සබ්බං පසාධනං පසාධෙත්වා සතසහස්සග්ගසනිකෙ සුවණ්ණථාලෙ පායසං වඩ්ඪෙත්වා අපරාය සුවණ්ණපානියා පිදහිත්වා උක්ඛිපිත්වා ගතා මහාපුරිසං දිස්වා සහෙව පානියා හත්ථෙ ධූපෙන්වා වන්දිත්වා “යථා මය්හං මනොරථො නිජ්චන්තො, එවං තුම්හාකම්පි නිජ්චජ්ජතු”ති වත්වා පක්කාමි.

බොධිසත්තො තෙරඤ්ජරාය තීරං ගන්ත්වා සුවණ්ණථාලං තීරෙ ධූපෙන්වා න්හත්වා පච්චුත්තරිත්වා එකුනපණ්ණාසපිණ්ඩෙ කරොන්නො පායසං පරිභුඤ්ජිත්වා “සවාහං අජ්ජ බුද්ධො භවාමි, ථාලං පටිසොතං ගච්ඡතු”ති බිපි. ථාලං පටිසොතං ගන්ත්වා ථොකං යත්වා කාලනාගරාජස්ස භවනං පවිසිත්වා තිණ්ණං බුද්ධානං ථාලානි උක්ඛිපිත්වා අට්ඨාසි.

මහාසත්තො වනසණ්ඩෙ දිවාචිහාරං කත්වා සායන්හසමයෙ සොත්තියෙන දින්නා අට්ඨ තිණුමුට්ඨියො ගහෙන්වා බොධිමණ්ඩං ආරුය්හ දක්ඛිණදිසාභාගෙ අට්ඨාසි. සො පදෙසො පදුමිනිපත්තෙ උදකඛිත්ථු විය අකම්පිත්ථ. මහාසත්තො, “අයං මම ගුණං ධාරෙතුං න සක්කොති”ති පච්ඡිමදිසාභාගං අගමාසි, සොපි තථෙව අකම්පිත්ථ. උත්තරදිසාභාගං අගමාසි, සොපි තථෙව අකම්පිත්ථ. පුරත්ථිමදිසාභාගං අගමාසි, තත්ථ පල්ලඤ්ඤාපමාණං යානං සුනිබ්බාදන්දබ්බො විය නිව්චලමහොසි. මහාසත්තො “ඉදං යානං සබ්බබුද්ධානං කිලෙසහඤ්ජනවිද්ධංසනට්ඨාන”න්ති තානි තිණානි අග්ගෙ ගහෙන්වා වාලෙසි. තානි චිත්තකාරොන තුලිකග්ගෙන පරිච්ඡින්නානි විය අහෙසු. බොධිසත්තො, “බොධිං අප්පත්වා ඉමං පල්ලඤ්ඤං න හින්දිස්සාමි”ති වතුරඬගචිරියං අධිට්ඨහිත්වා පල්ලඤ්ඤං ආභුජිත්වා නිසීදි.

තඬ්ඛණඤ්ඤෙව මාරො බාහුසහස්සං මාපෙන්වා දියඬ්ඪයොජනසතිකං ගිරිමෙඛලං නාම හත්ථිං ආරුය්හ නවයොජනං මාරඛලං ගහෙන්වා අද්ධක්ඛිකෙන ඔලොකයමානො පබ්බතො විය අජ්ඣොත්ථරන්තො උපසඬ්ඨකම්. මහාසත්තො, “මය්හං දස පාරමියො පුරෙන්නස්ස අඤ්ඤො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා සක්ඛි නත්ථි, වෙස්සන්තරත්තභාවෙ පන මය්හං සත්තසු වාරෙසු මහාපථවි සක්ඛි අහොසි; ඉදානිපි මෙ අයමෙව අවෙනනා කට්ඨකලිඬගරුපමා මහාපථවි සක්ඛි”ති හත්ථං පසාරෙති. මහාපථවි තාවදෙව අයදණ්ඩෙන පහතං කංසථාලං විය රචසතං රචසහස්සං මුඤ්චමානා විරචිත්වා පරිචිත්තමානා මාරඛලං චක්කවාලමුඛවට්ඨියං මුඤ්චනමකාසි. මහාසත්තො සූරියෙ ධරමානෙයෙව මාරඛලං විධමිත්වා පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසඤාණං, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං ඔනාරොත්වා

වට්ටව්වට්ටං සම්මසිත්වා අරුණොදයෙ බුද්ධො භුත්වා, “මයා අනෙකකප්පකොට්ඨසතසහස්සං අද්ධානං ඉමස්ස පල්ලඤ්ඤාසං අත්ථාය වායාමො කතො”ති සත්තාහං එකපල්ලඤ්ඤාන නිසිදි. අපේකව්වානං දෙවතානං, “කිං නු බො අඤ්ඤෙසි බුද්ධත්තකරා ධම්මා අත්ථි”ති කඬ්ඛා උදපාදි.

අථ භගවා අට්ඨමෙ දිවසෙ සමාපත්තිතො වුට්ඨාය දෙවතානං කඬ්ඛං ඤාත්වා කඬ්ඛාවිධමනත්ථං ආකාසෙ උප්පතිත්වා යමකපාටිභාරියං දස්සෙත්වා තාසං කඬ්ඛං විධමිත්වා පල්ලඤ්ඤාතො ඊසකං පාවිනනිස්සිතෙ උත්තරදිසාභාගෙ යත්වා චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච පූරිතානං පාරමිතං ඵලාධිගමට්ඨානං පල්ලඤ්ඤාඤ්චෙව බොධිරුක්ඛඤ්ච අනිමිසෙහි අක්ඛිති ඔලොකයමානො සත්තාහං විතිනාමෙසි, තං යානං අනිමිසවෙතියං නාම ජාතං.

අථ පල්ලඤ්ඤාසං ච ධීතට්ඨානස්ස ච අන්තරා පුරත්ථිමපච්ඡිමතො ආයතෙ රතනවඬ්ඤාමෙ වඬ්ඤාමත්තො සත්තාහං විතිනාමෙසි, තං යානං රතනවඬ්ඤාමවෙතියං නාම ජාතං. තතො පච්ඡිමදිසාභාගෙ දෙවතා රතනසරං මාපයිංසු, තත්ථ පල්ලඤ්ඤාන නිසිදිත්වා අභිධම්මපිටකං විසෙසතො චෙත්ථ අනන්තනයසමන්තපට්ඨානං විචිනත්තො සත්තාහං විතිනාමෙසි, තං යානං රතනසරවෙතියං නාම ජාතං. ඵචං බොධිසම්පෙයෙව චත්තාරි සත්තාහානි විතිනාමෙත්වා පඤ්චමෙ සත්තාහෙ බොධිරුක්ඛමුලා යෙන අප්පාලනිග්‍රොධො තෙත්‍රපසඬ්ඤාමි, තත්‍රාපි ධම්මං විචිනත්තොයෙව විමුත්තිසුඛඤ්ච පටිසංවෙදෙන්තො නිසිදි, ධම්මං විචිනත්තො චෙත්ථ ඵචං අභිධම්මෙ නයමග්ගං සම්මසි – පඨමං ධම්මසඬ්ඤානිපකරණං නාම, තතො විභඬ්ඤානිපකරණං, ධාතුකථාපකරණං, පුග්ගලපඤ්ඤාත්තිපකරණං, කථාවත්ථු නාම පකරණං, යමකං නාම පකරණං, තතො මහාපකරණං පට්ඨානං නාමාති.

තත්ථස්ස සණ්ඨසුබ්බමපට්ඨානම්හි චිත්තෙ ඔතිණ්ණෙ පිති උප්පජ්ජි; පිතියා උප්පන්නාය ලොභිතං පසිදි, ලොභිතෙ පසන්නෙ ඡවි පසිදි. ඡවියා පසන්නාය පුරත්ථිමකායතො කුටාගාරාදිප්පමාණා රස්මියො උට්ඨහිත්වා ආකාසෙ පක්ඛන්දජද්දන්තනාගකුලං විය පාවිනදිසාය අනන්තානි චක්කවාළානි පක්ඛන්දා, පච්ඡිමකායතො උට්ඨහිත්වා පච්ඡිමදිසාය, දක්ඛිණංසකුටතො උට්ඨහිත්වා දක්ඛිණදිසාය, වාමංසකුටතො උට්ඨහිත්වා උත්තරදිසාය අනන්තානි චක්කවාළානි පක්ඛන්දා, පාදතලෙහි පවාළඬ්ඤාතො රස්මියො නික්ඛමිත්වා මහාපථං විනිවිජ්ඣිත්වා උදකං ද්විධා හින්දිත්වා වාතක්ඛන්ධං පදාලෙත්වා අප්පාකාසං පක්ඛන්දා, සීසතො සම්පරිවත්තියමානං මණ්දාමං විය නිලවණ්ණා රස්මිවට්ටි උට්ඨහිත්වා ඡ දෙවලොකෙ විනිවිජ්ඣිත්වා නව බ්‍රහ්මලොකෙ වෙහස්ථලෙ පඤ්ච සුද්ධාවාසෙ ච විනිවිජ්ඣිත්වා චත්තාරො ආරුප්පෙ අතික්කම්ම අප්පාකාසං පක්ඛන්දා. තස්මිං දිවසෙ අපරිමාණෙසු චක්කවාළෙසු අපරිමාණා සත්තා සබ්බෙ සුවණ්ණවණ්ණාව අහෙසු. තං දිවසඤ්ච පන භගවතො සරීරා නික්ඛන්තා යාවජ්ජදිවසාපි තා රස්මියො අනන්තා ලොකධාතුයො ගච්ඡන්තියෙව.

එවං භගවා අප්පාලනිග්‍රොධෙ සත්තාහං චිතිනාමෙත්වා තතො අපරං සත්තාහං මුචලින්දෙ නිසීදි, නිසින්තමත්තස්සෙව වස්ස සකලං චක්කවාලගබ්භං පුරන්තො මහාඅකාලමෙඝො උදපාදි. එවරූපො කිර මහාමෙඝො ද්වීසුයෙව කාලෙසු වස්සති චක්කවත්තිමහි වා උප්පන්නෙ බුද්ධෙ වා. ඉධ බුද්ධකාලෙ උදපාදි. තස්මිං පන උප්පන්නෙ මුචලින්දො නාගරාජා චිත්තෙසි - “අයං මෙඝො සත්ථරි මය්භං භවනං පච්චියමත්තෙව උප්පන්නො, වාසාගාරමස්ස ලද්ධං වට්ටති” ති. ඝො සත්තරතනමයං පාසාදං නිමිමිනිතුං සක්කොන්තොපි එවං කතෙ මය්භං මහජ්ඵලං න භවිස්සති, දසබලස්ස කායවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සාමිති මහන්තං අත්තභාවං කත්වා සත්ථාරං සත්තක්ඛත්තුං භොගෙහි පරික්ඛිපිත්වා උපරි එණං ධාරෙසි. පරික්ඛෙපස්ස අන්තො ඔකාසො හෙට්ඨා ලොභපාසාදප්පමාණො අහොසි. ඉච්ඡිතිච්ඡිතෙන ඉරියාපටෙන සත්ථා විහරිස්සතීති නාගරාජස්ස අප්ඤ්ඤාසයො අහොසි. තස්මා එවං මහන්තං ඔකාසං පරික්ඛිපි. මජ්ඣෙ රතනපල්ලඬකො පඤ්ඤත්තො හොති, උපරි සුවණ්ණතාරකච්චිත්තං සමොසරිතගන්ධදාමකුසුමදාමචෙලචිතානං අහොසි. චතුසු කොණෙසු ගන්ධතෙලෙන දීපා ජලිතා, චතුසු දිසාසු විවරිත්වා චන්දනකරණ්ඩකා යපිතා. එවං භගවා තං සත්තාහං තත්ථ චිතිනාමෙත්වා තතො අපරං සත්තාහං රාජායතනෙ නිසීදි.

අට්ඨමෙ සත්තාහෙ සක්කෙන දෙවානමින්දෙන ආභතං දන්තකට්ඨඤ්ච ඔසධහරිතකඤ්ච බාදිත්වා මුඛං ධොවිත්වා චතුහි ලොකපාලෙහි උපනීතෙ පච්චග්ගෙස සෙලමයෙ පත්තෙ තප්පස්සහල්ලිකානං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා පුන පච්චාගන්ත්වා අප්පාලනිග්‍රොධෙ නිසින්තස්ස සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණො අයං විතක්කො උදපාදි.

තත්ථ පණ්ඩිතොති පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතො. වියත්තොති වෙය්‍යත්තියෙන සමන්තාගතො. මෙධාවීති යානුජපත්තියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො. අප්පරජක්ඛජාතිකොති සමාපත්තියා වික්ඛම්භිතත්තා නික්කිලෙසජාතිකො විසුද්ධසත්තො. ආජානිස්සතීති සල්ලක්ඛෙස්සති පටිච්ඡක්ඛිස්සති. ඤාණඤ්ච පන මෙති මය්භමිපි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං උප්පජ්ජී. භගවා කිර දෙවතාය කටීතෙනෙව නිට්ඨං අගන්ත්වා සයමිපි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන ඔලොකෙන්තො ඉතො සත්තමදිවසමත්ථකෙ කාලං කත්වා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ නිබ්බත්තොති අද්දස. තං සන්ධායාහ - “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදී” ති. මහාජානියොති සත්තදිවසබ්භන්තරෙ පත්තබ්බමග්ගඵලතො පරිභීතත්තා මහති ජාති අස්සාති මහාජානියො. අක්ඛණෙ නිබ්බත්තත්තා ගන්ත්වා දෙසියමානං ධම්මමිපිස්ස යොතුං යොතජ්ජසාදො නත්ථී, ඉධ ධම්මදෙසනට්ඨානං ආගමනපාදාපි නත්ථී, එවං මහාජානියො ජාතොති දස්සෙති. අභිදොසකාලඬකතොති අඬ්ඨරත්තෙ කාලඬකතො. ඤාණඤ්ච පන මෙති මය්භමිපි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං උදපාදි. ඉධාපි කිර භගවා දෙවතාය වචනෙන සන්තිට්ඨානං අකත්වා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන ඔලොකෙන්තො “භියොයා අඬ්ඨරත්තෙ කාලඬකත්වා උදකො රාමපුත්තො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනෙ නිබ්බත්තො” ති අද්දස. තස්මා එවමාහ. සෙසං පුරිමනයසදිසමෙව. බහුකාරාති බහුපකාරා. පධානපභිතත්තං උපට්ඨන්සුති

පධානත්ථාය පෙසිතත්තභාවං වසනට්ඨානෙන පරිවෙණසම්මජ්ජනෙන පත්තවීවරං
ගහෙත්වා අනුබන්ධනෙන මුබ්බදකදන්තකට්ඨදානාදිනා ව උපට්ඨතිංසු. කෙ පන
තෙ පඤ්චවග්ගියා නාම? යෙනෙ -

රාමො ධජො ලක්ඛණො ජොතිමන්ති,
යඤ්ඤො සුභොජො සුයාමො සුදත්තො;
එතෙ තදා අට්ඨ අහෙසුං බ්‍රාහ්මණා,
ජළඬගවා මන්තං වියාකරිංසුති.

බොධිසත්තස්ස ජාතකාලෙ සුපිනපටිග්ගාහකා වෙව ලක්ඛණපටිග්ගාහකා ව
අට්ඨ බ්‍රාහ්මණා. තෙසු තයො ද්වෙධා බ්‍යාකරිංසු - “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි
සමන්තාගතො අගාරං අජ්ඣාචසමානො රාජා භොති චක්කවත්තී, පබ්බජමානො
බුද්ධො” ති. පඤ්ච බ්‍රාහ්මණා එකංසබ්‍යාකරණා අහෙසුං - “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි
සමන්තාගතො අගාරෙ න තිට්ඨති, බුද්ධොව භොති” ති. තෙසු පුරිමා තයො
යථාමන්තපදං ගතා, ඉමෙ පන පඤ්ච මන්තපදං අතික්කන්තා. තෙ අත්තනා ලද්ධං
පුණ්ණපත්තං ඤාතකානං විස්සජ්ජෙත්වා “අයං මහාපුරිසො අගාරං න
අජ්ඣාචසිස්සති, එකන්තෙන බුද්ධො භවිස්සති” ති නිබ්බිතක්කා බොධිසත්තං
උද්දිස්ස සමණපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා. තෙසං පුත්තාතිපි වදන්ති. තං අට්ඨකථාය
පටික්ඛිත්තං.

එතෙ කිර දහරකාලෙයෙව බහු මන්තෙ ජාතිංසු, තස්මා තෙ බ්‍රාහ්මණා
ආවරියට්ඨානෙන යපයිංසු. තෙ පච්ඡා අම්මෙහි පුත්තදාරජටං ඡඩ්ඛෙත්වා න සක්කා
භවිස්සති පබ්බජිතුන්ති දහරකාලෙයෙව පබ්බජිත්වා රමණීයාති සෙනාසනාති
පරිභුඤ්ජන්තා විවරිංසු. කාලෙන කාලං පන “කිං, භො, මහාපුරිසො
මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො” ති ප්‍රච්ඡන්ති. මනුස්සා, “කුහිං තුම්මෙ මහාපුරිසං
පස්සිස්සං, තීසු පාසාදෙසු තිව්ධනාටකමජ්ඣෙ දෙවො විය සම්පත්තිං අනුභොති” ති
වදන්ති. තෙ සුත්වා, “න තාව මහාපුරිසස්ස ඤාණං පරිපාකං ගච්ඡති” ති
අප්පොස්සක්කා විහරිංසුයෙව. කස්මා පනෙත්ථ භගවා, “බහුකාරා බො ඉමෙ
පඤ්චවග්ගියා” ති ආහ? කිං උපකාරකානංයෙව එස ධම්මං දෙසෙති,
අනුපකාරකානං න දෙසෙතීති? නො න දෙසෙති. පරිවයවසෙන භෙස ආලාරඤ්චෙව
කාලාමං උදකඤ්ච රාමපුත්තං ඔලොකෙසි. එතස්මිං පන බුද්ධක්ඛෙත්තෙ යපෙත්වා
අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤං පයමං ධම්මං සවිජ්ජාතුං සමත්ථො නාම නත්ථී. කස්මා?
තථාච්ච උපතිස්සයත්තා.

පුබ්බෙ කිර පුඤ්ඤකරණකාලෙ ද්වෙ භාතරො අහෙසුං. තෙ එකතොව සස්සං
අකංසු. තත්ථ ජෙට්ඨකස්ස “එකස්මිං සස්සෙ නවවාරෙ අග්ගසස්සදානං මයා
දාතබ්බ” ති අභොසි. සො වජ්ජකාලෙ ඛිජග්ගං නාම දත්වා ගබ්භකාලෙ
කනිට්ඨොන සද්ධිං මන්තෙසි - “ගබ්භකාලෙ ගබ්භං ථාලෙත්වා දස්සාමා” ති.
කනිට්ඨො “තරුණසස්සං නාසෙතුකාමොසි” ති ආහ. ජෙට්ඨො කනිට්ඨස්ස
අනනුවත්තභාවං ඤත්වා ඛෙත්තං විහජිත්වා අත්තනො කොට්ඨාසනො ගබ්භං

එාලෙන්වා බිරිං නිහරිත්වා සප්පිඑාණිතෙහි යොජෙත්වා අදාසි, පුටුකකාලෙ පුටුකං කාරෙත්වා අදාසි, ලායනෙ ලායනග්ගං වෙණිකරණෙ වෙණග්ගං කලාපාදීසු කලාපග්ගං බලග්ගං භණ්ඩග්ගං කොට්ඨග්ගන්ති එවං එකසස්සෙ නවවාරෙ අග්ගදානං අදාසි. කනිට්ඨො පනස්ස උද්ධරිත්වා අදාසි, තෙසු ජෙට්ඨො අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරො ජාතො, කනිට්ඨො සුභද්දපරිබ්බාජකො. ඉති එකස්මිං සස්සෙ නවන්තං අග්ගදානානං දින්නත්තා යපෙත්වා ථෙරං අඤ්ඤො පයමං ධම්මං සවිජ්ජාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. “බහුකාරා බො ඉමෙ පඤ්චවග්ගියා”ති ඉදං පන උපකාරානුස්සරණමත්තකෙනෙව වුත්තං.

ඉසිපතනෙ මිගදායෙති තස්මිං කිර පදෙසෙ අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ පච්චෙකසම්බුද්ධා ගන්ධමාදනපබ්බතෙ සත්තාහං නිරොධසමාපත්තියා විනිනාමෙත්වා නිරොධා වුට්ඨාය නාගලතාදන්තකට්ඨං බාදිත්වා අනොතත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා පත්තච්චරමාදාය ආකාසෙන ආගන්ත්වා නිපතන්ති. තත්ථ චිවරං පාරුපිත්වා නගරෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කතභත්තකිච්චා ගමනකාලෙපි තතොයෙව උප්පතිත්වා ගච්ඡන්ති. ඉති ඉසයො එත්ථ නිපතන්ති උප්පතන්ති වාති තං යානං ඉසිපතනන්ති සඬබං ගතං. මිගානං පන අභයත්ථාය දින්නත්තා මිගදායොති වුච්චති. තෙන වුත්තං “ඉසිපතනෙ මිගදායෙ”ති.

285. අන්තරා ව ගයං අන්තරා ව බොධිත්ති ගයාය ව බොධිස්ස ව විවරෙ තිගාවුතන්තරෙ යානෙ. බොධිමණ්ඩනො හි ගයා තිණි ගාවුතානි. බාරාණසී අට්ඨාරස යොජනානි. උපකො බොධිමණ්ඩස්ස ව ගයාය ව අන්තරෙ භගවන්තං අද්දස. අන්තරාසද්දෙන පන යුත්තත්තා උපයොගවචනං කතං. ඊදිසෙසු ව යානෙසු අක්ඛරචිත්තකා “අන්තරා ගාමඤ්ච නදිඤ්ච යාති”ති එවං එකමෙව අන්තරාසද්දං පයුජ්ජන්ති. සො දුතියපදෙනපි යොජෙතබ්බො හොති. අයොජියමානෙ උපයොගවචනං න පාපුණාති. ඉධ පන යොජෙත්වා එව වුත්තොති. අද්ධානමග්ගපටිපන්නන්ති අද්ධානසඬබාතං මග්ගං පටිපන්නං, දීසමග්ගපටිපන්නන්ති අත්ථො. අද්ධානමග්ගගමනසමයස්ස හි විභඩ්ගෙ “අද්ධයොජනං ගච්ඡිස්සාමීති භුඤ්ජිතබ්බ”න්තිආදිවචනතො (පාචි. 218) අද්ධයොජනමිපි අද්ධානමග්ගො හොති. බොධිමණ්ඩනො පන ගයා තිගාවුතං.

සබ්බාහිභූති සබ්බං තෙභූමකධම්මං අභිභවිත්වා යීතො. සබ්බවිදුති සබ්බං චතුභූමකධම්මං අවෙදිං අඤ්ඤාසිං. සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තොති සබ්බෙසු තෙභූමකධම්මෙසු කිලෙසලෙපනෙන අනුපලිත්තො. සබ්බං ජහොති සබ්බං තෙභූමකධම්මං ජහිත්වා යීතො. තණ්හාක්ඛයෙ විමුත්තොති තණ්හාක්ඛයෙ නිබ්බානෙ ආරම්මණතො විමුත්තො. සයං අභිඤ්ඤායාති සබ්බං චතුභූමකධම්මං අත්තනාව ජානිත්වා. කමුද්දිසෙය්‍යන්ති කං අඤ්ඤං “අයං මෙ ආවරියො”ති උද්දිසෙය්‍යං.

න මෙ ආවරියො අත්ථිති ලොකුත්තරධම්මෙ මය්හං ආවරියො නාම නත්ථි. නත්ථි මෙ පටිපුග්ගලොති මය්හං පටිභාගපුග්ගලො නාම නත්ථි. සම්මාසම්බුද්ධොති

සහෙතුනා නයෙන චත්තාරි සච්චානි සයං බුද්ධො. සීතිභූතොති
සබ්බකිලෙසග්ගිනිබ්බාපනෙන සීතිභූතො. කිලෙසානංයෙව නිබ්බුතත්තා නිබ්බුතො.
කාසිනං පුරන්ති කාසිරට්ඨෙ නගරං. ආභඤ්ජං අමතදුන්දුහින්නි
ධම්මවක්කපට්ඨාභාය අමතහෙරිං පහරිස්සාමිති ගච්ඡාමි. අරහසි අනන්තජිනොති
අනන්තජිනොති භවිතුං යුත්තො. හුපෙය්‍ය පාචුසොති, ආචුසො, එවම්පි නාම
භවෙය්‍ය. පක්කාමිති වඬිකභාරජනපදං නාම අගමාසි.

තත්ථෙකං මිගලුද්දකගාමකං නිස්සාය වාසං කප්පෙසි. ජෙට්ඨකලුද්දකො තං
උපට්ඨාසි. තස්මිඤ්ච ජනපදෙ වණ්ඩා මක්ඛිකා හොත්ති. අථ නං එකාය වාටියා
වසාපෙසුං, මිගලුද්දකො දුරෙ මිගවං ගච්ඡන්තො “අම්භාකං අරහන්තෙ මා
පමජ්ජී”ති ඡාවං නාම ධිතරං ආණාපෙත්වා අගමාසි සද්ධිං පුත්තභාතුකෙහි. සා වස්ස
ධිතා දස්සනියා හොති කොට්ඨාසසම්පන්නා. දුතියදිවසෙ උපකො සරං ආගතො තං
දාරිකං සබ්බං උපවාරං කත්වා පරිච්ඡිතුං උපගතං දිස්වා රාගෙන අභිභූතො
භුඤ්ජිතුම්පි අසක්කොන්තො භාජනෙන හත්තං ආදාය වසනට්ඨානං ගන්ත්වා
හත්තං එකමන්තෙ නික්ඛිපිත්වා සචෙ ඡාවං ලභාමි, ජීවාමි, නො චෙ, මරාමිති
නිරාභාරො සයි. සත්තමෙ දිවසෙ මාගවිකො ආගන්ත්වා ධිතරං උපකස්ස පචත්තිං
පුච්ඡී. සා “එකදිවසමෙව ආගන්ත්වා පුන නාගතපුබ්බො”ති ආහ. මාගවිකො
ආගතවෙසෙනෙව නං උපසඬ්ඛිකමිත්වා පුච්ඡස්සාමිති තංඛණංයෙව ගන්ත්වා “කිං,
හන්තෙ, අප්ඵාසුක”න්ති පාදෙ පරාමසන්තො පුච්ඡී. උපකො නිත්ථුනන්තො
පරිවත්තතියෙව. සො “වදථ හන්තෙ, යං මයා සක්කා කාතුං, තං සබ්බං
කරිස්සාමි”ති ආහ. උපකො, “සචෙ ඡාවං ලභාමි, ජීවාමි, නො චෙ, ඉධෙව මරණං
සෙය්‍යො”ති ආහ. ජානාසි පන, හන්තෙ, කිඤ්චි සිප්පන්ති. න ජානාමිති. න,
හන්තෙ, කිඤ්චි සිප්පං අජානන්තෙන සක්කා සරාවාසං අධිට්ඨාතුන්ති.

සො ආහ – “නාහං කිඤ්චි සිප්පං ජානාමි, අපිච තුම්භාකං මංසභාරකො
භවිස්සාමි, මංසඤ්ච වික්කිණිස්සාමි”ති. මාගවිකො, “අම්භාකම්පි එතදෙව
රුච්චතී”ති උත්තරසාටකං දත්වා සරං ආනෙත්වා ධිතරං අදාසි. තෙසං
සංවාසමන්වාය පුත්තො විජාසි. සුභද්දොතිස්ස නාමං අකංසු. ඡාවා තස්ස
රොදනකාලෙ “මංසභාරකස්ස පුත්ත, මිගලුද්දකස්ස පුත්ත මා රොදී”තිආදීනි
වදමානා පුත්තතොසනගිතෙන උපකං උප්පණ්ඨෙසි. හද්දෙ ත්වං මං අනාථොති
මඤ්ඤයි. අත්ථි මෙ අනන්තජිනො නාම සභායො. තස්සාහං සන්තිකෙ ගම්ස්සාමිති
ආහ. ඡාවා එවමයං අට්ටියතීති ඤත්වා පුනප්පුනං කථෙති. සො එකදිවසං
අනාරොචෙත්වාච මජ්ඣිමදෙසාහිමුඛො පක්කාමි.

භගවා ච තෙන සමයෙන සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ මහාවිහාරෙ. අථ බො
භගවා පටිකච්චෙව භික්ඛූ ආණාපෙසි – “යො, භික්ඛවෙ, ‘අනන්තජිනො’ති
පුච්ඡමානො ආගච්ඡති, තස්ස මං දස්සෙය්‍යාථා”ති. උපකොපි බො “කුහිං
අනන්තජිනො වසති”ති පුච්ඡන්තො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං ආගන්ත්වා
විහාරමජ්ඣෙය්‍යා යත්වා කුහිං අනන්තජිනොති පුච්ඡී. තං භික්ඛූ භගවතො සන්තිකං
නයිංසු. සො භගවන්තං දිස්වා – “සඤ්ජානාථ මං භගවා”ති ආහ. ආම, උපක,

සඤ්ජානාමි, කුභිං පන ත්වං වසිත්ථාති. වඩ්ඤානාරජනපදෙ, හන්තෙති. උපක,
 මහල්ලකොසි ජාතො පබ්බජිතුං සක්ඛිස්සසීති. පබ්බජිස්සාමි, හන්තෙති. භගවා
 පබ්බාපෙත්වා තස්ස කම්මට්ඨානං අදාසි. සො කම්මට්ඨානෙ කම්මං කරොන්තො
 අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාය කාලං කත්වා අවිහෙසු නිබ්බත්තො.
 නිබ්බත්තක්ඛණ්ණෙයෙව අරහත්තං පාපුණ්ති. අවිහෙසු නිබ්බත්තමත්තා හි සත්ත ජනා
 අරහත්තං පාපුණ්සු, තෙසං සො අඤ්ඤතරො.

වුත්තඤ්ඤතං -

“අවිහං උපපන්නාසෙ, විමුත්තා සත්ත භික්ඛවො;
 රාගදොසපරික්ඛිණා, තිණ්ණා ලොකෙ විසත්තිකං.

උපකො පලගණ්ඨො ව, පුක්කුසාති ව තෙ තයො;
 භද්දියො ඛණ්ඩදෙවො ව, බහුරග්ගි ව සඬගියො;
 තෙ භිත්වා මානුසං දෙහං, දිබ්බයොගං උපජ්ඣගු”න්ති. (සං. නි. 1.105);

286. සණ්ඨපෙසුන්ති කතිකං අකංසු. බාහුල්ලිකොති විවරබාහුල්ලාදීනං
 අත්ථාය පටිපන්නො. පධානවිබ්භන්තොති පධානතො විබ්භන්තො භට්ඨො
 පරිහිනො. ආවත්තො බාහුල්ලායාති විවරාදීනං බහුලභාවත්ථාය ආවත්තො. අපිච
 බො ආසනං යපෙතබ්බන්ති අපිච බො පනස්ස උච්චකුලෙ නිබ්බත්තස්ස
 ආසනමත්තං යපෙතබ්බන්ති වදිංසු. නාසක්ඛිංසුති බුද්ධානුභාවෙන බුද්ධතෙජසා
 අභිභූතා අත්තතො කතිකාය යාතුං නාසක්ඛිංසු. නාමෙන ව ආවුසොවාදෙන ව
 සමුදාවරන්තිති ගොතමාති, ආවුසොති ව වදන්ති. ආවුසො ගොතම, මයං
 උරුවෙලායං පධානකාලෙ තුය්හං පත්තවිවරං ගහෙත්වා විවරිමිහා, මුඛොදකං
 දන්තකට්ඨං අදමිහා, වුත්ථපරිවෙණං සම්මජ්ජිමිහා, පච්ඡා කො තෙ
 වත්තප්පටිපත්තිමකාසි, කච්චි අම්හෙසු පක්කන්තෙසු න විත්තයිත්ථාති ඵවරුපිං
 කථං කථෙන්නීති අත්ථො. ඉරියායාති දුක්කරඉරියාය. පටිපදායාති
 දුක්කරපටිපත්තියා. දුක්කරකාරිකායාති පසතපසත-මුග්ගයුසාදිආහරකරණාදීනා
 දුක්කරකරණෙන. අභිජානාථ මෙ නොති අභිජානාථ නු මම. ඵවරුපං
 පභාවිතමෙතන්ති ඵතං ඵවරුපං වාකාහෙදන්ති අත්ථො. අපි නු අහං උරුවෙලාය
 පධානෙ තුමිහාකං සඬගණ්ඨනත්ථං අනුක්කණ්ඨනත්ථං රත්තිං වා දිවා වා
 ආගන්ත්වා, - “ආවුසො, මා විතක්කයිත්ථ, මය්හං ඔභාසො වා නිමිත්තං වා
 පඤ්ඤායති”ති ඵවරුපං කඤ්චි වචනහෙදං අකාසින්ති අධිජ්ජායො. තෙ
 ඵකපදෙනෙව සතිං ලභිත්වා උජ්ජන්නගාරවා, “හන්ද අද්ධා ඵස බුද්ධො ජාතො”ති
 සද්දභිත්වා නො හෙතං, හන්තෙති ආහංසු. අසක්ඛිං බො අහං, භික්ඛවෙ,
 පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු සඤ්ඤාපෙතුන්ති අහං, භික්ඛවෙ, පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු
 බුද්ධො අහන්ති ජානාපෙතුං අසක්ඛිං. තදා පන භගවා උපොසඨදිවසෙයෙව ආගච්ඡි.
 අත්තතො බුද්ධභාවං ජානාපෙත්වා කොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරං කායසක්ඛිං කත්වා
 ධම්මවක්කප්පවත්තසුත්තං කථෙසි. සුත්තපරියොසානෙ ථෙරො අට්ඨාරසභි

බ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සූරියෙ ධර්මානෙයෙව දෙසනා නිට්ඨාසි. භගවා තත්ථෙව වස්සං උපගච්ඡි.

ද්වෙපි සුදං, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඔවදාමීතිආදි පාටිපදදිවසතො පට්ඨාය පිණ්ඩපාතත්ථායපි ගාමං අප්පච්ඡන්දිපනත්ථං වුත්තං. තෙසඤ්ඤි භික්ඛුනං කම්මට්ඨානෙසු උප්පන්නමලවිසොධනත්ථං භගවා අත්තොවිභාරෙයෙව අහොසි. උප්පන්නෙ උප්පන්නෙ කම්මට්ඨානමලෙ තෙපි භික්ඛු භගවතො සන්නිකං ගන්ත්වා පුච්ඡන්ති. භගවාපි තෙසං නිසින්නට්ඨානං ගන්ත්වා මලං විනොදෙති. අථ තෙසං භගවතා ඵලං නිහට්ඨත්තෙන ඔවදියමානානං වප්පත්ථෙරො පාටිපදදිවසෙ සොතාපන්නො අහොසි. භද්දියත්ථෙරො දුතියායං, මහානාමත්ථෙරො තතියායං, අස්සජිත්ථෙරො චතුත්ථියං. පක්ඛස්ස පන පඤ්චමියං සබ්බෙව තෙ ඵකතො සන්නිපාතෙත්වා අනත්තලක්ඛණසුත්තං කථෙසි, සුත්තපරියොසානෙ සබ්බෙපි අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. තෙනාහ – “අථ ඛො, භික්ඛවෙ, පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු මයා ඵලං ඔවදියමානා...පෙ.... අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං නිබ්බානං අප්ඤ්ඤාමංසු...පෙ.... නත්ථි දානි පුනඛිභවො” ති. ඵත්තකං කථාමග්ගං භගවා යං පුබ්බෙ අවච – “තුම්හෙපි මමඤ්චෙව පඤ්චවග්ගියානඤ්ච මග්ගං ආරුළ්භා, අරියපරියෙසනා තුම්භාකං පරියෙසනා” ති ඉමං ඵකමෙව අනුසන්ධිං දස්සෙන්නො ආහරි.

287. ඉදානි යස්මා න අගාරියානංයෙව පඤ්චකාමගුණපරියෙසනා හොති, අනගාරියානම්පි චත්තාරො පච්චයෙ අප්පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්තානං පඤ්චකාමගුණවසෙන අනරියපරියෙසනා හොති, තස්මා තං දස්සෙතුං පඤ්චිමෙ, භික්ඛවෙ, කාමගුණාතිආදිමාහ. තත්ථ නවරත්තෙසු පත්තචීවරාදීසු චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපාතිආදයො චත්තාරො කාමගුණා ලබ්භන්ති. රසො පනෙත්ථ පරිභොගරසො හොති. මනුඤ්ඤෙ පිණ්ඩපාතෙ හෙසජ්ජෙ ව පඤ්චපි ලබ්භන්ති. සෙනාසනම්භි චීවරෙ විය චත්තාරො. රසො පන ඵත්ථාපි පරිභොගරසොව. යෙ හි කෙච්චි, භික්ඛවෙති කස්මා ආරහි? ඵලං පඤ්ච කාමගුණෙ දස්සෙත්වා ඉදානි යෙ ඵලං වදෙය්‍යුං, “පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය අනරියපරියෙසනා නාම කුතො, අරියපරියෙසනාව පබ්බජිතාන” න්ති, තෙසං පටිසෙධනත්ථාය “පබ්බජිතානම්පි චතුසු පච්චයෙසු අප්පච්චවෙක්ඛණපරිභොගො අනරියපරියෙසනා ඵවා” ති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරහි. තත්ථ ගධිකාති තණ්හාගෙධෙන ගධිකා. මුච්ඡිකාති තණ්හාමුච්ඡාය මුච්ඡිකා. අප්ඤ්ඤාපන්නාති තණ්හාය අප්ඤ්ඤාගාළ්භා. අනාදීනවදස්සාවිනොති ආදීනවං අපස්සන්තා. අනිස්සරණපඤ්ඤාති නිස්සරණං වුවචති පච්චවෙක්ඛණඤාණං. තෙ තෙන විරහිතා.

ඉදානි තස්සත්ථස්ස සාධකං උපමං දස්සෙන්නො සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ත්වං ඔපම්මසංසන්දනං වෙදිතබ්බං – ආරඤ්ඤකමගො විය හි සමණබ්‍රාහ්මණා, ලුද්දකෙන අරඤ්ඤෙ යපිතපාසො විය චත්තාරො පච්චයා, තස්ස ලුද්දස්ස පාසරාසිං අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා සයනකාලො විය තෙසං චත්තාරො පච්චයෙ අප්පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභොගකාලො. ලුද්දකෙ ආගච්ඡන්තෙ මගස්ස යෙන කාමං

අගමනකාලො විය සමණබ්‍රාහ්මණානං මාරස්ස යථාකාමකරණියකාලො, මාරවසං උපගතභාවොති අත්ථො. මගස්ස පන අබ්බද්ධස්ස පාසරාසිං අධිසයිතකාලො විය සමණබ්‍රාහ්මණානං චතුසු පච්චයෙසු පච්චවෙක්ඛණපරිභොගො, ලුද්දකෙ ආගච්ඡන්තෙ මගස්ස යෙන කාමං ගමනං විය සමණබ්‍රාහ්මණානං මාරවසං අනුපගමනං වෙදිතඛිං. විස්සත්ථොති නිබ්භයො නිරාසඬිකො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

පාසරාසිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරියපරියෙසනාතිපි එතස්සෙව නාමං.

7. චූළභත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා

288. එවං මෙ සුතන්ති චූළභත්ථිපදොපමසුත්තං. තත්ථ සබ්බසෙනෙන චූළවාහිරථෙන්නාති, “සෙනා සුදං අස්සා යුත්තා භොන්ති සෙනාලඬිකාරා. සෙනො රථො සෙනාලඬිකාරො සෙනපරිවාරො, සෙනා රස්මියො, සෙනා පතොදලට්ඨි, සෙනං ඡත්තං, සෙනං උණ්භිසං, සෙනානි වත්ථානි, සෙනා උපාහනා, සෙනාය සුදං වාලඛිජනියා ඛිජියති” ති (සං. නි. 5.4) එවං චූත්තෙන සකලසෙනෙන චතුහි චූළවාහි යුත්තරථෙත.

රථො ච නාමෙසො දූවිධො භොති – යොධරථො, අලඬිකාරරථොති. තත්ථ යොධරථො චතුරස්සසණ්ඨානො භොති නාතිමහා, ද්වින්තං තිණ්ණං වා ජනානං ගහණසමත්ථො. අලඬිකාරරථො මහා භොති, දීඝතො දීඝො, පුචුලතො පුචුලො. තත්ථ ඡත්තග්ගාහකො වාලඛිජනිග්ගාහකො තාලවණ්ටග්ගාහකොති එවං අට්ඨ වා දස වා සුඛෙන යාතුං වා නිසීදිතුං වා නිපජ්ජිතුං වා සක්කොන්ති, අයම්පි අලඬිකාරරථොයෙව. සො සබ්බො සචක්කපඤ්ජරකුඛ්ඛරො රජතපරික්ඛිත්තො අභොසි. චූළවා පකතියා සෙනවණ්ණාව. පසාධනම්පි තාදිසං රජතමයං අභොසි. රස්මියොපි රජතපනාළි සුපරික්ඛිත්තා. පතොදලට්ඨිපි රජතපරික්ඛිත්තා. බ්‍රාහ්මණොපි සෙනවත්ථං නිවාසෙත්වා සෙනංයෙව උත්තරාසඬිගමකාසි, සෙනවිලෙපනං විලිම්පි, සෙනමාලං පිලන්ධි, දසසු අඬිගුලිසු අඬිගුලිමුද්දිකා, කණ්ණෙසු කුණ්ඩලානීති එවමාදිඅලඬිකාරොපිස්ස රජතමයොව අභොසි. පරිවාරබ්‍රාහ්මණාපිස්ස දසසහස්සමත්තා තථෙව සෙනවත්ථවිලෙපනමාලාලඬිකාරා අභෙසුං. තෙන චූත්තං “සබ්බසෙනෙන චූළවාහිරථෙන්නා” ති.

සාවත්ථියා නියයාතීති සො කිර ඡන්තං ඡන්තං මාසානං එකවාරං නගරං පදක්ඛිණං කරොති. ඉතො එත්තකෙහි දිවසෙහි නගරං පදක්ඛිණං කරස්සතීති පුරෙතරමෙව සොසනා කරියති; තං සුත්වා යෙ නගරතො න පක්කන්තා, තෙ න පක්කමන්ති. යෙ පක්කන්තා, තෙපි, “පුඤ්ඤවතො සිරිසම්පත්තිං පස්සිස්සාමා” ති ආගච්ඡන්ති. යං දිවසං බ්‍රාහ්මණො නගරං අනුවිවරති, තදා පාතොව නගරවිථියො

සම්මජ්ජිමා වාලිකං ඔකිරිත්වා ලාජපඤ්චමෙහි පුජ්ඵභි අභිජ්ජකිරිත්වා පුණ්ණසංඝට යපෙත්වා කදලියො ව ධජෙ ව උස්සාපෙත්වා සකලනගරං ධූමිතවාසිනං කරොන්ති. බ්‍රාහ්මණො පාතොව සීසං න්හායිත්වා පුරෙහත්තං භුඤ්ජිත්වා චුත්තනයෙනෙව සෙනවත්ථාදිහි අත්තානං අලඬකිරිත්වා පාසාදා ඔරුය්හ රථං අභිරුහති. අථ නං තෙ බ්‍රාහ්මණා සබ්බසෙනවත්ථවිලෙපනමාලාලඬකාරා සෙනවිජත්තානි ගහෙත්වා පරිවාරෙන්නි; තතො මහාජනස්ස සන්නිපාතනත්ථං පයමංයෙව තරුණදාරකානං ඵලාඵලානි විකිරිත්වා තදනත්තරං මාසකරුපානි; තදනත්තරං කභාපණෙ විකිරන්ති; මහාජනා සන්නිපතන්ති. උක්කුට්ඨියො වෙව වෙලුක්ඛෙපා ව පවත්තන්ති. අථ බ්‍රාහ්මණො මඬගලිකසොවත්ථිකාදීසු මඬගලානි වෙව සුවත්ථියො ව කරොන්තෙසු මහාසම්පත්තියා නගරං අනුවිවරති. පුඤ්ඤවත්තා මනුස්සා ඵකභූමකාදිපාසාදෙ ආරුය්හ සුකපත්තසදිසානි වාතපානකවාටානි විවරිත්වා ඔලොකෙන්නි. බ්‍රාහ්මණොපි අත්තතො යසසිරිසම්පත්තියා නගරං අජ්ඣොත්ථරන්තො විය දක්ඛිණද්වාරාහිමුඛො හොති. තෙන චුත්තං “සාවත්ථියා නියායාති” ති.

දිවා දිවස්සාති දිවසස්ස දිවා, මජ්ඣන්හකාලෙති අත්ථො. පිලොතිකං පරිබ්බාජකන්ති පිලොතිකානි ඵවං ඉත්ථිලිඬගවොහාරවසෙන ලද්ධනාමං පරිබ්බාජකං. සො කිර පරිබ්බාජකො දහරො පයමවයෙ ධීතො සුවණ්ණවණ්ණො බුද්ධුපට්ඨාකො, පාතොව තථාගතස්ස වෙව මහාථෙරානඤ්ච උපට්ඨානං කත්වා තිදණ්ඩකුණ්ඩිකාදිපරික්ඛාරං ආදාය ජෙතවනා නික්ඛමිත්වා නගරාහිමුඛො පායාසී. තං ඵස දුරතොව ආගච්ඡන්තං අද්දස. ඵතදවොවාති අනුක්කමෙන සන්නිකං ආගතං සඤ්ජානිත්වා ඵතං, “හන්ද කුතො නු හවං වච්ඡායතො ආගච්ඡති” ති ගොත්තං කිත්තෙන්නො වචනං අවොව. පණ්ඩිතො මඤ්ඤති හවං වච්ඡායතො සමණං ගොතමං පණ්ඩිතොති මඤ්ඤති, උදාහු තොති අයමෙත්ථ අත්ථො.

කො වාහං, හොති, හො, සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානනෙ අහං කො නාම? කො ව සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානිස්සාමිති කුතො වාහං සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානිස්සාමි, කෙන කාරණෙන ජානිස්සාමිති? ඵවං සබ්බථාපි අත්තතො අජානනභාවං දීපෙති. සොපි නුනස්ස තාදිසොවාති යො සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානෙය්‍ය, සොපි නුන දස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤතං පත්තො තාදිසො බුද්ධොයෙව භවෙය්‍ය. සිනෙරුං වා හිමවන්තං වා පථවිං වා ආකාසං වා පමෙතුකාමෙන තජ්ජමාණොව දණ්ඩො වා රජ්ජු වා ලද්ධුං වට්ටති. සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤං ජානන්තෙනපි තස්ස ඤාණසදිසමෙව සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණං ලද්ධුං වට්ටතිති දීපෙති. ආදරවසෙන පනෙත්ථ ආමෙඬිතං කතං. උළාරායාති උත්තරාය සෙට්ඨාය. කො වාහං, හොති, හො, අහං සමණස්ස ගොතමස්ස පසංසනෙ කො නාම? කො ව සමණං ගොතමං පසංසිස්සාමිති කෙන කාරණෙන පසංසිස්සාමි? පසත්ථපසත්ථොති සබ්බගුණානං උත්තරිතරෙහි සබ්බලොකපසත්ථෙහි අත්තතො ගුණෙහෙව පසත්ථො, න තස්ස අඤ්ඤෙහි පසංසනකිව්වං අත්ථි. යථා හි වම්පකපුජ්ථං වා නීලුජ්ජලං වා පදුමං වා ලොහිතවන්දනං වා අත්තතො වණ්ණගන්ධසිරියාව

පාසාදිකඤ්චෙව සුගන්ධඤ්ච, න තස්ස ආගන්තුකෙහි වණ්ණගන්ධෙහි
 ථොමනකිව්වං අත්ථී. යථා ව මණ්ණරතනං වා වන්දමණ්ඩලං වා අත්තනො
 ආලොකෙනෙව ඔභාසති, න තස්ස අඤ්ඤෙන ඔභාසනකිව්වං අත්ථී. එවං සමණො
 ගොතමො සබ්බලොකපසත්ථෙහි අත්තනො ගුණෙහෙව පසත්ථො ථොමිතො
 සබ්බලොකස්ස සෙට්ඨනං පාපිතො, න තස්ස අඤ්ඤෙන පසංසනකිව්වං අත්ථී.
 පසත්ථෙහි වා පසත්ථොතිපි පසත්ථපසත්ථො.

කෙ පසත්ථා නාම? රාජා පසෙනදි කොසලො කාසිකොසලවාසිකෙහි
 පසත්ථො, බිම්බිසාරො අභිගමගධවාසීහි. වෙසාලිකා ලිච්ඡවී වජ්ජිරට්ඨවාසීහි
 පසත්ථා. පාවෙය්‍යකා මල්ලා, කොසිනාරකා මල්ලා, අඤ්ඤෙපි තෙ තෙ ඛත්තියා
 තෙහි තෙහි ජානපදෙහි පසත්ථා. වඬිකීආදයො බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණගණෙහි,
 අනාථපිණ්ඩිකාදයො උපාසකා අනෙකසතෙහි උපාසකගණෙහි, විසාඛාදයො
 උපාසිකා අනෙකසතාහි උපාසිකාහි, සකුලුදායිආදයො පරිබ්බාජකා අනෙකෙහි
 පරිබ්බාජකසතෙහි, උජ්ජලවණ්ණාථෙරිආදිකා මහාසාවිකා අනෙකෙහි
 හික්ඛුනිසතෙහි, සාරිපුත්තත්ථෙරාදයො මහාසාවකා අනෙකසතෙහි හික්ඛුනි,
 සක්කාදයො දෙවා අනෙකසහස්සෙහි දෙවෙහි, මහාබ්‍රහ්මාදයො බ්‍රහ්මානො
 අනෙකසහස්සෙහි බ්‍රහ්මෙහි පසත්ථා. තෙ සබ්බෙපි දසබ්බෙ ථොමෙත්ති
 වණ්ණෙත්ති, පසංසන්තිති හගවා “පසත්ථපසත්ථො” ති වුවිචති.

අත්ථවසන්ති අත්ථානිසංසං. අථස්ස පරිබ්බාජකො අත්තනො පසාදකාරණං
 ආවික්ඛන්තො සෙය්‍යථාපි, භො, කුසලො නාගවනිකොතිආදිමාහ. තත්ථ
 නාගවනිකොති නාගවනවාසිකො අනුග්ගහිතසිප්පො පුරිසො. පරතො පන
 උග්ගහිතසිප්පො පුරිසො නාගවනිකොති ආගතො. චත්තාරි පදානීති චත්තාරි
 ඤාණපදානි ඤාණවලඤ්ජානි, ඤාණෙන අක්කන්තට්ඨානානීති අත්ථො.

289. ඛත්තියපණ්ඩිතෙතිආදීසු පණ්ඩිතෙති පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතෙ.
 නිපුණෙති සණ්ඨෙහෙ සුබ්බමබුද්ධිනො, සුබ්බමඅත්ථන්තරපටිච්ඡිකුක්කසමත්ථෙ.
 කතපරප්පවාදෙති විඤ්ඤාතපරප්පවාදෙ වෙව පරෙහි සද්ධිං කතවාදපරිචයෙ ව.
 වාලවෙධිරූපෙති වාලවෙධිධනුග්ගහසදිසෙ. තෙ හින්දන්තා මඤ්ඤෙ වරන්තීති
 වාලවෙධි විය වාලං සුබ්බමානිපි පරෙසං දිට්ඨිගතානි අත්තනො පඤ්ඤාගතෙන
 හින්දන්තා විය වරන්තීති අත්ථො. පඤ්ඤං අභිසඬ්ඛරොන්තීති දුපදම්පි තිපදම්පි
 චතුප්පදම්පි පඤ්ඤං කරොන්ති. වාදං ආරොපෙස්සාමාති දොසං ආරොපෙස්සාම. න
 වෙව සමණං ගොතමං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තීති; කස්මා න පුච්ඡන්ති? හගවා කිර
 පරිසමජ්ඣෙකං ධම්මං දෙසෙන්නො පරිසාය අජ්ඣාසයං ඔලොකෙති, තතො පස්සති –
 “ඉමෙ ඛත්තියපණ්ඩිතා ගුල්හං රහස්සං පඤ්ඤං ඔවට්ටිකසාරං කත්වා ආගතා” ති.
 සො තෙහි අපුට්ඨොයෙව එවරූපෙ පඤ්ඤෙහෙ පුච්ඡාය එත්තකා දොසා, විස්සජ්ජනෙ
 එත්තකා, අත්ථෙ පදෙ අක්ඛරෙ එත්තකාති ඉමෙ පඤ්ඤෙහෙ පුච්ඡන්තො එවං
 පුච්ඡෙය්‍යා, විස්සජ්ජෙන්නො එවං විස්සජ්ජෙය්‍යාති, ඉති ඔවට්ටිකසාරං කත්වා
 ආනිතෙ පඤ්ඤෙහෙ ධම්මකථාය අත්තරෙ පක්ඛිපිත්වා විද්ධංසෙති. ඛත්තියපණ්ඩිතා
 “සෙය්‍යො වත නො, යෙ මයං ඉමෙ පඤ්ඤෙහෙ න පුච්ඡිමිහා, සවෙ හි මයං

ප්‍රච්ඡේදයාම, අප්පතිට්ඨේව නො කත්වා සමණො ගොතමො බ්‍රිපෙය්‍යා’ ති
අත්තමනා භවන්ති.

අපිව බුද්ධා නාම ධම්මං දෙසෙන්නා පරිසං මෙත්තාය ඵරන්ති,
මෙත්තාඵරණෙන දසබ්ලෙ මහාජනස්ස චිත්තං පසිද්ධි, බුද්ධා ච නාම
රූපග්ගප්පත්තා හොන්ති දස්සනසම්පන්නා මධුරස්සරා මුදුජීවහා
සුඵසිතදන්තාවරණා අමතෙන හදයං සිඤ්චන්තා විය ධම්මං කථෙන්නි. තත්‍ර නෙසං
මෙත්තාඵරණෙන පසන්නචිත්තානං ඵවං හොති – “ඵවරූපං අද්වේජ්ඣකථං
අමොසකථං නිය්‍යානිකකථං කථෙන්නෙන භගවතා සද්ධිං න සක්ඛිස්සාම
පච්චනිකග්ගාහං ගණ්හිතු” ත්ති අත්තනො පසන්නභාවෙනෙව න ප්‍රච්ඡන්ති.

අඤ්ඤදත්ථුති එකංසෙන. සාවකා සම්පජ්ජන්තිති සරණගමනවසෙන සාවකා
හොන්ති. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මවරියපරියොසානන්ති
මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානභූතං අරහත්තඵලං, තදත්ථාය හි තෙ පබ්බජන්ති.
මනං වත, හො, අනස්සාමාති, හො, සවෙ මයං න උපසඬකමෙය්‍යාම, ඉමිනා
ථොකෙන අනුපසඬකමනමත්තෙන අපගිරූපාසනමත්තෙනෙව නට්ඨා භවෙය්‍යාම.
උපසඬකමනමත්තකෙන පනම්හා න නට්ඨාති අත්ථො. දුතියපදං පුරිමස්සෙව
වෙච්චනං. අස්සමණොව සමානාතිආදීසු පාපානං අසමිත්තා අස්සමණොව.
අබාහිත්තා ච පන අබ්‍රාහ්මණොව. කිලෙසාරිතං අහත්තා අනරහත්තොයෙව
සමානාති අත්ථො.

290. උදානං උදානෙසීති උදාහාරං උදාහරි. යථා හි යං තෙලං මානං ගහෙතුං න
සක්කොති, විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං අවසෙකොති වුච්චති, යඤ්ච ජලං තළාකං
ගහෙතුං න සක්කොති, අජ්ඣොත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං ඔසොති වුච්චති. ඵවමෙව යං
පීතිමයං වචනං හදයං ගහෙතුං න සක්කොති, අධිකං හුත්වා අන්තො අසණ්ඨන්තිවා
බහි නික්ඛමති, තං උදානන්ති වුච්චති. ඵවරූපං පීතිමයං වචනං නිච්ඡාරෙසීති
අත්ථො. හත්ථිපදොපමොති හත්ථිපදං උපමා අස්ස ධම්මස්සාති හත්ථිපදොපමො.
සො න ඵත්තාවතා චිත්ථාරෙන පරිපුරො හොතිති දස්සෙති. නාගවනිකොති
උග්ගහිතහත්ථිසිප්පො හත්ථිවනවාරිකො. අථ කස්මා ඉධ කුසලොති න චුත්තොති?
පරතො “යො හොති කුසලො” ති විහාගදස්සනතො. යො හි කොචි පවිසති, යො
පන කුසලො හොති, සො නෙව තාව නිට්ඨං ගච්ඡති. තස්මා ඉධ කුසලොති අවත්වා
පරතො චුත්තො.

291. වාමනිකාති රස්සා ආයාමතොපි න දීසා මහාකුච්ඡිහත්ථිනියො. උච්චා ච
නිසෙවිතන්ති සත්තට්ඨරතනුබ්බෙධෙ වටරුක්ඛාදීනං ඛන්ධජ්ජදෙසෙ සංසිතට්ඨානං.
උච්චා කාළාරිකාති උච්චා ච යට්ඨිසදිසපාදා හුත්වා, කාළාරිකා ච දන්තානං
කළාරතාය. තාසං කිර එකො දන්තො උන්නතො හොති, එකො ඔනතො. උහොපි ච
විරළා හොන්ති, න ආසන්නා. උච්චා ච දන්තෙහි ආරඤ්ජිතානීති
සත්තට්ඨරතනුබ්බෙධෙ වටරුක්ඛාදීනං ඛන්ධජ්ජදෙසෙ ඵරසුනා පහතට්ඨානං විය
දාට්ඨාහි ඡින්නට්ඨානං. උච්චා කණෙරුකා නාමාති උච්චා ච යට්ඨිසදිසදිසපාදා

භූත්වා, කණෙරුකා ව දන්තානං කණෙරුකාය, තා කිර මකුළදායා හොත්ති. තස්මා කණෙරුකාති වුවිවන්ති. සො නිට්ඨං ගවිජනීති සො නාගවනිකො යස්ස වතාහං නාගස්ස අනුපදං ආගතො, අයමෙව සො, න අඤ්ඤො. යඤ්ඤි අහං පයමං පදං දිස්වා වාමනිකානං පදං ඉදං භවිස්සතීති නිට්ඨං න ගතො, යමිපි තතො ඔරහාගෙ දිස්වා කාළාරිකානං භවිස්සති, කණෙරුකානං භවිස්සතීති නිට්ඨං න ගතො, සබ්බං තං ඉමස්සෙව මහාහත්ථිනො පදන්ති මහාහත්ථිං දිස්වා නිට්ඨං ගවිජති.

එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – නාගවනං විය හි ආදිතො පටියාය යාව නීවරණස්පහානා ධම්මදෙසනා වෙදිතබ්බො. කුසලො නාගවනිකො විය යොගාවචරො; මහානාගො විය සම්මාසම්බුද්ධො; මහත්තං හත්ථිපදං විය ඝානාහිඤ්ඤා. නාගවනිකස්ස තත්ථ තත්ථ හත්ථිපදං දිස්වාපි වාමනිකානං පදං භවිස්සති, කාළාරිකානං කණෙරුකානං පදං භවිස්සතීති අනිට්ඨංගතහාවො විය යොගිතො, ඉමා ඝානාහිඤ්ඤා නාම බාහිරකපරිබ්බාජකානම්පි සන්තීති අනිට්ඨංගතහාවො. නාගවනිකස්ස, තත්ථ තත්ථ මයා දිට්ඨං පදං ඉමස්සෙව මහාහත්ථිනො, න අඤ්ඤස්සාති මහාහත්ථිං දිස්වා නිට්ඨංගමනං විය අරියසාවකස්ස අරහත්තං පත්ථාව නිට්ඨංගමනං. ඉදංද්ව පන ඔපම්මසංසන්දනං මත්ථකෙ යත්වාපි කාතුං වට්ටති. ඉමස්මිම්පි යානෙ වට්ටතියෙව. අනුක්කමාගතං පන පාළිපදං ගහෙත්වා ඉධෙව කතං. තත්ථ ඉධාති දෙසාපදෙසෙ නිපාතො. ස්වායං කත්ථවි ලොකං උපාදාය වුවිවති. යථාහ – “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති” ති (දී. නි. 1.279). කත්ථවි සාසනං. යථාහ – “ඉධෙව, හික්ඛවෙ, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො” ති (අ. නි. 4.241). කත්ථවි ඔකාසං. යථාහ –

“ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතො;
පුනරායු ව මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිසා” ති. (දී. නි. 2.369; දී. නි. අට්ඨ. 1.190);

කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙව. යථාහ – “ඉධාහං, හික්ඛවෙ, භූත්තාථි අස්සං පචාරිතො” ති (ම. නි. 1.30). ඉධ පන ලොකං උපාදාය චුත්තොති වෙදිතබ්බො. ඉදං චුත්තං හොති “බ්‍රාහ්මණ ඉමස්මිං ලොකෙ තථාගතො උප්පජ්ජති අරහං...පෙ.... බුද්ධො භගවා” ති.

තත්ථ තථාගතසද්දො මූලපරියායෙ, අරහත්තිආදයො විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා. ලොකෙ උප්පජ්ජතීති එත්ථ පන ලොකොති ඔකාසලොකො සත්තලොකො සඨ්ඛාරලොකොති තිවිධො. ඉධ පන සත්තලොකො අධිප්පෙතො. සත්තලොකෙ උප්පජ්ජමානොපි ව තථාගතො න දෙවලොකෙ, න බ්‍රහ්මලොකෙ, මනුස්සලොකෙයෙව උප්පජ්ජති. මනුස්සලොකෙපි න අඤ්ඤස්මිං චක්කවාළෙ, ඉමස්මිංයෙව චක්කවාළෙ. තත්‍රාපි න සබ්බට්ඨානෙසු, “පුරත්ථිමාය දිසාය ගජඨගලං නාම නිගමො. තස්සාපරෙන මහාසාලො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පුරත්ථිමදක්ඛිණාය දිසාය සල්ලවතී නාම නදී, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. දක්ඛිණාය දිසාය සෙතකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො

පරා පව්වන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පච්ඡිමාය දිසාය ථුණං නාම
 බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරා පව්වන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. උත්තරාය දිසාය
 උසිරද්ධජො නාම පබ්බතො, තතො පරා පව්වන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ’ති
 (මහාව. 259) එවං පරිච්ඡින්නෙ ආයාමතො තියොජනසතෙ විත්ථාරතො
 අඛිඨතෙයායොජනසතෙ පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතෙ මජ්ඣිමපදෙසෙ
 උප්පජ්ජති. න කෙවලඤ්ච තථාගතොව, පච්චෙකබුද්ධා අග්ගසාවකා අසීති
 මහාථෙරා බුද්ධමානා බුද්ධපිතා චක්කවත්තී රාජා අඤ්ඤෙ ච සාරජ්ජත්තා
 බ්‍රාහ්මණගහපතිකා එත්ථෙව උප්පජ්ජන්ති. තත්ථ තථාගතො සුජාතාය
 දිත්තමධුපායසභොජනතො පටියාය යාව අරහත්තමග්ගො, තාව උප්පජ්ජති නාම.
 අරහත්තඵලෙ උප්පන්නො නාම. මහාහිනික්ඛමනතො වා යාව අරහත්තමග්ගො.
 තුසිතභවනතො වා යාව අරහත්තමග්ගො. දීපඤ්ඤාපාදමූලතො වා යාව
 අරහත්තමග්ගො, තාව උප්පජ්ජති නාම. අරහත්තඵලෙ උප්පන්නො නාම. ඉධ
 සබ්බපඨමං උප්පන්නභාවං සන්ධාය උප්පජ්ජතීති වුත්තං, තථාගතො ලොකෙ
 උප්පන්නො හොතීති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො.

සො ඉමං ලොකන්ති සො භගවා ඉමං ලොකං, ඉදානි චත්තබ්බං නිදස්සෙති.
 සදෙවකන්ති සහ දෙවෙහි සදෙවකං. එවං සහ මාරොන සමාරකං. සහ බ්‍රහ්මිනා
 සබ්‍රහ්මකං. සහ සමණබ්‍රාහ්මණෙහි සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං. පජාතත්තා පජා, තං පජං.
 සහ දෙවමනුස්සෙහි සදෙවමනුස්සං. තත්ථ සදෙවකච්චනෙන
 පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගණං වෙදිතබ්බං. සමාරකච්චනෙන
 ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගණං. සබ්‍රහ්මකච්චනෙන බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගණං.
 සස්සමණබ්‍රාහ්මණිච්චනෙන සාසනස්ස පව්වත්ථිපව්වාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගණං.
 සමිතපාපබාහිතපාපසමණබ්‍රාහ්මණග්ගණඤ්ච. පජාවචනෙන
 සත්තලොකග්ගණං. සදෙවමනුස්සච්චනෙන සම්මුතිදෙවඅවසෙසමනුස්සග්ගණං.
 එවමෙත්ථ තීහි පදෙහි ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකො, ද්විහි පජාවසෙන
 සත්තලොකොව ගහිතොති වෙදිතබ්බො.

අපරො නයො – සදෙවකග්ගණෙන අරුපාවචරදෙවලොකො ගහිතො.
 සමාරකග්ගණෙන ඡකාමාවචරදෙවලොකො. සබ්‍රහ්මකග්ගණෙන රූපී
 බ්‍රහ්මලොකො. සස්සමණබ්‍රාහ්මණාදිග්ගණෙන චතුපරිසවසෙන සම්මුතිදෙවෙහි වා
 සහ මනුස්සලොකො අවසෙසසබ්බසත්තලොකො වා.

අපිචෙත්ථ සදෙවකච්චනෙන උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතො සබ්බස්ස ලොකස්ස
 සච්ඡිකතභාවමාහ. තතො යෙසං අහොසි – ‘‘මාරො මහානුභාවො
 ඡකාමාවචරිස්සරො වසවත්තී. කිං සොපි එතෙන සච්ඡිකතො’’ති? තෙසං විමතිං.
 විධමන්තො සමාරකන්ති ආහ. යෙසං පන අහොසි – ‘‘බ්‍රහ්මා මහානුභාවො,
 එකඬ්ගුලියා එකස්මිං චක්කවාලසහස්සෙ ආලොකං ඵරති, ද්විහි...පෙ.... දසහි
 අඬ්ගුලිහි දසසු චක්කවාලසහස්සෙසු ආලොකං ඵරති, අනුත්තරඤ්ච
 ඤානසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙති. කිං සොපි සච්ඡිකතො’’ති? තෙසං විමතිං.
 විධමන්තො සබ්‍රහ්මකන්ති ආහ. තතො යෙ විත්තෙසු – ‘‘පුථු සමණබ්‍රාහ්මණා

සාසනස්ස පව්වත්ථිකා, කිං තෙපි සච්ඡිකතා’’ති? තෙසං විමතිං විධමන්තො සස්සමණඛාන්මණිං පජන්ති ආහ. එවං උක්කට්ඨුක්කට්ඨානං සච්ඡිකතභාවං පකාසෙත්වා අථ සම්මුතිදෙවෙ අවසෙසමනුස්සෙ ව උපාදාය උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙන සෙසසත්තලොකස්ස සච්ඡිකතභාවං පකාසෙන්තො සදෙවමනුස්සන්ති ආහ. අයමෙත්ථ භාවානුක්කමො. පොරාණා පනාහු – සදෙවකන්ති දෙවතාහි සද්ධිං අවසෙසලොකං. සමාරකන්ති මාරෙන සද්ධිං අවසෙසලොකං. සබ්බමකන්ති බ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං අවසෙසලොකං. එවං සබ්බෙහි තිහවුපගෙ සත්තෙ තිභාකාරෙහි තිසු පදෙසු පක්ඛිපෙත්වා සුත ද්විහි පදෙහි පරියාදියන්තො ‘‘සස්සමණඛාන්මණිං පජං සදෙවමනුස්ස’’න්ති ආහ. එවං පඤ්චහි පදෙහි තෙන තෙනාකාරෙන තෙධාතුකමෙව පරියාදින්තන්ති.

සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙතීති සයන්ති සාම. අපරනෙයොහු හුත්වා. අභිඤ්ඤාති අභිඤ්ඤාය, අධිකෙන ඤාණෙන ඤත්වාති අත්ථො. සච්ඡිකත්වාති පව්වක්ඛං කත්වා. එතෙන අනුමානාදිපටික්ඛෙපො කතො භොති. පච්චෙදෙතීති බොධෙති විඤ්ඤාපෙති පකාසෙති. සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං...පෙ.... පරියොසානකල්‍යාණන්ති සො භගවා සත්තෙසු කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච හිත්වාපි අනුත්තරං විචෙකසුඛං ධම්මං දෙසෙති. තඤ්ච බො අප්පං වා බහුං වා දෙසෙන්තො ආදිකල්‍යාණාදිප්පකාරමෙව දෙසෙති. ආදිමිහිපි කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්වා දෙසෙති. මජ්ඣෙහි... පරියොසානෙහි කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්වා දෙසෙතිති වුත්තං භොති.

තත්ථ අත්ථි දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං, අත්ථි සාසනස්ස. දෙසනාය තාව චතුප්පදිකායපි ගාථාය පඨමපාදො ආදි නාම, තතො ද්වෙ මජ්ඣං නාම, අත්තෙ එකො පරියොසානං නාම. එකානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස නිදානමාදි, ඉදමවොචාති පරියොසානං, උභින්තං අත්තරා මජ්ඣං. අනෙකානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස පඨමානුසන්ධි ආදි, අත්තෙ අනුසන්ධි පරියොසානං, මජ්ඣෙ එකො වා ද්වෙ වා බහු වා මජ්ඣමෙව. සාසනස්ස පන සීලසමාධිවිපස්සනා ආදි නාම. වුත්තමිපි චෙතං – ‘‘කො වාදි කුසලානං ධම්මානං, සීලඤ්ච සුවිසුද්ධං, දිට්ඨි ව උජුකා’’ති (සං. නි. 5.369). ‘‘අත්ථි, හික්ඛෙවෙ, මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා’’ති එවං වුත්තො පන අරියමග්ගො මජ්ඣං නාම, එලඤ්චෙව නිබ්බානඤ්ච පරියොසානං නාම. ‘‘එතදත්ථමිදං, බ්‍රාහ්මණ, බ්‍රහ්මවරියමෙනං සාරං, එතං පරියොසාන’’න්ති (ම. නි. 1.324) හි එත්ථ එලං පරියොසානන්ති වුත්තං. ‘‘නිබ්බානොගධඤ්චි, ආවුසො විසාබ, බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති නිබ්බානපරායණං නිබ්බානපරියොසාන’’න්ති (ම. නි. 1.466) එත්ථ නිබ්බානං පරියොසානන්ති වුත්තං. ඉධ දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං අධිප්පෙතං. භගවා හි ධම්මං දෙසෙන්තො ආදිමිහි සීලං දස්සෙත්වා මජ්ඣෙ මග්ගං පරියොසානෙ නිබ්බානං දස්සෙති. තෙන වුත්තං – ‘‘සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං’’න්ති. තස්මා අඤ්ඤොපි ධම්මකථිකො ධම්මං කථෙත්තො –

‘‘ආදිමිහි සීලං දස්සෙය්‍ය, මජ්ඣෙ මග්ගං විභාවෙය;

පරියොසානම්හි නිබ්බානං, එසා කථිකසංඝයීති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.190);

සාත්ථං සත්ත්වස්සන්ති යස්ස හි යාගුහත්තඉත්ථිපුරිසාදිවණ්ණනා නිස්සිතා දෙසනා හොති, න සො සාත්ථං දෙසෙති. භගවා පන තථාරූපං දෙසනං පභාය චතුසතිපට්ඨානාදිනිස්සිතං දෙසනං දෙසෙති. තස්මා “සාත්ථං දෙසෙති”ති වුච්චති. යස්ස පන දෙසනා එකත්වස්සන්තිදිස්සන්තිවා සබ්බන්තිරොට්ඨත්වස්සන්තිවා සබ්බවිස්සට්ඨත්වස්සන්තිගහිතත්වස්සන්තිවා, තස්ස දමිළකිරාසවරාදිමිලක්ඛනං භාසා විය තත්ත්වස්සන්තිපරිපුරියා අභාවතො අත්ත්වස්සන්ති නාම දෙසනා හොති. භගවා පන –

“සිලිං ධනිතස්සදිසරස්සං, ගරුකං ලභ්භකස්සදිගහිතං;
සම්බන්ධං චන්ද්‍රිතං විමුක්තං, දසධා තත්ත්වස්සන්තිද්ධියා පභෙදො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.190) –

එවං චුත්තං දසවිධං තත්ත්වස්සන්ති අමක්ඛන්තිවා පරිපුරිසත්ත්වස්සන්තිමෙව කත්වා ධම්මං දෙසෙති. තස්මා “සත්ත්වස්සන්ති ධම්මං දෙසෙති”ති වුච්චති.

කෙවලපරිපුරිසත්ත්වස්සන්ති එත්ථ කෙවලන්ති සකලාධිවචනං. පරිපුරිසත්ත්වස්සන්ති අනුනාධිකවචනං. ඉදං චුත්තං හොති – “සකලපරිපුරිසත්ත්වස්සන්ති දෙසෙති, එකදෙසනාපි අපරිපුරිසත්ත්වස්සන්ති නත්ථි”ති. පරිසුද්ධන්ති නිරූපකිලෙසං. යො හි ඉදං ධම්මදෙසනං නිස්සාය ලාභං වා සක්කාරං වා ලභිස්සාමිති දෙසෙති, තස්ස අපරිසුද්ධා දෙසනා හොති. භගවා පන ලොකාමිසනිරපෙක්ඛො භිතථරණෙන මෙත්තභාවනාය මුද්දාදියො උල්ලම්පනසභාවසංඝයීතෙන විත්තෙන දෙසෙති. තස්මා “පරිසුද්ධං ධම්මං දෙසෙති”ති වුච්චති. බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතිති එත්ථ බ්‍රහ්මවරියන්ති සික්ඛන්තයසඨගහං සකලසාසනං. තස්මා බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතිති සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං...පෙ.... පරිසුද්ධං, එවං දෙසන්තො ච සික්ඛන්තයසඨගහිතං සකලසාසනං බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. බ්‍රහ්මවරියන්ති සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මභූතං වරියං. බ්‍රහ්මභූතානං වා බුද්ධාදීනං වරියන්ති චුත්තං හොති.

තං ධම්මන්ති තං චුත්තස්සකාරසම්පදං ධම්මං. සුඤ්ඤාති ගහපති වාති තස්මා පයමං ගහපතිං නිද්දිසති? නිහතමානත්තා උස්සන්තත්තා ච. යෙහුයොන හි බන්තිසකුලතො පබ්බජිතා ජාතිං නිස්සාය මානං කරොන්ති. බ්‍රාහ්මණකුලා පබ්බජිතා මන්තෙ නිස්සාය මානං කරොන්ති. භිතථරණකුලා පබ්බජිතා අත්තතො විජාතිතාය පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්ති. ගහපතිදාරකා පන කච්ඡෙහි සෙදං මුඤ්චන්තෙහි පිට්ඨියා ලොණං පුප්ඵමානාය භූමිං කසිත්වා නිහතමානදස්සා හොන්ති. තෙ පබ්බජිත්වා මානං වා දස්සං වා අකත්වා යථාබලං බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තා සක්කොන්ති අරහත්තෙ පතිට්ඨාතුං. ඉතරෙහි ච කුලෙහි නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතා නාම න බ්‍රහ්මකා, ගහපතිකාව බ්‍රහ්මකා, ඉති නිහතමානත්තා උස්සන්තත්තා ච පයමං ගහපතිං නිද්දිසති.

අඤ්ඤතරස්මිං වාති ඉතරෙසං වා කුලානං අඤ්ඤතරස්මිං. පච්චාජානොති පතිජානො. තථාගතෙ සද්ධං පටිලහතිති පරිසුද්ධං ධම්මං සුත්වා ධම්මස්සාමිම්හි තථාගතෙ “සම්මාසම්බුද්ධො වත භගවා”ති සද්ධං පටිලහති. ඉති පටිසඤ්චික්ඛතීති එවං පච්චවෙක්ඛති. සම්බ්බාදො සරාවාසොති සවෙපි සට්ඨිහත්ථෙ සරෙ යොජනසතන්තරෙපි වා ද්වෙ ජායම්පතිකා වසන්ති, තථාපි නෙසං සකිඤ්චනසපලිබ්බොධට්ඨෙත සරාවාසො සම්බ්බාදොයෙව. රජොපථොති රාගරජාදීනං උට්ඨානට්ඨානන්ති මහාඅට්ඨකථායං වුත්තං. ආගමනපථොතිපි වට්ටති. අලග්ගනට්ඨෙත අබ්භොකාසො වියාති අබ්භොකාසො. පබ්බජ්නො හි කුටාගාරරතනපාසාදදෙවවිමානාදීසු පිහිතද්වාරවාතපානෙසු පටිච්ඡන්තෙසු වසන්තොපි නෙව ලග්ගති න සජ්ජති න ඛජ්ඣති. තෙන වුත්තං – “අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා”ති. අපිච සම්බ්බාදො සරාවාසො කුසලකිරියාය ඔකාසාභාවතො. රජොපථො අසංවුත්තසඤ්චාරට්ඨානං විය රජානං කිලෙසරජානං සන්තිපාතට්ඨානතො. අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා කුසලකිරියාය යථාසුඛං ඔකාසසබ්භාවතො.

නයිදං සුකරං...පෙ.... පබ්බජෙය්‍යන්ති එත්ථ අයං සඬ්ඛෙපකථා – යදෙනං සික්ඛත්තයබ්බුත්ථවරියං එකමිපි දිවසං අබ්බණ්ඩං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය එකන්තපරිපුණ්ණං. එකදිවසමිපි ව කිලෙසමලෙන අමලිතං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය එකන්තපරිසුද්ධං, සඬ්ඛලිබ්භං ලිබ්භසඬ්ඛසදිසං ධොතසඬ්ඛසජ්ජපටිභාගං වරිතබ්බං, ඉදං න සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා අගාරමජ්ඣෙ වසන්තෙන එකන්තපරිපුණ්ණං...පෙ.... වරිතුං. යංනුනාහං කෙසෙ ව මස්සුඤ්ච ඔහාරෙත්වා කාසායරසපිත්තාය කාසායාති බ්බුත්ථවරියං වරන්තානං අනුච්ඡවිකාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා පරිදහිත්වා අගාරස්මා නික්ඛමිත්වා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍යන්ති. එත්ථ ව යස්මා අගාරස්ස හිතං කසිවාණිජ්ජාදිකම්මං අගාරියන්ති වුවචති, තඤ්ච පබ්බජ්ජාය නත්ථි. තස්මා පබ්බජ්ජා අනගාරියාති ඤාතබ්බා, තං අනගාරියං. පබ්බජෙය්‍යන්ති පටිපජ්ජෙය්‍යං. අජ්ජං වාති සහස්සතො හෙට්ඨා භොගක්ඛන්ධො අජ්ජො නාම භොති, සහස්සතො පට්ඨාය මහා. ආබන්ධනට්ඨෙත ඤාති එව පරිවට්ටො ඤාතිපරිවට්ටො. සො වීසතියා හෙට්ඨා අජ්ජො භොති, වීසතියා පට්ඨාය මහා.

292. හික්ඛුනං සික්ඛාසාජීවසමාපන්නොති යා හික්ඛුනං අධිසීලසඬ්ඛාතා සික්ඛා, තඤ්ච, යත්ථ වෙනෙ සහ ජීවන්ති එකජීවිකා සභාගවුත්තිතො භොන්ති, තං භගවතා පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදසඬ්ඛාතං සාජීවඤ්ච තත්ථ සික්ඛනභාවෙන සමාපන්නොති හික්ඛුනං සික්ඛාසාජීවසමාපන්නො. සමාපන්නොති සික්ඛං පරිපුරෙන්නො, සාජීවඤ්ච අවිතික්කමන්නො හුත්වා තදුභයං උපගතොති අත්ථො. පාණාතිපාතං පහායාතිආදීසු පාණාතිපාතාදිකථා හෙට්ඨා විත්ථාරිතා එව. පහායාති ඉමං පාණාතිපාතවෙනනාසඬ්ඛාතං දුස්සීලාං පජහිත්වා. පටිවිරතො භොතීති පහිනකාලතො පට්ඨාය තතො දුස්සීලාතො ඔරතො විරතොව භොති. නිහිතදණ්ධො නිහිතසත්ථොති පරුපසාතත්ථාය දණ්ඩං වා සත්ථං වා ආදාය අවත්තනතො නික්ඛිත්තදණ්ධො වෙච නික්ඛිත්තසත්ථො වාති අත්ථො. එත්ථ ව යපෙත්වා දණ්ඩං

සබ්බමිපි අවසෙසං උපකරණං සත්තානං විහිංසනභාවතො සත්ථන්ති වෙදිතබ්බං.
යං පන භික්ඛු කත්තරදණ්ඩං වා දන්තකට්ඨවාසීං වා පිප්ඵලකං වා ගහෙත්වා
විවරන්ති, න තං පරුපසාතත්ථාය. තස්මා නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථොත්ථෙව සඬ්ඛං
ගච්ඡති. ලජ්ජීති පාපජිගුවිජනලක්ඛණාය ලජ්ජාය සමන්තාගතො. දයාපන්නොති
දයං මෙත්තචිත්තතං ආපන්නො. සබ්බපාණභූතභිතානුකම්පීති සබ්බෙ පාණභූතෙ
භිතෙන අනුකම්පකො. තාය දයාපන්නතාය සබ්බෙසං පාණභූතානං භිතචිත්තකොති
අත්ථො. විහරතීති ඉරියති පාලෙති.

දින්නමෙව ආදියතීති දින්නාදායී. විත්තෙනපි දින්නමෙව පටිකඬ්ඛතීති
දින්නපාටිකඬ්ඛී. ථෙන්නෙතීති ථෙන්නො. න ථෙන්නෙ අථෙන්නෙ. අථෙන්නත්තායෙව
සුචිභූතෙන. අත්තනාති අත්තභාවෙන, අථෙන්නං සුචිභූතං අත්තභාවං කත්වා විහරතීති
වුත්තං හොති.

අමුභ්මවරියන්ති අසෙට්ඨවරියං. බුභ්මං සෙට්ඨං ආචාරං වරතීති බුභ්මචාරී.
ආරාචාරීති අමුභ්මවරියතො දුරචාරී. මෙටුනාති රාගපරිශුද්ධානවසෙන සදිසත්තා
මෙටුනකාති ලද්ධවොහාරෙහි පටිසෙවිතබ්බතො මෙටුනාති සඬ්ඛං ගතා අසද්ධම්මා.
ගාමධම්මාති ගාමවාසීනං ධම්මා.

සච්චං වදන්ති සච්චවාදී. සච්චෙන සච්චං සන්දහති සට්ඨෙතීති සච්චසන්ධො, න
අන්තරන්තරා මුසා වදන්ති අත්ථො. යො හි පුරිසො කදාපි මුසා වදති, කදාපි සච්චං,
තස්ස මුසාවාදෙන අන්තරිත්තත්තා සච්චං සච්චෙන න සට්ඨෙති. තස්මා න සො
සච්චසන්ධො, අයං පන න තාදිසො, ජීවිතහෙතුපි මුසාවාදං අවත්වා සච්චෙන සච්චං
සන්දහතියෙවාති සච්චසන්ධො. ථෙන්නොති ථීරො, ථීරකථොති අත්ථො. එකො හි
පුග්ගලො හලිද්දිරාගො විය, පුසරාසිම්භි නිබ්බානං විය, අස්සපිට්ඨෙ
යපිතකුම්භණ්ඩම්ච ව න ථීරකථො හොති. එකො පාසාණලොඛා විය ඉන්දබ්බිලො විය
ව ථීරකථො හොති; අසිනා සිසෙ ඡිජ්ජන්තෙපි ද්වෙ කථා න කථෙති; අයං වුච්චති
ථෙන්නො. පච්චයිකොති පත්තියායිතබ්බකො, සද්ධායිකොති අත්ථො. එකච්චො හි
පුග්ගලො න පච්චයිකො හොති, “ඉදං කෙන වුත්තං, අසුකෙනා” ති වුත්තෙ “මා
තස්ස වචනං සද්දහථා” ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එකො පච්චයිකො හොති, “ඉදං
කෙන වුත්තං, අසුකෙනා” ති වුත්තෙ, “යදි තෙන වුත්තං, ඉදමෙව පමාණං, ඉදානි
උපපරික්ඛිතබ්බං නත්ථී, එවමෙව ඉද්”න්ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, අයං වුච්චති
පච්චයිකො. අවිසංවාදකො ලොකස්සාති තාය සච්චවාදිතාය ලොකං න
විසංවාදෙතීති අත්ථො.

ඉමෙසං හෙදායාති යෙසං ඉතො සුත්ථාති වුත්තානං සන්තිකෙ සුතං, තෙසං
හෙදාය. භින්නානං වා සන්ධාතාති ද්වින්නමිපි මිත්තානං වා සමානුපජ්ඣායකාදීනං
වා කෙනවිදෙව කාරණෙන භින්නානං එකමෙකං උපසඬ්ඛමිත්වා “තුම්භාකං ඊදිසෙ
කුලෙ ජාතානං එවං බහුස්සුතානං ඉදං න යුත්ත”න්තිආදීනි වත්වා සන්ධානං
කත්තා. අනුප්පදාතාති සන්ධානානුප්පදාතා, ද්වෙ ජනෙ සමග්ගෙ දිස්වා, “තුම්භාකං
එවරුපෙ කුලෙ ජාතානං එවරුපෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතානං

අනුවෂ්ඨිකමෙත''න්තිආදීනි වත්වා දළ්භිකම්මං කත්තානි අත්ථො. සමග්ගො ආරාමො අස්සානි සමග්ගාරාමො. යත්ථ සමග්ගා නත්ථී, තත්ථ වසිතුම්පි න ඉච්ඡතීති අත්ථො. ''සමග්ගාරාමො''තිපි පාළි, අයමෙවෙත්ථ අත්ථො. සමග්ගරතොති සමග්ගෙසු රතො, තෙ පභාය අඤ්ඤත්‍ර ගන්තුම්පි න ඉච්ඡතීති අත්ථො. සමග්ගෙ දිස්වාපි සුත්වාපි නන්දතීති සමග්ගනන්දී. සමග්ගකරණං වාවං භාසිතානි යා වාවා සත්තෙ සමග්ගෙයෙව කරොති, තං සාමග්ගිගුණපරිදීපකමෙව වාවං භාසති, න ඉතරන්ති.

නෙලාති ඵලං වුව්වති දොසො, නාස්සා ඵලන්ති නෙලා, නිද්දොසානි අත්ථො. ''නෙලඬිගො සෙනපච්ඡාදො''ති ඵත්ථ වුත්තනෙලං විය. කණ්ණසුඛානි බ්‍යඤ්ජනමධුරතාය කණ්ණානං සුඛා, සුවිච්ඡිකුන්තං විය කණ්ණසුලං න ජනෙති. අත්ථමධුරතාය සකලසරීරෙ කොපං අජනෙත්වා පෙමං ජනෙතීති පෙමනීයා. හදයං ගච්ඡති, අපට්ඨඤ්ඤමානා සුබ්බෙත විත්තං පච්ඡතීති හදයඬිගමා. ගුණපරිපුණ්ණතාය පුරෙ භවාති පොරී, පුරෙ සංවද්ධනාරී විය සුකුමාරානිපි පොරී, පුරස්ස ඵසානිපි පොරී, නගරවාසිතං කලාති අත්ථො. නගරවාසිනො හි යුත්තකලා භොන්ති, පිතිමත්තං පිතාති, මාතිමත්තං මාතාති, භාතිමත්තං භාතාති වදන්ති. ඵවරුපී කලා බහුනො ජනස්ස කත්තා භොතීති බහුජනකත්තා. කත්තභාවෙනෙව බහුනො ජනස්ස මනාපා විත්තවුද්ධිකරාති බහුජනමනාපා.

කාලෙන වදන්ති කාලවාදී, වත්තබ්බයුත්තකාලං සල්ලක්ඛෙත්වා වදන්ති අත්ථො. භූතං තච්ඡං සභාවමෙව වදන්ති භූතවාදී. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථසන්තිස්සිතමෙව කත්වා වදන්ති අත්ථවාදී. නවලොකුත්තරධම්මසන්තිස්සිතං කත්වා වදන්ති ධම්මවාදී. සංවරචිනයපභානචිනයසන්තිස්සිතං කත්වා වදන්ති චිනයවාදී. නිධානං වුව්වති ධ්වනොකාසො, නිධානමස්සා අත්ථීති නිධානවතී, හදයෙ නිධානබ්බ යුත්තවාචං භාසිතානි අත්ථො. කාලෙනාති ඵවරුපීං භාසමානොපි ව ''අභං නිධානවතිං වාවං භාසිස්සාමී''ති න අකාලෙන භාසති, යුත්තකාලං පන අවෙක්ඛිත්වා භාසතීති අත්ථො. සාපදෙසන්ති සඋපමං, සකාරණන්ති අත්ථො. පරියන්තවතින්ති පරිච්ඡේදං දස්සෙත්වා යථාස්සා පරිච්ඡේදො පඤ්ඤායති, ඵවං භාසතීති අත්ථො. අත්ථසංහිතන්ති අනෙකෙහිපි නයෙහි විභජන්තෙන පරියාදාතුං අසක්කුණෙය්‍යාතාය අත්ථසම්පන්නං, යං වා සො අත්ථවාදී අත්ථං වදති, තෙන අත්ථෙන සංහිතත්තා අත්ථසංහිතං වාවං භාසති, න අඤ්ඤං නික්ඛිපිත්වා අඤ්ඤං භාසතීති වුත්තං භොති.

293. ඛිජගාමභූතගාමසමාරම්භාති මූලඛිජං බන්ධඛිජං ඵළඛිජං අග්ගඛිජං
ඛිජඛිජන්ති පඤ්චවිධස්ස ඛිජගාමස්ස වෙව යස්ස කස්සපි නීලතිණරුක්ඛාදිකස්ස භූතගාමස්ස ව සමාරම්භා, ඡෙදනභෙදනපච්ඡාදිභාවෙන විකොපනා පටිවිරතොති අත්ථො. ඵකභත්තිකොති පාතරාසභත්තං සායමාසභත්තන්ති ද්වෙ භත්තානි. තෙසු පාතරාසභත්තං අන්තොමජ්ඣන්තිකෙන පරිච්ඡින්නං, ඉතරං මජ්ඣන්තිකතො උද්ධං අන්තොඅරුණෙන. තස්මා අන්තොමජ්ඣන්තිකෙ දසක්ඛන්තුං භුඤ්ජමානොපි ඵකභත්තිකොව භොති, තං සන්ධාය වුත්තං ''ඵකභත්තිකො''ති.

රත්නියා භොජනං රත්නි, තතො උපරතොති රත්තුපරතො. අතික්කන්තෙ මජ්ඣන්තිකෙ යාව සුරියත්ථංගමනා භොජනං විකාලභොජනං නාම. තතො විරතත්තා විරතො විකාලභොජනා. සාසනස්ස අනන්තලොමත්තා විසුඝං පටාණිභූතං දස්සනන්ති විසුඝදස්සනං. අත්තනා නච්චනනච්චාපනාදිවසෙන නච්චා ව ගීතා ව වාදිතා ව, අත්තමසො මයුරනච්චනාදිවසෙනාපි පවත්තානං නච්චාදීනං විසුඝභූතා දස්සනා වාති නච්චගීතවාදිතවිසුඝදස්සනා. නච්චාදීනි හි අත්තනා පයොජෙතුං වා පරෙහි පයොජාපෙතුං වා පයුත්තානි පස්සිතුං වා නෙව හික්ඛුනං න හික්ඛුනීනං වට්ටන්ති. මාලාදිසු මාලාති යංකිඤ්චි පුප්ඵං. ගන්ධන්ති යංකිඤ්චි ගන්ධජානං. විලෙපනන්ති ඡට්ඨරාගකරණං. තත්ථ පිළන්ධන්තො ධාරෙති නාම. ඌනට්ඨානං පුරෙන්නො මණ්ඩෙති නාම. ගන්ධවසෙන ඡට්ඨරාගවසෙන ව සාදියන්තො විභූසෙති නාම. යානං වුච්චති කාරණං. තස්මා යාය දුස්සිලාචෙනනාය තාති මාලාධාරණාදීනි මහාජනො කරොති, තතො පටිවිරතොති අත්ථො.

උච්චාසයනං වුච්චති පමාණාතික්කන්තං. මහාසයනං අකප්පියත්ථරණං. තතො පටිවිරතොති අත්ථො. ජාතරූපන්ති සුවණ්ණං. රජතන්ති කහාපණො ලොහමාසකො ජතුමාසකො දාරුමාසකොති යෙ වොහාරං ගච්ඡන්ති, තස්ස උභයස්සපි පටිග්ගහණා පටිවිරතො, නෙව නං උග්ගණ්හාති, න උග්ගණ්හාපෙති, න උපනික්ඛිත්තං සාදියන්ති අත්ථො. ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණාති සාලිව්භියවගොධුමකච්චවරකකුදුසකසඬ්ඛාතස්ස සත්තවිධස්සාපි ආමකධඤ්ඤස්ස පටිග්ගහණා. න කෙවලඤ්ච ඵතෙසං පටිග්ගහණමෙව, ආමසනම්පි හික්ඛුනං න වට්ටතියෙව. ආමකමංසපටිග්ගහණාති ඵත්ථ අඤ්ඤත්‍ර ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතා ආමකමංසමච්ඡානං පටිග්ගහණමෙව හික්ඛුනං න වට්ටති, නො ආමසනං.

ඉත්ථිකුමාරිකපටිග්ගහණාති ඵත්ථ ඉත්ථිති පුරිසන්තරගතා, ඉතරා කුමාරිකා නාම. තාසං පටිග්ගහණම්පි ආමසනම්පි අකප්පියමෙව. දාසිදාසපටිග්ගහණාති ඵත්ථ දාසිදාසවසෙනෙව තෙසං පටිග්ගහණං න වට්ටති, “කප්පියකාරකං දම්මි, ආරාමිකං දම්මි” ති ඵචං වුත්තෙ පන වට්ටති. අපෙළකාදිසු බෙත්තවත්ථුපරියොසානෙසු කප්පියාකප්පියනායො විනයවසෙන උපපරික්ඛිතබ්බො. තත්ථ බෙත්තං නාම යස්මිං පුබ්බණ්ණං රුහති. වත්ථු නාම යස්මිං අපරණ්ණං රුහති. යත්ථ වා උභයම්පි රුහති, තං බෙත්තං. තදත්ථාය අකතභූමිභාගො වත්ථු. බෙත්තවත්ථුසිසෙන වෙන්ථ වාපිතළාකාදීනිපි සඬ්ගහිතානෙව. දුතෙය්‍යං වුච්චති දුතකම්මං, ගිහීනං පණ්ණං වා සාසනං වා ගහෙත්වා තත්ථ තත්ථ ගමනං. පහිණගමනං වුච්චති සරා සරං පෙසිතස්ස බුද්දකගමනං. අනුයොගො නාම තදුභයකරණං, තස්මා දුතෙය්‍යපහිණගමනානං අනුයොගාති ඵචමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කයවික්කයාති කයා ව වික්කයා ව. තුලාකූටාදිසු කූටන්ති වඤ්චනං. තත්ථ තුලාකූටං තාව රූපකූටං අඬ්ගකූටං ගහණකූටං පටිච්ඡන්තකූටන්ති වතුබ්බිධං භොති. තත්ථ රූපකූටං නාම ද්වෙ තුලා සරූපා කත්වා ගණ්හන්තො මහනියා ගණ්හාති, දදන්තො බුද්දිකාය දෙති. අඬ්ගකූටං නාම ගණ්හන්තො පච්ඡාභාගෙ හත්ථෙන තුලං අක්කමති, දදන්තො පුබ්බභාගෙ. ගහණකූටං නාම ගණ්හන්තො මූලෙ රජ්ජු.

ගණ්භාති, දදන්තො අග්ගෙ. පටිච්ඡන්තකුටං නාම තුලං සුසිරං කත්වා අන්තො අයවුණ්ණං පක්ඛිපිත්වා ගණ්භන්තො තං පච්ඡාභාගෙ කරොති, දදන්තො අග්ගභාගෙ. කංසො වුවුවති සුවණ්ණපාති, තාය වඤ්චනං කංසකුටං. කථං? එකං සුවණ්ණපාතිං කත්වා අඤ්ඤා ද්වෙ තිස්සො ලොභපාතියො සුවණ්ණවණ්ණා කරොති, තතො ජනපදං ගන්ත්වා කිඤ්චිදෙව අද්ධකුලං පවිසිත්වා, “සුවණ්ණභාජනාති කිණ්ඨා” ති වත්වා අග්ගෙ පුච්ඡිතෙ සමග්ගතරං දාතුකාමා හොන්ති. තතො තෙහි “කථං ඉමෙසං සුවණ්ණභාවො ජානිතබ්බො” ති වුත්තෙ – “විමංසිත්වා ගණ්භා” ති සුවණ්ණපාතිං පාසාණෙ සංසිත්වා සබ්බා පාතියො දත්වා ගච්ඡති.

මානකුටං නාම හදයහෙදසිබාහෙදරජ්ජුහෙදවසෙන තිවිධං හොති. තත්ථ හදයහෙදො සජ්ජිතෙලාදිමිත්තකාලෙ ලබ්භති. තාති හි ගණ්භන්තො හෙට්ඨා ඡිද්දෙන මානෙන, “සණ්කං ආසිඤ්වා” ති වත්වා අන්තොභාජනෙ බහුං පග්ගරාපෙත්වා ගණ්භාති; දදන්තො ඡිද්දං පිට්ඨාය සිසං පුරෙත්වා දෙති. සිබාහෙදො තිලතණ්ඩුලාදිමිත්තකාලෙ ලබ්භති. තාති හි ගණ්භන්තො සණ්කං සිබං උස්සාපෙත්වා ගණ්භාති, දදන්තො වෙගෙන පුරෙත්වා සිබං ඡින්දන්තො දෙති. රජ්ජුහෙදො බෙත්තවත්ථුමිත්තකාලෙ ලබ්භති. ලඤ්ජං අලභන්තා හි බෙත්තං අමභන්තම්පි මභන්තං කත්වා මිත්තන්ති.

උක්කොටනාදීසු උක්කොටනන්ති සාමිකෙ අස්සාමිකෙ කාතුං ලඤ්ජග්ගහණං. වඤ්චනන්ති තෙහි තෙහි උපායෙහි පරෙසං වඤ්චනං. තත්ත්වමෙකං වත්ථු – එකො කිර උද්දකො මිගඤ්ච මිගපොතකඤ්ච ගහෙත්වා ආගච්ඡති. තමෙකො ධුත්තො, “කිං, හො, මිගො අග්ගති, කිං මිගපොතකො” ති ආහ. “මිගො ද්වෙ කභාපණෙ මිගපොතකො එක” ති ව වුත්තෙ කභාපණං දත්වා මිගපොතකං ගහෙත්වා ටොකං ගන්ත්වා නිවත්තො, “න මෙ, හො, මිගපොතකෙන අත්ථො, මිගං මෙ දෙහී” ති ආහ. තෙන හි “ද්වෙ කභාපණෙ දෙහී” ති. සො ආහ – “නනු තෙ, හො, මයා පඨමං එකො කභාපණො දින්නො” ති. ආම දින්නොති. “ඉමම්පි මිගපොතකං ගණ්භ, එවං සො ව කභාපණො අයඤ්ච කභාපණග්ගනකො මිගපොතකොති ද්වෙ කභාපණා භවිස්සන්ති” ති. සො කාරණං වදන්ති සල්ලක්ඛෙත්වා මිගපොතකං ගහෙත්වා මිගං අදාසීති.

නිකතීති යොගවසෙන වා මායාවසෙන වා අපාමඨිගං පාමඨිගන්ති, අමණිං මණින්ති, අසුවණ්ණං සුවණ්ණන්ති කත්වා පටිරූපකෙන වඤ්චනං. සාවියොගොති කුට්ලයොගො, එතෙසංයෙව උක්කොටනාදීනමෙතං නාමං, තස්මා උක්කොටනසාවියොගො වඤ්චනසාවියොගො නිකතිසාවියොගොති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙච් අඤ්ඤං දස්සෙත්වා අඤ්ඤස්ස පටිවත්තනං සාවියොගොති වදන්ති. තං පන වඤ්චනෙනෙව සඬග්ගිතං. ඡෙදනාදීසු ඡෙදනන්ති හත්ථච්ඡෙදනාදි. වට්ඨාති මාරණං. බත්ථොති රජ්ජුබත්ථනාදිහි බත්ථනං. විපරාමොසොති හිමවිපරාමොසො ගුම්බවිපරාමොසොති දුට්ඨො. යං හිමපාතසමයෙ හිමෙන පටිච්ඡන්තා හුත්වා මග්ගපටිපන්නං ජනං මුසන්ති, අයං හිමවිපරාමොසො.

යං ගුම්බාදීහි පටිච්ඡන්තා මුසන්ති, අයං ගුම්බවිපරාමොසො. ආලොපො වුව්චති
ගාමනිගමාදීනං විලොපකරණං. සහසාකාරොති සාහසිකකිරියා, ගෙහං පවිසිත්වා
මනුස්සානං උරෙ සත්ථං යපෙත්වා ඉච්ඡිතභණ්ඩග්ගහණං. එවමෙනස්මා
ෂේදන...පෙ.... සහසාකාරා පටිච්චරතො හොති.

294. සො සන්තුට්ඨො හොතීති ස්වායං භික්ඛු හෙට්ඨා වුත්තෙන චතුසු
පච්චයෙසු ද්වාදසවිධෙන ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතො හොති.
ඉමිනා පන ද්වාදසවිධෙන ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො
අට්ඨ පරික්ඛාරා වට්ටන්ති තීණි විවරානි පත්තො දන්තකට්ඨච්ඡේදනවාසි එකා සුචි
කායබන්ධනං පරිස්සාවනන්ති. වුත්තමපි වෙනං -

“තිව්වරඤ්ච පත්තො ච, වාසි සුචි ච බන්ධනං;
පරිස්සාවනෙන අට්ඨෙතෙ, යුත්තයොගස්ස භික්ඛුනො” ති.

තෙ සබ්බෙපි කායපරිහාරිකාපි හොන්ති කුච්ඡ්පරිහාරිකාපි. කථං? තිව්වරං තාව
නිවාසෙත්වා පාරුපිත්වා ච විවරණකාලෙ කායං පරිහරති පොසෙතීති
කායපරිහාරිකං හොති, විවරකණ්ණෙන උදකං පරිස්සාවෙත්වා පිටතකාලෙ
බාදිතබ්බඵලාඵලග්ගහණකාලෙ ච කුච්ඡං පරිහරති පොසෙතීති කුච්ඡ්පරිහාරිකං
හොති. පත්තොපි තෙන උදකං උද්ධරිත්වා නභානකාලෙ කුට්පරිහණ්ඩකරණකාලෙ
ච කායපරිහාරිකො හොති, ආහාරං ගහෙත්වා භුඤ්ජනකාලෙ කුච්ඡ්පරිහාරිකො
හොති. වාසිපි තාය දන්තකට්ඨච්ඡේදනකාලෙ මඤ්චපියානං
අඬගපාදවිවරකුට්ඨණ්ඩකසජ්ජනකාලෙ ච කායපරිහාරිකා හොති,
උච්ඡුච්ඡේදනනාළිකෙරාදිතච්ඡනකාලෙ කුච්ඡ්පරිහාරිකා. සුචිපි විවරසිබ්බනකාලෙ
කායපරිහාරිකා හොති, පූචං වා ඵලං වා විජ්ඣිත්වා බාදනකාලෙ කුච්ඡ්පරිහාරිකා.
කායබන්ධනං බන්ධිත්වා විවරණකාලෙ කායපරිහාරිකං, උච්ඡුආදීනි බන්ධිත්වා
ගහණකාලෙ කුච්ඡ්පරිහාරිකං. පරිස්සාවනං තෙන උදකං පරිස්සාවෙත්වා
නභානකාලෙ, සෙනාසනපරිහණ්ඩකරණකාලෙ ච කායපරිහාරිකං,
පානීයපරිස්සාවනකාලෙ තෙනෙව තිලතණ්ඩුලපුටුකාදීනි ගහෙත්වා බාදනකාලෙ ච
කුච්ඡ්පරිහාරිකං. අයං තාව අට්ඨපරික්ඛාරිකස්ස පරික්ඛාරමත්තා.

නවපරික්ඛාරිකස්ස පන සෙය්‍යං පවිසන්තස්ස තත්ත්වකපච්චත්ථරණං වා
කුඤ්චිකා වා වට්ටති. දසපරික්ඛාරිකස්ස නිසීදනං වා වම්මබණ්ඩං වා වට්ටති.
එකාදසපරික්ඛාරිකස්ස කත්තරයට්ඨි වා තෙලනාළිකා වා වට්ටති.
ද්වාදසපරික්ඛාරිකස්ස ඡත්තං වා උපාහනා වා වට්ටති. එතෙසු ච
අට්ඨපරික්ඛාරිකොච සන්තුට්ඨො, ඉතරෙ අසන්තුට්ඨා, මහිච්ඡා මහාහාරාති න
චත්තබ්බා. එතෙපි හි අප්පිච්ඡාව සන්තුට්ඨාව සුභරාව සල්ලභුකවුත්තිනොච. භගවා
පන නයිමං සුත්තං තෙසං වසෙන කට්ඨෙසි, අට්ඨපරික්ඛාරිකස්ස වසෙන කට්ඨෙසි.
සො හි බුද්දකවාසිඤ්ච සුචිඤ්ච පරිස්සාවනෙ පක්ඛිපිත්වා පත්තස්ස අත්තො
යපෙත්වා පත්තං අංසකුටෙ ලග්ගෙත්වා තිව්වරං කායපට්ඨේධං කත්වා යෙනිච්ඡකං
සුඛං පක්කමති. පටිනිවත්තෙත්වා ගහෙනබ්බං නාමස්ස න හොති, ඉති ඉමස්ස

හික්බුනො සල්ලභුකචුත්තිතං දස්සෙන්නො භගවා, සන්තුට්ඨො හොති
කායපරිහාරිකෙන චීවරෙනාතිආදිමාහ.

තත්ථ කායපරිහාරිකෙනාති කායපරිහරණමත්තකෙන. කුච්ඡිපරිහාරිකෙනාති
කුච්ඡිපරිහරණමත්තකෙන. සමාදායෙව පක්කමතීති තං අට්ඨපරික්ඛාරමත්තකං
සබ්බං ගහෙත්වා කායපට්ඨං කත්වාච ගච්ඡති, “මම විහාරො පරිවෙණං
උපට්ඨාකො” තිස්ස සඬ්භො වා බද්ධො වා න හොති, සො ජියා මුත්තො සරො විය,
යුථා අපක්කන්තො මත්තහත්ථී විය ඉච්ඡිතිච්ඡිතං සෙනාසනං වනසණ්ඩං
රුක්ඛමූලං වනපඬ්භාරං පරිභුඤ්ජන්තො එකොව තිට්ඨති, එකොව නිසීදති,
සබ්බිරියාපට්ඨෙසු එකොව අදුනියො.

“වාතුද්දිසො අප්පට්ඨො ව හොති,
සන්තුස්සමානො ඉතරීතරෙන;
පරිස්සයානං සහිතා අජමිහී,
එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො” ති. (සු. නි. 42);

එවං වණ්ණිතං ඛග්ගවිසාණකප්පතං ආපජ්ජති.

ඉදානි තමත්ථං උපමාය සාධෙන්නො සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ. තත්ථ පක්ඛී
සකුණොති පක්ඛියුත්තො සකුණො. ධෙතීති උප්පතති. අයං පනෙත්ථ
සඬ්ඛෙපත්ථො – සකුණා නාම “අසුකස්මිං පදෙසෙ රුක්ඛො පරිපක්කඵලො” ති
ඤ්ඤත්වා නානාදිසාහි ආගන්ත්වා නඬ්පක්ඛතුණ්ඩාදීහි තස්ස ඵලානි විජ්ඣන්තා
විධුනන්තා බාදන්ති. “ඉදං අප්පතනාය ඉදං ස්වාතනාය භවිස්සති” ති නෙසං න
හොති. ඵලෙ පන ඛිණෙ නෙව රුක්ඛස්ස ආරක්ඛං යපෙන්නි, න තත්ථ පත්තං වා
නඬං වා තුණ්ඩං වා යපෙන්නි, අථ ඛො තස්මිං රුක්ඛෙ අනපෙක්ඛො හුත්වා යො යං
දිසාභාගං ඉච්ඡති, සො තෙන සපත්තභාරොව – උප්පතිත්වා ගච්ඡති. එවමෙව අයං
හික්බු නිස්සඬ්භො නිරපෙක්ඛොයෙව පක්කමති. තෙන චුත්තං “සමාදායෙව
පක්කමතී” ති. අරියෙනාති නිද්දොසෙන. අප්ඣක්කන්ති සකෙ අත්තභාවෙ.
අනවජ්ජසුඛන්ති නිද්දොසසුඛං.

295. සො චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති සො ඉමිනා අරියෙන සීලක්ඛන්ධෙන
සමන්තාගතො හික්බු චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං පස්සිත්වාති අත්ථො. සෙසපදෙසු
යං වත්තඛ්ඛං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තං. අඛ්‍යාසෙකසුඛන්ති කිලෙසෙහි
අනවසිත්තසුඛං, අවිකිණ්ණසුඛන්තිපි චුත්තං. ඉන්ද්‍රියසංවරසුඛඤ්ඤි දිට්ඨාදීසු
දිට්ඨමත්තාදිවසෙන පවත්තතාය අවිකිණ්ණං හොති. සො අහික්කන්තෙ
පටික්කන්තෙහි සො මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං සංවරෙන සමන්තාගතො හික්බු
ඉමෙසු අහික්කන්තපටික්කන්තාදීසු සත්තසු යානෙසු සතිසම්පජ්ඤ්ඤවසෙන
සම්පජානකාරී හොති. තත්ථ යං වත්තඛ්ඛං සියා, තං සතිපට්ඨානෙ චුත්තමෙව.

296. සො ඉමිනා වානිආදිනා කිං දස්සෙති? අරඤ්ඤවාසස්ස පච්චයසම්පත්තිං දස්සෙති. යස්ස හි ඉමෙ වත්තාරො පච්චයා නත්ථි, තස්ස අරඤ්ඤවාසො න ඉජ්ඣති, තිරච්ඡානගතෙහි වා වනවරකෙහි වා සද්ධිං වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, අරඤ්ඤ අධිවත්ථා දෙවතා, “කිං ඵවරුපස්ස පාපහික්ඛුනො අරඤ්ඤවාසෙනා” ති හෙරවසද්දං සාවෙන්ති, හත්ථෙහි සීසං පහරිත්වා පලායනාකාරං කරොන්ති. “අසුකො හික්ඛු අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ඉදඤ්චිදඤ්ච පාපකම්මං අකාසී” ති අයසො පත්ථරති. යස්ස පනෙනෙ වත්තාරො පච්චයා අත්ථි, තස්ස අරඤ්ඤවාසො ඉජ්ඣති, සො හි අත්තනො සීලං පච්චවෙක්ඛන්තො කිඤ්චි කාළකං වා තිලකං වා අපස්සන්තො පිතිං උප්පාදෙන්වා තං බයතො වයතො සම්මසන්තො අරියභූමිං ඔක්කමති, අරඤ්ඤ අධිවත්ථා දෙවතා අත්තමනා වණ්ණං භාසන්ති, ඉතිස්ස උදකෙ පක්ඛිත්තතෙලබ්න්දු විය යසො විත්ථාරිකො හොති.

තත්ථ විචිත්තන්ති සුඤ්ඤං අප්පසද්දං, අප්පනිග්ගොසන්ති අත්ථො. එතදෙව හි සන්ධාය විහඬිගෙ, “විචිත්තන්ති සන්තිකෙ වෙපි සෙනාසනං හොති, තඤ්ච අනාකිණ්ණං ගහට්ඨෙහි පබ්බජිතෙහි, තෙන තං විචිත්ත”න්ති (විහ. 526) චුත්තං. සෙති වෙව ආසති ව ඵත්ථාති සෙනාසනං, මඤ්චපීඨාදීනමෙනං අධිවචනං. තෙනාහ – “සෙනාසනන්ති මඤ්චොපි සෙනාසනං, පීඨමිපි හිසිපි බිම්බොහනමිපි, විහාරොපි අඬ්ඨයොගොපි, පාසාදොපි, හම්මියමිපි, ගුහාපි, අට්ටොපි, මාළොපි, ලෙණමිපි, වෙළුම්බොපි, රුක්ඛමුලමිපි, මණ්ඩපොපි සෙනාසනං, යත්ථ වා පන හික්ඛු පටික්කමන්ති, සබ්බමෙනං සෙනාසන”න්ති. අපිව “විහාරො අඬ්ඨයොගො පාසාදො හම්මියං ගුහා” ති ඉදං විහාරසෙනාසනං නාම. “මඤ්චො පීඨං, හිසි බිම්බොහන”න්ති ඉදං මඤ්චපීඨසෙනාසනං නාම. “විම්බිකා, වම්බණ්ඩො, තිණසන්ථාරො, පණ්ණසන්ථාරො” ති ඉදං සන්ථතසෙනාසනං නාම. “යත්ථ වා පන හික්ඛු පටික්කමන්ති” ති ඉදං ඔකාසසෙනාසනං නාමාති ඵවං චතුබ්බිධං සෙනාසනං හොති, තං සබ්බමිපි සෙනාසනග්ගහණෙන ගහිතමෙව. ඉමස්ස පන සකුණසදිසස්ස වාතුද්දිසස්ස හික්ඛුනො අනුච්ඡවිකං දස්සෙන්තො අරඤ්ඤං රුක්ඛමුලන්තිආදිමාහ.

තත්ථ අරඤ්ඤන්ති “නික්ඛමිත්වා බහි ඉන්දබ්බිලා, සබ්බමෙනං අරඤ්ඤ”න්ති ඉදං හික්ඛුනිනං වසෙන ආගතං අරඤ්ඤං. “අරඤ්ඤකං නාම සෙනාසනං පඤ්චධනුසතිකං පච්ඡිම”න්ති (පාරා. 654) ඉදං පන ඉමස්ස හික්ඛුනො අනුරූපං, තස්ස ලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ ධුතඬිගනිද්දෙසෙ චුත්තං. රුක්ඛමුලන්ති යංකිඤ්චි සන්දව්ඡායං විචිත්තං රක්ඛමුලං. පබ්බතන්ති සෙලං. තත්ථ හි උදකසොණ්ඩිසු උදකකිච්චං කත්වා සීතාය රුක්ඛව්ඡායාය නිසින්තස්ස නානාදිසාසු බායමානාසු සීතෙන වාතෙන විජියමානස්ස විත්තං එකග්ගං හොති. කන්දරන්ති කං චූචචති උදකං, තෙන දාරිතං, උදකෙන හින්තං පබ්බතප්පදෙසං, යං නදීතුම්බන්තිපි නදීකුඤ්ජන්තිපි වදන්ති. තත්ථ හි රජතපට්ටසදිසා වාලිකා හොන්ති, මත්ථකෙ මණ්ඩිතානං විය වනගහනං, මණ්ඩන්ධසදිසං උදකං සන්දති. ඵවරුපං කන්දරං ඔරුග්ග පානීයං පිවිත්වා ගත්තානි සීතානි කත්වා වාලිකං උස්සාපෙන්වා පංසුකුලවීචරං පඤ්ඤාපෙන්වා නිසින්තස්ස සමණධම්මං කරොතො විත්තං එකග්ගං හොති. ගිරිගුහන්ති ද්විත්තං පබ්බතානං අන්තරා, එකස්මිංයෙව වා උමඬිගසදිසං

මහාවිවරං. සුසානලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං. වනපත්ථන්ති අතික්කමිත්වා මනුස්සානං උපවාරට්ඨානං, යත්ථ න කසන්ති න වපන්ති. තෙනෙවාහ – “වනපත්ථන්ති දුරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන” න්තිආදි (විහ. 531). අබ්භොකාසන්ති අවිජන්තං, ආකඬ්ඛමානො පනෙත්ථ වීවරකුටිං කත්වා වසති. පලාලපුඤ්ජන්ති පලාලරාසිං. මහාපලාලපුඤ්ජනො හි පලාලං නික්කඩ්ඪිත්වා පබ්භාරලෙණසදිසෙ ආලයෙ කරොන්ති, ගච්ඡගුම්ඛාදීනම්පි උපරි පලාලං පක්ඛිපිත්වා හෙට්ඨා නිසින්තා සමණධම්මං කරොන්ති, තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

පච්ඡාහත්තන්ති හත්තස්ස පච්ඡතො. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො පටික්කන්තො. පල්ලඬ්ඛන්ති සමන්තතො උරුබද්ධාසනං. ආභූජිත්වාති බන්ධිත්වා. උජුං කායං පණ්ඩායාති උපරිමං සරීරං උජුකං යපෙත්වා අට්ඨාරස පිට්ඨිකණ්ටකෙ කොට්ඨා කොටිං පටිපාදෙත්වා. එවඤ්චි නිසින්තස්ස වම්මමංසනභාරූති න පණමන්ති. අථස්ස යා තෙසං පණමනපච්චයා බණෙ බණෙ වෙදනා උප්පජ්ජෙය්‍යං, තා න උප්පජ්ජන්ති. තාසු අනුප්පජ්ජමානාසු චිත්තං එකග්ගං හොති, කම්මට්ඨානං න පරිපතති, වුද්ධිං ආතිං උපගච්ඡති. පරිමුඛං සතිං උපට්ඨෙත්වාති කම්මට්ඨානාහිමුඛං සතිං යපයිත්වා, මුඛසම්පෙ වා කත්වාති අත්ථො. තෙනෙව විහඬිගෙ වුත්තං – “අයං සති උපට්ඨිතා හොති සුපට්ඨිතා නාසිකග්ගෙ වා මුඛනිමිත්තෙ වා, තෙන වුච්චති පරිමුඛං සතිං උපට්ඨෙත්වා” ති (විහ. 537). අථ වා “පරිති පරිග්ගහට්ඨො, මුඛන්ති නියානත්ථො, සතීති උපට්ඨානත්ථො, තෙන වුච්චති පරිමුඛං සති” න්ති (පටි. ම. 1.164) එවං පටිසම්භිදායං වුත්තනයෙනපෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපො “පරිග්ගහිතනියානසතිං කත්වා” ති.

අභිජ්ඣං ලොකෙති එත්ථ ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙත පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා ලොකො, තස්මා පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු රාගං පභාය කාමච්ඡන්දං වික්ඛම්භෙත්වාති අයමෙත්ථ අත්ථො. විගතාහිජ්ඣෙතාති වික්ඛම්භනවසෙන පහිනත්තා විගතාහිජ්ඣෙත, න වක්ඛුච්ඤ්ඤාණසදිසෙනාති අත්ථො. අභිජ්ඣාය චිත්තං පරිසොධෙතීති අභිජ්ඣාතො චිත්තං පරිමොචෙති. යථා නං සා මුඤ්චති වෙච, මුඤ්චිත්වා ව න පුන ගණ්භාති, එවං කරොතීති අත්ථො. බ්‍යාපාදපදොසං පභායාතිආදීසුපි එසෙව නයො. බ්‍යාපජ්ජති ඉමිනා චිත්තං පුතිකම්මාසාදයො විය පුරිමපකතිං පජ්හතීති බ්‍යාපාදො. විකාරාපත්තියා පදුස්සති, පරං වා පදුසෙති විනාසෙතීති පදොසො. උභයමෙතං කොධස්සෙවාධිවචනං. ථීනං චිත්තගෙලඤ්ඤං. මිද්ධං චෙතසිකගෙලඤ්ඤං. ථීනඤ්ච මිද්ධඤ්ච ථීනමිද්ධං. ආලොකසඤ්ඤීති රත්තිමිපි දිවා දිට්ඨආලොකසඤ්ජානනසමත්ථතාය විගතනීවරණාය පරිසුද්ධාය සඤ්ඤාය සමන්තාගතො. සතො සම්පජානොති සතියා ව ඤාණෙන ව සමන්තාගතො. ඉදං උභයං ආලොකසඤ්ඤාය උපකාරත්තා වුත්තං. උද්ධච්චඤ්ච කුක්කුච්චඤ්ච උද්ධච්චකුක්කුච්චං. තිණ්ණවිචිකිච්ඡොති විචිකිච්ඡං තරිත්වා අතික්කමිත්වා යිතො. “කථමිදං කථමිදං” න්ති එවං නප්පවත්තතීති අකථංකථී. කුසලෙසු ධම්මෙසුති අනවජ්ජෙසු ධම්මෙසු. “ඉමෙ නු ඛො කුසලා, කථමිමෙ කුසලා” ති එවං න විචිකිච්ඡති න කඬ්ඛතීති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, ඉමෙසු

පන නිවරණෙහි වචනත්ථලක්ඛණාදිභෙදතො යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං.

297. පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණෙන ඉමෙ පඤ්ඤා නිවරණා උප්පජ්ජමානා අනුප්පන්නාය ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය උප්පජ්ජිතං න දෙනති, උප්පන්නා අපි අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ඤා වා අභිඤ්ඤා උච්ඡින්නිවා පාතෙන්නි; තස්මා “පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණා”ති වුවිවන්ති. තථාගතපදං ඉතිපීති ඉදම්පි තථාගතස්ස ඤාණපදං ඤාණවළඤ්ජං ඤාණෙන අක්කන්තට්ඨානන්ති වුවිවති. තථාගතනිසෙවිතන්ති තථාගතස්ස ඤාණභාසුකාය නිසංසිතට්ඨානං. තථාගතාරඤ්ජිතන්ති තථාගතස්ස ඤාණදායාය ආරඤ්ජිතට්ඨානං.

299. යථාභූතං පජානාතීති යථාසභාවං පජානාති. නත්ථෙව තාව අරියසාවකො නිට්ඨං ගතො හොතීති ඉමා ඤානාභිඤ්ඤා බාහිරකෙහිපි සාධාරණාති න තාව නිට්ඨං ගතො හොති. මග්ගක්ඛණෙපි අපරියොසිතකිව්චතාය න තාව නිට්ඨං ගතො හොති. අපිච බො නිට්ඨං ගච්ඡතීති අපිච බො පන මග්ගක්ඛණ මහාහත්ථිං පස්සන්තො නාගවනිකො විය සම්මාසම්බුද්ධො භගවාති ඉමිනා ආකාරෙන තීසු රතනෙසු නිට්ඨං ගච්ඡති. නිට්ඨං ගතො හොතීති එවං මග්ගක්ඛණ නිට්ඨං ගච්ඡන්තො අරහත්තථලක්ඛණ පරියොසිතසබ්බකිව්චතාය සබ්බාකාරෙන තීසු රතනෙසු නිට්ඨං ගතො හොති. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වුළහත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මහාහත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා

300. එවං මෙ සුතන්ති මහාහත්ථිපදොපමසුත්තං. තත්ථ ජඨගලානන්ති පට්ඨිතලවාරීනං. පාණානන්ති සපාදකපාණානං. පදජාතාතීති පදානි. සමොධානං ගච්ඡන්තීති ඔධානං පක්ඛෙපං ගච්ඡන්ති. අග්ගමක්ඛායතීති සෙට්ඨං අක්ඛායති. යදිදං මහත්තත්තෙනාති මහත්තභාවෙන අග්ගං අක්ඛායති, න ගුණවසෙනාති අත්ථො. යෙ කෙවි කුසලා ධම්මාති යෙ කෙවි ලොකියා වා ලොකුත්තරා වා කුසලා ධම්මා. සඨගහං ගච්ඡන්තීති එත්ථ චතුබ්බිධො සඨගහො – සජාතිසඨගහො, සඤ්ජාතිසඨගහො, කිරියසඨගහො, ගණනසඨගහොති. තත්ථ “සබ්බෙ ඛත්තියා ආගච්ඡන්තු සබ්බෙ බ්‍රාහ්මණා”ති එවං සමානජාතිවසෙන සඨගහො සජාතිසඨගහො නාම. “සබ්බෙ කොසලකා සබ්බෙ මාගධකා”ති එවං සඤ්ජාතීදෙසවසෙන සඨගහො සඤ්ජාතිසඨගහො නාම. “සබ්බෙ රජිකා සබ්බෙ ධනුග්ගහා”ති එවං කිරියවසෙන සඨගහො කිරියසඨගහො නාම. “චක්ඛායතනං කතමක්ඛන්ධගණනං ගච්ඡතීති? චක්ඛායතනං රූපක්ඛන්ධගණනං ගච්ඡති. භඤ්චි චක්ඛායතනං රූපක්ඛන්ධගණනං ගච්ඡති, තෙන චත රෙ වත්තබ්බෙ චක්ඛායතනං.

රූපක්ඛන්ධෙන සඬගහිත''න්ති (කථා. 471), අයං ගණනසඬගහො නාම. ඉමස්මිම්පි යානෙ අයමෙව අධිජපෙනො.

නනු ව “චතුන්තං අරියසච්චානං කති කුසලා කති අකුසලා කති අබ්‍යාකතාති පඤ්ඤාස්ස විස්සජ්ජනෙ සමුදයසච්චං අකුසලං, මග්ගසච්චං කුසලං, නිරොධසච්චං අබ්‍යාකතං, දුක්ඛසච්චං සියා කුසලං, සියා අකුසලං, සියා අබ්‍යාකත”න්ති (විභ. 216-217) ආගතත්තා චතුභූමකම්පි කුසලං දියඬ්ඪමෙව සච්චං භජති. අථ කස්මා මහාටෙරො චතුසු අරියසච්චෙසු ගණනං ගච්ඡන්ති ආහාති? සච්චානං අන්තොගධත්තා. යථා හි “සාධිකම්ඨං, හික්ඛවෙ, දියඬ්ඪසික්ඛාපදසනං අන්වද්ධමාසං උද්දෙසං ආගච්ඡති, යත්ථ අත්තකාමා කුලපුත්තා සික්ඛන්ති. තිස්සො ඉමා, හික්ඛවෙ, සික්ඛා අධිසීලසික්ඛා අධිවිත්තසික්ඛා අධිපඤ්ඤාසික්ඛා”ති (අ. නි. 3.88) එත්ථ සාධිකම්ඨං දියඬ්ඪසික්ඛාපදසනං එකා අධිසීලසික්ඛාව හොති, තං සික්ඛන්තොපි තිස්සො සික්ඛා සික්ඛන්ති දස්සිතො, සික්ඛානං අන්තොගධත්තා. යථා ව එකස්ස භත්ථිපදස්ස චතුසු කොට්ඨාසෙසු එකස්මිං කොට්ඨාසෙ ඔතිණ්ණානිපි ද්විසු තිසු චතුසු කොට්ඨාසෙසු ඔතිණ්ණානිපි සිඬගාලසසම්ගාදීනං පාදානි භත්ථිපදෙ සමොධානං ගතානෙව හොන්ති. භත්ථිපදතො අමුච්චිත්වා තස්සෙව අන්තොගධත්තා. එවමෙව එකස්මිම්පි ද්විසුපි තිසුපි චතුසුපි සච්චෙසු ගණනං ගතා ධම්මා චතුසු සච්චෙසු ගණනං ගතා ව හොන්ති; සච්චානං අන්තොගධත්තාති දියඬ්ඪසච්චගණනං ගතෙපි කුසලධම්මෙ “සබ්බෙ තෙ චතුසු අරියසච්චෙසු සඬගහං ගච්ඡන්ති”ති ආහ. “දුක්ඛෙ අරියසච්චෙ”තිආදීසු උද්දෙසපදෙසු වෙව ජාතිපි දුක්ඛාතිආදීසු නිද්දෙසපදෙසු ව යං වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තමෙව. කෙවලං පනෙත්ථ දෙසනානුක්කමොව වෙදිතබ්බො.

301. යථා හි ඡෙකො විලිචකාරො සුජාතං වෙඨං ලහිත්වා චතුධා ඡෙත්වා තතො තයො කොට්ඨාසෙ යපෙත්වා එකං ගණ්හිත්වා පඤ්චධා හින්දෙය්‍ය, තතොපි චත්තාරො යපෙත්වා එකං ගණ්හිත්වා ඵාලෙත්තො පඤ්ච පෙසියො කරෙය්‍ය, තතො චතස්සො යපෙත්වා එකං ගණ්හිත්වා කුච්ඡිහං පිට්ඨිහාගන්ති ද්විධා ඵාලෙත්වා පිට්ඨිහං යපෙත්වා කුච්ඡිහං ආදාය තතො සමුග්ගබ්ඡනිතාලවණ්ටාදිනානප්පකාරං වෙඨවිකතිං කරෙය්‍ය, සො පිට්ඨිහාගඤ්ච ඉතරා ව චතස්සො පෙසියො ඉතරෙ ව චත්තාරො කොට්ඨාසෙ ඉතරෙ ව තයො කොට්ඨාසෙ කම්මාය න උපනෙස්සති න වත්තබ්බො. එකප්පහාරෙන පන උපනෙතුං න සක්කා, අනුපුබ්බෙන උපනෙස්සති. එවමෙව අයං මහාටෙරොපි විලිචකාරො සුජාතං වෙඨං ලහිත්වා චත්තාරො කොට්ඨාසෙ විය, ඉමං මහන්තං සුත්තන්තං ආරහිත්වා චතුඅරියසච්චවසෙන මාතිකං යපෙසි. විලිචකාරස්ස තයො කොට්ඨාසෙ යපෙත්වා එකං ගහෙත්වා තස්ස පඤ්චධා කරණං විය ථෙරස්ස තිණි අරියසච්චානි යපෙත්වා එකං දුක්ඛසච්චං ගහෙත්වා භාජන්තස්ස බන්ධවසෙන පඤ්චධා කරණං. තතො යථා සො විලිචකාරො චත්තාරො කොට්ඨාසෙ යපෙත්වා එකං භාගං ගහෙත්වා පඤ්චධා ඵාලෙසි, එවං ථෙරො චත්තාරො අරූපක්ඛන්ධෙ යපෙත්වා රූපක්ඛන්ධං විභජන්තො චත්තාරි ව මහාභූතානි චතුන්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදාය රූපන්ති පඤ්චධා අකාසි. තතො යථා සො විලිචකාරො චතස්සො පෙසියො

යපෙත්වා එකං ගහෙත්වා කුච්ඡිභාගං පිට්ඨිභාගන්ති ද්විධා ඵාලෙසි, එවං ටෙරො උපාදාය රූපඤ්ච තිස්සො ව ධාතුයො යපෙත්වා එකං පථව්ඨාතුං විහජන්තො අජ්ඣත්තිකඛාහිරවසෙන ද්විධා දස්සෙසි. යථා සො විලිචකාරො පිට්ඨිභාගං යපෙත්වා කුච්ඡිභාගං ආදාය නානජපකාරං විලිචවිකතිං අකාසි, එවං ටෙරො ඛාහිරං පථව්ඨාතුං යපෙත්වා අජ්ඣත්තිකං පථව්ඨාතුං වීසතියා ආකාරෙහි විහජන්වා දස්සෙතුං කතමා වාචුසො, අජ්ඣත්තිකා පථව්ඨාතුතිආදිමාහ.

යථා පන විලිචකාරො පිට්ඨිභාගඤ්ච ඉතරා ව චත්තස්සො පෙසියො ඉතරෙ ව චත්තාරො කොට්ඨාසෙ ඉතරෙ ව තයො කොට්ඨාසෙ අනුපුබ්බෙන කම්මාය උපනෙස්සති, න හි සක්කා එකජපහාරෙන උපනෙතුං, එවං ටෙරොපි ඛාහිරඤ්ච පථව්ඨාතුං ඉතරා ව තිස්සො ධාතුයො උපාදාරූපඤ්ච ඉතරෙ ව චත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධෙ ඉතරානි ව තිණි අරියසච්චානි අනුපුබ්බෙන විහජන්වා දස්සෙස්සති, න හි සක්කා එකජපහාරෙන දස්සෙතුං. අපිච රාජපුත්තුපමායපි අයං කමො විභාවෙතබ්බො –

එකො කිර මහාරාජා, තස්ස පරොසහස්සං පුත්තා. සො තෙසං පිළන්ධනපරික්ඛාරං චතුසු පෙළාසු යපෙත්වා ජෙට්ඨපුත්තස්ස අජ්පෙසි – “ඉදං තෙ, තාත, භාතිකානං පිළන්ධනභණ්ඩං තථාරූපෙ ඡණ්ණෙ සම්පත්තෙ පිළන්ධනං නො දෙහීති යාවත්තානං දදෙය්‍යාසි” ති. සො “සාධු දෙවා” ති සාරගබ්භෙ පටිසාමෙසි, තථාරූපෙ ඡණ්ඩවසෙ රාජපුත්තා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “පිළන්ධනං නො, තාත, දෙට්, නක්ඛත්තං කිලිස්සාමා” ති ආහංසු. තාතා, ජෙට්ඨභාතිකස්ස වො හත්ථෙ මයා පිළන්ධනං යපිතං, තං ආහරාපෙත්වා පිළන්ධටාති. තෙ සාධුති පටිස්සුණිත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “තුම්භාකං කිර නො හත්ථෙ පිළන්ධනභණ්ඩං, තං දෙට්” ති ආහංසු. සො එවං කරස්සාමීති ගබ්භං විවරිත්වා, චතස්සො පෙළායො නිහරිත්වා තිස්සො යපෙත්වා එකං විවරිත්වා, තතො පඤ්ච සමුග්ගෙ නිහරිත්වා චත්තාරො යපෙත්වා එකං විවරිත්වා, තතො පඤ්චසු කරණ්ඩෙසු නිහරිතෙසු චත්තාරො යපෙත්වා එකං විවරිත්වා පිධානං පස්සෙ යපෙත්වා තතො හත්ථුපගපාදුපගාදීනි නානජපකාරානි පිළන්ධනානි නිහරිත්වා අදාසි. සො කිඤ්චාපි ඉතරෙහි චතුහි කරණ්ඩෙහි ඉතරෙහි චතුහි සමුග්ගෙහි ඉතරාහි තිහි පෙළාහි න තාව භාජෙත්වා දෙති, අනුපුබ්බෙන පන දස්සති, න හි සක්කා එකජපහාරෙන දාතුං.

තත්ථ මහාරාජා විය භගවා දට්ඨබ්බො. චුත්තම්පි වෙනං – “රාජාහමස්මි සෙලාති භගවා, ධම්මරාජා අනුත්තරො” ති (සු. නි. 559). ජෙට්ඨපුත්තො විය සාරිපුත්තත්ථෙරො, චුත්තම්පි වෙනං – “යං බො තං, හික්ඛවෙ, සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය, ‘භගවතො පුත්තො ඔරසො මුඛතො ජාතො ධම්මජො ධම්මනිම්මිතො ධම්මදායාදො, නො ආමිසදායාදො’ ති සාරිපුත්තමෙව තං සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය, භගවතො පුත්තො...පෙ.... නො ආමිසදායාදො” ති (ම. නි. 3.97). පරොසහස්සරාජපුත්තා විය හික්ඛුසඬ්ඨො දට්ඨබ්බො. චුත්තම්පි වෙනං –

“පරොසහස්සං හික්ඛුනං, සුගතං පශිරූපාසති;

දෙසෙනත්තං විරජං ධම්මං, නිබ්බානං අකුතොභය”න්ති. (සං. නි. 1.216);

රඤ්ඤො තෙසං පුත්තානං පිළන්ධනං චතුස්ස පෙළාස්ස පක්ඛිපිත්වා
ජෙට්ඨපුත්තස්ස හත්ථෙ යපිතකාලො විය භගවතො ධම්මසෙනාපතිස්ස හත්ථෙ
චතුස්සවිච්ඡිකාසනාය යපිතකාලො, තෙනෙවාහ – “සාරිපුත්තො, හික්ඛවෙ, පහොති
චත්තාරි අරියසව්වානි විත්ථාරොන ආවික්ඛිතුං දෙසෙතුං පඤ්ඤාපෙතුං පට්ඨපෙතුං
විවරිතුං විහජිතුං උත්තානිකාතු”න්ති (ම. නි. 3.371). තථාරූපෙ බණෙ තෙසං
රාජපුත්තානං තං රාජානං උපසඬකම්චා පිළන්ධනං යාවනකාලො විය
හික්ඛුසඬසස්ස වස්සුපනායිකසමයෙ ආගන්ත්වා ධම්මදෙසනාය යාවනකාලො.
උපකට්ඨාය කිර වස්සුපනායිකාය ඉදං සුත්තං දෙසිතං. රඤ්ඤො, “තාතා,
ජෙට්ඨභාතිකස්ස වො හත්ථෙ මයා පිළන්ධනං යපිතං තං ආහරාපෙත්වා
පිළන්ධං”ති වුත්තකාලො විය සම්බුද්ධොනාපි, “සෙවෙට්, හික්ඛවෙ,
සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ, හජට්, හික්ඛවෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ. පණ්ඩිතා
හික්ඛු අනුග්ගාහකා සබ්බමොච්ඡන්ති”න්ති එවං ධම්මසෙනාපතීනො සන්තිකෙ
හික්ඛුනං පෙසිතකාලො.

රාජපුත්තෙහි රඤ්ඤො කථං සුත්වා ජෙට්ඨභාතිකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා
පිළන්ධනං යාවනකාලො විය හික්ඛුහි සත්ථුකථං සුත්වා ධම්මසෙනාපතිං.
උපසඬකම්ම ධම්මදෙසනං ආයාචිතකාලො. ජෙට්ඨභාතිකස්ස ගබ්භං විවරිත්වා
චතස්සො පෙළායො නිහරිත්වා යපනං විය ධම්මසෙනාපතිස්ස ඉමං සුත්තන්තං.
ආරහිත්වා චතුත්තං අරියසව්වානං වසෙන මාතිකාය යපනං. තිස්සො පෙළායො
යපෙත්වා එකං විවරිත්වා තතො පඤ්චසමුග්ගනිහරණං විය තිණි අරියසව්වානි
යපෙත්වා දුක්ඛං අරියසව්වං විහජන්තස්ස පඤ්චක්ඛන්ධදස්සනං. චත්තාරො
සමුග්ගෙ යපෙත්වා එකං විවරිත්වා තතො පඤ්චකරණ්ඩනිහරණං විය චත්තාරො
අරූපක්ඛන්ධෙ යපෙත්වා එකං රූපක්ඛන්ධං විහජන්තස්ස
චතුමභාභුතඋපාදාරූපවසෙන පඤ්චකොට්ඨාසදස්සනං.

302. චත්තාරො කරණ්ඨෙ යපෙත්වා එකං විවරිත්වා පිධානං පස්සෙ යපෙත්වා
හත්ථුපගපාදුපගාදිපිළන්ධනදානං විය තිණි මහාභුතානි උපාදාරූපඤ්ච යපෙත්වා
එකං පට්ඨිධාතුං විහජන්තස්ස බාහිරං තාව පිධානං විය යපෙත්වා අජ්ඣන්තිකාය
පට්ඨිධාතුයා නානාසභාවතො විසතියා ආකාරෙහි දස්සනත්ථං “කතමා වාචුසො
අජ්ඣන්තිකා පට්ඨිධාතු”තිආදිවචනං.

තස්ස පන රාජපුත්තස්ස තෙහි චතුහි කරණ්ඨෙහි චතුහි සමුග්ගෙහි තිහි ව
පෙළාහි පච්ඡා අනුපුබ්බෙන නිහරිත්වා පිළන්ධනදානං විය ථෙරස්සාපි ඉතරෙසඤ්ච
තිණිණං මහාභුතානං උපාදාරූපානඤ්ච චතුත්තං අරූපක්ඛන්ධානඤ්ච තිණිණං
අරියසව්වානඤ්ච පච්ඡා අනුපුබ්බෙන භාජෙත්වා දස්සනං වෙදිතබ්බං. යං පනෙතං
“කතමා වාචුසො, අජ්ඣන්තිකා පට්ඨිධාතු”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අජ්ඣන්තිකං
පච්චික්ඛන්ති උභයම්පෙතං නියකාධිවචනමෙව. කක්ඛලන්ති ථද්ධං. බරිගන්ති
ඵරුසං. උපාදින්නන්ති න කම්මසමුට්ඨානමෙව, අවිසෙසෙන පන සරීරට්ඨකස්සෙනං
ගහණං. සරීරට්ඨකඤ්ච උපාදින්නං වා හොතු, අනුපාදින්නං වා,

ආදින්නගනිතපරාමට්ඨවසෙන සබ්බං උපාදින්නමෙව නාම. සෙය්‍යාටීදං – කෙසා ලොමා...පෙ.... උදරියං කරිසන්ති ඉදං ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස කුලපුත්තස්ස අජ්ඣන්තිකපට්ඨානුවසෙන තාව කම්මට්ඨානං විහත්තං. එත්ථ පන මනසිකාරං ආරහිත්වා විපස්සනං වඩ්ඨෙත්වා අරහත්තං ගහෙතුකාමෙන යං කාතබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතමෙව. මත්ථලුඬ්ගං පන න ඉධ පාළිආරුල්ලං. තම්පි ආහරිත්වා, විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තනායෙනෙව චණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන වචත්ථපෙත්වා, “අයම්පි අවෙනනා අබ්‍යාකතා සුඤ්ඤා ථද්ධා පට්ඨිධාතු එවා” ති මනසි කාතබ්බං. යං වා පනඤ්ඤම්පිති ඉදං ඉතරෙසු තිසු කොට්ඨාසෙසු අනුගතාය පට්ඨිධාතුයා ගහණත්ථං චුත්තං. යා වෙව ඛො පන අජ්ඣන්තිකා පට්ඨිධාතූති යා ව අයං චුත්තජපකාරා අජ්ඣන්තිකා පට්ඨිධාතු. යා ව බාහිරාති යා ව විභවිගෙ, “අයො ලොහං තිපු සීස”න්තිආදිනා (විභ. 173) නයෙන ආගතා බාහිරා පට්ඨිධාතු.

එත්තාවතා ථෙරෙන අජ්ඣන්තිකා පට්ඨිධාතු නානාසභාවතො විසතියා ආකාරෙහි විත්ථාරෙන දස්සිතා, බාහිරා සඬ්ඛෙපෙන. කස්මා? යස්මිඤ්චි යානෙ සත්තානං ආලයො නිකන්ති පත්ථනා පරිසුට්ඨානං ගහණං පරාමාසො බලවා හොති, තත්ථ තෙසං ආලයාදීනං උද්ධරණත්ථං බුද්ධා වා බුද්ධසාවකා වා විත්ථාරකථං කථෙත්ති. යත්ථ පන න බලවා, තත්ථ කත්තබ්බකිච්චාභාවතො සඬ්ඛෙපෙන කථෙත්ති. යථා හි කස්සකො ඛෙත්තං කසමානො යත්ථ මූලසන්තානකානං බලවතාය නඩගලං ලග්ගති, තත්ථ ගොණෙ යපෙත්වා පංසුං වියුහිත්වා මූලසන්තානකානි ඡෙත්වා ඡෙත්වා උද්ධරන්තො බහුං වායාමං කරොති. යත්ථ තානි නත්ථී, තත්ථ බලවං පයොගං කත්වා ගොණෙ පිට්ඨියං පහරමානො කසතියෙව, එවංසම්පදම්දං වෙදිතබ්බං.

පට්ඨිධාතූරෙවෙසාති දුට්ඨාපෙසා ථද්ධට්ඨයෙන කක්ඛලට්ඨයෙන ඵරුසට්ඨයෙන එකලක්ඛණා පට්ඨිධාතූයෙව, ආවුසොති අජ්ඣන්තිකං බාහිරාය සද්ධිං යොජෙත්වා දස්සෙති. යස්මා බාහිරාය පට්ඨිධාතුයා අවෙනනාභාවො පාකටො, න අජ්ඣන්තිකාය, තස්මා සා බාහිරාය සද්ධිං එකසදිසා අවෙනනායෙවාති ගණ්හන්තස්ස සුඛපරිග්ගහො හොති. යථා කිං? යථා දන්තෙන ගොණෙන සද්ධිං යොජිතො අදන්තො කතිපාහමෙව විසුකායති විජ්චන්දති, අථ න විරස්සෙව දමථං උපෙති. එවං අජ්ඣන්තිකාපි බාහිරාය සද්ධිං එකසදිසාති ගණ්හන්තස්ස කතිපාහමෙව අවෙනනාභාවො න උපට්ඨාති, අථ න විරෙනෙවස්සා අවෙනනාභාවො පාකටො හොති. තං නෙතං මමාති තං උභයම්පි න එතං මම, න එසොහමස්මි, න එසො මෙ අත්තාති එවං යථාභූතං සම්මජ්ජඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යථාභූතන්ති යථාසභාවං, තඤ්චි අනිච්චාදිසභාවං, තස්මා අනිච්චං දුක්ඛමනත්තාති එවං දට්ඨබ්බන්ති අත්ථො.

හොති ඛො සො, ආවුසොති කස්මා ආරහි? බාහිරආපොධාතූවසෙන බාහිරාය පට්ඨිධාතුයා විනාසං දස්සෙත්වා තතො විසෙසතරෙන උපාදින්නාය සරිරට්ඨකපට්ඨිධාතුයා විනාසදස්සනත්ථං. පකුජ්ජන්ති ආපොසංචට්ටවසෙන වඩ්ඨමානා කුජ්ජති. අන්තරහිතා තස්මිං සමයෙ බාහිරා පට්ඨිධාතු හොතිති තස්මිං.

සමයෙ කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළෙ බාරොදකෙන විලියමානා උදකානුගතා හුත්වා සබ්බා පබ්බතාදිවසෙන සංඝඨිතා පථව්ඨාතු අන්තරහිතා හොති. විලිසිත්වා උදකමෙව හොති. තාව මහල්ලිකායාති තාව මහන්තාය.

දූවෙ සතසහස්සාති, චත්තාරි නහුතාති ව;
එත්තකං බහලත්තෙන, සඬ්ඛාතායං වසුන්ධරාති. —

එවං බහලත්තෙනෙව මහන්තාය, විත්ථාරතො පන කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළප්පමාණාය. අනිච්චතාති හුත්වා අභාවතා. බයධම්මතාති බයං ගමනසභාවතා. වයධම්මතාති වයං ගමනසභාවතා. විපරිණාමධම්මතාති පකතිච්ඡහනසභාවතා, ඉති සබ්බෙහිපි ඉමෙහි පදෙහි අනිච්චලක්ඛණමෙව වුත්තං. යං පන අනිච්චං, තං දුක්ඛං. යං දුක්ඛං, තං අනත්තාති තිණ්හි ලක්ඛණාති ආගතානෙව හොන්ති. මත්තට්ඨකස්සාති පරිත්තට්ඨිතිකස්ස, තත්ථ ද්විභාකාරෙහි ඉමස්ස කායස්ස පරිත්තට්ඨිතිතා වෙදිතබ්බා ධීතිපරිත්තතාය ව සරසපරිත්තතාය ව. අයඤ්ඤි අතීතෙ විත්තක්ඛණෙ ජීවිත්ථ, න ජීවති, න ජීවිස්සති. අනාගතෙ විත්තක්ඛණෙ ජීවිස්සති, න ජීවති, න ජීවිත්ථ. පච්චුප්පන්තෙ විත්තක්ඛණෙ ජීවති, න ජීවිත්ථ, න ජීවිස්සතිති වුවවති.

“ජීවිතං අත්තභාවො ව, සුබදුක්ඛා ව කෙවලා;
එකච්ඡත්තසමායුත්තා, ලහු සො වත්තතෙ බණො” ති. —

ඉදං එතස්සෙව පරිත්තට්ඨිතිදස්සනත්ථං වුත්තං. එවං ධීතිපරිත්තතාය පරිත්තට්ඨිතිතා වෙදිතබ්බා.

අස්සාසපස්සාසුපනිබ්බද්ධාදිභාවෙන පනස්ස සරසපරිත්තතා වෙදිතබ්බා. සත්තානඤ්ඤි අස්සාසුපනිබ්බද්ධං ජීවිතං, පස්සාසුපනිබ්බද්ධං ජීවිතං, අස්සාසපස්සාසුපනිබ්බද්ධං ජීවිතං, මහාභූතූපනිබ්බද්ධං ජීවිතං, කබලීකාරාභාරූපනිබ්බද්ධං ජීවිතං, විඤ්ඤාණූපනිබ්බද්ධං ජීවිතන්ති විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතං.

තණ්හුපාදිත්තස්සාති තණ්හාය ආදිත්තගහිතපරාමට්ඨස්ස අහන්ති වා මමන්ති වා අස්මිති වා. අථ බ්වාස්ස නොතෙවෙත්ථ හොතීති අථ බො අස්ස හික්ඛුනො එවං තිණ්හි ලක්ඛණාති ආරොපෙත්වා පස්සන්තස්ස එත්ථ අප්ඤ්ඤාත්තිකාය පථව්ඨාතුයා අහන්ති වාතිආදි තිවිධො තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාහො නොතෙව හොති, න හොතියෙවාති අත්ථො. යථා ව ආපොධාතු වසෙන, එවං තෙජොධාතු වායොධාතු වසෙනපි බාහිරාය පථව්ඨාතුයා අන්තරධානං හොති. ඉධ පන එකංයෙව ආගතං. ඉතරානිපි අත්ථතො වෙදිතබ්බාති.

තඤ්ඤො, ආවුසොති ඉධ තස්ස ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස හික්ඛුනො සොතද්වාරෙ පරිග්ගහං පට්ඨපෙත්තො බලං දස්සෙති. අක්කොසන්තීති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්තීති. පරිභාසන්තීති තයා ඉදඤ්චිදඤ්ච කතං, එවඤ්ච එවඤ්ච තං.

කරිස්සාමානි වාචාය පරිභාසන්නි. රොසෙන්තීනි සට්ටෙන්ති. විහෙසෙන්තීනි දුක්ඛාපෙන්ති, සබ්බං වාචාය සට්ටනමෙව චුත්තං. සො එවන්ති සො ධාතුකම්මට්ඨානිකො එවං සම්පජානාති. උප්පන්නා ඛො මෙ අයන්ති සම්පතිවත්තමානුප්පන්නභාවෙන ච සමුදාවාරුප්පන්නභාවෙන ච උප්පන්නා. සොතසම්ඵස්සජාති උපනිස්සයවසෙන සොතසම්ඵස්සනො ජාතා සොතද්වාරජවනවෙදනා, එස්සො අනිච්චොති සොතසම්ඵස්සො හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චොති පස්සති. වෙදනාදයොපි සොතසම්ඵස්සසම්පයුත්තාව වෙදිතබ්බා. ධාතාරම්මණමෙවාති ධාතුසඬ්ඛාතමෙව ආරම්මණං. පක්ඛන්දනීති ඔතරති. පසිදනීති තස්මිං ආරම්මණෙ පසිදති, භූමිමවචනමෙව වා එතං. බ්‍යාඤ්ජනසන්ධිවසෙන “ධාතාරම්මණමෙවා” ති චුත්තං, ධාතාරම්මණයෙවාති අයමෙත්ථ අත්ථො. අධිමුච්චතීති ධාතුවසෙන එවන්ති අධිමොක්ඛං ලහති, න රජ්ජති, න දුස්සති. අයඤ්චි සොතද්වාරම්භි ආරම්මණෙ ආපාඨගතෙ මූලපරිඤ්ඤාආගන්තුකතාවකාලිකවසෙන පරිග්ගහං කරොති, තස්ස විත්ථාරකථා සතිපට්ඨානෙ සතිසම්පජඤ්ඤපබ්බෙ චුත්තා. සා පන තත්ථ චක්ඛුද්වාරවසෙන චුත්තා, ඉධ සොතද්වාරවසෙන වෙදිතබ්බා.

එවං කතපරිග්ගහස්ස හි ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස බලවට්ඨිපස්සකස්ස සවෙපි චක්ඛුද්වාරාදීසු ආරම්මණෙ ආපාඨගතෙ අයොනියො ආවජ්ජනං උප්පජ්ජති, වොට්ඨබ්බනං පත්වා එකං ද්වෙ වාරෙ ආසෙවනං ලහිත්වා චිත්තං භවඬ්ගමෙව ඔතරති, න රාගාදිවසෙන උප්පජ්ජති, අයං කොට්ඨ්ථත්තො තික්ඛට්ඨිපස්සකො. අපරස්ස රාගාදිවසෙන එකං වාරං ජවනං ජවති, ජවනපරියොසානෙ පන රාගාදිවසෙන එවං මෙ ජවනං ජවිතන්ති ආවජ්ජනො ආරම්මණං පරිග්ගහිතමෙව හොති, පුන වාරං තථා න ජවති. අපරස්ස එකවාරං එවං ආවජ්ජනො පුන දුතියවාරං රාගාදිවසෙන ජවනං ජවතියෙව, දුතියවාරාවසානෙ පන එවං මෙ ජවනං ජවිතන්ති ආවජ්ජනො ආරම්මණං පරිග්ගහිතමෙව හොති, තතියවාරෙ තථා න උප්පජ්ජති. එත්ථ පන පට්ඨො අතිතික්ඛො, තතියො අතිමන්දො, දුතියස්ස පන වසෙන ඉමස්මිං සුත්තෙ, ලට්ඨකිකොපමෙ, ඉන්ද්‍රියභාවනෙ ච අයමත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං සොතද්වාරෙ පරිග්ගහිතවසෙන ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස බලං දස්සෙත්වා ඉදානි කායද්වාරෙ දිපෙන්නො තඤ්චෙ, ආචුසොතිආදිමාහ. අනිට්ඨාරම්මණඤ්චි පත්වා ද්විසු වාරෙසු කිලමති සොතද්වාරෙ ච කායද්වාරෙ ච. තස්මා යථා නාම ඛෙත්තස්සාමී පුරිසො කුදාලං ගහෙත්වා ඛෙත්තං අනුසඤ්චරන්තො යත්ථ වා තත්ථ වා මත්තිකපිණ්ඩං අදත්වා දුබ්බලට්ඨානෙසුයෙව කුදාලෙන භූමිං හින්දිත්වා සතිණමත්තිකපිණ්ඩං දෙති. එවමෙව මහාථෙරො අනාගතෙ සික්ඛාකාමා පධානකම්මිකා කුලපුත්තා ඉමෙසු ද්වාරෙසු සංවරං පට්ඨපෙත්වා බ්‍රිජ්ජමෙව ජාතිජරාමරණස්ස අන්තං කරිස්සන්තීති ඉමෙසුයෙව ද්විසු ද්වාරෙසු ගාළ්භං කත්වා සංවරං දෙසෙන්නො ඉමං දෙසනං ආරභි.

තත්ථ සමුදාවරන්තීති උපක්කමන්ති. පාණිසම්ඵස්සෙනාති පාණිජ්ජහාරෙන, ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. තථාභූතොති තථාසභාවො. යථාභූතස්මිත්ති යථාසභාවෙ.

කමන්තීති පවත්තන්ති. එවං බුද්ධං අනුස්සරතොතිආදියු ඉතිපි සො භගවාතිආදිනා
 නයෙන අනුස්සරන්තොපි බුද්ධං අනුස්සරති, චුත්තං බො පනෙතං භගවතාති
 අනුස්සරන්තොපි අනුස්සරතියෙව. ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මොතිආදිනා නයෙන
 අනුස්සරන්තොපි ධම්මං අනුස්සරති, කකචුපමොවාදං අනුස්සරන්තොපි
 අනුස්සරතියෙව. සුප්පට්ඨන්තොතිආදිනා නයෙන අනුස්සරන්තොපි සඬ්ඝං
 අනුස්සරති, කකචොකත්තනං අධිවාසයමානස්ස භික්ඛුනො ගුණං අනුස්සරමානොපි
 අනුස්සරතියෙව.

උපෙක්ඛා කුසලනිස්සිතා න සණ්ඨාතීති ඉධ විපස්සනුපෙක්ඛා අධිප්පෙනා.
 උපෙක්ඛා කුසලනිස්සිතා සණ්ඨාතීති ඉධ ඡළඬිගුපෙක්ඛා, සා පනෙසා කිඤ්චාපි
 ඛිණාසවස්ස ඉට්ඨානිට්ඨෙසු ආරම්මණෙසු අරජ්ජනාදිවසෙන පවත්තති, අයං පන
 භික්ඛු විරියබලෙන භාවනාසිද්ධියා අත්තනො විපස්සනං ඛිණාසවස්ස
 ඡළඬිගුපෙක්ඛායානෙ යපෙතීති විපස්සනාව ඡළඬිගුපෙක්ඛා නාම ජාතා.

303. ආපොධාතුනිද්දෙසෙ ආපොගතන්ති සබ්බආපෙසු ගතං
 අල්ලයුසභාවලක්ඛණං. පිත්තං සෙම්භන්තිආදියු පන යං චත්තබ්බං, තං සබ්බං
 සද්ධිං භාවනානයෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තං. පකුප්පතීති ඔසවසෙන වඩ්ඪති,
 සමුද්දතො වා උදකං උත්තරති, අයමස්ස පාකතිකො පකොපො,
 ආපොසංවට්ටකාලෙ පන කොට්ඨසතසභස්සවක්කවාළං උදකපුරමෙව හොති.
 ඔගච්ඡන්තීති හෙට්ඨා ගච්ඡන්ති, උද්ධතො ආරොපිතඋදකං විය බයං විනාසං
 පාපුණන්ති. සෙසං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

304. තෙජොධාතුනිද්දෙසෙ තෙජොගතන්ති සබ්බතෙජෙසු ගතං
 උණ්භත්තලක්ඛණං. තෙජො එව වා තෙජොභාවං ගතන්ති තෙජොගතං. පුරිමෙ
 ආපොගතෙපි පච්ඡිමෙ වායොගතෙපි එසෙව නයො. යෙන වාති යෙන
 තෙජොගතෙන. තස්මිං කුප්පිතෙ අයං කායො සන්තප්පති, එකාභිකජරාදිභාවෙන
 උසුමජාතො හොති. යෙන ව ජීරියතීති යෙන අයං කායො ජීරති,
 ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලත්තං බලපරික්ඛයං වලිපලිතාදිභාවඤ්ච පාපුණාති. යෙන ව
 පරිඛය්හතීති යෙන කුප්පිතෙන අයං කායො දය්හති, සො ව පුග්ගලො දය්හාමි
 දය්හාමිති කන්දන්තො සතධොතසප්පිගොසිතවන්දනාදිලෙපඤ්ච
 තාලවණ්ටවාතඤ්ච පච්චාසිසති. යෙන ව අසිතපිතබාසිතසාසිතං සම්මා පරිණාමං
 ගච්ඡතීති යෙන තං අසිතං වා ඔදනාදි, පිතං වා පානකාදි, බාසිතං වා පිට්ඨබජ්ජකාදි,
 සාසිතං වා අම්බපක්කමධුචාණිකාදි සම්මා පරිපාකං ගච්ඡති, රසාදිභාවෙන විවෙකං
 ගච්ඡතීති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන යං චත්තබ්බං සියා, තං
 සබ්බං සද්ධිං භාවනානයෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තං.

හරිතත්තන්ති හරිතමෙව. අල්ලනිණාදිං ආගම්ම නිබ්බායතීති අත්ථො.
 පන්ථන්තන්ති මහාමග්ගමෙව. සෙලන්තන්ති පබ්බතං. උදකන්තන්ති උදකං.
 රමණියං වා භූමිභාගන්ති තිණගුම්බාදිරහිතං, විචිත්තං අබ්භොකාසං භූමිභාගං.
 අනාභාරාති නිරාභාරා නිරූපාදානා, අයම්පි පකතියාව තෙජොවිකාරො චුත්තො,

තෙජොසංවට්ටකාලෙ පන කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළං ඤාපෙත්වා
 ඡාරිකාමත්තම්පි න තිට්ඨති. න්හාරුදද්දුලෙනාති වම්මනිල්ලෙනෙන. අග්ගිං
 ගවෙසන්තිති එවරුපං සුබ්බමං උපාදානං ගහෙන්වා අග්ගිං පරියෙසන්ති, යං
 අප්පමත්තකම්පි උසුමං ලහිත්වා පජ්ජලති, සෙසම්ඨාපි පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

305. වායොධාතුනිද්දෙසෙ උද්ධඬිගමා වාතාති උග්ගාරහික්කාරාදිපවත්තකා
 උද්ධං ආරොහනවාතා. අධොගමා වාතාති උච්චාරපස්සාවාදිනිහරණකා අධො
 ඔරොහනවාතා. කුච්ඡිසයා වාතාති අන්තානං බහිවාතා. කොට්ඨාසයා වාතාති
 අන්තානං අන්තොවාතා. අඬිගමඬිගානුසාරිනොති ධමනීජාලානුසාරෙන සකලසරීරෙ
 අඬිගමඬිගාති අනුසටා සම්ඤ්ජනපසාරණාදිනිබ්බත්තකවාතා. අස්සාසොති
 අන්තොපවිසනනාසිකවාතො. පස්සාසොති බහිනික්ඛමනනාසිකවාතො. අයමෙත්ථ
 සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං සද්ධිං භාවනානයෙන
 විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං.

ගාමම්පි වහනීති සකලගාමම්පි වුණ්ණවිවුණ්ණං කුරුමානා ආදාය ගච්ඡති,
 නිගමාදීසුපි එසෙව නයො. ඉධ වායොසංවට්ටකාලෙ
 කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළවිද්ධංසනවසෙන වායොධාතුවිකාරො දස්සිතො.
 විදුපනෙනාති අග්ගිබ්ජනකෙන. ඔස්සවනෙති ඡදනග්ගෙ, තෙන හි උදකං සවති,
 තස්මා තං “ඔස්සවන”න්ති වුච්චති. සෙසම්ඨාපි පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං.

306. සෙය්‍යථාපි, ආවුසොති ඉධ කිං දස්සෙති? හෙට්ඨා කථිතානං මහාභූතානං
 නිස්සත්තභාවං. කට්ඨන්ති දබ්බසම්භාරං. චල්ලින්නි ආබන්ධනචල්ලිං. තිණන්ති
 ඡදනතිණං. මත්තිකන්ති අනුලෙපමත්තිකං. ආකාසො පරිවාරිතොති එතාති
 කට්ඨාදීනි අන්තො ව බහි ව පරිවාරෙත්වා ආකාසො ධීතොති අත්ථො. අගාරංත්ථෙව
 සඬ්ඛං ගච්ඡතීති අගාරන්ති පණ්ණත්තිමත්තං හොති. කට්ඨාදීසු පන විසුං විසුං
 රාසිකතෙසු කට්ඨරාසිචල්ලිරාසිත්ථෙව වුච්චති. එවමෙව බොති එවමෙව අට්ඨිආදීනි
 අන්තො ව බහි ව පරිවාරෙත්වා ධීතො ආකාසො, තානෙව අට්ඨිආදීනි පටිච්ච
 රුපංත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති, සරීරන්ති වොහාරං ගච්ඡති. යථා කට්ඨාදීනි පටිච්ච
 ගෙහන්ති සඬ්ඛං ගතං අගාරං බත්තියගෙහං බ්‍රාහ්මණගෙහන්ති වුච්චති, එවමිදම්පි
 බත්තියසරීරං බ්‍රාහ්මණසරීරන්ති වුච්චති, න හෙත්ථ කොපි සත්තො වා ජීවො වා
 විජ්ජති.

අප්පකුත්තිකඤ්ඤෙව, ආවුසො, වක්ඛුති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? හෙට්ඨා
 උපාදාරුපං වත්තාරො ව අරුපිතො බන්ධා තිණ ව අරියසච්චාති න කථිතාති, ඉදානි
 තාති කථෙතුං අයං දෙසනා ආරද්ධාති. තත්ථ වක්ඛුං අපරිහින්තන්ති වක්ඛුපසාදෙ
 නිරුද්ධෙපි උපහතෙපි පිත්තසෙම්භලොහිතෙහි පලිබුද්ධෙපි වක්ඛු
 වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස පච්චයො භවිතුං න සක්කොති, පරිහින්තමෙව හොති,
 වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස පන පච්චයො භවිතුං සමත්ථං අපරිහින්තං නාම. බාහිරා ව
 රුපාති බාහිරා චතුසමුට්ඨානිකරුපා. තජ්ජො සමන්තාභාරොති තං වක්ඛුඤ්ඤ ව රුපෙ
 ව පටිච්ච භවති. ආවට්ටෙත්වා උප්පජ්ජනමනසිකාරො, භවඬිගාවට්ටනසමත්ථං

වක්බුද්වාලෙ කිරියමනොධාතුචිත්තන්ති අත්ථො. තං රූපානං අනාපාඨගතත්තාපි අඤ්ඤාචිතිතස්සපි න භොති, තප්පස්සාති තදනුරූපස්ස. විඤ්ඤාණභාගස්සාති විඤ්ඤාණකොට්ඨාසස්ස.

යං තථාභූතස්සාතිආදීසු ද්වාරවසෙන චත්තාරි සච්චාති දස්සෙති. තත්ථ තථාභූතස්සාති වක්බුච්ඤ්ඤාණෙන සහභූතස්ස, වක්බුච්ඤ්ඤාණසමඛිගිනොති අත්ථො. රූපන්ති වක්බුච්ඤ්ඤාණස්ස න රූපජනකත්තා වක්බුච්ඤ්ඤාණක්ඛණෙ තිසමුට්ඨානරූපං, තදනන්තරචිත්තක්ඛණෙ චතුසමුට්ඨානම්පි ලබ්භති. සඬගහං ගච්ඡති ගණනං ගච්ඡති. වෙදනාදයො වක්බුච්ඤ්ඤාණසම්පයුත්තාව. විඤ්ඤාණම්පි වක්බුච්ඤ්ඤාණමෙව. එත්ථ ව සඬබාරාති වෙනතාව චුත්තා. සඬගහොති එකතො සඬගහො. සන්තිපාතොති සමාගමො. සමවායොති රාසි. යො පටිච්චසමුප්පාදං පස්සතිති යො පටිච්චයෙ පස්සති. සො ධම්මං පස්සතිති සො පටිච්චසමුප්පන්තධම්මෙ පස්සති, ඡන්දොතිආදි සබ්බං තණ්හාවෙවචනමෙව, තණ්හා හි ඡන්දකරණවසෙන ඡන්දො. ආලයකරණවසෙන ආලයො. අනුනයකරණවසෙන අනුනයො. අජ්ඣාගාහිත්වා ගිලිත්වා ගහනවසෙන අජ්ඣාසානන්ති චුච්චති. ඡන්දරාගචිතයො ඡන්දරාගප්පහානන්ති නිබ්බානස්සෙව වෙච්චනං, ඉති තිණි සච්චාති පාළියං ආගතානෙව මග්ගසච්චං ආහරිත්වා ගහෙතබ්බං, යා ඉමෙසු තිසු යානෙසු දිට්ඨි සඬකප්පො වාචා කම්මන්තො ආජීවො වායාමො සති සමාධි භාවනාපටිච්චෙධො, අයං මග්ගොති. බහුකතං භොතිති එත්තාවතාපි බහුං භගවතො සාසනං කතං භොති, අජ්ඣාත්තිකඤ්චෙව, ආචුසො, සොතන්තිආදිවාලෙසුපි එසෙව නයො.

මනොද්වාලෙ පන අජ්ඣාත්තිකො මනො නාම භවඬගචිත්තං. තං නිරුද්ධම්පි ආවජ්ජනචිත්තස්ස පච්චයො භවිතුං අසමත්ථං මන්දථාමගතමෙව පවත්තමානම්පි පරිහින්තං නාම භොති. ආවජ්ජනස්ස පන පච්චයො භවිතුං සමත්ථං අපරිහින්තං නාම. බාහිරා ව ධම්මාති ධම්මාරම්මණං. නෙව තාව තප්පස්සාති ඉදං භවඬගසමයෙනෙව කථිතං. දුතියවාලො පගුණජ්ඣානපච්චවෙක්ඛණෙන වා, පගුණකම්මට්ඨානමනසිකාරෙන වා, පගුණබුද්ධවචනසජ්ඣායකරණාදිනා වා, අඤ්ඤාචිතිතකං සන්ධාය චුත්තො. ඉමස්මිං වාලෙ රූපන්ති චතුසමුට්ඨානම්පි ලබ්භති. මනොවිඤ්ඤාණඤ්ඤි රූපං සමුට්ඨාපෙති, වෙදනාදයො මනොවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තා, විඤ්ඤාණං මනොවිඤ්ඤාණමෙව. සඬබාරා පනෙත්ථ එස්සවෙනතාවසෙනෙව ගහිතා. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉති මහාථෙරො හෙට්ඨා එකදෙසමෙව සම්මසන්තො ආගන්ත්වා ඉමස්මිං යානෙ යත්වා හෙට්ඨා පරිහින්තදෙසනං සබ්බං තංතංද්වාරවසෙන භාජෙත්වා දස්සෙන්තො යථානුසන්ධිනාව සුත්තන්තං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාහත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මහාසාරොපමසුත්තවණ්ණනා

307. එවං මෙ සුතන්ති මහාසාරොපමසුත්තං. තත්ථ අවිරපක්කන්තෙති සඨසං භික්ඛිත්වා රුහිරුප්පාදකම්මං කත්වා නවිරපක්කන්තෙ සලිඨගෙනෙව පාටියෙක්කෙ ජාතෙ.

ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො කුලපුත්තොති කිඤ්චාපි අසුකකුලපුත්තොති න නියාමිතො, දෙවදත්තංයෙව පන සන්ධාය ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සො හි අසම්භින්නාය මහාසම්මතපචේණියා ඔක්කාකවංසෙ ජාතත්තා ජාතිකුලපුත්තො. ඔතිණ්ණොති යස්ස ජාති අන්තො අනුපවිට්ඨා, සො ජාතියා ඔතිණ්ණො නාම. ජරාදීසුපි එසෙව නයො. ලාභසක්කාරාදීසුපි ලාභොති වත්තාරො පච්චයා. සක්කාරොති තෙසංයෙව සුකතභාවො. සිලොකොති වණ්ණභණ්ණං. අභිනිබ්බන්තෙති උප්පාදෙති. අපඤ්ඤාතාති ද්වින්නං ජනානං ධීතට්ඨානෙ න පඤ්ඤායන්ති, සාසච්ඡාදනමත්තම්පි න ලහන්ති. අප්පෙසක්ඛාති අප්පපරිවාරා, පුරතො වා පච්ඡතො වා ගච්ඡන්තං න ලහන්ති.

සාරෙන සාරකරණීයන්ති රුක්ඛසාරෙන කත්තබ්බං. අක්ඛවක්කයුගනඨගලාදිකං යංකිඤ්චි. සාබ්බපලාසං අග්ගහෙසි බ්‍රහ්මචරියස්සාති මග්ගඵලසාරස්ස සාසනබ්‍රහ්මචරියස්ස වත්තාරො පච්චයා සාබ්බපලාසං නාම, තං අග්ගහෙසි. තෙන ව වොසානං ආපාදීති තෙනෙව ව අලමෙත්තාවතා සාරො මෙ පත්තොති වොසානං ආපන්නො.

310. ඤාණදස්සනං ආරාධෙතීති දෙවදත්තො පඤ්චාභිඤ්ඤො, දිබ්බවක්ඛු ව පඤ්චන්නං අභිඤ්ඤානං මත්ථකෙ ධීතං, තං ඉමස්මිං සුත්තෙ “ඤාණදස්සන”න්ති චුත්තං. අජානං අපස්සං විහරන්තීති කිඤ්චි සුබ්බමං රූපං අජානන්තා අන්තමසො පංසුපිසාවකම්පි අපස්සන්තා විහරන්ති.

311. අසමයවිමොක්ඛං ආරාධෙතීති, “කතමො අසමයවිමොක්ඛො? වත්තාරො ව අරියමග්ගා වත්තාරි ව සාමඤ්ඤඵලානි, නිබ්බානඤ්ච, අයං අසමයවිමොක්ඛො”ති (පටි. ම. 1.213) එවං චුත්තෙ නවලොකුත්තරධම්මෙ ආරාධෙති සම්පාදෙති පටිලහති. ලොකියසමාපත්තියො හි අප්පිනප්පිනක්ඛණ්ණෙයෙව පච්චනීකධම්මෙහි විමුච්චන්ති, තස්මා, “කතමො සමයවිමොක්ඛො? වත්තාරි ව ඤානානි වතස්සො ව අරූපාවචරසමාපත්තියො, අයං සමයවිමොක්ඛො”ති එවං සමයවිමොක්ඛොති චුත්තා. ලොකුත්තරධම්මා පන කාලෙන කාලං විමුච්චන්ති, සකිං විමුත්තානි හි මග්ගඵලානි විමුත්තානෙව භොන්ති. නිබ්බානං සබ්බකිලෙසෙහි අවචන්තං විමුත්තමෙවාති ඉමෙ නව ධම්මා අසමයවිමොක්ඛොති චුත්තා.

අකුප්පා වෙතොවිමුත්තීති අරහත්තඵලවිමුත්තී. අයමත්ථො එතස්සාති එතදත්ථං, අරහත්තඵලත්ථමිදං බ්‍රහ්මචරියං. අයං එතස්ස අත්ථොති චුත්තං භොති. එතං සාරන්ති එතං අරහත්තඵලං බ්‍රහ්මචරියස්ස සාරං. එතං පරියොසානන්ති එතං

අරහත්තඵලං බ්‍රහ්මචරියස්ස පරියොසානං, එසා කොටි, න ඉතො පරං පත්තබ්බං
අත්ථිති යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චස්සදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාසාරොපමස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. වුළසාරොපමස්සත්තවණ්ණනා

312. එවං මෙ සුතන්ති වුළසාරොපමස්සත්තං. තත්ථ පිඨගලකොච්ඡොති සො
බ්‍රාහ්මණො පිඨගලධාතුකො. කොච්ඡොති පනස්ස නාමං, තස්මා
“පිඨගලකොච්ඡො”ති වුච්චති. සඬ්ඛිනොතිආදිස්ස පබ්බජිතසමුහසඬ්ඛාතො සඬ්ඛො
එතෙසං අත්ථිති සඬ්ඛිනො. ස්වෙව ගණො එතෙසං අත්ථිති ගණිනො.
ආචාරසික්ඛාපනවසෙන තස්ස ගණස්ස ආචරියාති ගණාවරියා. ඤාතාති පඤ්ඤාතා
පාකටා. “අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා, අප්පිච්ඡතාය වත්ථමිපි න නිවාසෙන්නි”තිආදිනා
නයෙන සමුග්ගතො යසො එතෙසං අත්ථිති යසස්සිනො. තිත්ථකරාති ලද්ධිකරා.
සාධුසම්මතාති ඉමෙ සාධු සුන්දරා සප්පුරිසාති එවං සම්මතා. බහුජනස්සාති
අස්සුතවතො අත්ථධාලපුට්ඨජනස්ස. ඉදානි තෙ දස්සෙන්නො සෙය්‍යථිදං
පුරුණොතිආදිමාහ. තත්ථ පුරුණොති තස්ස සත්ථුපට්ඨඤ්ඤස්ස නාමං. කස්සපොති
ගොත්තං. සො කිර අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස එකුනදාසසතං පුරයමානො ජාතො,
තෙනස්ස “පුරුණො”ති නාමං අකංසු. මඬගලදාසත්තා වස්ස “දුක්කට්”න්ති වත්තා
නත්ථි, අකතං වා න කතන්ති. “සො කිම්භමෙත්ථ වසාමි”ති පලායි. අටස්ස වොරා
වත්ථාති අවිජ්ජිදිංසු. සො පණ්ණෙන වා තිණෙන වා පට්ච්ඡාදෙතුමිපි අජානන්තො
ජාතරුපෙනෙව එකං ගාමං පාවිසි. මනුස්සා තං දිස්වා, “අයං සමණො අරහා
අප්පිච්ඡො, නත්ථි ඉමිනා සදිසො”ති පුවහත්තාදිති ගහෙත්වා උපසඬ්ඛමන්ති. සො
“මය්හං සාටකං අනිවත්ථභාවෙන ඉදං උප්පන්න”න්ති තතො පට්ඨාය සාටකං
ලභිත්වාපි න නිවාසෙසි, තදෙව පබ්බජ්ජං අග්ගහෙසි. තස්ස සන්තිකෙ අඤ්ඤෙපි
පඤ්චසතා මනුස්සා පබ්බජිංසු, තං සන්ධායාහ “පුරුණො කස්සපො”ති.

මක්ඛලිති තස්ස නාමං. ගොසාලාය ජාතත්තා ගොසාලොති දුතියං නාමං. තං කිර
සකද්දමාය භූමියා තෙලසටං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තං, “තාත, මා ඛලි”ති සාමිකො
ආහ. සො පමාදෙන ඛලිත්වා පතිත්වා සාමිකස්ස භයෙන පලායිතුං ආරද්ධො.
සාමිකො උපධාවිත්වා සාටකකණ්ණෙන අග්ගහෙසි. සොපි සාටකං ඡඩ්ඛෙත්වා
අවෙලකො හුත්වා පලායි, සෙසං පුරුණසදිසමෙව.

අජිතොති තස්ස නාමං. කෙසකම්ඛලං ධාරෙතීති කෙසකම්ඛලො. ඉති
නාමද්වයං සංසන්දිත්වා “අජිතො කෙසකම්ඛලො”ති වුච්චති. තත්ථ
කෙසකම්ඛලො නාම මනුස්සකෙසෙහි කතකම්ඛලො, තතො පටිකිට්ඨතරං වත්ථං.
නාම නත්ථි. යථාහ – “සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, යානි කානිවි තත්තාවුතානං
වත්ථානං, කෙසකම්ඛලො තෙසං පටිකිට්ඨො අක්ඛායති, කෙසකම්ඛලො,

භික්ඛවෙ, සීතෙ සීතො උණ්භෙ උණ්භො දුබ්බණ්ණො දුග්ගන්ධො දුක්ඛසම්ඵස්සො”ති (අ. නි. 3.138).

පකුටොති තස්ස නාමං. කච්චායනොති ගොත්තං. ඉති නාමගොත්තං සංසන්දිත්වා, “පකුටො කච්චායනො”ති වුවිච්ඡිති. සීතදකපටික්ඛිත්තකො එස, වච්චං කත්වාපි උදකකිච්චං න කරොති, උණ්භොදකං වා කඤ්ජීයං වා ලභිත්වා කරොති, නදිං වා මග්ගොදකං වා අතික්කම්ම, “සීලං මෙ භිත්ත”න්ති වාලිකපුපං කත්වා සීලං අධිට්ඨාය ගච්ඡති, එවරුපො නිස්සිරිකලද්ධිකො එස.

සඤ්ජයොති තස්ස නාමං. බෙලට්ඨස්ස පුත්තොති බෙලට්ඨපුත්තො. අම්භාකං ගණ්ඨනකිලෙසො පලිබුජ්ඣනකිලෙසො නත්ථි, කිලෙසගණ්ඨරහිතා මයන්ති එවං වාදිතාය ලද්ධනාමවසෙන නිගණ්ඨො. නාටස්ස පුත්තොති නාටපුත්තො. අඛ්භඤ්ඤංසුති යථා තෙසං පටිඤ්ඤා, තට්ඨ ජානිංසු. ඉදං වුත්තං හොති – සවෙ නෙසං සා පටිඤ්ඤා නියායානිකා සබ්බෙ අඛ්භඤ්ඤංසු. නො වෙ, න අඛ්භඤ්ඤංසු. තස්මා කිං තෙසං පටිඤ්ඤා නියායානිකා න නියායානිකාති, අයමෙතස්ස පඤ්භස්ස අත්ථො. අථ භගවා නෙසං අනියායානිකභාවකථනෙන අත්ථාභාවතො අලන්ති පටික්ඛිපිත්වා උපමාය අත්ථං පවෙදෙන්තො ධම්මමෙව දෙසෙතුං, ධම්මං, තෙ බ්‍රාහ්මණ, දෙසෙස්සාමීති ආහ.

320. තත්ථ සච්ඡිකිරියායාති සච්ඡිකරණත්ථං. න ඡන්දං ඡනෙතීති කත්තුකම්‍යතාඡන්දං න ඡනයති. න වායමතීති වායාමං පරක්කමං න කරොති. ඔලීනවුත්තිකො ව හොතීති ලීනජ්ඣාසයො හොති. සාඨලිකොති සිථිලග්ගාභී, සාසනං සිථිලං කත්වා ගණ්භාති, දල්භං න ගණ්භාති.

323. ඉධ, බ්‍රාහ්මණ භික්ඛු, විච්චිවෙච කාමෙහිති කථං ඉමෙ පට්ඨමජ්ඣානාදිධම්මා ඤාණදස්සනෙන උත්තරිතරා ජාතාති? නිරොධපාදකත්තා. හෙට්ඨා පට්ඨමජ්ඣානාදිධම්මා හි විපස්සනාපාදකා, ඉධ නිරොධපාදකා, තස්මා උත්තරිතරා ජාතාති වෙදිතබ්බා. ඉති භගවා ඉදම්පි සුත්තං යථානුසන්ධිතාව නිට්ඨපෙසි. දෙසනාවසානෙ බ්‍රාහ්මණො සරණෙසු පතිට්ඨිතොති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළසාරොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මහායමකවග්ගො

1. චූළගොසිඨගසුත්තවණ්ණනා

325. එවං මෙ සුතන්ති වුළගොසිඬගසුත්තං. තත්ථ නාතිකෙ විහරන්ති නාතිකා නාම එකං තළාකං නිස්සාය ද්විත්තං. වුළපිතිමහාපිතිපුත්තානං ද්වෙ ගාමා, තෙසු එකස්මිං ගාමෙ. ගිඤ්ජකාවසංථෙ ඉට්ඨකාමයෙ ආවසංථෙ. එකස්මිං කිර සමයෙ භගවා මහාජනසඬගහං කරොන්තො වජ්ජිරට්ඨෙ වාරිකං වරමානො නාතිකං අනුජපත්තො. නාතිකවාසිනො මනුස්සා භගවතො මහාදානං දත්වා ධම්මකථං සුත්වා පසන්නහදයා, ‘‘සත්ථු වසනට්ඨානං කරිස්සාමා’’ති මන්තෙත්වා ඉට්ඨකාහෙව භික්තිසොපානත්ථම්හෙ වාළුරුපාදීනි දස්සෙත්තො පාසාදං කත්වා සුධාය ලිම්පිත්වා මාලාකම්මලතාකම්මාදීනි නිට්ඨාපෙත්වා භූමිමත්ථරණමඤ්චපීඨාදීනි පඤ්ඤපෙත්වා සත්ථු නියායානෙසු. අපරාපරං පනෙත්ථ මනුස්සා භික්ඛුසඬස්ස රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානමණ්ඩපවඬකමාදීනි කාරයිංසු. ඉති සො විහාරො මහා අහොසි. තං සන්ධාය වුත්තං ‘‘ගිඤ්ජකාවසංථෙ’’ති.

ගොසිඬගසාලවනදායෙති තත්ථ එකස්ස ජෙට්ඨකරුක්ඛස්ස ඛන්ධතො ගොසිඬගසණ්ඨානං හුත්වා විටපං උට්ඨති, තං රුක්ඛං උපාදාය සබ්බමිති තං වනං ගොසිඬගසාලවනන්ති සඬ්ඛං ගතං. දායොති අවිසෙසෙන අරඤ්ඤස්සෙතං නාමං. තස්මා ගොසිඬගසාලවනදායෙති ගොසිඬගසාලවනඅරඤ්ඤෙති අත්ථො. විහරන්ති සාමග්ගිරසං අනුභවමානා විහරන්ති. ඉමෙසඤ්චි කුලපුත්තානං උපරිපණ්ණාසකෙ පුට්ඨජනකාලො කථිතො, ඉධ බිණ්ණාසවකාලො. තදා හි තෙ ලද්ධස්සාදා ලද්ධපතිට්ඨා අධිගතපටිසම්භිදා බිණ්ණාසවා හුත්වා සාමග්ගිරසං අනුභවමානා තත්ථ විහරිංසු. තං සන්ධායෙතං වුත්තං.

යෙන ගොසිඬගසාලවනදායො තෙනුපසඬකමීති
 ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙසු වා අසීතිමහාසාවකෙසු වා, අන්තමසො ධම්මහණ්ඩාගාරිකආනන්දත්ථෙරමිති කඤ්චි අනාමන්තෙත්වා සයමෙව පත්තථිවරං ආදාය අනිකා නිස්සට්ඨො භත්ථි විය, යුථා නිස්සට්ඨො කාළසීහො විය, වාතච්ඡිත්තො වලාභකො විය එකකොව උපසඬකමි. කස්මා පනෙත්ථ භගවා සයං අගමාසීති? තයො කුලපුත්තා සාමග්ගිරසං අනුභවන්තා විහරන්ති, තෙසං පග්ගණ්හනතො, පච්ඡිමජනතං අනුකම්පනතො ධම්මගරුභාවතො ව. එවං කිරස්ස අහොසි – ‘‘අහං ඉමෙ කුලපුත්තෙ පග්ගණ්හිත්වා උක්කංසිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා ධම්මං තෙසං දෙසෙස්සාමි’’ති. එවං තාව පග්ගණ්හනතො අගමාසි. අපරමිසිස්ස අහොසි – ‘‘අනාගතෙ කුලපුත්තා සම්මාසම්බුද්ධො සමග්ගවාසං වසන්තානං සන්තිකං සයං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා ධම්මං කට්ඨෙත්වා තයො කුලපුත්තෙ පග්ගණ්හි, කො නාම සමග්ගවාසං න වසෙය්‍යාති සමග්ගවාසං වසිතබ්බං මඤ්ඤමානා බිජ්ජමෙව දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති’’ති. එවං පච්ඡිමජනතං අනුකම්පනතොපි අගමාසි. බුද්ධා ව නාම ධම්මගරුතො හොන්ති, සො ව තෙසං ධම්මගරුභාවො රථවිනිතෙ ආවිකතොව. ඉති ඉමස්මා ධම්මගරුභාවතොපි ධම්මං පග්ගණ්හිස්සාමිති අගමාසි.

දායපාලොති අරඤ්ඤපාලො. සො තං අරඤ්ඤං යථා ඉච්ඡිතිච්ඡිතජ්ජදෙසෙන මනුස්සා පටිසිත්වා තත්ථ පුජ්ථං වා ඵලං වා නියායං වා දබ්බසම්භාරං වා න

හරන්ති, එවං වතියා පරික්ඛිත්තස්ස තස්ස අරඤ්ඤස්ස යොජිතෙ ද්වාරෙ නිසිදිත්වා
තං අරඤ්ඤං රක්ඛති, පාලෙති. තස්මා “දායපාලො” ති චුත්තො. අත්තකාමරූපාති
අත්තනො හිතං කාමයමානසභාවා හුත්වා විහරන්ති. යො හි ඉමස්මිං සාසනෙ
පබ්බජිත්වාපි වෙජ්ජකම්මදුක්ඛකම්මපහිණුගමනාදීනං වසෙන එකච්ඡතිඅනෙසනාහි
ජීවිකං කප්පෙති, අයං න අත්තකාමරූපො නාම. යො පන ඉමස්මිං සාසනෙ
පබ්බජිත්වා එකච්ඡතිඅනෙසනං පභාය චතුපාරිසුද්ධිසිලෙ පතිට්ඨාය බුද්ධවචනං
උග්ගණ්හිත්වා සප්පායධුතඬිගං අධිට්ඨාය අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු චිත්තරූපියං
කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගාමන්තං පභාය අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සමාපත්තියො
නිබ්බත්තෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කුරුමානො විහරති, අයං අත්තකාමො නාම.
තෙපි තයො කුලපුත්තා එවරූපා අහෙසුං. තෙන චුත්තං – “අත්තකාමරූපා
විහරන්ති” ති.

මා තෙසං අභාසුමකාසීති තෙසං මා අභාසුකං අකාසීති භගවන්තං වාරෙසි. එවං
කිරස්ස අහොසි – “ඉමෙ කුලපුත්තා සමග්ගා විහරන්ති, එකච්චස්ස ව ගතට්ඨානෙ
භණ්ඩනකලහවිවාදා වත්තන්ති, තිබ්බසිඬිගො චණ්ඩගොණො විය ඔව්ජ්ඣන්තො
විවරති, අට්ඨකමග්ගෙන ද්විත්තං ගමනං න භොති, කදාචි අයම්පි එවං කරොන්තො
ඉමෙසං කුලපුත්තානං සමග්ගවාසං හින්දෙය්‍ය. පාසාදිකො ව පනෙස
සුවණ්ණචණ්ණො සුරසගිද්ධො මඤ්ඤෙ, ගතකාලතො පට්ඨාය පණ්ණදායකානං
අත්තනො උපට්ඨාකානඤ්ච චණ්ණකථනාදීහි ඉමෙසං කුලපුත්තානං
අප්පමාදවිහාරං හින්දෙය්‍ය. වසනට්ඨානානි වාපි එතෙසං කුලපුත්තානං නිබද්ධානි
පරිච්ඡින්නානි තිස්සො ව පණ්ණසාලා තයො වඬිකමා තිණි දිවාට්ඨානානි තිණි
මඤ්චපීයානි. අයං පන සමණො මහාකායො වුඩ්ඪතරො මඤ්ඤෙ භවිස්සති. සො
අකාලෙ ඉමෙ කුලපුත්තෙ සෙනාසනා වුට්ඨාපෙස්සති. එවං පබ්බථාපි එතෙසං අභාසු
භවිස්සති” ති. තං අනිච්ඡන්තො, “මා තෙසං අභාසුකමකාසී” ති භගවන්තං වාරෙසි.

කිං පනෙස ජානන්තො වාරෙසි, අජානන්තොති? අජානන්තො. කිඤ්චාපි හි
තථාගතස්ස පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය දසසහස්සවක්කවාලකම්පනාදීනි
පාටිභාරියානි පවත්තිංසු, අරඤ්ඤවාසිනො පන දුබ්බලමනුස්සා සකම්මප්පසුතා තානි
සල්ලක්ඛෙනුං න සක්කොන්ති. සම්මාසම්බුද්ධො ව නාම යදා
අනෙකහික්ඛුසහස්සපරිවාරො ඛ්‍යාමප්පභාය අසීතිඅනුඛ්‍යාඤ්ජනෙහි
ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණසිරියා ව බුද්ධානුභාවං දස්සෙන්නො විවරති, තදා කො
එසොති අපුච්ඡිත්වාච ජානිතබ්බො භොති. තදා පන භගවා පබ්බම්පි තං
බුද්ධානුභාවං විවරගබ්බෙන පටිච්ඡාදෙත්වා වලාහකගබ්බෙන පටිච්ඡන්තො
පුණ්ණචන්දො විය සයමෙව පත්තවිවරමාදාය අඤ්ඤාතකචෙසෙන අගමාසි. ඉති නං
අජානන්තොව දායපාලො නිවාරෙසි.

එතදවොචාති ථෙරො කිර මා සමණාති දායපාලස්ස කථං සුත්වාච චිත්තෙසි –
“මයං තයො ජනා ඉධ විහරාම, අඤ්ඤෙ පබ්බජිතා නාම නත්ථී, අයඤ්ච දායපාලො
පබ්බජිතෙන විය සද්ධිං කට්ඨෙති, කො නු ඛො භවිස්සති” ති දිවාට්ඨානතො වුට්ඨාය
ද්වාරෙ යත්වා මග්ගං ඔලොකෙන්නො භගවන්තං අද්දස. භගවාපි ථෙරස්ස සහ

දස්සනෙනෙව සරිරොභාසං මුඤ්චි, අසීතිඅනුබ්බාඤ්ජනවිරාජිතා බ්‍යාමජ්ජහා පසාරිතසුචණ්ණපටො විය විරොචිත්ථං. ථෙරො, “අයං දායපාලො එණකතං ආසිවිසං ගිවාය ගහෙතුං හත්ථං පසාරන්තො විය ලොකෙ අග්ගපුග්ගලෙන සද්ධිං කටෙන්තොව න ජානාති, අඤ්ඤතරහික්ඛුනා විය සද්ධිං කටෙති” ති නිවාරෙන්තො එතං, “මා, ආවුසො දායපාලා” ති ආදිවචනං අවොච.

තෙනුපසඬකමීති කස්මා හගවතො පච්චුග්ගමනං අකත්වා උපසඬකමී? එවං කිරස්ස අහොසි – “මයං තයො ජනා සමග්ගවාසං වසාම, සවාහං එකකොච පච්චුග්ගමනං කරිස්සාමි, සමග්ගවාසො නාම න හවිස්සති” ති පියමිත්තෙ ගහෙන්වාච පච්චුග්ගමනං කරිස්සාමි. යථා ච හගවා මය්හං පියො, එවං සභායානම්පි මෙ පියොති, තෙහි සද්ධිං පච්චුග්ගමනං කාතුකාමො සයං අකත්වාච උපසඬකමී. කෙචි පන තෙසං ථෙරානං පණ්ණසාලද්වාරෙ වඩ්ඤාමනකොටියා හගවතො ආගමනමග්ගො හොති, තස්මා ථෙරො තෙසං සඤ්ඤං දදමානොව ගතොති. අහික්කමථාති ඉතො ආගච්ඡථ. පාදෙ පක්ඛාලෙසීති විකසිතපදුමසන්නිහෙහි ජාලහත්ථෙහි මණ්ඩණ්ණං උදකං ගහෙන්වා සුචණ්ණවණ්ණෙසු පිට්ඨිපාදෙසු උදකමහිසිඤ්චිත්වා පාදෙන පාදං සංසන්නො පක්ඛාලෙසී. බුද්ධානං කායෙ රජොජල්ලං නාම න උපලිම්පති, කස්මා පක්ඛාලෙසීති? සරිරස්ස උතුග්ගහණත්ථං, තෙසඤ්ච විත්තසම්පහංසනත්ථං. අම්හෙහි අහිහටෙන උදකෙන හගවා පාදෙ පක්ඛාලෙසී, පරිහොගං අකාසීති තෙසං හික්ඛුනං බලවසොමනස්සවසෙන විත්තං පිණිතං හොති, තස්මා පක්ඛාලෙසී. ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං හගවා එතදවොචාති සො කිර තෙසං වුඩ්ඪතරො.

326. තස්ස සඬගහෙ කතෙ සෙසානං කතොව හොතීති ථෙරඤ්ඤෙව එතං කච්චි වො අනුරුද්ධාතිආදිවචනං අවොච. තත්ථ කච්චිති පුච්ඡනත්ථෙ නිපාතො. වොති සාම්චවනං. ඉදං වුත්තං හොති – කච්චි අනුරුද්ධා තුම්භාකං බමනීයං, ඉරියාපටො වො බමති? කච්චි යාපනීයං, කච්චි වො ජීවිතං යාපෙති සටියති? කච්චි පිණ්ඩකෙන න කිලමථ, කච්චි තුම්භාකං සුලභපිණ්ඩං, සම්පත්තෙ වො දිස්වා මනුස්සා උඵඬකයාගුං වා කට්ඨජුහික්ඛං වා දාතබ්බං මඤ්ඤන්තීති හික්ඛාචාරවත්තං පුච්ඡති. කස්මා? පච්චයෙන අකිලමන්තෙන හි සක්කා සමණධම්මො කාතුං, වත්තමෙව වා එතං පබ්බජිතානං. අථ තෙන පටිච්චනෙ දින්නෙ, “අනුරුද්ධා, තුම්හෙ රාජපබ්බජිතා මහාපුඤ්ඤා, මනුස්සා තුම්භාකං අරඤ්ඤෙව වසන්තානං අදත්වා කස්ස අඤ්ඤස්ස දාතබ්බං මඤ්ඤස්සන්ති, තුම්හෙ පන එතං භුඤ්ජිත්වා කිං නු බො මිගපොතකා විය අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬ්ඝට්ටෙන්තා විහරථ, උදාහු සාමග්ගිභාවො වො අත්ථි” ති සාමග්ගිරසං පුච්ඡන්තො, කච්චි පන වො, අනුරුද්ධා, සමග්ගාතිආදිවචනං.

තත්ථ බීරොදකීභූතාති යථා බීරඤ්ච උදකඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසන්දති, විසුං න හොති, එකත්තං විය උපෙති, කච්චි එවං සාමග්ගිවසෙන එකත්තුපගතචිත්තුජ්ජාදා විහරථාති පුච්ඡති. පියවක්ඛුහීති මෙත්තචිත්තං පච්චුපට්ඨපෙත්වා ඔලොකනවක්ඛුති පියවක්ඛුති නාම. කච්චි තථාරූපෙහි වක්ඛුහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්පස්සන්තා විහරථාති පුච්ඡති. තග්ඝාති එකංසත්ථෙ නිපාතො. එකංසෙන මයං, හන්තෙති වුත්තං හොති.

යථා කථං පනාති එත්ථ යථාති නිපාතමත්තං. කථන්ති කාරණප්‍රවිෂා. කථං පන තුම්භෙ එවං විහරථ, කෙන කාරණෙන විහරථ, තං මෙ කාරණං බ්‍රහ්මාති චුත්තං හොති. මෙත්තං කායකම්මන්ති මෙත්තවිත්තවසෙන පවත්තං කායකම්මං. ආවි වෙව රහො වාති සම්මුඛා වෙව පරම්මුඛා ව. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ සම්මුඛා කායවචිකම්මාති සහවාසෙ ලබ්භන්ති, ඉතරාති විජ්ජවාසෙ. මනොකම්මං සබ්බත්ථ ලබ්භති. යඤ්භි සහවසන්තෙසු එකෙන මඤ්චපීඨං වා දාරුභණ්ඩං වා මත්තිකාභණ්ඩං වා බහි දුන්නික්ඛිත්තං හොති, තං දිස්වා කෙනිදං වළඤ්ජිතන්ති අවඤ්ඤං අකත්වා අත්තනා දුන්නික්ඛිත්තං විය ගහෙත්වා පටිසාමෙන්නස්ස පටිජග්ගිතබ්බයුත්තං වා පන යානං පටිජග්ගන්තස්ස සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම හොති. එකස්මිං පක්කන්තෙ තෙන දුන්නික්ඛිත්තං සෙනාසනපරික්ඛාරං තථෙව නික්ඛිපන්තස්ස පටිජග්ගිතබ්බයුත්තට්ඨානං වා පන පටිජග්ගන්තස්ස පරම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම හොති. සහවසන්තස්ස පන තෙහි සද්ධිං මධුරං සම්මොදනීයං කථං පටිසන්ථාරකථං සාරණීයකථං ධම්මිකථං සරහඤ්ඤං සාකච්ඡං පඤ්භප්‍රවිෂ්ඨං පඤ්භවිස්සජ්ජනන්ති එවමාදිකරණෙ සම්මුඛා මෙත්තං වචිකම්මං නාම හොති. ථෙරෙසු පන පක්කන්තෙසු මය්භං පියසභායො නන්දියත්ථෙරො කිම්මුත්ථෙරො එවං සීලසම්පන්නො, එවං ආචාරසම්පන්නොතිආදිගුණකථනං පරම්මුඛා මෙත්තං වචිකම්මං නාම හොති. මය්භං පියමිත්තො නන්දියත්ථෙරො කිම්මුත්ථෙරො අවෙරො හොතු, අබ්‍යාපජ්ජො සුඛි හොතුති එවං සමන්තාහරතො පන සම්මුඛාපි පරම්මුඛාපි මෙත්තං මනොකම්මං හොතියෙව.

නානා හි බො නො, හන්තෙ, කායාති කායඤ්භි පිට්ඨං විය මත්තිකා විය ව ඔමද්දිත්වා එකතො කාතුං න සක්කා. එකඤ්ච පන මඤ්ඤෙ විත්තන්ති විත්තං පන නො හිතට්ඨෙන නිරන්තරට්ඨෙන අවිග්ගහට්ඨෙන සමග්ගට්ඨෙන එකමෙවාති දස්සෙති. කථං පනෙතං සකං විත්තං නික්ඛිපිත්වා ඉතරෙසං විත්තවසෙන වත්තිංසුති? එකස්ස පත්තෙ මලං උට්ඨහති, එකස්ස වීවරං කිලිට්ඨං හොති, එකස්ස පරිභණ්ඩකම්මං හොති. තත්ථ යස්ස පත්තෙ මලං උට්ඨීතං, තෙන මමාවුසො, පත්තෙ මලං උට්ඨීතං පවිතුං වට්ටතීති චුත්තෙ ඉතරෙ මය්භං වීවරං කිලිට්ඨං ධොවිතබ්බං, මය්භං පරිභණ්ඩං කාතබ්බන්ති අවත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා දාරුනි ආහරිත්වා ජින්දිත්වා පත්තකටාහෙ පරිභණ්ඩං කත්වා තතො පරං වීවරං වා ධොවන්ති, පරිභණ්ඩං වා කරොන්ති. මමාවුසො, වීවරං කිලිට්ඨං ධොවිතුං වට්ටති, මම පණ්ණසාලා උක්කලාපා පරිභණ්ඩං කාතුං වට්ටතීති පයමතරං ආරොචිතෙපි එසෙව නයො.

327. සාධු සාධු, අනුරුද්ධාති හගවා හෙට්ඨා න ව මයං, හන්තෙ, පිණ්ඩකෙන කිලම්මිහාති චුත්තෙ න සාධුකාරමදාසි. කස්මා? අයඤ්භි කබ්බිකාරො ආභාරො නාම ඉමෙසං සත්තානං අපායලොකෙපි දෙවමනුස්සලොකෙපි ආවිණ්ණසමාවිණ්ණොව. අයං පන ලොකසන්නිවාසො යෙභුයොන විවාදපක්ඛන්දො, අපායලොකෙ දෙවමනුස්සලොකෙපි ඉමෙ සත්තා පටිවිරුද්ධා

එව, එතෙසං සාමග්ගිකාලො දුල්ලහො, කදාවිදෙව හොතිති සමග්ගවාසස්ස දුල්ලහත්තා ඉධ භගවා සාධුකාරමදාසි. ඉදානි තෙසං අප්පමාදලක්ඛණං පුච්ඡන්තො කච්චි පන වො, අනුරුද්ධාතිආදිමාහ. තත්ථ වොති නිපාතමත්තං පච්චත්තවචනං වා, කච්චි තුම්හෙති අත්ථො. අම්භාකන්ති අම්හෙසු තිසු ජනෙසු. පිණ්ඩාය පටික්කමතීති ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පච්චාගච්ඡති. අවක්කාරපාතින්ති අතිරෙකපිණ්ඩපාතං අපනෙත්වා යපනත්ථාය එකං සමුග්ගපාතිං ධොවින්වා යපෙති.

යො පච්ඡාති තෙ කිර ථෙරා න එකතොව භික්ඛාචාරං පවිසන්ති, එලසමාපත්තිරතා හෙතෙ. පාතොව සරිරප්පට්ඨග්ගනං කත්වා වත්තප්පට්ඨපත්තිං පුරෙත්වා සෙනාසනං පවිසින්වා කාලපරිච්ඡේදං කත්වා එලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසිදන්ති. තෙසු යො පයමතරං නිසින්තො අත්තනො කාලපරිච්ඡේදවසෙන පයමතරං උට්ඨාති; සො පිණ්ඩාය වරින්වා පටිනිවත්තො භත්තකිච්චට්ඨානං ආගන්ත්වා ජානාති – “ද්වෙ භික්ඛු පච්ඡා, අහං පයමතරං ආගතො” ති. අථ පත්තං පිදහින්වා ආසනපඤ්ඤාපනාදීති කත්වා යදි පත්තෙ පටිවිසමත්තමෙව හොති, නිසිදින්වා භුඤ්ජති. යදි අතිරෙකං හොති, අවක්කාරපාතියං පක්ඛිපින්වා පාතිං පිට්ඨාය භුඤ්ජති. කතභත්තකිච්චො පත්තං ධොවින්වා වොදකං කත්වා ථවිකාය ඔසාපෙත්වා පත්තචීවරං ගහෙන්වා අත්තනො වසනට්ඨානං පවිසති. දුතියොපි ආගන්ත්වා ජානාති – “එකො පයමං ආගතො, එකො පච්ඡතො” ති. සො සවෙ පත්තෙ භත්තං පමාණමෙව හොති, භුඤ්ජති. සවෙ මන්දං, අවක්කාරපාතිනො ගහෙන්වා භුඤ්ජති. සවෙ අතිරෙකං හොති, අවක්කාරපාතියං පක්ඛිපින්වා පමාණමෙව භුඤ්ජන්වා පුරිමත්ථෙරො විය වසනට්ඨානං පවිසති. තතියොපි ආගන්ත්වා ජානාති – “ද්වෙ පයමං ආගතා, අහං පච්ඡතො” ති. සොපි දුතියත්ථෙරො විය භුඤ්ජන්වා කතභත්තකිච්චො පත්තං ධොවින්වා වොදකං කත්වා ථවිකාය ඔසාපෙත්වා ආසනාති උක්ඛිපින්වා පටිසාමෙති; පාතියසංථෙ වා පරිභොජනියසංථෙ වා අවසෙසං උදකං ඡඩ්ඛෙත්වා සංථෙ නිකුජ්ජින්වා අවක්කාරපාතියං සවෙ අවසෙසභත්තං හොති, තං චුත්තනයෙන ඡහින්වා පාතිං ධොවින්වා පටිසාමෙති; භත්තග්ගං සම්මජ්ජති. තතො කච්චරං ඡඩ්ඛෙත්වා සම්මජ්ජති. උක්ඛිපින්වා උපච්ඡාහි මුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා පත්තචීවරමාදාය වසනට්ඨානං පවිසති. ඉදං ථෙරානං ඛභිවිහාරෙ අරඤ්ඤෙ භත්තකිච්චකරණට්ඨානෙ භොජනසාලායං වත්තං. ඉදං සන්ධාය, “යො පච්ඡා” තිආදි චුත්තං.

යො පස්සතීතිආදි පන තෙසං අන්තොවිහාරෙ වත්තන්ති වෙදිතඛිඛං. තත්ථ වච්චසංචන්ති ආවමනකුම්භිං. රිත්තන්ති රිත්තකං. තුච්ඡන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. අවිසස්භන්ති උක්ඛිපිතුං අසක්කුණෙය්‍යං, අතිභාරියං. භත්ථවිකාරෙතාති භත්ථසඤ්ඤාය. තෙ කිර පාතියසංථාදීසු යංකිඤ්චි තුච්ඡකං ගහෙන්වා පොක්ඛරණං ගන්ත්වා අන්තො ව ඛභි ව ධොවින්වා උදකං පරිස්සාවෙන්වා තීරෙ යපෙත්වා අඤ්ඤං භික්ඛුං භත්ථවිකාරෙන ආමන්තෙන්ති, ඔදිස්ස වා අනොදිස්ස වා සද්දං න කරොන්ති. කස්මා ඔදිස්ස සද්දං න කරොන්ති? තං භික්ඛුං සද්දො ඛාධෙය්‍යාති. කස්මා අනොදිස්ස සද්දං න කරොන්ති? අනොදිස්ස සද්දෙ දින්තෙ, “අහං පුරෙ, අහං පුරෙ” ති ද්වෙපි නික්ඛමෙය්‍යං, තතො ද්විහි කත්තඛිඛකම්මෙ තතියස්ස

කම්මවිෂේදො භවෙය්‍යා. සංයතපදසද්දො පන හුත්වා අපරස්ස භික්ඛුනො දිවාට්ඨානසන්තිකං ගන්ත්වා තෙන දිට්ඨභාවං ඤත්වා හත්ථසඤ්ඤං කරොති, තාය සඤ්ඤාය ඉතරො ආගච්ඡති, තතො ද්වෙ ජනා හත්ථොන හත්ථං සංසිඛ්ඛන්තා ද්විසු හත්ථෙසු යපෙත්වා උපට්ඨපෙත්ති. තං සන්ධායාහ – “හත්ථවිකාරෙන දුතියං ආමන්තෙත්වා හත්ථවිලඬ්ඝකෙන උපට්ඨපෙමා” ති.

පඤ්චාහිකං බො පනාති වාතුද්දසෙ පන්තරසෙ අට්ඨමීයන්ති ඉදං තාව පකතිධම්මස්සවනමෙව, තං අබ්බේධං කත්වා පඤ්චමෙ පඤ්චමෙ දිවසෙ ද්වෙ ථෙරා නාතිවිකාලෙ න්භායිත්වා අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ගච්ඡන්ති. තත්ථ තයොපි නිසිදිත්වා තිණ්ණං පිටකානං අඤ්ඤතරස්මිං අඤ්ඤමඤ්ඤං පඤ්භං පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්ති, තෙසං එවං කරොන්තානංයෙව අරුණං උග්ගච්ඡති. තං සන්ධායෙතං වුත්තං. එත්තාවතා ථෙරෙන භගවතා අප්පමාදලක්ඛණං පුච්ඡිතෙන පමාදට්ඨානෙසුයෙව අප්පමාදලක්ඛණං විස්සජ්ජිතං හොති. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි භික්ඛුනං භික්ඛාචාරං පවිසනකාලො, නික්ඛමනකාලො, නිවාසනපරිවත්තනං, වීචරපාරුපනං, අන්තොගාමෙ පිණ්ඩාය වරණං ධම්මකථනං, අනුමොදනං, ගාමතො නික්ඛමීත්වා හත්තකිච්චකරණං, පත්තධොවනං, පත්තඔසාපනං, පත්තවීචරපටිසාමනන්ති පපඤ්චකරණට්ඨානානි එතානි. තස්මා ථෙරො අමිභාකං එත්තකං යානං මුඤ්චිත්වා පමාදකාලො නාම නත්ථීති දස්සෙන්නො පමාදට්ඨානෙසුයෙව අප්පමාදලක්ඛණං විස්සජ්ජෙසි.

328. අථස්ස භගවා සාධුකාරං දත්වා පයමජ්ඣානං පුච්ඡන්තො පුන අත්ථී පන චොතිආදිමාහ. තත්ථ උත්තරි මනුස්සධම්මාති මනුස්සධම්මතො උත්තරි. අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසොති අරියභාවකරණසමත්ථො ඤාණවිසෙසො. කිඤ්ඤි නො සියා, හත්තෙති කස්මා, හත්තෙ, නාධිගතො භවිස්සති, අධිගතොයෙවාති. යාව දෙවාති යාව එව.

329. එවං පයමජ්ඣානාධිගමෙ බ්‍යාකතෙ දුතියජ්ඣානාදීනි පුච්ඡන්තො එතස්ස පන චොතිආදිමාහ. තත්ථ සමතික්කමායාති සමතික්කමත්ථාය. පටිප්පස්සද්ධියාති පටිප්පස්සද්ධත්ථාය. සෙසං සබ්බත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. පච්ඡිමපඤ්ඤෙ පන ලොකුත්තරඤ්ඤාණදස්සනවසෙන අධිගතං නිරොධසමාපත්තිං පුච්ඡන්තො අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසොති ආහ. ථෙරොපි පුච්ඡානුරූපෙනෙව බ්‍යාකාසි. තත්ථ යස්මා වෙදයිතසුඛතො අවෙදයිතසුඛං සන්තතරං පණිතතරං හොති, තස්මා අඤ්ඤං ඵාසුචිහාරං උත්තරිතරං වා පණිතතරං වා න සමනුපස්සාමාති ආහ.

330. ධම්මියා කථායාති සාමග්ගිරසානිසංසප්පට්ඨසංයුත්තාය ධම්මියා කථාය. සබ්බෙපි තෙ වතුසු සච්චෙසු පරිනිට්ඨිතකිච්චා, තෙන තෙසං පටිවෙධත්ථාය කිඤ්චි කථෙතබ්බං නත්ථී. සාමග්ගිරසෙන පන අයඤ්ච අයඤ්ච ආනිසංසොති සාමග්ගිරසානිසංසමෙව නෙසං භගවා කථෙසි. භගවත්තං අනුසංයායිත්වාති අනුගන්ත්වා. තෙ කිර භගවතො පත්තවීචරං ගහෙත්වා ථොකං අගමංසු, අථ භගවා විහාරස්ස පරිවෙණපරියන්තං ගතකාලෙ, “ආහරථ මෙ පත්තවීචරං, තුම්හෙ ඉධෙව

නිට්ඨංචා''ති පක්කාමි. තතො පටිනිවත්තිත්වාති තතො ධීතට්ඨානතො නිවත්තිත්වා. කිං නු බො මයං ආයස්මතොති හගවන්තං නිස්සාය පබ්බජ්ජාදීනි අධිගන්ත්වාපි අත්තතො ගුණකථාය අට්ටියමානා අධිගමජ්ජිවිජ්ජනාය ආහංසු. ඉමාසඤ්ච ඉමාසඤ්චාති පට්ටිකානාදීනං ලොකියලොකුත්තරානං. චෙතසා චෙතො පරිච්ච විදිතොති අජ්ජ මෙ ආයස්මන්තො ලොකියසමාපත්තියා චිතිනාමෙසුං, අජ්ජ ලොකුත්තරායාති එවං චිත්තෙන චිත්තං පරිච්ඡින්නදිත්වා විදිතං. දෙවතාපි මෙති, හන්තෙ අනුරුද්ධ, අජ්ජ අයොයා නන්දියත්ථෙරො, අජ්ජ අයොයා කිම්ඌත්ථෙරො ඉමාය ච ඉමාය ච සමාපත්තියා චිතිනාමෙසිති එවමාරොචෙසුන්ති අත්ථො. පඤ්භාහිපුට්ඨොනාති තම්පි මයා සයං විදිතන්ති වා දෙවතාහි ආරොචිතන්ති වා එත්තකෙනෙව මුඛං මෙ සජ්ජන්ති කථං සමුට්ඨාපෙත්වා අපුට්ඨොනෙව මෙ න කථිතං. හගවතා පන පඤ්භාහිපුට්ඨොන පඤ්භං අභිපුච්ඡිතෙන සතා බ්‍යාකතං, තත්‍ර මෙ කිං න රොච්චාති ආහ.

331. දීඝොති “මණි මාණිවරො දීඝො, අථො සෙරීසකො සහා”ති (දී. නි. 3.293) එවං ආගතො අට්ඨවිසතියා යක්ඛසෙනාපතීනං අබ්භන්තරො එකො දෙවරාජා. පරජනොති තස්සෙව යක්ඛස්ස නාමං. යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්ති සො කිර වෙස්සවණෙන පෙසිතො එතං යානං ගච්ඡන්තො හගවන්තං සයං පත්තචීවරං ගහෙත්වා ගිඤ්ජකාවසථතො ගොසිඬගසාලවනස්ස අත්තරෙ දිස්වා හගවා අත්තනා පත්තචීවරං ගහෙත්වා ගොසිඬගසාලවනෙ තිණ්ණං කුලපුත්තානං සන්තිකං ගච්ඡති. අජ්ජ මහතී ධම්මදෙසනා හවිස්සති. මයාපි තස්සා දෙසනාය භාගිනා හවිතබ්බන්ති අදිස්සමානෙන කායෙන සත්ථු පදානුපදිකො ගන්ත්වා අවිදුරෙ යත්වා ධම්මං සුත්වා සත්ථරි ගච්ඡන්තෙපි න ගතො, – “ඉමෙ ථෙරා කිං කරිස්සන්ති”ති දස්සන්තං පන තත්ථෙව ධීතො. අථ තෙ ද්වෙ ථෙරෙ අනුරුද්ධත්ථෙරං පලිච්චෙයන්තෙ දිස්වා, – “ඉමෙ ථෙරා හගවන්තං නිස්සාය පබ්බජ්ජාදයො සබ්බගුණෙ අධිගන්ත්වාපි හගවතොව මච්ඡරායන්ති, න සහන්ති, අතිවිය නිලියන්ති පට්ච්ඡාදෙන්ති, න දානි තෙසං පට්ච්ඡාදෙත්‍රං දස්සාමි, පට්චිතො යාව බ්‍රහ්මලොකා එතෙසං ගුණෙ පකාසෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්.

ලාභා වත, හන්තෙති යෙ, හන්තෙ, වජ්ජීරට්ඨවාසිනො හගවන්තඤ්ච ඉමෙ ව තයො කුලපුත්තෙ පස්සිත්‍රං ලහන්ති, වන්දිත්‍රං ලහන්ති, දෙය්‍යධම්මං දාත්‍රං ලහන්ති, ධම්මං සොත්‍රං ලහන්ති, තෙසං ලාභා, හන්තෙ, වජ්ජීනන්ති අත්ථො. සද්දං සුත්වාති සො කිර අත්තතො යක්ඛානුභාවෙන මහන්තං සද්දං කත්වා සකලං වජ්ජීරට්ඨං අජ්ඣෙක්ඛාත්ථරන්තො තං වාවං නිච්ඡාරෙසි. තෙන වස්ස තෙසු රුක්ඛපබ්බතාදීසු අධිවත්ථා භුම්මා දෙවතා සද්දං අස්සොසුං. තං සන්ධාය චුත්තං – “සද්දං සුත්වා”ති. අනුස්සාවෙසුන්ති මහන්තං සද්දං සුත්වා සාවෙසුං. එස තයො සබ්බත්ථං යාව බ්‍රහ්මලොකාති යාව අකනිට්ඨබ්‍රහ්මලොකා. තඤ්චෙපි කුලන්ති, “අම්භාකං කුලතො නික්ඛම්ත්වා ඉමෙ කුලපුත්තා පබ්බජිතා එවං සීලවන්තො ගුණවන්තො ආචාරසම්පන්නා කල්‍යාණධම්මා”ති එවං තඤ්චෙපි කුලං එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තං අනුස්සරෙය්‍යාති එවං සබ්බත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉති හගවා යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

2. මහාගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා

332. එවං මෙ සුතන්ති මහාගොසිඬගසුත්තං. තත්ථ ගොසිඬගසාලවනදායෙනි ඉදං වසනට්ඨානදස්සනත්ථං චුත්තං. අඤ්ඤෙසු හි සුත්තෙසු, ‘‘සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ’’ති එවං පට්ඨං ගොවරගාමං දස්සෙත්වා පච්ඡා වසනට්ඨානං දස්සෙති. ඉමස්මිං පන මහාගොසිඬගසුත්තෙ හගවතො ගොවරගාමො අනිබ්බතො, කොච්ඤෙව ගොවරගාමො හවිස්සති. තස්මා වසනට්ඨානමෙව පරිදීපිතං. අරඤ්ඤනිදානකං නාමෙතං සුත්තන්ති. සම්බහුලෙහීති බහුකෙහි. අභිඤ්ඤාතෙහි අභිඤ්ඤාතෙහීති සබ්බත්ථ විස්සුතෙහි පාකට්ඨි. ථෙරෙහි සාවකෙහි සද්ධිත්ති පාතිමොක්ඛසංවරාදීහි ථීරකාරකෙහෙව ධම්මෙහි සමන්තාගතත්තා ථෙරෙහි, සවනන්තෙ ජාතත්තා සාවකෙහි සද්ධිං එකතො. ඉදානි තෙ ථෙරෙ සරූපතො දස්සෙත්තො, ආයස්මතා ච සාරිපුත්තෙනාතිආදිමාහ. තත්ථායස්මා සාරිපුත්තො අත්තතො සීලාදීහි ගුණෙහි බුද්ධසාසනෙ අභිඤ්ඤාතො. චක්ඛුමන්තානං ගගනමජ්ඣෙය්ධිං යිතො සුරියො විය චන්දො විය, සමුද්දතීරෙ යිතානං සාගරො විය ච පාකට්ඨො පඤ්ඤාතො. න කෙවලඤ්චස්ස ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණවසෙනෙව මහන්තතා වෙදිතබ්බා, ඉතො අඤ්ඤෙසං ධම්මදායාදසුත්තං අනඬගණසුත්තං සම්මාදිට්ඨිසුත්තං සීහනාදසුත්තං රථවිනිතං මහාහත්ථිපදොපමං මහාවෙදල්ලං වාතුමසුත්තං දීඝනඬං අනුපදසුත්තං සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බසුත්තං සච්චවිහරිතසුත්තං පිණ්ඩපාතපාරිසුද්ධි සම්පසාදනීයං සඬගිතිසුත්තං දසුත්තරසුත්තං පචාරණාසුත්තං (සං. නි. 1.215 ආදයො) සුසිමසුත්තං ථෙරපඤ්ඤසුත්තං මහානිද්දෙසො පටිසම්භිදාමග්ගො ථෙරසීහනාදසුත්තං අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසම්පි සුත්තානං වසෙන ථෙරස්ස මහන්තතා වෙදිතබ්බා. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, ‘‘එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං මහාපඤ්ඤානං යදිදං සාරිපුත්තො’’ති (අ. නි. 1.188-189) චුත්තං.

මහාමොග්ගල්ලානොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ච ථෙරො විය අභිඤ්ඤාතො පාකට්ඨො මහා. අපිචස්ස අනුමානසුත්තං, චූළතණ්හාසඬබයසුත්තං මාරතජ්ජනියසුත්තං පාසාදකම්පනං සකලං ඉද්ධිපාදසංයුත්තං නන්දොපනන්දදමනං යමකපාටිභාරියකාලෙ දෙවලොකගමනං විමානවත්ථු පෙනවත්ථු ථෙරස්ස අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසම්පි වසෙන මහන්තතාවො වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, ‘‘එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං ඉද්ධිමන්තානං යදිදං මහාමොග්ගල්ලානො’’ති (අ. නි. 1.190) චුත්තං.

මහාකස්සපොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ච ථෙරො විය අභිඤ්ඤාතො පාකට්ඨො මහා. අපිචස්ස විවරපරිවත්තනසුත්තං ජිණ්ණවිවරසුත්තං (සං. නි. 2.154 ආදයො) චන්දොපමං සකලං කස්සපසංයුත්තං

මහාඅරියවංසසුත්තං ථෙරස්ස අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසම්පි වසෙන මහත්තභාවො වෙදිතඛිබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ධුතවාදානං යදිදං මහාකස්සපො”ති (අ. නි. 1.191) වුත්තං.

අනුරුද්ධත්ථෙරොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිවස්ස වුළගොසිඬගසුත්තං නළකපානසුත්තං අනුත්තරියසුත්තං උපක්කිලෙසසුත්තං අනුරුද්ධසංයුත්තං මහාපුරිසවිතක්කසුත්තං ථෙරස්ස අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසම්පි වසෙන මහත්තභාවො වෙදිතඛිබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං දිඛ්ඛවක්ඛුකානං යදිදං අනුරුද්ධො”ති (අ. නි. 1.192) වුත්තං.

ආයස්මතා ව රෙවතෙනාති එත්ථ පන ද්වෙ රෙවතා ඛදිරවනියරෙවතො ව කඬ්ඛාරෙවතො ව. තත්ථ ඛදිරවනියරෙවතො ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරස්ස කනිට්ඨභාතිකො, න සො ඉධ අධිජ්ජෙතො. “අකජ්ජියො ගුළො, අකජ්ජියා මුග්ගා”ති (මහාව. 272) එවං කඬ්ඛාබ්භුලො පන ථෙරො ඉධ රෙවතොති අධිජ්ජෙතො. සොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිවස්ස අභිනික්ඛමනෙනපි එතදග්ගෙනපි මහත්තභාවො වෙදිතඛිබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ඤායිතං යදිදං කඬ්ඛාරෙවතො”ති (අ. නි. 1.204) වුත්තං.

ආනන්දත්ථෙරොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිවස්ස සෙක්ඛසුත්තං බාහිනිකසුත්තං ආනෙඤ්ජසජ්ජායං ගොපකමොග්ගල්ලානං බ්භුධාතුකං වුළසුඤ්ඤතං මහාසුඤ්ඤතං අවිජරියබ්භුතසුත්තං හද්දෙකරත්තං මහානිදානං මහාපරිනිබ්බානං සුභසුත්තං වුළනියලොකධාතුසුත්තං අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසම්පි වසෙන මහත්තභාවො වෙදිතඛිබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බ්භුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223) වුත්තං.

අඤ්ඤෙහි ව අභිඤ්ඤානෙහි අභිඤ්ඤානෙහීති න කෙවලඤ්ච එතෙහෙව, අඤ්ඤෙහි ව මහාගුණතාය පාකටෙහි අභිඤ්ඤානෙහි බ්භුහි ථෙරෙහි සාවකෙහි සද්ධිං භගවා ගොසිඬගසාලවනදායෙ විහරතීති අත්ථො. ආයස්මා හි සාරිපුත්තො සයං මහාපඤ්ඤො අඤ්ඤෙපි බ්භු මහාපඤ්ඤෙ භික්ඛු ගහෙත්වා තදා දසබලං පරිවාරෙත්වා විහාසී. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො සයං ඉද්ධිමා, ආයස්මා මහාකස්සපො සයං ධුතවාදො, ආයස්මා අනුරුද්ධො සයං දිඛ්ඛවක්ඛුකො, ආයස්මා රෙවතො සයං ඤානාභිරතො, ආයස්මා ආනන්දො සයං බ්භුස්සුතො අඤ්ඤෙපි බ්භු බ්භුස්සුතෙ භික්ඛු ගහෙත්වා තදා දසබලං පරිවාරෙත්වා විහාසී, එවං තදා එතෙ ව අඤ්ඤෙ ව අභිඤ්ඤානා මහාථෙරා තිංසසහස්සමත්තා භික්ඛු දසබලං පරිවාරෙත්වා විහරිංසුති වෙදිතඛිබ්බො.

පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති එළසමාපත්තිවිවෙකතො වුට්ඨිතො. යෙනායස්මා මහාකස්සපො තෙනුපසඬකමීති ථෙරො කිර පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො

පවිෂ්මලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො වනන්තෙ කීළන්තස්ස මත්තඛත්තියස්ස කණ්ණතො පතමානං කුණ්ඩලං විය, සංහරිත්වා සමුග්ගෙ පක්ඛිපමානං රත්තකම්බලං විය, මණිනාගදන්තතො පතමානං සතසහස්සග්ගසනිකං සුවණ්ණපාතිං විය ව අත්ථං ගච්ඡමානං පරිපුණ්ණපණ්ණාසයොජනං සූරියමණ්ඩලං අද්දස. තදනන්තරං පාවිනලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො නෙමියං ගහෙත්වා පරිවත්තයමානං රජතවක්කං විය, රජතකුටතො නික්ඛමන්තං ධීරධාරාමණ්ඩං විය, සපක්ඛෙ පජ්චොටෙන්වා ගගනතලෙ පක්ඛන්දමානං සෙනහංසං විය ව මෙසවණ්ණාය සමුද්දකුච්ඡිතො උග්ගන්ත්වා පාවිනවක්කවාළපබ්බතමත්ථකෙ සසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං එකුනපණ්ණාසයොජනං වන්දමණ්ඩලං අද්දස. තතො සාලවනං ඔලොකෙසි. තස්මිඤ්භි සමයෙ සාලරුක්ඛා මූලතො පට්ඨාය යාව අග්ගා සබ්බපාලිචුල්ලා දුකුලපාරුතා විය, මුත්තාකලාපවිනද්ධා විය ව විරොචිංසු. භූමිතලං පූජ්ථසන්ථරපූජාය පටිමණ්ඩිතං විය, තත්ථ තත්ථ නිපතන්තෙන පූජ්ථරෙණුනා ලාබාරසෙන සිඤ්චමානං විය ව අහොසි. හමරමධුකරගණා කුසුමරෙණුමදමත්තා උපගායමානා විය වනන්තරෙසු විවරන්ති. තදා ව උපොසථදිවසොව හොති. අථ ථෙරො, “කාය නු ඛො අජ්ජ රතියා විනිනාමෙස්සාමි” ති වින්තෙසි, අරියසාවකා ව නාම පියධම්මස්සවනා හොන්ති. අථස්ස එතදහොසි – “අජ්ජ මය්හං ජෙට්ඨහාතිකස්ස ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මරතියා විනිනාමෙස්සාමි” ති. ගච්ඡන්තො පන එකකොව අගන්ත්වා “මය්හං පියසහායං මහාකස්සපත්ථෙරං ගහෙත්වා ගමිස්සාමි” ති නිසින්තට්ඨානතො වුට්ඨාය වම්මඛණ්ඩං පජ්චොටෙන්වා යෙනායස්මා මහාකස්සපො තෙනුපසඬිකමි.

එවමාවුසොති ඛො ආයස්මා මහාකස්සපොති ථෙරොපි යස්මා
පියධම්මස්සවනොව අරියසාවකො, තස්මා තස්ස වචනං සුත්වා ගච්ඡාවුසො, ත්වං, මය්හං සීසං වා රුජ්ජති පිට්ඨි වාති කිඤ්චි ලෙසාපදෙසං අකත්වා තුට්ඨහදයොව, “එවමාවුසො” තිආදිමාහ. පටිස්සුත්වා ව නිසින්තට්ඨානතො වුට්ඨාය වම්මඛණ්ඩං පජ්චොටෙන්වා මහාමොග්ගල්ලානං අනුබන්ධි. තස්මිං සමයෙ ද්වෙ මහාථෙරා පටිපාටියා ධීතාති ද්වෙ වන්දමණ්ඩලානි විය, ද්වෙ සූරියමණ්ඩලානි විය, ද්වෙ ඡද්දන්තනාගරාජානො විය, ද්වෙ සීහා විය, ද්වෙ ඛ්‍යග්ගා විය ව විරොචිංසු. අනුරුද්ධත්ථෙරොපි තස්මිං සමයෙ දිවාට්ඨානෙන නිසින්තො ද්වෙ මහාථෙරෙ සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගච්ඡන්තෙ දිස්වා පවිෂ්මලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො සූරියං වනන්තං පවිසන්තං විය, පාවිනලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො වන්දං වනන්තතො උග්ගච්ඡන්තං විය, සාලවනං ඔලොකෙන්තො සබ්බපාලිචුල්ලමෙව සාලවනඤ්ච දිස්වා අජ්ජ උපොසථදිවසො, ඉමෙ ව මෙ ජෙට්ඨහාතිකා ධම්මසෙනාපතිස්ස සන්තිකං ගච්ඡන්ති, මහන්තෙන ධම්මස්සවනෙන හවිතබ්බං, අහම්පි ධම්මස්සවනස්ස භාගී හවිස්සාමිති නිසින්තට්ඨානතො වුට්ඨාය වම්මඛණ්ඩං පජ්චොටෙන්වා මහාථෙරානං පදානුපදිකො හුත්වා නික්ඛමි. තෙන වුත්තං – “අථ ඛො ආයස්මා ව මහාමොග්ගල්ලානො ආයස්මා ව මහාකස්සපො ආයස්මා ව අනුරුද්ධො යෙනායස්මා සාරිපුත්තො තෙනුපසඬිකමිංසු” ති. උපසඬිකමිංසුති. පටිපාටියා ධීතා තයො වන්දා විය, සූරියා විය, සීහා විය ව විරොචමානා උපසඬිකමිංසු.

333. එවං උපසඬකමන්තෙ පන තෙ මහාටේරෙ ආයස්මා ආනන්දො අත්තනො දිවාට්ඨානෙ නිසින්තොයෙව දිස්වා, “අජ්ජ මහන්තං ධම්මස්සවනං හවිස්සති, මයාපි තස්ස භාගිනා හවිතඛිං, න ඛො පන එකකොව ගමිස්සාමි, මය්හං පියසභායම්පි රෙවතත්ථෙරං ගහෙන්වා ගමිස්සාමි” ති සඛිං මහාමොග්ගල්ලානස්ස මහාකස්සපස්ස අනුරුද්ධස්ස උපසඬකමනෙ චුත්තනෙයෙනෙව විත්ථාරතො වෙදිතඛිං. ඉති තෙ ද්වෙ ජනා පටිපාටියා ඨිතා ද්වෙ චන්දා විය, සුරියා විය, සීහා විය ච විරොචමානා උපසඬකම්සු. තෙන චුත්තං – “අද්දසා ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො” තිආදි. දිස්වාන ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොචාති දුරතොව දිස්වා අනුක්කමෙන කථාඋපචාරං සම්පත්තමෙන, “එතු ඛො ආයස්මා” තිආදිවචනං අවොච. රමණීයං, ආවුසොති එත්ථ දුට්ඨං රාමණෙයාකං චනරාමණෙයාකං පුග්ගලරාමණෙයාකඤ්ච. තත්ථ චනං නාම නාගසලලසාලවම්පකාදීහි සඤ්ජන්තං හොති ඛහලච්ඡායං පුජ්ඵල්ලපගං විවිධරුක්ඛං උදකසම්පන්නං ගාමනො නිස්සට්ඨං, ඉදං චනරාමණෙයාකං නාම. යං සන්ධාය චුත්තං –

“රමණීයාති අරඤ්ඤාති, යත්ථ න රමති ජනො;
විතරාගා රමිස්සන්ති, න තෙ කාමගවෙසිනො” ති. (ධ. ප. 99);

චනං පන සවෙපි උජ්ජඬගලෙ හොති නිරුද්ධං විරලච්ඡායං කණ්ටකසමාකිණ්ණං, බුද්ධාදයොපෙත්ථ අරියා විහරන්ති, ඉදං පුග්ගලරාමණෙයාකං නාම. යං සන්ධාය චුත්තං –

“ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නින්තෙ වා යදි වා ථලෙ;
යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භූමිරාමණෙයාක” ති. (ධ. ප. 98);

ඉධ පන තං දුට්ඨම්පි ලඛිති. තදා හි ගොසිඬගසාලචනං සඛිඛපාලිචුල්ලං හොති කුසුමගන්ධසුගන්ධං, සදෙවකෙ චෙත්ථ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො සම්මාසම්බුද්ධො තිංසසහස්සමත්තෙහි අභිඤ්ඤාතහික්ඛුහි සද්ධිං විහරති. තං සන්ධාය චුත්තං – “රමණීයං, ආවුසො ආනන්ද, ගොසිඬගසාලචන” ති.

දොසිනාති දොසාපගතා, අඛිං මහිකා ධුමො රජො රාහුති ඉමෙහි පඤ්චහි උපක්කිලෙසෙහි විරහිතාති චුත්තං හොති. සඛිඛපාලිචුල්ලාති සඛිඛත්ථ පාලිචුල්ලා, මූලතො පට්ඨාය යාව අග්ගා අපුජ්ඣිතට්ඨානං නාම නත්ථි. දිඛ්ඛා මඤ්ඤෙ ගන්ධා සම්පචන්තිති දිඛ්ඛා මන්දාරපුජ්ඣකොවිළාරපාරිච්ඡත්තකචන්දනචුණ්ණගන්ධා විය සමන්තා පවායන්ති, සක්කසුයාසන්තුසිතනිම්මානරතිපරනිම්මිතමහාබ්‍රහ්මානං ඔතිණ්ණට්ඨානං විය වායන්තිති චුත්තං හොති.

කථංරූපෙන, ආවුසො ආනන්දාති ආනන්දත්ථෙරො තෙසං පඤ්චන්තං ථෙරානං සඬ්ඝනවකොච. කස්මා ථෙරො තංයෙව පයමං පුච්ඡති? මමායිතත්තා. තෙ හි ද්වෙ ථෙරා අඤ්ඤමඤ්ඤං මමායිංසු. සාරිපුත්තත්ථෙරො, “මයා කත්තඛිං සත්ථු උපට්ඨානං කරොති” ති ආනන්දත්ථෙරං මමායි. ආනන්දත්ථෙරො හගවතො

සාවකානං අග්ගොති සාරිපුත්තත්ථෙරං මමායි, කුලදාරකෙ පබ්බාපේත්වා
සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ උපජ්ඣං ගණ්භාපෙසි. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි තථෙව
අකාසි. එවං එකමෙකෙන අත්තනො පත්තචීවරං දත්වා පබ්බාපේත්වා උපජ්ඣං
ගණ්භාපිතාති පඤ්ච භික්ඛුසතාති අහෙසුං. ආයස්මා ආනන්දො පණ්ණාති චීවරාදීනිපි
ලභිත්වා ථෙරස්සෙව දෙනි.

එකො කිර බ්‍රාහ්මණො චිත්තෙසි - “බුද්ධරත්නස්ස ව සඤ්ඤායති, කථං නු බො ධම්මරත්නං පුජිතං නාම හොති” ති? සො හගවන්තං
උපසඤ්ඤාමිත්වා එතමත්ථං පුච්ඡි. හගවා ආහ - “සචෙසි, බ්‍රාහ්මණ, ධම්මරත්නං
පුජිතුකාමො, එකං බහුස්සුතං පුජෙහි” ති බහුස්සුතං, හත්තෙ, ආචික්ඛොති
භික්ඛුසඤ්ඤා පුච්ඡති. සො භික්ඛුසඤ්ඤා උපසඤ්ඤාමිත්වා බහුස්සුතං, හත්තෙ,
ආචික්ඛොති ආහ. ආනන්දත්ථෙරො බ්‍රාහ්මණාති. බ්‍රාහ්මණො ථෙරං
සහස්සග්ගතිකෙන චීවරෙන පුජෙසි. ථෙරො තං ගහෙත්වා හගවතො සන්තිකං
අගමාසි. හගවා “කුතො, ආනන්ද, ලද්ධ” ති ආහ. එකෙන, හත්තෙ, බ්‍රාහ්මණෙන
දිත්තං, ඉදං පනාහං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස දාතුකාමොති. දෙනි, ආනන්දාති.
වාරිකං පක්කන්තො, හත්තෙති. ආගතකාලෙ දෙනිති. සික්ඛාපදං, හත්තෙ,
පඤ්ඤත්තන්ති. කදා පන සාරිපුත්තො ආගමිස්සති? දසාහමත්තෙන, හත්තෙති.
“අනුජානාමි, ආනන්ද, දසාහපරමං අතිරෙකචීවරං නික්ඛිපිතු” ති (පාරා. 461;
මහාව. 347) සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසි. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි තථෙව යංකිඤ්චි මනාපං
ලභති, තං ආනන්දත්ථෙරස්ස දෙනි. එවං තෙ ථෙරා අඤ්ඤාමඤ්ඤං මමායිංසු, ඉති
මමායිත්තා පයමං පුච්ඡි.

අපිව අනුමතිපුච්ඡා නාමෙසා බුද්දකතො පටියාය පුච්ඡිතබ්බා හොති. තස්මා
ථෙරො චිත්තෙසි - “අහං පයමං ආනන්දං පුච්ඡිස්සාමි, ආනන්දො අත්තනො
පටිභානං බ්‍යාකරිස්සති. තතො රෙවතං, අනුරුද්ධං, මහාකස්සපං,
මහාමොග්ගල්ලානං පුච්ඡිස්සාමි. මහාමොග්ගල්ලානො අත්තනො පටිභානං
බ්‍යාකරිස්සති. තතො පඤ්චපි ථෙරා මං පුච්ඡිස්සන්ති, අහමිපි අත්තනො පටිභානං
බ්‍යාකරිස්සාමි” ති. එත්තාවතාපි අයං ධම්මදෙසනා සිබ්බාප්පත්තා වෙපුල්ලප්පත්තා න
භවිස්සති, අථ මයං සබ්බෙපි දසබලං උපසඤ්ඤාමිත්වා පුච්ඡිස්සාම, සත්ථා
සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන බ්‍යාකරිස්සති. එත්තාවතා අයං ධම්මදෙසනා සිබ්බාප්පත්තා
වෙපුල්ලප්පත්තා භවිස්සති. යථා හි ජනපදමිහි උප්පන්නො අට්ඨො ගාමභොජකං
පාපුණාති, තස්මිං නිච්ඡිතුං අසක්කොන්තෙ ජනපදභොජකං පාපුණාති, තස්මිං
අසක්කොන්තෙ මහාවිනිච්ඡයඅමච්චං, තස්මිං අසක්කොන්තෙ සෙනාපතිං, තස්මිං
අසක්කොන්තෙ උපරාජං, තස්මිං විනිච්ඡිතුං අසක්කොන්තෙ රාජානං පාපුණාති,
රඤ්ඤා විනිච්ඡිතකාලතො පටියාය අට්ඨො අපරාජරං න සඤ්චරති, රාජවචනෙනෙව
ඡිජ්ජති. එවමෙවං අහඤ්චි පයමං ආනන්දං පුච්ඡිස්සාමි...පෙ.... අථ මයං සබ්බෙපි
දසබලං උපසඤ්ඤාමිත්වා පුච්ඡිස්සාම, සත්ථා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන බ්‍යාකරිස්සති.
එත්තාවතා අයං ධම්මදෙසනා සිබ්බාප්පත්තා වෙපුල්ලප්පත්තා භවිස්සති. එවං
අනුමතිපුච්ඡං පුච්ඡන්තො ථෙරො පයමං ආනන්දත්ථෙරං පුච්ඡි.

බහුස්සුතො හොතීති බහු අස්ස සුතං හොති, නවඨගං සත්ථුසාසනං
පාළිඅනුසන්ධිපුබ්බාපරවසෙන උග්ගහිතං හොතීති අත්ථො. සුතධරොති සුතස්ස
ආධාරභූතො. යස්ස හි ඉතො ගහිතං ඉතො පලායති, ඡිද්දසං උදකං විය න තිට්ඨති,
පරිසමජ්ඣෙ එකං සුත්තං වා ජාතකං වා කථෙතුං වා වාචෙතුං වා න සක්කොති,
අයං න සුතධරො නාම. යස්ස පන උග්ගහිතං බුද්ධවචනං උග්ගහිතකාලසදිසමෙව
හොති, දසපි වීසතිපි වස්සානි සජ්ඣායං අකරොන්තස්ස න නස්සති, අයං සුතධරො
නාම. සුතසන්නිවයොති සුතස්ස සන්නිවයභූතො. යථා හි සුතං හදයමඤ්ජුසාය
සන්නිවිතං සිලායං ලෙඛා විය, සුවණ්ණසංථෙ පක්ඛිත්තසීභවසා විය ව අජ්ඣාසාය
තිට්ඨති, අයං සුතසන්නිවයො නාම. ධාතාති ධීතා පගුණා. එකච්චස්ස හි උග්ගහිතං
බුද්ධවචනං ධාතං පගුණං නිව්වලිතං න හොති, අසුකසුත්තං වා ජාතකං වා කථෙහීති
චුත්තෙ සජ්ඣායිත්වා සංසන්දිත්වා සමනුග්ගාහිත්වා ජානිස්සාමීති වදති. එකච්චස්ස
ධාතං පගුණං භවඨගසොතසදිසං හොති, අසුකසුත්තං වා ජාතකං වා කථෙහීති
චුත්තෙ උද්ධරිත්වා තමෙව කථෙති. තං සන්ධාය චුත්තං “ධාතා”ති.

වචසා පරිචිතාති සුත්තදසක-වග්ගදසක-පණ්ණාසදසකානං වසෙන වාචාය
සජ්ඣායිතා. මනසානුපෙක්ඛිතාති චිත්තෙන අනුපෙක්ඛිතා, යස්ස වාචාය
සජ්ඣායිතං බුද්ධවචනං මනසා චිත්තෙන්තස්ස තත්ථ තත්ථ පාකටං හොති.
මහාදීපං ජාලෙත්වා ධීතස්ස රූපගතං විය පඤ්ඤායති. තං සන්ධාය චුත්තං – “වචසා
පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා”ති. දිට්ඨියා සුජ්ජට්ඨිද්ධාති අත්ථොතො ව කාරණතො ව
පඤ්ඤාය සුජ්ජට්ඨිද්ධා. පරිමණ්ඩලෙහි පදබ්‍යඤ්ජනෙහීති එත්ථ පදමෙව අත්ථස්ස
බ්‍යඤ්ජනතො පදබ්‍යඤ්ජනං, තං අක්ඛරපාරිපූරිං කත්වා දසවිධබ්‍යඤ්ජනබුද්ධියො
අපරිභාපෙත්වා චුත්තං පරිමණ්ඩලං නාම හොති, එවරූපෙහි පදබ්‍යඤ්ජනෙහීති
අත්ථො. අපිච යො හික්ඛු පරිසති ධම්මං දෙසෙන්නො සුත්තං වා ජාතකං වා
නික්ඛෙත්වා අඤ්ඤං උපාරම්භකරං සුත්තං ආහරති, තස්ස උපමං කථෙති, තදත්ථං
ඔහාරෙති, එවමිදං ගහෙත්වා එත්ථ බිපන්නො එකපස්සෙනෙව පරිහරන්නො කාලං
ඤ්ඤත්වා වුට්ඨහති. නික්ඛිත්තසුත්තං පන නික්ඛිත්තමත්තමෙව හොති, තස්ස කථා
අපරිමණ්ඩලා නාම හොති. යො පන සුත්තං වා ජාතකං වා නික්ඛිත්වා බහි
එකපදම්පි අගන්ත්වා පාළියා අනුසන්ධිඤ්ච පුබ්බාපරඤ්ච අමක්ඛෙන්තො
ආචරියෙහි දින්නනයෙ යත්වා තුලිකාය පරිච්ඡින්නන්නො විය, ගම්භිරමානිකාය
උදකං පෙසෙන්නො විය, පදං කොට්ටෙන්තො සින්ධවාජානියො විය ගච්ඡති, තස්ස
කථා පරිමණ්ඩලා නාම හොති. එවරූපිං කථං සන්ධාය – “පරිමණ්ඩලෙහි
පදබ්‍යඤ්ජනෙහී”ති චුත්තං.

අනුජ්ජබන්ධෙහීති එත්ථ යො හික්ඛු ධම්මං කථෙන්නො සුත්තං වා ජාතකං වා
ආරහිත්වා ආරද්ධකාලතො පට්ඨාය තුරිතතුරිතො අරණිං මන්ථෙන්නො විය,
උණ්භබ්බාදනියං බාදන්නො විය, පාළියා අනුසන්ධිපුබ්බාපරෙසු ගහිතං ගහිතමෙව
අග්ගහිතං අග්ගහිතමෙව ව කත්වා පුරාණපණ්ණන්තරෙසු වරමානං ගොධං
උට්ඨපෙන්නො විය තත්ථ තත්ථ පහරන්නො ඔසාපෙන්නො ඔහාය ගච්ඡති. යොපි
ධම්මං කථෙන්නො කාලෙන සීඝං කාලෙන දන්ධං කාලෙන මහාසද්දං කාලෙන
බුද්දකසද්දං කරොති. යථා පෙතග්ගි කාලෙන ජලති, කාලෙන නිබ්බායති, එවමෙව

ඉඳි පෙතග්ගිධම්මකපීකො නාම හොති, පරිසාය උට්ඨාතුකාමාය පුනස්පුනං ආරහති. යොපි කථෙත්තො තත්ථ තත්ථ විත්ථායති, නිත්ථුනත්තො කන්දන්තො විය කථෙති, ඉමෙසං සබ්බෙසමිපි කථා අප්පබන්ධා නාම හොති. යො පන සුත්තං ආරහිත්වා ආවරියෙහි දින්නනයෙ යීතො අවිජින්නධාරං කත්වා නදීසොතං විය පවත්තෙති, ආකාසගඬගතො භස්සමානං උදකං විය නිරන්තරං කථං පවත්තෙති, තස්ස කථා අනුප්පබන්ධා හොති. තං සන්ධාය වුත්තං ‘අනුප්පබන්ධෙහි’ති. අනුසයසමුග්ගිසාකායාති සත්තන්තං අනුසයානං සමුග්ගිසාතත්ථාය. එවරුපෙනාති එවරුපෙන ඛුස්සුතෙන භික්ඛුනා තථාරුපෙනෙව භික්ඛුසතෙන භික්ඛුසභස්සෙන වා සඬ්ඝාටිකණ්ණෙන වා සඬ්ඝාටිකණ්ණං, පල්ලඬකෙන වා පල්ලඬකං ආභවිව නිසින්නෙන ගොසිඬගසාලවනං සොහෙය්‍ය. ඉමිනා නයෙන සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

334. පටිසල්ලානං අස්ස ආරාමොති පටිසල්ලානාරාමො. පටිසල්ලානෙ රතොති පටිසල්ලානරතො.

335. සභස්සං ලොකානන්ති සභස්සං ලොකධාතුනං. එත්තකඤ්ඤි ථෙරස්ස ධුවසෙවනං ආවජ්ජනපටිබද්ධං, ආකඬ්ඛමානො පන ථෙරො අනෙකානිපි චක්කවාලසභස්සාති වොලොකෙතියෙව. උපරිපාසාදවරගතොති සත්තභූමකස්ස වා නවභූමකස්ස වා පාසාදවරස්ස උපරි ගතො. සභස්සං නෙමිමණ්ඩලානං වොලොකෙය්‍යාති පාසාදපරිවෙණෙ නාහියා පතිට්ඨිතානං නෙමිවට්ටියා නෙමිවට්ටිං ආභවිව යීතානං නෙමිමණ්ඩලානං සභස්සං වාතපානං විවරිත්වා ඔලොකෙය්‍ය, තස්ස නාහියොපි පාකටා හොන්ති, අරාපි අරන්තරානිපි නෙමියොපි. එවමෙව බො, ආවුසොති, ආවුසො, එවං අයමිපි දිබ්බචක්ඛුකො භික්ඛු දිබ්බෙන චක්ඛුනා අතික්කන්තමානුසකෙන සභස්සං ලොකානං වොලොකෙති. තස්ස පාසාදෙ යීතපුරිසස්ස චක්කනාහියො විය චක්කවාලසභස්සෙ සිනෙරුසභස්සං පාකටං හොති. අරා විය දීපා පාකටා හොන්ති. අරන්තරානි විය දීපට්ඨිතමනුස්සා පාකටා හොන්ති. නෙමියො විය චක්කවාලපබ්බතා පාකටා හොන්ති.

336. ආරඤ්ඤිකොති සමාදිණ්ණ අරඤ්ඤධුතඬිගො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

337. නො ව සංසාදෙන්තීති න ඔසාදෙන්ති. සහෙතුකඤ්ඤි සකාරණං කත්වා පඤ්භං පුච්ඡිතුං විස්සජ්ජිතුමිපි අසක්කොන්තො සංසාදෙති නාම. එවං න කරොන්තීති අත්ථො. පවත්තිතී හොතීති නදීසොතොදකං විය පවත්තිති.

338. යාය විහාරසමාපත්තියාති යාය ලොකියාය විහාරසමාපත්තියා, යාය ලොකුත්තරාය විහාරසමාපත්තියා.

339. සාධු සාධු සාරිපුත්තාති අයං සාධුකාරො ආනන්දත්ථෙරස්ස දින්නො. සාරිපුත්තත්ථෙරෙන පන සද්ධිං භගවා ආලපති. එස නයො සබ්බත්ථ. යථා තං ආනන්දොවාති යථා ආනන්දොව සම්මා බ්‍යාකරණමානො බ්‍යාකරෙය්‍ය, එවං

බ්‍යාකතං ආනන්දෙන අත්තනො අනුච්ඡවිකමෙව, අජ්ඣාසයානුරූපමෙව
 බ්‍යාකතන්ති අත්ථො. ආනන්දත්ථෙරො හි අත්තනාපි බහුස්සුතො,
 අජ්ඣාසයොපිස්ස ඵලං හොති – “අහො වත සාසනෙ සබ්බමචාරී බහුස්සුතා
 භවෙය්‍යු”න්ති. කස්මා? බහුස්සුතස්ස හි කප්පියාකප්පියං සාවජ්ජානවජ්ජං,
 ගරුකලහුකං සතෙකිච්ඡාතෙකිච්ඡං පාකටං හොති. බහුස්සුතො
 උග්ගහිතබුද්ධවචනං ආවජ්ජන්වා ඉමස්මිං යානෙ සීලං කථිතං, ඉමස්මිං සමාධි,
 ඉමස්මිං විපස්සනා, ඉමස්මිං මග්ගඵලනිබ්බානානිති සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ සීලං
 පුරෙත්වා, සමාධිස්ස ආගතට්ඨානෙ සමාධිං පුරෙත්වා විපස්සනාය ආගතට්ඨානෙ
 විපස්සනාගබ්භං ගණ්භාපෙත්වා මග්ගං භාවෙත්වා ඵලං සච්ඡිකරොති. තස්මා
 ථෙරස්ස ඵලං අජ්ඣාසයො හොති – “අහො වත සබ්බමචාරී ඵකං වා ද්වෙ වා තයො
 වා චත්තාරො වා පඤ්ච වා නිකායෙ උග්ගහෙත්වා ආවජ්ජන්තා සීලාදීනං
 ආගතට්ඨානෙසු සීලාදීනි පරිපුරෙත්වා අනුක්කමෙන මග්ගඵලනිබ්බානානි
 සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. සෙසවාරෙසුපි ඵසෙව නයො.

340. ආයස්මා හි රෙවතො ඤානජ්ඣාසයො ඤානාභිරතො, තස්මාස්ස ඵලං
 හොති – “අහො වත සබ්බමචාරී ඵකිකා නිසිදිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨ
 සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා ඤානපදට්ඨානං විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා
 ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. තස්මා ඵලං බ්‍යාකාසි.

341. ආයස්මා අනුරුද්ධො දිබ්බවක්ඛුකො, තස්ස ඵලං හොති – “අහො වත
 සබ්බමචාරී ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දිබ්බෙන වක්ඛුනා අනෙකෙසු
 වක්කවාලසහස්සෙසු වචමානෙ ව උපපජ්ජමානෙ ව සත්තෙ දිස්වා වට්ටහයෙන
 චිත්තං සංවෙපෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති.
 තස්මා ඵලං බ්‍යාකාසි.

342. ආයස්මා මහාකස්සපො ධුතවාදො, තස්ස ඵලං හොති – “අහො වත
 සබ්බමචාරී ධුතවාදා හුත්වා ධුතඬගානුභාවෙන පච්චයතණ්භං මිලාපෙත්වා අපරෙපි
 නානස්පකාරෙ කිලෙසෙ ධුනිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා ලොකුත්තරධම්මං
 සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. තස්මා ඵලං බ්‍යාකාසි.

343. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො සමාධිපාරමියා මත්ථකං පත්තො, සුබ්බමං
 පන චිත්තන්තරං බන්ධන්තරං ධාත්වන්තරං ආයතනන්තරං ඤානොක්කන්තිකං
 ආරම්මණොක්කන්තිකං අඬගවචන්ථානං ආරම්මණවචන්ථානං අඬගසඬකන්ති
 ආරම්මණසඬකන්ති ඵකතොවඩ්ඪනං උභතොවඩ්ඪනන්ති
 ආභිධම්මිකධම්මකථිකස්සෙව පාකටං. අනාභිධම්මිකො හි ධම්මං කථෙත්තො –
 “අයං සකවාදො අයං පරවාදො”ති න ජානාති. සකවාදං දීපෙස්සාමීති පරවාදං
 දීපෙති, පරවාදං දීපෙස්සාමීති සකවාදං දීපෙති, ධම්මන්තරං විසංවාදෙති.
 ආභිධම්මිකො සකවාදං සකවාදනියාමෙනෙව, පරවාදං පරවාදනියාමෙනෙව දීපෙති,
 ධම්මන්තරං න විසංවාදෙති. තස්මා ථෙරස්ස ඵලං හොති – “අහො වත සබ්බමචාරී

ආහිමම්මිකා හුත්වා සුබ්බමෙසු යානෙසු ඤාණං ඔතාරත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු’න්ති. තස්මා එවං බ්‍යාකාසි.

344. ආයස්මා සාරිපුත්තො පඤ්ඤාපාරමියා මත්ථකං පත්තො, පඤ්ඤවායෙව ච විත්තං අත්තනො වසෙ වත්තෙතං සක්කොති, න දුප්පඤ්ඤො. දුප්පඤ්ඤො හි උප්පන්නස්ස විත්තස්ස වසෙ වත්තෙත්වා ඉතො විතො ච විප්ඵන්දිත්වාපි කතිපාහෙනෙව ගිහිභාවං පත්වා අන්‍යබ්‍යාසනං පාපුණාති. තස්මා ථෙරස්ස එවං හොති – “අහො වත සබ්බමචාරී අවිත්තවසිකා හුත්වා විත්තං අත්තනො වසෙ වත්තෙත්වා සබ්බානස්ස විසෙවිතවිප්ඵන්දිතානි භඤ්ජිත්වා ඊසකම්පි බහි නික්ඛමිතං අදෙන්තා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු’න්ති. තස්මා එවං බ්‍යාකාසි.

345. සබ්බෙසං වො, සාරිපුත්ත, සුභාසිතං පරියායෙනාති සාරිපුත්ත, යස්මා සඬ්ඝාරාමස්ස නාම බහුස්සුතභික්ඛුහිපි සොහනකාරණං අත්ථි, කුමානාභිරතෙහිපි, දිබ්බවක්ඛකෙහිපි, ධුතවාදෙහිපි, ආහිමම්මකෙහිපි, අවිත්තවසිකෙහිපි සොහනකාරණං අත්ථි. තස්මා සබ්බෙසං වො සුභාසිතං පරියායෙන, තෙන තෙන කාරණෙන සුභාසිතමෙව, නො දුබ්භාසිතං. අපිච මම්පි සුඤ්ඤාපාති අපිච මම්පි වචනං සුඤ්ඤාථ. න තාවාහං ඉමං පල්ලඬ්ඤං හින්දිස්සාමිති න තාව අහං ඉමං චතුරඬ්ඤවීරියං අධිට්ඨාය ආභුජිතං පල්ලඬ්ඤං හින්දිස්සාමි, න මොචෙස්සාමිති අත්ථො. ඉදං කිර හගවා පරිපාකගතෙ ඤාණෙ රජ්ජසිරිං පභාය කතාහිනික්ඛමනො අනුපුබ්බෙන බොධිමණ්ඩං ආරුය්භ චතුරඬ්ඤවීරියං අධිට්ඨාය අපරාජිතපල්ලඬ්ඤං ආභුජිත්වා දළ්භසමාදානො හුත්වා නිසින්තො තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං හින්දිත්වා පටිච්ඡසසමයෙ දසසහස්සිලොකධාතූං උන්නාදෙන්තො සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණං පටිච්ඡිකම්, තං අත්තනො මහාබොධිපල්ලඬ්ඤං සන්ධාය එවමාහ. අපිච පච්ඡිමං ජනතං අනුකම්පමානොපි පටිපත්තිසාරං පුට්ඨජනකල්‍යාණකං දස්සෙන්තො එවමාහ. පස්සති හි හගවා – “අනාගතෙ එවං අජ්ඣාසයා කුලපුත්තා ඉති පටිසඤ්චික්ඛිස්සන්ති, ‘හගවා මහාගොසිඬ්ඤසුත්තං කථෙන්නො ඉධ, සාරිපුත්ත, භික්ඛු පච්ඡාහත්තං...පෙ.... එවරුපෙන බො, සාරිපුත්ත, භික්ඛුනා ගොසිඬ්ඤසාලවනං සොහෙය්‍යාති ආහ, මයං හගවතො අජ්ඣාසයං ගණ්ඨිස්සාමා’ති පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තා චතුරඬ්ඤවීරියං අධිට්ඨාය දළ්භසමාදානා හුත්වා ‘අරහත්තං අප්පත්වා ඉමං පල්ලඬ්ඤං න හින්දිස්සාමා’ති සමණධම්මං කාතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති, තෙ එවං පටිපන්නා කතිපාහෙනෙව ජාතිජරාමරණස්ස අන්තං කරිස්සන්ති’ති, ඉමං පච්ඡිමං ජනතං අනුකම්පමානො පටිපත්තිසාරං පුට්ඨජනකල්‍යාණකං දස්සෙන්තො එවමාහ. එවරුපෙන බො, සාරිපුත්ත, භික්ඛුනා ගොසිඬ්ඤසාලවනං සොහෙය්‍යාති, සාරිපුත්ත, එවරුපෙන භික්ඛුනා නිජ්ජපරියායෙනෙව ගොසිඬ්ඤසාලවනං සොහෙය්‍යාති යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාගොපාලකසුත්තවණ්ණනා

346. එවං මෙ සුතන්ති මහාගොපාලකසුත්තං. තත්ථ තිස්සො කථා එකනාළිකා, වතුරස්සා, නිසින්තවත්තිකාති. තත්ථ පාළිං වත්වා එකෙකපදස්ස අත්ථකථනං එකනාළිකා නාම. අපණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙත්වා, අපණ්ඩිතං භික්ඛුං දස්සෙත්වා, පණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙත්වා, පණ්ඩිතං භික්ඛුං දස්සෙත්වාති වතුක්කං ඛන්ධිත්වා කථනං වතුරස්සා නාම. අපණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙත්වා පරියොසානගමනං, අපණ්ඩිතං භික්ඛුං දස්සෙත්වා පරියොසානගමනං, පණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙත්වා පරියොසානගමනං, පණ්ඩිතං භික්ඛුං දස්සෙත්වා පරියොසානගමනන්ති අයං නිසින්තවත්තිකා නාම. අයං ඉධ සබ්බාවරියානං ආචණ්ණා.

එකාදසහි, භික්ඛවෙ, අඩගෙහීති එකාදසහි අගුණකොට්ඨාසෙහි. ගොගණන්ති ගොමණ්ඩලං. පරිහරිතුන්ති පරිග්ගහෙත්වා විවරිතුං. එතීං කාතුන්ති වඩ්ඪිං ආපාදෙතුං. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. න රූපඤ්ඤා භොතීති ගණනතො වා වණ්ණතො වා රූපං න ජානාති. ගණනතො න ජානාති නාම අත්තතො ගුන්තං සතං වා සහස්සං වාති සඬ්ඛාං න ජානාති. සො ගාවීසු හටාසු වා පලාතාසු වා ගොගණං ගණෙත්වා, අජ්ජ එත්තිකා න දිස්සන්තීති ද්වෙ තීණි ගාමන්තරාති වා අට්ඨිං වා විවරන්තො න පරියෙසති, අඤ්ඤාසං ගාවීසු අත්තතො ගොගණං පට්ටියාසුපි ගොගණං ගණෙත්වා, “ඉමා එත්තිකා ගාවො න අම්භාක”න්ති යට්ඨියා පොථෙත්වා න නීහරති, තස්ස නට්ඨා ගාවියො නට්ඨාව භොන්ති. පරගාවියො ගහෙත්වා විවරන්තං ගොසාමිකා දිස්වා, “අයං එත්තකං කාලං අම්භාකං ධෙත්තං ගණ්භාතී”ති තජ්ජෙත්වා අත්තතො ගාවියො ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. තස්ස ගොගණොපි පරිභායති, පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි පරිබාහිරො භොති. වණ්ණතො න ජානාති නාම – “එත්තිකා ගාවො සෙතා, එත්තිකා රත්තා, එත්තිකා කාළා, එත්තිකා කබරා එත්තිකා නීලා”ති න ජානාති, සො ගාවීසු හටාසු වා...පෙ.... පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි පරිබාහිරො භොති.

න ලක්ඛණකුසලො භොතීති ගාවීනං සරීරෙ කතං ධනුසත්තිසුලාදිහෙදං ලක්ඛණං න ජානාති, සො ගාවීසු හටාසු වා පලාතාසු වා අජ්ජ අසුකලක්ඛණා ව අසුකලක්ඛණා ව ගාවො න දිස්සන්ති...පෙ.... පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි පරිබාහිරො භොති.

න ආසාටිකං භාරෙතාති ගුන්තං බාණුකණ්ටකාදීහි පහට්ටියානෙසු වණො භොති. තත්ථ නීලමක්ඛිකා අණ්ඩකාති පාතෙන්ති, තෙසං ආසාටිකාති නාම. තාති දණ්ඨෙත අපනෙත්වා හෙසජ්ජං දාතබ්බං භොති. බාලො ගොපාලකො තථා න කරොති, තෙන චුත්තං – “න ආසාටිකං භාරෙතා භොතී”ති. තස්ස ගුන්තං වණා වඩ්ඪන්ති, ගම්භිරා භොන්ති, පාණකා කුච්ඡිං පටිසන්ති, ගාවො ගෙලඤ්ඤාහිභූතා

නෙව යාවදන්ටං තිණානි බාදිතුං, න පානියං පාතුං සක්කොන්ති. තත්ථ ගුන්තං බීරං ඡීජ්ජති, ගොණානං ජවො භායති, උභයෙසං ජීවිතන්තරායො හොති. එවමස්ස ගොගණොපි පරිභායති, පඤ්චගොරසතොපි පරිබාහිරො හොති.

න වණං පටිච්ඡාදෙනා හොතීති ගුන්තං චුත්තනයෙනෙව සඤ්ජාතො වණො හෙසජ්ජං දන්වා වාකෙන වා වීරකෙන වා බන්ධිත්වා පටිච්ඡාදෙනබ්බො හොති. බාලො ගොපාලකො තථා න කරොති, අථස්ස ගුන්තං වණෙහි යුසා පග්ගරන්ති, තා අඤ්ඤමඤ්ඤං නිසංසෙන්නි, තෙන අඤ්ඤෙසමිපි වණො ජායන්ති. එවං ගාවො ගෙලඤ්ඤාහිභූතා නෙව යාවදන්ටං තිණානි බාදිතුං...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ධුමං කත්තා හොතීති අන්තොවස්සෙ ඩංසමකසාදීනං උස්සන්තකාලෙ ගොගණෙ වජං පටිට්ඨෙ තත්ථ තත්ථ ධුමො කාතබ්බො හොති, අපණ්ඩිතො ගොපාලකො තං න කරොති. ගොගණො සබ්බරත්තිං ඩංසාදීහි උපද්දුතො නිද්දං අලහිත්වා පුනදිවසෙ අරඤ්ඤෙ තත්ථ තත්ථ රුක්ඛමූලාදීසු නිපජ්ජිත්වා නිද්දායති, නෙව යාවදන්ටං තිණානි බාදිතුං...පෙ.... පඤ්චගොරසපරිහොගතොපි පරිබාහිරො හොති.

න තිත්ථං ජානාතීති තිත්ථං සමන්ති වා විසමන්ති වා සගාහන්ති වා නිග්ගාහන්ති වා න ජානාති, සො අතිත්ථෙත ගාවියො ඔතාරෙති. තාසං විසමතිත්ථෙ පාසාණාදීහි අක්කමන්තීනං පාදා හිජ්ජන්ති, සගාහං ගම්හීරං තිත්ථං ඔතිණ්ණා කුම්භීලාදයො ගාහා ගණ්හන්ති. අජ්ජ එත්තිකා ගාවො නට්ඨා, අජ්ජ එත්තිකාති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එවමස්ස ගොගණොපි පරිභායති, පඤ්චගොරසතොපි පරිබාහිරො හොති.

න පීතං ජානාතීති පීතමිපි අපීතමිපි න ජානාති. ගොපාලකෙන හි “ඉමාය ගාවියා පීතං, ඉමාය න පීතං, ඉමාය පානියතිත්ථෙ ඔකාසො ලද්ධො, ඉමාය න ලද්ධො” ති එවං පීතාපීතං ජානිතබ්බං හොති. අයං පන දිවසභාගං අරඤ්ඤෙ ගොගණං රක්ඛිත්වා පානියං පායෙස්සාමීති නදිං වා තළාකං වා ගහෙත්වා ගව්ජති. තත්ථ මහාඋසභා ව අනුඋසභා ව බලවගාවියො ව දුබ්බලානි වෙව මහල්ලකානි ව ගොරුපානි සිඬිගෙහි වා එාසුකාහි වා පහරිත්වා අත්තනො ඔකාසං කත්වා උග්ගුප්පමාණං උදකං පටිසිත්වා යථාකාමං පිවන්ති. අවසෙසා ඔකාසං අලහමානා තීරෙ යත්වා කලලමිස්සකං උදකං පිවන්ති, අපීතා එව වා හොන්ති. අථ නෙ ගොපාලකො පිට්ඨියං පහරිත්වා පුන අරඤ්ඤං පවෙසෙති, තත්ථ අපීතගාවියො පිපාසාය සුක්ඛමානා යාවදන්ටං තිණානි බාදිතුං න සක්කොන්ති, තත්ථ ගුන්තං බීරං ඡීජ්ජති, ගොණානං ජවො භායති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න වීථිං ජානාතීති “අයං මග්ගො සමො බෙමො, අයං විසමො සාසඬිකො සජ්ජපිභයො” ති න ජානාති. සො සමං බෙමං මග්ගං වජ්ජෙත්වා ගොගණං ඉතරං මග්ගං පටිපාදෙති, තත්ථ ගාවො සීහබ්බාග්ගාදීනං ගන්ධෙන වොරපරිස්සයෙන වා අහිභූතා හන්තමිගසජ්ජපිභාගා ගීවං උක්ඛිපිත්වා තිට්ඨන්ති, නෙව යාවදන්ටං තිණානි බාදන්ති, න පානියං පිවන්ති, තත්ථ ගුන්තං බීරං ඡීජ්ජති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ගොවරකුසලො හොතීති ගොපාලකෙන හි ගොවරකුසලෙන හවිතබ්බං,
පඤ්චාහිකවාරො වා සත්තාහිකවාරො වා ජානිතබ්බො, එකදිසාය ගොගණං
වාරෙත්වා පුනදිවසෙ තත්ථ න වාරෙතබ්බො. මහතා හි ගොගණෙන විණ්ණට්ඨානං
හෙරිතලං විය සුද්ධං හොති නිත්තිණං, උදකම්පි ආලුළියති. තස්මා පඤ්චමෙ වා
සත්තමෙ වා දිවසෙ පුන තත්ථ වාරෙතුං වට්ටති, එත්තකෙන හි තිණම්පි පටිවිරුහති,
උදකම්පි පසිදති. අයං පන ඉමං පඤ්චාහිකවාරං වා සත්තාහිකවාරං වා න ජානාති,
දිවසෙ දිවසෙ රක්ඛිතට්ඨානෙයෙව රක්ඛති. අථස්ස ගොගණො හරිතතිණං න ලහති,
සුක්ඛතිණං බාදන්තො කලලම්ප්පකං උදකං පිවති, තත්ථ ගුන්තං බීරං
ඡිජ්ජති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

අනවසෙසදොහී ව හොතීති පණ්ඩිතගොපාලකෙන යාව වච්ඡකස්ස
මංසලොහිතං සණ්ඨාති, තාව එකං ද්වෙ ටනෙ යපෙත්වා සාවසෙසදොහිතා
හවිතබ්බං. අයං වච්ඡකස්ස කිඤ්චි අනවසෙසෙත්වා දුහති, බීරපකො වච්ඡො
බීරපිපාසාය සුක්ඛති, සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො කම්පමානො මාතු පුරතො
පතිත්වා කාලඪකරොති. මාතා පුත්තකං දිස්වා, “මය්හං පුත්තකො අත්තතො
මාතුබීරං පාතුම්පි න ලහති” ති පුත්තසොකෙන න යාවදත්ථං තිණාති බාදිතුං, න
පානීයං පාතුං සක්කොති, ටනෙසු බීරං ඡිජ්ජති. එවමස්ස ගොගණොපි පරිභායති,
පඤ්චගොරසතොපි පරිබාහිරො හොති.

ගුන්තං පිතුට්ඨානං කරොන්තීති ගොපිතරො. ගාවො පරිණයන්ති යථාරූපිං
ගහෙත්වා ගව්ජන්තීති ගොපරිණායකා. න අතිරෙකපුජායාති පණ්ඩිතො හි
ගොපාලකො එවරූපෙ උසහෙ අතිරෙකපුජාය පුපේති, පණිතං ගොහත්තං දෙති,
ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකෙහි මණ්ඩෙති, මාලං පිලන්ධෙති, සිඬිගෙ
සුවණ්ණරජතකොසකෙ ව ධාරෙති, රත්තිං දීපං ජාලෙත්වා වෙලවිතානස්ස හෙට්ඨා
සයාපෙති. අයං පන තතො එකසක්කාරම්පි න කරොති, උසහා අතිරෙකපුජං
අලහමානා ගොගණං න රක්ඛන්ති, පරිස්සයං න වාරෙත්ති. එවමස්ස ගොගණො
පරිභායති, පඤ්චගොරසතො පරිබාහිරො හොති.

347. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. න රූපඤ්ඤා හොතීති, “චත්තාරි මහාභූතානි
චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදායරූප”න්ති එවං චුත්තරූපං ද්විභාකාරෙහි න
ජානාති ගණනතො වා සමුට්ඨානතො වා. ගණනතො න ජානාති නාම,
“චක්ඛායතනං, සොත-සාන-ජීවිහා-කායායතනං, රූප-සද්ද-ගන්ධ-රස-
ථොට්ඨබ්බායතනං, ඉන්ද්‍රියං, පුරිස්සන්ද්‍රියං, ජීවිතින්ද්‍රියං, කායවිඤ්ඤත්ති,
වච්චිඤ්ඤත්ති, ආකාසධාතු, ආපොධාතු, රූපස්ස ලහුතා, මුදුතා, කම්මඤ්ඤතා,
උපවයො, සන්තති, ජරතා, රූපස්ස අනිච්චතා, කබලීකාරො ආභාරො” ති එවං
පාළියං ආගතා පඤ්චවිසති රූපකොට්ඨාසාති න ජානාති. සෙය්‍යාථාපි සො
ගොපාලකො ගණනතො ගුන්තං රූපං න ජානාති, තථූපමො අයං හික්ඛු. සො
ගණනතො රූපං අජානන්තො රූපං පරිග්ගහෙත්වා අරූපං වචන්ථපෙත්වා රූපාරූපං
පරිග්ගහෙත්වා පච්චයං සල්ලක්ඛෙත්වා ලක්ඛණං ආරොපෙත්වා කම්මට්ඨානං
මත්ථකං පාපෙතුං න සක්කොති. සො යථා තස්ස ගොපාලකස්ස ගොගණො න

වඩිස්සි, එවං ඉමස්මිං සාසනෙ සීලසමාධිවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානෙනි න වඩිස්සි,
යථා ව සො ගොපාලකො පඤ්චහි ගොරසෙහි පරිබාහිරො හොති, එවං අසෙක්ඛෙන
සීලක්ඛන්ධෙන, අසෙක්ඛෙන සමාධි, පඤ්ඤා, විමුත්ති,
විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධෙනාති පඤ්චහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි පරිබාහිරො හොති.

සමුට්ඨානතො න ජානාති නාම, “එත්තකං රූපං එකසමුට්ඨානං, එත්තකං
ද්විසමුට්ඨානං, එත්තකං තිසමුට්ඨානං, එත්තකං චතුසමුට්ඨානං, එත්තකං න
කුතොවිසමුට්ඨාති” ති න ජානාති. සෙය්‍යථාපි සො ගොපාලකො වණ්ණතො ගුන්තං
රූපං න ජානාති, තථූපමො අයං හික්ඛු. සො සමුට්ඨානතො රූපං අජානන්තො රූපං
පරිග්ගහෙත්වා අරූපං වචන්ථපෙත්වා...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ලක්ඛණකුසලො හොතීති කම්මලක්ඛණො බාලො, කම්මලක්ඛණො
පණ්ඩිතොති එවං චුත්තං කුසලාකුසලං කම්මං පණ්ඩිතබාලලක්ඛණන්ති න ජානාති.
සො එවං අජානන්තො බාලෙ වජ්ජෙත්වා පණ්ඩිතෙ න සෙවති, බාලෙ වජ්ජෙත්වා
පණ්ඩිතෙ අසෙවන්තො කප්පියාකප්පියං කුසලාකුසලං සාවජ්ජානවජ්ජං
ගරුකලහුකං සතෙකිච්ඡඅතෙකිච්ඡං කාරණාකාරණං න ජානාති; තං අජානන්තො
කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩිස්සතුං න සක්කොති. සො යථා තස්ස ගොපාලකස්ස
ගොගණො න වඩිස්සති, එවං ඉමස්මිං සාසනෙ යථාචුත්තෙහි සීලාදීහි න වඩිස්සති,
ගොපාලකො විය ව පඤ්චහි ගොරසෙහි පඤ්චහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි පරිබාහිරො
හොති.

න ආසාට්ඨිකං භාරෙතා හොතීති උප්පන්නං කාමචිතක්කන්ති එවං චුත්තෙ
කාමචිතක්කාදිකෙ න විනොදෙති, සො ඉමං අකුසලචිතක්කං ආසාට්ඨිකං අභාරෙත්වා
චිතක්කවසිකො හුත්වා විචරන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩිස්සතුං න
සක්කොති, සො යථා තස්ස ගොපාලකස්ස...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න වණං පටිච්ඡාදෙතා හොතීති චක්ඛුනා රූපං දිස්වා නිමිත්තග්ගාහි
හොතීතිආදිනා නයෙන සබ්බාරම්මණෙසු නිමිත්තං ගණ්හන්තො යථා සො
ගොපාලකො වණං න පටිච්ඡාදෙති, එවං සංවරං න සම්පාදෙති. සො විචට්ඨ්වායො
විචරන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩිස්සතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො
හොති.

න ධූමං කත්තා හොතීති සො ගොපාලකො ධූමං විය ධම්මදෙසනාධූමං න
කරොති, ධම්මකථං වා සරහඤ්ඤං වා උපනිසින්නකථං වා අනුමොදනං වා න
කරොති. තතො නං මනුස්සා බහුස්සුතො ගුණවාති න ජානන්ති, තෙ ගුණාගුණං
අජානන්තා චතුහි පච්චයෙහි සඬිගහං න කරොන්ති. සො පච්චයෙහි කිලමානො
බුද්ධවචනං සජ්ඣායං කාතුං චත්තපට්පත්තිං පුරෙතුං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා
වඩිස්සතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න තිත්ථං ජානාතීති තිත්ථභූතෙ බහුස්සුතහික්ඛු න උපසඬිකමති,
උපසඬිකමන්තො, “ඉදං, හන්තෙ, බ්‍යඤ්ජනං කථං රොපෙතබ්බං, ඉමස්ස

භාසිතස්ස කො අත්ථො, ඉමස්මිං යානෙ පාළි කිං වදෙති, ඉමස්මිං යානෙ අත්ථො කිං දීපෙති” ති එවං න පරිපුච්ඡති න පරිපඤ්භති, න ජානාපෙතීති අත්ථො. තස්ස තෙ එවං අපරිපුච්ඡතො අවිච්චක්ඛේව න විචරන්ති, භාජෙත්වා න දස්සෙත්ති, අනුත්තානීකතඤ්ච න උත්තානීකරොන්ති, අපාකටං න පාකටං කරොන්ති. අනෙකවිභිතෙසු ච කඨිබ්බායානියෙසු ධම්මෙසුති අනෙකවිධාසු කඨිබ්බාසු එකං කඨිබ්බමිති න පටිච්චනොදෙත්ති. කඨිබ්බා එව හි කඨිබ්බායානියා ධම්මා නාම. තත්ථ එකං කඨිබ්බමිති න නිහරන්තීති අත්ථො. සො එවං බහුස්සුතතිත්ථං අනුපසඬකමිත්වා සකඨිබ්බො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙත්තුං න සක්කොති. යථා ච සො ගොපාලකො තිත්ථං න ජානාති, එවං අයම්පි භික්ඛු ධම්මතිත්ථං න ජානාති, අජානන්තො අවිසයෙ පඤ්භං පුච්ඡති, අභිධම්මිකං උපසඬකමිත්වා කප්පියාකප්පියං පුච්ඡති, විනයධරං උපසඬකමිත්වා රූපාරූපපරිච්ඡේදං පුච්ඡති. තෙ අවිසයෙ පුට්ඨා කථෙත්තුං න සක්කොන්ති, සො අත්තනා සකඨිබ්බො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙත්තුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න පීතං ජානාතීති යථා සො ගොපාලකො පීතාපීතං න ජානාති, එවං ධම්මුපසඤ්භිතං පාමොජ්ජං න ජානාති න ලභති, සවනමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථුං නිස්සාය ආනිසංසං න වින්දති, ධම්මස්සවනග්ගං ගන්ත්වා සක්කවිචං න සුභාති, නිසින්නො නිද්දායති, කථං කථෙති, අඤ්ඤවිභිතකො හොති, සො සක්කවිචං ධම්මං අසුභන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙත්තුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න වීථිං ජානාතීති සො ගොපාලකො මග්ගාමග්ගං විය, – “අයං ලොකියො අයං ලොකුත්තරො” ති අරියං අට්ඨඬ්ඨිගිකං මග්ගං යථාභූතං න පජානාති. අජානන්තො ලොකියමග්ගෙ අභිනිවිසිත්වා ලොකුත්තරං නිබ්බත්තෙත්තුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ගොවරකුසලො හොතීති සො ගොපාලකො පඤ්චාභිකවාරෙ සත්තාභිකවාරෙ විය වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ, “ඉමෙ ලොකියා ඉමෙ ලොකුත්තරා” ති යථාභූතං න පජානාති. අජානන්තො සුමුමට්ඨානෙසු අත්තනො ඤාණං වරාපෙත්වා ලොකියසතිපට්ඨානෙ අභිනිවිසිත්වා ලොකුත්තරං නිබ්බත්තෙත්තුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

අනවසෙසදොභී ච හොතීති පටිග්ගහණෙ මත්තං අජානන්තො අනවසෙසං දුහති. නිද්දෙසවාරෙ පනස්ස අභිහට්ඨුං පචාරෙන්තීති අභිහරිත්වා පචාරෙන්ති. එත්ථ ද්වෙ අභිහාරා වාචාභිහාරො ච පච්චයාභිහාරො ච. වාචාභිහාරො නාම මනුස්සා භික්ඛුස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “වදෙය්‍යාථ, භන්තෙ, යෙනත්ථො” ති පචාරෙන්ති. පච්චයාභිහාරො නාම වත්ථාදීනි වා තෙලථාණිකාදීනි වා ගහෙත්වා භික්ඛුස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “ගණ්භථ, භන්තෙ, යාවතකෙන අත්ථො” ති වදන්ති. තත්ථ භික්ඛු මත්තං න ජානාතීති භික්ඛු තෙසු පච්චයෙසු පමාණං න ජානාති, – “දායකස්ස වසො වෙදිතබ්බො, දෙය්‍යධම්මස්ස වසො වෙදිතබ්බො, අත්තනො ථාමො

වෙදිතබ්බො’’ති රථවිනීතෙ චුත්තනායෙන පමාණයුත්තං අග්ගහෙත්වා යං ආහරන්ති, තං සබ්බං ගණ්හාතීති අත්ථො. මනුස්සා විජ්ජපට්ඨාරිනො න පුත අභිහරිත්වා පචාරෙත්ති. සො පච්චයෙහි කිලමන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඨෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

තෙ න අතිරෙකපුජාය පුජෙතා හොතීති සො ගොපාලකො මහාඋසහෙ විය තෙ ථෙරෙ භික්ඛු ඉමාය ආවි වෙච රහො ව මෙත්තාය කායකම්මාදිකාය අතිරෙකපුජාය න පුජෙති. තතො ථෙරා, – “ඉමෙ අම්බෙසු ගරුචිත්තීකාරං න කරොන්ති”ති නවකෙ භික්ඛු ද්විති සඬගහෙහි න සඬගණ්හන්ති, න ආමිසසඬගහෙන විචරෙන වා පත්තෙන වා පත්තපරියාපන්තෙන වා වසනට්ඨානෙන වා. කිලමන්තෙ මිලායන්තෙපි නජ්ජපට්ඨගන්ති. පාළිං වා අට්ඨකථං වා ධම්මකථාබන්ධං වා ගුරුගන්තං වා න සික්ඛාපෙත්ති. නවකා ථෙරානං සන්තිකා සබ්බසො ඉමෙ ද්වෙ සඬගහෙ අලහමානා ඉමස්මිං සාසනෙ පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්ති. යථා තස්ස ගොපාලකස්ස ගොගණො න වඩ්ඨති, එවං සීලාදීනි න වඩ්ඨන්ති. යථා ව සො ගොපාලකො පඤ්චහි ගොරසෙහි පරිබාහිරො හොති, එවං පඤ්චහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි පරිබාහිරා හොන්ති. සුක්කපක්ඛො කණ්හපක්ඛෙ චුත්තවිපල්ලාසවසෙන යොජෙත්වා වෙදිතබ්බොති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාගොපාලකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චූළගොපාලකසුත්තවණ්ණනා

350. එවං මෙ සුතන්ති චූළගොපාලකසුත්තං. තත්ථ උක්කචෙලායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තස්මිං කිර මාපියමානෙ රත්තිං ගඬගාසොතතො මච්ඡො ථලං පත්තො. මනුස්සා චෙලානි තෙලපාතියං තෙමෙත්වා උක්කා කත්වා මච්ඡං ගණ්හිංසු. නගරෙ නිට්ඨිතෙ තස්ස නාමං කරොන්තෙ අම්බෙහි නගරට්ඨානස්ස ගහිතදිවසෙ චෙලුක්කාහි මච්ඡො ගහිතොති උක්කචෙලා-ත්ථෙවස්ස නාමං අකංසු. භික්ඛු ආමන්තෙසීති යස්මිං යානෙ නිසින්තස්ස සබ්බා ගඬගා පාකටා හුත්වා පඤ්ඤායති, තාදිසෙ වාලිකුස්සදෙ ගඬගාතිත්ථෙ සායන්හසමයෙ මහාභික්ඛුසඬසපරිවුතො නිසීදිත්වා මහාගඬගං පරිපුණ්ණං සන්දමානං ඔලොකෙත්තො, – “අත්ථි නු බො ඉමං ගඬගං නිස්සාය කොචි පුබ්බෙ වඩ්ඨිපරිහානිං පත්තො”ති ආවජ්ජිත්වා, පුබ්බෙ එකං බාලගොපාලකං නිස්සාය අනෙකසතසහස්සා ගොගණා ඉමස්සා ගඬගාය ආවට්ඨෙ පතිත්වා සමුද්දමෙච පටිට්ඨා, අපරං පන පණ්ඩිතගොපාලකං නිස්සාය අනෙකසතසහස්සගොගණස්ස සොත්ථි ජාතා වඩ්ඨි ජාතා ආරොග්‍යං ජාතන්ති අද්දස. දිස්වා ඉමං කාරණං නිස්සාය භික්ඛූනං ධම්මං දෙසෙස්සාමිති චින්තෙත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි.

මාගධකොති මගධරට්ඨවාසී. දුජ්ජපඤ්ඤාජාතිකොති නිජ්ජපඤ්ඤාසභාවො දන්ධො මහාජළො. අසමචෙක්ඛිත්වාති අසල්ලක්ඛෙත්වා අනුපධාරෙත්වා. පතාරෙසීති

තාරෙකුං ආරභි. උත්තරං තීරං සුවිදෙහානන්ති ගඬිගාය ඔරිමෙ තීරෙ මගධරට්ඨං,
 පාරිමෙ තීරෙ විදෙහරට්ඨං, ගාවො මගධරට්ඨතො විදෙහරට්ඨං නෙත්වා
 රක්ඛිස්සාමිති උත්තරං තීරං පතාරෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං – “උත්තරං තීරං
 සුවිදෙහාන”න්ති. ආමණ්ඩලිකං කරිත්වාති මණ්ඩලිකං කත්වා. අනයඛ්‍යසනං
 ආපජ්ජිංසුති අවඩ්ඪිං විනාසං පාපුණිංසු, මහාසමුද්දමෙව පවිසිංසු. තෙන හි
 ගොපාලකෙන ගාවො ඔතාරෙත්තෙන ගඬිගාය ඔරිමතීරෙ සමතිත්ථඤ්ච
 විසමතිත්ථඤ්ච ඔලොකෙතඛිඛං අස්ස, මජ්ඣෙ ගඬිගාය ගුන්තං විස්සමට්ඨානත්ථං
 ද්වෙ තිණි වාලිකත්ථලානි සල්ලක්ඛෙතඛිඛානි අස්ස. තථා පාරිමතීරෙ තිණි චත්තාරි
 තිත්ථානි, ඉමස්මා තිත්ථා හට්ඨා ඉමං තිත්ථං ගණ්හිස්සන්ති, ඉමස්මා හට්ඨා ඉමන්ති.
 අයං පන බාලගොපාලකො ඔරිමතීරෙ ගුන්තං ඔතරණතිත්ථං සමං වා විසමං වා
 අනොලොකෙත්වා මජ්ඣෙ ගඬිගාය ගුන්තං විස්සමට්ඨානත්ථං ද්වෙ තිණි
 වාලිකත්ථලානි අසල්ලක්ඛෙත්වා පරතීරෙ චත්තාරි පඤ්ච උත්තරණතිත්ථානි
 අසමචෙක්ඛිත්වා අතිත්ථෙතෙව ගාවො ඔතාරෙසි. අපස්ස මහාඋසහො
 ජවනසම්පන්නතාය චෙව ටාමසම්පන්නතාය ච තිරියං ගඬිගාය සොතං ඡෙත්වා
 පාරිමං තීරං පත්වා ඡින්නතටඤ්චෙව කණ්ටකගුම්ඛගහනඤ්ච දිස්වා,
 “දුබ්බිනිවිට්ඨමෙත”න්ති ඤත්වා ධුරග්ග-පතිට්ඨානොකාසමිපි අලහිත්වා
 පටිනිවත්ති. ගාවො මහාඋසහො නිවත්තො මයමිපි නිවත්තිස්සාමාති නිවත්තා.
 මහතො ගොගණස්ස නිවත්තට්ඨානෙ උදකං ඡිජ්ජිත්වා මජ්ඣෙ ගඬිගාය ආවට්ටං
 උට්ඨපෙසි. ගොගණො ආවට්ටං පවිසිත්වා සමුද්දමෙව පත්තො. එකොපි ගොණො
 අරොගො නාම නාහොසි. තෙනාහ – “තත්ථෙව අනයඛ්‍යසනං ආපජ්ජිංසු”ති.

අකුසලා ඉමස්ස ලොකස්සාති ඉධ ලොකෙ ඛන්ධධාතායතනෙසු අකුසලා
 අඡෙකා, පරලොකෙපි එසෙව නයො. මාරධෙය්‍යං චුච්චති තෙභූමකධම්මා.
 අමාරධෙය්‍යං නච ලොකුත්තරධම්මා. මච්චුධෙය්‍යමිපි තෙභූමකධම්මාව.
 අමච්චුධෙය්‍යං නච ලොකුත්තරධම්මා. තත්ථ අකුසලා අඡෙකා. චචනත්ථතො පන
 මාරස්ස ධෙය්‍යං මාරධෙය්‍යං. ධෙය්‍යන්ති යානං චත්ථු නිවාසො ගොවරො.
 මච්චුධෙය්‍යෙපි එසෙව නයො. තෙසන්ති තෙසං එවරුපානං සමණුඛ්‍යාභ්මණානං,
 ඉමිනා ඡ සත්ථාරො දස්සිතාති වෙදිතඛිඛා.

351. එවං කණ්හපක්ඛං නිට්ඨපෙත්වා සුක්කපක්ඛං දස්සෙත්තො භුතපුබ්බං,
 හික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ බලවගාවොති දන්තගොණෙ චෙව ධෙනුයො ව.
 දම්මගාවොති දමෙතඛිඛගොණෙ චෙව අවිජාතගාවො ව. වච්ඡතරෙති වච්ඡභාවං
 තරිත්වා ධීතෙ බලවච්චිඡෙ. වච්ඡකෙති ධෙනුපකෙ තරුණච්චිඡකෙ. කිසාබලකෙති
 අප්පමංසලොහිතෙ මන්දථාමෙ. තාවදෙව ජාතකොති තංදිවසෙ ජාතකො.
 මාතුගොරවකෙන වුස්භමානොති මාතා පුරතො පුරතො හුංහුන්ති ගොරවං කත්වා
 සඤ්ඤං දදමානා උරෙන උදකං ඡින්දමානා ගච්ඡති, වච්ඡකො තාය
 ගොරවසඤ්ඤාය ධෙනුයා වා උරෙන ඡින්නොදකෙන ගච්ඡමානො
 “මාතුගොරවකෙන වුස්භමානො”ති චුච්චති.

352. මාරස්ස සොතං ඡෙත්වාති අරහත්තමග්ගෙන මාරස්ස තණ්හාසොතං ඡෙත්වා. පාරං ගතාති මහාඋසහා නදීපාරං විය සංසාරපාරං නිබ්බානං ගතා. පාරං අගමංසුති මහාඋසහානං පාරච්ඡිද්ධං ගච්ඡාය සොතස්ස තයො කොට්ඨාසෙ අතික්කම්ම යිතා මහාඋසහෙ පාරං පත්තෙ දිස්වා තෙසං ගතමග්ගං පටිපජ්ජිත්වා පාරං අගමංසු. පාරං ගමිස්සන්තීති චතුමග්ගවජ්ඣානං කිලෙසානං තයො කොට්ඨාසෙ ඛෙපෙත්වා යිතා ඉදානි අරහත්තමග්ගෙන අවසෙසං තණ්හාසොතං ඡෙත්වා බලවගාවො විය නදීපාරං සංසාරපාරං නිබ්බානං ගමිස්සන්තීති. ඉමිනා නයෙන සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. ධම්මානුසාරිනො, සද්ධානුසාරිනොති ඉමෙ ද්වෙ පට්ඨමග්ගසමච්ඡිතිනො.

ජානතාති සබ්බධම්මෙ ජානන්තෙන බුද්ධෙන. සුප්පකාසිතොති සුකථිතො. විවටන්ති විවරිතං. අමතද්වාරන්ති අරියමග්ගො. නිබ්බානපත්තියාති තදත්ථාය විවටං. විනළිකතන්ති විගතමානනළං කතං. ඛෙමං පත්ථෙට්ඨාති කත්තුකමාසතාජන්දෙන අරහත්තං පත්ථෙට්ඨ, කත්තුකාමා නිබ්බත්තෙතුකාමා භොවාති අත්ථො. “පත්ත”ත්ථා”තිපි පායො. එවරූපං සත්ථාරං ලභිත්වා තුම්හෙ පත්තායෙව නාමාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. භගවා පන යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළගොපාලකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. චූළසච්චකසුත්තවණ්ණනා

353. එවං මෙ සුතන්ති චූළසච්චකසුත්තං. තත්ථ මහාවතෙ කුටාගාරසාලායන්ති මහාවතං. නාම සයංජාතං අරොපිමං සපරිච්ඡෙදං මහන්තං වනං. කපිලවත්ථුසාමන්තා පන මහාවතං භිමවත්තෙන සහ එකාබද්ධං අපරිච්ඡෙදං හුත්වා මහාසමුද්දං ආභච්ච යිතං. ඉදං තාදිසං න භොති. සපරිච්ඡෙදං මහන්තං වනන්ති මහාවතං. කුටාගාරසාලා පන මහාවතං නිස්සාය කතෙ ආරාමෙ කුටාගාරං අත්තොකත්වා භංසවට්ටකච්ඡන්තෙන කතා සබ්බාකාරසම්පන්නා බුද්ධස්ස භගවතො ගන්ධකුටි වෙදිතබ්බො.

සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තොති පුබ්බෙ කිර එකො නිගණ්ඨො ව නිගණ්ඨී ව පඤ්ච පඤ්ච වාදසතාති උග්ගහෙත්වා, වාදං ආරොපෙස්සාමාති ජම්බුදීපෙ විවරන්තා වෙසාලියං සමාගතා. ලිච්ඡවිරාජානො දිස්වා, — “ත්ථං කො, ත්ථං කා”ති පුච්ඡිංසු. නිගණ්ඨො — “අහං වාදං ආරොපෙස්සාමීති ජම්බුදීපෙ විවරාමී”ති ආහ. නිගණ්ඨීපි තථා ආහ. ලිච්ඡවිනො, “ඉධෙව අඤ්ඤාමඤ්ඤං වාදං ආරොපෙථා”ති ආහංසු. නිගණ්ඨී අත්තනා උග්ගහිතාති පඤ්චවාදසතාති පුච්ඡි, නිගණ්ඨො කථෙසි. නිගණ්ඨොන පුච්ඡිතෙපි නිගණ්ඨී කථෙසියෙව. එකස්සපි න ජයො, න පරාජයො, උභො සමසමාව අහෙසුං. ලිච්ඡවිනො, — “තුම්හෙ උභොපි සමසමා ආභිණ්ඩිත්වා කිං කරස්සථ, ඉධෙව වසථා”ති ගෙහං දත්වා බලිං පට්ඨපෙසුං. තෙසං

සංවාසමන්වාය ව්‍යස්සෝ ධීතරෝ ජාතා, – එකා සච්චා නාම, එකා ලොලා නාම, එකා පටාචාරා නාම, එකා ආචාරවතී නාම. තාපි පණ්ඩිතාව අහෙසුං, මාතාපිතූහි උග්ගහිතානි පඤ්ච පඤ්ච වාදසතානි උග්ගහෙසුං. තා වයපත්තා මාතාපිතරො අවොචුං – “අම්භාකං අම්මා කුලෙ දාරිකා නාම හිරඤ්ඤසුචණ්ණාදීනි දත්වා කුලසරං පෙසිතපුබ්බා නාම නත්ථී. යො පන අගාරිකො තාසං වාදං මද්දිතුං සක්කොති, තස්ස පාදපරිවාරිකා හොන්ති. යො පබ්බජිතො තාසං මද්දිතුං සක්කොති, තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජන්ති. තුම්හෙ කිං කරස්සථා”ති? මයම්පි එවමෙව කරස්සාමාති. ව්‍යස්සොපි පරිබ්බාජිකවෙසං ගහෙත්වා, “අයං ජම්බුදීපො නාම ජම්බුයා පඤ්ඤායති”ති ජම්බුසාධං ගහෙත්වා වාරිකං පක්කමිංසු. යං ගාමං පාපුණන්ති, තස්ස ද්වාරෙ පංසුපුඤ්ජෙ වා වාලිකපුඤ්ජෙ වා ජම්බුධජං යපෙත්වා, – “යො වාදං ආරොපෙතුං සක්කොති, සො ඉමං මද්දතු”ති වත්වා ගාමං පවිසන්ති. එවං ගාමෙන ගාමං විවරන්තියො සාවත්ථී. පාපුණිත්වා තටෙව ගාමද්වාරෙ ජම්බුධජං යපෙත්වා සම්පත්තමුත්තස්සානං ආරොචෙත්වා අන්තොනගරං පට්ටියා.

තෙන සමයෙන භගවා සාවත්ථී. නිස්සාය ජෙතවනෙ විහරති. අථායස්මා සාරිපුත්තො ගිලානෙ පුච්ඡන්තො අපග්ගිතට්ඨානං ජග්ගන්තො අත්තනො කිච්චමහන්තතාය අඤ්ඤෙහි හික්ඛුහි දිවාතරං ගාමං පිණ්ඩාය පවිසන්තො ගාමද්වාරෙ ජම්බුධජං දිස්වා, – “කිම්ද”න්ති දාරකෙ පුච්ඡි. තෙ තමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි මද්දථාති. න සක්කොම, හන්තෙ, භායාමාති. “කුමාරා මා භායථ, ‘කෙන අම්භාකං ජම්බුධජො මද්දාපිතො’ති චුත්තෙ, බුද්ධසාවකෙන සාරිපුත්තත්ථෙරෙන මද්දාපිතො, වාදං ආරොපෙතුකාමා ජෙතවනෙ ථෙරස්ස සන්තිකං ගච්ඡථාති වදෙය්‍යාථා”ති ආහ. තෙ ථෙරස්ස වචනං සුත්වා ජම්බුධජං මද්දිත්වා ජඬ්ඬෙසුං. ථෙරො පිණ්ඩාය වරිත්වා විහාරං ගතො. පරිබ්බාජිකාපි ගාමතො නික්ඛමිත්වා, “අම්භාකං ධජො කෙන මද්දාපිතො”ති පුච්ඡිංසු. දාරකා තමත්ථං ආරොචෙසුං. පරිබ්බාජිකා පුන ගාමං පවිසිත්වා එකෙකං වීථිං ගහෙත්වා, – “බුද්ධසාවකො කිර සාරිපුත්තො නාම අම්මෙහි සද්ධිං වාදං කරස්සති, සොතුකාමා නික්ඛමථා”ති ආරොචෙසුං. මහාජනො නික්ඛමී, තෙන සද්ධිං පරිබ්බාජිකා ජෙතවනං අගමිංසු.

ථෙරො – “අම්භාකං වසනට්ඨානෙ මාතුගාමස්ස ආගමනං නාම අථාසුක”න්ති විහාරමජ්ඣෙ නිසීදි. පරිබ්බාජිකායො ගන්ත්වා ථෙරං පුච්ඡිංසු – “තුම්හෙහි අම්භාකං ධජො මද්දාපිතො”ති? ආම, මයා මද්දාපිතොති. මයං තුම්හෙහි සද්ධිං වාදං කරස්සාමාති. සාධු කරොථ, කස්ස පුච්ඡා කස්ස විස්සජ්ජනං හොතුති? පුච්ඡා නාම අම්භාකං පත්තා, තුම්හෙ පන මාතුගාමා නාම පයමං පුච්ඡථාති ආහ. තා ව්‍යස්සොපි වතුසු දිසාසු යත්වා මාතාපිතූනං සන්තිකෙ උග්ගහිතං වාදසහස්සං පුච්ඡිංසු. ථෙරො ඛග්ගෙන කුමුදනාලං ඡින්නන්තො විය පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං නිජ්ජටං නිග්ගණ්ඨී. කත්වා කටෙසි, කටෙත්වා පුන පුච්ඡථාති ආහ. එත්තකමෙව, හන්තෙ, මයං ජානාමාති. ථෙරො ආහ – “තුම්හෙහි වාදසහස්සං පුච්ඡිතං මයා කථිතං, අහං පන එකං යෙව පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි, තං තුම්හෙ කටෙථා”ති. තා ථෙරස්ස විසයං දිස්වා, “පුච්ඡථ,

හන්නෙ, බ්‍යාකරිස්සාමා” ති වත්තුං නාසක්ඛිංසු. “වද, හන්නෙ, ජානමානා බ්‍යාකරිස්සාමා” ති පුන ආහංසු.

ථෙරො අයං පන කුලපුත්තෙ පබ්බාපෙත්වා පයමං සික්ඛාපෙතබ්බපඤ්ඤානි වත්වා, – “එකං නාම කි” ති පුච්ඡි. තා නෙව අන්තං, න කොටිං අද්දසංසු. ථෙරො කථෙට්ඨාති ආහ. න පස්සාම, හන්නෙති. තුම්හෙහි වාදසහස්සං පුච්ඡිතං මයා කථිතං, මය්හං තුම්හෙ එකං පඤ්ඤාමිති කථෙතුං න සක්කොට්ඨං, එවං සන්නෙ කස්ස ජයො කස්ස පරාජයොති? තුම්හාකං, හන්නෙ, ජයො, අම්හාකං පරාජයොති. ඉදානි කිං කරිස්සට්ඨාති? තා මාතාපිතූහි චුත්තවචනං ආරොචෙත්වා, “තුම්හාකං සන්නිකෙ පබ්බජිස්සාමා” ති ආහංසු. තුම්හෙ මාතුගාමා නාම අම්හාකං සන්නිකෙ පබ්බජිතුං න වට්ටති, අම්හාකං පන සාසනං ගහෙත්වා භික්ඛුනිඋපස්සයං ගන්ත්වා පබ්බජ්ඨාති. තා සාධුති ථෙරස්ස සාසනං ගහෙත්වා භික්ඛුනිසඬ්ඨස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා පබ්බජිංසු. පබ්බජිතා ව පන අප්පමත්තා ආතාපිනියො හුත්වා නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණ්ණංසු.

අයං සච්චකො තාසං චතුත්තම්පි කනිට්ඨහානිකො. තාහි චතුහිපි උත්තරිතරපඤ්ඤො, මාතාපිතූනම්පි සන්නිකා වාදසහස්සං, තතො බහුතරඤ්ච බාහිරසමයං උග්ගහෙත්වා කත්ථවි අගන්ත්වා රාජදාරකෙ සිප්පං සික්ඛාපෙත්තො තත්ථෙව වෙසාලියං වසති, පඤ්ඤාය අතිපූරිතත්තා කුච්ඡි මෙ භිජ්ජෙය්‍යාති භීතො අයපට්ටෙන කුච්ඡිං පරික්ඛිපිත්වා වරති, ඉමං සන්ධාය චුත්තං “සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො” ති.

හස්සප්පවාදකොති හස්සං චුච්චති කථාමග්ගො, තං පවදති කථෙතිති හස්සප්පවාදකො. පණ්ඩිතවාදොති අහං පණ්ඩිතොති එවං වාදො. සාධුසම්මතො බහුජනස්සාති යං යං නක්ඛත්තවාරෙන ආදිසති, තං තං යෙභුයොන තථෙව හොති, තස්මා අයං සාධුලද්ධිකො හද්දකොති එවං සම්මතො මහාජනස්ස. වාදෙන වාදං සමාරද්ධොති කථාමග්ගෙන දොසං ආරොපිතො. ආයස්මා අස්සජීති සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ආචරියො අස්සජීත්ථෙරො. ජඩ්ඝාවිහාරං අනුවඬිකමමානොති තතො තතො ලිච්ඡවිරාජගෙහතො තං තං ගෙහං ගමනත්ථාය අනුවඬිකමමානො. යෙනායස්මා අස්සජී තෙනුපසඬිකමීති කස්මා උපසඬිකමී? සමයජානනත්ථං.

එවං කිරස්ස අහොසි – “අහං ‘සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි’ ති ආභිණ්ඩාමි, ‘සමයං පනස්ස න ජානාමි’ ති න ආරොපෙසිං. පරස්ස හි සමයං ඤත්වා ආරොපිතො වාදො ස්ථාරොපිතො නාම හොති. අයං පන සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකො පඤ්ඤායති අස්සජීත්ථෙරො; සො අත්තතො සත්ථු සමයෙ කොච්ඤො, එතාහං පුච්ඡිත්වා කථං පතිට්ඨාපෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි” ති. තස්මා උපසඬිකමි. විනෙකීති කථං විනෙති, කථං සික්ඛාපෙතීති පුච්ඡති. ථෙරො පන යස්මා දුක්ඛන්ති චුත්තෙ උපාරම්භස්ස ඔකාසො හොති, මග්ගඵලානිපි පරියායෙන දුක්ඛන්ති ආගතානි, අයඤ්ච දුක්ඛන්ති චුත්තෙ ථෙරං පුච්ඡෙය්‍ය – “හො අස්සජී, කිමත්ථං තුම්හෙ පබ්බජිතා” ති. තතො “මග්ගඵලත්ථායා” ති චුත්තෙ, – “නයිදං, හො අස්සජී, තුම්හාකං සාසනං නාම,

මහාආසාදනං නාමෙතං, නිරයුස්සදො නාමෙස, නත්ථි තුම්භාකං සුඛාසා,
 උට්ඨායුට්ඨාය දුක්ඛමෙව ජීරාපෙන්නා ආභිණ්ඩවා''ති දොසං ආරොපෙය්‍යා, තස්මා
 පරවාදිස්ස පරියායකථං කාතුං න වට්ටති. යථා එස අප්පතිට්ඨො හොති, එවමස්ස
 නිප්පරියායකථං කට්ඨෙසාමිති වින්තෙත්වා, ''රූපං, භික්ඛවෙ, අනිච්ච''න්ති ඉමං
 අනිච්චානත්තවසෙනෙව කථං කට්ඨති. දුස්සුතන්ති සොතුං අයුත්තං.

354. සන්ථාගාරෙති රාජකුලානං අත්ථානුසාසනසන්ථාගාරසාලායං. යෙන තෙ
ලිච්ඡවී තෙත්තපසඬකමීති එවං කිරස්ස අහොසි – ''අහං පුබ්බෙ සමයං
 අජානනභාවෙන සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං න ආරොපෙසිං, ඉදානි පනස්ස
 මහාසාවකෙන කථිතං සමයං ජානාමි, ඉමෙ ව මම අන්තෙවාසිකා පඤ්චසතා ලිච්ඡවී
 සන්නිපතිතා. එතෙහි සද්ධිං ගන්ත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං
 ආරොපෙස්සාමි''ති තස්මා උපසඬකමි. ඤාතඤ්ඤතරෙතාති ඤාතෙසු
 අභිඤ්ඤාතෙසු පඤ්චවග්ගියත්ථෙරෙසු අඤ්ඤතරෙන. පතිට්ඨිතන්ති යථා තෙන
 පතිට්ඨිතං. සවෙ එවං පතිට්ඨස්සති, අථ පන අඤ්ඤදෙව වක්ඛති, තත්‍ර මයා කිං
 සක්කා කාතුන්ති ඉදානෙව පිට්ඨිං පරිවත්තෙත්තො ආහ. ආකඬ්ඨෙය්‍යාති අත්තනො
 අභිමුඛං කඬ්ඨෙය්‍යා. පරිකඬ්ඨෙය්‍යාති පුරතො පටිපණාමෙය්‍යා. සම්පරිකඬ්ඨෙය්‍යාති
 කාලෙන ආකඬ්ඨෙය්‍යා, කාලෙන පරිකඬ්ඨෙය්‍යා. සොණ්ඩිකාකිලඤ්ජන්ති සුරාසරෙ
 පිට්ඨකිලඤ්ජං. සොණ්ඩිකාධුත්තොති සුරාධුත්තො. වාලං කණ්ණෙ ගහෙත්වාති
 සුරාපරිස්සාවනත්ථවිකං ධොවිතුකාමො කසට්ඨිතනත්ථං උභොසු කණ්ණෙසු
 ගහෙත්වා. ඔධුනෙය්‍යාති අධොමුඛං කත්වා ධුනෙය්‍යා. නිද්ධුනෙය්‍යාති උද්ධංමුඛං
 කත්වා ධුනෙය්‍යා. නිප්ඵොටෙය්‍යාති පුනප්පුනං පඵඵොටෙය්‍යා. සාණධොවිකං
 නාමාති එත්ථ මනුස්සා සාණසාටකකරණත්ථං සාණවාකෙ ගහෙත්වා මුට්ඨිං මුට්ඨිං
 බන්ධිත්වා උදකෙ පක්ඛිපන්ති. තෙ තතියදිවසෙ සුට්ඨු කිලින්තා හොන්ති. අථ
 මනුස්සා අමිබ්ලයාගුසුරාදීනි ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා සාණමුට්ඨිං ගහෙත්වා,
 දක්ඛිණතො වාමතො සම්මුඛා වාති තීසු ඵලකෙසු සකිං දක්ඛිණඵලකෙ, සකිං
 වාමඵලකෙ, සකිං සම්මුඛඵලකෙ පහරන්තා අමිබ්ලයාගුසුරාදීනි භුඤ්ජන්තා පිචන්තා
 බාදන්තා ධොවන්ති. මහන්තා කීළා හොති. රඤ්ඤො නාගො තං කීළං දිස්වා
 ගමිහිරං උදකං අනුපවිසිත්වා සොණ්ඩාය උදකං ගහෙත්වා සකිං කුම්භෙ සකිං
 පිට්ඨියං සකිං උභොසු පස්සෙසු සකිං අන්තරසත්ථියං පක්ඛිපන්තො කිලින්ථ.
 තදුපාදාය තං කිලිතජාතං සාණධොවිකං නාම වුච්චති, තං සන්ධාය වුත්තං –
 ''සාණධොවිකං නාම කිලිතජාතං කීළති''ති. කිං සො භවමානො සච්චකො
 නිගණ්ඨපුත්තො, යො භගවතො වාදං ආරොපෙස්සතීති යො සච්චකො
 නිගණ්ඨපුත්තො භගවතො වාදං ආරොපෙස්සති, සො කිං භවමානො කිං යක්ඛො
 භවමානො උදාහු ඉන්දො, උදාහු බ්‍රහ්මා භවමානො භගවතො වාදං ආරොපෙස්සති?
 න හි සක්කා පකතිමනුස්සෙන භගවතො වාදං ආරොපෙතුන්ති අයමෙත්ථ
 අධිප්පායො.

355. තෙන බො පන සමයෙනාති යස්මිං සමයෙ සච්චකො ආරාමං පාවිසි,
තස්මිං. කිස්මිං පන සමයෙ පාවිසීති? මහාමජ්ඣන්හිකසමයෙ. කස්මා පන තස්මිං
සමයෙ වඩ්ඤ්මන්තීති? පණිතභොජනපච්චයස්ස ටීනමිද්ධස්ස විනොදනත්ථං.

දිවාපධානිකා වා තෙ. තාදිසානඤ්ඤි පච්ඡාභන්තං වච්ඡමිත්වා න්හත්වා සරීරං උතුං ගණ්භාපෙත්වා නිසජ්ජ සමණධම්මං කරොන්තානං චිත්තං එකග්ගං භොති. යෙන තෙ භික්ඛුති සො කිර කුභිං සමණො ගොතමොති පරිවෙණතො පරිවෙණං ගන්ත්වා පුච්ඡන්වා පටිසිස්සාමිති විලොකෙන්තො අරඤ්ඤෙ හත්ථි විය වච්ඡමෙ වච්ඡමමානෙ පංසුකුලිකභික්ඛු දිස්වා තෙසං සන්තිකං අගමාසි. තං සන්ධාය, “යෙන තෙ භික්ඛු” තිආදි වුත්තං. කභං නු බො, භොති කතරස්මිං ආවාසෙ වා මණ්ඩපෙ වාති අත්ථො. එස, අග්ගිවෙස්සන, හගවාති තදා කිර හගවා පච්චුසකාලෙ මහාකරුණා සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා දසසහස්සවක්කවාලෙ සබ්බඤ්ඤාඤාණාලං පත්ථරිත්වා බොධනෙය්‍යසත්තං ඔලොකෙන්තො අද්දස – “ස්වෙ සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො මහති. ලිච්ඡවිපරිසං ගහෙන්වා මම වාදං ආරොපෙතුකාමො ආගමිස්සති” ති. තස්මා පාතොව සරීරපට්ඨග්ගනං කත්වා භික්ඛුසඬ්ඝපරිවාරො වෙසාලියං පිණ්ඩාය වරිත්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො මහාපරිසාය නිසීදිතුං සුඛට්ඨානෙ නිසීදිස්සාමිති ගන්ධකුටිං අපටිසිත්වා මහාවනෙ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ දිවාචිහාරං නිසීදි. තෙ භික්ඛු හගවතො වත්තං දස්සෙන්වා ආගතා, සච්චකෙන පුට්ඨා දුරෙ නිසින්තං හගවන්තං දස්සෙන්තා, “එස අග්ගිවෙස්සන හගවා” ති ආහංසු.

මහනියා ලිච්ඡවිපරිසාය සද්ධිත්ති හෙට්ඨා පඤ්චමත්තෙහි ලිච්ඡවිසතෙහි පරිවුතොති වුත්තං. තෙ එතස්ස අන්තෙවාසිකායෙව, අන්තොවෙසාලියං පන සච්චකො පඤ්චමත්තාති ලිච්ඡවිරාජසතාති ගහෙන්වා, “වාදන්ථිකො හගවන්තං උපසඬ්ඝමන්තො” ති සුත්වා ද්වින්තං පණ්ඩිතානං කථාසල්ලාපං සොස්සාමාති යෙභුයොන මනුස්සා නික්ඛන්තා, එවං සා පරිසා මහති අපරිච්ඡින්නගණනා අහොසි. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. අඤ්ජලිං පණාමෙත්වාති එතෙ උභතොපක්ඛිකා, තෙ එවං චිත්තෙසු – “ස්වෙ නො මිච්ඡාදිට්ඨිකා වොදෙස්සන්ති, ‘කස්මා තුම්හෙ සමණං ගොතමං වන්දිත්ථා’ ති, තෙසං, ‘කිං අඤ්ජලිමත්තකරණෙනපි වන්දිතං භොති’ ති වක්ඛාම. ස්වෙ නො සම්මාදිට්ඨිකා වොදෙස්සන්ති, ‘කස්මා හගවන්තං න වන්දිත්ථා’ ති, ‘කිං සීසෙන භූමිං පහරන්තෙනෙව වන්දිතං භොති, නනු අඤ්ජලිකම්මමපි වන්දනා එවා’ ති වක්ඛාමා” ති. නාම ගොත්තන්ති, හො ගොතම, අහං අසුකස්ස පුත්තො දත්තො නාම මිත්තො නාම ඉධ ආගතොති වදන්තා නාම සාවෙන්ති නාම. හො ගොතම, අහං වාසිට්ඨො නාම කච්චානො නාම ඉධ ආගතොති වදන්තා ගොත්තං සාවෙන්ති නාම. එතෙ කිර දලිද්දා පිණ්ණකුලපුත්තා පරිසමජ්ඣෙ නාමගොත්තවසෙන පාකටා හවිස්සාමාති එවං අකංසු. යෙ පන තුණ්හිභූතා නිසීදිංසු, තෙ කෙරාටිකා වෙව අන්ධබාලා ව. තත්ථ කෙරාටිකා, “එකං ද්වෙ කථාසල්ලාපෙ කරොන්තො විස්සාසිකො භොති, අථ විස්සාසෙ සති එකං ද්වෙ භික්ඛා අදාතුං න යුත්ත” ත්ති තතො අත්තානං මොවෙන්තා තුණ්හි නිසීදන්ති. අන්ධබාලා අඤ්ඤාණායෙව අවක්ඛිත්තමත්තිකාපිණ්ඩො විය යත්ථ කත්ථවි තුණ්හිභූතා නිසීදන්ති.

356. කිඤ්චිදෙව දෙසන්ති කඤ්චි ඔකාසං කිඤ්චි කාරණං, අථස්ස හගවා පඤ්භපුච්ඡනෙ උස්සාහං ජනෙන්නො ආහ – පුච්ඡ, අග්ගිවෙස්සන, යදාකඬ්ඬසිති.

තස්සත්ථො – “පුච්ඡ යදි ආකච්චසි, න මෙ පඤ්ඤාච්ඡස්සජ්ජනෙ භාරො අත්ථි”. අථ
 වා “පුච්ඡ යං ආකච්චසි, සබ්බං තෙ විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති සබ්බඤ්ඤාපචාරණං
 පචාරෙසි අසාධාරණං පච්චෙකබුද්ධඅග්ගසාවමභාසාවකෙහි. තෙ හි යදාකච්චසිති න
 වදන්ති, සුත්වා වෙදිස්සාමාති වදන්ති. බුද්ධා පන “පුච්ඡාචුසො, යදාකච්චසි”ති (සං.
 නි. 1.237) වා, “පුච්ඡ, මහාරාජ, යදාකච්චසි”ති (දී. නි. 1.162) වා,

“පුච්ඡ වාසව මං පඤ්ඤං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි;
 තස්ස තස්සෙව පඤ්ඤස්ස, අහං අන්තං කරොමි තෙ” ඉති. (දී. නි. 2.356)
 වා,

“තෙන හි ත්වං, හික්ඛු, සකෙ ආසනෙ නිසිදිත්වා පුච්ඡ යදාකච්චසි”ති (ම. නි.
 3.85) වා,

“බාවරිස්ස ව තුය්හං වා, සබ්බෙසං සබ්බසංසයං;
 කතාවකාසා පුච්ඡවිහො, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡපා”ති. (සු. නි. 1036) වා,

“පුච්ඡ මං සහිය පඤ්ඤං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි;
 තස්ස තස්සෙව පඤ්ඤස්ස, අහං අන්තං කරොමි තෙ” ඉති. (සු. නි. 517) වා
 —

තෙසං තෙසං යක්ඛන්තරින්දදෙවසමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකානං සබ්බඤ්ඤාපචාරණං
 පචාරෙන්නි. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, යං භගවා බුද්ධභූමිං පත්වා එතං පචාරණං
 පචාරෙය්‍ය. යො බොධිසත්තභූමියං පදෙසඤ්ඤාණෙපි යිතො

“කොණ්ඩඤ්ඤ පඤ්ඤානි වියාකරොහි,
 යාවන්ති තං ඉසයො සාධුරූපා;
 කොණ්ඩඤ්ඤ එසො මනුජෙසු ධම්මො,
 යං වුද්ධමාගච්ඡති එස භාරො”ති. (ජා. 2.17.60) —

එවං සක්කාදීනං අත්ථාය ඉසිහි යාවිතො

“කතාවකාසා පුච්ඡන්තු භොන්තො,
 යං කිඤ්චි පඤ්ඤං මනසාහිපත්ථිතං;
 අහඤ්ඤි තං තං වො වියාකරිස්සං,
 ඤත්වා සයං ලොකමිමං පරඤ්චා”ති. (ජා. 2.17.61);

එවං සරහඬගකාලෙ, සම්භවජාතකෙ ව සකලජම්බුදීපං තික්ඛත්තුං විවරිත්වා
 පඤ්ඤානං අන්තකරං අදිස්වා සුචිරතෙන බ්‍රාහ්මණෙන පඤ්ඤං පුට්ඨො ඔකාසෙ
 කාරිතෙ, ජාතියා සත්තවස්සො රථිකායං පංසුං කීළන්තො පල්ලඬකං ආභූජිත්වා
 අන්තරවිථියං නිසින්තොව —

“තග්ග තෙ අහමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථා;
රාජා ච බො තං ජානාති, යදි කාහති වා න වා”ති. (ජා. 1.16.172) –

සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි.

එවං භගවතා සබ්බඤ්ඤාපචාරණාය පචාරිතාය අත්තමනො පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො,
“කථං පන, හො ගොතමා”ති ආදිමාහ.

අථස්ස භගවා, “පස්සථ, හො, අඤ්ඤං සාවකෙන කථිතං, අඤ්ඤං සත්ථා
කථෙති, නනු මයා පටිකච්චෙව චූත්තං, ‘සචෙ තථා පතිට්ඨිස්සති, යථාස්ස සාවකෙන
පතිට්ඨිතං, එවාහං වාදං ආරොපෙස්සාමි’ති. අයං පන අඤ්ඤමෙව කථෙති, තත්ථ කිං
මයා සක්කා කාතු’න්ති එවං නිගණ්ඨස්ස වචනොකාසො මා හොතුති හෙට්ඨා
අස්සජිත්ථෙරෙන කථිතනියාමෙනෙව කථෙන්නො, එවං බො අහං,
අග්ගිවෙස්සනාති ආදිමාහ. උපමා මං, හො ගොතම, පටිභාතීති, හො ගොතම, මය්හං
එකා උපමා උපට්ඨාති, ආහරාමි තං උපමන්ති වදන්ති. පටිභාතු තං, අග්ගිවෙස්සනාති
උපට්ඨාතු තෙ, අග්ගිවෙස්සන, ආහර තං උපමං විසත්ථොති භගවා අවොච.
බලකරණියාති බාහුබලෙන කත්තබ්බා කසිවාණිජ්ජාදිකා කම්මන්තා. රූපත්තායං
පුරිසපුග්ගලොති රූපං අත්තා අස්සාති රූපත්තා, රූපං අත්තාති ගහෙත්වා
ධීතපුග්ගලං දීපෙති. රූපෙ පතිට්ඨායාති තස්මිං අත්තාති ගහිතරූපෙ පතිට්ඨහිත්වා.
පුඤ්ඤං වා අපුඤ්ඤං වා පසවතීති කුසලං වා අකුසලං වා පටිලහති. වෙදනත්තාදීසුපි
එසෙව නයො. ඉමිනා කිං දීපෙති? ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා ඉමෙසං සත්තානං පථවී විය
පතිට්ඨා, තෙ ඉමෙසු පඤ්චසු ඛන්ධෙසු පතිට්ඨාය කුසලාකුසලකම්මං නාම
ආයුහන්ති. තුම්හෙ එවරූපං විජ්ජමානමෙව අත්තානං පටිසෙධෙන්තො
පඤ්චක්ඛන්ධා අනත්තාති දීපෙථාති අතිවිය සකාරණං කත්වා උපමං ආහරි. ඉමිනා
ච නිගණ්ඨෙයන ආහට්ඨපම්මං නියතමෙව, සබ්බඤ්ඤාබුද්ධතො අඤ්ඤො තස්ස කථං
ජිත්ථිත්වා වාදෙ දොසං දාතුං සමත්ථො නාම නත්ථී. දුට්ඨා හි පුග්ගලා
බුද්ධචෙතෙය්සා ච සාවකචෙතෙය්සා ච. සාවකචෙතෙය්සා සාවකාපි විනෙන්ති
බුද්ධාපි. බුද්ධචෙතෙය්සා පන සාවකා විනෙතුං න සක්කොන්ති, බුද්ධාච විනෙන්ති.
අයම්පි නිගණ්ඨො බුද්ධචෙතෙය්සා, තස්මා එතස්ස වාදං ජිත්ථිත්වා අඤ්ඤො
දොසං දාතුං සමත්ථො නාම නත්ථී. තෙනස්ස භගවා සයමෙව වාදෙ
දොසදස්සනත්ථං නනු ත්වං, අග්ගිවෙස්සනාති ආදිමාහ.

අථ නිගණ්ඨො වින්තෙසි – “අතිවිය සමණො ගොතමො මම වාදං පතිට්ඨපෙති,
සචෙ උපරි කොචි දොසො භවිස්සති, මමං එකකංයෙව නිග්ගණ්ඨිස්සති. හන්දාහං
ඉමං වාදං මහාජනස්සාපි මත්ථකෙ පක්ඛිපාමි”ති, තස්මා එවමාහ – අහමිපි, හො
ගොතම, එවං වදාමි රූපං මෙ අත්තා...පෙ.... විඤ්ඤාණං මෙ අත්තාති, අයඤ්ච
මහතී ජනතාති. භගවා පන නිගණ්ඨො සතගුණෙනපි සහස්සගුණෙනපි
සතසහස්සගුණෙනපි වාදීවරතරො, තස්මා වින්තෙසි – “අයං නිගණ්ඨො අත්තානං
මොචෙත්වා මහාජනස්ස මත්ථකෙ වාදං පක්ඛිපති, නාස්ස අත්තානං මොචෙතුං
දස්සාමි, මහාජනතො නිවත්තෙත්වා එකකංයෙව නං නිග්ගණ්ඨිස්සාමි”ති. අථ නං

කිඤ්ඤි තෙ, අග්ගිවෙස්සනාතිආදිමාහ. තස්සත්ථො – නායං ජනතා මම වාදං ආරොපෙතුං ආගතා, ත්වංයෙව සකලං වෙසාලිං සංවට්ටිත්වා මම වාදං ආරොපෙතුං ආගතො, තස්මා ත්වං සකමෙව වාදං නිවෙදෙහි, මා මහාජනස්ස මත්ථකෙ පක්ඛිපසීති. සො පටිජානන්තො අහඤ්ඤි, හො ගොතමාතිආදිමාහ.

357. ඉති හගවා නිගණ්ඨස්ස වාදං පතිට්ඨපෙත්වා, තෙන හී, අග්ගිවෙස්සනාති පුච්ඡං ආරහී. තත්ථ තෙන හීති කාරණත්ථෙ නිපාතො. යස්මා ත්වං පඤ්චක්ඛන්තො අත්තනො පටිජානාසී, තස්මාති අත්ථො. සකස්මීං චිජිතෙති අත්තනො රට්ඨෙ. සාතෙතායං වා සාතෙතුන්ති සාතාරහං සාතෙතබ්බයුත්තකං සාතෙතුං. ජාපෙතායං වා ජාපෙතුන්ති ධනජානිරහං ජාපෙතබ්බයුත්තං ජාපෙතුං ජිණ්ණධනං කාතුං. පබ්බාපෙතායං වා පබ්බාපෙතුන්ති සකරට්ඨතො පබ්බාජනාරහං පබ්බාපෙතුං, නීහරිතුං. චත්තිතුඤ්ඤ වරහතීති චත්තති වෙව චත්තිතුඤ්ඤ වරහතී. චත්තිතුං යුත්තොති දීපෙති. ඉති නිගණ්ඨො අත්තනො වාදහෙදනත්ථං ආහටකාරණමෙව අත්තනො මාරණත්ථාය ආවුධං තිබ්ණං කරොන්තො විය විසෙසෙත්වා දීපෙති, යථා තං බාලො. එවං මෙ රූපං හොතුති මම රූපං එවංවිධං හොතු, පාසාදිකං අභිරූපං අලඬකතප්පටියත්තං සුවණ්ණතොරණං විය සුසප්පිතචිත්තපටො විය ව මනාපදස්සනන්ති. එවං මෙ රූපං මා අහොසීති මම රූපං එවංවිධං මා හොතු, දුබ්බණ්ණං දුස්සණ්ඨිතං වලිතපලිතං තිලකසමාකිණ්ණන්ති.

තුණ්හී අහොසීති නිගණ්ඨො ඉමස්මිං යානෙ විරද්ධභාවං ඤත්වා, ‘සමණො ගොතමො මම වාදං භින්දනත්ථාය කාරණං ආහරි, අහං බාලතාය තමෙව විසෙසෙත්වා දීපෙසිං, ඉදානි නට්ඨොමහි, සවෙ චත්තතීති චක්ඛාමි, ඉමෙ රාජානො උට්ඨහිත්වා, ‘අග්ගිවෙස්සන, ත්වං මම රූපෙ වසො චත්තතීති වදසී, යදි තෙ රූපෙ වසො චත්තති, කස්මා ත්වං යථා ඉමෙ ලිච්ඡවිරාජානො තාවතිංසදෙවසදීසෙහි අත්තභාවෙහි විරොචන්ති අභිරූපා පාසාදිකා, එවං න විරොචසී’ති. සවෙ න චත්තතීති චක්ඛාමි, සමණො ගොතමො උට්ඨහිත්වා, ‘අග්ගිවෙස්සන, ත්වං පුබ්බෙ චත්තති මෙ රූපස්මිං වසොති චත්වා ඉදානි පටික්ඛිපසී’ති වාදං ආරොපෙස්සති. ඉති චත්තතීති චුත්තෙපි එකො දොසො, න චත්තතීති චුත්තෙපි එකො දොසො’ති තුණ්හී අහොසී. දුතියමිපි හගවා පුච්ඡී, දුතියමිපි තුණ්හී අහොසී. යස්මා පන යාවතතියං හගවතා පුච්ඡිතෙ අබ්‍යාකරොත්තස්ස සත්තධා මුද්ධා ඵලති, බුද්ධා ව නාම සත්තානංයෙව අත්ථාය කප්පසතසහස්සාධිකාති චත්තාරි අසඬබ්‍යොයානි පාරමීනං පූරිතත්තා සත්තෙසු බලවඅනුද්දයා හොන්ති. තස්මා යාවතතියං අපුච්ඡිත්වා අථ බො හගවා සච්චකං නිගණ්ඨපුත්තං එතදවොච – එතං ‘බ්‍යාකරොහී දානී’තිආදිවචනං අවොච.

තත්ථ සහධම්මිකන්ති සහෙතුකං සකාරණං. වජිරං පාණිමිහි අස්සාති වජිරපාණිං. යක්ඛොති න යො වා සො වා යක්ඛො, සක්කො දෙවරාජාති වෙදිතබ්බො. ආදිත්තන්ති අග්ගිවණ්ණං. සම්පප්පලිතන්ති සුට්ඨු පප්පලිතං. සජොතිභූතන්ති සමන්තනො ජොතිභූතං, එකග්ගිජාලභූතන්ති අත්ථො. ඨිකො හොතීති මහන්තං සීසං, කන්දලමකුලසදිසා දායා, හයානකානි අක්ඛිනාසාදිනීති එවං විරූපරූපං

මාපෙන්වා යීතො. කස්මා පනෙස ආගතොති? දිට්ඨිවිස්සජ්ජාපනත්ථං. අපිව,
 “අභඤ්චෙව ඛො පන ධම්මං දෙසෙය්‍යං, පරෙ ව මෙ න ආජානෙය්‍යු”න්ති එවං
 ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කභාවං ආපන්නෙ භගවති සක්කො මහාබ්‍රහ්මනා සද්ධිං
 ආගන්ත්වා, “භගවා ධම්මං දෙසෙථ, තුම්භාකං ආණාය අවත්තමානෙ මයං
 වත්තාපෙස්සාම, තුම්භාකං ධම්මවක්කං හොතු, අම්භාකං ආණාවක්ක”න්ති
 පටිඤ්ඤමකාසි. තස්මා “අජ්ජ සච්චකං තාසෙන්වා පඤ්ඤං විස්සජ්ජාපෙස්සාමී”ති
 ආගතො.

භගවා වෙව පස්සති, සච්චකො ව නිගණ්ඨපුත්තොති යදි හි තං අඤ්ඤෙපි
 පස්සෙය්‍යුං. තං කාරණං අගරු අස්ස, “සමණො ගොතමො සච්චකං අත්තනො
 වාදෙ අනොතරන්තං ඤාත්වා යක්ඛං ආවාහෙන්වා දස්සෙසි, තතො සච්චකො
 භයෙන කට්ඨෙ”ති වදෙය්‍යුං. තස්මා භගවා වෙව පස්සති සච්චකො ව. තස්ස තං
 දිස්වා සකලසරීරතො සෙදා මුච්චිංසු, අත්තොකුච්ඡි විපරිවත්තමානා මහාරවං රවි.
 සො “අඤ්ඤෙපි නු ඛො පස්සන්ති”ති ඔලොකෙන්තො කස්සවි
 ලොමහංසමත්තම්පි න අද්දස. තතො – “ඉදං භයං මමෙව උජ්ජන්තං. සවාහං
 යක්ඛොති වක්ඛාමි, ‘කිං තුය්හමෙව අක්ඛීති අත්ථි, ත්වමෙව යක්ඛං පස්සෙසි, පඨමං
 යක්ඛං අදිස්වා සමණෙන ගොතමෙන වාදසඬ්ඨාටෙ ඛිත්තොව යක්ඛං පස්සෙසි’ති
 වදෙය්‍යු”න්ති වින්තෙන්වා – “න දානි මෙ ඉධ අඤ්ඤං පටිසරණං අත්ථි, අඤ්ඤානු
 සමණා ගොතමා”ති මඤ්ඤමානො, අථ ඛො සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො...පෙ....
 භගවන්තං එතදවොච. තාණං ගවෙසීති තාණන්ති ගවෙසමානො. ලෙණං ගවෙසීති
 ලෙණන්ති ගවෙසමානො. සරණං ගවෙසීති සරණන්ති ගවෙසමානො. එත්ථ ව
 තායති රක්ඛතීති තාණං. නිලියන්ති එත්ථාති ලෙණං. සරතීති සරණං, භයං හිංසති
 විද්ධංසෙතීති අත්ථො.

358. මනසි කරිත්වාති මනම්හි කත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වා උපධාරෙන්වා. එවං මෙ
 වෙදනා හොතුති කුසලාව හොතු, සුඛාව හොතු. එවං මෙ සඤ්ඤා හොතුති කුසලාව
 හොතු, සුඛාව හොතු, සොමනස්සසම්පයුත්තාව හොතුති. සඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණෙසුපි
 එසෙව නයො. මා අභොසීති එත්ථ පන චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතඛිඛො.
 කල්ලං නුති යුත්තං නු. සමනුපස්සිතුන්ති “එතං මම එසොහමස්මි එසො මෙ
 අත්තා”ති එවං තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන පස්සිතුං. නො හිදං, හො ගොතමාති න
 යුත්තමෙතං, හො ගොතම. ඉති භගවා යථා නාම ඡෙකො අභිතුණ්ඨිකො
 සප්පදට්ඨවිසං තෙනෙව සප්පෙන පුන ඩංසාපෙන්වා උඛිඛාහෙය්‍ය, එවං තස්සංයෙව
 පරිසති සච්චකං නිගණ්ඨපුත්තං තෙනෙව මුඛෙන පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා දුක්ඛා
 අනත්තාති වදාපෙසි. දුක්ඛං අල්ලිනොති ඉමං පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛං තණ්හාදිට්ඨිහි
 අල්ලිනො. උපගතො අප්ඤ්ඤාසිතොතිපි තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව වෙදිතඛිඛො.
 දුක්ඛං එතං මමාතිආදීසු පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛං තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන
 සමනුපස්සතීති අත්ථො. පරිජානෙය්‍යාති අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති
 තීරණපරිඤ්ඤාය පරිතො ජානෙය්‍ය. පරික්ඛෙපෙන්වාති ඛයං වයං අනුප්පාදං
 උපනෙත්වා.

359. නවන්ති තරුණං. අකුක්කුකජාතන්ති පුප්ඵග්ගහණකාලෙ අන්තො අඩ්භුට්ඨප්පමාණො එකො සනදණ්ඩකො නිබ්බන්තති, තෙන චිරහිතන්ති අත්ථො. රිත්තොති සුඤ්ඤො අන්තොසාරචිරහිතො. රිත්තත්තාව තුච්ඡො. අපරද්ධොති පරාජිතො. භාසිතා බො පන තෙති ඉදං භගවා තස්ස මුඛරභාවං පකාසෙත්වා නිග්ගණ්හන්තො ආහ. සො කිර පුබ්බෙ පුරණාදයො ඡ සත්ථාරො උපසඬකමිත්වා පඤ්භං පුච්ඡති. තෙ විස්සජ්ජෙතුං න සක්කොන්ති. අථ නෙසං පරිසමජ්ඣෙ මහන්තං විජ්ජකාරං ආරොපෙත්වා උට්ඨාය ඡයං පවෙදෙන්තො ගච්ඡති. සො සම්මාසම්බුද්ධම්පි තථෙව විගෙයෙස්සාමිති සඤ්ඤාය උපසඬකමිත්වා –

“අම්භො කො නාම යං රුක්ඛො, සින්තපත්තො සකණ්ටකො;
යත්ථ එකජ්ජහාරෙන, උත්තමඬගං විහිජ්ජිත” ත්ති.

අයං බදිරං ආහච්ච අසාරකරුක්ඛපරිවිතො මුදුතුණ්ඩසකුණො විය සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණසාරං ආහච්ච ඤාණතුණ්ඩහෙදං පත්තො සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස ථද්ධභාවං අඤ්ඤාසි. තදස්ස පරිසමජ්ඣෙ පකාසෙන්තො භාසිතා බො පන තෙති ආදිමාහ. නත්ථි එතරහිති උපාදින්නකසරීරෙ සෙදො නාම නත්ථිති න වත්තබ්බං, එතරහි පන නත්ථිති වදති. සුවණ්ණවණ්ණං කායං විචරිති න සබ්බං කායං විචරි. බුද්ධා නාම ගණ්ඨිකං පටිමුඤ්චිත්වා පටිච්ඡන්තසරීරා පරිසති ධම්මං දෙසෙත්ති. අථ භගවා ගලවාටකසම්මුඛට්ඨානෙ චීවරං ගහෙත්වා චතුරඬගුලමත්තං ඔතාරෙසි. ඔතාරිතමත්තෙ පන තස්මිං සුවණ්ණවණ්ණො රස්මියො පුඤ්ජපුඤ්ජා හුත්වා සුවණ්ණසට්ඨො රත්තසුවණ්ණරසධාරා විය, රත්තවණ්ණවලාහකතො විජ්ජුලතා විය ව නික්ඛමිත්වා සුවණ්ණමුරපසදිසං මහාබන්ධං උත්තමසිරං පදක්ඛිණං කුරුමානා ආකාසෙ පක්ඛන්දිංසු. කස්මා පන භගවා එවමකාසිති? මහාජනස්ස කඬ්ඛාවිනොදනත්ථං. මහාජනො හි සමණො ගොතමො මය්භං සෙදො නත්ථිති වදති, සච්චකස්ස තාව නිගණ්ඨපුත්තස්ස යන්තාරුළුභස්ස විය සෙදො පග්ගරන්ති. සමණො පන ගොතමො සනදුපට්ටචීවරං පාරුපිත්වා නිසින්තො, අන්තො සෙදස්ස අත්ථිතා වා නත්ථිතා වා කථං සක්කා ඤාතුන්ති කඬ්ඛං කරෙය්‍ය, තස්ස කඬ්ඛාවිනොදනත්ථං එවමකාසි. මඬකුභුතොති නිත්තෙජ්ඣතො. පත්තක්ඛන්ධොති පතිතක්ඛන්ධො. අජ්ජපට්ඨානොති උත්තරි අජ්ජස්සන්තො. නිසිදිති පාදඬගුට්ඨකෙන භූමිං කසමානො නිසිදි.

360. දුම්මුබ්බොති න විරුපමුබ්බො, අභිරුපො හි සො පාසාදිකො. නාමං පනස්ස එතං. අභබ්බො තං පොක්ඛරණං පුන ඔතරිතුන්ති සබ්බෙසං අළානං භග්ගත්තා පච්ඡන්තගමනො ඔතරිතුං අභබ්බො, තත්ථෙව කාකකුලලාදීනං භත්තං හොතිති දස්සෙති. විසුකාසිකානීති දිට්ඨිවිසුකානි. විසෙවිතානීති දිට්ඨිසඤ්චරිතානි. විජ්ජන්දිතානීති දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතානි. යදිදං වාදාධිප්පායොති එත්ථ යදිදන්ති නිපාතමත්තං; වාදාධිප්පායො හුත්වා වාදං ආරොපෙස්සාමිති අජ්ඣාසයෙන උපසඬකමිතුං අභබ්බො; ධම්මස්සවනාය පන උපසඬකමෙය්‍යාති දස්සෙති. දුම්මුබ්බං ලිච්ඡවිපුත්තං එතදවොචාති කස්මා අවොච? දුම්මුබ්බස්ස කිරස්ස උපමාහරණකාලෙ සෙස ලිච්ඡවිකුමාරාපි චිත්තෙසු – “ඉම්නා නිගණ්ඨෙන අම්භාකං

සිප්පුග්ගහණට්ඨානෙ වීරං අවමානො කතො, අයං දානි අමිත්තස්ස පිට්ඨිං පස්සිතුං කාලො. මයම්පි එකෙකං උපමං ආහරිත්වා පාණිප්පහාරෙන පතිතං මුග්ගරෙන පොථෙත්තො විය තථා නං කර්ස්සාම, යථා න පුන පරිසමජ්ඣෙ සිසං උක්ඛිපිතුං සක්ඛිස්සති''ති, තෙ ඔපම්මානි කරිත්වා දුම්මුඛස්ස කථාපරියොසානං ආගමයමානා නිසිදිංසු. සච්චකො තෙසං අධිප්පායං ඤාත්වා, ඉමෙ සබ්බෙව ගීවං උක්ඛිපිත්වා ඔට්ඨෙහි වලමානෙහි යීතා; සච්චෙ පච්චෙකා උපමා හරිතුං ලභිස්සන්ති, පුන මයා පරිසමජ්ඣෙ සිසං උක්ඛිපිතුං න සක්කා භවිස්සති, හන්දාහං දුම්මුඛං අපසාදෙත්වා යථා අඤ්ඤස්ස ඔකාසො න හොති, එවං කථාචාරං පච්ඡන්දිත්වා සමණං ගොතමං පඤ්භං පුච්ඡස්සාමිති තස්මා එතදවොච. තත්ථ ආගමෙහීති තිට්ඨ, මා පුන හණාහීති අත්ථො.

361. තිට්ඨතෙසා, හො ගොතමානි, හො ගොතම, එසා අම්භාකඤ්චෙව අඤ්ඤෙසඤ්ච පුටුසමණබ්‍රාහ්මණානං වාචා තිට්ඨතු. විලාපං විලපිතං මඤ්ඤෙති එතඤ්ඤි වචනං විලපිතං විය හොති, විප්පලපිතමත්තං හොතීති අත්ථො. අථ වා තිට්ඨතෙසානි එත්ථ කථානි ආහරිත්වා වත්තබ්බා. වාචාවිලාපං විලපිතං මඤ්ඤෙති එත්ථ පනිදං වාචානිච්ඡාරණං විලපිතමත්තං මඤ්ඤෙ හොතීති අත්ථො.

ඉදානි පඤ්භං පුච්ඡන්තො කිත්තාවතානිආදිමාහ. තත්ථ වෙසාරජ්ජපත්තොති ඤාණපත්තො. අපරජ්ජච්චයොති අපරජ්ජත්තියො. අථස්ස හගවා පඤ්භං විස්සජ්ජෙත්තො ඉධ, අග්ගිවෙස්සනානිආදිමාහ, තං උත්තානත්ථමෙව. යස්මා පනෙත්ථ පස්සතීති චුත්තත්තා සෙක්ඛ්භූමි දස්සිතා. තස්මා උත්තරි අසෙක්ඛ්භූමිං පුච්ඡන්තො දුතියං පඤ්භං පුච්ඡි, තම්පිස්ස හගවා බ්‍යාකාසි. තත්ථ දස්සනානුත්තරියොනානිආදීසු දස්සනානුත්තරියන්ති ලොකියලොකුත්තරා පඤ්ඤා. පටිපදානුත්තරියන්ති ලොකියලොකුත්තරා පටිපදා. විමුත්තානුත්තරියන්ති ලොකියලොකුත්තරා විමුත්ති. සුද්ධලොකුත්තරමෙව වා ගහෙත්වා දස්සනානුත්තරියන්ති අරහත්තමග්ගසම්මාදිට්ඨි. පටිපදානුත්තරියන්ති සෙසානි මග්ගභිගානි. විමුත්තානුත්තරියන්ති අග්ගඵලවිමුත්ති. බිණ්ණසවස්ස වා නිබ්බානදස්සනං දස්සනානුත්තරියං නාම. මග්ගභිගානි පටිපදානුත්තරියං. අග්ගඵලං විමුත්තානුත්තරියන්ති වෙදිතබ්බං. බුද්ධො සො හගවානි සො හගවා සයම්පි චත්තාරි සච්චානි බුද්ධො. බොධායානි පරෙසම්පි චතුසච්චබොධාය ධම්මං දෙසෙති. දන්තොතිආදීසු දන්තොති නිබ්බිසෙවනො. දමථායානි නිබ්බිසෙවනත්ථාය. සන්තොති සබ්බකිලෙසවූපසමෙන සන්තො. සමථායානි කිලෙසවූපසමාය. තිණ්ණොති චතුරොසතිණ්ණො. තරණායානි චතුරොසතරණාය. පරිනිබ්බුතොති කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො. පරිනිබ්බානායානි කිලෙසපරිනිබ්බානත්ථාය.

362. ධංසීති ගුණධංසකා. පගබ්බානි වාචාපාගබ්බියෙන සමන්තාගතා. ආසාදෙතබ්බන්ති සට්ඨෙතබ්බං. ආසජ්ජානි සට්ඨෙත්වා. නත්ථෙව භවත්තං ගොතමන්ති භවත්තං ගොතමං ආසජ්ජ කස්සචි අත්තනො වාදං අනුපහතං සකලං ආදාය පක්කම්තුං ථාමො නත්ථීති දස්සෙති. න හි හගවා හත්ථීආදයො විය කස්සචි ජීවිතන්තරායං කරොති. අයං පන නිගණ්ඨො ඉමා තිස්සො උපමා න හගවනො

උක්කංසනත්ථං ආහරි, අත්තුක්කංසනත්ථමෙව ආහරි. යථා හි රාජා කඤ්චි පච්චත්ථිකං සාතෙත්වා එවං නාම සුරො එවං ථාමසම්පන්නො පුරිසො භවිස්සතීති පච්චත්ථිකං ථොමෙත්තොපි අත්තානමෙව ථොමෙති. එවමෙව සොපි සියා හි, හො ගොතම, හත්ථිං පහින්නන්තිආදීහි භගවන්තං උක්කංසෙත්තොපි මයමෙව සුරා මයං පණ්ඩිතා මයං බහුස්සුතායෙව එවං පහින්නහත්ථිං විය, ජලිතඅග්ගික්ඛන්ධං විය, එණකතආසිවිසං විය ව වාදන්ථිකා සම්මාසම්බුද්ධං උපසඬකම්මිහාති අත්තානංයෙව උක්කංසෙති. එවං අත්තානං උක්කංසෙත්වා භගවන්තං නිමන්තයමානො අධිවාසෙතු මෙතිආදිමාහ. තත්ථ අධිවාසෙතුති සම්පට්ච්ඡතු. ස්වාතනායාති යං මෙ තුම්හෙසු කාරං කරොතො ස්වෙ භවිස්සති පුඤ්ඤඤ්ච පිතිපාමොජ්ජඤ්ච, තදත්ථාය. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙනාති භගවා කායඬගං වා වාචඬගං වා අථොපෙත්වා අබ්භන්තරෙයෙව ඛන්තිං ධාරෙත්තො තුණ්හිභාවෙන අධිවාසෙසි. සච්චකස්ස අනුග්ගහකරණත්ථං මනසාව සම්පට්ච්ඡිති වුත්තං හොති.

363. යමස්ස පතිරූපං මඤ්ඤෙය්‍යාථාති තෙ කිර ලිච්ඡවී තස්ස
 පඤ්චථාලිපාකසතාති නිච්චහත්තං ආහරන්ති. තදෙව සන්ධාය එස ස්වෙ තුම්හෙ යං අස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස පතිරූපං කප්පියන්ති මඤ්ඤෙය්‍යාථ, තං ආහරෙය්‍යාථ; සමණස්ස හි ගොතමස්ස තුම්හෙ පරිවාරකා කප්පියාකප්පියං යුත්තායුත්තං ජානාථාති වදති. හත්තාහිභාරං අහිහරිංසුති අහිහරිතබ්බං හත්තං අහිහරිංසු. පණ්ණිතෙනාති උත්තමෙන. සහත්ථාති සහත්ථෙන. සන්තප්පෙත්වාති සුට්ඨ තප්පෙත්වා, පරිපුණ්ණං සුහිතං යාවදන්ථං කත්වා. සම්පචාරෙත්වාති සුට්ඨ පචාරෙත්වා, අලං අලන්ති හත්ථසඤ්ඤාය පටික්ඛිපාපෙත්වා. භුත්තාවන්ති භුත්තවන්තං. ඔනිතපත්තපාණිත්ති පත්තතො ඔනිතපාණිං, අපනිතහත්ථන්ති වුත්තං හොති. ‘ඔනිත්තපත්තපාණි’න්තිපි පාඨො, තස්සත්ථො, ඔනිත්තං නානාභූතං පත්තං පාණිතො අස්සාති ඔනිත්තපත්තපාණි. තං ඔනිත්තපත්තපාණිං, හත්ථෙ ව පත්තඤ්ච ධොවිත්වා එකමන්තෙ පත්තං නික්ඛිපිත්වා නිසින්නන්ති අත්ථො. එකමන්තං නිසිද්දිති භගවන්තං එවංභූතං ඤත්වා එකස්මිං ඔකාසෙ නිසිද්දිති අත්ථො. පුඤ්ඤඤ්චාති යං ඉමස්මිං දානෙ පුඤ්ඤං, ආයතිං විපාකක්ඛන්ධාති අත්ථො. පුඤ්ඤමහීති විපාකක්ඛන්ධානංයෙව පරිවාරො. තං දායකානං සුඛාය හොතුති තං ඉමෙසං ලිච්ඡවීනං සුඛත්ථාය හොතු. ඉදං කිර සො අහං පබ්බජිතො නාම, පබ්බජිතෙන ව න යුත්තං අත්තතො දානං නිය්‍යාතෙතුන්ති තෙසං නිය්‍යාතෙත්තො එවමාහ. අථ භගවා යස්මා ලිච්ඡවීහි සච්චකස්ස දින්නං, න භගවතො. සච්චකෙන පන භගවතො දින්නං, තස්මා තමත්ථං දීපෙත්තො යං බො, අග්ගිවෙස්සනාතිආදිමාහ. ඉති භගවා නිගණ්ඨස්ස මනෙන විනායෙව අත්තතො දින්නං දක්ඛිණං නිගණ්ඨස්ස නිය්‍යාතෙසි, සා වස්ස අනාගතෙ වාසනා භවිස්සතීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළසච්චකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාසච්චකසුත්තවණ්ණනා

364. එවං මෙ සුතන්ති මහාසච්චකස්සන්තං. තත්ථ එකං සමයන්ති ච තෙන බො පන සමයෙනාති ච පුබ්බණ්ණ්‍යසමයන්ති ච තීභි පදෙහි එකොව සමයො වුත්තො. භික්ඛුනඤ්ඤි වත්තපට්ඨපත්තිං කත්වා මුඛං ධොවිත්වා පත්තචීවරමාදාය වෙනියං වන්දිත්වා කතරං ගාමං පවිසිස්සාමාති විතක්කමාළකෙ ධීතකාලො නාම හොති. භගවා එවරුපෙ සමයෙ රත්තදුපට්ඨං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා පංසුකුලචීවරං එකංසං පාරුපිත්වා ගන්ධකුට්තො නික්ඛමිම භික්ඛුසඤ්ඤපරිවුතො ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ අට්ඨාසී. තං සන්ධාය, – “එකං සමයන්ති ච තෙන බො පන සමයෙනාති ච පුබ්බණ්ණ්‍යසමය”න්ති ච වුත්තං. පවිසිතුකාමොති පිණ්ඩාය පවිසිස්සාමීති එවං කතසන්තිට්ඨානො. තෙනුපසඬකමීති කස්මා උපසඬකමීති? වාදාරොපනජ්ඣාසයෙන. එවං කිරස්ස අහොසි – “පුබ්බෙපාභං අපණ්ඩිතතාය සකලං වෙසාලිපරිසං ගහෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පරිසමජ්ඣෙ මඬිකු ජාතො. ඉදානි තථා අකත්වා එකකොව ගන්ත්වා වාදං ආරොපෙස්සාමි. යදි සමණං ගොතමං පරාජෙතුං සක්ඛිස්සාමි, අත්තනො ලද්ධං දීපෙත්වා ජයං කරිස්සාමි. යදි සමණස්ස ගොතමස්ස ජයො භවිස්සති, අන්ධකාරෙ නච්චං විය න කොචි ජානිස්සති” ති නිද්දාපඤ්ඤං නාම ගහෙත්වා ඉමිනා වාදජ්ඣාසයෙන උපසඬකමි.

අනුකම්පං උපාදායාති සච්චකස්ස නිගණ්ඨපුත්තස්ස අනුකම්පං පටිච්ච. ථෙරස්ස කිරස්ස එවං අහොසි – “භගවති මුහුත්තං නිසින්තෙ බුද්ධදස්සනං ධම්මස්සවනඤ්ච ලභිස්සති. තදස්ස දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තිස්සති” ති. තස්මා භගවන්තං යාචිත්වා පංසුකුලචීවරං චතුග්ගණං පඤ්ඤපෙත්වා නිසීදතු භගවාති ආභ. “කාරණං ආනන්දො වදති” ති සල්ලක්ඛෙත්වා නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. භගවන්තං එතදවොචාති යං පන පඤ්ඤං ඔච්චිකසාරං කත්වා ආදාය ආගතො තං යපෙත්වා පස්සෙන තාව පරිහරන්තො එතං සන්ති, හො ගොතමාතිආදිච්චනං අවොච.

365. චුසන්ති භි තෙ, හො ගොතමාති තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා සරීරෙ උප්පන්නං සාරීරිකං දුක්ඛං වෙදනං චුසන්ති ලහන්ති, අනුභවන්තීති අත්ථො. ඌරුක්ඛම්භොති ඛම්භකකඌරුභාවො, ඌරුථද්ධතාති අත්ථො. විම්භයත්ථවසෙන පනෙත්ථ භවිස්සතීති අනාගතච්චනං කතං. කායන්වයං හොතීති කායානුගතං හොති කායස්ස වසවන්ති. කායභාවනාති පන විපස්සනා වුච්චති, තාය විත්තවික්ඛෙපං පාපුණන්තො නාම නත්ථී, ඉති නිගණ්ඨො අසන්තං අභූතං යං නත්ථී, තදෙවාහ. විත්තභාවනාතිපි සමථො වුච්චති, සමාධියුත්තස්ස ච පුග්ගලස්ස ඌරුක්ඛම්භාදයො නාම නත්ථී, ඉති නිගණ්ඨො ඉදං අභූතමෙව ආභ. අට්ඨකථායං පන වුත්තං – “යථෙව ‘භූතපුබ්බන්ති වත්වා ඌරුක්ඛම්භොපි නාම භවිස්සතී’ තිආදීනි වදන්තො අනාගතරූපං න සමෙති, තථා අත්ථොපි න සමෙති, අසන්තං අභූතං යං නත්ථී, තං කථෙති” ති.

නො කායභාවනන්ති පඤ්චාතපතජ්ජනාදිං අත්තකිලමානුයොගං සන්ධායාහ. අයඤ්ඤි තෙසං කායභාවනා නාම. කිං පන සො දිස්වා එවමාහ? සො කිර දිවාදිවස්ස විහාරං ආගච්ඡති, තස්මිං බො පන සමයෙ භික්ඛු පත්තචීවරං පටිසාමෙත්වා අත්තනො අත්තනො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු පටිසල්ලානං උපගච්ඡන්ති. සො

තෙ පටිසල්ලීනෙ දිස්වා විත්තභාවනාමත්තං එතෙ අනුයුඤ්ජන්ති, කායභාවනා පනෙනෙසං නත්ථීති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

366. අථ නං භගවා අනුයුඤ්ජන්තො කින්ති පන තෙ, අග්ගිවෙස්සන, කායභාවනා සුතාති ආහ. සො තං විත්ථාරොන්තො සෙය්‍යථීදං, නන්දො වච්ඡොතිආදිමාහ. තත්ථ නන්දොති තස්ස නාමං. වච්ඡොති ගොත්තං. කියොති නාමං. සංකිච්චොති ගොත්තං. මක්ඛලිගොසාලො හෙට්ඨා ආගතොව. එතෙති එතෙ තයො ජනා, තෙ කිර කිලිට්ඨතපානං මත්ථකපත්තා අහෙසුං. උළාරානි උළාරානීති පණීතානි පණීතානි. ගාහෙන්ති නාමාති බලං ගණ්භාපෙන්නි නාම. බුහෙන්තීති වඩ්ඪෙන්නි. මෙදෙන්තීති ජාතමෙදං කරොන්නි. පුරිමං පභායාති පුරිමං දුක්කරකාරං පභාය. පච්ඡා උපචින්නතීති පච්ඡා උළාරබාදනීයාදීහි සන්තප්පෙන්නි, වඩ්ඪෙන්නි. ආවයාපවයො හොතීති වඩ්ඪී ව අවඩ්ඪී ව හොති, ඉති ඉමස්ස කායස්ස කාලෙන වඩ්ඪී, කාලෙන පරිහානීති වඩ්ඪීපරිහානිමත්තමෙව පඤ්ඤායති, කායභාවනා පන න පඤ්ඤායතීති දීපෙත්වා විත්තභාවනං පුච්ඡන්තො, “කින්ති පන තෙ, අග්ගිවෙස්සන, විත්තභාවනා සුතා”ති ආහ. න සම්පායාසීති සම්පාදෙත්වා කට්ඨං නාසක්ඛි, යථා තං බාලපුට්ඨජනො.

367. කුතො පන ත්වන්ති යො ත්වං එවං ඔළාරිකං දුබ්බලං කායභාවනං න ජානාසි? සො ත්වං කුතො සණ්භං සුබුමං විත්තභාවනං ජානිස්සසීති. ඉමස්මිං පන යානෙ වොදනාලයත්ථෙරො, “අබුද්ධවචනං නාමෙතං පද”න්ති ඛිජනිං යපෙත්වා පක්කම්භං ආරභි. අථ නං මහාසීවත්ථෙරො ආහ – “දිස්සති, හික්ඛවෙ, ඉමස්ස වාතුමහාභූතිකස්ස කායස්ස ආවයොපි අපවයොපි ආදානම්පි නික්ඛෙපනම්පි”ති (සං. නි. 2.62). තං සුත්වා සල්ලක්ඛෙසි – “ඔළාරිකං කායං පරිග්ගණ්භන්තස්ස උප්පන්නවිපස්සනා ඔළාරිකාති වත්භං වට්ටති”ති.

368. සුඛසාරාගීති සුඛසාරාගෙන සමන්තාගතො. සුඛාය වෙදනාය නිරොධා උප්පජ්ජති දුක්ඛා වෙදනාති න අනන්තරාව උප්පජ්ජති, සුඛදුක්ඛානඤ්ඤි අනන්තරපච්චයතා පට්ඨානෙ (පට්ඨා. 1.2.45-46) පටිසිද්ධා. යස්මා පන සුඛෙ අනිරුද්ධෙ දුක්ඛං නුප්පජ්ජති, තස්මා ඉධ එවං චුත්තං. පරියාදාය තිට්ඨතීති ඛෙපෙත්වා ගණ්හිත්වා තිට්ඨති. උභතොපක්ඛන්ති සුඛං එකං පක්ඛං දුක්ඛං එකං පක්ඛන්ති එවං උභතොපක්ඛං හුත්වා.

369. උප්පන්නාපි සුඛා වෙදනා විත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා කායස්ස. උප්පන්නාපි දුක්ඛා වෙදනා විත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා විත්තස්සාති එත්ථ කායභාවනා විපස්සනා, විත්තභාවනා සමාධි. විපස්සනා ව සුඛස්ස පච්චනිකා, දුක්ඛස්ස ආසන්නා. සමාධි දුක්ඛස්ස පච්චනිකො, සුඛස්ස ආසන්නො. කථං? විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා නිසින්තස්ස හි අද්ධානෙ ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ තත්ථ තත්ථ අග්ගිඋට්ඨානං විය හොති, කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති, මත්ථකතො උසුමවට්ටිඋට්ඨානං විය හොතීති විත්තං හඤ්ඤති විහඤ්ඤති විජ්ජන්දති. එවං තාව විපස්සනා සුඛස්ස පච්චනිකා, දුක්ඛස්ස ආසන්නා. උප්පන්නෙ පන කායිකෙ වා

වෙනසිකෙ වා දුක්ඛෙ තං දුක්ඛං වික්ඛම්භෙත්වා සමාපත්තිං සමාපන්නස්ස සමාපත්තික්ඛණෙ දුක්ඛං දුරාපගතං භොති, අනප්පකං සුඛං ඔක්කමති. එවං සමාධි දුක්ඛස්ස පච්චනීකො, සුඛස්ස ආසන්නො. යථා විපස්සනා සුඛස්ස පච්චනීකා, දුක්ඛස්ස ආසන්නා, න තථා සමාධි. යථා සමාධි දුක්ඛස්ස පච්චනීකො, සුඛස්ස ආසන්නො, න ච තථා විපස්සනාති. තෙන චුත්තං – “උප්පන්නාපි සුඛා වෙදනා විත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා කායස්ස. උප්පන්නාපි දුක්ඛා වෙදනා විත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා චිත්තස්සා” ති.

370. ආසප්ප උපනීයාති ගුණෙ සට්ඨෙත්වා වෙව උපනෙත්වා ච. තං වත මෙති තං වත මම විත්තං.

371. කිඤ්චි නො සියා, අග්ගිවෙස්සනාති, අග්ගිවෙස්සන, කිං න භවිස්සති, භවිස්සතෙව, මා එවං සඤ්ඤී භොති, උප්පජ්ජියෙව මෙ සුඛාපි දුක්ඛාපි වෙදනා, උප්පන්නාය පනස්සා අහං විත්තං පරියාදාය යාතුං න දෙමි. ඉදානිස්ස තමත්ථං පකාසෙතුං උපරි පසාදාවහං ධම්මදෙසනං දෙසෙතුකාමො මූලතො පටියාය මහාභිනික්ඛමනං ආරභි. තත්ථ ඉධ මෙ, අග්ගිවෙස්සන, පුබ්බෙව සම්බොධා...පෙ.... තත්ථෙව නිසීදිං, අලමිදං පධානායාති ඉදං සබ්බං හෙට්ඨා පාසරාසිසුත්තෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයං පන විසෙසො, තත්ථ බොධිපල්ලඬිකෙ නිසජ්ජා, ඉධ දුක්කරකාරිකා.

374. අල්ලකට්ඨන්ති අල්ලං උදුම්බරකට්ඨං. සස්නෙහන්ති සබ්බරං. කාමෙහිති වත්ථුකාමෙහි. අවුපකට්ඨාති අනපගතා. කාමච්ඡන්දොතිආදීසු කිලෙසකාමොව ඡන්දකරණවසෙන ඡන්දො. සිනෙහකරණවසෙන ස්නෙහො. මුච්ඡාකරණවසෙන මුච්ඡා. පිපාසාකරණවසෙන පිපාසා. අනුදහනවසෙන පරිලාභොති වෙදිතබ්බො. ඔපක්කමිකාති උපක්කමතිබ්බත්තා. ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධායාති සබ්බං ලොකුත්තරමග්ගවෙවචනමෙව.

ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං – අල්ලං සබ්බරං උදුම්බරකට්ඨං විය හි කිලෙසකාමෙන වත්ථුකාමතො අනිස්සට්ඨග්ගලා. උදකෙ පක්ඛිත්තභාවො විය කිලෙසකාමෙන තිත්තතා; මන්ථනෙනාපි අග්ගිනො අනභිනිබ්බත්තනං විය කිලෙසකාමෙන වත්ථුකාමතො අනිස්සට්ඨානං ඔපක්කමිකාහි වෙදනාහි ලොකුත්තරමග්ගස්ස අනධිගමො. අමන්ථනෙනාපි අග්ගිනො අනභිනිබ්බත්තනං විය තෙසං පුග්ගලානං විනාපි ඔපක්කමිකාහි වෙදනාහි ලොකුත්තරමග්ගස්ස අනධිගමො. දුතියඋපමාපි ඉමිනාව නයෙන වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො, පුරිමා සපුත්තහරියපබ්බජ්ජාය උපමා; පච්ඡිමා බ්‍රාහ්මණධම්මිකපබ්බජ්ජාය.

376. තතියඋපමාය කොළාපන්ති ඡින්නසිනෙහං නිරාපං. ථලෙ නික්ඛිත්තන්ති පබ්බතථලෙ වා භූමිථලෙ වා නික්ඛිත්තං. එත්ථාපි ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – සුක්ඛකොළාපකට්ඨං විය හි කිලෙසකාමෙන වත්ථුකාමතො නිස්සට්ඨග්ගලා, ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තභාවො විය කිලෙසකාමෙන අතිත්තතා.

මන්ථනෙනාපි අග්ගිනො අභිනිබ්බත්තනං විය කිලෙසකාමෙන වත්ථුකාමනො නිස්සට්ඨානං අබ්භොකාසිකනෙසජ්ජිකාදිවසෙන ඔපක්කමිකාහිපි වෙදනාහි ලොකුත්තරමග්ගස්ස අධිගමො. අඤ්ඤස්ස රුක්ඛස්ස සුක්ඛසාධාය සද්ධිං සංසනමත්තෙනෙව අග්ගිනො අභිනිබ්බත්තනං විය විනාපි ඔපක්කමිකාහි වෙදනාහි සුඛායෙව පටිපදාය ලොකුත්තරමග්ගස්ස අධිගමොති. අයං උපමා භගවතා අත්තනො අත්ථාය ආභටා.

377. ඉදානි අත්තනො දුක්ඛරකාරිකං දස්සෙන්නො, තස්ස මය්හන්තිආදිමාහ. කිං පන භගවා දුක්ඛරං අකත්වා බුද්ධො භවිතුං න සමත්ථොති? කත්වාපි අකත්වාපි සමත්ථොව. අථ කස්මා අකාසීති? සදෙවකස්ස ලොකස්ස අත්තනො පරක්කමං දස්සෙස්සාමි. සො ච මං විරියනිම්මථනගුණො භාසෙස්සතීති. පාසාදෙ නිසින්නොයෙව හි පචෙණිආගතං රජ්ජං ලභිත්වාපි ඛත්තියො න තථාපමුදිතො හොති, යථා බලකායං ගහෙත්වා සඬිගාමෙ ද්වෙ තයො සම්පහාරෙ දත්වා අමිත්තමථනං කත්වා පත්තරජ්ජො. එවං පත්තරජ්ජස්ස හි රජ්ජසිරිං අනුභවන්තස්ස පරිසං ඔලොකෙත්වා අත්තනො පරක්කමං අනුස්සරිත්වා, “අසුකට්ඨානෙ අසුකකම්මං කත්වා අසුකඤ්ච අසුකඤ්ච අමිත්තං එවං විජ්ඣිත්වා එවං පහරිත්වා ඉමං රජ්ජසිරිං පත්තොස්මි”ති වින්තයතො බලවසොමනස්සං උජ්ජජ්ජති. එවමෙව භගවාපි සදෙවකස්ස ලොකස්ස පරක්කමං දස්සෙස්සාමි, සො හි මං පරක්කමො අතිවිය භාසෙස්සති, සොමනස්සං උජ්ජජ්ජෙස්සතීති දුක්ඛරමකාසි.

අපිව පච්ඡිමං ජනතං අනුකම්පමානොපි අකාසියෙව, පච්ඡිමා හි ජනතා සම්මාසම්බුද්ධො කප්පසනසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි පාරමියො පුරෙත්වාපි පධානං පදහිත්වාව සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පත්තො, කිමඬිගං පන මයන්ති පධානවිරියං කත්තබ්බං මඤ්ඤස්සති; එවං සන්නෙ බිජ්ජමෙව ජාතිජරාමරණස්ස අත්තං කරිස්සතීති පච්ඡිමං ජනතං අනුකම්පමානො අකාසියෙව.

දත්තෙහිදත්තමාධායාති හෙට්ඨාදත්තෙ උපරිදත්තං යපෙත්වා. චෙතසා විත්තන්ති කුසලචිත්තෙන අකුසලචිත්තං. අභිනිග්ගණ්ණෙය්හන්ති නිග්ගණ්ණෙය්හං. අභිනිජ්ජිලෙය්හන්ති නිජ්ජිලෙය්හං. අභිසන්තාපෙය්හන්ති තාපෙත්වා විරියනිම්මථනං කරෙය්හං. සාරද්ධොති සදරථො. පධානාහිතුන්තස්සාති පධානෙන අහිතුන්තස්ස, විද්ධස්ස සතොති අත්ථො.

378. අජ්ජාණකන්ති නිරස්සාසකං. කම්මාරගග්ගරියාති කම්මාරස්ස ගග්ගරනාළියා. සීසවෙදනා භොන්තීති කුතොචි නික්ඛමිතුං අලභමානෙහි වාතෙහි සමුට්ඨාපිතා බලවතියො සීසවෙදනා භොන්ති. සීසවෙයං දදෙය්හාති සීසවෙයනං දදෙය්හ. දෙවතාති බොධිසත්තස්ස වඬිකමනකොටියං පණ්ණසාලපරිවෙණසාමන්තා ච අධිවත්ථා දෙවතා.

තදා කිර බොධිසත්තස්ස අධිමත්තෙ කායදාහෙ උජ්ජන්තෙ මුච්ඡා උදපාදි. සො වඬිකමෙව නිසින්නො භුත්වා පපති. තං දිස්වා දෙවතා එවමාහංසු – “විහාරොත්ථෙව සො අරහතො”ති, “අරහන්තො නාම එවරූපා භොන්ති මතකසදිසා”ති ලද්ධියා

වදන්ති. තත්ථ යා දෙවතා “කාලඤ්ඤා”ති ආහංසු, තා ගන්ත්වා
 සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ආරොවෙසුං – “තුම්හාකං පුත්තො කාලඤ්ඤා”ති. මම
 පුත්තො බුද්ධො භුත්වා කාලඤ්ඤා, නො අභුත්වාති? බුද්ධො භවිතුං නාසක්ඛි,
 පධානභූමියංයෙව පතීත්වා කාලඤ්ඤාති. නාහං සද්දහාමි, මම පුත්තස්ස බොධිං
 අපත්වා කාලඤ්ඤා නාම නත්ථිති.

අපරභාගෙ සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මවක්කං පවත්තෙත්වා අනුපුබ්බෙන රාජගහං
 ගන්ත්වා කපිලවත්ථුං අනුප්පත්තස්ස සුද්ධොදනමහාරාජා පත්තං ගහෙත්වා පාසාදං
 ආරොපෙත්වා යාගුබ්ඡ්ජකං දත්වා අන්තරාහත්තසමයෙ එතමත්ථං ආරොවෙසි –
 තුම්හාකං භගවා පධානකරණකාලෙ දෙවතා ආගන්ත්වා, “පුත්තො තෙ, මහාරාජ,
 කාලඤ්ඤා”ති ආහංසුති. කිං සද්දහසි මහාරාජාති? න භගවා සද්දහිත්ති. ඉදානි,
 මහාරාජ, සුපිනප්පට්ඨගහණතො පට්ඨාය අව්ඡරියානි පස්සන්තො කිං සද්දහිස්සසි?
 අහමපි බුද්ධො ජාතො, ත්වමපි බුද්ධපිතා ජාතො, පුබ්බෙ පන මය්හං අපරිපක්කෙ
 ඤාණෙ බොධිවරියං වරත්තස්ස ධම්මපාලකුමාරකාලෙපි සිප්පං උග්ගහෙතුං
 ගතස්ස, “තුම්හාකං පුත්තො ධම්මපාලකුමාරො කාලඤ්ඤා, ඉදමස්ස අට්ඨි”ති
 එළකට්ඨිං ආහරිත්වා දස්සෙසුං, තදාපි තුම්හෙ, “මම පුත්තස්ස අන්තරාමරණං නාම
 නත්ථි, නාහං සද්දහාමි”ති අවොචුත්ථං, මහාරාජාති ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා භගවා
 මහාධම්මපාලජාතකං කථෙසි.

379. මා බො ත්වං මාරිසාති සම්පියායමානා ආහංසු. දෙවතානං කිරායං
 පියමනාපවොහාරො, යදිදං මාරිසාති. අප්ඡ්ඤ්ඤාති අහොජනං. භලන්ති වදාමිති
 අලන්ති වදාමි, අලං ඉමිනා එවං මා කරිත්ථං, යාපෙස්සාමහන්ති එවං පටිසෙධෙමිති
 අත්ථො.

380-1. මඤ්ඤාති මඤ්ඤාති මඤ්ඤාති. එතාව පරමන්ති තාසම්පි
 වෙදනානමෙතංයෙව පරමං, උත්තමං පමාණං. පිතු සක්කස්ස කම්මන්තෙ...පෙ....
 පයමං කුමානං උපසම්පජ්ජ විහරිතාති රඤ්ඤො කිර වජ්ජමඤ්ඤාදිවසො නාම හොති,
 තදා අනෙකප්පකාරං බාදනීයං හොජනීයං පටියාදෙන්ති. නගරවිථියො
 සොධාපෙත්වා පුණ්ණසංඝො යපාපෙත්වා ධජපටාකාදයො උස්සාපෙත්වා
 සකලනගරං දෙවවිමානං විය අලඤ්ඤාති. සබ්බෙ දාසකම්මකරාදයො
 අහතවත්ථනිවත්ථා ගන්ධමාලාදිපටිමණ්ඩිතා රාජකුලෙ සන්නිපතන්ති. රඤ්ඤො
 කම්මන්තෙ නඤ්ඤාසතසහස්සං යොජියති. තස්මිං පන දිවසෙ එකෙන උභයං
 අට්ඨස්සං යොජෙත්ති. සබ්බනඤ්ඤාති සද්ධිං බලිබද්දරස්මියොත්තෙහි
 ජාණ්ණස්සොණස්ස රථො විය රජතපරික්ඛිත්තාති හොන්ති. රඤ්ඤො
 ආලම්බනනඤ්ඤා රත්තසුචණ්ණපරික්ඛිත්තං හොති. බලිබද්දානං සිඬිගානිපි
 රස්මිපතොදාපි සුචණ්ණපරික්ඛිත්තා හොන්ති. රාජා මහාපරිවාරෙන නික්ඛමන්තො
 පුත්තං ගහෙත්වා අගමාසි.

කම්මන්තට්ඨානෙ එකො ජම්බුරුක්ඛො බහලපත්තපලාසො සන්දව්ජායො
 අහොසි. තස්ස හෙට්ඨා කුමාරස්ස සයනං පඤ්ඤාපෙත්වා උපරි සුචණ්ණකාරකබ්බිතං

විතානං බන්ධාපෙත්වා සාණිපාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙත්වා ආරක්ඛං යපෙත්වා රාජා සබ්බාලඤ්ඤාං අලඤ්ඤාං අමච්චගණපරිවුතො නඤ්ඤාලකරණට්ඨානං අගමාසි. තත්ථ රාජා සුවණ්ණනඤ්ඤාං ගණ්ණාති. අමච්චා එකෙනුනඅට්ඨසතරජනනඤ්ඤානි ගහෙත්වා ඉතො විතො ච කසන්ති. රාජා පන ඔරතො පාරං ගච්ඡති, පාරතො චා ඔරං ගච්ඡති. එතස්මිං යානෙ මහාසම්පත්ති හොති, බොධිසත්තං පරිවාරෙත්වා නිසින්තා ධාතියො රඤ්ඤො සම්පත්තිං පස්සිස්සාමාති අන්තොසාණිතො බහි නික්ඛන්තා. බොධිසත්තො ඉතො විතො ච ඔලොකෙත්තො කඤ්චි අදිස්වා වෙගෙන උට්ඨාය පල්ලඤ්ඤාං ආභුජිත්වා ආනාපානෙ පරිග්ගහෙත්වා පයමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙසි. ධාතියො බජ්ජනොජ්ජන්තරෙ විවරමානා ථොකං විරායිංසු, සෙසරුක්ඛානං ඡායා නිවත්තා, තස්ස පන රුක්ඛස්ස පරිමණ්ඩලා හුත්වා අට්ඨාසි. ධාතියො අයාපුත්තො එකකොති වෙගෙන සාණිං උක්ඛිපිත්වා අන්තො පවිසමානා බොධිසත්තං සයනෙ පල්ලඤ්ඤාන නිසින්තං තඤ්ච පාටිහාරියං දිස්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවයිංසු – “කුමාරො දෙව, එවං නිසින්තො අඤ්ඤොසං රුක්ඛානං ඡායා නිවත්තා, ජම්බුරුක්ඛස්ස පරිමණ්ඩලා යීතා” ති. රාජා වෙගෙනාගන්ත්වා පාටිහාරියං දිස්වා, “ඉදං තෙ, තාත, දුතියං වන්දන” ත්ති පුත්තං වන්දි. ඉදමෙතං සන්ධාය වුත්තං – “පිතු සක්කස්ස කම්මන්තෙ...පෙ.... පයමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරිතා” ති. සියා නු බො එසො මග්ගො බොධායාති භවෙය්‍ය නු බො එතං ආනාපානස්සතිපයමජ්ඣානං වුජ්ඣානත්ථාය මග්ගොති. සතානුසාරිවිඤ්ඤාණන්ති නයිදං බොධාය මග්ගො භවිස්සති, ආනාපානස්සතිපයමජ්ඣානං පන භවිස්සතිති එවං එකං ද්වෙ වාරෙ උප්පන්නසතියා අනන්තරං උප්පන්නවිඤ්ඤාණං සතානුසාරිවිඤ්ඤාණං නාම. යං තං සුඛන්ති යං තං ආනාපානස්සතිපයමජ්ඣානසුඛං.

382. පච්චුපට්ඨිතා හොන්තිති පණ්ණසාලපරිවෙණසම්මජ්ජනාදිවත්තකරණෙන උපට්ඨිතා හොන්ති. බාහුල්ලිකොති පච්චයබාහුල්ලිකො. ආවත්තො බාහුල්ලායාති රසගිද්ධො හුත්වා පණ්ණසිණ්ඩපාතාදීනං අත්ථාය ආවත්තො. නිබ්බිජ්ජ පක්කම්භුති උක්කණ්ඨිත්වා ධම්මනියාමෙනෙව පක්කන්තා බොධිසත්තස්ස සම්බොධිං පත්තකාලෙ කායච්චෙකස්ස ඔකාසදානත්ථං ධම්මතාය ගතා. ගච්ඡන්තා ච අඤ්ඤට්ඨානං අගන්ත්වා බාරාණසිමෙව අගමංසු. බොධිසත්තො තෙසු ගතෙසු අද්ධමාසං කායච්චෙකං ලහිත්වා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලඤ්ඤාන නිසිදිත්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පටිවිජ්ඣාමි.

383. විච්චිවෙව කාමෙහිතිආදි භයහෙරවෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

387. අභිජානාමි බො පනාහන්ති අයං පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. නිගණ්ඨො කිර වින්තෙසි – “අහං සමණං ගොතමං එකං පඤ්ඤං පුච්ඡිං. සමණො ගොතමො ‘අපරාපි මං, අග්ගිවෙස්සන, අපරාපි මං, අග්ගිවෙස්සනා’ ති පරියොසානං අදස්සෙත්තො කට්ඨකියෙව. කුපිතො නු බො” ති? අථ භගවා, අග්ගිවෙස්සන, තථාගතෙ අනෙකසතාය පරිසාය ධම්මං දෙසෙත්තෙ කුපිතො සමණො ගොතමොති එකොපි වත්තා නත්ථී, පරෙසං බොධනත්ථාය පටිවිජ්ඣානත්ථාය එව තථාගතො

ධම්මං දෙසෙතිති දස්සෙන්තො ඉමං ධම්මදෙසනං ආරභි. තත්ථ ආරභිහාති සන්ධාය. යාවදෙවාති පයොජනවිධි පරිච්ඡෙදනියමනං. ඉදං චුත්තං හොති – පරෙසං විඤ්ඤාපනමෙව තථාගතස්ස ධම්මදෙසනාය පයොජනං, තස්මා න එකස්සෙව දෙසෙති, යත්තකා විඤ්ඤාතාරො අත්ථි, සබ්බෙසං දෙසෙතිති. තස්මිංයෙව පූර්වස්මිත්ති ඉමිනා කිං දස්සෙතිති? සච්චකො කිර වින්තෙසි – “සමණො ගොතමො අභිරුපො පාසාදිකො සුච්ඡිනං දන්තාවරණං, ජීවිහා මුදුකා, මධුරං වාක්කරණං, පරිසං රඤ්ජෙන්තො මඤ්ඤෙ විවරති, අන්තො පනස්ස වින්තෙකග්ගතා නත්ථි” ති. අථ භගවා, අග්ගිවෙස්සන, න තථාගතො පරිසං රඤ්ජෙන්තො විවරති, චක්කවාළපරියන්තායපි පරිසාය තථාගතො ධම්මං දෙසෙති, අසල්ලිනො අනුපලිත්තො එත්තකං එකවිහාරී, සුඤ්ඤතඵලසමාපත්තිං අනුයුත්තොති දස්සෙතුං එවමාහ.

අප්ඤ්ඤාතමෙවාති ගොවරජ්ඤාතමෙව. සන්තිසාදෙමිති සන්තිසිද්ධාපෙමි, තථාගතො හි යස්මිං බණ පරිසා සාධුකාරං දෙති, තස්මිං බණ පුබ්බාහොගෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, සාධුකාරසද්දස්ස නිග්ඝොසෙ අවිච්ඡින්නෙයෙව සමාපත්තිතො වුට්ඨාය ධීතට්ඨානතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙති, බුද්ධානඤ්ඤි භවඤ්ඤපරිවාසො ලහුකො හොතිති අස්සාසවාරෙ පස්සාසවාරෙ සමාපත්තිං සමාපජ්ජන්ති. යෙන සුදං නිව්චකජ්ජන්ති යෙන සුඤ්ඤෙන ඵලසමාධිනා නිව්චකාලං විහරාමි, තස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ චිත්තං සංශ්ඨපෙමි සමාදහාමිති දස්සෙති.

ඔකජ්ජනියමෙතන්ති සද්දහනියමෙතං. එවං භගවතො එකග්ගචිත්තං සම්පට්චින්නදිත්වා ඉදාති අත්තතො ඔවට්ඨිකසාරං කත්වා ආනීතපඤ්ඤං පුච්ඡන්තො අභිජානාති බො පන භවං ගොතමො දිවා සුපිතාති ආහ. යථා හි සුනබො නාම අසම්භින්නබීරපක්කපායසං සජ්ජිනා යොජෙත්වා උදරපුරං හොජිතොපි ගුථං දිස්වා අබාදිත්වා ගන්තුං න සක්කා, අබාදමානො සායිත්වාපි ගච්ඡති, අසායිත්වාග ගතස්ස කිරස්ස සිසං රුජ්ජති; එවමෙවං ඉමස්සපි සත්ථා අසම්භින්නබීරපක්කපායසසදිසං අභිනික්ඛමනතො පට්ඨාය යාව ආසවක්ඛයා පසාදනීයං ධම්මදෙසනං දෙසෙති. එතස්ස පන එවරුපං ධම්මදෙසනං සුත්වා සත්ථරි පසාදමත්තමපි න උජ්ජන්තං, තස්මා ඔවට්ඨිකසාරං කත්වා ආනීතපඤ්ඤං අපුච්ඡිත්වා ගන්තුං අසක්කොන්තො එවමාහ. තත්ථ යස්මා ථිනමිද්ධං සබ්බබ්බිණ්ණාසවානං අරහත්තමග්ගෙනෙව පභීයති, කායදරථො පන උපාදින්නකෙපි හොති අනුපාදින්නකෙපි. තථා හි කමලුජ්ජලාදිනි එකස්මිං කාලෙ විකසන්ති, එකස්මිං මකුලානි හොන්ති, සායං කෙසඤ්චි රුක්ඛානමපි පත්තානි පතිලීයන්ති, පාතො විජ්ජාරිකානි හොන්ති. එවං උපාදින්නකස්ස කායස්ස දරථොයෙව දරථවසෙන භවඤ්ඤසොතඤ්ච ඉධ නිද්දාති අධිජපෙතං, තං බ්බිණ්ණාසවානමපි හොති. තං සන්ධාය, “අභිජානාමහ”න්තිආදිමාහ. සම්මොහවිහාරස්මිං වදන්තිති සම්මොහවිහාරොති වදන්ති.

389. ආසජ්ජ ආසජ්ජාති සට්ඨෙත්වා සට්ඨෙත්වා. උපනීතෙහිති උපනෙත්වා කථිතෙහි. වචනජ්ජපෙඨිති වචනෙහි. අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වාති අලන්ති

විත්තෙන සම්පට්ච්ඡන්තො අභිනන්දිත්වා වාචායපි පසංසන්තො අනුමොදිත්වා. භගවතා ඉමස්ස නිගණ්ඨස්ස ද්වෙ සුත්තානි කථිතානි. පුරිමසුත්තං එකො භාණුවාරො, ඉදං දියඬිසො, ඉති අඬිඬිතියෙ භාණුවාරෙ සුත්වාපි අයං නිගණ්ඨො නෙව අභිසමයං පත්තො, න පබ්බජිතො, න සරණෙසු පතිට්ඨිතො. කස්මා එතස්ස භගවා ධම්මං දෙසෙසීති? අනාගතෙ වාසනත්ථාය. පස්සති හි භගවා, “ඉමස්ස ඉදානි උපනිස්සයො නත්ථි, මය්හං පන පරිනිබ්බානතො සමධිකානං ද්විත්තං වස්සසතානං අව්චයෙන තම්බපණ්ණිදීපෙ සාසනං පතිට්ඨනිස්සති. තත්ත්වායං කුලසරෙ නිබ්බත්තිත්වා සම්පත්තෙ කාලෙ පබ්බජිත්වා තිණි පිටකානි උග්ගහෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා කාළබුද්ධරක්ඛිතො නාම මහාඛිණ්ණසංචො භවිස්සති” ති. ඉදං දිස්වා අනාගතෙ වාසනත්ථාය ධම්මං දෙසෙසී.

සොපි තත්ථෙව තම්බපණ්ණිදීපමිහි සාසනෙ පතිට්ඨිතෙ දෙවලොකතො වචිත්වා දක්ඛිණගිරිවිහාරස්ස භික්ඛාචාරගාමෙ එකස්මිං අමච්චකුලෙ නිබ්බත්තො පබ්බජ්ජාසමත්ථයොබ්බතො පබ්බජිත්වා තෙපිටකං බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා ගණං පරිහරන්තො මහාභික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො උපජ්ඣායං පස්සිතුං අගමාසී. අථස්ස උපජ්ඣායො සද්ධිවිහාරිකං වොදෙස්සාමිති තෙපිටකං බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා ආගතෙන තෙන සද්ධිං මුඛං දත්වා කථාමත්තමිපි න අකාසී. සො පච්චුසසමයෙ වුට්ඨාය ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, – “තුම්හෙ, භන්තෙ, මයි ගන්ථකම්මං කත්වා තුම්හාකං සන්තිකං ආගතෙ මුඛං දත්වා කථාමත්තමිපි න කරිත්ථ, කො මය්හං දොසො” ති පුච්ඡි. ථෙරො ආහ – “ත්වං, ආචුසො, බුද්ධරක්ඛිත එත්තකෙනෙව ‘පබ්බජ්ජාකිච්චං මෙ මත්ථකං පත්ත’ ත්ති සඤ්ඤං කරොසී” ති. කිං කරොමි, භන්තෙති? ගණං විනොදෙත්වා ත්වං පපඤ්චං ඡින්දිත්වා චෙතියපබ්බතවිහාරං ගන්ත්වා සමණධම්මං කරොහීති. සො උපජ්ඣායස්ස ඔවාදෙ යත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා පුඤ්ඤවා රාජපුජිතො හුත්වා මහාභික්ඛුසඬ්ඨපරිවාරො චෙතියපබ්බතවිහාරෙ වසී.

තස්මිඤ්චි කාලෙ තිස්සමහාරාජා උපොසථකම්මං කරොන්තො චෙතියපබ්බතෙ රාජලෙණෙ වසති. සො ථෙරස්ස උපට්ඨාකභික්ඛුතො සඤ්ඤං අදාසී – “යදා මය්හං අයොගා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙති, ධම්මං වා කථෙති, තදා මෙ සඤ්ඤං දදෙය්‍යාමා” ති. ථෙරොපි එකස්මිං ධම්මස්සවනදිවසෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිවාරො කණ්ටකචෙතියඬිගණං ආරුය්හ චෙතියං වන්දිත්වා කාළතිම්බරුරුක්ඛමුලෙ අට්ඨාසී. අථ නං එකො පිණ්ඩපාතිකත්ථෙරො කාළකාරාමසුත්තන්තෙ පඤ්ඤං පුච්ඡි. ථෙරො නනු, ආචුසො, අජ්ජ ධම්මස්සවනදිවසොති ආහ. ආම, භන්තෙ, ධම්මස්සවනදිවසොති. තෙන හි පීඨකං ආනෙථ, ඉධෙව නිසින්තා ධම්මස්සවනං කරිස්සාමාති. අථස්ස රුක්ඛමුලෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා අදංසු. ථෙරො පුබ්බගාථා වත්වා කාළකාරාමසුත්තං ආරභී. සොපිස්ස උපට්ඨාකදහරො රඤ්ඤො සඤ්ඤං දාපෙසී. රාජා පුබ්බගාථාසු අනිට්ඨිතාසුයෙව පාපුණි. පත්වා ච අඤ්ඤාතකචෙසෙනෙව පරිසන්තෙ යත්වා තියාමරත්තිං යීතකොව ධම්මං සුත්වා ථෙරස්ස, ඉදමචොව භගවාති වචනකාලෙ සාධුකාරං අදාසී. ථෙරො ඤත්වා, කදා ආගතොසී, මහාරාජාති පුච්ඡි. පුබ්බගාථා ඔසාරණකාලෙයෙව, භන්තෙති. දුක්කරං තෙ මහාරාජ, කතන්ති. නයිදං, භන්තෙ,

දුක්කරං, යදි පන මෙ අයාස්ස ධම්මකථං ආරද්ධකාලතො පටියාය එකපදෙපි අඤ්ඤවිහිතභාවො අහොසි, තම්බපණ්ණදීපස්ස පතොදයට්ඨිනිතුදනමත්තෙපි යානෙ සාමිභාවො නාම මෙ මා භොතුති සපට්ඨකාසි.

තස්මිං පන සුත්තෙ බුද්ධගුණා පරිදීපිතා, තස්මා රාජා පුච්ඡි – ‘‘එත්තකාව, හත්තෙ, බුද්ධගුණා, උදාහු අඤ්ඤෙපි අත්ථි’’ති. මයා කථිතතො, මහාරාජ, අකථිතමෙව බහු අප්පමාණන්ති. උපමං, හත්තෙ, කරොථාති. යථා, මහාරාජ, කර්සසහස්සමත්තෙ සාලික්ඛෙත්තෙ එකසාලිසීසතො අවසෙසසාලියෙව බහු, එවං මයා කථිතගුණා අප්පා, අවසෙසා බහුති. අපරමිපි, හත්තෙ, උපමං කරොථාති. යථා, මහාරාජ, මහාගඬගාය ඔසපුණ්ණාය සුවිපාසං සම්මුඛං කරෙය්‍ය, සුවිපාසෙන ගතඋදකං අප්පං, සෙසං බහු, එවමෙව මයා කථිතගුණා අප්පා, අවසෙසා බහුති. අපරමිපි, හත්තෙ, උපමං කරොථාති. ඉධ, මහාරාජ, වාතකසකුණා නාම ආකාසෙ කීළන්තා විවරන්ති. බුද්දකා සා සකුණජාති, කිං නු ඛො තස්ස සකුණස්ස ආකාසෙ පක්ඛපසාරණට්ඨානං බහු, අවසෙසො ආකාසො අප්පොති? කිං, හත්තෙ, වදට්, අප්පො තස්ස පක්ඛපසාරණොකාසො, අවසෙසොව බහුති. එවමෙව, මහාරාජ, අප්පකා මයා බුද්ධගුණා කථිතා, අවසෙසා බහු අනන්තා අප්පමෙය්‍යාති. සුකථිතං, හත්තෙ, අනන්තා බුද්ධගුණා අනන්තෙනෙව ආකාසෙන උපමිතා. පසන්තා මයං අයාස්ස, අනුච්ඡවිකං පන කාතුං න සක්කොම. අයං මෙ දුග්ගතපණ්ණාකාරො ඉමස්මිං තම්බපණ්ණදීපෙ ඉමං තියොජනසතිකං රජ්ජං අයාස්ස දෙථාති. තුම්හෙහි, මහාරාජ, අත්තතො පසන්තාකාරො කතො, මයං පන අම්භාකං දින්තං රජ්ජං තුම්භාකංයෙව දෙම, ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙහි මහාරාජාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාසච්චකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. චූළතණ්භාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා

390. එවං මෙ සුතන්ති චූළතණ්භාසඬ්ඛයසුත්තං. තත්ථ පුබ්බාරාමෙ මීගාරමාතුපාසාදෙනි පුබ්බාරාමසඬ්ඛාතෙ විහාරෙ මීගාරමාතුයා පාසාදෙ. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථාඅතීතෙ සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ එකා උපාසිකා පදුමුත්තරං හගවන්තං නිමන්තෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඛස්ස සතසහස්සං දානං දත්වා හගවතො පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා, ‘‘අනාගතෙ තුම්භාදිසස්ස බුද්ධස්ස අග්ගපට්ඨායිකා භොමි’’ති පත්ථනමකාසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවෙසු වෙව මනුස්සෙසු ව සංසරිත්වා අම්භාකං හගවතො කාලෙ හද්දියනගරෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨිපුත්තස්ස ධනඤ්ජයස්ස සෙට්ඨිතො ගහෙ සුමනදෙවියා කුච්ඡමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. ජාතකාලෙ වස්සා විසාඛාති නාමං අකංසු. සා යදා හගවා හද්දියනගරං අගමාසි, තදා පඤ්චහි දාරිකාසතෙහි සද්ධිං හගවතො පච්චුග්ගමනං කත්වා පට්ඨමදස්සනමිහියෙව සොනාපන්තා අහොසි. අපරභාගෙ සාවත්ථියං මීගාරසෙට්ඨිපුත්තස්ස

පුණ්ණවඩ්ඪනකුමාරස්ස ගෙහං ගතා, තත්ථ නං මිඟාරසෙට්ඨි මාතිට්ඨානෙ යපෙසි,
තස්මා මිඟාරමාතාති වුච්චති.

පතිකුලං ගච්ඡන්ති යා චස්සා පිතා මහාලතාපිළන්ධනං නාම කාරාපෙසි. තස්මිං
පිළන්ධනෙ චතස්සො චජිරනාලියො උපයොගං අගමංසු, මුත්තානං එකාදස
නාලියො, පවාලානං ද්වාවිසති නාලියො, මණ්ණිනං තෙත්තිංස නාලියො, ඉති එතෙහි
ච අඤ්ඤෙහි ච සත්තචණ්ණෙහි රතතෙහි නිට්ඨානං අගමාසි. තං සීසෙ පටිමුක්කං
යාව පාදපිට්ඨියා භස්සති, පඤ්චන්තං හත්ථීනං බලං ධාරයමානාව නං ඉත්ථී
ධාරෙතුං සක්කොති. සා අපරභාගෙ දසබලස්ස අග්ගුපට්ඨායිකා හුත්වා තං පසාධනං
විස්සජ්ජෙත්වා නවහි කොට්ඨි හගවතො විහාරං කාරයමානා කරිසමත්තෙ භූමිභාගෙ
පාසාදං කාරෙසි. තස්ස උපරිභූමියං පඤ්ච ගබ්භසතාති හොන්ති, හෙට්ඨාභූමියං
පඤ්චාති ගබ්භසහස්සජ්ජට්ඨිමණ්ඩිතො අහොසි. සා ‘‘සුද්ධපාසාදොව න සොහති’’ති
තං පරිවාරෙත්වා පඤ්ච ද්විකුටගෙහසතාති, පඤ්ච වුළපාසාදසතාති, පඤ්ච
දීසසාලසතාති ච කාරාපෙසි. විහාරමහො චතුහි මාසෙහි නිට්ඨානං අගමාසි.

මාතුගාමත්තභාවෙ ඨිතාය විසාබාය විය අඤ්ඤිස්සා බුද්ධසාසනෙ
ධනපරිච්චාගො නාම නත්ථී, පුරිසත්තභාවෙ ඨිතස්ස ච අනාථපිණ්ඩිකස්ස විය
අඤ්ඤස්ස බුද්ධසාසනෙ ධනපරිච්චාගො නාම නත්ථී. සො හි
චතුපඤ්ඤාසකොටියො විස්සජ්ජෙත්වා සාවත්ථියා දක්ඛිණභාගෙ අනුරාධපුරස්ස
මහාවිහාරසදිසෙ යානෙ ජෙතවනමහාවිහාරං නාම කාරෙසි. විසාබා, සාවත්ථියා
පාචිනභාගෙ උත්තමදෙවිවිහාරසදිසෙ යානෙ පුබ්බාරාමං නාම කාරෙසි. හගවා
ඉමෙසං ද්වින්තං කුලානං අනුකම්පාය සාවත්ථී නිස්සාය විහරන්තො ඉමෙසු ද්විසු
විහාරෙසු නිබද්ධවාසං වසි. එකං අන්තොවස්සං ජෙතවනෙ වසති, එකං පුබ්බාරාමෙ,
එතස්මිං පන සමයෙ හගවා පුබ්බාරාමෙ විහරති. තෙන වුත්තං – ‘‘පුබ්බාරාමෙ
මිඟාරමාතුපාසාදෙ’’ති.

කිත්තාවතා නු බො, හන්තෙති කිත්තකෙන නු බො, හන්තෙ. සංඛිත්තෙන
තණ්හාසඬ්ඨියවිමුත්තො හොතිති තණ්හාසඬ්ඨියෙ නිබ්බානෙ තං ආරම්මණං කත්වා
විමුත්තචිත්තතාය තණ්හාසඬ්ඨියවිමුත්තො නාම සංඛිත්තෙන කිත්තාවතා හොති?
යාය පටිපත්ති යා තණ්හාසඬ්ඨියවිමුත්තො හොති, තං මෙ ඛිණ්ණාසවස්ස භික්ඛුනො
පුබ්බභාගජ්ජට්ඨිපදං සංඛිත්තෙන දෙසෙට්ඨාති පුච්ඡති. අච්චන්තනිට්ඨොති
බයවයසඬ්ඨාතං අන්තං අතීතාති අච්චන්තා. අච්චන්තා නිට්ඨා අස්සාති
අච්චන්තනිට්ඨො, එකන්තනිට්ඨො සතතනිට්ඨොති අත්ථො. අච්චන්තං
යොගක්ඛෙමිති අච්චන්තයොගක්ඛෙමි, නිච්චයොගක්ඛෙමිති අත්ථො. අච්චන්තං
බ්‍රහ්මචාරීති අච්චන්තබ්‍රහ්මචාරී, නිච්චබ්‍රහ්මචාරීති අත්ථො. අච්චන්තං
පරියොසානමස්සාති පුරිමනයෙනෙව අච්චන්තපරියොසානො. සෙට්ඨො
දෙවමනුස්සානන්ති දෙවානඤ්ච මනුස්සානඤ්ච සෙට්ඨො උත්තමො. එවරුපො
භික්ඛු කිත්තාවතා හොති, ඛිජ්ජමෙතස්ස සඬ්ඨිකෙපෙනෙව පටිපත්තිං කට්ඨොති
හගවන්තං යාවති. කස්මා පනෙස එවං වෙගායතීති? කීළං අනුභවිතුකාමතාය.

අයං කිර උය්‍යානකීළං ආණාපෙත්වා චතුරි මහාරාජුහි චතුසු දිසාසු ආරක්ඛං ගාහාපෙත්වා ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවසඬිසෙන පරිවුතො අඬිඬිතියාහි නාටකකොට්ඨි සද්ධිං ඵරාවණං ආරුය්හ උය්‍යානද්වාරෙ යිතො ඉමං පඤ්භං සල්ලක්ඛෙසි - “කිත්තකෙන නු ඛො තණ්හාසඬිඬියවිමුත්තස්ස ඛිණාසවස්ස සඬිඬෙපතො ආගමනියපුබ්බහාගපටිපදා හොති” ති. අට්ඨස්ස ඵතදහොසි - “අයං පඤ්භො අතිවිය සස්සිරිකො, සවාහං ඉමං පඤ්භං අනුග්ගණ්හිත්වා උය්‍යානං පටිස්සාමි, ඡද්ධාරිකෙහි ආරම්මණෙහි නිමමටිතො න පුන ඉමං පඤ්භං සල්ලක්ඛෙස්සාමි, තිට්ඨතු තාව උය්‍යානකීළා, සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ඉමං පඤ්භං පුච්ඡිත්වා උග්ගහිතපඤ්භො උය්‍යානෙ කිළිස්සාමි” ති හත්ථික්ඛන්ධෙ අන්තරහිතො භගවතො සන්තිකෙ පාතුරහොසි. තෙපි චත්තාරො මහාරාජානො ආරක්ඛං ගහෙත්වා යීතට්ඨානෙයෙව යීතා, පරිවාරිකදෙවසඬිසාපි නාටකානිපි ඵරාවණොපි නාගරාජා තත්ථෙව උය්‍යානද්වාරෙ අට්ඨාසි, ඵවමෙස කීළං අනුභවතුකාමතාය වෙගායන්තො ඵවමාහ.

සබ්බෙ ධම්මා නාලං අහිනිවෙසායාති ඵත්ථ සබ්බෙ ධම්මා නාම පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනානි අට්ඨාරස ධාතුයො. තෙ සබ්බෙපි තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අහිනිවෙසාය නාලං න පරියත්තා න සමත්ථා න යුත්තා, කස්මා? ගහිතාකාරෙන අතිට්ඨනතො. තෙ හි නිච්චාති ගහිතාපි අනිච්චාව සම්පජ්ජන්ති, සුඛාති ගහිතාපි දුක්ඛාව සම්පජ්ජන්ති, අත්තාති ගහිතාපි අනත්තාව සම්පජ්ජන්ති, තස්මා නාලං අහිනිවෙසාය. අභිජානාතීති අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති ඤාතපරිඤ්ඤාය අභිජානාති. පරිජානාතීති තථෙව තීරණපරිඤ්ඤාය පරිජානාති. යංකිඤ්චි වෙදනන්ති අන්තමසො පඤ්චවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තමපි යංකිඤ්චි අප්පමත්තකමපි වෙදනං අනුභවති. ඉමිනා භගවා සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස වෙදනාවසෙන නිබ්බත්තෙන්වා අරුපපරිග්ගහං දස්සෙති. සවෙ පන වෙදනාකම්මට්ඨානං හෙට්ඨා න කථිතං භවෙය්‍ය, ඉමස්මිං යානෙ කථෙතබ්බං සියා. හෙට්ඨා පන කථිතං, තස්මා සතිපට්ඨානෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. අනිච්චානුපස්සිති ඵත්ථ අනිච්චං වෙදිතබ්බං, අනිච්චානුපස්සනා වෙදිතබ්බා, අනිච්චානුපස්සි වෙදිතබ්බො. තත්ථ අනිච්චන්ති පඤ්චක්ඛන්ධා, තෙ හි උප්පාදවයට්ඨෙන අනිච්චා. අනිච්චානුපස්සනාති පඤ්චක්ඛන්ධානං ඛයතො වයතො දස්සනඤාණං. අනිච්චානුපස්සිති තෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො. තස්මා “අනිච්චානුපස්සි විහරති” ති අනිච්චතො අනුපස්සන්තො විහරතීති අයමෙත්ථ අත්ථො.

විරාගානුපස්සිති ඵත්ථ ද්වෙ විරාගා ඛයවිරාගො ව අච්චන්තවිරාගො ව. තත්ථ සඬ්ඛාරානං ඛයවයතො අනුපස්සනාපි, අච්චන්තවිරාගං නිබ්බානං විරාගතො දස්සනමග්ගඤාණමපි විරාගානුපස්සනා. තදුභයසමාඬිගීපුග්ගලො විරාගානුපස්සි නාම, තං සන්ධාය චුත්තං “විරාගානුපස්සි” ති, විරාගතො අනුපස්සන්තොති අත්ථො. නිරොධානුපස්සිමිහිපි ඵසෙව නයො, නිරොධොපි හි ඛයනිරොධො ව අච්චන්තනිරොධො වාති දුච්චොයෙව. පටිනිස්සග්ගානුපස්සිති ඵත්ථ පටිනිස්සග්ගො චුච්චති වොස්සග්ගො, සො ව පරිච්චාගවොස්සග්ගො පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති දුච්චො හොති. තත්ථ පරිච්චාගවොස්සග්ගොති විපස්සනා, සා හි තදඬිගවසෙන

කිලෙසෙ ව බන්ධෙ ව වොස්සජ්ජති. පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති මග්ගො, සො හි නිබ්බානං ආරම්මණං ආරම්මණතො පක්ඛන්දති. ද්විතීයි වා කාරණෙහි වොස්සග්ගොයෙව, සමුච්ඡෙදවසෙන බන්ධානං කිලෙසානඤ්ච වොස්සජ්ජනතො, නිබ්බානඤ්ච පක්ඛන්දනතො. තස්මා කිලෙසෙ ව බන්ධෙ ව පරිච්චජතීති පරිච්චාගවොස්සග්ගො, නිරොධෙ නිබ්බානධාතුයා චිත්තං පක්ඛන්දතීති පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති උභයමිපෙතං මග්ගෙ සමෙති. තදුභයසමඬ්ඨිපුග්ගලො ඉමාය පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාය සමන්තාගතත්තා පටිනිස්සග්ගානුපස්සි නාම භොති. තං සන්ධාය චුත්තං “පටිනිස්සග්ගානුපස්සි” ති. න කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියතීති කිඤ්චි එකමිපි සඬ්ඛාරගතං තණ්හාවසෙන න උපාදියති න ගණ්හාති න පරාමසති. අනුපාදියං න පරිතස්සතීති අග්ගණ්හන්තො තණ්හාපරිතස්සනාය න පරිතස්සති. පච්චත්තඤ්ඤෙව පරිනිබ්බායතීති සයමෙව කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායති. ඛිණං ජාතීතිආදිනා පනස්ස පච්චවෙක්ඛණාව දස්සිතා. ඉති භගවා සක්කස්ස දෙවනමිත්තස්ස සංඛිත්තෙන ඛිණාසවස්ස පුබ්බභාගප්පටිපදං පුච්ඡිතො සල්ලහුකං කත්වා සංඛිත්තෙනෙව බිජ්ජං කට්ඨෙයි.

391. අවිදුරෙ නිසින්නො භොතීති අන්තරෙ කුටාගාරෙ නිසින්නො භොති. අභිසමෙච්චාති ඤාණෙන අභිසමාගන්ත්වා, ජානිත්වාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං භොති – කිං නු ඛො එස ජානිත්වා අනුමොදි, උදාහු අජානිත්වා වාති. කස්මා පනස්ස එවමභොසීති? ථෙරො කිර න භගවතො පඤ්ඤාචිස්සජ්ජනසද්දං අස්සොසි, සක්කස්ස පන දෙවරඤ්ඤො, “එවමෙතං භගවා එවමෙතං සුගතා” ති අනුමොදනසද්දං අස්සොසි. සක්කො කිර දෙවරාජා මහතා සද්දෙන අනුමොදි. අථ කස්මා න භගවතො සද්දං අස්සොසීති? යථාපරිසවිඤ්ඤාපකත්තා. බුද්ධානඤ්චි ධම්මං කට්ඨන්තානං එකාබද්ධාය වක්කවාළපරියන්තායපි පරිසාය සද්දො සුයාති, පරියන්තං පන මුඤ්චිත්වා අඬගුලිමත්තමපි බහිද්ධා න නිච්ඡරති. කස්මා? එවරූපා මධුරකථා මා නිරත්ථකා අගමාසීති. තදා භගවා මිගාරමාතුපාසාදෙ සත්තරතනමයෙ කුටාගාරෙ සිරිගබ්භමිහි නිසින්නො භොති, තස්ස දක්ඛිණපස්සෙ සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වසනකුටාගාරං, වාමපස්සෙ මහාමොග්ගල්ලානස්ස, අන්තරෙ ඡිද්දච්චරොකාසො නත්ථි, තස්මා ථෙරො න භගවතො සද්දං අස්සොසි, සක්කස්සෙව අස්සොසීති.

පඤ්චහි තූරියසතෙහිති පඤ්චඬ්ඨිකානං තූරියානං පඤ්චහි සතෙහි. පඤ්චඬ්ඨිකං තූරියං නාම ආතතං චිතතං ආතතචිතතං සුසිරං සනන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි අඬගෙහි සමන්තාගතං. තත්ථ ආතතං නාම වම්මපරියොනද්ධෙසු හෙරිආදීසු එකතලතූරියං. චිතතං නාම උභයතලං. ආතතචිතතං නාම තන්තිබද්ධපණවාදි. සුසිරං වංසාදි. සනං සම්මාදි. සමජ්ජිකොති උපගතො. සමඬ්ඨිභූතොති තස්සෙව වෙච්චනං. පරිවාරෙතීති තං සම්පත්තිං අනුභවන්තො තතො තතො ඉන්ද්‍රියාති වාරෙති. ඉදං චුත්තං භොති – පරිවාරෙත්වා වජ්ජමානෙහි පඤ්චහි තූරියසතෙහි සමන්තාගතො හුත්වා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවතී. පටිපණාමෙත්වාති අපනෙත්වා, නිස්සද්දානි කාරාපෙත්වාති අත්ථො. යථෙව හි ඉදානි සද්ධා රාජානො ගරුභාවනියං හික්ඛුං දිස්වා – “අසුකො නාම අයොගා ආගච්ඡති, මා, තාතා, ගායථ, මා වාදෙථ, මා

නව්වටා''ති නාටකානි පටිවිනෙන්ති, සක්කොපි ථෙරං දිස්වා එවමකාසි. චිරස්සං
 බො, මාරිස මොග්ගල්ලාන, ඉමං පරියායමකාසීති එවරුපං ලොකෙ පකතියා
 පියසමුදාහාරවචනං හොති, ලොකියා හි චිරස්සං ආගතමිපි අනාගතපුබ්බමිපි
 මනාපජාතියං ආගතං දිස්වා, - “කුතො භවං ආගතො, චිරස්සං භවං ආගතො, කථං
 තෙ ඉධාගමනමග්ගො ඤාතො මග්ගමුල්ලොසී”ති ආදීනි වදන්ති. අයං පන
 ආගතපුබ්බත්තායෙව එවමාහ. ථෙරො හි කාලෙන කාලං දෙවචාරිකං ගච්ඡති යෙව.
 තත්ථ පරියායමකාසීති වාරමකාසි. යදිදං ඉධාගමනායාති යො අයං ඉධාගමනාය
 වාරො, තං, හන්තෙ, චිරස්සමකාසීති වුත්තං හොති. ඉදමාසනං පඤ්ඤත්තන්ති
 යොජනිකං මණිපල්ලඨිකං පඤ්ඤපාපෙත්වා එවමාහ.

392. බහුකිව්වා බහුකරණියාති එත්ථ යෙසං බහුනි කිව්වානි, තෙ බහුකිව්වා.
 බහුකරණියාති තස්සෙව වෙවචනං. අප්පෙව සකෙන කරණියෙනාති සකරණියමෙව
 අප්පං මන්දං, න බහු, දෙවනං කරණියං පන බහු, පට්ටිනො පට්ඨාය හි
 කප්පරුක්ඛමාතුගාමාදීනං අත්ථාය අට්ඨා සක්කස්ස සන්තිකෙ ජ්ජ්ජන්ති, තස්මා
 නියමෙන්තො ආහ - අපිව දෙවනංයෙව තාවතිංසානං කරණියෙනාති. දෙවනඤ්ඤි
 ධිතා ව පුත්තා ව අභිකෙ නිබ්බත්තන්ති, පාදපරිවාරිකා ඉත්ථියො සයනෙ
 නිබ්බත්තන්ති, තාසං මණ්ඩනපසාධනකාරිකා දෙවධිතා සයනං පරිවාරෙන්වා
 නිබ්බත්තන්ති, වෙය්‍යාවච්චකරා අත්තොවිමානෙ නිබ්බත්තන්ති, එතෙසං අත්ථාය
 අට්ටකරණං නත්ථි. යෙ පන සිමන්තරෙ නිබ්බත්තන්ති, තෙ “මම සන්තකා තව
 සන්තකා”ති නිව්ඡෙතුං අසක්කොන්තා අට්ටං කරොන්ති, සක්කං දෙවරාජානං
 පුච්ඡන්ති, සො යස්ස විමානං ආසන්නතරං, තස්ස සන්තකොති වදති. සවෙ ද්වෙපි
 සමට්ඨානෙ හොන්ති, යස්ස විමානං ඔලොකෙන්තො ධිතො, තස්ස සන්තකොති
 වදති. සවෙ එකමිපි න ඔලොකෙති, තං උභින්නං කලහුපච්ඡෙදනත්ථං අත්තනො
 සන්තකං කරොති. තං සන්ධාය, “දෙවනංයෙව තාවතිංසානං කරණියෙනා”ති ආහ.
 අපිවස්ස එවරුපං කීළාකිව්වමිපි කරණියමෙව.

යං නො බ්ජ්ජමෙව අත්තරධායතීති යං අම්භාකං සීසමෙව අන්ධකාරෙ රූපගතං
 විය න දිස්සති. ඉමිනා - “අහං, හන්තෙ, තං පඤ්ඤවිස්සජ්ජනං න සල්ලක්ඛෙමි”ති
 දීපෙති. ථෙරො - “කස්මා නු බො අයං යක්ඛො අසල්ලක්ඛණභාවං දීපෙති,
 පස්සෙන පරිහරතී”ති ආවජ්ජන්තො - “දෙවා නාම මහාමුල්ලා හොන්ති.
 ඡද්ධාරිකෙහි ආරම්මණෙහි නිම්මට්ඨියමානා අත්තනො භුත්තාභුත්තභාවමිපි
 පිතාපිතභාවමිපි න ජානන්ති, ඉධ කතමෙත්ථ පමුස්සන්ති”ති අඤ්ඤාසි. කෙචි
 පනාහු - “ථෙරො එතස්ස ගරු භාවනියො, තස්මා ‘ඉදානෙව ලොකෙ
 අග්ගපුග්ගලස්ස සන්තිකෙ පඤ්ඤං උග්ගහෙන්වා ආගතො, ඉදානෙව නාටකානං
 අත්තරං පට්ටියොති එවං මං ථෙරො තජ්ජෙය්‍යා’ති භයෙන එවමාහා”ති. එතං පන
 කොහඤ්ඤං නාම හොති, න අරියසාවකස්ස එවරුපං කොහඤ්ඤං නාම හොති,
 තස්මා මුල්ලභාවෙනෙව න සල්ලක්ඛෙසීති වෙදිතබ්බං. උපරි කස්මා
 සල්ලක්ඛෙසීති? ථෙරො තස්ස සොමනස්සසංවෙගං ජනයිත්වා තමං නීහරි, තස්මා
 සල්ලක්ඛෙසීති.

ඉදානි සක්කො පුබ්බෙ අත්තනො එවං භූතකාරණං ථෙරස්ස ආරොචෙතුං
 භූතපුබ්බන්තිආදිමාහ. තත්ථ සමුපබ්බුල්භොති සන්තිපතිතො රාසිභූතො. අසුරා
 පරාජිනිංසුති අසුරා පරාජයං පාපුණිංසු. කදා පනෙන පරාජිතාති? සක්කස්ස
 නිබ්බත්තකාලෙ. සක්කො කිර අනන්තරෙ අත්තභාවෙ මගධරට්ඨෙ මචලගාමෙ
 මසො නාම මාණුවො අහොසි, පණ්ඩිතො ඛ්‍යත්තො, බොධිසත්තවරියා වියස්ස
 වරියා අහොසි. සො තෙත්තිංස පුරිසෙ ගහෙන්වා කල්‍යාණමකාසි. එකදිවසං
 අත්තනොව පඤ්ඤාය උපපරික්ඛිත්වා ගාමමජ්ඣෙ මහාජනස්ස සන්තිපතිතට්ඨානෙ
 කවචරං උභයතො අපබ්බහිත්වා තං යානං අතිරමණියමකාසි, පුන තත්ථෙව
 මණ්ඩපං කාරෙසි, පුන ගච්ඡන්තෙ කාලෙ සාලං කාරෙසි. ගාමතො ව නික්ඛමිත්වා
 ගාචුතම්පි අභිසංයොජනම්පි තිගාචුතම්පි යොජනම්පි විවරිත්වා තෙහි සභායෙහි සද්ධිං
 විසමං සමං අකාසි. තෙ සබ්බෙපි එකච්ඡන්දා තත්ථ තත්ථ සෙනුයුත්තට්ඨානෙසු
 සෙනුං, මණ්ඩපසාලාපොක්ඛරණිමාලාගච්ඡරොපනාදීනං යුත්තට්ඨානෙසු
 මණ්ඩපාදීනි කරොන්තා බහුං පුඤ්ඤමකංසු. මසො සත්ත වතපදානි පුරෙත්වා
 කායස්ස හෙදා සද්ධිං සභායෙහි තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති.

තස්මිං කාලෙ අසුරගණා තාවතිංසදෙවලොකෙ පටිවසන්ති. සබ්බෙ තෙ
 දෙවෘතං සමානායුකා සමානවණ්ණා ව භොන්ති, තෙ සක්කං සපරිසං දිස්වා අධුනා
 නිබ්බත්තා නවකදෙවපුත්තා ආගතාති මහාපානං සජ්ජයිංසු. සක්කො දෙවපුත්තානං
 සඤ්ඤං අදාසි - “අමහෙහි කුසලං කරොන්තෙහි න පරෙහි සද්ධිං සාධාරණං කතං,
 තුම්හෙ ගණ්ඩපානං මා පිචිත්ථ පිතමත්තමෙව කරොථා” ති. තෙ තථා අකංසු.
 බාලඅසුරා ගණ්ඩපානං පිචිත්වා මත්තා නිද්දං ඔක්කමිංසු. සක්කො දෙවෘතං සඤ්ඤං
 දත්වා තෙ පාදෙසු ගාභාපෙත්වා සිනෙරුපාදෙ බිපාපෙසි, සිනෙරුස්ස හෙට්ඨිමතලෙ
 අසුරභවනං නාම අත්ථී, තාවතිංසදෙවලොකප්පමාණමෙව. තත්ථ අසුරා වසන්ති.
 තෙසම්පි චිත්තපාටලී නාම රුක්ඛො අත්ථී. තෙ තස්ස පුප්ඵනකාලෙ ජානන්ති -
 “නායං තාවතිංසා, සක්කෙන වඤ්චිතා මය”න්ති. තෙ ගණ්හථ නන්ති වත්වා
 සිනෙරුං පරිහරමානා දෙවෙ වුට්ඨෙ වම්මිකපාදතො වම්මිකමක්ඛිකා විය අභිරුහිංසු.
 තත්ථ කාලෙන දෙවා ජිනන්ති, කාලෙන අසුරා. යදා දෙවෘතං ජයො භොති, අසුරෙ
 යාව සමුද්දපිට්ඨා අනුබන්ධන්ති. යදා අසුරානං ජයො භොති, දෙවෙ යාව වෙදිකපාදා
 අනුබන්ධන්ති. තස්මිං පන සඬිගාමෙ දෙවෘතං ජයො අහොසි, දෙවා අසුරෙ යාව
 සමුද්දපිට්ඨා අනුබන්ධිංසු. සක්කො අසුරෙ පලාපෙත්වා පඤ්චසු යානෙසු ආරක්ඛං
 යපෙසි. එවං ආරක්ඛං දත්වා වෙදිකපාදෙ වජිරහත්ථා ඉන්ද්‍රපට්ඨායො යපෙසි. අසුරා
 කාලෙන කාලං උට්ඨහිත්වා තා පට්ඨායො දිස්වා, “සක්කො අප්පමත්තො
 තිට්ඨති” ති තතොව නිවත්තන්ති. තතො පටිනිවත්තිත්වාති විජිතට්ඨානතො
 නිවත්තිත්වා. පරිවාරිකායොති මාලාගන්ධාදිකම්මකාරිකායො.

393. වෙස්සවණො ව මහාරාජාති සො කිර සක්කස්ස වල්ලභො,
 බලවච්ඡසාසිකො, තස්මා සක්කෙන සද්ධිං අගමාසි. පුරක්ඛත්වාති පුරතො කත්වා.
 පවිසිංසුති පවිසිත්වා පන උපඨසිප්පිතාති ද්වාරානි කත්වා ඔලොකයමානා අට්ඨංසු.
 ඉදම්පි, මාරිස මොග්ගල්ලාන, පස්ස වෙජයන්තස්ස පාසාදස්ස රාමණෙයාකන්ති,
 මාරිස මොග්ගල්ලාන, ඉදම්පි වෙජයන්තස්ස පාසාදස්ස රාමණෙයාකං පස්ස,

සුවණ්ණත්ථම්මෙ පස්ස, රජතත්ථම්මෙ මණිත්ථම්මෙ පවාළත්ථම්මෙ
ලොහිතඛගත්ථම්මෙ මසාරගල්ලත්ථම්මෙ මුත්තත්ථම්මෙ සත්තරතනත්ථම්මෙ,
තෙසංයෙව සුවණ්ණාදිමයෙ සටකෙ වාළරූපකානි ව පස්සාති එවං ථම්මපත්තිංයො
ආදිං කත්වා රාමණෙය්‍යකං දස්සෙන්තො එවමාහ. යථා තං පුබ්බෙකතපුඤ්ඤස්සාති
යථා පුබ්බෙ කතපුඤ්ඤස්ස උපහොගට්ඨානෙන සොහිතබ්බං, එවමෙවං සොහතිති
අත්ථො. අතිබාළ්භං බො අයං යක්ඛො පමත්තො විහරතීති අත්තනො පාසාදෙ
නාටකපරිවාරෙන සම්පත්තියා වසෙන අතිවිය මත්තො.

ඉද්ධාභිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛාසීති ඉද්ධිමකාසි. ආපොකසිණං සමාපජ්ජිත්වා
පාසාදපතිට්ඨිතොකාසං උදකං භොතුති ඉද්ධිං අධිට්ඨාය පාසාදකණ්ණිකෙ
පාදභිගුට්ඨකෙන පහරි. සො පාසාදො යථා නාම උදකපිට්ඨෙ යපිතපත්තං
මුඛවට්ටියං අභිගුලියා පහටං අපරාපරං කම්පති චලති න සන්තිට්ඨති. එවමෙවං
සංකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, ථම්මපිට්ඨසඬ්ඛාටකණ්ණිකගොපානසිආදීති
කරකරාති සද්දං මුඤ්චන්තාති පතිතුං විය ආරද්ධාති. තෙන චුත්තං – “සඬ්ඛම්පෙසි
සම්පකම්පෙසි සම්පවෙධෙසි” ති. අච්ඡරියබ්බුතචිත්තජාතාති අහො අච්ඡරියං, අහො
අබ්බුතන්ති එවං සඤ්ජාතඅච්ඡරියඅබ්බුතා වෙව සඤ්ජාතතුට්ඨිතො ව අහෙසුං
උජ්ජන්තබ්බවසොමනස්සා. සංවිග්ගන්ති උබ්බිග්ගං. ලොමහට්ඨජාතන්ති
ජාතලොමහංසං, කඤ්චනභිත්තියං යපිතමණිනාගදන්තෙහි විය උද්ධග්ගෙහි
ලොමෙහි ආකිණ්ණසරීරන්ති අත්ථො. ලොමහංසො ව නාමෙස සොමනස්සෙනපි
හොති දොමනස්සෙනපි, ඉධ පන සොමනස්සෙන ජාතො. ථෙරො හි සක්කස්ස
සොමනස්සවෙගෙන සංවෙජෙතුං තං පාටිභාරියමකාසි. තස්මා සොමනස්සවෙගෙන
සංවිග්ගලොමහට්ඨං විදිත්වාති අත්ථො.

394. ඉධාහං, මාරිසාති ඉදානිස්ස යස්මා ථෙරෙන සොමනස්සසංවෙගං
ජනයිත්වා තමං විනොදිතං, තස්මා සල්ලක්ඛෙන්වා එවමාහ. එසො නු තෙ, මාරිස,
සො භගවා සත්ථාති, මාරිස, ත්වං කුහිං ගතොසීති චුත්තෙ මය්හං සත්ථු සන්තිකන්ති
වදෙසි, ඉමස්මිං දෙවලොකෙ එකපාදකෙන විය තිට්ඨසි, යං ත්වං එවං වදෙසි, එසො
නු තෙ, මාරිස, සො භගවා සත්ථාති පුච්ඡංසු. සබ්බමචාරී මෙ එසොති එත්ථ කිඤ්චාපි
ථෙරො අනගාරියො අභිනිභාරසම්පන්නො අග්ගසාවකො, සක්කො අගාරියො,
මග්ගබ්බමචරියවසෙන පනෙනෙ සබ්බමචාරිනො හොන්ති, තස්මා එවමාහ. අහො
නුත තෙ සො භගවා සත්ථාති සබ්බමචාරී තාව තෙ එවංමහිද්ධිකො, සො පන තෙ
භගවා සත්ථා අහො නුත මහිද්ධිකොති සත්ථු ඉද්ධිපාටිභාරියදස්සෙන ජාතාහිලාපා
හුත්වා එවමාහංසු.

395. ඤාතඤ්ඤතරස්සාති පඤ්ඤාතඤ්ඤතරස්ස, සක්කො හි පඤ්ඤාතානං
අඤ්ඤතරො. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව, දෙසනං පන භගවා යථානුසන්ධිතාව
නිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වුළුතණ්භාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මහාතණ්භාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා

396. එවං මෙ සුතන්ති මහාතණ්භාසඬ්ඛයසුත්තං. තත්ථ දිට්ඨිගතන්ති අලගද්දපමසුත්තෙ ලද්ධිමත්තං දිට්ඨිගතන්ති වුත්තං, ඉධ සස්සතදිට්ඨි. සො ච භික්ඛු ඛහුස්සුතො, අයං අප්පස්සුතො, ජාතකභාණකො භගවන්තං ජාතකං කථෙත්වා, “අහං, භික්ඛවෙ, තෙන සමයෙන වෙස්සන්තරො අහොසිං, මහොසධො, විධුරපණ්ඩිතො, සෙනකපණ්ඩිතො, මහාජනකො රාජා අහොසි”න්ති සමොධානෙන්තං සුණාති. අපස්ස එතදහොසි – “ඉමෙ රූපවේදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරා තත්ථ තත්ථෙව නිරුජ්ඣන්ති, විඤ්ඤාණං පන ඉධලොකතො පරලොකං, පරලොකතො ඉමං ලොකං සන්ධාවති සංසරති”ති සස්සතදස්සනං උප්පන්නං. තෙනාහ – “තදෙවිදං විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසරති අනඤ්ඤ”න්ති.

සම්මාසම්බුද්ධෙන පන, “විඤ්ඤාණං පච්චයසම්භවං, සති පච්චයෙ උප්පජ්ජති, විනා පච්චයං නත්ථි විඤ්ඤාණස්ස සම්භවො”ති වුත්තං. තස්මා අයං භික්ඛු බුද්ධෙන අකථිතං කථෙති, ජීනවක්කෙ පහාරං දෙති, වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහති, සොතුකාමං ජනං විසංවාදෙති, අරියපටෙ තිරියං නිපතිත්වා මහාජනස්ස අභිතාය දුක්ඛාය පටිපන්නො. යථා නාම රඤ්ඤො රජ්ජෙ මහාවොරො උප්පජ්ජමානො මහාජනස්ස අභිතාය දුක්ඛාය උප්පජ්ජති, එවං ජීනසාසනෙ වොරො හුත්වා මහාජනස්ස අභිතාය දුක්ඛාය උප්පන්නොති වෙදිතබ්බො. සම්බහුලා භික්ඛුති ජනපදවාසිනො පිණ්ඩපාතිකභික්ඛු. තෙනුපසඬ්ඛකම්මසුති අයං පරිසං ලභිත්වා සාසනම්පි අන්තරධාමෙය්‍ය, යාව පක්ඛං න ලභති, තාවදෙව නං දිට්ඨිගතා විවෙචෙමාති සුතසුතට්ඨානතොයෙව අට්ඨත්වා අනිසිදිත්වා උපසඬ්ඛකම්මසු.

398. කතමං තං සාති විඤ්ඤාණන්ති සාති යං ත්වං විඤ්ඤාණං සන්ධාය වදෙසි, කතමං තං විඤ්ඤාණන්ති? ය්වායං, භන්තෙ, වදො වෙදෙය්‍යො තත්‍ර තත්‍ර කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකං පටිසංවෙදෙතීති, භන්තෙ, යො අයං වදති වෙදයති, යො වායං තහිං තහිං කුසලාකුසලකම්මානං විපාකං පච්චන්තොති. ඉදං, භන්තෙ, විඤ්ඤාණං, යමහං සන්ධාය වදෙමීති. කස්ස හු බො නාමාති කස්ස ඛත්තියස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා වෙස්සසුද්දගහට්ඨපබ්බජිතදෙවමනුස්සානං වා අඤ්ඤතරස්ස.

399. අප්ථ බො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසීති කස්මා ආමන්තෙසි? සාතිස්ස කිර එවං අහොසි – “සත්ථා මං ‘මොසපුරිසො’ති වදති, න ච මොසපුරිසොති වුත්තමත්තෙනෙව මග්ගඵලානං උපනිස්සයො න හොති. උපසෙනම්පි හි වඬගන්තපුත්තං, ‘අතිලහුං බො ත්වං මොසපුරිස ඛහුල්ලාය ආවත්තො’ති (මහාව. 75) භගවා මොසපුරිසවාදෙන ඔවදි. ථෙරො අපරභාගෙ සටෙන්තො වායමන්තො ඡ අභිඤ්ඤා සච්ඡාකාසි. අහම්පි තථාරූපං චිරියං පග්ගණ්හිත්වා මග්ගඵලානි නිබ්බත්තෙස්සාමි”ති. අපස්ස භගවා ජීන්තපච්චයො අයං සාසනෙ

අවිරුළුභවමිමොති දස්සෙන්තො භික්ඛු ආමන්තෙසි. උස්මිකතොතිආදි හෙට්ඨා චුත්තාධිප්පායමෙව. අප්ථො භගවාති අයම්පි පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. සාතිස්ස කිර එතදහොසි – “භගවා මය්භං මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථිති වදති, කිං සක්කා උපනිස්සයෙ අසති කාතුං? න භි තථාගතා සඋපනිස්සයස්සෙව ධම්මං දෙසෙන්ති, යස්ස කස්සවි දෙසෙන්තියෙව. අහං බුද්ධස්ස සන්තිකා සුගතොවාදං ලභින්වා සග්ගසම්පත්තුපගං කුසලං කරිස්සාමි”ති. අප්ථස්ස භගවා, “නාහං, මොසපුරිස, තුය්භං ඔවාදං වා අනුසාසනිං වා දෙමි”ති සුගතොවාදං පටිප්පස්සම්හෙන්තො ඉමං දෙසනං ආරභි. තස්සත්ථො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉදානි පරිසාය ලද්ධිං සොධෙන්තො, “ඉධාහං භික්ඛු පටිපුච්ඡිස්සාමි”තිආදිමාහ. තං සබ්බමපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

400. ඉදානි විඤ්ඤාණස්ස සප්පච්චයභාවං දස්සෙතුං යං යදෙව, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ මනඤ්ච පටිච්ච ධම්මෙ වාති සභාවජ්ජනෙන භවඤ්චමනඤ්ච තෙභුමකධම්මෙ ව පටිච්ච. කට්ඨඤ්ච පටිච්චාතිආදි ඔපම්මනිදස්සනත්ථං චුත්තං. තෙන කිං දිපෙති? ද්වාරසඬකන්තියා අභාවං. යථා භි කට්ඨං පටිච්ච ජලමානො අග්ගි උපාදානපච්චයෙ සතියෙව ජලති, තස්මිං අසති පච්චයවෙකල්ලෙන තත්ථෙව වූපසම්මති, න සකලිකාදීනි සඬකම්ත්වා සකලිකග්ගිතිආදිසඬබ්බං ගච්ඡති, එවමෙව චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පන්නං විඤ්ඤාණං තස්මිං ද්වාරෙ චක්ඛුරූපආලොකමනසිකාරසඬබ්බාතෙ පච්චයමිති සතියෙව උප්පජ්ජති, තස්මිං අසති පච්චයවෙකල්ලෙන තත්ථෙව නිරුප්ඤ්ඤාති, න සොතාදීනි සඬකම්ත්වා සොතවිඤ්ඤාණන්තිආදිසඬබ්බං ගච්ඡති. එස න යො සබ්බවාරොසු. ඉති භගවා නාහං විඤ්ඤාණස්පචත්තෙ ද්වාරසඬකන්තිමත්තමපි වදාමි, අයං පන සාති මොසපුරිසො භවසඬකන්තිං වදන්ති සාතිං නිග්ගහෙසි.

401. එවං විඤ්ඤාණස්ස සප්පච්චයභාවං දස්සෙන්වා ඉදානි පන පඤ්චන්තමපි ඛන්ධානං සප්පච්චයභාවං දස්සෙන්තො, භූතමිදන්තිආදිමාහ. තත්ථ භූතමිදන්ති ඉදං ඛන්ධපඤ්චකං ජාතං භූතං නිබ්බත්තං, තුම්හෙපි තං භූතමිදන්ති, භික්ඛවෙ, පස්සථාති. තදාහාරසම්භවන්ති තං පනෙතං ඛන්ධපඤ්චකං ආහාරසම්භවං පච්චයසම්භවං, සති පච්චයෙ උප්පජ්ජති එවං පස්සථාති පුච්ඡති. තදාහාරනිරොධාති තස්ස පච්චයස්ස නිරොධා. භූතමිදං නොස්සුති භූතං නු ඛො ඉදං, න නු ඛො භූතන්ති. තදාහාරසම්භවං නොස්සුති තං භූතං ඛන්ධපඤ්චකං පච්චයසම්භවං නු ඛො, න නු ඛොති. තදාහාරනිරොධාති තස්ස පච්චයස්ස නිරොධා. නිරොධධම්මං නොස්සුති තං ධම්මං නිරොධධම්මං නු ඛො, න නු ඛොති. සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සතොති ඉදං ඛන්ධපඤ්චකං ජාතං භූතං නිබ්බත්තන්ති යාථාවසරසලක්ඛණතො විපස්සනාපඤ්ඤාය සම්මා පස්සන්තස්ස. පඤ්ඤාය සුදිට්ඨන්ති චුත්තනයෙනෙව විපස්සනාපඤ්ඤාය සුට්ඨු දිට්ඨං. එවං යෙ යෙ තං පුච්ඡං සල්ලක්ඛෙසුං, තෙසං තෙසං පටිඤ්ඤං ගණ්හන්තො පඤ්චන්තං ඛන්ධානං සප්පච්චයභාවං දස්සෙති.

ඉදානි යාය පඤ්ඤාය තෙහි තං සප්පච්චයං සනිරොධං ඛන්ධපඤ්චකං සුදිට්ඨං, තත්ථ නිත්තණ්හභාවං පුච්ඡන්තො ඉමං වෙ තුම්හෙතිආදිමාහ. තත්ථ දිට්ඨීන්ති

විපස්සනාසම්මාදිට්ඨිං. සභාවදස්සනෙන පරිසුද්ධං. පච්චයදස්සනෙන පරියොදානං.
 අල්ලියෙට්ඨාති තණ්හාදිට්ඨිති අල්ලියිත්වා විහරෙය්‍යාථ. කෙලායෙට්ඨාති තණ්හාදිට්ඨිති
 කීළමානා විහරෙය්‍යාථ. ධනායෙට්ඨාති ධනං විය ඉච්ඡන්තා ගෙට්ඨං ආපජ්ජෙය්‍යාථ.
 මමායෙට්ඨාති තණ්හාදිට්ඨිති මමත්තං උප්පාදෙය්‍යාථ. නිත්ථරණත්ථාය නො
 ගහණත්ථායාති යො සො මයා චතුරොසනිත්ථරණත්ථාය කුල්ලුපමො ධම්මො
 දෙසිතො, නො නිකන්තිවසෙන ගහණත්ථාය. අපි නු තං තුම්හෙ ආජානෙය්‍යාට්ඨාති.
 විපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතඛිඛො.

402. ඉදානි තෙසං ඛන්ධානං පච්චයං දස්සෙන්නො, චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ,
 ආභාරාතිආදිමාහ, තම්පි චුත්තත්ථමෙව. යථා පන එකො ඉමං ජානාසීති චුත්තො,
 “න කෙවලං ඉමං, මාතරම්පිස්ස ජානාමි, මාතු මාතරම්පි”ති එවං පවෙණිවසෙන
 ජානන්තො සුට්ඨු ජානාති නාම. එවමෙවං හගවා න කෙවලං ඛන්ධමත්තමෙව
 ජානාති, ඛන්ධානං පච්චයම්පි තෙසම්පි පච්චයානං පච්චයන්ති එවං
 සඛිඛපච්චයපරම්පරං ජානාති. සො තං, බුද්ධබලං දීපෙන්නො ඉදානි පච්චයපරම්පරං
 දස්සෙතුං, ඉමෙ ව, භික්ඛවෙ, චත්තාරො ආභාරාතිආදිමාහ. තං චුත්තත්ථමෙව. ඉති
 ඛො, භික්ඛවෙ, අවිජ්ජාපච්චයා සඛිඛාරා...පෙ.... දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො
 හොතිති එත්ථ පන පටිච්චසමුප්පාදකථා විත්ථාරෙතඛිඛා හවෙය්‍ය, සා විසුද්ධිමග්ගෙ
 විත්ථාරිතාව.

404. ඉමස්මිං සති ඉදං හොතිති ඉමස්මිං අවිජ්ජාදිකෙ පච්චයෙ සති ඉදං
 සඛිඛාරාදිකං එලං හොති. ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජතිති ඉමස්ස අවිජ්ජාදිකස්ස
 පච්චයස්ස උප්පාදා ඉදං සඛිඛාරාදිකං එලං උප්පජ්ජති, තෙනෙවාහ – “යදිදං
 අවිජ්ජාපච්චයා සඛිඛාරා...පෙ.... සමුදයො හොති”ති. එවං වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි
 විවට්ටං දස්සෙන්නො, අවිජ්ජාය ත්වෙව අසෙසවිරාගනිරොධාතිආදිමාහ. තත්ථ
 අවිජ්ජාය ත්වෙවාති අවිජ්ජාය එව තු. අසෙසවිරාගනිරොධාති විරාගසඛිඛාතෙන
 මග්ගෙන අසෙසනිරොධා අනුප්පාදනිරොධා. සඛිඛාරනිරොධොති සඛිඛාරානං
 අනුප්පාදනිරොධො හොති, එවං නිරුද්ධානං පන සඛිඛාරානං නිරොධා
 විඤ්ඤාණනිරොධො හොති, විඤ්ඤාණාදීනඤ්ච නිරොධා නාමරූපාදීනි
 නිරුද්ධානියෙව හොන්තිති දස්සෙතුං සඛිඛාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධොතිආදිං
 චත්වා එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො හොතිති චුත්තං. තත්ථ
 කෙවලස්සාති සකලස්ස, සුද්ධස්ස වා, සත්තවිරහිතස්සාති අත්ථො.
 දුක්ඛක්ඛන්ධස්සාති දුක්ඛරාසිස්ස. නිරොධො හොතිති අනුප්පාදො හොති.

406. ඉමස්මිං අසතිතිආදි චුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතඛිඛං.

407. එවං වට්ටවිවට්ටං කථෙත්වා ඉදානි ඉමං ද්වාදසඛිගපච්චයවට්ටං සහ
 විපස්සනාය මග්ගෙන ජානන්තස්ස යා පටිඨාවනා පභීයති, තස්සා අභාවං
 පුච්ඡන්තො අපි නු තුම්හෙ, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ එවං ජානන්තාති එවං
 සහවිපස්සනාය මග්ගෙන ජානන්තා. එවං පස්සන්තාති තස්සෙව වෙච්චනං.
 පුඛිඛන්තන්ති පුරිමකොට්ඨාසං, අතිතඛන්ධාතුආයතනානීති අත්ථො.

පටිධාවෙය්‍යාථාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පටිධාවෙය්‍යාථ. සෙසං සබ්බාසවසුත්තෙ විත්ථාරිතමෙව.

ඉදානි නෙසං තත්ථ නිව්වලභාවං පුච්ඡන්තො, අපි නු තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, එවං ඡානන්තා එවං පස්සන්තා එවං වදෙය්‍යාථ, සත්ථා නො ගරුතිආදිමාහ. තත්ථ ගරුති භාරිකො අකාමා අනුචත්තිතබ්බො. සමණොති බුද්ධසමණො. අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍යාථාති අයං සත්ථා අම්භාකං කිව්වං සාධෙතුං න සක්කොතිති අපි නු එවංසඤ්ඤිතො හුත්වා අඤ්ඤං බාහිරකං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍යාථ. පුටුසමණබ්‍රාහ්මණානන්ති එවංසඤ්ඤිතො හුත්වා පුටුනං තිත්ථියසමණානං වෙව බ්‍රාහ්මණානඤ්ච. වතකොතුහලමඬිගලානීති වතසමාදානානි ව දිට්ඨිකුතුහලානි ව දිට්ඨසුතමුතමඬිගලානි ව. තානි සාරතො පච්චාගච්ඡෙය්‍යාථාති එතානි සාරන්ති එවංසඤ්ඤිතො හුත්වා පටිආගච්ඡෙය්‍යාථ. එවං නිස්සට්ඨානි ව පුන ගණ්හෙය්‍යාථාති අත්ථො. සාමං ඤාතන්ති සයං ඤාණෙන ඤාතං. සාමං දිට්ඨන්ති සයං පඤ්ඤාවක්ඛුනා දිට්ඨං. සාමං විදිතන්ති සයං විභාවිතං පාකටං කතං. උපනීතා බො මෙ තුම්හෙති මයා, භික්ඛවෙ, තුම්හෙ ඉමිනා සන්දිට්ඨිකාදිසභාවෙන ධම්මෙන නිබ්බානං උපනීතා, පාපිතාති අත්ථො. සන්දිට්ඨිකොතිආදීනමත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතො. ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්තන්ති එතං වචනමිදං තුම්හෙහි සාමං ඤාතාදිභාවං පටිච්ච චුත්තං.

408. තිණ්ණං බො පන, භික්ඛවෙති කස්මා ආරහි? නනු හෙට්ඨා වට්ටච්චට්ටවසෙන දෙසනා මත්ථකං පාපිතාති? ආම පාපිතා. අයං පන පාටිච්ඡකො අනුසන්ධි, “අයඤ්ඤි ලොකසන්තිවාසො පටිසන්ධිසම්මුළ්ලේහො, තස්ස සම්මොහට්ඨානං විද්ධංසෙත්වා පාකටං කරස්සාමි”ති ඉමං දෙසනං ආරහි. අපිව වට්ටමුලං අවිජ්ජා, විවට්ටමුලං බුද්ධුජ්ජාදො, ඉති වට්ටමුලං අවිජ්ජං විවට්ටමුලඤ්ච බුද්ධුජ්ජාදං දස්සෙත්වාපි, “පුන එකචාරං වට්ටච්චට්ටවසෙන දෙසනං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති ඉමං දෙසනං ආරහි. තත්ථ සන්තිපාතාති සමොධානෙන පිණ්ඩභාවෙන. ගබ්භස්සාති ගබ්භෙ නිබ්බත්තනකසත්තස්ස. අවක්කන්ති හොතිති නිබ්බත්ති හොති. කත්ථවි හි ගබ්භොති මාතුකුච්ඡි චුත්තො. යථාහ –

“යමෙකරත්තිං පඨමං, ගබ්භෙ වසති මාණවො;
අබ්භුට්ඨිතොව සො යාති, ස ගච්ඡං න නිවත්තති”ති. (ජා. 1.15.363);

කත්ථවි ගබ්භෙ නිබ්බත්තනසත්තො. යථාහ – “යථා බො, පනානන්ද, අඤ්ඤා ඉත්ථිකා නව වා දස වා මාසෙ ගබ්භං කුච්ඡිනා පරිහරිත්වා විජායන්ති”ති (ම. නි. 3.205). ඉධ සත්තො අධිජ්ජෙතො, තං සන්ධාය චුත්තං “ගබ්භස්ස අවක්කන්ති හොති”ති.

ඉධාති ඉමස්මිං සත්තලොකෙ. මාතා ව උතුනී හොතිති ඉදං උතුසමයං සන්ධාය චුත්තං. මාතුගාමස්ස කිර යස්මිං ඔකාසෙ දාරකො නිබ්බත්තති, තත්ථ මහති ලොහිතපිළකා සණ්ඨහිත්වා හිජ්ජිත්වා පග්ගරති, වත්ථු සුද්ධං හොති, සුද්ධෙ

වත්පුම්හි මාතෘපිතුසු එකවාරං සන්නිපතිතෙසු යාව සත්ත දිවසානි බෙත්තමෙව හොති. තස්මිං සමයෙ හත්ථග්ගාහවෙණිග්ගාහාදිනා අභිගපරාමසනෙනපි දාරකො නිබ්බත්තනියෙව. ගන්ධබ්බොති තනුපගසත්තො. පච්චුපට්ඨිතො හොතීති න මාතෘපිතුනං සන්නිපාතං ඔලොකයමානො සමීපෙ ධීතො පච්චුපට්ඨිතො නාම හොති. කම්මයන්තයන්තිතො පන එකො සත්තො තස්මිං ඔකාසෙ නිබ්බත්තනකො හොතීති අයමෙත්ථ අධිප්පායො. සංසයෙනාති ‘‘අරොගො නු බො භවිස්සාමි අහං වා, පුත්තො වා මෙ’’ති එවං මහත්තෙන ජීවිතසංසයෙන. ලොභිතඤ්ඤෙන, භික්ඛවෙති තදා කිර මාතුලොභිතං තං යානං සම්පත්තං පුත්තසිනෙනෙන පණ්ඩරං හොති. තස්මා එවමාහ. වඩ්ඤාකන්ති ගාමදාරකානං කීළනකං බුද්දකනඨගලං. සට්ඨා වුව්චති දීඝදණ්ඨෙවන රස්සදණ්ඨකං පහරණකීළා. මොක්ඛවිකන්ති සම්පරිවත්තකකීළා, ආකාසෙ වා දණ්ඨකං ගහෙත්වා භූමියං වා සීසං යපෙත්වා හෙට්ඨුපරියභාවෙන පරිවත්තනකීළනන්ති වුත්තං හොති. විඬ්භුලකං වුව්චති තාලපණ්ණාදීහි කතං වාතප්පහාරෙන පරිබ්භමනවක්කං. පත්තාළ්භකං වුව්චති පණ්ණනාළිකා, තාය වාලිකාදීනි මිනන්තා කීළන්ති. රථකන්ති බුද්දකරථං. ධනුකම්පි බුද්දකධනුමෙව.

409. සාරජ්ජතීති රාගං උප්පාදෙති. බ්‍යාපජ්ජතීති බ්‍යාපාදං උප්පාදෙති. අනුපට්ඨිතකායසතීති කායෙ සති කායසති, තං අනුපට්ඨපෙත්වාති අත්ථො. පරිත්තවෙනසොති අකුසලචිත්තො. යත්ථස්ස තෙ පාපකාති යස්සං ඵලසමාපත්තියං එතෙ නිරුජ්ඣන්ති, තං න ජානාති නාධගච්ඡතීති අත්ථො. අනුරොධවිරොධන්ති රාගඤ්ඤෙව දොසඤ්ඤෙව. අභිනන්දතීති තණ්හාවසෙන අභිනන්දති, තණ්හාවසෙනෙව අහො සුඛන්තිආදීනි වදන්තො අභිවදති. අජ්ඣෙකාසාය තිට්ඨතීති තණ්හාඅජ්ඣෙකාසානගහණෙන ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා ගණ්හාති. සුඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා අභිනන්දතු, දුක්ඛං කථං අභිනන්දතීති? ‘‘අහං දුක්ඛිතො මම දුක්ඛ’’න්ති ගණ්හන්තො අභිනන්දති නාම. උප්පජ්ජති නන්දීති තණ්හා උප්පජ්ජති. තදුපාදානන්ති සාව තණ්හා ගහණට්ඨෙන උපාදානං නාම. තස්ස උපාදානපච්චයා භවො...පෙ.... සමුදයො හොතීති, ඉදඤ්ඤි භගවතා පුන එකවාරං ද්විසන්ධි තිසඬ්ඨෙපං පච්චයාකාරවට්ටං දස්සිතං.

410-4. ඉදානි විවට්ටං දස්සෙතුං ඉධ, භික්ඛවෙ, තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජතීතිආදිමාහ. තත්ථ අප්පමාණවෙනසොති අප්පමාණං ලොකුත්තරං වෙතො අස්සාති අප්පමාණවෙනසො, මග්ගචිත්තසමඬ්ඨිති අත්ථො. ඉමං බො මෙ තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, සංඛිත්තෙන තණ්හාසඬ්ඨයවිමුත්තිං ධාරෙථාති, භික්ඛවෙ, ඉමං සංඛිත්තෙන දෙසිතං මය්හං, තණ්හාසඬ්ඨයවිමුත්තිදෙසනං තුම්හෙ නිව්චකාලං ධාරෙය්‍යාථ මා පමජ්ජෙය්‍යාථ. දෙසනා හි එත්ථ විමුත්තිපට්ඨාහහෙතුතො විමුත්තීති වුත්තා. මහාතණ්හාජාලතණ්හාසඬ්ඨසාට්ඨපට්ඨුක්කන්ති තණ්හාව සංසිඛ්ඛිතට්ඨෙන මහාතණ්හාජාලං, සඬ්ඨසට්ඨකට්ඨෙන සඬ්ඨසාට්ඨති වුව්චති; ඉති ඉමස්මිං මහාතණ්හාජාලෙ තණ්හාසඬ්ඨසාට්ඨෙ ව ඉමං සාතිං භික්ඛුං කෙවට්ටපුත්තං පට්ඨුක්කං ධාරෙථ. අනුපට්ඨියො අත්තොගධොති නං ධාරෙථාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චස්සදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාතණ්හාසඬ්ඛයස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මහාඅස්සපුරස්සත්තවණ්ණනා

415. එවං මෙ සුතන්ති මහාඅස්සපුරස්සත්තං. තත්ථ අඬ්ඛගෙස්සති අඬ්ඛා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභීසද්දෙන “අඬ්ඛා” ති වුවවති, තස්මිං අඬ්ඛගෙස්ස ජනපදෙ. අස්සපුරං නාම අඬ්ඛානං නිගමොති අස්සපුරන්ති නගරනාමෙන ලද්ධවොහාරො අඬ්ඛානං ජනපදස්ස එකො නිගමො, තං ගොවරගාමං කත්වා විහරන්ති අත්ථො. භගවා එතදවොචාති එතං “සමණා සමණාති වො, භික්ඛවෙ, ජනො සඤ්ජානාති” තිආදිවචනමවොච.

කස්මා පන එවං අවොචාති. තස්මිං කිර නිගමෙ මනුස්සා සද්ධා පසන්නා බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා සඬ්ඝමාමකා, තදහුපබ්බජිතසාමණෙරමපි වස්සසතිකත්ථෙරසදිසං කත්වා පසංසන්ති; පුබ්බණ්හසමයං භික්ඛුසඬ්ඝං පිණ්ඩාය පවිසන්තං දිස්වා බීජනඬ්ඛලාදිති ගහෙත්වා ඛෙත්තං ගච්ඡන්තාපි, ඵරස්සආදිති ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසන්තාපි තාති උපකරණාති නික්ඛිපිත්වා භික්ඛුසඬ්ඝස්ස නිසීදනට්ඨානං ආසනසාලං වා මණ්ඩපං වා රුක්ඛමුලං වා සම්මජ්ජිත්වා ආසනාති පඤ්ඤපෙත්වා අරජපාතීයං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා භික්ඛුසඬ්ඝං නිසීදාපෙත්වා යාගුඛජ්ජකාදිති දත්වා කතභත්තකිච්චං භික්ඛුසඬ්ඝං උයොපෙත්වා තතො තාති උපකරණාති ආදාය ඛෙත්තං වා අරඤ්ඤං වා ගන්ත්වා අත්තනො කම්මාති කරොන්ති, කම්මන්තට්ඨානෙපි නෙසං අඤ්ඤා කථා නාම නත්ථී. වත්තාරො මග්ගට්ඨා වත්තාරො එලට්ඨාති අට්ඨ පුග්ගලා අරියසඬ්ඝො නාම; තෙ “එවරුපෙන සීලෙන, එවරුපෙන ආචාරෙන, එවරුපාය පටිපත්තියා සමන්තාගතා ලජ්ජිනො පෙසලා උළාරගුණා” ති භික්ඛුසඬ්ඝස්සෙව වණ්ණං කථෙන්නි. කම්මන්තට්ඨානතො ආගන්ත්වා භුත්තසායමාසා සරද්වාරෙ නිසින්තාපි, සයනිසරං පවිසිත්වා නිසින්තාපි භික්ඛුසඬ්ඝස්සෙව වණ්ණං කථෙන්නි. භගවා තෙසං මනුස්සානං නිපච්චකාරං දිස්වා භික්ඛුසඬ්ඝං පිණ්ඩපාතාපවායනෙ නියොපෙත්වා එතදවොච.

යෙ ධම්මා සමණකරණා ව බ්‍රාහ්මණකරණා වාති යෙ ධම්මා සමාදාය පරිපූරිතා සම්නපාපසමණඤ්ච බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණඤ්ච කරොන්තිති අත්ථො. “තීණිමානි, භික්ඛවෙ, සමණස්ස සමණියාති සමණකරණියාති. කතමානි තීණි? අධිසීලසික්ඛාසමාදානං, අධිවිත්තසික්ඛාසමාදානං, අධිපඤ්ඤාසික්ඛාසමාදානං”න්ති (අ. නි. 3.82) එත්ථ පන සමණෙන කත්තබ්බධම්මා වුත්තා. තෙපි ව සමණකරණා හොන්තියෙව. ඉධ පන හිරොත්තජ්ජාදිවසෙන දෙසනා විත්ථාරිතා. එවං නො අයං අම්භාකන්ති එත්ථ නොති නිපාතමත්තං. එවං අයං අම්භාකන්ති අත්ථො. මහජ්ජලා මහානිසංසාති උභයමිපි අත්ථනො එකමෙව. අවඤ්ඤාති අමොසා. සඵලාති අයං තස්සෙව අත්ථො. යස්සා හි ඵලං නත්ථී, සා වඤ්ඤා නාම හොති. සඋද්‍රයාති සවඩ්ඪී, ඉදං සඵලතාය වෙවචනං. එවඤ්ඪි වො, භික්ඛවෙ, සික්ඛිතබ්බන්ති, භික්ඛවෙ, එවං

තුම්හෙහි සික්ඛිතබ්බං. ඉති භගවා ඉමිනා එත්තකෙන යානෙන හිරොත්තජ්ජාදීනං ධම්මානං වණ්ණං කට්ඨං. කස්මා? වචනපට්ඨජිත්තන්තං. සචෙ හි කොචි අවිරපබ්බජිතො බාලහික්ඛු එවං වදෙය්‍යා – “භගවා හිරොත්තජ්ජාදිධම්මෙ සමාදාය වත්තථාති වදති, කො නු ඛො තෙසං සමාදාය වත්තනෙ ආනිසංසො” ති? තස්ස වචනපට්ඨජිත්තන්තං. අයඤ්ච ආනිසංසො, ඉමෙ හි ධම්මා සමාදාය පරිපූරිතා සමිතපාපසමණං නාම බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණං නාම කරොන්ති, වතුපච්චයලාභං උජ්ජාදෙන්ති, පච්චයදායකානං මහජ්ජලනං සම්පාදෙන්ති, පබ්බජ්ජං අවඤ්ඤං සඵලං සඋද්‍රයං කරොන්තිති වණ්ණං අභාසි. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන වණ්ණකථා සතිපට්ඨානෙ (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 2.373) වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

416. හිරොත්තජ්ජෙනාති “යං හිරියති හිරියිතබ්බෙන, ඔත්තජ්ජති ඔත්තජ්ජිතබ්බෙනා” ති (ධ. ස. 1331) එවං විත්ථාරිතාය හිරියා චෙව ඔත්තජ්ජෙන ව. අපිචෙත්ථ අජ්ඣත්තසමුට්ඨානා හිරි, බහිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තජ්ජං. අත්තාධිපතෙය්‍යා හිරි, ලොකාධිපතෙය්‍යං ඔත්තජ්ජං. ලජ්ජාසභාවසණ්ඨිතා හිරි, භයසභාවසණ්ඨිතං ඔත්තජ්ජං, විත්ථාරකථා පනෙත්ථ සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා. අපිච ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා ලොකං පාලනතො ලොකපාලධම්මා නාමාති කථිතා. යථාහ – “ද්වෙමෙ, හික්ඛවෙ, සුක්කා ධම්මා ලොකං පාලෙන්ති. කතමෙ ද්වෙ? හිරි ව ඔත්තජ්ජඤ්ච. ඉමෙ ඛො, හික්ඛවෙ, ද්වෙ සුක්කා ධම්මා ලොකං පාලෙන්ති. ඉමෙ ච ඛො, හික්ඛවෙ, ද්වෙ සුක්කා ධම්මා ලොකං න පාලෙය්‍යං, නයිධ පඤ්ඤායෙථ, ‘මාතා’ ති වා, ‘මාතූච්ඡා’ ති වා, ‘මාතූලානී’ ති වා, ‘ආවරියහරියා’ ති වා, ‘ගරුතං දාරා’ ති වා, සම්භෙදං ලොකො අගමිස්ස, යථා අපෙළකා කුක්කුටසුකරා සොණසිඬ්ඨාලා” ති (අ. නි. 2.9). ඉමෙයෙව ජාතකෙ “දෙවධම්මා” ති කථිතා. යථාහ –

“හිරිඔත්තජ්ජසම්පන්නා, සුක්කධම්මසමාහිතා;
සන්නො සජ්ජුරියා ලොකෙ, දෙවධම්මාති වුව්වරෙ” ති. (ජා. 1.1.6);

මහාවුත්තන්තප්පෙරස්ස පන කිලෙසසල්ලෙඛනපට්ඨදාති කත්ථා දස්සිතා. යථාහ – “පරෙ අහිරිකා භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ හිරිමනා භවිස්සාමාති සල්ලෙඛො කරණියො. පරෙ අනොත්තාපි භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ ඔත්තාපි භවිස්සාමාති සල්ලෙඛො කරණියො” ති (ම. නි. 1.83). ඉමෙව මහාකස්සපත්තප්පෙරස්ස ඔවාදුපසම්පදාති කත්ථා දස්සිතා. වුත්තඤ්ඤෙන – “තස්මා තිහ තෙ, කස්සප, එවං සික්ඛිතබ්බං, තිබ්බං මෙ හිරොත්තජ්ජං පච්චුපට්ඨිතං භවිස්සති ථෙරෙසු නවෙසු මජ්ඣිමෙසුති. එවඤ්ඤි තෙ, කස්සප, සික්ඛිතබ්බං” ති (සං. නි. 2.154). ඉධ පනෙතෙ සමණධම්මා නාමාති දස්සිතා.

යස්මා පන එත්තාවතා සාමඤ්ඤත්ථො මත්ථකං පත්තො නාම හොති, තස්මා අපරෙපි සමණකරණධම්මෙ දස්සෙතුං සියා ඛො පන, හික්ඛවෙ, තුම්හාකන්තිආදිමාහ. තත්ථ සාමඤ්ඤත්ථොති සංයුත්තකෙ තාව, “කතමඤ්ච,

හික්බවෙ, සාමඤ්ඤං? අයමෙව අරියො අට්ඨඨිගිකො මග්ගො. සෙය්‍යාටීදං, සම්මාදිට්ඨී...පෙ.... සම්මාසමාධි, ඉදං වුච්චති, හික්බවෙ, සාමඤ්ඤං. කතමො ව, හික්බවෙ, සාමඤ්ඤත්ථො? යො, හික්බවෙ, රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයො, අයං වුච්චති, හික්බවෙ, සාමඤ්ඤත්ථො’ති (සං. නි. 5.36) මග්ගො ‘සාමඤ්ඤ’න්ති, එලනිබ්බානානි ‘සාමඤ්ඤත්ථො’ති වුත්තානි. ඉමස්මිං පන යානෙ මග්ගමිපි එලමිපි එකතො කත්වා සාමඤ්ඤත්ථො කටීතොති වෙදිතබ්බො. ආරොවයාමීති කපෙමි. පටිවෙදයාමීති ජානාපෙමි.

417. පරිසුද්ධො නො කායසමාවාරොති එත්ථ කායසමාවාරො පරිසුද්ධො අපරිසුද්ධොති දුට්ඨො. යො හි හික්ඛු පාණං හනති අදින්නං ආදියති, කාමෙසු මිච්ඡා වරති, තස්ස කායසමාවාරො අපරිසුද්ධො නාම, අයං පන කම්මපථවසෙනෙව වාරිතො. යො පන පාණිනා වා ලෙඩ්ඛුනා වා දණ්ඨෙන වා සත්ථෙත වා පරං පොථෙති විහෙයෙති, තස්ස කායසමාවාරො අපරිසුද්ධො නාම, අයමිපි සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තො. ඉමස්මිං සුත්තෙ උභයමිපෙතං අකථෙත්වා පරමසල්ලෙබ්බො නාම කටීතො. යො හි හික්ඛු පානියසංථෙ වා පානියං පිචන්තානං, පත්තෙ වා හත්තං භුඤ්ජන්තානං කාකානං නිවාරණවසෙන හත්ථං වා දණ්ඨං වා ලෙඩ්ඛුං වා උග්ගිරති, තස්ස කායසමාවාරො අපරිසුද්ධො. විපරිතො පරිසුද්ධො නාම. උත්තානොති උග්ගතො පාකටො. විවටොති අනාවටො අසඤ්ජන්තො. උභයෙනාපි පරිසුද්ධතංයෙව දීපෙති. න ච ඡිද්දවාති සදා එකසදිසො අන්තරන්තරෙ ඡිද්දරහිතො. සංවුතොති කිලෙසානං ද්වාර පිදහනෙන පිදහිතො, න වජ්ජපටිච්ඡාදනත්ථාය.

418. වච්ඡමාවාරෙපි යො හික්ඛු මුසා වදති, පිසුණං කපෙති, එරුසං භාසති, සම්ථං පලපති, තස්ස වච්ඡමාවාරො අපරිසුද්ධො නාම. අයං පන කම්මපථවසෙන වාරිතො. යො පන ගහපතිකාති වා දාසාති වා පෙස්සාති වා ආදීහි බුංසෙන්නො වදති, තස්ස වච්ඡමාවාරො අපරිසුද්ධො නාම. අයං පන සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තො. ඉමස්මිං සුත්තෙ උභයමිපෙතං අකථෙත්වා පරමසල්ලෙබ්බො නාම කටීතො. යො හි හික්ඛු දහරෙන වා සාමණෙරෙන වා, ‘කච්චි, හත්තෙ, අම්භාකං උපජ්ඣායං පස්සථා’ති වුත්තෙ, සම්බහුලා, ආවුසො, හික්ඛුහික්ඛුනියො එකස්මිං පදෙසෙ විවදිංසු, උපජ්ඣායො තෙ වික්කායිකසාකහණ්ඨිකං උක්ඛිපිත්වා ගතො හවිස්සති’ති ආදිනා නයෙන හසාධිජ්ජායොපි එවරුපං කථං කපෙති, තස්ස වච්ඡමාවාරො අපරිසුද්ධො. විපරිතො පරිසුද්ධො නාම.

419. මනොසමාවාරෙ යො හික්ඛු අභිජ්ඣාලු බ්‍යාපන්නවිත්තො මිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති, තස්ස මනොසමාවාරො අපරිසුද්ධො නාම. අයං පන කම්මපථවසෙනෙව වාරිතො. යො පන උපනික්ඛිත්තං ජාතරුපරජතං සාදියති, තස්ස මනොසමාවාරො අපරිසුද්ධො නාම. අයමිපි සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තො. ඉමස්මිං සුත්තෙ උභයමිපෙතං අකථෙත්වා පරමසල්ලෙබ්බො නාම කටීතො. යො පන හික්ඛු කාමචිතක්කං වා බ්‍යාපාදචිතක්කං වා විහිංසාචිතක්කං වා චිතක්කෙති, තස්ස මනොසමාවාරො අපරිසුද්ධො. විපරිතො පරිසුද්ධො නාම.

420. ආජීවස්මිං යො භික්ඛු ආජීවහෙතු වෙජ්ජකම්මං පභිණුගමනං ගණ්ඩථාලනං කරොති, අරුමක්ඛනං දෙනි, තෙලං පවතීති එකච්ඡතිඅනෙසනාවසෙන ජීවිකං කප්පෙති. යො වා පන විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ජති, තස්ස ආජීවො අපරිසුද්ධො නාම. අයං පන සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තො. ඉමස්මිං සුත්තෙ උභයම්පෙනං අකථෙත්වා පරමසල්ලෙබ්බො නාම කටීතො. යො භි භික්ඛු සප්පිනවනීතතෙලමධුථාණිකාදීනි ලභිත්වා, “ස්වෙ වා පුනදිවසෙ වා භවිස්සති”ති සන්නිධිකාරකං පරිභුඤ්ජති, යො වා පන නිම්බකුරාදීනි දිස්වා සාමණෙරෙ වදති – “අංඨකුරෙ බාදථා”ති, සාමණෙරා ථෙරො බාදිතුකාමොති කප්පියං කත්වා දෙන්ති, දහරෙ පන සාමණෙරෙ වා පාතියං පිච්ච, ආවුසොති වදති, තෙ ථෙරො පාතියං පිච්චතුකාමොති පාතියසංඛිං ධොවිත්වා දෙන්ති, තම්පි පරිභුඤ්ජන්තස්ස ආජීවො අපරිසුද්ධො නාම හොති. විපරිතො පරිසුද්ධො නාම.

422. මත්තඤ්ඤාති පරියෙසනපටිග්ගභණ්ණපරිභොගෙසු මත්තඤ්ඤා, යුත්තඤ්ඤා, පමාණඤ්ඤා.

423. ජාගරියමනුයුත්තාති රත්තින්දිවං ඡ කොට්ඨාසෙ කත්වා එකස්මිං කොට්ඨාසෙ නිද්දාය ඔකාසං දත්වා පඤ්ච කොට්ඨාසෙ ජාගරියම්භි යුත්තා පයුත්තා. සීහසෙය්‍යන්ති එත්ථ කාමභොගිසෙය්‍යා, පෙතසෙය්‍යා, සීහසෙය්‍යා, තථාගතසෙය්‍යාති චතස්සො සෙය්‍යා. තත්ථ “යෙභුයොන, භික්ඛවෙ, කාමභොගී සත්තා වාමෙන පස්සෙන සෙන්නි”ති (අ. නි. 4.246) අයං කාමභොගිසෙය්‍යා, තෙසු භි යෙභුයොන දක්ඛිණපස්සෙන සයානො නාම නත්ථි.

“යෙභුයොන, භික්ඛවෙ, පෙනා උත්තානා සෙන්නි”ති (අ. නි. 4.246) අයං පෙතසෙය්‍යා, පෙනා භි අප්පමංසලොභිතත්තා අට්ඨිසංඝාතජට්ඨා එකෙන පස්සෙන සයිතුං න සක්කොන්ති, උත්තානාව සෙන්නි.

“යෙභුයොන, භික්ඛවෙ, සීහො මිගරාජා නඬගුට්ඨං අන්තරසත්ථිම්භි අනුපක්ඛිපිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සෙන්නි”ති (අ. නි. 4.246) අයං සීහසෙය්‍යා. තෙජ්ජස්සදත්තා භි සීහො මිගරාජා ද්වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං යානෙ පච්ඡිමපාදෙ එකස්මිං යංපෙත්වා නඬගුට්ඨං අන්තරසත්ථිම්භි පක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදපච්ඡිමපාදනඬගුට්ඨානං ධිතොකාසං සල්ලක්ඛෙත්වා ද්විත්තං පුරිමපාදානං මත්ථකෙ සීසං යංපෙත්වා සයති. දිවසම්පි සයිත්වා පඬුජ්ඣමානො න උත්‍රාසන්නො පඬුජ්ඣති. සීසං පන උක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදානං ධිතොකාසං සල්ලක්ඛෙති. සවෙ කිඤ්චි යානං විජහිත්වා ධීතං හොති, “නයිදං තුය්හං ජාතියා, න සුරභාවස්ස ව අනුරූප”න්ති අනත්තමනො හුත්වා තත්ථෙව සයති, න ගොවරාය පක්කමති. අවිජහිත්වා ධීතෙ පන “තුය්හං ජාතියා සුරභාවස්ස ව අනුරූපමිද්”න්ති හට්ඨතුට්ඨො උට්ඨාය සීහවිජමහිතං විජමහිත්වා කෙසරභාරං විධුනිත්වා තික්ඛත්තුං සීහනාදං නදිත්වා ගොවරාය පක්කමති. චතුත්ථජ්ඣානසෙය්‍යා පන තථාගතසෙය්‍යාති වූච්චති. තාසු ඉධ සීහසෙය්‍යා ආගතා. අයඤ්චි තෙජ්ජස්සදුරියාපථත්තා උත්තමසෙය්‍යා නාම. පාදෙ පාදන්ති දක්ඛිණපාදෙ වාමපාදං. අච්චාධායාති අතිආධාය ඊසකං අතික්කම්ම

යපෙත්වා, ගොප්ඵකෙන හි ගොප්ඵකෙ, ඡාණ්ඩා වා ඡාණ්ඩිහි සඤ්චරියමානෙ අභිණ්භං වෙදනා උප්පජ්ජති, චිත්තං එකග්ගං න හොති, සෙය්‍යා අභාසුකා හොති. යථා පන න සඤ්චරියමාන, එවං අතික්කම්ම යපිතෙ වෙදනා නුප්පජ්ජති, චිත්තං එකග්ගං හොති, සෙය්‍යා භාසුකා හොති, තස්මා එවමාහ.

425. අභිජ්ඣං ලොකෙතිආදි වුළුහත්ථිපදෙ චිත්ථාරිතං.

426. යා පනායං සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙනි උපමා වුත්තා. තත්ථ ඉණං ආදායාති වඩ්ඪියා ධනං ගහෙත්වා. බ්‍යන්ති කරෙය්‍යාති විගතන්තාති කරෙය්‍ය. යථා තෙසං කාකණිකමත්තොපි පරියන්තො නාම නාවසිස්සති, එවං කරෙය්‍ය, සබ්බසො පටිනියානෙය්‍යාති අත්ථො. තතොනිදානන්ති ආණණ්‍යනිදානං. සො හි අණණොම්හිති ආවජ්ජන්තො බලවපාමොජ්ජං ලහති, බලවසොමනස්සමධිගච්ඡති. තෙන වුත්තං – “ලහෙථ පාමොජ්ජං, අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්ස” තිති.

විසභාගවෙදනුප්පත්තියා කකවෙනෙව චතුර්‍රියාපථං ඡිත්තන්තො ආබාධනීති ආබාධො, ස්වාස්ස අත්ථිති ආබාධිකො. තංසමුට්ඨානෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතො. අධිමත්තගිලානොති බාළ්භගිලානො. නච්ඡාදෙය්‍යාති අධිමත්තබ්‍යාධිපරෙතතාය න රුච්චෙය්‍ය. බලමත්තාති බලමෙව, බලඤ්චස්ස කායෙ න භවෙය්‍යාති අත්ථො. තතොනිදානන්ති ආරොග්‍යනිදානං, තස්ස හි අරොගොම්හිති ආවජ්ජන්තො තදුභයං හොති. තෙන වුත්තං – “ලහෙථ පාමොජ්ජං, අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්ස” තිති. න චස්ස කිඤ්චි හොගානං වයොති කාකණිකමත්තම්පි හොගානං වයො න භවෙය්‍ය. තතොනිදානන්ති බන්ධනාමොක්ඛනිදානං, සෙසං වුත්තනායෙනෙව සබ්බපදෙසු යොජෙතබ්බං. අනත්තාධිනොති න අත්තති අධිනො, අත්තනො රුචියා කිඤ්චි කාතුං න ලහති. පරාධිනොති පරෙසු අධිනො, පරස්සෙව රුචියා පවත්තති. න යෙන කාමං ගමොති යෙන දිසාභාගෙනස්ස කාමො හොති. ඉච්ඡා උප්පජ්ජති ගමනාය, තෙන ගන්තුං න ලහති. දාසබ්‍යාති දාසභාවා. භුජිස්සොති අත්තනො සන්තකො. තතොනිදානන්ති භුජිස්සනිදානං. කන්තාරද්ධානමග්ගන්ති කන්තාරං අද්ධානමග්ගං, නිරුද්ධං දිසමග්ගන්ති අත්ථො. තතොනිදානන්ති බෙමන්තභුමිනිදානං.

ඉමෙ පඤ්ච නිවරණෙ අප්පහීනෙති එත්ථ භගවා අප්පහීනං කාමච්ඡන්දනිවරණං ඉණසදිසං, සෙසානි රොගාදිසදිසානි කත්වා දස්සෙති. තත්‍රායං සදිසතා – යො හි පරෙසං ඉණං ගහෙත්වා විනාසෙති. සො තෙහි ඉණං දෙහීති වුච්චමානොපි ඵරුසං වුච්චමානොපි බජ්ඣමානොපි පහරියමානොපි කිඤ්චි පටිබාහිතුං න සක්කොති, සබ්බං තිතික්ඛති, තිතික්ඛකාරණඤ්චිස්ස තං ඉණං හොති. එවමෙවං යො යම්හි කාමච්ඡන්දෙන රජ්ජති, තණ්හාගණෙන තං වත්ථුං ගණ්හාති, සො තෙන ඵරුසං වුච්චමානොපි බජ්ඣමානොපි පහරියමානොපි සබ්බං තිතික්ඛති. තිතික්ඛකාරණඤ්චිස්ස සො කාමච්ඡන්දො හොති සරසාමිකෙහි වධියමානානං ඉත්ථිතං වියාති. එවං ඉණං විය කාමච්ඡන්දො දට්ඨබ්බො.

යථා පන පිත්තරොගාතුරො මධුසක්කරාදීසුපි දින්නෙසු පිත්තරොගාතුරත්තය තෙසං රසං න වින්දති, තිත්තකං තිත්තකන්ති උග්ගිරතියෙව. එවමෙව. බ්‍යාපන්නවිත්තො හිතකාමෙහි ආවරියුපජ්ඣායෙහි අප්පමත්තකම්පි ඔවදියමානො ඔවාදං න ගණ්හාති, “අති විය මෙ තුම්හෙ උපද්දවෙථා” තිආදිනි වත්වා විබ්භමති. පිත්තරොගාතුරත්තය සො පුරිසො මධුසක්කරාදිරසං විය, කොධාතුරත්තය ඝානසුඛාදිහෙදං සාසනරසං න වින්දතීති. එවං රොගො විය බ්‍යාපාදො දට්ඨබ්බො.

යථා පන නක්ඛත්තදිවසෙ ඛන්ධනාගාරෙ ඛද්ධො පුරිසො නක්ඛත්තස්ස නෙව ආදිං, න මජ්ඣං, න පරියොසානං පස්සති. සො දුතියදිවසෙ මුත්තො, “අහො හියොයා නක්ඛත්තං මනාපං, අහො නච්චං, අහො ගීත” තිආදිනි සුත්වාපි පටිවචනං න දෙති. කිං කාරණං? නක්ඛත්තස්ස අනනුභූතත්තා. එවමෙවං ටීනමිද්ධාහිභූතො හික්ඛු විචිත්තනයෙපි ධම්මස්සවනෙ පවත්තමානෙ නෙව තස්ස ආදිං, න මජ්ඣං, න පරියොසානං ඡානාති. සො උට්ඨිතෙ ධම්මස්සවනෙ, “අහො ධම්මස්සවනං, අහො කාරණං, අහො උපමා” ති ධම්මස්සවනස්ස වණ්ණං භණ්ණමානානං සුත්වාපි පටිවචනං න දෙති. කිං කාරණං? ටීනමිද්ධවසෙන ධම්මකථාය අනනුභූතත්තාති. එවං ඛන්ධනාගාරං විය ටීනමිද්ධං දට්ඨබ්බං.

යථා පන නක්ඛත්තං කිලන්තොපි දාසො, “ඉදං නාම අච්චායිකං කරණීයං අත්ථි, සීසං, තත්ථ ගච්ඡ, නො වෙ ගච්ඡසි, හත්ථපාදං වා තෙ ඡින්දාමි කණ්ණනාසං වා” ති චුත්තො සීසං ගච්ඡතියෙව, නක්ඛත්තස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවිතුං න ලහති. කස්මා? පරාධිනත්තය. එවමෙවං විනයෙ අප්පකතඤ්ඤානා විවෙකත්ථාය අරඤ්ඤං පටිට්ඨෙතාපි කිස්මිඤ්චිදෙව අන්තමසො කප්පියමංසෙපි අකප්පියමංසසඤ්ඤාය උප්පන්නාය විවෙකං පහාය සීලවිසොධනත්ථං විනයධරස්ස සන්තිකෙ ගන්තබ්බං හොති. විවෙකසුඛං අනුභවිතුං න ලහති. කස්මා? උද්ධච්චකුක්කුච්චාහිභූතත්තායාති, එවං දාසබ්‍යං විය උද්ධච්චකුක්කුච්චං දට්ඨබ්බං.

යථා පන කන්තාරද්ධානමග්ගපටිපන්නො පුරිසො වොරෙහි මනුස්සානං විලුත්තොකාසං පහතොකාසඤ්ච දිස්වා දණ්ඩකසද්දෙනපි සකුණසද්දෙනපි වොරා ආගතාති උස්සඬිකිතපරිසඬිකිතො හොති, ගච්ඡතිපි, තිට්ඨතිපි, නිවත්තතිපි, ගතට්ඨානතො ආගතට්ඨානමෙව බහුතරං හොති. සො කිච්ඡෙන කසිරෙන ඛෙමන්තභූමිං පාපුණාති වා, න වා පාපුණාති. එවමෙවං යස්ස අට්ඨසු යානෙසු විචිකිච්ඡා උප්පන්නා හොති. සො “බුද්ධො නු ඛො, න නු ඛො බුද්ධො” තිආදිනා නයෙන විචිකිච්ඡන්තො අධිමුච්චිත්වා සද්ධාය ගණ්හිතුං න සක්කොති. අසක්කොන්තො මග්ගං වා එලං වා න පාපුණාතීති යථා කන්තාරද්ධානමග්ගෙ “වොරා අත්ථි නත්ථි” ති පුනප්පුනං ආසප්පනපරිසප්පනං අපරියොගාහනං ඡම්භිතත්ත විත්තස්ස උප්පාදෙන්තො ඛෙමන්තපත්තියා අන්තරායං කරොති, එවං විචිකිච්ඡාපි “බුද්ධො නු ඛො න බුද්ධො” තිආදිනා නයෙන පුනප්පුනං ආසප්පනපරිසප්පනං අපරියොගාහනං ඡම්භිතත්තං විත්තස්ස උප්පාදයමානා අරියභූමිප්පත්තියා අන්තරායං කරොතීති කන්තාරද්ධානමග්ගො විය දට්ඨබ්බො.

ඉදානි සෙය්‍යාථාපි, හික්ඛවෙ, ආණණ්‍යන්ති එත්ථ භගවා
 පභිනකාමච්ඡන්දනීවරණං ආණණ්‍යසදිසං, සෙසානි ආරොග්‍යාදිසදිසානි කත්වා
 දස්සෙති. තත්‍රායං සදිසතා - යථා හි පුරිසො ඉණං ආදාය කම්මන්තෙ පයොජෙත්වා
 සම්ඳ්ධකම්මන්තො, “ඉදං ඉණං නාම පලිබොධමූල”න්ති චින්තෙත්වා සවඩ්ඪිකං
 ඉණං නිය්‍යාතෙත්වා පණ්ණං ඵාලාපෙය්‍ය. අථස්ස තතො පට්ඨාය නෙව කොචි දූතං
 පෙසෙති, න පණ්ණං, සො ඉණසාමිකෙ දිස්වාපි සවෙ ඉච්ඡති, ආසනා උට්ඨන්ති,
 නො වෙ, න උට්ඨන්ති. කස්මා? තෙහි සද්ධිං නිල්ලෙපතාය අලග්ගතාය. එවමෙව
 හික්ඛු, “අයං කාමච්ඡන්දො නාම පලිබොධමූල”න්ති සතිපට්ඨානෙ
 චුත්තනායෙනෙව ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා කාමච්ඡන්දනීවරණං පජහති. තස්සෙවං
 පභිනකාමච්ඡන්දස්ස යථා ඉණමුත්තස්ස පුරිසස්ස ඉණසාමිකෙ දිස්වා නෙව භයං න
 ඡම්භිතත්තං භොති. එවමෙව පරවත්ථුම්භි නෙව සඬිගො න ඛන්ධො භොති.
 දිබ්බානිපි රූපානි පස්සතො කිලෙසො න සමුදාවරති. තස්මා භගවා ආණණ්‍යම්ච
 කාමච්ඡන්දප්පහානමාහ.

යථා පන සො පිත්තරොගාතුරො පුරිසො හෙසජ්ජකිරියාය තං රොගං
 වූපසමෙත්වා තතො පට්ඨාය මධුසක්කරාදීනං රසං චින්දති. එවමෙවං හික්ඛු, “අයං
 බ්‍යාපාදො නාම අනත්ථකාරකො”ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා බ්‍යාපාදනීවරණං පජහති.
 සො එවං පභිනබ්‍යාපාදො යථා පිත්තරොගවිමුත්තො පුරිසො මධුසක්කරාදීනි
 මධුරානි සම්පියායමානො පටිසෙවති. එවමෙවං ආචාරපණ්ණත්තිආදීනි
 සික්ඛාපියමානො සිරසා සම්පට්චිජ්ත්වා සම්පියායමානො සික්ඛති. තස්මා භගවා
 ආරොග්‍යම්ච බ්‍යාපාදප්පහානමාහ.

යථා සො නක්ඛත්තදිවසෙ ඛන්ධනාගාරං පවෙසිතො පුරිසො අපරස්මිං
 නක්ඛත්තදිවසෙ, “පුබ්බෙපි අහං පමාදදොසෙන බද්ධො තං නක්ඛත්තං
 නානුභවාමි, ඉදානි අප්පමත්තො භවිස්සාමි”ති යථාස්ස පච්චත්ථිකා ඔකාසං න
 ලහන්ති. එවං අප්පමත්තො හුත්වා නක්ඛත්තං අනුභවිත්වා - “අහො නක්ඛත්තං
 අහො නක්ඛත්ත”න්ති උදානං උදානෙසි. එවමෙව හික්ඛු, “ඉදං ටීනමිද්ධං නාම
 මහාඅනත්ථකර”න්ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා ටීනමිද්ධනීවරණං පජහති. සො එවං
 පභිනටීනමිද්ධො යථා ඛන්ධනා මුත්තො පුරිසො සත්තාහම්පි නක්ඛත්තස්ස
 ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවති. එවමෙවං හික්ඛු ධම්මනක්ඛත්තස්ස
 ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවන්තො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණාති. තස්මා
 භගවා ඛන්ධනා මොක්ඛම්ච ටීනමිද්ධප්පහානමාහ.

යථා පන දාසො කඤ්චිදෙව මිත්තං උපනිස්සාය සාමිකානං ධනං දත්වා
 අත්තානං භුජිස්සං කත්වා තතො පට්ඨාය යං ඉච්ඡති, තං කරෙය්‍ය. එවමෙව හික්ඛු,
 “ඉදං උද්ධච්චකුක්කුච්චං නාම මහාඅනත්ථකර”න්ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා
 උද්ධච්චකුක්කුච්චං පජහති. සො එවං පභිනුද්ධච්චකුක්කුච්චො යථා භුජිස්සො
 පුරිසො යං ඉච්ඡති, තං කරොති. න තං කොචි බලක්කාරෙන තතො නිවත්තෙති.
 එවමෙවං හික්ඛු යථාසුඛං නෙක්ඛම්මපටිපදං පටිපජ්ජති, න නං උද්ධච්චකුක්කුච්චං

බලක්කාරෙන තතො නිවත්තෙති. තස්මා භගවා භුජිස්සං විය
උද්ධව්වකුක්කුච්චප්පහානමාහ.

යථා බලවා පුරිසො හත්ථසාරං ගහෙත්වා සජ්ජාචුඛො සපරිවාරො කන්තාරං
පටිපජ්ජෙය්‍යා. තං චොරා දුරතොව දිස්වා පලායෙය්‍යාං. සො සොත්ථිනා තං කන්තාරං
නිත්ථරිත්වා බෙමන්තං පත්තො හට්ඨතුට්ඨො අස්ස. එවමෙවං භික්ඛු, “අයං
විචිකිච්ඡා නාම අනත්ථකාරිකා” ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා විචිකිච්ඡං පජ්ජති. සො එවං
පහිනවිචිකිච්ඡො යථා බලවා සජ්ජාචුඛො සපරිවාරො පුරිසො නිබ්භයො වොරෙ
තිණං විය අගඤ්ඤත්වා සොත්ථිනා නික්ඛමිත්වා බෙමන්තභූමිං පාපුණාති. එවමෙවං
දුච්චරිතකන්තාරං නිත්ථරිත්වා පරමබෙමන්තභූමිං අමතං නිබ්බානං පාපුණාති.
තස්මා භගවා බෙමන්තභූමිං විය විචිකිච්ඡාපහානමාහ.

427. ඉමමෙව කායන්ති ඉමං කරජකායං. අභිසන්දෙතීති තෙමෙති ස්නෙහෙති,
සබ්බත්ථ පවත්තපිතිසුඛං කරොති. පරිසන්දෙතීති සමන්තතො සන්දෙති.
පරිපුරෙතීති වායුනා භස්තං විය පුරෙති. පරිප්ඵරෙතීති සමන්තතො ඵුසති. සබ්බාවතො
කායස්සාති අස්ස භික්ඛුනො සබ්බකොට්ඨාසවතො කායස්ස. කිඤ්චි
උපාදින්නකසන්තතිපවත්තිට්ඨානෙ ඡවිමංසලොභිතානුගතං අණුමත්තමිපි යානං
පයමජ්ඣානසුබෙන අචුට්ඨං නාම න හොති. දක්ඛොති ඡෙකො පටිබලො
න්භානීයචුණ්ණාති කාතුඤ්ඤෙව යොජෙතුඤ්ඤෙව සන්තෙතුඤ්ඤෙව. කංසථාලෙති යෙන
කෙනවි ලොහෙන කතභාජනෙ. මත්තිකභාජනං පන ථීරං න හොති, සන්තෙන්නස්ස
භිජ්ජති, තස්මා තං න දස්සෙති. පරිප්ඵොසකං පරිප්ඵොසකන්ති සිඤ්චිත්වා
සිඤ්චිත්වා. සන්තෙය්‍යාති වාමහත්ථෙත කංසථාලං ගහෙත්වා දක්ඛිණෙන හත්ථෙත
පමාණයුත්තං උදකං සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා පරිමද්දන්තො පිණ්ඩං කරෙය්‍ය.
ස්නෙහානුගතාති උදකසිනෙහෙන අනුගතා. ස්නෙහපරෙතාති උදකසිනෙහෙන
පරිගතා. සන්තරබාහිරාති සද්ධිං අන්තොපදෙසෙන චෙව බහිපදෙසෙන ච,
සබ්බත්ථකමෙව උදකසිනෙහෙන ඵුටාති අත්ථො. න ච පග්ගරිණිති න බින්දු බින්දු
උදකං පග්ගරති, සක්කා හොති හත්ථෙතපි ද්විහිපි තිහිපි අඬගුලිහි ගහෙතුං
ඔචට්ඨිකමිපි කාතුන්ති අත්ථො.

428. දුතියජ්ඣානසුඛඋපමායං උබ්භිතොදකොති උබ්භින්නඋදකො, න හෙට්ඨා
උබ්භිජ්ජිත්වා උග්ගච්ඡනඋදකො, අන්තොයෙව පන උබ්භිජ්ජනඋදකොති අත්ථො.
ආයමුඛන්ති ආගමනමග්ගො. දෙවොති මෙසො. කාලෙනකාලන්ති කාලෙ කාලෙ,
අන්වද්ධමාසං වා අනුදසාහං වාති අත්ථො. ධාරන්ති වුට්ඨිං. නානුප්පච්චිජෙය්‍යාති
න පච්චෙසෙය්‍යා, න වස්සෙය්‍යාති අත්ථො. සීතා වාරිධාරා උබ්භිජ්ජිත්වාති සීතං වාරි
තං උදකරහදං පුරයමානං උබ්භිජ්ජිත්වා. හෙට්ඨා උග්ගච්ඡනඋදකඤ්ඤි උග්ගන්ත්වා
උග්ගන්ත්වා භිජ්ජන්තං උදකං බොහෙති. චතුහි දිසාහි පවිසනඋදකං
පුරාණපණ්ණතිණකට්ඨදණ්ඩකාදීහි උදකං බොහෙති. වුට්ඨිඋදකං
ධාරානිපාතපුප්ඵලකෙහි උදකං බොහෙති. සන්තිසින්නමෙව පන හුත්වා
ඉද්ධිනිමිත්තමිව උප්පජ්ජමානං උදකං ඉමං පදෙසං ඵරති, ඉමං පදෙසං න ඵරතිති

නත්ථි. තෙන අච්චොකාසො නාම න භොතීති. තත්ථ රහදො විය කරජකායො,
උදකං විය දුතියජ්ඣානසුඛං. සෙසං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතඛිඛං.

429. තතියජ්ඣානසුඛඋපමායං උප්පලානි එත්ථ සන්තීති උප්පලිනී.
සෙසපදද්වයෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ව සෙතරත්තනීලෙසු යංකිඤ්චි උප්පලං
උප්පලමෙව, ඌනකසතපත්තං පුණ්ඩරීකං, සතපත්තං පදුමං. පත්තනියමං වා විනාපි
සෙතං පදුමං, රත්තං පුණ්ඩරිකන්ති අයමෙත්ථ විනිච්ඡයො. උදකානුග්ගතානීති
උදකතො න උග්ගතානි. අන්තොනිමුග්ගපොසීනීති උදකතලස්ස අන්තො
නිමුග්ගානියෙව හුත්වා පොසීනි, වඩ්ඪීනීති අත්ථො. සෙසං පුරිමනයෙනෙව
වෙදිතඛිඛං.

430. චතුත්ථජ්ඣානසුඛඋපමායං පරිසුද්ධෙන චෙතසා පරියොදානෙනානි එත්ථ
නිරුපක්කිලෙසට්ඨෙන පරිසුද්ධං. පහස්සරට්ඨෙන පරියොදානං වෙදිතඛිඛං.
ඔදානෙන චත්ථොනානි ඉදං උතුඵරණත්ථං චුත්තං. කිලිට්ඨචත්ථොන හි උතුඵරණං න
භොති, තඬ්ඨණධොතපරිසුද්ධෙන උතුඵරණං ඛලවං භොති. ඉමිස්සා හි උපමාය
චත්ථං විය කරජකායො. උතුඵරණං විය චතුත්ථජ්ඣානසුඛං. තස්මා යථා
සුන්භාතස්ස පුරිසස්ස පරිසුද්ධං චත්ථං සසීසං පාරුපිත්වා නිසින්තස්ස සරිරතො උතු
සඛ්ඛමෙව චත්ථං ඵරති, න කොචි චත්ථස්ස අච්චොකාසො භොති. එවං
චතුත්ථජ්ඣානසුඛෙන භික්ඛුනො කරජකායස්ස න කොචි ඔකාසො අච්චො
භොතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. චතුත්ථජ්ඣානචිත්තමෙව වා චත්ථං විය,
තංසමුට්ඨානරූපං උතුඵරණං විය. යථා හි කත්ථවි ඔදාතචත්ථෙ කායං අප්ප්ඝන්තෙපි
තංසමුට්ඨානෙන උතුනා සඛ්ඛත්ථකමෙව කායො ථුට්ඨො භොති. එවං
චතුත්ථජ්ඣානසමුට්ඨිතෙන සුබ්බමරූපෙන සඛ්ඛත්ථකමෙව භික්ඛුනො කරජකායො
ථුට්ඨො භොතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

431. පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණඋපමායං තංදිවසං කතකිරියා පාකටා භොතීති තංදිවසං
ගතගාමත්තයමෙව ගහිතං. තත්ථ ගාමත්තයං ගතපුරිසො විය
පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණලාභී දට්ඨබ්බො. තයො ගාමා විය තයො භවා දට්ඨබ්බො. තස්ස
පුරිසස්ස තීසු ගාමෙසු තංදිවසං කතකිරියාය ආවිභාවො විය පුබ්බෙතිවාසාය චිත්තං
අභිනිහරිත්වා නිසින්තස්ස භික්ඛුනො තීසු භවෙසු කතකිරියාය ආවිභාවො
දට්ඨබ්බො.

432. දිබ්බචක්ඛුඋපමායං ද්වෙ අගාරානි ද්වෙ සරා. සද්ධාරානි සම්මුඛද්ධාරා.
අනුවඩ්ඛමන්තෙති අපරාපරං සඤ්චරන්තෙ. අනුවිචරන්තෙති ඉතො විතො ව
විචරන්තෙ, ඉතො පන ගෙහා නික්ඛමිත්වා එතං ගෙහං, එතස්මා වා නික්ඛමිත්වා
ඉමං ගෙහං පවිසනවසෙනපි දට්ඨබ්බො. තත්ථ ද්වෙ අගාරා සද්ධාරා විය
චුතිපටිසන්ධියො, චක්ඛුමා පුරිසො විය දිබ්බචක්ඛුඤ්ඤාණලාභී, චක්ඛුමතො පුරිසස්ස
ද්වින්තං ගෙහානං අන්තරෙ යත්වා පස්සතො ද්වෙ අගාරෙ
පවිසනකනික්ඛමනකපුරිසානං පාකටකාලො විය දිබ්බචක්ඛුලාභීනො ආලොකං
වඩ්ඨෙත්වා ඔලොකෙන්තස්ස චචනකඋපපජ්ජනකසත්තානං පාකටකාලො. කිං පන

තෙ ඤාණස්ස පාකටා, පුග්ගලස්සාති? ඤාණස්ස. තස්ස පාකටත්තා පන පුග්ගලස්ස පාකටායෙවාති.

433. ආසවක්ඛයඤාණඋපමායං පබ්බතසඬ්ඛෙපෙති පබ්බතමත්ථකෙ. අනාවිලෝති නික්කද්දමො. සිජ්ජියො ච සම්බුකා ච සිජ්ජියමිබ්බකං. සක්ඛරා ච කථලා ච සක්ඛරකථලං. මච්ඡානං ගුම්ඛා සටාති මච්ඡගුම්ඛං. තිට්ඨන්තමිති වරන්තමිති එත්ථ සක්ඛරකථලං තිට්ඨතියෙව, ඉතරානි වරන්තමිති තිට්ඨන්තමිති. යථා පන අන්තරන්තරා ඨිතාසුපි නිසින්තාසුපි විජ්ජමානාසුපි, “එතා ගාවො වරන්ති” ති වරන්තියො උපාදාය ඉතරාපි වරන්තීති වුවිචන්ති. එවං තිට්ඨන්තමෙව සක්ඛරකථලං උපාදාය ඉතරමිති ද්වයං තිට්ඨන්තන්ති වුත්තං. ඉතරඤ්ච ද්වයං වරන්තං උපාදාය සක්ඛරකථලමිති වරන්තන්ති වුත්තං. තත්ථ චක්ඛුමනො පුරිසස්ස තීරෙ යත්වා පස්සනො සිජ්ජියමිබ්බකාදීනං විභූතකාලො විය ආසවානං ඛයාය චිත්තං නිහරිත්වා නිසින්තස්ස භික්ඛුනො චතුත්තං සච්චානං විභූතකාලො දට්ඨබ්බො.

434. ඉදානි සත්තභාකාරෙහි සලිඬ්ගතො සගුණතො ධීණාසවස්ස නාමං ගණ්හන්තො, අයං වුවිචති, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමණො ඉතිපීතිආදිමාහ. තත්ථ එවං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමණො භොතීතිආදීසු, භික්ඛවෙ, එවං භික්ඛු සමිතපාපත්තා සමණො භොති. බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො භොති. න්භාතකිලෙසත්තා න්භාතකො භොති, ධොතකිලෙසත්තාති අත්ථො. චතුමග්ගඤාණසඬ්ඛාතෙහි වෙදෙහි අකුසලධම්මානං ගතත්තා වෙදගු භොති, විදිතත්තාති අත්ථො. තෙනෙව විදිතාස්ස භොන්තීතිආදිමාහ. කිලෙසානං සුතත්තා සොන්තියො භොති, නිස්සුතත්තා අපහතත්තාති අත්ථො. කිලෙසානං ආරකත්තා අරියො භොති, හතත්තාති අත්ථො. තෙහි ආරකත්තා අරහං භොති, දුරිභූතත්තාති අත්ථො. සෙසං සබත්ථ පාකටමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. වුළඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා

435. එවං මෙ සුතන්ති වුළඅස්සපුරසුත්තං. තස්ස දෙසනාකාරණං පුරිමසදිසමෙව. සමණසාමීවිජ්ජපටිපදාති සමණානං අනුව්ඡවිකා සමණානං අනුලොමජ්ජපටිපදා.

436. සමණමලානන්තිආදීසු එතෙ ධම්මා උජ්ජජ්ජමානා සමණො මලිනෙ කරොන්ති මලග්ගහිතෙ, තස්මා “සමණමලා” ති වුවිචන්ති. එතෙහි සමණො දුස්සන්ති, පදුස්සන්ති, තස්මා සමණදොසාති වුවිචන්ති. එතෙ උජ්ජජ්ජිත්වා සමණො කසටෙ නිරොපෙ කරොන්ති මිලාපෙන්ති, තස්මා සමණකසටාති වුවිචන්ති. ආපායිකානං යානානන්ති අපායෙ නිබ්බත්තාපකානං කාරණානං. දුග්ගතිවෙදනියානන්ති දුග්ගතියං විපාකවෙදනාය පච්චයානං. මතථං නාමාති මනුස්සා තිබ්බණං අයං අයෙන සුසංසිත්වා තං අයවුණ්ණං මංසෙන සද්ධිං මද්දිත්වා

කොඤ්චසක්කුණෙ ඛදාපෙන්නි. තෙ උච්චාරං කාතුං අසක්කොන්නා මරන්නි. නො වෙ මරන්නි, පහරිත්වා මාරෙන්නි. අථ තෙසං කුච්ඡිං ඵාලෙත්වා නං උදකෙන ධොවිත්වා චුණ්ණං ගහෙත්වා මංසෙන සද්ධිං මද්දිත්වා පුන ඛදාපෙන්නීති එවං සත්ත වාරෙ ඛදාපෙත්වා ගහිතෙන අයචුණ්ණෙන ආවුධං කරොන්නි. සුසික්ඛිතා ච නං අයකාරා බහුභත්ථකම්මමුලං ලභිත්වා කරොන්නි. තං මතසක්කුණතො ජාතත්තා “මතජ” න්ති වුවචති, අතිතිබ්බණං හොති. පීතනිසිතන්ති උදකපීතඤ්චෙව සිලාය ච සුනිසංසිතං. සඬ්ඝාටියාති කොසියා. සම්පාරුතන්ති පරියොනද්ධං. සම්පලිචෙයීතන්ති සමන්තතො වෙයීතං.

437. රජොජල්ලිකස්සාති රජොජල්ලධාරිනො. උදකොරොහකස්සාති දිවසස්ස තික්ඛන්තුං උදකං ඔරොහන්තස්ස. රුක්ඛමුලිකස්සාති රුක්ඛමුලවාසිනො. අබ්භොකාසිකස්සාති අබ්භොකාසවාසිනො. උබ්භට්ඨකස්සාති උද්ධං ධීතකස්ස. පරියායහත්තිකස්සාති මාසවාරෙන වා අඬ්ඬමාසවාරෙන වා භුඤ්ජන්තස්ස. සබ්බමෙතං බාහිරසමයෙනෙව කථිතං. ඉමස්මිඤ්භි සාසනෙ විවරධරො හික්ඛු සඬ්ඝාටිකොති න වුවචති. රජොජල්ලධාරණාදිවතාති ඉමස්මිං සාසනෙ නත්ථියෙව. බුද්ධවචනස්ස බුද්ධවචනමෙව නාමං, න මන්තාති. රුක්ඛමුලිකො, අබ්භොකාසිකොති එත්තකංයෙව පන ලබ්භති. තම්පි බාහිරසමයෙනෙව කථිතං. ජාතමෙව නන්ති තංදිවසෙ ජාතමත්තංයෙව නං. සඬ්ඝාටිකං කරෙය්‍යුන්ති සඬ්ඝාටිකං වත්ථං නිවාසෙත්වා ච පාරුපිත්වා ච සඬ්ඝාටිකං කරෙය්‍යුං. එස නයො සබ්බත්ථං.

438. විසුද්ධමත්තානං සමනුපස්සතීති අත්තානං විසුජ්ඣන්තං පස්සති. විසුද්ධොති පන න තාව වත්තබ්බො. පාමොජ්ජං ජායතීති තුට්ඨාකාරො ජායති. පමුදිතස්ස පීතීති තුට්ඨස්ස සකලසරීරං බොහයමානා පීති ජායති. පීතිමතස්ස කායොති පීතිසම්පයුත්තස්ස පුග්ගලස්ස නාමකායො. පස්සම්භතීති විගතදරථො හොති. සුඛං වෙදෙතීති කායිකම්පි චෙතසිකම්පි සුඛං වෙදියති. චිත්තං සමාධියතීති ඉමිනා තෙක්ඛම්මසුබෙන සුඛිතස්ස චිත්තං සමාධියති, අප්පනාපත්තං විය හොති. සො මෙත්තාසභගතෙන චෙතසාති හෙට්ඨා කිලෙසවසෙන ආරද්ධා දෙසනා පබ්බතෙ වුට්ඨවුට්ඨී විය නදිං යථානුසන්ධිනා බ්‍රහ්මවිහාරභාවනං ඔතිණ්ණා. තත්ථ යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තමෙව. සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, පොක්ඛරණීති මහාසීහනාදසුත්තෙ මග්ගො පොක්ඛරණියා උපමිතො, ඉධ සාසනං උපමිතන්ති වෙදිතබ්බං. ආසවානං ඛයා සමණො හොතීති සබ්බකිලෙසානං සමිතත්තා පරමත්ථසමණො හොතීති. සෙසං සබ්බත්ථං උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. වූළයමකවග්ගො

1. සාලෙයාකසුත්තවණ්ණනා

439. එවං මෙ සුතන්ති සාලෙයාකසුත්තං. තත්ථ කොසලෙසුති කොසලා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා. තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුල්භීසද්දෙන කොසලාති වුව්වති, තස්මිං කොසලෙසු ජනපදෙ. පොරාණා පනාහු – යස්මා පුබ්බෙ මහාපනාදං රාජකුමාරං නානානාටකානි දිස්වා සිතමත්තමිපි අකරොන්තං සුත්වා රාජා ආහ – ‘‘යො මම පුත්තං හසාපෙති, සබ්බාලඬකාරෙන නං අලඬකරොමි’’ති. තතො නඬගලානිපි ඡඩ්ඬෙත්වා මහාජනකායෙ සන්නිපතිතෙ මනුස්සා සාතිරෙකානි සත්තවස්සානි නානාකිලිකායො දස්සෙත්වා නං හසාපෙතුං නාසක්ඛිංසු. තතො සක්කො දෙවනටං පෙසෙසි. සො දිබ්බනාටකං දස්සෙත්වා හසාපෙසි. අථ තෙ මනුස්සා අත්තනො අත්තනො වසනොකාසාහිමුඛා පක්කමිංසු. තෙ පටිපටෙ මිත්තසුහජ්ජාදයො දිස්වා පටිසන්ථාරං කරොන්තා, ‘‘කච්චි, හො, කුසලං, කච්චි, හො, කුසල’’න්ති ආහංසු. තස්මා තං ‘‘කුසලං කුසල’’න්ති වචනං උපාදාය සො පදෙසො කොසලාති වුව්වතීති.

වාරිකං වරමානොති අතුරිතවාරිකං වරමානො. මහතා භික්ඛුසඬසෙන සද්ධින්නි සතං වා සහස්සං වා සතසහස්සං වාති එවං අපරිච්ඡින්නෙන මහතා භික්ඛුසඬසෙන සද්ධිං. බ්‍රාහ්මණගාමොති බ්‍රාහ්මණානං සමොසරණගාමොපි බ්‍රාහ්මණගාමොති වුව්වති බ්‍රාහ්මණානං භොගගාමොපි. ඉධ සමොසරණගාමො අධිජ්ජෙතො. තදවසරිති තං අවසරි, සම්පත්තොති අත්ථො. විහාරො පනෙත්ථ අනියාමිතො; තස්මා තස්ස අවිදුරෙ බුද්ධානං අනුච්ඡවිකො එකො වනසණ්ඨො භවිස්සති, සත්ථා තං වනසණ්ඨං ගතොති වෙදිතබ්බො. අස්සොසුන්ති සුඤ්ඤ උපලභිංසු. සොතද්වාරසම්පත්තවචනනිග්ගොසානුසාරෙන ජානිංසු. බොති අවධාරණත්ථෙ පදපුරණමත්තෙ වා නිපාතො. තත්ථ අවධාරණත්ථෙන අස්සොසුංයෙව, න තෙසං කොචි සවනන්තරායො අහොසීති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. පදපුරණෙන බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාමත්තමෙව.

ඉදානි යමත්ථං අස්සොසුං, තං පකාසෙතුං සමණො බලු, හො, ගොතමොතිආදි වුත්තං. තත්ථ සමිතපාපත්තා සමණොති වෙදිතබ්බො. බලුති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො. හොති තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලපනමත්තං. ගොතමොති භගවතො ගොත්තවසෙන පරිදීපනං. තස්මා සමණො බලු, හො, ගොතමොති එත්ථ සමණො කිර, හො, ගොතමගොත්තොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. සකායපුත්තොති ඉදං පන භගවතො උච්චාකුලපරිදීපනං. සකායකුලා පබ්බජිතොති සද්ධාපබ්බජිතභාවදීපනං. කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන අනභිභූතො අපරික්ඛිණංයෙව තං කුලං පහාය සද්ධාපබ්බජිතොති වුත්තං හොති. තතො පරං වුත්තත්ථමෙව. තං බො පනාති ඉත්ථම්භූතාධ්‍යානත්ථෙ උපයොගවචනං, තස්ස බො පන හොතො ගොතමස්සාති අත්ථො. කල්‍යාණොති කල්‍යාණගුණසමන්තාගතො, සෙට්ඨොති වුත්තං හොති. කිත්තිසද්දොති කිත්තියෙව, ථුතිසොසො වා. අබ්භුග්ගතොති සදෙවකං ලොකං

අප්පකාමාත්මනිවා උග්ගතො. කිත්ති? “ඉතිපි සො භගවා...පෙ.... බුද්ධො භගවා”ති.

තත්‍රායං පදසම්බන්ධො – සො භගවා ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... ඉතිපි භගවාති. ඉමිනා ච ඉමිනා ච කාරණෙනාති චුත්තං හොති. තත්ථ ආරක්කත්තා, අරිනං අරානඤ්ච භතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවාති ඉමෙහි තාව කාරණෙහි සො භගවා අරහත්ති වෙදිතබ්බොතිආදිනා නයෙන මානිකං නික්ඛිපිත්වා සබ්බානෙව එතානි පදානි විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ විත්ථාරිතානීති තතො තෙසං විත්ථාරො ගහෙතබ්බො.

සාධු බො පනාති සුන්දරං බො පන; අත්ථාවහං සුඛාවහන්ති චුත්තං හොති. තථාරූපානං අරහතන්ති යථාරූපො සො භවං ගොතමො, එවරූපානං අනෙකෙහිපි කප්පකොට්ඨසතසහස්සෙහි දුල්ලභදස්සනානං ඛ්‍යාමප්පභාපරික්ඛිත්තෙහි අසීතිඅනුඛ්‍යාඤ්ජනරතනපටිමණ්ඩිතෙහි ද්වත්තිංස්මහාපුරිසලක්ඛණවරෙහි සමාකිණ්ණමනොරමසරීරානං අතප්පකදස්සනානං අතිමධුරධම්මනිග්ගොසානං, යථාභූතගුණාධිගමෙන ලොකෙ අරහන්තොති ලද්ධසද්දානං අරහතං. දස්සනං හොතීති පසාදසොම්මානි අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා දස්සනමත්තම්පි සාධු හොති. සචෙ පන අට්ඨකිංසමන්තාගතෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන ධම්මං දෙසෙත්තස්ස එකං පදම්පි සොතුං ලභිස්සාම, සාධුතරංයෙව භවිස්සතීති එවං අප්පකාසයං කත්වා.

යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්සුති සබ්බකිච්චානි පභාය තුට්ඨමානසා ආගමංසු. එතදවොචුත්ති දුට්ඨා හි පුච්ඡා අගාරිකපුච්ඡා අනගාරිකපුච්ඡා ච. තත්ථ “කිං, භන්තෙ, කුසලං, කිං අකුසලං”න්ති ඉමිනා නයෙන අගාරිකපුච්ඡා ආගතා. “ඉමෙ බො, භන්තෙ, පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා”ති ඉමිනා නයෙන අනගාරිකපුච්ඡා. ඉමෙ පන අත්තතො අනුරූපං අගාරිකපුච්ඡං පුච්ඡන්තා එතං, “කො නු බො, හො ගොතම, හෙතු කො පච්චයො”තිආදිවචනං අවොචුං. තෙසං භගවා යථා න සක්කොන්ති සල්ලක්ඛෙතුං, එවං සංඛිත්තෙනෙව තාව පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්තො, අධම්මවරියාවිසමවරියාහෙතු බො ගහපතයොතිආදිමාහ. කස්මා පන භගවා යථා න සල්ලක්ඛෙත්ති, එවං විස්සජ්ජෙසීති? පණ්ඩිතමානිකා හි තෙ; ආදිතොව මානිකං අට්ඨපෙත්වා යථා සල්ලක්ඛෙත්ති, එවං අත්ථෙව විත්ථාරිතෙ, දෙසනං උත්තානිකාති මඤ්ඤන්තා අවජානන්ති, මයම්පි කට්ඨෙත්තා එවමෙව කට්ඨය්‍යාමාති වත්තාරො භවන්ති. තෙන තෙසං භගවා යථා න සක්කොන්ති සල්ලක්ඛෙතුං, එවං සංඛිත්තෙනෙව තාව පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසී. තතො සල්ලක්ඛෙතුං අසක්කොන්තෙහි විත්ථාරදෙසනං යාවිතො විත්ථාරෙන දෙසෙතුං, තෙන හි ගහපතයොතිආදිමාහ. තත්ථ තෙන භීති කාරණත්ථෙ නිපාතො. යස්මා මං තුම්හෙ යාවථ, තස්මාති අත්ථො.

440. තිව්ධන්ති තීහි කොට්ඨාසෙහි. කායෙනාති කායද්වාරෙන.

අධම්මවරියාවිසමවරියාති අධම්මවරියසඬකා විසමවරියා. අයං පනෙත්ථ පදත්ථො, අධම්මස්ස වරියා අධම්මවරියා, අධම්මකරණන්ති අත්ථො. විසමා වරියා,

විසමස්ස වා කම්මස්ස වරියාති විසමවරියා. අධම්මවරියා ව සා විසමවරියා වාති අධම්මවරියාවිසමවරියා. එතෙනුපායෙන සබ්බෙසු කණ්හසුක්කපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. ලුද්දොති කක්ඛලො. දාරුණොති සාහසිකො. ලොහිතපාණිති පරං ජීවිතා වොරොපෙන්නස්ස පාණි ලොහිතෙන ලිප්පන්ති. සවෙපි න ලිප්පන්ති, තථාවිධො ලොහිතපාණිත්වෙව වුච්චති. හතප්පහතෙ නිව්ච්චියොති හතෙ ව පරස්ස පහාරදානෙ, පහතෙ ව පරමාරණෙ නිව්ච්චියො. අද්දාපන්නොති නික්කරුණතං ආපන්නො.

යං තං පරස්සාති යං තං පරස්ස සන්නකං. පරචිත්තුපකරණන්ති තස්සෙව පරස්ස චිත්තුපකරණං තුට්ඨිජනනං පරික්ඛාරහණ්ඛකං. ගාමගතං වාති අත්තොගාමෙ වා යපිතං. අරඤ්ඤගතං වාති අරඤ්ඤෙ රුක්ඛග්ගපබ්බතමත්ථකාදිසු වා යපිතං. අදින්නන්ති තෙහි පරෙහි කායෙන වා වාචාය වා අදින්නං. ථෙය්‍යසඬ්ඛාතන්ති එත්ථ ථෙන්නොති වොරො. ථෙන්නස්ස භාවො ථෙය්‍යං, අවහරණචිත්තස්සෙතං අධිවචනං. සඬ්ඛා සඬ්ඛාතන්ති අත්ථතො එකං, කොට්ඨාසස්සෙතං අධිවචනං, “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා” තිආදිසු විය. ථෙය්‍යඤ්ච තං සඬ්ඛාතඤ්චාති ථෙය්‍යසඬ්ඛාතං, ථෙය්‍යචිත්තසඬ්ඛාතො එකො චිත්තකොට්ඨාසොති අත්ථො. කරණත්ථෙ චෙතං පච්චත්තවචනං, තස්මා ථෙය්‍යසඬ්ඛාතෙනාති අත්ථතො දට්ඨබ්බං.

මාතුරක්ඛිතාතිආදිසු යං පිතරි නට්ඨෙ වා මතෙ වා සාසච්ඡාදනාදිහි පටිජග්ගමානා, වයපත්තං කුලසරෙ දස්සාමිති මාතා රක්ඛති, අයං මාතුරක්ඛිතා නාම. එතෙනුපායෙන පිතුරක්ඛිතාදයොපි වෙදිතබ්බා. සභාගකුලාති පන කුච්ඡිගතෙසුපි ගබ්භෙසු කතිකං කරොන්ති – “සවෙ මය්හං පුත්තො හොති, තුය්හං ධිතා, අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං න ලහිස්සති, මය්හං පුත්තස්සෙව හොතු” ති. එවං ගබ්භෙපි පරිග්ගහිතා සස්සාමිකා නාම. “යො ඉත්ථන්තාමං ඉත්ථිං ගච්ඡති, තස්ස එත්තකො දණ්ඨො” ති එවං ගාමං වා ගෙහං වා වීථිං වා උද්දිස්ස යපිතදණ්ඨා, පන සපරිදණ්ඨා නාම. අත්තමසො මාලාගුණපරික්ඛිත්තාපීති යා සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡෙදෙන, “එසා මෙ හරියා භවිස්සති” ති සඤ්ඤාය තස්සා උපරි කෙනචි මාලාගුණං බිපන්නෙන මාලාගුණමත්තෙනාපි පරික්ඛිත්තා හොති. තථාරූපාසු වාරිත්තං ආපජ්ජිතා හොතිති එවරූපාසු ඉත්ථිසු සම්මාදිට්ඨිසුත්තෙ වුත්තම්ච්ඡාචාරලක්ඛණවසෙන චිතික්කමං කත්තා හොති.

සභාගතොති සභායං යිතො. පරිසාගතොති පරිසායං යිතො. ඤාතිමජ්ඣගතොති දායාදානං මජ්ඣෙ යිතො. පුගමජ්ඣගතොති සෙනීනං මජ්ඣෙ යිතො. රාජකුලමජ්ඣගතොති රාජකුලස්ස මජ්ඣෙ මහාවිනිච්ඡයෙ යිතො. අභිනීතොති පුච්ඡනත්ථාය නීතො. සක්ඛිපුට්ඨොති සක්ඛිං කත්වා පුච්ඡිතො. එහම්හො පුරිසාති ආලපනමෙතං. අත්තහෙතු වා පරහෙතු වාති අත්තතො වා පරස්ස වා හත්ථපාදාදිහෙතු වා ධනහෙතු වා. ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතු වාති එත්ථ ආමිසන්ති ලාභො අධිජ්ජෙතො. කිඤ්චික්ඛන්ති යං වා තං වා අප්පමත්තකං. අත්තමසො තිත්තිරවට්ඨකසප්පිපිණ්ඩනවනිතපිණ්ඩාදිමත්තකස්සපි ලඤ්ජස්ස හෙතුති අත්ථො. සම්පජානමුසා භාසිතා හොතිති ජානන්නොයෙව මුසාවාදං කත්තා හොති.

ඉමෙසං හෙදායාති යෙසං ඉතොති වුත්තානං සන්තිකෙ සුතං හොති, තෙසං හෙදාය. අමුසං හෙදායාති යෙසං අමුත්තාති වුත්තානං සන්තිකෙ සුතං හොති, තෙසං හෙදාය. ඉති සමග්ගානං වා හෙදකාති එවං සමග්ගානං වා ද්විත්තං සභායකානං හෙදං කත්තා. භින්නානං වා අනුප්පදාකාති සුට්ඨු කතං තයා, තං පජ්ඣන්තෙන කතිපාහෙනෙව තෙ මහන්තං අනත්ථං කරොයාති එවං භින්නානං පුන අසංසන්දනාය අනුප්පදාකා උපත්ථම්හෙනා කාරණං දස්සෙතාති අත්ථො. වග්ගො ආරාමො අභිරතිට්ඨානමස්සාති වග්ගාරාමො. වග්ගරතොති වග්ගෙසු රතො. වග්ගෙ දිස්වා වා සුත්වා වා නන්දතීති වග්ගනන්දී. වග්ගකරණං වාවන්ති යා වාවා සමග්ගෙපි සත්තෙ වග්ගෙ කරොති භින්නී, තං කලහකාරණං වාවං භාසිතා හොති.

අණ්ඩකාති යථා සදොසෙ රුක්ඛෙ අණ්ඩකාති උට්ඨහන්ති, එවං සදොසතාය චුංසනාවම්හනාදිවචනෙහි අණ්ඩකා ජාතා. කක්කසාති පුතිකා. යථා නාම පුතිකරුක්ඛො කක්කසො හොති පග්ගරිතවුණ්ණො, එවං කක්කසා හොති, සොතං සංසමානා විය පටිසති. තෙන වුත්තං ‘කක්කසා’ති. පරකවුකාති පරෙසං කවුකා අමනාපා දොසජනතී. පරාභිසජ්ජතීති කුට්ඨකණ්ටකසාඛා විය මම්මෙසු විජ්ඣිත්වා පරෙසං අභිසජ්ජතී ගන්තුකාමානම්පි ගන්තුං අදත්වා ලග්ගනකාරී. කොධසාමන්තාති කොධස්ස ආසන්නා. අසමාධිසංවත්තනිකාති අප්පනාසමාධිස්ස වා උපචාරසමාධිස්ස වා අසංවත්තනිකා. ඉති සබ්බානෙව තාති සදොසවාචාය වෙවචනාති.

අකාලවාදීති අකාලෙන වත්තා. අභුතවාදීති යං නත්ථි, තස්ස වත්තා. අනත්ථවාදීති අකාරණනිස්සිතං වත්තා. අධම්මවාදීති අසභාවං වත්තා. අවිනයවාදීති අසංවරවිනයපටිසංයුත්තස්ස වත්තා. අනිධානවති වාවන්ති භදයමඤ්ජුසායං නිධෙතුං අයුත්තං වාවං භාසිතා හොති. අකාලෙනාති වත්තබ්බකාලස්ස පුබ්බෙ වා පච්ඡා වා අයුත්තකාලෙ වත්තා හොති. අනපදෙසන්ති සුත්තාපදෙසවිරහිතං. අපරියන්තවතින්ති අපරිච්ඡෙදං, සුත්තං වා ජාතකං වා නික්ඛිපිත්වා තස්ස උපලබ්භං වා උපමං වා වත්ථුං වා ආහරිත්වා බාහිරකථංයෙව කථෙති. නික්ඛිත්තං නික්ඛිත්තමෙව හොති. ‘සුත්තං නු ඛො කථෙති ජාතකං නු ඛො, තස්ස අන්තං වා කොටිං වා පස්සාමා’ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. යථා වටරුක්ඛසාඛානං ගතගතට්ඨානෙ පාරොහා ඔතරන්ති, ඔතිණ්ණොතිණ්ණට්ඨානෙ සම්පජ්ජිත්වා පුන වඩ්ඪන්තියෙව. එවං අඩ්ඪයොජනම්පි යොජනම්පි ගච්ඡන්තියෙව, ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ පන මූලරුක්ඛො විනස්සති, පචෙණ්ණජාතකාව තිට්ඨන්ති. එවමයම්පි නිග්‍රොධධම්මකථිකො නාම හොති; නික්ඛිත්තං නික්ඛිත්තමත්තමෙව කත්වා පස්සෙනෙව පරිහරන්තො ගච්ඡති. යො පන ඛහුම්පි භණන්තො එතදත්ථමීදං වුත්තන්ති ආහරිත්වා ජානාපෙතුං සක්කොති, තස්ස කථෙතුං වට්ටති. අනත්ථසංභිතන්ති න අත්ථනිස්සිතං.

අභිජ්ඣාතා හොතීති අභිජ්ඣාය ඔලොකෙතා හොති. අහො වතාති පත්ථනත්ථෙ නිපාතො. අභිජ්ඣාය ඔලොකිතමත්තකෙන චෙත්ථ කම්මපථහෙදො න හොති. යදා

පන, “අහො වනිදං මම සන්තකං අස්ස, අහමෙත්ථ වසං වත්තෙය්‍ය” න්ති අත්තනො පරිණාමෙති, තදා කම්මපථහෙදො හොති, අයමිධ අධිජ්ජෙතො.

බ්‍යාපන්නචිත්තොති විපන්නචිත්තො පුතිභූතචිත්තො. පද්ධියමනසඤ්චිකප්පොති දොසෙන ද්වයචිත්තසඤ්චිකප්පො. හඤ්ඤන්තුති ඝාතියන්තු. වජ්ඣන්තුති වධං පාපුණන්තු. මා වා අහෙසුන්ති කිඤ්චිපි මා අහෙසුං. ඉධාපි කොපමත්තකෙන කම්මපථහෙදො න හොති. හඤ්ඤන්තුතිආදිචිත්තනෙතෙව හොති, තස්මා එවං වුත්තං.

මිච්ඡාදිට්ඨිකොති අකුසලදස්සනො. විපරිතදස්සනොති විපල්ලත්ථදස්සනො. නත්ථි දින්නන්ති දින්නස්ස ඵලාභාවං සන්ධාය වදති. ශිට්ඨං වුව්චති මහායාගො. හුතන්ති පහෙණකසක්කාරො අධිජ්ජෙතො, තම්පි උභයං ඵලාභාවමෙව සන්ධාය පටික්ඛිපති. සුක්කතදුක්කටානන්ති සුක්කතදුක්කටානං, කුසලාකුසලානන්ති අත්ථො. ඵලං විපාකොති යං ඵලන්ති වා විපාකොති වා වුව්චති, තං නත්ථිති වදති. නත්ථි අයං ලොකොති පරලොකෙ ධීතස්ස අයං ලොකො නත්ථි. නත්ථි පරො ලොකොති ඉධ ලොකෙ ධීතස්සපි පරලොකො නත්ථි, සබ්බෙ තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්තිති දස්සෙති. නත්ථි මාතා නත්ථි පිතාති තෙසු සම්මාපටිපත්තිමිච්ඡාපටිපත්තිනං ඵලාභාවවසෙන වදති. නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකාති වචින්වා උපපජ්ජනකසත්තා නාම නත්ථිති වදති. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදෙන්තිති යෙ ඉමඤ්ච ලොකං පරඤ්ච ලොකං අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය සයං පච්චක්ඛං කත්වා පවෙදෙන්ති, තෙ නත්ථිති සබ්බඤ්ඤබුද්ධානං අභාවං දිපෙති, එත්තාවතා දසවත්ථුකා මිච්ඡාදිට්ඨි කල්පිතා හොති.

441. පාණානිපාතං පහායාතිආදයො සත්ත කම්මපථා වුළුහත්ථිපදෙ විත්ථාරිතා. අනභිජ්ඣාදයො උත්තානත්ථායෙව.

442. සහබ්‍යතං උපපජ්ජෙය්‍යන්ති සහභාවං උපගච්ඡෙය්‍යං. බ්‍රහ්මකායිකානං දෙවානන්ති පයමජ්ඣානභූමිදෙවානං. ආභානං දෙවානන්ති ආභා නාම විසුං නත්ථි, පරිත්තාහඅප්පමාණාහආහස්සරානමෙතං අධිවචනං. පරිත්තාහානන්තිආදි පන එකතො අග්ගහෙත්වා තෙසංයෙව හෙදතො ගහණං. පරිත්තසුභානන්තිආදිසුපි එසෙව නයො. ඉති හගවා ආසවක්ඛයං දස්සෙත්වා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

ඉධ යත්වා පන දෙවලොකා සමානෙතබ්බා. තිස්සන්තං තාව ඤානභූමීනං වසෙන නව බ්‍රහ්මලොකා, පඤ්ච සුද්ධාවාසා වතුහි ආරූපෙහි සද්ධිං නවාති අට්ඨාරස, වෙහජ්ඵලෙහි සද්ධිං එකුනච්ඡති, තෙ අසඤ්ඤං පක්ඛිපිත්වා විසති බ්‍රහ්මලොකා හොන්ති, එවං ඡහි කාමාවචරෙහි සද්ධිං ඡබ්බිසති දෙවලොකා නාම. තෙසං සබ්බෙසම්පි හගවතා දසකුසලකම්මපථෙහි නිබ්බත්ති දස්සිතා.

තත්ථ ඡස්ස තාව කාමාවචරෙස්ස තිණ්ණං සුවරිතානං විපාකෙනෙව නිබ්බත්ති
 හොති. උපරිදෙවලොකානං පන ඉමෙ කම්මපථා උපනිස්සයවසෙන කථිතා. දස
 කුසලකම්මපථා හි සීලං, සීලවතො ව කසිණපරිකම්මං ඉජ්ඣති. සීලෙ පතිට්ඨාය
 කසිණපරිකම්මං කත්වා පයමජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා පයමජ්ඣානභූමියං
 නිබ්බත්ති; දුතියාදීනි භාවෙන්වා දුතියජ්ඣානභූමිආදීසු නිබ්බත්ති;
 රූපාවචරජ්ඣානං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඤෙන්වා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨිතො
 පඤ්චස්ස සුද්ධාවාසෙස්ස නිබ්බත්ති; රූපාවචරජ්ඣානං පාදකං කත්වා
 අරූපාවචරසමාපත්තිං නිබ්බත්තෙන්වා චතුස්ස අරූපෙස්ස නිබ්බත්ති;
 රූපාරූපජ්ඣානං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඤෙන්වා අරහත්තං පාපුණාති.
 අසඤ්ඤභවො පන බාහිරකානං තාපසපරිබ්බාජකානං ආවිණ්ණොති ඉධ න
 නිද්දිට්ඨො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චස්සදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සාලෙයාකස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. වෙරඤ්ජකස්සත්තවණ්ණනා

444. එවං මෙ සුතන්ති වෙරඤ්ජකස්සත්තං. තත්ථ වෙරඤ්ජකාති
 වෙරඤ්ජවාසිනො. කෙනවිදෙව කරණියෙනාති කෙනවිදෙව අනියමිතකිච්චෙන.
 සෙසං සබ්බං පුරිමස්සත්තෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කෙවලඤ්ඤි ඉධ අධම්මචාරී
 විසමචාරීති එවං පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනා කතා. පුරිමස්සත්තෙ ධම්මාධිට්ඨානාති අයං
 විසෙසො. සෙසං තාදිසමෙවාති.

පපඤ්චස්සදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වෙරඤ්ජකස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාවෙදල්ලස්සත්තවණ්ණනා

449. එවං මෙ සුතන්ති මහාවෙදල්ලස්සත්තං. තත්ථ ආයස්මාති
 සගාරවසප්පතිස්සවචනමෙතං. මහාකොට්ඨිකොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං.
 පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති ඵලසමාපත්තිනො වුට්ඨිතො. දුප්පඤ්ඤො දුප්පඤ්ඤොති
 එත්ථ පඤ්ඤාය දුට්ඨං නාම නත්ථි, අප්පඤ්ඤො නිප්පඤ්ඤොති අත්ථො.
 කිත්තාවතා නු බොති කාරණපරිච්ඡෙදපුච්ඡා, කිත්තකෙන නු බො එවං වුච්චතිති
 අත්ථො. පුච්ඡා ව නාමෙසා අදිට්ඨභොතනාපුච්ඡා, දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා,
 විමතිච්ඡෙදනාපුච්ඡා, අනුමතිපුච්ඡා, කට්ඨකමාසනාපුච්ඡාති පඤ්චවිධා හොති.
 තාසමිදං නානාකරණං -

කතමා අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං අඤ්ඤාතං හොති අදිට්ඨං අතුලිතං අතිරිතං අවිභූතං අවිභාවිතං, තස්ස ඤාණාය දස්සනාය තුලනාය තීරණාය විභූතාය විභාවනත්ථාය පඤ්භං පුච්ඡති. අයං අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා.

කතමා දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං ඤාතං හොති දිට්ඨං තුලිතං තීරිතං විභූතං විභාවිතං, අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං සංසන්දනත්ථාය පඤ්භං පුච්ඡති. අයං දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා.

කතමා විමතිවිෂේදනාපුච්ඡා? පකතියා සංසයපක්ඛන්දො හොති විමතිපක්ඛන්දො, ද්වෙළ්භකජාතො, “එවං නු ඛො, න නු ඛො, කිං නු ඛො, කථං නු ඛො”ති, සො විමතිවිෂේදනත්ථාය පඤ්භං පුච්ඡති. අයං විමතිවිෂේදනාපුච්ඡා (මහානි. 150; චූළති. පුණ්ණකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 12).

“තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ, රූපං නිව්චං වා අනිව්චං වාති? අනිව්චං, භන්තෙ”ති (මහාව. 21) එවරූපා අනුමතිං ගහෙත්වා ධම්මදෙසනාකාලෙ පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා නාම.

“චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා, කතමෙ චත්තාරො”ති (සං. නි. 5.390) එවරූපා භික්ඛුසඬ්ඨිසං සයමෙව පුච්ඡිත්වා සයමෙව විස්සජ්ජේතුකාමස්ස පුච්ඡා කටේතුකමානාපුච්ඡා නාම. තාසු ඉධ දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා අධිස්ථෙතා.

ථෙරො හි අත්තනො දිවාට්ඨානෙ නිසීදිත්වා සයමෙව පඤ්භං සමුට්ඨපෙත්වා සයං විනිවිජ්ජන්තො ඉදං සුත්තං ආදිතො පට්ඨාය මත්ථකං පාපෙසි. එකච්චො හි පඤ්භං සමුට්ඨාපෙතුංයෙව සක්කොති න නිවිෂේතුං; එකච්චො නිවිෂේතුං සක්කොති න සමුට්ඨාපෙතුං; එකච්චො උභයමිපි න සක්කොති; එකච්චො උභයමිපි සක්කොති. තෙසු ථෙරො උභයමිපි සක්කොතියෙව. කස්මා? මහාපඤ්ඤාය. මහාපඤ්ඤං නිස්සාය හි ඉමස්මිං සාසනෙ සාරිපුත්තත්ථෙරො, මහාකච්චානත්ථෙරො, පුණ්ණත්ථෙරො, කුමාරකස්සපත්ථෙරො, ආනන්දත්ථෙරො, අයමෙව ආයස්මාති සම්බහුලා ථෙරො විසෙසට්ඨානං අධිගතා. න හි සක්කා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සාවකපාරමීඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පාපුණ්තුං, මහාපඤ්ඤෙන පන සක්කාති මහාපඤ්ඤාය සාරිපුත්තත්ථෙරො තං යානං අධිගතො. පඤ්ඤාය හි ථෙරෙන සදිසො නත්ථී. තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං මහාපඤ්ඤානං යදිදං සාරිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.189).

තථා න සක්කා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භගවතා සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස සබ්බඤ්ඤාඤාණෙන සද්ධිං සංසන්දිත්වා සමානෙත්වා විත්ථාරෙන අත්ථං විභජේතුං, මහාපඤ්ඤෙන පන සක්කාති මහාපඤ්ඤාය මහාකච්චානත්ථෙරො තත්ථ පටිබලො ජාතො, තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං

සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථං විහජන්තානං යදිදං මහාකච්චානෝ''ති (අ. නි. 1.197).

තථා න සක්කා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා ධම්මකථං කථෙන්නෙන දස කථාවත්ථුනි ආහරිත්වා සත්ත විසුද්ධියො විහජන්තෙන ධම්මකථං කථෙතුං, මහාපඤ්ඤෙන පන සක්කාති මහාපඤ්ඤතාය පුණ්ණත්ථෙරො චතුපරිසමජ්ඣෙ අලඬිකතධම්මාසනෙ විත්තඛිජනිං ගහෙත්වා නිසින්තො ලීලායන්තො පුණ්ණචන්දො විය ධම්මං කථෙසි. තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි - “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ධම්මකථිකානං යදිදං පුණ්ණො මන්තාණිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.196).

තථා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො භික්ඛු ධම්මං කථෙන්නො ඉතො වා එත්තො වා අනුක්කමිත්වා යට්ඨිකොට්ඨං ගහෙත්වා අන්ධො විය, එකපදිකං දණ්ඩකසෙතුං ආරුල්ලො විය ව ගච්ඡති. මහාපඤ්ඤො පන චතුප්පදිකං ගාථං නික්ඛිපිත්වා උපමා ව කාරණානි ව ආහරිත්වා තෙපිටකං බුද්ධච්චනං ගහෙත්වා හෙට්ඨුපරියං කරොන්නො කථෙසි. මහාපඤ්ඤතාය පන කුමාරකස්සපත්ථෙරො චතුප්පදිකං ගාථං නික්ඛිපිත්වා උපමා ව කාරණානි ව ආහරිත්වා තෙහි සද්ධිං යොජෙන්නො ජාතස්සරෙ පඤ්චවණ්ණානි කුසුමානි ඵුල්ලාපෙන්නො විය සිනෙරුමත්ථකෙ වට්ටිසහස්සං තෙලපදීපං ජාලෙන්නො විය තෙපිටකං බුද්ධච්චනං හෙට්ඨුපරියං කරොන්නො කථෙසි. තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි - “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං විත්තකථිකානං යදිදං කුමාරකස්සපො”ති (අ. නි. 1.217).

තථා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො භික්ඛු චතුරි මාසෙහි චතුප්පදිකමිපි ගාථං ගහෙතුං න සක්කොති. මහාපඤ්ඤො පන එකපදෙ යත්වා පදසතමිපි පදසහස්සමිපි ගණ්හාති. ආනන්දත්ථෙරො පන මහාපඤ්ඤතාය එකපදුද්ධාරෙ යත්වා සක්ඛියෙව සුත්වා පුන අපුච්ඡන්තො සට්ඨි පදසහස්සානි පන්තරස ගාථාසහස්සානි වල්ලියා පුප්ඵානි ආකඬිසිත්වා ගණ්හන්තො විය එකප්පභාරෙතෙව ගණ්හාති. ගහිතගහිතං පාසාණෙ ඛතලෙඛා විය, සුවණ්ණසට්ඨෙ පක්ඛිත්තසිභවසා විය ව ගහිතාකාරෙතෙව තිට්ඨති. තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි - “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ගතිමන්තානං යදිදං ආනන්දො, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, ඛන්ධස්සුතානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223).

න හි සක්කා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා චතුපට්ඨසම්භිදාපහෙදස්ස මත්ථකං පාපුණ්තුං. මහාපඤ්ඤෙන පන සක්කාති මහාපඤ්ඤතාය මහාකොට්ඨිකත්ථෙරො අධිගමපරිපුච්ඡාසවනපුබ්බයොගානං වසෙන අනන්තනායුස්සදං පට්ඨසම්භිදාපහෙදං පත්තො. තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි - “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං පට්ඨසම්භිදාපත්තානං යදිදං මහාකොට්ඨිකො”ති (අ. නි. 1.218).

ඉති ටෙරො මහාපඤ්ඤාය පඤ්ඤා සමුට්ඨාපෙතූමිපි නිව්ඤ්ජනමිපි උභයමිපි සක්කොති. සො දිවාට්ඨානෙ නිසීදිත්වා සයමෙව සබ්බපඤ්ඤෙ සමුට්ඨපෙත්වා සයං විනිවිජ්ජන්තො ඉදං සුත්තං ආදිතො පට්ඨාය මත්ථකං පාපෙත්වා, “සොහනා වත අයං ධම්මදෙසනා, ජෙට්ඨභානිකෙන නං ධම්මසෙනාපනිනා සද්ධිං සංසන්දිස්සාමි, තතො අයං ද්විත්තමිපි අම්භාකං එකමනියා එකජ්ඣාසයෙන ව යපිනා අතිගරුකා භවිස්සති පාසාණවිජත්තසදිසා, චතුරොසනිත්ථරණත්ථිකානං තිත්ථෙ යපිතනාවා විය, මග්ගගමනත්ථිකානං සහස්සයුත්තආපඤ්ඤරොවා විය බහුපකාරා භවිස්සති” ති දිට්ඨසංසන්දනත්ථං පඤ්ඤං පුච්ඡි. තෙන වුත්තං – “තාසු ඉධ දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා අධිජ්ජෙතා” ති.

නප්පජානාතීති එත්ථ යස්මා නප්පජානාති, තස්මා දුප්පඤ්ඤොති වුවිච්ඡිති අයමත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථ. ඉදං දුක්ඛන්ති නප්පජානාතීති ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛං, ඉතො උද්ධං නත්ථිති දුක්ඛසච්චං යාථාචසරසලක්ඛණතො න පජානාති. අයං දුක්ඛසමුදයොති ඉතො දුක්ඛං සමුදෙතීති පචත්තිදුක්ඛපභාවිකා තණ්හා සමුදයසච්චන්ති යාථාචසරසලක්ඛණතො න පජානාති. අයං දුක්ඛනිරොධොති ඉදං දුක්ඛං අයං දුක්ඛසමුදයො ව ඉදං නාම යානං පත්වා නිරුජ්ඣතිති උභිත්තං අප්පචත්ති නිබ්බානං නිරොධසච්චන්ති යාථාචසරසලක්ඛණතො න පජානාති. අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදාති අයං පටිපදා දුක්ඛනිරොධං ගච්ඡතිති මග්ගසච්චං යාථාචසරසලක්ඛණතො න පජානාතීති. අනන්තරවාරෙපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සඬ්ඛෙපතො පනෙත්ථ චතුසච්චකම්මට්ඨානිකො පුග්ගලො කථිතොති වෙදිතබ්බො.

අයඤ්ඤි ආවරියසන්තිකෙ චත්තාරි සච්චානි සවනතො උග්ගණ්හාති. යපෙත්වා තණ්හං තෙභූමකා ධම්මා දුක්ඛසච්චං, තණ්හා සමුදයසච්චං, උභිත්තං අප්පචත්ති නිබ්බානං නිරොධසච්චං, දුක්ඛසච්චං පරිජානන්තො සමුදයසච්චං පජහන්තො නිරොධපාපතො මග්ගො මග්ගසච්චන්ති එවං උග්ගහෙත්වා අභිනිවිසති. තත්ථ පුරිමානි ද්වෙ සච්චානි වට්ඨං, පච්ඡිමානි විවට්ඨං, වට්ඨෙ අභිනිවෙසො හොති, නො විවට්ඨෙ, තස්මා අයං අභිනිවිසමානො දුක්ඛසච්චෙ අභිනිවිසති.

දුක්ඛසච්චං නාම රූපාදයො පඤ්චක්ඛන්ධානි වචන්ථපෙත්වා ධාතුකම්මට්ඨානවසෙන ඔතරිත්වා, “චත්තාරි මහාභූතානි චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදාය රූපං රූප”න්ති වචන්ථපෙති. තදාරම්මණා වෙදනා සඤ්ඤා සඬ්ඛාරා විඤ්ඤාණං නාමන්ති එවං යමකතාලක්ඛන්ධං භින්දන්තො විය “ද්වෙව ඉමෙ ධම්මා නාමරූප”න්ති වචන්ථපෙති. තං පනෙතං න අහෙතුකං සහෙතුකං සප්පච්චයං, කො චස්ස පච්චයො අවිජ්ජාදයො ධම්මානි එවං පච්චයෙ වෙච පච්චයුජ්ජන්තධම්මෙ ව වචන්ථපෙත්වා “සබ්බෙපි ධම්මා භුත්වා අභාවට්ඨෙත අනිච්චා” ති අනිච්චලක්ඛණං ආරොපෙති, තතො උදයවයජ්ජට්ඨිලනාකාරෙන දුක්ඛා, අවසචත්තනාකාරෙන අනත්තාති තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනාපටිපාටියා සම්මසන්තො ලොකුත්තරමග්ගං පාපුණාති.

මග්ගක්ඛණෙ චත්තාරි සච්චානි එකපටිවෙධෙන පටිච්ඡක්ඛති, එකාභිසමයෙන අභිසමෙති. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාපටිවෙධෙන පටිච්ඡක්ඛති. සමුදයං පහානපටිවෙධෙන, නිරොධං සච්ඡිකිරියාපටිවෙධෙන, මග්ගං භාවනාපටිවෙධෙන පටිච්ඡක්ඛති. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාභිසමයෙන අභිසමෙති, සමුදයං පහානාභිසමයෙන, නිරොධං සච්ඡිකිරියාභිසමයෙන, මග්ගං භාවනාභිසමයෙන අභිසමෙති. සො තීණි සච්චානි කිච්චතො පටිච්ඡක්ඛති, නිරොධං ආරම්මණතො. තස්මිඤ්චස්ස ඛණෙ අභං දුක්ඛං පරිජානාමි, සමුදයං පජහාමි, නිරොධං සච්ඡිකරොමි, මග්ගං භාවෙමිති ආහොගසමන්තාභාරමනසිකාරපච්චවෙක්ඛණා නත්ථි. එතස්ස පන පරිග්ගණ්හන්තස්සෙව මග්ගො තිස්ස සච්චෙස්ස පරිඤ්ඤාදිකිච්චං සාධෙන්නොව නිරොධං ආරම්මණතො පටිච්ඡක්ඛති.

තස්මා පඤ්ඤවානි චුච්චතීති එත්ථ හෙට්ඨිමකොටියා සොතාපන්නො, උපරිමකොටියා ඛිණාසවො පඤ්ඤවානි නිද්දිට්ඨො. යො පන තෙපිට්ඨං බුද්ධච්චනං පාළිතො ච අත්ථතො ච අනුසන්ධිතො ච පුබ්බාපරතො ච උග්ගහත්ථා හෙට්ඨපරියං කරොන්නො විවරති, අනිච්චදුක්ඛානත්තවසෙන පරිග්ගහමත්තමිපි නත්ථි, අයං පඤ්ඤවා නාම, දුප්පඤ්ඤො නාමාති? විඤ්ඤාණචරිතො නාමෙස, පඤ්ඤවානි න චත්තඛිබ්බො. අථ යො තිලක්ඛණං ආරොපෙත්ථා විපස්සනාපටිපාටියා සම්මසන්නො අජ්ජ අජ්ජෙව අරහත්තන්ති වරති, අයං පඤ්ඤවා නාම, දුප්පඤ්ඤො නාමාති? හජාපියමානො පඤ්ඤවාපක්ඛං හජති. සුත්තෙ පන පටිවෙධොව කථිතො.

විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණන්ති ඉධ කිං පුච්ඡති? යෙන විඤ්ඤාණෙන සඛ්ඛාරෙ සම්මසිත්ථා එස පඤ්ඤවා නාම ජානො, තස්ස ආගමනවිපස්සනා විඤ්ඤාණං කම්මකාරකචිත්තං පුච්ඡාමිති පුච්ඡති. සුබන්තිපි විජානාතීති සුබවෙදනමිපි විජානාති. උපරිපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. ඉමිනා ථෙරො “සුබං වෙදනං වෙදයමානො සුබං වෙදනං වෙදයාමිති පජානාති” තිආදිනා (ම. නි. 1.113; දී. නි. 2.380) නයෙන ආගතවෙදනාවසෙන අරුපකම්මට්ඨානං කථෙසි. තස්සත්ථො සතිපට්ඨානෙ චුත්තනගෙනෙව වෙදිතඛිබ්බො.

සංසට්ඨානි එකුප්පාදාදිලක්ඛණෙන සංයොගට්ඨෙන සංසට්ඨා, උදාහු විසංසට්ඨානි පුච්ඡති. එත්ථ ච ථෙරො මග්ගපඤ්ඤඤච විපස්සනාවිඤ්ඤාණඤ්චානි ඉමෙ ද්වෙ ලොකියලොකුත්තරධම්මෙ මිස්සෙත්ථා භූමන්තරං හින්දිත්ථා සමයං අජානන්තො විය පුච්ඡතීති න වෙදිතඛිබ්බො. මග්ගපඤ්ඤාය පන මග්ගවිඤ්ඤාණෙන, විපස්සනාපඤ්ඤාය ච විපස්සනාවිඤ්ඤාණෙනෙව සද්ධිං සංසට්ඨභාවං පුච්ඡතීති වෙදිතඛිබ්බො. ථෙරොපිස්ස තමෙවත්ථං විස්සජ්ජෙත්තො ඉමෙ ධම්මා සංසට්ඨානිආදිමාහ. තත්ථ න ච ලඛ්භා ඉමෙසං ධම්මානන්ති ඉමෙසං ලොකියමග්ගක්ඛණෙපි ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙපි එකතො උප්පන්නානං ද්විත්තං ධම්මානං. විනිබ්භුජිත්ථා විනිබ්භුජිත්ථානි විසුං විසුං කත්ථා විනිවට්ටෙන්ථා, ආරම්මණතො වා චත්ථුතො වා උප්පාදතො වා නිරොධතො වා නානාකරණං දස්සෙතුං න සක්කාති අත්ථො. තෙසං තෙසං පන ධම්මානං විසයො නාම අත්ථි.

ලෝකියධම්මං පත්වා හි විත්තං ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඤ්චගමං, ලොකුත්තරං පත්වා පඤ්ඤා.

සම්මාසම්බුද්ධොපි හි ලෝකියධම්මං පුච්ඡන්තො, “භික්ඛු, ත්වං කතමං පඤ්ඤං අධිගතො, කිං පට්ඨමග්ගපඤ්ඤං, උදාහු දුතිය තතිය චතුත්ථ මග්ගපඤ්ඤ”න්ති න එවං පුච්ඡති. කිං එස්සො ත්වං, භික්ඛු, කිං වෙදනො, කිං සඤ්ඤො, කිං චෙතනොති න ච පුච්ඡති, විත්තවසෙන පන, “කිඤ්චිත්තො ත්වං, භික්ඛු”ති (පාරා. 135) පුච්ඡති. කුසලාකුසලං පඤ්ඤාපෙන්නොපි “මනොපුබ්බඤ්චගමා ධම්මා, මනොසෙට්ඨා මනොමයා”ති (ධ. ප. 1, 2) ච, “කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං විත්තං උප්පන්නං හොති”ති (ධ. ස. 1) ච එවං විත්තවසෙනෙව පඤ්ඤාපෙති. ලොකුත්තරං පුච්ඡන්තො පන කිං එස්සො ත්වං භික්ඛු, කිං වෙදනො, කිං සඤ්ඤො, කිං චෙතනොති න පුච්ඡති. කතමා තෙ, භික්ඛු, පඤ්ඤා අධිගතා, කිං පට්ඨමග්ගපඤ්ඤා, උදාහු දුතියතතියචතුත්ථමග්ගපඤ්ඤාති එවං පඤ්ඤාවසෙනෙව පුච්ඡති.

ඉන්ද්‍රියසංයුත්තෙපි “පඤ්චිමානි, භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච? සද්ධිත්තියං චිරිසිත්තියං සතිත්තියං සමාධිත්තියං පඤ්ඤිත්තියං. කත්ථ ච, භික්ඛවෙ, සද්ධිත්තියං දට්ඨබ්බං? චතුසු සොතාපත්තියඤ්චගෙසු එත්ථ සද්ධිත්තියං දට්ඨබ්බං. කත්ථ ච, භික්ඛවෙ, චිරිසිත්තියං දට්ඨබ්බං? චතුසු සම්මප්පධානෙසු එත්ථ චිරිසිත්තියං දට්ඨබ්බං. කත්ථ ච, භික්ඛවෙ, සතිත්තියං දට්ඨබ්බං? චතුසු සතිපට්ඨානෙසු එත්ථ සතිත්තියං දට්ඨබ්බං. කත්ථ ච, භික්ඛවෙ, සමාධිත්තියං දට්ඨබ්බං? චතුසු ඤානෙසු එත්ථ සමාධිත්තියං දට්ඨබ්බං. කත්ථ ච, භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිත්තියං දට්ඨබ්බං? චතුසු අරියසච්චෙසු එත්ථ පඤ්ඤිත්තියං දට්ඨබ්බං”න්ති (සං. නි. 5.478). එවං සවිසයස්මිංයෙව ලෝකියලොකුත්තරා ධම්මා කථිතා.

යථා හි චත්තාරො සෙට්ඨිපුත්තා රාජාති රාජපඤ්චමෙසු සභායෙසු නක්ඛත්තං කිළිස්සාමාති වීථිං ඔතිණ්ණෙසු එකස්ස සෙට්ඨිපුත්තස්ස ගෙහං ගතකාලෙ ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්හි නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව, “ඉමෙසං බාදනීයං හොජනීයං දෙථ, ගන්ධමාලාලඤ්චකාරාදීනි දෙථා”ති ගෙහෙ විචාරෙති. දුතියස්ස තතියස්ස චතුත්ථස්ස ගෙහං ගතකාලෙ ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්හි නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව, “ඉමෙසං බාදනීයං හොජනීයං දෙථ, ගන්ධමාලාලඤ්චකාරාදීනි දෙථා”ති ගෙහෙ විචාරෙති. අථ සබ්බපච්ඡා රඤ්ඤො ගෙහං ගතකාලෙ කිඤ්චාපි රාජා සබ්බත්ථ ඉස්සරොව, ඉමස්මිං පන කාලෙ අත්තනො ගෙහෙයෙව, “ඉමෙසං බාදනීයං හොජනීයං දෙථ, ගන්ධමාලාලඤ්චකාරාදීනි දෙථා”ති විචාරෙති. එවමෙවං බො සද්ධාපඤ්චමකෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු තෙසු සභායෙසු එකතො වීථිං ඔතරන්තෙසු විය එකාරම්මණෙ උප්පජ්ජමානෙසුපි යථා පට්ඨස්ස ගෙහෙ ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්හි නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව විචාරෙති, එවං සොතාපත්තියඤ්චාති පත්වා අධිමොක්ඛලක්ඛණං සද්ධිත්තියමෙව ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඤ්චගමං, සෙසානි තදන්වයානි හොන්ති. යථා දුතියස්ස ගෙහෙ ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්හි නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව විචාරෙති, එවං සම්මප්පධානානි පත්වා පග්ගහණලක්ඛණං චිරිසිත්තියමෙව ජෙට්ඨකං හොති

පුබ්බභිගමං, සෙසානි තදන්වයානි භොන්ති. යථා තතියස්ස ගෙහෙ ඉතරෙ
 චත්තාරො තුණ්භී නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව විචාරෙති, එවං සතිපට්ඨානානි පත්වා
 උපට්ඨානලක්ඛණං සතින්ද්‍රියමෙව ජෙට්ඨකං භොති පුබ්බභිගමං, සෙසානි
 තදන්වයානි භොන්ති. යථා චතුත්ථස්ස ගෙහෙ ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්භී නිසීදන්ති,
 ගෙහසාමිකොව විචාරෙති, එවං ඤානවිමොක්ඛෙ පත්වා අවික්ඛෙපලක්ඛණං
 සමාධින්ද්‍රියමෙව ජෙට්ඨකං භොති පුබ්බභිගමං, සෙසානි තදන්වයානි භොන්ති.
 සබ්බපච්ඡා රඤ්ඤො ගෙහං ගතකාලෙ පන යථා ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්භී
 නිසීදන්ති, රාජාව ගෙහෙ විචාරෙති, එවමෙව අරියසච්චානි පත්වා පජානනලක්ඛණං
 පඤ්ඤිත්තියමෙව ජෙට්ඨකං භොති පුබ්බභිගමං, සෙසානි තදන්වයානි භොන්ති.

ඉති පටිසම්භිදාපත්තානං අග්ගෙ යපිතො මහාකොට්ඨිතත්ථෙරො
 ලොකියධම්මං පුච්ඡන්තො චිත්තං ජෙට්ඨකං චිත්තං පුබ්බභිගමං කත්වා පුච්ඡි;
 ලොකුත්තරධම්මං පුච්ඡන්තො පඤ්ඤං ජෙට්ඨකං පඤ්ඤං පුබ්බභිගමං කත්වා පුච්ඡි.
 ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරොපි තථෙව විස්සජ්ජෙසීති.

යං භාවුසො, පජානාතීති යං චතුසච්චධම්මමිදං දුක්ඛන්තිආදිනා නයෙන
 මග්ගපඤ්ඤා පජානාති. තං විජානාතීති මග්ගවිඤ්ඤාණමපි තථෙව තං විජානාති. යං
 විජානාතීති යං සඛ්ඛාරගතං අනිච්චන්තිආදිනා නයෙන විපස්සනාවිඤ්ඤාණං
 විජානාති. තං පජානාතීති විපස්සනාපඤ්ඤාපි තථෙව තං පජානාති. තස්මා ඉමෙ
 ධම්මාති තෙන කාරණෙන ඉමෙ ධම්මා. සංසට්ඨාති
 එකුප්පාදඑකනිරොධඑකචත්ථුකඑකාරම්මණතාය සංසට්ඨා.

පඤ්ඤා භාවෙනබ්බාති ඉදං මග්ගපඤ්ඤං සන්ධාය චුත්තං. තංසම්පයුත්තං පන
 විඤ්ඤාණං තාය සද්ධිං භාවෙනබ්බමෙව භොති. විඤ්ඤාණං පරිඤ්ඤයාන්ති ඉදං
 විපස්සනාවිඤ්ඤාණං සන්ධාය චුත්තං. තංසම්පයුත්තා පන පඤ්ඤා තෙන සද්ධිං
 පරිජානිතබ්බාව භොති.

450. වෙදනා වෙදනාති ඉදං කස්මා පුච්ඡති? වෙදනාලක්ඛණං පුච්ඡස්සාමිති
 පුච්ඡති. එවං සන්තෙපි තෙභුමිකසම්මසනචාරවෙදනාව අධිජ්ජෙතාති
 සල්ලක්ඛෙනබ්බා. සුඛමපි වෙදෙතීති සුඛං ආරම්මණං වෙදෙති අනුභවති. පරතො
 පදද්වයෙපි එසෙව නයො. “රූපඤ්ච භිදං, මහාලි, එකන්තදුක්ඛං අභවිස්ස,
 දුක්ඛානුපතිතං දුක්ඛාවක්කන්තං අනවක්කන්තං සුඛෙන, නයිදං සත්තා රූපස්මිං
 සාරජ්ජෙය්‍යං. යස්මා ච බො, මහාලි, රූපං සුඛං සුඛානුපතිතං සුඛාවක්කන්තං
 අනවක්කන්තං දුක්ඛෙන, තස්මා සත්තා රූපස්මිං සාරජ්ජන්ති, සාරාගා සංයුජ්ජන්ති,
 සංයොගා සංකිලිස්සන්ති. වෙදනා ච භිදං... සඤ්ඤා... සඛ්ඛාරා... විඤ්ඤාණඤ්ච
 භිදං, මහාලි, එකන්තදුක්ඛං අභවිස්ස...පෙ.... සංකිලිස්සන්ති” ති (සං. නි. 3.70)
 ඉමිනා හි මහාලිසුත්තපරියායෙන ඉධ ආරම්මණං සුඛං දුක්ඛං අදුක්ඛමසුඛන්ති
 කථිතං. අපිව පුරිමං සුඛං වෙදනං ආරම්මණං කත්වා අපරා සුඛා වෙදනා වෙදෙති;
 පුරිමං දුක්ඛං වෙදනං ආරම්මණං කත්වා අපරා දුක්ඛා වෙදනා වෙදෙති; පුරිමං
 අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං ආරම්මණං කත්වා අපරා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා වෙදෙති

එවමෙන්ට අත්පො දට්ටබ්බො. වෙදනායෙව හි වෙදෙනි, න අඤ්ඤා කොච් වෙදිනා නාම අත්පිති වුත්තමෙතං.

සඤ්ඤා සඤ්ඤාති ඉධ කිං පුච්ඡති? සබ්බසඤ්ඤාය ලක්ඛණං. කිං සබ්බත්ථකසඤ්ඤායාති? සබ්බසඤ්ඤාය ලක්ඛණන්තිපි සබ්බත්ථකසඤ්ඤාය ලක්ඛණන්තිපි එකමෙවෙනං, එවං සන්තෙපි තෙභුමිකසම්මසනචාරසඤ්ඤාව අධිප්පෙතාති සල්ලක්ඛෙනබ්බො. නිලකම්පි සඤ්ජානාතීති නිලපුප්පේ වා වත්තේ වා පරිකම්මං කත්වා උපචාරං වා අප්පනං වා පාපෙන්තො සඤ්ජානාති. ඉමස්මිඤ්ඤි අත්තේ පරිකම්මසඤ්ඤාපි උපචාරසඤ්ඤාපි අප්පනාසඤ්ඤාපි වට්ටති. නිලෙ නිලන්ති උප්පජ්ජනකසඤ්ඤාපි වට්ටතියෙව. පිතකාදීසුපි එසෙව නයො.

යො වාචුසො, වෙදනාති එත්ථ වෙදනා, සඤ්ඤා, විඤ්ඤාණන්ති ඉමානි තීණි ගහෙන්වා පඤ්ඤා කස්මා න ගහිතාති? අසබ්බසඬිගාහිකත්තා. පඤ්ඤාය හි ගහිතාය පඤ්ඤාය සම්පයුත්තාව වෙදනාදයො ලබ්භන්ති, නො විප්පයුත්තා. තං පන අග්ගහෙන්වා ඉමෙසු ගහිතෙසු පඤ්ඤාය සම්පයුත්තා ව විප්පයුත්තා ව අන්තමසො ද්වෙ පඤ්චවිඤ්ඤාණධම්මාපි ලබ්භන්ති. යථා හි තයො පුරිසා සුත්තං සුත්තන්ති වදෙය්‍යුං, චතුත්තො රතනාවුතසුත්තන්ති. තෙසු පුරිමා තයො තක්කගතම්පි පට්ටිවට්ටකාදිගතම්පි යංකිඤ්චි බහුං සුත්තං ලභන්ති අන්තමසො මක්කටකසුත්තම්පි. රතනාවුතසුත්තං පරියෙසන්තො මන්දං ලභති, එවංසම්පදමිදං වෙදිතබ්බං. හෙට්ඨතො වා පඤ්ඤා විඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සම්පයොගං ලභාපිතා විස්සට්ඨත්තාව ඉධ න ගහිතාති වදන්ති. යං භාචුසො, වෙදෙතීති යං ආරම්මණං වෙදනා වෙදෙනි, සඤ්ඤාපි තදෙව සඤ්ජානාති. යං සඤ්ජානාතීති යං ආරම්මණං සඤ්ඤා සඤ්ජානාති, විඤ්ඤාණම්පි තදෙව විජානාතීති අත්තො.

ඉදානි සඤ්ජානාති විජානාති පජානාතීති එත්ථ විසෙසො වෙදිතබ්බො. තත්ථ උපසග්ගමත්තමෙව විසෙසො. ජානාතීති පදං පන අවිසෙසො. තස්සාපි ජානනත්තේ විසෙසො වෙදිතබ්බො. සඤ්ඤා හි නිලාදිවසෙන ආරම්මණං සඤ්ජානනමත්තමෙව, අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති ලක්ඛණපට්ටෙධං පාපෙතුං න සක්කොති. විඤ්ඤාණං නිලාදිවසෙන ආරම්මණඤ්චෙව සඤ්ජානාති, අනිච්චාදිලක්ඛණපට්ටෙධඤ්ච පාපෙති, උස්සක්කිත්වා පන මග්ගපාතුභාවං පාපෙතුං න සක්කොති. පඤ්ඤා නිලාදිවසෙන ආරම්මණම්පි සඤ්ජානාති, අනිච්චාදිවසෙන ලක්ඛණපට්ටෙධම්පි පාපෙති, උස්සක්කිත්වා මග්ගපාතුභාවං පාපෙතුම්පි සක්කොති.

යථා හි හෙරඤ්ඤිකඵලකෙ කභාපණරාසිමිහි කතෙ අජාතබුද්ධි දාරකො ගාමිකපුරිසො මහාහෙරඤ්ඤිකොති තිසු ජනෙසු ඔලොකෙන්වා යීතෙසු අජාතබුද්ධි දාරකො කභාපණානං චිත්තවිචිත්තවතුරස්සමණ්ඩලභාවමෙව ජානාති, ඉදං මනුස්සානං උපහොගපරිහොගං රතනසම්මතන්ති න ජානාති. ගාමිකපුරිසො චිත්තාදිභාවඤ්චෙව ජානාති, මනුස්සානං උපහොගපරිහොගරතනසම්මතභාවඤ්ච. “අයං කුටො අයං ඡෙකො අයං කරතො අයං සණ්භො”ති පන න ජානාති. මහාහෙරඤ්ඤිකො චිත්තාදිභාවම්පි රතනසම්මතභාවම්පි කුටාදිභාවම්පි ජානාති,

ජානන්තො ව පන නං රූපං දිස්වාපි ජානාති, ආකොට්ඨස්ස සද්දං සුත්වාපි, ගන්ධං සායිත්වාපි, රසං සායිත්වාපි, හත්ථෙන ගරුකලභුකභාවං උපධාරෙත්වාපි අසුකගාමෙ කතොතිපි ජානාති, අසුකනිගමෙ අසුකනගරෙ අසුකපඛිඛතච්ඡායාය අසුකනදීතීරෙ කතොතිපි, අසුකාවරියෙන කතොතිපි ජානාති. එවමෙවං සඤ්ඤා අජාතබුද්ධිදාරකස්ස කභාපණ්දස්සනං විය නීලාදිවසෙන ආරම්මණමත්තමෙව සඤ්ජානාති. විඤ්ඤාණං ගාමිකපුරිසස්ස කභාපණ්දස්සනං විය නීලාදිවසෙන ආරම්මණමිපි සඤ්ජානාති, අනිච්චාදිවසෙන ලක්ඛණපටිච්චෙධමිපි පාපෙති. පඤ්ඤා මහාහෙරඤ්ඤිකස්ස කභාපණ්දස්සනං විය නීලාදිවසෙන ආරම්මණමිපි සඤ්ජානාති, අනිච්චාදිවසෙන ලක්ඛණපටිච්චෙධමිපි පාපෙති, උස්සක්කිත්වා මග්ගපාතූභාවමිපි පාපෙති. සො පන නෙසං විසෙසො දුප්පට්ඨිජ්ඣො.

තෙනාහ ආයස්මා නාගසෙනො – “දුක්කරං, මහාරාජ, භගවතා කතන්ති. කිං, භන්තෙ, නාගසෙන භගවතා දුක්කරං කතන්ති? දුක්කරං, මහාරාජ, භගවතා කතං, ඉමෙසං අරුපිනං චිත්තචෙතසිකානං ධම්මානං එකාරම්මණෙ පචත්තමානානං වචන්ථානං අක්ඛානං, අයං එස්සො, අයං චෙදනා, අයං සඤ්ඤා, අයං චෙතනා, ඉදං චිත්ත”න්ති (මි. ප. 2.7.16). යථා හි තිලතෙලං, සාසපතෙලං, මධුකතෙලං, එරණ්ඩකතෙලං, වසාතෙලන්ති ඉමානි පඤ්ච තෙලානි එකවාටියං පක්ඛිපිත්වා දිවසං යමකමන්ථෙහි මන්ථෙත්වා තතො ඉදං තිලතෙලං, ඉදං සාසපතෙලන්ති එකෙකස්ස පාටියෙක්කං උද්ධරණං නාම දුක්කරං, ඉදං තතො දුක්කරතරං. භගවා පන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස සුප්පට්ඨිද්ධන්තා ධම්මීස්සරො ධම්මරාජා ඉමෙසං අරුපිනං ධම්මානං එකාරම්මණෙ පචත්තමානානං වචන්ථානං අක්ඛාසි. පඤ්චන්තං මහානදීනං සමුද්දං පට්ටිඨට්ඨානෙ, “ඉදං ගඬගාය උදකං, ඉදං යමුනායා”ති එවං පාටියෙක්කං උදකඋද්ධරණෙනාපි අයමත්ථො චෙදිතබ්බො.

451. නිස්සට්ඨෙතාති නිස්සට්ඨෙත පරිච්චත්තෙන වා. තත්ථ නිස්සට්ඨෙතාති අත්ථෙ සති පඤ්චහි ඉන්ද්‍රියෙහිති නිස්සක්කවචනං. පරිච්චත්තෙනාති අත්ථෙ සති කරණවචනං චෙදිතබ්බං. ඉදං චූත්තං හොති – පඤ්චහි ඉන්ද්‍රියෙහි නිස්සරිත්වා මනොද්චාරෙ පචත්තෙන පඤ්චහි වා ඉන්ද්‍රියෙහි තස්ස වත්ථුභාවං අනුපගමනතාය පරිච්චත්තෙනාති. පරිසුද්ධෙනාති නිරූපක්කිලෙසෙන. මනොවිඤ්ඤාණෙනාති රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානචිත්තෙන. කිං නෙය්‍යන්ති කිං ජානිතබ්බං. “යංකිඤ්චි නෙය්‍යං නාම අත්ථි ධම්ම”න්තිආදීසු (මහානි. 69) හි ජානිතබ්බං නෙය්‍යන්ති චූත්තං. ආකාසානඤ්චායතනං නෙය්‍යන්ති කථං රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානචිත්තෙන අරූපාවචරසමාපත්ති නෙය්‍යාති? රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානෙ ධීතෙන අරූපාවචරසමාපත්ති නිබ්බත්තෙනුං සක්කා හොති. එත්ථ ධීතස්ස හි සා ඉජ්ඣති. තස්මා “ආකාසානඤ්චායතනං නෙය්‍ය”න්තිආදිමාහ. අථ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං කස්මා න චූත්තන්ති? පාටියෙක්කං අභිනිවෙසාභාවතො. තත්ථ හි කලාපතො නයතො සම්මසනං ලබ්භති, ධම්මසෙනාපතිසදිසස්සාපි හි හික්ඛුතො පාටියෙක්කං අභිනිවෙසො න ජායති. තස්මා ථෙරොපි, “එවං කිරමෙ ධම්මා අහුත්වා සම්භොන්ති, හුත්වා පටිචෙන්ති”ති (ම. නි. 3.94) කලාපතො නයතො සම්මසිත්වා විස්සජ්ජෙසිති. භගවා පන

සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස හත්ථගතත්තා
 නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියම්පි පරොපඤ්ඤාස ධම්මෙ පාටියෙක්කං
 අංගුද්ධාරෙනෙව උද්ධරිත්වා, ‘‘යාවතා සඤ්ඤාසමාපත්තියො, තාවතා
 අඤ්ඤාපට්ඨෙධො’’ති ආහ.

පඤ්ඤාවක්ඛුතා පජානාතීති දස්සනපරිණායකට්ඨෙත වක්ඛුභුතාය පඤ්ඤාය
 පජානාති. තත්ථ ද්වෙ පඤ්ඤා සමාධිපඤ්ඤා විපස්සනාපඤ්ඤා ව. සමාධිපඤ්ඤාය
 කිච්චතො අසම්මොහතො ව පජානාති. විපස්සනාපඤ්ඤාය ලක්ඛණපට්ඨෙධෙන
 ආරම්මණතො ජානනං කරිතං. කිමත්ථියාති කො එතිස්සා අත්ථො.
 අභිඤ්ඤත්ථාතිආදීසු අභිඤ්ඤෙයො ධම්මෙ අභිජානාතීති අභිඤ්ඤත්ථා.
 පරිඤ්ඤෙයො ධම්මෙ පරිජානාතීති පරිඤ්ඤත්ථා. පහාතබ්බෙ ධම්මෙ පජහතීති
 පහානත්ථා. සා පනෙසා ලොකියාපි අභිඤ්ඤත්ථා ව පරිඤ්ඤත්ථා ව වික්ඛම්භනතො
 පහානත්ථා. ලොකුත්තරාපි අභිඤ්ඤත්ථා ව පරිඤ්ඤත්ථා ව සමුච්ඡෙදනො
 පහානත්ථා. තත්ථ ලොකියා කිච්චතො අසම්මොහතො ව පජානාති, ලොකුත්තරා
 අසම්මොහතො.

452. සම්මාදිට්ඨියා උප්පාදායාති විපස්සනාසම්මාදිට්ඨියා ව මග්ගසම්මාදිට්ඨියා
 ව. පරතො ව ඝොසොති සප්පායධම්මස්සවනං. යොනිසො ව මනසිකාරොති
 අත්තතො උපායමනසිකාරො. තත්ථ සාවකෙසු අපි ධම්මසෙනාපතීතො ද්වෙ
 පච්චයා ලද්ධං වට්ටන්තියෙව. ථෙරො හි කප්පසතසහස්සාධිකං එකං අසඬ්ඛොයාං
 භාරම්යො පුරන්තවාපි අත්තතො ධම්මතාය අණුමත්තම්පි කිලෙසං පජහිතුං
 නාසක්ඛි. ‘‘යෙ ධම්මා හෙතුප්පහවා’’ති (මහාව. 60) අස්සජිත්ථෙරතො ඉමං ගාථං
 සුත්ථාවස්ස පට්ඨෙධො ජාතො. පච්චෙකඛුද්ධානං පන සබ්බඤ්ඤඛුද්ධානඤ්ච
 පරතොඝොසකම්මං නත්ථි, යොනිසොමනසිකාරස්මිංයෙව යත්වා
 පච්චෙකබොධිඤ්ච සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණඤ්ච නිබ්බත්තෙන්ති.

අනුග්ගහිතාති ලද්ධපකාරා. සම්මාදිට්ඨිති අරහත්තමග්ගසම්මාදිට්ඨි.
 එලක්ඛණ නිබ්බත්තා වෙතොවිමුත්ති එලං අස්සාති වෙතොවිමුත්තිඑලා. තදෙව
 වෙතොවිමුත්තිසඬ්ඛාතං එලං ආනිසංයො අස්සාති වෙතොවිමුත්තිඑලානිසංයා.
 දුතියපදෙපි එසෙව නයො. එත්ථ ව චතුත්ථඑලපඤ්ඤා පඤ්ඤාවිමුත්ති නාම,
 අවසෙසා ධම්මා වෙතොවිමුත්තීති වෙදිතබ්බා. සීලානුග්ගහිතාතිආදීසු සීලන්ති
 චතුපාරිසුද්ධිසීලං. සුතන්ති සප්පායධම්මස්සවනං. සාකච්ඡාති කම්මට්ඨානෙ
 බලනපක්බලනච්ඡෙදනකථා. සමථොති විපස්සනාපාදිකා අට්ඨ සමාපත්තියො.
 විපස්සනාති සත්තවිධා අනුපස්සනා. චතුපාරිසුද්ධිසීලඤ්චි පුරන්තස්ස,
 සප්පායධම්මස්සවනං සුණන්තස්ස, කම්මට්ඨානෙ බලනපක්බලනං ඡින්දන්තස්ස,
 විපස්සනාපාදිකාසු අට්ඨසමාපත්තීසු කම්මං කරොන්තස්ස, සත්තවිධං අනුපස්සනං
 භාවෙන්තස්ස අරහත්තමග්ගො උප්පජ්ජිත්වා එලං දෙති.

යථා හි මධුරං අම්බපක්කං පරිභුඤ්ජිතුකාමො අම්බපොතකස්ස සමන්තා
 උදකකොට්ඨකං ථීරං කත්වා බන්ධති. සටං ගහෙන්වා කාලෙන කාලං උදකං

ආසිඤ්චනි. උදකස්ස අනික්ඛමනත්ථං මරියාදං ථීරං කරොති. යා හොති සමීපෙ වල්ලි වා සුක්ඛදණ්ඩකො වා කිපිල්ලිකපුටො වා මක්කටකජාලං වා, තං අපනෙති. ඛණිත්තිං ගහෙත්වා කාලෙන කාලං මූලානි පරිඛණති. එවමස්ස අප්පමත්තස්ස ඉමානි පඤ්ච කාරණානි කරොතො සො අමබො වඩ්ඪිත්වා එලං දෙති. එවංසම්පදම්ඳං වෙදිතබ්බං. රුක්ඛස්ස සමන්තතො කොට්ඨකබන්ධනං විය හි සීලං දට්ඨබ්බං, කාලෙන කාලං උදකසිඤ්චනං විය ධම්මස්සවනං, මරියාදාය ථීරභාවකරණං විය සමථො, සමීපෙ වල්ලිආදීනං හරණං විය කම්මට්ඨානෙ බලනපක්ඛලනච්ඡේදනං, කාලෙන කාලං ඛණිත්තිං ගහෙත්වා මූලඛණනං විය සත්තන්තං අනුපස්සනානං භාවනා. තෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි අනුග්ගහිතස්ස අම්බරුක්ඛස්ස මධුරඵලදානකාලො විය ඉමස්ස හික්ඛුනො ඉමෙහි පඤ්චහි ධම්මෙහි අනුග්ගහිතාය සම්මාදිට්ඨියා අරහත්තඵලදානං වෙදිතබ්බං.

453. කති පනාචුසො, හවාති ඉධ කිං පුච්ඡති? මූලමෙව ගතො අනුසන්ධි, දුප්පඤ්ඤො යෙහි භවෙහි න උට්ඨාති, තෙ පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. තත්ථ කාමභවොති කාමභවුපගං කම්මං කම්මාහිනිබ්බත්තා උපාදින්නක්ඛන්ධාපිති උභයමෙකතො කත්වා කාමභවොති ආහ. රූපාරූපභවෙසුපි එසෙව නයො. ආයතින්ති අනාගතෙ. පුනබ්භවස්ස අහිනිබ්බත්ති පුනබ්භවාහිනිබ්බත්ති. ඉධ වට්ටං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. තත්තාත්තාහිනන්දනාති රූපාහිනන්දනා සද්දාහිනන්දනාති එවං තහිං තහිං. අහිනන්දනා, කරණවචනෙ වෙතං පච්චත්තං. තත්තාත්තාහිනන්දනාය පුනබ්භවාහිනිබ්බත්ති හොතීති අත්ථො. එත්තාවතා හි ගමනං හොති, ආගමනං හොති, ගමනාගමනං හොති, වට්ටං වත්තතීති වට්ටං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙසි. ඉදානි විවට්ටං පුච්ඡන්තො ‘කථං පනාචුසො’ තිආදිමාහ. තස්ස විස්සජ්ජනෙ අවිජ්ජාචාරාගාති අවිජ්ජාය ඛයනිරොධෙන. විජ්ජුප්පාදාති අරහත්තමග්ගවිජ්ජාය උප්පාදෙන. කිං අවිජ්ජා පුබ්බෙ නිරුද්ධා, අථ විජ්ජා පුබ්බෙ උප්පන්නාති? උභයමෙතං න වත්තබ්බං. පදීපුජ්ජලනෙන අන්ධකාරවිගමො විය විජ්ජුප්පාදෙන අවිජ්ජා නිරුද්ධාව හොති. තණ්හානිරොධාති තණ්හාය ඛයනිරොධෙන. පුනබ්භවාහිනිබ්බත්ති න හොතීති එවං ආයතිං පුනබ්භවස්ස අහිනිබ්බත්ති න හොති, ගමනං ආගමනං ගමනාගමනං උපවිජ්ජනි, වට්ටං න වත්තතීති විවට්ටං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙසි.

454. කතමං පනාචුසොති ඉධ කිං පුච්ඡති? උභතොභාගවිමුත්තො හික්ඛු කාලෙන කාලං නිරොධං සමාපජ්ජති. තස්ස නිරොධපාදකං පඨමජ්ඣානං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. පඨමං ඤානන්ති ඉධ කිං පුච්ඡති? නිරොධං සමාපජ්ජනකෙන හික්ඛුනා අභිගව්වත්ථානං කොට්ඨාසපරිච්ඡේදො නාම ජානිතබ්බො, ඉදං ඤානං පඤ්චඩ්ගිකං චතුරඩ්ගිකං තිවඩ්ගිකං දුච්චිකන්ති අභිගව්වත්ථානං කොට්ඨාසපරිච්ඡේදං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. විතක්කොතිආදීසු පන අහිනිරොපනලක්ඛණො විතක්කො, අනුමජ්ජනලක්ඛණො විචාරො, ඵරණලක්ඛණො පීති, සාතලක්ඛණං සුඛං, අවික්ඛෙපලක්ඛණො විත්තෙකග්ගතාති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා වත්තන්ති. කතභිගවිජ්ජහිනන්ති ඉධ පන කිං පුච්ඡති? නිරොධං සමාපජ්ජනකෙන හික්ඛුනා උපකාරානුපකාරාති අභිගාති ජානිතබ්බාති, තාති පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති,

විස්සජ්ජනං පනෙත්ථ පාකට්ඨෙව. ඉති හෙට්ඨා නිරොධපාදකං පට්ඨමානං ගතිං, උපරි තස්ස අනන්තරපච්චයං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනසමාපත්තිං පුච්ඡිස්සති. අන්තරා පන ඡ සමාපත්තියො සංඛිත්තා, නයං වා දස්සෙත්වා විස්සට්ඨාති වෙදිතඛ්ඛා.

455. ඉදානි විඤ්ඤාණනිස්සයෙ පඤ්ච පසාදෙ පුච්ඡන්තො පඤ්චිමානි, ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ ගොවරවිසයන්ති ගොවරභූතං විසයං. අඤ්ඤමඤ්ඤස්සාති චක්ඛු සොතස්ස සොතං වා චක්ඛුස්සාති එවං එකෙකස්ස ගොවරවිසයං න පච්චනුහොති. සචෙ හි නිලාදිහෙදං රූපාරම්මණං සමොධානෙත්වා සොතින්ද්‍රියස්ස උපනෙය්‍ය, “ඉඨිස තාව නං වචන්ථපෙහි විභාවෙහි, කිං නාමෙතං ආරම්මණං”න්ති. චක්ඛුවිඤ්ඤාණඤ්ඤි විනාපි මුඛෙන අත්තනො ධම්මතාය එවං වදෙය්‍ය – “අරෙ අන්ධබාල, වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි පරිධාවමානො අඤ්ඤත්‍ර මයා කුභිං එතස්ස ජානනකං ලභිස්සසි, ආහර නං චක්ඛුපසාදෙ උපනෙහි, අහමෙතං ආරම්මණං ජානිස්සාමි, යදි වා නිලං යදි වා පිතකං, න හි එසො අඤ්ඤස්ස විසයො, මය්හෙවෙසො විසයො”ති. සෙසද්වාරෙසුපි එසෙව නයො. එවමෙතානි අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගොවරං විසයං න පච්චනුහොන්ති නාම. කිං පටිසරණන්ති එතෙසං කිං පටිසරණං, කිං එතානි පටිසරන්තිති පුච්ඡති. මනො පටිසරණන්ති ජවනමනො පටිසරණං. මනො ච නෙසන්ති මනොද්වාරිකජවනමනො වා පඤ්චද්වාරිකජවනමනො වා එතෙසං ගොවරවිසයං රජ්ජනාදිවසෙන අනුහොති. චක්ඛුවිඤ්ඤාණඤ්ඤි රූපදස්සනමත්තමෙව, එත්ථ රජ්ජනං වා දුස්සනං වා මුය්හනං වා නත්ථි. එතස්මිං පන ද්වාරෙ ජවනං රජ්ජනි වා දුස්සනි වා මුය්හනි වා. සොතවිඤ්ඤාණාදීසුපි එසෙව නයො.

තත්‍රායං උපමා – පඤ්ච කිර දුබ්බලභොජකා රාජානං සෙවිත්වා කිච්ඡෙන කසිරෙන එකස්මිං පඤ්චකුලිකෙ ගාමෙ පරිත්තකං ආයං ලභිංසු. තෙසං තත්ථ මච්ඡහාගො මංසහාගො යුත්තිකහාපණො වා, බන්ධකහාපණො වා, මාපහාරකහාපණො වා, අට්ඨකහාපණො වා, සොළසකහාපණො වා, බාත්තිංසකහාපණො වා, චතුසට්ඨිකහාපණො වා, දණ්ඩොති එත්තකමත්තමෙව පාපුණාති. සතචත්ථුකං පඤ්චසතචත්ථුකං සහස්සචත්ථුකං මහාබලිං රාජාව ගණ්හාති. තත්ථ පඤ්චකුලිකගාමො විය පඤ්ච පසාදා දට්ඨඛ්ඛා; පඤ්ච දුබ්බලභොජකා විය පඤ්ච විඤ්ඤාණානි; රාජා විය ජවනං; දුබ්බලභොජකානං පරිත්තකං ආයපාපුණනං විය චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනං රූපදස්සනාදිමත්තං. රජ්ජනාදීනි පන එතෙසු නත්ථි. රඤ්ඤො මහාබලිග්ගහණං විය තෙසු ද්වාරෙසු ජවනස්ස රජ්ජනාදීනි වෙදිතඛ්ඛානි.

456. පඤ්චිමානි, ආවුසොති ඉධ කිං පුච්ඡති? අන්තොනිරොධස්මිං පඤ්ච පසාදෙ. කිරියමයපවත්තස්මිඤ්ඤි වත්තමානෙ අරූපධම්මා පසාදානං බලවපච්චයා හොන්ති. යො පන තං පවත්තං නිරොධෙත්වා නිරොධසමාපත්තිං සමාපන්නො, තස්ස අන්තොනිරොධෙ පඤ්ච පසාදා කිං පටිච්ච තිට්ඨන්තිති ඉදං පුච්ඡිස්සාමිති පුච්ඡති. ආයුං පටිච්චාති ජීවිතින්ද්‍රියං පටිච්ච තිට්ඨන්ති. උස්මං පටිච්චාති ජීවිතින්ද්‍රියං

කම්මපතෙපං පටිච්ච නිට්ඨති. යස්මා පන කම්මපතෙපොපි ජීවිතින්ද්‍රියෙන විනා න නිට්ඨති, තස්මා “උස්මා ආයුං පටිච්ච නිට්ඨති” ති ආහ. ක්‍රියාකොති ජලතො. අච්චිං පටිච්චාති ජාලසිඛං පටිච්ච. ආහා පඤ්ඤායතීති ආලොකො නාම පඤ්ඤායති. ආහං පටිච්ච අච්චිති තං ආලොකං පටිච්ච ජාලසිඛා පඤ්ඤායති.

එවමෙව ඛො, ආවුසො, ආයු උස්මං පටිච්ච නිට්ඨතීති එත්ථ ජාලසිඛා විය කම්මපතෙපො. ආලොකො විය ජීවිතින්ද්‍රියං. ජාලසිඛා හි උප්පජ්ජමානා ආලොකං ගහෙන්වාච උප්පජ්ජති. සා තෙන අත්තනා ජනිතආලොකෙනෙව සයම්පි අණු ථුලා දීසා රස්සාති පාකටා හොති. තත්ථ ජාලපවත්තියා ජනිතආලොකෙන තස්සායෙව ජාලපවත්තියා පාකටහාවො විය උස්මං පටිච්ච නිබ්බත්තෙන කම්මපමහාභූතසම්භවෙන ජීවිතින්ද්‍රියෙන උස්මාය අනුපාලනං. ජීවිතින්ද්‍රියඤ්ඤි දසපි වස්සාති...පෙ.... වස්සසතම්පි කම්මපතෙපපවත්තං පාලෙති. ඉති මහාභූතානි උපාදාරූපානං නිස්සයපච්චයාදිවසෙන පච්චයානි හොන්තීති ආයු උස්මං පටිච්ච නිට්ඨති. ජීවිතින්ද්‍රියං මහාභූතානි පාලෙතීති උස්මා ආයුං පටිච්ච නිට්ඨතීති වෙදිතඛිඛා.

457. ආයුසඬ්ඛාරාති ආයුමෙව. වෙදනියා ධම්මාති වෙදනා ධම්මාව. වුට්ඨානං පඤ්ඤායතීති සමාපත්තිතො වුට්ඨානං පඤ්ඤායති. යො හි භික්ඛු අරූපපවත්තෙ උක්කණ්ඨිත්වා සඤ්ඤඤ්ච වෙදනඤ්ච නිරොධෙත්වා නිරොධං සමාපන්නො, තස්ස යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙන රූපජීවිතින්ද්‍රියපච්චයා අරූපධම්මා උප්පජ්ජන්ති. එවං පන රූපාරූපපවත්තං පවත්තති. යථා කිං? යථා එකො පුරිසො ජාලාපවත්තෙ උක්කණ්ඨිතො උදකෙන පහරිත්වා ජාලං අප්පවත්තං කත්වා ඡාරිකාය අඬ්ඟරෙ පිටාය තුණ්හි නිසිදති. යදා පනස්ස පුන ජාලාය අත්ථො හොති, ඡාරිකං අපනෙත්වා අඬ්ඟරෙ පරිවත්තෙත්වා උපාදානං දත්වා මුඛවාතං වා තාලවණ්ටවාතං වා දදාති. අථ ජාලාපවත්තං පුන පවත්තති. එවමෙව ජාලාපවත්තං විය අරූපධම්මා. පුරිසස්ස ජාලාපවත්තෙ උක්කණ්ඨිත්වා උදකප්පහාරෙන ජාලං අප්පවත්තං කත්වා ඡාරිකාය අඬ්ඟරෙ පිටාය තුණ්හිභූතස්ස නිසජ්ජා විය භික්ඛුනො අරූපපවත්තෙ උක්කණ්ඨිත්වා සඤ්ඤඤ්ච වෙදනඤ්ච නිරොධෙත්වා නිරොධසමාපජ්ජනං. ඡාරිකාය පිහිතඅඬ්ඟරා විය රූපජීවිතින්ද්‍රියං. පුරිසස්ස පුන ජාලාය අත්ථො සති ඡාරිකාපනයනාදීති විය භික්ඛුනො යථාපරිච්ඡින්නකාලාපගමනං. අග්ගිජාලාය පවත්ති විය පුන අරූපධම්මෙසු උප්පන්නෙසු රූපාරූපපවත්ති වෙදිතඛිඛා.

ආයු උස්මා ච විඤ්ඤාණන්ති රූපජීවිතින්ද්‍රියං, කම්මපතෙපොධාතු, විත්තන්ති ඉමෙ තයො ධම්මා යදා ඉමං රූපකායං ජහන්ති, අථායං අවෙනනං කට්ඨං විය පථවියං ඡඩ්ඨිතො සෙතීති අත්ථො. වුත්තඤ්චෙතං —

“ආයු උස්මා ච විඤ්ඤාණං, යදා කායං ජහන්තිමං;
අපච්චිධො තදා සෙති, පරහත්තං අවෙනන”න්ති. (සං. නි. 3.95);

කායසඬ්ඛාරාති අස්සාසපස්සාසා. වච්චසඬ්ඛාරාති විතක්කව්චාරා. විත්තසඬ්ඛාරාති සඤ්ඤාවෙදනා. ආයුති රූපජීවිතින්ද්‍රියං. පරිභින්නානීති උපහතානි, විනට්ඨානීති

අත්පො. තත්ප කෙවි “නිරොධසමාපන්නස්ස චිත්තසඬ්ඛාරාව නිරුද්ධා” ති වචනතො චිත්තං අනිරුද්ධං හොති, තස්මා සචිත්තකා අයං සමාපත්තීති වදන්ති. තෙ වත්තඛිබ්බා – “වච්ඡඬ්ඛාරාපිස්ස නිරුද්ධා” ති වචනතො වාචා අනිරුද්ධා හොති, තස්මා නිරොධං සමාපන්නෙන ධම්මමිපි කථෙන්නෙන සජ්ඣායමිපි කරොන්නෙන නිසීදිතඛිබ්බං සියා. “යො වායං මතො කාලඬ්ඛකතො, තස්සාපි චිත්තසඬ්ඛාරා නිරුද්ධා” ති වචනතො චිත්තං අනිරුද්ධං භවෙය්‍ය, තස්මා කාලඬ්ඛකතෙ මාතාපිතරො වා අරහන්නෙ වා ඥාපයන්නෙන අනන්තරියකම්මං කතං භවෙය්‍ය. ඉති ඛ්‍යඤ්ජනෙ අභිනිවෙසං අකත්වා ආවරියානං නයෙ යත්වා අත්පො උපපරික්ඛිතඛිබ්බො. අත්පො හි පටිසරණං, න ඛ්‍යඤ්ජනං.

ඉන්ද්‍රියානි විජ්ජසන්නානීති කිරියමයපවත්තස්මිඤ්ඤි වත්තමානෙ ඛිද්ධා ආරම්මණෙසු පසාදෙ සට්ඨෙන්නෙසු ඉන්ද්‍රියානි කිලමන්නානි උපහතානි මක්ඛිතානි විය හොත්ති, වාතාදීහි උට්ඨිතෙන රජෙන චතුමහාපටෙ යපිතආදාසො විය. යථා පන ථවිකායං පක්ඛිපිත්වා මඤ්ජුසාදීසු යපිතො ආදාසො අත්තොයෙව විරොචති, එවං නිරොධං සමාපන්නස්ස භික්ඛුනො අත්තොනිරොධෙ පඤ්ච පසාදා අතිවිරොචන්ති. තෙන චුත්තං “ඉන්ද්‍රියානි විජ්ජසන්නානී” ති.

458. කති පනාචුසො, පච්චයාති ඉධ කිං පුච්ඡති? නිරොධස්ස අනන්තරපච්චයං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. විස්සජ්ජනෙ පනස්ස සුඛස්ස ව පහානාති වත්තාරො අපගමනපච්චයා කථිතා. අනිමිත්තායාති ඉධ කිං පුච්ඡති? නිරොධතො චුට්ඨානකඵලසමාපත්තිං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති.
 අවසෙසසමාපත්තිචුට්ඨානඤ්ඤි භවඬ්ඛගෙන හොති, නිරොධා චුට්ඨානං පන විජ්ජසන්නානිස්සන්දාය ඵලසමාපත්තියාති තමෙව පුච්ඡති. සඛ්ඛනිමිත්තානන්ති රූපාදීනං සඛ්ඛාරම්මණානං. අනිමිත්තාය ව ධාතුයා මනසිකාරොති සඛ්ඛනිමිත්තාපගතාය නිඛ්ඛානධාතුයා මනසිකාරො. ඵලසමාපත්තිසහජානං මනසිකාරං සන්ධායාහ. ඉති හෙට්ඨා නිරොධපාදකං පයමජ්ඣානං ගහිතං, නිරොධස්ස අනන්තරපච්චයං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං ගහිතං, ඉධ නිරොධතො චුට්ඨානකඵලසමාපත්ති ගහිතාති.

ඉමස්මිං යානෙ නිරොධකථා කථෙතඛිබ්බා හොති. සා, “ද්විභි බලෙහි සමන්තාගතත්තා තයො ව සඬ්ඛාරානං පටිජ්ජස්සද්ධියා සොළසහි ඤාණවරියාහි නවහි සමාධිවරියාහි වසිභාවනාපඤ්ඤා නිරොධසමාපත්තියා ඤාණ”න්ති එවං පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.83) ආගතා. විසුද්ධිමග්ගෙ පනස්සා සඛ්ඛාකාරෙන විනිච්ඡයකථා කථිතා.

ඉදානි වලඤ්ජනසමාපත්තිං පුච්ඡන්නො කති පනාචුසො, පච්චයාතිආදිමාහ. නිරොධතො හි චුට්ඨානකඵලසමාපත්තියා යිති නාම න හොති, එකං ද්වෙ චිත්තවාරමෙව පවත්තිත්වා භවඬ්ඛං ඔතරති. අයඤ්ඤි භික්ඛු සත්ත දිවසෙ අරූපපවත්තං නිරොධෙත්වා නිසින්නො නිරොධචුට්ඨානකඵලසමාපත්තියං න චිරං තිට්ඨති. වලඤ්ජනසමාපත්තියං පන අද්ධානපරිච්ඡෙදොව පමාණං. තස්මා සා යිති

නාම හොති. තෙනාහ – “අනිමිත්තාය වෙතොවිමුත්තියා යිතියා” ති. තස්සා විරට්ඨිතත්ථං කති පච්චයාති අත්ථො. විස්සජ්ජනෙ පනස්සා පුබ්බෙ ව අභිසංඛාරොති අද්ධානපරිච්ඡෙදො වුත්තො. වුට්ඨානායාති ඉධ භවඩගවුට්ඨානං පුච්ඡති. විස්සජ්ජනෙපිස්සා සබ්බනිමිත්තානඤ්ච මනසිකාරොති රූපාදිනිමිත්තවසෙන භවඩගසහජාතමනසිකාරො වුත්තො.

459. යා වායං, ආවුසොති ඉධ කිං පුච්ඡති? ඉධ අඤ්ඤං අභිනවං නාම නත්ථි. හෙට්ඨා කල්ලිකම්මෙයෙව එකතො සමොධානෙන්වා පුච්ඡාමිති පුච්ඡති. කත්ථ පන තෙ කල්ලිකා? “නිලම්පි සඤ්ජානාති පිතකම්පි, ලොහිතකම්පි, ඔදාතකම්පි සඤ්ජානාති” ති (ම. නි. 1.450) එතස්මිඤ්භි යානෙ අප්පමාණා වෙතොවිමුත්ති කල්ලිකා. “නත්ථි කිඤ්චිති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනන්ති නෙය්‍යා” ති (ම. නි. 1.451) එත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤං. “පඤ්ඤාවක්ඛුනා පජානාති” ති (ම. නි. 1.451) එත්ථ සුඤ්ඤතා. “කති පනාවුසො, පච්චයා අනිමිත්තාය වෙතොවිමුත්තියා යිතියා වුට්ඨානායා” ති එත්ථ අනිමිත්තා. එවං හෙට්ඨා කල්ලිකාව ඉමස්මිං යානෙ එකතො සමොධානෙන්වා පුච්ඡති. තං පන පටික්ඛිපිත්වා එතා තස්මිං තස්මිං යානෙ නිද්දිට්ඨාචාති වත්වා අඤ්ඤෙ වත්තාරො ධම්මා එකනාමකා අත්ථි. එකො ධම්මො චතුනාමකො අත්ථි, එතං පාකටං කත්වා කථාපෙනුං ඉධ පුච්ඡතිති අට්ඨකථායං සන්තිට්ඨානං කතං. තස්සා විස්සජ්ජනෙ අයං වුච්චතාවුසො, අප්පමාණා වෙතොවිමුත්තිති අයං ඵරණඅප්පමාණතාය අප්පමාණා නාම. අයඤ්භි අප්පමාණෙ වා සත්තෙ ඵරති, එකස්මිම්පි වා සත්තෙ අසෙසෙන්වා ඵරති.

අයං වුච්චතාවුසො, ආකිඤ්චඤ්ඤාති ආරම්මණකිඤ්චනස්ස අභාවතො ආකිඤ්චඤ්ඤා. අත්තෙන වාති අත්ත භාවපොසපුග්ගලාදිසංඛාරෙන අත්තෙන සුඤ්ඤං. අත්තනියෙන වාති වීචරාදිපරික්ඛාරසංඛාරෙන අත්තනියෙන සුඤ්ඤං. අනිමිත්තාති රාගනිමිත්තාදීනං අභාවෙනෙව අනිමිත්තා, අරහත්තඵලසමාපත්තිං සන්ධායාහ. නානත්ථා වෙව නානාඛ්‍යාඤ්ජනා වාති ඛ්‍යාඤ්ජනම්පි නෙසං නානා අත්ථොපි. තත්ථ ඛ්‍යාඤ්ජනස්ස නානතා පාකටාව. අත්ථො පන, අප්පමාණා වෙතොවිමුත්ති භූමන්තරතො මහග්ගතා එව හොති රූපාවචරා; ආරම්මණතො සත්ත පඤ්ඤත්තිආරම්මණා. ආකිඤ්චඤ්ඤා භූමිමන්තරතො මහග්ගතා අරූපාවචරා; ආරම්මණතො න වත්තඛ්‍යාරම්මණා. සුඤ්ඤතා භූමිමන්තරතො කාමාවචරා; ආරම්මණතො සංඛාරාරම්මණා. විපස්සනා හි එත්ථ සුඤ්ඤතාති අධිෂ්ඨෙතා. අනිමිත්තා භූමිමන්තරතො ලොකුත්තරා; ආරම්මණතො නිබ්බනාරම්මණා.

රාගො ඛො, ආවුසො, පමාණකරණොතිආදීසු යථා පබ්බතපාදෙ පුතිපණ්ණරසඋදකං නාම හොති කාලවණ්ණං; ඔලොකෙන්තානං ඛ්‍යාමසතගම්භීරං විය ඛායති. යට්ඨිං වා රජ්ජුං වා ගහෙන්වා මිනන්තස්ස පිට්ඨිපාදොත්ථරණමත්තම්පි න හොති. එවමෙවං යාව රාගාදයො තුප්පජ්ජන්ති, තාව පුග්ගලං සඤ්ජානිතුං න සක්කා හොන්ති, සොනාපන්තො විය, සකදාගාමී විය, අනාගාමී විය ව ඛායති. යදා පනස්ස රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, තදා රත්තො දුට්ඨො මුල්ලොති පඤ්ඤායති. ඉති එතෙ “එත්තකො අය” ති පුග්ගලස්ස පමාණං දස්සෙන්තො විය උප්පජ්ජන්තිති

පමාණකරණා නාම වුත්තා. යාවතා බො, ආවුසො, අප්පමාණා වෙතොවිමුත්ති යොති යත්තකා අප්පමාණා වෙතොවිමුත්ති යො. කිත්තකා පන තා? චත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරා, චත්තාරො මග්ගා, චත්තාරි ව ඵලානීති ද්වාදස. තත්ථ බ්‍රහ්මචිහාරා ඵරණ අප්පමාණනාය අප්පමාණා. සෙසා පමාණකරණානං කිලෙසානං අභාවෙන අප්පමාණා. නිබ්බානම්පි අප්පමාණමෙව, වෙතොවිමුත්ති පන න හොති, තස්මා න ගහිතං. අකුප්පාති අරහත්තඵලවෙතොවිමුත්ති; සා හි තාසං සබ්බජෙට්ඨිකා, තස්මා අග්ගමක්ඛායනීති වුත්තා. රාගො බො, ආවුසො, කිඤ්චනොති රාගො උප්පජ්ජන්වා පුග්ගලං කිඤ්චති මද්දති පලිබුන්ධති. තස්මා කිඤ්චනොති වුත්තො. මනුස්සා කිර ගොණෙහි බලං මද්දාපෙන්නො කිඤ්චෙහි කපිල, කිඤ්චෙහි කාළකාති වදන්ති. ඵවං මද්දනත්ථො කිඤ්චනත්ථොති වෙදිතබ්බො. දොසමොහෙසුපි ඵසෙව න යො. ආකිඤ්චඤ්ඤා වෙතොවිමුත්ති යො නාම නව ධම්මා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනඤ්ච මග්ගඵලානි ව. තත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං කිඤ්චනං ආරම්මණං අස්ස නත්ථීති ආකිඤ්චඤ්ඤං. මග්ගඵලානි කිඤ්චනානං මද්දනානං පලිබුන්ධනාකිලෙසානං නත්ථීතාය ආකිඤ්චඤ්ඤානි. නිබ්බානම්පි ආකිඤ්චඤ්ඤං, වෙතොවිමුත්ති පන න හොති, තස්මා න ගහිතං.

රාගො බො, ආවුසො, නිමිත්තකරණොති ආදීසු යථා නාම ද්විත්තං කුලානං සදිසා ද්වෙ වච්ඡකා හොන්ති. යාව තෙසං ලක්ඛණං න කතං හොති, තාව “අයං අසුකකුලස්ස වච්ඡකො, අයං අසුකකුලස්සා” ති න සක්කා හොන්ති ජානිතුං. යදා පන තෙසං සත්තිසුලාදීසු අඤ්ඤතරං ලක්ඛණං කතං හොති, තදා සක්කා හොන්ති ජානිතුං. ඵවමෙව යාව පුග්ගලස්ස රාගො නුප්පජ්ජති, තාව න සක්කා හොති ජානිතුං අරියො වා පුපුජ්ජනො වාති. රාගො පනස්ස උප්පජ්ජමානොව සරාගො නාම අයං පුග්ගලොති සඤ්ජානනනිමිත්තං කරොන්තො විය උප්පජ්ජති, තස්මා “නිමිත්තකරණො” ති වුත්තො. දොසමොහෙසුපි ඵසෙව න යො.

අනිමිත්තා වෙතොවිමුත්ති නාම තෙරස ධම්මා – විපස්සනා, චත්තාරො ආරුප්පා, චත්තාරො මග්ගා, චත්තාරි ව ඵලානීති. තත්ථ විපස්සනා නිව්චනිමිත්තං සුබ්බනිමිත්තං අත්තනිමිත්තං උග්ගාටෙතීති අනිමිත්තා නාම. චත්තාරො ආරුප්පා රූපනිමිත්තස්ස අභාවෙන අනිමිත්තා නාම. මග්ගඵලානි නිමිත්තකරණානං කිලෙසානං අභාවෙන අනිමිත්තානි. නිබ්බානම්පි අනිමිත්තමෙව, තං පන වෙතොවිමුත්ති න හොති, තස්මා න ගහිතං. අථ කස්මා සුඤ්ඤතා වෙතොවිමුත්ති න ගහිතාති? සා, “සුඤ්ඤා රාගෙනා” ති ආදිවචනතො සබ්බත්ථ අනුපවිට්ඨාව, තස්මා විසුං න ගහිතා. ඵකත්ථාති ආරම්මණවසෙන ඵකත්ථා. අප්පමාණං ආකිඤ්චඤ්ඤං සුඤ්ඤතං අනිමිත්තන්ති හි සබ්බානෙතානි නිබ්බානස්සෙව නාමානි. ඉති ඉමිනා පරියායෙන ඵකත්ථා. අඤ්ඤස්මිං පන යානෙ අප්පමාණා හොන්ති, අඤ්ඤස්මිං ආකිඤ්චඤ්ඤා අඤ්ඤස්මිං සුඤ්ඤතා අඤ්ඤස්මිං අනිමිත්තානි ඉමිනා පරියායෙන නානාබ්‍යඤ්ජනා. ඉති ථෙරො යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. වූළවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා

460. එවං මෙ සුතන්ති වූළවෙදල්ලසුත්තං. තත්ථ විසාබො උපාසකොති විසාබොති එවංනාමකො උපාසකො. යෙන ධම්මදින්නාති යෙන ධම්මදින්නා නාම හික්ඛුනී තෙනුපසඬිකම්. කො පනායං විසාබො? කා ධම්මදින්නා? කස්මා උපසඬිකමීති? විසාබො නාම ධම්මදින්නාය ගිහිකාලෙ සරසාමිකො. සො යදා භගවා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣන්තිවා පවත්තවරධම්මවක්කො යසාදයො කුලපුත්තෙ විනෙන්වා උරුවෙලං පත්වා තත්ථ ජට්ඨසභස්සං විනෙන්වා පුරාණජට්ඨෙහි බිණාසවහික්ඛුහි සද්ධිං රාජගහං ගන්ත්වා බුද්ධදස්සනත්ථං ද්වාදසනහුතාය පරිසාය සද්ධිං ආගතස්ස බිම්බිසාරමහාරාජස්ස ධම්මං දෙසෙසි. තදා රඤ්ඤා සද්ධිං ආගතෙසු ද්වාදසනහුතෙසු එකං නහුතං උපාසකත්තං පට්ඨෙදෙසි, එකාදස නහුතාති සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු සද්ධිං රඤ්ඤා බිම්බිසාරෙන. අයං උපාසකො තෙසං අඤ්ඤතරො, තෙහි සද්ධිං පට්ඨෙදෙසනෙව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය, පුන එකදිවසං ධම්මං සුත්වා සකදාගාමිඵලං පත්වා, තතො අපරභාගෙපි එකදිවසං ධම්මං සුත්වා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨිතො. සො අනාගාමී හුත්වා ගෙහං ආගච්ඡන්තො යථා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තො සිතං කුරුමානො ආගච්ඡති, එවං අනාගන්ත්වා සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො හුත්වා අගමාසි.

ධම්මදින්නා සිහපඤ්ජරං උග්ගාටෙන්වා වීථිං ඔලොකයමානා තස්ස ආගමනාකාරං දිස්වා, “කිං නු බො එත”න්ති වින්තෙන්වා තස්ස පච්චුග්ගමනං කුරුමානා සොපානසීසෙ යන්වා ඔලම්බනත්ථං හත්ථං පසාරෙසි. උපාසකො අත්තනො හත්ථං සම්ඤ්ජෙසි. සා “පාතරාසභොජනකාලෙ ජානිස්සාමි”ති වින්තෙසි. උපාසකො පුබ්බෙ තාය සද්ධිං එකතො භුඤ්ජති. තං දිවසං පන තං අනපලොකෙන්වා යොගාවචරහික්ඛු විය එකකොව භුඤ්ජී. සා, “සායන්හකාලෙ ජානිස්සාමි”ති වින්තෙසි. උපාසකො තංදිවසං සිරිගබ්භං න පාවිසි, අඤ්ඤං ගබ්භං පට්ඨග්ගාපෙන්වා කස්පියමඤ්චකං පඤ්ඤපාපෙන්වා නිපජ්ජී. උපාසිකා, “කිං නු බ්වස්ස බහිද්ධා පත්ථනා අත්ථී, උදාහු කෙනව්දෙව පරිභෙදකෙන හින්තො, උදාහු මය්භෙව කොචි දොසො අත්ථී”ති බලවදොමනස්සා හුත්වා, “එකං ද්වෙ දිවසෙ වසිතකාලෙ සක්කා ඤාතු”න්ති තස්ස උපට්ඨානං ගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි.

උපාසකො, “කිං ධම්මදින්නෙ අකාලෙ ආගතාසි”ති පුච්ඡී. ආම අයාපුත්ත, ආගතාමිහි, න ත්වං යථා පුරාණො, කිං නු තෙ බහිද්ධා පත්ථනා අත්ථීති? නත්ථී ධම්මදින්නෙති. අඤ්ඤො කොචි පරිභෙදකො අත්ථීති? අයමපි නත්ථීති. එවං සන්තෙ මය්භෙව කොචි දොසො භවිස්සතීති. තුය්භමපි දොසො නත්ථීති. අථ කස්මා මයා සද්ධිං යථා පකතියා ආලාපසල්ලාපමත්තමිපි න කරොථාති? සො වින්තෙසි – “අයං ලොකුත්තරධම්මො නාම ගරු භාරියො න පකාසෙතතබ්බො, සවෙ බො පනාහං න කට්ඨස්සාමි, අයං භදයං ථාලෙන්වා එත්ථෙව කාලං කරෙය්‍යා”ති තස්සානුග්ගහත්ථාය කට්ඨෙසි – “ධම්මදින්නෙ අහං සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා

ලොකුත්තරධම්මං නාම අධිගතො, තං අධිගතස්ස ඵ්වරූපා ලොකියකිරියා න වට්ටති. යදි ත්වං ඉච්ඡසි, තච වත්තාලීස කොටියො මම වත්තාලීස කොටියොති අසිතිකොට්ඨනං අත්ථී, ඵත්ථ ඉස්සරා හුත්වා මම මානිට්ඨානෙ වා භගිනිට්ඨානෙ වා යත්වා වස. තයා දින්නෙන භත්තපිණ්ඩමත්තකෙන අහං යාපෙස්සාමි. අට්ඨෙවං න කරොසි, ඉමෙ භොගෙ ගහෙන්වා කුලගෙහං ගච්ඡ, අථාපි තෙ ඛනිද්ධා පත්ථනා නත්ථී, අහං තං භගිනිට්ඨානෙ වා ධිතුට්ඨානෙ වා යාපෙත්වා පොසෙස්සාමි”ති.

සා වින්නෙසි – “පකතිපුරිසො ඵ්වං වත්තා නාම නත්ථී. අද්ධා ඵතෙන ලොකුත්තරවරධම්මො පටිච්ඡේදො. සො පන ධම්මො කිං පුරිසෙහෙව පටිච්ඡේදකිංඛො, උදාහු මාතුගාමොපි පටිච්ඡේදකිං සක්කොති”ති විසාඛං. එතදවොච – “කිං නු ඛො ඵසො ධම්මො පුරිසෙහෙව ලහිතඛිංඛො, මාතුගාමෙනපි සක්කා ලද්ධු”න්ති? කිං වදෙසි ධම්මදින්නෙ, යෙ පටිපන්නකා, තෙ එතස්ස දායාදා, යස්ස යස්ස උපනිස්සයො අත්ථී, සො සො එතං පටිලහති. ඵ්වං සන්නෙ මය්හං පබ්බජ්ජං අනුජානාමාති. සාධු හද්දෙ, අහම්පි තං එතස්මිංයෙව මග්ගෙ යොජෙතුකාමො, මනං පන තෙ අජානමානො න කට්ඨෙති තාවදෙව බිම්බිසාරස්ස රඤ්ඤො සන්නිකං ගන්නවා වන්දිත්වා අට්ඨාසි.

රාජා, “කිං, ගහපති, අකාලෙ ආගතොසි”ති පුච්ඡී. ධම්මදින්නා, “මහාරාජ, පබ්බජ්ජෙස්සාමි”ති වදති. කිං පනස්ස ලද්ධුං වට්ටති? අඤ්ඤං කිඤ්චි නත්ථී, සොචණ්ණසිවිකං දෙව, ලද්ධුං වට්ටති නගරඤ්ච පටිජග්ගාපෙතුන්ති. රාජා සොචණ්ණසිවිකං දත්වා නගරං පටිජග්ගාපෙසි. විසාඛො ධම්මදින්නං ගන්ධොදකෙන නභාපෙත්වා සබ්බාලච්ඡිකාරෙහි අලච්ඡාරාපෙත්වා සොචණ්ණසිවිකාය නිසීදාපෙත්වා ඤාතිගණෙන පරිවාරාපෙත්වා ගන්ධපුෂ්පාදීහි පූජයමානො නගරවාසනං කරොන්නො විය හික්ඛුනිඋපස්සයං ගන්නවා, “ධම්මදින්නං පබ්බාජෙමායො”ති ආහ. හික්ඛුනියො “එකං වා ද්වෙ වා දොසෙ සහිතුං වට්ටති ගහපති”ති ආහංසු. නත්ථයො කොචි දොසො, සද්ධාය පබ්බජතීති. අට්ඨකා බ්‍යත්තා ථෙරී තචපඤ්චකකම්මට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා කෙසෙ ඔහාරෙත්වා පබ්බාජෙසි. විසාඛො, “අහිරමයො, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො”ති වන්දිත්වා පක්කාමි.

තස්සා පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය ලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී. තෙනෙව පලිබ්බද්ධා සමණධම්මං කාතුං ඔකාසං න ලහති. අථාවරිය-උපජ්ඣායට්ඨෙයො ගහෙන්වා ජනපදං ගන්නවා අට්ඨකිංසාය ආරම්මණෙසු විත්තරූචිතං කම්මට්ඨානං කථාපෙත්වා සමණධම්මං කාතුං ආරද්ධා, අහිනිභාරසම්පන්නත්තා පන නාතිවිරං කිලමිත්ථං.

ඉතො පට්ඨාය හි සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ පදුමුත්තරො නාම සත්ථා ලොකෙ උදපාදි. තදා එසා එකස්මිං කුලෙ දාසී හුත්වා අත්තනො කෙසෙ වික්කිණිත්වා සුජාතත්ථෙරස්ස නාම අග්ගසාවකස්ස දානං දත්වා පත්ථනමකාසි. සා තාය පත්ථනාහිනිභාරසම්පන්නියා නාතිවිරං කිලමිත්ථං, කතිපාහෙනෙව අරහත්තං පත්වා වින්නෙසි – “අහං යෙනත්ථෙන සාසනෙ පබ්බජිතා, සො මත්ථකං පත්තො, කිං මෙ ජනපදවාසෙන, මය්හං ඤාතකාපි පුඤ්ඤානි කරස්සන්ති, හික්ඛුනිසඬිසොපි

පව්වයෙහි න කිලම්ස්සති, රාජගහං ගච්ඡාමි” ති භික්ඛුනිසඬ්ඨං ගහෙත්වා රාජගහමෙව අගමාසි. විසාබො, “ධම්මදින්නා කිර ආගතා” ති සුත්වා, “පබ්බජිත්වා නවිරස්සෙව ජනපදං ගතා, ගන්ත්වාපි නවිරස්සෙව පව්වාගතා, කිං නු බො භවිස්සති, ගන්ත්වා ජානිස්සාමි” ති දුතියගමනෙන භික්ඛුනිඋපස්සයං අගමාසි. තෙන චුත්තං – “අථ බො විසාබො උපාසකො යෙන ධම්මදින්නා භික්ඛුනී තෙනුපසඬ්ඨකම්” ති.

එතදවොචාති එතං සක්කායොතිආදිවචනං අවොච. කස්මා අවොචාති? එවං කිරස්ස අහොසි – “අභිරමසි නාභිරමසි, අයො” ති එවං පුච්ඡනං නාම න පණ්ඩිතකිව්වං, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ උපනෙත්වා පඤ්භං පුච්ඡිස්සාමි, පඤ්භඛ්‍යාකරණෙන තස්සා අභිරතිං වා අනභිරතිං වා ජානිස්සාමිති, තස්මා අවොච. තං සුත්වාච ධම්මදින්නා අහං, ආචුසො විසාබ, අවිරපබ්බජිතා සකායං වා පරකායං වා කුතො ජානිස්සාමිති වා, අඤ්ඤත්ථෙරියො උපසඬ්ඨකම්ත්වා පුච්ඡාති වා අවත්වා උපනික්ඛිත්තං සම්පට්ඨිමානා විය, එකපාසකගණ්ඨිං මොචෙන්ති විය ගහනට්ඨානෙන හත්ථිමග්ගං නීහරමානා විය බග්ගමුඛෙන සමුග්ගං විවරමානා විය ව පටිසම්භිදාවිසයෙ යත්වා පඤ්භං විස්සජ්ජමානා, පඤ්ච බො ඉමෙ, ආචුසො විසාබ, උපාදානක්ඛන්ධාතිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්චාති ගණනපරිච්ඡෙදො. උපාදානක්ඛන්ධාති උපාදානානං පව්වයභූතා ඛන්ධාති එවමාදිනා නයෙනෙත්ථ උපාදානක්ඛන්ධකථා විත්ථාරෙත්වා කථෙතබ්බා. සා පනෙසා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා එවාති තත්ථ විත්තාරිතනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. සක්කායසමුදයාදීසුපි යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා තත්ථ තත්ථ චුත්තමෙව.

ඉදං පන චතුසව්වඛ්‍යාකරණං සුත්වා විසාබො ථෙරියා අභිරතභාවං අඤ්ඤාසි. යො හි බුද්ධසාසනෙ උක්කණ්ඨිතො හොති අනභිරතො, සො එවං පුච්ඡිතපුච්ඡිතපඤ්භං සණ්ඨාසෙන එකෙකං පලිතං ගණ්හන්තො විය, සිතෙරුපාදතො වාලුකං උද්ධරන්තො විය විස්සජ්ජෙතුං න සක්කොති. යස්මා පන ඉමානි වත්තාරි සච්චානි ලොකෙ වන්දිමසුරියා විය බුද්ධසාසනෙ පාකටානි, පරිසමජ්ඣෙ ගතො හි හගවාපි මහාථෙරාපි සච්චානෙව පකාසෙන්ති; භික්ඛුසඬ්ඨසොපි පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය කුලපුත්තෙ වත්තාරි නාම කිං, වත්තාරි අරියසච්චානීති පඤ්භං උග්ගණ්හාපෙති. අයඤ්ච ධම්මදින්නා උපායකොසල්ලෙ ඨිතා පණ්ඩිතා ඛ්‍යාත්තා නයං ගහෙත්වා සුතෙනපි කථෙතුං සමත්ථා, තස්මා “න සක්කා එතිස්සා එත්තාවතා සච්චානං පටිවිද්ධභාවො ඤාතුං, සච්චවිනිබ්භොගපඤ්භඛ්‍යාකරණෙන සක්කා ඤාතු” ත්ති විත්තෙත්වා හෙට්ඨා කථිතානි ද්වෙ සච්චානි පටිනිවත්තෙත්වා ගුළ්භං කත්වා ගණ්ඨිපඤ්භං පුච්ඡිස්සාමිති පුච්ඡන්තො තඤ්ඤෙව නු බො, අයොතිආදිමාහ.

තස්ස විස්සජ්ජනෙ න බො, ආචුසො විසාබ, තඤ්ඤෙව උපාදානන්ති උපාදානස්ස සඬ්ඛාරක්ඛන්ධෙකදෙසභාවතො න තංයෙව උපාදානං තෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා, නාපි අඤ්ඤත්‍ර පඤ්චභි උපාදානක්ඛන්ධෙහි උපාදානං. යදි හි තඤ්ඤෙව සියා, රුපාදිසභාවම්පි උපාදානං සියා. යදි අඤ්ඤත්‍ර සියා, පරසමයෙ විත්තවිජ්ජයුත්තො අනුසයො විය පණ්ණත්ති විය නිබ්බානං විය ව ඛන්ධවිනිමුත්තං.

වා සියා, ඡට්ඨො වා ඛන්ධො පඤ්ඤපෙතඛ්ඛො භවෙය්‍යා, තස්මා එවං ඛ්‍යාකාසි. තස්සා ඛ්‍යාකරණං සුත්වා “අධිගතපතිට්ඨා අය”න්ති විසාබො නිට්ඨමගමාසි. න හි සක්කා අබ්භාසවෙන අසම්බද්ධෙන අවිත්ථායන්තෙන පදීපසහස්සං ඡාලෙන්තෙන විය එවරුපො ගුල්භො පටිච්ඡන්තො තිලක්ඛණාහතො ගම්භීරො පඤ්ඤො විස්සජ්ජෙන. නිට්ඨං ගන්ත්වා පන, “අයං ධම්මදින්නා සාසනෙ ලද්ධපතිට්ඨා අධිගතපටිසම්භිදා වෙසාරජ්ජප්පත්තා භවමත්ථකෙ යීතා මහාබ්භාසවා, සමත්ථා මය්හං පුච්ඡිතපඤ්ඤං කථෙතුං, ඉදානි පන නං ඔවත්තිකසාරං පඤ්ඤං පුච්ඡස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තං පුච්ඡන්තො, කථං පනායොතිආදිමාහ.

461. තස්ස විස්සජ්ජනෙ අස්සුතවාතිආදි මූලපරියායෙ විත්ථාරිතමෙව. රූපං අත්තතො සමනුපස්සති, “ඉධෙකච්චො රූපං අත්තතො සමනුපස්සති. යං රූපං සො අහං, යො අහං තං රූපන්ති රූපඤ්ච අත්තඤ්ච අද්වයං සමනුපස්සති. සෙය්‍යථාපි නාම තෙලජ්ජපදීපස්ස ක්‍රියායතො යා අච්චි සො වණ්ණො, යො වණ්ණො සා අච්චිති අච්චිඤ්ච වණ්ණඤ්ච අද්වයං සමනුපස්සති. එවමෙව ඉධෙකච්චො රූපං අත්තතො සමනුපස්සති...පෙ.... අද්වයං සමනුපස්සති”ති (පටි. ම. 1.131) එවං රූපං අත්තාති දිට්ඨිපස්සනාය පස්සති. රූපවත්තං වා අත්තානන්ති අරූපං අත්තාති ගහෙත්වා ඡායාවත්තං රුක්ඛං විය තං අත්තානං රූපවත්තං සමනුපස්සති. අත්තති වා රූපන්ති අරූපමෙව අත්තාති ගහෙත්වා පුප්ඵස්මිං ගන්ධං විය අත්තති රූපං සමනුපස්සති. රූපස්මිං වා අත්තානන්ති අරූපමෙව අත්තාති ගහෙත්වා කරණධාය මණිං විය අත්තානං රූපස්මිං සමනුපස්සති. වෙදනං අත්තතොතිආදීසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ, රූපං අත්තතො සමනුපස්සති සුද්ධරූපමෙව අත්තාති කථිතං. රූපවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං. වෙදනං අත්තතො... සඤ්ඤං... සඬ්ඛාරෙ... විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති ඉමෙසු සත්තසු යානෙසු අරූපං අත්තාති කථිතං. වෙදනාවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා වෙදනං, වෙදනාය වා අත්තානන්ති එවං චතුසු ඛන්ධෙසු තිණ්ණං තිණ්ණං වසෙන ද්වාදසසු යානෙසු රූපාරූපමිස්සකො අත්තා කථිතො. තත්ථ රූපං අත්තතො සමනුපස්සති... වෙදනං... සඤ්ඤං... සඬ්ඛාරෙ... විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති ඉමෙසු පඤ්චසු යානෙසු උච්ඡෙදදිට්ඨි කථිතා, අවසෙසෙසු සස්සතදිට්ඨිති. එවමෙත්ථ පන්තරස භවදිට්ඨියො, පඤ්ච විභවදිට්ඨියො භොන්ති. න රූපං අත්තතොති එත්ථ රූපං අත්තාති න සමනුපස්සති. අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති පන සමනුපස්සති. න රූපවත්තං අත්තානං...පෙ.... න විඤ්ඤාණස්මිං අත්තානන්ති ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධෙ කෙනච්ච පරියායෙන අත්තතො න සමනුපස්සති, සඬ්ඛාකාරෙන පන අනිච්චා දුක්ඛා අනත්තාති සමනුපස්සති.

එත්තාවතා ථෙරියා, “එවං බො, ආවුසො විසාබ, සක්කායදිට්ඨි භොති”ති එවං පුරිමපඤ්ඤං විස්සජ්ජන්තියා එත්තකෙන ගමනං භොති, ආගමනං භොති, ගමනාගමනං භොති, වට්ටං වත්තතිති වට්ටං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සිතං. එවං බො, ආවුසො විසාබ, සක්කායදිට්ඨි න භොතිති පච්ඡමං පඤ්ඤං විස්සජ්ජන්තියා

එත්තකෙන ගමනං න හොති, ආගමනං න හොති, ගමනාගමනං න හොති, වට්ටං නාම න වත්තතීති විවට්ටං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සිතං.

462. කතමො පනායො, අරියො අට්ඨච්ඡිකො මග්ගොති අයං පඤ්ඤා ථෙරියා පටිපුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජෙනබ්බො භවෙය්‍යා – “උපාසක, තයා හෙට්ඨා මග්ගො පුච්ඡිතො, ඉධ කස්මා මග්ගමෙව පුච්ඡස්සි” ති. සා පන අත්තනො ඛ්‍යත්තතාය පණ්ඩිවචෙන තස්ස අධිප්පායං සල්ලක්ඛෙසි – “ඉමිනා උපාසකෙන හෙට්ඨා පටිපත්තිවසෙන මග්ගො පුච්ඡිතො භවිස්සති, ඉධ පන තං සඬබ්බතාසඬබ්බලොකියලොකුත්තරසඬගහිතාසඬගහිතවසෙන පුච්ඡිතුකාමො භවිස්සති” ති. තස්මා අප්පටිපුච්ඡිත්වා ව යං යං පුච්ඡි, තං තං විස්සජ්ජෙසි. තත්ථ සඬබ්බතොති චෙතිතො කප්පිතො පකප්පිතො ආයුහිතො කතො නිබ්බත්තිතො සමාපජ්ජන්තෙන සමාපජ්ජිතබ්බො. තීහි ව බො, ආවුසො විසාබ, බන්ධෙහි අරියො අට්ඨච්ඡිකො මග්ගො සඬගහිතොති එත්ථ යස්මා මග්ගො සප්පදෙසො, තයො බන්ධා නිප්පදෙසො, තස්මා අයං සප්පදෙසත්තා නගරං විය රජ්ජෙන නිප්පදෙසෙහි තීහි බන්ධෙහි සඬගහිතො. තත්ථ සම්මාචාචාදයො තයො සීලමෙව, තස්මා තෙ සජාතිතො සීලක්ඛන්ධෙන සඬගහිතාති. කිඤ්චාපි හි පාළියං සීලක්ඛන්ධෙති භූමිමෙන විය නිද්දෙසො කතො, අත්ථො පන කරුණවසෙන චෙදිතබ්බො. සම්මාචායාමාදීසු පන තීසු සමාධි අත්තනො ධම්මතාය ආරම්මණෙ එකග්ගභාවෙන අප්පෙතුං න සක්කොති. වීරියෙ පන පග්ගහකිච්චං සාධෙන්නෙ සතියා ව අපිලාපනකිච්චං සාධෙන්නියා ලද්ධුපකාරො හුත්වා සක්කොති.

තත්‍රායං උපමා – යථා හි “නක්ඛත්තං කිළිස්සාමා” ති උය්‍යානං පටිට්ඨෙසු තීසු සභායෙසු එකො සුපුප්ඵිතං වම්පකරුක්ඛං දිස්වා හත්ථං උක්ඛිපිත්වාපි ගහෙතුං න සක්කුණෙය්‍යා. අථස්ස දුතියො ඔනමිත්වා පිට්ඨීං දදෙය්‍යා, සො තස්ස පිට්ඨියං යත්වාපි කම්පමානො ගහෙතුං න සක්කුණෙය්‍යා. අථස්ස ඉතරො අංසකුටං උපනාමෙය්‍යා, සො එකස්ස පිට්ඨියං යත්වා එකස්ස අංසකුටං ඔලුබ්භ යථාරුචි පුප්ඵානි ඔව්නිත්වා පිළන්ධිත්වා නක්ඛත්තං කිළෙය්‍යා. එවංසම්පදමිදං දට්ඨබ්බං. එකතො උය්‍යානං පටිට්ඨා තයො සභායකා විය හි එකතො ජාතා සම්මාචායාමාදයො තයො ධම්මා. සුපුප්ඵිතවම්පකො විය ආරම්මණං. හත්ථං උක්ඛිපිත්වාපි ගහෙතුං අසක්කොන්තො විය අත්තනො ධම්මතාය ආරම්මණෙ එකග්ගභාවෙන අප්පෙතුං අසක්කොන්තො සමාධි. පිට්ඨීං දත්වා ඔනතසභායො විය වායාමො. අංසකුටං දත්වා ධීතසභායො විය සති. යථා තෙසු එකස්ස පිට්ඨියං යත්වා එකස්ස අංසකුටං ඔලුබ්භ ඉතරො යථාරුචි පුප්ඵං ගහෙතුං සක්කොති, එවමෙවං වීරියෙ පග්ගහකිච්චං සාධෙන්නෙ, සතියා ව අපිලාපනකිච්චං සාධෙන්නියා ලද්ධුපකාරො සමාධි සක්කොති ආරම්මණෙ එකග්ගභාවෙන අප්පෙතුං. තස්මා සමාධියෙවත්ථ සජාතිතො සමාධික්ඛන්ධෙන සඬගහිතො. වායාමසතියො පන කිරියතො සඬගහිතා හොන්ති.

සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬකප්පෙසුපි පඤ්ඤා අත්තනො ධම්මතාය අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති ආරම්මණං නිව්ඡෙතුං න සක්කොති, විතක්කෙ පන ආකොටෙන්වා

ආකොටෙන්වා දෙන්නෙ සක්කොති. කථං? යථා හි හෙරඤ්ඤිකො කභාපණං
 හත්ථෙ යපෙත්වා සබ්බභාගෙසු ඔලොකෙතුකාමො සමානොපි න චක්ඛුදලෙනෙව
 පරිවත්තෙතුං සක්කොති, අඛිගුලිපබ්බෙහි පන පරිවත්තෙත්වා ඉතො විතො ව
 ඔලොකෙතුං සක්කොති. එවමෙව න පඤ්ඤා අත්තනො ධම්මතාය අනිච්චාදිවසෙන
 ආරම්මණං නිව්ඡෙතුං සක්කොති, අභිනිරොපනලක්ඛණෙන පන
 ආහනනපරියාහනනරසෙන විතක්කෙන ආකොටෙන්තෙන විය පරිවත්තෙත්තෙන
 විය ව ආදායා දින්නමෙව විනිව්ඡෙතුං සක්කොති. තස්මා ඉධාපි සම්මාදිට්ඨියෙව
 සජාතිතො පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙන සඬගහිතා. සම්මාසඬකප්පො පන කිරියතො
 සඬගහිතො හොති. ඉති ඉමෙහි තීහි ඛන්ධෙහි මග්ගො සඬගහං ගච්ඡති. තෙන
 චුත්තං – “තීහි ව ඛො, ආචුසො විසාඛ, ඛන්ධෙහි අරියො අට්ඨංඝිගිකො මග්ගො
 සඬගහිතො” ති.

ඉදානි එකච්ඡත්තක්ඛණිකං මග්ගසමාධිං සනිමිත්තං සපරික්ඛාරං පුච්ඡන්තො,
 කතමො පනායොයතිආදිමාහ. තස්ස විස්සජ්ජෙන චත්තාරො සතිපට්ඨානා
 මග්ගක්ඛණෙ චතුකිච්චසාධනවසෙන උප්පන්නා සති, සා සමාධිස්ස පච්චයත්ථෙත
 නිමිත්තං. චත්තාරො සම්මප්පධානා චතුකිච්චසාධනවසෙනෙව උප්පන්නං වීරියං,
 තං පරිවාරට්ඨෙත පරික්ඛාරො හොති. තෙසංයෙව ධම්මානන්ති තෙසං
 මග්ගසම්පයුත්තධම්මානං. ආසෙවනාතිආදීසු එකච්ඡත්තක්ඛණිකායෙව
 ආසෙවනාදයො චුත්තාති.

විතණ්ඩවාදී පන, “එකච්ඡත්තක්ඛණිකො නාම මග්ගො නත්ථී, ‘එවං භාවෙය්‍ය
 සත්ත වස්සානී’ ති ච වනතො සත්තපි වස්සානි මග්ගභාවනා හොති, කිලෙසා පන
 ලභු ඡ්ඡ්ඡන්තා සත්තහි ඤාණෙහි ඡ්ඡ්ඡන්ති” ති වදති. සො “සුත්තං ආහරා” ති
 චත්තබ්බො. අද්ධා අඤ්ඤං අපස්සන්තො, “යා තෙසංයෙව ධම්මානං ආසෙවනා
 භාවනා බහුලිකම්ම” ත්ති ඉදමෙව සුත්තං ආහරිත්වා, “අඤ්ඤෙන විත්තෙන
 ආසෙවති, අඤ්ඤෙන භාවෙති, අඤ්ඤෙන බහුලිකරොති” ති චක්ඛති. තතො
 චත්තබ්බො – “කිං පනිදං, සුත්තං නෙය්‍යත්ථං නීතත්ථ” ත්ති. තතො චක්ඛති –
 “නීතත්ථං යථා සුත්තං තථෙව අත්ථො” ති. තස්ස ඉදං උත්තරං – එවං සන්නෙ එකං
 විත්තං ආසෙවමානං උප්පන්නං, අපරම්පි ආසෙවමානං, අපරම්පි ආසෙවමානන්ති
 එවං දිවසම්පි ආසෙවනාව හවිස්සති, කුතො භාවනා, කුතො බහුලිකම්මං? එකං වා
 භාවයමානං උප්පන්නං අපරම්පි භාවයමානං අපරම්පි භාවයමානන්ති එවං දිවසම්පි
 භාවනාව හවිස්සති, කුතො ආසෙවනා කුතො බහුලිකම්මං? එකං වා
 බහුලිකරොත්තං උප්පන්නං, අපරම්පි බහුලිකරොත්තං, අපරම්පි
 බහුලිකරොත්තන්ති එවං දිවසම්පි බහුලිකම්මමෙව හවිස්සති කුතො ආසෙවනා,
 කුතො භාවනාති.

අථ වා එවං වදෙය්‍ය – “එකෙන විත්තෙන ආසෙවති, ද්විති භාවෙති, තීති
 බහුලිකරොති. ද්විති වා ආසෙවති, තීති භාවෙති, එකෙන බහුලිකරොති. තීති වා
 ආසෙවති, එකෙන භාවෙති, ද්විති බහුලිකරොති” ති. සො චත්තබ්බො – “මා සුත්තං
 මෙ ලද්ධන්ති යං වා තං වා අච්ච. පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්තෙන නාම ආවරියස්ස

සන්නිකෙ වසිත්වා බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා අත්ථරසං විදිත්වා වත්තබ්බං හොති.
 එකච්ඡත්තක්ඛණිකාව අයං ආසෙවනා, එකච්ඡත්තක්ඛණිකා භාවනා,
 එකච්ඡත්තක්ඛණිකං බහුලීකම්මං. බයගාමිලොකුත්තරමග්ගො
 බහුලච්ඡත්තක්ඛණිකො නාම නත්ථි, ‘එකච්ඡත්තක්ඛණිකායෙවා’ති
 සඤ්ඤාපෙතබ්බො. සථෙ සඤ්ජානාති, සඤ්ජානාතු, නො වෙ සඤ්ජානාති, ගච්ඡ
 පාතොව විහාරං පටිසිත්වා යාගුං පිවාහී’ති උයොයාජෙතබ්බො.

463. කති පනායොස සඬ්ඛාරාති ඉධ කිං පුච්ඡති? යෙ සඬ්ඛාරෙ නිරොධෙත්වා
 නිරොධං සමාපජ්ජති, තෙ පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. තෙනෙවස්ස අධිජ්ජායං ඤාත්වා
 ථෙරී, පුඤ්ඤාහිසඬ්ඛාරාදීසු අනෙකෙසු සඬ්ඛාරෙසු විජ්ජමානෙසුපි,
 කායසඬ්ඛාරාදයොව ආචික්ඛන්ති, තයොමෙ, ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ
 කායපට්ඨද්ධත්තා කායෙන සඬ්ඛරියති කරියති නිබ්බත්තියතීති කායසඬ්ඛාරො.
 වාචං සඬ්ඛරොති කරොති නිබ්බත්තෙතීති වච්ඡඬ්ඛාරො. චිත්තපට්ඨද්ධත්තා
 චිත්තෙන සඬ්ඛරියති කරියති නිබ්බත්තියතීති චිත්තසඬ්ඛාරො. කතමො පනායොති
 ඉධ කිං පුච්ඡති? ඉමෙ සඬ්ඛාරා අඤ්ඤමඤ්ඤමිස්සා ආලුළිතා අවිභූතා දුද්දීපනා.
 තථා හි, කායද්වාරෙ ආදානගහණමුඤ්ඤවනවොපනාති පාපෙත්වා උජ්ජන්තා අට්ඨ
 කාමාවචරකුසලචෙතනා ද්වාදස අකුසලචෙතනාති එවං කුසලාකුසලා වීසති
 චෙතනාපි අස්සාසපස්සාසාපි කායසඬ්ඛාරාත්ථෙව වුච්චන්ති. වච්ඡද්වාරෙ
 හනුසංවොපනං වච්ඡෙදං පාපෙත්වා උජ්ජන්තා චුත්තජ්ජකාරාව වීසති චෙතනාපි
 චිත්තකච්චාරාපි වච්ඡඬ්ඛාරාත්ථෙව වුච්චන්ති. කායවච්ඡද්වාරෙසු වොපනං අපත්තා
 රහො නිසින්තස්ස චිත්තයතො උජ්ජන්තා කුසලාකුසලා එකුන්තිංස චෙතනාපි
 සඤ්ඤා ව වෙදනා වාති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මාපි චිත්තසඬ්ඛාරාත්ථෙව වුච්චන්ති. එවං
 ඉමෙ සඬ්ඛාරා අඤ්ඤමඤ්ඤමිස්සා ආලුළිතා අවිභූතා දුද්දීපනා. තෙ පාකටෙ විභූතෙ
 ඤාත්වා කථාපෙස්සාමීති පුච්ඡති.

කස්මා පනායොති ඉධ කායසඬ්ඛාරාදිනාමස්ස පදත්ථං පුච්ඡති. තස්ස
 විස්සජ්ජනෙ කායජ්ජට්ඨද්ධාති කායනිස්සිතා, කායෙ සති හොන්ති, අසති න
 හොන්ති. චිත්තජ්ජට්ඨද්ධාති චිත්තනිස්සිතා, චිත්තෙ සති හොන්ති, අසති න
 හොන්ති.

464. ඉදානි කිං නු බො එසා සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං වලඤ්ජෙති, න
 වලඤ්ජෙති. විණ්ණවසි වා තත්ථ නො විණ්ණවසිති ජානනත්ථං පුච්ඡන්තො, කථං
 පනායොස, සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසමාපත්ති හොතීතිආදිමාහ. තස්ස විස්සජ්ජනෙ
 සමාපජ්ජස්සන්ති වා සමාපජ්ජාමීති වා පද්ද්වයෙන
 නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිකාලො කථිතො. සමාපන්තොති පදෙන
 අන්තොනිරොධො. තථා පුරිමෙහි ද්විති පදෙහි සචිත්තකකාලො කථිතො,
 පච්ඡිමෙන අචිත්තකකාලො. පුබ්බෙව තථා චිත්තං භාවිතං හොතීති
 නිරොධසමාපත්තිතො පුබ්බෙ අද්ධානපරිච්ඡෙදකාලෙයෙව, එත්තකං කාලං
 අචිත්තකො භවිස්සාමීති අද්ධානපරිච්ඡෙදචිත්තං භාවිතං හොති. යං තං තථත්තාය

උපනෙතීනි යං එවං භාවිතං චිත්තං, තං පුග්ගලං තථත්තාය අචිත්තකභාවාය උපනෙති.

පයමං නිරුජ්ඣති වච්ඡඨාමාරොති සෙසසඨාමාරෙහි පයමං දුතියජ්ඣානෙයෙව නිරුජ්ඣති. තතො කායසඨාමාරොති තතො පරං කායසඨාමාරො චතුත්ථජ්ඣානෙ නිරුජ්ඣති. තතො චිත්තසඨාමාරොති තතො පරං චිත්තසඨාමාරො අන්තොනිරොධො නිරුජ්ඣති. වුට්ඨනිස්සන්ති වා වුට්ඨහාමීති වා පදද්වයෙන අන්තොනිරොධකාලො කථිතො. වුට්ඨිතොති පදෙන ඵලසමාපත්තිකාලො. තථා පුරිමෙහි ද්විති පදෙහි අචිත්තකකාලො කථිතො, පච්ඡිමෙන සචිත්තකකාලො. පුබ්බෙව තථා චිත්තං භාවිතං හොතීති නිරොධසමාපත්තිතො පුබ්බෙ අද්ධානපරිච්ඡෙදකාලෙයෙව එත්තකං කාලං අචිත්තකො හුත්වා තතො පරං සචිත්තකො භවිස්සාමීති අද්ධානපරිච්ඡෙදචිත්තං භාවිතං හොති. යං තං තථත්තාය උපනෙතීනි යං එවං භාවිතං චිත්තං, තං පුග්ගලං තථත්තාය සචිත්තකභාවාය උපනෙති. ඉති හෙට්ඨා නිරොධසමාපජ්ජනකාලො ගහිතො, ඉධ නිරොධතො වුට්ඨානකාලො.

ඉදානි නිරොධකථං කථෙතුං වාරොති නිරොධකථා කථෙතඛිබ්බා සියා, සා පනෙසා, ‘ද්විති ඛලෙහි සමන්තාගතත්තා තයො ව සඨාරානං පටිප්පස්සද්ධියා සොළසහි ඤාණවරියාහි නවහි සමාධිවරියාහි වසිභාවතාපඤ්ඤා නිරොධසමාපත්තියා ඤාණ’ ත්ති මාතිකං යපෙත්වා සඛ්ඛාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ කථිතා. තස්මා තත්ථ කථිතනයෙනෙව ගහෙතඛිබ්බා. කො පනායං නිරොධො නාම? චතුත්තං ඛන්ධානං පටිසඨ්ඛා අප්පචන්ති. අථ කිමත්ථමෙනං සමාපජ්ජන්තීති. සඨාරානං පචත්තෙ උක්කණ්ඨිතා සත්තාහං අචිත්තකා හුත්වා සුඛං විහරිස්සාම, දිට්ඨධම්මනිබ්බානං නාමෙතං, යදිදං නිරොධොති එතදත්ථං සමාපජ්ජන්ති.

පයමං උප්පජ්ජති චිත්තසඨාමාරොති නිරොධා වුට්ඨහන්තස්ස හි ඵලසමාපත්තිචිත්තං පයමං උප්පජ්ජති. තංසම්පයුත්තං සඤ්ඤඤච වෙදනඤ්ච සන්ධාය, ‘පයමං උප්පජ්ජති චිත්තසඨාමාරො’ ති ආහ. තතො කායසඨාමාරොති තතො පරං භවඨගසමයෙ කායසඨාමාරො උප්පජ්ජති. කිං පන ඵලසමාපත්ති අස්සාසපස්සාසෙ න සමුට්ඨාපෙතීති? සමුට්ඨාපෙති. ඉමස්ස පන චතුත්ථජ්ඣානිකා ඵලසමාපත්ති, සා න සමුට්ඨාපෙති. කිං වා එතෙන ඵලසමාපත්ති පයමජ්ඣානිකා වා හොතු, දුතියතතියචතුත්ථජ්ඣානිකා වා, සන්තාය සමාපත්තියා වුට්ඨිතස්ස හික්ඛුතො අස්සාසපස්සාසා අඛිබ්බොහාරිකා හොන්ති. තෙසං අඛිබ්බොහාරිකභාවො සඤ්ඡිවත්ථෙරවත්ථුනා වෙදිතඛිබ්බො. සඤ්ඡිවත්ථෙරස්ස හි සමාපත්තිතො වුට්ඨාය කිංසුකපුප්ඵසදිසෙ විතච්චිතඨගාරෙ මද්දමානස්ස ගච්ඡතො විවරෙ අංසුමත්තම්පි න ඤායි, උසුමාකාරමත්තම්පි නාහොසි, සමාපත්තිඵලං නාමෙතන්ති වදන්ති. එවමෙවං සන්තාය සමාපත්තියා වුට්ඨිතස්ස හික්ඛුතො අස්සාසපස්සාසා අඛිබ්බොහාරිකා හොන්තීති භවඨගසමයෙනෙවෙතං කථිතන්ති වෙදිතඛිබ්බං.

තතො වච්ඡඨාමාරොති තතො පරං කිරියමයපචත්තවළඤ්ජනකාලෙ වච්ඡඨාමාරො උප්පජ්ජති. කිං භවඨගං විතක්කවිචාරෙ න සමුට්ඨාපෙතීති?

සමුට්ඨාපෙනි. තං සමුට්ඨානා පන විතක්කවිචාරා වාවං අභිසංඛාතං න සක්කොන්තීති කිරියමයපවත්තවළඤ්ජනකාලෙනෙවතං කථිතං. සුඤ්ඤතො එස්සොතිආදයො සගුණෙනාපි ආරම්මණෙනාපි කථෙතබ්බං. සගුණෙන තාව සුඤ්ඤතා නාම ඵලසමාපත්ති, තාය සහජාතං එස්සං සන්ධාය සුඤ්ඤතො එස්සොති වුත්තං. අනිමිත්තාපණ්ණිනෙසුපි එසෙව නයො. ආරම්මණෙන පන නිබ්බානං රාගාදීහි සුඤ්ඤත්තා සුඤ්ඤං නාම, රාගනිමිත්තාදීනං අභාවා අනිමිත්තං, රාගදොසමොහප්පණ්ණිධිනං අභාවා අප්පණ්ණිහිතං. සුඤ්ඤතං නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා උප්පන්නඵලසමාපත්තියං එස්සො සුඤ්ඤතො නාම. අනිමිත්තාපණ්ණිනෙසුපි එසෙව නයො.

අපරා ආගමනියකථා නාම හොති, සුඤ්ඤතා, අනිමිත්තා, අප්පණ්ණිහිතාහි හි විපස්සනාපි වුවවති. තත්ථ යො භික්ඛු සංඛාරෙ අනිවචනො පරිග්ගහෙත්වා අනිවචනො දිස්වා අනිවචනො වුට්ඨාති, තස්ස වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා අනිමිත්තා නාම හොති. යො දුක්ඛතො පරිග්ගහෙත්වා දුක්ඛතො දිස්වා දුක්ඛතො වුට්ඨාති, තස්ස අප්පණ්ණිහිතා නාම. යො අනත්තතො පරිග්ගහෙත්වා අනත්තතො දිස්වා අනත්තතො වුට්ඨාති, තස්ස සුඤ්ඤතා නාම. තත්ථ අනිමිත්තවිපස්සනාය මග්ගො අනිමිත්තො නාම, අනිමිත්තමග්ගස්ස ඵලං අනිමිත්තං නාම. අනිමිත්තඵලසමාපත්තිසහජාතෙ එස්සෙ ඵුසන්තෙ අනිමිත්තො එස්සො ඵුසතීති වුවවති. අප්පණ්ණිතසුඤ්ඤතෙසුපි එසෙව නයො. ආගමනියෙන කථිතෙ පන සුඤ්ඤතො වා එස්සො අනිමිත්තො වා එස්සො අප්පණ්ණිහිතො වා එස්සොති විකප්පො ආපජ්ජෙය්‍ය, තස්මා සගුණෙන වෙව ආරම්මණෙන ව කථෙතබ්බං. එවඤ්ඤි තයො එස්සො ඵුසන්තීති සමෙති.

විවෙකනින්තන්තිආදීසු නිබ්බානං විවෙකො නාම, තස්මිං විවෙකෙ නින්තං ඔනතන්ති විවෙකනින්තං. අඤ්ඤතො ආගන්ත්වා යෙන විවෙකො, තෙන වඬිකං විය භුත්වා යීතන්ති විවෙකපොණං. යෙන විවෙකො, තෙන පතමානං විය යීතන්ති විවෙකපබ්භාරං.

465. ඉදානි යා වෙදනා නිරොධෙත්වා නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, තා පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡන්තො කති පනායෙය්‍ය, වෙදනාහි ආහ. කායිකං වානිආදීසු පඤ්චද්වාරිකං සුඛං කායිකං නාම, මනොද්වාරිකං චෙතසිකං නාමාති වෙදිතබ්බං. තත්ථ සුඛන්ති සභාවනිද්දෙසො. සාතන්ති තස්සෙව මධුරභාවදීපකං වෙවචනං. වෙදයිතන්ති වෙදයිතභාවදීපකං, සබ්බවෙදනානං සාධාරණවචනං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. යීතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛානිආදීසු සුඛාය වෙදනාය අත්ථිභාවො සුඛං, නත්ථිභාවො දුක්ඛං. දුක්ඛාය වෙදනාය අත්ථිභාවො දුක්ඛං, නත්ථිභාවො සුඛං. අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය ජානනභාවො සුඛං, අජානනභාවො දුක්ඛන්ති අත්ථො.

කිං අනුසයො අනුසෙතීති කතමො අනුසයො අනුසෙති. අප්පහිනට්ඨෙන සයිතො විය හොතීති අනුසයපුච්ඡං පුච්ඡති. න ඛො, ආවුසො විසාඛ, සබ්බාය සුඛාය වෙදනාය රාගානුසයො අනුසෙතීති න සබ්බාය සුඛාය වෙදනාය රාගානුසයො

අනුසෙති. න සබ්බාය සුබ්බාය වෙදනාය සො අප්පභීනො, න සබ්බං සුබං වෙදනං ආරබ්භ උප්පජ්ජතිති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථං කිං පභාතබ්බන්ති අයං පභානපුච්ඡා නාම.

රාගං තෙන පජ්ඣතිති එත්ථ එකෙනෙව බ්‍යාකරණෙන ද්වෙ පුච්ඡා විස්සජ්ජෙසි. ඉධ භික්ඛු රාගානුසයං වික්ඛම්භෙත්වා පට්ඨමජ්ඣානං සමාපජ්ජති, ඤානවික්ඛම්භිතං රාගානුසයං තථා වික්ඛම්භිතමෙව කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අනාගාමිමග්ගෙන සමුග්ගාතෙති. සො අනාගාමිමග්ගෙන පභීනොපි තථා වික්ඛම්භිතත්තාව පට්ඨමජ්ඣානෙන නානුසෙති නාම. තෙනාහ – “න තත්ථ රාගානුසයො අනුසෙති” ති. තදායතනන්ති තං ආයතනං, පරමස්සාසභාවෙන පතිට්ඨානභූතං අරහත්තන්ති අත්ථො. ඉති අනුත්තරෙසුති එවං අනුත්තරා විමොක්ඛාති ලද්ධනාමෙ අරහත්තෙ. පිහං උපට්ඨාපයතොති පත්ථනං පට්ඨපෙත්තස්ස. උප්පජ්ජති පිභාපච්චයා දොමනස්සන්ති පත්ථනාය පට්ඨපනමුලකං දොමනස්සං උප්පජ්ජති. තං පනෙතං න පත්ථනාය පට්ඨපනමුලකං උප්පජ්ජති, පත්ථෙත්වා අලහන්තස්ස පන අලාහමුලකං උප්පජ්ජමානං, “උප්පජ්ජති පිභාපච්චයා” ති චුත්තං. තත්ථ කිඤ්චාපි දොමනස්සං නාම එකන්තෙන අකුසලං, ඉදං පන සෙවිතබ්බං දොමනස්සං වට්ටතිති වදන්ති. යොගිතො හි තෙමාසිකං ඡමාසිකං වා නවමාසිකං වා පට්පදං ගණ්හන්ති. තෙසු යො තං තං පට්පදං ගහෙත්වා අන්තොකාලපරිච්ඡෙදෙයෙව අරහත්තං පාපුණ්ණස්සාමිති සට්ඨන්තො වායමන්තො න සක්කොති යථාපරිච්ඡින්නකාලෙන පාපුණ්ණං, තස්ස බලවදොමනස්සං උප්පජ්ජති, ආලින්දිකවාසිමහාචුස්සදෙවත්ථෙරස්ස විය අස්සුධාරා පවත්තන්ති. ථෙරො කිර එකුනවිසතිවස්සානි ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙසි. තස්ස, “ඉමස්මිං වාරෙ අරහත්තං ගණ්හස්සාමි, ඉමස්මිං වාරෙ විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙස්සාමි” ති මානසං බන්ධිත්වා සමණධම්මං කරොන්තස්සෙව එකුනවිසතිවස්සානි අතික්කන්තානි. පචාරණාදිවසෙ ආගතෙ ථෙරස්ස අස්සුපාතෙන මුත්තදිවසො නාම නාහොසි. වීසතිමෙ පන වස්සෙ අරහත්තං පාණුණි.

පට්ඨං තෙන පජ්ඣතිති එත්ථ දොමනස්සෙනෙව පට්ඨං පජ්ඣති. න හි පට්ඨෙනෙව පට්ඨප්පහානං, දොමනස්සෙන වා දොමනස්සප්පහානං නාම අත්ථි. අයං පන භික්ඛු තෙමාසිකාදිසු අඤ්ඤතරං පට්පදං ගහෙත්වා ඉති පට්ඨඤ්චික්ඛති – “පස්ස භික්ඛු, කිං තුය්හං සිලෙන භීනට්ඨානං අත්ථි, උදාහු වීරියෙන, උදාහු පඤ්ඤාය, නනු තෙ සිලං සුපරිසුද්ධං වීරියං සුපග්ගහිතං පඤ්ඤා සුරා හුත්වා වහති” ති. සො එවං පට්ඨඤ්චික්ඛිත්වා, “න දානි පුන ඉමස්ස දොමනස්සස්ස උප්පජ්ජිතුං දස්සාමි” ති වීරියං දළ්භං කත්වා අන්තොතෙමාසෙ වා අන්තොඡමාසෙ වා අන්තොනවමාසෙ වා අනාගාමිමග්ගෙන තං සමුග්ගාතෙති. ඉමිනා පරියායෙන පට්ඨෙනෙව පට්ඨං, දොමනස්සෙනෙව දොමනස්සං පජ්ඣති නාම.

න තත්ථ පට්ඨානුසයො අනුසෙතිති තත්ථ එවරූපෙ දොමනස්සෙ පට්ඨානුසයො නානුසෙති. න තං ආරබ්භ උප්පජ්ජති, පභීනොව තත්ථ පට්ඨානුසයොති අත්ථො. අවිජ්ජං තෙන පජ්ඣතිති ඉධ භික්ඛු අවිජ්ජානුසයං වික්ඛම්භෙත්වා චතුත්ථමජ්ඣානං සමාපජ්ජති, ඤානවික්ඛම්භිතං අවිජ්ජානුසයං තථා වික්ඛම්භිතමෙව කත්වා

විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තමග්ගෙන සමුග්ගාතෙති. සො අරහත්තමග්ගෙන පභිනොපි තථා වික්ඛම්භිතත්තාව චතුත්ථජ්ඣානෙන නානුසෙති නාම. තෙනාහ – “න තත්ථ අවිජ්ජානුසයො අනුසෙති” ති.

466. ඉදානි පටිභාගපුච්ඡං පුච්ඡන්තො සුඛාය පනායොතිආදිමාහ. තස්ස විස්සජ්ජනෙ යස්මා සුඛස්ස දුක්ඛං, දුක්ඛස්ස ච සුඛං පච්චතීකං, තස්මා ද්විසු වෙදනාසු විසභාගපටිභාගො කථිතො. උපෙක්ඛා පන අන්ධකාරා අවිභූතා දුද්දීපනා, අවිජ්ජාපි තාදිසාවාති තෙනෙන්ථ සභාගපටිභාගො කථිතො. යත්තකෙසු පන යානෙසු අවිජ්ජා තමං කරොති, තත්තකෙසු විජ්ජා තමං විනොදෙතීති විසභාගපටිභාගො කථිතො. අවිජ්ජාය ඛො, ආවුසොති එත්ථ උභොපෙනෙ ධම්මා අනාසවා ලොකුත්තරාති සභාගපටිභාගොව කථිතො. විමුත්තියා ඛො, ආවුසොති එත්ථ අනාසවට්ඨෙයන ලොකුත්තරට්ඨෙයන අඛ්‍යාකතට්ඨෙයන ච සභාගපටිභාගොව කථිතො. අවචයාසීති එත්ථ පඤ්ඤං අතික්කම්ථවා ගතොසීති අත්ථො. නාසක්ඛි පඤ්ඤානං පරියන්තං ගහෙතුන්ති පඤ්ඤානං පරිච්ඡෙදපමාණං ගහෙතුං නාසක්ඛි, අප්පටිභාගධම්මස්ස පටිභාගං පුච්ඡි. නිබ්බානං නාමෙතං අප්පටිභාගං, න සක්කා නිලං වා පිතකං වාති කෙනවි ධම්මෙන සද්ධිං පටිභාගං කත්වා දස්සෙතුං. තඤ්ච ත්වං ඉමිනා අධිජ්ජායෙන පුච්ඡසීති අත්ථො.

එත්තාවතා වායං උපාසකො යථා නාම සත්තමෙ සරෙ සලාකහත්තං ලභිත්වා ගතො භික්ඛු සත්ත සරානි අතික්කම්ම අට්ඨමස්ස ද්වාරෙ යීතො සබ්බානිපි සත්ත ගෙහානි විරද්ධොව න අඤ්ඤාසි, එවමෙවං අප්පටිභාගධම්මස්ස පටිභාගං පුච්ඡන්තො සබ්බාසුපි සත්තසු සප්පටිභාගපුච්ඡාසු විරද්ධොව හොතීති වෙදිතබ්බො. නිබ්බානොගධන්ති නිබ්බානබ්හන්තරං නිබ්බානං අනුපවිට්ඨං. නිබ්බානපරායනන්ති නිබ්බානං පරං අයනමස්ස පරා ගති, න තතො පරං ගච්ඡතීති අත්ථො. නිබ්බානං පරියොසානං අවසානං අස්සාති නිබ්බානපරියොසානං.

467. පණ්ඩිතාති පණ්ඩිව්චෙන සමන්තාගතා, ධාතුකුසලා ආයතනකුසලා පටිච්චසමුප්පාදකුසලා යානාට්ඨානකුසලාති අත්ථො. මහාපඤ්ඤාති මහන්තෙ අත්ථෙ මහන්තෙ ධම්මෙ මහන්තා නිරුත්තියො මහන්තානි පටිභානානි පරිග්ගණ්හනසමත්ථාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතා. යථා තං ධම්මදින්නායාති යථා ධම්මදින්නාය භික්ඛුනියා ඛ්‍යාකතං, අහම්පි තං එවමෙවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යන්ති. එත්තාවතා ච පන අයං සුත්තන්තො ජීනභාසිතො නාම ජාතො, න සාවකභාසිතො. යථා හි රාජයුත්තෙහි ලිඛිතං පණ්ණං යාව රාජමුද්දිකාය න ලඤ්ඡිතං හොති, න තාව රාජපණ්ණන්ති සඩ්ධං ගච්ඡති; ලඤ්ඡිතමත්තං පන රාජපණ්ණං නාම හොති, තථා, “අහම්පි තං එවමෙව ඛ්‍යාකරෙය්‍ය”න්ති ඉමාය ජීනවචනමුද්දිකාය ලඤ්ඡිතත්තා අයං සුත්තන්තො ආභව්ච්චවෙනෙ ජීනභාසිතො නාම ජාතො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වුළුවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

5. වුළුධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා

468. එවං මෙ සුතන්ති වුළුධම්මසමාදානසුත්තං. තත්ථ ධම්මසමාදානානීති ධම්මොති ගහිතගහණානි. පච්චුප්පන්තසුඛන්ති පච්චුප්පන්තෙ සුඛං, ආයුහනක්ඛණේ සුඛං සුකරං සුඛෙන සක්කා පුරෙතුං. ආයතිං දුක්ඛවිපාකන්ති අනාගතෙ විපාකකාලෙ දුක්ඛවිපාකං. ඉමිනා උපායෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

469. නත්ථි කාමෙසු දොසොති වත්ථුකාමෙසුපි කිලෙසකාමෙසුපි දොසො නත්ථි. පාතබ්බතං ආපජ්ජන්තීති තෙ වත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙන පාතබ්බතං පිච්ඡබ්බතං, යථාරුචි පරිභුඤ්ජිතබ්බතං ආපජ්ජන්තීති අත්ථො. මොළිඛද්ධානීති මොළිං කත්වා බද්ධකෙසාහි. පරිබ්බාජිකානීති තාපසපරිබ්බාජිකාහි. එවමාහංසුති එවං වදන්ති. පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නීති පහානං සමතික්කමං පඤ්ඤපෙන්නී. මාලුවාසිපාටිකාති දීඝසණ්ඨානං මාලුවාපක්කං. එලෙය්‍යාති ආතපෙන සුස්සිත්වා හිජ්ජෙය්‍යා. සාලමුලෙති සාලරුක්ඛස්ස සමීපෙ. සන්තාසං ආපජ්ජෙය්‍යාති කස්මා ආපජ්ජති? භවනවිනාසහයා. රුක්ඛමුලෙ පතිතමාලුවාබීජතො හි ලතා උප්පජ්ජිත්වා රුක්ඛං අභිරුහති. සා මහාපත්තා වෙච හොති බහුපත්තා ච, කොවිළාරපත්තසදිසෙහි පත්තෙහි සමන්තාගතා. අථ තං රුක්ඛං මූලතො පටියාය විනන්ධමානා සබ්බවිටපානි සඤ්ජාදෙන්වා මහන්තං භාරං ජනෙන්වා තිට්ඨති. සා වාතෙ වා වායන්තෙ දෙවෙ වා වස්සන්තෙ ඔසනං ජනෙන්වා තස්ස රුක්ඛස්ස සබ්බසාධාපසාධං භඤ්ජති, භූමියං නිපාතෙති. තතො තස්මිං රුක්ඛෙ පතිට්ඨිතවිමානං හිජ්ජති නස්සති. ඉති සා භවනවිනාසහයා සන්තාසං ආපජ්ජති.

ආරාමදෙවතාති තත්ථ තත්ථ පුප්ඵාරාමඵලාරාමෙසු අධිවත්ථා දෙවතා. වනදෙවතාති අන්ධවනසුභගවනාදීසු වනෙසු අධිවත්ථා දෙවතා. රුක්ඛදෙවතාති අභිලක්ඛිතෙසු නලෙරුපුච්චන්දාදීසු රුක්ඛෙසු අධිවත්ථා දෙවතා. ඔසධිතිණුවනජ්ජනීසුති හරිතකිආමලකිආදීසු ඔසධිසු තාලනාළිකෙරාදීසු තිණෙසු වනජෙට්ඨකෙසු ච වනජ්ජනිරුක්ඛෙසු අධිවත්ථා දෙවතා. වනකම්මිකාති වනෙ කසනලායනදාරුආභරණගොරක්ඛාදීසු කෙනවිදෙව කම්මෙන වා විවරකමනුස්සා. උද්ධරෙය්‍යුන්ති බාදෙය්‍යුං. විලම්බිනීති වාතෙන පහතපහතටියානෙසු කෙළිං කරොන්ති විය විලම්බන්ති. සුඛො ඉමීස්සාති එවරූපාය මාලුවාලතාය සමිඵස්සොපි සුඛො, දස්සනමිපි සුඛං. අයං මෙ දාරකානං ආපානමණ්ඩලං භවිස්සති, කිළාභූමි භවිස්සති, දුතියං මෙ විමානං පටිලද්ධන්ති ලතාය දස්සනෙපි සමිඵස්සෙපි සොමනස්සජාතා එවමාහ.

විටහිං කරෙය්‍යාති සාධානං උපරි ඡත්තාකාරෙන තිට්ඨෙය්‍යා. ඔසනං ජනෙය්‍යාති හෙට්ඨා සනං ජනෙය්‍යා. උපරි ආරුය්‍ය සකලං රුක්ඛං පලිවෙයෙත්වා පුන හෙට්ඨා භස්සමානා භූමිං ගණ්ඨෙය්‍යාති අත්ථො. පදාලෙය්‍යාති එවං ඔසනං කත්වා පුන

තනො පටියාය යාව මූලා ඔතිණ්ණසාධාහි අභිරුහමානා සබ්බසාධා පලිවෙයෙන්ති මත්ථකං පත්වා තෙනෙව නියාමෙන පුන ඔරොහිත්වා ච අභිරුහිත්වා ච සකලරුක්ඛං සංසිඛිබ්බිත්වා අජ්ඣෙය්වාපරන්ති සබ්බසාධා හෙට්ඨා කත්වා සයං උපරි යත්වා වාතෙ වා වායන්තෙ දෙවෙ වා වස්සන්තෙ පදාලෙයා. හින්දෙය්වාහි අත්ථො. බාණුමත්තමෙව තිට්ඨෙය්වා, තත්ථ යං සාබ්බසාධිමානං හොති, තං සාබ්බසු හිජ්ජමානාසු තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජිත්වා සබ්බසාධාසු හින්තාසු සබ්බං හිජ්ජති. රුක්ඛට්ඨකවිමානං පන යාව රුක්ඛස්ස මූලමත්තමිපි තිට්ඨති, තාව න නස්සති. ඉදං පන විමානං සාබ්බසාධිකං, තස්මා සබ්බසාධාසු සංහිජ්ජමානාසු හිජ්ජිත්ථ. දෙවතා පුත්තකෙ ගහෙත්වා බාණුකෙ යිතා පරිදෙවතුං ආරද්ධා.

471. තිබ්බරාගජාතිකොති බහලරාගසභාවො. රාගජං දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති තිබ්බරාගජාතිකත්තා දිට්ඨෙය් දිට්ඨෙය් ආරම්මණෙ නිමිත්තං ගණ්හාති. අථස්ස ආචරියුපජ්ඣායා දණ්ඩකම්මං ආණාපෙන්නි. සො අභික්ඛණං දණ්ඩකම්මං කරොත්තො දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති, නත්තෙව චිතික්කමං කරොති. තිබ්බදොසජාතිකොති අප්පමත්තිකෙනෙව කුජ්ජති, දහරසාමණෙරෙහි සද්ධිං හත්ථපරාමාසාදීති කරොත්තොව කථෙති. සොපි දණ්ඩකම්මපච්චයා දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති. මොහජාතිකො පන ඉධ කතං වා කතතො අකතං වා අකතතො න සල්ලක්ඛෙති, තානි තානි කිච්චානි විරාධෙති. සොපි දණ්ඩකම්මපච්චයා දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති.

472. න තිබ්බරාගජාතිකොතිආදීනි චුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බානි. කස්මා පනෙත්ථ කොචි තිබ්බරාගාදිජාතිකො හොති, කොචි න තිබ්බරාගාදිජාතිකො? කම්මනියාමෙන. යස්ස හි කම්මායුහනක්ඛණෙ ලොභො බලවා හොති, අලොභො මන්දො, අදොසාමොහා බලවන්තො, දොසමොහා මන්දා, තස්ස මන්දො අලොභො ලොභං පරියාදාතුං න සක්කොති, අදොසාමොහා පන බලවන්තො දොසමොහෙ පරියාදාතුං සක්කොත්ති. තස්මා සො තෙන කම්මෙන දින්නපටිසන්ධිවසෙන නිබ්බත්තො ලුද්ධො හොති, සුබ්බිලො අක්කොධනො පඤ්ඤවා චජ්ජපමඤ්ඤාණො.

යස්ස පන කම්මායුහනක්ඛණෙ ලොභදොසා බලවන්තො හොත්ති, අලොභාදොසා මන්දා, අමොහො බලවා, මොහො මන්දො, සො පුරිමනයෙනෙව ලුද්ධො වෙව හොති දුට්ඨො ච, පඤ්ඤවා පන හොති චජ්ජපමඤ්ඤාණො දත්තාභයත්ථෙරො විය.

යස්ස පන කම්මායුහනක්ඛණෙ ලොභාදොසමොහා බලවන්තො හොත්ති, ඉතරෙ මන්දා, සො පුරිමනයෙනෙව ලුද්ධො වෙව හොති දන්ධො ච, සුබ්බිලකො පන හොති අක්කොධනො.

තථා යස්ස කම්මායුහනක්ඛණෙ තයොපි ලොභදොසමොහා බලවන්තො හොත්ති, අලොභාදයො මන්දා, සො පුරිමනයෙනෙව ලුද්ධො වෙව හොති දුට්ඨො ච මුළුහො ච.

යස්ස පන කම්මායුහනක්ඛණේ අලොභදොසමොහා බලවන්නො භොන්ති,
ඉතරෙ මන්දා, සො පුරිමනයෙනෙව අප්පකිලෙසො භොති, දිබ්බාරම්මණම්පි දිස්වා
නිච්චලො, දුට්ඨො පන භොති දන්ධපඤ්ඤො ව.

යස්ස පන කම්මායුහනක්ඛණේ අලොභාදොසමොහා බලවන්නො භොන්ති,
ඉතරෙ මන්දා, සො පුරිමනයෙනෙව අලුද්ධො චෙව භොති සුඛසීලකො ව, මුළ්භො
පන භොති.

තථා යස්ස කම්මායුහනක්ඛණේ අලොභදොසාමොහා බලවන්නො භොන්ති,
ඉතරෙ මන්දා, සො පුරිමනයෙනෙව අලුද්ධො චෙව භොති පඤ්ඤො ව, දුට්ඨො පන
භොති කොධනො.

යස්ස පන කම්මායුහනක්ඛණේ තයොපි අලොභාදයො බලවන්නො භොන්ති,
ලොභාදයො මන්දා, සො මහාසඤ්ඤාසරත්ථිතත්ථෙරො විය අලුද්ධො අදුට්ඨො
පඤ්ඤො ව භොති.

සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා

473. එවං මෙ සුත්තන්ති මහාධම්මසමාදානසුත්තං. තත්ථ එවංකාමාති
එවංඉච්ඡා. එවංඡන්දාති එවංඅප්ඤ්ඤාසයා. එවංඅධිජ්ජායාති එවංලද්ධිකා. තත්ත්වාති
තස්මිං අනිට්ඨවඤ්ඤානෙ චෙව ඉට්ඨපරිභානෙ ව. භගවංමූලකාති භගවා මූලං
එතෙසන්ති භගවංමූලකා. ඉදං චූත්තං භොති – ඉමෙ, හන්තෙ, අම්භාකං ධම්මා
පුබ්බෙ කස්සපසම්මාසම්බුද්ධෙන උප්පාදිතා, තස්මිං පරිනිබ්බුතෙ එකං බුද්ධන්තරං
අඤ්ඤො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉමෙ ධම්මෙ උප්පාදෙතුං සමත්ථො නාම
නාභොසී, භගවතා පන නො ඉමෙ ධම්මා උප්පාදිතා. භගවන්තඤ්ඤි නිස්සාය මයං
ඉමෙ ධම්මෙ ආජානාම පටිවිජ්ඣාමාති එවං භගවංමූලකා නො, හන්තෙ, ධම්මාති.
භගවංනෙත්තිකාති භගවා හි ධම්මානං නෙතා විනෙතා අනුනෙතාති. යථාසභාවතො
පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං නාමං ගහෙත්වා දස්සිතා ධම්මා භගවංනෙත්තිකා නාම
භොන්ති. භගවංපටිසරණාති චතුර්මකා ධම්මා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස ආපාථං
ආගච්ඡමානා භගවති පටිසරන්ති නාමාති භගවංපටිසරණා. පටිසරන්ති ඔසරන්ති
සමොසරන්ති. අපිච මහාබොධිමණ්ඩෙ නිසින්තස්ස භගවතො පටිචෙධවසෙන
එස්සො ආගච්ඡති, අහං භගවා කින්තාමොති? ත්වං චූසනට්ඨෙන එස්සො නාම.
චෙදනා, සඤ්ඤා, සඬ්ඛාරා, විඤ්ඤාණං ආගච්ඡති. අහං භගවා කින්තාමන්ති? ත්වං
විජානනට්ඨෙන විඤ්ඤාණං නාමාති එවං චතුර්මකධම්මානං යථාසභාවතො
පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං නාමං ගණ්හන්තො භගවා ධම්මෙ පටිසරන්තිපි

හගවංපටිසරණා. හගවන්තඤ්ඤෙව පටිභාතුති හගවතොයෙව එතස්ස භාසිතස්ස අත්ථො උපට්ඨාතු, තුම්භෙයෙව නො කථෙත්වා දෙථාති අත්ථො.

474. සෙවිතඛබ්බෙති නිස්සයිතඛබ්බෙ. භජිතඛබ්බෙති උපගන්තඛබ්බෙ. යථා තං අවිද්දසුනොති යථා අවිදුනො බාලස්ස අත්ථපුපුජ්ජනස්ස. යථා තං විද්දසුනොති යථා විදුනො මෙධාවිනො පණ්ඩිතස්ස.

475. අත්ථී, භික්ඛවෙ, ධම්මසමාදානන්ති පුරිමසුත්තෙ උප්පට්ඨාට්ඨාකාරෙන මාතිකා යපිතා, ඉධ පන යථාධම්මරසෙනෙව සත්ථා මාතිකං යපෙසි. තත්ථ ධම්මසමාදානන්ති පාණාතිපාතාදීනං ධම්මානං ගහණං.

476. අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය සමන්තාගතො.

477. විජ්ජාගතොති විජ්ජාය සමන්තාගතො පඤ්ඤවා.

478. සභාපි දුක්ඛෙතාති එත්ථ මිච්ඡාචාරො අභිජ්ඣා මිච්ඡාදිට්ඨිති ඉමෙ තාව තයො පුබ්බචෙතනාය ව අපරචෙතනාය වාති ද්විත්තං චෙතනානං වසෙන දුක්ඛචෙදනා හොන්ති. සන්තිට්ඨාපකචෙතනා පන සුඛසම්පයුත්තා වා උපෙක්ඛාසම්පයුත්තා වා හොති. සෙසා පාණාතිපාතාදයො සත්ත නිස්සන්තම්පි චෙතනානං වසෙන දුක්ඛචෙදනා හොන්ති. ඉදං සන්ධාය චුත්තං – ‘සභාපි දුක්ඛෙත සභාපි දොමනස්සෙනා’ ති. දොමනස්සමෙව චෙත්ථ දුක්ඛන්ති වෙදිතඛබ්බං. පරියෙට්ඨිං වා ආපජ්ජන්තස්ස පුබ්බභාගපරභාගෙසු කායිකං දුක්ඛම්පි වට්ටතියෙව.

479. සභාපි සුඛෙතාති එත්ථ පාණාතිපාතො ඵරුසවාචා බ්‍යාපාදොති ඉමෙ තාව තයො පුබ්බචෙතනාය ව අපරචෙතනාය වාති ද්විත්තං චෙතනානං වසෙන සුඛචෙදනා හොන්ති. සන්තිට්ඨාපකචෙතනා පන දුක්ඛසම්පයුත්තාව හොති. සෙසා සත්ත නිස්සන්තම්පි චෙතනානං වසෙන සුඛචෙදනා හොන්තියෙව. සභාපි සොමනස්සෙනාති සොමනස්සමෙව චෙත්ථ සුඛන්ති වෙදිතඛබ්බං. ඉට්ඨපොට්ඨඛබ්බසමඬ්ඨිතො වා පුබ්බභාගපරභාගෙසු කායිකං සුඛම්පි වට්ටතියෙව.

480. තතියධම්මසමාදානෙ ඉධෙකච්චො මච්ඡන්ධො වා හොති, මාගවිකො වා, පාණුපසාතංයෙව නිස්සාය ජීවිකං කප්පෙති. තස්ස ගරුට්ඨානියො භික්ඛු අකාමකස්සෙව පාණාතිපාතෙ ආදීනවං, පාණාතිපාතවිරතියා ව ආනිසංසං කථෙත්වා සික්ඛාපදං දෙති. සො ගණ්හන්තොපි දුක්ඛිතො දොමනස්සිතොව හුත්වා ගණ්හාති. අපරභාගෙ කතිපාහං චිතිනාමෙත්වා රක්ඛිතුං අසක්කොන්තොපි දුක්ඛිතොව හොති, තස්ස පුබ්බාපරචෙතනා දුක්ඛසහගතාව හොන්ති. සන්තිට්ඨාපකචෙතනා පන සුඛසහගතා වා උපෙක්ඛාසහගතා වාති එවං සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතඛබ්බො. ඉති පුබ්බභාගපරභාගචෙතනාව සන්ධාය ඉදං චුත්තං – ‘සභාපි දුක්ඛෙත සභාපි දොමනස්සෙනා’ ති. දොමනස්සමෙව චෙත්ථ දුක්ඛන්ති වෙදිතඛබ්බං.

481. චතුත්ථධම්මසමාදානෙ දසසුපි පදෙසු තිස්සොපි

සුඛිඛහාගාපරහාගසන්තිට්ඨාපකචෙතනා සුඛසම්පයුත්තා භොත්තියෙව, තං සන්ධාය ඉදං වුත්තං – “සහාපි සුඛෙන සහාපි සොමනස්සෙනා” ති. සොමනස්සමෙව චෙත්ථ සුඛන්ති චෙදිතඛිං.

482. තිත්තකාලාබ්බති තිත්තකරසඤ්ජාබ්බ. විසෙන සංසට්ඨොති හලාහලවිසෙන

සම්පයුත්තො මිස්සිතො ලුළිතො. නච්ඡාදෙස්සති න රුචිස්සති න තුට්ඨි කර්ස්සති. නිගච්ඡසීති ගමිස්සසි. අප්පට්ඨසඛිඛාය පිට්ඨෙය්‍යාති තං අප්පච්චචෙක්ඛිත්වා පිට්ඨෙය්‍ය.

483. ආපාතියකංසොති ආපාතියස්ස මධුරපානකස්ස හරිතකංසො.

චණ්ණසම්පන්නොති පානකචණ්ණාදිහි සම්පන්නචණ්ණො, කංසෙ පක්ඛිත්තපානකචසෙන පානකකංසොපි එවං වුත්තො. ඡාදෙස්සති තඤ්ඤි හලාහලවිසං යත්ථ යත්ථ පක්ඛිත්තං භොති, තස්ස තස්සෙව රසං දෙති. තෙන වුත්තං “ඡාදෙස්සති” ති.

484. සුතිමුත්තන්ති මුත්තමෙව. යථා හි මනුස්සහාවො සුවණ්ණචණ්ණො

සුතිකායොත්ථෙව, තද්දුජාතාපි ගලොච්ඡිකා සුතිලතාත්ථෙව වුච්චති. එවං තඛිඛණං ගහිතං තරුණම්පි මුත්තං සුතිමුත්තමෙව. නානාභෙසජ්ජෙහීති හරිතකාමලකාදිහි නානොසධෙහි. සුඛි අස්සාති අරොගො සුවණ්ණචණ්ණො සුඛි භවෙය්‍ය.

485. දධි ව මධු වාති සුපරිසුද්ධං දධි ව සුමධුරං මධු ව. එකජ්ඣං සංසට්ඨන්ති

එකතො කත්වා මිස්සිතං ආලුළිතං. තස්ස තන්ති තස්ස තං චතුමධුරභෙසජ්ජං පිට්ඨො රුචිට්ඨෙය්‍ය. ඉදඤ්ච යං භගන්දරසංසට්ඨං ලොහිතං පක්ඛන්දති, න තස්ස භෙසජ්ජං, ආහාරං ථම්මෙත්ථා මග්ගං අවලඤ්ජං කරොති. යං පන පිත්තසංසට්ඨං ලොහිතං, තස්සෙතං භෙසජ්ජං සීතලකිරියාය පරියත්තභූතං.

486. විද්ධෙති උඛිඛිද්ධෙ. මෙසවිගමෙන දුරිභූතෙති අත්ථො. විගතචලාහකෙති

අපගතමෙසෙ, දෙවෙති ආකාසෙ. ආකාසගතං තමගතන්ති ආකාසගතං තමං. පුටුසමණුවාහමණපරප්පවාදෙති පුටුනං සමණුවාහමණසඛිඛාතානං පරෙසං වාදෙ. අභිච්චචාති අභිහන්ත්වා. භාසතෙ ව තපතෙ ව විරොචතෙ වාති සරදකාලෙ මජ්ඣන්තිකසමයෙ ආදිච්චොව ඔහාසං මුඤ්චති තපති විජ්ජොතති.

ඉදං පන සුත්තං දෙවතානං අතිවිය පියං මනාපං. තත්ථිදං වත්ථු – දක්ඛිණදිසායං කිර හත්ථිභොගජනපදෙ සඛිගරවිහාරො නාම අත්ථි. තස්ස භොජනසාලද්වාරෙ සඛිගරරුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා රත්තිභාගෙ එකස්ස දහරස්ස සරහඤ්ඤවසෙන ඉදං සුත්තං ඔසාරෙන්තස්ස සුත්වා සාධුකාරං අදාසි. දහරො කිං එසොති ආහ. අහං, හන්තෙ, ඉමස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතාති. කස්මිං දෙවතෙ පසන්නාසි, කිං සද්දෙ, උදාහු සුත්තෙති? සද්දො නාම, හන්තෙ, යස්ස කස්සවි භොතියෙව, සුත්තෙ පසන්නාමිහි. සත්ථාරා ජෙනවතෙ නිසීදිත්වා කථිතදිවසෙ ව අජ්ජ ව

එකබ්‍යඤ්ජනෙපි නානං නත්ථිති. අස්සොසි ත්වං දෙවනෙ සත්ථාරා කථිතදිවසෙති? ආම, හන්තෙ. කත්ථ යිතා අස්සොසිති? ජෙනවනං, හන්තෙ, ගතාමිහි, මහෙසක්ඛාසු පන දෙවතාසු ආගච්ඡන්තිසු තත්ථ ඔකාසං අලභිත්වා ඉධෙව යත්වා අස්සොසිත්ති. එත්ථ යිතාස සක්කා සුත්ථු සද්දො සොතුන්ති? ත්වං පන, හන්තෙ, මය්හං සද්දං සුඤ්ඤිති? ආම දෙවනෙති. දක්ඛිණකණ්ණපස්සෙ නිසීදිත්වා කථනකාලො විය, හන්තෙ, හොතිති. කිං පන දෙවනෙ සත්ථු රූපං පස්සෙති? සත්ථා මමෙව ඔලොකෙතිති මඤ්ඤමානා සණ්ඨාතුං න සක්කොමි, හන්තෙති. විසෙසං පන නිබ්බත්තෙතුං අසක්ඛිත්ථ දෙවනෙති. දෙවතා තත්ථෙව අන්තරධායි. තං දිවසං කිරොස දෙවපුත්තො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතො. එවමිදං සුත්තං දෙවතානං පියං මනාපං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. වීමංසකසුත්තවණ්ණනා

487. එවං මෙ සුතන්ති වීමංසකසුත්තං. තත්ථ වීමංසකෙනාති තයො වීමංසකා – අත්ථවීමංසකො සඬබාරවීමංසකො සත්ථුචීමංසකොති. තෙසු, “පණ්ඩිතා භාවුසො, මනුස්සා වීමංසකා” ති (සං. නි. 3.2) එත්ථ අත්ථවීමංසකො ආගතො. “යතො ඛො, ආනන්ද, භික්ඛු ධාතුකුසලො ව හොති, ආයතනකුසලො ව හොති, පටිච්චසමුප්පාදකුසලො ව හොති, යානාට්ඨානකුසලො ව හොති, එත්තාවතා ඛො, ආනන්ද, පණ්ඩිතො භික්ඛු වීමංසකොති අලං වචනායා” ති (ම. නි. 3.124) එත්ථ සඬබාරවීමංසකො ආගතො. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ සත්ථුචීමංසකො අධිජ්ජෙතො. චෙතොපරියායන්ති චිත්තවාරං චිත්තපරිච්ඡේදං. සමන්තෙසනාති එසනා පරියෙසනා උපපරික්ඛා. ඉති විඤ්ඤාණායාති එවං විජානනත්ථාය.

488. ද්විසු ධම්මෙසු තථාගතො සමන්තෙසිතබ්බොති ඉධ කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයං දස්සෙති. මහා හි එස කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයො නාම. තස්ස මහත්තභාවො එවං වෙදිතබ්බො – එකස්මිං හි සමයෙ ආයස්මා ආනන්දො උපඨස්සං අත්තනො ආනුභාවෙන හොති, උපඨස්සං කල්‍යාණමිත්තානුභාවෙනාති චිත්තෙත්වා අත්තනො ධම්මතාය නිව්ඡේතුං අසක්කොන්තො භගවන්තං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡි, – “උපඨස්මිදං, හන්තෙ, බ්‍රහ්මචරියස්ස, යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසම්පවඬිකතා” ති. භගවා ආහ – “මා හෙවං, ආනන්ද, මා හෙවං, ආනන්ද, සකලමෙවිදං, ආනන්ද, බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා, කල්‍යාණසම්පවඬිකතා. කල්‍යාණමිත්තස්සෙතං, ආනන්ද, භික්ඛුනො පාටිකඨ්ඨං කල්‍යාණසභායස්ස කල්‍යාණසම්පවඬිකස්ස, අරියං අට්ඨකභිකං මග්ගං භාවෙස්සති, අරියං අට්ඨකභිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සති. කථඤ්ඤානන්ද, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො...පෙ.... අරියං අට්ඨකභිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨකභිකං මග්ගං බහුලීකරොති. ඉධානන්ද,

හික්බු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙනි...පෙ.... සම්මාසමාධිං භාවෙනි විවෙකනිස්සිතං එවං
 බො, ආනන්ද, හික්බු කල්‍යාණමිත්තො...පෙ.... බහුලීකරොති, තදමිනාපෙතං,
 ආනන්ද, පරියායෙන වෙදිතබ්බං. යථා සකලමෙවිදං බ්‍රහ්මවරියං යදිදං
 කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසම්පවඬිකතා. මමඤ්භි, ආනන්ද,
 කල්‍යාණමිත්තං ආගම්ම ජාතිධම්මා සත්තා ජාතියා පරිමුච්චන්ති. ජරාධම්මා...පෙ....
 සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසධම්මා සත්තා
 සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසෙහි පරිමුච්චන්ති’ති (සං. නි. 5.2).

හික්බුනං බාහිරභිගසම්පත්තිං කථෙන්නොපි ආහ – “බාහිරං, හික්බවෙ,
 අභිගන්ති කරිත්වා නාඤ්ඤං එකභිගම්පි සමනුපස්සාමි, යං එවං මහතො අත්ථාය
 සංවත්තති, යථයිදං, හික්බවෙ, කල්‍යාණමිත්තතා. කල්‍යාණමිත්තතා, හික්බවෙ,
 මහතො අත්ථාය සංවත්තති’ති (අ. නි. 1.113). මහාචුන්දස්ස
 කිලෙසසල්ලෙඛපටිපදං කථෙන්නොපි, “පරෙ පාපමිත්තා හවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ
 කල්‍යාණමිත්තා හවිස්සාමාති සල්ලෙඛො කරණියො’ති (ම. නි. 1.83) ආහ.
 මෙසියත්ථෙරස්ස විමුත්තිපරිපාචනියධම්මෙ කථෙන්නොපි, “අපරිපක්කාය, මෙසිය,
 වෙතොවිමුත්තියා පඤ්ච ධම්මා පරිපාකාය සංවත්තන්ති. කතමෙ පඤ්ච? ඉධ,
 මෙසිය, හික්බු කල්‍යාණමිත්තො හොති’ති (උදා. 31) කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයමෙව
 විසෙසෙසි. පියපුත්තස්ස රාහුලත්ථෙරස්ස අභිණ්භොවාදං දෙන්නොපි –

“මිත්තෙ හජස්සු කල්‍යාණෙ, පත්තඤ්ච සයනාසනං;
 විචිත්තං අජ්ජනිග්ගෙසාසං, මත්තඤ්ඤු හොභි හොජනෙ.

විවරෙ පිණ්ඩපාතෙ ව, පච්චයෙ සයනාසනෙ;
 එතෙසු තණ්හං මාකාසි, මා ලොකං පුනරාගමී’ති. (සු. නි. 340, 341) –

කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයමෙව සබ්බපඨමං කථෙසි. එවං මහා එස
 කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයො නාම. ඉධාපි තං දස්සෙන්නො හගවා ද්විසු ධම්මෙසු
 තථාගතො සමන්තෙසිතබ්බොති දෙසනං ආරභි. පණ්ඩිතො හික්බු ද්විසු ධම්මෙසු
 තථාගතං එසතු ගවෙසතුති අත්ථො. එතෙන හගවා අයං මහාජච්චොති වා,
 ලක්ඛණසම්පන්නොති වා, අභිරුපො දස්සනීයොති වා, අභිඤ්ඤාතො
 අභිලක්ඛිතොති වා, ඉමං නිස්සායාහං විවරාදයො පච්චයෙ ලභිස්සාමිති වා, එවං
 වින්තෙත්වා මං නිස්සාය වසනකිච්චං නත්ථි. යො පන එවං සල්ලක්ඛෙති, “පහොති
 මෙ එස සත්ථා හුත්වා සත්ථුකිච්චං සාධෙතු’න්ති, සො මං හජතුති සිහනාදං නදති.
 බුද්ධසිහනාදො කිර නාමෙස සුත්තන්නොති.

ඉදානි තෙ ද්වෙ ධම්මෙ දස්සෙන්නො චක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙයොසුති ආහ. තත්ථ
 සත්ථු කායිකො සමාවාරො වීමංසකස්ස චක්ඛුවිඤ්ඤෙයො ධම්මො නාම.
 වාචසිකො සමාවාරො සොතවිඤ්ඤෙයො ධම්මො නාම. ඉදානි තෙසු
 සමන්තෙසිතබ්බාකාරං දස්සෙන්නො යෙ සංකිලිට්ඨාතිආදිමාහ. තත්ථ සංකිලිට්ඨාති
 කිලෙසසම්පයුත්තා. තෙ ව න චක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙයො. යථා පන උදකෙ චලන්තෙ

වා පුජ්‍යුළකෙ වා මුඤ්චන්තෙ අන්තො මච්ඡො අත්ථිති විඤ්ඤායති, එවං
 පාණාතිපාතාදීනි වා කරොන්තස්ස, මුසාවාදාදීනි වා භණන්තස්ස කායච්චිසමාවාරො
 දිස්වා ව සුත්වා ව තංසමුට්ඨාපකච්ඡන්තං සංකිලිට්ඨන්ති විඤ්ඤායති. තස්මා එවමාහ.
 සංකිලිට්ඨචිත්තස්ස හි කායච්චිසමාවාරාපි සංකිලිට්ඨායෙව නාම. න තෙ තථාගතස්ස
 සංචිජ්ජන්තීති න තෙ තථාගතස්ස අත්ථි. න උපලබ්භන්තීති එවං ජානාතීති අත්ථො.
 නත්ථිතායෙව හි තෙ න උපලබ්භන්ති න පටිච්ඡන්තතාය. තථා හි භගවා එකදිවසං
 ඉමෙසු ධම්මෙසු හික්ඛුසඬ්ඨං පවාරන්තො ආහ – “හන්ද දානි, හික්ඛවෙ, පවාරමි
 වො, න ව මෙ කිඤ්චි ගරහං කායිකං වා වාචසිකං වා” ති. එවං චූත්තෙ ආයස්මා
 සාරිපුත්තො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬ්ඨං කරිත්වා යෙන භගවා
 තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා භගවන්තං එතදවොච – “න ඛො මයං, හන්තෙ,
 භගවතො කිඤ්චි ගරහාම කායිකං වා වාචසිකං වා. භගවා හි, හන්තෙ,
 අනුජ්ජන්තස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා, අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජානෙනා,
 අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතා, මග්ගඤ්ඤා මග්ගවිදු මග්ගකොච්ඡො. මග්ගානුගා
 ව, හන්තෙ, එතරහි සාවකා විහරන්ති පච්ඡාසමන්තාගතා” ති (සං. නි. 1.215). එවං
 පරිසුද්ධා තථාගතස්ස කායච්චිසමාවාරා. උත්තරොපි සුදං මාණවො තථාගතස්ස
 කායච්චිද්වාරො අනාරාධනීයං කිඤ්චි පස්සිස්සාමිති සත්ත මාසෙ අනුබන්ධිත්වා
 ලික්ඛාමත්තමපි න අද්දස. මනුස්සභූතො වා එස බුද්ධභූතස්ස කායච්චිද්වාරො කිං
 අනාරාධනීයං පස්සිස්සති? මාරොපි දෙවපුත්තො ඛොධිසත්තස්ස සතො
 මහාහිනික්ඛමනතො පට්ඨාය ඡබ්බස්සානි ගවෙසමානො කිඤ්චි අනාරාධනීයං
 නාද්දස, අන්තමසො වෙතොපරිචිතක්කමත්තමපි. මාරො කිර වින්තෙසි – “සචස්ස
 විතක්කිතමත්තමපි අකුසලං පස්සිස්සාමි, තත්ථෙව නං මුද්ධනි පහරිත්වා
 පක්කමිස්සාමි” ති. සො ඡබ්බස්සානි අදිස්වා බුද්ධභූතමපි එකං වස්සං අනුබන්ධිත්වා
 කිඤ්චි වජ්ජං අපස්සන්තො ගමනසමයෙ වන්දිත්වා –

“මහාවීර මහාපුඤ්ඤං, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
 සබ්බවෙරභයාතීතං, පාදෙ වන්දාමි ගොතම” ති. (සං. නි. 1.159) –

ගාථං වත්වා ගතො.

වීතිමිස්සානි කාලෙ කණ්භා, කාලෙ සුක්කානි එවං වොමිස්සකා. වොදානානි
 පරිසුද්ධා නික්කිලෙසා. සංචිජ්ජන්තීති වොදානා ධම්මා අත්ථි උපලබ්භන්ති.
 තථාගතස්ස හි පරිසුද්ධා කායසමාවාරාදයො. තෙනාහ – “චත්තාරිමානි, හික්ඛවෙ,
 තථාගතස්ස අරක්ඛෙය්‍යානි. කතමානි චත්තාරි? පරිසුද්ධකායසමාවාරො, හික්ඛවෙ,
 තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස කායදුච්චරිතං, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය, ‘මා මෙ
 ඉදං පරො අඤ්ඤාසි’ ති. පරිසුද්ධච්චිසමාවාරො... පරිසුද්ධමනොසමාවාරො...
 පරිසුද්ධාසීවො, හික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස මිච්ඡාසීවො, යං
 තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය, මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසි” ති (අ. නි. 7.58).

ඉමං කුසලං ධම්මන්ති ඉමං අනවජ්ජං ආජීවට්ඨමකසීලං. “අයමායස්මා සත්ථා
 කිං නු ඛො දීඝරත්තං සමාපන්තො අනිවිරකාලතො පට්ඨාය ඉමිනා සමන්තාගතො,

උදාහරණ ඉත්තරසමාපන්නෝ හියොයා වා පරෙ වා පරසුචෙ වා දිවසෙ සමාපන්නෝ” ති එවං ගවෙසතුති අත්ථො. එකච්චෙන හි එකස්මිං යානෙ වසන්නෙන බහු මිච්ඡාජීවකම්මං කතං, තං තත්ථ කාලාතික්කමෙ පඤ්ඤායති, පාකටං හොති. සො අඤ්ඤතරං පච්චන්තගාමං වා සමුද්දතීරං වා ගන්ත්වා පණ්ණසාලං කාරෙත්වා ආරඤ්ඤකො විය හුත්වා විහරති. මනුස්සා සම්භාවනං උප්පාදෙත්වා තස්ස පණ්ණෙ පච්චයෙ දෙත්ති. ජනපදවාසීනො භික්ඛූ තස්ස පරිහාරං දිස්වා, “අතිද්වේශො වතායං ආයස්මා, කො නු බො එසො” ති පරිග්ගණ්හන්තා, “අසුකට්ඨානෙ අසුකං නාම මිච්ඡාජීවං කත්වා පක්කන්තභික්ඛූ” ති ඤත්වා න සක්කා ඉමිනා සද්ධිං උපොසථො වා පවාරණා වා කාතුන්ති සන්නිපතිත්වා ධම්මෙන සමෙන උක්ඛෙපනීයාදීසු අඤ්ඤතරං කම්මං කරොන්ති. එවරූපාය පටිච්ඡන්තපටිපත්තියා අත්ථිභාවං වා නත්ථිභාවං වා විමංසාපෙතුං එවමාහ.

එවං ජානාතීති දීඝරත්තං සමාපන්නො, න ඉත්තරසමාපන්නොති ජානාති. අනච්ඡරියං චෙතං. යං තථාගතස්ස එතරහි සබ්බඤ්ඤතං පත්තස්ස දීඝරත්තං ආජීවට්ඨමකසීලං පරිසුද්ධං භවෙය්‍ය. යස්ස බොධිසත්තකාලෙපි එවං අහොසි.

අතීතෙ කිර ගන්ධාරරාජා ච වෙදෙහරාජා ච ද්වේපි සභායකා හුත්වා කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා රජ්ජානි පුත්තානං නිය්‍යාතෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤගාමකෙ පිණ්ඩාය වරන්ති. පච්චන්තො නාම දුල්ලභලොණො හොති. තතො අලොණං යාගුං ලභිත්වා එකිස්සාය සාලාය නිසීදිත්වා පිවන්ති. අත්තරන්තරෙ මනුස්සා ලොණචුණ්ණං ආහරිත්වා දෙත්ති. එකදිවසං එකො වෙදෙහිසිස්ස පණ්ණෙ පක්ඛිපිත්වා ලොණචුණ්ණං අදාසි. වෙදෙහිසි ගහෙත්වා උපඩ්ඨං ගන්ධාරිසිස්ස-සන්නිකෙ යපෙත්වා උපඩ්ඨං අත්තතො සන්නිකෙ යපෙසි. තතො ථොකං පරිහුත්තාවසෙසං දිස්වා, “මා ඉදං නස්සී” ති පණ්ණෙන වෙදෙත්වා තිණගහනෙ යපෙසි. පුන එකස්මිං දිවසෙ යාගුපානකාලෙ සතිං කත්වා ඔලොකෙත්තො තං දිස්වා ගන්ධාරිසිං උපසඩ්ධකම්ථවා, “ඉතො ථොකං ගණ්හථ ආවරියා” ති ආහ. කුතො තෙ ලද්ධං වෙදෙහිසිති? තස්මිං දිවසෙ පරිහුත්තාවසෙසං “මා නස්සී” ති මයා යපිතන්ති. ගන්ධාරිසි ගහෙතුං න ඉච්ඡති, අලොණකංයෙව යාගුං පිවිත්වා වෙදෙහං ඉසිං අවොච

—

“හිත්වා ගාමසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සොළස;
කොට්ඨාගාරානි ඒතානි, සන්නිධිං දානි කුබ්බසී” ති. (ජා. 1.7.76);

වෙදෙහිසි අවොච — “තුම්හෙ රජ්ජං පභාය පබ්බජිතා, ඉදානි කස්මා ලොණචුණ්ණමත්තසන්නිධිකාරණා පබ්බජ්ජාය අනුච්ඡවිකං න කරොථා” ති? කිං මයා කතං වෙදෙහිසිති? අථ නං ආහ —

“හිත්වා ගන්ධාරවිසයං, පහුතධනධාරියං;
පසාසනතො නික්ඛන්තො, ඉධ දානි පසාසසී” ති. (ජා. 1.7.77);

ගන්ධාරො ආහ —

“ධම්මං භණ්ණාමී වෙදෙන, අධම්මො මෙ න රුච්චති;
ධම්මං මෙ භණ්ණාමානස්ස, න පාපමුපලිම්පති” ති. (ජා. 1.7.78);

වෙදෙනො ආහ -

“යෙන කෙනවි වණ්ණෙන, පරො ලහති රුජ්ජනං;
මහත්ථියම්පි වෙ වාවං, න තං භාසෙය්‍ය පණ්ඩිතො” ති. (ජා. 1.7.79);

ගන්ධාරො ආහ -

“කාමං රුජ්ජතු වා මා වා, භුසංච විකිරියතු;
ධම්මං මෙ භණ්ණාමානස්ස, න පාපමුපලිම්පති” ති. (ජා. 1.7.80);

තතො වෙදෙහිසි යස්ස සකාපි බුද්ධි නත්ථි, ආචරියසන්නිකෙ විනයං න සික්ඛති,
සො අන්ධමහිංසො විය වනෙ චරතීති වින්තෙත්වා ආහ -

“නො වෙ අස්ස සකා බුද්ධි, විනයො වා සුසික්ඛිතො;
වනෙ අන්ධමහිංසොච, චරෙය්‍ය ඛහුකො ජනො.

යස්මා ච පනිඨෙකච්චෙ, ආචෙරම්හි සුසික්ඛිතා;
තස්මා විනීතවිනයා, චරන්ති සුසමාහිතා” ති. (ජා. 1.7.81-82);

එවඤ්ච පන වත්වා වෙදෙහිසි අජානිත්වා මයා කතන්ති ගන්ධාරිසිං බමාපෙසි.
තෙ උභොපි තපං චරිත්වා බ්‍රහ්මලොකං අගමංසු. එවං තථාගතස්ස
බොධිසත්තකාලෙපි දීඝරත්තං ආජීවට්ඨමකසීලං පරිසුද්ධං අභොසි.

උත්තජ්ඣාපන්නො අයමායස්මා භික්ඛු යසපත්තොති අයමායස්මා අම්භාකං
සත්ථා භික්ඛු ඤාත්තං පඤ්ඤාතභාවං පාකටභාවං අජ්ඣාපන්නො නු බො, සයඤ්ච
පරිවාරසම්පත්තිං පත්තො නු බො නොති. තෙන වස්ස පඤ්ඤාතජ්ඣාපන්නභාවෙන
යසසන්නිස්සිතභාවෙන ච කිං එකච්චෙ ආදීනවා සන්දිස්සන්ති උදාහු නොති එවං
සමන්තෙසන්තුති දස්සෙති. න තාව, භික්ඛවෙනි, භික්ඛවෙ, යාව භික්ඛු න
රාජරාජමහාමත්තාදීසු අභිඤ්ඤාතභාවං වා පරිවාරසම්පත්තිං වා ආපන්නො හොති,
තාව එකච්චෙ මානාතිමානාදයො ආදීනවා න සංවිජ්ජන්ති උපසන්තුපසන්තො විය
සොතාපන්නො විය සකදාගාමී විය ච විහරති. අරියො නු බො පුථුජ්ජනො නු
බොතිපි ඤාතුං න සක්කා හොති.

යතො ච බො, භික්ඛවෙනි යදා පන ඉඨෙකච්චො භික්ඛු ඤාතො හොති
පරිවාරසම්පත්තො වා, තදා තිණ්හෙන සිඬිගෙන ගොගණං විජ්ඣන්තො
දුට්ඨගොණො විය, මිගසඬිසං අභිමද්දමානො දීපි විය ච අඤ්ඤෙ භික්ඛු තත්ථ තත්ථ
විජ්ඣන්තො අගාරවො අසභාගවුත්ති අග්ගපාදෙන භූමිං චුසන්තො විය චරති.
එකච්චො පන කුලපුත්තො යථා යථා ඤාතො හොති යසස්සි, තථා තථා

එලභාරහරිතො විය සාලි සුට්ඨුතරං ඔනමති, රාජරාජමහාමත්තාදීසු
 උපසඬකමන්තෙසු අකිඤ්චනභාවං පච්චවෙක්ඛිත්වා සමණසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා
 ඡින්නවිසාණඋසහො විය, වණ්ඩාලදාරකො විය ව සොරතො නිවාතො නීවචිත්තො
 හුත්වා හික්ඛුසඬසස්ස වෙව සදෙවකස්ස ව ලොකස්ස, හිතාය සුඛාය පටිපජ්ජති.
 එවරුපං පටිපත්තිං සන්ධාය ‘නාස්ස ඉධෙකච්චෙ ආදීනවා’ති ආහ.

තථාගතො පන අට්ඨසු ලොකධම්මෙසු තාදී, සො හි ලාභෙහි තාදී, අලාභෙහි
 තාදී, යසෙහි තාදී, අයසෙහි තාදී, පසංසායෙහි තාදී, නින්දායෙහි තාදී, සුඛෙහි තාදී,
 දුක්ඛෙහි තාදී, තස්මා සබ්බාකාරෙන නාස්ස ඉධෙකච්චෙ ආදීනවා සංවිජ්ජන්ති.
 අභයුපරතොති අභයො හුත්වා උපරතො, අච්චන්තුපරතො සතතුපරතොති අත්ථො.
 න වා භයෙන උපරතොතිපි අභයුපරතො. චත්තාරි හි භයානි කිලෙසභයං වට්ටභයං
 දුග්ගතිභයං උපවාදභයන්ති. පුට්ඨජනො චතුහිපි භයෙහි භායති. සෙක්ඛා තීහි,
 තෙසඤ්ඤි දුග්ගතිභයං පහීනං, ඉති සත්ත සෙක්ඛා භයුපරතා, බිණාසවො
 අභයුපරතො නාම, තස්ස හි එකමිපි භයං නත්ථි. කිං පරවාදභයං නත්ථිති? නත්ථි.
 පරානුද්දයං පන පටිච්ච, ‘මාදිසං බිණාසවං පටිච්ච සත්තා මා නස්සන්තු’ති
 උපවාදං රක්ඛති. මූලුප්පලවාපිවිහාරවාසී යසත්ථෙරො විය.

ථෙරො කිර මූලුප්පලවාපිගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. අථස්ස උපට්ඨාකකුලද්වාරං
 පත්තස්ස පත්තං ගහෙත්වා ථණ්ඩිලපීඨකං නිස්සාය ආසනං පඤ්ඤාපෙසුං.
 අමච්චධිතාපි තංයෙව පීඨකං නිස්සාය පරතොභාගෙ නීවතරං ආසනං
 පඤ්ඤාපෙත්වා නිසීදි. එකො නෙවාසිකො හික්ඛු පච්ඡා පිණ්ඩාය පට්ටියො ද්වාරෙ
 යත්වාච ඔලොකෙත්තො ථෙරො අමච්චධිතරා සද්ධිං එකමඤ්චෙ නිසින්නොති
 සල්ලක්ඛෙත්වා, ‘අයං පංසුකුලිකො විහාරෙව උපසන්තුපසන්තො විය විහරති,
 අන්තොගාමෙ පන උපට්ඨායිකාහි සද්ධිං එකමඤ්චෙ නිසීදති’ති වින්තෙත්වා, ‘කිං
 නු බො මයා දුද්දිට්ඨ’න්ති පුනස්පුනං ඔලොකෙත්වා තථාසඤ්ඤීච හුත්වා පක්කාමි.
 ථෙරොපි භත්තකිච්චං කත්වා විහාරං ගන්ත්වා වසනට්ඨානං පවිසිත්වා ද්වාරං පිටිය
 නිසීදි. නෙවාසිකොපි කතභත්තකිච්චො විහාරං ගන්ත්වා, ‘තං පංසුකුලිකං
 නිග්ගණ්හිත්වා විහාරා නික්කඩ්ඪිස්සාමි’ති අසඤ්ඤනනිහාරෙන ථෙරස්ස
 වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පරිභොගසට්ඨො උලුඬිකෙන උදකං ගහෙත්වා මහාසද්දං
 කරොත්තො පාදෙ ධොවි. ථෙරො, ‘කො නු බො අයං අසඤ්ඤනවාරිකො’ති
 ආවජ්ජන්තො සබ්බං ඤත්වා, ‘අයං මයි මනං පදොසෙත්වා අපායුපගො මා
 අහොසී’ති වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා කණ්ණිකාමණ්ඩලසමීපෙ පල්ලඬිකෙන නිසීදි.
 නෙවාසිකො දුට්ඨාකාරෙන සට්ඨං උක්ඛිපිත්වා ද්වාරං විවරිත්වා අන්තො පට්ටියො
 ථෙරං අපස්සන්තො, ‘හෙට්ඨාමඤ්චං පට්ටියො භවිස්සති’ති ඔලොකෙත්වා
 තත්ථාපි අපස්සන්තො නික්ඛමිතුං ආරහි. ථෙරො උක්කාසි. ඉතරො උද්ධං
 ඔලොකෙත්තො දිස්වා අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො එවමාහ – ‘පතිරුපං තෙ,
 ආවුසො, පංසුකුලික එවං ආනුභාවසම්පන්නස්ස උපට්ඨායිකාය සද්ධිං එකමඤ්චෙ
 නිසීදිතු’න්ති. පබ්බජිතා නාම, භන්තෙ, මාතුගාමෙන සද්ධිං න එකමඤ්චෙ
 නිසීදන්ති, තුම්හෙහි පන දුද්දිට්ඨමෙනන්ති. එවං බිණාසවා පරානුද්දයාය උපවාදං
 රක්ඛන්ති.

බයා රාගස්සාති රාගස්ස බයෙනෙව. වීතරාගත්තා කාමෙ න පටිසෙවති, න පටිසඬ්ඛාය වාරෙන්වාති. තඤ්චෙති එවං තථාගතස්ස කිලෙසප්පහානං ඤාත්වා තත්ථ තත්ථ ධීතනිසින්නකාලාදීසුපි චතුපරිසමජ්ඣෙ අලඬ්ඛකතධම්මාසනෙ නිසිදිත්වාපි ඉතිපි සත්ථා වීතරාගො වීතදොසො වීතමොහො චන්තකිලෙසො පහීනමලො අබ්භා මුත්තපුණ්ණචන්දො විය සුපරිසුද්ධොති එවං තථාගතස්ස කිලෙසප්පහානෙ චණ්ණං කථයමානං තං වීමංසකං භික්ඛුං පරෙ එවං පුච්ඡෙය්‍යුං චෙති අත්ථො.

ආකාරාති කාරණාති. අත්ථයාති අනුබුද්ධියො. සඬ්ඝෙ වා විහරන්තොති අප්පෙකදා අපරිච්ඡින්නගණනස්ස භික්ඛුසඬ්ඝස්ස මජ්ඣෙ විහරන්තො. එකො වා විහරන්තොති ඉච්ඡාමහං, භික්ඛවෙ, අඬ්ඪමාසං පටිසල්ලියිතුන්ති, තෙමාසං පටිසල්ලියිතුන්ති එවං පටිසල්ලානෙ චෙව පාලිලෙය්‍යකචනසණ්ඨෙ ච එකකො විහරන්තො. සුගතාති සුට්ඨගතා සුප්පටිපන්නා කාරකා යුත්තපයුත්තා. එවරුපාපි භි එකච්චෙ භික්ඛු අත්ථි. දුග්ගතාති දුට්ඨගතා දුප්පටිපන්නා කායදල්භිබ්බලා විස්සට්ඨකම්මට්ඨානා. එවරුපාපි එකච්චෙ අත්ථි. ගණමනුසාසන්තීති ගණබන්ධනෙන බද්ධා ගණාරාමා ගණබ්බලිකා හුත්වා ගණං පරිහරන්ති. එවරුපාපි එකච්චෙ අත්ථි. තෙසං පටිපක්ඛ්‍යාතා ගණතො නිස්සට්ඨා විසංසට්ඨා විප්පමුත්තවිහාරිනොපි අත්ථි.

ආම්සෙසු සන්දිස්සන්තීති ආම්සගිද්ධා ආම්සචක්ඛුකා චතුපච්චයආම්සත්ථමෙව ආභිණ්ඩමානා ආම්සෙසු සන්දිස්සමානකභික්ඛුපි අත්ථි. ආම්සෙන අනුපලිත්තා චතුභි පච්චයෙහි විනිවත්තමානසා අබ්භා මුත්තචන්දසදිසා හුත්වා විහරමානාපි අත්ථි. නායමායස්මා තං තෙන අවජානාතීති අයං ආයස්මා සත්ථා නාය නාය පටිපත්තියා තං තං පුග්ගලං නාවජානාති, අයං පටිපන්නො කාරකො, අයං ගණතො නිස්සට්ඨා විසංසට්ඨො. අයං ආම්සෙන අනුපලිත්තො පච්චයෙහි විනිවත්තමානසො අබ්භා මුත්තො චන්දිමා වියාති එවමස්ස ගෙහසිතවසෙන උස්සාදනාපි නත්ථි. අයං දුප්පටිපන්නො අකාරකො කායදල්භිබ්බලො විස්සට්ඨකම්මට්ඨානො, අයං ගණබන්ධනබද්ධො, අයං ආම්සගිද්ධො ලොලො ආම්සචක්ඛුකොති එවමස්ස ගෙහසිතවසෙන අපසාදනාපි නත්ථිති අත්ථො. ඉමිනා කිං කථිතං හොති? තථාගතස්ස සත්තෙසු තාදිභාවො කථිතො හොති. අයඤ්භි –

“චධකස්ස දෙවදත්තස්ස, චොරස්සඬ්ඛලිමාලිනො;
ධනපාලෙ රාහුලෙ ච, සබ්බෙසං සමකො මුනී”ති. (මි. ප. 6.6.5);

489. තහු, භික්ඛවෙති තෙසු ද්විසු වීමංසකෙසු. යො, “කෙ පනායස්මතො ආකාරා”ති පුච්ඡායං ආගතො ගණ්ඨිවීමංසකො ච, යො “අහයුපරතො අයමායස්මා”ති ආගතො මූලවීමංසකො ච. තෙසු මූලවීමංසකෙන තථාගතොව උත්තරි පටිපුච්ඡිතබ්බො. සො භි පුබ්බෙ පරස්සෙව කථාය නිට්ඨංගිගතො. පරො ච නාම ජානිත්වාපි කථෙය්‍ය අජානිත්වාපි. එවමස්ස කථා භූතාපි හොති අභූතාපි, තස්මා පරස්සෙව කථාය නිට්ඨං අගන්ත්වා තතො උත්තරි තථාගතොව පටිපුච්ඡිතබ්බොති අත්ථො.

බ්‍යාකරමානොති එත්ථ යස්මා තථාගතස්ස මිච්ඡාබ්‍යාකරණං නාම නත්ථී,
තස්මා සම්මා මිච්ඡාති අවත්වා බ්‍යාකරමානොත්ථෙව චුත්තං. එතං පථොහමස්මි
එතං ගොචරොති එස මය්හං පථො එස ගොචරොති අත්ථො. “එතාපාථො” තිපි
පාඨො, තස්සත්ථො මය්හං ආජීවට්ඨමකසීලං පරිසුද්ධං, ස්වාහං තස්ස
පරිසුද්ධතාවෙන චිමංසකස්ස භික්ඛුනො ඤාණමුඛෙ එතාපාථො, එවං ආපාථං
ගච්ඡාමිති චුත්තං හොති. නො ච තෙන තම්මයොති තෙනපි වාහං පරිසුද්ධෙන
සීලෙන න තම්මයො, න සතණ්හො, පරිසුද්ධසීලත්තාව නිත්තණ්හොහමස්මිති
දීපෙති.

උත්තරුත්තරිං පණිතපණිතන්ති උත්තරුත්තරිං වෙව පණිතතරඤ්ච කත්වා
දෙසෙති. කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගන්ති කණ්හං වෙව සුක්කඤ්ච, තඤ්ච ඛො
සප්පට්ඨාගං සවිපක්ඛං කත්වා, කණ්හං පටිබාහිත්වා සුක්කන්ති සුක්කං පටිබාහිත්වා
කණ්හන්ති එවං සප්පට්ඨාගං කත්වා කණ්හසුක්කං දෙසෙති. කණ්හං දෙසෙන්නොපි
සඋස්සාහං සවිපාකං දෙසෙති, සුක්කං දෙසෙන්නොපි සඋස්සාහං සවිපාකං දෙසෙති.
අභිඤ්ඤාය ඉධෙකච්චං ධම්මං ධම්මෙසු නිට්ඨං ගච්ඡතීති තස්මිං දෙසිතෙ ධම්මෙ
එකච්චං පටිවෙධධම්මං අභිඤ්ඤාය තෙන පටිවෙධධම්මෙන දෙසනාධම්මෙ නිට්ඨං
ගච්ඡති. සත්ථරි පසීදනීති එවං ධම්මෙ නිට්ඨං ගන්ත්වා භියොයාසොමත්තාය
සම්මාසම්බුද්ධො සො භගවාති සත්ථරි පසීදති. තෙන පන භගවතා යො ධම්මො
අක්ඛාතො, සොපි ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො නියායාතිකත්තා. ය්වාස්ස තං
ධම්මං පටිපන්නො සඬ්ඝො, සොපි සුප්පට්පන්නො වඩ්කාදිදොසරහිතං පටිපදං
පටිපන්නත්තාති එවං ධම්මෙ සඬ්ඝෙපි පසීදති. තඤ්චෙති තං එවං පසන්නං තත්ථ
තත්ථ තිණ්ණං රතනානං චණ්ණං කථෙන්නං භික්ඛුං.

490. ඉමෙහි ආකාරෙහීති ඉමෙහි සත්ථුචිමංසනකාරණෙහි. ඉමෙහි පදෙහීති
ඉමෙහි අක්ඛරසම්පිණ්ඩනපදෙහි. ඉමෙහි බ්‍යඤ්ජනෙහීති ඉමෙහි ඉධ චුත්තෙහි
අක්ඛරෙහි. සද්ධා නිවිට්ඨාති ඔකප්පනා පතිට්ඨිතා. මූලජාතාති
සොනාපත්තිමග්ගවසෙන සඤ්ජාතමූලා. සොනාපත්තිමග්ගො හි සද්ධාය මූලං නාම.
ආකාරවතීති කාරණං පරියෙසිත්වා ගහිතත්තා සකාරණා. දස්සනමූලිකාති
සොනාපත්තිමග්ගමූලිකා. සො හි දස්සනන්ති වුවචති. දළ්භාති ථීරා. අසංභාරියාති
හරිතුං න සක්කා. සමණෙන වාති සම්තපාපසමණෙන වා. බ්‍රාහ්මණෙන වාති
බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණෙන වා. දෙවෙන වාති උපපත්තිදෙවෙන වා. මාරෙන වාති
වසවත්තිමාරෙන වා, සොනාපන්නස්ස හි වසවත්තිමාරෙනාපි සද්ධා අසංභාරියා
හොති සුරම්බට්ඨස්ස විය.

සො කිර සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සොනාපන්නො භුත්වා ගෙහං ආගතො. අථ
මාරො ද්වත්තිංසවරලක්ඛණප්පට්ඨිකං බුද්ධරූපං මාපෙත්වා තස්ස සරද්වාරෙ
ධත්වා – “සත්ථා ආගතො” ති සාසනං පහිණි. සුරො චිත්තෙසි, “අහං ඉදානෙව
සත්ථු සන්නිකා ධම්මං සුත්වා ආගතො, කිං නු ඛො භවිස්සති” ති උපසඬකමිත්වා
සත්ථුසඤ්ඤාය වන්දිත්වා අට්ඨාසි. මාරො ආහ – “යං තෙ මයා, සුරම්බට්ඨ, රූපං
අනිච්චං...පෙ.... විඤ්ඤාණං අනිච්චන්ති කථිතං, තං අනුපධාරෙත්වාච සහසා මයා

එවං වුත්තං. තස්මා ත්වං රූපං නිව්වං...පෙ... විඤ්ඤාණං නිව්වන්ති ගණ්භාහී''ති.
සුරො වින්තෙසි - “අට්ඨානමෙතං, යං බුද්ධා අනුපධාරෙත්වා අපච්චක්ඛං කත්වා
කිඤ්චි කපෙය්‍යං, අද්ධා අයං මය්හං විබාධනත්ථං මාරො ආගතො’’ති. තතො නං
ත්වං මාරොති ආහ. සො මුසාවාදං කාතුං නාසක්ඛි, ආම මාරොස්මිති පටිජාති.
කස්මා ආගතොසිති වුත්තෙ තව සද්ධාවාලනත්ථන්ති ආහ. කණ්භ පාපිම, ත්වං තාව
එකකො තිට්ඨ, තාදිසානං මාරානං සතම්පි සහස්සම්පි මම සද්ධං වාලෙතුං
අසමත්ථං, මග්ගෙන ආගතා සද්ධා නාම සිලාපථවියං පතිට්ඨිතසිනෙරු විය අවලා
හොති, කිං ත්වං එත්ථාති අච්ඡරං පහරි. සො යාතුං අසක්කොන්තො
තත්ථෙවන්තරධායි. බ්‍රහ්මුතා වාති බ්‍රහ්මකායිකාදීසු අඤ්ඤතරබ්‍රහ්මුතා වා. කෙනච්චි
වා ලොකස්මිත්ති එතෙ සමණාදයො යපෙත්වා අඤ්ඤෙනපි කෙනච්චි වා ලොකස්මිං
හරිතුං න සක්කා. ධම්මසමන්තෙසනාති සභාවසමන්තෙසනා.
ධම්මතාසුසමන්තිට්ඨොති ධම්මතාය සුසමන්තිට්ඨො, සභාවෙනෙව සුට්ඨ
සමන්තෙසිතො හොතිති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

විමංසකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. කොසම්බියසුත්තවණ්ණනා

491. එවං මෙ සුතන්ති කොසම්බියසුත්තං. තත්ථ කොසම්බියන්ති එවංනාමකෙ
නගරෙ. තස්ස කිර නගරස්ස ආරාමපොක්ඛරණීආදීසු තෙසු තෙසු යානෙසු
කොසම්බරුක්ඛාව උස්සන්තා අහෙසුං, තස්මා කොසම්බිති සඬ්ඛං අගමාසි.
කුසම්බස්ස නාම ඉසිතො අස්සමතො අවිදුරෙ මාපිතත්තාතිපි එකෙ.
සොසිතාරාමෙති සොසිතසෙට්ඨිතා කාරිතෙ ආරාමෙ.

පුබ්බෙ කිර අද්දිලරට්ඨං නාම අහොසි. තතො කොතුහලකො නාම දලිද්දො
ජාතකභයෙන සපුත්තදාරො කෙදාරපරිච්ඡින්නං සුභික්ඛං රට්ඨං ගච්ඡන්තො පුත්තං
වහිතුං අසක්කොන්තො ඡඩ්ඛෙත්වා අගමාසි. මාතා නිවත්තිත්වා තං ගහෙත්වා ගතා.
තෙ එකං ගොපාලකගාමකං පටිසිංසු, ගොපාලකානඤ්ච තදා පහතපායසො
පටියත්තො හොති, තතො පායසං ලහිත්වා භුඤ්ජිංසු. අථ සො පුරිසො පහුතපායසං
භුඤ්ජිත්වා ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො රත්තිභාගෙ කාලං කත්වා තත්ථෙව සුනඛියා
කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගහෙත්වා කුක්කුරො ජාතො. සො ගොපාලකස්ස පියො
අහොසි මනාපො, ගොපාලකො ච පච්චෙකබුද්ධං උපට්ඨාසි. පච්චෙකබුද්ධොපි
හත්තකිච්චාවසානෙ කුක්කුරස්ස එකං පිණ්ඩං දෙති. සො පච්චෙකබුද්ධො සිනෙහං
උජ්ජාදෙත්වා ගොපාලකෙන සද්ධිං පණ්ණසාලම්පි ගච්ඡති.

සො ගොපාලකෙ අසන්නිහිතෙ හත්තවෙලාය සයමෙව ගන්ත්වා
කාලාරොවනත්ථං පණ්ණසාලද්වාරෙ භුස්සති, අන්තරාමග්ගෙපි වණ්ඩම්ගෙ දිස්වා
භුස්සිත්වා පලාපෙති. සො පච්චෙකබුද්ධො මුදුකෙන විත්තෙන කාලං කත්වා
දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. තත්‍රස්ස සොසකදෙවපුත්තොත්තෙව නාමං අහොසි. සො

දෙවලොකතො වචිත්වා කොසම්බියං එකස්මිං කුලසරෙ නිබ්බන්ති. තං අපුත්තකො සෙට්ඨි තස්ස මාතෘපිතුනං ධනං දත්වා පුත්තං කත්වා අග්ගහෙසි. අප්පො අත්තනො පුත්තෙ ජාතෙ සත්තක්ඛන්තුං මාරාපෙතුං උපක්කමි. සො පුඤ්ඤවත්තත්ථාය සත්තසුපි යානෙසු මරණං අප්පත්වා අවසානෙ එකාය සෙට්ඨිධිත්ථාය වෙය්‍යාත්තියෙන ලද්ධජීවිකො අපරභාගෙ පිතුඅව්වයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං පත්වා ඝොසිතසෙට්ඨි නාම ජාතො. අඤ්ඤෙපි කොසම්බියං කුක්කුටසෙට්ඨි පාවාරිකසෙට්ඨිති ද්වෙ සෙට්ඨිනො සන්ති. ඉමෙහි සද්ධිං තයො අහෙසුං.

තෙන ව සමයෙන තෙසං සභායකානං සෙට්ඨිනං කුලුපකා පඤ්චසතා ඉසයො පබ්බතපාදෙ වසිංසු. තෙ කාලෙන කාලං ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය මනුස්සපථං ආගච්ඡන්ති. අට්ඨකස්මිං වාරෙ ගිම්භසමයෙ මනුස්සපථං ආගච්ඡන්තා නිරුද්ධකමභාකන්තාරං අතික්කමිත්වා කන්තාරපරියොසානෙ මහන්තං නිග්‍රොධරුක්ඛං දිස්වා වින්තෙසුං - “යාදිසො අයං රුක්ඛො, අද්ධා එත්ථ මහෙසක්ඛාය දෙවතාය භවිතඛ්ඛං, සාධු වතස්ස, සචෙ නො පානීයං වා භොජනීයං වා දදෙය්‍යා” ති. දෙවතා ඉසිනං අජ්ඣාසයං විදිත්වා ඉමෙසං සඬ්ගහං කර්ස්සාමිති අත්තනො ආනුභාවෙන විට්ඨන්තරතො නඬ්ගලසිසමන්තං උදකධාරං පවත්තෙසි. ඉසිගණො රජතක්ඛන්ධසදිසං උදකච්චිට්ඨං දිස්වා අත්තනො භාජනෙහි උදකං ගහෙත්වා පරිභොගං කත්වා වින්තෙසි - “දෙවතාය අම්භාකං පරිභොගඋදකං දින්තං, ඉදං පන අගාමකං මහාඅරඤ්ඤං, සාධු වතස්ස, සචෙ නො ආභාරම්පි දදෙය්‍යා” ති. දෙවතා ඉසිනං උපසංකප්පනවසෙන දිබ්බානි යාගුඛජ්ජකාදීනි දත්වා සත්තප්පෙසි. ඉසයො වින්තයිංසු - “දෙවතාය අම්භාකං පරිභොගඋදකම්පි භොජනම්පි සබ්බං දින්තං, සාධු වතස්ස, සචෙ නො අත්තානං දස්සෙය්‍යා” ති.

දෙවතා තෙසං අජ්ඣාසයං විදිත්වා උපඬ්ඨිකායං දස්සෙසි. තෙ ආහංසු - “දෙවතෙ, මහති තෙ සම්පත්ති, කිං කම්මං කත්වා ඉමං සම්පත්තිං අධිගතාසි” ති? භන්තෙ, නාතිමහන්තං පරිත්තකං කම්මං කත්වාති. උපඬ්ඨිඋපොසථකම්මං නිස්සාය හි දෙවතාය සා සම්පත්ති ලද්ධා.

අනාථපිණ්ඩිකස්ස කිර ගෙහෙ අයං දෙවපුත්තො කම්මකාරො අහොසි. සෙට්ඨිස්ස හි ගෙහෙ උපොසථදිවසෙසු අන්තමසො දාසකම්මකාරෙ උපාදාය සබ්බො ජනො උපොසථිකො හොති. එකදිවසං අයං කම්මකාරො එකකොව පාතො උට්ඨාය කම්මන්තං ගතො. මහාසෙට්ඨි නිවාපං ලහනමනුස්සෙ සල්ලක්ඛෙන්තො එතස්සෙවෙකස්ස අරඤ්ඤං ගතභාවං ඤත්වා අස්ස සායමාසත්ථාය නිවාපං අදාසි. භත්තකාරිකා දාසි එකස්සෙව භත්තං පවිත්වා අරඤ්ඤතො ආගතස්ස භත්තං වඩ්ඨෙත්වා අදාසි, කම්මකාරො ආහ - “අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ඉමස්මිං කාලෙ ගෙහං එකසද්දං අහොසි, අජ්ජ අතිවිය සන්තිසින්තං, කිං නු ඛො එත” ති? තස්ස සා ආචික්ඛි - “අජ්ජ ඉමස්මිං ගෙහෙ සබ්බෙ මනුස්සා උපොසථිකා, මහාසෙට්ඨි තුය්ගෙවෙකස්ස නිවාපං අදාසි” ති. එවං අම්මාති? ආම සාමිති. ඉමස්මිං කාලෙ උපොසථං සමාදින්තස්ස උපොසථකම්මං හොති න හොතිති මහාසෙට්ඨි. පුච්ඡ අම්මාති? තාය ගන්ත්වා පුච්ඡිතො මහාසෙට්ඨි ආහ - “සකලඋපොසථකම්මං න

හොති, උපඩ්ඪකම්මං පන හොති, උපොසථිකො හොතු’’ති. කම්මකාරො හත්තං අභුඤ්ජිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙන්වා උපොසථිකො භුත්වා වසනට්ඨානං ගන්ත්වා නිපජ්ජී. තස්ස ආහාරපරික්ඛිණකායස්ස රත්තිං වාතො කුප්පි. සො පච්චුසසමයෙ කාලං කත්වා උපඩ්ඪඋපොසථකම්මනිස්සන්දෙන මහාවට්ටනිඅට්ඨියං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ දෙවපුත්තො භුත්වා නිබ්බත්ති. සො තං පවත්තිං ඉසීනං ආරොවෙසී.

ඉසයො තුම්හෙහි මයං බුද්ධො, ධම්මො, සඬ්ඝොති අසුතපුබ්බං සාවිතා, උප්පන්නො නු ඛො ලොකෙ බුද්ධොති? ආම, හන්තෙ, උප්පන්නොති. ඉදානි කුහිං වසතිති? සාවත්ථිං නිස්සාය ඡෙතවනෙ, හන්තෙති. ඉසයො තිට්ඨං තාව තුම්හෙ මයං සත්ථාරං පස්සිස්සාමාති හට්ඨතුට්ඨා නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන කොසම්බිනගරං සම්පාපුණ්ණි. මහාසෙට්ඨිනො, ‘‘ඉසයො ආගතා’’ති පච්චුග්ගමනං කත්වා, ‘‘ස්වෙ අම්භාකං භික්ඛං ගණ්හං, හන්තෙ’’ති නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ ඉසිගණ්ඤ්ඤ මහාදානං අදංසු. ඉසයො භුඤ්ජිත්වා ගච්ඡාමාති ආපුච්ඡිංසු. තුම්හෙ, හන්තෙ, අඤ්ඤස්මිං කාලෙ එකමිපි මාසං ද්වෙපි තයොපි චත්තාරොපි මාසෙ වසිත්වා ගච්ඡං. ඉමස්මිං පන වාරෙ හියොයා ආගන්ත්වා අප්පෙව ගච්ඡාමාති වදං, කිම්දන්ති? ආම ගහපතයො බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, න ඛො පන සක්කා ජීවිතන්තරායො විදිතුං, තෙන මයං තුරිතා ගච්ඡාමාති. තෙන හි, හන්තෙ, මයමිපි ගච්ඡාම, අම්හෙහි සද්ධිංයෙව ගච්ඡාමාති. තුම්හෙ අගාරියා නාම මහාජටා, තිට්ඨං තුම්හෙ, මයං පුරෙතරං ගමිස්සාමාති නික්ඛමිත්වා එකස්මිං යානෙ ද්වෙපි දිවසානි අවසිත්වා තුරිතගමනෙනෙව සාවත්ථිං පත්වා ඡෙතවනවිහාරෙ සත්ථු සන්තිකමෙව අගමංසු. සත්ථු මධුරධම්මකථං සුත්වා සබ්බෙව පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණි.

තෙපි තයො සෙට්ඨිනො පඤ්චහි පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි සප්පිමධුපාණිකාදීනි වෙව පට්ටුන්තදුකුලාදීනි ච ආදාය කොසම්බිතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං පත්වා ඡෙතවනසාමන්තෙ බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. සත්ථා තිණ්ණමිපි සභායකානං මධුරධම්මකථං කටෙසි. තෙ බලවසොමනස්සජාතා සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ මහාදානං අදංසු. පුන නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙති එවං අඩ්ඨමාසං දානං දත්වා, ‘‘අම්භාකං ජනපදං ආගමනාය පටිඤ්ඤං දෙවා’’ති පාදමුලෙ නිපජ්ජිංසු. හගවා, ‘‘සුඤ්ඤාගාරෙ ඛො ගහපතයො තථාගතා අභිරමන්ති’’ති ආහ. එත්තාවතා පටිඤ්ඤා දින්නා නාම හොතීති ගහපතයො සල්ලක්ඛෙත්වා දින්නා නො හගවතා පටිඤ්ඤාති දසබලං වන්දිත්වා නික්ඛමිත්වා අන්තරාමග්ගෙ යොජනෙ යොජනෙ යානෙ විහාරං කාරෙත්වා අනුපුබ්බෙන කොසම්බිං පත්වා, ‘‘ලොකෙ බුද්ධො උප්පන්නො’’ති කට්ඨිංසු. තයොපි ජනා අත්තනො අත්තනො ආරාමෙ මහන්තං ධනපරිච්චාගං කත්වා හගවතො වසනත්ථාය විහාරෙ කාරාපයිංසු. තත්ථ කුක්කුටසෙට්ඨිනා කාරිතො කුක්කුටාරාමො නාම අහොසි. පාචාරිකසෙට්ඨිනා අම්බවනෙ කාරිතො පාචාරිකම්බවනො නාම අහොසි. සොසිතෙන කාරිතො සොසිතාරාමො නාම අහොසි. තං සන්ධාය වුත්තං – ‘‘සොසිතසෙට්ඨිනා කාරිතෙ ආරාමෙ’’ති.

හණ්ඩනජාතාතිආදීසු කලහස්ස පුබ්බහාගො හණ්ඩනං නාම, තං ජාතං එතෙසන්ති හණ්ඩනජාතා. හත්ථපරාමාසාදිවසෙන මත්ථකං පත්තො කලහො ජාතො එතෙසන්ති කලහජාතා. විරුද්ධභූතං වාදන්ති විවාදං, තං ආපන්නාති විවාදාපන්නා. මුඛසත්තිභීති වාචාසත්තිභී. විතුදන්තාති විජ්ඣන්තා. තෙ න චෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං සඤ්ඤාපෙන්නි න ච සඤ්ඤත්තිං උපෙන්නීති තෙ අත්ථඤ්ච කාරණඤ්ච දස්සෙත්වා නෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං ජානාපෙන්නි. සචෙපි සඤ්ඤාපෙතුං ආරහන්ති, තථාපි සඤ්ඤත්තිං න උපෙන්නි, ජානිතුං න ඉච්ඡන්තිති අත්ථො. නිජ්ඣන්තියාපි එසෙව නයො. එත්ථ ච නිජ්ඣන්ති සඤ්ඤත්තිචෙවචනමෙවෙනං. කස්මා පනෙනෙ හණ්ඩනජාතා අහෙසුන්ති? අප්පමත්තකෙන කාරණෙන.

ද්වෙ කිර භික්ඛු එකස්මිං ආවාසෙ වසන්ති විනයධරො ච සුත්තන්තිකො ච. තෙසු සුත්තන්තිකො භික්ඛු එකදිවසං වච්චකුටිං පච්චියො ආවමනඋදකාවසෙසං භාජනෙ යපෙත්වාච නික්ඛමි. විනයධරො පච්ඡා පච්චියො තං උදකං දිස්වා නික්ඛමිත්වා තං භික්ඛුං පුච්ඡි, ආවුසො, තයා ඉදං උදකං යපිතන්ති? ආම, ආවුසොති. ත්වමෙත්ථ ආපත්තිභාවං න ජානාසීති? ආම න ජානාමිති. හොති, ආවුසො, එත්ථ ආපත්තිති. සචෙ හොති දෙසෙස්සාමිති. සචෙ පන තෙ, ආවුසො, අසඤ්චිච්ච අසතියා කතං, නත්ථි තෙ ආපත්තිති. සො තස්සා ආපත්තියා අනාපත්තිදිට්ඨි අහොසි.

විනයධරො අත්තනො නිස්සිතකානං, “අයං සුත්තන්තිකො ආපත්තිං ආපජ්ජමානොපි න ජානාති”ති ආරොචෙසි. තෙ තස්ස නිස්සිතකෙ දිස්වා – “තුම්භාකං උපජ්ඣායො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වාපි ආපත්තිභාවං න ජානාති”ති ආහංසු. තෙ ගන්ත්වා අත්තනො උපජ්ඣායස්ස ආරොචෙසු. සො එවමාහ – “අයං විනයධරො පුබ්බෙ ‘අනාපත්ති’ති වත්වා ඉදානි ‘ආපත්ති’ති වදති, මුසාවාදී එසො”ති. තෙ ගන්ත්වා, “තුම්භාකං උපජ්ඣායො මුසාවාදී”ති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං වඩ්ඪයිංසු, තං සන්ධායෙනං චුත්තං.

හගචන්තං එතදචොචාති එතං, “ඉධ, හන්තෙ, කොසම්බියං භික්ඛු හණ්ඩනජාතා”තිආදිවචනං අචොච. තඤ්ච ඛො නෙව පියකම්මාත්තය න හෙදාධිප්පායෙන, අථ ඛො අත්ථකාමත්තය භිතකාමත්තය. සාමග්ගිකාරකො කිරෙස භික්ඛු, තස්මාස්ස එතදහොසි – “යථා ඉමෙ භික්ඛු විවාදං ආරද්ධා, න සක්කා මයා, නාපි අඤ්ඤෙන භික්ඛුනා සමග්ගා කාතුං, අප්පෙව නාම සදෙවකෙ ලොකෙ අප්පට්ඨග්ගලො හගවා සයං වා ගන්ත්වා, අත්තනො වා සන්තිකං පක්කොසාපෙත්වා එතෙසං භික්ඛුනං ඛන්තිමෙත්තාපට්ඨංයුත්තං. සාරණීයධම්මදෙසනං කට්ඨන්වා සාමග්ගිං කරෙය්‍යා”ති අත්ථකාමත්තය භිතකාමත්තය ගන්ත්වා අචොච.

492. ඡයිමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සාරණීයාති හෙට්ඨා කලහහණ්ඩනවසෙන දෙසනා ආරද්ධා. ඉමස්මිං යානෙ ඡ සාරණීයා ධම්මා ආගතාති එවමිදං කොසම්බියසුත්තං යථානුසන්ධිනාව ගතං හොති. තත්ථ සාරණීයාති සරිතබ්බයුත්තා අද්ධානෙ අතික්කන්තෙපි න පමුස්සිතබ්බා. යො තෙ ධම්මෙ පුරෙති, තං

සබ්බන්තො ජයං කරොන්තිති ජයකරණං. ගරුං කරොන්තිති ගරුකරණං.
සඬගහායාති සඬගහණත්ථාය. අවිවාදායාති අවිවාදනත්ථාය. සාමග්ගියාති
සමග්ගහවත්ථාය. එකිභාවායාති එකිභාවත්ථාය නින්තානාකරණාය. සංවත්තන්තිති
හවත්ති. මෙත්තං කායකම්මන්ති මෙත්තචිත්තෙන කත්තබ්බං කායකම්මං.
වච්ඡිකම්මනොකම්මෙසුපි එසෙව නයො. ඉමානි භික්ඛූනං වසෙන ආගතානි, ගිහීසුපි
ලබ්භන්තියෙව. භික්ඛූනඤ්චි මෙත්තචිත්තෙන ආභිසමාවාරිකධම්මපුරණං මෙත්තං
කායකම්මං නාම. ගිහීනං චෙතියවන්දනත්ථාය බොධිවන්දනත්ථාය
සඬසනිමන්තනත්ථාය ගමනං ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටියෙ භික්ඛූ දිස්වා පට්ටුග්ගමනං
පත්තපට්ටිගහණං ආසනපඤ්ඤාපනං අනුගමනන්ති එවමාදිකං මෙත්තං කායකම්මං
නාම.

භික්ඛූනං මෙත්තචිත්තෙන ආචාරපඤ්ඤත්තිසික්ඛාපදං, කම්මට්ඨානකථනං
ධම්මදෙසනා තෙපිටකම්පි බුද්ධවචනං මෙත්තං වච්ඡිකම්මං නාම. ගිහීනඤ්ච,
“චෙතියවන්දනත්ථාය ගච්ඡාම, බොධිවන්දනත්ථාය ගච්ඡාම, ධම්මස්සවනං
කරිස්සාම, පදීපමාලාපුප්ඵපුපං කරිස්සාම, තිණි සුවරිතානි සමාදාය වත්තිස්සාම,
සලාකහත්තාදීනි දස්සාම, වස්සාවාසිකං දස්සාම, අජ්ජ සඬසස්ස වත්තාරො පට්ටියෙ
දස්සාම, සඬසං නිමන්තෙත්වා බාදනීයාදීනි සංවිදහං, ආසනානි පඤ්ඤාපෙථ,
පානීයං උපට්ඨපෙථ, සඬසං පට්ටුග්ගන්ත්වා ආනෙථ, පඤ්ඤත්තාසනෙ
නිසීදාපෙත්වා ඡන්දජාතා උස්සාහජාතා වෙය්‍යාවච්චං කරොථා” තිආදිකථනකාලෙ
මෙත්තං වච්ඡිකම්මං නාම.

භික්ඛූනං පාතොව උට්ඨාය සරීරපට්ඨගනං චෙතියඬගණවත්තාදීනි ව කත්වා
විචිත්තාසනෙ නිසීදිත්වා, “ඉමස්මිං විහාරෙ භික්ඛූ සුඛී භොන්තු, අවෙරා
අඛ්‍යාපජ්ඣා” ති වින්තනං මෙත්තං මනොකම්මං නාම. ගිහීනං “අය්‍යා සුඛී
භොන්තු, අවෙරා අඛ්‍යාපජ්ඣා” ති වින්තනං මෙත්තං මනොකම්මං නාම.

ආවි වෙව රහො වාති සම්මුඛා ව පරම්මුඛා ව. තත්ථ නවකානං වීචරකම්මාදීසු
සභායභාවූපගමනං සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම. ථෙරානං පන
පාදධොවනවන්දනාච්ඡන්දනාදිහෙදම්පි සබ්බං සාමීචිකම්මං සම්මුඛා මෙත්තං
කායකම්මං නාම. උභයෙහිපි දුන්නික්ඛිත්තානං දාරුහණ්ඩාදීනං තෙසු අවමඤ්ඤං
අකත්වා අත්තනා දුන්නික්ඛිත්තානං විය පටිසාමනං පරම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං
නාම. දෙවත්ථෙරො තිස්සත්ථෙරොති එවං පග්ගස්ස වචනං සම්මුඛා මෙත්තං
වච්ඡිකම්මං නාම. විහාරෙ අසන්තං පන පරිපුච්ඡන්තස්ස, කුහිං අම්භාකං
දෙවත්ථෙරො, අම්භාකං තිස්සත්ථෙරො කදා නු බො ආගමිස්සතීති එවං
මමායනවචනං පරම්මුඛා මෙත්තං වච්ඡිකම්මං නාම. මෙත්තාසිනෙහසිනිද්ධානි පන
නායනානි උමීලෙත්වා සුප්පසන්නෙන මුඛෙන ඔලොකනං සම්මුඛා මෙත්තං
මනොකම්මං නාම. දෙවත්ථෙරො, තිස්සත්ථෙරො අරොගො භොතු අප්පාඛාධොති
සමන්තාහරණං පරම්මුඛා මෙත්තං මනොකම්මං නාම.

ලාභානි වීචරාදයො ලද්ධපච්චයා. ධම්මිකානි කුහනාදිහෙදං මිච්ඡාජීවං
 වජ්ජේත්වා ධම්මෙන සමෙන භික්ඛාචරියවත්තෙන උප්පන්නා. අන්තමසො
 පත්තපරියාපන්නමත්තමිති පච්ඡිමකොටියා පත්තෙ පරියාපන්නං පත්තස්ස
 අන්තොගතං ද්වත්තිකටච්ඡුභික්ඛාමත්තමිති. අප්පට්චිහත්තභොගීති එත්ථ ද්වෙ
 පට්චිහත්තානි නාම ආමිසපට්චිහත්තං පුග්ගලපට්චිහත්තඤ්ච. තත්ථ, “එත්තකං
 දස්සාමි, එත්තකං න දස්සාමි” ති එවං චිත්තෙන විහජනං ආමිසපට්චිහත්තං නාම.
 “අසුකස්ස දස්සාමි, අසුකස්ස න දස්සාමි” ති එවං චිත්තෙන විහජනං පන
 පුග්ගලපට්චිහත්තං නාම. තදුහයමිති අකත්වා යො අප්පට්චිහත්තං භුඤ්ජති, අයං
 අප්පට්චිහත්තභොගී නාම.

සීලවත්තෙහි සබ්බමාරිහි සාධාරණභොගීති එත්ථ සාධාරණභොගීතො ඉදං
 ලක්ඛණං, යං යං පණිතං ලබ්භති, තං තං නෙව ලාභෙන ලාභං ජිගිසනාමුඛෙන
 ගිහීනං දෙනි, න අත්තනා පරිභුඤ්ජති; පටිග්ගණ්හන්තොව සඬ්ඝෙන සාධාරණං
 භොතුති ගහෙන්වා ගණ්ඨං පහරිත්වා පරිභුඤ්ජිතබ්බං සඬ්ඝසන්නකං විය පස්සති.
 ඉදං පන සාරණියධම්මං කො පුරෙති, කො න පුරෙති? දුස්සිලො තාව න පුරෙති.
 න හි තස්ස සන්නකං සීලවත්තා ගණ්හන්ති. පරිසුද්ධසීලො පන වත්තං
 අඛණ්ඩෙන්තො පුරෙති.

තත්ත්වං වත්තං – යො හි ඔදිස්සකං කත්වා මාතු වා පිතු වා ආචරියුපජ්ඣායාදීනං
 වා දෙනි, සො දාතබ්බං දෙනි, සාරණියධම්මො පනස්ස න භොති, පලිබොධජග්ගනං
 නාම භොති. සාරණියධම්මො හි මුත්තපලිබොධස්සෙව වට්ටති, තෙන පන
 ඔදිස්සකං දෙන්තෙන ගිලානගිලානුපට්ඨාකආගන්තුකගමිකානඤ්චෙව
 නවපබ්බජිතස්ස ව සඬ්ඝාට්ඨත්තග්ගණං අජානන්තස්ස දාතබ්බං. එතෙසං දත්වා
 අවසෙසං ථෙරාසනතො පට්ඨාය ථොකං ථොකං අදත්වා යො යත්තකං ගණ්හාති,
 තස්ස තත්තකං දාතබ්බං. අවසිට්ඨෙ අසති පුන පිණ්ඩාය වරිත්වා ථෙරාසනතො
 පට්ඨාය යං යං පණිතං, තං තං දත්වා සෙසං පරිභුඤ්ජිතබ්බං, “සීලවත්තෙහි” ති
 වචනතො දුස්සිලස්ස අදාතුමිති වට්ටති.

අයං පන සාරණියධම්මො සුසික්ඛිතාය පරිසාය සුපුරො භොති, තො
 අසික්ඛිතාය පරිසාය. සුසික්ඛිතාය හි පරිසාය යො අඤ්ඤතො ලභති, සො න
 ගණ්හාති, අඤ්ඤතො අලභන්තොපි පමාණයුත්තමෙව ගණ්හාති, න අතිරෙකං.
 අයඤ්ච පන සාරණියධම්මො එවං පුනස්පුනං පිණ්ඩාය වරිත්වා ලද්ධං ලද්ධං
 දෙන්තස්සාපි ද්වාදසහි වස්සෙහි පුරති, න තතො ඔරං. සචෙ හි ද්වාදසමෙපි වස්සෙ
 සාරණියධම්මපුරකො පිණ්ඩපාතපුරං පත්තං ආසනසාලායං යපෙත්වා නභායිතුං
 ගච්ජති, සඬ්ඝත්ථෙරො ව කස්සෙසො පත්තොති? සාරණියධම්මපුරකස්සාති වුත්තෙ
 – “ආහරථ න” ත්ති සබ්බං පිණ්ඩපාතං විචාරෙත්වා භුඤ්ජිත්වා ව රිත්තපත්තං
 යපෙති. අථ සො භික්ඛු රිත්තපත්තං දිස්වා, “මය්හං අසෙසෙත්වාව පරිභුඤ්ජිංසු” ති
 දොමනස්සං උප්පාදෙනි, සාරණියධම්මො හිජ්ජති, පුන ද්වාදස වස්සානි පුරෙතබ්බො
 භොති, තිත්ථියපරිවාසසදිසො හෙස. සකිං ඛණ්ඩෙ ජාතෙ පුන පුරෙතබ්බොව. යො

පන, “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, යස්ස මෙ පත්තගතං අනාපුච්ඡාව සබ්බමචාරී පරිභුක්ඛජන්ති” ති සොමනස්සං ජනෙති, තස්ස පුණ්ණො නාම භොති.

එවං පූරිතසාරණියධම්මස්ස පන නෙව ඉස්සා, න මච්ඡරියං භොති, සො මනුස්සානං පියො භොති, සුලභපච්චයො; පත්තගතමස්ස දියමානම්පි න ඛියති, භාජනීයභණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගභණ්ඩං ලභති, භයෙ වා ඡාතකෙ වා සම්පත්තෙ දෙවතා උස්සුක්කං ආපජ්ජන්ති.

තත්ත්වමානි වත්ථුනි – ලෙණගිරිවාසී තිස්සත්ථෙරො කිර මහාගිරිගාමං උපනිස්සාය වසති. පඤ්ඤාස මහාථෙරා නාගදීපං චෙතියවන්දනත්ථාය ගච්ඡන්තා ගිරිගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කිඤ්චි අලද්ධා නික්ඛමිංසු. ථෙරො පටිසන්තො තෙ දිස්වා පුච්ඡ – “ලද්ධං, භන්තෙ” ති? විවරිමිහා, ආවුසොති. සො අලද්ධභාවං ඤත්වා ආහ – “යාවාහං, භන්තෙ, ආගච්ඡාමි, තාව ඉධෙව භොථා” ති. මයං, ආවුසො, පඤ්ඤාස ජනා පත්තතෙමනමත්තම්පි න ලභිමිහාති. නෙවාසිකා නාම, භන්තෙ, පටිබලා භොන්ති, අලභන්තාපි භික්ඛාචාරමග්ගසභාවං ජානන්ති. ථෙරා ආගමිංසු. ථෙරො ගාමං පාවිසි. ධුරගෙහෙයෙව මහාඋපාසිකා ඛීරභත්තං සජ්ජෙත්වා ථෙරං ඔලොකයමානා ධීතා ථෙරස්ස ද්වාරං සම්පත්තස්සෙව පත්තං පුරෙත්වා අදාසි. සො තං ආදාය ථෙරානං සන්තිකං ගන්ත්වා, “ගණ්ඨං, භන්තෙ” ති සඬ්ඝත්ථෙරමාහ. ථෙරො, “අම්හෙහි එත්තකෙහි කිඤ්චි න ලද්ධං, අයං සීඝමෙව ගහෙත්වා ආගතො, කිං නු ඛො” ති සෙසානං මුඛං ඔලොකෙසි. ථෙරො ඔලොකනාකාරෙනෙව ඤත්වා – “ධම්මෙන සමෙන ලද්ධපිණ්ඩපාතො, නික්කුක්කුච්චා ගණ්ඨං භන්තෙ” තිආදිතො පට්ඨාය සබ්බෙසං යාවදත්ථං දත්වා අත්තනාපි යාවදත්ථං භුඤ්ඡී.

අථ නං භත්තකිච්චාවසානෙ ථෙරා පුච්ඡිංසු – “කදා, ආවුසො, ලොකුත්තරධම්මං පටිච්ඡිකි” ති? නත්ථී මෙ, භන්තෙ, ලොකුත්තරධම්මොති. කුමානලාභීසි, ආවුසොති? එතම්පි මෙ, භන්තෙ, නත්ථීති. නනු, ආවුසො, පාටිභාරියන්ති? සාරණියධම්මො මෙ, භන්තෙ, පූරිතො, තස්ස මෙ ධම්මස්ස පූරිතකාලතො පට්ඨාය සචෙපි භික්ඛුසතසභස්සං භොති, පත්තගතං න ඛියති. සාධු සාධු, සජ්ජුරිස, අනුච්ඡවිකම්දං තුය්හන්ති. ඉදං තාව පත්තගතං න ඛියති එත්ථ වත්ථු.

අයමෙව පන ථෙරො චෙතියපබ්බතෙ ගිරිභණ්ඩමහාපුජාය දානට්ඨානං ගන්ත්වා, “ඉමස්මිං යානෙ කිං වරහණ්ඩ” න්ති පුච්ඡති. ද්වෙ සාටකා, භන්තෙති. එතෙ මය්හං පාපුණ්ණස්සන්ති. තං සුත්වා අමච්චො රඤ්ඤො ආරොචෙසි – “එකො දහරො එවං වදති” ති. “දහරස්සෙවං චිත්තං, මහාථෙරානං පන සුබ්බමසාටකා වට්ටන්ති” ති වත්වා, “මහාථෙරානං දස්සාමි” ති යපෙසි. තස්ස භික්ඛුසඬ්ඝෙ පටිපාටියා ධීතෙ දෙන්තස්ස මත්ථකෙ යපිතාපි තෙ සාටකා භත්ථං නාරොහන්ති, අඤ්ඤෙව ආරොහන්ති. දහරස්ස දානකාලෙ පන භත්ථං ආරුළ්භා. සො තස්ස භත්ථෙ යපෙත්වා අමච්චස්ස මුඛං ඔලොකෙත්වා දහරං නිසීදාපෙත්වා දානං දත්වා

සඬුසං විස්සජ්ජේතවා දහරස්ස සන්තිකෙ නිසිදිත්වා, “කදා, හන්තෙ, ඉමං ධම්මං පටිවිජ්ඣත්වා” ති ආහ. සො පරියායෙනපි අසන්තං අවදන්තො, “නත්ථි මය්හං, මහාරාජ, ලොකුත්තරධම්මො” ති ආහ. නනු, හන්තෙ, පුබ්බෙව අවචුත්ථාති? ආම, මහාරාජ, සාරණියධම්මපුරකො අහං, තස්ස මෙ ධම්මස්ස පූරිතකාලතො පටියාය භාජනීයභණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගභණ්ඩං පාපුණාතීති. සාධු සාධු, හන්තෙ, අනුච්ඡවිකම්ඳං තුම්භාකන්ති වන්දිත්වා පක්කාමි. ඉදං භාජනීයභණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගභණ්ඩං පාපුණාතීති එත්ථ වත්ථු.

බ්‍රාහ්මණනිස්සභයෙ පන භාතරගාමවාසිනො නාගත්ථෙරියා අනාරොචෙත්ථාව පලායිංසු. ථෙරී පච්චුසකාලෙ, “අතිවිය අප්පනිග්ගොසො ගාමො, උපධාරෙථ තාවා” ති දහරහික්ඛුනියො ආහ. තා ගන්ත්වා සබ්බෙසං ගතභාවං ඤත්වා ආගම්ම ථෙරියා ආරොචෙසුං. සා සුත්වා, “මා තුම්භෙ තෙසං ගතභාවං වින්තයිත්ථ, අත්තනො උද්දෙසපරිපුච්ඡායොනියොමනසිකාරෙසුයෙව යොගං කරොථා” ති වත්වා හික්ඛාචාරවෙලාය පාරුපිත්වා අත්තද්වාදසමා ගාමද්වාරෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ අටියාසි. රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා ද්වාදසන්තම්පි හික්ඛුනීනං පිණ්ඩපාතං දත්වා, “අයො, අඤ්ඤත්ථ මා ගච්ඡථ, නිව්චං ඉධෙව එථා” ති ආහ. ථෙරියා පන කනිට්ඨභාතා නාගත්ථෙරො නාම අත්ථි. සො, “මහන්තං භයං, න සක්කා ඉධ යාපෙතුං, පරතීරං ගම්ස්සාමාති අත්තද්වාදසමොව අත්තනො වසනට්ඨානා නික්ඛන්තො ථෙරීං දිස්වා ගම්ස්සාමි” ති භාතරගාමං ආගතො. ථෙරී, “ථෙරා ආගතා” ති සුත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා, කිං අයාති පුච්ඡි. සො තං පවත්තිං ආචික්ඛි. සා, “අජ්ජ එකදිවසං විහාරෙයෙව වසිත්වා ස්වෙව ගම්ස්සථා” ති ආහ. ථෙරා විහාරං අගමංසු.

ථෙරී පුනදිවසෙ රුක්ඛමුලෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා ථෙරං උපසඬකම්ත්වා, “ඉමං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජථා” ති ආහ. ථෙරො, “වට්ටිස්සති ථෙරී” ති වත්වා තුණ්හි අටියාසි. ධම්මිකො තාතා පිණ්ඩපාතො කුක්කුච්චං අකත්වා පරිභුඤ්ජථාති. වට්ටිස්සති ථෙරීති. සා පත්තං ගහෙත්වා ආකාසෙ බිපි, පත්තො ආකාසෙ අටියාසි. ථෙරො, “සත්තතාලමත්තෙ ධීතම්පි හික්ඛුනීහත්තමෙව, ථෙරීති වත්වා භයං නාම සබ්බකාලං න හොති, භයෙ වූපසන්තෙ අරියවංසං කථයමානො, ‘හො පිණ්ඩපාතික හික්ඛුනීහත්තං භුඤ්ජිත්වා චිතිනාමයිත්ථා’ ති විත්තෙන අනුචදියමානො සන්ථම්භෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, අප්පමත්තා හොථ ථෙරියො” ති මග්ගං ආරුහි.

රුක්ඛදෙවතාපි, “සවෙ ථෙරො ථෙරියා හත්ථනො පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිස්සති, න නං නිවත්තෙස්සාමි, සවෙ පන න පරිභුඤ්ජිස්සති, නිවත්තෙස්සාමි” ති වින්තයමානා යත්වා ථෙරස්ස ගමනං දිස්වා රුක්ඛා ඔරුය්හ පත්තං, හන්තෙ, දෙථාති පත්තං ගහෙත්වා ථෙරං රුක්ඛමුලංයෙව ආනෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා පිණ්ඩපාතං දත්වා කතහත්තකිච්චං පටිඤ්ඤං කාරෙත්වා ද්වාදස හික්ඛුනියො, ද්වාදස ව හික්ඛු සත්ත වස්සානි උපටියහි. ඉදං දෙවතා උස්සුක්කං ආපජ්ජන්තිති එත්ථ වත්ථු, තනු හි ථෙරී සාරණියධම්මපුරිකා අහොසි.

අබණ්ඩානීතිආදීසු යස්ස සත්තසු ආපත්තික්ඛන්ධෙසු ආදිමිහි වා අන්තෙ වා සික්ඛාපදං භින්නං හොති, තස්ස සීලං පරියන්තෙ ඡින්නසාටකො විය බණ්ඩං නාම. යස්ස පන වෙමජ්ඣෙ භින්නං, තස්ස මජ්ඣෙ ඡිද්දසාටකො විය ඡිද්දං නාම හොති. යස්ස පන පටිපාටියා ද්වෙ තීණි භින්නානි, තස්ස පිට්ඨියං වා කුච්ඡියං වා උට්ඨිතෙන විසභාගවණ්ණෙන කාලරත්තාදීනං අඤ්ඤතරවණ්ණා ගාවී විය සබලං නාම හොති. යස්ස පන අන්තරන්තරා භින්නානි, තස්ස අන්තරන්තරා විසභාගබ්න්දුවිත්තා ගාවී විය කම්මාසං නාම හොති. යස්ස පන සබ්බෙන සබ්බං අභින්නානි, තස්ස තානි සීලානි අබණ්ඩානි අවිජ්ද්දානි අසබලානි අකම්මාසානි නාම හොන්ති. තානි පනෙතානි තණ්හාදාසබ්බතො මොචෙත්වා භුජ්ස්සභාවකරණතො භුජ්ස්සානි. බුද්ධාදිහි විඤ්ඤාහි පසත්ථත්තා විඤ්ඤාප්පසත්ථානි. තණ්හාදිට්ඨිහි අපරාමට්ඨත්තා, “ඉදං නාම ත්වං ආපන්නපුබ්බො”ති කෙනවි පරාමට්ඨුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා ව අපරාමට්ඨානි. උපචාරසමාධිං වා අප්පනාසමාධිං වා සංවත්තයන්තීති සමාධිසංවත්තනිකානීති වුච්චන්ති. සීලසාමඤ්ඤගතො විහරතීති තෙසු තෙසු දිසාභාගෙසු විහරන්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං සමානභාවුපගතසීලො විහරති. සොතාපන්නාදීනඤ්ඤි සීලං සමුද්දන්තරෙපි දෙවලොකෙපි වසන්තානං අඤ්ඤෙසං සොතාපන්නාදීනං සීලෙන සමානමෙව හොති, නත්ථි මග්ගසීලෙ නානත්තං, තං සන්ධායෙන වුත්තං.

යායං දිට්ඨිති මග්ගසම්පයුත්තා සම්මාදිට්ඨි. අරියානි නිද්දොසා. නිය්‍යානීති නිය්‍යානිකා. තක්කරස්සානි යො තථාකාරී හොති. දුක්ඛක්ඛයායානි සබ්බදුක්ඛක්ඛයත්ථං. දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතොති සමානදිට්ඨිභාවං උපගතො භුත්වා විහරති. අග්ගන්ති ජෙට්ඨකං. සබ්බගොපානසීයො සඬගණ්හානීති සඬගාහිකං. සබ්බගොපානසීනං සඬසාටං කරොතීති සඬසාටනිකං. සඬසාටනියන්ති අත්ථො. යදිදං කුටන්ති යමෙනං කුටාගාරකණ්ණිකාසඬබ්බතං කුටං නාම. පඤ්චභූමිකාදිපාසාදා හි කුටබද්ධාව තිට්ඨන්ති. යස්මිං පතීතෙ මත්තිකං ආදිං කත්වා සබ්බෙ පතන්ති. තස්මා එවමාහ. එවමෙව බොති යථා කුටං කුටාගාරස්ස, එවං ඉමෙසමිපි සාරණියධම්මානං යා අයං අරියා දිට්ඨි, සා අග්ගා ව සඬගාහිකා ව සඬසාටනියා වානි දට්ඨබ්බා.

493. කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, යායං දිට්ඨිති එත්ථ, භික්ඛවෙ, යායං
 සොතාපත්තිමග්ගදිට්ඨි අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යානි තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායානි වුත්තා, සා කථං කෙන කාරණෙන නිය්‍යානීති අත්ථො.
 පරිසුට්ඨිතචිත්තොව හොතීති එත්තාවතාපි පරිසුට්ඨිතචිත්තොයෙව නාම හොතීති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථ. සුප්පණ්ණිතං මෙ මානසන්ති මය්හං චිත්තං සුට්ඨු ධ්වනං. සච්චානං බොධායානි චතුත්තං සච්චානං බොධත්ථාය. අරියන්තිආදීසු තං ඤාණං යස්මා අරියානං හොති, න පුපුජ්ජනානං, තස්මා අරියන්ති වුත්තං. යෙසං පන ලොකුත්තරධම්මොපි අත්ථි, තෙසංයෙව හොති, න අඤ්ඤෙසං, තස්මා ලොකුත්තරන්ති වුත්තං. පුපුජ්ජනානං පන අභාවතො අසාධාරණං පුපුජ්ජනෙහීති වුත්තං. එස නයො සබ්බවාරෙසු.

494. ලභාමි පව්වත්තං සමථන්ති අත්තනො චිත්තෙ සමථං ලභාමිති අත්ථො.
නිබ්බුතියම්පි එසෙව නයො. එත්ථ ච සමථොති එකග්ගතා. නිබ්බුතීති
කිලෙසවුපසමො.

495. තථාරූපාය දිට්ඨියාති එවරූපාය සොතාපත්තිමග්ගදිට්ඨියා.

496. ධම්මකායාති සභාවෙන. ධම්මතා එසාති සභාවො එස. වුට්ඨානං
පඤ්ඤායතීති සඤ්ඤාමමවසෙන වා දෙසනාය වා වුට්ඨානං දිස්සති. අරියසාවකො හි
ආපත්තිං ආපජ්ජන්තො ගරුකාපත්තිසු කුටිකාරසදිසං, ලභුකාපත්තිසු
සහසෙය්‍යාදිසදිසං අචිත්තකාපත්තිංයෙව ආපජ්ජති, තම්පි අසඤ්චිච්ච, නො
සඤ්චිච්ච, ආපන්නං න පටිච්ඡාදෙති. තස්මා අථ බො නං බිජ්ජමෙවාතිආදිමාහ.
දහරොති තරුණො. කුමාරොති න මහල්ලකො. මන්දොති චක්ඛුසොතාදීනං
මන්දතාය මන්දො. උත්තානසෙය්‍යකොති අතිදහරතාය උත්තානසෙය්‍යකො,
දක්ඛිණෙන වා වාමෙන වා පස්සෙන සයිතුං න සක්කොතිති අත්ථො. අභිගාරං
අක්කමිත්වාති ඉතො චිතො ච පසාරිතෙන හත්ථෙත වා පාදෙන වා ඵුසිත්වා. එවං
ඵුසන්තානං පන මනුස්සානං න සීසං හත්ථො ක්කායති, තථා හි එකච්චෙ හත්ථෙත
අභිගාරං ගහෙත්වා පරිවත්තමානා දුරම්පි ගච්ඡන්ති. දහරස්ස පන හත්ථපාදා
සුබ්බමාලා හොන්ති, සො ඵුට්ඨමත්තෙනෙව දය්හමානො චිරීති සද්දං කරොන්තො
බිජ්ජං පටිසංහරති, තස්මා ඉධ දහරොව දස්සිතො. මහල්ලකො ච දය්හන්තොපි
අධිවාසෙති, අයං පන අධිවාසෙතුං න සක්කොති. තස්මාපි දහරොව දස්සිතො.
දෙසෙතීති ආපත්තිපටිග්ගාහකෙ සභාගපුග්ගලෙ සති එකං දිවසං වා රත්තිං වා
අනධිවාසෙත්වා රත්තිං චතුරඨගෙපි තමෙ සභාගහික්ඛුනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා
දෙසෙතියෙව.

497. උච්චාවචානීති උච්චනීවානි. කිං කරණීයානීති කිං කරොමිති එවං වත්වා
කත්තබ්බකම්මානි. තත්ථ උච්චකම්මං නාම චීවරස්ස කරණං රජනං චෙතියෙ
සුධාකම්මං උපොසඨාගාරචෙතියසරබොධිසරෙසු කත්තබ්බකම්මන්ති එවමාදි.
අච්චකම්මං නාම පාදධොවනමක්ඛනාදිචුද්දකම්මං, අථ වා චෙතියෙ සුධාකම්මාදි
උච්චකම්මං නාම. තත්ථෙව කසාවපවනඋදකානායනකුච්ඡකරණ නියාසාසබන්ධනාදි
අච්චකම්මං නාම. උස්සුක්කං ආපන්නො හොතීති උස්සුක්කභාවං කත්තබ්බතං
පටිපන්නො හොති. තිබ්බාපෙක්ඛො හොතීති බහලපත්ථනො හොති. ථම්බඤ්ච
ආලුම්පතීති තිණඤ්ච ආලුම්පමානා බාදති. වච්ඡකඤ්ච අපචිනාතීති වච්ඡකඤ්ච
අපලොකෙති. තරුණවච්ඡා හි ගාවී අරඤ්ඤෙ එකතො ආගතං වච්ඡකං එකස්මිං
යානෙ නිපන්නං පහාය දුරං න ගච්ඡති, වච්ඡකස්ස ආසන්නට්ඨානෙ වරමානා තිණං
ආලුම්පිත්වා ගීවං උක්ඛිපිත්වා එකන්තං වච්ඡකමෙව ච විලොකෙති, එවමෙව
සොතාපන්නො උච්චාවචානි කිං කරණීයානි කරොන්තො තන්තින්තො හොති,
අසිලිපුරකො තිබ්බච්ඡන්දො බහලපත්ථනො හුත්වාච කරොති.

තත්ත්වං වත්ථු – මහාවෙතියෙ කිර සුධාකම්මෙම කරියමානෙ එකො අරියසාවකො
එකෙන හත්ථෙත සුධාහාජනං, එකෙන කුච්ඡං ගහෙත්වා සුධාකම්මං කරිස්සාමිති

වෙනියඩිගණං ආරුළුහො. එකො කායදළ්භිබ්බලො හික්ඛු ගන්ත්වා ථෙරස්ස සන්තිකෙ අට්ඨාසි. ථෙරො අඤ්ඤස්මිං සති පපඤ්ඤො හොතීති තස්මා ධානා අඤ්ඤං ධානං ගතො. සොපි හික්ඛු තත්ථෙව අගමාසි. ථෙරො පුන අඤ්ඤං ධානන්ති එවං කතිපයට්ඨානෙ ආගතං, - “සප්පුරිස මහන්තං වෙනියඩිගණං කිං අඤ්ඤස්මිං ධානෙ ඔකාසං න ලභං” ති ආහ. න ඉතරො පක්කාමීති.

498. බලතාය සමන්තාගතොති බලෙන සමන්තාගතො. අට්ඨං කත්වාති අත්ථිකභාවං කත්වා, අත්ථිකො හුත්වාති අත්ථො. මනසිකත්වාති මනස්මිං කරිත්වා. සබ්බවෙනසා සමන්තාහරිත්වාති අප්පමත්තකම්පි වික්ඛෙපං අකරොන්තො සකලචිත්තෙන සමන්තාහරිත්වා. ඔහිතසොතොති යපිතසොතො. අරියසාවකා හි පියධම්මස්සවනා හොන්ති, ධම්මස්සවනග්ගං ගන්ත්වා නිද්දායමානා වා යෙන කෙනචි සද්ධිං සල්ලපමානා වා වික්ඛිත්තචිත්තා වා න නිසීදන්ති, අථ ඛො අමතං පරිභුඤ්ජන්තා විය අතිත්තාව හොන්ති ධම්මස්සවනෙ, අථ අරුණං උග්ගච්ඡති. තස්මා එවමාහ.

500. ධම්මතා සුසමන්තිට්ඨා හොතීති සභාවො සුට්ඨු සමන්තෙසිතො හොති. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායාති කරණවචනං, සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකතඤ්ඤාණෙනාති අත්ථො. එවං සත්තඪගසමන්තාගතොති එවං ඉමෙහි සත්තහි මහාපච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණෙහි සමන්තාගතො. අයං තාව ආචරියානං සමානකථා. ලොකුත්තරමග්ගො හි බ්බුචිත්තක්ඛණිකො නාම නත්ථි.

විතණ්ඩවාදී පන එකචිත්තක්ඛණිකො නාම මග්ගො නත්ථි, “එවං භාවෙය්‍ය සත්ත වස්සානි” ති හි වචනතො සත්තපි වස්සානි මග්ගභාවනා හොන්ති. කිලෙසා පන ලභු ඡිජ්ජන්තා සත්තහි ඤාණෙහි ඡිජ්ජන්තිති වදති. සො සුත්තං ආහරාති වත්තබ්බො, අද්ධා අඤ්ඤං සුත්තං අපස්සන්තො, “ඉදම්ස්ස පධමං ඤාණං අධිගතං හොති, ඉදම්ස්ස දුතියං ඤාණං...පෙ.... ඉදම්ස්ස සත්තමං ඤාණං අධිගතං හොති” ති ඉමමෙව ආහරිත්වා දස්සෙස්සති. තතො වත්තබ්බො කිං පනිදං සුත්තං නෙය්‍යත්ථං නීතත්ථන්ති. තතො වක්ඛති - “නීතත්ථත්ථං, යථාසුත්තං තථෙව අත්ථො” ති. සො වත්තබ්බො - “ධම්මතා සුසමන්තිට්ඨා හොති සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායාති එත්ථ කො අත්ථො” ති? අද්ධා සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායත්ථොති වක්ඛති. තතො පුච්ඡිතබ්බො, “මග්ගසමඪගී ඵලං සච්ඡිකරොති, ඵලසමඪගී” ති. ජානන්තො, “ඵලසමඪගී සච්ඡිකරොති” ති වක්ඛති. තතො වත්තබ්බො, - “එවං සත්තඪගසමන්තාගතො ඛො, හික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොතාපත්තිඵලසමන්තාගතො හොතීති ඉධ මග්ගං අභාවෙත්වා මණ්ඩුකො විය උජ්ජතිත්වා අරියසාවකො ඵලමෙව ගණ්හිස්සති. මා සුත්තං මෙ ලද්ධන්ති යං වා තං වා අවච. පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තෙන නාම ආචරියසන්තිකෙ වසිත්වා බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා අත්ථරසං විදිත්වා වත්තබ්බං හොති” ති. “ඉමානි සත්ත ඤාණානි අරියසාවකස්ස පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණානෙව, ලොකුත්තරමග්ගො බ්බුචිත්තක්ඛණිකො නාම නත්ථි, එකචිත්තක්ඛණිකොයෙවා” ති සඤ්ඤාපෙනබ්බො. සවෙ සඤ්ජානාති සඤ්ජානාතු. නො වෙ සඤ්ජානාති, “ගච්ඡ

පාතොව විහාරං පවිසිත්වා යාගුං පිවාහී”ති උයොයාජෙනබ්බො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චස්සදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

කොසම්බියස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. බ්‍රහ්මනිමන්තනිකස්සත්තවණ්ණනා

501. එවං මෙ සුතන්ති බ්‍රහ්මනිමන්තනිකස්සත්තං. තත්ථ පාපකං දිට්ඨිගතන්ති ලාමකා සස්සතදිට්ඨි. ඉදං නිච්චන්ති ඉදං සහ කායෙන බ්‍රහ්මට්ඨානං අනිච්චං “නිච්ච”න්ති වදන්ති. ධ්‍රැවාදීනි තස්සෙව වෙවචනාති. තත්ථ ධ්‍රැවන්ති ටීරං. සස්සතන්ති සදා විජ්ජමානං. කෙවලන්ති අබණ්ඩං සකලං. අවචනධම්මන්ති අවචනසභාවං. ඉදඤ්භි න ජායතීතිආදියු ඉමස්මිං යානෙ කොච් ජායනකො වා ජීයනකො වා මීයනකො වා වචනකො වා උපපජ්ජනකො වා නත්ථිති සන්ධාය වදන්ති. ඉතො ව පනඤ්ඤන්ති ඉතො සහ කායකා බ්‍රහ්මට්ඨානා උත්තරි අඤ්ඤං නිස්සරණං නාම නත්ථිති එවමස්ස ථාමගතා සස්සතදිට්ඨි උජ්ජන්තා හොති. එවංවාදී පන සො උපරි තිස්සො ඤානභූමියො චත්තාරො මග්ගා චත්තාරි එලානි නිබ්බානන්ති සබ්බං පටිබාහති. අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය ගතො සමන්තාගතො අඤ්ඤාණි අන්ධිභූතො. යත්‍ර හි නාමාති යො නාම.

502. අථ බො, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමාති මාරො කථං භගවන්තං අද්දස? සො කිර අත්තනො භවනෙ නිසීදිත්වා කාලෙන කාලං සත්ථාරං ආවජ්ජෙති – “අජ්ජ සමණො ගොතමො කතරස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා වසති”ති. ඉමස්මිං පන කාලෙ ආවජ්ජන්තො, “උක්කට්ඨං නිස්සාය සුභගවනෙ විහරති”ති ඤත්වා, “කත්ථ නු බො ගතො”ති ඔලොකෙන්තො බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡන්තං දිස්වා, “සමණො ගොතමො බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡති, යාව තත්ථ ධම්මකථං කථෙත්වා බ්‍රහ්මගණං මම විසයා නාතික්කමෙති, තාව ගන්ත්වා ධම්මදෙසනායං විජන්දං කරිස්සාමි”ති සත්ථු පදානුපදිකො ගන්ත්වා බ්‍රහ්මගණස්ස අන්තරෙ අදිස්සමානෙන කායෙන අට්ඨාසි. සො, “සත්ථාරා බකබ්‍රහ්මා අපසාදිතො”ති ඤත්වා බ්‍රහ්මුනො උපත්ථම්හො හුත්වා අට්ඨාසි. තෙන චුත්තං – “අථ බො, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමා”ති.

බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජං අන්වාචිසිත්වාති එකස්ස බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජස්ස සරීරං පවිසිත්වා. මහාබ්‍රහ්මානං පන බ්‍රහ්මපුරොහිතානං වා අන්වාචිසිතුං න සක්කොති. මෙතමාසදොති මා එතං අපසාදයිත්ථ. අභිභූති අභිභවිත්වා යීතො ජෙට්ඨකො. අනභිභූතොති අඤ්ඤෙහි අනභිභූතො. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසවචනෙ නිපාතො. දස්සනවසෙන දසො, සබ්බං පස්සතීති දිපෙති. වසවත්තීති සබ්බන්තං වසෙ වත්තෙති. ඉස්සරොති ලොකෙ ඉස්සරො. කත්තා නිම්මාතාති ලොකස්ස කත්තා ව නිම්මාතා ව, පථවිභිමවන්තසිනෙරුචක්කවාළමහාසමුද්දවන්දිමසුරියා ව ඉමිනා නිම්මිතාති දිපෙති.

සෙටියෝ සජ්ජාති අයං ලොකස්ස උත්තමො ච සජ්ජා ව. “ත්වං ඛත්තියො නාම හොති, ත්වං බ්‍රාහ්මණො නාම, වෙස්සො නාම, සුද්දො නාම, ගහටියො නාම, පබ්බජිතො නාම, අන්තමසො ඔටියො හොති, ගොණො හොති” ති එවං සත්තානං විසජ්ජෙතා අයන්ති දස්සෙති. චසී පිතා භූතභක්ඛානන්ති අයං විණ්ණවසිතාය චසී, අයං පිතා භූතානඤ්ච භක්ඛානඤ්චාති වදති. තත්ථ අණ්ඩජජලාබ්‍රජා සත්තා අන්තොඅණ්ඩකොසෙ වෙච අන්තොවත්ථිමහි ච භක්ඛා නාම, ඛහි නික්ඛන්තකාලතො පටියාය භූතා. සංසෙදජා පටිමචිත්තක්ඛණෙ භක්ඛා, දුතියතො පටියාය භූතා. ඔපපාතිකා පටිමඉරියාපටෙ භක්ඛා, දුතියතො පටියාය භූතාති වෙදිතබ්බා. තෙ සබ්බෙපි එතස්ස පුත්තාති සඤ්ඤාය, “පිතා භූතභක්ඛාන” ත්ති ආහ.

පට්ඨගරහකාති යථා ත්වං එතරහි, “අනිච්චා දුක්ඛා අනත්තා” ති පට්ඨං ගරහසි ජිග්ච්ඡසි, එවං තෙපි පට්ඨගරහකා අහෙසුං, න කෙවලං ත්වංයෙවාති දීපෙති. ආපගරහකාතිආදිසුපි එසෙව නයො. භීනෙ කායෙ පතිට්ඨිතාති චතුසු අපායෙසු නිබ්බත්තා. පට්ඨිපසංසකාති යථා ත්වං ගරහසි, එවං අගරහිත්වා, “නිච්චා ධූවා සස්සතා අච්ඡෙජ්ජා අහෙජ්ජා අක්ඛයා” ති එවං පට්ඨිපසංසකා පට්ඨියා චණ්ණවාදිනො අහෙසුන්ති වදති. පට්ඨාහිනන්දිනොති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පට්ඨියා අහිනන්දිනො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. පණ්ණෙ කායෙ පතිට්ඨිතාති බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තා. තං තාහන්ති තෙන කාරණෙන තං අහං. ඉඬ්ඝාති වොදනත්ටෙ නිපාතො. උපාතිචත්තිත්ටොති අතික්කමිත්ථ. “උපාතිචත්තිතො” තිපි පායො, අයමෙචත්ටො. දණ්ඨෙත පටිජ්ජණාමෙය්‍යාති චතුහත්ටෙන මුග්ගරදණ්ඨෙන පොථෙත්වා පලාපෙය්‍ය. නරකපපාතෙති සතපොරිසෙ මහාසොබ්හෙ. විරාධෙය්‍යාති හත්ටෙන ගහණයුත්තෙ වා පාදෙන පතිට්ඨානයුත්තෙ වා යානෙ ගහණපතිට්ඨානාති කාතුං න සක්කුණෙය්‍ය. නනු ත්වං භික්ඛු පස්සසිති භික්ඛු නනු ත්වං ඉමං බ්‍රහ්මපරිසං සන්තිපතිතං ඔහාසමානං විරොචමානං ජොතයමානං පස්සසිති බ්‍රහ්මුනො ඔවාදෙ ඨිතානං ඉද්ධානුභාවං දස්සෙති. ඉති ඛො මං, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමා බ්‍රහ්මපරිසං උපනෙසිති, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමා නනු ත්වං භික්ඛු පස්සසි බ්‍රහ්මපරිසං යසෙන ච සිරියා ච ඔහාසමානං විරොචමානං ජොතයමානං, යදි ත්වමපි මහාබ්‍රහ්මුනො වචනං අනතික්කමිත්වා යදෙව තෙ බ්‍රහ්මා වදති, තං කරෙය්‍යාසි, ත්වමපි එවමෙවං යසෙන ච සිරියා ච විරොචෙය්‍යාසිති එවං වදන්තො මං බ්‍රහ්මපරිසං උපනෙසි උපසංහරි. මා ත්වං මඤ්ඤිත්ටොති මා ත්වං මඤ්ඤි. මාරො ත්වමපි පාපිමාති පාපිම ත්වං මහාජනස්ස මාරණතො මාරො නාම, පාපකං ලාමකං මහාජනස්ස අයසං කරණතො පාපිමා නාමාති ජානාමි.

503. කසිණං ආයුන්ති සකලං ආයුං. තෙ ඛො එවං ජානෙය්‍යුන්ති තෙ එවං මහත්තෙන තපොකම්මෙන සමන්තාගතා, ත්වං පන පුරිමදිවසෙ ජාතො, කිං ජාතිස්සසි, යස්ස තෙ අජ්ජාපි මුඛෙ ධීරගන්ධො වායතීති සට්ටෙන්තො වදති. පට්ඨං අජ්ඣාසිස්සසිති පට්ඨං අජ්ඣාසාය ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා තණ්හාමානදිට්ඨිහි ගණ්හිස්සසි. ඔපසායිකො මෙ හවිස්සසිති මය්‍හං සම්පසයො හවිස්සසි, මං ගච්ඡන්තං අනුගච්ඡිස්සසි, යිතං උපතිට්ඨිස්සසි, නිසින්තං උපනිසිදිස්සසි, නිපන්තං

උපනිපජ්ජිස්සසීති අත්ථො. චත්ථුසායිකොති මම චත්ථුස්මිං සයනකො.
 යථාකාමකරණියො බාහිතෙයොයාති මයා අත්තනො රුචියා යං ඉච්ඡාමි, තං
 කත්තබ්බො, බාහිත්වා ච පන ජජ්ඣරිකාගුම්භතොපි නිවතරො ලකුණ්ඩටකතරො
 කාතබ්බො භවිස්සසීති අත්ථො.

ඉමිනා එස භගවත්තං උපලාපෙති වා අපසාදෙති වා. උපලාපෙති නාම සචෙ
 බො ත්වං, භික්ඛු, තණ්හාදීහි පථවිං අජ්ඣෙය්යිස්සසී, ඔපසායිකො මෙ භවිස්සසී, මයි
 ගච්ඡන්තෙ ගමිස්සසී, තිට්ඨන්තෙ යස්සසී, නිසින්තෙ නිසීදිස්සසී, නිපන්තෙ
 නිපජ්ජිස්සසී, අහං තං සෙසජනං පටිබාහිත්වා විස්සාසිකං අබ්භන්තරිකං කරිස්සාමිති
 එවං තාච උපලාපෙති නාම. සෙසපදෙහි පන අපසාදෙති නාම. අයඤ්ඤෙන්ථ
 අධිජ්ජායො – සචෙ ත්වං පථවිං අජ්ඣෙය්යිස්සසී, චත්ථුසායිකො මෙ භවිස්සසී, මම
 ගමනාදීනි ආගමෙත්වා ගමිස්සසී වා යස්සසී වා නිසීදිස්සසී වා නිපජ්ජිස්සසී වා, මම
 චත්ථුස්මිං මය්හං ආරක්ඛං ගණ්හිස්සසී, අහං පන තං යථාකාමං කරිස්සාමි බාහිත්වා
 ච ජජ්ඣරිකාගුම්භතොපි ලකුණ්ඩකතරන්ති එවං අපසාදෙති නාම. අයං පන බ්‍රහ්මා
 මානනිස්සිතො, තස්මා ඉධ අපසාදනාව අධිජ්ජෙතා. ආපාදිසුපි එසෙව නයො.

අපිව තෙ අහං බ්‍රහ්මෙති ඉදානි භගවා, “අයං බ්‍රහ්මා මානනිස්සිතො ‘අහං
 ජානාමි’ති මඤ්ඤති, අත්තනො යසෙන සම්මත්තො සරිරං චුසිතුමිපි සමත්ථං කිඤ්චි
 න පස්සති, ථොකං නිග්ගහෙතුං චට්ටති”ති වින්තෙත්වා ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ
 ගතිඤ්ච පජානාමිති නිජ්ජත්තිඤ්ච පජානාමි. ජුතිඤ්චාති ආනුභාවඤ්ච පජානාමි. එවං
 මහෙසක්ඛොති එවං මහායසො මහාපරිවාරො.

යාවතා චන්දිමසුරියා පරිහරන්තීති යත්තකෙ යානෙ චන්දිමසුරියා විවරන්ති. දිසා
 හන්ති විරොචනාති දිසාසු විරොචමානා ඔභාසන්ති, දිසා වා තෙහි විරොචමානා
 ඔභාසන්ති. තාව සහස්සධා ලොකොති තත්තකෙන පමාණෙන සහස්සධා ලොකො,
 ඉමිනා චක්කවාලෙන සද්ධිං චක්කවාලසහස්සන්ති අත්ථො. එත්ථ තෙ චත්තතෙ
 වසොති එත්ථ චක්කවාලසහස්සෙ තුය්හං වසො චත්තති. පරොපරඤ්ච ජානාසීති
 එත්ථ චක්කවාලසහස්සෙ පරොපරෙ උච්චතීචෙ භීනජ්ජණිතෙ සත්තෙ ජානාසී.
 අථො රාගවීරාගිනන්ති න කෙවලං, “අයං ඉද්ධො අයං පකතිමනුස්සො”ති
 පරොපරං, “අයං පන සරාගො අයං වීතරාගො”ති එවං රාගවීරාගිනමිපි ජනං
 ජානාසී. ඉත්ථංභාවඤ්ඤථාභාවන්ති ඉත්ථංභාවොති ඉදං චක්කවාලං.
 අඤ්ඤථාභාවොති ඉතො සෙසං එකුනසහස්සං. සත්තානං ආගතිං ගතින්ති එත්ථ
 චක්කවාලසහස්සෙ පටිසන්ධිවසෙන සත්තානං ආගතිං, චුතිවසෙන ගතිං ච ජානාසී.
 තුය්හං පන අතිමහන්තොභමස්මිති සඤ්ඤා හොති, සහස්සිබ්‍රහ්මා නාම ත්වං,
 අඤ්ඤෙසං පන තයා උත්තරි ද්විසහස්සානං තිසහස්සානං චතුසහස්සානං
 පඤ්චසහස්සානං දසසහස්සානං සතසහස්සානඤ්ච බ්‍රහ්මානං පමාණං නත්ථි,
 චතුහත්ථාය පිලොතිකාය පට්ඨපමාණං කාතුං වායමන්තො විය මහන්තොස්මිති
 සඤ්ඤං කරොසීති නිග්ගණ්හාති.

504. ඉටුපපත්තොති ඉධ පයමජ්ඣානභූමියං උපපත්තො. තෙන තං ත්වං න ජානාසීති තෙන කාරණෙන තං කායං ත්වං න ජානාසී. නෙව තෙ සමසමොති ජානිතබ්බට්ඨානං පත්වාපි තයා සමසමො න භොමි. අභිඤ්ඤායාති අඤ්ඤාය. කුතො නිවෙය්‍යන්ති තයා නිවතරභාවො පන මය්හං කුතො.

හෙට්ඨපපත්තිකො කිරෙස බ්‍රහ්මා අනුප්පත්තො බුද්ධුප්පාදෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා අපරිහීනජ්ඣානො කාලං කත්වා චතුත්ථජ්ඣානභූමියං වෙහජ්ඵලබ්‍රහ්මලොකෙ පඤ්චකප්පසතිකං ආයුං ගහෙත්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ යාවතායුකං යත්වා හෙට්ඨපපත්තිකං කත්වා තතියජ්ඣානං පණීතං භාවෙත්වා සුභකිණ්හබ්‍රහ්මලොකෙ චතුසට්ඨිකප්පං ආයුං ගහෙත්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ දුතියජ්ඣානං භාවෙත්වා ආභස්සරෙසු අට්ඨකප්පං ආයුං ගහෙත්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ පයමජ්ඣානං භාවෙත්වා පයමජ්ඣානභූමියං කප්පායුකො හුත්වා නිබ්බත්ති, සො පයමකාලෙ අත්තනා කතකම්මඤ්ච නිබ්බත්තට්ඨානඤ්ච අඤ්ඤාසි, කාලෙ පන ගච්ඡන්තෙ උභයං පමුස්සිත්වා සස්සතදිට්ඨිං උප්පාදෙසි. තෙන නං භගවා, “තෙන තං ත්වං න ජානාසී...පෙ.... කුතො නිවෙය්‍ය”න්ති ආහ.

අථ බ්‍රහ්මා වින්තෙසි – “සමණො ගොතමො මය්හං ආයුඤ්ච නිබ්බත්තට්ඨානඤ්ච පුබ්බෙකතකම්මඤ්ච ජානාති, හන්ද නං පුබ්බෙ කතකම්මං පුච්ඡාමි”ති සත්ථාරං අත්තනො පුබ්බෙකතකම්මං පුච්ඡි. සත්ථා කට්ඨෙ.

පුබ්බෙ කිරෙස කුලසරෙ නිබ්බත්තිත්වා කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා, “ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණස්ස අන්තං කරිස්සාමි”ති නික්ඛම්ම ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානලාභී හුත්වා ගඬගාතීරෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා ඥානරතියා වීතිනාමෙති. තදා ච කාලෙන කාලං සත්ථවාහා පඤ්චභි සකට්ඨකෙහි මරුකන්තාරං පටිපජ්ජන්ති. මරුකන්තාරෙ පන දිවා න සක්කා ගන්තුං, රත්තිං ගමනං භොති. අථ පුරිමසකට්ඨස අග්ගයුගෙ යුත්තබ්බිබ්බද්දා ගච්ඡන්තා නිවත්තිත්වා ආගතමග්ගාහිමුඛාව අහෙසුං. ඉතරසකට්ඨානි තට්ඨ නිවත්තිත්වා අරුණෙ උග්ගතෙ නිවත්තිතභාවං ජානිංසු. තෙසඤ්ච තදා කන්තාරං අතික්කමනදිවසො අහොසි. සබ්බං දාරුදකං පරික්ඛිණං, තස්මා, “නත්ථි දානි අම්භාකං ජීවිත”න්ති වින්තෙත්වා ගොණෙ චක්කෙසු බන්ධිත්වා මනුස්සා සකට්ඨචජායායං පවිසිත්වා නිපජ්ජිංසු. තාපසොපි කාලස්සෙව පණ්ණසාලතො නික්ඛම්තිත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසින්නො ගඬගං ඔලොකයමානො අද්දස ගඬගං මහතා උදකොසෙන වුස්භමානං පවත්තිතමණික්ඛන්ධං විය ආගච්ඡන්ති. දිස්වා වින්තෙසි – “අත්ථි නු ඛො ඉමස්මිං ලොකෙ ඵවරුපස්ස මධුරොදකස්ස අලාහෙන කිලිස්සමානා සත්තා”ති. සො ඵවං ආවජ්ජන්තො මරුකන්තාරෙ තං සත්ථං දිස්වා, “ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති, “ඉතො මහා උදකක්ඛන්ධො ඡිජ්ජිත්වා මරුකන්තාරෙ සත්ථාහිමුඛො ගච්ඡතු”ති අභිඤ්ඤාචිත්තෙන අධිට්ඨාසි. සභචිත්තුප්පාදෙන මාතිකාරුල්හං විය උදකං තත්ථ අගමාසි. මනුස්සා උදකසද්දෙන වුට්ඨාය උදකං දිස්වා හත්ථතුව්ඨා න්භාසිත්වා පිටිත්වා ගොණෙපි පායෙත්වා

සොත්ථිනා ඉච්ඡිතට්ඨානං අගමංසු. සත්ථා තං බ්‍රහ්මනො පුබ්බකම්මං දස්සෙන්නො

—

“යං ත්වං අපායෙසි බහු මනුස්සෙ,
පිපාසිතෙ සම්මති සම්පරෙතෙ;
තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං,
සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමි”ති. (ජා. 1.7.71) —

ඉමං ගාථමාහ.

අපරස්මිං සමයෙ තාපසො ගඬගාතීරෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා ආරක්ඛකං ගාමං නිස්සාය වසති. තෙන ච සමයෙන වොරා තං ගාමං පහරිත්වා හත්ථසාරං ගහෙත්වා ගාවියො ච කරමරෙ ච ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. ගාවොපි සුතබාපි මනුස්සාපි මහාවිරවං විරවන්ති. තාපසො තං සද්දං සුත්වා “කිං නු බො එත”න්ති ආවජ්ජන්තො, “මනුස්සානං භයං උප්පන්න”න්ති ඤාත්වා, “මයි පස්සන්තෙ ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය අභිඤ්ඤාවිත්තෙන වොරානං පටිපටෙ වතුරඬගිනිසෙනං මාපෙසි කම්මසජ්ජං ආගච්ඡන්ති. වොරා දිස්වා, “රාජා”ති තෙ මඤ්ඤමානා විලොපං ඡඩ්ඬෙත්වා පක්කම්මසු. තාපසො “යං යස්ස සන්තකං, තං තස්සෙව භොතු”ති අධිට්ඨාසි, තං තටෙව අභොසි. මහාජනො සොත්ථිභාවං පාපුණි. සත්ථා ඉදම්පි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්නො —

“යං එණිකුලස්මිං ජනං ගහීතං,
අමොවයි ගය්හක නියමානං;
තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං,
සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමි”ති. (ජා. 1.7.72) —

ඉමං ගාථමාහ. එත්ථ එණිකුලස්මිත්ති ගඬගාතීරෙ.

පුත එකස්මිං සමයෙ උපරිගඬගාවාසිකං කුලං හෙට්ඨාගඬගාවාසිකෙන කුලෙන සද්ධිං මිත්තසන්ථවං කත්වා නාවාසඬසාටං බන්ධිත්වා බහුං බාදනීයභොජනීයඤ්චෙව ගන්ධමාලාදීනි ච ආරොපෙත්වා ගඬගාසොතෙන ආගච්ඡති. මනුස්සා බාදමානා භුක්ථමානා නච්චන්තා ගායන්තා දෙවවිමානෙන ගච්ඡන්තා විය බලවසොමනස්සා අහෙසුං. ගඬගෙයාකො නාගො දිස්වා කුපිතො, “ඉමෙ මයි සඤ්ඤම්පි න කරොන්ති, ඉදානි තෙ සමුද්දමෙව පාපෙස්සාමි”ති මහන්තං අත්තභාවං මාපෙත්වා උදකං ද්විධා හින්දිත්වා උට්ඨාය එණං කත්වා සුස්සුකාරං කරොන්තො අට්ඨාසි. මහාජනො දිස්වා හීතො විස්සරමකාසි. තාපසො පණ්ණසාලාය නිසින්තො සුත්වා, “ඉමෙ ගායන්තා නච්චන්තා සොමනස්සජාතා ආගච්ඡන්ති, ඉදානි පන භයරවං රවිංසු, කිං නු බො”ති ආවජ්ජන්තො නාගරාජං දිස්වා, “මයි පස්සන්තෙ ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා අත්තභාවං විජහිත්වා සුපණ්ණවණ්ණං මාපෙත්වා නාගරාජස්ස

දස්සෙසි. නාගරාජා භිතො එණං සංහරිත්වා උදකං පවිට්ඨො. මහාජනො
සොත්ථිභාවං පාපුණි. සත්ථා ඉදම්පි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො –

“ගඨගාය සොතස්මිං ගභීතනාවං,
ලුද්දෙන නාගෙන මනුස්සකප්පා;
අමොචයිත්ථ බලසා පසස්භ,
තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං;
සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමී”ති. (ජා. 1.7.73) –

ඉමං ගාථමාහ.

අපරස්මිං සමයෙ එස ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කෙසවො නාම තාපසො
අහොසි. තෙන සමයෙන අම්භාකං බොධිසත්තො කප්පො නාම මාණවො
කෙසවස්ස බද්ධවරො අත්තෙවාසිකො භුත්වා ආචරියස්ස කිංකාරපටිස්සාවී
මනාපචාරී බුද්ධිසම්පන්නො අත්ථවරො අහොසි. කෙසවො තං විනා වත්තිතුං
නාසක්ඛි, තං නිස්සායෙව ජීවිකං කප්පෙසි. සත්ථා ඉදම්පි තස්ස පුබ්බකම්මං
දස්සෙන්තො –

“කප්පො ච තෙ බද්ධවරො අහොසි,
සම්බුද්ධිමත්තං වතිතං අමඤ්ඤි;
තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං,
සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමී”ති. (ජා. 1.7.74) –

ඉමං ගාථමාහ.

එවං බ්‍රහ්මුතො නානත්තභාවෙසු කතකම්මං සත්ථා පකාසෙසි. සත්ථරි
කටේත්තෙයෙව බ්‍රහ්මා සල්ලක්ඛෙසි, දීපසහස්සෙ උජ්ජලිතෙ රූපානි විය
සබ්බකම්මානිස්ස පාකටානි අහෙසුං. සො පසන්නවිත්තො ඉමං ගාථමාහ –

“අද්ධා පජානාසි මමෙතමායුං,
අඤ්ඤම්පි ජානාසි තථා හි බුද්ධො;
තථා හි තායං ජලිතානුභාවො,
ඔභාසයං තිට්ඨති බ්‍රහ්මලොක”න්ති. (ජා. 1.7.75);

අථස්ස භගවා උත්තරි අසමසමතං පකාසෙන්තො පථවිං බො අහං
බ්‍රහ්මෙතිආදිමාහ. තත්ථ පථවියා පථවත්තෙන අනනුභූතන්ති පථවියා
පථවිසභාවෙන අනනුභූතං අප්පත්තං. කිං පන තන්ති? නිබ්බානං. තඤ්ඤි සබ්බස්මා
සඬ්ඛතා නිස්සට්ඨතා පථවිසභාවෙන අප්පත්තං නාම. තදභිඤ්ඤායාති තං නිබ්බානං
ජානිත්වා සච්ඡිකත්වා. පථවිං නාපහොසින්ති පථවිං තණ්හාදිට්ඨිමානගාහෙහි න
ගණ්හිං. ආපාදීසුපි එසෙව නයො. විත්ථාරො පන මූලපරියායෙ චුත්තනයෙනෙව
වෙදිතබ්බො.

සචෙ බො තෙ, මාරිස, සබ්බස්ස සබ්බත්තෙනාති ඉදමෙව බ්‍රහ්මා අත්තනො වාදිතාය සබ්බත්ති අක්ඛරං නිද්දිසිත්වා අක්ඛරෙ දොසං ගණ්හන්තො ආහ. සත්ථා පන සක්කායං සන්ධාය “සබ්බ”න්ති වදති, බ්‍රහ්මා සබ්බසබ්බං සන්ධාය. ත්වං “සබ්බ”න්ති වදසි, “සබ්බස්ස සබ්බත්තෙන අනනුභූත”න්ති වදසි, යදි සබ්බං අනනුභූතං නත්ථි, අථස්ස අනනුභූතං අත්ථි. මා හෙව තෙ රිත්තකමෙව අහොසි තුච්ඡකමෙව අහොසිති තුය්හං වචනං රිත්තකං මා හොතු, තුච්ඡකං මා හොතුති සත්ථාරං මුසාවාදෙන නිග්ගණ්හාති.

සත්ථා පන එතස්මා බ්‍රහ්මුනා සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන වාදිතරො, තස්මා අහං සබ්බඤ්ච වක්ඛාමි, අනනුභූතඤ්ච වක්ඛාමි, සුභාහි මෙති තස්ස වාදමද්දනත්ථං කාරණං ආහරන්තො විඤ්ඤාණන්ති ආදිමාහ. තත්ථ විඤ්ඤාණන්ති විජානිතබ්බං. අනිදස්සනන්ති වක්ඛවිඤ්ඤාණස්ස ආපාථං අනුපගමනතො අනිදස්සනං නාම, පදද්වයෙනපි නිබ්බානමෙව චුත්තං. අනන්තන්ති තයිදං උප්පාදවයඅන්තරහිතත්තා අනන්තං නාම. චුත්තම්පි හෙතං -

“අත්තවන්තාති භූතාති, අසම්භූතං අනන්තකං;
භූතෙ අත්තාති දිස්සන්ති, භූතෙ අත්තා පකාසිතා”ති.

සබ්බතොපහන්ති සබ්බසො පහාසම්පන්නං. නිබ්බානතො හි අඤ්ඤා ධම්මො සපහනරො වා ජොතිවන්තතරො වා පරිසුද්ධතරො වා පණ්ඩරතරො වා නත්ථි. සබ්බතො වා තථා පහුතමෙව, න කත්ථවි නත්ථිති සබ්බතොපහං. පුරත්ථිමදිසාදිසු හි අසුකදිසාය නාම නිබ්බානං නත්ථිති න වත්තබ්බං. අථ වා පහන්ති තිත්ථස්ස නාමං, සබ්බතො පහමස්සාති සබ්බතොපහං. නිබ්බානස්ස කිර යථා මහාසමුද්දස්ස යතො යතො ඔතරිතුකාමා හොන්ති, තං තදෙව තිත්ථං, අතිත්ථං නාම නත්ථි. එවමෙවං අට්ඨතිංසාය කම්මට්ඨානෙසු යෙන යෙන මුඛෙන නිබ්බානං ඔතරිතුකාමා හොන්ති, තං තදෙව තිත්ථං. නිබ්බානස්ස අතිත්ථං නාම කම්මට්ඨානං නත්ථි. තෙන චුත්තං සබ්බතොපහන්ති. තං පථවියා පථවත්තෙනාති තං නිබ්බානං පථවියා පථවිසභාවෙන තතො පරෙසං ආපාදීනං ආපාදිසභාවෙන ව අනනුභූතං. ඉති යං තුම්භාදිසානං විසයභූතං සබ්බතෙභූමකධම්මජාතං තස්ස සබ්බත්තෙන තං විඤ්ඤාණං අනිදස්සනං අනන්තං සබ්බතොපහං අනනුභූතන්ති වාදං පතිට්ඨපෙසි.

තතො බ්‍රහ්මා ගහිතගහිතං සත්ථාරා විස්සජ්ජාපිතො කිඤ්චි ගහෙතබ්බං අදිස්වා ලලිතකං කාතුකාමො හන්ද වරහි තෙ, මාරිස, අන්තරධායාමීති ආහ. තත්ථ අන්තරධායාමීති අදිස්සමානකපාටිභාරියං කරොමීති ආහ. සචෙ විසහසීති යදි සක්කොසි මය්හං අන්තරධායිතුං, අන්තරධායසි, පාටිභාරියං කරොහීති. නෙවස්සු මෙ සක්කොති අන්තරධායිතුන්ති මය්හං අන්තරධායිතුං නෙව සක්කොති. කිං පනෙස කාතුකාමො අහොසිති? මූලපටිසන්ධිං ගන්තුකාමො අහොසි. බ්‍රහ්මානඤ්චි මූලපටිසන්ධිකඅත්තභාවො සුබ්බමො, අඤ්ඤෙසං අනාපාථො, අභිසම්බතකායෙනෙව තිට්ඨන්ති. සත්ථා තස්ස මූලපටිසන්ධිං ගන්තුං න අදාසි. මූලපටිසන්ධිං වා අගන්ත්වාපි යෙන තමෙන අත්තානං අන්තරධාපෙත්වා අදිස්සමානකො භවෙය්‍ය,

සත්ථා තං තමං විනොදෙසි, තස්මා අන්තරධායිතුං නාසක්ඛි. සො අසක්කොන්තො විමානෙ නිලියති, කප්පරුක්ඛෙ නිලියති, උක්කුටිකො නිසිදති. බ්‍රහ්මගණො කෙළිමකාසි – “එස ඛො ඛකො බ්‍රහ්මා විමානෙ නිලියති, කප්පරුක්ඛෙ නිලියති, උක්කුටිකො නිසිදති, බ්‍රහ්මෙ ත්වං අන්තරහිතොමිහි” ති සඤ්ඤං උප්පාදෙසි නාමාති. සො බ්‍රහ්මගණෙන උප්පණ්ඩිතො මඤ්ඤ අහොසි.

එවං චූත්තෙ අහං, හික්ඛවෙති, හික්ඛවෙ, එතෙන බ්‍රහ්මුනා, “හන්ද වරහි තෙ, මාරිස, අන්තරධායාමි” ති එවං චූත්තෙ තං අන්තරධායිතුං අසක්කොන්තං දිස්වා අහං එතදවොචං. ඉමං ගාථමහාසිත්ති කස්මා හගවා ගාථමහාසිති? සමණස්ස ගොතමස්ස ඉමස්මිං යානෙ අත්ථිභාවො වා නත්ථිභාවො වා කථං සක්කා ජානිතුන්ති එවං බ්‍රහ්මගණස්ස වචනොකාසො මා හොතුති අන්තරහිතොව ගාථමහාසි.

තත්ථ හවෙවාහං හයං දිස්වාති අහං හවෙ හයං දිස්වායෙව. හවඤ්ච විහවෙසිනන්ති ඉමඤ්ච කාමහවාදිතිවිධම්පි සත්තහවං විහවෙසිනං විහවං ගවෙසමානං පරියෙසමානම්පි පුනස්පුනං හවෙයෙව දිස්වා. හවං නාහිවදින්ති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන කිඤ්චි හවං න අහිවදිං, න ගවෙසින්ති අත්ථො. නන්දිඤ්ච න උපාදිසින්ති හවතණ්හං න උපගඤ්ජිං, න අග්ගහෙසින්ති අත්ථො. ඉති චත්තාරි සච්චාති පකාසෙන්නො සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ දෙසනානුසාරෙන විපස්සනාගබ්භං ගාභාපෙත්වා දසමත්තාති බ්‍රහ්මසහස්සාති මග්ගඵලාමතපානං පිටිංසු.

අච්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතාති අච්ඡරියජාතා අබ්භුතජාතා තුට්ඨිජාතා ව අහෙසුං. සමුලං හවං උදබ්බහීති ඛොධිමණ්ඨෙ අත්තනො තාය තාය දෙසනාය අඤ්ඤෙසම්පි බහුනං දෙවමනුස්සානං සමුලකං හවං උදබ්බහී, උද්ධරි උප්පාටෙසිති අත්ථො.

505. තස්මිං පන සමයෙ මාරො පාපිමා කොධාහිභූතො හුත්වා, “මයි විවරන්තෙයෙව සමණෙන ගොතමෙන ධම්මකථං කථෙත්වා දසමත්තාති බ්‍රහ්මසහස්සාති මම වසං අතිවත්තිතාති” ති කොධාහිභූතතාය අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජස්ස සරීරෙ අධිමුච්චි, තං දස්සෙතුං අථ ඛො, හික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ සවෙ ත්වං එවං අනුබුද්ධොති සවෙ ත්වං එවං අත්තනාව චත්තාරි සච්චාති අනුබුද්ධො. මා සාවකෙ උපනෙසීති ගිහිසාවකෙ වා පබ්බජිතසාවකෙ වා තං ධම්මං මා උපනයසි. ණීනෙ කායෙ පතිට්ඨිතාති වතුසු අපායෙසු පතිට්ඨිතා. පණීනෙ කායෙ පතිට්ඨිතාති බ්‍රහ්මලොකෙ පතිට්ඨිතා. ඉදං කෙ සන්ධාය වදති? බාහිරපබ්බජ්ජං පබ්බජිතෙ තාපසපරිබ්බාජකෙ. අනුප්පන්නෙ හි බුද්ධුප්පාදෙ කුලපුත්තා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කස්සචි කිඤ්චි අවිචාරෙත්වා එකවරා හුත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජිංසු, තෙ සන්ධාය එවමාහ. අනක්ඛාතං කුසලඤ්චි මාරිසාති පරෙසං අනක්ඛාතං අනොවදනං ධම්මකථාය අකථනං කුසලං එතං සෙය්‍යා. මා පරං ඔවදාහීති කාලෙන මනුස්සලොකං, කාලෙන දෙවලොකං, කාලෙන බ්‍රහ්මලොකං, කාලෙන නාගලොකං ආහිණ්ඩන්තො මා විවරි, එකස්මිං යානෙ නිසින්තො ක්කානමග්ගඵලසුබ්බෙන විතිනාමෙහිති.

අනාලපනතායාති අනුල්ලපනතාය. බ්‍රහ්මනො ච අහිනිමන්තනතායාති
 බ්‍රහ්මනො ච ඉද්ද්භි, මාරිස, නිව්චන්තිආදිනා නයෙන සහ කායකෙන
 බ්‍රහ්මට්ඨානෙන නිමන්තනවචනෙන. තස්මාති තෙන කාරණෙන. ඉමස්ස
 වෙය්‍යාකරණස්ස බ්‍රහ්මනිමන්තනිකංත්වෙව අධිවචනං සඬ්ඛා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති
 ජාතා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චස්සදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

බ්‍රහ්මනිමන්තනිකස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. මාරතජ්ජනියස්සත්තවණ්ණනා

506. එවං මෙ සුතන්ති මාරතජ්ජනියස්සත්තං. තත්ථ කොට්ඨමනුපව්ට්ඨොති
 කුච්ඡං පච්ඡිත්වා අන්තානං අන්තො අනුපව්ට්ඨො, පක්කාසයට්ඨානෙ නිසින්තො.
 ගරුගරො වියාති ගරුකගරුකො විය ථද්ධො පාසාණපුඤ්ජසද්ධිසො. මාසාවිතං
 මඤ්ඤෙති මාසහත්තං භුත්තස්ස කුච්ඡ විය මාසපුරිතපසිබ්බකො විය තින්තමාසො
 විය වාති අත්ථො. විහාරං පච්ඡිත්වාති සවෙ ආහාරදොසෙන එස ගරුභාවො,
 අබ්භොකාසෙ වඬ්ඤාමිතුං න සජ්ජායන්ති වඬ්ඤාමා ඔරොහිත්වා පණ්ණසාලං
 පච්ඡිත්වා පකතිපඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි. පච්චත්තං යොනිසො මනසාකාසීති,
 “කිං නු ඛො එත”න්ති ආවජ්ජමානො අත්තනොයෙව උපායෙන මනසි අකාසි.
 සවෙ පන ථෙරො අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙත්වා, “යං භියෙය්‍යා වා පරෙ වා පරස්සවෙ
 වා පරිභුත්තං අවිපක්කමත්ථී, අඤ්ඤො වා කොචි විසභාගදොසො, සබ්බං ජීරතු
 එසුකං භොතු”ති භත්ථෙත කුච්ඡං පරාමසිස්ස, මාරො පාපිමා විලීයිත්වා අගමිස්ස.
 ථෙරො පන තථා අකත්වා යොනිසො මනසි අකාසි. මා තථාගතං විහෙසෙසීති යථා
 හි පුත්තෙසු විහෙසිතෙසු මාතාපිතරො විහෙසිතාව භොන්ති,
 සද්ධිවිහාරිකඅත්තෙවාසිකෙසු විහෙසිතෙසු ආවරියුපජ්ඣායා විහෙසිතාව, ජනපදෙ
 විහෙසිතෙ රාජා විහෙසිතොව භොති, එවං තථාගතසාවකෙ විහෙසිතෙ තථාගතො
 විහෙසිතොව භොති. තෙනාහ – “මා තථාගතං විහෙසෙසී”ති.

පච්චග්ගලෙ අට්ඨාසීති පතිඅග්ගලෙව අට්ඨාසි. අග්ගලං වුච්චති කවාටං, මුඛෙන
 උග්ගන්ත්වා පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා බහිපණ්ණසාලාය කවාටං නිස්සාය
 අට්ඨාසීති අත්ථො.

507. භුතපුබ්බාහං පාපිමාති කස්මා ඉදං දෙසනං ආරහි? ථෙරො කිර චින්තෙසි –
 “ආකාසට්ඨකදෙවතානං තාව මනුස්සගන්ධො යොජනසතෙ ධීතානං ආබාධං
 කරොති. චුත්තඤ්ඤෙන – ‘යොජනසතං ඛො රාජඤ්ඤ මනුස්සගන්ධො දෙවෙ
 උබ්බාධති’ති (දී. නි. 2.415). අයං පන මාරො නාගරිකො පරිචොක්ඛො
 මහෙසක්ඛො ආනුභාවසම්පන්නො දෙවරාජා සමානො මම කුච්ඡයං පච්ඡිත්වා
 අන්තානං අන්තො පක්කාසයොකාසෙ නිසින්තො අතිවිය පදුට්ඨො භවිස්සති.
 එවරුපං නාම ජෙගුච්ඡං පටිකුලං ඔකාසං පච්ඡිත්වා නිසිදිතුං සක්කොන්තස්ස

කිමඤ්ඤං අකරණියං භවිස්සති, කිං අඤ්ඤං ලජ්ජිස්සති, ත්වං මම ඤාතිකොති පන
චුත්තෙ මුද්‍රභාවං අනාපජ්ජමානො නාම නත්ථී, හන්දස්ස ඤාතිකොටිං පටිච්ඡික්ඛිත්වා
මුද්‍රකෙනෙව නං උපායෙන විස්සජ්ජෙස්සාමී’’ති වින්තෙත්වා ඉමං දෙසනමාරභී.

සො මෙ ත්වං භාගිනෙය්‍යො භොසීති සො ත්වං තස්මිං කාලෙ මය්හං
භාගිනෙය්‍යො භොසී. ඉදං පචෙණ්ඩසෙන චුත්තං. දෙවලොකස්මිං පන මාරස්ස පිතු
චංසො පිතාමහස්ස චංසො රජ්ජං කරොන්තො නාම නත්ථී, පුඤ්ඤවසෙන
දෙවලොකෙ දෙවරාජා හුත්වා නිබ්බත්තො, යාවතායුකං යත්වා වචති. අඤ්ඤො
එකො අත්තනා කතෙන කම්මෙන තස්මිං යානෙ අධිපති හුත්වා නිබ්බත්තති. ඉති
අයං මාරොපි තදා තතො චචිත්වා පුන කුසලං කත්වා ඉමස්මිං කාලෙ තස්මිං
අධිපතිට්ඨානෙ නිබ්බත්තොති වෙදිතබ්බො.

විදුරොති විගතධුරො, අඤ්ඤෙහි සද්ධිං අසද්ධිසොති අත්ථො. අප්පකසිරොනාති
අප්පදුක්ඛෙන. පසුපාලකාති අපේළකපාලකා. පථාවිනොති මග්ගපටිපන්නා. කායෙ
උපචිතිත්වාති සමන්තතො චිතකං බන්ධිත්වා. අග්ගිං දත්වා පක්කම්ඤ්ඤ
එත්තකෙන සරිරං පරියාදානං ගමිස්සතිති චිතකස්ස පමාණං සල්ලක්ඛෙත්වා චතුසු
දිසාසු අග්ගිං දත්වා පක්කම්ඤ්ඤ. චිතකො පදීපසිබා විය පජ්ජලි, ථෙරස්ස උදකලෙණං
පවිසිත්වා නිසින්නකාලො විය අභොසි. චීවරානි පජ්ජොටෙත්වාති සමාපත්තිතො
චුට්ඨාය විගතධුමෙ කිංසුකචණ්ණෙ අභිගාරෙ මද්දමානො චීවරානි විධුනිත්වා.
සරිරෙ පනස්ස උසුමමත්තම්පි නාභොසි, චීවරෙසු අංසුමත්තම්පි නජ්ඣායි,
සමාපත්තිඵලං නාමෙතං.

508. අක්කොසථාති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසථ. පරිභාසථාති වාචාය
පරිභාසථ. රොසෙථාති සට්ටෙථ. විහෙසෙථාති දුක්ඛාපෙථ. සබ්බමෙතං වාචාය
සට්ටනස්සෙව අධිවචනං. යථා තං දුසී මාරොති යථා එතෙසං දුසී මාරො. ලභෙථ
ඕතාරන්ති ලභෙථ ඡිද්දං, කිලෙසුප්පත්තියා ආරම්මණං පච්චයං ලභෙය්‍යාති අත්ථො.
මුණ්ඩකාතිආදීසු මුණ්ඩෙ මුණ්ඩාති සමණො ච සමණාති චත්තුං වට්ටෙය්‍යා, ඉමෙ
පන භීළෙන්තා මුණ්ඩකා සමණකාති ආභංසු. ඉබ්භාති ගහපතිකා. කිණ්භාති කණ්භා,
කාලකාති අත්ථො. බන්ධුපාදාපච්චාති එත්ථ බන්ධුති බ්‍රහ්මා අධිජ්ජෙතො. තඤ්ඤි
බ්‍රාහ්මණා පිතාමහොති වොහරන්ති. පාදානං අපච්චා පාදාපච්චා, බ්‍රහ්මුනො
පිට්ඨිපාදතො ජාතාති අධිජ්ජායො. තෙසං කිර අයං ලද්ධි – “බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මුනො
මුඛතො නික්ඛන්තා, බත්තියා උරතො, වෙස්සා නාහිතො, සුද්දා ජාණුතො, සමණා
පිට්ඨිපාදතො’’ති.

ඤායිනොස්මා ඤායිනොස්මාති ඤායිනො මයං ඤායිනො මයන්ති.
මධුරකජාතාති ආලසියජාතා. ඤායන්තීති වින්තයන්ති. පජ්ඣායන්තීතිආදීති
උපසග්ගවසෙන වඩිතීතාති. මුසිකං මග්ගයමානොති සායං ගොවරත්ථාය
සුසිරරුක්ඛතො නික්ඛන්තං රුක්ඛසාබාය මුසිකං පරියෙසන්තො. සො කිර
උපසන්තුපසන්තො විය නිච්චලොච නිට්ඨති, සම්පත්තකාලෙ මුසිකං සහසා
ගණ්භාති. කොත්ථුති සිඬගාලො, සොණොතිපි වදන්ති. සන්ධිසමලසඬකට්ඨරෙති

සන්ධිමිහි ව සමලෙ ව සඬිකටිරෙ ව. තත්ථ සන්ධි නාම සරසන්ධි. සමලො නාම ගුඨනිද්ධමනපනාලි. සඬිකටිරං නාම සඬිකාරටියානං. වහවිජින්නොති කන්තාරතො නික්ඛන්තො ඡින්නවහො. සන්ධිසමලසඬිකටිරෙති සන්ධිමිහි වා සමලෙ වා සඬිකටිරෙ වා. සොපි හි ඛද්ධගන්තො විය නිව්වලො ක්කායති.

නිරයං උපපජ්ජන්තිති සචෙ මාරො මනුස්සානං සරිරෙ අධිමුච්චිත්වා එවං කරොයා, මනුස්සානං අකුසලං න භවෙයා, මාරස්සෙව භවෙයා. සරිරෙ පන අනධිමුච්චිත්වා විසභාගවත්ථුං විජ්ජට්ඨාරාමමණං දස්සෙති, තදා කිර සො භික්ඛු ඛිජ්ජං ගහෙත්වා මච්ඡෙ අජ්ඣොත්ථරන්තෙ විය, ජාලං ගහෙත්වා මච්ඡෙ ගණ්හන්තෙ විය, ලෙපයට්ඨිං ඔඩ්ඬෙත්වා සකුණෙ ඛන්ධන්තෙ විය, සුනඛෙහි සද්ධිං අරඤ්ඤෙ මීගවං වරන්තෙ විය, මාතුගාමෙ ගහෙත්වා ආපානභූමියං නිසින්තෙ විය, නව්වන්තෙ විය, ගායන්තෙ විය, භික්ඛුනීනං රත්තිටියානදිවාටියානෙසු විසභාගමනුස්සෙ නිසින්තෙ විය, යීතෙ විය ව කත්වා දස්සෙසි. මනුස්සා අරඤ්ඤගතාපි වනගතාපි විහාරගතාපි විජ්ජට්ඨාරාමමණං පස්සිත්වා ආගන්ත්වා අඤ්ඤෙසං කටෙන්නි – ‘‘සමණා එවරූපං අස්සමණකං අනනුච්ඡවිකං කරොන්ති, එතෙසං දින්තෙ කුතො කුසලං, මා එතෙසං කිඤ්චි අදත්ථා’’ති. එවං තෙ මනුස්සා දිට්ඨදිට්ඨටියානෙ සීලවන්තෙ අක්කොසන්තා අපුඤ්ඤං පසවිත්වා අපායපුරකා අහෙසුං. තෙන වුත්තං ‘‘නිරයං උපපජ්ජන්ති’’ති.

509. අන්වාචිටියාති ආවට්ටිතා. එරිත්වා විහරිංසුති න කෙවලං එරිත්වා විහරිංසු. කකුසන්ධස්ස පන භගවතො ඔවාදෙ යත්වා ඉමෙ චත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ නිබ්බත්තෙත්වා ක්කානපදටියානං විපස්සනං වඩ්ඬෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු.

510. ආගතිං වා ගතිං වාති පටිසන්ධිවසෙන ආගමනටියානං වා, වුත්තිවසෙන ගමනටියානං වා න ජානාමි. සියා චිත්තස්ස අඤ්ඤථත්තන්ති සොමනස්සවසෙන අඤ්ඤථත්තං භවෙයා. සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්තිති ඉධාපි පුරිමනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. යථා හි පුබ්බෙ විජ්ජට්ඨාරකරං ආරම්මණං දස්සෙති, එවමිධාපි පසාදකරං. සො කිර තදා මනුස්සානං දස්සනටියානෙ භික්ඛු ආකාසෙ ගච්ඡන්තෙ විය, යීතෙ විය පල්ලඬිකෙන නිසින්තෙ විය, ආකාසෙ සුවිකම්මං කරොන්තෙ විය, පොත්ථකං වාචෙන්තෙ විය, ආකාසෙ වීචරං පසාරෙත්වා කායං උතුං ගණ්හාපෙන්නෙ විය, නව්වහිඤ්ඤා ආකාසෙන වරන්තෙ විය, තරුණසාමණෙරෙ ආකාසෙ යත්වා පුජ්ජානි ඔවිනන්තෙ විය කත්වා දස්සෙසි. මනුස්සා අරඤ්ඤගතාපි වනගතාපි විහාරගතාපි පබ්බජිතානං තං පටිපත්තිං දිස්වා ආගන්ත්වා අඤ්ඤෙසං කටෙන්නි – ‘‘භික්ඛුසු අන්තමසො සාමණෙරාපි එවංමහිද්ධිකො මහානුභාවා, එතෙසං දින්තං මහජ්ඣලං නාම හොති, එතෙසං දෙථ සක්කරොථා’’ති. තතො මනුස්සා භික්ඛුසඬ්ඨං චතුහි පච්චයෙහි සක්කරොන්තා ඛහුං පුඤ්ඤං කත්වා සග්ගපථපුරකා අහෙසුං. තෙන වුත්තං ‘‘සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති’’ති.

511. එළු තුම්හෙ, හික්බවෙ, අසුභානුපස්සිනො කායෙ විහරථාති භගවා සකලපම්බුද්දිපං ආභිණ්ඩන්තො අන්තමයො ද්විත්තමිපි තිණ්ණමිපි හික්බුනං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා -

“අසුභසඤ්ඤාපරිවිතෙන, හික්බවෙ, හික්බුනො චෙතසා බහුලං විහරතො මෙටුනධම්මසමාපත්තියා චිත්තං පතිලියති පතිකුටති පතිවත්තති න සම්පසාරියති, උපෙක්ඛා වා පාටිකුලායතා වා සණ්ඨාති.

ආභාරෙ පටිකුලසඤ්ඤාපරිවිතෙන, හික්බවෙ, හික්බුනො චෙතසා බහුලං විහරතො රසතණ්භාය චිත්තං පතිලියති පතිකුටති පතිවත්තති න සම්පසාරියති, උපෙක්ඛා වා පාටිකුලායතා වා සණ්ඨාති.

සබ්බලොකෙ අනභිරතිසඤ්ඤාපරිවිතෙන, හික්බවෙ, හික්බුනො චෙතසා බහුලං විහරතො ලොකචිත්‍රෙසු චිත්තං පතිලියති පතිකුටති පතිවත්තති න සම්පසාරියති, උපෙක්ඛා වා පාටිකුලායතා වා සණ්ඨාති.

අනිච්චසඤ්ඤාපරිවිතෙන, හික්බවෙ, හික්බුනො චෙතසා බහුලං විහරතො ලාභසක්කාරසිලොකෙ චිත්තං පතිලියති පතිකුටති පතිවත්තති න සම්පසාරියති, උපෙක්ඛා වා පාටිකුලායතා වා සණ්ඨාති” ති (අ. නි. 7.49) එවං ආනිසංසං දස්සෙත්වා -

එළු තුම්හෙ, හික්බවෙ, අසුභානුපස්සි කායෙ විහරථ, ආභාරෙ පටිකුලසඤ්ඤාපරිවිතො සබ්බලොකෙ අනභිරතිසඤ්ඤාපරිවිතො සබ්බසංඛාරෙසු අනිච්චානුපස්සිනොති. ඉමානි චත්තාරි කම්මට්ඨානානි කපෙසි. තෙපි හික්බු ඉමෙසු චතුසු කම්මට්ඨානෙසු කම්මං කරොන්තා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා සබ්බාසවෙ බෙපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨංහිංසු, ඉමානිපි චත්තාරි කම්මට්ඨානානි රාගසන්තානි දොසමොහසන්තානි රාගපටිඝාතානි දොසමොහපටිඝාතානි වාති.

512. සක්ඛරං ගහෙත්වාති අන්තොමුට්ඨියං තිට්ඨනපමාණං පාසාණං ගහෙත්වා. අයඤ්භි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි හික්බු අක්කොසාපෙත්වාපි, බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං වසෙන හික්බුසංඝස්ස ලාභසක්කාරං උප්පාදාපෙත්වාපි, ඔතාරං අලහන්තො ඉදානි සහත්ථා උපක්කම්තුකාමො අඤ්ඤතරස්ස කුමාරස්ස සරීරෙ අධිමුච්චිත්වා එවරූපං පාසාණං අග්ගහෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං “සක්ඛරං ගහෙත්වා” ති.

සීසං වො හින්දිති සීසං හින්දි, මහාවම්මං ඡ්ජ්ජිත්වා මංසං ද්වෙධා අහොසි. සක්ඛරා පනස්ස සීසකටාහං අහින්දිත්වා අට්ඨිං ආභව්වෙව නිවත්තා. නාගාපලොකිතං අපලොකෙසිති පහාරසද්දං සුත්වා යථා නාම හත්ථිනාගො ඉතො වා එත්තො වා අපලොකෙතුකාමො ගීවං අපරිවත්තෙත්වා සකලසරීරෙනෙව නිවත්තිත්වා අපලොකෙති. එවං සකලසරීරෙනෙව නිවත්තිත්වා අපලොකෙසි. යථා හි මහාජනස්ස අට්ඨිති කොටියා කොටිං ආභව්ව යිතානි, පච්චෙකච්ඡද්ධානං අභිකුසලග්ගානි, න එවං චුද්ධානං. චුද්ධානං පන සංඛලිකානි විය එකාඛද්ධානි

හුත්වා යිතානි, තස්මා පවිෂ්තො අපලොකනකාලෙ න සක්කා හොති ගීවං පරිවත්තෙතුං. යථා පන භත්ථිනාගො පවිෂාභාගං අපලොකෙතුකාමො සකලසරීරෙනෙව පරිවත්තති, එවං පරිවත්තිතබ්බං හොති. තස්මා භගවා යන්තෙන පරිවත්තිතා සුවණ්ණපටිමා විය සකලසරීරෙනෙව නිවත්තිත්වා අපලොකෙසි, අපලොකෙත්වා යිතො පන, ‘‘න වායං දුසි මාරො මත්තමඤ්ඤාසි’’ති ආහ. තස්සත්ථො, අයං දුසි මාරො පාපං කරොන්තො නෙව පමාණං අඤ්ඤාසි, පමාණාතික්කන්තමකාසිති.

සභාපලොකනායාති කකුසන්ධස්ස භගවතො අපලොකනෙනෙව සභ තඨබ්බණ්ණඤ්ඤෙව. තම්භා ව යානා වචීති තම්භා ව දෙවට්ඨානා වුතො, මහානිරයං උපපන්නොති අත්ථො. වචමානො හි න යත්ථ කත්ථවි යිතො වචති, තස්මා වසවත්තිදෙවලොකං ආගන්ත්වා වුතො, ‘‘සභාපලොකනායා’’ති ව වචනතො න භගවතො අපලොකිතත්තා වුතොති වෙදිතබ්බො, වුතිකාලදස්සනමත්තමෙව හෙතං. උළාරෙ පන මහාසාවකෙ විරද්ධත්තා කුදාරියා පහටං වියස්ස ආයු තත්ථෙව ඡිජ්ජිත්වා ගතන්ති වෙදිතබ්බං. තයො නාමධෙය්‍යා හොන්තිති තිණි නාමානි හොන්ති. ඡඵස්සායතනිකොති ඡසු ඵස්සායතනෙසු පාටියෙක්කාය වෙදනාය පච්චයො.

සඬකුසමාහතොති අයසුලෙහි සමාහතො. පච්චත්තවෙදනියොති සයමෙව වෙදනාජනකො. සඬකුනා සඬකු හදයෙ සමාගච්ඡෙය්‍යාති අයසුලෙන සද්ධිං අයසුලං හදයමජ්ඣෙ සමාගච්ඡෙය්‍ය. තස්මිං කිර නිරයෙ උපපන්නානං තිගාවුතො අත්තභාවො හොති, ථෙරස්සාපි තාදිසො අහොසි. අථස්ස හි නිරයපාලා තාලක්ඛන්ධපමාණාති අයසුලාති ආදිත්තාති සම්පජ්ජලිතාති සජොතිභූතාති සයමෙව ගහෙත්වා පුනස්පුනං නිවත්තමානා, – ‘‘ඉමිනා තෙ යානෙන වින්තෙත්වා පාපං කත’’න්ති පුවදොණියං පුවං කොට්ටෙන්තො විය හදයමජ්ඣං කොට්ටෙන්වා, පණ්ණාස ජනා පාදාහිමුබා පණ්ණාස ජනා සීසාහිමුබා කොට්ටෙන්වා ගච්ඡන්ති, එවං ගච්ඡන්තා පඤ්චහි වස්සසතෙහි උහො අන්තෙ පත්වා පුන නිවත්තමානා පඤ්චහි වස්සසතෙහි හදයමජ්ඣං ආගච්ඡන්ති. තං සන්ධාය එවං වුත්තං.

වුට්ඨානිමන්ති විපාකවුට්ඨානවෙදනං. සා කිර මහානිරයෙ වෙදනාතො දුක්ඛතරා හොති, යථා හි සිනෙහපානසත්තාහතො පරිහාරසත්තාහං දුක්ඛතරං, එවං මහානිරයදුක්ඛතො උස්සදෙ විපාකවුට්ඨානවෙදනා දුක්ඛතරාති වදන්ති. සෙය්‍යථාපි මච්ඡස්සාති පුරිසසිසඤ්ඤි වට්ටං හොති, සුලෙන පහරන්තස්ස පහාරො යානං න ලහති පරිගලති, මච්ඡසීසං ආයතං පුටුලං, පහාරො යානං ලහති, අවිරජ්ඣිත්වා කම්මකාරණා සුකරා හොති, තස්මා එවරූපං සීසං හොති.

513. විධුරං සාවකමාසජ්ජාති විධුරං සාවකං සට්ඨන්ත්වා. පච්චත්තවෙදනාති සයමෙව පාටියෙක්කවෙදනාජනකා. ඊදිසො නිරයො ආසීති ඉමස්මිං යානෙ නිරයො දෙවදුතසුත්තෙන දිපෙතබ්බො. කණ්හ-දුක්ඛං නිගච්ඡසීති කාළක-මාර, දුක්ඛං වින්දිස්සසි. මජ්ඣෙ සරස්සාති මහාසමුද්දස්ස මජ්ඣෙ උදකං වත්ථුං කත්වා

නිබ්බත්තවිමානානි කප්පට්ඨිතිකානි භොන්ති, තෙසං වෙළුරියස්ස විය වණ්ණො භොති, පබ්බතමත්ථකෙ ජලිතනළග්ගික්ඛන්ධො විය ව නෙසං අවිච්ඡයො ජොතන්ති, පහස්සරා පහාසම්පන්නා භොන්ති, තෙසු විමානෙසු නීලභෙදාදිවසෙන නානත්තවණ්ණා අවිජරා නව්චන්ති. යො එතමභිජානාතීති යො එතං විමානවත්ථුං ජානාතීති අත්ථො. එවමෙත්ථ විමානපෙනවත්ථුකෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. පාදභිගුට්ඨොන කම්පයීති ඉදං පාසාදකම්පනසුත්තෙන දීපෙනබ්බං. යො වෙජ්‍යන්තං පාසාදන්ති ඉදං චූළතණ්භාසඬ්ඛයවිමුත්තිසුත්තෙන දීපෙනබ්බං. සක්කං සො පරිපූවජන්ති ඉදම්පි තෙනෙව දීපෙනබ්බං. සුධම්මායාහිතො සහන්ති සුධම්මසභාය සමීපෙ, අයං පන බ්‍රහ්මලොකෙ සුධම්මසභාව, න තාවතිංසභවනෙ. සුධම්මසභාවිරහිතො හි දෙවලොකො නාම නත්ථි.

බ්‍රහ්මලොකෙ පහස්සරන්ති බ්‍රහ්මලොකෙ මහාමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදීහි සාවකෙහි සද්ධිං තස්ස තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා නිසින්තස්ස හගවතො ඔහාසං. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ හගවා බ්‍රහ්මලොකෙ සුධම්මාය දෙවසභාය සන්තිපතිත්වා, — “අත්ථි නු බො කොච්ඡි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවංමහිද්ධිකො. යො ඉධ ආගන්තුං සක්කුණෙය්‍යා” ති වින්තෙන්තස්සෙව බ්‍රහ්මගණස්ස විත්තමඤ්ඤාය තත්ථ ගන්ත්වා බිරහ්මගණස්ස මත්ථකෙ නිසින්තො තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා මහාමොග්ගල්ලානාදීනං ආගමනං වින්තෙසි. තෙපි ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා පච්චෙකං දිසාසු නිසිදිංසු, සකලබ්‍රහ්මලොකො එකොභාසො අභොසි. සත්ථා චතුසච්චජ්ජකාසනං ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ අනෙකානි බ්‍රහ්මසහස්සානි මග්ගඵලෙසු පතිට්ඨහිංසු. තං සන්ධායිමා ගාථා චුත්තා, සො පනායමත්ථො අඤ්ඤතරබ්‍රහ්මසුත්තෙන දීපෙනබ්බො.

විමොක්ඛෙන අඵස්සයීති කුමාරවිමොක්ඛෙන ඵුසි. වනන්ති ජම්බුදීපං. පුබ්බවිදෙහානන්ති පුබ්බවිදෙහානඤ්ච දීපං. යෙ ච භූමිසයා නරානි භූමිසයා නරා නාම අපරගොයානකා ච උත්තරකුරුකා ච. තෙපි සබ්බෙ ඵුසිති චුත්තං භොති. අයං පන අත්ථො නන්දොපනන්දදමනෙන දීපෙනබ්බො. වත්ථු විසුද්ධිමග්ගෙ ඉද්ධිකථාය විත්ථාරිතං. අපුඤ්ඤං පසවීති අපුඤ්ඤං පටිලභි. ආසං මා අකාසි හික්ඛුසුති හික්ඛු විහෙසෙමීති එතං ආසං මා අකාසි. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මාරතජ්ජනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මූලපණ්ණාසට්ඨකථා නිට්ඨිතා.